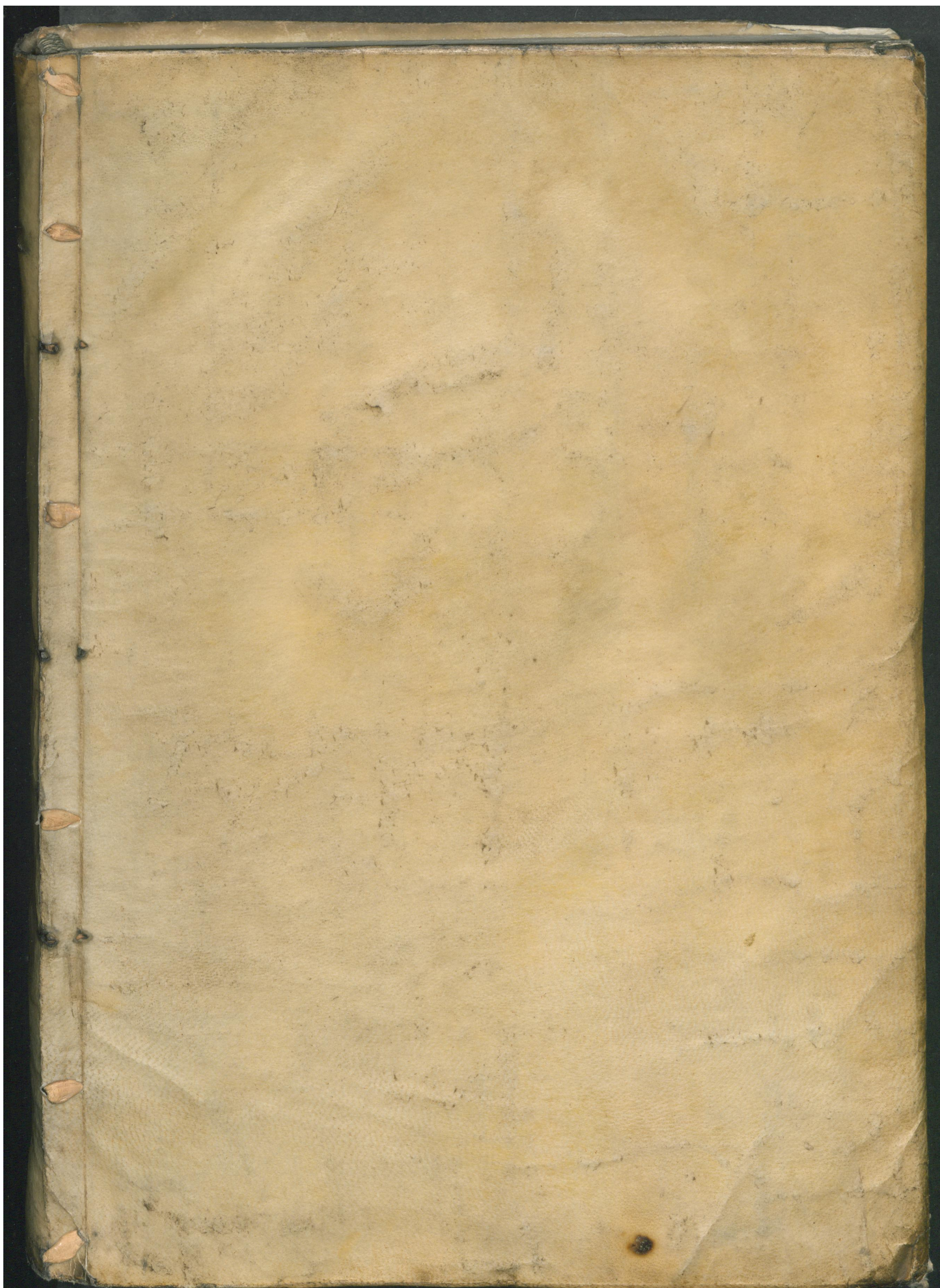
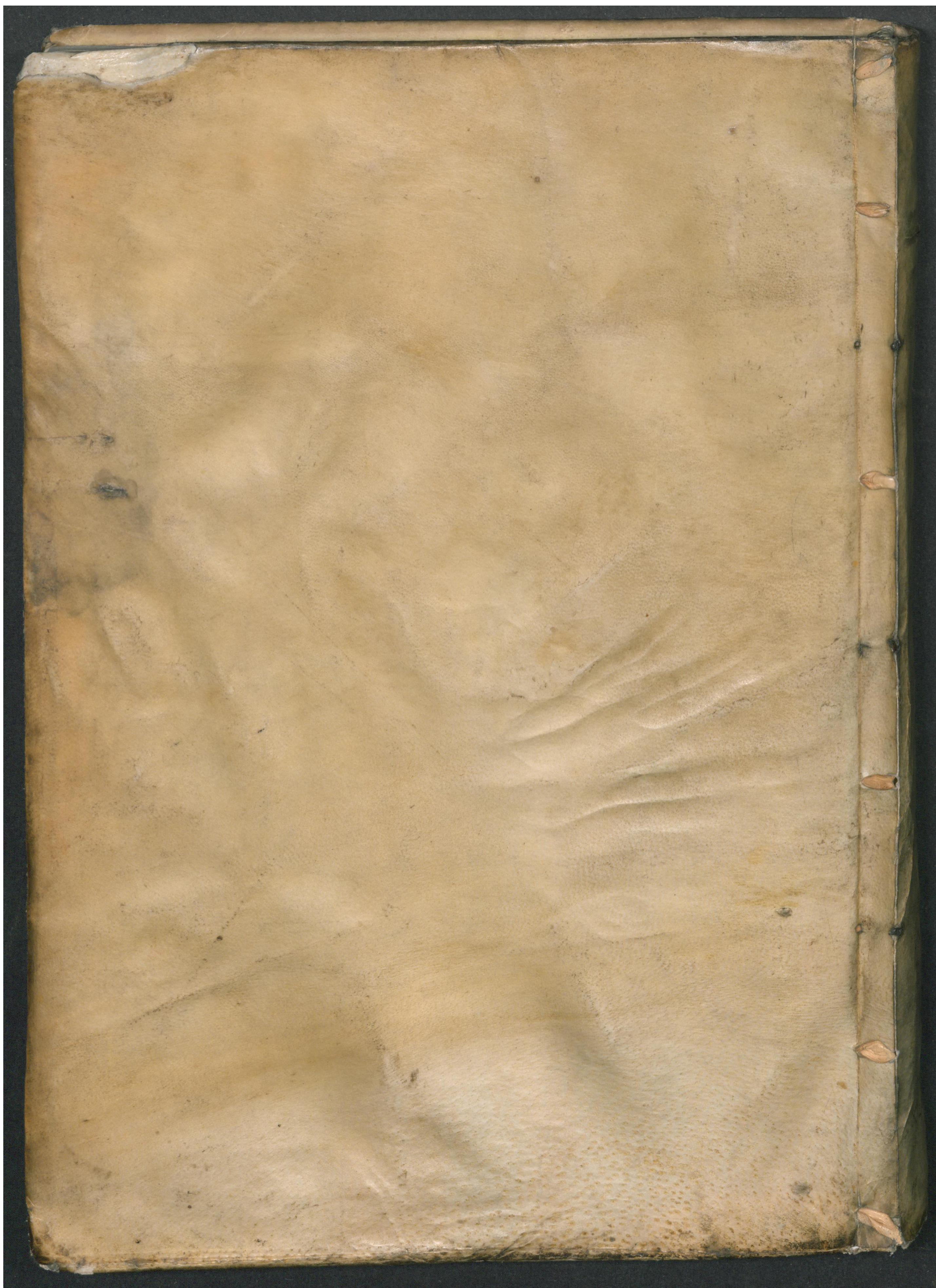

MISERIS SUCCURRERE DISCO.
Hugh W. Diamond. F.S.A.
Surgeon.

EX·LIBRIS
FRANK·PAYNE

1 Practica Alexandri Yatros
Venet 1522

2 Simonis Januensis
Clavis Sanationis
Venet 1510

Both these books are rare

Payne 10/7/0

Practica Alexan-
dri Yatros Illustris Grecorum Medici ap-
probatissima: cū optimis declarationibus
Jacobi de partibus & Simonis Ja-
nuensis in margine condecenter si-
tuatis: nouiter ĩpressa & ab omni
errore purgata. Ad laudem
altissimi qui in omnibus
sit benedictus.
Amēn.

Tabula

Incipiunt Capitula Libri Primi.

1 De allopitia ꝛ ophiasi.[a] fol.1
2 Signa ex quo humore allopitia generata sit. fol.1
3 Curatio ad tineam capitis. fol.1
4 De simplicibus medicamentis. fol.1
5 De cõpositis medicamẽtis ad tineã capitis. fol.1
6 De capillis cadentibus. fol.1
7 Ad capillos cadentes vt nõ cadãt nec furfures nascantur. fol.1
8 Ad capillos vt citius crescant. fol.1
9 Ad capillos denigrandos. fol.1
10 Ad capillos nigros faciẽdos qui sunt cani. fol.2
11 Ad rubeos capillos tigẽdos ꝛ flauos faciẽdos. f.2
12 Ad capillos nigros tigẽdos ꝛ flauos faciẽdos. f.2
13 Ad capillos auro similes faciendos. fol.2
14 Ad capillos albos faciendos. fol.2
15 Ad pythiriaseos idest furfures. fol.2
16 Ad pediculos ꝛ lendines. fol.2
17 Ad psidracia[b] ꝛ exãtimata[c] in capite facta. fol.2
18 Ad vulcera in capite scissa ꝛ rubea. fol.2
19 De acore signis. fol.2
20 Curatio acorarum.[d] fol.2
21 De cephalargia[e] capitis. fol.2
22 Signa si ex nimio solis ardore dolor capitis fact⁹ fuerit. fol.2
23 Curatio si de sole doleat caput hominis. fol.2
24 Curatio calide distemperantie ꝛ diuturni doloris capitis. fol.3
25 Si de nimio epatis calore caput doleat. fol.3
26 Si de frigida epatis distemperantia caput doleat. fol.3
27 Curatio frigide distemperantie. fol.3
28 Si male habente stomacho caput doloribus affligatur. fol.3
29 Curatio si ex cholerico humore dolor capitis efficiatur. fol.3
30 Si ex pinguibus ꝛ frigidis humoribus dolor capitis factus fuerit. fol.3
31 Curatio si caput doleat ex febribus. fol.3
32 Curatio si ex vino caput doleat. fol.3
33 Si ex percussura caput doleat. fol.3
34 De cephalea.i.dolore capitis. fol.3
25 Signa si ex enfraxi[f] caput doleat. fol.4
36 Signa si ex flegmõe in capite fiat cephalea. fol.4
37 Signa si ex vẽtositate fiat dolor capitis. fol.4
38 Signa si ex acredine[g] humorum capitis dolor fiat. fol.4
39 Signa si ex calore fuerit dolor aut distemperantia capitis facta. fol.4
40 Curatio cephalargiorum. fol.4
41 Curatio si ex cholerico hũore capitis dolor fiat. f.4
42 Ad capitis purgationem irrinon.i. capitis purgatorium. fol.4
43 De cerotis ad capitis dolorem ꝛ trociscis anodinis. fol.4
44 Curatio quibus ex capitis distemperantia doloris fiunt. fol.4
45 De emigraneo dolore. fol.4
46 Si compatiatur caput ex stomacho: ꝛ exinde emigranei dolores fiant. fol.4
47 Si ex frigido humore in stomacho cõsistente emigraneus dolor fiat. fol.4
48 De vomitu ꝛ catartico ꝛ cataputijs.[h] fol.4
49 Si de cholerico hũore fiat emigranea passio. f.4
50 Crisina[i] locale ad dolores ex frigido humore emigranei. fol.5
51 Quib⁹ ex cholĩco hũore fiat emigranea passio. fo.5
52 De frenesi. fol.5
53 Que causa est frenetice. fol.5
54 Signa future frenetice. fol.5
55 Nothe frenetice signa. fol.5
56 De his qb⁹ diuturna frenesis est vẽtura signa. fol.5
57 Curatio freneticorum. fol.5
58 De cibis in frenesi. fol.5
59 De lythargico.i.obliuioso. fol.6
60 Curatio lythargicorum. fol.6
61 De epilepsia. fol.6
62 Signa epilepsie. fol.6
63 Curatio epilepsie. fol.6
64 De apoçimis ꝛ catarticis dandis. fol.7
65 De catarticis. fol.7
66 De apoflegmatismis.[k] fol.7
67 De vomitu. fol.7
68 Si de stomacho epilepsia fiat. fol.7
69 Si ex aliquo membro fiat epilepsia. fol.7
70 De diuturna passione epilepsie. fol.7
71 De physicis ligaturis ad epilepticos. fol.8
72 Quomodo cognosces epilepticos. fol.8
73 De ligaturis Archigenis. fol.8
74 Quid cauendum est epilepticis. fol.8
75 De melancholia. fol.8
76 Signa si ex plenitudine sanguis fiat meli̇a. fol.8
77 Curatio melancholie. fol.8
78 Signa si melancholia aut mania ex cholerico humore fuerit facta. fol.8
79 Signa si ex acredie[l] ꝛ mordicatiõe cholerica aut ex qualitate sanguinis melãcholia fiat. fol.8
80 Curatio si ex acredine aut humore cholerico passio fuerit generata. fol.9
81 De cibo dãdo menomenis vel mli̇cis.[m] fol.9
82 Signa si ex meli̇co sanguie fcã fuerit meli̇a. fol.9
83 Curatio melancholie. fol.9
84 Curatio de armenico litu.i.lapide. fol.9
85 Incipit ad oculorum passiones. fol.10
86 Signa qñ sanguine⁹ humor flegmonẽ facit. fol.10
87 Curatio flegmonis de sanguine facti. fol.10
88 De collyrijs mitigatiuis in doloribus oculoruꝫ ex sanguineo humore factis. fol.10
89 De collyrijs apocrusticis[n] que monoymera vocantur.[o] fol.10
90 Signa si ex cholerico humore ꝛ acro[p] fiant dolores in oculis. fol.10
91 Curatio his q de cholĩco ꝛ acro[q] hũore laborãt. 10
92 Signa anfraxis[r] in oculis facte. fol.11
93 Curatio anfraxis si sola fcã fuerit in oculis. fol.11
94 De mulsa in conspissatis poris curatio. fol.11
95 Signa que flobothomari opus habẽt vel qui catarticis purgari. fol.11
96 De vlceratiõe oculoꝝ si sil' cũ flegmõe fiũt. fol.11
97 Collyriũ ad cicatrices vl' albugies tollẽdas. fol.11
98 Collyria mordicatiua ad calligies oculorũ. fol.11
99 De ydrocollyrio[s] ꝛ ex ydrocollyrijs[t] facientibus ad ampliopiam.[u] fol.11
100 Ad nictilopas.i.ad eos qui post transmutatum solem non vident. fol.12
101 Ad tingẽdas albugines oculorũ: ꝛ ad leucomata[x] tingenda ꝛ ad dracomata[y] collyria. fol.12

a .i.casus capillorũ cũ squamis in cute ad istar serpẽtũ ꝛ in allopitia sunt vulnera in cute vt in vulpibus.

b Sũt pustule parue eminentes in cute capitis plene humiditate.

c Sũt vulcerationes sub rubee ꝛ aspe si'les his pustulis q̃ ex vrtica aut sudore nascuntur.

d Achora est passio in cute capitis puula foramina hñs: ex quibus humor quẽ greci ychor vocant fluit.

e Cephalargia inquit oribasius ẽ recẽs capitis dolor ex estu vino frigore vel indigestiõe ꝛ cito resoluit: sꝫ cephalea est dolor capitis chronic⁹ ꝛ pessim⁹ paratus incitari a qualibet causa.

f .i.oppilatione.

g .i.acuitate.

h .i.pillulis.

i .i.iunctio.

k Apoflegmatismus ẽ deductio flegmatis a capite cũ caputpurgijs: vel gargarismatibus.

l .i.acuitate.

m Menomeni dñr grece maniaci.

n .i. repcussiuis.

o .i.vnius diei: qz sedãt dolorẽ in vno die.

p .i.acuto.

q .i.acuto.

r .i.oppilationis.

s .i.aqueo collyrio.

t .i. siccis sine liquore.

u Ampliopia est caligo seu obscuritas visus sine causa manifesta.

x .i.albas cicatrices ꝛ duras in cornea.

y .i. aspitates palpebrarum.

a .i.siccum vel durum.
b .i.aquosum collyrium.
c Est carnis creatio plurima rubea in partibus inferioribus palpebre.
d .i. humores sub oculo.
e .i. exitus vuee oculi ad formam capitis musce a myos quod est musca: & cephas quod est caput.
f Ex aqua & melle fit vel ex vino & melle.
g Staphiloma est cum plus exit de vuea.s. quam est gum vue & cum ad huc plus exit dicitur clauus.
h .i.vngulas oculi.
i .i.carnem nimiam pupille.
k .i.diminutio carnis in angulis oculorum ob quam lachryme fiunt.
l Sunt aperta inter angulum oculi & nasum que rupta fiunt fistule.
m .i. oppilatione.
n .i.oppilatione.
o .i.vento.
p .i.acuto.
q Parotide seu parotides sunt apostemata post aures ab oto quod est auris.
r .i.duri.
s .i.squinantia.
t .i.pillulis.

102 Xirocollyrium[a] & ydrocollirium[b] que faciunt ad sicosim[c] & ad putredies vlcerum & ypopias[d] & moycephala.[e] fol.12
103 De mulsa.[f] fol.12
104 De staphilomata.[g] fol.12
105 Ad ptirias[h] & sicosim.[i] fol.12
106 Ad riadas.[k] fol.12
107 Ad egilopas.[l] fol.12
108 De passionibus aurium. fol.12
109 Signa si ex anfraxi[m] aut dolore flones fiant. fol.12
110 Curatio si ex anfraxi[n] aut humoribus aut spiritu[o] fiant dolores. fol.12
111 De aurium dolore qui ex frigoris causa fit. fol.13
112 Si aures ex nimio aeris calore & acro[p] humore doluerint. fol.13
113 Si in aure interius flegmon fuerit factus cum dolore. fol.13
114 Curatio flegmonis. fol.13
115 Cura ad aurium vlcera siue apostemata. fol.13
116 Ad oppressas & fractas aures ex ruina vel percussione. fol.13
117 De tinnitu & aurium sonitu. fol.13
118 Ad eos quorum sordibus replentur aures. fol.14
119 Si in aure aliquid fuerit ingressum. fol.14
120 Ad vermes si in aures fiant. fol.14
121 Si ex catarro aures indoluerint. fol.14
122 Ad fluxum sanguinis de auribus. fol.14
123 Ad aures surdas. fol.14
124 De parotidis.[q] fol.14
125 Curatio si ex plenitudine sanguinis fiant potide. fo.14
126 Curatio in quibus parotide sunt scirodis[r] tumoris. fol.14
127 Signa si in pus conuertantur parotide. Et cura. fo.14
128 Curatio si ex cholerico humore fiant potide. fol.15
129 Si ex flegmatico humore parotide fiant. fol.15
130 De dieta. fol.15
131 De narium passione. fol.15
132 Ad sanguinis fluxum de naribus. fol.15
133 De liuore faciei. fol.16
134 De dentium caussis.i.passionibus. fol.16
135 Ad dentium dolores. fol.16
136 De sinance.[s] fol.16
137 Curatio sinancis. fol.16
138 De simplicibus adiutorijs. fol.16
139 De confectione dyamoron & alijs medicaminibus ad sinancem congruis. fol.16
140 De flomia & catartico ac ventosis financis. fol.17
141 De his que extrinsecus sunt adhibenda.i. fomentationibus & cataplasmatibus. fol.17
142 De dieta sinanticorum. fol.17
143 De pleureticorum signis. fol.17
144 De cura pleureticorum. fol.17
145 De cibis dandis pleureticis. fol.18
146 De ventris fluxu in pleuresi. fol.18
147 De lateris dolore qui sine febre fit. fol.18
148 De catartico pleureticis dando. fol.18
149 De cataputijs[t] pleureticis dandis. fol.18

Finis tabule primi libri.

Incipiunt capitula libri secundi.

1 **De tussi.** fol.18
2 De tussis cognitione que de calida distemperantia generatur. fol.18
3 De tussi que ex frigida distemperantia oritur. fol.19
4 De tussi si ex sicca: aut humida distemperantia fuerit facta. fol.19
5 De tussi si ex humoribus fiat. fol.19
6 De tussi si ex capite fluat humor. fol.19
7 Signa si de capite in pulmonem fluat humor. fol.19
8 Signa si tussientibus pus in thoracem fluat & humor. fol.19
9 Signa de flegmone in pulmone existente. fol.19
10 Si tussis ex spissis & glutinosis fit humoribus qui in pulmone continentur & generantur. fol.19
11 De lapide sputato. fol.19
12 Medicamenta ad tussim quibus vti oportet. fol.19
13 De dyacodion confectione. fol.19
14 Ad stomachi diuersas passiones vel accidentia quam antiqui cardiacam nominant. fol.20
15 De stomachi frigida distemperantia. fol.20
16 De stomachi cynodoxeos. fol.20
17 Si de calida distemperantia fuerit facta cynorodoxeos. fol.20
18 Curatio si ex frig. contingat cynorodoxeos. fol. 20
19 Curatio calide distemperantie cynorodoxeos. fol.20
20 Curatio si ex imbecilli virtute caceltice fiat cynorodoxeos. fol.20
21 Curatio si ex frigore imbecillis fiat caceltice virtus. fol.20
22 Si ex cholerico humore nimio in gula fuerit caceltice virtus curatio. fol.20
23 De bolismo. fol.20
24 De anaroxia.i.fastidio stomachi. fol.20
25 Si de cholerico humore fastidium fiat. fol.20
26 Si de glutinosis & spissis humoribus fastidium fiat. fol.20
27 Si de calida distemperantia absque humore de solo calore facta fuerit anorexia. fol.21
28 Si de nimio frigore distemperantia sine humore generauerit fastidium. fol.21
29 De siti nimia. fol.21
30 Ad eos qui habent ardorem in stomacho & nimis sitiunt. fol.21
31 Ad sitim cataputie. fol.21
32 De choleribus nigris in stomacho existentibus cum inflatione. fol.21
33 Confectio ad stomachum frigidum medicaminis dyaporon. fol.21
34 De epitimate ad stomachum reumaticantem. fol.21
35 Antidotum ad frigidum stomachum. fol.21
36 De cardiaca passione. fol.21
37 Curatio cardiace. fol.21
38 De nausea & vomitu. fol.22
39 Signa qualis humor aut de loco fluit aut in quo continetur loco. fol.22
40 Curatio si melancholicus aut cholericus humor vomicam excitet. fol.22
41 Curatio si ex flegmate repletus stomachus nauseam faciat. fol.23
42 Curatio si exorodis & tenuis humor in stomacho imbibitus fuerit. fol.23
43 De flegmone stomachi & curationibus. fol.23
44 De cerotis & epitimatibus Galeni. fol.23
45 Unctiones stomatice que fiunt ad frigorem stomachi. fol.23
46 Ad infrigidandum stomachum embalmata. fol.23
47 De duricia viscerum. fol.23

De acida

Tabula

48 De acida ructuatione stomachi. fol.23
49 De amaritudine oris. fol.23
50 De his qui satis spuunt ⁊ humidum habent stomachum. fol.23
51 De cholerica passione. fol.23
52 Curatio si ex plenitudine indigestorum cibor̄ cholerica fuerit passio generata. fol.23
53 Curatio si ex qualitate vitiosa stomachi cholerica passio generetur. fol.23
54 Si ex cholerum plenitudine cholerica passio generetur. fol.24
55 Curatio. fol.24
56 Curatio ad eos quib⁹ paruus fuit vomitus aut vētris fluxus. fol.24
57 De epatis flegmone. fol.24
58 Signa si in cirta vl' gibbo epatis flegmō fiat. f.24
59 Signa si de syma epatis fuerit flegmon. fol.24
60 Signa si in musculis epatis flegmon fuerit. fol.24
61 Curatio de flegmone epatis. fol.24
62 De potionibus ⁊ apoçimatibus. fol.24
63 Signa anfraxis epatis. fol.24
64 Curatio anfraxis epatis. fol.24
65 De sclirosi epatis. fol.25
66 De cataplasmatibus ⁊ epithimatib⁹ ad flegmonez ⁊ anfraxim ⁊ ad scyron. fol.25
67 De potionib⁹ ⁊ antidotis ad capitꝗ passiones. fol.25
68 De athoma epatis ⁊ epatica dissinteria. fol.25
69 Signa calide distēperantie epatis. fol.25
70 Signa frigide distemperantie epatis. fol.25
71 De sicca distemperantia. fol.25
72 De humida distemperantia. fol.25
73 Curatio calide distemperantie. fol.25
74 Curatio epatice dissinterie de frigida distēperātia generate. fol.26
75 De potionibus ⁊ cataplasmatibus ad epaticaz dissinteriam. fol.26
76 Antidotū Siphi ad frigidas distēperātias. fol.26
77 De embroca ⁊ cataplasmate. fol.26
78 Cura de athoma epatis. fol.26
79 De reumate ventris philominis. fol.26
80 De dissinteria reumatica. fol.27
81 Signa dissinterie passionis philomini. fol.27
82 De dissinterica passione. fol.27
83 De lacte dando. fol.27
84 De potionibus ad epaticā dissinteriam. fol.28
85 De embroca ⁊ cataplasmate ad calidam epatis distemperantiam. fol.28
86 De cibo dissintericorum. fol.28
87 De fastidio. fol.28
88 De leguminibus. fol.28
89 De ptisanis. fol.28
90 De oleribus. fol.28
91 De piscibus. fol.28
92 De carnibus volatilium. fol.28
93 De quadrupedium carnibus. fol.28
94 De pomis. fol.28
95 De potionibus simplicibus ad ventrem stringendum. fol.28
96 De falsa opinione indoctor̄ medicorum. fol.28
97 De trociscis diuersis ad dissintericos. fol.28
98 Enema ad dissintericos vel dolores nimios ⁊ inflāmationes. fol.29
99 De ciliacis philomini fol.29
100 Signa ciliacorum: ⁊ cura. fol.29
101 De chronica ciliacorum passione. fol.29
102 De tenasmone. fol.29
103 Curatio. fol.29
104 Ad splenem philagrius. fol.30
105 Signa frigide distemperantie splenis. fol.30
106 De acida distemperantia splenis. fol.30
107 Curatio calide ⁊ sicce distēperantie splenis. fol.30
108 Curatio frigide ⁊ humide distēperātie splenis. f.30
109 Curatio cale: ⁊ humide distēperātie splenis. fol.30
110 De simplici distemperantia. fol.30
111 Curatio humide distemperantie. fol.30
112 Curatio sicce distemperantie. fol.30
113 Curatio frigide distemperantie. fol.30
114 Curatio calide distemperantie. fol.30
115 De ventositate splenis. fol.30
116 Curatio ventositatis. fol.30
117 Signa flegmonis splenis si de solo sanguine fiat. fol. 30
118 Signa si flegmon de cholerico humore fiat in splene. fol.30
119 Signa si flegmon in splene ex melācholico humore sit generatus. fol.30
120 Signa si flegmon ex humore flegmatico in splene fuerit generatus. fol.30
121 Curatio flegmonis in splene generati. fol.31
122 De epilatibus. fol.31
123 De fomentationibus. fol.31
124 De clysteri. fol.31
125 De cibo. fol.31
126 De statu. fol.31
127 De catartico aut apoçimate vl' iniectionib⁹. fol.31
128 Potiones catarticas fortioribus. fol.31
129 Item de cataplasmate faciendo. fol.31
130 De carnibus. fol.31
131 De potionibus. fol.31
132 De epithimatibus. fol.31
133 Signa scyron splenis. fol.31
134 Curatio scyron splenis. fol.32
135 De cibis. fol.32
136 De potionibus. fol.32
137 De sanguine tollendo. fol.32
138 De potione canotica spleneticis. fol.32
139 De epithimate. fol.32
140 Malagma amithonis. fol.32
141 Confectio epithimatis athomatice ad splenez confortandum. fol.32
142 Curatio si ex ventositate tenditur aut inflat splen. fol. 32
143 Galeni dicta de splenis scyron ⁊ vētositate. fol.32
144 Epithima epaticum ⁊ spleneticum. fol.32
145 Epithima ypotirion. fol.32
136 Epithima diaspermaton. fol.32
147 De potionibus ad splenem. fol.33
148 De trociscis. fol.33
149 Item epithima. fol.33
150 Item de tusse. fol.33
151 Causa que est hydropicie Alexandri. fol.33
152 Item signa hydropicie. fol.33
153 Curatio hydropicie. fol.33
154 Curatio anasarce hydropicie. fol.33
155 De hydrope asclite ⁊ tympanite. fol.33
156 De dieta hydropicorum. fol.34
157 Item ad eos qui cum febre hydropiciam patiunt curatio. fol.34
158 De emoptoycis. fol.34
159 Signa diarixis. fol.34

160 Signa diabrosis. fol.34
161 Signa anastomaseos. fol.34
162 Signa vt cog̃scas ex qbꝰ locis fluat sanguis. fol.34
163 Curatio rixis emoptoicis. fol.34
164 De dieta emoptoycorum. fol.35
165 Curatio ad rixum passionem. fol.35
166 De embrocis ⁊ epithimatibus. fol.35
167 De quatuor medicamentis ad rixum. fol.35
168 Curatio diabrosis emoptoicis. fol.35
169 De cibo. fol.35
170 Ad eos qui ex tristitia aut sollicitudine aut abstinẽtia sanguinem expuunt. fol.35
171 Signa si ex capite fluit acredo. fol.35
172 Curatio si de acris humoribꝰ passio fiat. fol.35
173 De lapide emathite. fol.35
174 De bolo armeno. fol.36
175 Que sunt adiutoria extrinsecus adhibẽda. fol.36
176 De his que sunt cauenda. fol.36
177 De lacte dando. fol.36
178 De nefreticis qbꝰ lapides in renibꝰ nascunt̃. fol.36
179 Signa nefreticorum. fol.36
180 Curatio nefreticorum. fol.36
181 De extrinsecis adiutorys idest de fomentationibꝰ ⁊ sacellis ac clysteri. fol.36
182 De cerotis ⁊ cataplasmatibus. fol.36
183 De potionibus. fol.36
184 Curatio de flegmone cuꝫ inflãmatione in renibus facto. fol.36
185 Signa si inflãmatio in renibus ex plenitudine humorum fiat. fol.37
186 Curatio inflãmationis in pus cõuerse. fol.37
187 De his qui pus per vrinam faciunt. fol.37
188 De trociscis ⁊ antidotis ad renum ⁊ vesice vlcera. fol. 37
189 Signa acredinis in vrinis de strãguria. fol.37
190 Curatio calide distemperantie. fol.37
191 Curatio frigide distẽperantie in strãguria. fol.37
192 De dissuria. fol.38
193 Curatio dissurie. fol.38
194 Curatio si in vesica lapides fiunt. fol.38
195 Signa lithiaseos. fol.38
196 Curatio. fol.38
197 Si de vesica scabiosa sit. fol.38
198 Curatio eiusdem. fol.38
199 Signa diabetis. fol.38
200 Curatio diabetis. fol.38
201 Signa gonorree. fol.38
202 Curatio gonorree. fol.38
203 De priapismo. fol.38
204 De colica passione que fit ex frigore ⁊ flegmatico humore. fol.38
205 De dieta. fol.38
206 De balneis. fol.39
207 De fomentationibus. fol.39
208 De cataputys. fol.39
209 De encatismatibus. fol.39
210 De iniectionibus. fol.39
211 De potionibus simplicibꝰ ad colicũ dolorẽ. fol.39
212 De tyriaca. fol.40
213 Antidotum Philony ⁊ antidotũ Marcelli. fo.40
214 De narcoticis antidotis. fol.40
215 De vomitu calicis faciendo. fol.40
216 De synapismo ⁊ dropace. fol.40
217 De exercitatione. fol.40
218 De ventosa colica. fol.40
219 Si de stercore duro anfraxis faciat colicum dolorem. fol. 40
220 Item de cataputys. fol.40
221 Signa si de cholerico humore colica fuerit passio generata. fol.40
222 Curatio cũ dieta si de cholerico humore fuerit passio generata. fol.40
223 De balneis. fol.40
224 De exercitatione. fol.40
225 De catartico dando. fol.40
226 De colica passione si cum flegmone fuerit. fol.41
227 De cibis dandis. fol.41
228 De cataplasmate. fol.41
229 De cerotis. fol.41
230 De balneis. fol.41
231 De vino dando. fol.41
232 De physicis ligaturis. fol.41
233 De caracteribus ad colicã passionem. fol.41
234 Item de lapide medicon. fol.41
235 De podagra. fol.41
236 De causis podagre. fol.41
237 Signa si de cholerico humore podagra fuerit generata. fol.41
238 Curatio podagre cal'e de cholibꝰ adhibẽda. fol.41
239 Podagricis que sunt extrinsecꝰ adhibẽda. fol.41
240 De embrocis. fol.41
241 De dieta. fol.41
242 De balneo. fol.42
243 Que oportet podagricis extrinsecus adhibere ad dolorẽ mitigãdũ ⁊ calorẽ extinguẽdũ. fol.42
244 Confectio dialtee calactice. fol.42
245 De emplastris. fol.42
246 De linimentis. fol.42
247 Signa si de flegmatico humore podagra fuerit generata. fol.42
248 Curatio flegmatice podagre. fol.42
149 De catarticis. fol.42
250 Oxymel Juliani catarticum. fol.42
251 De cataputys dandis. fol.43
252 De antidoto diacorallion. fol.43
253 De antidoto trachi. fol.43
254 De potionibus. fol.43
255 De localibꝰ curis ad eos qui de frigidis humoribꝰ doloribus agitantur. fol.43
256 De calefacientibus potenter. fol.43
257 De balneo. fol.43
258 De vnguentis diaforeticis. fol.43
259 Ad eos qui in pedibus de flegmatico humore habent tumores nimios. fol.44
260 Psilotrum podagricis. fol.44
261 Curatio podagre ex sanguine generate. fol.44
262 De localibus curis. fol.44
263 Ad porros hoc est si in nodis tuberes fuerint aut lapides. fol.44
264 Item de antidotis. fol.45
265 De cerotis ad porros. fol.45
266 De anodinis ⁊ antidotis ⁊ catarticis dãdis. fol.45
267 Catarticum de hermodactylis. fol.45
268 De cataputys. fol.45
269 Potiones de coronopodion. fol.45
270 De antidotis ad podagricos dandis per totum annum. fol.45
271 De localibus adiutorys mitigatiuis ⁊ anodinis. fol. 45

¶ Finis tabule Libri Secundi.

Tabula

¶ Incipiunt Capitula Libri Tertij.

1 De effimeris febribus. fol.46
2 Curatio effimerarum febrium. fol.46
3 Curatio si ex nimio calore febriant. fol.46
4 Curatio ad eos qui ex labore febriunt. fol.46
5 De his qui ex indigestione febriunt ciboꝝ. fol.46
6 Curatio calide distemperantie. fol.46
7 Ad eos qui de frigida distemperantia corruptis cibis acide ructant. fol.46
8 Curatio fride distẽperãtie ex indigõne facte. fol.47
9 De effimeris febribus ex anfraxi factis. fol.47
10 Ad eos qui ex putridis humoribus febriũt. fol.47
11 Signa synoche febris ex putredine facte. fol.47
12 Signa synoche febris. fol.47
13 Curatio synocharum febrium. fol.47
14 De inflãmatione herisipilatoydos. fol.47
15 Signa de his qui habẽt causon ⁊ herisipilatoydes inflãmationes. fol.47
16 Signa de vero ⁊ non vero causon. fol.48
17 Curatio causon. fol.48
18 Ad eos qui in stomacho nimiũ hñt ardorẽ. fol.48
19 Sig͂ si ex putredie sanguis facta fuerit febris. f.48
20 De dieta febricitantium. fol.48
21 De syncopibus in his febribus accñtib⁹. fol.48
22 Cognitio si ex plenitudine syncopis fiat. fol.48
23 Signa si de cholerico ⁊ tenui humore syncopes patiuntur. fol.48.
24 Curatio syncopoꝝ ex plenitudine factoꝝ. fol.48
25 De cholerica passione. fol.48
26 Curatio si ex cholerico ⁊ tenui humore fiat syncopis. fol.48
.i.syncopibus. 27 De angustys ⁊ malfactionibus[a]. fol.49
.i.syncopes. 28 De his qui subito euãti angustias[b] patiunt͂. fol.49
.i.syncopiçant. 29 Qui ex plenitudine angustiantur[c]. fol.49
.i.syncopiçãt. 30 Ad eos qui de frigido stõcho angustiant͂[d]. fol.49
.i.syncopiçant. 31 Ad eos q͂ ex defectu stomachi angustiant͂[e]. fol.49
.i. syncopiçant. 32 Ad eos qui de causon angustiant͂[f]. fol.49
.i. syncopiçãt. 33 Ad eos qui de frigido stõcho angustiant͂[g]. fol.49
34 Ad eos qui de pessimis humoribus in stomacho mordicationem patiuntur. fol.49
35 Si ex flegmate in stõcho angustias patiant͂. fol.49
36 Dieta ad eos qui flegmate in stomacho posito angustiantur. fol.49
37 Ad eos qui ex calore angustiantur. fol.49
38 Ad eos q͂ ex nimia inflãmatiõe angustiant͂. fol.49
39 Ad eos qui ex siccitate: aut inanitione syncopos patiuntur: seu patientes angustiant͂. fol.49
40 Si de anfraxi in dñio corporis existẽte angustias patiuntur. fol.49
41 Signa anfraxis. fol.49
42 Ad eos qui de incisione vulneris vel effusione puris angustiantur. fol.49
43 Ad eos qui de gaudio vel de tristitia: aut ex dolore angustiantur. fol.49
44 Ad eos qui de ylei dolore aut coli angustiant͂. f.49
45 Ad eos qui imbecilla facta virtute angustiant͂ mal facientes. fol.49
46 De ethicis febribus. fol.49
47 De marasmode[h]. fol.50
48 Quomodo oportet cognosci ⁊ discerni ab effimera ethicam febrem. fol.50
49 Quomodo discernenda est ethica febris ab ea que ex putredine fit. fol.50
50 Q̃uo dyudicamus synochũ ab ethica febre. fol.50
51 Signa ethice febris. fol.50
52 Signa ethice febris quando transmutatur in marasmodem febrem. fol.50
53 Curatio ethice febris. fol.50
54 Quibus nõ op; dare potũ aque frigide. fol.50
55 Quomodo oportet aquam frigidam dari. fol.50
59 Si trãsmutata sit ethica febris i marasmodẽ. fo.50
57 Quomodo curari oportet ethicam in qua non põt aqua frigida bibi seu dari. fol.50
58 De embrocis ⁊ dieta ad ethicas febres. fol.50
59 De balneo. fol.50
60 De lacte dando ethicis. fol.50
61 De vino. fol.51
62 Ad eos q͂ de syncopi in marasmode trãscũt. fol.51
63 De testiculis gallorũ qui parase vocant͂. fol.51
64 De pomis. fol.51
65 De marasmode. fol.51
66 Lixoperita epithimata ⁊ embroce febrientib⁹ martyry medici. fol.51

h Marasmõ grece est ɔsumptio substãtialis humiditatis vt fit in tertia specie ethice ⁊ in pñti Jañ.

¶ Finis Tabule Libri Tertij.

¶ Illustris Grecorum Medici Alexandri yatros cum declaratione Jacobi de partibus Protbomedici Liber primus: Feliciter incipit.

¶ De alopicia ⁊ opbiasi. Caplm.I.

Ontingit hec duplex passio cadētibus capillis vt aliquando defectu quodam cadāt ⁊ nudādo partē capitis deturpēt: ⁊ vocat̄ opbiasis que velut serpentinis squamis supficiē cutis mētiatur[a]. Alia[b] vo vulneribus horribilibus[c] plerūq3 visibus occurrit: cuius feditas vulpinis vulnerib⁹ exhibet similitudinē quam alopiciā vocāt. Fit aūt hec duplex passio ex flegmate calefacto ⁊ multū imutato in salsedinis qualitatez. Fit vo ex cholerib⁹ rubeis. Fit etiā ex choleribus nigris. Cōtēplari ergo oportet qualitatem cause passionis qualis sit passio: ⁊ sic adhiberi curationem.

a .i. inficiat vel effigiet seu similitudinarie repsentet.
b .s. passio.
c .i. vlcerosa existēs videntibus horrida appet.

¶ Signa ex quo humore alopicia gn̄ata sit. Cap. II.

Cognoscere aūt poteris ex supficie cutis vel capillorū colore. Siquidem flauo fuerint colore abūdantiā cholerici humoris inesse ostēdūt. Nigro vo colore humorē melancholicū abundare significant. Alba vo supficies flegmaticū humorē monstrat. Hec qppe sunt prius pspiciēda vt cognita humorum qualitate competentia possint adiutoria adhiberi.

¶ Cura ad tineam capitis. Cap.III.

Curari aūt op3 hoc mō. Si supficies cutis rubea fuerit ⁊ etas ⁊ tēpus ⁊ virtus pmiserint prius sanguinem auferes: ⁊ sic hiera purgabis aut cataputys que recipiūt colloquintide interioris. ʒ.j. aloes epatici. ʒ.ij. diagredy. ʒ.ij. succi absinthy. ʒ.j. oibus cōtritis ⁊ cōmixtis cū succo cydoniorū colligimus ⁊ formatas cataputias ad magnitudinem orobi damus. vij. vel. ix. vel. xj. Aut si etas maior est ēt. xv. Hee eni3 oibus alopiciaz patientibus vtiles sunt. Or si flauo vel rubeo fuerit cutis colore colagogū[d] dabis catarticū. Si aūt nigro dabis qđ cholerā nigrā deducat. Na3 si parua videat̄ eē cacochimia sufficit ad curā vt sola capitis adhibeat̄ purgatio ⁊ localia sola adiutoria. Si vo iā diuturna passio est: fortioribus magis curet̄ medicaminibus. Si aūt recens est imbecilioribus ⁊ simplicioribus medicaminibus poterit sanari. Sed q2 adiutoria sunt simplicia ⁊ sunt cōposita. Initiū ergo pus a simplicibus faciamus. Quorum si sciantur virtutes etiā cōpositiones medicaminu3 facere quis suo poterit arbitrio.

¶ Nota qđ Alexā. solet appellare pillās cataputias: q2 sic̄es sunt semini cataputie in figura ⁊ magnitudine.

d .i. cholere purgatiuum.

¶ De simplicibus medicamentis. Cap.IIII.

Altionio[e] cōbusto ⁊ cu3 veteri oleo trito punctus loc⁹ mirabil'r sanant̄ alopicie: cuius experimentū de multis habeo in his quibus nō ex multis fuerit tēporibus Sil'r huic faciūt calami cortices ⁊ radices vste. Et amigdale amare tote vste vtilissime sunt: ⁊ affodilli radices: ⁊ abrotanū sil'r cū aceto operat̄. Caprar quoq3 stercus ⁊ vngule ipsarū vste ⁊ cu3 aceto solute adhibeant̄. Sed ⁊ libanotidū[f] bn̄ facit solutū cū aceto per multos dies. Adhuc aūt fortius efficit̄ si ad sole3 terrat̄ p plurimos dies. Aut si pisteon qđ est verbena herba trita bn̄ cū aceto pungas. Antea qde3 cū nitro loca lauabis diligēter ⁊ cu3 linteo deterges ⁊ sic postmodū linies. Libanū aūt cū muriū stercore si linies equali pōdere cū aceto tritū cito facit capillos emittere. Melius eni3 est si an̄ vt supra dixi ex nitro laues: ⁊ frices vt rubore cutis moueas[g]. Aut raffani cortice trito cū melle. Aut trite cepe corticellis incisis ⁊ sic vngatur locus adiutorio hoc. Et echini[h] chersei cinis cu3 pice ligda admixtus stercori capri capillos generat ⁊ cito sanat illinitus. Facit aūt sil'r ranaru3 cinis cū pice ligda assumptus ⁊ illinitus. Or si diuturna sit passio bn̄ facit pyretrū tritū cū felle vituli illinitu3 frequēter. Sterc⁹ aūt catinū cū aceto bn̄ opat̄ illinitū. Nucibus[i] integris vstis ⁊ cū oleo tritis inūgant̄ ipsa loca ⁊ antea sint rasa. Euforbiū tritum cum oleo ⁊ illinitum frequenter multos sanauit.

e Altionium est spuma maris ⁊ d3 eligi rubea ⁊ vā.

f Romani libanotidā rorē marinū voc. ian̄. s3 libanotis ē plāta i creta nascēs silis rorimario hn̄s odorē olibani. Jan̄. i synonymis.

g .i. incites.

h Echinus est piscis qdā q cum naui adhesit ipsa3 imobilē reddit: ⁊ d2 cherse⁹ a loco vl' grise⁹ a colore. ⁊ cōit exponit̄ q ē hericius terrestris s3 Januen̄. hoc negat.

i .i. auellanis.

¶ De cōpositis medicamētis ad tineā capitis. Cap.V.

Optima aūt sunt ⁊ cōposita medicamia que ab antiquis dicta sunt multa ex simplicibus ɔfecta. S3 hec oia scribere supfluū est. S3 ea tm̄ tradimus que expimētata habuim⁹ vl' pbata a certissimis amicis medicis qui nobis ea tradiderūt. Recipit vnū[k] ex his hoc adipis vrsini. ʒ.j. adarcis[l]. ʒ.j. fimi murium. ʒ.iij. picis ligde. ʒ.ij. olei vsti ex lucerna. ʒ.j. ⁊ .ß. ⁊ oia cōmiscebis ⁊ linies. Sed antea rade caput ⁊ sic pungas ipsa loca ⁊ miraberis qūo curat tineā ipsaz capitis: ēt si antiquissima sit. Itē aliud calcucecaumeni[m]. ʒ.ij. sulphuris viui. ʒ.ij. affodilli radicis. ʒ.ij. tere cum vitellis ouor ⁊ fricato capite veteris. Itē aliđ aceti acris aly. ʒ.j. olei rosati. ʒ.j. fricabis locū cū pāno laneo ⁊ sic illinies mirabil'r facit. Item aliud valde mirabile. ℞. cineris ranar vstar. ʒ.iij. fimi murium. ʒ.ij. picis liquide. ʒ.j. cedrie[n] qđ sufficit. Hoc[o] etiā si diuturna sit ⁊ antiqua sanatur alopicia.

k Medicamē.
l Est spūa quo circa cānas adunatur.
m .i. eris vsti.
n .i. gūmi cedri.
o Medicamē.

¶ De capillis cadentibus. Cap.VI.

Fluunt capilli de capite ex multis causis. Aly quidē fluūt ex penuria humor qbus nutriunt̄ vl' nascūtur. Aly ēt ex densitate poror seu viar facta. Aly qde3 ex raritate locor ipsor ruunt. Aut certe pp catarticū. Interdu3 aūt ex pessimis supfluitatibus. Et q2 per diuersas fit ciās non vna adhibēda est curatio: s3 vnicuiq3 ppria ordinata sunt adiutoria. Si ergo de siccitate multa ⁊ humor penuria fluxus fiat capillor vl' ɔsumpta sunt que nutrire pn̄t capillos: tunc ⁊ lauari op3 frequenter: ⁊ nutrire copiose humidis cibis ⁊ bonis succis: ⁊ qui facile digerant̄ ⁊ nihil habeāt salsedinis aut acredinis. S3 nec vinū vetus pmittimus bibere: qm̄ q̄maxime ēt ipm bibere est phibēdū. Neq3 venereos debēt exercere actus. Sit ergo balneū tēperatū nō satis calidū hn̄s aerē vel soliū. Et cū lauerint accipiāt cibos tēperate calidos ⁊ pungant se multum ex oleo ⁊ aqua. Et neq3 sapone neq3 nitro in balneo vtant̄ in capite cu3 lauerint. Hec oia obseruēt oino. Si aūt ex ɔdēsatiōe poror ⁊ viar ⁊ nō ex raritate seu ex vapore humoru3 capilli defluant necesse est tūc nō que infrigidare

⁊ cōdensare possint adhibeant̄ adiutoria. Cibos igit̄ accipiāt acros[a] q magis aperiant poros. Qualia sunt eruca cardamomū ⁊ porri: ⁊ cepe: ⁊ alliū: hec eniȝ oīa his qui cōdēsatos hn̄t poros vel ꝯstrictos vtilia sunt. Quibus aūt ex raritate pororū capilli profluunt ꝯria sint hec. Necesse est eni: vt cōdēsatiua ⁊ infrigidatiua adhibeant̄ adiutoria. Quibus ēt vtilia sunt intube[b]: ⁊ lactuce: ⁊ malue: ⁊ oua apala idest mollia. panis siliginis in aqua calida aut in aqua frigida infusus. Melones: ⁊ cucumeres accipiant: ⁊ pisces duras carnes habētes. Et porcinas carnes recentes. Et nihil ex eis qꝺ pingue est sumāt. Accipiāt ergo steriles[c] ⁊ pedes bouuȝ: ⁊ isicia.i.ius de pectinibus ⁊ cōchilijs facta. A vino igit̄ abstineāt ⁊ maxīe veteri. In balneo xͦo cuȝ lauerit anteq̄ꝫ intrēt aquā: aqua frigida infrigidāt caput. Et iteȝ in piscinā[d] intrātes sub fistulā[e] currēteȝ caput apponāt diu. Debēt aūt oleo rosato: aut myrtino vngere caput: sic enim se agētes sani efficient̄: ⁊ capilli nō defluent: sed alij nascent̄ capilli. Si aūt pori densiores fuerit effecti: ⁊ exinde nō nascant̄ capilli necesse est tūc que rarificāt adhiberi. Et tūc ampliꝰ qn̄ tp̄s hyemis est: ⁊ q patit̄ frigidis ampliꝰ locis approximauerit. Aut vbi distēperātia fuerit frigidior: ⁊ si sit flegmaticus. Sȝ que rarefaciāt adhibēda sunt medicamina: nec ipsa sola adhiberi debēt: sȝ ea que generare pn̄t capillos: admisceri opȝ silr̄ ⁊ ea q̄ ratā faciant cutē vel corroborare possint vel cōdensare paulatim superficiē cutis: admiscēda sunt. Simul ēt iuuāda est elthice[f] virtꝰ vt nutriri possint capilli. Est ēt catelthice[g] virtus adhibēda pp ꝯsistēteȝ calorē elthice pp restringēdā aūt cutē catelthice. Multa eniȝ sunt medicamēta simplicia ꝑmixtā habētia virtutē: ex qbus est laudanū. Et senion.i.lentiscinū oleū ⁊ onfacinū[h] oleū ⁊ myrtinū. Sūt qppe que rarefacere pn̄t q̄ꝫplurima qualia sunt ranaꝝ cinis ⁊ cepe ⁊ alcioniū[i] ⁊ capsia[k] ⁊ euforbiū: ⁊ synapis: ⁊ alia plurima his similia qbus oibus pōt illiniri. Fortioribus qppe medicaminibus ꝯhiunt̄ capilli: imbecillioribus xͦo extendunt̄. Si aūt pro purgatiōe capitis supfluos detrahēdo humores: fluxus capilloꝝ fiat queādmodū ex egritudine ꝯtingit: nihil aliud opȝ fieri q̄ꝫ solū bonū victū ministrare vt sanguis nutriat̄[l] per queȝ recupatis mēbris capilli suo ordie renascunt̄. Hec sciētes dicere opȝ ad quā cūqȝ passionē expedientia adiutoria. Diuersa enim ⁊ q̄ꝫplurima sunt scripta ad fluxuȝ capilloꝝ. Que ergo nos scimus esse ꝓbabilia vel expimētata vel a nobilibus ⁊ a charis amicis didicimꝰ: hec vobis fideliter tradimꝰ cū qbusdā inuentionibꝰ ꝓuisis. ¶ Cōposita medicamina que laudauit Galenꝰ fieri ad rarefactos poros vel cōdensatam cutē de laudano medicamentum cōfectū: qꝺ hoc modo fit. Laudanū an̄ infundes in vino ⁊ sic postea teres cui paulatiȝ miscebis oleuȝ myrtinū ⁊ vinuȝ vbi fuerit infusuȝ: donec mellis hēat pinguedinem. ⁊ ex hoc vngat caput anteq̄ꝫ lauet vel postq̄ꝫ lauerit. Meliꝰ aūt est ⁊ si politricū admisceas: quē aliqui adiāthos vocāt. Mediā aūt partē laudani admiscebis cū myrtino oleo: ⁊ inūges. Or si tēpus hyemis fuerit: ⁊ si natura capitis frigida sit: necesse est aliquantulū pro parte addere que calefaciūt: ⁊ ea que virtute sunt arcothica[m] medicamēta addant̄ qualia sunt nardinū modicū aut cyprinū oleū: aut aliqꝺ aliꝺ qꝺ subtiliare valeat: ⁊ bonū odorem reddat. Anemonis[n] igit̄ flos tritus cū oleo ⁊ illinitus bene facit hoc: etiā nigros facit capillos. Itē aliud pistereon[o] orthon cum radicibus suis siccū tere ⁊ puluereȝ tritū tricocinabis subtiliter: ⁊ sic admixto oleo vsqȝ ad pinguedinem mellis ꝑunges caput. Medicamen xͦo in vase ereo repones: ⁊ cum opus fuerit cum oleo vteris: expertum enim est valde.

a .i. acutos.
b Intuba grece endiuia latine Ian̄. dic̄ tn̄ platearius in circa instās ⁊ alij mlti q est cicorea.
c .i. intestina.
d .i. balneū aq.
e .i. cānulam ad modū fistule.
f .i. attractionis.
g .i. retentionis.
h .i. de oliuis maturis.
i .i. spūa maris.
k Capsia est nasturciū agreste: sȝ capsia est fru tex silis ferule.
l .i. multiplicet.
m .i. relaxatiua.
n .i. papauer rubeum.
o .i. verbena.

¶ Ad capillos cadentes vt nō cadant nec furfures nascantur. Cap. VII.

VT non cadāt capilli: ⁊ nec furfures nascant̄. Calcāti[p] absinthij arceotidos[q] ana. ʒ. iij. adiāthos myrte nigre galle asiane[r]. an̄. ʒ. vj. trita hec infundes in oleo diebꝰ. vj. colabis ⁊ vteris. Itē ad capillos cadentes vel qui calui fiunt adipis vrsini: politrici vsti: laudani: olei lētiscini: vini myrtini equali pondere. Amplius autem sic laudanū tere ad mellis spissitudinem ⁊ vnge. ¶ Itē vt capilli non fluant sed alij nascant̄: ⁊ qui stant contineant̄. Apes incēdant̄ ⁊ misceant̄ cum oleo ⁊ vngant̄ capilli. Obserua tamē ne faciē tangas. Itē aliud gitter[s] vstulabis ⁊ in aqua illini: de hoc etiā vbi volueris capillos nasci inunges maxime autem in supercilijs. Item ad eos qui calui fiunt ⁊ nō cadūt capilli laudani. ℥. ij. arthemisie. ℥. iij. adiāthi tapsie[t] adipis vrsini. an̄. ℥. j. olei myrtini. ℥. ij. vini italici cotilas[v]. iij. Sicca quideȝ detundes[x] sed adipem vrsinuȝ remittes[y] ⁊ colabis ⁊ sic omnia cuȝ oleo ⁊ vino miscebis ⁊ vteris. Iteȝ aliud vt capilli in vstura renascantur. Stici folia vstulabis ⁊ cum aqua calida cathaplasma impones subtus tn̄ ꝓus inunges oleo. Item quod condensat cutem: ⁊ capillos his qui calui fiunt. ⁊ vt capilli proficiant: laudani. ℥. iiij. arthemisie. ℥. ij. adianthos cassie adipis vrsini. an̄. ℥. j. olei myrtini qꝺ sufficit ⁊ vini similiter. Capillis proficit si post capitis lotionem hac vtantur inunctione: olei cyprini. ℥. ij. nardini. ℥. v. vini. ℥. iij. his omnibus mixtis ⁊ agitatis vsita.

¶ Ad capillos vt citius crescant. Cap. VIII.

STimei[a] coptiri. ʒ. ix. stimei italici.[b] ʒ. ix. ossiū dactyloꝝ vstoruȝ ʒ. iiij. litubotridi[c] olei myrtini. an̄. ʒ. ij. malabatri. ʒ. ij. nardini. ℥. j. miscebis ⁊ vteris. Item vnguentum mirabile ad capillos storacis laudani ꝑpoleos[d] masticis politrici vel adiāthi. an̄. ℥. j. olei boni. ℥. ij. Trociscus q est ad capillos crescendos: storacis armoniaci laudani. an̄. ℥. iij. cassie[e]. ℥. j. myrre. ℥. iiij. allij. ℥. j. rose sicce exungulate[f] libram vnā: sicca quideȝ detundes ⁊c̄. cū storace infundes in vino per dies. vij. ⁊ mortario teres ⁊ supermittes puluerē ⁊ facies trociscos ⁊ siccabis in vmbra. Et cum opus fuerit vtaris trociscis cum vino ⁊ oleo myrtino: ⁊ sic inunges caput maxime ad cutem.[g]

¶ Ad capillos denigrandos. Cap. IX.

COgimur enim sepius ab amicis vt nigros faciamus capillos ⁊ maxime a potentibus ⁊ regibus. Interdum etiā flauos vel albos. Necesse est ergo vt de his aliqua dicamꝰ. Suadeo tamen ex his non satis[h] vngi his qui habent caput naturaliter frigidū. stiptica enim sunt omnia hec talia ⁊ austera: ⁊ densatiuam habentia virtuteȝ. Propter quod vtilissimuȝ est aliqua que subtiliant ⁊ paulatim calefaciant in his que tingere possum admiscere: qꝛ descendunt in profundum ⁊ magis ea que innigrant capillos: ⁊ ideo si addat̄ que leuiter calefaciunt minus ledere possunt. Conuenit eniȝ per dies. iiij. aut v. adhibere medicamē. Nā si per singulos dies adhibeat̄ multo magis periculū incurrūt. Ita vt maxime

catarriçent

p Est spēs li.
q .i. grana peri.
r A loco.
s Git: nigella dē gn̄is est ꝓm quo pip ethiop
t Tapsia ē silis ferul capsia ē n cium agre Ian̄.
v Cotila ē dus vnci
x .i. teres.
y .i. liquefa
a .i. anthim loco.
b .i. anthi
c Lapis ē punex.
d .i. cere al
e lignee. .i.
f .i. cuiꝰ ca lioꝝ sunt bus absci
g Sublatis lis cū nou sepe.
h .i. multum

catarrizent aut pipleumonici aut epileptici aut apopletici fiāt: ꝛ exide moriantᷣ. Meli⁹ est ergo vt nō ex his causis incidant malum. Remouenda est ergo frequens inunctio.

¶ Ad capillos nigros faciēdos q sunt cani. Cap. X.

AD nigros capillos faciendos pbatum est galle asiane [a] achacie squame ferri calcāti [b] stipteree [c] equali pōdere accipies. Et infundes vna die in vrina pueri. i. qui adhuc non potest misceri mulieri: ꝛ sic ex ea miscens omnia capillos perunges ꝛ ligabis supposito litheo capiti diebus tribus. ¶ Item aliud cuperiston [d]. ℞. nucuȝ viridiuȝ cum cortice. ℥. iij. pruni. ℥. vij. vini nigri. ℔. iij. [e] allij. ʒ. iij. omnia simul coq̄s donec ad tertiā reuertatᷣ ptē. Et qō remanet colabis: olei myrtini. ℔. j. [f] Uteris autem per singulos dies: hoc enim ꝛ conseruat capillos ꝛ innigrat. ¶ Item aliud operans multuȝ quo vsus est Sileucius rex. vini nigri veteris eminā [g] vnā mittes in vase plumbeo ꝛ rasure plumbi. ℥. ij. ꝛ permittes ibi infundi diebus. xv. ꝛ sic superfundes oleuȝ maxime quidem primuȝ pondus [h] ad minus vel cotilas [i] duas: ꝛ sic cunulabis in vase ꝛ vteris: facit autē hoc maxime ad viros. ¶ Item aliud satis magnum gallos asianas coctas oleo teres cathaplasma capiti suppones nocte ꝛ die. Et post hoc surgens de lecto lauabis aqua frigida: bonum est enim satis. Quoniam autem non solum nigros capillos sed ꝛ rubeos ꝛ flauos volunt habere ꝛ cogunt nos interdum potentes viri ista facere: necesse est ergo ꝛ de his dicere.

¶ Ad rubeos capillos tingendos ꝛ flauos faciendos. Caplm. XI.

ACcipientes myrre partem ꝛ alosanthos [k] partē idest teres diligenter ꝛ facies ad mellis crassitudinem permixtum ꝛ caput perunges. ꝛ sic stet nocte ꝛ die. ꝛ tunc lauare opȝ. ¶ Item aliud. lupinos amaros crudos cum aqua teres: ꝛ illinies. ¶ Itē aliud. gitteris [l] lythargiri. aā. ʒ. iiij. ambesti. [m] ʒ. vj. aqua resoluens facies ad mellis crassitudinem ꝛ inunges. Accipies autem blete folia ꝛ coques: ex hac aqua lauabis caput.

¶ Ad capillos nigros tingendos ꝛ flauos faciendos. Caplm. XII.

CApillos nigros flauos facies si feces vini liquidas ad mellis crassitudineȝ accipias ꝛ facias ad spissitudinem ceroti: inunges autē qn̄ volueris ꝛ flauos facies capillos. ¶ Itē ciperi folia īfundes in succo strucij [n] ꝛ vteris illa infusiōe.

¶ Ad capillos auro similes faciendos. Cap. XIII.

VT capillos aureo facias colore stipteree [o]. ʒ. vj. sandarace. ʒ. vj. croci. ʒ. ij. herbe rubee [p] gutte prime [q] lexiuie. ℔. [r] iiij. coques lexiuiam cū rubea herba cōtusa vt remaneant. ℔. ij. [s] Colabis diligenter ꝛ teres sandaracā [t] ꝛ stipteream ꝛ crocuȝ adimisces cum suprascripto humore. ꝛ sic mittes in vas vitreum. Cuȝ aūt fuerit opus cathaplasmabis. Et post hoc lauabis cum aqua vbi coxeris fenugrecum ꝛ ordeum ꝛ cyminuȝ: aut aqua īfundes antea tepida quantum sufficiat mittes ꝛ de sapone quantuȝ abundet. ¶ Item aliud satis bonum. rose [u] eritri [x] eminam vnam: galle asiane. ℥. vj. elidrij [y]. ℥. ij. rubee. ℥. ij. politrici fasces duos: absinthij fascem vnam: lupini macerati cyathos [z] duos omnia tamē comminues mittes in vase vitreo cum aque. ℔. vj. ꝛ dimittes in vase vt se infundant diebus. ix. Et agitans bis in die cum opus fuerit tolles quod sufficiet ꝛ spongia infusa fricabis capillos: ꝛ cum infunderis bene dimittes vt se imbibant. Cum autem siccaueris dilues cū aqua calida ꝛ sapone.

¶ Ad capillos albos faciendos. Cap. XIIII.

FLosmi [&] albi flore vsto: ꝛ in aceto īfuso plini capillos. ¶ Itē aliud flosmi [?] sementis. ʒ. ij. stipteree. ʒ. j. tundes ꝛ miscebis taurocolle [ꝝ]. ʒ. iiij. ꝛ vteris.

¶ Ad ptiriaseos. i. furfures. Cap. XV.

PTiriaseos est vt simpliciter dicā velut furfuree [aa] squamule in capite inter capillos surgentes. Aliquibus etiam in toto surgunt corpore sine aliqua vlceratione quāplurime: propter quod furfures nominantur. Fit autēȝ passio ista ex cacochimia aliqua in capite aut ex flegmate salso aut ex cholerico aut melāchonico humore aut ex sanguine. Si quidem aliqua superfluitas corpis sit sicut in omnibus diximus passiōibus vniuersaliter [bb] pus totius corporis debere fieri curaȝ: ꝛ sic locale adhibere medicamentum. Oꝛ si nulla sit corporis superfluitas: que indigeat sanguinis detractione aut aliorū humorum purgatione: localem adhibebis curationem: ꝛ que ab antiquis vel a nobis inuenta sunt adiutoria. Cimoleam [cc] autēȝ infundes aqua ꝛ sic miscebis blete succuȝ ꝛ inunges ꝛ permittes vt siccetur. Et postea lauabis: ꝛ cum laueris teres libanuȝ cum vino ꝛ oleo ꝛ vnges: ꝛ sic nouissime staphisagria cum oleo trita perunges. Ad humidiores ptiriases de salmoria [dd] lauabis aut ex aqua vbi lupinos coxeris. Hoc enim experimentatum multum habeo.

¶ Ad pediculos ꝛ lendines. Cap. XVI.

NItri sandarace staphisagrie. aā. ℥. j. ꝛ oleo myrtino perunge. ¶ Item aliud. staphisagrie. ℥. ij. sandarace. ℥. j. cum oleo ꝛ acceto conteres. ꝛ omne corpus perunges. Sic autēȝ ꝛ gysastereos [ee] ꝛ nitrū cum oleo facit.

¶ Ad psidracia ꝛ exātimata in capite fcā. Cap. XVII

PSidracia quidē sunt parui tuberculi eleuati similes flectene: sed parum duriores ꝛ subalbidi ꝛ acuti sunt. Ex ipsis vero illud quod exprimitur humidum ꝛ sunt suppositi cuti. Exantimata autem in summa cute est vlceratio subrubea ꝛ aspera similis his pustulis que ex vrtica vel sudore nascunᷣ. Utraqȝ quippe curanᷣ subiecto medicamine lythargirij. ʒ. ij. psimicij. ʒ. iiij. stipterree. ʒ. ij. ruthe viridis foliorū. ʒ. ij. aceti ꝛ olei myrtini quod sufficit ꝛ illinies loca. Uteris autem magis illo ad humidas ꝛ impetiginosas. ¶ Item aliud. spume argenti: ceruse. aā. ℥. j. ꝛ. ʒ. sulphuris viui. ʒ. j. cerotum [ff] myrte superm ittes ꝛ vtere.

¶ Ad vlcera in capite scrissa ꝛ rubea. Cap. XVIII.

MOdica [gg] vlcera assimilantia tincolis. ex quibus velut quedaȝ tabes defluit. Ante rades caput ꝛ aq̄ frigida ꝛ nitro lauabis: ꝛ sic postea sulphurᷣ viuo cū hūana vrina trito vteris. ¶ Itē aliud. molancia [hh] cū aceto acro inunges expertū est.

Lȝ Isidorus ꝛ papias alr̄ sentiāt vt dixim⁹.
t Sādaraca apō diascoridem ꝛ omnes libros de greco trāslatos pro auri pigmēto rubeo accipitᷣ: sȝ in libris de arabico translatis p vernice. Et cū auctō huius libri grecus fuerit vt notat Iañ. in suo pͤhe. vᷣ hic p auripigmēto stañ.
v Rose eritri. i. rubee vel rosis eritri.
x. i. vini rubei.
y. i. rubee: putatᷣ q̄ sit electrū ab alijs ꝟuis q̄ ꝓximā hn̄t virtutē Iañ. ꝛ p electrū intelligit Iañ. karabe.
z Cyat⁹ est pōdus onci. j. ꝛ. ʒ. Ianuē.
ꝛ Capsi barbati
? . i. seminis.
ꝝ. i. glutinis ex corijs tauri.
aa Ptiris furfur īde ptiriasis furfuratio.
bb Sit cacochimia in toto.
cc Gen⁹ terre est loco cuius capi solȝ terra mole cū q̄ acuunᷣ cultelli. s. q resi det in fundo baq̄ti.
dd. i. aqua ī qua diu iacuerit ꝛ ꝓuate sūt carnes salse vᷣ aq̄ in q̄ multuȝ salis infunditur.
ee Gysastereos ē terra q̄ dᷣ stella terre a ge qō est terra ꝛ a steris qō est stella.
ff Factū ex cera ꝛ succo myrti.
gg Hoc qō dicit modica vlcera vsqȝ ibi ante rades est velut rubrica.
hh. i. nigella.

De achore signis. Cap. XIX.

Achora passio est in ipsa cute capitis facta pua foramia hñs: ex quibus fluit humor quem icora greci vocant vnde ⁊ ipsa passio achora appellatur quam nos tabem diximus. Est autem quod defluit aut cholericum aut flegmaticum: interdum etiam ⁊ melancholicum. Cognoscere ergo oportet ipsam passionem ⁊ ipsius proprietatem ⁊ ex hoc maxime curatio est adhibenda. Cholericus igitur abundans humor subtilior apparet ⁊ sub cholerico colore. Si autem non fuerit subtilis sed pinguis ⁊ glutinosus flegmaticus humor salsus augmẽtatus facit achoras. Si autem nihil horũ fuerit sed apparent loca ex quibus fluit humor duritia magis ⁊ cirodis [a] superemineñtia cuti ⁊ cõstricta: vt nihil ex his defluat: aut vix: aut melancholicum scias esse humorem qui facit achoras. Ceterum autem ⁊ que precesserunt considerande sunt cause seu distemperãtia egrotãtis ⁊ etas siue gustus [b]. Gustus igitur si amarus fuerit cholericus est humor. Si salsus flegmaticus: si acetosus melãcholicus est. Sed ⁊ tactu cognoscere poteris qualis sit humor. Calidior enim si tibi locus apparet cholericꝰ est humor. si autem frigidior est: flegmaticus. Minus autem frigidus melancholicus.

a .i. dura.

b .i. sapor oris.

Curatio achorarum. Cap. XX.

Curari autem oportet similiter quomodo ⁊ illũ qui habet alopiciam passionem. Quippe si plectoricus fuerit ⁊ cacochimus totum corpus prius purgare oportet. Et sic postea localis adhibenda est curatio sine aliqua dilatione. Scire autem oportet quia sciron [c] passio est similis achoris magnitudine sola differens. Foramina enim ex quibus humor fluit similia sunt fauis mellis vnde ⁊ sciron nominatur ab antiquis. Nam que vocantur achore nõ videntur foramina habere ex quibus humor defluit. Hec omnia de achoris dixisse sufficiant. Nam ad hec que de alopicia dicta sunt existimabam tibi sufficere. Sed quoniam multa sunt vnde ista passio fit: sunt fortiora medicamina aliqua aut mitiora. Quedam autem diaforesim [d] faciunt: ⁊ iterum apocrustica [e] sunt: quedam vero mixtam habent virtutem. Hoc tamen proprium ad achoras est adiutoriũ quod. ℞. lythargiri. ʒ. xx. calcis viue. ʒ. xv. aceti eminam [f] vnã: olei myrtini. ℥. iiij. teres sicca cum aceto diligenter: ⁊ sic postea supermittes oleum ⁊ vteris.

c Passio est filis achoris. sciron enim grece fauꝰ latine: ide scirõ passio multa per foramina saniẽ emittẽs sic fauꝰ emittit mel.

d .i. resolutionẽ.

e .i. repcussiua.

f Emina est medietas sextarij ⁊ sextarius ẽ lib. ij. ⁊ ʒ.

De cephalargia capitis. Cap. XXI.

Hsitur capitis dolor synthoma est. i. accidens. Habet autem caput multas causas ex quibus generantur dolores. Etenim sepius ab aliqua qualitate sola efficitur: contingit enim ex plenitudine: ⁊ ex vtrisque rebus [g]. Et vt simpliciter dicã. Aut ex procatartico [h] vitio: siue senctico [i]. Et quia non est vna causa: sed diuersa fiunt genera capitis doloris ⁊ differentie necesse est vt secundum vnamquamque passionem proprie adhibeantur curationes. Sciri autem oportet quod fortiores capitis dolores fiunt secundum operatiuas qualitates: ⁊ maxime ex calore. Ex siccitate autem facti capitis dolores non similiter vehementes generantur. Nam humide qualitates nullo modo inferũt dolorem quantum ex ipsa humectatione est: nisi forte cum calore aut frigore aut plenitudine aut acredine humorum sit permixta humectatio. Et enim quando cum plenitudine humores qualescunque fuerint propter tensuras ⁊ cõstipationes dolores generant si fuerint pingues [k] ⁊ maxime si cholerici sint. Incipiamus ergo dicere curationes ab eo vitio quod procatarticum [l] dicitur. Ex quo si fuerint facti capitis dolores ab eo initium faciamus.

g .i. qualitate ⁊ plenitudine.

h .i. cã primitiua. procatarticum dicitur quasi precula catartico: quia non eget eo ad sui remotionẽ: sed alteratiue sola.

i .i. cã antecedẽte morbi que intra corpus est vel cã cõiuncta. Jan.

k .i. cond

l .i. a cã p causatum

Signa si ex nimio solis ardore dolor capitis factus fuerit. Caplm. XXII.

Si ex nimio solis ardore caput doleat signa omnibus manifesta sunt. Sunt enim perpendenda hec tangenti calidior ⁊ siccior est mox in prima accessione. Et oculos subrubeos aut rubeos habent. Gaudent igitur si aqua frigida caput infundant: ⁊ non solum mitigantur hoc facientes sed ⁊ maximũ fit iuuamentum.

Curatio si de sole doleat caput hoibꝰ. Cap. XXIII.

Quoniam quidem que infrigidãt expediunt capiti quod ex nimio solis ardore accenditur adhiberi omnibus manifestum est. sed ⁊ ipsa que subtili virtute sunt quale est in primis oleũ rosatum: cui si modicum aceti addatur multo magis ⁊ melius penetrare põt. Quod si multus calor inesse videatur: ea que frigida virtute sunt addere oportet qualia sunt sempuiue succus aut herpilli [m] aut elexeuy [n] aut vue lupine [o] aut cucurbite aut rose aut lactuce syluatice [p] aut sereus [q] aut intibe [r] aut acedonici [s] aut cydonia vel alia que infrigidare possunt: ⁊ his similia. Preterea que narcotica sunt aut nimis stiptica fugere oportet qualia sunt mandragorinum oleum ⁊ diacodion [t] ⁊ oppomiconum [u] nisi forte nimia insomnietas cogat. Et si quidem vngatur cum multa cautela faciendum est. Et postmodum auferendum est: ⁊ maxime his qui humorosi sunt capite ⁊ corpore ⁊ quibus grauitas in capite sentitur. Contingit enim sepius hys qui omnino habẽt repletum caput calore nimio vt velut vẽtosa trahat testa capitis ex inferioribꝰ partibꝰ in seipsam humores. Propter quod ex calore simul ⁊ constrictione dolorem habentes fugere oportet nimis frigida adiutoria. Sed tantum sufficiat oleo camomillino perungi: ⁊ magis recẽter cõfecto. Nam si veterius sit admisceri eo oportet roseum oleum: ita vt due partes sint olei camomillini. Tertia vero pars rosei. Quod si ex nimia distemperãtia caloris sit necesse est frigidum cerotum ex oleo ro. ⁊ cera confectum adhiberi ⁊ modico aceti. Et succum portulace aut perdiciados [x] aut aliquã alia ex herbis que supius sunt posite. Oportet etiam ante lauare ceram in frigida aqua immissam postquam remissa fuerit. Et hoc fieri debet non semel sed bis mutãda est aqua ⁊ in alia munda aqua frigida est mittenda. Atque post hoc factum admiscendũ est paulatim oleũ ro. cum cera soluta [y] superaspergẽdo paulatim de aqua ⁊ conficies vt diximus: sit autem cere ℥. j. olei ro. ℥. iij. aque vero quãtum sufficit: necnon aque ⁊ aceti modicum. Sic autem factum cerotum extendis in subtili pãno ⁊ super totum caput pone ⁊ maxime super timpora. Cum adhibendum est medicamẽ: capillos auferre oportet ⁊ sepius transmutare. Hoc enim cerotũ facit ad herisipilas ⁊ ad ethicas febres ⁊ causonẽ ⁊ ad feruores qui in ventre fiunt mox in initio antequam monodes [z] fiant. Induces [⁊] autẽ in lineo ⁊ superpones in toto capite ⁊ maxime in timporibus. Capilli autem auferendi sunt ⁊ frequenter mutãdum est ⁊ recens fiat frigidum cerotum. Nam si calefactũ fuerit

m Herpillus ce serpil est. Jan.

n .i. lilij.

o .i. mor

p .i. syluest.

q Sereus

r .i. endi

s .i. acetos

t .i. de pa

v .i. succus

x .i. parit

y .i. lique

z .i. vnius

⁊ .i. extẽde pãnum li

fuerit a calore capitis:⁊ sic steterit magis ledit q̄ iu- uet. Hanc igitur curaz agentib⁹ nobis distemperan- tia que accesserat cadet citius ⁊ in suuz reuerteť tem- peramentum.

Curatio calide distemperantie ⁊ diuturni doloris capitis. Caplm. XXIIII.

Quod si diu perseueranda aut medici negligētia aut patiētis inobediē tia dolor permanserit ⁊ ea que supra dicta sunt adhibita nihil profuerint necesse est vt fortiora adiutoria adhibeātur. Ex qui- bus est trociscus hoc modo cōfectus facit eniz ad diu turnos capitis dolores ⁊ ex nimio calore distemperā- tiam factam. ℞.autem hec:croci calcanti.añ.ʒ.x. sti- pteree ciscis[a] .ʒ.xvij.myrre.ʒ.iiij.onfacini[b] .ʒ.ij.calci- teos[c] .ʒ.iij.gūmi[d] vini austeri quod sufficit: tere di- ligenter sicut colyrium ⁊ facies trociscos ⁊ cum fuerit opus resolues cum pusta[e] ⁊ vteris ad calidā distem- perantiaz. Qđ si habuerit iam multo tempore passio- nem ⁊ insomnietatem patiatur opij modicuz addes. Et si niminm senseris esse calorem: de suprascriptis herbis que infrigidare pñt succos admiscebis. Sic enim vtraqz curabis ⁊ distemperantiam scilicet calo ris ⁊ insomnietatis molestias amputabis.

Si de nimio epatis calore caput dolet. Cap̄.XXV.

Si autem sepi⁹ ex nimio epatis ca- lore dolores capitis acci dant: necesse est vt vapores ex epate ad caput ascendentes violentos ingerāt do- lores. Quibus exterius aut mellinū[f] oleū aut roseum aut hydroleon[g] aut cerotū[h] suprascriptū adhiberi dz. Intrinsecus aūt in cibū damus maxime q̄plurimū frigidam habentibus virtutem ⁊ qui non facile digeratur. Hora autem scđa aut tertia panē ac- cipiant in aqua calida infusum:vt non moueantur ex epate vapores ad superiores partes capitis qui solēt dolores inferre aut certe citrū aut malū aut aliud ali- quod quod infrigidare valeat pomum ⁊ cū cibis vtā- tur ⁊ aquam frigidam bibant:⁊ maxime si cōsuetudi nem hñt bibendi aquam frigidam ⁊ plus presumāt. Si[i] minus[k] in medio prandio inter duos accipiant cibos:aut certo toto prandio cum vino mixtam aquā frigidam bibant:modo etiaz sine vino bibatur. Et vt simpliciter dicam omnis dieta talis sit omnibus sic patientibus. Necnō ⁊ illis qui caliduz habent ventrē vel stomachum aut splenez talia sunt facienda.

Si de frigida epatis distemperantia caput doleat. Caplm. XXVI.

Qui autem ex frigida distēperātia epatis capit̄ doloriб⁹ affligūtur: isti omnia illis patiunť contra ria. Nam neqz tangentibus est in capite calor. Neqz subrubei aut rubei sunt oculi in facie:neqz siccitas in aspectu sed econtrario subtu- mido[l] pallore fedantur. Ita vt si ignoras sanos: vult⁹ eē pspicias. Cū aūt hec fuerint signa ⁊ frigida distem- perātia scias capit̄ accessisse dolorē. Ceterū aūt ⁊ que sunt per catartica[m] aut que sunt pigumena[n] .i.cā que de egritudine antecesserit manifesta tradamus signa.

Curatio frigide distemperantie. Cap̄.XXVII.

Curari ergo opz calefaciētibus.s.ad- iutorijs. Ceterū tñ ⁊ magnitu- dinē distēperātie est contemplādum siľr ⁊ spēs earūqz virtutis. Est ēt qñ rutbaceū oleū adhiberi opz i capite aut laurinū aut irinum aut nardinum aut oppobalsamum qđ in his adhibēdū est in quibus dolores ex pingui ⁊ glutino- so humore generantur. Opz quippe illiniri frontem ⁊ timpora ex medicamine gyphi[o] ⁊ queccūqz ex pi- pere ⁊ ex euforbio componuntur illinimenta: multa enim sunt a diuersis scripta auctoribus. Uinum etiā si des subtile nihil nocet neqz aliud aliquid quod sub- tiliare possit ⁊ calefacere. hec enim omnia iuuant que mediocriter subtiliant humores ⁊ calefaciunt. Opz ⁊ gestatio cum equo ⁊ maxime calidum balneum ⁊ ca- pitis appofleumatisīz[p]. Qđ si diuturna fuerit passio ex raffano vomitus est faciendus. In quibus aūt hec qualitas sine aliqua plenitudine apparuerit:non hec adiutoria necesse est vt adhibeatur. Quando igiť tibi contingat diuturnas passiones curare vt facilius pos- sis causam amputare vteris trociscis:qui. ℞. colum- barū stercus. Fit autem ipsa confectio hoc modo. pi- peris leuci[q] .ʒ.ij.crocomagmatis[r] .ʒ.ij.euforbij recē- tis.ʒ.viij. stercoris columbini .ʒ.j.⁊.ʒ. aceti acerrimi quod sufficit: superunges autē patientez locum antea fricans vt ipsum locum calefacias ⁊ adiuuetur medi- camen. Delicatiore vo vel meliori corpore existente natura relaxari oportet medicaminis virtutem ad- miscens medicamini anuli[s] modicum ⁊ lac mulie- bre dum soluitur[t]. Si autem fortius istud facere vo- lueris admiscebis succi absinthij modicum resolues ⁊ in aqua.

o Est antiquū antidotū dictum a gy q̄ ē terra: qr antigtus ab hermetefon in terrancis locis sub certa pstellatiōe cū musicis istrumētis ⁊ alijs solēnitatib⁹ mul- tis pficiebať. ei⁹ descriptio est in antidotario vľi.
p .i.deductiones flegmatū a capite:cū gargarisnūis aut capitepurgijs.
q .i.albi.
r Dicit Auic. q̄ est fex olei d' croco: sz alij dicūt q̄ est pfectio in antidotario scripta q̄ recipit in diairūdinis.
s .i.anudi.
t .i.donec resoluatur.

Si male habente stomacho caput doloribus affli- gatur. Caplm. XXVIII.

Non semper fit capitis dolor vt ipsum primum pa- tiatur:sed est quādo ventre[u] patiente cō- patitur. Sepius autem stomacho laborā- te aut ministrante vaporez caput dolori- bus inquietatur: aut ex aliquo alio membro patiente efficitur. Sed ⁊ spiritu ventositatis vapor protrahit capiti seuos dolores.

v .i.stomacho.

Curatio si ex cholerico humore dolor capitis effici- tur. Caplm XXIX.

Si igitur causa plenitudinis seui do- lores efficiunť vel ex cho- lerū congregatione obuenerit dolor seuus cephalargia generatur. Oportet ergo cola gogis[x] medicaminibus que superflua sunt educi. Sed vt hoc fieri possit rationabiliter: prius in- fundi corpus vel humectari oportet cibis:⁊ tēperatis balneis ⁊ vnctiōibus vel acopis[y] multis. His eni hñ tēperatus ⁊ resolutus ⁊ q̄si imbecillior effect⁹ humor facilius ab extrahente medicamine euacuabitur. Si vo satis multuz fuerit humor calidus dabis scamo- neā cū aloe modico aut absinthio aut succo rose aut hydromelle. Qđ si nō ex multa abundantia cholerū fit:sed imbibite vel infuse tunice stomachi vel vētris sint[z] vt quēadmodū spōgia sit fugiēda est scamonea potius ⁊ quecūqz satis purgant medicamina. Dabis aūt eis apoçima.i.aquam vbi isuderis absinthiū aut aloē solū. aut pigrā si qdē pinguibus pmixtus chole- ribus tibi visus fuerit esse humor in stomacho.

x .i.cholere eductiuis.
y Acopū dr medicamē dolorē placās ab a q̄ ē sine ⁊ copos q̄ est dolor.
z Cholere.s.

Si ex pinguibus ⁊ frigidis humoribus dolor capi- tis factus fuerit. Cap̄.XXX.

Si autem glutinosi humores sint augmentati in capite aut in stomacho:⁊ resoluti in ventositatē ope- rantur capitis dolorē ad hoc danda sunt que fortiter extenuare aut subtiliare pñt

in cibis aut in medicaminibus qualia sunt oxymel ⁊ apoçima apij aut hyssopi ⁊ embroce. Et vnctiões stomacho adhibende sunt que confortent ⁊ calefaciant vt oleum nardinum aut glaucinum [a] aut marciaton. Si autem fit multa plenitudo humorum in ipsis tunicis constituta: non oportet sola extrinsecus localia adiutoria adhiberi: sed subtiliare bene materiaz dare oportet catarticum qd̄ flegma deducit. i. oxymel Iuliani quod multuz capiti ⁊ stomacho ex frigidis ⁊ humidis humoribus laborantibus necessarium est ⁊ totius corporis esse magnuz iuuamen videtur. Aut certe quod accipit diacolloquintide cathaputias [b] purgatorium. Purgari autem eos oportet non solum semel sed bis vel ter. Neqz enim obediunt subitanee purgationi glutinosi ⁊ pingues humores. Sed magis paulatim ⁊ frequenter purgando resoluti [c] obedire purgãti possunt medicamini.

a Oleũ glaucinũ dictuz qr glauciũ qd̄ est menim te recipit. ⁊ scribit in antidotario vl̃i: dicit tñ stephanus in synonymis q̄ est oleũ succi vuarum.

b .i. pillulas.

c .i. digesti ⁊ liq̃facti.

Curatio si caput doleat ex febribus. Cap̃. XXXI.

Fiunt etiam capitis dolores ⁊ in febribus nimys. Sed oportet considerare diligenter siue creticus dies: siue non sit manifeste creticus dies. Nam in cretica die solent his quibus sanguis de naribus fluit dolor capitis contingere aut his qui vomituri sunt. His ergo nulla est adhibenda curatio. Quod si afferatur non solum non iuuantur sz magis inde leduntur si adhibeatur. Hoc ergo oportet fieri in initio in nimia febre cum vrget nimius capitis dolor vt mitigetur. Ceterum autem ⁊ capitis prouidentiam fieri oportet oleo ro. infundentes caput aliquando cum eoipso tantum. Aliquando autem mixto cum aliquo infrigidantium herbarum succo. Qualia sunt herpillus aut hedera aut rosa aut semperuiua. Quippe si insomnietatem patiũtur cum herbe camomille apoçimate ⁊ papaueris ⁊ hedẽ cũ oleo ro. infundimus caput. Et ex soporiferis. i. que somnum inferunt illinimus caput ⁊ frontem aut certe cum lactuce succo aut [d] trigono aut crocodis trocisco resoluto inungimus frontem. Et ex simplicibus vniuersa mitigantia ⁊ infrigidantia cum soporiferis mixta offerimus.

d Trocisci qdaz dicunt trigoni qr tres spẽs recipiũt: alij dicũtur crocodes a croco.

Curatio si ex vino caput doleat. Cap̃. XXXII.

Facile sanus efficitur cui a vino caput dolet si abstinentie sumat disciplinam. Oportet enim mox vt ex vini copia cognouerit sibi accessisse dolorem: ante omnia prohibere vinum sed ea que infrigidãt ⁊ reprimere possunt vapores ex alto in capite descendentes: adhiberi. Quale est oleum rosatum per se ⁊ cum aceto aut cum succo hedere aut brasice [e]. Hec enim talia nõ solũ desiccãt: sed contra passionem ipsam vincẽdi possident virtutem. Unde ⁊ ipsa folia brasice [f] supposita capiti optime faciunt. Oportet autem ipsam brasicam [g] ante infundi in aqua calida: ⁊ sic imposita folia capiti ligari. Expedit etiam comedere ipsos caules elixatos. Sed ⁊ lenticule ius vtilissimus est cibus ⁊ maxime his q liquidum habent ventrem. similiter etiam ⁊ maligranati grana prestant ante cibũ comesta. Et mala similiter ⁊ pira iuuant. ⁊ aque potiones. Qui autem habẽt infirmum stomachum si modicuz presumant [h] de vino ⁊ maxime albo non grauantur quale est guidinũ [i] ⁊ sabinum [k] ⁊ hys similia sed nullum ex hys existat vetustum. Nam ⁊ repercutiunt [l] ⁊ vaporez mouent sursum ad caput. Panis autem ex [m] aqua datus vtilissimus est cib⁹. Et alica [n] bis cocta ⁊ oua apala [o] ⁊ columborum ⁊ pullorum ascelle [p] ⁊ gallorum testiculi ⁊ stille [q]. Et vt simpliciter dicam sint omnes cibi eius euchimi: ⁊ eustomachy [r] ⁊ qui vapores prohibeant.

e .i. caulis.

f .i. caulis.

g .i. caulem.

h .i. añ sumant.

i A loco.

k A loco.

l .i. iterato percutiunt.

m pro cum.

n Est genu[...] menti: qdã [...] esse credid[...]

o .i. mollia.

p .i. ptes [...] lis vel ip[...] ale.

q .i. illi⁹ au[...] tres.

r .i. boni sto[...]

Si ex percussura caput doleat. Cap̃. XXXIII.

Fit enim capitis dolor ex percussura aut ex percussionis inflatione manente in capite. Propterea autem ipsa adiutoria sint tibi cum multa satis diligentia adhibenda. Interdũ eniz ⁊ periculum auferunt laboranti confluentes in eum amplius humores. Si ergo factus fuerit flegmon solus: ⁊ in superficie cutis contineatur ⁊ nondum per aliã profluat partem difficile nihil est: sed ⁊ sanitatez facile recipiet: ⁊ si contingant in capite dolores ex eo. Si autez aliter: ⁊ sic fuerit percussus vt compatiatur teste membranum [s] sepius autez ⁊ myringa [t]: periculum non paruum efficitur. Spasmi eniz q̃pplurimi ⁊ alienationes subsequenter vt acutissimos eis addu cant dolores. Or si ex percussura superuenerit maxime vel furor [u]: prohibendus est per flobothomiz: ita vt initium curationis ex eo [x] debeant fieri. Hic enim cõtrarius est flogmoni ⁊ prohibet fluentes humores. Adhibita enim euacuatione ⁊ omni superfluitate remota oportet deinde certa adiutoria localia initium sumere ⁊ capitis fieri prouidentia. Et ex oleo dulci lanis infusis totum inuolui caput madefactis omnino vt non rigorem sentiat princeps neruorum. Uinum autem ab initio prohibendum est ⁊ carnes ⁊ omnes cibi fortiores ⁊ maxime si febriant. Tunc eniz ⁊ si febres fuerint succos ptisane dabis ⁊ vitella ouorum ⁊ maluas iussellatas [y] ⁊ lactucas ⁊ intibas [z] ⁊ cucurbitellas. Qd̄ si insomnietatem patiantur caput eis de oleo camomillino oportet infundi aut rodino [&]. Sepius autem vtriusqz permixtis plus aut minus s̄m magnitudinem flegmonis ⁊ infirmitatis distemperantiam: ⁊ etatis qualitatem vteris. His igitur transactis cum tabes aliqua amplius ex vlcere manauerit flegmone manente conuenit ei adhiberi curationem cuz melle ⁊ oleo ros. p̄mixto. Aut tetrapharmaco [ɔ] ⁊ qd̄ nõ fieri permittat qd̄ apoflegmacũ [ꝶ] vocant. Emplastrũ eniz suppositum expediens est: ⁊ maxime qd̄ dicit̃ ammonis: ⁊ enim istud omnino iuuat inductuz ⁊ suppositũ. Talis enim est curatio cuz de vulnere flegmon facta fuerit. Perfectius quidez dictum est de vulnerato capite in alys locis vbi consistentes libros fecimus.

s .i. pãnicul[...] gens cran[...]

t .i. dura v[...] m̃re cõpa[...] dolor sit.

u Uel feruo[...]

x .s. flõmo.

y .i. in iuſ el[...]

z .i. endiuia[...]

& .i. rosacc[...]

ɔ .i. vnguẽt[...] silicõ qd̄ d[...] tuor sit m[...] nis. s. pic[...] cera ⁊ scep[...]

ꝶ .i. deponẽ[...] gmonem.

De cephalea. i. dolore capitis. Cap̃. XXXIIII.

Pessima est passio cephalea eo q̄ multis doloribus fortissimis exagitat̃ frequẽter caput: vt ⁊ radices ipse oculoꝝ doleãt. Est enim ⁊ diuturna ⁊ paruis occasionibus parata commotio. Fit eniz ex vini puri modica potione. Fit etiã ex aliquibus odoribus: quales sunt storax ⁊ libanum. Multi enim a splendore luminis percutiuntur. ita vt in obscuro magis habitare desiderent q̃z in lumine. Fit autem maxime hec passio ex flegmone diuturno in teste membranis aut myringis aut ex eufraxi aut ex plenitudine indigestorum ⁊ cruditate pinguium humorum. Interdum etiam ex multa humoruz acredine qui infixi vel impositi sunt aut constricti in profundo. Sepius autem ⁊ ex distemperantia caloris fit hec passio in imbecillioribus effecta ⁊ diuturnis capitis doloribus: ⁊ ppterea paratus [aa] est ad mouenduz accessionẽ. Interdũ autẽ trahit ad se extrinsecus [bb] ab

aa Calor. s.

bb Calor cap[...]

interioribus

interioribus partibus velut cucurbita [a] humores. Oportet ergo cognitiones eius diligenter perspicere queadmodum ⁊ in alijs passionibus: ex quibus vtiqꝫ causis fiat: ⁊ inde vel vnde initiũ sumpsit nascẽdi passio vtputa aut ex plenitudine aut ex flegmone aliquo in capitis membrana generato aut ex eufraxi aut acredine humorum. His enim cognitis facilius diuturna passio adhibita curatione soluetur.

a. ventosa.

¶ Signa si ex eufraxi caput doleat. Cap. XXXV.

Si ergo sentiat grauitatez sibi in capite fieri multis in locis manifestum est ꝙ non est qualitas sola.i. distemperãtia aut vapores aliqui sed plenitudo humorũ ex eufraxi effecta. Ad cognoscendum ergo tibi non solum dispositionem capitis manifestam esse oportet ab eis que predicta sunt signis in omni cõtemplatione passionum: sed ⁊ totius corporis naturam si plectoricum est aut non: ⁊ que nõ precesserunt omnia sunt preuidenda.

¶ Signa si ex flegmone in capite fiat cephalea.i. capitis dolor. Cap. XXXVI.

Si dolor capitis cum pulsu sentitur manifestum sit tibi qui ex flegmone aliquo contingit capitis dolor ⁊ passio.

¶ Signa si ex ventositate fiat capitis dolor. Cap. XXXVII.

Quod si sola sentitur tensio sine grauedine ⁊ pulsu manifestum est ventositate tumentis fieri spiritus magis qꝫ humore.

¶ Signa si ex acredine humorum dolor capitis fiat. Cap. XXXVIII.

Si autem nihil sit horum: mordicatio autem sola fiat: scias hunc dolorem quia ex acredine cholerici efficitur humoris.

¶ Signa si ex calore fuerit dolor aut distemperãtia capitis facta. Cap. XXXIX.

Si autem ex his que dicta sunt signis nihil horum fuerit ex quo generetur capitis dolor: ⁊ si caloris sensibilitas fiat in capite ex natura videtur esse calidioris distemperãtie: ⁊ que precesserint signa calida extiterint existimari oportet magis distemperantiam calidam esse per quam ab inferioribus partibus ad superiora quasi a vẽtosa superflui trahantur humores. ⁊ sic repleto capite fiunt dolores.

¶ Curatio cephalargicorum. Cap. XL.

His [b] enim preuisis que necessaria sunt adiutoria in diuturnis capitis passionibus sunt procurãda. Si enim ex plenitudine fiat humoꝝ totius corporis. Primo euacuatio est adhibẽda aut per flobothomiam aut per catarticuz. Si autem non fuerit totum corpus plectoricum sed solo magis capiti tibi videatur causa inesse: ⁊ naturaliter ipsum sit repletum ⁊ propter adductos in se humores ⁊ ibidem retentos ledatur infirmus: huic neqꝫ flobothomus neqꝫ catarticuz adhibendũ est. sed ex precedentibus causis contemplationem fieri oportet vt ⁊ ipse solus qui patiť requirať locus. Et siqdẽ infixos ibidem humores frigidos existimaueris esse seu calidos adductos: siue per ĩbecillitatẽ capitis ibidez impositi cõtineanť: embrocas oportet adhibere ⁊ fomẽtationes cum altea vel oleo aut herbis in aqua coctis non satis calidis sed ⁊ robur habẽtibus vt confortare valeãt caput q̃le est omotribem idest octobrinũ oleũ s. amaruz quod primo tempore fit. ⁊ accipit folia oliue vt sit amarum. vtilissimum enim est cui admiscendi sunt cornubi hedere. aut herpillum [c] aut mẽtha viridis. Procedente autem tempore calidiora quedam adhibenda sunt ⁊ admiscenda idest aut sisimbrium aut pulegium: aut folia lauri aut calamentum. Talia ergo opꝫ ⁊ his similia adhiberi ⁊ maxime in hieme: ⁊ vbi nimia videtur cõtineri distemperãtia frigida: ⁊ vbi infulti sunt glutinosi humores ⁊ pingues. Satis etenim per hec digeruntur infixi humores ⁊ confortatur caput: vt postmodum non infirmando possit a se superuenientes humores expellere. sepius eniz locus alter altero calidior est quando non potest eos attrahere. sed per imbecillitatez repletur quando suscipit magis qꝫ attrahat. Sic enim oportet agere quãdo frigidi humores caput replent.

b Signis.s.

c .i. serpillum.

¶ Curatio si ex cholerico humore dolor capitis fiat. Caplm. XLI.

Si autem calidi humores fuerit ⁊ cholerici: embrocas de oleo roš. tepido adhibebis. ⁊ ex papauere ⁊ rosis in aqua coctis apozima permixtum embrocabis. Et ea que paululũ digerant admiscebis.i. hedere folia aut herpilli aut camomille herbe aut camomillinũ oleum. Et lauent se balneo temperato.i. tepido. Et lauẽt caput aut de succo ptisane aut de vitellis ouoꝝ tepida aqua vtentes: calida enim satis aqua ⁊ feruens in hoc nihil iuuat: sꝫ magis ledit eos ⁊ causam commouet. Cum autez generit feruor caloris nõ est tunc opus lauare: sꝫ mellis modicum admiscebis cum vitellis ouorum. Naz oia calida inimica sunt eis siue smigmata [d] sint siue apofleumatismi [e]. Subuenimus eniz humectationibus ⁊ balneis: quo adiutorio magis euentãtur vel digeruntur cholerici humores: qꝛ non iuuantur si satis sicca sunt aut calida que adhibentur. Impinguanť [f] enim magis sub his qꝫ ad digestionem perueniant. In quibus autem pingues sunt humores ⁊ non satis calidi: in his ego suadeo nõ de subito venire ad ea que diaforesiꝫ [g] faciunt. Mitiganda est enim magis materia per mediocres inunctiões ⁊ balnea. ⁊ sic ad ea veniendũ que amplius diaforetica sunt virtute ⁊ que subtiliare valeant adhibenda sunt adiutoria qualia sunt de nitro ⁊ sapone composita. Declinante autem passione fricationes oportet capiti adhiberi: ⁊ magis in balneo cum sabanis [h] detergi ablatis scilicet capillis. Et obtarnuca.i. sternutationes ⁊ sic ea adiutoria adhibenda sunt primo: qꝛ simplicia: postea fortiora. Ea aũt vt facilius inueniant volenti conficere subnectaz ipsas confectiones: habet autem ipsa scriptura sic.

d Smigmata grece vnguẽta latine. Jaũ.

e .i. deductiones flegmatis a capite p caputpurgia vel gargarizata.

f .i. augentur.

g .i. resolutionẽ.

h Sabane sũt pãni asperi ad abstergẽdũ qbus vtunť hoies in balneis.

¶ Ad capitis purgationem irrinum.i. capitis purgatorium. Caplm. XLII.

Irrinum.i. capitis purgatorium. Gitter [i]. ʒ.j. aleos. ʒ.j. salis armoniaci. ʒ.iiij. elacterij [k]. ʒ.iiij. teres ⁊ tritis admiscebis oleũ ficioniũ ⁊ oleũ irrinũ [l] aut ciprinũ [m] oleum donec ceroti habeat spissitudinẽ. Repones aũt medicamen in buxide cornea ⁊ cũ opus fuerit inunges intrinsecus nares. Et iube vt ad se trahat spiritũ: experimentatũ est. Iste eniz irrinus nõ solũ eos iuuat qui habent diuturnos dolo-

i Gitter: git: nigella eiusdẽ generis sunt.

k .i. succi fructus cucumeris agrestis.

l .i. de ireos.

m .s. alcãna ⁊ fit de granis ciprĩ arboris.

res capitis:ſz ꝛ q oculoꝝ infuſionē de capitis humectatione patiunt̃ ꝛ epilepticis facit magnifice:educit eniz ex capite fortiter humores ſeu [a] glutinoſi ſint in capite ꝛ in cerebro:ꝛ ibidē pingues ꝛ ſpiſſi cōtineant̃. Eſt aũt ꝛ alius de ciclamine irrin⁹ nihil deterior hoc qui. ℞. ciclaminis ſicci.ʒ.j.nitri ſicci.ʒ.v. Si aũt pro nitro elacteriũ [b] mittas adhuc melius fit. Uteris aũt ꝛ iſto h mō teras ea diligenter ꝛ ſic ꝑ penā aut per calamũ in narib⁹ ſuffles ꝛ iubebis vt ad ſe trahat ſpiritũ ꝛ poſt hoc ſurſuz faciē attēdat deinde iterũ viſuz [c]. Et exputare facies:qui ſe in ore collegerit humores. Hoc enim ſine moleſtia fiet ꝛ neqꝫ deterior eſt peiore.

a Pro ſi etiam.

b Eſt ſuccus fructus cucumeris aſinini.

c Attendat ſurſum.

¶ De cerotis ad capitis dolorem ꝛ trociſcis anodinis. Capl'm. XLIII.

Utere aũt epithimatibus in capite ꝛ vnctionibus in diuturnis paſſionibus que adaperire ꝛ digerere valeāt humores. Ex qbus eſt optimũ. ꝛ h ſepius experimētatũ habemus. Habet autē ſcriptura hec epithima ad diuturnos dolores capitis qd ℞. olei irrini [d] pēcedani [e] caſtorei.aã.ʒ.j.baccarũ lauri.ʒ.ij.rnthe folioꝝ teneroꝝ.ʒ.iiij.cōficies aũt cũ oleo roſ.cerotũ ꝛ vteris. Ante aũt rades caput ꝛ ſuppones per totũ caput. Qd ſi paroxiſmus ſuperuenerit cũ vrgenti dolore:ita vt nec ferre poſſit:vſus ſum hoc trociſco q ſil' ꝛ mitigare dolorē ꝛ recorpare [f] poſſit q. ℞. opij [g] pencedani.ʒ.xvj.opij miconis.ʒ.ij.aniſi iuſqami croci myrre ſcamo.aã.ʒ.ij.aceti qd ſuffic̄ facies troc̄. ꝛ i nimio dolor̄ punges caput. Illos ḡ opꝫ his vti q ex pigui ꝛ ſpiſſo hũor̄ aut ex ſpũs vētoſi[tc] dolores ḡnāt̃.

d .i.geyreos.

e .i.panis porcini.

f Recorporatiua medicina eſt inſpiſſatiua q̄ carnē ꝛ cutiz denſat confortatqꝫ mēbruz ꝛ tēpat complexionez. Iañ.

g Nota qd opiũ ſtat h pro ſucco tñ ita ꝙ ꝑ opiũ pēcedani itelligit ſuccũ. pēcedani.i. feniculi porcī. ꝛ ꝑ opiuz miconis ſuccuz miconis .i. papaueris albi.

¶ Curatio quibus ex qualitatis diſtemperantia dolores ſunt. Capl'm. XLIIII.

Si autem ex qualitate caloris dolores fiāt talia.ſ.opꝫ adhiberi q̄ in dolore ex cholico hũore expedire diximus abſqꝫ flobothomo aut catartico. Qd ſi ex cōſtrictione vētris cōtingat cōmotio aliqua capitis oino opꝫ feſtinare deduci [h] vētrē cibis:ꝛ que paulatiz purgare pñt. Sũt ad hoc ꝗppe multa:maxie tñ que ſal accipiũt. Sigdez de glutinoſis ꝛ ſpiſſis humorib⁹ ꝯſtrigat̃ vēter.dabis ex hac ꝯfectiōe que. ℞. ſalis armoniaci.ʒ.ij.piperis.ʒ.j.euforbij.ʒ.j.dabis autē in ouo aut in ptiſana. ℈.iij.aut.iiij. Si aũt nō eſt flegmaticus humor vteris catartico qd cholerā purget qd. ℞. ſalis cōis frixi.ʒ.iiij.piperis.ʒ.ij.ſcamonee.ʒ.j.dabis aũt in ouo aut in ptiſana. ℈.iij. aut.iiij. Si aũt nō eſt flegmaticus humor vteris catartico qd cholerā purget.qd. ℞. ſalis cōis frixi.ʒ.iiij.piperis.ʒ.ij.ſcamonee.ʒ.j.dabis autē in ouo aut in pane ꝛ vbi volueris coclearium vnũ ſine aliqua moleſtia purgat vel mollit ventrē:ꝛ audacter ego vſus ſum in iſto ꝛ illo qd euforbiũ recepit. Qd ſi ſuꝑfluat vēter ꝛ amplius ipſa ſiccitas corporis faciat capitis dolorez contēdimus per ciboꝝ ꝛ potuũ conſtringere medicamina. Si autem ex vigilijs ꝛ ſollicitudine contingat hec paſſio exhibenda ſunt ad hec ea que ſoporem inferant. Mitiganda ſunt enim omnia que infirmis ſuperueniunt vt facilius recipiant ſanitatem.

h .i.laxaria cibis

¶ De emicraneo dolore. Cap̄.XLV.

Sepius dolorez media pars capitis patit̃ initiũ ſumēs ab ipſa teſta quā graneũ greci appellāt:vñ ꝛ emicraneũ appellat̃ eo ꝙ media ꝑs teſte patiat̃. Et fit hoc cuz ſuperfluitas ibi aliqua inceſſerit:aut certe reſolut⁹ humor in vētoſitatez exagitat loca. Qd ſi ſine aliqua ſuperfluitate humoꝝ tibi videat̃ mēbrũ leſuz eē capitis preuidēda eſt curatio:ꝛ ipſi ſoli adhibenda ſunt adiutoria localia. Si autez plenitudo humoꝝ moleſtias inferũt.tunc multifarie opꝫ cōſiderari ꝛ cognoſci quiſnā ſit que augmētatus eſt humor. Manifeſtum eſt enim:qꝛ euacuationez ex ipſo opꝫ fieri. Nā ſi ſanguis ſuꝑeminet flobothomandus eſt.ſi aũt aliquis ex alijs fuerit humor catartico:qui lederent [i] purgandi ſunt humores.

i Si ad caput ſcēderēt:vel ge ledunt.

¶ Si patiat̃ caput ex ſtomacho ꝛ exinde emicraneus dolor fiat. Capl'm. XLVI.

Sepius eniz cōpatitur caput ex ſtomacho:aut imbecillitate ſua aut nō digerendo bñ aut cũ circũdat̃ humore in ſeipſo aliquo.i.aut cholerico aut flegmatico:ꝛ non digerunt̃ bene. Contēplādũ eſt ēt ex q̄ h euenerit cā vtrũ ex calida diſtēperātia aut frigida. Si eni ex frigida neceſſe eſt vt ꝯfortatiuis ꝛ calefaciētib⁹ curent̃ adiutorijs. Si aũt ex calida q̄ īfrigidāt ꝛ tēperant adhibēda ſunt medicamia.

¶ Si ex frigido humore in ſtomacho exiſtente emicraneus dolor fiat. Cap̄.XLVII.

Si igitur ex frigido humore in ſtomacho ꝯſiſtēte emicranei dolores fuerit exorti. Prio qdē ſtomacho embroce de vino:ꝛ oleo nardi.ꝛ glaucino [k] ꝛ ſtorace ꝛ maſtice ſunt adhibēde. Prius hoc aũt ꝛ epithima aut poliarthion [l] aut philagrion [m] ſꝫ ꝛ marciathon [n] qd vocat̃ optime facit ſoluēs intra ſtomachũ factas vētoſitates. Sũt aũt ꝛ cibi tales dādi q calefaciāt ꝛ ſubtiliare poſſint humores corroborādo ſtomachũ. His eniz hydragogũ [o] vtile eſt ſi aniſuz habeat adiũctũ. Utiliſſimũ eſt ꝛ oxymel datũ cũ porris coctis cōmixtũ. Et mala cydonia cōpoſita cuz pipere ꝛ.cc. Iuuat aũt eos ꝛ hyſſopo ꝛ aniſo ꝛ apio ꝛ dauco apoçima potatũ. De oleribus aũt caulis ꝛ rapa ꝛ helyoſparag⁹ [p] ꝛ bleta cũ ſinapi ꝛ cappari. Aliũ aũt ſepi⁹ eliſit dolores quēadmodũ ꝛ ſalſamēta ꝛ nichatara [q] que dicitur caraxos.

k In antidotario vl'i iuenit̃ receptio ol'i glaucini:ꝛ dic̄ Iañ. iueniſſe receptio eius in qua no intrat glaucium qd ē memith.

l Eſt epithima p... rib⁹ valēs: ꝛ ... apolis qd ē ... ralitas.

m Philagriō epithima qd i... terpretat̃ an... agreſtia quon... acria recepit.

n Unguētũ eſt ... antido.nicol...

o .i.aque educ... uñ medicam...

p Paulus cap... tulo de cura ... ticorũ helyoſ... gus eſt idez ... ſpag⁹ ſeu ſũm... tas ſpagi.

q Nichata eſt g... nus ſalſamēti ... dr̄ q̄ſi fluere ... ciēs ſeu diſſol... tiua. Et dr̄ car... xos eo ꝙ did... ꝛ incedit.

¶ De vomito ꝛ catartico ꝛ cataputijs. Ca. XLVIII.

Iuuat aũt eos vomit⁹ poſt cibũ. ꝛ catarticũ in cataputijs [r] cōfectũ hñs collogntidas ꝛ euforbiũ quaꝝ confectio ℞. hec aloes epatici.ʒ.j.ꝛ.ſ. euforbij.ʒ.j.ꝛ.ſ.collogntide iterioris ſcamonee.ʒ.j.bdelij ſtiptici [s].ʒ.j.ꝛ.ſ.comeos [t].ʒ.j.nitri alexādrini.ʒ.j.ꝛ.ſ.ellebori nigri corticis.ʒ.j.ſolues cũ ſucco braſſice [u] aut citri aut rodomelle [x] ꝛ facias cataputias [y] ꝛ dabis ex eis. ℈.vj. Opꝫ aũt nō ſubitā aut ſemel facere purgationē ſꝫ paulatiz facē ꝛ dare ipſaz potionē:ꝛ ſic ꝑuenire ad ꝑfectā doſiz. Eſt eniz ꝛ h recorpatiua [z] nō minor acceptiōe vere antidoti:ꝛ ſine moleſtia purgat ꝛ nō ſũmos tñ attigit hũores:ſꝫ ex ꝓfundo trahit ex ipſis radicibus ſuꝑiorib⁹ hũores. Et ſiqs h recte vſus fuerit nō ſolũ emicranicas paſſiōes ſꝫ oēs diuturnos dolores ſanare pōt:necnō ꝛ ſcothomicas paſſiones ꝛ epilepticas ſed ꝛ arteticas ꝛ podagricas ꝛ ſciaticas. Per hāc eni potationē de glutinoſis ꝛ ſpiſſis ꝛ piguibus humorib⁹ ꝯſiſtētib⁹ in ſtōacho:aut alicubi faciētibus dolores integra ſanitas reſtituitur.

r .i.pillulis.

s A loco.

t .i.gũmi arabici.

u .i.caulis.

x .i. melle roſato.

y .i.pillulas.

z .i.recorporatiua medicina eſt iſpiſſatiua q̄ carnē ꝛ cutiz denſat confortatqꝫ mēbruz ꝛ tēpat complexionez. Iañ.

¶ Si ō cholico hũore fit emicranea paſſio. C.XLIX.

Si autem ex cholerico humore emicranea fiat paſſio. Aſſumēdus eſt ꝑ oiuz panis in aqua calida infuſus. Ceterum aũt ꝛ malue ꝛ lactuce comedenda ſunt:

sunt: ꝛ ſm totū ſint oēs humidi ꝛ tēperati cibi. Et bal
nea ſil'r tēperata ex aq̄ dulci ꝛc. Et nouiſſime catarti
cū dādū eſt cū hierapigra diagredium: ꝛ alia queq3 ta
lia que cholerā purgare valeāt. Qui aūt bene purgare
voluerint ea medicamina que ſatis calefaciunt nullo
modo ſunt aſſumēda. Sil'r aūt ꝛ deforis ponēda ſunt
illinimēta que nō ſatis ſint cal'a. Et oīs cura talis ſit in
hac reddibita qualē in capitis diximꝰ doloribꝰ debere.
fieri. eadē eniz ipſa ſunt ſm genus: preter ꝙ diuturna
ſunt ꝛ fortiſſima in cephalicis paſſionibus. Ut aūt faci
lius inuenire poſſis ad vnāquāq3 cauſam expediētia
auditoria ſcribā tibi ipſa grapharia [a].

a .i. receptas.

¶ Criſina [b] locale ad dolores ex frigido dolore emicra
neo. Capl'm. L.

b Criſina grece vngm latine Jañ.

Euforbij. ʒ.j. caſtorei. ʒ.j. cuz aq̄ te
res: ꝛ in aurē mittes i ea
ipſa parte que dolet: ꝛ ad balneū ire iube
bis: ꝛ modice pfriceť: ꝛ ſic in aures eiꝰ mit
tes medicamen: deinde lauet ſm cōſuetu
dinē. ſatis. n. bonū adiutoriū eſt ꝛ freq̄nter eo vſus ſuz.
Maximū. ſ. ꝛ hoc adiutoriū eſt qð. ℞. euforbij. ʒ. iiij.
melangraphicō [c]. ʒ. iiij. myrre troclitē. [d] ʒ. ij. croci. ʒ. ij.
crocomagmatiſ [e]. ʒ. ij. piperis albi. ʒ. iij. aceti qð ſufficit:
hec oīa reſoluanť bñ: ꝛ ſil'ia fiāt pinguedini mellis. Et
ſic illinies incipiēs a meſo [f] ſupcilio vſq3 ad timpora
tota: ꝛ maxime ſi nudus fuerit locus de capillis: ꝛ cuz
ceſſauerit iterū vnges in eo ipſo loco vſq3 tertio. Op3
aūt illinire medicamen de mane vt poſſit bñ iuuari [g]
donec lauet. Obſeruet aūt ne dū inūgiť aut lauať me
dicamē igrediať i ocl'o: ſpōgiā. n. teneat añ ocl'os ꝛ cuz
ſenſerit inungi oculos detergat. Et cū ambulauerit ad
balneū ſil'r faciat ꝛ inūgat: ꝛ h ſepiꝰ faciat donec ad p
fectā ſanitatē pueniat. Et cū ipſe a paſſione fuerit rele
uatus vtať h adiutorio cū iteruallo: vt nō iterū i eādē
incidat paſſionē. Hoc aūt maius adiutoriū ad diutur
nos ꝛ fortes dolores nō ē poſe iueniri. Ad mediocres
aūt ꝛ leues dolores hoc ſequēti freq̄nter vtere medica
mine. Qð. ℞. oleiʰ ſabini lib. j. cere. ʒ. iij. euforbij. ʒ. j. h
aūt vteris ꝛ inūges mediā pte frōtis cū tipore ſuo mu
ſculos ptinēte añq3 lauet i balneo. Facit āt h maxie ex
frigore dolorē patiētibꝰ. Alia. n. ml'ta ſūt poſita ab anti
q̄s: ſ3 ſufficiāt ſola illa a multis tradita ꝛ expimētata.

c Eſt encauſtum ſcriptor. Jañ.
d A loco.
e .i. fecis olei de croco.
f .i. medio.
g Eger ab eo.
h Galenꝰ ad glauco. cap. de ſcliroſibꝰ ingt ol'm ſabinū eſt oleū tenuiſſime ꝟtutis ac penetrabilis puto ꝙ ſit oleum de ſauina que ēt ſabina dicit' vt ait Jañ.

¶ Quibus ex cholerico humore fiunt emicranee paſ
ſiones. Capl'm. LI.

Quibus aūt ex cholico humore fiunt
emicranici dolores ſufficiet
de croco trociſcis factiſ illiniri loca dolētia.
Sil'r ꝛ de trigono [i] trociſco. Sed ꝛ terra
egyptiaca illinita faċ. Que ſi volueriſ illinire cū aceto ꝛ
oleo roſ. ꝛ camomillino: aut aliq̄ mitigatorio ſucᵒ illi
nies: aut ex aliq̄ pagorico [k] ſucco: vl' ex his ſil'ibꝰ. Quibꝰ
op3 vti ſm methodicas. i. rōnabiles regl'as ꝛ dignam
Hippocratis medicinā. Ad emicraneū dolorē. ℞. bac
carū lauri ſiccaꝝ ptes. ij. ꝛ libani [l] ptē vnā ꝛ tundes ꝛ
cribellabis: ꝛ teres cū aqua ꝛ illinies frequēter pbatū
eſt. ¶ Itē aliud piper ꝛ gūmi ſolues cū oui albumie ꝛ
illinies. ¶ Itē aliō crocomagmatiſ aloes epatici. añ. ʒ.
iij. galle aſiane [m] nō pertuſe. ʒ. ij. aceti qð ſufficit.

i .i. ex tribꝰ medicinis cōpoſito qualis eſt q ſtatim deſcribitur in hoc capl'o.
k .i. mitigatio Jañ.
l Thuris.
m A loco.

¶ De freneſi. Capl'm. LII.

Quoniā q̄dē freneſis acutiſſima ē paſ
ſio ꝛ p̄iculoſiſſima oēs medi
ci ɔfitenť. vñ q̄ ɔſiſtit aut q̄l'r patiť cerebꝝ
aut q̄lis ps eiꝰ leſa eſt: ꝛ de curatiōe ipſius
paſſiōis indicādū eſt. Dicamꝰ q̄ nos q̄ eſt
vera freneſis: ꝛ q̄ cā ipſiꝰ vl' q̄uō cogſci oz: aut q̄l'r euenit
ondamꝰ. Multi. n. antiq̄ꝝ maxie de cognitōe ipſiꝰ er
rauerūt nō modice: vt ēt alienātes exiſtimarēt freneti
cos eſſe. multū eni differūt iter ſe freneſis ꝛ alienatio.

¶ Que cauſa eſt frenetice. Capl'm. LIII.

Fit ergo verꝰ freneticꝰ ex cholibus
rubeis cū ad cerebrū pue
nerint incēſa febre: ꝛ flegmonē ibidez fa
ciūt: aut i myringa. añq3 q̄ ſurſum aſcēdāt
ꝛ ſe infigāt ibidē vl' ɔſtipēt nō freneſis ſ3
pafreneſis appellať. i. alienatio mētis ex iteruallo fcā.
Et h cōtingere ſolet q̄n in ſtatu eſt poſita febris acuta
ꝙpl'ime. Et hec eſt ꝓpetas pafreneſis: ꝙ nō i toto tpe
pmanet in febre ſ3 pauſat. Frenetica aūt paſſio ſemp
manet. Eſt aūt ipa febris nō i vna ſpecie: ſ3 i diuerſis.
Si igiť ex acriⁿ chol'a ɔſiſtat eſt q̄dē mitior: ſi aūt ex ru
bea fuerit chol'a fortior ꝛ valida nimis efficiť: ꝛ febres
infert maiores. Fit aūt exᵒ alia que ꝛ chiriodos [p] voca
tur q̄ plus ſine mēſura eſt q̄3 illa que ex rubeis fit cho
leribꝰ. Ita vt ex nimia febre exardeſcat ꝛ exurať hō.

n .i. acuta ſubtilis pmixta cuz aliquo flegmate.
o .i. ex cholera aduſta.
p .i. freneſis ardentiſſima.

¶ Signa future frenetice. Capl'm. LIIII.

Precedit aūt futuram freneſim fre
quēs iſomnietas: ꝛ ſomnia
ingeta cū mētis turbatōe. Et exiliūt: ꝛ phā
taſias patiunť: vt ēt aliq̄ videre ſe indicāt:
ꝛ q̄ futura ſūt p̄dicere volētes icipiūt iter
dū minare his q in domo ſūt vl' aliq̄ dicē. Et dū loquū
tur aliō ex alio dicūt. Aſpiores quoq3 ꝛ furioſiores vi
denť eē plus q̄3 fuerit: ꝛ grāde ꝛ ſpiſſiu3 aſpirāt. Et pul
ſus hñt p̄uos ꝛ duros: ꝛ i poſteriori capitiſ pte q̄ ymon
di dolorez ſepiꝰ patiunť. Qð ſi paſſio [q] ſupfluxerit: ita
vt iā ꝓxima ſit freneſis ꝛ extēſis ocl'is ꝛ pauidis attē
dūt humidos ſatis ꝛ pauidos hñtes oculos ꝛ rubeos ꝛ
lippos hñt ocl'os ꝛ inherētes. Et lachrymāť nō ex am
bobꝰ ſ3 ex vno tm̄. Approximāte aūt iā paſſiōe icipiūt
ex ſtragulis [r] vl' ex ſtramibꝰ pilos aut feſtucas exhē.
Et neq3 rñſu3 reddē iterrogātibꝰ certū pñt. Et linguā
adhuc magis hñt aſperā ꝛ febres ſicciores: ꝛ iterdum
tremuli fiūt deſiccato cerebro ꝛ ex ipo cerebro ꝓcedē
tibꝰ neruis [s] ꝛ iſenſibiles fiūt ita vt exiccati aut vix aut
nll'o mō obediāt [t]. Talia. n. patiūť ꝛ his ſil'ia hñt ſigna:
q verā icurrūt freneticā: ꝛ i q̄bꝰ ab initio paſſio ipa i ce
rebro futura eſt. Neq3. n. aliq̄d aliō patiūť q verā fre
neſim hře icipiūt queadmodū aliq̄ exiſtimāt ꝙ ex fle
gmone diaphragmatiſ fiat freneticꝰ qð nō ē veꝝ. S3 ꝛ
ip3 q̄dē cū flegmonē habuerit diaphragma maxie ge
nerat alienationē vt ſil'is videatur eē freneticis. Qð ſi
mixta fuerit chol'a rub. fl'ati vocať freneſis: q2 exinde
inſomnietas fit corporis ſ3 nō eſt vera freneſis.

q .i. dolor.
r .i. veſtibus.
s Deſiccatis.
t Senſui. ſ. ad motum.

¶ Note frenetice ſigna. Cap. LV.

Cognoſces aūt ex pmixtōe hūoꝝ
q̄nari freneticā: ꝛ ex ip
ſis que ſupueniūt ſynthomatibꝰ pmixtis.
Etenim iſomnietates patiūť ſil' ꝛ idifferē
ter: ꝛ iteꝝ poſtmodū alienanť. Deinde ſomno pfundo
q̄uati oppmunť: ꝛ cū turbore q̄dā ꝛ mētis motu euigi
lāt. Et rñdēt his q pñtes ſunt cū turbore animi ꝛ irra
tionabilia ꝛ inania [u] habent in ſermonibus ſuis.

u .i. vana.

¶ De his q̄bꝰ iā diuturna freneſis ē vētura ſig. C. LVI.

Citi aūt op3 ꝙ ſi lōginqua futura eſt
paſſio hec eis fieri ſolēt. Qñ eniz
ibecillior fuerit vtꝰ ſigna mixta eis appa
rent vt alia aliq̄ frenetica exiſtimenť eſſe
ſpēs ſed nō eſt alia. Ab initio enim turba
tio animi fit ꝛ inaniam patiunť: mox igiť cholera [x] ſur
ſum petētia cōmouent cerebrū. Poſt hec aūt ſil'e cum

x In neutro gñe ꝛ numero pl'ali

ethicis febribus fit per totū cerebrū. Et iam inordinatis ꝛ inaniatis verbis ꝓrūpūt. Et iacētes neqꝫ loq pñt ꝑpter imbecillitatē virtutis neqꝫ in lecto scemata [a] iacēdi appetūt neqꝫ exiliūt fortiter. Inordinate tñ manus huc illucqꝫ iactāt: ita vt nescientes causam putent eos aliqd querere ꝛ inuentū velle cōprehendere. Aliq aūt ipsoꝝ neqꝫ oculos apiunt aut ipsas subleuant palpebras deficiēte virtute: vel si apparuerint aliqñ molestāte humore: iterū modico attendentes tpe mox recludunt. Hec enim imbecilli facta virtute efficiunt signa: ꝛ nō est frenetica altera spēs: sꝫ ipsa quā declarat pulsus imbecillitas ꝛ virtutis: cū fuerit durus ꝛ paruꝰ ꝛ angustus oino oibus: qñ plurime aūt magis diuturnis freneticis. Istis ergo signis sunt cognoscendi frenetici. Ceteruꝫ vt [b] aliqui ad has passiones optime adhibeant curas dicendum est.

¶ Curatio freneticorum. Cap. LVII.

Omnes aūt qui verā frenesim patiūtur si virtus robusta est: ꝛ nihil aliđ ꝓhibuerit festinare opꝫ vt flomētur eo ꝙ sup oia est hoc ꝑmuꝫ ꝛ magnum adiutoriū. Si aūt ꝓhibeat infirmus qđ sepius euenire solet: vt neqꝫ porrigere velit manū medicis: oino opꝫ venā que in media frōte est rectā tāgere. Fit aūt hoc optime si corio ꝯstringat artificiose collum vt tēsa appareat vena. Ego igit sic sanaui quēdā valde freneticū existentē: quē satis multi ꝛ fortes cōtinebāt domestici ligaturis ꝯstrictū: vt in frōte ei venaꝫ possemus incidere. In tāta eniꝫ furia versabat vt oia que maniaci facere solēt ageret. Postea Xꝰ secūdātes flomū tātū detraxerūt sanguinū quātū rō postulabat. Et sic qdē eū curauimꝰ celerius cū has ꝛ alias oēs ordine ꝑsequētes curas in eo adhibuimus. Hoc eni agi opꝫ si nō pōt ab ingetudine [c] ipsius in brachio incidi vena. Post aūt sanguis detractionē localia ei adhibui adiutoria. In ꝑmis oxyrodino. i. aceto cū oleo roš. mixto caput infundes ꝑmere [d] tēptās ascēdētes humoꝝ vapores vt roborare possit cerebrū ꝛ totum caput vt nō ipsuꝫ [e] calm exñs ampliꝰ ad se trahat humorē ꝛ pp hᷓ magis repleat. Prouideri aūt opꝫ acetū vt ꝛ pagoriçet [f] ꝛ somnuꝫ facere possit. In ꝑmis enim dꝫ admisceri qnta ps aceti. In nimia aūt accessione ēt hedē nigre aut herpilli quartā ꝑtem remoto aceto miscui. Qñ autem augmētata fuerit passio ꝛ insomnietatē patiuntur ꝛ alienant adhuc magis plus inuādi sunt ꝛ ampliꝰ infundendū est caput oxyrodino [g]. Et fomētanduꝫ est ex aqua vbi decoxeris camomillā herbā ꝛ papauer ꝛ herpillū [h] ꝛ hederā cū vnctione oxyrodini. Odoribus etiā ꝛ linimētis oino subueniat ꝛ insomnietates amputent ꝛ somnꝰ inungat alš ingerat laboranti q đ solum ꝛ maximū laborātibus est remedium. Quod si his adhibitis permaneat insomnietas ꝛ alienatio dabis ei bibere ad oia vtilissimū factū adiutoriū diacodion. Nō solū enim adiuuat insomnietates sꝫ ꝛ febres amputat. Adhuc autem ꝛ ardens caput extinguit. Si autem nihil satis vrgeat mali nō festines dare diacodion ꝛ maxime si nō verā frenesim esse cognoueris. i. si nō ex solis cholibus sꝫ cū eis flegma sit mixtū ita vt sit nō verā quā notā diximꝰ oino ꝓhibeat diacodion aut aliud aliqđ saporiferū vel anodinū medicamen. Si aūt imbecillis virtutis tibi eē videbit [i] ꝓhibēde sunt magis narcotice potationes que somniū faciūt. Imbecillē igitur virtutē hñtes nō qualiscūqꝫ lesio ex hac tali potatione subsequit sꝫ ꝛ interdū moriunt. Cōtēplari etiaꝫ opꝫ ꝛ domuꝫ in qua infirmus iaceat in qua aer esse dꝫ

a .i. ordines debitos iacendi.
b Pro qualiter.
c .i. ꝑpter inquietudinem.
d .i. reprimere.
e .i. caput.
f .i. mulcet seu mitigat. Iañ.
g .i. aceto mixto cum oleo roš.
h .i. serpillum.
i Eger.

neqꝫ pinguis neqꝫ satis infusus [k] aut frigidus aut satis calidus vt neqꝫ cōdēsari caput possit neqꝫ repleri sed tēperatus eē magis vt ipsa tēperātia ministret fridus spūs ꝛ relaxet. Sit aūt aer magis luminosus ꝙꝫ obscurus. Sed nec amici frequēter aut multitudo hoiuꝫ ingrediat ad ipm. Sed neqꝫ tristitia neqꝫ iracūdia ei cōmouēda est aut indicēda. Nā ꝛ multitudo hoiuꝫ igrediētiū aerē pinguiorē faciūt spirātes [l] humidū spūꝫ [m]. Caueat etiā mouere se fortiꝰ: sꝫ paulatim vt nō agitet lectꝰ paroxinticon: [n] est enim si a somno ipediat. Fricent aūt paulatim ꝛ leniter in iferiores ꝑtes: ꝛ tūc amplius qñ spasmi fiūt laborāti. Adhibēde sunt ēt ꝛ ligature ꝑ coxas ꝛ pedes eteniꝫ ꝓtrahūt hec mām ad inferiores ꝑtes ꝛ spasmos pagoriçāt [o]. Optimū est enim ꝛ post fricationē fomētari inferiores ꝑtes: ꝛ sic constringātur ligaturis vt possint magis continere inferiores ꝑtes mām. Sed opꝫ fieri hᷓ añ accessionē. Cui [p] etiaꝫ ꝛ vētositates adhibere debes ꝛ maxie ante accessionē: vt per ꝯriā partē deducāt mām que ad supiora cōtendit purgare. Silr aūt ꝛ epithimata opꝫ adhiberi que neqꝫ nimis cala sint neqꝫ nimis frida: sꝫ tēperata magis. Que enim calefaciūt plimū viscera maximū maluꝫ ibidē ingerūt ꝛ ex hoc subito magis caput replet. Pro hac refomētari fortiter nō opꝫ ꝑcordia ꝛ maxie his q fortiter febriūt ꝛ vbi est plenitudo humoꝝ ꝛ caput petit. Sufficit g solū lini semen in hydroleo [q] coqꝫ ꝛ apoçimate camomille herbe facto adhiberi tepiduꝫ visceribus: hoc enim ꝛ ardentia ꝛ tensa mitigat.

¶ De cibis in frenesi. Cap. LVIII.

Oportet autem inter medicaminum operationes etiam escarum virtutes que expediunt ordinari. Multi enim ignorātes cibos ministrāt: ꝛ nesciunt vtrum potius ledant aut sanent. Mox ergo a primordio ptisane succus ministrandus est bene coctus. Si autem non eis hoc suaue est: etiā cū granulis [r] dabis sine aliquo cōdimēto addēs eis modicū solius apomellis [s] aut hydromellis [t] suauitatis causa modicū addat aut hydrorosatuꝫ: [u] hydromel [x] aūt ꝛ maxime cibariaticon [y] ꝙsi ꝯriū fugere opꝫ ꝛ mel solū ꝛ oxymel. Qꝫ si suauis nō sit eis ptisane succus: multi eniꝫ nec nomē ipsiꝰ libēter odiūt: his g dare opꝫ auene succū si inueniat aut ciceruꝫ. Si aūt abhorrēt sorbitiones paneꝫ eis in aq̃ cala infusum dabis. Nō eniꝫ minus iuuat ꝙꝫ suprascripti succi sicut existimo. Et magis ex oleribꝰ comedāt qualia sunt intiba ꝛ malue elixe. Interdum etiā nō cocta satis: si nimis febrire videant ꝛ sitiāt multū ꝛ insomnietatē patiant: ex hoc enim iuuabunt. Et adhuc magis prodest si caulis tyrsos coctos ꝛ lactuce tyrsos dederis ꝛ melones ꝛ cucumeris interiora. Digestione igit apparente etiaꝫ pisces asꝑatiles [z] dabis ꝛ euchimos ꝛ pectines. Poma aūt accipiāt: ꝑsica [1] duratiua ꝛ cerasa ꝛ mela [2]: ꝛ malagranata: sed de his oibus modice. Potationem aūt dari eis ꝯuenit: ꝛ subinde paulatim calidam aquā. Neqꝫ enim multū appetūt potuꝫ neqꝫ iuuantur si semel multum bibant. Frigidam autem aquam omnino prohiberi oportet: propter qđ non est vtilis. Nam si sit intrinsecus flegmon aut in visceribus aut alio aliquo membro non paruum periculū accidet. Si enim de presenti videat iuuare vel mitigare frigida potio: postea tñ duras ꝛ pessimas efficit febres vt etiā ꝛ alienationem augmētet: ꝛ vt simpliciter dicaꝫ omnia mutat in peius. Cautius ergo est vt calida aq̃ vtat magis quā frida. Scio aūt qsdā hydroleo [ꝫ] vsos fuisse i potu

k Vaporibus.
l .i. expirātes.
m .i. anhelitum.
n Vexatiuuꝫ seu exacerbatiuuꝫ. Iañ.
o .i. mulcent seu mitigant.
p .i. egro.
q Hydrolion mixtura ex aqua ꝛ oleo. Iañ.
r .i. cū granis ... dei integris ... ctis.
s Qñ fauus mellis in aq̃ la... aq̃ illa mell... apomel dꝛ.
t .i. aque mell...
u .i. aqua rosa...
x Hic ꝓhiben... tñ hydromel... puri sꝫ i pa... pho ꝑce. ꝓce... ꝙ parum ex... miscet cibis.
y Est potus gl... qui loco vini... vt ceruisia... do. Iañ.
z .i. aspi seu sq... mosi.
1 Persica du... tiua ingt Ia... sunt genꝰ ꝑm... persicorum o... bus notum.
2 Mela ē arbo... magna fruct... hñs comestib... lem maiorē p... pere gustu ... uem Iañ. in ... nominis.
ꝫ .i. mixtura de aqua ꝛ oleo.

in quibus videbantur q̄plurime desiccare superiores partes passe a cholerico humore. Mitigabāt eniz ex hoc calores ꝛ relaxabant tensuras viscerum ꝛ flegmones ꝛ per ventrem aut per vomitum purgabat̄ cholericus humor non modice. Lauari [a] autē oportet ꝛ vngi his quibus iam exercitatio [b] facta est: ꝛ non quantitas passionis nocet oino: sed si adhuc siccitas ꝛ insomnietas abundent. Et si febriant nihil nocet si lauentur: maxime si temperato vtant̄ balneo vt neqꝫ aerez habeant ignitum neqꝫ solium [c] calidum. Qui aūt timent tales lauare febrientes multum errant. Nam qui insomnietatem patiuntur: si non lauentur adhuc magis turbantur: ꝛ sine intellectu sunt. Lauare ergo oportet vt diximus: sic enim facientes temperātur ꝛ alienatione ꝛ febre carent. Presumendum est etiam tunc vinū dari maxime istis in quibus insomnietas multa est: ꝛ virtus imbecillis etiam si non sunt febres nimie: ꝛ digestio fit in vrinis. Adhuc autem magis eis oportet ꝛ celerius dari vinum quibus magis consuetudo fuit sanis bibēdi: ꝛ stomachi infirmior ꝛ frigidior sit natura. In hys enim omnibus opportunum tēpus est ꝛ vinū dari: ꝛ omni alienanti si mediocriter assumptū est: mutat enim eis cordis motum ꝛ insomnietatis excessum in bonam animi voluntatem cum abundantia somni: ꝛ infundit cerebrum ꝛ nutrit corpus in his in quib⁹ nō est in hypocundrys ardens flegmon: aut si ipsa hypocundria non multum calorentur. Sed ꝛ si virtus infirmior sit: dabis securius eis vinum bibere: si nō ipso iuuamine maior sit estimata lesio. Si eniz virtus reuertatur ꝛ cadat passio: omnia agere possumus ꝛ adiuuare multis modis infirmitatem. Incidentibus autē eis insomnietatem nimiam prouidendum est omnino curanti medico: ne in posterum ledat [d]. Mensuram igit̄ opꝫ fieri passionis male ꝛ vini potationis: vt in nullo a medico offensa proueniat.

a .i. balneū i cina
b Melius h̄ stagret exiccatio. Naz in frenesi pene corp⁹ ethicatur eo q̄ cerebrū nō tēpat vt dꝫ caliditatē ꝛ siccitatē cordis: ꝛ ad siccitatē tollendaz laudant̄ h̄ balneuz ꝛ vnctio.
c .i. balneū aque
d .i. vinum.

De lythargico .i. obliuioso. Cap. LIX.

Verus quippe lythargicus quēadmodū ꝛ freneticus fit. Habet eni locū ipse in cerebro ledēdi: materiam aūt habet contrariā frenetico. Ex flegmate enim efficitur humectando ꝛ infundēdo fortiter cerebrū vt nō possit rememorari vt aliquid locatur sed clausas palpebras habens iacet quietus: ꝛ in toto [e] grauato [f] vel oppresso animi [g] stupore ostenditur humectatuꝫ ꝛ infrigidatum esse cerebrum. Si enim flegmaticus humor fuerit solus lythargicum facit virum alias verū. Si auteꝫ non solus fuerit flegmaticus humor putridus in capite sed ꝛ cholericus humor simul cum illo mixtus accidat: ꝛ accidētia sunt ita mixta vt modo vigilias patiantur: modo ꝛ graui opprimantur somno ꝛ modo alienent̄. Utrūqꝫ enim agunt simul ꝛ claudentes palpebras ꝛ manus: sicut qui euellere aut pilos auferre vult continere manus non possit. Quicunqꝫ enim mediocriter aguntur clamantibus eis aliquibus aperiunt interduꝫ oculos: ꝛ iterum claudunt. Qui autem imbecilliores sunt ꝛ nimia passione detinentur: nullatenus audiunt neqꝫ mouent palpebras: pulsus etiam raros ꝛ breues vel amidros [h] hñt: sic ergo eos facilius est cognosci. Dicemus autem ꝛ quomodo oporteat eos curari.

e .i. omnino.
f Egro.
g .i. per animi stuporem.
h .i. imbecilles seu debiles vt ponit Gale. p⁹ de differentijs fe. ꝛ libro de doctrina greca exponitur q̄ sunt obscuri seu minus eminentes.

Curatio lythargicorum. Cap. LX.

Omnia contēplanda sunt diligenter ꝛ ea que ab antiqs precepta sunt custodiri suadeo: virtutem dico infirmantis ꝛ habitudinem: ꝛ alia quecunqꝫ talia: scilicet etatem tempus anni ꝛ consuetudinem: ꝛ sic sanguinis his omnibus preuisis detractionem facies: si non tibi aliquid de his que predicta sunt contra resistat: ꝛ maxime virtus preuidenda est. Deinde sunt localia adiutoria: nam omnis cura capiti est adhibenda vt vapores prohibeantur qui capiti inferuntur: ꝛ subueniendum est vt qui ibidem humores inciderunt digerantur vel incidantur vel euertantur: alias euententur. Optime igitur ad hoc vt reprimantur facit oxyrodinum: idest oleum rosatum ꝛ acetum. Corroborat enim hoc caput ꝛ maxime in initio egritudinis fiat hoc vt non facile suscipiat molestantem in eo reliquum vaporem qui referebatur. Qui enim circumtenetur in cerebro humor flegmaticus est ꝛ frigidus: ꝛ ideo oportet admisceri in commixtione oxyrodini qđ subtiliare humorem simul valeat: quale est pencedanum [i] aut castoreum: aut pulegium: aut calamentum: aut thimus. Sed illinienda est etiam frons aut castoreo aut capillis hominis vstis ꝛ tritis cum aceto: multum enim iuuat ꝛ excitat sic iacentem: est enim hoc contra passionem physicum. [k] Quod si permanserit passio ꝛ difficiles sint ad excitandum: vti oportet obstarnucis: idest que sternutum remoueant: qualia sunt strucium [l] cum castoreo aut pipere aut euforbio aut epithimo: hoc enim in naribus insufflandum est: aliud autem cum penna illiniendum est: sed non oportet frequenter hoc fieri. Suffocatur enim virtus eorum: ꝛ adhuc magis repletiones fiunt capiti. Fricari autem oportet coxas frequenter q̄plurime: ꝛ oleo sicionio perungi [m] aut squillitico aceto. Interdum etiam ꝛ ipsa sola squilla [n] aut synapi aut aceto tritis cathaplasmata impones coxis: hoc enim [o] nimium illata grauedine somni oppressos mortifere excitare potest. Qđ si nimis malitiosa sit passio vel diuturna fiat: auferendi sunt capilli ꝛ caput vngenduꝫ cū castoreo. Sed ꝛ ipsum castoreuꝫ dabis bibere. Super aūt omnia contemplari oportet: ꝛ maxime ante horā vnā accessionis dabis bibere: eteniꝫ subtiliat ꝛ calefacit qđ frigidum est: ꝛ totum emortuum ꝛ periculosuꝫ in corpore flegmaticum humorem desiccat. Ego enim scio quosdam qui tenebantur multum de solo isto fuisse liberatos: ꝛ solum ipsum datum iuuisse: adhuc autem magis cum oxymelle. Si autem ꝛ plectoricus: idest humoribus plenus fuerit infirmus cum hoc aliquid quod deducat ventrem dabis ꝛ maxime diagrediuꝫ. Sufficiunt enim duo. ℈. castorei: cui admiscebis diagredy. ℈. 5. aut amplius modice aut minus s̄m virtutem attendens. Danda sunt etiam non solum adiutoria que subtilient humores: sed ꝛ que nutriant qualis est succus de amigdalis cum modico melle coctus. Dare autem oportet ꝛ ptisane succos habentes comas porrorum: aut apy radices: aut hyssopum si non nimis febriant. Quod si fuerit febris nimia non oportet simul hyssopum coqui: sed sufficiant ei radices apy sole ꝛ simplici oxymelli admixte: ꝛ post ptisanas vel cum ipsis potabis. Bonum est vt micas panis cum apomellito [p] aut hydromellito dari. Hydromelon [q] autem aut cibariaticon [r] non debet eis dari: sed neqꝫ guidion [s] aut aliquod vinum cum adhuc indigesta est egritudo. Initium ꝯo faciente digestione nihil prohibet ꝛ lauari [t] ꝛ vinum dari modice. Et maxime post flobothomum ꝛ catarticum mediocre totius corporis non oportet dubitare de balneis: nisi forte plenitudo sit humorum. Nam in cute si sit ali-

i .i. feniculus porcinus.
k .i. a proprietate operans preter apparētē rōnē.
l Struciū cōdisi idē est radix similis ellebore albo.
m .i. radice cucumeris agrestis. Januensis.
n .i. trita.
o Cataplasma .s.
p Fauus mellis in aqua lauat̄ ꝛ aqua illa appomel dicitur.
q Purum. s. ꝛ per se.
r Est potus q̄ loco vini fit vtceruisia ꝛ medo. Jañ.
s .i. vinū a loco. Guidiū inquit Jañ. apd̄ Alexādrū repio inter cibos pleureticoꝝ qđ q̄dā atriplices exponunt.
t .i. balneari.

qua superfluitas humorum magis digeritur per bal-
neum. Sed in tali egritudine mediocriter calidum sit
lauacrum. Ego eniʒ scio post decem ⁊ octo dies ingres-
sum fuisse balneum quendam tali egritudine laboran-
tem neqʒ attendentem quo detinebat̃ malo: neqʒ hoc
ipsum sentientem ꝙ lauaret ⁊ magis iuuatus est a bal
neo euigilans ⁊ attendens ⁊ loquens ⁊ cognoscens oēs
qui presto erant. Qr̃ si virtus robusta videatur opor-
tet lauare in balneo. Si auteʒ imbecillis est virtus: ita
vt nō possit infirmus sustinere laboreʒ: aut balnei ca-
lorem intra domum lauetur implens tinam aqua cali
da vt possit ibidem poni infirmus vt sedeat. Sed ca-
put habeat foris aquam ⁊ non infundatur caput infir-
mo. Nam si infuderit caput aqua nihil iuuat: sʒ adhuc
amplius angustias patietur ab infusione calide aque.
Hoc [a] igitur vsqʒ bis fieri oportet. Et sic postea cum
melius ceperit habere ducendus est ad balneum. Et
vt consuetus lauetur nihil dubitans. Hoc enim [b] opor
tet rarius fieri his qui ⁊ casus [c] patiuntur. neqʒ eniʒ cu
ratio multum aliquid exigit. Oportet eniʒ cognosci ꝙ
magis casus [d] in frontis spatio consistit anteriores par
tes capitis tenens: vt etiam sensibilitas earum virtu-
tum [e] amplius ledatur. Fit etiaʒ ex nimys doloribus
vt vtiqʒ digerantur [f] ⁊ incidant animales spiritus ⁊ in
foraminibus contingant hec [g] accidentia: hec ⁊ [h] cuʒ in
membris aliquibus tenetur ⁊ clauditur myringe adi-
tus. Habitatqʒ [i] ossium foramina [k] fortiora: ⁊ q̃maxi-
me si medy cerebri obcludunt concauitatem. In istis
enim particularibus curationibus non est nunc tēpus
scribere curas. Reseruemus eniʒ hoc in illo loco dice-
re vbi de fracturis contingit loqui.

a .s. lauacrum in domo propria.
b .s. balneum.
c .i. vtuosos aut epilepticos hi nāqʒ morbi casus vocant: qr cadere cogunt.
d .i. epilepsia vel vertigo.
e Que interi⁹ sūt
f Credo ꝙ h̄ deberet scribi gyrent: nā in vtigine spūs gyrāt̃: ⁊ ideo vidēt̃ i ea oīa q̃si i gyro moueri.
g Epilentia ⁊ vertigo.
h Accītia fiūt .s.
i Al'. hec itaqʒ.
k .i. fracture cranei penetrantes faciūt etiaʒ vertiginem.

¶ De epilepsia. Cap. LXI.

EPilepsie passio vna ex diu-
turnis pas-
sionibus est: ⁊ magna diligentia ⁊ sollicitu-
dine opus habet: ⁊ si neglecta fuerit ab ini
tio sepius cōmoritur qui hanc habet. Capi
tis enim est ista passio vbi princeps omnium sensuuʒ
est intellectus. Quia ergo capitis est ista passio manife
statur ex hoc qđ vident aut intelligunt: vnde nec me-
mores esse possunt qui patiuntur: sed omnis ab eis sen
sibilitas alienatur: ꝑpter qđ ⁊ epilepsia ipsa passio ap-
pellatur: quia obtinet omnem sensibilitateʒ capitis ca
ptiuam. Uocant auteʒ aly eam ⁊ hieronoxon ꝑpterea
ꝙ sacerdotali honore possideat templum .i. cerebruʒ:
vbi anima habitat: aly auteʒ heracliuʒ [l] vocant. ꝑpte-
rea ꝙ fortis fit: ⁊ non facile elidatur ipsa passio: ⁊ aly
aliter eam vocāt. Sed nō oportet scribere omnia: sed
illa que ad ipsaʒ curationem expediūt hec sola magis
sciri opʒ. Hoc enim ⁊ tibi facere promisimus.

l Ab hercule.

¶ Signa epilepsie. Cap. LXII.

FIt enim epilepsia trib⁹ modis: aut
enim soluʒ caput patitur:
aut ex stomacho compatitur: aut ex alio
aliquo membro patiente ad caput ipsas
transmissa malitia compatitur. Qđ si ex
stomacho fiat epilepsia signa hec sunt: frequenter eniʒ
spasmum patiuntur in ipso stomacho: ⁊ tremor est ibi
⁊ mordicatio: ⁊ cōmotionē magis patiuntur epilepsie
passionis quando contingit eos grauari a cibo nimio:
aut si paruum acceperint cibuʒ similiter. Quibus aūt
ex aliquo membro patiente ad caput initium sumpse-
rit epilepsia manifeste sentiunt ipsius accessiones fieri
ad caput: ⁊ pronuntiant qđ eis futuruʒ erit ipsa acces-
sione ad cerebrum veniente. Contingit auteʒ hec pas-
sio infantibus: ⁊ maxime humidiorem naturam habē
tibus: propter qđ pedicon [m] eam aliqui vocant. Qui-
bus autē de capite epilepsia fit: manifesta sunt hec eis
signa: etenim grauantur ea que circa caput sunt: ⁊ ante
oculos obscuritatem ⁊ caliginem patiuntur ⁊ grauita-
tem sentiunt. Aliquibus etiam ex dolore nimio capitis
hec causa consurget: sed ⁊ infantibus maxime contin-
git hec passio.

m A pedio[n] est puer.

¶ Cura epilepsie. Cap. LXIII.

INitium facientes ⁊ nos cura-
tionum ab
infantium necesse est etatibus inchoemus:
nihil enim potest fieri qđ accipiat. Profi-
ciente autē etate ⁊ calore augmentato suffi
cit solus calor ad consumendam humectationeʒ capi-
tis repletis ex ea ꝯcauitatibus ipsius. Quomodo ergo
iuuari oporteat ⁊ ex nr̃a sollicitudine gubernari pos-
sit: vt lac etiam nutricis eorum bonū fiat ⁊ sine aliqua
sit superfluitate ordinandum est. Pessimum enim est
si lac sit pingue ⁊ fetidum. Fit auteʒ subtile ⁊ euchimū
si nutrix exerceatur quemadmodum ⁊ mediocriter
exercitantur nutrices: ⁊ cibos accipiāt euchimos. Qđ
si subtile fuerit lac: pinguius eniʒ oportet mediocriter
fieri. Si enim satis [n] fuerit quibusdam appositis opor
tet subtile reddi: qualia sunt feniculum ⁊ anhetuʒ: ani-
sum: eruca: rutha: porrū. Omnia ista viridia sunt assu-
menda: adhuc autem ⁊ recentia [o] assumi debent. Sic-
ca aūt acriora [p] magis sunt ⁊ amplius aperiunt men-
struorum poros: ⁊ matrix fluit sanguinem [q] quo lactē-
ti nihil est peius. Modicum enim necesse est lac fiat
sanguine de venis fluente: propter qđ ⁊ lac plus fit san
guine manente in vētre. Propterea ⁊ nutrices a viro-
rum coitu prohibende sunt: subtile enim ⁊ male olens
necesse est vt lac fiat. Si autem contingat vt se ingra-
uidetur [r] adhuc magis pessimum est: ⁊ enim fugienda
est talis nutrix ⁊ nullo modo permittenda est lactare
infantem: sed alia magis querenda est habens bonuʒ
lac. Cognoscendum est igitur bonuʒ lac ex colore ⁊ cō
stitutione ⁊ suba ⁊ odore. Albū eni debet eē lac bonū:
⁊ nihil habere in se liuidum aut mali odoris. Constitu
tione autem sit neqʒ tenue neqʒ nimis pingue aut ca-
seatum. Qđ [s] enim tale lac generat in vberibus: solet
maxime puerorum constipare neruos: propterea ⁊ vi
num mediocriter subtile dare opʒ [t]: sic enim nutrien-
dus est infans. Si adhuc suggit ꝓuideri oportet nutri
cem que bonum faciat lac. Nutrix in primis exercea-
tur mediocriter: deinde operetur manibus: ⁊ sic man-
ducet. ⁊ non lauet [v] frequenter: sed nec post cibuʒ aut
potum lauet. Et cum lauerit statim non bibat vinum
⁊ maxime puruʒ: nihil enim est ei plus nociuum: ⁊ vn-
gatur aut fricetur ante cibum semper. Post cibū eniʒ
exercitium non solum talibus sed ⁊ omnibus nocet.
Oportet eniʒ in fricatione primo a brachys incipere:
deinde venire ad pectus ⁊ ad ventrem: postea ad co-
xas: ⁊ plurimum hoc faciendum est fortiter vt ex ipsa
confricatione contrahatur calor. Deinde post omniuʒ
fortificationem membrorum etiam caput fricandum
est: prius enim non opʒ vt non in eo mox trahunt̃ oia.
Exercitia aūt ⁊ fricationes faciens non mox proxime-
tur frigido aeri. Sed expectandū est vt euentet̃ calor
paulatim ⁊ spiritus: ⁊ sic veniat ad consueta ⁊ cibum
accipiat competentem: ⁊ panem bene coctum ⁊ opti-
me fermentatum ⁊ maxime in furno coctum. Assu-
mat autem ex eo vnam aut duas vncias panis ⁊ non
plus maxime si melācholica aut cholica aut infantis

n .i. nimis.
o .i. recente lecta.
p .i. acuta.
q .i. cum flu[...] emittit.
r .i. impreg[...] nutrix.
s Cibariuʒ poculū nu[...] exhibitū [...] ge que .i. n[...]
t Nutrici [...]
v .i. balneo[...]

tēperantia: in nimis feruente calida aqua habente coriādrum. Hoc enim si comedat prohibebit humores ascēdere ad caput quod est maximū adiutoriū ⁊ propbilaticon [a] passioni. Ex oleribus autē manducet bletam magis autem calidam aut rapam cum porris mixtam: hec enim iuuare scias. Condimenta autem ipsarum sint ex olei satis modico ⁊ sale mediocriter asperso. De volatilibus autem manducet ex domesticis gallinas. De syluestribus fasianos: sed non saginatos: ⁊ de anseribus alas collum caput pedes ⁊ gantulas: ⁊ aues omnes preter eas que in paludibus aut aquis degunt: que omnia prohibenda sunt. Jus etiam prohibendū est ad bibendum. Si autē indigestio aliqua fiat egrotanti aut inflatio vel tensura ex ventositate spiritus in ventre admiscenda sunt .ix. grana piperis aut .xj. aut anisum modice. De carnibus [b] vero bonum est nō manducare ⁊ maxime porcina aut bubulina. Delectationis vero causa modice de his carnibus alijs pro desiderio accipiēdum est ⁊ non pinguibus. Et apoçima [c] magis q̃ çima bibendum est: ipsa enim caro etiam in modica synapi intingenda est: sed ⁊ ipsa [d] interdum prohibenda est. Nam daucum ⁊ cepas suadeo non manducandum. Neq̃ siminion [e] quia plectoricus [f] est capiti. Apium autem omnino prohibendum est: ⁊ naturaliter ledit epilepticos. Pisces autē offerendi sunt quales sunt sisan merula turdus aut scorpion aut scaron. Pingues autem ⁊ pelagici prohibēdi sunt quales sunt scrombus ⁊ pelamida. Omnes enim isti nocent: pinguem ⁊ terrenum humorem congregantes. De fluuialibus [g] autem edant ⁊ magis de eis que vocantur anedorones. Et ipsis non satis vtantur frequēter. Sed cū oxymelle manducent aut modico piperis. Hoc enim condimentum aufert pinguedinem ⁊ eius lesionem. Coclearum [h] autem appetitiones [i] omnino fugiende sunt propter hoc q̃ sunt frigide ⁊ magis pinguē possident: ⁊ faciunt humorem. Euchinum [k] autem si manducare voluerint vt ex interuallo accipiāt: nihil ab re [l] est. Habet enim aliquid quo ⁊ ventris officium mouet: ⁊ aptus est stomacho ⁊ vrinā mouet. Accipi enim oportet ex aliqua calida proponia [m]: quale est absinthiatum aut conditum. Sic enī absq̃ aliqua lesione efficitur. Carnes autem prohibende sunt vsq̃ ad perfectam sanitatem ⁊ maxime porcina. Similiter aūt ⁊ legumina. Et q̃maxime lenticula. Cūq̃ voluerit māducare cicer aut alicā [n] simul coquant aut admisceāt aliquid qd̓ subtiliet vt pulegium aut piper vt amputet ex ea pinguedinem humorum. Poma autē bonū est eis fugere. Quod si vtiq̃ accipere voluerint sanitatis causa modicum assumendum est: maxime post cibū. Sic enim sine lesione accipiuntur. Tragimata [o] autē multū fugiēda sunt qualia sunt nuces ⁊ dactyli. Pistatia autem ⁊ vua super cibos ⁊ maxime que aliquid in se stipticū habent modicum danda sunt. Nuclei [p] aūt vel que ab amigdalis ⁊ pistatijs a pistoribus [q] fiunt non sunt fugienda: habent enim hec quandam purgationem flegmatis. Uerum autem quantum ad ipsam passionem fugere oportet: eius [r] enim vsus implet caput ⁊ maxime vetus [s]. Stomachi autem causa ⁊ quia adiuuat digestionem nihil est incōmodum mediocriter illud assumere. Proponie [t] autem raro sunt assumende. Et ad hoc solum absinthium est bonum. hoc enim scias ⁊ confortare stomachum ⁊ subtiliare ⁊ purgare si aliquid superfluum in eo retentum inuenerit. Hoc enī modo dē adescatio [u]: ⁊ dieta pueris ordinari.

De apoçimis ⁊ cataputijs dandis. Cap. LXIIII.

Adiutoria autem ministranda sūt hoc modo. Cum ergo surrexerit mane: ⁊ secessus fecerit ventris: tunc offerende sunt alique apoçime [x] que subtilient. Hyems igitur si fuerit dabis apoçimam que subtiliet vbi hyssopus sit decocta. Hoc enim magnifice iuuare potest: ⁊ multi hac apoçima vtendo frequenter a totius egritudinis molestia sunt liberati. Subtiliat enim quicūq̃ sunt glutinosi aut spissi aut pingues humores: ⁊ non permittit neq̃ in stomacho neq̃ in thorace residere humorem. Nam aliud per vrinam aliud etiam per ventrem deducit optime. Hec ergo apoçima accipiēda est aut ipsa sola tm̄ cocta cum aqua. Aut certe cum oxymelle dabis in hyeme coctam ⁊ magis in autumno. Jn estate vero rarius dandum est. Anhetum autem magis cum oxymelle: vt dictum est dabis. Si autem melancholicus fuerit qui patitur addēs apoçime epithimum propter quod potest hic bene ipsum humorem subtrahere.

De catarticis. Cap. LXV.

Si autem etate maior fuerit puer vt possit ferre catarticū purgabis cum catartico qd̓ flegmaticum ⁊ melancholicum humorem deponat. Testificatur enī a plurimis quod vera in tali passione talem educat humorem. Sed ad hanc causam non satis est operatiuum vel in etate iuuenili expediens. Calorem enim ipsius non sustinet iuuenilis etas. Nam his qui medie etatis sunt ⁊ fortes habentes virtutes ⁊ melancholici sunt optime datur hiere potio. Melius est autem iuuenib⁹ epithimi dare modicum cum pigra ⁊ purget humorem ⁊ subtiliet. Et sic purgabis antidoto theodoricon: quoniā ⁊ id bene potest purgare totū corpus. Dabis aūt sic theodoricon. ℈. iiij. collogntide iterioris pulueris siliquas [y]. iij. aut iiij. aut amplius diagredij siliquas. v. ʒ. vj. aut ampli⁹ s̄m virtutē infirmitatis vt sit mediocris purgatio. Et multos scio qui solo hoc catartico dato perfecti⁹ sanati sunt. Quod si adhuc maneat cacochimia vl̓ passio a me ꝯfectas cataputias dabis. Nō enim ad hāc passionem ego forti⁹ inueni catarticū his. Cōficiunt aūt sic aloes collogntide: scamonee: bdellij: ellebori nigri: corticꝗ gūmi. aā. ʒ. 5. euforbij. ʒ. j. nitri. ʒ. 5. facies autē cataputias cum succo cauliū: dabis aūt s̄m virtutē infirmātis. ℈. iij. aut. iiij. Maiorib⁹ aūt dabis. vj. Et si ampli⁹ dederis nihil nocebit. Hoc enim catarticū sine molestia cū cautela purgat. Nō solum aūt epilepticos scio iuuisse sed scothomaticos ⁊ arteticos ⁊ podagricos curasse.

De apoflegmatismis. Cap. LXVI.

Est hoc autē catarticum adhibēdus est patienti apoflegmatismus [z] vt adhuc pingues ⁊ spissi ⁊ glutinosi humores qui cōtinent in capite p̄ palatū deducant. Bene igit eos mouēt pastilli masticati q̄ recipiunt hyssopū pulegiū aut piper. Adhuc aūt magis [&] ⁊ ana [?] gargarism⁹ solus: qui recipit hyssopū. Adhuc etiā ⁊ pulegiū ⁊ origanum modice ⁊ caricas [ꝶ]. vij. aut. ix. ⁊ hec ad tertias coques: ⁊ sic ex ipsa coctione admiscebis coclearia duo in calice vno de sapa [aa] ⁊ tūc purgabis ante cibū. Post hunc aūt apoflegmatismū prohibebis lauare ᵇᵇ in illa die quia multum nocebis si laueris.

x .i. potiones.

y Siliqua est pōdus .iiij. granorū dictū a semine tilocartatici. Jan.

z .i. deductio flegmatis a capite p̄ os aut nares.

& .i. sursum mouet humorē. nā ana qn̄q̃ p̄ sursum accipit iuxta illd̓ greciste Quatuor ana notat re: sursū equaleq̃ rectū. Uel refert hanc lr̄aā: adhuc aūt magis ⁊ ana ad paphū priorē: ita vt sit sensus q̃ adhuc magis volēt hyssopus ⁊ pulegiū ⁊ piper ana .i. eq̃lr mixte q̃ seorsū quelz hay medicinarum.

? Jn alio sanat.

ꝶ .i. ficus siccas.

aa Est mustū coctū vsq̃ ad consumptionē duarum partium ⁊ dī triplicatum.

bb .i. balneari.

De vomitu. Cap. LXVII.

Ost hac aut purgatione capitis expedit vomitibus exagitari corpus. Etenim vomit⁹ euacuat collectos humores per singulos dies ⁊ non permittit eos ꝯgregari. Utiles qdē sūt ante cibū: vtiliores aūt sūt post cibū. Et adhuc magis si ex raffanis fiāt ⁊ pinguib⁹ cibis ⁊ fermētosis ⁊ dulcib⁹ cibis ⁊ ebrietate. Hec eniz sic opz agere in oibus epilepticis.

Si de stomacho epilepsia fiat. Cap. LXVIII.

Uod si stomachus fuerit passus ⁊ ex eo orta fuerit epilepsia: cōtēplandū erit qualis generatus est in eo humor. Si quidem cholericus humor fuerit: oportet hoc fieri vt nō permittat̄ ibidem cetera generari cholera ex absinthij herbe potatione vel ex ea potione que dicit̄ pigra. Et accipere cū iube panem infusum in calida aqua prima hora pax plus: secūda minus aut tertia. Et vt simpl'r dicā qbus est in stomacho gñatus humor aut cōgregatus flauus [a] cholericus humor ⁊ exinde caput repletur necesse est eis vniuersos tēperatos dari cibos ⁊ nihil habentes acrū [b] aut pingue aut olei min⁹ habētes aut salsuz. Hoc ergo si cholera molestent̄ est dandū. Si aūt frigidus.i.flegmaticus humor in stomacho fuerit cōgregatus ⁊ exinde leso capite epilepticus fiat ⁊ his spasmuz inferat: suadeo vt nō satis [c] calidis ⁊ cōfortatiuis fieri ꝓuidētiaz. Ut primo embroce stomacho adhibeant̄. Scdo aūt aut tertio mēse cū oleo maxime glucino [d] ⁊ absinthio admiscēs etiā ⁊ storacem ⁊ masticē hoc eniz ⁊ adhuc magis calefacit frigorē ⁊ corroborat imbecillia ⁊ digestionē bonaz prestat: quo nihil est melius in oibus passionibus maxime aūt epilepticis.

a .i.citrinus.

b .i.acutum.

c .i.nimis.

d Dicit Jañ. q olim glaucinuz apud Alexandrū nō est id qd glauciūz.i. memithe recipit: imo ē quoddaz oleū qd inenit in quodā antidotario antiq.

Si ex aliquo mēbro fiat epilepsia. Cap. LXIX.

J autem neqz de stōcho neqz de capite initium epilepsie fiat: cōtemplandū est ne forte ab alio loco vel mēbro initiū sumat. Comprehēdūtur enim aliq in pollice: alij etiā a ventriculis tibiarum: aut certe ab alio mēbro cōmotio fit passionis. Et si tibi aliquid tale apparuerit in aliq̄ parte maxime ꝓuidendum est totius partis adhibere curationem. Ego quidē vidi quēdam lectionarium incurrisse hanc passionē: qui dicebat ꝙ quādo ei ꝯtingebat fieri a pollice sibi sentiebat venire ⁊ quasi aura aliqua frigida vsqz ad cerebrū percurrebat. Purgaui ergo euz in primis flegmatico ⁊ melancholico catartico: ⁊ ex cataputijs suprascriptis. Et posui in ipsis patiētibus membris que trahere ⁊ extenuare ⁊ calefacē locuz possent: vt per sudorē ⁊ humectationez aliquā manifesta ⁊ nō parua fieret effusio ex ipso loco. Hec enim nobis agentibus sanus fact⁹ est iuuenis. Erat aūt qd posui ei adiutorium: vnde ⁊ sanatus est alipiados [e] herba. Faciunt autem ⁊ alia aliqua talia. Sed nulla sit quomodo ista herba. Post hāc aūt curationē vomitus ⁊ apoflegmatismos [f] adhibui. Et palestra exercere feci ⁊ gestari ⁊ maxime ante cibū. Gestari aūt nō soluz pedibus sed ⁊ cū caballo. Primum quidē mitius: postea xo fortius. Sit aūt mēsura exercitationis aut gestationis respiratio his [g] spissa facta. Quādo enim frequens vel spissius anhelitus fuerit non amplius gestandū erit. Post hec aūt exercitia balneo necesse est vti ex dulci aq̄ facto sz non satis frequenter nisi semel aut bis in hebdomada ⁊ ante cibū magis q̄ȝ post cibū. In aere aūt nō morari opz: sz ⁊ cū situla calidā aquā in stomacho ⁊ coxis plurimam superfundens. Super caput aūt non satis mittes. Et vnges totū corpus oleo ⁊ fricabis bene. Caput xo mediocriter. Et si ingrediatur in solum non satis intingat aq̄ caput sed bis aut ter tm̄. Deinde in piscinā descēdat. Prius aūt infundat caput modica aqua ⁊ sic descendat vt neqz rapiat neqz suscipiat de omni corpe ascendentes vapores sabanis circūdatum caput. Iterz suscipiat aquā patiens in manus suas ⁊ spergat in faciem suam. Post balneū aūt fugienda est mox potio vini ⁊ maxime purum.i.meratum. Nam meratū ꝓhiberi oportet in potione vinuz epilepticis bibere. Hec enim sic oportet agi ⁊ sic dietam dari: non solum pueris sed etiam mediam etatem habētibus aut senibus.

e .i.laureola vel megereon.

f .i.gargarismos ⁊ caputpurgia deponentia flegma a capite.

g .i.frequens.

De diuturna passione epilepsie. Cap. LXX.

J autez diuturna fuerit passio ⁊ incōmoda [h]: vt contemnat leuiora adiutoria: tunc qd amplius subtiliare potest ⁊ recuperare [i] vl' amputare totā passionem hoc vteris medicamine: qd. Rx. elleborum album. Conficies aūt catarticum sic baccarum lauri purgatarum. ℈.vij. piperis albi. ℈.ix. allipiados [k]. ℈.vij. in alio. ʒ.vij. euforbij. ʒ.vij. ellebori leuci [l]. ʒ.vij. hec omnia tundes ⁊ cernes ⁊ pensabis [m] vnamquāqz speciem sicut scriptum est ⁊ dabis de his omnibus vnā dosim. Dabis aūt in apoçima [n] quaz cōfeceris in colloquintida integra facies autem sic accipiens in colloquintidam integram aperies. Et mūdabis eaz prius bene vt nil intus remaneat neqz semen neqz lanugo ⁊ implebis eam de sapa [o] ⁊ pones eaz super cineres calidos ⁊ dimittes eam ibi a vespere vsqz mane tota nocte permanere: ⁊ sic dabis. Hoc eniz maximum adiutorium est ⁊ multū vomitus facit: ⁊ purgat satis pingues ⁊ glutinosos humores. Propter qd adiuuari debent in vomitu quādo nauseam patiūtur vt detur eis ad sorbendū modicum de mulsa [p]. Et si nihil iuuant̄ [q] in nauseando vt vomant pennis intinctis in oleo missis in ore ꝓuocabis vomitum ⁊ offeres magis mulsam adhuc: sic enim facilius liberabunt̄ a periculo [r]. Post catarticū autem panis dabis modicū infusi in vino [s] mulso. Prohibebis aūt balneum vsqz vnā vel alteraz diē. Sciri aūt oportet ꝙ his qui stomachū imbecillem habent: ⁊ bene cito sensibilem nō oportet elleborum albū mittere in isto catartico: sed magis nigrum. Erit autem sic datum vtile ⁊ sine aliqua purgabit molestia: cum nō violenter inferat vomitum. Ego aūt ⁊ hierā multis dedi ad purgādū purā per aliquot dies. Similiter aūt ⁊ lutum [t] armenicum. Dedi etiam de catartico luti [v] armenici. iij. ℈. ⁊ iuuatus est multū: ⁊ non inuenit̄ huic melior potio que sic possit diuturnis passionib⁹ epilepsie succurrere sicut lutus [x] armenicus: qz multos ex hoc cartatico scio esse sanatos isto solo.s.tm̄ accepto. Sed ⁊ ab alijs multis simil'r probatum esse scimus: post autem ista catartica antidota aliqua dedimus que recorporare [y] ⁊ extenuare humores possint quale est hermoclimax [z] qd dr ascēdēs aut tyriaca. Sed hec qdē multas spēs recipiūt ⁊ difficile inueniunt̄. In hac igit̄ alia cā simplex est ⁊ qd facile pōt inueniri sil' ⁊ fortissimū est: ⁊ magnifice ad ipsaz ꝓficit cām pyretri radix trita ⁊ triconiçata cū melle vt electuarium cōposita. Dabis aūt exinde coclearīū vnum ex interuallo vsqz ad vndecimū diē. Probatū eniz est hoc adiutoriū ⁊ nō est cōtēnendū. Hec quidē oia sufficiunt de epilepticis nos dixisse que ⁊ nos scimus ⁊ per

h .i.difficilis

k .i.laureola megereon.

l .i.albi.

t .i.lapidem

v .i.lapidis.

x .i.lapis.

longum ſpatium tam a nobis q̄ꝫ ab amicis noſtris vel ab antiquis probata ſunt.

De phyſicis ligaturis ad epilepticos. Cap. LXXI.

Phyſice ligature dñr de qb⁹ reddi nō pt.

Quoniā aūt ꝛ phyſicas [a] ligaturas multi circa ſe habere amant ꝛ querunt talibus vti: ꝛ qꝛ multa in veritate ſunt ad hoc valētia exiſtimaui. De his aliq̄ dicere que manifeſta ſunt apud nos vel que ꝓbata eſſe cognouimus: ꝛ que poſſunt patiētib⁹ ſubuenire. Archigenes igiꝰ in cathagenis [b] precepit ſic dicēs: poſt cōmotionē corporis ꝯſtringere opꝫ oēs partes queādmodū in periodicis horrorē aut frigus patiētib⁹ totius corporis mēbra oleo perunges: infundimus manibus recta facientes que ſe torſerūt mēbra ꝛ mediocriter malaxamus [c] oculos eoꝝ ad quietudinē ducentes: deinde flobothomamus eū de brachio aut ſupra manū. Cū ergo pauſauerit vngendus eſt totus ꝛ calefaciēdus pannis: caput multo oleo non calido infundens. Si aūt a cataphora [d] epilepticus fiat mittens in ſindonem aut aliū pānum iubebis eum agitari. Secās aūt qualeꝫ volueris partē mēbri ipſius patientis: ex eo ſanguine linies os eius ꝛ ſurget poſt paroxiſmum factum.

b lib. gal. ō em aſtris.

c mollificam⁹

d Cataphora eſt epilepſia q̄ fit a membro iferiori aliquo Jañ.

Qūo cognoſces epilepticos. Cap. LXXII.

Cognoſces aūt ſic: capre pelle cooperi patiētē: ꝛ in marina aq̄ intinge: cadet enim mox. Aut lana eū catacephalis [e]. Cornu capre ſuffumiga nares ꝛ cadet. Siłr faciet ꝛ gagatas [f] lapis adiunctus prius igni ꝛ nari appoſitus: cadet enim mox. Jtē ex alio auctore prenoſticato ſmirnis [g] modicū impones in narib⁹ ꝛ cō feſtim cadet. Apollonius aūt euperiſton [h] ſi ſanari poteſt ait aut non [i] epilepticus. Si enim ceciderit appones thimuꝫ eius naribus ꝛ ſiquidē ſit analepſia [k] ſanabitur: ſinaūt nō ſanabiꝰ. Jteꝫ ad cognoſcēdum epilepſiam ꝛ hoc diciꝰ virides ſub lingua eoꝝ inueniunꝰ vene in qnquageſimo octauo titulo Theodorus. Epileptico aūt cadēte ſi de maioribus digitis peduꝫ eius ſanguinem tollas ꝛ linias labia eius ꝛ frontē: mox ſurget. Apollo ꝟo dixit dari debere ſanguinē ipſuꝫ in potatione. A vino aūt abſtinendū eſt. Hoc auteꝫ ꝛ apud Exonocrate: ꝛ hoc aūt mirabiłr fit: in pullis hyrūdinū inciſis inueniunꝰ lapides duo quoꝝ vnus rubeus eſt. alius ꝟo albus: albus igiꝰ cadenti epileptico appoſitus eleuabit eum, rubeus aūt acceptus ligaꝰ in pelle ꝛ appēditur ꝛ iuuare diciꝰ. Hos aūt lapides diciꝰ dare hyrundo ꝑmario [l] vni eoꝝ [m] qđ nō ab alys inuentum eſt: niſi per anathomicos in filys eorum. Aliud ad hoc ipſuꝫ cameleontā [n] accipies coques in oleo donec pinguefiat oleū. Et cocto aūt animali eliges oſſa ei⁹ ꝛ pones in loco vbi ſol nō accedat: ꝛ duꝫ ceciderit epilepticus recolliges [o] eum ſupra ventrē inungēs de prefato oleo in dorſo vbi nerui ſunt vſqꝫ ad ꝑmū ſpondileꝫ ꝛ mox ſurget h̃ ſepties facies ꝛ oīno liberabiꝰ. oleū aūt repones i buxide [p]. Aly aūt dicūt epilepticos agnitos curari opꝫ ꝓm qđ dixit Archigenes: in oībus cibis quos accidūt aqua eſt ponēda. Carnes ꝟo ꝓhibende ſunt: ꝛ cōmixtio mulierū vitāda eſt ꝛ inunctiones aſſiduāde ſunt ałs aſſumende. Jtē aliud muſtele epar ſine felle cum aque media cotila [q] potui dabis ieiuno per tres dies ꝛ liberabiꝰ patiens. Dicūt aūt aliqui fulicā [r] auem vſtam ſi dederis in potione liberabuntur patiētes: ꝛ hoc Archigenes dixit. Jtē aliđ canē clauſum diebus quatuordecim oſſa ſola facies mādúcare: qntodecimo aūt die qđ inueneris albū de fimo canis vſtulabis ꝛ dabis per dies qnqꝫ coclearia duo ad bibendū. Accepi aūt ꝛ hoc in ꝓtuſcia a ruſtico quodaꝫ dicente aliquē fuiſſe liberatū. Tritam eniꝫ habebat ſyluaticā ruthā in agro: ꝛ cum ſeruus eius lunaticus corā eo cecidiſſet plenus meſticia rhutā tulit ꝛ contritā naribus eius impoſuit ꝛ ſurrexit ſanus. experimentatuꝫ eſt idē ꝛ in alys ꝛ liberati ſunt: ꝛ ego ſepius ita curaui. mirabile ergo ꝛ ꝑcipuuꝫ eſt ꝛ erit tibi hoc pro magno. Jtē aliđ i qnq̄geſimo octauo titulo Theodor⁹ muſcien⁹ ad epilepticos ſtaphiſagrie. ʒ. viy. caſtorei. ʒ. iiy. opopencedani [s]. ʒ. y. pyretri. ʒ. y. ſtaphiſagriā aūt tundes ꝛ in veſica ouis vel capre vrina adhuc plena exiſtēte vel quātuꝫ habuerit mittes: ꝛ cū facta fuerit ſicca tūdes ꝛ cernes ꝛ alys admiſcebis: ꝛ inde dabis in mulſa ꝓm v̓tutē patiētis. Jtē aliđ mirabile qđ accepi a Chirteſeo ruſtico vrinā apri ſyluatici appēdēs cū ipſa veſica ad fūmū dimittes ſiccari ꝛ dabis ex ea ad fabe magnitudinē ꝑ dies. ix. in oxyme. Jtē aliđ qđ accepi in gallia: galli teſticulos ſiccos dabis bibere cū lacte ꝛ aq̄ patienti ieiuno. Et hoc facies per dies qnqꝫ ꝛ obſeruabit ſe a vino. Jtē aliud pānum ſanguinolētū tolles vbi monomachia [t] ſit ꝛ occiſo homine incēdes ꝛ cinerē ex eo miſcens cū vino dabis per dies ſeptē ad liberandū ꝛ liberabiꝰ. hoc enim experimētatū eſt a multis maxime a militibus. Dicit eniꝫ Orpheus ſi ſtrigui [u] radicē colligis deficiente luna tundēs ꝛ dederis ad bibenduꝫ eam prima quidē die potionē vnaꝫ: item duas: deinde iiy. ꝛ poſtea duplicē vſqꝫ in dies qndecim anadoſim [x] miſticū eſt ꝛ a multis laudaꝰ. Jn Hiſpania aūt ad epilepticos hoc accepi. teſtā aſini diligēter vſtulabis ꝛ tūdes ꝛ cernes ꝛ in buxide repones: qñ autē opus fuerit dabis. ʒ. j. cum aque cotila [y] vna. Anteq̄ꝫ ꝙ des medicamen herbā ſauinā ſolam ſoluēs dabis bibēdū ex ea. ʒ. iiy. cum aque cotila vna bis aere lucido exiſtente ieiuno duobus dieb⁹. Si aūt ſubnubilus eſt dies modicū pretermiſſis diebus dabis ex ipſa teſta aſini. prius ꝟo q̄ꝫ aliqđ ex predictis des purgabis caput patiētis per dies. iy. ex hoc medicamine. ſtaphiſagrie. ʒ. iiy. pyretri ʒ. y. ſalis armoniaci. ʒ. j. tundes ꝛ facies puluereꝫ ꝛ dabis ad maſticandum ꝛ dimittes currere humoreꝫ: mirabiliſſimum enim eſt.

e .i. capite iclinato.

f Lapis ē niger atās in aq̄ galce gayet.

g .i. myrre.

h .i. bona inuentio Jañ.

i Pōt ſanari.

k Eſt ſpēs epilepſie cuius cā eſt i ſtomacho Jañ.

l .i. primeuo pullo.

m .i. pulloꝝ.

n .i. caſtorē.

o .i. reuolues.

p .i. pixide.

q Cotila eſt pondus. ix. vnciaꝝ.

r Fulica eſt auis nigra aquatica de gñe mergorū anate minor in mari ꝛ circa ſtagna habitās: gaudēs tēpeſtate: ꝛ mergens ſe tūc in ꝓfundū.

s .i. ſucci feniculi porcini.

t Monomachia iterꝑtaꝰ duellū a monos ꝙ eſt vnuꝫ ꝛ machia pugna q̄ŭ pugna vni⁹ ad alterum.

u .i. morelle.

x Anadoſis ē reductō ſeu diſtributio Jañ. ſed anadoſis hic ē eq̄lis doſis. naꝫ ana q̄nqꝫ ē idē ꝙ equale. iuxta illud greciſte. Quatuor ana notat. re. ſurſuꝫ eq̄leq̄ꝫ rectum.

y Eſt pōdus. ix. vnciarum.

De ligaturis Archigenis. Cap. LXXIII.

Archigenes talem faciebat ligaturā ſicut ꝛ Aſclepiades. Flon [a] ideſt aurū in brachio patiētis appēde ꝛ liberabiꝰ. Stanoſmodus [b] dixit corallum ꝛ glicisidē [c] ꝛ ſtrigui radicē [d] collectā luna deſcendente: liga in pāno lineo ꝛ appende.

a Flon aurū puꝝ dicitur.

b Medicus.

c .i. pioniam.

d .i. Morelle.

Quid cauendū eſt epilepticis. Cap. LXXIIII.

Nihilominus etiam ad cuſtodiaꝫ que vitare debēt epileptici a nobis ordinandū eſt. Maxime enī euitare debēt indigeſtionē quaſi magnū malum ꝛ de cena ꝛ prādio. Jndigōnis nāqꝫ ſuſpitionē habens patiēs nihil edat nimis. indigeſtio eniꝫ grauatio cibi eſt: ꝛ cholerū motio. Obſeruandū eſt etiam ne bibant mox poſt balneū: ſicut diximus ꝛ maxime vinoſum. i. purum vinū: ꝛ maxime vetuſtū vinū ꝛ ſatis [e] nouellū ꝛ auſterū ꝛ ſtipticū. ꝛ lac ne bibāt nec caſeū manducent: ꝛ ſi quid opere piſtorio fiat de lacte. Fugienda enī ſunt ꝛ que mali odoris ſunt oīa ꝛ que omnino diuturna [f] ſunt in locis talibus. Odores thimiamatū [g] nimium habentium odorem: ꝛ ex alto reſpectus q̄ꝫ plurimus: ꝛ veſtimentorum nimia coopertura: ꝛ calefactio capitis: ꝛ in ſole ne diu perdurēt: aut vbi ignis eſt multus: ꝛ in balneo ne moras faciant: ꝛ ne calida aqua

e .i. nimis.

f .i. diu ſteterint.

g .i. aromaticoꝝ.

diu lauent caput. Et indigesti lauare prohibendi sunt ꝛ post cibũ aut post dulces aliquos cibos assumptos. Etenim hec accessiones cõmouẽt passionũ: ꝛ maxime in quibus flaua cholera possidet stõchũ. Istis eni tẽpe rate cõueniũt diete: nõ ea presumẽdo que possint congregare flegmaticos humores: sed ea que extenuare possint ꝛ calefacere flegma aut cholerã. Hec eni si aliquis diligenter obseruet nõ opus habebit aliquo alio adiutorio: ꝛ maxime in doloribus [a] aliqua periculosa inferentibus. Interdũ enim patiunẽ artinothomias [b] ꝛ anacroses [c] ꝛ cauteria ꝛ alia multa que ad penã pertinent magis q̃ ad curandam ipsam passionem.

a Adiutorio. s.
b .i. arteriarum incisiones
c .i. ossiuz fissuras: qdã. n. epilepsia ꝯsulerũt pforaẽ craneũ.

De melancholia. Cap. LXXV.

NOn vna est causa melãcholie neq3 vnꝰ humor: exquo ipsa passio gñaẽ sed plẽs: ꝛ altera ex altero mutaẽ. Unde tales neq3 silia patiunẽ synthomata neq3 similes habent motiones phantasie: sed quidã eoꝝ semper ridẽt ꝛ cum hilaritate eis phãtasie fiũt. Aliqbus etiã cum furore silr vt freneticis: aliquibus etiã cũ tristitia multa vt nihil oino loquanẽ: ꝛ similes existimenẽ multis. Aly aũt ꝛ glorias se dicunt habere aliquas: aliq etiam predicũt futura: aly amant mortẽ: aliqui timẽt: ꝛ aliq habẽt declinationẽ [d] ꝛ in aliquibus tẽporibꝰ vt ꝯsueto hoc ipsum tẽpore patiunẽ: aly aũt semꝑ hoc patiunẽ. Non soluz aũt sic differunt ſm multimodas cõmotiones supueniẽtes eis synthomatũ: sed ꝛ ſm locoꝝ passionẽ. Quidã enim eoruz in solo habẽt cerebro passionẽ: aly aũt per omne corpus patiunẽ: aly ꝟo in solo vẽtre ꝛ hypocũdrys patiunẽ. Supest ergo ꝛ causas vel quot differẽtie sunt melancholie diligẽter ꝓuidere: ꝛ que loca patiunẽ ꝛ quales sunt accessiones ꝛ quales molestie melĩe sunt diligenter ꝓuidere: ꝛ quales molestie sunt synthomatuz qui amant medicine exercere artẽ scire vnãquãq3 causaz: vel vnde sit intelligere debere. Cognitiones ergo ꝛ signa eoꝝ diligenter perquirenda a nobis sunt sine quibus passio nulla bene curari potest: nec perfectius possunt euadere passionem.

d Sui morbi ita q̃ est interpolatus.

Signa si ex plenitudine sanguinis fiat melancholia. Cap. LXXVI.

PRimo ergo in ipsis prouidendis cognitionibus cõtẽplãda est tẽperantia [e] infirmãtis. Scimus enim qa hi qui pilosi magis ꝛ nigri sũt colore ꝛ tenues habitudine facilius cõprehendunẽ melĩa q̃ illi qui albo colore ꝛ habitudine sunt pingues. Naz qui ꝛ magis cõmouenẽ media sunt etate ꝛ q tenui dieta vtunẽ: ꝛ iracũdi ꝛ sollicitĩ ꝛ qui in tristitys amplius vitã degunt. Interrogari etiam opz adhuc ne forsitan aliqua retẽtio sit cõsuete eũonis vt in viris hemorroidarũ solẽnitates [f]: in mulieribus mẽstruorum purgatio denegeẽ. Et si in toto corpore grauitas insueta est. Attendendus est etiam vultus si rubior est. Et vene si plene ꝛ inflate apparent. Harũ aũt existẽte plenitudine sanguinis abundantiã necesse erit existimari vt ex eo vapores in caput ascẽdant. Si aũt ꝛ declinatio quedam phantasie sit vt cõsueta opera in aliqbus tẽporibus faciãt: adhuc magis existimandũ est ex anathimasi [g] eos sanguinei humoris nascentias [h] habere: ꝛ cerebro patiente melancholie generari species: ꝛ patitur [i] quidez similia eis quos subustiuos [k] contingit habere oculos. Qr si cuz risu phantasie accidunt cognosce nõ multum cacochimũ esse humorem ꝛ acrum vel mordicantem sed sola quantitate nocere.

e .i. complexio.
f .i. solite eũones.
g .i. euaporatione seu sursum eleuatione. iañ.
h .i. ꝓncipia morbi.
i Cerebrũ. s.
k .i. subrubeos.

De cura melancholie. Cap. LXXVII

SI igitur cognoueris ex plenitudine sanguinis quẽpiã molestari ꝛ eius vapore fieri melancholiã: sicut diximus solũ turbulentũ animalẽ spiritũ talem mouentẽ phantasiaz: ante oia non necesse est aliquas alias curationes adhiberi nisi tñmodo sanguinis detractionẽ ꝑ cõpetẽtia fieri loca: ꝓlõgari eniz in hac passione hãc curã nõ opz: sed nec aliqua dilatio dãda est. Qr si celerius sanguinis detractio nõ adhibeaẽ diutius ibidez residens causa cerebri mutat naturã ꝓlõgata passione. Sed si cõstipati [l] fuerint interius vẽtres cerebri passio permanebit: nã de presenti si adhibeaẽ curatio anteq̃ cerebri trãsmuteẽ substãtias citius liberabunẽ. In paucis igiẽ diebꝰ bonis succis ꝛ tẽperatis cibis nutriẽdus est egrotus. Nullo modo aũt ꝯcedẽde sunt carnes vel qcqd sanguinez gñare põt exhibẽduz est. Sed accedẽdũ est ad euacuationẽ sanguinis ꝛ ſm robur virtutis quẽadmodũ als quãtũ existimaueris facere mox auferes. Sepius enim subitanea ꝛ multa de semel euacuatio euacuationẽ aliquã facit. i. ascẽdentes vapores amputat. Qr si non poterit de semel multa fieri euacuatio: necesse erit tũc non semel solũ sed bis ter vel sepius inquãtũ expedierit paulatim sanguinẽ auferri. Qr si ex brachio virtus ꝛ etas nõ permittãt sanguinẽ auferri: tentari opz de naribus aut manibꝰ aut pedibus aut tibys aut secus pollicis digitũ facere detractionez. Et maxime hoc opz agere in muliebri corpore etenim mẽstrua ꝓuocat. Cum ergo nõ manifestas inueneris in brachio venas subiacẽtes supradictis locis: oportet tunc incidi venas. Euacuatio igiẽ sola sanguinis est necessaria in ista supradicta passione. Nihil eniz in hac re vtilius q̃ detractio sanguinis: quoniã omnia [m] cõmunicant sibi quemadmodum [n] Hippo. docens dixit voce [o] magna concursus vnus ꝛ cõsensus vnus: idest omnia mẽbra simul cõpatiunẽ vel quicqd est in hoie [p] cum vnũ membrum fuit passum. Si aũt nõ soluz vapor sed ꝛ sanguinis humor cõstrictus vel constipatus fuerit in cerebro: tunc securus citius in frontem venã incides. Postea enim cum totius corporis euacuationez feceris; ad localem si accesseris iam curationez nihil nocebit. Sine eũone aũt totiꝰ corporis si localẽ volueris adhibere medicinã: ledes magis q̃ iuuabis. ad patientẽ locũ mãz attrahẽs. Sic eniz curari opz quibꝰ ex sola plenitudine sanguis melĩca fuerit passio ꝛ nõdũ manifesta ẽ trãsmutatio [q].

l .i. ibibiti ... rupti me... lico humo...
m Membr...
n .s. euacua... sanguis: v... põe sibi. i. ... bro.
o .i. sermon... ctentico.
p .i. patitur...
q In suba c... bri: ꝛ ita q ... bus sit hitu...

Si ex cholerico humore melãcholia aut mania fuerit facta. Cap. LXXVIII.

SI aũt ex mordicãte ꝛ acro [r] aut cholerico humore in melĩcũ discoctus aut distẽperatus trãsierit ꝛ videaẽ hoc tibi pati sanguis: nõ adhuc cũ risu isti phantasias hñt: sz ↄ̃rio pessime eis ꝛ maniados [s] satis accessiones fiũt. Propter qd opz festinare ꝛ incidẽ inchoãtẽ passionẽ. diuturna eni ꝛ mutata nã ipsiꝰ in peius incurabilis pene efficiẽ ꝛ nõ melioraẽ: sz remanet talis: ꝛ ꝑ tẽpora circuitus ipsa passio fit. Nõ eni aliqd aliud esse videẽ mania aut extẽsa melãcholia: nisi q per dicta cognitione [t] qcquid cogitauerit agit ꝛ loquitur.

r .i. acuto.
s .i. insani maniaci. Iañ.
t .i. cogitatio...

Si ex acredine ꝛ mordicatione cholĩca aut ex qualitate sanguis melĩa fiat. Cap. LXXIX.

COgnosces aũt iam non vapores esse sanguinis qui cerebrũ petãt vel cholĩci humoris: sz melĩa cuz acredine ꝛ mordicatione occupatum

necesse

necesse est vt cerebrū teneat: ex qua etiā ante diximus qꝛ iracūdi sunt ꝛ furiosi: ꝛ iā nō videat ex sanguie hoc fieri. Si aūt sit nā calidus ꝛ siccus ꝛ etatis sit medie ꝛ cibo quo vsus est calidior fuerit ꝛ acrior [a]: sed ꝛ ipse aer calidus fuerit ꝛ sicc[9] manifeste iudicat tibi ex cholerico humore trāslatū est sanguinē in melancholicū. Mouent enī indifferēter humores ꝛ alter ex altero suscipit qualitates. Cholerici igit humores pmutant aut per longū ieiuniuz: aut p salsos ꝛ acros cibos frequēter acceptos: aut ex diuturna sollicitudine. Sāguinis vero humores pficiunt amplius aut ex multo vini vsu: aut p aliquos qui multū nutriūt cibos acceptos: ꝛ si balneis vsus [b] in tpe suo nō sit. Ex his duos [c] cōtingit augmētari humores. ex vtrisqꝫ ergo efficiunt humoꝝ sinthomata. Modo enim ridēt nunc aspere loquunt ꝛ alij ex alio agitant ꝛ iterū regescūt: ꝛ post accessiōes habēt queādmodū ꝛ in tipicis [d] passionibus fit. Cū enim humore repletū fuerit cerebruz, vel minoratum sic lenimentum aut dimissio aut accessio fit.

¶ Curatio si ex acredine aut humore cholerico passio fuerit generata. Cap. LXXX.

SI ergo ex oib[9] que diximus signis ꝛ ex pmixtis cholerib[9] sanguini in venis existimaueris passionē fuisse generatā ad euādū talē humorē pperandū est vt pus sanguinis fiat detractio. deinde purgabis eū catartico cōpetēti. Tēperato aūt cibo ꝛ humidiore nutrito dabis colagogū [e] catarticū. sic eni choleric[9] humor de cerebro euacuat ꝛ facilius obedit medicamini. ꝛ ita virtus catartici protrahit [f] virtute ipsius [g]. queādmodū iterum eis dare vtile est quoꝝ frigidos ꝛ spissos humores deponere volueris quecūqꝫ extenuēt ꝛ calefaciāt ꝛ antea dari cibos ꝯuenit aptos: sic eniz tales humores facile ꝛ conuenienter purgant. Quicūqꝫ aūt ex cholerico sanguie infestant vl molestāt dietā offeres vt dixim[9] hūidā magis ꝛ tēpatā. Et sic dabis catarticū. i. pigrā cū scamonea. Sit eniz ex pigra. ℈. vj. ꝛ addes de scamonea. ℈. ij. i. siliquas. [h] xij. aut plus aut minus ſm virtutez patientis. Qd si accipere in potione voluerit: cataputias ex eo cōficies dabis. xj. Qd si ipsas contēnat glutire in ouis apalis [i] dabis eas: remoto aūt albumie in vitello abscōdes ꝛ cū cocleari inicies: sit eni facile iducit eger vt eas accipe possit. Post hāc aūt aggregationē medicaminis incipiunt sentire. [k] Facta igit euōne transactis aliquot diebus dabis iterū dietas que humectare valeāt infirmātē. Balneū aūt magis ꝛ requiescere iubebis. ꝛ iteꝝ purgabis augmētando modice ampli[9] catartici dosim. Sic eniz optime ages in qbus melācholia videbit tibi esse generata si ex sanguine cholerico translato: tñ ꝛ nimis calefacto ꝛ nimis exusto inferat periculuz. Quicūqꝫ aūt calida antidota aut catartica in tales dederit passiones ꝛ maxime qd vocat hiera isti maniādes ꝛ iracūdiores in furias maiores excitātur eo qꝫ letiores ꝛ acriores facti sunt. Meli[9] est ergo simplicibus vt diximus purgari medicaminibus. de quibus nō pñt satis [l] calefieri: ꝛ si contingat satis [m] calefieri humidis vtendo cibis temperabuntur.

¶ De cibo dando menomenis [n] vel melancholicis. Caplm. LXXXI.

SCitis enim qualr ego multos de hoc malo sanaui ꝛ dieta magis qꝫ multis medicaminib[9] vsus sum. Sit aūt dieta vt simplr dicam ptisanaz [o] magis in mane accipiat cuz granulis suis hora [p] 2[a]. In prādio aūt pisces aspratiles ꝛ domesticos pullos vel gallinas ꝛ alias aues que nō in paludibus degūt ꝛ pectines [q] ꝛ ascaces [r] ꝛ echinos [s] accipiāt. Ex olerib[9] aūt lactuce ꝛ intibe [t] oino comedende sunt ꝛ malue. Alia vero oia phibēda sunt ꝛ maxime brasica [u] ꝛ siluatica oia olera. De fructibus pepones cucumeres ꝛ ēt vue dulces duratiue: [x] ꝛ mala que non sunt stiptica. Ficus etiā prohibēde sunt aut si acceperint duas vel tres ꝛ he satis mature sint. tales. n. si accipiant nō poterūt ledi. [y] Placente aūt oēs [z] phabēde sunt ꝛ que cū caseo facte sunt. Hec eniz oia cholerica magis sunt ꝛ magis augmentant exustos humores. Uinuz aūt eis crisapicō [&] bonuz est dari ꝛ hoc modicum. Qd si illud non inuenitur offeres vinum qd nihil hꝫ repercussionis aut stipticū [?] aut aliquā austeritatē ne cū bibitur caput petens solicitet [ꝝ]. Talis aūt sit eis dieta. Eteniz si aliqd ſm partes [aa] pretermissuz est ꝛ hoc iterū prudens ꝛ sapiens medicus sequēdo que dicta sunt inuenire eaipsa poterit que expediāt. Carnes aūt ꝛ fortiores cibos vetam[9] assumere. Ceteꝝ egrotāte ad meli[9] accedēte ordinādi sunt paulatiz augmentādo ꝛ nō satis desubito ad fortia accedant. Qd eniz paulatiz fuerit oblatū meli[9] est ꝛ cautius trāsire ad fortiora paulatim didicimus. Balnei autē vsus ex dulci aqua sup oia adiutoria magis prestare vr: digerit enim ꝛ euacuat vl extenuat cholericū humorē ꝛ tēperat pp aq̄ruz qualitates. Totū eniz corpus infundēdū est aqua calida. Caput autē tepida magis ꝛ vitellis ouoꝝ erit lauandū. Ungendus est autē totus aqua ꝛ oleo [bb]: caput vero oleo ros. vnges. Aer quoqꝫ balnei sit tepidus ꝛ ita sit tēperatus vt nullā habeat in se nimietatē. Similr aūt ꝛ soliū [cc] tēperet: ꝛ diutius in eo resideat. Et in piscina cogat intrare ꝛ ibi oino morari ꝛ maxime si iuuenilis etas fuerit ibidē diutius perseueret ꝛ cuz aqua calida multū lauet. Post balneum aūt mox nō bibāt vinuz sed tm aquā calidā. Et sic cibos assumāt queādmodū in ante latis dictū est. Prādere aūt volēti offerenda est iterū aqua calida. Hoc eniz mō dieta obseruāda est quibus de calido humore ꝛ nimis cadēde ꝛ feruēte natura fuerit melācholia. Sciri aūt opꝫ qꝫ in his passionibus antiq ꝛ ventosis vsi sunt in capite ꝛ anatriphiasim [dd] acriorē facere in supficie volentes. Alij aūt ꝛ sanguisugis vsi sunt. Nos aūt fugienda oia ista esse existimamus. Cū eniz nihil inuenit adhuc magis eos ꝛ distemperatiores ꝛ sicciores faciūt. Cuz enim cōuenit hec fieri quando iam videt in cerebro violentior effecta materia cōstricta ꝛ pinguior facta.

¶ Signa si ex melancholico sanguine facta fuerit melancholia. Cap. LXXXII.

COntingit aūt maxie melācholiā quedā de acuto sanguine exusto: plus [ee] aūt rōne petens caput multas anathimiases [ff] faciens [gg] mutato ibidez aiali spū. Cognosces aūt qꝫ magis ex melancholico fit anathimasis [hh] qñ patiunt tristitias irrōnabiles ꝛ desperationē sui primuz pponētes ꝛ timore nimio supati mori desiderāt ꝛ frequēter coguntur in lachrymas ꝛ ab hoiuz societate se remouēt ꝛ amicoꝝ fugiūt ꝯsortia ꝛ in suspitionē eoꝝ veniūt falsam. Quoꝝ solatia vitare ꝯtendūt vt etiā aliquos incriminent eo qꝫ eos vellēt occidere: gladio vtentes: ꝛ veneno dato vellent extinguere. Scimus aūt ꝛ alias plurimas ex hoc humore inferri phantasias. Et aliq suspicant se esse vas fictile. Alij aūt coruū. Alij quoqꝫ gallū vt ēt imitent eū ad cantanduz ꝛ ēt ascellas pau-

Marginal notes (left column): a .i. acutior. — b Siccis. s. — c .s. cholera ꝛ sanguine. — d .i. interpolatis febribus. — e .i. cholere eductiuum. — f .i. protenditur vsqꝫ ad cerebrum. — g Preparationis. s. facte per dietam. — h Siliqua est pōdus qtuor granorum. — i .i. molibus. — k .i. sensati esse. — l .i. insani maniaci. — m .i. nimis. — n .i. maniacis Jañ. — o Ordei. s. — p Ab ortu solis.

Marginal notes (right column): q Pisces sunt. — r Pisces sunt. — s Pisces sunt. — t .i. endiuia Jañ. dicunt tñ alij qꝫ sunt cicoree. — u .i. caulis. — x .i. a loco. — y Ab eis. s. — z Alios cibos. — & .i. aurei coloris. — ? .i. nihil hꝫ stipticitatis. — ꝝ .i. solicitudinē melancholicaꝫ inducat. — aa .i. cibos particulares. — bb Oliuarum. s. — cc .i. balneum. — dd .i. perforationem. — ee .i. magis qꝫ cōueniat. — ff .i. sursum euaporationes. — gg Est. — hh .i. sursuz euaporatio.

tiũt [a]. Aliȷ aũt celũ se ferre putãt sicut Athlas ⁊ timẽt
dicẽtes ne cadat ⁊ nõ solum se: sed ẽt oẽs simul oppri
mat. Ego eniȝ quãdã vidi mulierẽ hãc pati phãtasiã:
cõstringebat eniȝ digitũ pollicẽ dicẽs se totũ mundũ
portare: ne forte verteret̃ ⁊ hoies periret. Sȝ ⁊ alios
multos vidim⁹. Sȝ superfluũ est de oib⁹ nũc dicere.
Sufficiunt enim tibi hec per que signa etiã si similia
contingant poteris cognoscere ex melancholico hu-
more generatam esse passionem.

a Sicut gall⁹ dũ vult cantare.

Curatio melancholie. Cap. LXXXIII.

Fit enim qñqȝ hec passio ex tristi-
tia ⁊ sollicitudine pcedẽ-
te aut animi alia aliq̃ passione existente.
Cõsiderare eni opȝ ⁊ iter ipsas phãtasie
species si rõnabil'r an aliud aliqd de su-
bito fecerit mutationẽ. Quedã eniȝ mulier ex nr̃is vi-
sa a nobis cũ in melãcholiã de subito incidisset serpẽ-
tẽ se glutisse dixit dũ dormiret. Tunc ego vomicã [b] ei
faciẽs serpentez mortuũ in vase in quo vomebat ab-
scõse feci mitti ⁊ cũ vidisset amputata est ei oĩs suspi-
tio. Et qȝ per tristitiaȝ ei contigerat: gaudio accedente
mox ab ipsa liberata est passiõe. Et aliã iterũ mulie-
rez vidi melancholiam incidisse ppterea q vir eius
longo perrexisset itinere. In omni eniȝ rñsione vl' in-
terrogatione vel qcqd agebat iracũdia ⁊ quasi furia
pleno animo exagitabat̃. Quaȝ ego hac rõne curaui:
In primis. s. catarticum dedi: ⁊ maxime hierã Galeni:
ipsa eniȝ hiera varios deponit humores sine molestia
vel pturbatiõe. Facta igit̃ purgatione cõtẽplari opȝ
iterũ infirmãtis intellectũ. Et siqdẽ ad melius mens
eius videat̃ transire: scias per hꝰ ⁊ timores ⁊ tristitias
irrõnabiles minui ⁊ mediocres fieri: ⁊ magis ẽt ad p-
priũ reuerti sensum. Iterũ igit̃ vti opȝ hoc ipso catar-
tico. In hac enim permanẽte curatiõe pfectius emen-
dat̃. Qđ si hiera semel aut bis data nihil oino de mo-
lestiȷs remoueri videat̃ melãcholie vel phãtasmati-
bus ad armenici liti [c] potiones veniendum est.

b Medicinam.

c .i. lapidis.

De armenico litu. [d] Cap. LXXXIIII.

d .i. lapide.

Scio igitur qȝ medici antiqores
albũ dabãt ellebo⁊ ⁊
nullatenus ex alio credebãt hãc passionẽ
curari catartico. Sed ego elleboro albo
antepoſui armenici liti [e] potionẽ. Nã hoc
nup inuentũ esse scias: ideoqȝ ab antiqs minime datũ
est. Qđ postmodũ a plurimis vel a nobis in vsuȝ ve-
niens elleborum pp piculũ amouimus. Istuȝ xo qui
sine molestia ⁊ periculo dari põt elegimus: qm̃ nihil
in virtute vel in opere minus [f] scimus hr̃e. Cuius si
quidẽ opa nõ solũ per ventrẽ sȝ etiã per vomitũ facit
purgationẽ. Sȝ vt hoc [g] operet̃ nõ lauatuȝ dari opȝ.
Erunt autem ex eo dandi. iȷ. aut. iiȷ. ℈. aut modico
plus aut minus ꝭm virtutẽ patiẽtis. Attẽdẽdũ est ẽt
a nobis simul ⁊ quãtitatẽ humoris molestiã generã-
tis. Qđ si nõ satis oportere laborantẽ videat̃ p vomi-
tuȝ purgari sȝ solũ per ventrẽ sit necesse ducere ma-
gis malũ humorẽ expedit tũc ipȝ lapidẽ lauari q̃ȝ ma-
xime ⁊ vsqȝ qnquagesies. Sic eniȝ facientibus nobis
neqȝ tribulationẽ neqȝ angustiaȝ facere hic lapis põt
sed magis sine molestia facile nigrã purgat cholerã:
ita vt in paruo tpe sanũ reddat hoiem. Dabis autẽ ex
hoc. ℈. v. vel. vȷ. vel amplius in calida aqua. Si autẽ
bis [h] adhuc existimaueris infirmãti expedire purga-
tionem securus iter⁊ dabis. Nihil eniȝ hȝ in se caloris
aut desiccatiuũ satis [i] aut aliquã in se amaritudinem
aut insuauẽ qualitatẽ quã fugere solẽt hoies ad bibẽ-
duȝ horrẽtes odorẽ medicaminis. Aliq etiã odiũt ac-
cipere in potatiõe medicamẽ ⁊ multi nullo mõ cõti-
nent acceptum medicamẽ. Artificiose aũt dari opȝ in
cataputiȷs [k] factis ex lauato litu [l] armenico miscẽs ex
pigra manifestã ptẽ aut ex aliȷs aliqbus quecũqȝ ad-
iuuare magis pñt purgationẽ. ℞. autez hec pigre. ℈.
iiȷ. epithi. ℈. iiȷ. agarici. ℈. iiȷ. litu armenici lauati.
ȝ. iiȷ. scamonee. ℈ [m]. iiȷ. gariofili grana. xx. In duob⁹
aũt libris nouiter scriptis hec cõfectio ita hr̃. ℞. hec
igr̃ pigre. ℈. iiȷ. epithi. ℈. iiȷ. agarici. ℈. iiȷ. litu arme-
nici lauati. ℈. iiȷ. al's scamõee. ℈. ȷ. gariof. grana. xx.
tũdes ⁊ facies cataputias cuȝ rodomelle aut succo ci-
tri: dabis aũt. ℈. ȷ. q̃ȝ minimũ. Sciri autez opȝ qȝ hꝰ ⁊
corroborãt stõm sil' ⁊ varios deducũt humores ⁊ ma-
xime terrenũ ⁊ melancholicũ sine molestia vt dictuȝ
est purgãt. Iste lapis sicut diximus in potu ⁊ in cata-
putiȷs [n] datus etiã ⁊ in vsu non est timendus: qȝ neqȝ
suffocationẽ aliquã: neqȝ sincopim facit queẽadmodũ
albus solet facere elleborus. Neqȝ hȝ [o] illã sollicitudi-
nez quã pp suffocationẽ [p] solemus hr̃e quã nunc nos
nec remoueri necesse est. Illa aũt sola scribem⁹ cõme-
moratiõis cã que post hoc [q] facere dẽmus vt in cõsue-
tis q̃ȝ plurime catarticis facere consueuimus. si aut
amplius aut minus euacuari [r] vident̃ a catarticis. Si
igit̃ minus a mẽsura purgauerit [s] quis mulsam ei da-
re opȝ. Et postmodũ sic cibari aut succus ptisane aut
pane in iure: vbi pipio aut pullus coctus fuerit nõ ha-
benti oleũ multũ. Si aũt cõtingit fieri vt multuȝ ni-
mis deponat [t] vt ⁊ spasmi supueniãt: multi enim hoc
patiunt̃ si nõ aliqd dignuȝ deponat. ppterea q nãm
hñt sicciorẽ ⁊ imbecilliores neruos. Propter hoc igit̃
aqua multa fomẽtandi in balneo sunt ⁊ multũ vngẽ-
di ex idroleo [u]. Et panis infusus cum vino dãdus est
aut in onfaco [x] melle aut in aqua frigida. Si autez de
eo [y] bibere voluerint nõ aqua frigida magis eos iuua-
bit. Bene etiã ꝯueniẽs est ⁊ meluȝ [z] ⁊ malagranata ⁊
pira ante cibũ ei dari ⁊ ventres pullo⁊. Postq̃ȝ autez
cibaueris requiescere eũ facies ⁊ iubebis vt dormiat
patiẽs. Postea aũt cum receperit fortitudinẽ ad bal-
neũ eũ duci necesse est aere tepido pcurato ⁊ imora-
ri ibidẽ iubebis: nõ soluȝ aũt in solio: sed ẽt in piscina.
Postq̃ȝ aũt inuolutus fuerit sabanis iter⁊ mox nutries
eum bene cũ pane in vino infuso aut onfaco melle [⁊].
Regrediẽs aũt in domũ pmittes eũ qescere. Obdor-
miscet eniȝ ob hoc oino: solet eniȝ hoc semp ꝯtingere
multis post catarticũ vt plus a ratiõe soluant̃ [ꝯ]. Re-
cupata igit̃ virtute pmittẽdus est reuerti ad cõsuetu-
dinẽ ⁊ in amico⁊ pñtia agẽ [ꝝ]. Et si iueneris ꝯñr rñdẽ
adhuc magis amplius dabis cibos pdices ⁊ gallinas
⁊ fasianos qui nõ sunt pingues ⁊ aues similiter. Pro-
hibende sunt autẽ oẽs aues que in paludibus degunt.
Et pisces coytryodes preter aspratiles [aa]. Postq̃ȝ aũt
vsus fuerit euchimo cibo ⁊ vt quoddã fundamentuȝ
posuerit vtenda sunt hec iteruȝ post tres aut quatuor
dies olera q̃lia sunt intibe [bb] ⁊ lactuce ⁊ malue ⁊ oleo
sparagi [cc] mediocriter. Prohibenda sunt ẽt brassica [dd]
⁊ oia que melancholicũ humorẽ aut acrez gñare pñt
qualia sunt eruca ⁊ sinapis ⁊ alleum ⁊ carnes bouine:
maxime ⁊ ceruine ⁊ ois farina panis furfuraceus in
cibariȷs ⁊ liquamen vetus ⁊ satis pingue ⁊ austerum
vinum. Sic enim obseruet dietam: ⁊ balnei vsum. Et
mutare eũ permittes loca vel regionez ⁊ parentibus
vel amicis proximari. Et per diuersa loca scõ⁊ se pñ-
tare festinet. Sic eni p catartica ⁊ euchimos ⁊ bonos
cibos ⁊ ceteras bonas obseruatiões totius hitudinis
corporis

e .i. lapidis.

f Elleboro.

g .s. per vomitũ.

h Al's vini.

i .i. nimis.

k .i. pillulis.

l .i. lapide.

m Al's. vnc.

n .i. pillulis.

o .i. requirit.

p .s. ne euom ex vsu ellebo

q .s. lapidẽ la li assumptu

r Patientes.

s .i. purgat⁹ rit.

t .i. euacuet ph macum.

u .i. mixtura ⁊ oleo.

x .i. de rosis maturis ⁊ m le facto.

y .i. onfaco m le.

z Mela ar est magna ctuȝ hñs co stibilẽ maio pipere gust suauẽ Iañ. ctoritate I ri ei⁹ fructu melum.

⁊ .i. de rosis maturis.

ꝯ .i. opprim somno in cessat actus tionis.

ꝝ Vitam. s.

aa .i. squamos

bb .i. endiuie ait Iañ. vl' ci ree vt expo aliȷ.

cc .i. summi tes sparagi comedunt

dd .i. caules.

corporis factus fortior poterit maniadē[a] ⁊ tam amaram egritudinem euitare. Quod si aliq̄ reliquie remanserint ⁊ non valde mundauerit bene intellectum aut certe non mutauerit aspectum aeris expectata tēperantia reiterato ipsa adiutoria ab initio sicut dictuz est faciens ea ipsa paulatim donec ad pristinaz reuertat̄ sanitatē. Et qꝛ vtiq3 difficilius est ⁊ non facilis ad sanādū talis pmanēs si fuerit ⁊ nō sentiet medicamen nō liberabit̄ ab amarissima ⁊ isanabili egritudine.

¶ Incipit de oculorum passionibus. Cap. LXXXV.

Iam enim in alijs tribus libris a me scripta sunt de oculorum passionibus qualiter oporteat cognosci in eis consistentes passiones ⁊ causas earuz ⁊ curationes ⁊ diuersitates collyriorum ⁊ moduz qualiter oporteat adhiberi ⁊ qualiter conficiantur demonstratum est. Unde nunc bene hic mihi visum est vt breuiter constricteq3 debeaz de his dicere vt legentes hunc librum non querant ex alio codice que ad borū oculorum curationes sint vtilia. Oportet ergo prius singularium in oculis passionum signa cognosci: ⁊ sic adhiberi curationes. Incipiamus ergo iam nunc dicere de his quibus in oculis contingere solent dolores. Nihil enim sic dolorosuz[b] est nec in alia passione sic vrgetur artifex vt succurrat quomodo in dolore nimio oculorum. Quando ergo dolores nimij ⁊ incurabiles al's intollerabiles oculos occupauerint: non sicut multi faciunt narcoticis confectis presumendum est vti collyrijs. Multi enim ⁊ ipsum opium presumpserunt inquimatiçare[c]: vnde nullo modo paragoriçauerunt[d] dolorem: sed adhuc magis leserunt. Contemplari ergo oportet qualitatez cause ⁊ vnāquāq3 causaz attendentes curationis preuidere species. Non enim est vna qualitas cause sed multe ⁊ varie sunt. Fit eniz plenitudo materie supcurrens vt solum ex hoc videas fieri dolores ⁊ aliquando ex qualitate qualitas: sepius autem ex vtrisq3 fit ex qualitate.s. ⁊ q̄ntitate. quandoq3 enim cōtingit passio: qꝛ vitium est in qualitate humoris sola.i. quando est hūor malitiosus sed nō mult⁹: q̄nq3 ecōuerso q̄nq3 vtroq3 mō. Prouidēdū est q̄vn̄ p̄rūpat qd̄ supcurrit: vtrum ex toto corpore aut ex solo capite fluat: deinde per arterias aut per venas aut per vtrasq3 ministretur. Et qualis vtiq3 superfluitas est: aut ex sanguine nigro aut choleribus aut flegmate aut melancholia: ⁊ quod fluit aut ventositas est spiritus aut etiam vnus ex ipsis est qui molestat humor aut duo cōmixti. Cōtingit enim ⁊ vnum fluentem facere flegmonē ⁊ dolorem nimium ⁊ duo simul commixti faciunt dolorē ⁊ tumorē: ex q̄bus etiā d̄ria est cāe. Ad vnāquāq3 igitur eaꝝ que necessaria sunt adhibere[e] artificez expedit ⁊ existimare cognitiones singularum passionum.

¶ Signa q̄n̄o sanguineus humor flegmonem facit. Caplm. LXXXVI.

Si igitur sanguineus fuerit humor qui supercurrens flegmonez fecerit: erit tibi manifesta cognitio ex specie ipsius flegmonis. Rubea eniz sunt omnia ⁊ sanguieo colore: ⁊ ipsa facies rubea ⁊ in tumore nimio sunt posita. Et vene apparent apertius ⁊ plene. Et grauitas sentit̄ ⁊ pigritia in omnibus cōsuetis: actionibus accidit. Et si in his neq3 mordicās lachryma: neq3 acris videat̄ adhuc magis sanguineū humorē eē existima q̄ fluit ⁊ facit flegmonē.

¶ Curatio flegmōis de sanguīe facti. C. LXXXVII.

Si enim sanguineus esse tibi manifestus fuerit flegmon: magis incidenda est vena capitis. Si autem colericus ⁊ acer humor cuz sanguine appareat mixtus: ⁊ etiam catarticuz postq̄ flobothomaueris dabis: ⁊ collyrijs vteris intrinsecus que digerere possunt flegmones. Quorum etiam cōfectiones vobis tradere non omittam. Exterius igit̄ supponenda sunt adiutoria hec. Lac mulieris cū oui vitello ⁊ oleo rosato supponitur: mitigat enim ⁊ digerit satis igneos oculorū flegmones. Similiter quoq3 ⁊ viole herbe folia prestant. Quando autem cum nō nimio flegmone vel tumore ingēti dolor fuerit ortus: bene facit crocus cum micis panis ⁊ vitellis ouorum. Similiter autez ⁊ dactyli faciunt. Postq̄ aūt repressum fuerit reuma cum melliloto croco ⁊[f] glaucium ⁊[g] ouorum vitella cocta ⁊ oleo rosa. permixta superimposita mitigant dolores. Ad dolores aūt ⁊ plenas epiphoras[h] oculoꝝ rosarū siccaꝝ. ℥. iiij. croci. ℥. ij. opij ℥. j. cū sapa vbi mellilotū fuerit coctū colliges ⁊ vteris.

¶ De collyrijs mitigatiuis in dolore auriuz ex sanguineo humore factis. Cap. LXXXVIII.

Cataplasmata igit̄ extrinsecus ad flegmonē talia qualia diximus sunt vtenda. Supunctiones autem inquimatismata[i] sequenti sermone sunt ordinanda. De quibus etiā sciri op3: qꝛ in p̄mis que in flegmone sunt posita que mitigare valeant ⁊ mitiora sunt: collyria stiptica oportet adhiberi. Et sic postea que reprimant in p̄mis admiscenda sunt mitigatis. Demuz digōne facta humorum etiaz solis apocrusticis[k] erit vtendum. Flegmone eniz ignito minuente ⁊ asperitate cessante sine molestia patiētes stiptica imitti possunt sufferre collyria. Collyrium mitigatiuum triferum ad eos qui nullam mordicationem sufferre possunt medicaminis ⁊ maxime ad recentes passiones. Cathinia vsta ⁊ extincta in lacte mulieris ⁊ lauata. Mihi autem melius visuz est anteq̄ vtatur vt lauetur: ⁊ sic extinguatur. Cathinie ergo. ℥. viij. psimicij[l] lauati. ℥. xvj. croci. ℥. iij. opij. ℥. j. dragaganti. ℥. iij. aque pluuialis quod sufficit: vteris autem cum albumine oui. facit. n. ad flectenas[m] collyrium satis: ⁊ ipsuz appalū[n] est. Cathinie lothe ⁊ extincte ⁊ cum lacte mulieris est. Cathinie vste ⁊ extincte cum lacte mulieris. ℥. v. psimicij[o]. ℥. iiij. pōphiligos[p]. ℥. ij. opij. ℥. j. dragagāti. ℥. iij. aque pluuialis qd̄ sufficit. Hoc autem multum habeo experimentatū sine mordicatione mitigat flegmones satis calidas cuz nimio dolore mirabiliter. Collyrium ⁊ ipsuz satis bonū ⁊ est simpl'r cōfectū. amili. ℥. vj. psimicij[q]. ℥. ix. opij. ℥. ij. gūmi. ℥. iij. aque pluuialis qd̄ sufficit. Collyriū pagoricū[r] satis bonum qd̄ somnuz facit. Cathinie vste ⁊ in lacte asinino extincte. ℥. xj. psimicij[s]. ℥. xij. gesasteros[t]. ℥. ij. dragaganti. ℥. ij. mandragore. ℥. ij. amili ordeacei. ℥. ij. lactuce caulium succi. ℥. ij. gummi. ℥. ij. opij. ℥. x. ouorū subtile albumem quod sufficit collyriuz quod dicitur spongiarum bonum satis est ad magnos dolores: mitigat enim cito. ℞. amili. ℥. iiij. psimicij[v]. ℥. iiij. opij obolum[x] vnuz gummi. ℥. ij. aque pluuialis quod sufficit: ⁊ eo vteris cum lacte mulieris.

¶ De collyrijs apocrusticis que monoymera[y] vocant̄. Caplm. LXXXIX.

Diuersa sunt hec collyria que quidē habent virtutez ⁊ digerēdi ⁊ reprimendi mediocriter: vt etiam preua

[a] .i. insanam maniacam.
[b] At oculus. s.
[c] .i. linire.
[d] .i. mitigauerūt.
[e] Medicamia. s.
[f] Glaucion seu mēithe non est celidonia vt q̄dā putant: s3 est herba silims papaueri cornuto Jañ.
[g] Lini.
[h] .i. sup infusiones. reumatis descendētis ad oculos Jañ.
[i] .i. linimenta.
[k] .i. repcussiuis.
[l] .i. ceruse plūbi.
[m] .i. minuta apostēata i oculis.
[n] .i. mollitiuuz.
[o] .i. ceruse plumbi.
[p] .i. tuthie.
[q] .i. ceruse plumbi.
[r] .i. mitigatiuuz.
[s] .i. ceruse plumbi.
[t] .i. stella terre vl' lutum stelle est similis gipso Jañ.
[v] .i. ceruse plumbi.
[x] Est pōdus xij. granorum.
[y] .i. vna die sedātia dolorem. Jañ.

leant mox in initio inunctorum amputare oculorum dolores sine aliqua mordicatione: iuuant enim bene inquimatiçata[a] ⁊ superinūcta. Propter quod ⁊ imbecillioribus ⁊ glauco obtalmis[b] magis ⁊ apolosarcon[c] magis in mulieribus vtimur qualia sunt de licio ⁊ croco ⁊ glaucino[d] composita: quorum enim scripturas ipsas vobis tradam. Que autem fortiorem habēt virtutē in diuturnis passionibus magis poterunt esse in vsu ⁊ in fortioribus oculis ⁊ duris carnibus qualia sunt de vino confecta que diaynon appellant ⁊ metalicon aromaticon que desiccare ⁊ calefacere possunt. Tales ergo sunt differentie eorum. Nos ergo prius de mediocribus apocrusticis dicemus: ⁊ in initio doloris oculorum expedientia. Et sic postea de illis que amplius stiptica sunt ⁊ plus possunt operando reprimere mediocriter dicemus. Collyrion apocrion mediocriter monoymeron[e]. Hoc eniz ⁊ midicon ⁊ acerodion aliqui vocant. Reprimit enim in initio inunctum aut inquimatiçatum[f] cum ouis sparsum sepius ⁊ lauatū. Expedit etiam ⁊ epiphoras[g] ⁊ acros[h] reumatismos ⁊ cicatrices excidit antiquas. Purgat eniz ⁊ cicatrices subtiles vt illas mirabiles faciat. hoc autē ⁊ in puluere vsus sum in collyrio cum ouis. ℞. sarcocolle. ʒ.j. glaucy[i]. ʒ.j. croci. ʒ.j. dragaganti. ʒ.j. aque pluuialis quod sufficit. Collyrium diarodon quod ad ea ipsa mirabiliter facit ⁊ valde experimentatum est. Rosarum molliū. ʒ.xv. croci. ʒ.xviij. dragagāti. ʒ.vij. opij boni non adulterati. ʒ.ij. spice nardi. ʒ.ij. gummi. ʒ.vij. aque pluuialis quātum sufficit. Collyrium miraticum ⁊ ieraticon: mirabile eniz est. Et hoc collyriū talem habet virtutem qualem ⁊ superiora preter ꝙ plus operatiuum est illis eo ꝙ magis reprimit super inferiora reumata. ℞. autē hoc amili. ʒ.xxj. glaucy. i. memithe. ʒ.viij. sarcocolle. ʒ.iiij. croci. ʒ.ij. gūmi. ʒ.ij. myrre. ʒ.j. aque pluuialis quod sufficit. Collyriuz polideucon experimentatum a nobis sepius rose succi quātum sufficit croci. ʒ.j. sarcocolle. ʒ.ij. glaucy. ʒ.iiij. gummi. ʒ.j. opij. ʒ.iiij. dragaganti. ʒ.j. tūdes ⁊ cernes omnia ⁊ primo mittes glaucium sic sarcocollā ⁊ opiū ⁊ dragagantum solues in succo rosaruz ⁊ supermittes alia. Collyrium midicon optimum qđ reprimit valde mox in initio pingue inunctum. glaucy[k]. ʒ.viij. sarcocolle. ʒ.iiij. dragaganti. ʒ.j. croci. ʒ.ij. opij. ʒ.ʃ. aqua pluuialis quod sufficit. Ego .n. hoc experimentatuz multum habeo ⁊ plus alys mitigat inquimatiçatuz[l]. Aliud collyrium pyrō quod dicitur diacrocon quod mox facit ad dolores inunctum in oculis. ℞. glaucy. ʒ.j. aloes. ʒ.j. sarcocolle. ʒ.j. hoc etiam prophilacticō[m] oportet vti. Reprimit enim omnes turbationes oculorum inunctum isto: ergo antedictis diebus oportet vti ⁊ nō pseuerare in multis diebus. Si enim amplius fuerit eo vsus dracomaxa. i. aspitates generat in palpebris. Deinceps aūt cetera dicamus collyria monoimera[n]. Cuius virtus est fortior ⁊ magis habēt ad reprimendum stipticam virtutem. propter quod in his que sine vlcere sunt in oculis reumatibus ⁊ flegmonibus eis vti oportet: habet enim ipsa scriptura[o] sic. collyrium diaynon primuz in monoimeris[p] vocatur. ℞. calcucecaumenō[q]. ʒ.viij. opij. ʒ.viij. croci. ʒ.viij. smirni[r]. ʒ.viij. gummi. ʒ.xl. vini indusmi[s] quod sufficit collyriuz ciriciō quo ego vsus sum cathinie. ʒ.xx. calcucecaumenō[t]. ʒ.xvj. opij. ʒ.viij. croci. ʒ.viij. achatie. ʒ.xxiij. gummi. ʒ.xxiiij. collyrium theophilon. ⁊ hoc eni ad ea vti opz. ℞. cathinie. ʒ.xvj. croci. ʒ.vj. smirni[u]. ʒ.iiij. spice nigre. ʒ.iiij. achatie. ʒ.xviij. gummi. ʒ.xxiiij.

a. i. linita.
b. i. albis obthalmijs.
c. i. mollis carnis.
d. i. memithe ⁊ ē herba frida similima papaueri cornuto: vt ait Jañ.
e. i. in vna die sedans dolores.
f. i. linitum.
g. i. supfluitates reumatū ad oculos descendētis Jañ.
h. i. acutos.
i. i. memithe ⁊ ē herba frigida silima papauerī cornuto. Jañ.
k. i. memithe.
l. i. linitum.
m. i. custoditiuū vł pseruatiuū. Jañ.
n. i. vno die dolores sedans.
o. i. dscriptio eorum.
p. i. vno die dolores sedātib⁹.
q. i. eris vsti.
r. i. myrre.
s. A loco.
t. i. eris vsti.
v. i. myrre.

calcucecaumeni[x]. ʒ.xvj. opij. ʒ.vij. aque pluuialis qđ sufficit: fiuut autem. ʒ. centum. collyrium tēciscaticon cathinie. ʒ.xvj. achatie. ʒ.xvj. gūmi. ʒ.xvj. calcucecaumenō[y]. ʒ.iiij. smirni[z]. ʒ.iiij. aque pluuialis qđ sufficit. collyrium apocrusticon[&] satis bonum menoymerō[?] stimei[ꝩ] lauati. ʒ.viij. cathinie. ʒ.viij. calcucecaumeni[aa] lauati. ʒ.iiij. aut. viij. aloes. ʒ.ij. myrre. ʒ.ij. achatie scirre[bb]. ʒ.xij. opij. ʒ.j. vteris securus ad epiphoras[cc] reumaticas cum totius corporis prouidentia. collyrium hermolaus megas cathinie. ʒ.viij. calcucecaumeni. i. eris vsti. ʒ.viij. nardo'coty[dd]. ʒ.j. ⁊. ʃ. croci. ʒ.iiij. aloes. ʒ.viij. licy indici. ʒ.ij. achatie gūmi. añ. ʒ.xx. opij. ʒ.iiij. aque pluuialis quātum sufficit. collyrium hermolai dialoes cathinie. ʒ.vj. calcucecaumenon. ʒ.vj. smirnis[ee]. ʒ.ʃ. aloes. ʒ.j. ⁊. ʃ. opij. ʒ.ʃ. croci. ʒ.j. achatie lib. j. gūmi lib. j. olī ad colligēdū. ʒ.iiij. aq̄ pluuial' qđ suffic. collyriuz vicariō satis bñ faciens ad oē reuma: ⁊ chimosiz[ff]: ⁊ punctionibus. ⁊ membramilis[gg] in oculis surgentibus ⁊ ad lippos: ⁊ ad staphilomata[hh] ⁊ bothoria[ii] minocephala[kk] ⁊ scarras[ll] ⁊ ad omnes passiones oculoruz experimentatum est. Calcucecaumenon[mm]. ʒ.xv. cathinie. ʒ.xx. gummi. ʒ.xxxij. medicaminis[nn]. ʒ.xvj. aque pluuialis quod sufficit. Conficies autem medicamen de quo missurus es. ʒ.xvj. in collyrio hoc modo succi cētauree. ʒ.ij. sape[oo] cretice partez. j. coques de ligno vitis[pp] in vna olla donec ad mellis spissitudinez veniat ⁊ postmodum ex inde mittes. ʒ.xvj. vbi collyrium conficies. Inquimatiçabis[qq] autē cum ouo ad non ferentes stipticum. Est enim quando cum aqua facit bene satis sed in initio aquosuz inungendum est. Collyrium pellarion cathinie vste ⁊ lauate. ʒ.ij. accatie scirre[rr]. ʒ.ij. smirnis[ss]. ʒ.ij. calcucecaumeni[tt] lauati. ʒ.ij. opij. ʒ.ij. psimicy[vv]. ʒ.v. amili. ʒ.xij. dragaganti. ʒ.xij. gummi. ʒ.xij. aque pluuialis quod sufficit. Satis eniz magnum est. reprimit enim ⁊ mitigat pinguis eius vnctio.

¶ Si ex cholico ⁊ acro hūore fiant dolores in oculis. Caplm. XC.

Si igitur dolores fiant ex cholerico ⁊ acro[xx] humore in oculis erit tibi declaratio ex multis signis. Primum quidem ex hoc ꝙ non plectoricum apparet corpus totum: sed magis cacochimum. Ceterum autem mordicationes nō solum in angulis oculorum sed in mallis[yy] ipsis ex hoc ꝙ defluūt lachrime exurere videntur loca que tetigerint ita vt non ferre possint mordicationes. Non solū autem ex his cognoscere poteris: verumetiam ex his que precesserunt. i. tristitie q̄plurime ⁊ sollicitudines ⁊ solis nimij ardores ⁊ furor frequens. Precesserūt ēt ⁊ acres cibi. Securus ergo huic offeris adiutoria: poteris enim celeriter ⁊ sine collyrio patientem curare.

¶ Curatio his q de cholerico ⁊ acro humore laborāt. Caplm. XCI.

Si enim per totum corpus videtur choleric⁹ humor abūdare: colagogo catartico[zz] totū purgabis corpus. Qđ si non totū corpus sz tm̄ oculos habūdātia cholerū ledit acredine generata: balnei solus vsus ex aqua dulci cōpetēti sine dolore poterit efficere laborātē. Et si[&&] obediēs sit ⁊ cibos mitiores ⁊ sine mordicatione accipiat ⁊ eis qui pinguiores reddūt humores voluerit vti. quales sunt orphoide[??]. i. acerua: ⁊ alys piscibus[ꝩꝩ] duriores carnes habentibus: vtatur glaucicirida[aaa] aut ex eaipsa

ysicia

x. i. eris vsti.
y. i. eris vsti.
z. i. myrre.
&. i. repcuss.
?. i. vno die sedans dolores.
ꝩ. i. antimonij. Jañ.
aa. i. eris vsti.
bb. A loco.
cc. i. supinfusiones reumatū ad oclos descēdētis Jañ.
dd. i. spice nardi Jañ.
ee. i. myrre.
ff. climosim dicūt greci qñ a flegmone valida vtreqz palpebre cōuertunt Jañ.
gg. i. tel' seu maculis.
hh. i. tumores nice oculorū modū vue crepantis Jañ.
ii. i. vlcera in oculo.
kk. i qb⁹ vua ad formaz capitis musce ⁊ dmyos qđ ē musca ⁊ cephaos est cap.
ll. i. crustas. Jañ.
mm. i. eris vsti.
nn. s. qđ statim describetur.
oo. sapa ē mustū coctuz vsqz cōsumptionē duarū ptiū. cretica dr ab insula crete.
pp. i. de igne facto ex eo.
qq. i. linies.
rr. i. dure.
ss. i. myrre.
tt. i. eris vsti.
vv. i. ceruse plūbi.
xx. i. acuto.
yy. i. maxill'.
zz. i. cholere eductiuo.
&&. Sine dolore poterit efficere laborātē si ⁊c.
??. Pisces sunt apud kyrānidē reperti.
ꝩꝩ. voluerit vti.
aaa. i. carne porcina.

ysicia[a]:ex olerібus ♃o itibas[b] ꝛ maluas: ex pomis[c] autem melis[d] melonibus ꝛ vuis dulcibus. Ficus aūt nullo modo suadeo accipiendas in oculorum doloribus: habent enim aliquā commotionem. De citro aūt caro preter corticem danda est: ꝛ habeant calidam.[e] Et vinum si voluerint bibere crisapticon[f] eis dabis aut dulce de bitinea[g] vel alia que impinguare nō possint humores aut obtūdere. Si autem inobediens est ꝛ quod precipitur non obseruet quemadmodum plurimi sunt hominuz: ꝛ maxime barbari: necesse est tūc collyrys vt in quibus nulla possit esse mordicatio ꝛ que obtūdere ꝛ rep̄mere possint cholericos ꝛ acros[h] humores. Ex quibus proximum est collyrium diapōfiligon confectum. ℞. hec ponfiligon[i] lauati .ʒ. xxv. plumbi vsti ꝛ lauati. ʒ. xxv. amyli. ʒ. xxv. gummi. ʒ. xl. aque pluuialis: quod sufficit horū vnūquodqȝ postq̄ vstuz fuerit lauare oportet donec transeat spissitudo: nec etiam ipsa aqua appareat nebulosa[k] ꝛ post hec pistata siccentur: ꝛ sic misceātur ꝛ terantur simul diebus multis: ꝛ sic supermittes amyluz ꝛ gummi vt cōprehendantur q̄ si simul admisceatur amylum si diu humidum sit cito acescit. Collyrium enim istud satis magnificuz est: ꝛ in alys plurimis causis maxime q̄[l] narcoticum medicamentum non accipit: quemadmodum alia[m] vt est mandragore succus vel huic similia que sunt narcotica: quorum vsus multus nociuus est. Quod si diuturna fuerit passio administrandum est aliquid ei aut quod reprimat aut quod mitiget choleram tandem vtiqȝ aliqua excogitanda sunt que expediunt ꝛ subueniunt molestanti passioni: aliud autē cū alio aut alio adhibendo mensuram inueniet.

a yacia ē cibariū factuz ex extremitatib⁹ porci. ꝛ dī gallice sohechet.
b .i. endiuias vel cicoreas.
c .i. fructibus.
d Mela ē arbor magna.
e Aquam. s.
f A loco.
g A loco.
h .i. acutos.
i .i. thucie.
k .i. turbida.
l Pro quia.
m Accipiunt.

ℭ Signa anfraxis in oculis facte. Cap. XCII.

Anfraxim[n] autem humorum in oculis factum hoc modo cognosces. Cum tumore eniȝ vene fortiter eleuantur vt sanguine plene existimentur sed ꝛ tensionez sentiunt in oculis ipsis. Hec ergo signa ostēdunt pinguissimos satis humores anfraxim .i. oppilationem fecisse in oculis.

n .i. oppilation.

ℭ Curatio anfraxis si sola facta fuerit in oculis. Caplm. XCIII.

Quod si absqȝ plenitudie corporis .i. plectoria flegmon tibi visus fuerit facta anfraxi ex pingui ꝛ flegmatico sanguine non oportet flobothomū adhiberi aut catarticuȝ dari: sed oportet illa ministrari que sursum ascendendo adaperiāt constipata loca ꝛ confortent imbecillia membra: vt iterum iam non suscipiant nocitura. Optimum autem est in talibus in quibus nō est plectoria vt diximus primū lauare egrotantē temperato balneo quod calefaciat ꝛ relaxet poros: ꝛ tunc dare eis vinum bibere: eteniȝ hec facile in omnes membrorū partes maxime ad caput penetrat potio vt non soluȝ calefaciat ea: sed ꝛ celeriter mouet subtiliādo humores ꝛ expellēdo anfraxiȝ faciētes simul ꝛ imbecillia loca vt diximus corroborat: vt etiam illa expellat que constipata sunt. Hoc modo ergo cognoscēdus est balnei vsus si debeat lauari qui patitur aut nō. Si timor[o] est balnei vsus: an vinū potui dare iuuat fomētetur prius calida aqua. cum enim flobothomaueris ꝛ nihil desuper fluxerit reumaticis post lauationem manifestum est non esse plectoricum: ꝛ oportet[p] fomentationibus ꝛ balneo ꝛ vino vti. Et si facta fomentatione reuma fuerit acutum ꝛ dolor increuerit euōne opus habent aut flobothomia aut catartico. Qđ si plectoricus fuerit flobothomandus est. si autem cacochimus purgandus est catartico: etiam bis aquosaȝ mulsam inquimatiçare[q] opȝ: ꝛ tūc magis qn̄ lippitudo ascēdit[r] ꝛ oculi molestant̄. Nulla aūt alia res poterit eos magis extenuare ꝛ p̄hibere nasci lippos sicut mulsa: ꝛ collyrys quecūqȝ euentare ꝛ digerere possunt flegmōes vtantur.

o .i. dubiū an balneū cōpetat ꝛ vinum.
p Tunc.

ℭ De mulsa in ꝯstipatis poris curatio. Ca. XCIIII.

Si autem densitas aliqua fuerit in poris hos apire potest mulsa inquimatiçata[s] vt mirabiliter ꝛ cito sine dolore efficiatur euentans ꝛ digerens infixos humores aut ventositatē spiritus. Sit autez tibi manifesta cognitio cum spiritus tensionem faciendo dolorem generat q̄ nec flegmoneȝ neqȝ mordicationem habet: sed dolor ꝛ tensio fit ꝛ rumpi videtur oculus. Ego .n. scio me quēdaȝ patiētem hoc modo curasse siue sanasse mulsa sola vtendo ꝛ nullo alio mitigatiuo: aut anodino collyrio ad mitigandum vsus sum dolorem. Siquidez[t] aliquis[v] eorum flobothomari opus habet. Aliqui etiam catartico ꝛ quidaȝ vtroqȝ ꝛ balneo ꝛ fomentationibus ꝛ vini potationibus: de quibus nunc breuiter dicam.

q .i. superlinire.
r .i. crescat.
s .i. sup illinita.
t .i. certe.
v .i. quorum pori sunt cōstipati.

ℭ Signa qui flobothomari opus habent ꝛ qui catarticis purgari. Cap. XCV.

Ex sanguinis igitur abundantia si fiat flegmon cuȝ tensura repletus est qui inflāmatus est locus cum tumore magno plus a natura rubeo colore humoris[x] sunt cognitio lachrymę: lachrymantur eniȝ ꝛ lippi fiunt. Si aūt amplius veniat malum in facie fit tensio intolerabilis in profundo oculorum: vt simul exprimi ꝛ erumpere videātur: ꝛ cum pulsu interdū subleuant̄ palpebre: ꝛ euertuntur ꝛ vix mouent̄ ꝛ album oculi altius nigro fit. hos tales mox flobothomabis. si autem cholericus aut flegmaticus aut melancholicus fuerit bis catarticum danduȝ est. Quorum signa sunt hec flegma sanguini si mixtum fuerit ꝛ flegmonem fecerit accidentia sunt hec ex albo ꝛ rubeo colorem permixtum habēt ꝛ media natura flegmati sanguis est mixtus ꝛ magis in vespere accessiōes fiūt per singulos dies. Cholericus autem humor si fuerit calor sentitur multus. mordens autem q̄plurimum est ꝛ lachryma sub rubeo colore ꝛ sub flauo: ꝛ tertia die fit accessio. Quod si melācholicus fuerit sanguis accessiones. 4. die magis consurgunt: ꝛ quomodo debent cognosci in podagricis passionibus dixi.

x .i. humorē peccātē indicāt lachrymę cū p̄dictis signis.

ℭ De vlceratione oculorum si simul cum flegmone fuerit. Cap. XCVI.

Si ergo cōtingat vlcus in oculo ꝛ simul habeat flegmonē dȝ ꝛ curatio esse mixta. Flegmoni eteniȝ mitigatiua adhibenda sunt qualia sunt limana[y] ꝛ cignatia ꝛ q̄cūqȝ sunt ex amilo cōfecta ꝛ psimicio[z] ꝛ gesastero sunt. Si autez comestiones vlcerum sub acro ꝛ calido fiant reumate vteris collyrio quod dicitur signos. ℞. cathinie. ʒ. v. dragaganti. ʒ. ij. psimicy[ꝛ] lauati. ʒ. xv. spodopōphiligos[ꝯ]. ʒ. viij. gessasteros[ꝑ]. ʒ. viij. plūbi vsti ꝛ lauati. ʒ. viij. dragaganti. ʒ. iiij. gummi. ʒ. iiij. ouoruȝ albumina. xx. aque quod sufficit: in alio habetur opij. ʒ. ij. Istud collyriuȝ mirabile est: facit enim ad flectenas[aa] ꝛ ad epicaumata[bb] ꝛ rixiȝ[cc] ꝛ hypopoison[dd] ꝛ chimosim[ee] ꝛ albugines ꝛ maculas detergit: maxīe aūt vlcera flegmonis.

y Limana ꝛ cignatia sunt duo collyria in hoc ca. scripta.
z .i. cerusa plumbi.
ꝛ .i. stella terre. ꝛ est terra filis gipso.
ꝯ Est fuligo q̄ thucia dī́ an̄q̄ cadat a parietib⁹.
ꝑ .i. stella terre.
aa .i. minuta apata in oculis.
bb Est spēs vlcerū oculi. Iaū.
cc Rixis est eruptio seu scissura vene. Iaū.
dd Est tumor q̄ dā circa anguluȝ interiorem oculi.
ee Chimosim dn̄t greci qn̄ a flegmone valde vtreqȝ palpebre conuertuntur.

Similiter autem ⁊ collyriuz dialolibanuz facit ⁊ maxime ad nimias chimoses. Qđ. ℞. hec cathinie .ʒ.xx. libani.ʒ.xx. psimicy [a] .ʒ.xl. opy.ʒ.vj. aque pluuialis quod sufficit collyriũ yramõ [b] in quo non est nimius calor in hoc [c] qđ fluit: fac aũt bñ ad flagitias [d] ⁊ ad rixim [e]: promptosim [f]: staphilomata: ypopias [g] diabrosim [h] nomas [i] antraces [k]. ℞. autem gessamie asse [l] .℥. iij. põphiligi [m] .℥.j. cathinie lauate.℥.ij. stimeos [n] .℥.ij. lepidos [o] calcis lauati.℥.iiij. opy.℥.vj. gummi.℥.iiij. aque pluuialis quod sufficit. Quod si cum vlcere ⁊ flegmone fuerit ⁊ lachryme multe fluant admiscebis collyria que sine mordicatione sunt ⁊ modicum reprimunt. Nam si acredo [p] fuerit diarodõ miscebis. si aũt non satis est calidum ermola [q] modicum adde: aut ex eo quod dicitur ydarion: aut monomerion aut acariston quorũ graphagia [r] tradimus: ⁊ si aliquid minus fecimus nunc scribamus.

ℂ Collyrium ad cicatrices vel albugines tollendas. Caplm. XCVII.

Quecũqз purgare [s] solẽt species hec ⁊ calosas ⁊ grandes cicatrices quas tilos greci vocant minuunt: ⁊ albugines pinguiores quas vlas vocant. Sunt autem ⁊ plurima simplicia que ad hec facere põt qualia sunt anemonis [t] vtriusqз succus in oculis vlas. i. maculas tollit: silr ⁊ cẽtuaree mioris succus cum melle tollit cicatrices. Et ad diuturnas cicatrices cedria [u] inuncta iuuat ⁊ extenuat etiam sciro des [x] quas ⁊ leucomata vocant. Nitrum quoqз cum oleo veteri tritum diligenter ⁊ inunctuз bene facit ad hoc: sed ⁊ sepia ossa vsta cum melle trita mirabiliter faciunt ad hoc. Collyrium diamamira [y] valde bonuз est quod mitius exedendo cicatrices amputat. quod. ℞. mamira [z] .℥.j. stercoris cocodrilli.℥.j. armõiaci thimiamatos [⁊] .℥.ij. smirnis [ɔ] troclerẽ.℥.iiij. cum aqua facies collyrium ⁊ vteris: multum eniз experimentatũ est. Collyriũ diatrici quod facit ad plurima: maxime autem ad vlcera antiqua pessima: ⁊ vlas amputat: ⁊ grandes extenuat cicatrices: ⁊ ad myocephala [ꝶ] facit ⁊ ad alia multa vtile est efficax ⁊ laudabile. cathinie vste ⁊ lauate.ʒ.xxvj. stimeos [aa] .ʒ.v. nardostochio [bb]. ʒ.iiij. picis nigre.ʒ.iiij. croci.ʒ.iiij. castorei.ʒ.ij. lepidos calcis [cc] .ʒ.iij. hyum [dd] .ʒ.iiij. calcucecaumenon .ʒ.v. piperis.ʒ.ij. psimicy [ee] licy ⁊ succi caprifici [ff] opy libani oppobalsami cassie: smirnis [gg] .añ.ʒ.ij. litucisco.ʒ. iiij. calcanti [hh] .ʒ.j. gummi.ʒ.xx. feniculli succi.ʒ.iiij. vini ameni [ii] quod sufficit. ℂ Itẽ laudabile collyriũ qđ icarnatas ⁊ subtiles ⁊ vix apparẽtes cicatrices amputat quas attingere potest. ℞. plumbi vsti ⁊ lauati.ʒ. iiij. croci.ʒ.j. gũmi.ʒ.ij. spody lauati.ʒ.iiij. lepidos calcis lauati.ʒ.ij. aque pluuialis quod sufficit. Collyrium ciamon psimicy.ʒ.j. sal armoniaci.ʒ.j. armoniaci thimiamatis [kk] .℥.iij. ossis sepe.ʒ.j.⁊.ʒ. mirabile est enim hoc adiutorium ⁊ sepius expertum. Collyrium nardinum taylintueos [ll] vsti lauati.ʒ. viij. psimicy vsti.ʒ. viij. calcucecaumenon [mm] .ʒ. viij. nardostochio .ʒ.iij. foly.ʒ.ij. croci.ʒ.iij. opy.ʒ.ij. smirnis.ʒ.ij. cathinie vste ⁊ lauate.ʒ. viij. licy.ʒ. vj. gummi.ʒ.xx. aque pluuialis quod sufficit ad omnia fortia facit vlcera ⁊ cicatrices extenuat ⁊ superfluitatem humoruз reprimit. Ad eos autez qui mordicationem non sustinent miscere oportet leniens collyriũ: sic enim ⁊ sine molestia fertur ⁊ cautius fit eius vsus.

ℂ Collyria mordicantia ad calliginem oculorum. Caplm. XCVIII.

Collyrium ydarõ ad ypopias [nn] faciẽs ⁊ chimosces [oo] ⁊ sicoses [pp] ⁊ reuma multum. Utendum autem erit aquoso [qq]. ℞. cathinie .ʒ.xxj. calcucecaumenon litosiston [rr] aloes nardi celtice. añ.℥. viij. aque pluuialis quod sufficit. nescio an hoc meli⁹ sit ad ypopias aut chimoses ⁊ epiphoras [ss] ⁊ reumata. oportet autem eo vti aquoso ⁊ cum pausauerint [tt] multa dissonãtia ⁊ acredo fuerit in oculis cum vino ⁊ leuibus collyrys modicuз admiscebis ex eo in initio: ⁊ post modicũ amplius ⁊ ad perficiendam sanitatem solo vteris. Collyriuз elones quod satis ad vlcera sana facit ⁊ icarnatas subtiles ⁊ visa apparentes factas cicatrices amputat quas attigere potest. ℞. plumbi vsti ⁊ lauati.℥.iij. croci.℥.ij. gummi. ℥.j. lapidos calcis lauati.℥.j. spody lauati.℥.j. aque pluuialis quod sufficit. hec enim que dicta sunt ad cicatrices ⁊ ad antiquas passiones expediunt. Memoranda sunt etiam deinceps similiter oxydorica. i. que ad caliginem oculoruз expediunt. Adhuc autez ⁊ senioribus etate defectum visibilis spiritus reparant: ⁊ renouatiouem faciunt visui: ⁊ incipientez ypochisim [uu] soluunt: est aũt collyriũ quod vocat̃ canopicuз calcucecaumenõ.ʒ.xxxij. pipis.ʒ.xvj. cathinie.ʒ. vij. opy. ʒ. viij. smirnis.ʒ.iiij. gũmi.ʒ.xxv. aq̃ pluuial' qđ suffic.

ℂ De idrocollyrio ⁊ exidrocollyrys facientibus ad ampliopiam [xx]. Cap. XCIX.

Idrocollyrium [yy] faciẽs ad ampliopiaз i. caliginem oculoruз ⁊ ad alia multa põfiligon non lauati coclearia. vj. oppobalsami coclearium. j. mellis coclearia. ij. vini smegipsi vetusti ⁊ albi quod sufficit. ⁊ oportet mittere primum ponfiligon tritum bene satis. ⁊ sic miscẽdum est oppobalsamum: ita ⁊ mel. post autem omnia vinum ⁊ post commixtionem terendum est diebus tribus diligenter: ⁊ sic mittitur in ampulla. Et quando vtendum est agitanda est tñ ampulla donec totum misceatur: ⁊ sic vngendi sunt oculi. Et cum digestio facta fuerit aqua calida lauabis oculos. Xydrocollyrium puluis vt possit [zz] in sole sine lesione attendere aspin [⁊⁊] albe magnetis [ɔɔ] vini crisossaphirũ achaton [ꝶꝶ] emathites camomile hierapõphiligon [aaa] adopongis [bbb] locafili [ccc] hec omnia equaliter miscebis ⁊ facies puluerem ⁊ inunges. Alius puluis seueriani faciens ad oxidorcica [ddd] cathinie.℥.ij. salis armoniaci. ℥.j.⁊.ʒ. foly.ʒ.iij. piperis.ʒ.vj. facies puluerem ⁊ inunges patientem facit ad siroptalmias. i. scabiosos oculos. Alius puluis qui dr̃ for [eee] facit ad ampliopiã [fff] ⁊ ad dẽtiuз doloreз ⁊ reuma amputat cathinie.ʒ.viij. salis armoniaci.ʒ.iiij. croci.ʒ.ij. pipis.ʒ.ij. foly.ʒ.j. arsenici.ʒ.j.⁊.ʒ. aliud satis bonum ad scabiosos oculos ⁊ pruritum ⁊ caligineз [ggg] oculoꝝ ⁊ asperas palpebras habẽtes ⁊ reumaticas veteres passiones ⁊ albugines oculorum ⁊ ad asperas palpebras habentes vt dictuз est ⁊ ptirigia [hhh] quo ego vsus sum cathinie plateos [iii] vste in pane.ʒ.iiij. salis armoniaci.ʒ.j. croci.℥.j. piperis.ʒ.ij. arsenici plateos [kkk] .ʒ.ij. facies puluerẽ ⁊ inunges inunctionẽ ipsam facies per corneam oculi ceratoidis [lll]. Et ad ampliopias [mmm] ⁊ initiantes ypophises [nnn] baccarum lauri purgatarum.ʒ.xx. teres cũ vrina pueri virginis cũ gummine.ʒ.ij. ⁊ inunges his. s. quibus catharacta descendit cum vrina. alys autez omnibus cum aqua. Aliud fel yene [ooo] çecomire [ppp] succo cũ melle inunges ⁊ mirabiliter operabit̃. Aliud felle perdicum

a .i. ceruse plumbi.
b .i. celeste.
c .i. pp hoc.
d .i. inflatiões patientes.
e .i. vene scissurã.
f .i. exitũ vue ex ruptura cornee q qñ est magn⁹ vt granũ vue dr̃ staphaloma. Jañ.
g .i. liuores sub oculo.
h .i. corrosioneз vene.
i .i. vlcera oculi putrida. Jañ.
k .i. carbũculos.
l Est terra silis gipso nisi qđ est vltie diaphanitatis ⁊ frãgit in laminas partenues. Jañ.
m .i. thutie.
n .i. anthimonij.
o .i. sq̃me eris. Jañ.
p .i. acumen.
q Collyriũ est.
r .i. descriptiões.
s .i. abstergere.
t .i. papaueris rubei.
v .i. gũma cedri.
x .i. duritias.
y .i. de celidonia.
z .i. celidonie.
⁊ .i. fecis storacis.
ɔ .i. myrre.

ꝶ .i. vlcera oculi in q̃bus exit de vuea tunica.
aa .i. anthimõij.
bb .i. spice nardi.
cc .i. sq̃me eris.
dd .i. viole.
ee .i. ceruse plumbi.
ff .i. fic⁹ syluestris vel lege loco huius ⁊ succi caprifici .i. succ⁹ capfolij ⁊ erit expõ hui⁹ nõis litiũ.
gg .i. lapidis aluminis. Jañ.
hh .i. vitreoli.
ii .i. cum aq̃ mixti ⁊ bulliti.
kk .i. fecis storacis.
ll .i. lapidis emathitis.
mm .i. eris vsti.

nn .i. liuores q[…] fiũt sub ocul[…] Jañ.
oo Chimosi[…] dñt greci q[…] flegmõe vali[…] vtroqз palp[…] bre conuert[…] Jañ.
pp Sicosis ẽ [...] nis creatio p[…] rime rubee in[…] tibus inferio[…] palpebre. Ja[…]
qq Facto. s. ho[…] collyrio.
rr .i. lapidis a[…] moniaci. Ja[…]
ss .i. supinfu[…] nes reumati[…] scẽdẽtiũ ad o[…] los. Jañ.
tt Paciẽs ab [...] collyrioꝝ v[…] doloribus.

vv .i. effusion[…] humoruз ci[…] pupillã dẽla[…] rum.

xx .i. caligin[…] oculorum.
yy Ydrocoll[…] est aquosuз c[…] lyriũ. i. in li[…] suba ⁊ dicit[…] ydros qđ e[…] sз ex idroco[…] riũ est coll[…] siccũ. s. in p[…] re. ⁊ dr̃ ab c[…] ẽ ex̃ ⁊ idros[…] ẽ aq̃ ⁊ coll[…] quasi iaquo[…] collyrium.
zz Quisvter[…]
⁊⁊ .i. spine[…]
ɔɔ .i. nõ ex[…]
ꝶꝶ A crisos[…] aurũ ⁊ saph[…]
aaa Lapis [...] circulis alb[…] nigris var[…]
bbb .i. optic[…] cie.
ccc Lapis est[…]
ddd Lapis[…]
eee .i. caligin[…] oculorum.
fff .i. lumen.
ggg .i. caligin[…] oculorum.
hhh .i. vngul[…] oculi. Jañ.
iii .i. late.
kkk .i. late.
lll .i. corneam[…]
mmm .i. calig[…] oculorum.
nnn .i. effusio[…] humoruз ci[…] pupillã dẽla[…]
ooo Est serp[…] qui solet d[…] pulchris co[…] effodere ⁊ n[…] ẽ imũditie [...] nõ vescatur.
ppp .i. cicute.

perdicũ cũ melle ⁊ succo feniculi inunges bene facit. Utiliter etiaꝫ facit ꝓtiuos collyriũ ⁊ calesarõ ⁊ nõ solũ ad ampliopiã ⁊ incboantẽ ypocbisim [a] sꝫ ⁊ ptilos [b] dissipat ⁊ detergit antiquas albugines. Aliud fel agle bñ facit si ꝑ se tritũ: ⁊ sic cũ melle inungat. Alius puluis ad incipienteꝫ ypocbisim ellebori albi. ʒ. ij. pipis. ʒ. iiij. armoniaci thimiamatos [c]. ʒ. ß. raffani succi quod sufficit simul teres diligẽter ⁊ dimittes siccare: ⁊ iteꝝ postea teres ⁊ vteris ꝙ̃mirabilissimum est.

Ad nictilopas. i. eos qui post transmutatum solem non vident. Caplm. C.

Sal nitri cũ aqua veteri teres ⁊ vteris. Aliud ad hoc felle hyrcino cuꝫ melle mixto inunges. Aliud stercus cocodrilli [b] teres cum melle ⁊ vnges amputat passionẽ in paucis dieb⁹. Aliud epar hirci assã ⁊ q̃ ex ipso fluit humorẽ collige: ⁊ hoc inunge eos ⁊ ipsum epar manducẽt ⁊ de vapore vbi elixatum fuerit apertis oculis suffumigentur.

Ad tingendas albugines ⁊ leucomata tingenda. Caplm. CI.

Satis bonũ est calamẽti. ʒ. iiij. anchotis [c] egyptie. ʒ. iiij. galle asiane. ʒ. iiij. cũ aqua teres ⁊ vteris. Collyriũ dracomaticõ extenuat carnes crescentes palpebraꝝ. ℞. cathinie. ʒ. xvj. liti [f] ematbites ʒ. xl. litosiscos. ʒ. xl. calcucecaumenõ [g]. ʒ. xx. floris eris. ʒ. viij. opij. ʒ. iij. papaueris seminis. ʒ. xvj. gummi [h]. ʒ. xxxij. semen papaueris teres ⁊ succum exprimes: ⁊ ex hoc cõficies collyriũ ⁊ vteris. Attẽde igit̃ quõ vtaris eo ad dracomata [i]. si eniꝫ vlcera esse cõtingant in oculo ⁊ dracomata [k] habeant in palpebris melius est inuersare palpebras: ⁊ sic tandẽ radi cuꝫ spatomelle aut cuꝫ folijs fici. Aliqui etiã testaꝫ sepe aut astaci [l] aspiores [m] eligũt: ⁊ sic radũt. alij terũt de pumice facto longo collyrio subradũt vtiqꝫ ⁊ componũt palpebras ⁊ extenuant dracomata [n]. Et vlcera sanabis si predicto collyrio admisceas libanũ aut dialibanũ aut vranuꝫ. Si autẽ superfluant humores ex his que repmũt admiscebis. Si aũt nihil sucurrat theodoricon: ipsum eniꝫ si rõnabiliter adhibeat̃ ad nõ reumaticã passioneꝫ custos est vlceris ⁊ ad cicatricem citius perducit. Collyriũ theodoricõ magnũ ad dolorẽ ⁊ passiões antiq̃s ⁊ veteres: ptilas eni ⁊ ptilos [o] detergit facit ⁊ ad micephalas [p]. ℞. cathinie opij calciteos [q] vsti croci aloes epatici castorei folij libani [r]. añ. ʒ. ij. stimeos [s] achatie. añ. ʒ. v. calcucecaumenon. ʒ. iiij. myrre trocleteꝫ [t]. ʒ. iiij. nardoscocij [u]. ʒ. iiij. psimicij [x]. ʒ. iij. gũmi. ʒ. xliiij. aq̃ pluuial' qõ sufficit: qdã autem cõficiũt cũ vino. Collyriũ etatõ qõ fac̃ ad vlas [y] ⁊ pinguissias ⁊ inchoãtes ypocises platicorias [z] ad caligies ⁊ ptyriasim i. furfuratiuuꝫ ⁊ tenues lachrymas fluẽtes subtiliat ⁊ detergit purgatqꝫ ⁊ reprimit. ℞. cathinie vste ⁊ lauate. ʒ. ix. calcucecaumenõ [t] lauati. ʒ. ix. stimei [?] vsti achatie cirre [x] gummi [aa]. ʒ. vj. aloes cicidos. i. galle viridis caulici [bb] castorei licij nardo [cc] stocij croci opij smirnis [dd] psimicij [ee] çenon. i. ligni çinçamatos calciteos [ff] añ. ʒ. j. rosaꝝ. ʒ. ß. aq̃ pluuial' qõ sufficit. Hoc eni collyriũ qõ dcm̃ est maximũ est ad m'ta q̃ dicta sunt facit.

Xirocollyriũ [gg] ⁊ ydrocollyriũ [hh] que faciũt ad sicosim [ii] ⁊ ad putredines vlceruꝫ ⁊ ypopias [kk] ⁊ myrocephala. [ll] Caplm. CII.

Xirocollyrium puluis [mm] q̃ facit ad sicosiꝫ ⁊ putredines vlcerum ⁊ superexcrescentes carnes. ℞. cathinie. ʒ. x. calciteos. ʒ. xx. piperis grana. xxij. nardiceltice [nn]. ʒ. j. teres cathiniam ⁊ calcitebos cũ vino: ⁊ tũc celticã [oo] ⁊ piper mittes ⁊ facis subtilissimũ puluerẽ ⁊ vteris. Ydrocolliriũ qõ facit ad ipopias [pp] mirabil'r ⁊ ad sordida vlcera ⁊ myocephala. Calcãti. ʒ. ij. croci. ʒ. ij. smirnis. [qq] ʒ. iij. mellis optimi lib. j. succi seneconis qõ sufficit. Opꝫ aũt ꝑ̃us mittere calcãtum: secundo crocum: tertio smirni [rr] ⁊ sic succũ. Ego autẽ in vino ascalonio [ss] scio me hoc fecisse.

De mulsa. Caplm. CIII.

Necessarium esse existimauimus vt de mulsa debeamus rememorare. Maxie. n. ex lõgingtate vite expimẽtando inuenies eius adiutoriũ medicie. Etenim vlcera sordida curat ⁊ maxie cachocetica [tt] ⁊ pustulosa vlcera scio ex mulsa fuisse curata. Etiã ⁊ pus collectũ in alto [uu] ⁊ nimios dolores ⁊ itollerabiles iuuat artificiose ⁊ cõstrictos ⁊ glutinosos humores ⁊ pingues. Nescio eniꝫ si ante ab aliquo tam magnũ inuẽtũ fuerit adiutoriũ. Facit aũt optie ⁊ in q̃bus generat̃ lippis. [xx] Satis eniꝫ ⁊ multũ purgat ⁊ educit celerius ⁊ facit vt sine dolore efficiat̃: sꝫ nec aliã ꝑmittit nasci. Si eniꝫ vtaris spongia ⁊ moueas freq̃ẽter circa palpebras exasperabit ⁊ dolorẽ faciet. Scio eni q̃ obthalmia lippitudinẽ facit ⁊ neqꝫ suffert oino collyriũ. Et hoc [yy] solũ eis [zz] ad amicitiaꝫ factũ est: ⁊ hoc habuerũt ꝓ collyrio ad implẽdã curationẽ. Scire aũt opꝫ queadmodum tropus. i. modus cõfectionis ⁊ vsus eius est ꝙ̃plurime ⁊ hic qual'r cõficiat̃ dicendũ est. Opꝫ eniꝫ neqꝫ mulsaꝫ neqꝫ satis [zz] mel hr̃e neqꝫ pinguẽ esse. gustu aũt sit nõ satis acra [??] ⁊ suauẽ lingue ꝑ̃stet in sensu dulcedinẽ: ⁊ maxime q̃ñ nõ solũ vlcus est sed ⁊ flegmon mixtus esse videtur. Non opꝫ autem cũ spatomelle [&&] solũ vti ⁊ inquimatismũ [aaa] facere mulse sꝫ multo meli⁹ est si cũ ampulla paruioris fiat que iplẽda est de mulsa. Quãto eniꝫ q̃s ampli⁹ hac vsus fuerit tãto magis iuuabit̃. Qõ eni fuerit circũtẽtuꝫ in tunicis oculoꝝ seu lipes [bbb] seu superfluitas ⁊ acredo sit hoc remanere intus nõ põt sed ab ipsis ꝓiciet̃ foras imisso melicrato. Opꝫ ergo ea vti citi⁹ inquãtũ opus est. Neqꝫ eniꝫ stipticũ hr̃e doꝫ: ne cõdenset ⁊ asperitatẽ in oculis ingerat neqꝫ frigiduꝫ ne stuporẽ sensibus ministret ⁊ obcludat mãm ⁊ rixim [ccc] faciat aut diabrosim [ddd] operet̃ aut aliquaꝫ aliã duritiã aut acredinẽ q̃litatis. Propter qõ ⁊ si q̃s aliquo collyrio vult vti: bonũ est ex hoc ꝑ̃muꝫ lauari oculos ⁊ sic adhibere ad vnãquãqꝫ passionẽ ꝯueniẽs collyriũ. Nihil eniꝫ timere põt oculus de supfluitate humoris postq̃ȝ mulsa vsus est. Erãt tibi vtiqꝫ ⁊ alia expimẽta bona ⁊ m'ta de his scribẽda: sꝫ ne lõgi⁹ euagemur hec sufficiãt. Qui eni ꝯsiderat virtutẽ ipsi⁹ inuenire põt ⁊ alias ei⁹ distãtias. i. v̄tutes differẽtes nõ soluꝫ ad oculos sed ⁊ alias totius corporis passiones.

Ad staphilomata. [eee] Cap. CIIII.

Calciteos [fff]. ʒ. j. mellis. ʒ. v. croci. ʒ. j. aque qõ suffic̃: ad ista eniꝫ bñ facit. Collyriũ catamaximiani ad staphilomata [ggg] ⁊ dolores oculoꝝ cõcollyrij [hhh] partes. ij. ermolai [iii] megalij siue magni: duo eni sunt collyria maius ⁊ minus: ⁊ alterius ermolai minoris pteꝫ. j. Accipies ista tria collyria terensqꝫ diu subtili cernes tricocino ⁊ colligẽs cũ aqua facies collyriũ ⁊ vteris in dolorib⁹: nõ q̃dẽ mox vt incipiũt: sed q̃ñ labor maior fit ⁊ in statu est passio ⁊ insomnietateꝫ aufert: eteniꝫ ad habitum dolorem mox

a. i. effusionem humoruꝫ circa pupillã descatorum.
b. i. grãdes cicatrices.
c. i. fecis storacis.
d. Genus serpentis est.
e. i. spine nigre.
f. i. lapidis.
g. i. eris vsti.
h. Arabici.
i. i. asꝑitates palpebrarum.
k. i. asperitates.
l. i. locuste.
m. Testas.
n. i. asperitates palpebrarum.
o. i. grãdes cicatrices.
p. Sũt vlcera i q̃bus vua exit ad magnitudinem capitis musce ⁊ dr̃ a miios qõ est musca ⁊ cephas qõ est caput.
q. i. vitrioli spẽs. Jañ.
r. i. thuris.
s. i. anthimonij.
t. A loco.
v. i. spice nardi.
x. i. cerase plumbi.
y. Alas greci vocãt albugies pinguiores oculorum.
z. i. imaginatões in oculo ꝓnuntiantes catharactã futuram.
?. i. eris vsti.
?. i. anthimonij.
x. i. nigre.
aa. i. arabici. s.
bb. i. succi caulis
cc. i. spice nardi.
dd. i. myrre.
ee. i. ceruse plũbi.
ff. Est vitreoli species.
gg. i. siccũ collyrium.
hh. i. aquosum collyrium.
ii. Sicosis est carnis creatio plurima in ptib⁹ inferioris palpebre. Jañ.
kk. i. liuores sub oculo.
ll. myocephala. i. vlcera oculoꝝ i q̃b⁹ vua ad magnitudinẽ capitis musce exit ⁊ dr̃ a myos qõ ẽ musca ⁊ cephas qõ est caput.
mm. i. existẽs in sub̃a pulueris.
nn. i. spicenardi.
oo. Spicam. s.
pp. i. liuores sub oculo.
qq. i. myrre.
rr. i. mora.
ss. A loco.
tt. i. mali humoris.
uu. i. ꝓfundo.
xx. i. lippitudo.
yy. s. mulsa.
zz. s. obthalmicis.
zz. i. nimis.
??. i. acuta.
&&. Instrm̃ chirurgicũ est admitẽdũ medicinas i oculos.
aaa. i. limitionẽ.
bbb. i. lipitudo.
ccc. i. scisurã venẽ.
ddd. i. corrosionẽ vene.
eee. i. exitum vue ex ruptura cornee. Jañ.
fff. i. vitreo spẽs.
ggg. i. exituram vue ex ruptura cornee.
hhh. Nomẽ proprium collyrij.
iii. Propriũ nomen collyrij.

a .i. exitum vue ex ruptura cornee.
b .i. liuores sub oculo.
c .i. vlcera cornee in qb⁹ vua exit ad magnitudinē capitis musce.
d .i. liniat cum digitis.s.
e .i. subtil'r attendere.
f .i. liuores sub oculo.
g .i. vngulas oculi.
h Sicosis ē creatio carnis plurima in ptibus inferiorib⁹ palpebre. Jaū.
i .i. vngulas oculi.

mitigat ꝛ somnum infert ꝛ ad staphilomata[a] ꝛ ypopias[b] ꝛ ad myocephala[c] facit cū oī liquore albo iunctū. Melius aūt operat̄ si iniungat̄ cum pēna q̄z si ingmatiçet̄.[d] Opz eniz ꝛ illud subtiliare[e] vt si qua aspitas ē abstergat̄. Si aūt myocephala ꝛ ypopias[f] fuerit post inunctionē ligabis oculos aut linteo aut aqua frigida infuso aut spōgia in ipsa aq̄ infusa bn̄s circa te de lintheis ligaturas vt nō incalescat oculus patiētis.

¶ Ad ptirias[g] ꝛ sicosim[h]. Cap̄. CV.

Calcanti salis armonici gummi.añ. cū aceto solues ꝛ facies collyriū ꝛ vteris. Aliō succo populi arboris cū duplo mellis inunge. Aliud sepie testa vsta ꝛ trita subtil'r ꝛ sal armoniac⁹ frixus resoluit in oculis carnes vlceratas ꝛ ptirias[i] sanat.

¶ De ryadis. Cap̄. CVI.

Ryada fit minorate angulo maiore per incisionē aut supcrescēte carne in angulo oculi. Sed si cōtingat fieri vt ex incisione fiat sanies in venis insanabilis est. Contēplari ergo opz ꝛ cōsiderare totuz corpus ꝛ si cacochimū fuerit purgabis eū ante. Et sic adhibebis que mediocriter stiptica sunt. Postea aūt huic miscenda sunt que augmentare faciāt carnē: qualia sunt diamō cōfecta collyria cōmixtis[k] diaglaucio ꝛ croco cōfectis. Et hic puluis bn̄facit qui dr̄ diacrociō. Et aloes solius puluis. Opz autē vino añ lauare: ꝛ sic puluerē supmittere paulatiz addendo. Aliud bn̄faciēs iusquiami folia virida in vino cocta ꝛ trita ꝛ supposita in ipso angulo. Et solū per se vinū si ex eo spongia infusa frequēter mutata ponat̄. Qō si stiptica mittes in vino ꝛ bulliant fortius erit ita vt amplius desiccet ꝛ reprimat istud vinum.

k Collyrijs.

¶ Ad egilops. Cap̄. CVII.

l Egilopa ē apostema inter angulū oculi ꝛ nasum.s. fistula q̄ anteq̄z disrūpat antilops dr̄.
m .i. acuta.
n .i. memithe ꝛ ē herba frigida simillima papaueri cornuto. Jaū.
o .i. paritarie.

Egilopis[l] mox ab initio medicamina sine mordicatione sunt adhibēda que simul ꝛ desiccare possint submordicātia aut acria[m] medicamina cū moleste fuerint accepta in timorez plurimū surgūt. Ad inchoātes aūt egilopas bn̄faciūt glauciō[n] ꝛ crocus simul cuz succo pdiciados[o] trita ꝛ supillinita. mutari aūt opz frequēter h̄ adiutoriū. Ego eniz ad incipiētē adhuc: ꝛ nōdū in pus cōuersaz vsus suz h̄ medicamie ꝛ phibui pus fieri ꝛ ad sanitatez p̄duxi. Aliō salix cocta in aceto nō solū que initiāt fieri egilopes: sz ēt iueteratas ꝛ in pus cōuersas mirabil'r noscit̄ sanasse: opz aūt bn̄ tritas supponere. Si aūt iā ꝛ pus iuenerit ꝯtineri ibidē rūpit illō ꝛ vsqz ad os reponit: h̄ aūt forti⁹ medicamē nō est. h̄ eni solo vtēdo nō soluz egilopas sz ꝛ egilopas diuturnas scio esse curatas. Aliō rutha domestica cū pruna[p] gutta saponarie trita ꝛ supposita satis bn̄ opat̄ ꝛ curat. In p̄mis q̄dē comedit: postea aūt nō ꝛ h̄ mirabile est q̄ in p̄mis causticuz est postea vt medicamē opat̄ vsqz ad os ꝛ nō facit cicatricē: ꝛ si fecerit satis tenuē ꝛ incertā facit.

p .i. lixiuiū cum quo saponarij ꝯficiūt saponē.

¶ De passionibus aurium. Cap̄. CVIII.

Auditis satis multū ꝛ varys subiacet passiōibus. Eteniz sepi⁹ ex frigida distēperātia ꝛ calida cōtingit. Interdū etiā ex anfraxi glutinosi ꝛ pinguis humoris ꝛ ex siccitate spūs vētosita te ꝛ inflatione. Et ex flegmone intrinsecus ꝛ extrinsecus existēte in meatu supcurrētis calidi sanguinis aut cholerici hūoris. Et ex multis alys causis de qb⁹ oib⁹ dicēdū erit initiū faciēdo vt prius de dolore dicatur.

¶ Signa si ex anfraxi aut de sanguine dolores fiant. Cap̄l'm. CIX.

Fiunt aūt anfraxes[q] de pingui facto spū vētositatis ꝛ dolores ꝛ glutinosis ꝛ pinguibus hūoribus nō habētibus vn̄ euaporēt vl' exeāt. Cōsiderāduz est enim artificiose magis si ex enfraxi[r] pinguiū ꝛ viscosoꝝ humoꝝ fuerint dolores. Grauitatē sentiūt patiētes in capite ꝛ qui p̄cesserūt cibi ꝛ potus frigidiores ꝛ humidiores constat fuisse qui frigidos generauerūt humores. Si aūt ex spiritu factus fuerit anfractic⁹ dolor[s] tēsio nō grauitas sentit̄ in capite vel in ipsa aure. Manifestū est aūt q̄ si spiritualis[t] inflatio ꝛ spissus aut pinguis spiritus nō inueniat trāsitū existimādū est magis esse doloris[u] cāz. Si aūt simul ꝛ tēsio ꝛ calor ꝛ pulsus ꝛ dolor fit: ostendit eē flegmonē factuz ex supfluitate sanguine calefacto. Cui opz de brachio sanguinē trahi calefactū. Demū ad flegmonē mitigātia adhibēda sunt adiutoria. Manifestū est aūt ꝛ qō in[x] alys humoribus hoc ip̄m opz fieri ꝛ p̄uidere si ex q̄litate ledūt: humores aut ex quātitate ꝛ que plenitudo facit dolorē: ꝛ dieta f̄m hoc ministrāda est. Si eniz cholericus humor est dari debent lactuce intibe[y] cucumerū ptes interiores: ꝛ melonū: ꝛ mela[z]: ꝛ malue: ꝛ pisces duras carnes habētes q ꝛ cholerā ꝛ calorē mitigēt. Simil'r aūt ꝛ flegmaticū humorē qui extenuet: dādus est cib⁹ calidus: ꝛ medicamēta adhibēda sunt. Sic eniz nobis agentibus qui increuerunt humores purgādi sunt medicaminibus.

q .i. oppilatiōes.
r .i. oppilationi.
s .i. oppilatiuus.
t .i. ventosa.
u Quā oppilationis.s.
x .i. sanguine.
y .i. endiuie.
z Mela est arbor magna fructū ferēs comestibilē maiorē pipe gustu suauem.

¶ Curatio si ex anfraxi aut humoribus aut spiritius dolores fiant. Cap̄. CX.

Si ergo de anfraxi.i. constipatione dolores in auribus fiant: tūc opz adhiberi ea que proficiant ꝛ extrenuēt adiutoria. Quale est affronitrū[&] cui admiscendū est mel ꝛ acetum. Quibus ēt fel ouinuz cum oleo mixtum adhibetur. Melius aūt fiet si amigdalinū sit oleū. Aliud porri succus istillat⁹ tepidus bn̄facit. Iterū cepe succus cū melle mixtus instillet̄. ¶ Itē aliud origanū teres cū melle ꝛ cuz lacte mulieris tritū ingmatiça[?]. ¶ Itē aliud fel caprinū cū succo porri ad nimiā ꝯstipationē adhibe. Multa enim ab antiqs tradita sunt ꝛ simplicia ꝛ cōposita adiutoria que faciūt ad anfraxim[ꝛ]. Aut ex humorib⁹ aut ex vētositate spūs: ꝛ qbus hec facilia sunt ꝛ bona. Ceterū est dicere q̄z plurima vn̄ a nobis molestantis cāe signa exponent̄ vt illa adhibeant̄ que p̄ficiant ꝛ extenuēt medicamenta ꝛ sine nimia molestatiōe purgāt. Fugiēda sunt etiā ea que nimiā mordicationē aut acredinē hn̄t: maxime his quibus dolor est magnus ꝛ nimius. Sepi⁹ eniz hec talia reumatiçare magis causaz faciūt ꝛ maiorē accessionē ꝛ dolorē mouent. Quibus aūt dolor nō grādis est ꝛ diuturna iaz passio esse vr̄ ꝛ difficile obaudiunt que dicunt̄: his nihil est irrationabile eis que amplius mordēt purgantqz vti. Ex qbus sunt dragūtee succus ꝛ herbe brionie ꝛ alia his sil'ia. ¶ Itē trocisc⁹ ad eas que sine dolore fiūt anfraxes:[aa] ꝛ ad eas que sine dolore sunt cōstipationes faciunt hec medicamenta. Ellebori albi.ʒ.ij.nitri.ʒ.xv. croci.ʒ.iij.facies trociscos ꝛ cū aceto resolues ꝛ vteris. ¶ Itez ad eos qui sine dolore sunt ꝛ grauiter audiūt. Ellebori nigri radicē cuz aceto ꝛ melle dissolues ꝛ in aurez mittes. Manifestū aūt est q̄ nihil frigiduz in aurez mittere opz: sed ante calefacere ꝛ sic mittere ꝛ magis si condensationem vel anfraxim suspicaris esse.

& .i. spuma p[...]
? .i. linimentū fac.
ꝛ .i. oppilatio[...]
aa .i. oppilatio[...]

esse. ¶ Itē pencedanū[a] ⁊ opiū cū oleo yrino aut amigdalino adhibe. ¶ Itē blete succū cū felle taurino teres ⁊ in aurē mittes. ¶ Itē felle bouis lanā infunde ⁊ in aurē mitte. ¶ Itē fel bouis cuz ouis mitte in aurē. ¶ Itē capre vrinā in aurem inquimatiça[b] frequēter. ¶ Aliud cōpositū medicamen qḋ facit ad eos q grauiter audiunt ⁊ qbus dolēt aures smirni[c] affronitrū[d]. añ. ℥.j. libani[e] croci. añ. ℥.iij. opij. ℥.ij. amigdalas amaras purgatas nūo. xx. galbani. ℥.ij. Galbanū cum amigdalis sigillatim teres ⁊ imittes i acetū ⁊ cū ceteris teres ⁊ facies trociscos ⁊ vteris. In dolorib⁹ ergo cū oleo roſ. ad surdos aūt cū aceto. ¶ Itez aliud ad multa faciēs. hoc eniz adiutoriū ꝓbatū est: ⁊ maxime ad diuturna vlcera ⁊ neomena[f] ⁊ ad eos q ex vētositate spirit⁹ aut ex glutinosis humorib⁹ nō audiūt: ita vt surdi sint: facit aūt bñ ad diuturnos sonos auriū ⁊ syringios[g] cedria[h] trita cū aceto vteris ad ea que superius dicta sūt omnia infundes cū spatomelle[i] aut linteuz illinies aut stupam aut lanam aut quomodo volueris. Est eniz satis actionarum[k] medicamen.

a .i. feniculꝰ porcinus.
b .i. vniendo infunde.
c .i. myrre.
d .i. spume nitri.
e .i. thuris.
f .i. comedētia.
g .i. fistulosos.
h .i. gūmi cedri.
i Est instrm̄ chirugicum.
k .i. operationū.

¶ De auriū dolore q ex frigoris causa fit. Cap. CXI.

Si enim dolor auriū fuerit ex ꝑcedēte frigido vēto aut humidiore lauacro vsus fuerit: necesse est subuenire calidis adiutorijs. Multa eniz sunt ad hoc adiutoria simplicia que calefaciendo dolorē possunt amputare: quale est nardinū oleuz bonum. Et rutha cocta in oleo. Ad nimios xͦo ⁊ magnos frigidos piper cū oleo tritū bene facit: ⁊ euforbiū similiter adhibitū: ⁊ alleū ⁊ cepa. Et lauri folia storax. ⁊ cassia. ⁊ calam⁹ aromaticus: ⁊ oppobalsamū: ⁊ yrinū oleū ⁊ amaricinum[l] ⁊ laurinū. Per hec eniz curari oportet quibus ex distēperantia frigoris aures dolent.

l .i. de maiorana

¶ Si aures ex nimio aeris calore ⁊ acro humore doluerint. Caplm̄. CXII.

Ex calore aūt nimio in aurib⁹ facti dolores: aut ex aliqua humoꝝ acredine ꝯtrijs eoꝝ curandi sunt ſm magnitudinē qualitatis cause. Naz si mediocris calor excitauerit in aurē dolorem benefacit oui albumen in aurē missum quēadmoduz in oculis adhibemus paulatim tepefactuz. Et lac mulieris imitat̄: sil'r cū qbusdaz anodinis collyrijs. Sed ⁊ succ⁹ perdiciados[m] bene facit per se ⁊ cuz aceto roſ. mixtus ⁊ modico aceti ⁊ maxie ad ignitas ⁊ nimis ardentes distemperātias. Simil'r aūt ⁊ succus strigni[n] ⁊ coriādri ⁊ aphrodilli succi iuuat magnifice.

m .i. mercurialis
n .i. morelle.

¶ Si in aure interi⁹ flegmon fuerit fact⁹. Cap. CXIII.

Si in meatu auris siue in alio aliq̄ mēbro interiore eius flegmō fuerit ort⁹: sepi⁹ affert acutissimuz ꝑiculū vt hoies exinde moriant̄. Neruus eni p quē audit⁹ mistrat̄ a cerebro nimia sensibilitate sua fortissimos dolores ⁊ acutos facit: ita vt cōpatiat̄ cerebrū ⁊ acutas excitat febres ⁊ iterdum alienatiōes facit ita vt iuuenes exinde moriant̄: aut ex acutissimis dolorib⁹ q eis ꝯtingūt: aut ex alienatōe: aut ex febre nimia inde gñata. Qui aūt seniores sunt ⁊ febriūt nō cito spasmo apprehēdunt̄ neqz alienationez patiunt̄. Humor eni augmētat⁹ in eis frigidior simul ⁊ spissior exñs post lōgū tp̄s i pus ꝯuertit̄ ⁊ paulatim virtus infirmior facta anteq̄ꝫ digōnē faciat moriūtur. Nā in iuuenib⁹ nō cito in pus cōuertunt̄.[o] Et aliqñ in eis ꝯtingit vt flegmon in pus ꝯuertat̄ ⁊ cum hoc factū fuerit mox relaxant̄ dolores vt salus sit infirmanti.

o Quāto minus in senibus.

¶ Curatio flegmonis. Caplm̄. CXIIII.

Ad mediocriter flegmones ardētes expedit eis oleū roſ. solū ingmatiçari[p] cuz modico aceti. Sil'r glauciū cū[q] modico aceto tepido funde in cote cocleari[r] fricatū. Et que de glaucio ⁊ croco cōficiunt̄ collyria hoc mō ꝯfecta. Hec eniz oia ad mediocres i aurib⁹ flegmones bene faciūt ⁊ rasure cucurbite succ⁹ maxime herisipilatoydes[s] in aurib⁹ flegmones sanat: ipse enim solus aut cū oleo rosato mixtus ⁊ inquimatiçatus[t] sanat. Sed ⁊ lyciū mixtuz eq̄li pōdere ⁊ opiū cū lacte mulieris missuz in aurez iuuat: sil'r ⁊ castoreū maxios dolores eq̄l'r cū opio mixtū ⁊ tritū cū sapa[u] ⁊ tepide in aurē missuz ꝑagoriçat[x] fortiter. sic aūt opiū vetus pp nimiū ei⁹ torporem. Ego enim scio quēdā solo opio sepi⁹ vsuz fuisse ⁊ sine sensu fact⁹ est: cui est adhibēdū castoreū. Et iaz postea neqz p oppobalsamū neqz p m'lta alia que calefaciūt in aure missa potuit ad ꝓstinū reuocari statū. Propterea q̊ si m'lto dolore cogamur vt opio vtamur aut alio aliquo narcoticā[y] virtutē hñte: opꝫ vt cuz semel aut si multū in scd̄a vice missum fuerit postea mittat̄ castoreum cū oleo mixtū in aurē tepidū ⁊ extrinsecus lana infusa oleo cal'o nardino admixto adipe anserino supponēda est. Mediocrib⁹ aūt flegmonib⁹ exñtib⁹ ⁊ nō satis cal'is ⁊ vbi nō sunt febres neqz nimis cal'a nā aut iuuenili etate nō sit q patitur modico tetrapharmaco qḋ greci ⁊ alij basilicon vocāt: admisceri opꝫ ⁊ oleum nardinū modicū. Si aūt estas fuerit in oleo rosaꝝ resolutū[z] ingmatiçabis[τ]. Bene aūt facies si ⁊ adipē anserinū ⁊ fasianinū ei admisceas. Sic eni adiutoria vtēda sunt quēadmodū Gal'. docuit dicēs. Ego aūt nō infundo eis que nimio auriū dolore vexant̄ neqz medicamen aliqḋ neqz tergo lana expimēto doctus. Melius est aūt neqz tangere auriū meatus in tp̄e doloris: sed tm̄ cū spatomelle[ꝛ] inuoluta lana ꝯfomēto dolentia loca. Immitto aūt medicamen hoc mō tepefactū ⁊ infusuz mediocriter existimātib⁹ nobis: vt egrotāti eniz tepidū bonuz videat̄. Et si calidiora adhuc ferre poterit fomētando calefieri dꝫ: ita vt nō ledat patientē. Infunde ergo ꝑparato medicamine spatomellis sumitatē vt in ꝓfundo auris ipsius meat⁹ defluere possit. Et post hoc iterū atqꝫ iterū sepi⁹ hoc idē facias nihil pretermittēs tp̄is. Manifestū est aūt ꝙ sic nobis defluet medicamen extrinsecus cū intrinsec⁹ porus fuerit repletus. Hoc igit̄ mediocriter repleto inquātū possibile est nō est tangēda auris. Qḋ si grauiter tangat̄ auris amplius excitat febres. Cū ergo repleueris aurez medicamine mollē suppones de foris lanaz sup ipsuz os pori ⁊ post hoc toti⁹ auris. Et si incaluerit iteꝝ leuiter tolles que supposita erit extrinsecus lanā. ¶ Iterūqꝫ simil'r facies ne aliqua ps auris alia tangat̄. Hec eniz ita ortatus Galenus scripsit docens nos qual'r in omni flegmone oporteat deseruire. Ego autē magis iuuenibus ⁊ calida distēperantia existētib⁹ ⁊ qbus est igne⁹ nimis flegmon: sepius etiā ⁊ cum febre tradidi vsuz: ⁊ maxime si estatis tēpus sit ⁊ regio calida melius eē si necessitas vrgeat aliquas flobothomationes vtēdas: cum spongijs dolentibus locis superpositis infusis ⁊ fortiter expressis: ⁊ sic apponēde sunt in auriū doloribus locis. Uapor eniz qdē ex ipsius mitius adhibitus paragoriçat. Adhuc autem ex vaporibus partusi calami factis. Opꝫ aūt vnā partem calami aptari cōcauitati auris. Alteram xͦo partem in olla coopercullum habente pertusum ⁊ omnino coangustatum vt sursum

p .i. illinīri.
q .i. memithe herba est frigida simillima papaueri cornuto.
r .i. per coclear.
s Cholericos.
t .i. illinitus.
u Est mustuz coctū vsqꝫ ad cōsumptionē duarum partium.
x .i. mulcet seu mitigat.
y .i. narcoticitate
z Basilicon. f.
τ .i. linies.
ꝛ Est instrm̄ chirugicum.

ad aurē ascendentē vaporē suscipiat auris intus. Opz autem egrontantem inclinatā capitis ceruicē super ol lam habere. Circa autē aures extrinsecus lana superponatur vndiqz. Et obserua bene ita vt nō exurat locus circa aures. De foris autem si tumores fiant cataplasment̄ de ordei farina aut triticea cocta cum sapa[a] aut in dulci vino aut austero. Magis aūt cataplasma ⁊ fomētatio adhibēda est his in quib⁹ existimat̄ plus posse fieri. Si enim hec cōtigerit tunc triticea opz vti farina ⁊ tetrapharmacon[b] cū populeon: ⁊ iterū admiscendū est ei cerotū de adipibus ꝯfectis. Oportet igit̄ festinare vt absqz pus sanentur flegmones. Hoc poterit fieri que subtus scribunt̄ medicaminibus: de quib⁹ breuiter dicaz. ¶ Ad auriū dolores anodinū satis magnum frequenter inquimatiçatuz[c] in quibus flegmones ⁊ tēsiones sunt ⁊ nimij dolores. Adipis anseris aut pullini. ʒ. vj. opij smirnis croci.[d] añ. ʒ. ij. vteris securus bonum est satis. ¶ Aliud ad nō satis ignitos flegmones butyrum hyssopum[e] mel omnia equaliter tepida in aure mittes: facit enim ad sordida vlcera ⁊ inflāmata. ¶ Aliud paragoricū[f] ad dolores qui ex flegmone fiunt ⁊ in pus trasmutare se ꝯtendunt lytbargirij. Psimicij[g]. añ. ʒ. iiij. libani[h] ireos resine terebentine. añ. ℥. iiij. colofonie. ℥. iiij. cere olei. añ. lib. j. adipis porcini. lib. ij. succi semis lini qđ sufficit: facit enī ad annuas podagras[i] bene. ¶ Aliud ad eos quibus ex ꝑcussione ⁊ reumate flegmones fiunt. Butyruz recens resolues ⁊ in aurem mittes. ¶ Aliud lac mulieris ⁊ cerotū simul tere ⁊ de foris circūlinies: ⁊ maxime vbi inflammationes rubee existunt. Si autem ⁊ cum dolore fiant opiū admiscebis: ⁊ sic linies. ¶ Aliud adipem anserinuz in lacte mulieris resolues ⁊ in aurem mittes. ¶ Aliud lytbargirium ⁊ crocum cuz aqua simul omnia resolues aut cum sapa[k] ⁊ illinies. ¶ Aliud satis bonum psilliū tere aut sisamum cuz aqua simul emina solues ⁊ cataplasma impones. ¶ Aliud lenticula cocta cū mica panis cataplasmata in quibus vulnus est cum flegmone. ¶ Item psimiciū[l] cum coriandri succo aut strigui[m] succo miscens inunges. ¶ Aliud malagranata cuz micis panis cocta in vino cataplasmabis. Ad eas que sine vlcere sunt flegmones sufficiāt hec dicta. Et opz festināter magis ne vuln⁹ fiat repmere. Qđ si vuln⁹ ꝯtigerit fieri aut añ fuerit fcm̄ in sequēti ei⁹ disponem⁹ curas.

¶ Cura ad aurium vlcera siue apata. Cap. CXV.

Licium ⁊ micoim siue papauer album eq̄li pondere teres cū melle ⁊ mittes in aurem. Hec etiam que cum flegmone sunt vlcera sanāt. ¶ Aliud ad diuturna vlcera sananda facit mirabiliter. Cedria[n] cuz melle mixta ⁊ in aure missa. Ad eos qui pus fundunt miseos[o] vris in olla ⁊ teres ⁊ puluerē insuffla. ¶ Item absinthio trito vteris cū melle satis bene purgat vlcera. ¶ Aliud aloes ⁊ crocuz teres dissolues cum sapa[p] ⁊ vteris: hoc enim ⁊ carnes generat. ¶ Aliud spodiuz teres ⁊ puluerem insuffla. Ante hoc de mulsa lauabis aut cū aqua vbi decocte fuerint lentes vel rose in vino coctis lauabis cum melle aut oliue folijs tritis ⁊ succo expresso cum melle vteris. ¶ Itez ad sordida vlcera ⁊ nemomena[q] vrinaz pueri imberbis cōmixtam cum melle miscebis ⁊ vinum ⁊ in aurē mittes. ¶ Item sandarachaz[r] tritam cū melle in aure mittes. Aut cum lycinio factum linis bene ⁊ in aurē mittes: facit enim bene purgat ⁊ desiccat ⁊ ad cicatricem ducit ⁊ sine dolore facit. Uti enim bonū est hoc adiutorio. ¶ Aliud compositum cloaxem[s] emplastri partem vnam ⁊ diacastorei trocisci partes duas oleo rosato quantum sufficit miscebis ⁊ vteris: sed ante laua cuz mulsa. ¶ Aliud ad sordida vulnera ⁊ pus fluēcia[t]: aut si super ea creuerit caro eris vsti aluminis. añ. ʒ. j. aceti cotilam[u] vnā libani[x]. ʒ. j. mellis cotilas duas coques donec ad mellis spissitudinem veniat ⁊ vteris ⁊ liquidum in aurē mittes. Aut lycinium illinitū ipsuz in aurem mittes. ¶ Aliud ad hoc valde bonum stipteream[y] scissam cum aceto tere donec ad mellis veniat spissitudinem. Et cuz lana molli mittes in aurem ⁊ cū infrigidauerit impones interius[z] in aurem. ¶ Item aliud gipseos[&]. ℈. iiij. affronitri. i. spume nitri. ℈. ij. diarodon collyrij. ℈. v. lycij indi. ℈. iiij. cum vino teres ⁊ in aurem mittes ⁊ cum succo perdiciados[ꝯ]: facit enim bene ⁊ desiccat ⁊ sine timore ⁊ dolore ipsum vlcus: facit ⁊ perdiciados herbe succus cum melle tepefactus ⁊ impinguatus leuiter ⁊ cuz lycinio in aurē mittas ita vt lycinium ibidem consistat. Si autem ⁊ liquorē infundas in aurem bene facit ⁊ ad sanguinis effusionem de aure iuuat. ¶ Aliud ad diuturna ⁊ vetera vlcera. Myrre libani[ꝑ] croci succi prassij. añ. ʒ. iiij. nitri alexādrini. ℥. xij. scissis[aa]. ʒ. ij. vrine de porcello syluatico. ʒ. xx. liquaminis pontici. ʒ. xx. camomille. ʒ. xx. castorei. ʒ. iiij. opij. ʒ. iiij. amigdalas nūo. xviij. hec teres cū oleo ros. ⁊ amigdalino oleo ⁊ aceto modico ꝯficies ⁊ vteris.

¶ Ad oppressas ⁊ fractas aures ex ruinali[bb] ꝑcussione. Caplm. CXVI.

Canis calidi interiores partes teres cuz modico melle ⁊ superpones. ¶ Aliud myrram teres cum vino subtiliter ⁊ illine. ¶ Aliud cocleas teres puras ⁊ myrrhe miscebis mediam partem ⁊ superpones. ¶ Item manis[cc] thuris trituz supersparges. Si aūt opus sit vt ligari oporteat fugiendum est in his violenter vti ligaturis ⁊ frequenter festinare mutare que superposita sunt. Ledit eniz hoc ⁊ causam reumatismi facit.

¶ De tinnitu vel sonitu aurium. Caplm. CXVII.

Tinnitus vel sonitus aurium ex ventositate spirit⁹ fit ⁊ spissitudine. Generatur enim ex constipatione humorum idest ex anfraxi. Sunt etiam de ipsorum locorum imbecillitate quemadmodum illis contingit qui ex egritudine releuantur humiditate neruorum auris consumpta: fiunt etiam de multa acrinia[dd] subtilitatis: adhuc etiaz ⁊ rōne[ee] determinationis[ff] quibus nihil opz adhiberi. Si igitur sonus aut tinnitus factus fuerit aurium: demūqz pausauerit ⁊ ex interuallo requiem habuerit ⁊ iterum regressus sonitus molestias inferat. Cognosce quia spiritualis ventositas non habens transituz facilem: facit sonuz in auribus: ⁊ maxime si precedant cibi qui inflationem generare possint ⁊ indigestionez passi sunt sepius. Si autem de glutinosis ⁊ pinguibus humoribus contingat ex hoc cognosces: quia nō subito superuenit sonitus aurium: sed paulatim augmentatur ⁊ grauitatem sentiunt ponderis: ⁊ precesserunt indigestiones ⁊ balneorum irrationabilis vsus ⁊ alia quecūqz indigestos humores generant. ¶ Utiliter autē curantur auriuz tinnitus vel sonitus ꝑseuerātes: aut diuturni si cū aceto aut nitro ⁊ melle lauent̄. ¶ Trocisci ad tinnitus auriū vel sonitus auriū castorei. ʒ. iiij. ellebori albi. ʒ. ij. nitri. ʒ. xvj. croci. ʒ. iiij. fac trociscos ⁊ resolues cū aceto ⁊ vteris. ¶ Aliud castoreū ⁊ conij[gg] semen eq̄li pondere solues cū aceto ⁊ tepidū in aurē mittes: facit ēt illis

a .i. vinū coctum vsqz ad cōsumptionē duarum partium Jañ.
b Unguentū basilicon.
c .i. suplinimum.
d .i. myrre.
e Humidaz. s. q̄ est pinguedo lane.
f .i. mitigatiuuz.
g .i. ceruse plumbi.
h .i. thuris.
i .i. memithe seu herba simulima papaueri cornuto.
k .i. vino cocto vsqz ad cōsumptionem duarū partium.
l .i. cerusā plūbi.
m .i. morelle.
n .i. gūmi cedri.
o Est species vitreoli rubeuz. s. vitreolum.
p .i. vino cocto ad spissitudinē duarū partiū.
q .i. comedētia.
r .i. auripigmētū rubeū: in libris eniz translatis a greco sicut est liber iste sic exponit: sed in translatis ab arabico exponitur q est vernix. Jañ.
s Propriuz nomen emplastri.
t .i. emittentia.
v .i. pōdus .ix. vnc.
x .i. thuris.
y .i. aluminis de pluma.
z .Al's iterum.
& .i. gipsi.
ꝯ .i. paritarie.
ꝑ .i. thuris.
aa .i. aluminis de pluma.
bb .i. casu.
cc .i. minuti thuris.
dd .i. acuminis sensus.
ee .i. causa.
ff .i. crisis.
gg .i. acute.

quibus vapores supius ascẽdunt ex multa vẽtositate. ¶ Item probatissimum euforbium cuz cyprino oleo teres ⁊ tepefactum seu calefactuz in aure mittes: facit enim hoc ad diuturnos sonitus. Ad eos autem qui ex egritudine sonum patiuntur absinthy decoctione fomentans acetum ⁊ oleum rosatum in aurem mittes: aut raffani succum cum oleo rosato: aut elleborum nigrum cum aceto inicis.

¶ Ad eos quoꝝ sordib⁹ replet̃ auris. Cap̃. CXVIII.

Nitrum coctum teres ⁊ in aurem mittes ⁊ supermittes acetuz ⁊ postea lauabis idroleo [a]. ¶ Item cardamomum ⁊ nitrũ modicum cum caricis [b] miscebis sine seminibus ⁊ facies collyrium ⁊ in aurem mittes ⁊ sit ibi diebus tribus: educit sordes multas ⁊ satis leuiat. Facit aũt hoc ⁊ ad eos quibus carnes in auribus crescũt.

¶ Si in aure fuerit aliquid ingressum. Cap̃. CXIX.

Si autem lapillus aut faba aut aliquid aliud tale ceciderit in aurem inuolues circa spatomel [c] lanaz ⁊ intinges in resina vel terebentina aut in aliquo glutinoso medicamine depones [d] intus ⁊ tacto [e] qd̃ intus est extrahes. Et sternutamenta adhibita mouent ⁊ aperiunt meatus auris irritato spiritu: ⁊ sic proycitur. Qd̃ si ex indigestione flegmon accesserit sepius spasmi subsequuntur: ita vt in periculo sint ⁊ exinde moriantur. Oportet ergo oleum tepiduz sepius in aurẽ infundere: ⁊ sic poterit locus sine tumore esse ⁊ facto liquore facile exire: ⁊ ex mulsa etiam lauare bonum est quando mali humores in aurib⁹ surrexerint. Et exinde sepius qd̃ incidit ex diatercolo .i. vertibella facile trahit̃: sed alisco [f] in aurẽ misso fuggẽdo extrahitur. Oportet enim oleo tepido ante infundi ⁊ sternutamẽtis vti ⁊ mulsa: vt dictum est. Sic est nobis agentibus cum spatomelle [g] ⁊ quando volueris vt dictum est facile ex alto trahitur.

¶ Ad vermes si in auribus fiant. Capl'm. CXX.

Si autem vermes in aurib⁹ fuerint occidet eos oxyoleos [h] distillatum in aurez ⁊ capparis succus: similiter ⁊ calamentis succus super omnia facit: ⁊ dolores mitigando amputat si instillatur in aure aut in aliquo membro vbi vermes nati fuerint. ¶ Item elleborus albus occidit eos trituz cũ vino ⁊ instillatum. Similiter absinthiũ in vino coctũ ⁊ prassium aut cẽtaurea: etiaz scamonea soluta in aceto aut in succo absinthy in aure missa occidit vermes.

¶ Si aures ex catarro indoluerint. Cap̃. CXXI.

Ciri autem oportet ꝯm hoc totũ sollicitum ẽẽ debere ꝙ non cito ex catarro contingant dolores in aure. qd̃ si contigerit localia festinanter sunt adhibenda adiutoria. Qd̃ si adhibita nihil inuenerint ⁊ adhuc reuma magis ibidem ferat̃: oportet hic apoflegmatismis [i] vti ⁊ vẽtose in posteriori parte capitis .i. in occipitio imponende sunt: ⁊ maxime si in capite nimiam senserit grauedinem ⁊ rubeus fuerit vultus ⁊ vinum multuz in vsu habuerit. Si aũt ex his signis nihil apparuerit ⁊ fuerit corpore siccus ⁊ tenuis ⁊ supercurrat acredo [k] humorum vtatur dieta que spisset ⁊ tẽperet ⁊ requiescat magis ⁊ balneis vtat̃ vel que somnũ facere possint: ex qbus est medicamen diacodion qd̃ ⁊ digerere ⁊ spissos reddere humores ⁊ tẽperare acredinẽ [l] super omnia medicamẽta potest.

a .i. aqua ⁊ oleo.
b .i. ficubus siccis. Jan.
c .i. instrm chirurgicum.
d .i. impones.
e Eo.
f .i. cannula seu instrm cuz quo pueri hauriunt aquam.
g Est instrm chirurgicum.
h .i. mixtura ex aceto ⁊ oleo cõmuni. Jan.
i .i. medicinis deponẽtibus flegma a capite vt carapuths ⁊ gargarismis. Jan.
k .i. acuties.
l .i. acumen.

¶ De fluxu sanguinis de auribus. Capl'm. CXXII.

Si autem ex auribus sanguis fluat ita vt periculum ingerat ⁊ ad defectũ veniat mortis: tunc necesse est subuenire egrotãti ⁊ reprimere nimietatẽ fluẽtis sanguinis. Si aũt ratio determinationis [m] egritudinis hec attulerit laborãti: sciendũ qꝛ in multis egritudinibus ⁊ maxime capitis fluit materia: quẽadmodũ de naribus naturaliter: ita ex alys locis fieri solet. Si igitur aliquid tale videatur contingere non oportet festinare fluentẽ reprimere sanguinez: qꝛ ad salutem manat infirmantis ⁊ forsitan si hoc agimus ledimus. Si autem contingat vt per nimium sanguinem fluentem virtutes defecerint ⁊ periculũ ingerant mortis: tunc est necesse reprimere fluxum. Sunt aũt multa que ad hoc fieri possunt ⁊ maxime que reprimere possunt hemorroides aurium qualia sunt rubus ⁊ galla asiana cũ aceto cocta ⁊ apoçima eoꝝ in aures infundes. ¶ Item perdiciados [n] succus tepidus infusus facit optime. ¶ Itẽ vt non trũb⁹ sanguinis fiat in aure porri succũ cũ aceto mixtũ in aurẽ mittes: aut malagranata in aceto cocta cola ⁊ in aurez mittes sepi⁹.

¶ Ad aures surdas. Capl'm. CXXIII.

Si autem lesa auris fuerit vt omnino non audiat qd̃ qbusdã sine febribus: quibusdã cuz febribus contingere solet. naz his quibus ex cholericis humoribus sursum penetrantibus contingit hec passio magis facile sanãtur si venter colagogo [o] catartico deducat̃. Quibusdam aũt ex spissis ⁊ crudis humoribus contingit causa talis sicut a reges [p] ⁊ cataphora [q] ⁊ cephalea diuturna ⁊ in alys multis passionibus: he omnes difficiles sunt ad soluendum: ⁊ ꝙplimi qbus ꝯtingit ne surdi viuãt mori desiderant: si eis medicina nõ subueneris. quapropter fortiora eis adiutoria ordinãda sunt: ⁊ resistere opz passioni ⁊ in initio catarticũ dari .i. oxymel Juliani aut verã frequẽter: aut dandũ est etiã. qd̃. ℞. euforbiũ q̃le est a nobis frequẽter confectũ ⁊ videt̃ quidẽ esse despectum ⁊ simplex: sed est v̾tute ꝓbabile ⁊ ad alia multa est valentissimũ. ℞. autem hec ipsa cõfectio salis armoniaci. ʒ. ij. piperis. ʒ. j. euforby. ʒ. j. da ꝯm virtutẽ. ℈. iiij. aut. vj. in ouo sorbili aut in sapa [r] aut in oleribus aut vbi volueris eã dare. Utilissimum enim est scothomaticis ⁊ epilepticis ⁊ quibus vlcera fuerint detenta: deducit eniz bene. Postq̃ aũt purgatus fuerit adhibe apoflegmatismũ [s] ⁊ in naribus mittes que deducant humores: ⁊ omnia qui sternutamenta mouent. Et apoflegmatismum est ei vtile fieri staphisagriam masticez synapim cõficis: ⁊ inde da ad gargariçandum. Et da obtarmica [t] ex pipere ⁊ strucio [u] ⁊ elleboro albo ⁊ butracio [x] equaliter pulueres in nares mittes. In naribus autem ad caput purgandum facit medicamen earum: scilicet succum cum melle equali mensura permiscebis. ¶ Aliud pulueris ciclaminis sicci. ʒ. xx. ireos. ʒ. iiij. nitri eritro .i. rubei. ʒ. j. elactery [y]. ʒ. j. teres diligenter ⁊ puluerem cum fistula in nares insufflabis: alleuiat enim bene caput si plenum sit humoribus ⁊ aures mirabiliter iuuat. ¶ Aliud apoçima [z] ex centaurea colloquintida ⁊ elleboro in naribus infusa purgat. ad eos qui grauiter audiunt ⁊ surdi sunt ellebori nigri. ʒ. j. castorei. ʒ. j. cum aceto teres: ⁊ in auribus mittis satis iuuat. Iuuat autem eos succus hedere cum nitro confectus: iuuant etiam eos ⁊ ea que antea latius diximus ad tarditatez auditus ⁊ anfraxim qualia sunt de succis hedere confe

m .i. cretice expulsionis.
n .i. paritarie.
o .i. cholere eductio.
p .i. scothomatici ab a qd̃ est sine ⁊ rego regis qꝛ nesciũt se regere.
q Est epilepsia a mẽbris inferioribus. Jan.
r .i. vinum coctũ vsqꝫ ad cõsumptionẽ duaꝝ ꝑtium.
s .i. medicamen deponens flegma a capite.
t .i. sternutatoria
u .i. ꝓdisi ⁊ est radix similis elleboro albo.
x .i. apio ranino.
y .i. succus cucumeris asinini.
z Feminini gñis est hic .i. decoctio.

cta cum nitro ꝛ cedria[a]. adhuc autem ꝛ succus cameleos[b] est operatiuus ꝛ ad maximos ꝛ nimis surdos testificata medicina. Permanente autem passione vomicã adhibebis de elleboro albo quo super alia facit grauiter audientibus. Et irina[c] adiutoria ꝛ localia etiã caballicationes[d] assumende sunt ꝛ maxime cum curru. Et armarum[e] mutationes; ꝛ aquarum calidarum dulcium lauacra[f] preponenda sunt. Si autem bene affuerint[g] in maritimis lauandi sunt aquis. Bonum est aũt vt caput radatur frequenter: ꝛ maxime si in capite grauitatem sentiunt ꝛ humoribus repletum se habere cognouerint. Sed ꝛ sanguisugas ꝛ sinapismum[h] ꝛ sectiones in cute colli adhibere oportet. Aliqui autez ꝛ arteriothomias[i] faciunt in posteris. Et salpingas[k] apponunt in summo auriũ poro ꝛ sicca sunt siccantia[l]. Aly vero vtuntur ꝑm id qd considerãt. Et de his aũt passionibus nihil certi sunt vt sanentur vel que eos iuuare possunt adiutoria.

a .i. gũmi cedri.
b .i. meçereõ Ja.
c .i. capitis purgatiua Jañ.
d .i. equitationes seu gestationes.
e .i. brachiorum.
f .i. balnea.
g .i. aq̃ marine.
h .i. emplm̃ d synapi factũ Jañ.
i .i. incisiones arteriarum.
k Salpinga est fistula qua sugĩt aliqd exñs in aure poro ipsius auris apposita. Jañ.
l Uel suggentia.

De parotidis. Caplm̃. CXXIIII.

Nascuntur etiam circa aures passiões de quibus consequens est vt dicamus. Oportet ergo cognoscere nos ante omnia plurimas parotidarum[m] esse differentias. Si quidem quedam earuz sunt ex ratione determinationis[n] facte ꝛ digestionis manifeste. Que quidez nõ sunt periculose sed magis facile sanabiles sunt ꝛ multos ex magnis periculis liberauerunt. Alie iteruz sunt que ex plenitudine humorum aliquibus cõtingunt cũ grauitate naturam irritantes ꝛ exinde periclitantur si multo tempore sint ꝛ non pus faciant ꝛ digerentur. Diligenter igitur consideranda est qualitas ꝛ quantitas que supercurrit materie ꝛ parotidas generat. Quidaz ergo earum ex multo ꝛ calido sanguine magis consistunt. Alique autem ecõtrario ex subtili ꝛ calido ꝛ cholerico humore apparẽt. Alie ex frigido ꝛ spisso humore fiunt. Sunt autem ipsarum quedam que ex plenitudine calidissimi humoris fiunt ꝛ quibus magnos dolores inferunt ꝛ fortes. Ex tenui autem ꝛ subtili humore herigipilatis[o] similes fiũt ꝛ neqz cum grauedine neqz cum angustia sedes occupat. Que autem ex melancholico humore natiuitatem habent neqz sub rubee sunt neqz dolorem habent nimiũ sed sunt dure ꝛ sclirosim magis faciunt. Que autem eleuate in tumorem ex flegmate generantur. In his ergo qualitas ꝛ quãtitas differentiarum diligenter considerãda est; ꝛ sic ad expedientem venire curationem.

m Parotides sũt apata p⁹ aures ab ora qd est auris. Jañ.
n .i. cretice expulsionis mãe .i. morbi q creticat p potidas.
o .i. apostematibus cholericis.

Curatio si ex plenitudine sanguinis fiant parotide. Caplm̃. CXXV.

Incipiamus ergo si ex sanguis plenitudine fiant parotide quomodo curari debeant. Cum ergo talis humor consistit ꝛ tumor rubeus ꝛ magnus apparet ꝛ frequẽter nimios dolores ꝛ periculosos infert flobothomum ante omnia adhiberi oportet. Qui enim ante euacuationem cataplasmate aut alio vtunẽ medicamine diaforetico vt de fermento ꝛ euisco[p] confectum manifeste egrotãtes suffocari facit. Propter quod si nihil est aliud qd eos ꝓhibeat qui ex plenitudine sanguinis spissi parotidas patiuntur ad flobothomum venire oportet ꝛ sic securus adhibeat cataplasma. Igitur flegmone existente in magnis doloribus cataplasma ex farina ordei ꝛ lini semine facis. Qd si duritia aliqua fuerit caricas ꝛ adipem porcinum ꝛ lappacu radices admiscebis cum aqua vbi decoctum sit fenugrecum ꝛ herba camomilla: ꝛ euisci radices ꝛ carice ꝛ fac cataplasma. Post autem tertium vsum cataplasmatis vteris ygnasion emplastro qd paragoricum[q] satis existet ꝛ diaforesim[r] faciet sciromenis[s] ꝛ mallaxabit[t] duriciẽ satis bene. Conficitur autem sic. ℞. cere. lib. j. axungie porcine. lib. j. colofonie. ℥. vj. lythargiry. ℥. ij. vini boni cotilam[u] vnam conficies ꝛ vteris. Item qd similiter facere potest terebentine libani .i. masticis. ℥. ij. cere. ℥. iij. olei glaucini ꝛ myrtini qd sufficit in aq̃ marina supermittes medicamen. Optime autez facit ꝛ diamellilotum per se aut cum septenno mixtum. Similiter ꝛ liuridus facit ad omnes qui ex summa cute ꝛ qui ex sanguine habent generatas parotidas. In profundo autem existentibus ꝛ in quibus est cutis dẽsa ꝛ materia spissior si nitri modicum ꝛ draguntee herbe radices supradicto cataplasmati admisceas: melius diaforeticum faciet adiutorium. Quemadmodum si amoniacum admisceas. Et in quibus duricia fuerit multa oportet admisceri picem liquidam aut sepum taurinum aut hircinum aut vitulinum aut medullaz ceruinam aut bdellium aut storacem: hec enim omnia diaforetica sunt ꝛ mallaxant[x].

p Bismalua.

Curatio in quib⁹ parotide sunt scirotidis[y] tumoris. Caplm̃. CXXVI.

Si autem nimis durus ꝛ sclirotidus fuerit tumor oportet de hoc dicere vnamquãqz curam. Nam diaforesim[z] faciendo ꝛ malaxando[&] tumorem iuuamus. Erit autem quod supermittetur oleum in cataplasmate frigidioribus humoribus consistentibus in parotidis duriciebus generatis aut irinum aut sicionium[?] sicut in calidioribus iterum aut roseum[ꝫ] aut camomillinuz. Manifestum est etiam ea que calidiora sunt satis medicamẽta in diuturnis passionibus vtilius adhiberi. Qualia sunt nariobarçamum siue diastrucium qd vocatur. Quorum etiã grapharia[aa] scriptis tradam vt non ea queratis in alys codicibus. Emplastrum bariobarçamũ ad scirodes[bb]. ℞. lythargiry. lib. iij. ꝛ. ℥. j. ꝛ. ʒ. psicimicy[cc] lib. j. ꝛ. ℥. v. aq̃ marine. ℥. xxv. olei veteris. lib. j. ꝛ. ℥. iiij. ꝛ. ʒ. ostrearum marinarum vstaruz. ℥. vj. ꝛ. ʒ. cere vste. ℥. iiij. terebentine. ℥. vj. libani thuris. ℥. iij. ꝛ. ℈. iiij. ꝛ. ʒ. conficies ꝛ vteris. Item diastrucium faciẽs ad ipsas curas. ℞. hec armoniaci thimiamatis[dd]. ℥. viij. pitimie. ℥. viij. coques oleum ꝛ lythargirium ꝛ acetum donec[ee]. libri primistrucy herbe[ff]. ℥. j. lythargiry. ℥. v. aristologie. ℥. iiij. libani. ℥. iiij. cere. libri primi. olei veteris. ℥. iiij. aceti squillitici amollentum[gg] fiat ꝛ depones ab igne cacabum ꝛ addes struciũ ꝛ armoniacũ ꝛ lepidoscalcis ꝛ galbanũ; demũ agitabis spata ꝛ addes mãnis ꝛ aristologiã ꝛ coques dum sese colligũt in vnum ꝛ tolles ab igne cacabũ ꝛ agitabis donec induretẽ: aliqui acetũ postea mittũt. hoc enim medicamen facit ad durissimas paratidas ꝛ stirades[hh] ꝛ cõdilomata[ii] ꝛ ad nemirotrocas idẽ perforata loca ꝛ incipiẽtes pãniculas .i. glandulas circa inguina induratas vel ascellas ꝛ ad tẽsa viscera ꝛ ad apostemata stomachi ꝛ poros soluit. Laudandum est in multis hoc medicamen.

q .i. mitigati[...]
r .i. resolutio[...]
s .i. duricie.
t .i. mollifica[...]
v .i. pondus vnciarum.
x .i. remolli[...]
y .i. sclirosi[...]
z .i. resolutio[...]
& .i. remolli[...]
? .i. radice c[...] meris asini Jañ.
ꝫ Oleum.
aa .i. descri[...] nes.
bb .i. scliro[...]
cc .i. ceruse[...] bi.
dd .i. fecis [...] cis.
ee .i. picis r[...]
ff .i. condit[...] similis elle[...] ro albo.
gg .i. sine vi[...] tate digitis [...] herẽte ita [...] gitos nõ in[...] seu sordid[...] Jañ.
hh .i. scliros[...]
ii .i. morroi[...] cecas q tum[...] ꝛ nihil em[...] sanguinis

Signa si in pus conuertantur parotide ꝛ cura. Caplm̃. CXXVII.

Si aũt per hec medicamẽta desiccatũ fuerit vlcus ꝛ tumor minor effectus nõ min⁹ aliud adhibeẽ. Et si dolores ꝑseuerẽt transire nos necesse est ad ea que pus faciant

⁊ adhibere oportet que digerere faciãt materiã. Qualia sunt triticea farina cũ radice lapacij i hydroleo[a] cocta. Et axũgia porcina cataplasmabis. Manifesta enĩ erũt tibi signa talia: cũ trãsmutata mã in pus ꝯuertit. Tũc modicũ dolores ⁊ rigores ⁊ febres icrescũt. Tũc cataplasmate ⁊ simplicibus medicamẽtis vti oportet. Simplicia adiutoria ad hoc vtilissima sunt hec vt aq̃ calida frequenter fomentetur sed cum sapa[b] pus iuuatur ⁊ triticea farina aut alice[c] si cocta sit similiter iuuat ⁊ magis in humidis tumoribus: etiam panis mundus facit. Et pix liquida resoluta cum oleo aut vituli sepo aut porcino adipe sine sale posito similiter iuuãt. Illa vero que cum sale sunt ad diaforesim facientia magis vtilia sunt. Sunt autem ⁊ alia simplicia ad pus faciendum non parua experientia a nobis composita ⁊ ad illa transire melius est postea ad composita. Multa enim sunt alia cataplasmata que ex triticea componuntur farina seu cõficiuntur. Sed nihil melius in his inuenitur q̃ꝫ subinde a nobis confectum est. ℞. axũgie lib. j. oua anseruz. iiij. sape[d]. ℥. iiij. farine triticee. ℥. j. hec solues bene ⁊ in panno induces: ⁊ sic pones ⁊ frequenter mutabis. Ego autem coxi farinã cum sapa[e] ⁊ axũgia ⁊ nouissime misi oua: ⁊ sic paragoricum[f] factũ est adiutorium. Demum diaçimis emplastrum adiuuat. Et hoc medicamen bene facit ad cito faciendum pus ⁊ crudos humores ⁊ indigestos digerit ⁊ tumores conglutinatos expergendo[g] deponit ⁊ pus extrahit ⁊ tenues ⁊ imbecilles poros: est autem anodinum: ⁊ quando cicatrices nouissime cicatriçauerit tenues ⁊ incerte quodãmodo videntur. ℞. autez hec fermenti. lib. j. salis cõmunis. ℥. iiij. cere. ℥. viij. apij. ℥. iiij. galbani. ℥. j. aloxanti[h]. ℥. j. piperis. ℥. j. saponis gallici. ℥. vj. picis pitimie[i]. lib. j. sepi taurini. ℥. iiij. conficies. hoc vero medicamen non soluz ad parotidas sed in alijs omnibus vulneribus vbi existimaueris expedire vteris. Qd̃ enim iam in pus versum est aperit ⁊ extrahit: qd̃ autem tm̃ induruit ⁊ in pus non est conuersum digerit ⁊ ad sanitatem prouocat. ¶ Item aliud ad parotidas emplastrum qd̃ hoc idem operari potest: qd̃. ℞. cyminum ⁊ farinam: habet enim scriptura sic farine ordei subtilissime. ℥. xxiiij. salis cõmunis aut armoniaci. ℥. v. picis. ℥. j. cere. ℥. ix. nitri. v. cymini fracti. ℥. v. olei veter. ℥. viij. ptisane. ℥. v. succi lini. lib. teres que sicca sunt cum vino ⁊ supermittes que remittenda sunt. succum autem de lini semine ⁊ ptisanam diligenter coques cum nõ vstulentur[k]. vteris autem hoc medicamine securus ad parotidas: ⁊ ad alia apostemata. Etenim maturat ⁊ diaforesim facit. Emollit loca dura ⁊ glutinat cito ⁊ dolores mitigat ⁊ bene facit. ¶ Item aliud emplastrum quod recipit adipis porcini. ℥. v. cere. ℥. ij. ouoruz albumina duo mellis tãtuz quantũ albumen ouoruz est farine triticee subtilissime qd̃ sufficit ceram in primis cũ adipe porcino resolues: ⁊ sic supermittes mediocriter eis cum factum fuerit tepidum ouorũ albumen ⁊ mel mittes[l] in mortario ⁊ tere bene: ⁊ sic mittes farinam paulatim donec mediocriter habeat emplastrorũ constructionem[m]: ⁊ iam diligenter teres ⁊ vteris: est eniz diaforeticum ⁊ paragoricum[n]. rumpit enim ⁊ sanat ⁊ perfecte purgat: facit autem ad synanticos. ¶ Itẽ diasiricon confectum medicamen ad eas causas ⁊ passiones mirabiliter facit. ℞. serici. lib. j. olei cotilam. j. Est autem eius permixtio vt coquatur donec amolentuz[o] fiat. ¶ Facit aũt ad multa hoc medicamen ⁊ non contẽnas q̃ tñ ex duabus conficitur speciebus: nam virtus eius magna est. ¶ Item emplastrum diamellilotum si cum diasiricon misceatur magnifice operatur: ita vt vna pars sit diasirici ⁊ due diamelliloti. Interdum etiam ⁊ per se positum mirifice iuuat. est. eniz in multis probatum hoc medicamen. ℞. autem hec prime gutte capitelli[p]. ℥. vj. leptocarion[q]. ℥. ij. saponis. gallici. ℥. iiij. affronitri[r] albi. ℥. vj. albumina ouorũ. v. mellis. ℥. iiij. mellilotí. ℥. iiij. olei veteris lib. j. cere. ℥. x. terebentine. ℥. vij. hoc enim ⁊ poros soluit ⁊ lapides ⁊ ossa ⁊ spinas eduxit: ⁊ multis vtilissimum est hoc medicamen. hoc enim in medio flegmone vti non oportet: ⁊ in quibus dolores nõ sunt nimij: sed ⁊ qñ volumus rumpere tumores: vbi aũt nimius calor est poni nõ opꝫ.

p Capitelluz est aq̃ saponariorũ. s. lexiuiuz q̃ fit sapo. Jañ.
q . i. nucis parue.
r . i. spume nitri.

¶ Curatio si ex cholerico humore fiant parotide.

Caplm. CXXVIII.

Quod si cõtingat fieri parotidas ex tenui ⁊ ardenti sanguine cholerico erit tibi hec cognitio: fit enim tumor rubsor ⁊ ignitus ⁊ herisipilato[s] similis: ita vt patiẽs locus ardere videatur: ⁊ qui tanget sentiet manifestum calorẽ inesse. His ergo expedit adhibere de ouis ⁊ oleo camomille ⁊ sapa[t] sicut consueuimus febricitantibus adhibere: adhibendum est ⁊ lexoperitum cerotuz qd̃ vocatur ambrosia: cuius est hec cõfectio croci. ℈. iiij. lythargirij. ℥. j. olei rosarum. ℥. iij. cere. ℥. iiij. adipis porcini. ℥. ij. mellis. ℥. j. succi lini seminis quod sufficit. hoc enim medicamen in calidis passionibus bene facit. ¶ Item aliud qd̃. ℞. hec cere. ℥. v. ⁊. ʒ. olei camomillini ⁊ rosa. añ. ℥. ij. ⁊. ʒ. ouorum vitella numero septẽ. farine fabe. ℥. iiij. confice ⁊ vtere. ¶ Aliud mirabile ad hoc ipsum iusquiamum lapacium cum axungia teres ⁊ cataplasma impones duobus aut tribus diebus. ¶ Aliud emplastrum ad idem cere. ℥. vj. colofonie foliorum perdiciados[u]. añ. ℥. vj. olei. ℥. iiij. confice ⁊ vteris. ¶ Facit autẽ ⁊ bene psilium impositum vt cataplasma: cui etiam oua admiscenda sunt. Sed ⁊ diachilon. qd̃. ℞. hec lythargirij triti lib. iiij. olei communis. lib. vij. cere libram vnaz pitimie[x]. ℥. vj. succi psilij. lib. iij. Succum autem psilij facies sic mittes triti psilij. ℥. iij. in aque fontiue. ss.[y] vj. ante autem vno die infundes. Alio die coques fortiter ad ignem mollez[z] donec pinguescat ⁊ sic mox cola: quia si infrigidauerit indurescit. Et iterum reuertes[&] in cacabo: ⁊ fac calidum ⁊ colas. sit autem tibi mensura arbitrio lib. iij. ⁊ sic hẽto tritum lythargirium ⁊ cum eo mitte in cacabo vbi succus est ⁊ agitando coques ad lentũ ignẽ donec amolentum[?] fiat deposito ab igne cacabo mittes ceram ⁊ resinam ⁊ cum iam non coinquinauerit digitos: in mortario mittes ⁊ cum spata malaxabis ⁊ duces in pellem vteris vbi tibi necesse fuerit. Optima autem fiunt ⁊ cataplasmata que fiunt ex dactylis ⁊ panis mica ⁊ vitellis ouorum ⁊ glaucio[ɀ] ⁊ croco ⁊ farina ordei composita. Etenim digerunt ⁊ mitigant ⁊ molliunt ⁊ rumpunt apostemata ignita ⁊ dura. Usi sunt autez nonnulli etiã de strigno[aa] ⁊ coriandro. Ego autem hec recuso sicut ⁊ stipteream.[bb] habentia ⁊ alia que sunt stiptica deprimunt enim materiam in profundo ⁊ non sine periculo.

s . i. spati cholice.
t . i. vino cocto.
v . i. paritarie.
x . i. resine.
y Hec est figura seu caracter sextarij Jañ. i vocabulo sextari⁹
z . i. lenẽ vł lẽtẽ.
& Nouũ psilliũ.
? . i. non inuiscat digitos.
ɀ . i. memithe ⁊ ẽ herba frida similima papaueri cornuto Ja.
aa . i. morella.
bb . i. alumen de pluma.

¶ Si ex flegmatico humore parotide fiant.

Caplm. CXXIX.

Tempus igitur cogit nos mutari ad eas parotidas que quidẽ nihil hñs doloris aut resistentis humoris sed mollis magis tumor existit: que ex flegmatico generantur hu-

more. In his igitur expedit aut chimolea trita in modum cataplasmatis inducta aut calcantum [a] similiter superungendum est: tamen prius butyrum. Aut calx viua lauata superlinita bene iuuat ⁊ inflatos tumores digerit vel euentat. Herbus [b] cum melle cataplasmatus siue cum mulsa satis desiccatiuam ⁊ euentatiuam habet virtutem.

¶ De dieta. Caplm. CXXX.

Dieta autem vtantur ante omnia conuenienti ⁊ expedienti maxime ad subiacentem passionez ex qua fuerit causa generata. Qđ si ex cholerico fuerit humore generat a temperato cibo ⁊ qui infrigidare possit vtantur. Conuenit igitur accipere succum maxime ptisane ⁊ alice [c] ⁊ citri ⁊ similia bene cocta similiter ⁊ ouorum vitella his vtillima sunt. Et malue ⁊ caules. Declinante autem flegmone ⁊ asperatiles [d] pisces ⁊ pipiones: ⁊ domesticoruz pullorum extreme partes. Sic enim ⁊ in omni diuersitate parotidarum oportet vti infirmantes. Si autem sine febribus fuerint etiam si in initio pisces aut acres [e] cibos aut pipiones accipiant nihil nocet.

¶ De narium passione. Caplm. CXXXI.

In his que contra naturã sunt polippi in narib⁹ nascuntur. Scđo autẽ vlcera in naribus nata ozime vel ozene appellantur. Quando autez contra naturam fluxus sanguinis fit aut in febrib⁹ aut cretica existit determinatio: aut plenitudo vel cruptio vene effusionez sanguinis facit. In primis ergo de ozimis dicẽduz est: qui de superfluis humoribus cũ acredine ⁊ putredine fiunt. Qđ si sola acredo [f] fuerit difficile sanitatem vlcus recipit qđ ⁊ fetet pessime. Curatio autem vtrisqz cõmunis est ozimis ⁊ polippis desiccare in primis ⁊ confortari caput manifestum est: qꝛ de superfluis humoribus ⁊ pessimis fluit [g] in nares. Propter quod oportet confortari caput totũ vt nullus ex eo superfluus humor inferiores occupet partes. Dictũ est enim sepius vt cũ capiti adhibueris fortitudinem tunc naribus adhibebis localem curaz. Ad corroborandũ igitur hoc modo vteris deraso quidem capite imponenduz est emplastrum diatheteon. Aut barbara qđ bitumen ⁊ picem recipit ⁊ maxime a Galeno aut certe a nobis ꝓbatum. Diamomenis emplastrum ad hoc scriptum: necnon etiam propriũ medicamen qđ ex cocleis hoc modo conficitur smirnis [h]. libani [i]. aã. ℥. j. cocleas interiores integras in petris inherentes numero ducentas quibus tritis addes ceraz cum ouorum albuminibus duobus ⁊ factum medicamen impones capiti cum linteo diebus nouem continuis. Et si malis humoribus infectum detineat̃ tertio hoc adhibeas. Post hec localia adhibebis adiutoria. Malorum granatorum tria sunt genera dulcia acria stiptica. Ex his tribus sigillatim tundantur recentia ⁊ matura que trita exprimantur ⁊ succum ipsorum mittes in vase stagneo ⁊ postmoduz coques: sic tamen videatur ꝙ satis sit liquidum: qđ aũt expressum fuerit. i. membranorum partes mittantur in mortario ⁊ terantur diligenter vt possibile est. Postq̃ autem ⁊ tritum fuerit resolues iterum in mortario cum succo ⁊ facies inde collyria talia vt in naribus eius possint recipi qui curandus est. Imponenda sunt in narium meatus in quibus polippus est: nam sine mordicatione ⁊ cõpassione iuuat acredo medicaminis: ⁊ in tempore multo amputat eum. Si aũt humidior ⁊ mollior polippus tibi esse videt̃ amplius mittes austera [k] malagranata. Si ꝟo durior acida minus. Et quia difficile est suscipere collyria propter hoc: vt iterũ pausare possint hi quibus non imponis ea expressum succum immittes: eteniz si ad aliam [l] descenderit [m] linies partẽ ipsam de quo [n] vteris in naribus que est ad naris foramina. i. palatuz de succo maligranati expresso: vteris autez penna aut lana inuoluto spato melle: aut de pino [o]. Puluerez aũt sine mordicatione scio ad hoc valentissimũ qualis est defrigis [p]. Huic enim non est vnuz genus sed ex quatuor metallicis speciebus cõponitur. i. calcanto [q] calciteo [r] calcucecaumenõ [s] ⁊ miseos [t] ante accipies ⁊ sigillatim teres cum aceto. Postea aũt totas quatuor miscebis teres cum vino donec sit glutinosum ad mellis spissitudinez ductum ⁊ tunc mittes medicamen in olla noua ⁊ cooperculũ superpones ⁊ linies de creta ⁊ in furno mittes vt redeat donec carbones fiant: ⁊ cum iterum foras tuleris cũ vino teres ⁊ puluerẽ factuz repones ⁊ vteris vbi necesse fuerit. Iste ꝟo puluis cõsumit diuturnos multum existentes polippos. Probaui etiã predictũ collyriuz qđ fit ex malisgranatis si ex eo fiat puluis ⁊ bene teratur ⁊ ad tricocinum mittatur ⁊ puluis subtilior insuffletur. Aut cuz spato melle apponatur: hoc aũt frequenter faciendum est vt nunq̃ minus [u] sit medicamen patienti loco: facile enim sub hac missione soluit̃ quẽadmodum in oculis frequens prestat inunctio. Lauabis aũt vt supradictũ est ex predicto succo vel vino. Qđ si nõ sufferat aliquis delicatus existẽs corpore vt si eunuchus aut mulier sit predicta medicamina si insuper irritetur siccas rosas teres vel tundes ⁊ cernes [x] diligẽter ⁊ sine mordicatione similiter ⁊ mirabiliter operabunt̃. Certũ est aũt qđ ista medicamina frequẽter sunt adhibenda. Lauari aũt opꝫ ex eo ipso adhibito labore. Qđ si vlcera in narib⁹ fuerint effecta super ea trociscis curam adhibebis quales sunt Andronius [y]: aut Passianus: aut Poliodus: aut Bitinius: aut is qui a me confectus est aliquando tñ cum vino dulci. Aliquando cum austero ⁊ modo cuz mediocri: modo ꝟo cum veteri ꝑm accidentia passionis vsus sum medicamine. Quod si aliquis diues me rogauerit vt bene redoleret medicamen consideraui ꝙ adhibeatur eo qđ bonum est ad ozliuas [z] ⁊ posset eas sanare ⁊ odorem bonum reddere vsus sum medicamine quod vocatur idiacrion [⁊] resoluens illud cum falerno veteri vino ⁊ miratus sum quomodo tam cito passio est curata. Dicta est confectio idiocrion in tyrie [ꝯ] antidoti confectione quam Galenus composuit. Et emplastrum diapipereon leucon [ꝫ] solutuz cũ oleo rosato ⁊ in naribus illinitum omnia vlcera mirabiliter sanat. Manifestum est autem in his passionibus: quia considerata vniuscuiusqz natura corporis si nihil impediat sanguis detrahatur etiaz catarticũ dãdũ est: ⁊ dieta obseruãda ⁊ caput radẽdũ est. Et medicamẽtis desiccandũ ⁊ apoflegmatismi [aa] adhibẽdi sunt.

¶ Ad sanguinis fluxum de naribus. Cap. CXXXII.

Platani pilas [bb] colligens siccabis eas vmbra ⁊ in cilicio aspero ⁊ fricabis ipsas pilas ad ciliciũ. Sin minus [cc] in qualicũqz: in qualicũqz cilicio fricabis ⁊ semẽtes proycies: ⁊ illã mollitiem [dd] colliges ⁊ repones in vase fictili nouo. In vsu autem illa lanugine platani implebis calamuz auferens [ee] si quos nodos habuerit ⁊ resupinato egro in narez patientis mittes ⁊ insufflabis: ⁊ mirabiliter sistet sanguinis fluxum. ¶ Item calcantum [ff]

a .i. vitreoli spẽs
b .i. orobus.
c Alica est genus frumẽti quidaz spelta[m] putãt.
d .i. squamosos.
e .i. acutos.
f .i. acuitas humorum.
g .i. influit.
h .i. myrre.
i .i. thuris.

k .i. stiptica
l Partem.
m Polipp… versus pal… vl' polipp…
n Eo medic… ne. s.
o Baculo
p Nomen … ris qui se…
q Est speci… treoli.
r Aliq vitr… species.
s .i. ere vst…
t .i. vitreol… beo.
v Quam
x .i. cribell…
y Trocisc…
z Ulcera …
⁊ Uide g… nonis … ma ꝑma … p⁹ trocis… daracuro… tes ꝯfecti… riace his … ꝫ nomina… crion.
ꝯ .i. tyriac…
ꝫ .i. album…
aa .i. medic… ponentes … ma a capi…
bb .i. bacca…
cc .i. sed si … fricueris.
dd .i. lanug…
ee A calam… lanugine.
ff Est spec… treoli.

teres diligenter ꝛ repones.cum aũt vsus exegerit rasuram lintei intinges in medicamine ꝛ impones naribus. ℂ Itẽ aliud spongiã nouã in pice liquida infusaꝫ incẽdes: ꝛ vstura illa linteũ tortũ inunctũ narib⁹ imittes. ℂ Itẽ aliud ouoꝝ testarũ tritarum partes duas: galle asiane partẽ vnã teres ꝛ linteum totũ aqua infundes ꝛ in puluere ipso inuolutũ in nares mittes. ℂ Itẽ confectio pulueris qui dicit̃ exãgia quo ego vsus sum calciteos [a] vsti.ʒ.c. calcãti [b].ʒ.l.miseos [c] assi.ʒ.xxx.calcucecaumenon [d].ʒ.vij.ꝛ.ſ.teres ꝛ vteris. ℂ Iteꝫ aliud smirnis [e] scenie [f] miseos [g] cipri.añ.ʒ.ix.calcanti [h].ʒ.vij. corticuꝫ pini lepidoscalcis [i].añ.ʒ.iiij. libani [k] manis.ʒ.iiij.calcucecaumenon [l] calciteos [m].añ.ʒ.xv. ambesti [n].ʒ.ix.gipsi assi.ʒ.iiij.teres ꝛ vteris. ℂ Itẽ aliđ stimeos [o] calciteos [p].añ.ʒ.vj.mannis [q] libani.ʒ.ij.resine frixe.ʒ.iiij.facies puluerẽ ꝛ vteris. Qđ si in naribus pessimus odor sit myrre achatie anthimonij.ʒ.singulas teres: ꝛ cernes sed addes mel coctũ: ꝛ ex hoc glutinent sibi extremas nares vel cartilagines hi q̃bus iam mederi nõ possumus vt odor fetidissimus opprimatur.

ℂ De liuore in facie. Caplm. CXXXIII.

SI liuores fiant in facie fomentãdi sunt aqua vbi mellilotũ ꝛ fenugrecũ fuerint cocta. Post fomentationem ℞o cum inunges ipsa aqua ex diarodon collyrio. Ad recentes ℞o liuores cataplasma facies de farina fabe cum melle: ꝛ impones. Cum flegmone aũt liuores fomentabis aqua calida ꝛ cataplasma decoctis lenticulis impones.

ℂ De dentium causis idest passionibns. Caplm. CXXXIIII.

GAlenus de dentiuꝫ passionibus. Aliqua enim omnib⁹ manifesta vident̃ queadmoduꝫ in omnibus passionibus: aut enim forati sunt aut nigrescunt aut retundunt̃ aut neqꝫ calidũ neqꝫ frigidũ sustinent sed ꝛ vtrisqꝫ [r] aut ex alio solo cõtingit pati dolorẽ: aliquando aũt nõ vident̃ manifeste que in eis sunt passiones: sicut quando qui patitur sentiens dicit in ipso dente dolorem in profundo factos: ꝛ ecõtrario respõdẽt aliqui dicẽtes dens os est: ꝛ sine dolore potest [s] esse: q2 os insensibile est: aut propter alias occasiones: q̃d [t] postmodũ erit dicẽdũ. Nunc aũt volumus sine logica ꝛ physica ostẽdere ꝓbarẽ his qui dicunt ipsum dentẽ dolere nõ posse. Etenim quãdo dolui diligentius a meipso cognoui sicut audiueraꝫ alterationes [u]: q2 nõ solum dolẽt dẽtes: sed etiam constringũtur ꝛ circũdant̃. Similiter aũt ꝛ inflãmationes patiunt̃. Unde mirabar si hec passio que vocat̃ flegmon in dentibus fieri posset lapidosam ꝛ durã substantiaꝫ habentibus. Et enim in alio tẽpore dolui dentẽ ꝛ manifeste sensi nõ in ipso dente: sed in gingiuis dolorem esse inflãmatis. Ergo ex hinc magis distenduntur partes. cũ enim inflationes nõ cedũt oppressione dolent. Sed in eis que incuniantur dẽtibus duris existẽtibus augmentatur dolor: ꝛ ꝓpter oppressionem dolent: vt vtreqꝫ sensibilitates in experimẽto sint. Alia enim est in gingiuis: alia aũt in ipsius dẽtis substãtia. Manifestum enim scio ꝛ testimoniuꝫ perhibeo his qui dicunt dentes dolere: q2 in neruo qui surgit in radicibus dentium ꝛ circũligat̃: ꝛ in membranis q̃bus circũtenetur in ipsis orta inflatione dolor augmẽtat̃. Et vt manifestius cognoscas nõ dentẽ: sed neruũ aut mẽbranã dolere. ablato enim dente qui dolet dolor minuit̃: nõ q̃a tollit̃: sed quia nõ opprimit̃ locus qui flegmonẽ habebat: ideo liberior est effectus ab oppressione ꝛ dolor cessat. Gingiuis enim ex flegmone dolẽtibus optimuꝫ est medicamen si oleum sicionium [x] calidum in ore teneatur. sit autem nouum: nam vetus nihil iuuat. In duplici ℞o vase calefacias ꝛ vteris. hoc enim de presenti iuuat flegmones in gingiuis. alia igitur medicamenta stiptica sunt adhibenda que reprimant: aut certe que digerant.

x .i. de radice cucumeris agrestis

ℂ De dentium dolore cura. Cap. CXXXV.

DOlente autẽ dente galla asiana cuꝫ aceto cocta ꝛ in ore tenta iuuat: sil'r auteꝫ ꝛ teda [y] in aceto cocta. ℂ Item titimalli radix in vino cocta ad medietatem: ꝛ in ore tenta in ipsa parte. ℂ Item iusquiami radix in oxymelle cocta ꝛ in ore tenta in ipsa parte. ℂ Item qđ confestim mitigat dolorẽ: allei spicas numero.v.libani obolos [z].iiij. ꝛ mitte articulos [&] duos de ramo sublatis: tamẽ folijs sigillatim teres. Simil'r ꝛ alleuꝫ ꝛ libanũ: ꝛ sic postea simul omnia misce ꝛ mitte in olla noua ꝛ supermittes aceti eminam vnã: ꝛ dum bullierit agitabis de spatula tede donec remaneat tertia pars: ꝛ sic tepido vtaris. Oportet aũt omnem humorẽ [?] in illo loco contineri vbi dens dolet multis horis hoc est donec ipse humor ibidem deficiat. ℂ Item in magnis dentium doloribus mirabiliter facit serpentis tunica: vbi [ꝝ] eniꝫ se expoliauerit: colliges ꝛ incẽdes: ꝛ cum oleo ad mellis crassitudinẽ teres purgabis dẽtem: ꝛ suppones omnia circũliniens dentẽ: si cauus fuerit intromittes ꝛ iuuat. ℂ Item origanum teres cum nitro ꝛ puluerem sperge in gingiuis mox cessabit dolor. ℂ Item opiuꝫ quirinaceum [aa] ꝛ piper equali mensura cum galbano in dentem pones. ℂ Item anodinuꝫ medicamen ad comestos dentes: facit eniꝫ ad tussim bene opij smirnis. añ.ʒ.ij.ꝛ.ſ.storacis.ʒ.iij. piperis albi triti ꝛ cribellati galbani.añ.ʒ.j.sape qđ sufficit tũdes simul ꝛ facies pastillos qui possint in foramine dentis intrare ꝛ de cetero medicamine dentem inuolues. Qđ si molaris dens doleat ipsa hora pausabit. ℂ Item aliud piperis pyretri succi titimalli galbani.añ.ʒ.j.teres ꝛ supmittes galbanum ꝛ inde mittes in cauatura dentis. ℂ Item ad dentes comestos opium silphium [bb] aut eius radices ꝛ galbanum mittes cum pipere: aut opium cum galbano aut oppoponacum mittes ꝛ inuolues iuuat. ℂ Item mirice [cc] stipteree cistis.añ.ʒ.iiij.oppoponacum obolos.iij.piperis albi.ʒ.ij.teres ꝛ miscebis gummi infusi in aqua.ʒ.ij.omni autem pensuꝫ cere duplũ in aqua calida solues ceram: ꝛ sic miscebis ꝛ conficies ꝛ vteris. ℂ Item trociscus ad dentium dolorem conficitur stipteree cystis.ʒ.iiij. piperis.ʒ.ij. pyretri.ʒ.ij. iusquiami succi.ʒ.iiij.teres cum aceto ꝛ fac trociscos ꝛ tenebis in ore. ℂ Item ad dentium laxationem ꝛ gingiuas comestas cum digito tanges loca salis armoniaci stipteree rotunde.añ.ʒ.ij.myrre.ʒ.j.facies autẽ puluerem ꝛ vteris. ℂ Item ad dentium corrosiones vel comestiones cornu cerui vsti salis armoniaci.añ.lib.j. masticis squinanti.añ.ʒ.ij.myrre.ʒ.j.facies autem puluerem ꝛ vteris. ℂ Item vt denteꝫ digitis apprehensum tollas purgabis eum ante bene. Rosas gallas asianas staphisagriam stipteree cystim sulphur viuum piper longuꝫ teres ꝛ facies puluerem ꝛ cedrie [dd] admiscebis lib.iiij. solues ꝛ ceram supermittes ꝛ malaxabis bene ꝛ ex eo circũlinies dentem. ℂ Item ad dentes commotos quo Galenus vsus est verba sunt ipsius: ac a me confecta. [ee] Ad dentes comeden-

y Est ligнuꝫ pingue vel pini vel abietis. Ian.

z Obolus est põdus.xij.granorum. Ian.

& .i. ramulos.

? Medicine predicte.

ꝝ Ubi ꝓ postq̃.

aa A loco.

bb Est herba de qua fit asa.

cc .i. genestre.

dd .i. gummi cedri.

ee Medicina.

tes se: experimentata ⁊ ꝓbata a me magnaꝫ hr̄e virtutem quā dignā se [a] existimaui scribi. Que facit ad frigidas passiones dētiū in eis q̄ fride aque potatione plus debito aut niue aut pomis frigidis humores de capite in dētes fluūt mirifice iuuat. Sed prius apoflegmatismis [b] vtanť: ⁊ sic postea hoc medicamine vtanť. Naꝫ si sine humorib⁹ frigor fuerit hoc solo medicamine curabunť: vti aūt eo post apoflegmatismū est: qꝛ nō solū euacuabiť qui nocet humor: sed ex eo effectā passionē amputabit. ¶ Cōfectio aūt medicaminis hoc modo fit. Accipe duas herbas que dicunť ꝑdiciados [c] ⁊ sideritis [d] siccabis eas in domo paulatim exurēs sine sole: vt neqꝫ humide neqꝫ sicce sint saltē ita vt eas tundere ⁊ cernere possis ⁊ vstulabis intantum vt expediētes [e] fiāt. Nā corrūpenť virtutes earū si amplius vranť: in altera aūt olla vres salē frictuꝫ cū stipterea cystis [f] ita vt mel subijcias ⁊ sic cū eis que sunt vsta hec admiscebis tusa ⁊ crebrata subtili tricocino: ⁊ iterū in mortario diligēter teres. Meli⁹ āt erit medicamē si subtilissimū fuerit factū. Uti aūt eo opꝫ solos dētes fricādo absqꝫ gingiuis. Si aūt ꝯtigerit eas humidas esse vel infusas vltimū est eis medicamen hoc siccatiuā hn̄s virtutem inquātū diligētius fuerit tritū vtilius est humidis gingiuis: ꝯ̄riū aūt siccis. Post gingiuas aūt radices dētiuꝫ fricato queādmodū ⁊ dētes. Miscēde sunt etiā ad cōficiendū medicamen spēs hoc modo herbaꝝ vstaruꝫ sint. ʒ. xvj. Coꝝ aūt que cū stipterea mixta sunt ⁊ vsta. ʒ. xij. sit aūt herbaꝝ mēsura equalis anteq̄ꝫ vranť: salis aūt vsti quatuor ꝑtes ꝯtra stipterea. Alie aūt spēs non sunt vrēde sed siccaꝝ puluis est imittēdus cū eadē mēsura ⁊ pēso: origani comaꝝ. ʒ. ij. pipis. ʒ. iij. pyretri. ʒ. ij. costi. iij. iris illiricon [g]. ʒ. v. apij seminis. ʒ. iij. mēthe sicce siseleos hyssopi cornu cerui vsti aut caprini. añ. ʒ. ij. Si aūt regi ꝯfeceris mitte cinamomi. ʒ. ij. Ad laxatos dētes aūt ego sum vsus calcucecaumenon. ℥. j. comaꝝ galli trici. ℥. j. stipteree [h] cystis. ℥. iij. strongili .i. aristologie rotūde. ℥. iij. nardostochij [i]. ℥. ij. folij. ℥. j. piperis albi. ℥. j. pyretri. ℥. v. tundes aūt omnia ⁊ appones gingiuis vsqꝫ ad radices dentium.

[a] .i. Galeno.
[b] .i. medicis educētibus flegma de capite.
[c] .i. paritaria.
[d] Est herba cui⁹ succus est sanguis draconis Jañ. auctē Serapionis.
[e] Ad terenduꝫ ⁊ cribellandum.
[f] .i. alumine de pluma.
[g] A regione.
[h] .i. aluminis.
[i] .i. spice nardi.

¶ De squinance vel sinance. Capl'm. CXXXVI.

Sinancis aūt passio plus q̄ꝫ alie passiones acuta est ex gule cā aut colli suffocationē infert patiētibus. Uñ ⁊ sinancis ista passio merito appellať: qꝛ satis acutissima est: ⁊ cito ꝑiculuꝫ infert. Unde necesse est vt citius cura ei⁹ ordineť. Sed qm̄ oēm curationē cognitio p̄cedit cāe: necesse est sciri substātiā passionis ⁊ causas ipsius ⁊ ꝺ̄rias ⁊ cognitionē vniuscuiusqꝫ eaꝝ. In initio igiť q̄ fuerūt medici ⁊ antiq̄ q̄ꝫplurimi oēm spēm flegmonis circa gulā factā seu que intrinsecus seu extrinsecus oppresserit suffocatio sinācez nominauerūt. Sed postea diuiserunt ipsum flegmonem in quatuor differentias. Interiorem aūt feruorez musculorum ⁊ gule vocauerunt squinancem: extrinsecus vero perasquinancem dixerunt. Similiter autem intrinsecus flegmon sinancez facit. Extrinsecus vero perasinancem. His itaqꝫ se habentibus dicemus vniuscuiusqꝫ speciei competentem curam.

¶ Curatio sinancis. Capl'm. CXXXVII.

Scire igitur vniuersaliter oportet quia neqꝫ soluꝫ reprimentia adiutoria in hac passione adhibenda sunt: neqꝫ diaforetica: sed mixta sunt offerenda. Attēdēdum est etiam tempus in his: vt q̄n diaforetica: q̄n reprimētia offerenda sint ⁊ q̄n misceanť. In initio quidē passionis cū adhuc reuma sup̄currere videť ea que reprimāt amplius eē opꝫ. Si aūt in statu fuerit ꝓperare diaforetica sūt adhibēda medicamina. In declinatiōe aūt posita adhuc fortiora magis sunt adhibēda medicamina diaforetica. Qui eniꝫ solis vsi sunt calasticis [k] adiutorijs seu extrinsecus siue intrinsecus isti magnuꝫ malū ipsi cause intulerūt .i. suffocationē acutissimā ⁊ inflāmationis augmentū ita vt multi vix euasissent: alij etiā periculum mortis incurrerūt. Non solū enim opꝫ tēporib⁹ deseruire: sed etiā virtutē medicaminū ꝯsiderare. Leuiora enim ⁊ imbecilliora vel molliora medicamina his adhibēda sunt qui molli ⁊ delicata sunt habitudine: quales sunt eunuchi ⁊ mulieres ⁊ viri q̄ sunt cādidi: q̄ aūt duriores sunt corpore ⁊ nigri his fortiora sunt adiutoria administrāda. Etenim queādmodū in duris ⁊ fortioribus adiutorijs oblatis cōsentiēte nā maluꝫ opprimiť: ita in delicatis corporib⁹ dum fortiora nō sustinēt oppressa nā a malo victa succūbit. Propter qḋ diligēter attendere opꝫ vt ꝯ̄ria adhibeanť passioni: ꝓpa aūt que sunt amicabilia habitudini corporis ministranda sunt vel que sufferre possit natura.

[k] .i. repcussiuis.

¶ De simplicib⁹ adiutorijs. Capl'm. CXXXVIII.

Dicemus ergo nūc iam qualia adiutoria sunt simplicia ⁊ leuia: ⁊ qualia sunt fortia ⁊ que sunt que op⁹ nō hn̄t misceri ⁊ que in diamoron miscenda sunt. Simplicius ergo est de succo mororum ⁊ melle cōfectū. Et hoc facit ad incipienteꝫ flegmonē tēsillarū [l] vue ⁊ gule ⁊ ne simpl'r dicā ad oēm mediocrē tumorē ⁊ maxime mollioribus carnibus ⁊ cādidis cōsistentib⁹. Cōpositū aūt medicamen diamoron nō solū facit in p̄ncipio: sed in statu habētibus flegmonē: fortius eniꝫ ⁊ diaforeticū est si myrrā accipiat: ⁊ multi q̄dē ab initio sic cōfectū cuꝫ myrra dant. Sed melius est in statu offerri qꝛ diaforesim [m] ⁊ digōnē facit humoꝝ. Tūc etiā ⁊ si de diabisara ei admisceatur modicū aut aliqḋ aliud antidotū qḋ diaforesim p̄stet plus erit opatiuum. Qḋ si iā incepit cal's ille flegmon ⁊ bulliēs cadere ⁊ duricia q̄dā loci remāserit: tūc ⁊ sulphuris viui admiscēdū erit modicū ⁊ nitri in ipsa mēsura medicamini ad diaforesim faciendā. Et si aliquis spissus aut pinguis humor est sufficit vt nitri habeat. ʒ. iij. sulphuris viui. ʒ. j. Qḋ si nō sustinēt mordicationē medicaminis laborātes: sꝫ ⁊ stōchus in eis sit imbecillior ⁊ subuertať a medicamine fugiēdū est nitrū ⁊ sulphur donec linianť parichimie [n]: ⁊ sufficit solū diabrosaria [o] ⁊ mixtura aut pulegij: aut origani: aut calamēti: aut hyssopi: aut piperis: vt aūt nō sit asperū in faucib⁹ optimus est liquiritie succus admixtus. Hec sunt eniꝫ adiutoria suauia absqꝫ lesione oblata oīno his qui nō possint ferre fortiora medicamina. Ut autem conficere volēs q̄s nō habeat opus iteꝝ in alijs querere radicibus necīuꝫ existimaui ⁊ ipsas tradere confectiones.

[l] .i. faucium.
[m] .i. resolu[...]
[n] Paricb[...] inquit Ja[...] Alexādro [...] sgnātia d[...] apa: sꝫ P[...] pichinuias[...] gdalas fa[...] vocat.
[o] Cōfectio [...] scripta in [...] sequenti.

¶ De confectione diamoron vel alijs medicaminibus ad sinancem congruis. Cap. CXXXIX.

Diamoron simplicem ad sinancem hoc modo conficis mororum succi. ℔. v. [p] coques ad millis liquidi spissitudinem. Post hoc vero addes mellis. ℔. j. [q] ⁊ coques vt sit spissitudo mellis. Uteris autem in principio his que reprimunt in statu que digerunt: in declinatione vero inflāmationem que mitigent. ¶ Iteꝫ confectio diamoron mororum succi. ℔. j. [r] croci. ℈. vj. myrre. ℈. vj. olfa-

[p] .i. sextario.
[q] Sextarium.
[r] Sextarium.

cij pulueris

cy [a] pulueris.℈.iij. stipteree [b].℈.vj. mellis.℔.5.dimittes autem siccari mororum succū hora vna ꝛ post ad ignem calefacies ꝛ modice fiat spissior. ℂ Iteq̄ʒ mittes mel ꝛ coques donec pinguescat ꝛ ad tertiam partem conuertatur: ꝛ cum infrigidauerit mittes puluerem ꝛ vteris. ℂ Item diamorō quod confecit Galenus mellis lib.j.succi mororum cotilas [c].v.vini austrei lib.totidem. Qd̄ [d] si non.habeas olfacium oleuʒ succum mittes: ante autem bullire oportet succus solos donec pingues fiant ꝛ sic mittes semel: demuʒ coques vt veniat ad mellis spissitudinē ꝛ sic mittes puluerem ꝛ sic coques iterum donec omnia in vnum cōmisceant. he sunt autem confectiones de mororū succis de arboribus. Sed de rubis mororuʒ succus similiter confectus mirabiliter facit. ꝛ de malis cydonijs succus ꝛ de malisgranatis ꝛ de piris imaturis ꝛ nespillis ꝛ sorbis ꝛ prunis fieri potest. Manifestum est aūt in his stiptioribus pomis [e] miscendum esse mel interdum etiam ꝛ duplum. Est autem quando ꝛ triplum omnia hec apta sunt stomaticho adiutoria: ꝛ sine periculo si glutiantur: q̄uis mediocriter iuuent tumores. ꝛ his quippe succis miscere oportet ea que in diamoron sunt scripta. ℂ Item de nucum corticibus succis his fortior est modice: sed ꝛ de rubis ꝛ malisganatis [f] ꝛ cydonijs cōfectiones. Nam ꝛ confortatiuuʒ [g] apud stomachum habent. ℞.autez hec diacarei [h] confectio augusto mēse colliges nuces ꝛ cortices exteriores colliges ꝛ mox in pila [i] tundes ꝛ cum colaueris succuʒ ante modice coques: admiscebis ꝛ modicum mellis: vt scriptum est in diamoron: ꝛ iteruʒ coques ad mellis spissitudinem. si quis ergo ipsum [k] solum bibere voluerit sine aliqua mixtura: faciat vt admisceat infantibus ꝛ mulieribus ꝛ magis in initio passionis. Si autem ꝛ myrram ei admisceas facit ꝛ in statu passionis cum sulphure ꝛ nitro mixtum ꝛ in declinatione ꝛ in quibus vt diximus durities vel constructiones sunt in faucium locis. Hec autem dicta de diacareon sufficiant confectione: quemadmodum ꝛ de diamorō ꝛ aliorum pomoruʒ [l]. Usus sum ꝛ alijs adiutorijs in quibus magne virtutes sunt ad sanandum synancē: de quibus in sequentibus a nobis erit dicendum. In primis exponam mirabile adiutorium ad sanandum synancem: ꝛ fortissimum satis ꝛ multos quidez a maximis liberauit periculis ꝛ plurima habeo experimēta. ℞.autem hec ireos piperis croci.aā.℥.j. balaustie.℥.ij.roris siriaci [m].ʒ.vj. vini.℔.iij.sape.℔.j.mell'.lib.iij.stipteree [n].℥.j.confice ꝛ vtere. hoc enim adiutorio in omni tempore vti oportet: ꝛ maxime in quibus calefacere aliquid opus est ꝛ subtiliare que constructa sunt nimis. Magnum est enim adiutoriū ꝛ satis operatiuum: ergo enim experimentatum habeo hoc dehiçara confectum. vocant autem alij hoc diacelidon: ꝛ diahermola: facit enim ad pessimas ꝛ ad disperatas synances hoc diahiçara antidotuʒ. ℞.autez hec anisi apij seminis ameos squinanti stipteree ireos bissare quod quidaʒ hinolam vocant que est rutha syluestris. aā.℥.singulas cassie thuris crocomagmatis [o] rosarum siccarum.aā.℥.j.filiorum hyrundinum cui eris recentis ℥.iiij.croci.℥.j.ꝛ.5. nardostochij [p] amonij.aā.℥.iiij. gallas asianas numero.ix.solues cum melle ꝛ vteris. Et hoc solo potes vti in medijs passionibus: ꝛ subtrahere ei [q] oportet virtutez imbeciliora [r] adhibendo ei: vt milium ꝛ rosas siccas: aut gesasteron [s] aut lempinas frigidos [t] aut farinam ordeaceam ꝛ similia: vt arbitratus fueris expedire. Similiter autez ꝛ si augmētare volueris ei virtutem vt fortius sit adde ei nitruʒ ꝛ elacterium [u] simul: ꝛ stercus columbinum aut vstuʒ aut non vstum. Sed ꝛ canis stercus admiscebis qui ossa comedit quod album inuenis: si autem humanū stercus admisceas non vstum: adhuc magis fortius efficitur medicamen. Oportet etiam ꝛ tempora attendere ad aliqua admiscenda medicamina quemadmodum sal armoniacum. hoc enim non solum reprimit sed diaforesim facit. Quod si brionie radicem admisceas adhuc magis diaforeticum est medicamen: videlicet que satis diaforetica sunt in illis vtenda sunt in quibus iam nihil supercurrit: sed duritiē habent multam inflammata loca. Et synapim factam sicut cōsuetudo est manducandi admixtam oxymelli sic tepidā gargariçent. Et tūc illinitū diabissara medicamē mirabiliter iuuat qui [x] sciroden [y] flegmonem habent. Oportet enim in omnibus reumatismis reprimere quod fluit ꝛ digerere quod susceptum est ita vt non constipentur spirituales vel transgulentur. Strangulari enim contingit infirmantem causa suffocationis. Fortius autem efficitur illinimentuʒ si admisceantur antidoto diabiassare hec tria. dico autem ex hoc multos fuisse liberatos sine flobothomo ꝛ catartico: ita q̄ nec opus habēt infirmantes alio medicamine. Sunt autem hec tria canini stercoris ꝛ humani ꝛ elacterij [3]. aā.ʒ.ij.i.℥.j. de diabissara antidoto admisce ꝛ amplius ex eo misceri oportet. Ita vt s̄m virtutem patientis ꝛ habitudinem attendas. Quod si execrabile iudicauerint [z] vt recusent humanuʒ stercus sufficiunt ista duo sola: scilicet elacterium ꝛ caninum stercus ad liniēdas perichimias [?] cum melle. Ubi autem non potest illiniri cum calamo insufflatuʒ hoc idem prestat. Ut aūt non male oleat stercus ante tres sola ossa canis comedat: ꝛ sic erit albū ꝛ nihil mali. ℂ Itē aliud raffani semen teres ꝛ cum oxymelle gargariçandum dabis ꝛ iuuabit satis: deducet enim humorem multuʒ. ℂ Itē aliud picen liquidam ꝛ nitrum cum melle ꝛ cedrie [ꝫ] modicum addens satis bene facit ꝛ ad diuturnas passiones ꝛ in scirosim cōuersas flegmones. ℂ Itē aliud gargarisma salicis folia coques in aqua donec mutet colorem ꝛ dabis ad gargariçandum. ℂ Item aliud furfures ꝛ caricas çemam [aa] dabis ad gargariçandū ꝛ maxime quibus tensile [bb] habent ab initio flegmonem. ℂ Item çema [cc] lenticularum ꝛ dactylorū dabis ad gargariçādū magis in initio passionis. ℂ Itez aliud calcucecaumenō.i.eris vsti.ʒ.iiij. nitri croci.aā.ʒ.ij.mellis quod sufficit. mediocriter autez coques in vase eneo ꝛ vteris. satis enim benefacit quando in statu est causa. Aliud absinthium cum melle bene facit. ℂ Item aliud ad eas que sine vlcere sunt ꝛ diuturne sincopes. ℞.euforbij.ʒ.ij.mellis.ʒ.viij. Ante autez decoques mel bene ꝛ supermittes euforbium: facies autem cataputias [dd] ꝛ circūlinies ouo ꝛ dabis duas ad glutienduʒ ꝛ secundum [ee] reddunt ventrem ꝛ suffocationem tollunt. Multum enim operatiuum est hoc adiutoriuʒ ꝛ ad glutinosos ꝛ pingues humores ꝛ consistentes flegmones sine vlcere mirabiliter facit.

ℂ De flobothomia ꝛ catartico ac ventosis synancis. Caplm. CXL.

Ante omnia quidem flobothomiaʒ in synanticis necessariuʒ est adhiberi. Sed non desubito vel semel aut bis sʒ per partes euacuandi sunt ꝛ magis ex ipso patiēti loco propter quod ꝛ tertio ꝛ quarto eis afferri [ff] oportet

c

v Est succus fructus cucumeris agrestis. Iaā.

x Dis.s.

y .i.durum.

3 Succus fruct⁹ cucumeris agrestis. Iaā.

z Taliter.s.

? Perichimia loquit Iaā. ab alexādro.c. de sgnātia dī ipsum apostema: sʒ plinius pichimias vocat amigdalas faucium.

ꝫ .i. gūmi cedri.

aa .i. decoctionē vel ius.

bb .i. fauces.

cc .i. decoctionē.

dd .i. pillulas.

ee .i. bonū ꝛ laxum.

ff flobothomiā.

a .i. foraminis stricturaz in flobothomia.
b Incisionez venarum.

angustiam [a] solam fugientes. Nihil eniz amplius eos ledit q̄ʒ angustia in flobothomo ⁊ post flobothomuz. Et si aliqua causa non impediat sub lingua non dubitabis incidere venas: sed ne differas [b] in crastinuz sed die facito. Ego enim scio quēdam dum vrgeret necessitas mane flobotbomatuz ⁊ in vespere venas de sub lingua fuisse incisas ⁊ sero dedi in ptisane succo diagredium ⁊ sic vix euadere potuit. Et alterum quidez scio quem mox flobotomaui de duobus brachys non expectans alterum diem: ⁊ sic dedi catarticum ⁊ succuz titimalli statim expressum de ipsa herba vt collecta fuerat. Hec autem potio habet mensuram. ℈. iij. vel plus vel minus. Hoc enim fit vbi fortis virtus est infirmantis ⁊ est etate iuuenillis ⁊ robustus. Et si egritudo augmētādo nō termienẽ nulla dāda est dilatio.

c Phagitide vene sunt īfra fauces infra os que flobothomātur vice venarꝫ que sub ligua. Jañ.
d Venis.
e Scio.

Scio enim ⁊ phagitidas [c] incisas fuisse venas non inuentis [d] sub lingua ⁊ mirifice fuisse iuuatuz. Et [e] mulieri cuidam de talo incisas venas fuisse cognoscens quia nō purgabatur menstruis: pro qua re magis exinde ei expediebat detrahi sanguinem. Et hoc etiam adiutorium duplex fuisse remedium manifestum est quoniam consuetudo regressa est ⁊ a passione est liberata. Et hoc etiam in viris fieri oportet si emorroydas habeant in vsu ⁊ se subtraxerint in hanc incidentes passionem. Scire etiam nos oportet q̄ ⁊ ventose necessarie sunt in hac passione: sed cum iam remouerit se supercurrens [f] materia ⁊ neqʒ plenitudo suspicatur esse in capite ⁊ totum corpus iam non esse plectoricum. Supercurrente enim materia ⁊ locis adhuc reumatiçantibus ea que reprimant oportet adhiberi: ⁊ ea que extrahant humores remoueri. Et cum cessare ceperit supercurrens materia adhibenda sunt que diaforesim [g] faciant. Tunc enim ⁊ ventose adhibende sunt ⁊ fomentationes ⁊ emplastra ⁊ cataplasmata quando iam nullus est timor superuenientis humoris. Nam antea ventose euacuatio ⁊ scarificatio plus faciunt superuenire materiam.

f A capite. s.
g .i. resolonem.

¶ De his que extrinsecus sunt adhibenda in fomentationibus ⁊ cataplasmatibus. Cap. CXLI.

h .scilz.
i .i. resolonem.
k .i. vino cocto.
l .i. ficus sicce.
m .i. duris.

Fomentationes autez ⁊ cataplasmata extrinsecus iponi collo oportet [h] lanas oleo infusas. Aut cerota mollia de cera ⁊ butyro ⁊ adipe anserino confecta. Cataplasmata vero adhibenda sunt que diaforesim [i] facere possunt ⁊ digerere humores. i. de ordei farina ⁊ lini semine ⁊ dactylis coctis in sapa [k] ⁊ croco ⁊ mica panis simul coctis. Fugere autem oportet que soluz laxant cataplasmata vel ea que nimis reprimunt. Diuturnis autem ⁊ duris iaʒ effectis flegmonibus carice [l] erunt tunc admiscende. Bonum autem est ⁊ lappatium ⁊ adipem ⁊ nitri modicum adhiberi. Educi enim oportet materiaʒ extrinsecus quod per se natura facere festinat. Et fomentationes in diuturnis ⁊ scyrodicis [m] passionibus adhibende sunt ex aqua calida vbi camomilla herba ⁊ euiscus fuerint infusa ⁊ excocta. Si vero ⁊ lauri admiscebis folia ⁊ maxime si frigidum humorem infixum videris plus iuuat.

¶ De dieta synanticorum. Cap. CXLII.

Dieta autem vtanẽ primo aquosa mlᵗa que valeat extenuare ⁊ purgare per vrinam ⁊ ventrem. Dari autez oportet quod pulmo ⁊ thorax suscipiat: ⁊ extenuet loca in pulmone ⁊ thorace. Ministranda est ergo mulsa tribus diebus. Post tres vero dies ⁊ succuz ptisane dabis: habet enim in se aliquid quod subtiliet ⁊ proyciat ⁊ nutriat ⁊ feruorem infrigidet. Jam autez extenuato flegmone ⁊ minorato necesse erit ⁊ ouorum vitella dari mollissima ⁊ non multū. Sub nimys eniz cibis mox suffocantur ⁊ iterū periclitantur. Oportet enim abūdantiam cibi fugere velut magnum malum. Si eni in periculo sunt modico cibo accepto quanto plus si plus accipiant estimandum est. Hec enim sufficiāt de synanticis ⁊ squinanticis dixisse. Estimo enim me nihil pretermisisse neqʒ de diete causa: neqʒ aliquod aliud de curatione. Et si enim aliquid pretermisi ⁊ hoc inueniet quis hoc ipsum legendo: ⁊ poterit cōycere [n] omnia si sensu fuerit capax.

n .i. cōiecturare.

¶ De signis pleureticorum. Cap. CXLIII.

o Pleuresis.
p Epiploum.
q Epiploum.
r .s. cor.
s Epigoroto.
t .i. contrahit.
v .i. anhelitum.

Pleuresis est acutissimus dolor lateris pleuresis. Non eniz omnis dolor lateris pleuresis nominatur. Inflammatio [o] enim est in latere dextro vel sinistro orta in epigoroto mēbrano. i. in omento vel cingulo quod [p] circundat latera vnde ⁊ febres generantur acutissime proximū [q] existens cordi quod [r] ex illo [s] compatiens febreʒ acutissimam excitat [t]. Cum ergo inueneris febrientem acute ⁊ difficultatē pati spiritꝰ [u] ⁊ dolores existere cū punctionibus ⁊ tussi: tunc oportet verum esse pleureticum cui hec omnia contingunt. Febriunt enim acute ⁊ difficulter respirant: ⁊ qui in epate flegmoneʒ habent his tenditur latus ⁊ dolorem patiuntur ⁊ tensioneʒ pro compassione: ⁊ tussiunt ⁊ pulmo compatitur: sed punctiones sic non habent vt pleuretici neqʒ pulsus duros: discernuntur [x] enim ⁊ a proprietate doloris ⁊ pulsu. Pleuretici quidem durū habent pulsum. Epar vero patiens nō hʒ durū [y] queadmodū neqʒ qui ex pulmone laborant: pp [z] qd eniʒ molle est nihil tale patiunẽ. Sʒ neqʒ tussis similis pleureticis ⁊ epaticis est. Pleureticis eniʒ ⁊ tussis minima accidit ⁊ postea accidente tpe oīno expuūt tinctū qd significat qualis humor flegmonē operaẽ. Rubeus igiẽ si fuerit significat sanguinē fecisse queadmodū si flauus [⁊] fuerit: ex cholerico generaẽ humore. Qd si albus ⁊ glutinosus fuerit ex flegmatico humore. nigrū aūt si expuant ex melancholico nasciẽ humore. Epaticis aūt tm̄ tussis irritaẽ ⁊ nihil expuunt. Cognoscere autez te volo qr ⁊ pleuretici aliqñ tussiūt ⁊ nihil expuunt vn̄ nō opʒ ex hoc tussientes ⁊ nihil extra proycientes pleureticos in al's epaticos esse. Cōtingit eniʒ ⁊ pleureticis vt vix digesta aut indigesta sint sputamina: ⁊ maxime in periculis constitutis. Contingit autem vt sub minutis ⁊ inferioribus costis sit flegmon vt nihil occurrat accidere in thoraceʒ sicut ⁊ si extrinsecus accidat flegmō decipere. Neqʒ eniʒ ab eis aliqd expuiẽ: sʒ plurime? si non eis diaforesim [ꝥ] faciat passio in apostema trāseunt ⁊ vix contingit hoc apostema. Attendere ergo oportet difficilem in singulis colorem: in vultu enim pallidi q̄ʒplurime hy sunt quibus epar dolet quod in pleureticis raro contingere solet: rubei eniʒ sunt. His ergo oportet pleureticos cognosci.

x A pleureticis.
y Pulsum.
z Membrum.
⁊ .i. citrinus.
? Materie.
ꝥ .i. resolonem.

¶ De cura pleureticorum. Cap. CXLIIII.

Curabis igitur eos si prius causam attendas ⁊ naturaʒ ipsius passionis. Si enim sanguineum cognoueris esse humoreʒ ex quo efficitur flegmō ad flobothomum veniendum est: ⁊ maxime si in supiorib' cōsistat partibus. Jta vt in humeri

parte

parte nimis extensus sit dolor. Quod si horum nihil
fuerit ⁊ dolores infra diafragma fuerint purgari per
ventrem oportet sicut docuit nos Hippocras dicens.
Neq3 enim flobotbomum adhibebis neq3 catarticū
dabis antea sicut plurimi faciunt nisi diligēter discas
qualis humor fecerit flegmonem ⁊ qui amplius do-
minentur in corpore. multa enim alia ostendent tibi
plenitudines corporis: ⁊ fomētationes ostendent tibi
si habeas in illo loco. Quod si te fomentante cum sa-
cellis dolores fuerint leuigati vt egrotans manifeste
leuiorez se sentiat cognosce non in eo flegmonez esse.
Tunc enim securus solas adhibebis fomentationes ⁊
localia adiutoria que diaforesim facere possunt. Si
autem nihil horum fiat sed magis dolores augmentē-
tur fortiora accipiant. In his enim scias corporis in
esse plenitudinē ⁊ ꝙ calefacta loca ad semetipsa plus
attrahunt materiam. quare cum hoc cognoueris non
differes: sed omnino euacuabis nihil ante ponēs. Qua-
lem autem adhibeas curam dehinc a nobis dicenduz
est. Multi enim qui non sunt medici fugiunt vt non
purgent pleureticos. Flobotbomanduz ꝟo velut in-
culpabilem ⁊ cautiorem credentes permittunt adhi-
beri. Sciri autem oportet ꝙ multi ⁊ maxime in qui-
bus plenitudo sanguinis non satis inesse videtur scari-
ficatione vsi sunt. Et cucurbitas [a] mox post incisionē
superposuerūt vt nociuus humor qui ꝯtinetur in pro-
fundo exiret. Hoc enim facientes mirati sunt quomo-
do taz cōfestim dolores amputati sint vt nō amplius
opus haberent fomentatione vel alio adiutorio. Opti-
mum igitur est ⁊ valde vtillimum in quibus parua
plenitudo fuerit hoc vti adiutorio. Utor autez fomē-
tationibus proprys ad vnūqueq3 superabundantem
humorem. Si enim sanguineus fuerit que desiccare ⁊
digerere possint sine nimia calefactione adhibeantur
qualis est milium aut panicum. Si autez cholericus
vtor spongys cum aqua calida expressis aut vbi ca-
momilla herba fuerit excocta. Quod si flegmaticus
de salibus ⁊ folys lauri aut orobo frixo aut lanis in
anhetino oleo infusis. Melancholico autem humore
existente magis fomentatio adhibenda est vbi tritici
furfures decoquuntur: aut aque vbi camomilla deco-
quatur. Et ex oleo camomillino fomentationes opti-
me sunt ⁊ pene ad omnes dolores expedientes. Nam
hec omnia ⁊ ad omnes dolores poterunt proficere ⁊
si calidiora opus est fieri: admisceantur quidem eui-
sci radices anhetinū oleum pro camomillino adda-
tur. De pusta [b] autem fomentationes ⁊ maxime que
habent mordicationem quandam valde recusande
sunt: reprimunt enim materiam. Que autem minus
acria sunt reumatiçare faciunt inflammata loca. Cero-
to igitur vtor ⁊ fomentationes sine mordicatione ma-
gis adhibēde ex adipibus maxime in initio. Digestio-
ne autem apparente nihil nocet calidis vti medicami-
nibus qualia sunt diamelliloton per se vel cum adi-
pe porcino mixtum. Similiter autem ⁊ piganuz [c] qđ
quidam diapiganum appellant satis in profundo po-
test flegmonem digerere per se vel alys mixta. Po-
tui etiam dabis plus oibus satis aquosaz mulsam [d].
Nihil eniz hoc inuenire poteris aliud melius pleure-
ticis adiutorium. Si autem nimia fuerit febris nec si
satis sit aquosum aliquid nocebit quando pro mulsa
apomelle [e] vteris. Itaq3 sepius vtraq3 bibenda ma-
gis sunt q̄3 sorbenda vt inherens flegma expuere va-
leat. Quod si amplius constrictum inheserit flegma
aut vix excreare possit hibant oxymel. Quod recipit

a .i. ventosas.

b Pusta est ace-tū aqua mixtuz ⁊ aliq pustā vo-cāt lauaturam vinaciarum.

c .i. ruthe agre-stis.

d .i. hydromel.

e Qñ fauus mel-lis in aq̄ lauat̄ aq̄ illa mellita apomel dicitur. Jañ.

prassium in decoctione. Fuge igitur diacodion medi-
camen anodinuz philonium aut aliquod aliud medi-
camen quod mitigare [f] valeat dolorem: quia maxi-
mum periculum infert ita vt difficultatem faciat ad
proyciendum liquores omni virtute deiecta vel mor-
tua [g]. Nam cum dolores non digestis corruptis hu-
moribus incurrerint ⁊ nimia insomnietas facta fue-
rit: ⁊ virtus in eis sit valida vti anodinis [h] nō est irra-
tionabile vt virtutem reuocent que nimis ab insom-
nietate periclitabatur. Si autem imbecillior virtus
fuerit fuge omnino narcoticas potiones.

f Stupefacien-do. s.

g Existente.

h Sōniferis. s.

De cibis dandis synanticis. Cap. CXLV.

CIbus igitur dādus est succus ptisane optie co-
ctus amissa ventositate. Si enim nō bñ
coquatur inflat hypocundria quemad-
modum alia legumina. Si eniz difficul-
ter ⁊ nō vehementer expuunt amigdalas purgatas ⁊
tritas admiscebis ptisane vt simul coquantur. sic eniz
fiet magis anagogum [i] his qui in thorace congregant̄
humoribus: quod si non vehementer febriunt ⁊ inflā-
matiōis calor visus est mitigatus securus a caliphis [k]
semen admiscebis in ptisanis aut hyssopuz simul co-
ques: ⁊ ita poterit pinguis ⁊ glutinosa superfluitas ex-
tenuari. Succū autem ex amigdalis ei dabis cui mo-
dicū mellis admiscebis. Erit aūt meli⁹ si mane succū
ptisane accipiant ⁊ ad vesperum succum de amigda-
lis. Quod si virtus infirmantis imbecillis tibi esse vi-
detur etiaz de pane mundo micas ei dabis cum apo-
melle [l] aut dulci hydrorosato [m]. Hoc ꝟo quod voca-
tur cibariaticon [n] frigidū est etenim febrem accendit
⁊ caput petirita vt alienationes faciat. Uñ multo me-
lius est si virtus imbecillis tibi esse videtur dare mo-
dicum euçon [o] sine oleo facto cum sola gallina: dabis
autem modicum quibus virtus imbecillis est ⁊ cibū
fastidiunt pro imbecillitate ⁊ fastidio. Sed ⁊ pisces
maxime ciclas: est enim molli carne piscis ⁊ humida
natura ⁊ digestibilis quem aliqui ptisanaz maritimā
vocant: non erit culpabilis [p]. Hic autem est sine ali-
qua superfluitate cibus. Et qui dicuntur pectines. Et
omnia ab ostraco [q] deriuata fugienda sunt: velut pin-
gues humores nutrientia vt nihil impediant anago-
gis [r] sputaminibus. Et olera ꝓhibenda sunt si lingua
aspera non sentiatur: ⁊ febris nimia non sit ⁊ non fe-
brit satis [s]. Quod si lingua aspera [t] cū siti: ⁊ febris fue-
rit nimia non oberit si maluas aut intibas [v] in iussello
coctas dederis. Similiter ⁊ mala dulcia danda sunt.
Malagranata ꝟo ⁊ omne quod stipticum fuerit vt
inimica thoraci fugiēda sunt frigida ⁊ sicca omnia si-
militer siue poma [x] siue olera fugienda sunt. Calida
igitur aqua ministranda est. Et non sicut multi existi-
mant eā: cholerica est qui deridentes actus: aut Hip-
pocratem dicentem [y] non cognoscentes quomodo di-
xerit qui calidam habent naturaz ⁊ nimis sicci sunt ⁊
febre laborant. his melius faciunt cibi repugnando
cholerico humori ⁊ vincere eum possint. S3 nec mi-
nus cibi aliqui dandi sunt qui nutrire possunt ⁊ cum
ipsis aqua calida. Que enim simplicia sunt sicut aqua
neq3 nutrire neq3 humectare laborantē proprie pos-
sunt: sed succus ⁊ amarus magis efficitur. Ipsa ratio [z]
aqua vituperatur. Ad vinum [&] mulsam ⁊ alias escas
hoc dixit vt calida aqua culpabilis non sit. Ipsa enim
est que alios cibos digerit ⁊ per totum corpus anodi-
sim [ꝰ] facit. Hoc est qđ dicit humidos esse cibos: vt nō
requies sit dare calidam aquam inter cibos ⁊ alios

i .i. spuere faciēs. Jañ.

k .i. vrtice. Jañ.

l Qñ fauus mel-lis in aq̄ lauat̄ aq̄ illa mellita apomel dr̄. Ja.

m .i. aquoso syru-po rosarum.

n Est potius gli-bet q loco vini fit vt ceruisia ⁊ medo. Jañ.

o .i. ius carnis.

p .i. vituperabil' vel reiciendus.

q .i. pisces ostra-cosi sicut ꝯche ⁊ ostree.

r .i. vt spumatur aptis.

s .i. nimis.

t Est.

v .i. endiuias. Jañ.

x .i. fructus.

y .s. 2° regiminis acutoꝝ aq̄ pot⁹ quibus sub dia-fragmate chole-ra dñat̄ in cho-lerā rubeā con-uertitur.

z .i. s̄m hūc mo-dum.

& .i. cum vino.

ꝰ .i. redditionē.

potus. Et hoc enim docuit dicens. Non eniz mulsam aut apomel datur[a] melius[b]: in eo enim ipso q̄ non nutrit[c] neqz extenuat neqz medicamen esse potest[d]. Hec enim facit omnia cum alijs cibis euchima aqua. Nihil enim siccum neqz cibus neqz medicamentum sine humore in altum[e] peruenire potest: sed manet in summitate[f] nullam operationem naturalem exercēs in intimis. Quando autē admiscetur humoribus virtutem habet penetrare per competentia loca vbi aut frigor aut calor in profundo gratulatur[g]. Manifestū est autem q̄ aqua etsi non nutriat vt aliquibus videtur: omnia tamen nutrire ipsa sola facit: ⁊ viuificat: ⁊ vnum facit ⁊ continet diuersa. Sic enim ⁊ terram siccam existentem ⁊ dispersam aqua in vnum colligit: ⁊ diuersa effecta in vnum componit. Et panem quem comedimus ipsa[h] ⁊ nasci ⁊ crescere facit: ⁊ iteruz macerata farina vt componatur[i] ab aqua efficitur. Maximaz ergo virtutez habet aqua: ⁊ nihil coequari existimes ex victualibus aque. Ex aqua enim nascentia sunt: ⁊ ipsa omnia nutrit iuuat ⁊ cōtinet. Sic ergo opz pleureticis si non aliquid aliud adsit synthoma quod prohibeat predicto ordine fieri adiutoria.

a Impsonatr.
b Aqua.
c Aqua. s.
d Aqua.
e .i. profundum.
f .i. sufficienter.
g .i. proficit.
h Aqua.
i .i. cōstet in suis partibus.

¶ De ventris fluxu in pleuresi. Cap. CXLVI.

Quod si sicut solet sepius contingere econtrario agant accidentia: tūc oportet adhuc insistere. Quale est si cum dolore laterum flegmon nō ſm naturam ventrem exerceat sed inordinate plus q̄ debet fluat vt ipsam deyciat virtutem necesse est: tūc ventris prouidētia fieri ⁊ neqz flobothomo neqz alio aliquo vtendū est adiutorio nisi aliqua que vētrē prius retineāt ⁊ cōstringere possint per embrocas ⁊ epithimata adhibeantur. Si autem dolor lateris vrgeat nec ipsum negligi oportet: sed vtrisqz prouidenda sunt adiutoria. In stomacho igitur ⁊ ventre ea que cōfortent ⁊ corroborent. in latere autez que calefacere ⁊ relaxare possint adhibenda sunt adiutoria. Hoc autem ita oportet agi vt nullo modo apponatur aliquid quod laxamentum prebeat epati aut ventri. Doloribus ergo nimys ⁊ magnis existentibus cū acuta febre embrocas ⁊ fomentationes que mitigent ⁊ sine mordicatione sint extrinsecus apponi oportet. Non nimio autem existente dolore cerotum ⁊ epithimata sunt apponenda. Bonum est autez in tali re medicamentuz quod fit ex adipibus ⁊ diamelliloto. Declinatione igitur facta ⁊ igneo satis non existente flegmone faciunt bene ⁊ que piganira[k] vocantur: ⁊ quecūqz amplius digerere ⁊ trahere de alto[l] possunt: ⁊ maxime vbi non est febris.

k Piganira dr̄ q̄cūqz frixa i patella vt sunt fur fur milium sal orobus.
l .i. profundo pectoris.

¶ De lateris dolore q sine febre fit. Cap. CXLVII.

Quod si laterum dolor sine febre fuerit: vti oportet calidioribus omnibus ⁊ potionibus ⁊ epithimatibus. Optimum tamen est si brasica[m] ⁊ caules cum radicibus suis sicci comburantur ⁊ cinis eorum cum veteri axungia admixtus in dolenti loco ponatur. Sed in potionibus costum ⁊ bdellium arabicum est dandum. Quoniam quidem apoçimis q̄plurimi[n] vsi sunt: ⁊ maxime Hipp. in peritonoxeō libro scribens: succum ptisane ad educenda sputamina ⁊ mulsam ⁊ oxymel dari iussit ⁊ solum necessariuz esse proposuit. Et si cholericus humor fuerit bonum est solū ptisane succū ab initio dari: ⁊ ei offerri ⁊ abūdanter. Si autem non fuerit[o] ad presens: alijs vteris succis: ⁊ maxime de auena. Etenim non minus ipsis ptisanis educit sputamina ex thorace ⁊ pulmone. Sz ⁊ calida aqua his vtilissima est ad infundendum[p] siccum humorem. Apomel[q] etiam magis dandum est q̄ mulsa[r]. Nihil eniz melius est in pleureticis qui ex cholerico generātur humore q̄ que infundāt[s] ⁊ pycere[t] possint medicamina. Si autem flegmaticū fuerit quod expuitur ⁊ viscosum ⁊ vix proyci possit cum vehementi tussi ⁊ aliquāti irei ⁊ liquiritie cocte apoçima dandum est ⁊ diaprassium ⁊ oxymel ⁊ mulsa: attēdētes etiā ad vtutē quātitatē ⁊ qualitatē sputaminū.

m .i. caulis non trāsplātatis.
n .i. de acut egritudinibus.
o .i. ptisane succus.
p .i. humectād
q Aū fau ... i aq̄ lauat aq̄ la mellita ap mel dr̄. Jan.
r .i. hydromel
s .i. humectent
t .i. facere vt ... puat materi

¶ De catartico pleureticis dando. Cap. CXLVIII.

In pleureticis enim ⁊ ventrez deducere oportet ⁊ non solum clysteri sed etiam ⁊ pillulis vti necesse est. Si autē ⁊ dolores permaneant ⁊ corpus videatur cacochimuz ⁊ superfluis laboret humoribus: ita vt pereant[v] adiutoria ⁊ magis exasperentur: q̄ minuendo dolores: ⁊ in inferioribus sub precordijs dolor fiat catarticum oportet facere. Si vero cholericus fuerit scamoneam dabis: neqz enim habet satis[x] calidam vim sicut alia catartica. Dari autez oportet mediocriter ex eo ⁊ per partes attendendo virtutem infirmantis ⁊ quantitatē supaugmētate materie. Qd̄ si nō fuerit q nocet cholericus humor: sz magis flegmaticus aut melancholicus sit illis: opz vti quibus iussit Hippocras aut polypodio. s. aut nigri ellebori puluere in succis ptisane.

v .i. nō pficiant
x .i. nimis.

¶ De cataputijs[y] pleureticis dandis. Cap. CXLIX.

Cataputiarum quas nos fecimus confectio hec est: ellebori nigri interius sine cortice. ℥. iiij. scamonee gummi[z]. an̄. ℥. j. Colliges autem cum succo caulis ⁊ facies cataputias ad magnitudinez ciceris ⁊ dabis pueris. v. Quibus autem vsus est fortior. vij. maioribus nāqz. xj. ſm virtutem. Scire autem oportet quia ⁊ oculoruz dolorē patiētibus dāde sunt he cataputie. Sed ⁊ ictericis absqz vlla euersione stomachi faciunt. Dari autem oportet eas post cibum magis: sic enim absqz lesione ⁊ molestia purgant.

y .i. pillulis.
z Arabici. s.

¶ Explicit Liber Primus.

¶ Incipit liber secundus practice Alexādri yatros.

¶ De tussi. Caplm̄. I.

Tussis quidem accidentia quēadmodū ⁊ ipsa disnia dr̄ias hz ⁊ qualitates. Sz qm̄ initiuz hz mō a calida distēperantia: mō a frida aut humida aut sicca nō solū ſm q̄litates puras aut simplices: sz ⁊ ſm humorꝝ supfluitates silr̄ existētes seu calidas aut frigidas aut ab aliqua alia qualitate assumptas. Scire opz ⁊ hic qūo differunt adinuicez tussicule ſm causas singulas sed ⁊ ſm loca: ⁊ quā quidem eaꝝ ipsa loca patiunt̄ ⁊ que[z] cōpatiunt̄: qm̄ non vna est causa tussis sed varia. De qua re nos oportet attendere cuz omni studio ad cognoscendaz vniuscuiusqz tussis varietatem. Confitemur enim ⁊ manifestum est q2 sine cognitione non possunt bene curari.

z Membra.

¶ De tussis cognitiōe que de calida distēperantia generatur. Cap. II.

Quod ⁊ si de calida distemperantia sola vel simplici generata fuerit tussis: ⁊ merito sentiunt calorē quasi

per

per qualitates aliquas tales tussientes ⁊ respirantes
desiderium frigidi aeris habent. Et iuuantur magis
si aeris ad se trahant frigorē q̄ȝ si aquam frigidam bi/
bant: ⁊ vultus eorum rubeus apparet: ⁊ caput simili/
ter. Quod si hec passio ex sola distemperantia fuerit
nihil expuunt manifestum quod videtur. Si aūt ali/
quid expuunt salsa in eo apparet qualitas: aut fumosa
aut colore sub cholerico est: ⁊ hoc valde modicum ⁊
tenue apparet: sic enim erit cognoscenda calida distē/
perantia a predictis signis. Nihil igitur [a] minus pre/
cedente [b] qualitate calidi aeris: sicut etiam q̄ȝplurime
⁊ nimiū si sit balneū calidū ⁊ dieta calida: ⁊ ex furore
magis q̄ȝ ex sollicitudine p̄cedentiū hec ꝯtigere solet.

¶ De tussi si ex frigida distemperantia oriť. Cap̄. III.

T Ussiunt etiaȝ q̄ȝplurimi ex frigida distemperantia existente
in thorace pura vel simplici qualitate. hi
ergo magis pallidi sunt in vultu ⁊ capite:
neqȝ sitim habent neqȝ salsum expuunt:
⁊ leduntur ex frigidis: ⁊ iuuantur ex calefacientibus:
⁊ acetosum magis q̄ȝ amaritudinem sentiunt: ⁊ prece/
dit [c] eos magis frigor q̄ȝ calor: ⁊ balneo non in cōpetē
ti tp̄e ⁊ potionibus ⁊ cibis vsi sunt frigidis. Sic enim
ex frigida distēperantia tussis esse gñata cognoscitur.

¶ De tussi si ex sicca aut humida distemperantia fue/
rit facta. Caplm. IIII.

S I autem ex siccitate aut humiditate distemperantia ge/
nerata fuerit opatiuis [d] similiter [e] cogno/
sciť qualitatib⁹. Differūt igiť q̄ opatiue [f]
magis manifestas habēt significationes.

¶ De tussi si ex humoribus fiat. Cap̄. V.

M Aterialis autem si accesserit tus/
sis amicio [g] tera [h] ⁊ nō
oportet iterum taliter dici [i]. supercurren/
te igitur materia tussis efficitur. Et ex eo
quod spuit plenitudo certa ⁊ manifesta
apparet que ex reumatismo ex alio in alium transmu
tatur locum exinde tussis nascitur. Unde ⁊ ex quibus
transmittitur locis hec omnia vtiqȝ cōtemplari opor
tet ⁊ attendere seu de capite fluat humor qui mouet
tussim siue ex altero membro: ⁊ quale [k] suscipiat. so/
lus etenim pulmo suscipit primum. Est autem ⁊ quā/
do ⁊ thorax suscipit ⁊ latera vel precordia ⁊ alia mē/
bra patiuntur. ⁊ hec per partes cognoscenda sunt. Si/
militer autem ⁊ curationes vniuscuiusqȝ dicēde sunt.
Et oīno nihil pretermittendū de tussi: sȝ magis ꝑqui/
rere vt facilis curatio vrgente causa adhibeatur.

¶ De tussi si ex capite fluat humor. Cap̄. VI.

S I igitur de capite fluat hu/
mor necesse est ꝑ
vnam in tracheam arteriam irritatio/
nem quandam moueat cum sonitu exi/
stente in faucibus.

¶ Si de capite in pulmonem fluat humor. Cap̄. VII.

Q Uod si amplius in pulmoneȝ fluat:
difficultas subsequitur inspi
rando: ⁊ febris acuta apparet. Interdum
autē ⁊ lingua aspera ⁊ mala [l] rubea ⁊ gra/
uitas sentitur in pectore. Et post hec si ni/
hil sputent vix digne respirantes flegmonem necesse
est de his omnibus signis nos suspicari in pulmone
esse factum. Si autem sit sitis nimia ⁊ frequenter re/
spirent: ⁊ ad hoc signa calor multus sentitur in thora
ce: vt frigiduȝ desiderent aerem intrinsecus ad se tra/

a Cognoscenda erit.
b .i. precedat.
c .i. precessit.
d .i. actiuis.
e .i. sic̄r cognoscitur ex passiuis q̄litatib⁹ sicut ex actiuis.
f .i. actiue qualitates.
g .i. facilis ad cognoscendum. Jañ.
h Est.
i .s. signa quibus cognoscať tussis materialis est.
k Membrum.
l .i. maxilla.

here. ⁊ adhuc magis existimari oportet ignitum esse
flegmonem in pulmone. Si autem cholericum spu/
tent neqȝ nimis grauiter angustiam sentiant se valere
in precordiorum locis magis calidas herisipilas ma/
nifeste scito in pulmone consistere.

¶ Signa si ex tussiētib⁹ pus in thorace fluat ⁊ humor.
Caplm. VIII.

M Anifestum enī q̄ sit pus ex color
solo ⁊ ex alys signis
ex quibus didicimus puris cognitionem:
⁊ ex odore exustione facta. Etiam ab hoc
quia soluitur missum in aqua: ⁊ non proy/
citur quē admodum flegma ⁊ crudus humor. Si er/
go fuerit in thorace manifestum est ex his ⁊ multis
alys signis: adhuc etiaȝ ex grauedine que sentitur fie/
ri in [m] alia parte membri: ⁊ supercurrens [n] subitas im
mutat [o] euersiones [p]. ⁊ sonitus aurium cum occlusio/
ne sepius patitur [q]. hec sufficiant dixisse: si constat in
thorace ⁊ ibidem continentur. Q̄d si ad ea [r] que dicta
sunt precedat pleuresis ⁊ nihil manifestum spuat: ⁊
hoc ipsum inuiolenter sputetur manifeste confiten/
dum est: quia pus est quod in thorace continetur.

¶ Signa de flegmone in pulmone existēte. Cap̄. IX.

Q Uod si flegmonem euenerit fieri in
pulmone erit omnino diffi/
cultas spirandi congustatis precordys nō
q̄ de subito contingat: sed adhuc consueta
agere ipsa consequi actio ⁊ per partes ac/
cresens leditur. Et spuunt nihil: neqȝ soni aliquid aut
centron [s] patiuntur. neqȝ eniȝ contingere [t] potest nisi
ex indigestione ⁊ nedum permixto fimate [u].

¶ Si tussis ex spissis ⁊ glutinosis sit humoribus qui
in pulmone continetur ⁊ generatur. Cap̄. X.

A Liquando auteȝ de subito qui
laborant sentiunt ꝑ/
angustata precordia se habere ⁊ absqȝ fe/
bribus molestari ⁊ sitis multa sit: ⁊ habēt
etiam quēdam rancorem ⁊ acrorem cuȝ
tussi interius: ⁊ p̄yciūt humores manifestos pinguis/
simos ⁊ glutinosos qui circūtenētur in pulmone vel
eius occupant cauernas qui ibidem fluunt de capite
aut ex alio aliquo membro vt tibi manifestum sit ad
cognitionem ex vue irritatione ⁊ gargalionis prece/
dentia capitis vitia consistere: sup̄fluente materia in
thorace. Sic eniȝ cognoscende sunt diuersitates ⁊ ꝓ/
prietates vniuscuiusqȝ tussis ⁊ quecūqȝ circa thoracē
⁊ pulmoneȝ consistunt passiones. Sunt autem ⁊ alia
de quibus in sequenti dicemus vbi de vlceratione ⁊
ruptione venarum ⁊ diabrosi [x] dicturi sumus.

¶ De lapide sputato. Cap̄. XI.

E Go autem quod vidi necessariū
existimaui nō tacere:
sed vt vobis exponam quod vidi ⁊ mira
tus sum. Spuit quidam vir lapidem spe/
cialiter ⁊ hoc non fortem ⁊ pinguem hu/
morem ⁊ glutinosum: sed existentem lapidē nec aspe
rum: sed satis lenem ⁊ duruȝ ⁊ resistentem fortiter ta/
ctu ita vt cadens in terram sonitum faceret. Iste vir
per multuȝ tempus molestias sustinens de tussi: non
poterat fortiter extussire donec lapidem expueret.
vsus est autem ⁊ dieta temperata ⁊ humida magis ⁊
infrigidatus est mediocriter: erat enim sollicitus [y] ni/
mis ⁊ tenuis habitudine vt etiam existimaretur ptisi
cus esse. Et postea proiecit lapidem. Et non post mul/
tos dies vt ptisici solēt ita defunctus est. Redeamus

m .s. qñ epar iacet supra partē sanaȝ sentit q̄si pōdus aggrauari super eam.
n Pus.
o .i. inducit.
p .i. nauseas vel subuersiōes stomachi.
q Eÿciēs pus.
r .i. cum eis.
s Cētron exponūt q̄dam punctiones.
t Tussis. s. vel cētron.
u .i. inflatiōe turgēte vel puscu/losa vł tuberculosa. Jañ.
x Diabrosis grece ē qñ ꝑ corrosionē vel comestionē venaꝝ fit emoptoica passio. Jañ.
y .i. sollicitudine demacratus.

igit̃ ⁊ de curis aliqua breuiter dicere nõ omittamus.
Ad hec oĩa facile inuenienda sunt per partes ad tussiꝫ
adiutoria expediẽtia ⁊ a multis ꝓbata. Uñ in sequẽ/
ti generaliter scribam curas ⁊ ipsas differentias vo/
bis exponã vt nõ alibi indigentes adiutoria requirant.

¶ Medicamẽta ad tussim quibus vti opꝫ. Cap. XII.

In quibus aũt subtilis ⁊ acer [a] hu
mor de capite in thora
ceꝫ fluit: quoꝝ thorax nõ hꝫ supfluaꝫ ple/
nitudineꝫ de storace myrra ⁊ opio equali
pondere cũ melle dispumato misce ⁊ fa/
cies cataputias [b] orobeas. Et dabis in nocte duas aut
tres aut vnã ẜm virtutẽ patientis semper attendens.
Ualde eniꝫ bone sunt mediocriter date multũ eteniꝫ
iuuant: ⁊ antiquas tusses extenuant ⁊ reumatismũ sa/
nant. ¶ Iteꝫ aliud opij myrre galbani equaliter cuꝫ
melle colliges ⁊ vteris vt supra. ¶ Itẽ aliud galbani
castorei piperis opij equali pondere tondes cũ melle
colliges ⁊ facies cataputias [c] ⁊ vteris vbi nõ satis te/
nuis est qui supercurrit humor. Sed ⁊ si [d] supfluitate
humoruꝫ circũteneri videt̃ thorax: ⁊ non satis opus [e]
est que stuporẽ faciũt medicamẽtis vti. ¶ Itẽ aliud
storacis. ʒ. j. opij. ʒ. j. galbani. ʒ. j. sulphuris viui: pipe/
ris terebentine, añ. ʒ. j. ¶ Itẽ aliud in quibus nõ fluit
acrũ [f] est: ⁊ thorax opus hꝫ mediocribus purgatorijs
rosaꝝ viridiũ. ʒ. viij. nucleoruꝫ pini. ʒ. j. terebentine. ʒ.
ij. vue passe. ʒ. iiij. mell'. qd̃ sufficit vteris vt electuario.
¶ Itẽ aliud nucleorum pini. ʒ. j. dragaganti. ʒ. j. ⁊. s.
amigdalaꝝ dulciũ. ʒ. j. dactylorũ carnis. ʒ. ij. ireos. ʒ. j.
⁊. s. mellis atici [g] qd̃ sufficit facies electuarium ⁊ dabis
cocleariuꝫ vnũ. ¶ Item aliud ad satis acrũ [h] ⁊ tenue
reuma iusqami seminis. ʒ. xij. nucleoꝝ pini. ʒ. vj. cro/
ci. ʒ. ij. cũ sapa facies cataputias [i] orobeas ⁊ dabis in
nocte. ¶ Itẽ aliud faciẽs ad tusses ⁊ mixtas passiões:
vocat̃ aũt ygia ameos frixi. ʒ. j. anisi. ʒ. j. ⁊. s. opij. ʒ. ij.
dragaganti. ʒ. ij. nucleoꝝ pini frixoꝝ. ʒ. iiij. sicca teres
⁊ miscebis cũ dragagãto: ante tñ infundere opꝫ draga
gantũ in qua ⁊ opiũ ⁊ sicca terens miscebis cum pul/
uere ⁊ facies trociscos pesantes. ʒ. singulaꝫ ⁊ siccabis
in vmbra ⁊ sic dabis cũ mulsa [k]. ¶ Itẽ aliud valens
ad tussiꝫ bichicon [l] storacis croci galbani opij. añ. ʒ. j.
nucleoꝝ pini. ʒ. iiij. facies cataputias fabe [m] magnitu/
dinẽ habẽtes egiptiace ⁊ dabis vnã in nocte. ¶ Item
aliud. est eniꝫ fortissimũ ⁊ multũ vtilissimũ ad acrũ [n]
⁊ tenue reuma de quo multos scio ab vna potiõe sola
sanatos: q̃uis satis multo tẽpore reumatiçassent. Nõ
autem opꝫ hoc adiutoriuꝫ alicui tradere nisi solis his
quos diligis ⁊ qui a te artem discere volũt. Ad multa
enim facit myrre troclitem [o]. ʒ. vj. libani [p]. ʒ. v. opij. ʒ.
iiij. iusqami. ʒ. iiij. cinogplisse [q] herbe radicis corticis.
ʒ. iiij. Cortices igit̃ siccans ad soleꝫ tundes ⁊ cernes: ⁊
miscebis cũ ceteris: opiũ aũt cũ aqua infundes: faciẽs
trociscos pesantes. ʒ. singulas: ⁊ dabis ẜm virtutẽ. Fa/
cit quoqꝫ ad emoptoycos: ⁊ ad dẽtes reumatiçantes:
⁊ ad oẽs reumaticas passiões: ⁊ strãguriã patiẽtibus:
⁊ vesicã dolẽtibus: ⁊ colicis ⁊ spleneticis. ¶ Itẽ aliđ
qd̃ vocat̃ mistiriõ anodinũ faciẽs ad plurima ⁊ ma/
gis ad tussim: ⁊ ad ptisicos: ⁊ ad catarrũ: ⁊ ad ciliacos:
⁊ ad dissintericos. ℞. aũt hec: croci: castorei: assari ius/
quiami seminis: opij storacis. añ. ʒ. iiij. mellis qd̃ suffi/
cit: optimuꝫ aũt fiet si in. iiij. ʒ. ij. mittes de iusquiami
semine. ¶ Itẽ aliud ad tussiꝫ in q̃bus satis acrũ [r] est:
⁊ tenue qd̃ fluit. Facit aũt ⁊ ad eos qui colũ [s] patiunt̃.
Liquiritie purgate bñ ⁊ lauate q̃nquies vel sexcies.
ʒ. iij. ⁊. s. dragagãti. ʒ. iij. liquiritie succi. ʒ. j. amyli. ʒ. iij.

a .i. acutus.
b .i. pillulas ad quãtitatẽ orobi.
c .i. pillulas.
d Uteris dicꝫ pillulis.
e .i. tutum.
f .i. acutum.
g Al loco.
h .i. acutum.
i .i. pillulas.
k i. hydromelle.
l .i. confectio ad tussim. Jañ.
m .i. pillulas.
n .i. acutum.
o Al loco.
p .i. thuris.
q .i. lingue canis.
r .i. acutum.
s .i. colicam.

lactuce succi. ʒ. ij. ⁊. s. accipiẽs illas [t] teres semi vncias
in olla noua habente aque mũde. ℔ [u]. vj. coques do/
nec remaneat tertia ps ⁊ dimittes infrigidari: ⁊ sup/
mittes in maiori munda patella ⁊ sic. ʒ. iij. dragaganti
mittes: ⁊ facies eas coctas stare vsqꝫ mane: ⁊ mittes
illã aquã in mortario mũdo: ⁊ addes succos ligritie ⁊
lactuce ⁊ tũdes ⁊ admiscebis vtrosqꝫ: ⁊ cũ pingue fue
rit factũ addes crisanticũ [x]: ⁊ cũ triueris si pingui⁹ vi/
deris eẽ admiscebis: ⁊ malaxabis donec fiat ad mell'
spissitudineꝫ ⁊ dabis ieiuno coclear̃. tria ꝓspiciens ẽt
siue a siccitate seu ab aliquo [y] alio. Hꝫ enim medicam̃
Jacobi xp̃i noiat̃ eẽ magnifici viri. vocabat̃ aũt ipse
xp̃s [z] qm̃ humidis cibis vtebat̃ qꝛ multos hoium vi/
debat amicos reꝝ [&] existẽtes ⁊ amatores esse pecunia/
rũ ⁊ semp in tristitijs ⁊ sollicitudine tota vita sua vi/
xisse. Hec sufficiant nos dixisse de reumatismo tenui
⁊ acro lesis. ⁊ ꝓpterea tussiẽtibus. Sunt autem ⁊ alia
multa Galeni ⁊ alioꝝ scripta medicamenta sꝫ suffice/
re existimo nõ multa scribẽs: sed quecũqꝫ ꝓbata sunt
⁊ a multis experimentata ⁊ a nobis innouata.

¶ De diacodion confectione. Cap. XIII.

Diacodion igit̃ qd̃ vocat̃. antido/
tuꝫ in nullo minus iu/
uat eos qui ex acredine ⁊ tenui leduntur
reumatismo. Necessariũ ergo existimaui
hoc exponere ⁊ eius scripturã ⁊ vsuꝫ ipsi⁹
⁊ differentias cõfectionuꝫ edicere. ℞. aũt hec mittes
in vno sextario pluuialis aq̃: papaueris capita nume/
ro. xx. ante infundes ea vna die si sint mollia ⁊ mox
sint collecta. Si autem dura sint ⁊ sicca plus vna die
erunt infundenda. Sed melius est que nondum satis
sunt dura mitti. Nã sicca succi minus habẽt: humidio
ra vo semp amplius habent sed indigesta ⁊ aquosa
imbecillia sunt virtute: ꝓp qd̃ ⁊ humidis valde locis
ꝓhiberi opꝫ ne sumant̃. In coquendo enim finis sit
tibi vt nõ ad tertiã aut ad quartã coquantur sed tota
prius decocta fiant vt cũ volueris eoꝝ succos expri/
mere oĩa in eis discocta inueniant̃ supfluum est: ergo
amplius coquere. Admiscebis igit̃ in cocturã aq̃ mel
lis medietatẽ. Coques ẽt absqꝫ fumo ad ignẽ donec
ad spissitudinẽ mellis [?] veniat. In pluuiali q̃ppe aqua
coquere opꝫ aut certe in fontina boni saporis. Usus
aũt eius est ad eos qui nõ dormiũt: q̃bus ẽt ꝯfecta ex
opio medicamĩa vt dormiãt cogimur dare. Pro his
aũt maxime sepius vtimur hoc medicamine. Damus
etiã his q̃bus de capite in tracheã arteriã defluit reu/
ma subtile ⁊ non permittunt̃ dormire ꝓp existentem
tussim. Ad quos ergo cõfectionẽ medicaminis cũ sa/
pa facere cõsueui. Sufficiens est igit̃ confectio in his
cũ ad medietatẽ aque papaueris capita fuerint cocta
sapa [ẜ] etiã sit tyria [aa] aut crectica [bb]. Melior est eniꝫ
q̃ꝫ ex melle cocta: cũ reuma subtilius fuerit nimis. Qꝛ
mel extenuãdi hꝫ virtutẽ vñ magis fugiẽdũ est. Ad/
miscẽda est quoqꝫ in decoctione sapo [cc] ligritie radix
vt simul coquant̃. Qd̃ si radix nõ inueniat̃ succ⁹ eius
admiscẽdus est in decoctione. Nã cũ plenitudo cõti/
net̃ in thorace que de capite fluit cũ melle cõfectum
melius est. Sicut enim somnũ facit ita ⁊ humorẽ ex/
tenuãdo deducit qd̃ ex melle fit. Ad somnũ aũt ꝓuo/
candũ aut cũ melle aut sine melle cõfectũ dandũ est
medicamen. Interdũ ẽt ⁊ vtraqꝫ mixta dant̃. Cõside
ratio ergo adhibẽda est in ipsa ꝓmixtione qd̃ ampli⁹
ex vtrisqꝫ ẜm q̃ vrget passio miscendũ sit. Mensura
aũt ad dandũ medicamẽ erunt tibi duo coclearia in/
tegra dosis. Augmentatio aũt eius ẜm corporis ma/
gnitudinem

t .iiij. vnc. ⁊. s. li/quiritie.
u Est figura sextarij. Jañ.
x .i. vinũ rub[...]
y Acciderit p[...]sio.
z Chr̃s interp[...]vncus.
& .i. possessio[...]
? Attici.
ẜ .i. vinũ coc[...]
aa Al loco.
bb Al loco.
cc .i. vini coct[...]

gnitudinē erit attēdēs etatē:tps:ꝛ fortitudinē:tpa anni ꝛ locoꝝ oīas. In hieme autē ꝛ in frigidis locis ꝛ medys etatibus amplius est dādū. Adhuc ēt ꝛ ad catarrū quātū ꝛ equalr dēt attēdendū est si plus vel min⁹: cōmune autem hoc est in oibus. ¶ Item aliud catapotie[a] bibe[b]. ℞. storacis opy smirnis[c]. añ. ʒ. iiy. carpobalsami croci. añ. ʒ. y. cōmiscebis ꝛ facies catapucias[d] orobeas ꝛ dabis in nocte vi. s.

a .i. pillule.
b .i. ad tussim.
c .i. myrre.
d .i. pillulas ad quātitatē orobi.

¶ Ad stomachi diuersas passiones vel accidentia que cardiacam vocant aliqui. Cap. XIIII.

Si enim patiẗ[e] lesiones infinitas ꝛ varias ꝛ diuersa synthomata: epilepsias ꝛ spasmos ꝛ casus[f] ꝛ tristitias sine cā: ꝛ timores melācholicos ꝛ alia multa. i. appetitiōes irrōnabiles cibi ꝛ fastidiū ꝛ nauseas: ꝛ vomicas: ꝛ corruptelas: ꝛ dolores intrinsecoꝝ ꝛ matricis ꝛ pedū ꝛ vesice. Est ēt ꝛ qñ insomnietates inferūt[g] ꝛ alienatiōes ꝛ sollicitudies nōnullas ꝛ extreme ptes frigescūt. Est eniʒ sensibilioꝛ[h]: ꝛ bñ in cōpatiēdo per venas vicinas epati ꝛ cordi cōsentiēs cōiungiẗ ēt cerebro. In his ergo pncipalibus tantas ꝛ tales passiones ꝛ causas stomachus facit. Cōtēplari igitur opꝫ quales ipsi soli stomacho sint proprie passiones: ꝛ qualia sunt catasinbeliscon[i]: ꝛ prouisis diligenter ita facere curationem.

e .i. stomachus.
f .i. syncopes.
g Passiones stomachi.
h Stomachus.
i .i. sm accidēs. Jañ.

¶ De stomachi frigida distemperantia. Cap. XV.

Frigide stomachi distēperantie in hoc est cognitio manifesta: ꝛ ex h maxie qꝫ nō sitiūt ꝛ appetūt cibuꝫ plus qꝫ cōpetit. Si aūt nō ipa sola fuerit qlitas que molestet: sꝫ humoꝛ aliqs frigidioꝛ subsistēs: erūt qdē ista oia que in his ptingūt. Alia hñt ēt nā ꝛ flegma vomūt: ꝛ cibos acceptos retinere nō pñt. Et post vomitum mox alios appetunt cibos quēadmodum canis: ꝛ iterum ad vomitum reuertūtur. Propter qđ cynorodoxeos nūcupatur. Sic ḡ seu frigida distēperantia sit sola que ledit stomachū siue qualitas mãe hoc mō ꝛ his[k] signis cognoscenda est.

k .i. canin⁹ appetitus.

¶ De stomachi cynorodoxeos. Cap. XVI.

Signa vnde fit cynorodoxeos seu de frigida seu de calida distēperātia. Qm̄ qdeꝫ nō vna cā est vñ cynorodoxeos[l] fit sꝫ plures: regrendū est quot sunt diie. Eteni fit ex frigida distēperātia vt dcm̄ est ꝛ flegmatico hūoꝛe q ptineẗ in stomacho.

l .i. appetitus caninus.

¶ Si de calida distemperantia fuerit cynorodoxeos. Caplm. XVII.

Sed calida distemperātia si satis multa sit ꝛ ibecillitas totius fuerit corpis ꝛ cateltice[m] vtutis necesse est pus congoscere que cā est q̄ facit stomachū sine mensura cibos appetere. Impossibile est eniʒ inuenire curationem nisi cognita prius diligēter cā vñ accesserit passio. Si ergo calida distēperātia multa ꝛ absqꝫ mēsura cibos appetere faciat: Pria deneẗ: ꝛ magis[n] his qbus[o] ex frigore ptigūt. Neqꝫ eniʒ sine siti sunt: neqꝫ vomūt acidonicos[p] humores. Si eniʒ dꝫ plus caloꝛ fieri nō pcedit talia[q] aliqua euenire extenuādo facile ꝛ digerēdo per icertos[r] poros. Et ideo ventris constrictionēꝫ vel siccitatē patiunẗ: vel extenuanẗ. Quibus aūt ex imbecillitate totius corporis ꝛ caceltice[s] virtutis ptingit[t] indigestos ꝛ multos ꝛ nō collectos[u] sepius frequentant exercere cibos per ventrem. propter quod corrupti[x] frequenter comprehenduntur hꝫ magis tales.

m .i. retentiue.
n Denẗ cōtraria.
o Ptuci⁹ ē calc facere qꝫ infrigidare.
p .i. acetosos.
q Sicut acetosos humores.
r .i. occultos.
s .i. retentiue.
t Caninus appetitus.
u Sed liqdos.
x .i. retentes.

¶ Curatio si ex frigido contingat cynorodoxeos[y]. Caplm. XVIII.

y .i. appetitus caninus.

Qui autem ex frigore aut flegmatis substātia absqꝫ mēsura appetūt cibos Curabis ꝫrys vtendo rebus. i. que calefacere valeant[z]. Et maxime dandū est purū ꝛ sincerū ꝛ rubeuꝫ vinū. Et pingues cibi: ꝛ magis hñtes oleū: fasianoꝝ magis pinguia ꝛ carniū porcinaꝝ pinguia. Hec eniʒ accepta in primis cōfortant eos: ꝛ obtundunt ciboꝝ nimiā appetitionē: ꝛ deinceps minime poterunt ampli⁹ accipere cibum vel[&] si voluerint accipere.

z De vino puro rū.
& Poro etiam.

¶ Curatio calide distēperātie cynorodoxeos. C. XIX.

Si autem ex nimio calore fiat cynorodoxeos[?] vinū qdē eis nō poterit dari: cibos quidē qui nō facile digeruntẗ accipiāt. his[ꝫ] eniʒ que nimis calida[aa] sunt inimica sunt: quale est piper vel qđ cū pipere fuerit hydrogarū[bb] vel cōdituꝫ. Sꝫ oia danda sunt que simul mixta cū frigore sunt ꝛ non facile digeruntur: qualia sunt bubolina caro ꝛ structiones ꝛ de iuuence[cc] pedes.

? .i. appetitus caninus.
ꝫ Stomaticis.
aa Cibaria ꝛ medicamina.
bb .i. aquosūgaꝝ seu salsamētum vel brodium.
cc .i. iuuene vacca.

¶ Curatio si ex imbecillitate virtutis cateltice fiat cynorodoxeos. Caplm. XX.

Quod si ex imbecillitate cateltice[dd] virtutis facta fuerit cynorodoxeos[ee] cognoscenda est prius que ꝑm oiuꝫ sicut dictū est distēperātiaꝫ ledit cā: ꝛ sic veniēdū ad cōpetētē curationē. Qui eniʒ volūt semp que stiptica sunt adhibere irrōnabilis est medici cura: maxime si frigida sit distemperātia per quam soluitur[ff] cateltica[gg] virtus. Et propter h digestibilia magis expedire ad hec. Est ergo ēt[hh] quando sicca distemperantia[ii] caceltica soluit virtutem sed ꝛ ea insanabilis.

dd .i. retentiue.
ee .i. appetitus caninus.
ff .i. impeditur.
gg .i. retentiua.
hh Ut in fine ptisis ꝛ ethice.
ii .i. retentiua.

¶ Curatio si ex frigore ibecillis fiat cateltica[kk] virtus. Caplm. XXI.

kk .i. retentiua.

Si igitur videaẗ tibi frigida distēperātia molestias igerere passiōis vti opꝫ eis que calefaciant ꝛ succent vt hi oium mō nō solū talibus cibis vtanẗ sed ꝛ medicamentis. Expedit ergo eis ex oleribus brasica[ll] tertio cocta ꝛ gūmi mixta ꝛ apoçima[mm] in vino ꝛ cōditi caules in ipsis. Silr rapa ꝛ alphita[nn] ꝛ alica[oo] cuꝫ vino cyreo[pp] ꝛ olera grada[qq]. De auib⁹ aūt pdices merule turdi ꝛ anates dētur. De carnibus pua sunt assumenda qualia sunt caprina ꝛ ceruina. Poma etiam qꝫplurime sunt fugienda. De tragimatibus[rr] vue tm̄ dande sunt. Cetera ꝯo prohibenda sunt. Sit ergo eis dieta talis. Unguenta ꝯo ꝛ epithimata sunt ordinanda ex laudano ꝛ mastice ꝛ smirnis[ss] aloe ꝛ absinthio. Potiones ꝯo de spica nardi ꝛ reupontico ꝛ diamelon. quod. ℞. çinçibereos. Antidotum ꝯo hieram dabis aut tyriacam qꝫ maxime. Amplius enim scias omnibus eam[tt] digerere ꝛ sanare tales distemperantias. Balneum ꝯo calidiorem habens aerem ꝛ solium. Post aliquātos autem dies minorante iam passione calidis aquis vtantur vsqꝫ ad perfectam sanitatem: ꝛ maxime que participant vim mediocriter ad constringenduꝫ. Exercitationibus ꝯo hi maxime iuuantur vectatione armorum ꝛ longa locorum mutatione. Hec enim omnia recorporatiua[uu] sunt ꝛ corroborant totius corporis habitudineꝫ. Ita vt cōtinere bene ꝛ digerere possint cibum ꝛ mediocriter appetant.

ll .i. caulis.
mm .i. decoctio caulium.
nn .i. cibus ex ordeo quē nos vocamus ordeum mundatum.
oo Est genus frumēti qdaꝫ spelt aꝫ crediderūt. Jañ.
pp A loco.
qq .i. terrea.
rr Sunt ea q̄ comeduntur in secūdis mēsis maxime fruct⁹ habētes testas vt nuces. Jañ.
ss .i. myrre.
tt Tyriacam.
uu .i. inspissatiua que cutē ꝛ carnē dēsant. Jañ.

¶ Curatio si ex calore nimio fuerit ibecilla cateltica [a] virtus. Caplm. XXII.

SI autem ex cholerico humore nimia facta fuerit distēperātia cateltice [b] virtutis panis eius vtilissimus est in aqua calida acceptus. Et oua dura hora diei tertia. Et olera intibe [c] lactuce malue. De auibus aūt domesticis galline nō bñ cocte ⁊ de ansere extreme ptes ⁊ pect⁹ de fasianis. Siluestria xō ꝓhibēda sunt. De piscib⁹ aūt vtanť duras carnes habētibus: qualis est acerma orphon cysaucō coride coctica ⁊ octocopa ⁊ cypia ⁊ ostracoderina ⁊ astacus ⁊ ciritia ⁊ pectines ⁊ coclee. Et de leguminib⁹ faseoli fabe oriça [d]. Poma [e] mala dulcia ⁊ cirriā [f] vue duracie melōis caro ⁊ cucumeris iterioris ꝑsica duracina [g]. Et balnea de aqs dulcibus ⁊ frigidis. Calidarū xō aquaꝝ vsus his ꝯtrarius est: hec sufficiant de his.

¶ De bolismo. Cap. XXIII.

BOlismus que passio noiať: sic ipso noie declarať magna est fames: fit aūt (vt sermo ipse ostēdit) de nimio calore ⁊ imbecillitate stomachi. Uñ si nō acceperit cibos absq3 rōne [h] angustiabunť ⁊ deficient. Hoc aūt scientes plurimi de idiotis mox odoramētis vt reuocēt ⁊ resumāt exalantē vitalez virtutē. Ad odoramēta aūt maxie ipsi adhibēt panē īfusuz in vino: ⁊ carnes porcinas assās ⁊ ceruinas: ⁊ quecūq3 odorē hñt suauē ⁊ bñ cōditā. Cōstringunt aūt ⁊ eoꝝ extremas ptes ligaturis ⁊ euellunt capillos ⁊ aures trahūt pp syncopim: ⁊ capita māmillaꝝ. Recuperantibus [i] aūt illis ⁊ ab angustijs regescentibus panē in vino infusuz dabis ad edendū anteq̄ alios cibos. ⁊ sic postea alij denť cibi. Op3 aūt de cetero velocius sepiusq3 eos cibari: ⁊ oē qd dať tale sit ꝙ cito nō digerať. Dari aūt op3 simul ea que infrigidare ⁊ ꝯfortare possint. ab his eniz iuuanť hoc tpe: ⁊ in temperātiā veniūt. Uñ aliq opiū his qui bolismū patiunť ꝑsumūt dare vt extinguāt supcrescentē calorē: sed talia ego vos fugere suadeo: ⁊ eis q tarde digerunť magis vti cibis. Scio eni quādā mulierē mlťū ⁊ absq3 mēsura cibos accipiētē ⁊ digerētē oia ⁊ nunq̄ bñ secessuz vētris fecisse: ⁊ dicebat se mordicationē pati in vētre ⁊ capitij dolorē se hīe q̄relabat. accepit quoq3 catarticū hierā. Facta igiť purgatiōe ꝓiecit xmē grādē vt hīet in spatio lōgitudis cubitos. xij. ⁊ ampli⁹: ⁊ postea illā irrōnabilē ⁊ maniadē [k] appetitionez cibi amisit. Uñ nō fuit bolismus: sed ille serpēs hec in illa operabať.

¶ De anorexia. i. fastidio stomachi. Cap. XXIIII.

SCiri aūt op3 q2 fastidiū fit: aut ex distēperantia aliqua: aut ex aliquo humore in stomacho residēte. Necesse est ergo vnuz ex tribus agi: aut euacuari humores: aut tēperari: aut recorpari [l] ⁊ extenuari spissitudinē eoꝝ [m] exñtē. Euacuanť aūt aut per vomitū aut per ventrem: ⁊ si egrotans facile vomat: maxime per vomituz humores tenues ⁊ nō satis pingues ⁊ mixti apparentes citius educuntur.

¶ Si de cholerico humore fastidiuz fiat. Cap. XXV.

SI igitur tibi visuz fuerit per vomicā educere molestātes humores fugito medicamētis aliqb⁹ vomicā ꝓuocare: s3 que humectēt magis ⁊ fomētosa [n] sint ⁊ potionez dare op3: qualis est aq̄ calida: ⁊ mulsa sepius de mulsa assumpta. hec eniz facilius euacuat: ⁊ aperiēdo extrahit vomicā: sed frigida [o] est mulsa in tali [p] cā: distēperātiā eniz aliquā latēdo iponit corpi. Meli⁹ est ergo si cal'a aq̄ multa vtať. nā si enutrias eū vitellis ouoꝝ aut ptisanis ⁊ superaddas aquā calidā: ⁊ sic modicū iteruallū facias. ⁊ post h vomitū excites adhuc magis sine molestia fit: ⁊ iuuamē multū ꝑstat. sic eniz vtili⁹ infirmanti expediēs vomit⁹ adhibeť. Qd si difficilis est ad vomēdū dubitari op3 ne multa irritatiōe coact⁹ stomachus ledať poti⁹ q̄ iuueť: q2 magis euersus stomachus magis fastidiū addit. Melius est ergo p vētrē humores educere. Humectādi sunt ergo prius abūdātius: ⁊ tēperato nutriēdi sunt cibo vt humidiore ⁊ aptiore reddito corpore absq3 molestia purgenť: sic eniz preparatis purgatiōi obedire mā poterit. Op3 aūt q̄ corroborant catartico admisceri: q̄lis est pigra: aut ex antidotis: aut diamelo: aut rodomelito vti catartico que absq3 molestia deponāt [q] ⁊ apta sint stomacho: quorū ꝯfectio hec est catarticū diamelō. qd. ℞. maloꝝ cydonioꝝ lib. j. citri corticū. ʒ. vj. pipis. ℥. j. scamōee. ℥. ij. aq̄ pluuial'. ℔. iij. ⁊. ß. mell' lib. j. ⁊. ß. ꝓbatū. n. est coq̄s ad vicē [r] oxymellis: ⁊ mittes nouissime scamoneaz ⁊ pip supspergēs coceariū vnū dabis aut duo. ¶ Itē aliō catarticū diacydonitē melō expimētatū. accipies mala cydonia octo mittes scamonee. ℥. j. ⁊ circūduces cū fermēto vt nō p illi⁹ poros scamōea trāsire possit. ⁊ postq̄ cocta fuerit bñ auferes fermētū. mala aūt cū scamōea teres ⁊ mittes in dolio vitreo dabis cocleariū vnū aut duo put volueris purgare. ¶ Itē aliud diarodon melius catarticum. rosaꝝ succi. lib. j. scamonee. ℥. j. ⁊. ß. agarici. ʒ. iiij. ⁊. ß. piperis. ℈. ij. mellis. ℥. vj. coques aūt lento igne ⁊ cum se collegerit: tūc supmittes scamoneam ⁊ piper ⁊ agaricū ⁊ vteris: dabis aūt ꝭm virtutem coclearia. v. aut. vj.

¶ Si de spissis ⁊ glutinosis humoribus fastidiuz fiat. Caplm. XXVI.

SI autem de spissis ⁊ glutinosis humoribus fiat fastidiū adhiberi necesse est ea q̄ extenuare pñt humores: vt q abstergant dabis eis accipe capparē. hec eni bona est ad h medicia lauata bñ ⁊ in oxymelle cōposita. bñ aūt exoluent ⁊ oliue oēs q̄ in sale aut in oxymelle cōponunť. S3 ⁊ synapis fortior est eis ad subueniēdū cū melle ⁊ aceto mādu cata. ⁊ vt simpl'r dicā q̄cūq3 [s] in cibo optie adhibenť. Qui aūt ampli⁹ hñt frigidū stomachū cū pipere ⁊ çinçibere cōposita eis danť: ⁊ maxie de malis cydonijs cōfectū. qd. ℞. pip çinçibe. leuisticū costū ⁊ pulegiū. alij. n. al'r ꝯficiūt. Melius aūt oibus est q̄ vsus est Galen⁹ qd iuenies vbi de frigida distēperātia facte anorexie [t] legiť caplo. Si aūt ampli⁹ detergē volueris cāz vteris qd Juliani vocať oxymel. mirabilissimū eniz est ⁊ nō solū de stomacho pōt detergere humores s3 in capite ⁊ splene ⁊ thorace. In capite autem vt epilepsias sanare possit ⁊ alias mltas ⁊ diuersas passiōes: cuius cōfectionē alibi dicturi sumus. istis enim semper oportet vti adiutorijs. Extrinsecus aūt que calefacere possint vnguētis ⁊ cōfortare stomachū: qualis est marciaton qd diciť. Cetera aūt epithimata que dicunť baidon ⁊ enodis. i. bene olens optima sunt valde ⁊ a plurimis approbata: quoꝝ cōfectiones vobis tradā. Epithima stomaticon qd diciť baidon. ℞. hec cassie. ʒ. iiij. ireos. ʒ. viij. squinanti. ℈. vj. bracteos. i. sauine herbe. ℈. viij. bdelli libani [u] armoniaci thimiamatos [x]. añ. ʒ. xxxij. masticis. ℥. ij. cere. ℥. vj. terebētine. ℥. iij. pithimie [y] lauate. lib. j. ⁊. ß. olei nardini. ℥. vj. olei ynantini.

a. i. retentiua.
b. i. retentiue.
c Dicit Jañ. ꝙ sunt endiuie: s3 platcari⁹ ꝙ sunt cicoree.
d. i. risi. Jañ.
e. i. fructus.
f Al loco.
g Al loco.
h. i. causa manifesta.
i Uirtutem.
k. i. rabida.
l. i. cōfortari mēbrum.
m Humorum.
n. i. fomēto plena.
o Fugienda.
p. i. calida.
q. i. humores.
r. i. modum.
s Medicam[...]
t. i. fastidiū cib[...]
v. i. thuris.
x. i. fecis storacis.
y. i. picis resine.

ynātini[a].ʒ.viij.aloes.ʒ.j.cardamo[i] balſami. añ.ʒ.ij.ga riofili.ʒ.j.teres ſicca:ꝛ facies puluerẽ ꝛ ꝙ remiſſa[b] ſunt ſupinfūde ꝛ ſic puluerẽ reliq̃ adhuc exn̄te ſup aſpgas. Epithima enodis. ℞. ꝑpoleos[c].ʒ.iij.crocomagmatij[d] ʒ.j.ꝛ.ſ.bdellij.℈.viij.aloes.ʒ.ij.ſmirnis.ʒ.ij. folij.ʒ.j.te rebē.ʒ.ij.libani.ʒ.ij.ſtoracq.ʒ.ij.maſticis.ʒ.iij.ſpice nar di.ʒ.j.cardamo[i].ʒ.ij. croci.ʒ.j.ꝛ.ſ. armoniaci.ʒ. vj.cere lib.j.colofonie.ʒ.ij.opobalſami.ʒ.vj.cõficies ꝛ vteris.

a Ynātuȝ eſt flos vit[is] maxie agreſtis. Jañ. inde oleū ynātinuȝ.
b .i.liquida.
c Eſt fex alueariſ apū.ſ.cera ſordida.
d Eſt fex olei de croco Auicen.

¶ Si de calida diſtẽperantia facta fuerit abſq3 humore de ſolo calore anorexia[e]. Caplm. XXVII.

e .i.faſtidiū cibi.

SI ex nimio calore diſtẽperãtia vitalia loca faſtidiuȝ fecerint dieta eſt ordinãda ꝙ ifrigidãdo iuuare poſſit:ꝛ maxie illa ꝙ de aceto cõficit̃:vt eſt puſta[f] potui data:ꝛ ibidẽ panis infuſus ꝛ ſic accept⁹. Et oxygala.i.lac acetoſuȝ ex aceto ꝛ lacte ꝛ mela[g] ꝛ lactuca ꝛ intiba[h] ꝛ aq̃ frigida potata mediocriter:ꝛ econtrario tenentes in parte calorem. Si eniȝ abſq3 mẽſura frigor ingeratur occidit ꝛ deijcit in ſtomacho virtutem:vnde ꝛ faſtidij cauſa fit.

f Eſt acetū aque mixtum. Jañ.
g Eſt fruct⁹ ſuauis guſtu maior pipere. Jañ.
h .i. endiuia Ja. vel ſcariola Platearius.

¶ Si de nimio frigore diſtẽperantia ſine humore generauit faſtidium. Caplm. XXVIII.

QUibus xo faſtidiū ex nimio frigore diſtẽperante vitalia loca generat̃ ydrogogū[i] opȝ his dari ꝛ vinū vetuſtum ꝛ ꝯditū. Et eis offer de rutha ꝛ aniſo ꝛ ſepius ꝛ minus. Sed ꝛ antidotū danduȝ eſt qd̃ recipit ſpecies calidas ex quibus maxime eſt tyriaca. Eſt eniȝ apta ſtomacho:ꝛ deponit malitioſos humores ꝛ amputat faſtidiū. Non etiã multū:ſed tñ dari debet his ius periſteon[k] ꝛ ſtaphilon[l]. habet auteȝ ꝛ hoc euſtomatichon aliquid.

i .i.aq̃ vl̃ flegmatis aquoſi purgatiuum.
k .i.ius colūbar[um].
l .i.vua vel racemus.

¶ De ſiti nimia. Caplm. XXIX.

SCiendum eſt ẽt ꝙ ſm ipm[m] modū de potu contingit ꝛ abſq3 mẽſura appetūt ꝛ ſitiunt valde aut de ſiccitate ſtõchi aut de nimio calore. Interdū ẽt nõ de ſtõcho ſolo ꝗplimis cõtingit:ſȝ ex epatis calore ꝛ pulmonis fit ſitis. Iſtos tñ ifrigidatio iuuat ꝗtū ꝯtinet̃ frida aſpiratio. Et q de cauſon febriūt plimū appetūt potū ꝑpter nimiuȝ calorẽ. Quibus autẽ ſepius nimia ſitis fit:ſciri opȝ ꝗ per aliquã fit cacochimiã venientẽ vel accidẽtẽ in ſtõcho vel ex cholico humore aut flegmatico putrido. Opȝ autẽ nõ ſolū his vti que infrigidare poſſunt:ſed que poſſunt abſtergere ꝛ purgare humores qui in vẽtre continentur. Nam ſi cholericus ſit que purgare poſſunt cholericū humorẽ dabis. Queãdmodū ꝛ ſi flegmaticus fuerit humor ꝛ ſalſus qui augmẽtatus facit ſitim ea dãda ſunt que purgare ꝛ abſtergere poſſunt tales humores. Ego xo ſcio talẽ ſitim a ſalſo flegmate factaȝ a ſalſis magis ceſſare cibis:quales ſunt ſardine[n] ꝛ nicatare[o]:ꝛ coraxe[p] ꝛ cappares. Oportet ergo nõ omnino que infrigidant ꝛ humectãt vti:ſed cõſiderare diligẽter cãȝ. Et cum agnita fuerit adhibenda vnicuiq3 propria curatio. His qui de ſiccitate patiuntur ſitim humectare. Quibus autem ex calore infrigidare oportet. Quibus autem ſalſum flegma ſitim facit que detergant ꝛ purgent offeres adiutoria.

m .ſ.ſicut appetitus caninus.
n Piſciculi ſalſi.
o Sūt piſces degentes in puro mari cui admiſcent̃ paludes.
p .i.porri.

¶ Ad eos qui habent ardoreȝ in ſtõcho ꝛ nimis ſitiūt. Caplm. XXX.

ARchigenes igit̃ docuit hos q nimio ardore ſtõchi vexant̃ aquã frigidã ſorbere debere:ꝛ maxime ſi mordicatio ſit in eo vel animi defectio cum calore nimio ꝛ faſtidio. Aut olfacis ſuccū.i. vue acerbe. Aut mali cydonij decoctionem. Aut cucumeris domeſtici ſemẽ cū frigida[q]. Aut maligranati dulcis aut acidonici[r] ſuccū equalr̃ aqua mixtum. Aut ramos mẽthe tritos cū aq̃ frida. Aut oleū roſeū ſilr̃ cū aqua frigida. Aut de pſicis imaturis ſucci decoctionẽ:ꝛ lactuce albe ſemẽ cū aque frigide ciatis.iij. Nos aūt cõpoſitis vti medicamẽtis. Quoꝝ expimentū nõ mediocre habemus. Quoꝝ etiã doctrinã vl̃ ſcripturã vobis ꝛ ipſorum tradimus confectiones.

q Aqua.ſ.
r .i.acetoſi.

¶ Ad ſitim cataputie[s]. Caplm. XXXI.

s .i.pillule.

CUcumeris domeſtici ſeminis.ʒ.viij.dragaganti.ʒ.vj. ſolues cū albumine ouoꝝ recẽtiū ꝛ teres. Cui ſupmittes tritū ſemen cucumeris ꝛ facies cataputias:ſiccabis in vmbra ꝛ dabis ſub lingua tenẽ ꝛ cū ſe reuoluerit glutiat ſaliuã. ¶ Itẽ aliud liquiritie.ʒ.iiij.cucumeris domeſtici ſemis.ʒ.vj. andraguis[t] ſemis.ʒ.ij.ouoꝝ albumen ſupmittes ꝛ facies orobi[u] cataputias:ꝛ da ſub lingua tenere. ¶ Iteȝ aliud ad febricitãtes qb⁹ modica expedit potio ꝛ his qbus ex ardore ꝛ q ex itinere ſitiūt. Ligritie ſucci.ʒ.vj. cucumeris domeſtici ſemis.ʒ.iiij.dragagãti.ʒ.ij.teres ſigillatim ꝛ miſcebis cū ouoꝝ albumine facies cataputias ꝛ vteris ſub lingua vt dictū eſt. ¶ Itẽ ligritie ſucci cucumeris domeſtici:ſemis portulace:ſemis radicis ꝛ ei⁹ corticis.añ.ʒ.iiij.ouoꝝ albumen qd̃ ſufficit facies trociſcos dracmeos dabis ꝛ teneat ſub lingua ꝛ ꝗcqd ſe reſoluerit in ore cū ſaliua glutiat. A foris aūt ſūt iponẽde ſtõcho vẽtoſe aq̃ frida plene aut de niue in cucurbite raſura plene[x]. Aut hoc mõ ꝯfecta[y] qd̃ facit ad febres cauſon.i.cucurbite raſurã tenere:ꝛ oui vitellū cocti admiſce cū oleo roſ.ꝛ vteris. Aut de ſiſamino crudo in aqua infuſo ꝛ trito ꝛ cū oleo roſ.mixto cataplaſma imponis ꝛ maxime febricitãtibus. Aut vitis folijs viridib⁹ tritis aut mala cydonia:aut dactylos vl̃ neſpilla cū ceroto. Aut caſeū recẽtẽ cū alphita[3] cataplaſmata iponis. Et ea que in cardiacis ponunt̃ adhibẽ debẽt.

t .i.portulace. Jañ.
u .i.pillulas ſimiles orobo.
x Ueſice.
y Raſura cucurbite.
3 .i.ordeato.

¶ De choleribus nigris in ſtomacho exiſtentibus cum inflatione. Caplm. XXXII.

QUibus inflant̃ pcordia:ꝛ ſtomachus reſoluit̃:ibi effluẽtes ſūt melãcholici humores. Spõgias ĝ aceto acro infuſas ſuperpones. Qd̃ ſi poſt hec adhuc nauſeauerit cã ſtipterea[&] humida vl̃ rotūda cū calcãto[?] trita ꝛ cū mellis modico admixta ſupponẽda ſunt. Edere aūt cocte folia in vino cataplaſmabis:aut de armẽti bouis fimo ſicco in vino cocto cataplaſma imponat̃. Si aūt nimia ventoſitate inflat̃ ſtomachus calamẽtis apoçima ad tertias coctū cū aqua admixto mellis cocleario vno ꝛ pipis.ʒ.j. dabis. Hec enim vẽtoſitas nõ fit de calida diſtemperãtia:ſed nec de vſtis nigris choleribus. Et illis eniȝ magis fit ex qbus melancholicus humor adhuc generatur.

& .i.alumine de pluma.
? Eſt ſpecies vitreoli.

¶ Confectio ad ſtomachum frigidū medicaminis diaporon. Caplm. XXXIII.

COnfectio medicaminis diaporon qd̃ fit ad anatrophas[ꝝ] ſtõchi ꝛ cyliacos ꝛ diſſintericos. Mala cydonia nũo.l.roſe eritre[aa].ʒ.l.ſorbas nũo.l. neſpillas nũo.l.aque cõgios.vij.poma oia ꝯfringes ꝛ mittes in vaſe cū aq̃ ꝛ coques ad tertias:ꝛ ſi que in eis reliq̃ ẽẽ vident̃ de ſordib⁹ pomoꝝ iteꝝ colabis. Cui addes mellis optimi lib.iij.ꝛ coques ad carbones agitando ſine intermiſſione ꝛ cum ſe collegerit

ꝝ .i.ſubmerſiões ſtomachi. Jañ.
aa .i.rubee.

ad mellis spissitudinem tolles ab igne ⁊ repones ⁊ cū opus fuerit dabis ante cibū coclearium vnuz aut duo.

¶ De epithiate ad stōchū reumatiçātē. Ca. XXXIIII.

Epithima ad reumatiçātē stōchū ⁊ in febrib⁹ ⁊ sine febribus ⁊ ciliacis [a] ⁊ quibus stōchus cōpatiť ⁊ reuomūt cibū. Smirnis [b] croci aloes masticis: absinthy: suc' storacis. aā. ℥. j. cere olei nardini dactyli patici [c] lib. j. ⁊. ʃ. vini adriani [d] qδ sufficit ad dactylos infundēdos. Aly sunt q etiā cere ⁊ olei nardini lib. iy. mittunt: ⁊ sicca trita sil' cū storace remisso [e] miscēt ⁊ tritis vnguť. nos aūt. aā. lib. j. ⁊. ʃ. mittimus ⁊ fit meli⁹ maxie. ¶ Jtē aliud ad hoc mirabile epithima ad defectū stōchi ⁊ ad eos q nō possunt ɔtinere dactyloꝝ paticoꝝ [f]. ℥. iy. ynancy [g] cere. aā. lib. j. masticis libani. aā. ℥. j. vini qδ sufficit. dactylos cū vino teres sil' ⁊ que resoluēda sunt resolues ⁊ solues puluerē supmittes ⁊ vteris. ¶ Jtē aliud epithima ad stōchū silr ɔfortandū ynancy [h] olfacy [i] rosaꝝ floꝝ. aloes epatici galle asiane achatie balaustie cydonioꝝ. aā. ℥. j. mirabolani cere punice [k] olei siciony [l]. aā. ℥. vj. vini ptitiri [m] qδ sufficit. ¶ Jtē aliud maloꝝ cydonioꝝ seno [n] inuolutoꝝ ⁊ de assatis veru eoꝝ carnib⁹. ℥. iy. croci absinthy. aā. ℥. j. ⁊. ʃ. olei melin [o]. ʒ. viy. vini odoriferi qδ sufficit cōficies ⁊ vteris. ¶ Jtē aliud epithima ad stōchū reumatiçantē ⁊ ventrē: ⁊ ad omne corp⁹ reumatiçās gallarū asianarum nitri alciony [p] strucy [q]. aā. ℥. iiy. sape. ℥. iy. ¶ Jtē aliδ vuas passas coques cū aq̄ faciēs apoçima dabis bibere ⁊ ipsas vuas passas da vt manducent.

a .i. patiētib⁹ fluxum stomachi.
b .i. myrre.
c A loco.
d A loco.
e .i. dissoluto.
f A loco.
g .i. flos vitis maxime agrestis.
h .i. floris vitis. Jaā.
i .i. succi vuaꝝ albaꝝ imaturaꝝ.
k .i. rubee.
l .i. de radice cucumeris agrestis. Jaā.
m A loco.
n .i. luto.
o .i. de cydonijs. Jaā.
p .i. spume maris
q Struciū inquit Jaā. est ɔdiā. s. radix silis elleboro albo: s3 in synonymis alphita exponiť qδ est caulicul⁹ agresti3: ⁊ hoc est h verisiliūs.

¶ Antidotū ad stōchū frigidū. Cap. XXXV.

Hi ergo qui ex frigida distēperātia stōcho in cā hñte cibuz non bene digerūt optimū est adiutoriuz p horas datū ⁊ multū a nobis pbatū. diciť aūt hec ɔfectio climax. ℞. autem hec enule. ℥. iiy. fenicli semis. ℥. iy. pipis. ℥. y. mell' atici [r] optimi crudi. lib. y. Si aūt nō adest mel optimū mittes quale inueneris bñ dispumatū. Ego aūt addidi semis eruce. ℥. j. ⁊ sinoni [s]. ℥. y. mellis. ℥. vj. vñ ⁊ in oibus mihi melius visum est. Manifestū est enim in multis reb⁹ nō solū ad inflationē stōchi ⁊ indigestionē: sed ⁊ mulierib⁹ mēstrua deducit. Usus suz aūt eo ⁊ ad dispuoicos [t] ⁊ mirabil'r opatū est: daniť aūt ex eo coclearia duo mane ⁊ post cenā. Dedi etiā ⁊ cū gramate [u]. fit eni grama, quēadmodū nectar: mane aūt cū aq̄: facit eni ruct⁹ suaues. Dať aūt ad oēm tussim ⁊ qbus de capite in thoracem reuma fluit. Et ad oēs intrinsecas passiones facit ⁊ ad fastidiū ⁊ venereos actus excitat. ¶ Jtē aliud diamelon cydonion ad ipas passiones. Cydonia purgata deintus ⁊ foris tundēs ⁊ exp̄mēs facies succi. ꝶ [x]. iiy. çç. ℥. iiy. pipis albi. ℥. iy. piperis nigri. ℥. y. mellis. ꝶ. iiy. ¶ Jtē aliud cydoniū succi. ꝶ. y. mellis. ꝶ. çç. ʒ. iy. piperis nigri. ℥. y. aceti eminā [y] vnā cuz succo ⁊ melle qδ sufficit coques ⁊ vteris. Coques aūt ad carbones ante mediocriter ⁊ dispumato addes puluerē. çç. ⁊ pipis: ⁊ iterū coques ad mellis spissitudinē ad ignē leuē. Qδ si catarticū ex eo ɔficere volueris addes diagredy. ℥. iy. Hoc igiť medicamen si sine diagredio est eis facit qui athomā [z] vētris patiunť. Utilissimū est ⁊ his q epatis ⁊ stomachi defectionē patiunť. Dari aūt quā maxime vnū coclearīū opz. Et si post cibū accipiať pōt iuuare nā nō nocet. Melius aūt dať mane ieiuno vel qñ dormitū iturus est ita vt abstineat a cibo duab⁹ aut trib⁹ horis. Facit enim ⁊ ad fastidiū ⁊ ad eos qui nō bñ digerūt cibos. Qδ si vēter ex calore nimio fuerit distemperatus ita vt cholicus sit qui patiť: auferes. çç. ⁊ pip. ⁊ tm̄ succum cydonioꝝ ⁊ mel ⁊ acetū coques vt supra ⁊ vteris. ¶ Jtē ad stōchū eoꝝ q cibos reyciūt aloes rosarū siccaꝝ. aā. ʒ. x. teres ⁊ dabis coclearia tria aut. iiy. Si etiā purgare volueris que in stōcho sunt admiscebis diagredy masticis. aā. ʒ. iiy. purgabis aūt sine molestia. ¶ Jtē aliδ ad inflationē stōchi ⁊ itestinoꝝ facit ⁊ indigestionē ⁊ epaticos ⁊ tussiētes ⁊ magis qb⁹ est ex frigore vitiuz piperis. ℥. iy. leuisticis semis. ℥. y. ameos ℥. y. epithimi purgati se. pulegy sicci. aā. ℥. j. mellis dispumati qδ sufficit. Aly etiā ei admiscēt ruthe semis ⁊ apy seminis. aā. ℥. iiy. dosis aūt ei⁹ coclearīū. j. ¶ Jtez aliud faciēs ad pneumacosim [z] ⁊ dolorez in stōcho facit ⁊ ad oēs dolores. ℞. pipis castorei. aā. ℥. j. opy. ʒ. j. petroselini seminis. ℥. iiy. spice nardi siriaci [ɔ]. aā. ʒ. j. faciēs puluerē subtilissimū dabis coclearīū vnū cū aque calide cotila vna ⁊. ʃ. Et si cū melle tēperatū sit ciatuz [ꝝ] vnū sumat ⁊ bibat mane qñ surgit ⁊ qñ dormitum vadit. Maiorib⁹ qdē etatibus amplius dandū est. Anodinum enim est ⁊ digestibile: ⁊ maxime ciliacis [aa] viris ⁊ mulierib⁹ ⁊ pneumatosim [bb] ⁊ cruditatē humoꝝ patientib⁹ ⁊ ad febres ⁊ hypocūdria dolētibus ⁊ ex cruditate febriētibus ⁊ tussiētibus ⁊ vbi fuerit necesse vrinam mouere. ¶ Jtē aliud antidotū optimū nardostocy [cc] pipis. aā. ℥. j. cassie siringie [dd]. ℥. y. costi. ℥. y. dabis aūt cū aque mane ⁊ sero: facit enim nō solū stomaticis sed ⁊ epaticis ⁊ nefreticis vteris securus hoc adiutorio. ¶ Jtē aliud ad hoc ipm piperis petroselini. aā. ℥. j. cymini. ʒ. iiy. dabis in balneo. ¶ Jtē aliud faciēs ad stomachū ⁊ ad cholerā yrim [ee] illiricā teres ⁊ cernes dabis ieiuno bibere cū aqua cal'a: dormitū aūt ituro cum vino tēperato: pēso ꝶo dabis. ʒ. iy. nō est aūt cōtēnēda hec potio. ¶ Jtē aliud faciēs ad multa leuistici semis ameos apy seminis carui seminis. aā. ℥. iiy. pipis ḡna. xxx. mellis qδ sufficit: dabis enim coclearīū vnuz ieiuno ⁊ dormitū eunti sil'r. ¶ Jtē aliud antidotū pigre [ff] lauate squināti xilobalsami masticis nardostocy [gg] asari croci. aā. ʒ. j. ⁊. ʃ. cassie siringie [hh]. ʒ. iy. aloes epatici lauati ⁊ siccati. ʒ. xv. Aut. ℥. y. cōficies ⁊ vteris. ¶ Jtez stomatichon faciēs ad inflāmationē stōchi petroselini macedonici cymini. aā. ℥. iiy. dabis aūt ieiuno ⁊ post cenā dormitū eūti cū modico aq̄ calide coclearīuz vnū.

r A loco.
s .i. petroselini agrestis. Jaā.
t .i. difficulter anhelantes.
u .i. vino cocto cū spēb⁹. Jaā.
x Est figura sextarij ⁊ sextarius pōdus duaꝝ lib. vl' duaꝝ lib. ⁊. ʃ.
y Est medietas sextarij.
z .i. debilitatē vel defectum. Jaā.

z .i. ventositat…
ɔ .i. silicis.
ꝝ vnc. j. ⁊. ʃ.
aa .i. fluxū vēt… vitio stōchi p… tiētibus. Ja…
bb .i. vētosita…
cc .i. spice nar…
dd .i. cassie lign…
ee A loco i q abundat.
ff Cuius aloe lotum. s.
gg .i. spice nar…
hh .i. cassie lign… Jaā. sup ver… siringia.

¶ De cardiaca passione. Capl'm. XXXVI.

Cardiaca passio stōchi cā est. Contingit aūt his qbus pessimi ⁊ venenosi cū mordicatione stomachi ibidē generanť humores ⁊ dominanť q̄: maxime his qui debilē nimis habent stomachū ita vt interdū etiā aliq mox repēte moriantur nō ferētes insustentabilē mordicationē venenosaz humorū. Scire aūt opz qa ⁊ lumbrici superiora sepi⁹ petentes ex inferiorib⁹ partibus stomacho necesse est vt faciāt cardiacam passionē ⁊ cū angustia syncopes ingerant: ita vt aliqui statim a mordicatione lumbricoruz pereant. Propter qδ nō opz omnino existimare a pessimis ⁊ venenosis humorib⁹ fieri subitaneas syncopes stomachi. Jn qua re etiā lumbricoꝝ signa sunt requirenda [ii] qui habent in stomacho mordicationez de malis humoribus: ⁊ propterea syncopim patiuntur.

ii His.

¶ Curatio cardiace. Capl'm. XXXVII.

In primis opz eis offerre cibos qui ⁊ refrigerandi virtutē habeant ⁊ cōfortare possint locū qui solutus est. Jnfrigidant eniz bene ⁊ corroborant maligranati grana assumpta siue

succus eorū acceptus. Sed ⁊ mela [a] nō satis dulcia ⁊ mediocriter stiptica: ⁊ pira: ⁊ persica duratiua. Et vue que austerū aliquid ⁊ stipticū habēt. Et panis in aqua frigida aut calida. Si eius qui patit̄ sit distemperātia satis calida ⁊ si in stomacho cōtineant̄ humores mor/dicantes ⁊ acerrimi [b]. His ergo ab initio opȝ vti hos q cardialgeā [c] patiunt̄. Ceterū aūt opȝ paulatim addere cibos qui tarde digerunt̄ qualis est de piscib⁹ bulbia ⁊ pectines ⁊ astaci ⁊ ysicia de pectine ⁊ cyritia ventres anserini ⁊ pedes porcini ⁊ quecūqȝ nō facile corrum/punt̄: sed repugnando vincere possunt malos humo/res qui cōtinent̄. Oportet aūt his cum aut requieuerit aut lenimentū acceperit passio suadere semper vt ci/bos citius accipiant. Nullū enim est aliud maius iuua/mentū ꝙ̄ cibi qui tarde digerunt̄ ⁊ difficile corrūpun/tur accepti. His ergo hora tertia suadendū est vt assu/mant panē aut in aqua calida aut frigida infusum aut mela [d] aut citrū de foris mundatū. Dieta eniȝ expedit hec his qui cardealgeā [e] patiunt̄. Adiutoriū enim ma/gnum est glicia: cuius confectio. ℞. hec aceti. ℔. j. ⁊ .ʃ. corticis radicis feniculi. ℥. vj. aloes epatici. ℥. iij. mellis atici. lib. j. ⁊ .ʃ. cōficies vt mos est: dabis ex eo coclearia duo aut tria. Malaxat aūt ⁊ confortat ventrem. Hoc enim medicamen ad hoc optimum est ⁊ nō soluȝ car/dialgeas sanat sed inchoantē epilepsiā ⁊ hypocūdria/cas passiones vel quibus stomachus flegmate reple/tus frigidus est: sed ⁊ alia multa sanat: de quibus nunc non est tempus ad cōmemorandum. Scio aūt quia ⁊ anacardum antidotum ad tales passiones bene facit. Et pigra datuȝ iuuat: sed nullum sicut glicia [f] adiuuat. Sufficiant hec de cardiacis dicta que fiunt ex acredi/ne [g] ⁊ mordicatione humorum. Ceterum Ꝟo de his di/cendum est que proueniunt in stomacho cum syntho/mate: aut ex qualitatibus accidentium aut ex egritudi/nibus diuersis augmentatis humoribus.

a .i. fructus sua/uis gustu maior pipere. Jan.

b .i. acutissimi.

c .i. dolorem oris stomachi. Jan.

d Fructus est sua/uis gustu maior pipere. Jan.

e .i. dolorem oris stomachi. Jan.

f .i. antidotū pre/dictum.

g .i. acumine.

¶ De nausea ⁊ vomitu. Caplm. XXXVIII.

Qui quidem vomitus vel nausea synthoma videt̄ eē stomachi. fit autem hoc ex diuersis causis vniuscuiusqȝ accidētis. Et si fit ex plenitu/dine: fit etiā ex qualitate vniuscuiusqȝ hu/moris pessimoꝝ accidentium. Siquidem ex plenitu/dine mouetur nausea vt vomat eo ꝙ grauetur stoma/chus. pessimi enim humores mordicationeȝ faciunt ⁊ vomitum vel nauseam excitant: sit ergo in his cōtem/platio: ⁊ si ex plenitudine est vomitus euacuari opor/tet. Si autem ex humoꝝ acredine [h] fit cacochimia est: ideoqȝ mitigandi sunt ⁊ temperandi vt imbecilliores effecti in semetipsis eoꝝ reprimatur malitia: ⁊ maxi/me si fuerint cholici aut melancholici. Flegmatici aūt extenuādi sunt: ⁊ maxime si pingues ⁊ viscosi sunt. Si enim in solo vētre abundauerint humores ⁊ nō ibidē ex toto supercurrūt corpore: nō opȝ his medicamenta dari sed sola dieta eis sufficiat vsqȝ ad ꝑfectā sanitateȝ vt trāsmutati q in vētre sunt humores ledere desināt. Si aūt ex toto corpore decurrūt in vētrem humores: tūc necesse est vt maiora adhibeant̄ adiutoria. Inter/dū etiā flobothomādi sunt si sanguinis vī esse abūdā/tia ⁊ nihil fit qđ impediat. Catarticū etiā danduȝ est si cacochimiaȝ multam inesse cognoueris. Qđ si vtraqȝ abundare perspexeris necesse erit vt flōmum simul ⁊ catarticum adhibeant̄: sed prius flobothomuȝ ⁊ sic ca/tarticum adhibebis. Dicemus ergo prius si in ventre tm̄ continentur humores: ⁊ sic postea dicemus si de to/to corpore fluant in ventrem.

h .i. acumine.

¶ Signa qualis humor aut quo loco fluit aut in quo cō/tinetur loco. Caplm. XXXIX.

Cognoscere opȝ prius si ī aliquo loco infixi sūt humo/res seu poros occupauerint siue tunicas stōchi repleuerint. Si enim acidū ructant frigidus est qui nocet humor: ⁊ poros ipse occupat aut certe tunicas vētris: ⁊ ibidē augmentatus superat qđ hoc modo cognoscēdum est. Si ergo post nauseā factā vomitus mox subsequat̄ ⁊ sine violentia ꝓyciat̄ cognoscas in spatiosis vētris locis eē humorē qui ꝓycitur aut nocet. Qđ si nausea facta nihil vomat scias in stomacho imbibitos esse humores: ⁊ aut chole/ricus est aut orodis [i] infixus aut spissus humor in ipso ꝯsistēs stōcho: qꝛ sepius ꝯtingere solet vt vēter nullam sup̄fluitatem humorū habeat ⁊ stōchus sit occupatus: sed ⁊ epar aut splen aut alius aliqs locus sit repletus. Nā grauior est qui suscipit locus aut mordicationē pa/tiendo excitat̄ ad vomicā: manifeste enim hec oīa di/scerni ⁊ ꝓuideri opȝ. Qđ si vomitus frequētius fit cuȝ conatione ⁊ oīno ꝓyciūt: ⁊ nō interposito spatio mox vomūt magis: tūc in vētre sunt constituti. Si aūt inter nauseā ⁊ vomitū spatiū est: aut nihil fertur aut rarius vomitus molestias inferre videat̄. opȝ hoc magis cō/siderare: qꝛ humor ex alio superuenit loco qui vomicā generat. Cōtēplanda est ergo omnis corporis habitu/do ⁊ alia signa ingrere [k]. ⁊ sic ad curationē venire siue flobothomū siue catarticū adhiberi sit necesse. Cogitā/dum est enim si nausea ⁊ vomitus supuenerit aut mo/lesta sit nausea absqȝ vomitu: ⁊ sic per se requieuerit: nam nisi omne corpus euacuatū fuerit qui [l] ministrat̄ humor non prius poterit liberari.

i .i. humor sero/sus aq̄sus. Ja.

k oportet.

l .i. a quo corpe.

¶ Si melancholicus aut cholericus humor vomitum excitet. Caplm. XL.

Quod si nausea tm̄ fuerit sine vomitu ⁊ ex cholico sit humore tēpe/ratiuis necesse est vti in p̄mo adiutorijs. Et sic cū tēperaueris vel mitigaueris cām. i. acredinē pessimi humoris: postea aut per vētrē aut ꝑ vomitū purgabis. dabis g̊ eis in p̄mis pti/sane succos vtrūqȝ faciētes vt ⁊ mitigēt acredinē: ⁊ ēt purgent sup̄fluitates humoris. Purgat etiam ⁊ mulsa aquosa ⁊ ꝓycit humores de stomacho: sed habet in se aliquid caloris: ex quo magis cacochimia ardentior ⁊ acrior augmētatur. Fugiēda est g̊ mulsa ⁊ alia adhuc que calefaciēdo purgare possunt. Et vtendum ptisane succis etenim etsi minime habeat purgādi virtuteȝ: tm̄ humectādo ⁊ relaxando poros ⁊ tēperat ⁊ obtūdit eo/rum acredinem. Ex hoc enim manifeste iuuant̄. Naȝ si ex eo minime vomant: tm̄ omnino qualitas ipsa vel suba que occupauerit auferet̄ ex stōcho: hoc etiaȝ ⁊ in sordidis spongijs videmus fieri: nec enim ipse purgan/tur nisi aqua ipsa ex eis lauetur brumositas [m]. Nisi ergo humectata vel infusa aliquo liquore aut soluta fuerit sicca permanet superfluitas. Similiter etiā re/laxatis vel apertis poris ad imitationeȝ spongie fieri oportet vt qui ex cholerico aut melancholico humore molestant̄ purgari possint. Naȝ ⁊ calide aque potatio his humoribus omnino subuenire potest. Nā si ⁊ spis/sus ⁊ fortior fuerit humor infixus vt citius proyciat̄: calida aqua sola danda est. Hec enim frequenter data soluit spissos humores: ⁊ si [n] nimis viscosum ⁊ fortiter infixum flegma fuerit: ⁊ maxime salsuȝ sit ⁊ diuturnū: ⁊ si contra rationem datum fuerit exiccatiuum ⁊ cali/dum medicamen vt faciunt multi. Si igit̄ excoctus ⁊

m .i. sordicies.

n Pro q̄uis.

cõglutinatus humor in seipso efficit̃ ⁊ minor sit vl' molestia ex eo nulla sit:nec febres moleste sint:tūc ⁊ mulsa vteris que ampliꝰ his que dicta sunt detergit ⁊ purgat. Qđ si his adhibitis cõtenere [a] videant̃ humores cetera adiutoria sunt adhibenda:⁊ maxime pigre antidotum:fortiter enim cholericos ⁊ melancholicos humores de stomacho purgare potest. Nam qui hoc dare voluerit medicamen cõsiderare debet ne nimis calida sit cui dat̃ nã [b] in stericis [c] retenta [d] locis.i.in nervorum [e] vel musculoꝝ que sunt firmissima corporis desederit. Hi enim qui calida ⁊ sicca sunt natura vt febres ethicas vel marasmodes infirmitates incidãt necesse est. Oportet igitur illud dare his qui habẽt in stomacho advenientes humores preter hos qui calida ⁊ sicca sunt natura. Sic eniȝ si cholericus vel melancholicus fuerit humor oportet fieri curationem.

a .i.non obedire medicis.
b Prout ⁊ non.
c .i.siccis solidis seu corpulẽtis. Jañ.
d Materia.s.
e Locis.

¶ Curatio si ex flegmate repletus stomachus nauseaȝ facit. Caplm. XLI.

SI autem acidum aut dulce fuerit flegma per qđ nausea in stomacho generat̃:tūc oportet his que extenuare possint vti adiutoria:⁊ maxime dã da sunt oxymella aut raffani aut certe oxymella cum raffano. Dentur etiam capparis radix ⁊ synapis:⁊ corax.i.porrꝰ aut sardine vl' diacidonion melon qđ. ℞.çç.⁊ petroselinū macedonicū. Ex hoc enim vel ex his ⁊ digestio fit ⁊ extenuant̃ omnes flegmatici humores crudi. His etiaȝ mediocriter cibi dandi sunt ⁊ somnus ⁊ quietudo indulgenda [f] sunt. Sepius enim sic dictas observantibus non solum imutatum ⁊ extenuatum est flegma:sed in sanguinem bonum mutatur materia:vt sine querela nutrire possit talis humor. Si enim acidonicum flegma fuerit dulcia danda sunt. Et si salsum est qđ residet flegma contemplandum iterū est:vnde est salsuȝ. Interdū etiã videt̃ ꝙ ex cõmixtione oroydis [g] substantie salsum est. Est autem ⁊ quãdo ex hoc nõ fit:sed ex calida distẽperantia assatum oino ⁊ calefactuȝ flegma ⁊ salsum ⁊ pingue efficit̃. Si ergo tibi salsum esse videt̃ ex nimio distẽperãtie calore adhibenda est:quia sub eis que calefaciūt non resolvitur: sed sub eis que infrigidant ⁊ humectant. Quantū eniȝ ex calore glutinãtur tãtū de frigidis ⁊ humidis necesse est solvant̃ quẽadmodum sal ⁊ nitrum. Ista ergo sicut a calore constringunt̃:vtputa ab igne ⁊ sole:sic ⁊ ab aq̃ resolvuntur. Si enim flegma fuerit desiccatū a calore: ita oporteret que dicta sunt adhibere.

f .i.concedẽda.
g .i.humoris serosi aq̃si. Jañ.

¶ Curatio si ex oroydis ⁊ tenuis humor in stomacho imbibitus fuerit. Caplm. XLII.

SI oroydis [h] ⁊ tenuis humor in stomacho imbibitus fuerit. Quis dicit̃ serum.i.ab humore pingui si tenuis decurrat velut seruȝ de lacte decurrit:sic ⁊ liq̃dus humor a pingui defluẽs a grecis oroydis appellatur. Qđ si oroydis fuerit.i.tenuis aut pinguis fluens humor in ventre non oportet rememorari:sed mox [i] calida aqua potui data abūdãter vomicam irritari:aut certe ptisane succus potui vt vomãt dandus est:⁊ si sub multa humectatione imbecilliores tibi esse vident̃ ⁊ exolutus est stõchus ꝓpter qđ infirmant̃ ⁊ amplius vomūt ita vt nõ possint ꝯtinere vel attrahere ad se cibum:tūc eis que modicū desiccent ⁊ reprimãt vteris:qualia sunt mala cydonia ipsa sola assa aut involuta [k] insperso aut comesta:aut qđ de his conficit̃ cum pipere tm̃. Aliꝫ aūt conficiūt cum pipere.çç.⁊ petroselino macedonico:⁊ aliꝫ cū gariofilo ⁊ costo:sȝ hec ampliꝰ q̃ȝ opȝ pharmacodes sunt. Utilissimum est aūt qđ solum piper recipit aut certe vt multum qđ çinçiber ⁊ piper tm̃ recipit. Sufficiūt eniȝ hec sola ad confortandū ⁊ calefaciendū stomachuȝ ⁊ ventrem:qꝛ vtrisqȝ est opus his quibꝰ humidus est ⁊ nulla acredo humoruȝ inest. Si aūt tenuis ⁊ acer satis videt̃ tibi abūdare materia hec sunt adhibẽda que corroborant ⁊ stiptica sunt ⁊ nihil in se habentia qđ calefacere possit. Quale est qđ de maloꝝ cydoniorum simplex tm̃ succus ⁊ melle cõficit̃. satis enim scimus hoc cõfortare ⁊ tẽperare omnem cholericum humorem ⁊ acrum:ꝓpter qđ etiã deficienti ⁊ calido stomacho vel in choleram transmutata materia vtilia sunt castanee: nespilla valde matura ⁊ fabe decocte cū pusca [l] ⁊ vue ⁊ alica [m] similiter data. Et vt simpl'r dicam que cõfortare ⁊ reprimere ⁊ siccare possunt offerenda sunt non solummodo in cibis sed in pharmacia [n].

h .i.aquosus ⁊ serosus.
i Oportet.
k .i.extẽsa ⁊ ipsa sup pãnū ⁊ stomacho ab ex̃ superposita cal'a.

¶ De curatione stõchi ⁊ flegmonibus. Cap. XLIII.

DE signis ⁊ curationibus ẜm distẽperãtias ex humoꝝ qualitatibus in stomacho existentibus ⁊ ibideȝ aliunde cõfluentibus sufficiãt hec que dicta sunt. Ceteruȝ ꝯo de inflãmatione stomachi erit dicendū:quãdo aūt inflãmationẽ patit̃ stomachus sollicitudo cū diligẽtia est multa adhibenda: qꝛ plurimã ⁊ maximã operationẽ totius corporis sua prestat efficacia. multa igit̃ sunt adiutoria adhibenda ⁊ nõ sicut aliqui solent sola laxativa adhibere resolvẽtes eius virtutẽ:vnde nõ parvū postmodū sequit̃ periculum. nã amisso nutrimẽto nondū appetit cibos. Administrãda igit̃ sunt simul cū eis que relaxãt que corroborent stomachū quale est yrioleon hoc est in vino ⁊ oleo admisceas de absinthio modicū ⁊ mastice. Opȝ aūt attẽdere q̃d sit magis necessariū sive que laxant sive que ꝯfortent. Nam si plus laxativa.i.resolutiva opꝰ sunt admiscendū est embrocis camomillinū oleū:⁊ si nõ nimis febriūt glauciniū [o] oleū adipẽ addes ⁊ sapã. Si aūt defectio cum angustia fuerit nõ satis aliq̃d ex his que relaxãt admiscẽdū est embrocis sȝ magis melinum [p] oleum ⁊ vinū adhibebis:⁊ infundes absinthiū in vino ⁊ rosas ⁊ coques simul: ⁊ ynantium [q] ⁊ mela [r] ⁊ dactylos ⁊ vt simpliciter dicaȝ ea que ꝯfortativa aut laxativa sunt adhibẽda erūt:⁊ nõ solum embrocis aut cataplasmatibꝰ:sȝ ⁊ cerotis ⁊ epithimatibꝰ est vtẽduȝ.

¶ De cerotis ⁊ epithimatibus Gal'. Cap. XLIIII.

MEdiocri igit̃ manẽte inflãmatione sufficit cerotū Gal'. adhibitum. qđ. ℞. olei nardini in hieme.ʒ.viij.in estate.ʒ.vj.cere albe.ʒ.viij.aloes.ʒ.v.masticis.ʒ.j.in duplo aūt vase resolves [s] admiscebis ceram ⁊ vteris. Si aūt opus fuerit vt confortetur amplius aloes mittes.ʒ.j.addes etiã absinthiꝫ succuȝ aut ynantū aut succū de vitū teneris palmitibus:⁊ si estas est cum nimia febre pro nardino oleo melinū [t] mittes. Qđ si satis videatur eẽ defectus stomachus nil eum [u] impositum facit. Sed ⁊ philagriꝫ epithima per se aut cum diaspericon epithimate mixtum stomacho superponas. Qđ si ⁊ duritia fuerit cum inflãmatione que molliant ⁊ malaxant adhibeas quale est diamellilotum. ¶ Item aliud thonoticõ [x] ⁊ malacticon [y] a me confectum. ℞. hec libani [z].℥.iiij. absinthiꝫ comaruȝ.℥.iiij.armoniaci.℥.ij.storacis.℥.vj.cere lib.j.nardini olei librã vnaȝ vini phalerni qđ sufficit ante pridie [z] infundes in vino sicca ⁊ teres fortiter:⁊ post hoc resoluta cera ⁊ oleo cum reliquis admiscebis ⁊ vteris:mirabi-

liter enim hoc medicamen ⁊ malaxat ⁊ confortat stō/chū. ¶ Itē aliud qđ hoc op⁹ operat̄ masticis aloes croci smirnis.aā.ʒ.j.storacis.ʒ.j.⁊.s.absinthy succi.ʒ.ij.cere.ʒ.vj.olei nardini lib.j.ꝯficies ⁊ vteris. Qđ si cōtigerit diuturnū in stomacho esse flegmonē eis que vocātur coptoria[a]. Ad duritias stomachi coptuz[b] ꝑpolei[c] ʒ.vj.storacis.ʒ.ij.masticis.ʒ.j.terebētine.ʒ.iiij.olei nardini fecis qđ sufficit. ¶ Itē aliud malagma[d] optimū: facit enim ad duritias stōchi ⁊ reumatismū ⁊ dolorem ita vt in tribus horis faciat patiētē liberari ⁊ de ꝑsenti iuuamen sentiat. ℞.hec cere punice[e].ʒ.vj.terebentine ʒ.iiij.myrre.ʒ.ij.aloes.ʒ.iij.sciscis[f] galbani.aā.ʒ.j.myrrā in vino infundes ⁊ teres: de aridis vero puluerez sup mittes ⁊ cetera liquefacta sup miscebis vteris in pāno quatuor habente digitos. ¶ Itē ad eos qui de frigido humore laborāt ⁊ simul flegmonē habent optimū est adiutoriū qđ vocat̄ enodis epithima: cuius ꝯfectiones sunt multe. ¶ Ego vero scribo eā quā habeo ꝓbatā. ℞.hec croci.ʒ.j.⁊.s. aloes.ʒ.ij. foly.ʒ.j.ꝑpolei[g].ʒ.iij.terebentine.ʒ.iij.libani.ʒ.ij.storacis.ʒ.iij. masticis.ʒ.ij.spice nardi.ʒ.j.cardamomi.ʒ.ij. crocimagmatis[h].ʒ.j.⁊.s. armoniaci.ʒ.vj.cere lib.j.⁊.s.colofonie lib.ij.⁊.s. opobalsami.ʒ.vj.dactyloꝝ.ʒ.vj. Huic eniz[i] nihil ꝑponendum est qui de frigida distēperantia multū laborāt ⁊ duritias molestas habuerūt ⁊ qbus molestum est flegma ⁊ dolores ⁊ tēsuras patiunt̄: nec solū stomachi sz ⁊ epatis ⁊ intestinoꝝ inflāmationes ⁊ vētris dolorem patiētibus est vtilissimū. ¶ Itē aliud epithima qđ dicit̄ diamellilotū yeraticū[k] pharmacū: cui⁹ ponim⁹ scripturā vt facile querētib⁹ inueniat̄ qđ. ℞.cere eminā[l] vnā. facit aūt hoc nō solū stomaticis sed ⁊ epatis dolorez ⁊ alia multa. ¶ Itē aliud malagma[m] poliarchion qđ stomaticis facit ⁊ pipneumaticis[n] ⁊ nefreticis pleureticis epaticis ydropicis: facit etiā ad vesice ⁊ matricis passiones. ℞.cere eminā[o] vnā: cardamomi eminā vnā terebētine eminā vnam armoniaci.ʒ.xxxv.croci smirnis[p] cyperi libani[q] xilo[r] cinamomi melliloti.aā.ʒ.xxv.nardi[s] indici.ʒ.vj.olei[t] ciprini cotilā[u] vnam: vini italici qđ sufficit. vteris aūt quādo opus fuerit resoluens cerotū in ciprino[x]. ¶ Itē aliud. ℞.absinthy succi ynancy[y] nardi.aā.ʒ.iij.masticis.ʒ.iiij.cere.ʒ.vj. Remittes[z] cerā ⁊ oleū nardinū ⁊ alia trita supermittes ⁊ cōficies cerotū ⁊ vteris. ¶ Itē aliud epithima ad dolorem stomachi. ℞.sulphuris viui.ʒ.ij.masticis.ʒ.ij.cere librā.j.⁊.s.olei yrini librā.j.⁊.s. Sulphur qdē ⁊ masticē terēs in mortario: cerā ⁊ oleū resolutā supmittes ⁊ etiā malaxans vteris. ¶ Itē aliud epithima ad oēm inflationem stomachi ⁊ ad omnes duritias: ⁊ maxime quibus hydrops incipit fieri ⁊ qb⁹ vētositas fit in ꝑcordys. ℞.storacis ysaurice[&].ʒ.iij.aloes epatici.ʒ.iij.terebentine.ʒ.iiij.laudani.ʒ.ij.bdelly perlucidi.ʒ.iij.euforby recētis.ʒ.j.aut adipis anserini.ʒ.iiij.olei nardini.ʒ.ij.cere punice[?].ʒ.xij. Aly addūt mūde picis.ʒ.iij.vini odoriferi quod sufficit.

¶ Unctiones stomatice que fiunt ad frigorē stomachi. Caplm. XLV.

Multe enim sunt ⁊ plurime ad frigidā distēperātiā stomachi ⁊ simplices ꝯfecte vnctiones. Sed in his mirabilior est oibus qđ dicit̄ marciaton: ⁊ odorē habet meliorem ⁊ virtutē fortiorē ⁊ remollit si qua duritia est in ipso ⁊ confortat stomachū calefaciēdo. Habet igit̄ hec ꝯfectio storacis calamite cere.aā.ʒ.iij.medulle ceruine.ʒ.ij.⁊.s.terebētine.ʒ.j.ysopocrioti[&].ʒ.j.opobalsamuz.ʒ.j.⁊.s.si nouellum est. si vero vetus mittes.ʒ.ij. olei nardini.ʒ.vj.conficies ⁊ vteris. ¶ Itē aliud marciaton vtilissimū qđ recipit storacis calamite.ʒ.iij.medulle ceruie.ʒ.iij.aloes epatici.ʒ.ij.masticis.ʒ.ij.olei nardini.ʒ.iij. opobalsami ʒ.iij.cere.ʒ.v.ꝯficies ⁊ vteris satis est optimū. ¶ Itez aliud vnguentū miracopū[aa]. est enim ad ea que marciaton facere pōt: ⁊ hoc similiter operatur nisi ꝙ istud alio calidius est: ⁊ ideo vbi opus fuerit ampli⁹ calefieri stōchum magis isto expedit vti. Cōficitur enim sic myrre troclitē.ʒ.iij. meri[bb] syriaci[cc] lib.j.opobalsami ʒ.iiij.mell'.ʒ.iij.terebēti.ʒ.j.⁊.s.euforby.ʒ.j. cere punice[dd] armoniaci.aā.ʒ.iij.ꝯficies ⁊ vter ad oēz frigorē.

¶ Ad frigidū stōchū embalmata[ee]. Caplm. XLVI.

Embalmata ℞. archeotidis[ff].ʒ.ij.piperis.ʒ.ij.ss.ʒ.iiij.petrosilini.ʒ.j.mellis qđ sufficit conficies ⁊ vteris. ¶ Itē aliud antidotū siue trociscus qui dicit̄ amaçanon ⁊ a multis est ꝓbatus quibus dolores in stomacho sunt vehemētes: mitigat enim dolores oino potui datus. Conficies aūt sic apy seminis.ʒ.vj.anisi.ʒ.vj.absinthy.ʒ.iij.smirnis.ʒ.ij.piperis.ʒ.ij.cinnamomi.ʒ.vj.castorei.ʒ.ij.opy.ʒ.ij.teres cū aqua ⁊ facies trociscos ⁊ dabis integram dosim.ʒ.j.stomaticis quidē cum sape[gg] ciatis[hh].iij.cū apoçimate[ii] myrthe spleneticis cū oxymelle: sz ⁊ alia multa facit iste trociscus ⁊ maxime his qui vomunt ⁊ mordicationem a pessimis humoribus patiunt̄ in stomacho. Hec de stomacho ⁊ vētre dicta sufficiant.

¶ De cura viscerum. Caplm. XLVII.

Iterum vero ⁊ hec opz sciri quia omnis duritia siue in stomacho siue in epate vel splene aut in aliquo mēbro non ex vna re sed ex diuersis fit causis. Etenim siccitate ⁊ calore precedente cōgelati ⁊ impinguati indurant̄ humores ⁊ faciūt tumores: nam frigidi similiter operant̄. Oportet igitur diligēter cōsiderare ⁊ cognoscere de his que precesserūt ⁊ ex cōpetētibus signis ingrere: ⁊ maxime vniuscuiusqz distemperātia cōsiderāda est: ⁊ sic oportet adhibere adiutoria: nam ex nimia fit tristitia: aut solicitudine ꝑcedente: sed ex labore vel disciplina[kk] aut si paruo cibo aut potu vtant̄ similiter calido. Hec eniz omnia cognoscere opz: vnde duritia vel ex qua generata est causa. Nam duritia magis ex discotis[ll] fit humorib⁹ ⁊ distēperatis. Necesse est ergo in tali passione ex tepidis ⁊ tēperatis qualitatibus adiutoria ministrare ⁊ non que calefaciūt semper fortiter. Quibusdā aūt ex frigore duritia generat̄: ⁊ quoniaz sic se habent non opz differri. Dictum est aūt al's ab Aristotele: ⁊ ab alys vtilissimis viris: qr[mm] vnaqueqz res cōgelatur ⁊ sic indurescit. Ecōtrario ergo congelationē factam soluere opz: vtputa si ex calore aut siccitate cōstringatur necesse est ex his que humectant ⁊ infrigidāt resoluat̄ duritia: quemadmoduz videmus de sale ⁊ nitro fieri: hec eniz magis ex calore desiccantur ⁊ indurescūt sed in aqua missa soluunt̄. Queādmodum ⁊ que congelātur ex frigore ab igne vel sole resoluunt̄: sicut videm⁹ fieri in crystallo ⁊ glacie ⁊ niue quomodo a sole vel igne resoluunt̄. Scio igitur me duritias viscerum cuz his rebus que humectant ⁊ temperāt sanasse quale est balneū ⁊ hydroleon. i. aqua ⁊ oleo humectāte: sz ⁊ oleo rosato: ⁊ camomillino vsus sum. Sil'r aūt ⁊ embrocis sicut ⁊ in alys[nn] duritys de nardo ⁊ glaucino[oo] oleo ⁊ anhetino ⁊ marciaton: ⁊ alys sil'ib⁹. Nā ⁊ dietā adhibe ri calidā. i. cibum cū pipere ⁊ aniso condire feci ⁊ alia

a .i.incisiua Iañ.
b .i.incisiuum.
c Est fex aluearis apū. s. cera sordida Iañ.
d .i.emplm mollitiuum.
e .i.rubee.
f .i.aluminis scisci.
g .i.fecis aluearis apum.
h .i. fecis olei de croco Auicē.
i Epithimati.
k .i.sacrum seu diuinum.
l .i. medietas sextarij: ⁊ sextari⁹ est lib.ij.⁊.s.
m .i.emplastruz mollitiuum.
n .i.stomachi vētositate grauatis.
o Est medietas sextarij: ⁊ sextari⁹ ē lib.ij.⁊.s.
p .i.myrre.
q .i.thuris.
r .i.ligni balsami vel cassie lig.
s .i.spice.
t .i.dalcana.
u .i.drac.ix.
x Oleo.
y .i. floris vitis maxime agrestis Iañ.
z .i.calefacies.
& .i.calamite.
? .i.rubee.
& .i. succi lanarū succidaꝝ Iañ.

aa .i. odoriferuz mitigatiuū Ia. in vbo myrra.
bb .i.vini.
cc A loco.
dd .i.rubee.
ee Sūt intinctiones seu salsamēta in qbus morselli itingūt Ia.
ff .i.fruct⁹ iunipi
gg Sapa est vinū coctuz vsqz ad cōsumptionem duarū partiuz.
hh Est pōdus vncie vnius ⁊.s.
ii .i. decoctione.
kk .i.nimia attestatione ad studium.
ll .i.adustis.
mm Ut.
nn .s.a cā frida.
oo A glaucio.i. memithe dictū Iañ.

bis silr'a que huiꝰ sunt vtute. Et potiones de spice nardi vel alia antidota que extenuant ꝛ calefaciunt.

De acida eructatione stomachi. Caplm. XLVIII.

Acida enim eructatio in stōcho sepius fit. Que non solū de frigore: sed ꝛ de calore ꝯtingere solet. Nā multi medicoꝝ de frigore tm̄ stomachi hoc fieri credūt vnde semper calidiora eis adhibēt adiutoria. Uidemus enim multis ēt patiētes frigidis iuuatos fuisse cibis qui ledebanť calidis cibis: vnde ꝛ vinū acidat [a] aliquātis in stōcho ꝛ calidiora ꝑpomata [b] que de pipere ꝛ aniso fiūt. Propter qd̄ talia remouētes ecōtrario iussimꝰ eos accipere calidā aquā multā ꝛ cibos euchimos ꝛ qui nō facile digeruntur quales sunt steriles [c] ꝛ stermon [d] ꝛ vētres anserū ꝛ iuuēche [e] pedes cū pusta [f] ꝛ ysicia [g] ꝛ de piscibus orphos [h] ꝛ pectines ꝛ ostree nō cocte velociter huic passioni subueniūt vt neqꝫ acidonicum eructēt neqꝫ aliquā indigestionē patianť. Nā quibꝰ de frigore frequēter acidat [i] stomachus cibos accipiant qui calefaciāt ꝛ flegma amputent. Uteris aūt in hac passione que. ℞. piperis. ʒ. j. anheti seminis. ʒ. iiij. cymini. ʒ. iiij. teres ꝛ puluerem facies ꝛ dabis dormitum eunti coclearium vnum cum vino temperato.

a .i. acetosatur.
b .i. potiones.
c .i. intestina.
d .i. auis que dicitur grus.
e Juuenis vacce.
f .i. vino cocto.
g Est cibꝰ factus d̄ extremitatibꝰ carnis porcine gallice soucher.
h Est piscis g ꝛ acerina dicitur oribasius.
i .i. acidus redit.

De amaritudine oris. Caplm. XLIX.

Quemadmodum acidos ructus: sic ēt opꝫ cognoscere qui os amarū habēt ꝛ non oibus mox que humectāt ꝛ infrigidāt vtātur. Eteniꝫ spissis possunt abūdare humoribus a quibus chol'a purgať ꝛ eleuati in sup̄iori parte hec talia sentiunt in ore. Nā oēs q icterici sunt: possunt sentire amaritudineꝫ: sed nō oēs frigidis iuuanť cibis. Multi enim ydrogarū [k] ꝛ aliud huiꝰ māducādo multum iuuati sunt ita vt ꝑfectius liberati ꝛ calore ꝛ amaritudine caruerint. Merito ergo hoc contingit qꝛ non ex vna causa fit ictericus. Alij enim ex flegmone epatis fiunt. Alij ex calida distēperātia vētris. Alij aūt ex viscosis ꝛ spissis humoribꝰ. Et isti oēs sanari non possunt nisi ab his que extenuare ꝛ calefacere possunt.

k ydrogarus est aquosus garus siue aquosuꝫ almuri ꝛ est salsa que fit ex piscibus salsis.

De his qui satis spuunt ꝛ humidū habent stomachū. Caplm. L.

Oportet eos ꝓuidere iteruꝫ qui multū spuunt: ꝛ nimis habēt humidū stomachū. Non enim omnibꝰ sub multa stomachi humectatione hec cōtingūt: qꝛ possibile est ꝛ ex calore cōtingere. Qui ergo ieiuni ꝛ modicū cibū accipiētes hoc frequēter patiunť ꝛ nō pausant saliuā ꝓiciēdo donec cibū accipiāt: manifestū est qꝛ calor resoluit qui in ꝓfundo sunt humores. Nā ex calore fit saliuaruꝫ effusio quēadmodū in lignis ardētibus fit qn̄ ex ipsis defluit humor qui in ipsis est aquosus. Silr ꝛ in carnibꝰ fit qn̄ assanť. Curare autē eos opꝫ qui de calore multo saliuaruꝫ effusione laborant cibos qui infrigidare possunt ꝛ non facile digeruntur dādo. Quemadmodū eos qui humectatione multa proyciunt saliuas ex his que calefaciunt ꝛ desiccant: qꝛ ꝯtria cōtrarijs curantur.

De cholerica passione. Caplm. LI.

Quoniam quidē chol'ica passio acutissima est ꝛ syncopim acutissimā infert cū solutione ventris ꝛ vomice imoderata effusione ꝓpter hoc diligēter ipsam passioneꝫ opꝫ cognoscere qualis est vt celerius subuenire possimus: qꝛ ante oēs passiones acutior est ꝛ cito interimit. In hac ergo passione si quocūqꝫ mō differať curatio nō lesionē simplicē solā sed oino ꝛ corruptionē sepius infert. Opꝫ ergo cognoscere ꝙ chol'ica passio est imoderata ꝑturbatio per vētris ꝛ vomitū effusiones cum molestia ꝛ turbatione stōchi ꝛ vētris. Non aūt existimet aliqs ꝙ ꝓpter hoc chol'ica passio voceť qꝛ cholerica [l] effusio est: sed qm̄ ex intestinis videť effusio per ventrē ꝛ os fieri materieruꝫ. Intestina ꝟo calidas vocāt antiqui: sicut dicit Homerus auctor dicēs cyoxa [m] alayora. Et deinde hanc passionē chol'icā .i. intestinoꝝ appellāt [n]. Fit aūt nō ex vna causa: sꝫ ex pl'imis. Fit eni ex multo accepto cibo. Dum eniꝫ cōcoquere nō valet corrūpiť. Fit etiā ex qualitate sola: fit ꝛ ex mollibꝰ humoribus. Fit ꝛ de cibis ꝛ potibꝰ ꝛ maxime de his qui nō sunt apti stōcho q̄les sunt lymones ꝛ pinguia ꝛ dulcia: ꝛ oleū multuꝫ in cibis ministratum. Fit enim ꝛ ex abūdantia cholerū [o] sursum vel deorsum irritata nā excernentiū [p]. Differt aūt a colica qꝛ in ea [q] nō habetur vsus [r] vētris. Fit aūt ꝛ ex aliqbus frigidis occasionibꝰ idest epithimatibꝰ aliqbus vt aque frigide multa lauatione. Aut si potata sit. Aut certe si superfundať aq̄ frigida. Hec aūt omnia considerantibꝰ nobis de curatione vnuscuiusqꝫ eorum necesse est dicere.

Curatio si ex plenitudine indigestorum ciboruꝫ cholerica passio fuerit generata. Caplm. LII.

Si enim initiuꝫ habeat ex cibis corruptis ꝛ nihil dignum exercuant vel emittāt per ventrē aut vomitū cū nausea ꝛ conatione: tūc festinare opꝫ ea agere que magis ꝓuocēt vomitū. Qualis est mulsa que vtrūqꝫ mouere pōt sine molestia ꝛ ventrē ꝛ vomitū: nā si ei in suauis sit ad bibendum mulsa aquā calidā bibat plurimū ꝛ coges vt vomat aut digitis aut pēna in ore missa donec oē qd̄ intra euꝫ est corruptū ꝓiciat. Et cū tibi qcqd corruptū est omne [s] ꝓiecisse visum fuerit: tūc ei ꝓuocādus est somnꝰ ꝛ reges ꝛ calefactio hypocūdriarū est adhibēda. Optimū etiā est ei de oleo dulci ꝛ calido vngi si estas est. Si autem hiems fuerit aut nardino [t] aut glaucino [u] aut marciaton [x] vteris. Et cū quieuerit euacuatio post somnum si nō febriat ad balneū duci iubebis. Et nutries paulatiꝫ dādo cibos cauēs solā indigestionē. Et si aliqd tale nō contingat fieri qd̄ impediat celerius ad cōsuetos cibos vt reuertať hortare. De plenitudine auteꝫ ciboꝝ corruptorum facta passione ista non ꝓprie nominať cholerica: sed additamentum ciborum.

Curatio si ex qualitate vitiosa stōchi cholerica passio generetur. Caplm. LIII.

Quod si ex plenitudine corruptorū ciboruꝫ non fuerit generata passio sed per euacuationeꝫ vel defectione stomachi precedente fiat ea passio que proprie cholerica vocatur euacuatione incōmodo exn̄te ꝑ vētrē ꝛ vomitū vt diximus: opꝫ adhiberi male hn̄ti ꝛ ibecilli stōcho que corroborare ꝛ reparare que dicta sunt possint. Dieta etiā ministranda est ꝛ panis bonꝰ cū vino aut cū myrtice [y] aut cū olfaco melle [z] aut palmaciano [ꝛ] aut seraptino [ꝯ] maxime si nō febriūt laborātes: ꝛ si frigidi tibi eē videanť ꝛ ibecilli virtute ꝛ comestiones [ꝝ] patiuntur. Isti enim sic habentes naturaliter ea costomachiā [aa] cū vomica patiūtur. Immoderate ergo comestiones cholericas faciūt passiones. Si autem vomicas patiūtur ꝛ cathostomi [bb] sunt experimento cognosces. Qd̄ si febriunt ꝛ etate

l .i. humori[s cho]lerici.
m Grecum[…]
n Greci.
o Solet d[…] hoc nomi[…] lera i pl'i n[…] est tertic d[…] tionis neu[…] neris ꝛ sic[…] cholerū in plurali.
p .i. expelle[…]
q .s. colica.
r .i. secessu[…]
s .i. totum.
t .i. oleo.
u A glauc[…] est menu[…] nit tn̄ qd̄[…] quo men[…] nō intra. J[…]
x Unguen[…]
y .i. vino qd̄[…] folijs myr[…] ficitur. Ja[…]
z Olfacū m[…] ex mixtura[…] rū ꝑriū me[…] vna vue ac[…] diascorides[…]
ꝛ Uino a loc[…]
ꝯ A loco.
ꝝ .i. pruritu[…]
aa .i. maliti[…] stomachi.
bb .i. mali ꝛ[…] lis stomach[…]

iam maiori sunt ⁊ non ex aqua frigida sed magis ex aliqua pinguedine: aut dulcibus: aut oleum multum habentibus vt ex his cibis magis subuertatur stomachus ⁊ habeāt ructus fumosos qđ [a] carbūculus vocaꝛ: nō opꝫ eis panē in vino infusuꝫ dari sꝫ i olfacio [b] melle aut in cibariaticon qđ vocaꝛ aut ex hydromelle aut ex oxycrato [c] aut hydrorosato [d]: dabis ⁊ etiam sorbere ex eo iubebis. Qđ si pmāserit vomitus vel si amplius adhuc fiat mente decoctionē ei potui dabis qđ maximū est adiutoriū. Et si stōchū habeat imbecillēꝫ ⁊ adhuc nāliter vtilior est huic passioni. si aūt deficiat virtꝰ ⁊ extreme ptes. i. manꝰ ⁊ pedes sint frigide ⁊ spasmi ⁊ strophi [e] fiāt: bonū est vinum adhiberi vel admisceri apoçimati [f]. ⁊ multos scio de sola vini potione iā despe ratos liberatos a piculo fuisse: opꝫ etiā fricari que sunt fricāda loca cuꝫ oleo yrino aut nard. aut sicionio [g] aut ex aliquo acopo [h] que ad ꝯctiones neruoꝝ faciunt vel ad frigores: opꝫ aūt extrinsecus cataplasmata adhiberi. sunt aūt vtilia ⁊ maxime eis qui nō continēt cibos. qualia sunt panis siligineus in aqua coctus addito milino oleo [i]. similr ⁊ alphita [k] in vino myrtino cocta: qđ si myrtice nō affuerint in vino dabis aut de palmaciano [l] aut tyro [m] aut serapino [n] vbi absinthiū pōticū decoctū sit ⁊ rose ⁊ mala cydonia ⁊ dactyli: succū etiā palmitis teneraꝝ vitiū: ⁊ sic postea coques alphitā cui addes masticē ⁊ oleū milinū. Hec oīa ad hec sunt vtilia. Cōfortant eniꝫ ⁊ nō pmittūt ascēdere ibidē aliqd aliđ de hoc humore vt ibidē cōfluat. Multa eni sunt dicta ab antiqs epithimata ad tales passiones ex quibꝰ nos experimētatū habemꝰ qđ. ℞. ynācij [o]. ʒ. ij. olfacij [p]. ʒ. iiij. achatie rose sicce. aā. ʒ. vij. galle asiane. ʒ. iiij. dactylorū. ʒ. vj. vini austeri: qđ sufficit olei myrtini cere. aā. ʒ. xvj. picis. ʒ. xij. hoc enim epaticis ⁊ dissentericis ⁊ q cibū nō possunt cōtinere ⁊ vomitū patiētibus optime facit. Si aūt astrophe [q] ⁊ tēture fuerint facte multa vētositate collecta in vētre rōnabile est vētosas supponere: nō enim mitigāt sed ⁊ mirifice iuuāt. Prestant ⁊ illis qui nō cōtinēt cibū ⁊ mox cū apposite fuerint in stomacho patiētis ⁊ violēter fuerit abstracte ⁊ huc ⁊ illuc ducte phibēt fieri vomitū: ⁊ adhuc etiā ibideꝫ diu imorate ⁊ digestionē faciūt ciboꝝ ⁊ ventrē plus q̄ꝫ dꝫ solutū cōstringūt. melius aūt fiet si calide ponanꝛ sine scarificatione. Si aūt inflāmatio aliq̄ diuturna fuerit ⁊ scirodis [r] in precordijs fuerit facta: tunc etiam scarificatione si vtaris nihil nocebit: sed magis iuuabit.

a Ructare. s.
b Est potꝰ qlꝫ q loco vini fit vt ceruisia ⁊ medo. Jaā.
c .i. aceto aque mixto Jaā.
d .i. aqua ros.
e .i. ꝯuersiōes seu obuolutiōes intestinoꝝ cum torsionibus.
f .i. decoctioni menthe.
g .i. de radice cucumeris agrestis. Jaā.
h Acopū est medicamē dolorē placans ab a qđ est sine ⁊ copos qđ est labor q̄si sine labore.
i .i. de cydonijs.
k .i. farina ordei.
l .i. vino sic dicto a loco.
m A loco.
n A loco.
o .i. floris vitis agrestis Jaā.
p .i. succi vuaruꝫ albarum imaturarum. Jaā.
q .i. subuersiones intestinoꝝ.
r .i. durities.

¶ Si ex cholerum plenitudine cholerica passio gñeꝛ. Caplm. LIIII.

Si ex plenitudine cholerum effusio nimia ventris cū vomitu fiat: signa hec sunt. Mordicatio: ⁊ calor in ventre ⁊ pcordijs est nimis. Sūt etiā ⁊ ea que p vētrem feruntꝛ vel per vomitum oīa cholica cum siti nimia ⁊ lingue asperitate. Et maxime si estas fuerit ⁊ anteq̄ꝫ patereꝛ cibis calīs vsus est vl cholicis multos magis ex his erit tibi certa cognitio q̄ ex plenitudine cholerum generata fuerit passio.

¶ Curatio. Caplm. LV.

Curari ergo opꝫ hanc passionē frigidis ⁊ humidis rebꝰ virtutem habētibus in potione ⁊ cibis: sꝫ ⁊ cataplasmata ⁊ cerotū ⁊ epithimata ex his silibus substātijs existētibus vtēda sunt. Ptisane ergo succus frigidus potatus vtilissimus est: ⁊ lactuce date cū modico aceto silr infrigidāt. silr aūt ⁊ intibe [s] troxiuie [t]. ⁊ magis panis in aq̄ frigida infusus dandus est: ⁊ pectines ⁊ cyriacia lauata sepius ⁊ steriles ⁊ stermon [u] ⁊ astacus [x] his coctus: ⁊ pisces duras carnes habentes ⁊ magis de ipsis facta ysicia [y]. De anseribꝰ xo ⁊ pullis ⁊ gallinis vētriculi dandi sunt. De pomis xo que bene matura sunt ⁊ mediocriter stiptica sunt offerenda: ⁊ maxie mela [z] ⁊ pira ⁊ malagranata ⁊ vue que pepēderūt. ex tragimatibꝰ [&] xo castanee: dabis etiā potionē aque frigide nō de subito aut de semel sꝫ paulatim ⁊ sepe ⁊ magis in medio cibo. Qđ si nimio synthomate ministrante infirmiorē ꝯtingat eē vtutē nō alienū est hydromel aut olfacomel [ꝯ] eis dare aut certe modicū vini sabinēsis [ꝝ] aut cinidion [aa]. Nā si insomnietatē patianꝛ ꝑpter nimiā exagitationē vel siccitatem ne alienenꝛ minus est dandum vinum: sed optimum est tunc eis dare diacodion qđ de cretica sapa fit. Et cum aliq̄ꝫtulum dormierit admiscēduꝫ est modicum de supradictis potionibꝰ. Supponēda sunt quoqꝫ hypocūdrijs ayçon [bb] ⁊ lactuca cū micis panis tritis ⁊ oleo rosato admixto cataplasma impones: sed ⁊ cerotū ex his ꝯfectū mirifice iuuat: ⁊ si tēpus exigit vt admisceas de vitiū palmitibꝰ succos expressos melius iuuat: ⁊ si olfaciū aut poligoniū [cc] addas fortius iuuat. hoc eniꝫ cerotum infrigidat ⁊ ꝯfortat ⁊ reprimit q fluit humorē in stomacho ⁊ ꝯstringit vētrē ⁊ tēperat ⁊ appetitū ciborum excitat. Hec [dd] ergo oīa ⁊ alia multa facere [ee] pōt si qs illud diligēter ꝯficiat hoc mō [ff]. Hec igiꝛ adiutoria semp adhiberi opꝫ qbus nimius ⁊ frequēs est vomitus: ⁊ frequens fit ventris effusio ⁊ spasmo ⁊ syncopi laborāt: ita vt ad periculū veniāt egroti. Nā vt dixi ad vomitū: aut fluxū vētris h mō mirifice succurriꝛ.

¶ Curatio ad eos quibus paruus fit vomitus aut ventris fluxus. Caplm. LVI.

Si enim cholica passio paruā fecerit vomicā: aut ventris effusionē. Sed tm̄ irritata nā non satis fundat nihil est incōgruū purgationeꝫ adhiberi: vt purgeꝛ humor cholericus per vētrē: ⁊ maxime si recēs est cā: ⁊ nō cōsuetus fuerit antea purgare vētrem catartico ⁊ distulit. Utiliter aūt ad hec facere pt ⁊ sine aliq̄ molestia scamonee opos [gg] ⁊ pusta [hh] datus cū succo mēthe aut cū hydrorosato [ii] ⁊ rodomelle [kk]. Et si tibi visum fuerit stomachi aut ventris tunicas imbibitas esse humore cholerico ⁊ exinde irritari vomitum aut ventris solutionem fieri pigram antidotum dabis admixto diagredio ſm virtutem infirmātis. His igitur vtile est ⁊ non timebis qui talia patiuntur purgare. Purgatione quidem facta ⁊ omni superfluitate humorum deposita vt non iam amplius humor in ventreꝫ ⁊ nausee cōfestim pausent necesse est. Tunc ministrādi sunt cibi paulatim qui nō facile corrumpanꝛ: sed sint vtiles ad custodiā sanitatis infirmātis. Sciri aūt oportet q̄ maxime quidē omnibꝰ q cholerum [ll] sustinent passionē manibus calidis ⁊ mitibus adhibēda est frequēs fricatio. Et ligaturas partiuꝫ extremarū opꝫ fieri. Et si vētris vrget effusio in brachijs ⁊ coxis adhibēde sunt ligature. Si aūt vomitibus amplius exagitantur in inferioribus partibus magis. i. in tibijs ⁊ talis [mm] ligature sunt faciēde. Qđ si frigide efficianꝛ manus ⁊ pedes aut spasmos patianꝛ si nō phibeat virtus in aqua calida eis manꝰ ⁊ pedes dimittēs tādiu fomētabis donec detumescant loca ⁊ nimis rubea fiāt. Post fomētationem aūt lanis inuolue vt non frigescant. Iterum autem hoc magis faciendum est quando vomitus vrget ⁊ materia videtur superiora petere brachia: iterum oportet fortiter fomentari quē

s .i. endiuie. Ja. vl cicoree vt plaearius.
t .i. endiuie syluestris.
u .i. grues.
x .i. cācer.
y Cibus factꝰ de pedibꝰ porcorū aut grossorū pisciū gallice souchet.
z Est fructꝰ suauis gustu maior pipere. Jaā.
& Tragimata sūt fructꝰ maxime hn̄tes testas qui comeduntur in secūdis mensis vt nuces auellane ⁊c̄.
ꝯ Fit ex duabus ptibus mellis ⁊ vna parte vue acerbe Jaā.
ꝝ A loco.
aa A loco.
bb .i. sempuiua.
cc Est virga pastoris Jaā. aliꝗ dicūt q̄ est bursa pastoris.
dd Opera.
ee Dictū cerotū
ff .i. supradicto.
gg .i. succus.
hh .i. aceto aqua mixto Jaā.
ii .i. aqua ros.
kk .i. rosato melle.
ll .i. cholerica.
mm .i. calcaneis.

admodum ⁊ si vēter vigeat cōtrario facere vt pedes fomentent̄. Hec ergo omnia faciēda sunt vt diximus.

¶ De epatis flegmone. Capl'm. LVII.

Quemadmodum oēs inflammatōes de calido ⁊ frigido sanguine in toto corpore generant̄: sic etiā ⁊ in epate ab omnib⁹ fieri sapientibus dictū est. Quomodo autem oporteat agnoscere: aut discernere seu in ipso epate cōtingat inflāmatio seu in partib⁹ epatis siue in tunicis ipsius aut in aliquibus locis sit qui extrinsecus circompositi sunt ꝯsiderari opꝫ. Neqꝫ enim mox febris fit nisi aliqua inflāmatio sit in epate. ¶ Itē ꝯtēplari opꝫ ⁊ perquirere seu cirta epatis patiat̄: quā nos gilbim dicimus: siue sima quā nos cōcauū epatis gilbū dicim⁹: aut pariter ambe partes inflāmationē patiant̄. Si enī hec oia cognoscunt̄ vel determinant̄ curatio fit citata: ⁊ sine aliquo impedimento adhibentur adiutoria.

¶ Signa si in cirta epatis flegmon fuerit. Ca. LVIII.

Si ergo in cirta [a] epatis magis ꝙ alibi fiat facile hꝫ cognē: ⁊ maxie si in magnū venerit tumorē. Tūc ēt febres sunt causonides cū vomitu choleruꝫ. Et sepius vidi ꝙ yodis [b] ⁊ dolor vsqꝫ ad iuguluꝫ venit: ⁊ tussis mouet̄: ⁊ coangustātur p̄cordia. Et grauat̄ amplius locus ꝙ dolor [c] ꝯsistat. Fit etiaꝫ ⁊ in tunicis epatis flegmon vel in venis que circa epar sunt quibus acutissimi dolores sunt plus ꝙ si in ipso epate sint. His etiaꝫ signis inflāmatio in cirta [d] epatis esse cognoscit̄ ⁊ visu vel tactu vel alijs supradictis signis. Qḋ si nō grandē ꝯtigerit esse flegmonē sed parū difficilius cognoscet̄. Neqꝫ eniꝫ mox febris fit nisi aliqua [e] opeprecio extēdat̄ magnitudine. Neqꝫ eniꝫ oculis ꝑspicit̄. Neqꝫ tactu manifestius poterit sciri. Sed est eius cognitio ex alijs signis. Si ergo perspiciatur a nobis respirare fortius infirmus ⁊ grauitatē in ea sentitur parte cū dolore: sciēdū est inflāmationē aliquātulam in ipso aut in cirta ipsum esse epar.

¶ Signa si in sima epatis fuerit inflāmatio. Ca. LIX.

Signa si in sima epatis fuerit flegmon gn̄atus hoc mō cognoscet̄. Mox enim in initio in inferioribus partibus magis videt̄ esse tumor ꝙ in superioribus. Angustias quoqꝫ cū defectione animi patit̄. Nec corpus reficit̄: sed pallidū efficit̄ ⁊ extenuat̄. Corpore infrigidato igit̄ ⁊ hydrops sequitur. Hoc enim modo in sima epatis inflāmationeꝫ oportet discernere a cirta [f] epatis.

¶ Signa si in musculis epatis flegmō fuerit. Ca. LX.

In musculis autē vel tunicis aut venis que in epate vel circa epar sunt inflāmationes his cognoscēde sunt signis. Neqꝫ enim fiunt supradicta synthomata sed ſm directioneꝫ [g] ipsaꝫ adhuc videt̄ ꝯtinēs scematiçare [h] in musculis flegmon ⁊ extrinsecus manifestius subiacet [i]. Et non sic quemadmodum in sinis interius positus est.

¶ Curatio de flegmone epatis. Capl'm. LXI.

Ante ergo oia toti⁹ corporis faciēda est ꝓuidentia. Qḋ si sanguinis abūdātia fuerit prius opꝫ detractionē sanguinis fieri sine aliqua dilatione de brachio dextro q̄ est vena subterior [k]. Si aūt impossibile sit ipsaꝫ incidere media est tangenda vena. Qui enim negligūt hoc facere in magnū incidunt periculū. Necesse est enim vt putrescēte mā aut vulnus fiat aut in sciron [l] insanabilē cōuertat̄. Propterea ergo cauere opꝫ ante oia ne aut cataplasma aut fomētatio anteꝙ sanguis detrahat̄ adhibeat̄. Pri⁹ ergo flobothomari opꝫ. In scḋis [m] ꝯo purgato corpore dieta eis ordinanda est per quam mitigari possit ⁊ nihil in se mordicationis habeat aut aliquā acredinē ⁊ maxime in initio: feruēte enī inflāmatiōe nihil tale suffert epar: ꝓpter qḋ melius est oēm vim [n] remoueri qꝛ cōstipat̄ magis reumatiçat ⁊ augmētet̄ inflāmatio. Dādus est ergo succus ptisane qui ꝓycere ⁊ relaxare cōstipata loca possit ⁊ ardentē tēperare flegmonē. Silr̄ aūt ⁊ auena dāda est: aut amigdale ad edendū offerende sunt. Oua aūt sunt ꝓhibēda ꝓpter qḋ liquor eoruꝫ pinguis est ⁊ inflāmationē faciūt maioreꝫ. Micas ꝯo panis aut lauatas aut coctas accipiāt sed nō multum. Alia aūt oia frumētosa [o] ꝓhiberi opꝫ qualia sunt simila [p] ⁊ hydrie [q] que vocant̄ pultes ⁊ placēte. Et oia pinguia vel que greci ostraco derina [r] vocāt p̄ter echinū [s] ⁊ modicū pectinis. Et hec tūc dabis qn̄ causa cholica esse videbit̄ ⁊ sitim vel insomnietateꝫ patiunt̄ ⁊ inflāmatio nimis calida ⁊ crisi pilatodis erit. Dāda quoqꝫ erit tūc ⁊ intiba [t] ⁊ troxyme [u] satis eis vtilissime erunt ⁊ cicorea ⁊ succ⁹ ⁊ molles blete ⁊ pipiones ⁊ piscis instellatus. Dulcia aūt oia fugiēda sunt: amplius enī augmentāt ⁊ in tumorē nimiuꝫ eleuata videmus viscera nō solū in hoibus sed in gallinis ⁊ in suibus ⁊ in oibus irrationabilib⁹ aialibus pro qua re fugere opꝫ dulcia. Sed ⁊ stiptica silr̄: hec eniꝫ obcludūt ⁊ collectos indurāt tumores ⁊ difficile digerunt̄. Unde neqꝫ malagranata sunt danda neqꝫ aliud aliqḋ pomū. Neqꝫ vinum dari opꝫ ⁊ maxime ignitum omnino patienti flegmonem. Uinum aūt qḋ nō est stipticum vtilissimum est his qui anfraxim solam absqꝫ flegmone habuerint. Sufficiant hec de dieta dixisse.

¶ De potionibus ⁊ apoçimatibus. Capl'm. LXII.

Pro causa [x] igitur adiutoria danda sunt. In p̄mis qdem alique potiones simplices quales sunt apoçimata que fiūt de apij radicib⁹. Sꝫ ⁊ opꝫ dari oxymel vbi ceperit digestio fieri flegmonis etenim furādo mām per vrinas subtrahit. Et tumor minor efficit̄. Et si tibi visum fuerit febre minore iam facta ⁊ digestionis apparētibus signis securus dabis que amplius incidere vel extenuare ⁊ apire possunt qualia sunt assarū ⁊ reuponticū ⁊ nardus [y] celtica. Cōposita ꝯo sūt dāda vbi iā digesta sūt bn̄ oia ⁊ maturata est passio: ipa enī soluūt silr̄ ⁊ flegmōes ⁊ duritias molliūt ⁊ digerūt: ⁊ maximas anfraxes que sine febre sunt apiendo cōstipatos poros soluūt ⁊ purgāt. Quorum cōfectiones necesse est vt subterius exponant̄.

¶ Signa anfraxis epatis. Capl'm. LXIII.

Cognosces aūt anfraxim in epate factā his signis. Dolores enim cuꝫ grauitate ⁊ tensione in parte sime epatis fiunt ita vt ex aliquo pondere grauata pars dextra sentiatur. Et neqꝫ febres habent neqꝫ calor apparet in ipsis locis.

¶ Curatio anfraxis epatis. Capl'm. LXIIII.

Cum ergo cognoueris constipatū epar humoribus eē potiones dande sunt ⁊ extrinsecus adiutoria sunt adhibenda ea que incidere ⁊ extenuare possunt. Que etiam ⁊ scyrominibus [z] incohoantibus in epate persuadeo adhiberi.

¶ De scyrosi

a .i. gilbo.
b .i. virus vl' lege loco de yodis pondus.
c .i. dolor est magis grauatiuus ꝙ acut⁹ ꝓp insensibilitatē epatis
d .i. gilbo.
e .i. notabili.
f .i. gilbo.
g .i. cum eger erigitur.
h .i. figurā ostendere.
i Uisui.
k .i. basilica.
l .i. duritiam
m .i. secundo
n .i. violent
o .i. de frum facta.
p Farina tri
q Hydrie su qḋ tri. s. la lōga qu ex pasta a Iañ.
r Sunt te sces vt c ⁊ ostree
s Echin⁹ a nio vocat scis qdā nau adh ipsaꝫ imo reddit: ⁊ qdā ꝙ es marinus.
t .i. endiuia
v .i. endiuia ris Iañ.
x .i. ſm cām
y .i. spica.
z .i. durior

¶ De scyrosi epatis. Cap. LXV.

Qui enim scyron patiunt᷑ ṗus eis vti opꝫ que malaxare duritiam valeāt Et cū bñ resoluta ⁊ malaxata fuerit ea q̄ cōstipata ibideꝫ fuerat mā op⁹ bis bꝫ que adaperiāt ꝯstipata loca ⁊ sic digerāt vel educant. Nā siqs adhibuerit medicamenta que cōstipata digerāt anteq̄ꝫ tumor malaxet᷑. Isti statiꝫ iuuare vident᷑ si aliqd qđ subtile est exinde detrahendo disgresserūt ⁊ postmodū remanēte eo qđ spissum est nihil iuuari pñt. desiccati enim humores vel excocti sicut lapis efficiunt᷑ ⁊ postmodū nullo mō digeruntur. Dicemus ergo vnuscuiusqꝫ passionis qualia expediunt ad flegmonem.

¶ De epithimatibus ⁊ cataplasmatibus ad flegmonē ⁊ ad anfraxim ⁊ ad scyrosim. Cap. LXVI.

Dicemus igitur primo ad singulas passiones qualia extrinsecus expediat adhiberi inflāmatis locis aut anfraxim patientibus vel scyrosim[a] habentibus. Cataplasma enim impones epati inflāmato de malis cydonijs cuꝫ farina ordei ⁊ fenugreci coctis. Corroborat eni ⁊ digestionē flegmonis facit ⁊ malaxat duritias. Ad maxias aūt flegmones ex qbus ⁊ stomachus patit᷑ ⁊ latera tensa sunt dactylos sine ossibus suis diligēter tritos cū equali ceroto de oleo ros. facto: in pila diligenter teres donec se colligāt cui modicū olei ros. distillās ꝯficies ⁊ vteris. ¶ Itē aliud cerotū qđ bñfacit ad hec. Armoniaci cere. aā. ʒ. lxxx. croci. ʒ. iiij. olei ciprini cotilā vnā cerotū refrigera ⁊ supmittes alijs ⁊ bñfacit. ¶ Itē aliud epithima ad nō satis calidas flegmones. Sansuci[b] viridis. ʒ. xxiiij. libani. ʒ. iiij. cere. ʒ. xvj. resine pithimie. ʒ. xvj. olei ciprini cotilas. vj. mellis cotilas[c]. iiij. que resoluēda sunt resolues sicca teres ⁊ resoluta suppones. ¶ Itē aliud epithima ad maximas flegmones nō solū musculorū: sꝫ epatis ipsius vtilissimū est nimis ⁊ a multis expimētatū. Absinthij comarū nardi[d] celtice croci asari. aā. ℥. j. ireos smirnis[e] storacis bdellij armoniaci thimiamatos[f] aā. ʒ. ij. medulle vituli. ʒ. iiij. cōficies ⁊ vteris. ¶ Itē apoloçantis[g] epithima satis bonū facit ad ea que ⁊ supra. ℞. cere. ʒ. lxxx. terebētine. ʒ. xl. mānis[h] libani. ʒ. xl. fecū irini olei armoniaci thimiamatos[i] aā. ʒ. lxxx. tūdes i mortario ⁊ mortariū đ olei irini fece vnges ⁊ facies captarion[k] ⁊ vteris. Epithima Galeni ad flegmoneꝫ epatis aloe. ʒ. iiij. masticis. ʒ. iiij. cere. ʒ. iij. ordei nardini siue melini[l]. ʒ. iij. Qđ si toneticū[m] plus volueris facere aloe mitte. ℥. j. Ꝭ eni ⁊ stomachi ⁊ epatis flegmonē sanat. Queadmoduꝫ ⁊ diapsicō ⁊ diamellilotū. ¶ Itē epithima ad scyrosiꝫ maiorē epatis que sine febre est. Ad eos v̄o qb⁹ absqꝫ febrib⁹ tutores ⁊ durities in epate sunt ⁊ diuturne scyrodes sunt bñfacit emplastrū aminonis[n] ⁊ ariobarsane⁹[o] ⁊ qđ vocat᷑ elladicō[p] ⁊ coptaria[q] oīa. Et graphagia[r] eoꝝ qbus nos vsi sumus: quoꝝ nos expimentū habem⁹ tradim⁹ vobis. ¶ Epaticū optimū qđ facit spleneticis ⁊ stomachū durū extēsuꝫ habētib⁹. Utilissimū quoqꝫ est Ꝭ medicamē ⁊ laudabile ad molliendū vl' ad malaxādas duritias: vt nulla sit necīa recorporatiua[s] curatio. ℞. hec cere. ʒ. xxv. sansuci[t]. ʒ. l. piperis albi. ℥. j. nitri. ℥. viij. fenugreci pesosmieni[u]. ʒ. l. terebētine. ʒ. lxxv. olei cipni. lib. j. vini cotilā[x] vnā. Sicca quoqꝫ tūdes ⁊ cernes ⁊ infundes in vino trib⁹ diebus ⁊ sic teres ⁊ resolues que resoluēda sunt ⁊ in mortario supmittes ⁊ malaxabis diligēter ⁊ repones: ⁊ cū opus fuerit admiscebis[y] medicaminis. ℥. iij. ceroti de oleo rosato facti alias. ℥. iij. ꝑmisces ⁊ vteris. ¶ Item epithima enodis qđ facit ad flegmonem epatis ⁊ stomacho bñfacit. ℞. croci. ℥. j. ⁊ .s. bdellij. ʒ. ix. aloes. ℥. ij. smirnis[z]. ℥. ij. folij. ℥. j. ꝑpoleos[⁊]. ℥. iij. terebētine. ℥. iij. libani. ℥. ij. storacis. ℥. iij. masticis. ℥. ij. ⁊ .s. spicenardi. ℥. j. cardamomi. ℥. ij. ydiocri[ꝯ] crocimagmatos[ꝓ]. ℥. j. ⁊ .s. armoniaci thimiamatos[aa]. ℥. vj. cere. lib. j. Colofonie. lib. ij. oppobalsami. ℥. vj. dactyloꝝ. ℥. vj. Nescio an Ꝭ melius possit inueniri ad duritias resoluēdas ⁊ ad frigidas passiones curandas ⁊ vtilius isto. ¶ Itē aliud malagma[bb] coptō[cc] qđ facit ad duritias resoluēdas ita vt exoluat ⁊ digerat scyrodes ⁊[dd] duritias oēs epatis ⁊ stomachi. ℞. propoleos[ee]. ʒ. vj. storacis. ʒ. ij. masticis. ℥. j. terebentine. ℥. iiij. olei nardini fecum quod sufficit tundes ⁊ vteris.

¶ De potionibus ⁊ antidotis ad epatis passiones. Capl'm. LXVII.

Potiones vel antidota quoꝝ expimēta habem⁹ ad epatis cām scripta tradimus. Epatica enim athanasia[ff] vocat᷑: dat᷑ ēt ad nefreticos[gg] ⁊ ictericos facit: mouet ēt sudores. ℞. cinamomi. ʒ. ij. cassie[hh] smirnis[ii] sqnāti. aā. ℥. j. mellis attici[kk] qđ sufficit: dosis eius ad fabe grosse in alias grece magnitudinē. Febricitātib⁹ dādū: cū hydromellito. Nō expedit aūt Ꝭ antidotū dari his qui calida sunt tēperātia: sꝫ magis his qui frigida ⁊ humida sunt tēperantia. ¶ Itē trociscus faciens epaticis ⁊ ictericis anheti seminis apij seminis asari amigdale amare ⁊ purgate absinthij. aā. ʒ. iiij. cū aqua conficies ⁊ fac trociscos dracmeos: ⁊ dabis cū aqua bibere. ¶ Itē ad flegmones epatis camomilla cū vino ⁊ melle data cōfestim oēm flegmonē sanat. ¶ Itē antidotū ad magnos flegmones ⁊ anfraxim epatis ⁊ scyrodes passiones expimentatū est pipis. ℥. j. ⁊ .s. spicenardi. ℈. ij. aloe. ℈. vj. fenugreci. ℈. vj. asari ellebori. aā. ℈. vj. mellis libraꝫ vnā. dosis aūt coclearīū vnū cū ꝯdita. hoc. n. facit bñ vbi nō est calida distēperātia: sed magis vbi pingues ⁊ glutinosi sunt hūores solū anfraxiꝫ faciētes. ¶ Iteꝫ puluis ad anfraxiꝫ epatis ꝓbatus quē sepius dedi costi. ʒ. iiij. eupatorij. ʒ. iiij. pipis. ʒ. ij. facies aūt puluerē ⁊ dabis tribus dieb⁹ in vino ascalionis[ll] coclearīū vnū mēsuꝫ[mm]. Et q accipit iacet in latere dextro hora media: ⁊ sero sil'r accipiat. Abstineat ergo qui accipit Ꝭ adiutoriū ab aceto ⁊ balneo ⁊ leguminib⁹ oībus ⁊ rapis ⁊ quecūqꝫ vētositatē pñt gn̄are. ¶ Iteꝫ aliud ad epatis ⁊ splenis anfraxim[nn] nimiā qđ duritias mollit magnas ⁊ resoluit armoniaci[oo] thimiamatos. ℈. iiij. libani. ℈. ij. dabis aūt in cōdito diebus tribus ⁊ bñ faciet: semp eniꝫ viscosos humores effectos per ventreꝫ euacuat ⁊ q hydropici futuri sunt liberant᷑ cōprehēsi iaꝫ a passione. Ꝭ eniꝫ experimētatū ego sepius habeo. ¶ Itē aliud ad epatis anfraxiꝫ capparis radicis. ℈. iiij. croci. ℈. ij. tūdes ⁊ cernes ⁊ dabis eis qui sine febre sunt cū vino. Febriētib⁹ aūt cū aq̄ calida. ¶ Iteꝫ aliud costi fenugreci pipis leporis fimi oīa eqs pōderibus tūdes ⁊ cernes: ⁊ dabis coclearīū vnū his q sine febre sūt cū vino: febriētib⁹ cū aq̄ calida ⁊ iaceat q biberit in latere dextro manu dextra sub capite posita ⁊ extensa hora media. ¶ Itē diabaccanū. ℞. baccarū lauri. ℥. j. costi. ℥. j. folij. ℈. viij. pipis alb. ℈. x. spice nardi. ʒ. vj. mell' qđ sufficit: dabis aūt quotidie coclearīuꝫ vnū cū cōdito in balneo. ⁊ Ꝭ eniꝫ expimētatū est: maxime enim hec potio facit ad eos quibus de pingui ⁊

Margin glosses (left):
a .i.duritiem.
b .i.maiorane.
c .i.cotila est pondus .ix. vnc.
d .i.spice.
e .i.myrre.
f .i.fecis storacis rubea.
g Est nomen inuentoris.
h .i.minuti thuris.
i .i.fecis storacis.
k .i.incisiuum.
l .i.de cydonijs.
m .i.roboratiuū.
n Proprium nomen.
o Proprium nomen.
p A loco.
q Ellas ellados est loc⁹: ellos elodis est oleū.
r .i.incisiua.
s .i.descriptiōes.
t .i.cōfortatiua.
u .i.maiorane.
x .i.combusti.
y Est pōdus vnc. ix.

Margin glosses (right):
y .i.cū vnc. iij. ꝑ a ius medicaminis admiscebis vnc. iij. creoti.
z .i.myrre.
⁊ .i.sordities aluearū. s. cera sordida.
ꝯ Trocisci sunt.
ꝓ Trocisci sunt aut fex ceroti.
aa .i.fecis storacis.
bb .i.molitiuuꝫ.
cc .i.incisiuum.
dd Pro .i.
ee .i.fecis cere.
ff Confectio est.
gg .i.dolentes renes.
hh Lignee.
ii .i.myrre.
kk .i.athenīēsis.
ll A loco.
mm .i.mensuratum.
nn .i.oppilationem.
oo .i.odoriferi: ⁊ sic est adiectiuū de li armoniaci vel expone thimiamatos .i. fecis storacis.

spisso humore fit anfraxis[a]. Interponamus simpli/
cia adiutoria oribasij auctoris vl'a diuersis nobilib⁹
viris pbata adiutoria ad epar. Agni spma[b] ad ciro/
minon[c] epatis iuuat ꝛ cōstipata aperit centauree mi/
noris succus potatus ꝛ extrinsecus appositus iuuat.
Plātaginis radices sicce ꝛ folia ꝛ magis semen ipsi⁹
iuuat. ꝛ in aspagus: idest macātinus: ꝛ maxie radices
ꝛ semen ipsi⁹ iuuat. Glicidis radix q̄ pionia dr̄ sil'r fa/
cit. ꝛ lauri arboris de radicib⁹ cortex in vino odorife/
ro potat⁹ obolo[d] vno. Eritridatū quā latini rubeā vo
cāt radix eius potata iuuat. Eupatoriū potui datū vtu
tez epati reddit ꝛ cōfortat eū. Lupinoꝝ apoçima cuz
rutha trita ꝛ pipe potui datū ꝛ de farina lupinoꝝ cata
plasma ipositūz iuuat ireos pistachie fruct⁹ prassissiō
amigdale ꝛ dragōtee radices iuuant ꝛ purgant ex vi/
sceribus pingues ꝛ oēs spissos humores extenuāt. Ca
psta poliū camedreos loca cōstipata apit ꝛ extenuat
pingues hūores. Ampelon prassion[e] agaric⁹ anthen⁹
quā ꝛ camomillā vocant hypocūdria iuuant sup oia.
¶ Itēqz purgāt simā epatj polypodiū herba mercu/
rialis mixta cū elacteride[f] cū oxymelle. camelea[g] cū
absinthio ꝛ hydromelle potata. succus brasice datus.
nitrū cū mulsa potatū. ciclaminis radix. lupinoꝝ apo
çima. oleū mel ꝛ nitrū. lactis serū. galli vetusti ius. ci/
ceris ius. hec ēt iuuant diuturnos flegmones qui sunt
in sima epatis. Que purgāt cirtū[h] epatis nardus cel/
tica potata. amomi apoçima. squinantū achori radix
agaricus cū vino ꝛ melle potatus. Gentiana cū aq̄ po
tata. vini albi folia cuz mulsa. Lauri radicū cortices
cū vino oboli tres potati. reuponticū glicirie[i] succus
cū sapa. Quinque folij radicis succ⁹ agni spma[k]. dau
cus cretic⁹. apij semē ꝛ petroselini. baccaꝝ folia. car/
damomū centaurea glicidis que est pionie semē ani/
sum p̄frimenū. i. asatū absinthiū costū oppobalsamū
smirnis. fu. asarū meu. Hec sanāt diuturnas egritudi/
nes epatis siue cum tremore fuerint siue distemperā/
tia sit ꝛ dolores ex epate sanant.

a .i. oppilatio.
b .i. agni casti semen.
c Uel scyrosiz. i. duritiem.
d .i. in pondere oboli vnt⁹: ꝛ est obolus pōdus xij. granarum Jaā.
e .i. vitis alba.
f .i. succo fructus cucumeris agrestis. Jaā.
g .i. mezereon. Jaā.
h .i. gilbum.
i .i. liquiritie.
k .i. agni casti semen.

¶ De athōa epatis ꝛ epatica dissinteria. C. LXVIII.

Dictum est qūo opz curari flegmo/
nē ꝛ anfraxiz ꝛ scyron. Dicē
dū erit nūc cū de talibus nihil euenerit: sz
cū defectionē solā patiat̄ epar factā ex di/
stēperātia ipsi⁹ epatis q̄l'r oporteat cura/
ri. Firmāda[l] signa sunt ꝛ qual'r possimus cognoscere
signa athome. i. debilitatis epatis facta. Siquidē elti/
ca[m] vtus fuerit infirmata signa sunt. hec que excernū
tur p vētrē: succosa gdē facta sunt hn̄ pp qd̄ nihil hn̄t
in se de vētris passione: humidiora sunt tamen qꝛ ana/
dosis[n] epatis minor est. Qd̄ si alliotica[o] epatis fuerit
infirmata sil'ia lauature carnis recētis. i. aquosam san/
guineā p vētris secessus faciunt ꝛ vocat̄ hec epatica
dissinteria. Multi eni medicoꝝ vt talia viderūt signa
nō cognoscētes vn̄ passio in epate accesserit mox non
qualia que ad epar sunt scripta adhibēt adiutoria: sed
ea maxie que corroborare ventrē ꝛ cōfortare possint
adhibēt. Nā extrinsecus quecūqz sunt ꝯfecta ex aloe
balaustia ꝛ psidia ꝛ myrtha ꝛ ynarito[p] cataplasma
apponūt. Intrinsecus aūt dāt reuponticū aut qd̄ ma/
cis dr̄. Sz ꝛ tyriacā vel aliud antidotū dāt in potioni
bus aliq ꝛ nō pigritāt tigmata: idest potiones mūdifi
cātes ꝛ trociscos dare: ex gb⁹ oib⁹ magnā patiēti infe/
rūt lesionē. Corrūpit̄ eniz adhuc ampli⁹ p adiutoria
infirm⁹ vel distēperat⁹ iuenit̄ epar ꝛ ampli⁹ defectus
inuenit̄. Nō g̊ opz talia adhiberi: sz p̄us regrēdū est ꝛ
inuestigādū diligēter q̄lis pertrāsierit cā. vn̄ defectū

l .i. assignanda.
m .i. attractiua.
n .i. redditio seu distributio cibi.
o .i. digestiua virtus.
p .i. flore vitis agrestis.

sustineat epar vel equalis distēperātia accesserit cali/
da seu frigida humida vel sicca: sz ex vtrisqz duplica/
tis. i. ex cal'a ꝛ hūida: aut calida ꝛ sicca: aut certe ex fri/
gida ꝛ hūida aut ex frigida ꝛ sicca distēperātia atho/
ma[q] efficit̄. Sepe eniz ex pessima mā epar grauatur
male habēs de anfraxi aut de flegmate cōmixto[r] in
hanc[s] passionem incidit ꝛ fit mixta ꝛ varia passio.
Dicēda igitur erunt vniuscuiusqz distēperātia signa.
ꝛ sic postmodum singulorum dicenda adiutoria.

¶ Signa calide distēperantie epatis. Cap. LXIX.

De calida distēperantia epar infir/
mās cognoscere poteris
ex plurimis reb⁹: ꝛ maxie ex h̄ qꝛ nimiaz
patiunt̄ sitim ꝛ vomunt cholerā. Sepius
ēt yodis[t] ꝛ ea que per ventrē excernunt̄
sil'ia eē vident̄: ꝛ lingua eoꝝ aspera est: ꝛ corpore sicco
ꝛ tenui sunt. Et corrupto epate vl' sicco liquor sangui/
neus. i. vt aq̄ in qua caro recēs lauat̄ sil'is p ventrē se/
cessus appet: diuturna aūt facta passione ēt hec ipsam
epatis deponūt substantiā. Nouissime aūt ipsuz epar
resolutū deponē vr̄ cū fetore nimio. Hac igit̄ rōne ca
lida epatis cognoscit̄ distēperantia. Ceteꝝ aūt pote/
ris per etatē vel tp̄s vel quales p̄cesserint cibi cogno/
scere. Nā qui in calida sunt distēperātia hitudine cor/
poris graciles sunt ꝛ sicci: capillos hn̄t crispos ꝛ solli/
citi ꝛ furiosi sunt aio. Ex his ergo oibus diligēter per/
spectis facilius poteris cognoscere distemperantiaz.

¶ Signa frigide distemperantie. Cap. LXX.

Qui autem ex frigida epatis distē/
perātia egrotant neqz
sitiunt nimis neqz cholericū vomūt neqz
amaritudinē oris sentiūt: sz magis acedo/
nicū[u] sentiūt. Et ea que p ventrē excernūt
neqz cholerica sunt neqz male olēt aliq̊ nimio fetore:
sz neqz ycoroidis[x] aut sinthesеos[y] hn̄t: sz q̄si sangui/
neū ꝛ pinguiorē ꝛ nigro subsimilē. hoꝝ ēt vult⁹ nō mi
nuit̄ ꝛ totū corpus nō minorat̄: sz ꝯtinēt se velut sani.
nā repletiores eē magis vident̄. Distēperātia eni na/
ture ipsoꝝ frigidior eē vr̄. ꝛ p̄cedēs dieta frigida fuit.
Languētis ēt nā piguior eē inuenit̄. sil'r aūt ꝛ balneis
multū vsi sunt: ꝛ maxie post cibos. Ex his eniz signis
cognoscere poteris frigidam esse distemperantiam.

¶ De sicca distēperātia epatj. C. LXXI.

Siccam distemperantiā esse siccius
corpus ostendit ꝛ tenuis.
Et magis sitim patitur stercora esse pin/
guiora videntur.

¶ De distemperantia humida epatis. Cap. LXXII.

Humidam[z] aūt distēperātiā epa
tis neqz sitiz patiunt̄:
neqz siccā liguā hn̄t: sz sine siti sunt ꝛ asin
toti[ꝛ]. i. pleniori corpe ꝛ speciosiori. ꝛ colo
ratiores facti sūt a nā ita vt in facie ꝛ in
oi corpore humidiores sint: gbus ꝛ stercora amplius
esse humida videt̄. Sciri autez oportet qꝛ cū qualita
tes permiscentur materie alia manifestantur signa.

¶ Curatio calide distēperātie epatis. Cap. LXXIII.

Calidam distēperātiā epatis cura/
ri opz p ea que infrigida/
re pn̄t ꝛ pycere que ibidē sunt collecta: ꝛ
apire que cōstipata sunt ꝛ confortare pn̄t
epar. ꝛ anadosim[?] faciāt citatā. q̄lia sunt
succus prisane: qui gdē vtilissimus p̄spicit̄. Et panes
qui ex decoctione radicis apij cōficiunt̄ intibe ꝛ suc/
cus adhuc ꝛ cicorea magis ēt troxime: qꝛ amaritudo
in eis

q .i. debilitas.
r Ex diuersis humoribus.
s .i. in debilitatem epatis.
t .i. viride eris virus vt erugo.
v .i. acetosum.
x .i. aque spissitudo vt asclitici.
y .i. extenuationem nimiam.
z .i. propter humidam.
ꝛ .i. sine extenuatione.
? .i. redditionem seu distributionem cibi.

in eis est ꝛ que ꝯstipata sunt aperiũt. Hec eniʒ olera ꝛ calidã distẽperantiã iuuãt ꝛ frigidã nõ ledũt: nõ eniʒ nimis sũt frigida: sed hũida sunt tactu ĩpo mitigãdo ꝛ absqʒ lesiõe epatꝭ accipiunt. Oia. n. ea hñt in se q̃ epati sunt maxie necẽia ꝛ q̃ ĩbecillitati ipsiꝰ subuenire pñt. neqʒ eniʒ alia de oleribus sanguinẽ bonũ facere pñt. hec eniʒ sanguinẽ bonũ faciũt ꝛ tẽperamẽtũ epati prestant. Ego eniʒ multos scio epaticos habuisse dissinterias ꝛ istis solis oleribꝰ sunt curati. Sʒ ꝛ hec nõ semel sunt accipienda: sʒ sepiꝰ ab egrotis mane ꝛ sero quotidie sunt edẽda ꝛ in iussello ꝛ alio mõ cõdita. Opʒ eni coriandrũ in ipsa coctione admisceri. Et si anfraxim in syma epatis esse suspicaueris aut in circa ipsius: tũc optimũ est ꝛ apiũ simul decoqui. Hoc eniʒ ꝛ suauiorẽ cibũ reddit: ꝛ digestionẽ p̃stat ꝛ anadosim epatis facit. Qua autem fugere oportet in omnibus istis passionibus: ꝛ maxime si dura sunt. Alica [a] ṽo si non aliqua defectio sit aut fastidiuʒ nõ est dãda. nã si ex toto cibũ fastidit danda est. que dũ coquit bonũ est si coquant apij radices simul. Qd̃ si fastidium non sit melius est alicã nunq̃ꝫ dari neqʒ citrũ neqʒ risuʒ. Sʒ magis semp̲ anticipare oẽs [b] cibos: ꝛ p̃us ptisanas dari ꝛ panẽ ꝛ q̃ p̃dicta sunt olera. Si aũt nihil adsit de p̃dictis oleribꝰ lactuce dari debẽt in iussello cõdite. Suauis aũt dant ꝛ meliꝰ iuuãt si aceti modicũ in decoctione misceat. De volatilibꝰ aũt gallina domestica oibꝰ magis est eligẽda ꝛ iussellata cũ supradictis oleribus cocta. Multas igit euçomas [c] semp̲ fugere opʒ: ꝛ maxie piguiores in cõdimẽto hñtes aut cuminũ aut origanũ aut aliqd̃ aliđ cõdimẽtũ. ipediũt. n. talia cõdimẽta ꝛ digestionẽ ꝛ anadosim: ꝛ adhuc ampliꝰ cholericũ augmẽtant humorẽ. Perdicũ ṽo cibus eis vtilissimꝰ est. ꝛ fasiani qui nõ sunt saginati. i. impinguati. Et de anseribus ventres: garule quoqʒ ꝛ merule: ꝛ fiscecule: turtures: turdi: ꝛ minute aues alique. Anates aũt fugere opʒ oino: ꝛ oia que in paludibus degũt ꝛ melãcholicã hñt carnẽ aut raro danda sunt aut nullo mõ sunt accipiẽda. Calidã eniʒ distẽperãtiã nihil taliũ datũ in cibo nihil iuuare põt. De piscibꝰ aũt maxie marinos accipere opʒ. sʒ aspratiles [d] ꝛ in catarra [e] mari degentes: q̃lis est merula: sclarꝰ: tecla: crisophi: ciena. De his aũt que hñt acredinẽ vel calorẽ ꝛ fortes sunt virtute: vtputa labaraca ꝛ orphus ꝛ cirida. Ex his eniʒ ysicia [f] facta dari opʒ nihil habẽtia mellis aut liquaminis aut saltẽ satis [g]: cũ his eniʒ data ysicia [h] nihil iuuant: sʒ magis adhuc ledunt q̃ꝫ maxie comedentes. De quadrupedibꝰ aũt offerẽdi sunt pulmões: ꝛ ꝛ intestina vel ex eis cordule facte aut naçacare [i]. sic eniʒ eas vocãt qui vendũt eas in pp̃lo: sed illi ꝛ splen ꝛ cor eis admiscẽt. In hac tñ cã nõ est necesse admisceri: sed his sublatis dãde sunt ne facile corrũpant ꝛ repugnẽt calide distẽperãtie. Ubi eniʒ nimia distẽperãtia est cholerica maiorẽ cacochimiã faciũt. Nã his qui sine anfraxi [k] magna aut flegmone fuerint: adhibere opʒ ea que tarde digerunt aut fortes satis cibi sunt. Opʒ eis ẽt ꝛ poma si tp̃s permittat dari matura ꝛ dulcia valde matura qualia sunt mela [l]. Opʒ aũt ꝛ asa ꝛ bñ elixa cũ gallina dari. Cuʒ ṽo asant mela nõ adurant: sʒ multo tpe asant in sparuo. i. in pasta inuoluta ita vt vndiqʒ circũdata sint: ꝛ sic in furno mittant. De malis ṽo granatis granula dabis edenda ante cibũ modice ꝛ post pane accepto amplius. Si eniʒ nimis est ĩbecille epar aut stomachus cõfortãt hec accepta. Et si maxie sitiãt infirmãtes vna dãda est duratina [m]. Et de citro que sunt mollia dabis: edẽda añ cibũ modice. Et cerasa ꝛ pira ꝛ nespilla semel aut bis data sufficiãt. Nã si frequẽter dent oia que sunt stiptica siccare solẽt ꝛ superiorez vẽtrẽ cõstipãt: ꝛ p̲hibent stercora facere sʒ cũ vi [n] faciunt excerni [o]. Fugere aũt opʒ stiptica poma ꝛ nõ in rõne cibor̲ sunt ministrãda. Extrinsecus aũt cataplasmãdi sunt q̃ꝫplurime. Tragimata [p] aũt offerẽda sunt: qualia sunt vue ꝛ maxie que dicunt lascine [q]. Nihil eniʒ sic epaticas dissinterias iuuare potest q̃ꝫ vue. Oia eni hñt bñ in se que sunt bona ꝛ nõ sunt putride: qꝛ ꝛ ꝯfortatiue sũt. Hoc. n. est medicamẽ bonũ: qꝛ nutriũt ꝛ cito trãsferunt in vtilẽ succũ: ꝛ si inueniunt pessimũ ꝛ malitiosum humorẽ purgãt oia. Nuces aũt ꝛ pistatias ꝛ nucleos pineos fugere opʒ vt inimicos. Castanee ergo dãde sunt ad edẽdũ: ꝛ nihil de eis dãduʒ est. Naʒ ꝛ senibus euchime sunt ꝛ nõ corrũpunt cito de calida distẽperãtia facta in epate. Silr̃ ꝛ in epaticis dissintericis dictũ est de calida distẽperãtia factis: in qua magis eligendũ sunt cibi [r]. Illi enim nequaq̃ꝫ anadosim [s] faciũt bñ ꝛ fortitudinis nihil apponũt: sed tẽperãtiã epatis faciũt: hñt tñ aliquã proiciẽdi ꝛ aperiẽdi in seipsis v̾tutẽ. Si aũt nõ hñt aliqd tale: alia igitur que tẽperẽt eis admisceri opʒ. Digerũt eniʒ bene que in epate sunt. Diximus quoqʒ succos ptisane vtiles esse in hac cã. Sepius aũt ꝛ ip̃a grana lauata bene danda sunt: sed ꝛ olera maxie aũt intiba [t] Et sup̲ oia magis troxiuia [u] pp̲ ꝭ q̃ sola ipsa dãda est aut ex gallina aut p̲dice aut vẽtribꝰ anserũ ꝛ cũ aliq̃bus carnibꝰ suauitatis cã simul eã coqui opʒ. Olera auteʒ hec aut cocta aut cruda in his passionibus vtiliter dantur.

Curatio epatice dissinterie de frigida epatis distemperantia. Cap. LXXIIII.

Quoniam quidẽ vniuersa adiutoria dicta sũt calide epatis distẽperãtie. Nũc aũt frigide distẽperantie epatis curatio a nobis disponenda est. Frigida nãqʒ existẽte distẽperantia ꝛ humida calidi ꝛ sicci cibi expediũt. Ex q̃bus a nobis eligẽdi sunt q̃ maxie iuuãt. Dãdus est igit p̃mo panis calidus ad edẽdũ aut per se aut infusus in vino aut tyrio [x] aut hirechio [y] aut seraptino [z] aut palmaticio [ꝛ] aut cinodino [ꝯ]. Sepius aũt cũ assenio [ꝫ]: ita vt sine febribus sint aut frigida distẽperãtia epatis in eis m̾lta eẽ videat ꝛ in stomacho cõtineat. Ego eni scio nõnullos medicos infrigidato stomacho vl̾ viscuribꝰ cõditũ [aa] dedisse cũ pane aut risi. ꝛ magnifice iuuati sunt patiẽtes. Si ergo qd̃ maius est ex calefaciẽtibus rebꝰ q̃ offerunt iuuat Ad magnitudinẽ ergo obtinentis frigoris que dant contẽplari opʒ. De oleribus ṽo expedit brasica [bb]. tertio aũt in coctione mutata aqua: ꝛ sic i vino infusa dãda est: sed qñ ꝯdita [cc] sunt aut edant p̲ se aut cũ intiba [dd] vel troxima [ee]: interdũ aũt aut cũ gallina aut cũ perdicibus aut turdis aut merulis. Manducari aũt opʒ ꝛ vẽtres ꝛ ysicia [ff] ꝛ carnes assas. Sed rarius tũc [gg] cũ fastidiũ hr̃e ceperint alior̲ cibor̲ egrotãtes. Fugere aũt opʒ qui tarde digerunt cibos frigidã hñtes distẽperãtiã. Scd̃a aũt ratio cibor̲ ordinanda est hoc modo panicus dandus est multũ bñ coctꝰ. Et pultes silr̃ de milio dande sunt. Ostracoderina [hh] aũt his nõ sunt dãda. In calida enim distẽperãtia magis sunt vtilia. De piscibꝰ aũt dari expedit quales sunt merule cossi orphꝰ ꝛ si fuerit cyrida strisorẽ ꝛ ampliꝰ tecle dãde sunt. Hi enim ꝛ assi ꝛ cocti satis sunt vtiles ꝛ magis si sale aspersi assent. Sed ꝛ castanee asse mediocriter accepte ꝛ nõ satis frequẽter date iuuãt: nihil eniʒ habẽt in se frigidũ ꝛ adhuc reumatismos mitigãt

a Est genus frumẽti: qd ã speltã crediderunt. Jañ.
b .i. q̃ ptisane anticipent oẽs cibos.
c .i. bõa salsamẽta ab eu qd̃ ẽ bonũ ꝛ çomuʒ qd̃ est salsamẽtuʒ: dĩ ẽt eruca cuçonium. Jañ.
d .i. squamosos.
e Catarra vocat purũ mar̃ vbi paludes nõ sũt admixte.
f Ysicia sic fiunt coquunt pisces ꝛ postea ponũtur in aceto vel vino ꝛ sup̲asp̲git puluis aromaticar̲ sp̃erũ.
g .i. nimis.
h .i. salsucie õ incisis carnibꝰ intestinor̲ facte.
i Splẽ ꝛ cor.
k .i. oppilatiõe.
l Sunt fructꝰ suaues gustu maiore spipe. Jañ.
m Al loco.
n .i. pena.
o .i. expelli.
p Sunt ea q̃ comedunt i scõis mẽsis vt fructꝰ ꝛ maxime q̃ tecas hñt. Jañ.
q Al loco.
r Qui dicti sunt vel dandi.
s .i. redditionẽ.
t .i. endiuia. Jañ.
u .i. endiuia agrestis.
x Al loco.
y Al loco.
z Al loco.
ꝛ Al palmis: vel a loco.
ꝯ Al loco.
ꝫ Al loco.
aa Uinum.
bb .i. caulis.
cc Olera.
dd .i. endiuia. Jañ.
ee .i. endiuia agrestis.
ff ysicia sic fiunt coquunt pisces ꝛ postea ponuntur in aceto vel vino ꝛ sup̲asp̲git puluis odoriferarũ specierum.
gg Scilicet.
hh .i. aialia in testis degentia: vt sunt ostrea ꝛ cõche.

hñtes in se mediocriter pinguē humorē ꝛ sine mordicatione. Dande sunt ēt ꝛ vue: qꝛ in oi epate infirmosi sine flegmone sit ꝓ̃ptius est cibus: qꝛ ꝯfortat eũ. ꝛ si qd in eo mali cõtinet̃ in bonũ trãsmutat succum. Pistacia [a] aũt ꝛ amigdalas fugere opꝫ in epatica dissinteria: facile eniꝫ corrũpunt̃ ꝛ oleũ in se hñt ꝛ parate sunt in cocrã verti ꝛ sup̱fluos humores ꝛ asperos efficiũt: vt ēt per hec irritationes vētris ampli⁹ fiãt ꝛ frequētiores. Hec ergo ex epatica dissinteria ex frigida distēperãtia facta dixisse sufficiãt. Materiales aũt alie qualitates. i. sicce ꝛ humide distēperãtie si inferãt passionē ex his ipsis q̃ supradicta sunt adiutoria poterũt ministrari. Illa eniꝫ querēda sunt ex his que neqꝫ calefaciunt manifeste neqꝫ infrigidare videnẽ sed inter calida ꝛ frigida media sunt qualitate. Dicendum est enim de illis que in medicaminibus ꝓficiunt. s. in potionibus ꝛ cataplasmatibus que expediunt.

¶ De potionibus ꝛ epithimatibus ad epaticas distemperantias. Cap. LXXV.

Potiones iste dande sunt ad epaticas dissinterias ex calida facta distēperantia citri succi cyatuꝫ [b] vnũ cũ mulsa potui dabis. Aut itibe [c] succũ silr. Aut troxiuie [d] succũ. Aut ptireos. i. filicis succũ. Qđ si nõ sit satis [e] calida epatis distēperãtia dabis eos q dicti sunt cũ vino tenui bibere succos: hñt eniꝫ in se q̄ ꝓiciãt que collecta sunt ꝛ aperiant cõstipata. Qđ si succ⁹ eaꝝ nõ inueniant̃ sicce ꝛ trite ꝛ in potione date silr subueniũt. De qbus ꝛ cataputie [f] ꝯficiant̃ ad ipsaꝫ passionē. ℞. hec cicoree. ʒ. j. intibe [g]. ʒ. ij. camepitheos rad. ʒ. iiij. tundes ꝛ cernes ꝛ mel coctũ supmittes facies cataputias ꝛ dabis ad nucis põtice magnitudineꝫ. i. auellane cũ aq̃ calide bibere cyatis [h] tribus. Qui aũt nimis hñt calidaꝫ distēperãtiã in epate dabis bibere aut hydrorosatuꝫ [i] aut intibe [k] siccuꝫ ana ꝓpinabis quãtuꝫ sunt cyati duo per singulos dies. De embroca ad calidã epatis distēperãtiã. Embroca aũt ad calidã epatis distēperãtiã optima est de oleo camomillino ꝛ nardino. Vino eni añ cataplasma melius opat̃. Cataplasma igit̃ cõficies sic croci infusi in vino ascalonio [l] ꝛ triti. ʒ. iiij. herbe plãtaginis sicce ꝛ trite ꝛ tricocinate. ʒ. ij. lēticule farine. ℥. iiij. Aut alphite [m]: coquit̃ auteꝫ in hydrorodino [n] ad molles carbones: ꝛ sic tepidissimũ suppones in epate ꝛ stomacho.

¶ Antidotum gisi [o] ad frigidas distemperantias. Caplm. LXXVI.

Antidotum gisi [p] ad frigidas distēperantias epatis faciens. ℞. croci. ʒ. iiij. cinnamomi. ʒ. iiij. smirnis [q]. ʒ. ij. ʒ. iiij. aspalti. ʒ. ij. squinãti. ʒ. ij. calami. ʒ. ij. cassie. ʒ. j. nardostochy [r]. ʒ. j. terebētine. ʒ. xvj. mell' cotilã [s] vnã vue passe exossate [t] carnib⁹. ʒ. xvj. vini qđ sufficit ifundes vuã passaꝫ ꝛ bdelliũ in vino ꝛ resinã solues cuꝫ melle ꝛ sic oia cõmiscebis ꝛ cũ tritũ fuerit repones. Optimũ. n. ē h̃ adiutoriũ ꝛ in m̃ltis habeo exp̱tũ ad epaticas ex frigida distēperãtia dissinterias. eteniꝫ hũores desiccat ꝛ epar corroborat ꝛ digerit sup̱fluos humores ꝛ emēdat oēs sup̱fluas vētris ꝛ epatis tabes ꝛ putridos hũores. Cõpositũ est eniꝫ ex aromatibus: vua eniꝫ passa nutrit ꝛ habet in se epatis nutrimentum.

¶ De embroca ꝛ cataplasmate. Ca. 77.

Adhibe ēt embrocas de oleo anhetino aut sansucino [u] facto cataplasmate: post aũt embrocas pone cataplasma de rutha ꝯtusa ꝛ gitter [x] ꝛ cymino ꝛ aristologia lõga. Et his igit̃ puluis coquat̃ in melle ꝛ modico vino qđ dĩ arseniũ [y]. adhuc etiã ꝛ oleo ciprino. sit aũt mel coctũ diuti⁹ cũ calidis spēb⁹: ꝛ cũ cogtur opꝫ silr ꝛ vinũ eē ne pastill⁹ efficiat̃. ꝛ sic postea miscēdũ ē oleũ.

¶ Cura de athoma [z] epatis. Cap. LXXVIII.

Quod si nimius fuerit defect⁹ epatis p̃us imponēde sunt embroce de absinthio ꝛ epithimo ꝛ oleo suprascripto. Silr ꝺo ꝛ cataplasma cui addēdus est rose sicce puluis. ꝛ ꝓ aloe dactyli sunt adiungēdi ꝛ mala cydonia. Epithima tonoticũ [&] epatis ꝛ thoracis nã flegmões digerit. ℞. armoniaci ꝯ thimiamatos. ℥. ij. mellilori ℥. ij. ynacy [p] absinthy succi nardostochy: cassie: smirnis croci: aloes foly. añ. ℥. j. masticis storacis amomi. añ. ℥. ij. cere. lib. ij. olei nardini qđ sufficit. Potio qbus imbecillitas epatis est cum anfraxi [aa] brasice [bb] cocte apoçima [cc] facies ꝛ admiscebis rorem syriacum [dd] tritum subtiliter pulueriçatum ꝛ dabis bibere ꝛ miraberis effectum.

¶ De reumate ventris filominis. Cap. LXXIX.

Reumatizat venter ꝛ in febribus ꝛ sine febribus. difficilior eniꝫ in febribus curatio ꝛ cũ quadã cõtēplatione ꝛ solicitudine erit adhibēda. In initio [ee] eni solet effussio eoꝝ fieri que sunt aliena nãe saluationis cum sup̱fluos excernunt [ff] humores. Interdũ aũt in statu aut declinatiõe cõtingit. Interdũ [gg] aũt cũ nimia effusione ꝛ subitanea ꝛ cretica est. i. determinatiua febriũ. Aliquotiēs aũt paulatiꝫ fit ꝛ multis p̱seuerat diebus ꝛ pene in ipsa declinatione cõsistit. Opꝫ igit̃ in tali occasiõe vt p̱maneat donec ipsa se nã cõponat [hh] ꝛ ad integrũ p̱ducat ad sanitatē nõ cõstringere vētrē. Nã si voluerit qs cõstringere vētrē magnã excitat egritudinē. sepius eni vidimus in initio passionis vsqꝫ ad quartũ ꝛ ad q̃ntũ diē reumatiçare ventrē aut per se aut certe modico operante de qua re infirmantes in magnũ deuenerũt p̱iculuꝫ: ita vt fierent frenetici aut lythargici aut p̱iculose generate fuerint parotide. Quibus ergo in initio solutio fit vētris nõ dꝫ reprimi ne mã in aliaꝫ conuersa partē suprascriptas generet passiones: sꝫ vsqꝫ ad statuꝫ paulatim per dietã sunt tēperandi remanēte reumatismo: ita vt nõ nimia sup̱fluitas effusa consumat corporis habitudinē deficiēte virtute. Sed ecõtrario attendēda est ipsa effusio si nimia sit aut p̱ua aut certe nõ sit: sed nimia fuerit reprimēda leuius erit si modica cõtinēda. Si aũt cõstricta relaxanda est extrinsecus apponēdo vel intrinsecus inicīedo ꝛ alia adiutoria que ad hoc cõueniũt adhibēda sunt donec cretica sup̱ueniat dies: nã cholericus humor vstus magis ꝓuocandus est vt exeat mitigatiuis cibis q̃ꝫ vt retineat̃ in corpore. Nã cõgregatus in vētre choleric⁹ humor aut si in ieiuno fuerit intestino collectus ꝛ non habeat exitũ ea que circa ipsa sunt loca ledunt̃: ꝛ stomachus euertit̃: ꝛ caput constipatur: ꝛ viscera inflãmant̃: ꝛ febres amplius accedunt̃: ꝛ sitis maior efficit̃. ꝛ totius corporis eius egritudines potissime excitant̃. ¶ Lac ꝺo si nõ februerint in tali passione caprinũ aut vacinũ tepidũ vt multũ est potatũ aut coctum ad ignē ita vt semp̱ agitet̃ donec tertia pars cõsumat̃ potui datũ iuuat. Qđ aũt cum lapidibus de fluuio ardētibus aut ferro coctũ fuerit qđ codoxia [ii] greci appellant: potui datũ iuuat. Aly etiã mel coctũ addunt in hoc cõfecto lacte ꝛ sic dant. Oportet auteꝫ dum coquitur lac spu-

ma

Margin notes (left column):
a .i. fisticos.
b Est vnc. j. ꝛ. 5.
c .i. endiuie. Jañ.
d .i. endiuie agrestis.
e .i. nimis.
f .i. pillule.
g .i. endiuie. Ja.
h Cyatus est pondus vnc. j. ꝛ. 5.
i .i. aquã ro.
k .i. endiuie.
l A loco.
m .i. farine ordei.
n .i. aq̃ rosata.
o Medici.
p Medici.
q .i. myrre.
r .i. spice nardi.
s Cotila est pondus. ix. vnc.
t .i. spoliate.
v .i. de maiorana.

Margin notes (right column):
x Sit eiusdē generis est cuꝫ gella. Jañ.
y A loco.
z .i. debelitate.
& .i. cõfortatiuũ
ꝯ Thimiamatos põt eē adiectiuũ idē significãs aromaticũ: nomen simplicis medicine. s. aromaticis.
p .i. floris vitis maxime syluestris.
aa .i. oppilatione.
bb .i. caulis.
cc .i. decoctionem.
dd Dicũt q̃dã est flos orni. (...) cit ianuen. (...) sumach.
ee .i. morbi.
ff .i. expellunt.
gg Reumatizat venter.
hh .i. restringat.
¶ De lacte.
ii .i. codax grece lapis latine: ē idē codoxia dĩ.

ma[a] cũ penna auferri aut coclearío. Ad hoc igit̃ melius nõ inuenit̃ adiutoriũ ad reumatismũ de cholericis generatũ. Quibus aũt reumatiçare sepius vẽter consueuit his lac purũ datũ amplius ledere q̃ iuuare solet. Sz aque miscẽda est in lacte quarta pars. coques aũt donec ad medietatẽ reuertat̃ ⁊ sic potui dabis. Hec ergo ad cholericos reumatismos vtilia sunt. Ad alios ṽo reumatismos iuuãt in initio embroce de oleo ⁊ vino imposito ita vt sit oleum [b] olfacinum aut roseũ. Melius aũt ad hec est oleũ myrtinuz cũ tertia parte vel quarta vini admixtũ: vel etiã ad cholericos reumatismos. Stiptitiores aũt sunt embroce que fiũt de oleo myrtino vbi coquit̃ cicida. i. galla asiana aut psidia: aut radices gnque foly: aut tenere cupressi pile [c]. Nã ⁊ sicca lana supposita ad calefaciendũ sub vẽtriculo ad desiccandũ ventrẽ facit. Sz ⁊ mũdũ oleuz cymino trito superasperso aut apy semine aut vtrisqz admixtis ptibus cũ lana impositũ iuuat: vrinã igitur prouocat. In intestinis aũt reumatismo frigido expediunt hec. Quibus quidẽ fomenta adhibebis seu quidẽ cũ dolore sint seu absqz dolore. Sunt aũt desiccatiui maxime sacelli de milio aut de panico facti. Mirabil'r aũt iuuãt ⁊ de sale sacelli. Sigs singulos sacellos salis ⁊ ordei calefactos sigillatim imponat. Qd si nimiũ fuerit reuma de sale sacelli ad ventrẽ ponant̃: de ordeo ṽo ad coxã sint positi. Si ṽo nõ sit nimius reumatismus neqz freqũes ecõtrario de ordeo sacellũ antepones de sale retro. Nã ⁊ ipse anus fomentari dz de his sacellis. Aut de creta in astrago [d] calefacta vt supra sedeat. Aut de chimolea terra calente ⁊ extincta vino aut in strago [e] balneoꝝ sil'r cũ vino infuso ⁊ sic lana molli circundatũ anuz liniui. Calor enim ipse iuuat cuz fuerit interius ministratus. Spõgia quoqz in aqua calida infusa ⁊ exp̃ssa supponat̃: vapore enim suo iuuat anuz. Sed ⁊ oleo lane infuse ⁊ in ano posite iuuãt. Post aũt p̃mos dies trãsactos sigdem vrgeant dolores cõsistentes in intestinis necesse est vt inflãmatio ibidẽ aut tumor sit. Tũc igit̃ cataplasma adhibendũ erit de tritici ⁊ lini seminis farina aut mily aut panici farina. Stipticũ aũt fiet cũ modico vini vel aceti admixto melle. ⁊ postea cũ coctũ fuerit modicuz mãnis [f] aut psidie aut gallã supsparges. Ubi aũt nullus est dolor stiptitiora adhibẽda sunt epithimata. Qualia sunt de dactylis facta cũ achatia aut stipterea [g] aut hypoquistidos aut balaustiary habẽtia aut coctã psidiã. Et cerotũ cũ oleo myrthe de supradictis aliquas hñs admixtas species. s. mãnis [h] ⁊ gallas. Sed ⁊ aly emplastra faciunt que sunt stiptica. Optima aũt sunt qualis est dydyon ⁊ diamantes ⁊ ynaseus. Epithima dydyon hoc mõ cõficit̃. ℞. gallaꝝ asianarũ hypoquistidos stipteree [i] rotũde achatie ⁊ roris [k] quo coci vtũtur ⁊ psidie sicce apy seminis. añ. ℥. j. visci q̃rcini gutte armõiaci. añ. ℥. iiy. picis sicce cere. añ. ℥. y. olei myrthe aut siciony [l]. ℥. y. gallã qdẽ ⁊ psidiã in vini cyatis [m] tribus coques donec ad tertiã ptez reuertat̃: ⁊ sic tũdes ⁊ miscebis cũ ceteris speciebus cũ vino sibi cocte fuerint. Armoniacũ veꝛ cũ aceto teres ad mellis spissitudinẽ. Uiscũ aũt cũ modico olei remolies. Et sic picẽ ⁊ cerã resolutã simul cũ reliquo oleo superfundes ⁊ teres. ⸿ Itez cataplasma ad reumaticã dissinteriã. ℞. ordei farine. ℥. vj. mãnis [n]. ℥. j. cuz aceti duplo ⁊ sape [o] tertia parte facies cataplasma. Melius est autez si in oleo myrtice ponantur vbi aut rubi radices aut psidia: aut galla asiana sunt cocte. ⸿ Itẽ cataplasma de ordei farina siue alice [p] aut tritici coques cũ melle aut

a ordinat spumã auferri a lacte.
b .s. de oliuis immaturis.
c Gallice aistre.
d .i. pauimẽto.
e .i. area stuphe seu pauimẽto.
f .i. thuris minuti.
g .i. alumen de pluma.
h .i. thus minutũ
i .i. aluminis de pluma.
k .i. sumach quo gotti vtũt̃ loco agreste ⁊ ad suas salsas colorãdas rubeo colore.
l .i. radice cucumeris agrestis.
m Cyatus est põd⁹ vnc. 9. ⁊. 5.
n .i. minuti thuris.
o .i. vini cocti.
p Est gen⁹ frumẽti qdã speltã putant. Iañ.

aceti modico cui addes puluerẽ galle superfundens ⁊ terẽs in mortario oĩa donec se misceãt ⁊ vteris. ⸿ Itẽ epithima diamãtis inter cataplasma ⁊ emplastrũ est: operat̃ eniz efficaciter ad intestinoꝝ reuma ⁊ ad stomachũ ⁊ fastidiũ ⁊ ad causon fe. ⁊ angustias. ℞. ynancy [q] succi gallaꝝ asianaꝝ achatie rosaꝝ siccaruz olfacy [r]. añ. ℥. j. stipteree rotũde aloes. añ. ℥. y. olei myrtice cere picis sicce. añ. lib. j. roris syriaci [s]. ℥. iiy. vini falerni aut amenei qd̃ sufficit: sicca aũt cũ vino teres reliq̃ cũ cera infundẽs ⁊ cõmiscẽs vteris. Ad reumatismos igitur ventris simplicia ⁊ confecta medicamenta sunt hec. Manifestũ est aũt ad hec cõstrictionibus articulorũ in extremis ptibus mẽbroꝝ adhibitis: ⁊ cum fascys lineis seu laneis articulos ⁊ manus ⁊ pedes opz cõstringere. ⸿ Itẽ ex rebus calidis si frigide sunt extreme ptes calefacere vnguẽto ⁊ oleo scicionio. [t] Aut oleo veteri iuuat. Cui ẽt addes pyretrũ piper ⁊ nitruz ⁊ lauri baccas. Iterũ etiã cere remisse [u] modicum admiscẽs eis vt sit acopũ [x] ⁊ sic inunges: sed ⁊ si cõmuni oleo hoc cõficias medicamentũ sil'r faciet. Faciũt eni ad hec de euforbio ⁊ leuistico [y] acopa confecta. Calefaciũt eni ⁊ mordicationẽ faciũt in articulis cũ illiniũtur. Cataplasma ad dissintericos stipteree. ℥. iy. achantis [z] egyptiace. ℥. vj. achatie. ℥. j. myrre. ℥. j. psidie. ℥. vj. calcanti [⁊]. ℥. iiy. olfacy [ꝛ]. ℥. j. farine lentis. ℥. vj. Ex his oibus factũ puluerez repones. Et cũ opus fuerit mittes de puluere lib. j. ⁊ de farina ordei. lib. j. ⁊. 5. coques cuz acceto. Cibi ṽo in reumatismis passionibus sunt hy: sunt eniz qui retinent. Sũt qui inspissant corpora: sunt qui ipinguãt: sunt qui cõgregant humores: sunt q siccant ⁊ cõsumũt mãm. Sũt emplastra ⁊ que poros obturent. Hoꝝ aũt nos discernemus virtutes. De frumẽti oriça [ꝫ] scalticotera [aa] est plus. Facit ẽt ⁊ aq̃ vbi dactyli cocti sunt. Ad eos [bb] qui sine febre sunt cũ vino aquoso ⁊ austero. ita vt exprimas aquaz fortiter vbi cocta sit oriça. Sil'r autẽ ⁊ oriçam [cc] dabis ex alica [dd] ita vt pultes exinde fiant. Cui aliq admiscent aut gallarũ aut psidie puluerẽ superaspergentes in coctione. Nos aũt rorẽ [ee] quo gotti vtunt̃ admiscem⁹ coctioni: aut cydonia cocta: ⁊ malaxam⁹ sil' cũ pulte. Fit ãt puls scaltica [ff] de pane Alexãdrino trito ⁊ creto ⁊ sic cocto vt pultes. Adhuc ãt ⁊ de milio faria cocta ad focũ diutius facta polenta. Iuuat aũt ⁊ lenticula bis cocta aq̃ mutata cũ modico salis ⁊ aceti ⁊ olei cõdita ⁊ assumpta. Fit aũt melior ⁊ suauior si mala [gg] cydonia aut oriçam admisceas [hh]. Ex olerib⁹ aũt simul coques: aut intibã [ii]: aut plantaginẽ: aut bletas nigras. Hec eniz p se ⁊ cũ lenticula cocta: aut cũ oriça [kk] bñ iuuãt. Sz ⁊ brasica [ll] in duabus aquis cocta ita vt cũ alia vice coxeris modicũ aceti admisceas hoc multũ iuuat in reumaticis passionib⁹. ⸿ Itẽ embalmata [mm] hoc modo ad ℔ cõficiunt̃. Cymino cũ salis modico ⁊ aceto oleo cõfecto intingit̃ qd̃ edendũ est. De piscibus ṽo quid dicã q̃ pene oẽs ventrẽ soluunt: tñ aliqui parui inueniunt̃ scaltici [nn] vt sunt mena stercia auina staurus ⁊ eritrinus: hy eni assandi sunt supra carbones. Põt aũt iuuare ⁊ scorpio piscis assat⁹. ⁊ cũ cymini predicti embalmate [oo] datus ⁊ ostree in suis testis assate ⁊ sumpte. De volatilibus autẽ maritima sunt eligenda ⁊ magis syluestria ⁊ sola [pp] vt merule turdi perdices ⁊ colũbe: de domesticis ṽo pulli assi ⁊ prius elixi salticotori [qq] sunt. Stiptitiora sunt etiã si myrthe sup assataz carnẽ puluis aspergat̃ aut sorbe sicce puluis aut carnes pomoꝝ aut olfaciũ [rr] simul coctũ. De pomis factũ medicamen etiã qd̃ diaporion greci vocãt datũ multuz

q .i. floris vitis maxie agrestis.
r .i. succi vuaruz. albarũ imaturarum.
s .i. sumach. Ja.
t .i. d radice cucumeris agrestis.
v .i. liquefacte.
x .i. mitigatiuum doloris ab a qd̃ est sine ⁊ copos qd̃ ẽ labor: q̃si sine labore.
y .al's lentisco est arbor masticis.
z .i. spine albe.
⁊ .i. vitreoli.
ꝛ .i. succi vuaruz albarũ imaturarum.
ꝫ oriça est risus vtait Ianuẽ. h tñ capit̃ gñal'r pro farina.
aa .i. stiptica.
bb vz oriça.
cc .i. farinam.
dd Gen⁹ frumẽti ẽ: qdã speltã eẽ putãt. Iañ.
ee Rorẽ syriacũ q ⁊ sumach dr̃ a ianuensi quo gotti vtuntur loco agreste i sua regione ⁊ coci i suis salsis tingẽdis.
ff .i. restrictiua.
gg .i. poma.
hh .i. risum vel eius farinam.
ii .i. endiuiã. Ja.
kk .i. risi farina.
ll .i. caulis.
mm Sũt intictiones seu salse in qbus morselli i tingunt̃. Iañ.
nn .i. stiptici.
oo .i. salsamẽte.
pp .i. que nõ volant in grege.
qq .i. stiptici.
rr .i. succus vuarũ albarũ imaturarum. Iañ.

iuuat queadmodũ de cydonys aut sorbis vel de maturis pyris ꝛ de malis granatis confecta medicamenta. Et vue que reprimunt̃ in ampullis aut cũ suis appendunt̃ folys ꝛ que sup fimũ sunt appense. Cibi igitur ad ventris reuma totales dãdi sunt. Potiones vero ministrãde sunt aqua pluuialis cocta q̃maxie ꝛ neqꝫ ante cibũ neqꝫ cũ cibo accepto danda est: sed post aliqd spatiuꝫ est ministrãda. Et cũ dat̃ nõ multũ de subito: sꝫ paulatiꝫ ante modice dãda est. Et qñ coquit̃ [a] si quinqꝫ foly herbe radices simul coquant̃ fiet maximũ iuuamẽ. Et rubi radices si simul fuerint cocte scalticoteca [b] efficit̃ [c]. Aliq aũt supspargunt potioni triticũ semẽ plãtaginis ꝛ semẽtes [d] vue siccas tritas ꝛ cretas [e]. Aut sorbe sicce puluereꝫ sil'r. Multe igit̃ ꝛ alie potione sunt ad reumatismũ vẽtris ꝛ simplices ꝛ cõfecte sꝫ eas pretermittimꝰ. Nã expediẽtes passiones dissintericis in sequentibus trademus vbi de dissinteria describemꝰ. Uinũ etiã ꝭm tps. i. in declinatione accidẽtia [f] inflãmatione pensante febris iam ꝑfectius dandũ est austerũ forentinũ [g] albanũ tigrinũ marsicũ ꝛ de italia amineũ vel alia stiptica per diuersa nascẽtia loca expimẽto habent̃. Balneũ vero expedit q̃plurime absqꝫ oleo cũ nitro. Juuat eniꝫ nitrũ vstũ trituꝫ ꝛ supspsum corpi in balneo vt modicũ iducat ruborẽ ꝛ mordicationẽ faciat cutis ꝛ trahat de ꝓfundo ad se reuma. Et sic postea facta lepra [h] in balneo perunges cutem ꝛ apertis poris a nimia laxatione transmutatiꝫ reumatismum iuuet.

a Aqua. s.
b .i. stiptica.
c Aqua.
d .i. artolos vuarum.
e .i. cribellitas.
f Hec accidentia accidentie in feminino gñe.
g A loco.
h .i. scabie vel rubore cutis q̃lis est in lepra.

De dissinteria reumatica. Cap. LXXX.

Reumaticam dissinteriã dicimꝰ esse qd de mesenterion [i] .i. qd est inter epar ꝛ vẽtrẽ mediũ exinde per venas effundit̃ in intestinum. Eoꝝ eniꝫ qui in cibis accipiunt̃ succꝰ duꝫ mutat̃ in sanguinẽ refundit̃ in intestina ꝛ sic excernitur cũ choleribus mixtũ ꝛ ꝓpter acredinẽ cholerum nõ põt ꝯtineri cũ cibo. expellit̃ aũt ab intestinis ꝛ hec est cã reumatice dissinterie. Cuiꝰ hec signa sunt: excernũt per ventrẽ acres ꝛ varios humores. Sitiꝫ hñt nimiã: ꝛ carnes resoluunt̃ [k] ꝛ fastidium patiunt̃. Aliqñ aũt ꝛ mordicationes in intestinis ꝛ stomacho sustinẽt. Qd si diu manserit hec passio ad dissinteriã ꝑueniet. Dissintericoꝝ ergo reuma ventris ꝛ intestinoꝝ curabis stipticis cataplasmatibus. Et potui dabis lac ad medietatẽ decoctũ: sit aũt nõ minus emina [l] vna. Bibant ẽt ꝛ aquã pluuialẽ modicã. Dãdus est ẽt in aqua panis infusus: aut cũ lacte. Post diatricũ [m] aũt admiscebis pani vuas que in vasis fictilibꝰ: aut vitreis reponunt̃: aut pira: aut malacydonia cocta: aut sorbas: aut nespillas. Initiendi sunt aũt trocisci. Qd si lac noluerint bibere dabis pultes de oriça [n] aut auena: aut de mily polẽta: aut de Alexãdrino pane. Ptisanas vero aut lenticulas aut oua cocta in pusta [o] accipiãt. Uitella vero ouoꝝ assa sup carbones cũ roꝛe [p] ꝛ aceto dãda sunt. Sꝫ ꝛ olera bis cocta ꝛ panis bis coctus ꝛ de auibus vt supra dictũ est. Uinũ quoqꝫ sil'r stipticuꝫ dandũ est. Qd si diuturna fuerit passio facta efficit̃ maliciosus ꝛ defectũ patit̃ innati spiritꝰ. Curatio aũt adhibẽda est que nutriat ꝛ virtuteꝫ corporis corroborare valeat. Cataplasma. ℞. vsti ordei farine. ℥. vj. mãnis [q] ℥. ij. cũ aceti duplo ꝛ sape [r] tertia parte: ꝛ si hoc nõ sentiat [s] addes psidiã aut stiptercam [t] tritam equali põdere. Quod si adhuc grauior causa hec [u] non sentiat addes rorem [x] syriacum ꝛ achantem [y] egyptiam coques ꝛ vteris cataplasmare per triduum.

i Mesenteriũ inquit Jañ. allegãs hũc passum sonat grece mediũ itestinum. s. Jeiunũ nã mese grece mediũ enteriuꝫ intestinum est.
k .i. corpꝰ demacratur.
l Emina ẽ medietas sextarij ꝛ sextariꝰ est lib. ij. ꝛ. s.
m .i. diẽ tertium.
n .i. riso vel risi farina.
o .i. vino cocto.
p .i. sumach.
q .i. minuti thuris.
r .i. vini cocti.
s Eẽ satis iuuãs.
t .i. alumen de pluma.
u Remedia.
x .i. sumach. Ja.
y .i. spinam als.

Signa dissinterice passiõis philomini. C. LXXXI.

De dissinteria [z] pene oẽs antiqui philosophi cõsentiunt ꝛ ꝭm ptes locoꝝ vl'q̃ excernũt [z] cãs fieri. Si auteꝫ in loco intestinoꝝ vlcus aut inflãmatio fuerit generata: hec signa ꝑcedũt: nã in initio sanguinolẽta excernũt [?]: deinde icorodes [ꝝ]. Multis aũt ꝛ cũ rosura incipit. ꝛ post hoc pinguia deponũt. Et si malitiosa fuerit passio feculentuꝫ deponũt cũ malo odore. Et demuꝫ si incancrierint [aa] vlcera deponũt stercora varia ꝛ nigra cum aliquibus laminis putridarum carnium. Subsequuntur etiam ꝛ febres cum siti nimia. Fastidium cuꝫ carnis remissione [bb]. Et faciũt [cc] trophinuꝫ [dd] cum burburismo [ee]. Et dolor est nimius cum insomnietate.

De dissinterica passione. Cap. LXXXII.

Dissinterica passio natural'r chronica est ꝛ diuturna ꝛ q̃plurime eaꝫ tenasmus precedit. Qd si hoc ꝯtigerit acutior fit vlceratio intestinorũ. Et q̃plurime in aupentissimo [ff] intestino aut colo aut certe in minutis intestinis. Fit auteꝫ mõ cũ febre mõ sine febre: mõ cuꝫ dolore modo sine dolore. Qd si cũ febre fuerit impedimẽtũ fit curationi. Et vlcera imbromidant̃ [gg] ꝛ sordidant̃ ꝛ inflãmationes ꝛ cãcros [hh] facit. Nã in febribus nulla est propria [ii] curatio: qꝛ nec cõis est eoꝝ cibatio: sed cõposita in qualitate ꝛ quãtitate offerẽtiũ: ꝛ maxime in tpe cõpetẽti ꝭm febriũ molestiã. In declinatione facta que ministrant̃ neqꝫ satis sint cibi sicci: neqꝫ satis humectati. Sicci eniꝫ extẽdunt febrẽ: humidi reumatismuꝫ mouent. ꝛ iõ in vtroqꝫ cõtẽplatio est adhibenda. naꝫ quãtũ adhibendũ sit ꝭm patiẽtis virtutẽ maxime iudicandũ est. Multũ eniꝫ coquere nõ põt dissintericꝰ ꝑꝑ intestinoꝝ ꝛ vẽtris laborantiũ imbecillitatẽ ꝛ maxime qñ febrit. In inflãmatione vero cũ nimus doloribus existẽte nõ pigeat vti cataplasmare calido: iterdũ eniꝫ ꝛ flegmonem amputat ꝛ reuma repmit quẽadmodũ solet illis ꝯtingere qbus mediocris est vlceratio. Nos igit̃ accedẽtes ab initio ad infirmũ ꝛ maxime si febris nõ sit taleꝫ adhibemus curationẽ duobus [kk] primis diebus abstinentiã indicimus. Et si iuuenis fuerit ꝛ tps ꝛ virtus ꝑmiserit flobothomo subuenimus ex brachio ꝛ nõ minus duabus cotilis [ll] detrahimꝰ. Quibꝰ ẽt cibos addimꝰ mediocres. Trãsactis igit̃ diebꝰ tribus lac potãdũ ministramus. Qd si flobothomus fuerit ꝑtermissus post transactos dies duos abstinentie lac potui damus. Hoc autem facimus cũ a modica passione initiũ sumpserit egritudo.

z .i. dissinteria riat̃ ꝭm loca: sꝫ cãs expulsionis.
z .i. expellunt.
? .i. expellunt.
ꝝ .i. aque speciẽ habẽtia.
aa .i. in cãcrũ cõuersa fuerint.
bb .i. diminutione seu liquefactione.
cc Ulcera. s.
dd .i. subuersionẽ itestinorum
ee .i. rugitu.
ff .i. recto.
gg .i. putrefiunt
hh .i. dissinteriã
ii Febri. s. ꝛ flegmoni simul.
kk Scilicet.
ll Cotila ẽ pondus. ix. vnc.

De lacte dando. Cap. LXXXIII.

Tentemus igitur in primis lac dare quãtum capere pñt tres cyati calefactum ita vt dum coquit̃ sepiꝰ agitet̃. Et cũ biberit post duas horas iterũ alteriꝰ [mm] tãtũ bibat. Aliqbꝰ aũt tertio damus vt integra impleat̃ emina. Et si die illa pleni videant̃ esse cibo abstinere eos iubemꝰ. Hoc ergo mõ educunt̃ cholera ꝛ humores corrupti mediocriter purgant̃ ꝛ leniscũt. Post hec igit̃ mediã eminã diuidimus in duas ptes: ꝛ sil'r vt supra damꝰ duas interponẽtes horas. Et sic iterũ tertio duas partes emine aut tres damꝰ in vna potione. Fiũt aũt in spatio post lactis potionẽ hore tres ꝛ damus illi pultẽ aut paneꝫ siccũ aut dactylos tebaicos aut micas panis cũ lacte. Lac igit̃ in oi tpe egritudinũ eligẽdũ est caprinũ. Qd

si non

mm Lactis. s.

si nõ īueneris caprinũ dabis vaccinũ. Nã caprinuz ⁊ vaccinũ eligẽdũ est magis: asininũ ꝟo ⁊ eq̃nũ minus: oibus.n. SSicciora[a] sunt. Qñ.n. dedimꝰ mane lactis cyatos tres. Post h̃ ꝑ cibo damꝰ viridẽ caseũ h̃ mõ ꝯfectũ. Exprimimꝰ.n. manibꝰ caseũ faciẽtes fortiter: ⁊ supramittimus aquã feruentẽ. H̃ aũt facimꝰ ter aut q̃ter supmisso melle ⁊ maxīe cocto: ⁊ dũ inspissat̃ damꝰ eũ ad mãducãdũ: fortiter.n. ꝯstringit vẽtrẽ ⁊ vlcera purgat ⁊ sanat. Sʒ q̃ sine febre sunt dãdũ est ⁊ magnũ noueris eẽ iuuamẽtũ. Nã febriẽtibꝰ nõ taʒ facile lac dãdũ est: aut.n. acetat ⁊ corrũpit̃ aut magis semicoctũ fit aut cõspissat̃ aut ex calore coagulat̃ ⁊ caseus efficit̃. Tũc.n. ⁊ dolores maiores mouet ⁊ tẽsuras facit viscerũ: ⁊ capitꝫ dolorẽ excitat ⁊ fastidiũ generat. Pro q̃ re vt febricitãtibꝰ possit absq̃ lesiõe dari diligẽtius a nobis est ordinãdũ: ⁊ maxīe pueris magisq̃ iuuenibꝰ q̃ꝫ in declinãte iã etate. Admiscemꝰ q̊ lacti aquã pluuialeʒ aut de fõte bono ⁊ ꝓbato aq̃ q̃rtã ptẽ: ⁊ coq̃mꝰ illõ agitãtes sine intermissione ad molles ⁊ lenes cineres aut lẽto igne donec media ps ꝯsumat̃: damꝰ de h̃ bibere cyatos[b] tres aut q̃ttuor q̃dẽ oñdemꝰ queãdmoduʒ sine febribꝰ ꝯstitutis absq̃ caseo debeat dari. nã caseꝰ oĩno iutilis est febribus. Utimur aũt ad eos q̃ sine febre sunt lacte ⁊ sine admixtiõe aq̃ coctũ damꝰ. Coquitur ꝟo lac donec in eo oẽ cõsumat̃ serũ. Nõnulli etiã lac vsq̃ ad tertias coq̃ iubẽt. Nos aũt donec emittat bullitiões tres aut q̃ttuor: ⁊ tũc tolli ab igne iubemꝰ. Et lapides tres ð torrẽte rotũdi ⁊ solidi collecti fluuio cũ lignis siccis roboreis in igneʒ missi ⁊ fortiter calefacti mittunt̃ in vase vbi lac est sigillatiʒ ita vt cũ vnꝰ[c] tollit̃ aliꝰ mittit̃. Et cũ diligẽter fuerit coctũ h̃ greci vocãt cystõ. Hoc igit̃ dissintericis ⁊ reumaticis ⁊ ciliacꝭ dat̃ h̃ mõ ꝯfectũ. Facies[d] q̊ h̃ q̃ter aut q̃nq̃es. Et cuʒ cessauerit bullire dabis nõ solũ qui sine febre sunt: sed ⁊ febriẽtibus. Similiter etiã de ferri laminis in igne accensis ⁊ in lacte dimissis cõficitur ⁊ vt supra datur. Lac igitur dissintericis hoc modo dandum est.

a .i. minus aquosa.
b Cyatus est pondus vnč.i. ⁊.ß. Jañ.
c Unꝰ post aliũ.
d .s. emittes lapides.

De potiõibꝰ ad epaticã dissinteriã. C. LXXXIIII.

Potiones enĩ dãde sunt ad epaticã dissinteriã ex cal'a fcã distẽperãtia citri succi cũ mulsa cyatũ[e] vnũ potui dabis. Aut itibe[f] succos sil'r aut troxime[g] succos aut ptireos.i. filicis succos. Qð si nõ fit cal'a epatis distẽperãtia dabis eos q̃ dicti sunt cũ tenui vino succos. Hñt.n. in se vt ꝓyciãt q̃ collecta sunt: ⁊ apiãt ꝯstipata. Qð si succi eaꝝ nõ inueniãtur[h] sicce ⁊ trite in potiõe date sil'r subueniũt. De q̃bꝰ cataputie[i] cõficiant̃ ad ipsaʒ passionẽ. ℞. cicoree intibe[k] .ʒ.ij. camepitheos radicũ.ʒ.iiij. tũdes ⁊ cernes ⁊ mel coctuʒ supmittes fac cataputias[l] ⁊ dabis ad nucis[m] põtice magnitudinẽ cũ aq̃ calide bibere cyatis[n] tribus. Qui aũt nimis habent calidã distẽperantiã in epate dabis bibere aut hydrorosatũ[o] aut intibe[p] sicci propinabis eis duos cyatos per dies singulos.

e .i. vnč.i. ⁊.ß.
f .i. endiuie. Jañ.
g .i. endiuie syluestris.
h Herbe dicte.
i .i. pillule.
k .i. endiuie. Ja.
l .i. pillulas.
m .i. auellane.
n Cyatus est pondus vnč.i. ⁊.ß.
o .i. aquã rosa.
p .i. endiuie. Ja.

De embroca ⁊ cataplasmate ad calidam distemperantiam. Cap. LXXXV.

Embroca optia est de oleo camomille ⁊ nardino. oino.n. añ cataplasma vtilis ẽ embroca ⁊ seq̃ẽs cataplasma melius operat̃. Cataplasma igitur cõficies sic croci in vino infusi ascalonio[q] ⁊ triti.ʒ.iiij. herbe plãtaginis sicce ⁊ trite ⁊ triconsate.ʒ.ij. lenticule farine.ʒ.iiij. aut alfite.i. ordei farine: ⁊ coquantur hec cum hydrorodino[r] ad molles carbones: ⁊ sic tepidissimum superponas epati ⁊ stomacho. Nunc autem dieta a nobis ordinanda est.

q Al loco.
r .i. aq̃ rosata.

De cibo dissintericorum. Cap. LXXXVI.

De frumẽto igit̃ pultes dãde sũt. Alica[s].n. plus nutrit oi frumento ⁊ oi digestibilior est. Oriça[t] ꝟo minꝰ nutrit q̃ꝫ alica: sʒ plus cõstringit vẽtrẽ. De his[u].n. ꝯstipatiores sunt pultes que[x] de farre fiũt. Etiã ⁊ de milio ⁊ de panico pultes oibus plus nutribiles sunt ⁊ ĩpinguãt[y] sq̃bala[z]. ⁊ de alexãdrino pane fiũt pultes ꝯtuso ⁊ creto[&]. Sil'r aũt ⁊ de assata hydria[ꝯ]. Et he due spẽs cũ pusta[ꝝ] cõposite ⁊ sale modico ⁊ ꝑ ꝯdimẽto auenatũ mittes. In oibꝰ aũt pultibꝰ ꝓ oleo mittes adipes anserinos aut pullinos aut capnos. Qð si mordicationes fiãt in vẽtre ⁊ choľica sũt q̃ egrediunt̃ de lacte facies fieri pultes. Añ aũt coquat̃ ĩ aq̃ alica[aa] ⁊ oriça[bb]. Aut far deĩde excolet̃ ⁊ exprimat̃ aq̃ ⁊ misso lactis modico cõmiscebis ⁊ ad leues prunas coques ⁊ cũ se exiccauerint lac paulatiʒ adiunges: ẽt tertio ⁊ q̃rto addes donec coquant̃ q̃bus modicũ salis appones: ⁊ sine oleo dabis manducare. Admiscebis aũt in pultibꝰ si volueris rorẽ marinũ ⁊ grana acidi mali granati trita ⁊ malicydoniꝫ quadras purgatas ⁊ sorbas siccas ⁊ cõtusas ⁊ olfaciũ[cc] añ siccatũ: ⁊ sic tritũ ⁊ semẽtes[dd] tritas. Aliq̃ aũt ⁊ gallã asianã tritã supsparg̃ũt: sʒ est cacostomacha[ee]. Aliꝫ aũt in aq̃ vbi pultes coquẽde sunt h̃ faciũt: sʒ melius est in aq̃ vbi coquunt̃ pultes sorbas aut pira cruda vľ matura aut mala cydonia aut nespilla aut silicas[ff] aut dactylos tebaicos cõtusos sil'r coq̃. Admiscẽdũ aũt pultibus est gũmi[gg] ⁊ amilũ ⁊ cera recẽs ad mellis similitudinẽ. Sil'r aũt ⁊ caseũ recentẽ colans per cribrũ fortiter condies pultes inde ⁊ dabis ad edendum.

s .i. spelta.
t .i. risum. Jañ.
v .s. oriça ⁊ alica.
x Illis.s.
y .i. inspissant.
z .i. stercora ĩ bolis.
& .i. cribellato.
ꝯ .i. tri fiũt ex pasta açima sicut fila lõga. Jañ.
ꝝ .i. aceto aq̃ mixto. Jañ.
aa .i. spelta.
bb .i. risum.
cc .i. succũ vuarũ albarũ imaturarum.
dd .i. arillos vuę.
ee .i. mala stomacho.
ff .i. grana xilocaracte.
gg Arabicũ.s.

De fastidio. Cap. LXXXVII.

Qui aũt nõ bñ se hñt ⁊ fastidiũ patiũt̃ ⁊ pultes recusant alicã[hh] dabis eis aut oriçã[ii] cũ aq̃ vbi coxeriꝫ dactylos aut damascenas prunas aut sorbas aut nespillas aut siliq̃s[kk] aut mala cydonia aut pira imatura.

hh .i. speltam.
ii .i. risum.
kk .i. Grana xilocaracte.

De leguminibꝰ. C. LXXXVIII.

De leguminibus aũt lẽticula stiptitior est. Tollẽdus est aũt ⁊ cortex: q̃r idigestioneʒ ⁊ reumatismũ facit. Aliq̃.n. modice eã infundẽtes fricãt: ⁊ sic pistãtes eã ĩ pila purgãt subtiliore cribratura. Aliq̃ ẽt aquã cal'aʒ mittẽtes ⁊ modicũ sustinẽtes fricãt eã manibꝰ donec oĩs cadat cortex. Melius aũt fiet cũ semel aut bis eã fecerit q̃s bullire ⁊ mittẽs in mortario cũ se ĩfridauerit manibꝰ sic triuerit: purgat̃.n. sic diligẽtiꝰ. Et cũ purgata fuerit roremarino ⁊ adipibꝰ supdictis ꝓ oleo eã ꝯdies ⁊ modicũ aceti addes. Aut maligranati acidi g̃na trita ⁊ salis modicũ. Et cũ fuerit cõdita[ll] in modũ sorbitionis plãtaginẽ aut bletã nigrã aut itibã[mm] sil'r mixtã dabis. Interdũ aũt in pultis modũ cõspissataʒ cuʒ oriça[nn] ⁊ farre[oo]. Aut malis cydoniꝫs coctis ⁊ tritis ⁊ bñ ꝑmixtis lenticulaʒ ad edẽduʒ dabis. Aliqui ẽt cuʒ cortice ipsam coquentes fortiter lenticulam terunt vt succus fiat ⁊ sic cũ mapa mũda colant diligenter: succum ꝟo illũ cuʒ pane alexãdrino in mortario terũt. Aut cũ hydria[pp] bñ cocta ⁊ sic pultes faciũt condiẽtes cũ aceto.

ll Lenticula.
mm .i. endiuiaʒ. Jañ.
nn .i. riso.
oo .i. frumento.
pp .i. tri ⁊ fit de pasta açima ad modũ filorum.

De ptisanis. Cap. LXXXIX.

Ptisana aũt ꝑ seipsam nõ est scaltica[qq] eteniʒ laxat ⁊ acetat facile. Et cũ melle cõdita sepius operat̃[rr] ⁊ amplius declusam ollaʒ illiniri ⁊ in furno

qq .i. stiptica.
rr Laxationem.

mitti carbonib⁹ pleno ardētib⁹ ⁊ ibi inoluta per totā noctē ꝑmaneat. Soluit̃.n.in ipso vapore: ⁊ piguis efficit̃ ⁊ glutinosa. Mane xo fcō admiscebis ei mel sigillatiz ⁊ sine nidore [a] decoquat̃ cui addes hydria [b]: ⁊ iteꝝ coques silr̃ cū ptisana horis duab⁹ aut trib⁹. Et h mō facta dabit̃ ad edēdū: nā cib⁹ eē vi ⁊ medicamē.

a .i. odoramēto vel sapore cog/ne vt speciebus vel oleis.
b .i. tri qd fit ex pasta azima ad modū filorum. Jaū.

Cap. XC.

De oleribus.

Olera aūt stiptitiora ⁊ sicciora sunt.i. itibe ambe plātago bleta nigra cocta ⁊ bñ expssa ⁊ trita cū aceto ꝯdita sumant̃. Ea xo q̄ cruda māducari pñt cū pane addant̃. brasica [c] vl' caules mōtani bisocti ipinguāt vl' cōspissāt stercora. Assumant̃ aūt cū aceto ⁊ sale ⁊ oleo ꝯditi. Aliq xo scd̄az coctionē in pusta [d] faciunt.

c .i. caulis.
d .i. aceto aq̄ mixto. Jaū.

De piscibus. Cap. XCI.

De maritimis piscib⁹ nō multi sunt qui expedire possint dissintericis. sanis xo hoibus sunt aliq pisces q ꝯstrictionē vētris faciūt q reumatiçāti ventri ⁊ nō expediūt. Scarpeti/ca [e] igit̃ cocta accipit̃ condita aceto ⁊ cymino. Muridis [f] xo ⁊ eritius [g] subtili sale aspsi modice assent̃ in puro astruco [h] ⁊ sic dent̃. Aliq ēt tecla [i] dāt silr̃ facta: sz humores varios generāt ⁊ naturā turbare solēt qui [k] imbecilles sunt vētre. Ostree xo in propriis assate testis digestionem iuuant ⁊ ventrem stare faciunt.

e Piscis est.
f Piscis est.
g Piscis est.
h Gallice aistre.
i Piscis est.
k Dis. s.

De carnibus. Cap. XCII.

Carnes [l] aūt oēs sunt iutiles dissintericis pp qd multū nutriūt: ⁊ tarde digerunt̃. Dāde sunt aūt de auib⁹ ⁊ maxie de agrestib⁹: q̄les sunt turdi ꝑdices turtures merule sturn⁹ iterdū ⁊ colūbe ⁊ maxie pipiōes. Sz nihil saginatū pigue vl' bromidū [m] aut idigestū. Coquēda.n. sunt in pusta [n] ⁊ post hec sūt assanda ⁊ sic dāda. Meli⁹ est aūt si exenteratis [o] itrinsec⁹ mittant̃: aut myrtha: aut sorba sicca ⁊ trita: aut icisa minutatiz: aut nespilla: aut pira viridia: aut mala cydonia silr̃ ei post hec cōsueta: ⁊ sic cocta ⁊ inde assata.

l Mole carnium carnes quadrupedū intelligit.
m .i. sordidum.
n .i. aceto aq̄ mixto. Jaū.
o .i. euisceratis.

De quadrupedibus carnibus. Cap. XCIII.

De quadrupedibus carnes ꝓhibēde sunt. Tñ pp desideriū lū bos porcinos maceratos aut hedinos accipiāt. Oua xo gallinacea elixa in pusta [p] donec idurent̃ dabis. Plus autez scaltica [q] sunt ⁊ sublata vitella sola assent̃ supra carbones: ⁊ sic cuz aceto terant̃ ⁊ cū rore marino offeres ad edendū. In pulmētariis ēt si ros [r] marino offeres ad edendū. In pulmētariys ēt si ros olfaciū [s]. hec ponat̃ aut psidie modicuz: aut galla aut olfaciū. Nōnulli ēt vngu/las vitulinas in ptisana discoquūt ꝑ totā noctē donec dissoluant̃ vngule: spissus igit̃ ⁊ glutinosus fit succus ptisane. ⁊ sic dant ad māducandū cōdientes modico aceto. Fortiter enim constringit ventrē. Sed his dari debet qui digerendi virtutē fortez habent. Nā imbecillē stomachū hñtes conturbat magis ⁊ reumatismū maiorem facit. Hec autem de animalibus sufficiant.

p .i. aceto aq̄ mixto.
q .i. stiptica.
r Marinus.
s .i. succus vue acerbe imature.

De pomis. Cap. XCIIII.

Poma [t] igit̃ dulcia vētositatē generāt ⁊ ex infusiōe sua facile acescūt ⁊ iō ꝓhibēda sunt. Danda sunt aūt q̄ sunt stiptica: q̄lia sunt sorba croma [u] corna pira viridia nespilla mala cydonia aut vue in olla aut cū foliis in fumo suspēse ⁊ masticāde sunt donec seuiētes [x] ipsaꝝ minutent̃. Cū oibus aūt pomis [y] panis māducādus est: nā.n. sunt [z] eucarpa.i. facile corruptibilia. Mali aūt granati grana sanis cōstringunt ventrē: infirmis xo nō: sz dulciora efficiunt̃ in stomacho ⁊ corrūpuntur. Dactyli autē tebaici vel alofrixi [z] etiaz masticati fortiter cum pane scaltici [?] sunt. De cibis hec sufficiant que dicta sunt.

t .i. fructus.
v .i. antiqua.
x .i. arilli.
y .i. fructibus.
z Poma.

De potionibus simplicibus ad ventrē stringenduz. Caplm XCV.

Dande aūt sūt he potiōes. Nardus [x] indic⁹ potat⁹ vētrē stringit ⁊ myrra bona ad fabe magnitudinez data in cataputiis vētrē strigit. Semē lapatii sylvestris cū aq̄: tritū datū silr̃ vētrē strigit. Coaguli leporis. ʒ. j. poti data idē facit. Cornu ceruini vsti ⁊ loti coclearia duo cuz dragagāto potui dabis: de galla quoqz asiana ⁊ psidia ⁊ poligonia [aa] dabis. Coquat̃ aūt donec tertia ps remaneat. Laudanū ēt cū vino austero potui silr̃ dabis. Et de achatia cyrra [bb] ⁊ hypoqstidē ⁊ litio indico ⁊ gessamia [cc] ⁊ gilastereos ⁊ lēnias [dd] fragedos ⁊ balaustia trita. Est aūt eorū aq̄ cacostoma [ee] cocta: pp qd ꝯsiderata rōne dāda sunt stomacho forti. Neqz febriēti neqz dolorē patiēti aut imbecillem stomachuz habenti danda sunt.

De falsa opinione indoctorum medicorum. Caplm. XCVI.

Multi indocti mox ab initio trociscos aut antidota laudāt ad dissintericos vl' ꝓsumūt dare de opio ⁊ iusqamo ꝯfecta: aut de nigro papauere aut mādragora ꝑpea q anodina eē vident̃ ⁊ somnū faciūt. Ipsi igit̃ medici seducunt̃ dū vidēt infirmātes accepta potiōe tota nocte dormire ⁊ narcoticis medicaminib⁹ ꝯtineri vētrē. Cū g accesserit dies ifructuosus iuenit̃ labor cū in vnū ꝯgregati hūores sine intermissiōe deponunt̃ g̃uato capite ⁊ defecta vtute vētrē faciūt deteriorē ⁊ fastidiū mai⁹ accidit. vñ nō frequēter dandi sunt nisi forte necitas exigat. Post simplicia xo medicamenta in sequenti sunt danda composita: quorum [ff] necesse est cōpositiones tradere que a nobis frequenter sunt oblata.

De trociscis. Cap. XCVII.

Trociscus balaustion achatiā hypoqstidos litiū balaustiā gessamiā [gg] gilastereos opiū eq̄li pōdē cū succo plātagis facies trociscos trioboleos [hh] ⁊ vnū dabis mane añ duas horas cibi ⁊ interdū dormitū eunti cū aq̄ cyatis tribus [ii].

Itē diacorallorꝝ trocisci ⁊ diaelectrꝝ ⁊ diapithias [kk] mirabil'r reꝑmūt reuma ⁊ ꝯstringūt vētrē ⁊ sanguinē reiciētib⁹ vl' ptisicis ꝓsunt Diacoralliū trociscus. ℞. achatie cyrre [ll]. ʒ. ij. hypoqstidos. ʒ. iiij. plātaginis seminis. ʒ. ij. balaustie. ʒ. iiij. gūmi libani amili. añ. ʒ. v. rose folioꝝ. ʒ. ij. rose seminis. ʒ. j. opij. ʒ. ij. cora. ʒ. ij. psillij cocti in apoçimate sic̄ sepi⁹ dixim⁹ cyatuz vnū: his oib⁹ sil' tritis facies trociscos dracmeos ⁊ dabis in vino cū apoçimate pēthafili herbe trocisc⁹ diaelectrꝝ. i. succinū. ℞. electri iris illirice [mm] croci masticis. añ. ʒ. lxxxv. opij. ʒ. iij. psillij cōgelati. ʒ. xlv. ꝯficies: sic accipies psillij. i. herbe policaris semis cyatos. iij. mittes in aq̄ mūde. ℔. v. [nn] italic] ⁊ coques ad tertias [oo] ⁊ leuabis [pp] ⁊ cū se refrigerauerit ex eo infundes in mēsura. ℔. j. spēs [qq] trib⁹ dieb⁹ ⁊ facies trociscos dracmeos ⁊ dabis vnū in aq̄ cyatis trib⁹. Trociscus diapitias. ℞. galle asiane hypoqstidos achatie [rr] cyrre opij. añ. ʒ. ij. coaguli leporis aut cymini gessamie [ss]. añ. ʒ. ij. aq̄ pluuial' qd sufficit: facies trociscos ⁊ dabis. ʒ. j. in aq̄ cyatis trib⁹.

trib⁹. ⁋ Itē trocisc⁹ diaspmatō anisi feniculi seminis am eos papaueris albi seminis opij tebaici psidie. añ. ʒ. j. iusquiami se. ʒ. ij. apij seminis. ʒ. iij. croci florū rosarū galle asiane. añ. ʒ. iiij. ⁊ de siccis gdē facies puluerē: opiū aūt in aqua infundes ⁊ facies trociscos pēsantes ℈. j. ⁊. s. dabis sic ad tussem in mulsa ad diariā i succo oriçe[a] dis q cū tussē reyciūt i pusta[b] ad supfluuiū[c] sanguinis in apoçimate lētisci ad nauseā i aq̄ absinthij ad intestinoꝝ dolores ⁊ inflāmationes stōchi in mulsa[d] ad dissintericos ⁊ ciliacos i apoçimate roꝶ. mane āt dabis trociscū. j. ⁊ sero vnuz. Trocisc⁹ crocodis. ℞. dauci cretici. ʒ. iiij. castorei. ʒ. ij. smirnis. ʒ. ij. croci. ʒ. iij. aut. iiij. opij. ʒ. iij. iusquiami se. ʒ. viij. anisi apij se. añ. ʒ. viij. aut vj. storacis. ʒ. iiij. Opiū aūt ⁊ myrrā infundes in aq̄: de ceteris ℞o facies puluerē: storacē aūt resolues cū aqua vbi infusa sint opiū ⁊ smirnis demū storacez teres cuz his que infusa sunt ⁊ supmittes puluerem ⁊ facies trociscos aut obolos. ij. aut tres hñtes ⁊ dabis bibere ieiunis ⁊ in cibo ⁊ post cibū. In cibo aūt sepi⁹ ⁊ ante cibuz ⁊ post cibū multū sunt mirabiles ⁊ dolorē stōchi mitigāt: ⁊ acidos ruct⁹ pausant[e] ⁊ indigōnē soluūt ⁊ ꝯstringūt vētrē: ⁊ liacos[f] ⁊ torsiones vētris mitigāt: sunt aūt ⁊ anodini ad cephalargiā illinito ex cis fronte cū oleo roꝶ. ⁊ aceto. Auriū q̊z passiones ⁊ dētiū dolores cū succo pdiciados[g] in cauerna dētium missi sanāt admixto galbano: ⁊ obthalmias soluūt admixto tetrapharmaco. Iuuāt aūt potati dormitū eūti: somnū enim faciunt suauē ⁊ reuma repmūt. silr ⁊ arteticos dolores iuuāt. Abstinēt[h] eni mēstrua si satis[i] fluāt. vn⁹ ex eis cū apoçimate myrthe triū dracmarū potat⁹ ad nariū fluxū ⁊ hemorroidas ⁊ ad oēs flux⁹ facit. Et ad catarrū daꝰ ⁊ ad mŕicis suffocationē facit: ⁊ ad cholicas passiones cū apoçimate rubi aut cū vino austero in quo anisuz fuerit infusuz aut myrra aut sorba. Bene ēt daꝰ ⁊ in[k] piodicas passiōes oēs: ⁊ maxie que cū rigore fiūt. Deꝰ aūt ante vnā horā accessionis cū aq̄ trib⁹ cyatis[l]. Opz etiā dari in vomētib⁹ cibos: iuuat ēt eos q tussiūt in sapa[m] datus aut melle cocto: ⁊ in initio frenetice passionis datus iuuat. Stomaticos cū cracorifano. i. cū origano tritus ⁊ potatus cū apoçimate rosaꝝ: aut cū vino myrtice aut cū succi mēthe. ʒ. iij. iuuat dissintericis aut cū sorbarū apoçimate: aut cū maloꝝ cydonioꝝ: aut cuz rubi decoctione daꝰ. Daꝰ ēt puluis trit⁹ cū ouo: silr aūt ⁊ ciliacis[n] vel ad oē reuma vētris vel alioꝝ mēbroꝝ. Facit aūt ⁊ ad vuā cū aq̄ gargarism⁹ fact⁹. facit ad vesice dolorē cū aq̄ cal'e cyatis trib⁹ dat⁹. Ad emoptoicos cū cyato vno aceti ⁊ aq̄ fride cyatis duob⁹ potat⁹. Istū g̊ trociscū vlceratā hñtes vesicā bibēdo scim⁹ fuisse liberatos. ⁋ Itē trocisc⁹ dyodion. ℞. nardi[o] indi cicroci. añ. ʒ. viij. aloe libani anisi rosaꝝ siccaꝝ ireos. añ. ʒ. iiij. achatie smirnis[p] hypoqstidos litij indi dragagāti opij piperis. añ. ʒ. iiij. alij aūt mittūt opij. ʒ. j. aq̄ ℞o qd̄ sufficit facies trociscos hñtes obolos. ij. ant vnā dabis cuz vino myrtino. ℞. hypoqstidos psillij succi gessamie[q] gallaꝝ asianarū achatie cyrre. añ. ʒ. viij. cū aq̄ pluuiali facies trociscos ⁊ vteris: dissintericis. n. inities. ʒ. ij. cuz succo oriçe[r] aut lēticuli aut his silib⁹. Emoptoicis ℞o dabis bibere. ʒ. j. cū aq̄ cotila[s] vna. Ad sanguis fluxuz mulieris inities cū alice[t] succo aut appone flocū[u] lane intinctuz resoluto trocisco cū succo strigin[x] aut aliquo fili huic herbe. Cataputie ad dissintericos vel oēz solonē vētris gallarū asianaꝝ non pforataꝝ opij. añ. obolos[y]. iij. cū aq̄ facies cataputias orobeas[z] ⁊ dabis i nocte cū vitello ouoꝝ aut myrtice succo. ij. aut. iij. alij gdē de gallis duplū mittūt. ⁋ Itē cataputie ad dissintericos myrre opij. añ. ʒ. ij. gallaꝝ asianaꝝ. ʒ. iiij. alij mittūt. ʒ. ij. cū aq̄ facies cataputias ⁊ dabis in nocte ⁊ i mane. iij. ⁋ Item potio ad dissintericos roboris[t] nouelli corticis. ʒ. vj. mittes in olla noua addes vini austeri ꝶ[?]. duos ⁊ coques donec remaneat emina vna[z] ⁊ sublato cortice dabis bibere ieiuno cyatos. ij. Ipoteca idest suppositoriū ad tenasmon ⁊ dissinteriā valde bonū myrre libani opij croci eq̄li pōdere cū aqua teres ⁊ facies collyria ad magnitudinē nuclei pinei vel modico maiora. ⁋ Itē collyria ad dolores galbani storacis. añ. ʒ. ij. opij. ʒ. j. facies vt supra collyria ⁊ inities.

⁋ Item aliud suppositoriuz collyrium ad tenasmon ⁊ dissinteriam valde bonum opij. ʒ. iiij. myrre. ʒ. iiij. croci castorei. añ. ʒ. vj. libani[aa]. ʒ. iiij. cum atico[bb] vino facies collyria.

⁋ Enema ad dissintericos ⁊ dolores nimios vel inflāmationes. Caplm. XCVIII.

Epum caprinū curatū[cc] resolues ⁊ inities. ⁋ Item lac vaccinū cum medulla ⁊ oleo inities. ⁋ Item aliud succos ptisane tepidos inyce: ⁊ simil'r lac tepidū. ⁋ Itē aliud oleū rosatū cum butyro inyce. ⁋ Item aliud oleū rosatū ⁊ butyrū cū albumine ouoꝝ vel aquā vbi lini semen decoctū sit inyce. ⁋ Itez aliud vbi somnus non accidit[dd] rosaꝝ folia in aqua decoquanꝰ ⁊ eandē aquā cū ouoꝝ vitellis inities. ⁋ Itē aliud dragagantū solues in apoçimate rosarū ⁊ tm̄ addes succi oriçe[ee] ⁊ inities. ⁋ Item aliud achatie partes. ij. succi oriçe partes iij. vbi simul coquaꝰ myrtha ⁊ facies ad mellis spissitudinem ⁊ oibus mixtis inities. ʒ. iiij. ⁋ Itē ad dissintericos enema. s. infusio ⁊ magis vbi reuma non est litij indici. ʒ. ij. in lacte caprino solutis inities. ⁋ Itez aliud melius lactis caprini cyatos. vij.[ff] aut. viij. amili. ʒ. iiij. litij. ʒ. ij. miscebis simul ⁊ inities. ⁋ Itē aliud de sepo hircino cuz oriça[gg] aut farre[hh] cocto inities. Hec enim in initio initienda sunt. Si in intestinis cācer fuerit succus[ii] lēticule cū melle optimo: ⁊ maxie pōtico: interdū admiscebis stiptercam[kk] rotundaz: his enim[ll] poterit mel ⁊ succus lēticule purgare[mm]: stipterea ℞o desiccat. Qd̄ si amplius cancer obtinuerit loca vt etiā corrupta corpora simul defluāt: oportet in primis salmoriaz[nn] inycere de sale armoniaco factaz. Et sic postea faustini[oo] inities trociscū q. ℞. abesti[pp]. ʒ. v. sandarache[qq]. ʒ. v. arsenici. ʒ. v. aut. ʒ. viij. carte cōbuste. ʒ. xxx. facies trociscos cuz vino. ʒ. iiij. inities aūt cū apoçimate myrthe ⁊ lēticule: ⁊ alijs similibus cum vino. ⁋ Item trociscus marcelli magnificus q. ℞. calcucecaumenon[rr] ʒ. ij. arsenici. ʒ. iiij. lepidos[ss] calcucecaumenon. ʒ. iiij. opij. ʒ. ij. croci. ʒ. j. cetani[tt]. ʒ. v. stipteree[uu] cistis[xx]. ʒ. iiij. sandarace. ʒ. vj. olfacij[yy]. ʒ. iij. cōfice cum vino myrtino aut sapa cretica trociscos. facies. ʒ. singulas pēsantes ⁊ inities cum apoçimate myrthe. ⁋ Itē trociscus sine opio ⁊ calce dissintericis: purgat enim ⁊ cicatricez inducit psidie. ʒ. j. gūmi[zz] hypoqstidos. añ. ʒ. j. roris[⁊⁊] syriaci. ʒ. j. litij indici. ʒ. iiij. amili. ʒ. iiij. achatie. ʒ. j. hec omnia teres ⁊ cum aqua vbi coxeris myrtham facies trociscos: ⁊ cū opus fuerit inities cuz succo oriçe[??] aut lēticule. Qd̄ si primū medicamen nō iuuerit dolentez mel initias. Contēplare itaqz si de nigris choleri b⁹ passio facta fuerit: egritudo ergo est pessima ⁊ periculosa. Qd̄ si fuerit opz medicamen forte fieri: qd̄. ℞. salis armoniaci partē vnaz acāthos[zz] egyptie. iij. partes ellebori nigri quātū salis armoniaci coques in aqua acanthum ⁊ elleboꝝ: ⁊ sic postea salem in ipsa apoçima[aaa]

[t] .i. quercus.
[?] Sextarios.
[z] Emina est medietas sextarij: ⁊ sextari⁹ est pōdus duaꝝ lib. ⁊ fm quosdā lib. ij. ⁊. s.
[aa] .i. thuris.
[bb] .i. athenic.
[cc] .i. purgatum.
[dd] .i. euenit egro
[ee] .i. risi.
⁋ Nota quātitatē lactis que est xij. vnc. vel ad minus. x. vnc. ⁊. s.
[ff] Cyatus est pōdus vnc. j. ⁊. s.
[gg] .i. riso.
[hh] Far cōiter dicꝰ frumētū: diē tñ Jañ. aucte Plinij qd̄ est genus ordei grossius.
⁋ In vlcere intestinorum.
[ii] Initiēdus est.
[kk] .i. aluminis de pluma.
[ll] .s. cancrosis.
[mm] .i. abstergere visus cācrosuz.
[nn] .i. aquā salsaz
[oo] Propriū nomen inuētoris.
[pp] .i. calcis viue. Jañ.
[qq] .i. auripigmēti rubei. Jañ.
[rr] .i. eris vsti.
[ss] .i. squame eris
[tt] Ecumo qd̄ fit galla.
[uu] .i. aluminis.
[xx] De pluma.
[yy] .i. succi vuaꝝ albarū imaturarum.
[zz] Arabici.
⁋ Nota bonum trociscum sine opio ⁊ calce ꝓ dissintericis.
[⁊⁊] .i. sumach.
[??] .i. risi.
[zz] .i. spine albe.
[aaa] .i. decoctione
⁋ Hec apoçima apoçime: ⁊ hoc apoçima apoçimatis idem.

administrabis ꝛ inities. Qđ ſi cauſam ad mortē ꝑpe/
rare videris poſt hec adycies ſandaracam [a] ꝛ albeſtū [b]
equali pōdere.hec aūt adiuuāt vbi putredo nimia fue
rit facta vt paulatim ad ſaniem poſſit reuerti. ¶ Iuuāt
aūt ꝛ mulſa trociſcus cū melle ꝛ vino adhibit⁹. Inflā/
matione autez ꝑſiſtente petiſmeno [c] inteſtino de lacte
iniectio mitigat ꝛ ſucc⁹ alice [d] ꝛ ptiſane ꝛ farris tollere
ſolēt dolores ꝛ inflāmationes. Qđ ſi nō fuerit multuz
reumatiſmus oleū ſi initiat̄ paragoriçat [e]. Qđ opz fie
ri his q nō ꝑtinēt iniectionē. Qđ ſi iniectionē cōtineāt
multi ſalmoriā inyciūt. Aly aūt ſal' armoniaci cotilā.j.
vl' min⁹ aut mai⁹ admiſcuerūt medicamini. Nos aut
ſalmoriā vbi oliue albe ꝯdite ſūt ꝛ aq̄ illi⁹ eminā [f] vnā
inycim⁹. Et iterū morā faciētes q̄tuz pōt eē hora me/
dia aut modicū plus poſt depōnē [g] ventris inyciemus
trociſcos ꝛ ſic ꝑtinet [h] ꝛ ſi nuda inuenerint vlcera. Hec
eſt diſſintericoꝝ oīs cura. Sicca diſtēperātia ſicciores
corpore oſtēdit ꝛ tenues qui magis ſitim patiunt̄ qui/
bus ſtercora minus: ſed pinguiora [i] eſſe videntur.

¶ De ciliacis philomini. Capl'm. XCIX.

Cilíace [k] paſſiones ꝛ indigōnes ex in/
digeſtione ipſi⁹ ventris fiunt
eo q̄ nō pōt ex ipa defectione miniſtrare
corpi nutrimētū. Aliq̄ ḡ ꝛ nō bn̄ digeſta p
vētrē ferunt̄ diuerſi coloris: ꝛ maxie diſtil
latio luti [l] ſanguinei queādmodū vas diſtillās efficit̄.
Nihil ḡ mirādū eſt q̄ ſanguis nō ꝑdigeſtus recidat in
vētrē amiſſa aut leſa caceltica virtute.i.ꝯtinēte v̄tute.

¶ Signa ciliacorum. Capl'm. C.

Signa de ciliacis. Multo igit̄ tp̄e ſolo
vētris manet cū frequēti aſſel/
latione. Extenuat̄ corp⁹ in ſomnietate con
ſumptū eſt indigeſtio ꝛ mordicatio cū tro/
pho [m] in vētre efficit̄. Et faſtidiū patiunt̄.
Curant̄ ſiq̄dē queādmodū illi q reuma vētris patiun
tur. Cibi q̄dē miſtrādi ſūt nō q ſatis [n] ſūt ſcaltici [o] ſ; q
ſtiptici ꝛ bn̄ ſatis ſūt digeſtibiles. Quales ſūt panis bn̄
ꝯfectus: clibano coctus ꝛ in vino intinct⁹ ſtiptico: ꝛ ſor/
bitiones de lēticula ꝛ oriça [p]. Et piſces q bn̄t duras car
nes dādi ſunt. De auib⁹ ꝟo ea que nō ſūt ſaginata: ꝓter
paludeſtria. Coqmus ēt buccellas de pane cū malis cy/
donys ꝛ myrtha. Dabis ēt ouoꝝ vitella aſſata i aceto.
Sed ꝛ cyſton [q] de lacte ſicut dictuz eſt dabis bibere: ꝛ
carnes leporinas vl' ſylueſtres ꝛ alia que in reumaticis
paſſionib⁹ dixim⁹ ſūt miſtrāda. Hec ḡ paſſio adhibi/
ta curatione in initio facile amputat̄: poſt ꝟo difficili⁹.
Diuturna ꝟo facta hac paſſione tarde remouet̄. Opz
aūt in primis biduo aut vno die a cibo abſtinere. Et in
ꝑcordys [r] embrocas apponere que modice ſunt ſtipti
citatis ꝛ corroborare pn̄t loca de vino ꝛ oleo ro. ꝛ myr
tino aut melino [s] aut anbetino. Poſt h̄ cataplaſma eſt
apponendū de dactylis ꝛ alphita [t] ꝛ malis cydonys ꝛ
aloe ꝛ abſinthio. Facit aūt ꝛ plātago trita ꝛ ſmirnis [u] ꝛ
herba poligony [x] aut cū farina tritici admixta aut cuz
alphita [y]. Dolori [z] aūt cū ardore facto qđ rari⁹ ſolet cō
tingere fit [ꝛ] oxymel. Et ſic vteris cataplaſmare h̄ mō
ꝯfectio de dactylis ꝛ lini ſemine. Dactyli igit̄ in vino
infuſi terunt̄. Lini ſemē aut farinā cū melle coques ꝛ
oleo modico ꝛ cū ſe collegerint in mortario vbi dacty
li cocti ſunt ſupmittes ꝛ inyties ꝛ cū ſe bn̄ ꝑmiſcuerint
lauabis ꝛ vteris calo. ¶ Itē ceroto de oleo myrtino ꝛ
dactylis cōmixto vteris ꝛ hec deſiccāt reuma. Emplā
aūt ſūt ad hec q̄ faciūt q̄lia ſunt daytheos [ꝯ] ꝛ panacias
ꝛ hicceſi⁹ ꝛ magis oib⁹ minaſias. Dī aūt ꝛ dydion cui⁹
ꝯfectionē vbi de reumate vētris ſcripſim⁹ tradidim⁹.

a .i. auripigmentum rubeum.
b .i. calcem.
c vitio. f. lōga ꝯne
d Eſt genus frumēti: q̄dā ſpeltā putant. Iañ.
e .i. mulcet ſeu mitigat.
f Emina eſt medietas ſextarij ꝛ ſextari⁹ eſt lib. ij. ꝛ. ʒ.
g .i. aſſellationē.
h Retinet eos vēter.
i Propter liquefactionem.
k Eſt fluxus ventris vitio ſtōchi.
l Al's loci.
m .i. cōuerſione inteſtinoꝛuz ſeu ſubuerſione.
n .i. nimis.
o .i. reſtrictiui.
p .i. riſo.
q Eſt lac coctum cū lapidib⁹ cadētib⁹ vt expoſitū eſt ſupra capitulo. 83.
r .i. ſupra orificiū ſtomachi.
s De cydonijs.
t .i. farina ordei.
u .i. myrra.
x .i. virge paſtoris.
y .i. farina ordei.
z Al's ad dolores.
ꝛ Al's fiat. i. dec.
ꝯ Propria noia emplꝛoꝝ ſunt.

Extrinſecus [ꝫ] hec a nobis dicta ſufficiant. Ceteꝝ aūt de
potionib⁹ dōm erit. Dāda eſt ēt. v. foly herbe rad. deco
ctio potāda. Et rubi radicis [aa] ſil'r. ꝛ ſalicis [bb] arboris.
Trita aut in potione ꝛ ſupaſꝑgēda ſūt ſemia vue [cc] ſic/
ce aminee [dd]. Dederūt aūt aliq hypoquiſtidos chily [ee]
achatiā cirrā [ff] ꝛ lytiū indicuz ꝛ malagranata vtraq;.
Aliq aūt ꝛ balauſtiā tritā potui ſupaſpſerūt. Aly ꝛ gal/
le puluerē aut pſidie. His aūt ad diſſintericos ſolem⁹
vti. Sūt q̄dē ſcaltica [gg] ſ; pene oīa cacoſtomacha [hh] ſūt
ꝛ faſtidiū gn̄ant ꝛ digōnē ꝓhibēt fieri: pp qđ rari⁹ hec
dāda ſunt. Nos tn̄ hāc potionē die ipſa [ii] dedim⁹ ſilica
greca [kk] ꝛ ſe. plātagis ꝛ ſemē de vua ſicca hec in aq̄ bul
liāt ꝛ dabis eis eādē aquā bibere: ꝛ trociſcū ꝓpriuz ad
ipſaz cām. Trociſc⁹ ad ciliacos optim⁹ ſemē apy ifun
des in aq̄ vbi lēticula cocta eſt trib⁹ dieb⁹: poſtmodū
teres ꝛ admiſcebis gūmā [ll] ꝛ cuz ſucco plātagis facies
trociſcos. Exinde dabis in aq̄ cal'a vbi. v. foliū aut rubi
radices fuerint cocte. Plātagis [mm] ſe. ʒ. j. lappacy agre
ſtis ſe. ʒ. j. hypoqſtidos pſilly achatie. añ. ʒ. j. gūmi [nn]. ʒ.
iy. teres ꝛ cuz apoçima [oo] papaueris facies trociſcos ꝛ
dabis cū aq̄ bibē ꝛ deſubt⁹ ex eo inyties. ¶ Itē ad ci/
liacos trociſc⁹ q ſtatī; ꝯſtringit myricis [pp] carpos [qq]. ʒ.
iiy. achatie cirrate opy. añ. ʒ. j. roriſmarini myrthe ni/
gre folioꝝ. añ. ʒ. iiy. de melle ſtimatis [rr] ſupmittes. ʒ. j.
ꝛ fac trociſcos ꝛ vteris cū oui aſſi vitello. Cū aūt dabis
bibere coque rubi radicis cortices ꝛ myrthe ꝛ mala cy
donia ꝛ cū ipa decoctione dabis trociſcos. Et ipſa apo
çima [ss] cum voluerint bibere vtantur.

¶ De chronica ciliacorum paſſione. Cap. CI.

Diuturna igit̄ ciliaca [tt] paſſione effe
cta aut recorporatiue [uu].
Aut ſine vnctione ſole fricationes ſunt ad/
hibēde in dieb⁹ in q̄b⁹ facili⁹ adiutoria his
agētib⁹ miniſtrent̄. Qualis eſt fricatio co/
xarū multa ꝛ brachiorum adhibita ſine oleo cū ſabai/
nis [xx] aſpis. Et poſtea nitrū mēbris ipſis ſupaſperſum
admixto lithoaſio [yy] aut lithopiriton [zz] aut teſte vete/
ris aſſe tritura eq̄li pōdere nitro admixta. Poſtea ꝟo
cū oleo dropaciſino [ꝛꝛ]. Et in aliq̄b⁹ dieb⁹ de ꝯfecto dro
pace adhibēdū eſt p ptes mēbroꝝ. In p̄mis quidez in
coxis: poſtea in brachys. tertio aūt loco vteris in dorſo
ꝛ coxis. demum aūt in pectore ꝛ hypocūdrys. Simil'r
aūt imponendus eſt ꝛ ſynapiſmus hoc modo poterit
ad ſanitatem celerius peruenire.

¶ De tenaſmone. Capl'm. CII.

Tenaſmon eſt paſſio iteſtini apo
tiſmon [ꝯꝯ]. Patitur
ergo conationem cum aſſellandi delecta/
tione ꝛ ventoſitate. Faciunt autem per ſe/
ceſſum ventris mucillagines cum pōdere.
Et aquoſa deponūt ſtercora iterdū ꝛ guttā ſanguinis.

¶ Curatio. Capl'm. CIII.

Curabis fomētis ꝛ iniectioni
bus vbi co
quantur fenugrecum ꝛ euiſci radices ꝛ ex
hac confectione dum adhuc calet ſuppoſi
to vaſe circūdatus pānis vaporādus eſt
anus. Utimur etiā ꝛ oleo roſaceo ꝛ butyro ꝛ adipe an/
ſerino cū modica cera reſolutis ꝛ anū interius inungi/
mus. Et pice [ꝫꝫ] bricia ſuffumigamus. Initiēdū eſt lac
cū melle vt mucillagines purgētur. Aut aqua vbi len/
ticula coquit̄ cuz melle. Poſt hoc ſtipticas facies inie/
ctiones de roſa ꝛ myrra ꝛ corticis pini decoctiōe. Sol/
ues ꝛ erici [aaa] carpos [bbb] cū aq̄ vbi roſa cocta fuerit cyatī [ccc]
y. Et butyꝝ ꝛ oleū roſaceū aut myrtinū inities ꝛ linies

ꝫ Applicanda
aa Decoctio.
bb Decoctio.
cc .i. arilli.
dd .i. albe ab a...
eſt ſine ꝛ min...
qđ eſt rubor.
ee Al' loco.
ff .i. nigram.
gg .i. ſtiptica.
hh .i. mala ſto...
macho.
ii Qua. ſ. fecim...
cataplaſma.
kk Gen⁹ legu...
nis dcm̄ alī...
locaracta.
ll Arabicam.
mm ali⁹ troc...
nn Arabici.
oo .i. decoctio...
pp .i. tamariſc...
qq .i. fructus.
rr Al' loco.
ss .i. decoctio...
tt Fluxu ven...
vitio ſtoma...
uu .i. cōforta...
mēbrū ꝛ tē...
tes cōplexio...
Iañ.
xx .i. panis a...
ſorijs.
yy .i. lapide...
zz .i. lapide...
tes ꝛ eſt m...
ſita. Iañ.
ꝛꝛ Dropa...
prorium d...
ciſinus ſ...
inde oleu...
paciſinum...
ptiuum.
ꝯꝯ .i. vlcim...
ꝫꝫ .i. colop...
Iañ.
aaa .i. tama...
Iañ.
bbb .i. fruc...
ccc Cyatus...
dus vnc....

lyciniũ cũ tetrapharmaco[g] ⁊ oleo rosaceo resoluto ⁊ intra anũ mitti facies. Aut puluerem plũbi cũ oleo rosaceo tritũ ⁊ modicũ addẽs cere cum lẽtisco[b] ⁊ vt supra adhibebis. Sacellos ꝟo calidos sup pectinem ⁊ lumbos vel anũ superpones. Cibos ꝟo ministrabis euchimos ⁊ digestibiles ⁊ sub stipticos.

¶ Ad splenem philagrius. Cap. CIIII.

SEcũduz[c] alia mẽbra diuz egritudinũ gña splen patit̃: nã infrigidat̃ ⁊ calefit ⁊ siccat̃ ⁊ humectat̃. Et post hec sic̃ ⁊ alia mẽbra distẽpat⁹ efficit̃ ⁊ egritudines i eo gñant̃. Nã ⁊ ꝯstipat̃[d] ⁊ icrescit[e] ⁊ ineq̃l'r exaspat̃ ⁊ extenuat̃ ⁊ dilatat̃ in aliq̃s ptes ⁊ inflãmat̃ ⁊ in duritiam vertit̃ ⁊ sclirosim facit. Nunc ergo singula eorum signa ⁊ curas dicere non obmittamus.

¶ Signa frigide distẽperãtie splenis. Caplm. CV.

FRequẽter eni distẽpat̃ splẽ ⁊ maxime de frida ⁊ hũida distemperãtia. Et ꝙpl'ime ex cibo ⁊ potu frido frequẽter assũpto. Qualia sũt aq̃ frigida ostrea sterilis[f]: caro porcina: pomoꝝ copia: accepta ⁊ diuersa poma: ⁊ maxie in estate accepta. Calor eni i splene minor efficit̃ ex his maxie locis humidis ꝯsistẽtib⁹. Sed ⁊ balnei vsus post cibos: ⁊ luxurie nõ solũ his q frequẽter exercent ⁊ plus ꝙ postulat rõ: verũetiã his maxie q cibis repleti sũt aut potu ⁊ indigesti adhuc venereos exercẽt act⁹. Nã citius vt dictũ est frida distẽperãtia ꝙ cal'a i splene magis augmẽtari vr̃: ⁊ maxie illis corporib⁹ qbus humoꝝ est abundãtia: ⁊ molestias patiunt̃ ⁊ dolores cum tumore loci plus ab ordine nãli effecto. Quib⁹ ⁊ color egrotãtibus niger fit: non ex toto: sed subliuidus ⁊ plumbeus.

¶ De calida distẽperantia splenis. Caplm. CVI.

CAlida spleni distẽpantia maxime fit de febrib⁹ ex estu nimio. In febribus aũt accẽso sanguine extẽdit̃ ⁊ in tumorẽ ducit̃: qr nã rata est: ⁊ ideo fluẽs i ea sanguis vstus ⁊ feruens in tumorẽ extẽdit̃ nimiũ ⁊ expellit̃. Nã estas seu cal'a aeris q̃litas vtreqz spleni lesionẽ inferũt. Cũ hõ plus ꝙ opz fuerit calefactus queadmodũ in hieme aeris frigidi qualitates: sil'r aũt ⁊ humidi ⁊ sicci aeris facere cõsueuerunt. Que oia ex p̃cedẽtibus aeris qualitatibus fiunt. Inferũt etiã ciboꝝ receptiones ⁊ potus. Cognoscere ergo a sapientibus poteris: qr per hec augmentant̃ reumata ⁊ ventositates generantur ⁊ morborum increscunt genera.

¶ Curatio cal'e ⁊ sicce distẽpantie splenis. Ca. CVII.

CAlida ⁊ sicca distẽpantia fridis ⁊ humidis curat̃ adiutorijs extrinsecus siue intrinsecus p cibos ⁊ pot⁹ ministratos. Cibi aũt sũt ex olerib⁹ lactuca bleta attriplex cucurbita ptisane succ⁹. Balneo de aqua dulci facto vtant̃. Extrinsecus aũt adhibẽda sunt oleũ rosaceũ ⁊ melinũ[g] ⁊ ex eis epithimata cõfecta. Adhuc etiã ⁊ succus vue acerbe aut andraginis[h] seu iouis barba[i] ⁊ tenera maxime vitis.

¶ Curatio fride ⁊ hũide distẽpãtie splenis. C. CVIII.

CAlida ⁊ sicca sũt adhibẽda fride ⁊ humide distẽperantie adiutoria. Sed magis sicca ⁊ frida distẽperãtia ꝯsiderãda est ꝙ hũida ⁊ frida. Quib⁹ ğ extrinsecus sũt adhibẽda adiutoria que cũ butyro ⁊ cera nouella ⁊ hyssopo ⁊ oleo cyprino vel irino cõficiunt̃ aut hoꝝ sil'ib⁹ cũ adipib⁹ anserinis vl' porcinis recẽtib⁹ admixtꝭ cũ storace calamita ⁊ armoniaco pingui qb⁹ admiscent̃ hec buglossa ⁊ ligritie succus ⁊ balneoꝝ vsus cũ oleo pmitti põt. Etiã admistrãdũ ẽ oleũ nardinũ cũ p̃scriptis medicamib⁹ ⁊ croci modicuz cã splenis vt reuertat̃ ṽtus ipsi⁹ ⁊ opatio. Nã extrinsecus ea q̃ calefacẽ ⁊ hũectare possint sufficiant dixisse. Cõtẽplãdũ est. n. ne forte corp⁹ sit hũorib⁹ plenũ ⁊ calefaciẽdo corp⁹ in splene hũor augmẽtet̃. Et si tibi manifesta signa plenitudis appuerint eũet̃ patiẽs: ⁊ sic postea sanãda est distẽpantia. Cibi aũt vtiles ꝙpl'imi sũt q sanguinẽ bonũ gñant. Quales sũt pisces asp̃ratiles[k] ⁊ galline domestice ⁊ fasiani ⁊ pdices ⁊ oẽs aues q̃ i mõtib⁹ degũt ⁊ colũbi mr̃i[l] subducti. Et õ aialib⁹ porcia q̃ mediẽ fuerit etatꝭ. i. porcastr⁹[m] ⁊ hedus ⁊ ipsi[n] mediocres iter duros ⁊ teneros. i. anniculatũ[o] aut biniatũ hñtes: ⁊ ptisane succ⁹ cũ optio melle ⁊ pipe mediocriter ꝯdit⁹ vtilissim⁹ ẽ eis. Opz. n. vt sine iflatiõe sint oino viscera vt nõ ledant̃ a mell' calore aut siccitate. Nã dulcia oia nãl'r p̃cordijs ⁊ visce[bb]⁹ sũt pessima. Nec vinũ qḋ calefit ⁊ hũectat assumẽdũ ẽ: ⁊ iõ q̃ nãl'r sũt dulcia ꝓhibẽda sũt.

¶ Curatio cal'e ⁊ humide distẽperantie. Cap. CIX.

TRanseamus igit̃ nũc ad cal'az ⁊ hũidã distẽpantiã. Inq̃sitio aũt ei⁹ extrinsecus est vtilissima. Medicamẽta aũt sint que valẽt desiccare q̃lia sunt ea q̃ de stipterea[p] ⁊ pice ligda ⁊ aceto ⁊ florib⁹ rosaꝝ aut oleo rosacco sunt cõposita ⁊ mãnis[q] libani ⁊ ynãtio[r] ⁊ gall' asianis. Hec. n. talia medicamẽta stiptica sũt adhibẽda. Intrinsec⁹ aũt cibaria sũt mistrãda q̃ sine pinguedine sũt q̃ sicciorẽ ⁊ fridiorẽ faciãt sanguinẽ: q̃lis est ceruina caro. Lẽticula ꝟo eo ꝙ mel'ica est ⁊ sanguinẽ spissuz gñat ꝓhibẽda est. Oriza[s] ꝟo ⁊ auellana assumẽde sũt. Panis aũt de simila lauata fact⁹ his vtilis est: ⁊ case⁹ recens ⁊ lactẽtia[t]. Carnes aũt recẽtes edulina cunaꝝ[u] spõdilis[x] aspag⁹[y] brionia ⁊ salsamẽta oia. Sz nõ oz frequẽter salsamẽtis vti: p tpa eniz mel'iaz nutriũt ⁊ spissiuz sanguinẽ gñant manifeste. Uinũ aũt sit stipticũ cũ cal'a tempatũ. De compositis distẽperantijs dixisse sufficiant. Dicendum est modo de simplici distemperãtia qũo curetur.

¶ De simplici distẽperãtia. Cap. CX.

SImplex distẽpantia cõstat de cal'o: aut sicco: aut frido: aut hũido. In qb⁹ ex ꝯpositꝭ sup̃dictꝭ distẽpãtijs cibi ⁊ pot⁹ simplices ⁊ cõpositi sup̃dci vl' medica[ra] sũt mistrãda q̃ bonos ⁊ mediocres nutriũt hũores

¶ Curatio hũide distẽpantie. Cap. CXI.

HUmide distẽpantie optimũ est medicamẽtũ flos sal' seu solus seu cũ aliqb⁹ simplicib⁹ mixt⁹ cerotꝭ. Sol⁹ aũt calefact⁹ ⁊ in vesica enea missus ⁊ sup splenẽ iposit⁹ iuuat. Sz ⁊ sal ⁊ anthos[z] sal' sil' cũ cera ⁊ ace[t] modico bonũ fit ad hũidũ splen medicam̃. Quiqz folij aũt radix ⁊ plãtagis sicca ⁊ stipterea[&] scystis vsta fortiter: ita vt deponat qḋ i ea ẽ stipticũ. Poteris. n. ipẽ tibi cõponẽ medicamẽ de plãtagis folijs sic ⁊. v. folij ⁊ sal' anthos[ꝯ] ⁊[ꝧ] aloxãti[aa] eq̃lia ⁊ ineq̃lia põdera cũ aceto soluẽs ⁊ pice sicca lauata ⁊ pusta ⁊ cera alba ⁊ armoniaco ⁊ oleo rof.[bb] mediocriter admixto. Sz flore sal' dixit Hal'. sanari scyrõ[cc] ⁊ bñ dixit. Nõ solũ. n. ad distẽpantiã existimãdus est facẽ: sz ⁊ tumores iduratos qui sũt õ hũorib⁹ spissis ⁊ viscosis iuuare solet. Cõsumit. n. ⁊ extenuat fortiter duritias. Eã ꝟo q̃ dcã ẽ distẽpantiã desiccari op⁹ est solũ. Optimũ aũt est tibi medicamen quod de salicis aqua cõficitur. Incidit ur enim salicis arbor qua incisa fluit inde aqua quaz admiscebis vni

k .i. squamosi.
l .i. a matre alẽtecos substracti. s. pipiones.
m .s. porcus castratus.
n Sint.
o .i. vnum annũ.
p .i. alumine de pluma.
q .i. minuto thure.
r .i. flore vitis agrestis.
s .i. risi.
t .i. lacticinia.
v .i. anser.
x .i. caro spondilium.
y .i. sparagus.
z .i. flos.
& .i. alumen de pluma.
ꝯ .i. flore.
ꝧ Pro .i.
aa Aloxanthos est flos talis ⁊ inuenit̃ supra petras nili fluminis. Jañ.
bb .i. aceto aque mixto.
cc .i. duritiem.

ex supradictis speciebus ⁊ adhibebis. Sed ante medicamen fricatio est optima: potest enim digerere humidam splenis distemperantiam.

Curatio sicce distemperantie. Caplm. CXII.

SIcca aũt distẽperãtia adhibita fricatione relaxari poterit ⁊ nutriri ⁊ humida reddi. Et balneũ aquã calidã dulcem hñs [a] ⁊ olei dulcis inunctio [b]. Adhuc etiam ptisane succus vtilissimus est ad vngendum vel siqua est talis defricatio corporis sicut dictum est in podagrica cura.

a Est vtile.
b Est vtilis.

Curatio frigide distẽperantie. Caplm. CXIII.

FRigide splenis distẽperãtie nõ sunt parua [c] que debẽt adhiberi ⁊ maxie que dicta sũt. Poterũt ẽt vnguẽta cal'a ⁊ epithimata: sil'r ⁊ cerota ⁊ myrti copa [d] ꝯfecta sanare facile. Talia eniz sũt acopa [e] q̃ siccitates ⁊ friditates sanãt mixta oleo simplici.

c Medicamina imo multa.
d In al's myrre succus ꝯfect⁹.
e .i. dolorẽ placãtia ab a qđ est sine ⁊ copos qđ ẽ labor.

Curatio calide distẽperantie. Caplm. CXIIII.

CAlide distẽperantie oleum rosatum solum aut melinũ [f] ⁊ quecũqz ex his cõponunt medicamina adhibem⁹ ⁊ cerota ⁊ epithimata. Et adhuc etiã succũ olfacy [g] ⁊ andranis [h] ⁊ semperuiue ⁊ palmites vitum teneros ⁊ his similia.

f .i. de cydonijs.
g .i. vuax albarũ imaturax. Iañ. aucte Diascori.
h .i. portulace.

De ventositate splenis. Caplm. CXV.

VEntositas autẽ a spũ gñat ⁊ quẽadmodũ in alys membris ita i splene efficit tumor ꝑter naturã. Hoc. n. frequẽter ꝯtingit ex leguminib⁹ vl' bulbis [i] comestis aut ex dactylis balanis [k]. Aut ficub⁹ aut malis [l] melle ⁊ vino dulci vtẽtibus. hec eni oia nõ solũ splen inflãt vẽtositate replẽtes: sed ⁊ colon ⁊ meçẽterion [m] ⁊ vẽtrẽ ⁊ stõchũ distẽdũt vẽtositate. Facile. n. est si de cibis tñ gñet cogñscere. Naz aliud est [n] si ex his nihil assũptũ est. Nã si ex vẽtositate splen distẽdit ⁊ in tumorẽ nimiũ erigit ⁊ iterrogati sine pondere ⁊ grauitate loci ipsi⁹ ꝫ se pati dixerũt: tũc cogñsces qꝛ ex cibis fridis ꝫ patiunt. Nã qñ gñal'r splen vẽtositate replet chimodas patit si modice ampli⁹ potuz sũpserit. Chimodas nãqz greci dicũt qñ agitat sicut in vtre aq̃: ita ⁊ in vẽtre. Si aũt ampli⁹ qs bibat sonat. At si fridos accepint cibos acidũ ructãt frequẽter: ⁊ post cibũ singultũ patiunt. Qđ si nihil hox que dicta sũt in vẽtre ꝯtingat ⁊ splen tẽdat ⁊ pũgat sine aliq̃ loci ipsi⁹ grauitate noueris ventositatem spiritus esse.

i .i. cepis.
k .i. glãdib⁹ ⁊ castaneis. Iañ.
l .i. pomis.
m .i. mediũ intestinũ. s. ieiunũ a mesis qđ est mediũ ⁊ enterium qđ est intestinũ. Iañ.
n ꝙ cibus in cã.

Curatio ventositatis. Caplm. CXVI.

HIs igit diaspoliçon [o] medicamẽ dãdũ est: pip eni ⁊ cyminũ calefacit. Et rutha tollit iflationẽ ⁊ sanũ reddit mẽbrũ: ⁊ amputat hũores fl'aticos. Nitrũ aũt vẽtrẽ ducit ⁊ mel sil'r purgat ⁊ calefacit ⁊ attenuat hũores. Sil'r ãt ⁊ diacalamẽtis ⁊ diatriõpipeõ facit. Epithima xo diaspmatõ vtile est ad ꝫ sꝫ gitter [p] ⁊ apy semẽ ⁊ anisuz ⁊ petroselinũ i pane missa apđ pistores. Aut cuz vino trita ⁊ potata tollũt splenis iflationẽ. Admiscẽdũ est ẽt eis de cestrõ [q] aliquid ⁊ adiãtho ⁊ maxie cũ durũ fit splen. Tũc ẽt ⁊ scolopendria ⁊ splenidiõ [r] herba in vino mixta ⁊ potui data iuuat. Inflato igit splene vteris sup̃dictis potionib⁹ ⁊ diaspmaton epithimate: ꝫ eni adhibebis si nõ de semel [s] hydropic⁹ fiat. Qđ si subito ꝯtingat tunc [t] nullo mõ hec expediũt: sepi⁹ eni fit ab ignitio tympanistes hydrops. Greci aũt hoc vnũ gen⁹ hydropisis sic vocãt. Nã si iã tympanetis fuerit passio seu [t] queqz inflationẽ tollunt medicamẽta seu que calefaciant adhibeant passio augmẽtat magis. Nã multi medicaminib⁹ desiccare voluerũt ⁊ maiorẽ fecerũt duritiã. In potiõe tñ dare eis opꝫ agni casti spma [u] frixũ ⁊ petroselinũ ⁊ melanciũ [x] ⁊ gitter ⁊ anisuz ⁊ synonũ [y]. ꝑ hec eni singula curat splenis duritia ⁊ scyrõ [z] in eo factũ. Et si sit vẽtositate plenus splẽdat ei: aut cũ aceto: aut cũ oxymelle: aut cũ pusta [&] ad bibẽdũ. Sed ⁊ alia sũt q̃lis est herpillus ⁊ thimus ⁊ lauri cortex ⁊ origanũ. Et calamentũ siccuz ⁊ viride ⁊ piper ⁊ ruthe semen: ⁊ maxime si syluestris sit ⁊ pencedanũ [?] ⁊ maxime opos [ꝑ] ipsius ⁊ costũ ⁊ cardamomũ ⁊ prassiũ: ⁊ eukrion [aa] ⁊ cẽtaurea subtilis ⁊ maxime succus ei⁹ ⁊ camedrea ⁊ camepitheos. Ex his eni aut vnum solum: aut duo aut tres si bibãtur aut simul etiam omnia bene faciunt.

o .i. rutha.
p Est eiusdẽ generis cũ nigella Iañ.
q .i. bethonica. Iañ.
r Splenidion ⁊ scolopẽdria sũt eadẽ herba: lege ergo ⁊ qđ cupulat l'er hec noia pro .i. scꝫ expositiue: vel dicas vt aiũt q̃dam ꝙ splendidion est ceterac.
s .i. subito.
t Pro siue.
u .i. semen.
x Est de genere nigelle.
y .i. petroseli[num] agreste.
z .i. apa duri[ties]
& .i. aceto aq[ua] [mi]xto. Iañ.
? .i. feniculus porcinus.
ꝑ .i. succus.
aa Eukrion [...] scribit [...] allegãs hũ[...] sum: sꝫ non ponit ex[...] qđ sit eupa[to]rium.

Signa flegmonis splenis si de solo sanguine fiat. Caplm. CXVII.

SI sanguinis abũdantia fluxerit in splenẽ ⁊ ibidẽ inflãmatio fuerit orta doloris cuz tumore ⁊ tẽsiõe ⁊ g̃uitate nimia ⁊ vehemẽter vrgeat interdũ ꝯstipatio nascit loci ꝑ quã scliron in eo efficit ⁊ inflat frequẽter. Interdũ ẽt ⁊ sine dolore augmẽtat ⁊ durũ efficit ⁊ inflat. Qđ frequẽter ꝑ tactũ cogñscere possum⁹ eteni appet facile tãgẽtib⁹. Et cũ a duritia in molliorẽ plixior [bb] adduct⁹ [cc] vident supcrescere q̃ suppositi sũt musculi. Ego ẽt sepi⁹ vidi nõ solũ vẽtrẽ ⁊ stõchũ sꝫ ⁊ dextrã ptẽ p̃cordiox occupatam fuisse a splenis tumore ⁊ pubis ossiũ [dd]. Hippocras eni dicit ex splenis abũdãtia patiunt vẽtres ⁊ extenuatur corp⁹ humorib⁹ ⁊ vigilys ⁊ fauces subtiliores fiũt. Ex splene. n. ipso carnes eliquant ⁊ nimiã hñt sitim. In primis eni vꝫ hũidior tumor splenis. s. dũ adhuc fluit humor. Sed vbi collectiõe facta indurauerit nec̃e est vt iuguli [ee] amittãt nutrimẽtũ ⁊ vene foris sint [ff] in musculis ⁊ color mel'ie aut pallidus fiat: ⁊ hydrops subseq̃t.

bb .i. eleua[tior]
cc Fuerit spl[en]
dd Al's oss[ium] pellicula.
ee .i. fauce[s] guttur.
ff .i. appare[ant]

Signa si flegmon de cholerico humore fiat i splene. Caplm. CXVIII.

CHolerico q̃ppe in splene reumate exñte totũ corp⁹ cal'm eẽ vꝫ: ⁊ absqꝫ febre. Et oculi tincti sũt. Vrine xo colorationes ⁊ acres [gg] aut flaue sũt: aut rubee iueniunt. Et sitire se dicũt aquã frigidã desiderãtes bibẽ: ⁊ pusillanimes sũt. Et cito furiũt ⁊ os amax hñt. Et fastidiũ patiunt ⁊ isomnietatẽ cũ vẽtris turbatione incurrũt ⁊ flaua est [hh] ⁊ alia multa que cholerã facere ꝯsueuerũt: ⁊ his sil'ia patiunt.

gg .i. acu[te]
hh Egestio turbatio.

Signa si flegmon ex melancholico humore in splene sit generatus. Caplm. CXIX.

PAulatim his mel'ic⁹ color fieri vꝫ: ⁊ maxie iã inflãmatiõe [ii] facta: ⁊ i cute ⁊ in vrinis nigriores efficiunt colores: ⁊ in toto corpe fellis nigri est abundãtia: ⁊ gingiue nigre apparent ⁊ sitim patiunt: ⁊ si frigidũ potũ habuerint plus appetunt cibũ.

ii .i. apost[ema] cõfirmato[...]

Signa si flegmon ex humore flegmatico in splene fuerit generatus. Caplm. CXX.

FLegmaticus igit humor si in splene collect⁹ flegmonẽ fecerit: color pallidus aut ei⁹ [kk] nãe sil'is inuenit: ⁊ oculox ⁊ lingue ⁊ cutis corporis ⁊ sine siti sũt: ⁊ cibos appetũt: ꝑꝑ [ll] qđ in splene fuit si nõ sit salsuz flegma. Hoc igit fit [mm] notũ ꝙ quotidie febriũt de flegmate ⁊ de cholera tertia die: ⁊ de melancholico humore die quarto febriunt.

kk .i. flegm[...]
ll Id. s.
mm .i. redd[...] tuz que fit[...] spatio spl[...]

¶ Curatio flegmonis in splene gñati. Cap. CXXI.

Nunc igit̃ dicendũ est de inflãmatione in splene generata. Pri⁹ igit̃ ꝯsiderari opꝫ signa q̃ dicta sunt vniuscuiusqꝫ humoris: ⁊ sic postea adhiberi curationẽ. Ad custodiã xo eius magnas aliquas nõ op⁹ hꝫ sollicitudines in verbis plixioribꝰ: qꝛ nõ redit facile malitia ei⁹: ⁊ sic cũ curata fuerit postmodũ nõ reuertit̃. Nã satis rarius fit vt ꝯtingit ⁊ nõ sic frequẽter sicut in alijs mẽbris vel visceribꝰ egritudines generant̃. Eteniꝫ hoc ꝯtẽplari opꝫ vt inflãmationi ex eo humore quo gñata est ƒm suã nãꝫ adhibeatur curatio vt nõ ꝯ̃ria adhibeant̃ egritudini. Si eniꝫ cibi fecerũt cãm vt cibi aliq aut si aliqd accesserit extrinsecus: silr̃ oĩa ꝓspiciẽda sunt que extrinsec⁹ siue intrinsecus excitãt morbum. Silr̃ si ociosi fuerint aut certe in exercitio aut labore se exercuerint vel balneis frequẽter aut nunq̃ʒ vsi sunt: vel si ex gñe hoc maluꝫ patiũtur siue ex parẽtibꝰ hec passio oñata fuerit. His ꝓspectis ad curationẽ nobis veniẽtibꝰ cũ inflãmationẽ splenis obtinuerit: cõperẽs est adiutoriuꝫ mox in ꝑmis flobothomus de sanguinis detractione: ⁊ cetere post purgationes ⁊ medicaminũ extrinsec⁹ suppõnes sunt: adhibẽde. Alie qdẽ euãtiones sunt q ꝑ vẽtrẽ deponũt[a] quas greci epilatas vocant que sunt in ꝑmis ꝯtẽde: adhuc ⁊ clystere. Et ꝑ vomicã faciẽda est purgatio cũ in vẽtrẽ[b] fluũt humores ⁊ ibidẽ supnatãt: tũc enim absqꝫ aliqua dilatione (sic dictũ est) erũt purgãdi. Qđ si flobothomia fuerit necĩa q̃ʒ maxime oĩbus visceribꝰ inflãmatis optimũ adiutoriũ est. Magis aũt in flegmone splenis est adhibẽda: si nihil sit qđ ꝯ̃rio possit ꝓhibẽ: aut etas aut vt⁹ aut loc⁹ aut ꝯsuetudo vel q̃litas aeris aut indigestio ciboꝝ ꝑcedẽs aut vẽtris solo nimia. hec eni dilationẽ i hac cã faciũt sola si etas ⁊ vtus ꝓhibeat. Flõmabis igit̃ venã ex brachio sinistro que ẽ subterior: que si non inuenit̃ media est tangẽda. Qđ si nec ipsa inuenit̃ de manu sinistra digito minimo vicina vena incidẽda est: hec enim min⁹ euacuat: ⁊ tñ adiutoriũ ꝑmuꝫ spleni ad sanitatẽ est euãtio[c] corpis. Et cũ fluit sanguis attendere fluẽtẽ opꝫ seu currẽtẽ si nimis rube⁹ est aut mundus est aut liuidus. Et si liuidus est aut rube⁹ auferendum est amplius si mundus est minus. Ceteruꝫ sic auferendus est vt vitalis non deficiat virtus.

¶ De epilatibus[d]. Caplm̃. CXXII.

Epilata igit̃ dãda sũt que euare solẽt ꝑ vẽtrẽ q cõtinent̃ humores post flobothomũ: habebis enim in his exẽplũ: sicut in 4° lib. de podagricis scriptũ est. Sunt enim epilata leuia medicamẽta: qualia sunt herba mercurialis ⁊ polypodium: ⁊ gincus[e] ⁊ acalafis[f] semen ⁊ his similia.

¶ De fomentationibus. Caplm̃. CXXIII.

Ex stipticis igit̃ medicaminib⁹ tẽpus est vt dicamus que ꝯ̃ñtiaꝫ[g] iã euacuato corpe hñt. Cõuenit g̃ post euacuationeꝫ adhiberi fomẽtationeꝫ ei pri⁹ que reprimat supfluitatẽ humoris. Deinde iam supcurrẽte humore minorato que digerãt ea que fluxerũt i ipso mẽbro sũt adhibẽda adiutoria: simul etiã sunt adhibẽda que feruẽt virtutẽ splenis vt possit op⁹ suũ implere. Mediocri igit̃ existẽte cã fomẽtabis cũ vino austero ⁊ tenui vtilissimũ: g̃ est ad reprimẽdũ reumaticũ hũorẽ ⁊ si leuis est leuia: ⁊ si fortis est passio fortia sint adiutoria cui nulla sit caloris lesio manifesta. Qđ si calor sit mittẽdũ est oleuꝫ omotribe[h] ⁊ rosa. Qđ si hec defecerint in ꝯfectione cunas[i] oliue aut poma: ⁊ nespilla: ⁊ lẽtiscinuꝫ[k] ⁊ melinũ[l] oleũ ⁊ admiscebis in vino. Quibꝰ addes ⁊ rosas ⁊ lentiscũ[m] ⁊ rubũ ⁊ stipticũ aliqd tale coquẽs silr̃ cuꝫ oleo cõpetẽti vt ipsa stiptica pars subtilior inueniat̃ in eadẽ coctione. Ad frigidũ splenis humorẽ q̃ si frigidus est in splene humor: vñ inflãmatio[n] facta est pulegiũ admiscẽdũ est mediocriter. Et si a calore suo satis nõ ipediat̃ thimus origanũ ⁊ nardinũ oleũ. Qđ si satis[o] sit calor in loco q patit̃ flegmonẽ aut aliq̃ supueniat febris pones cũ lana succida carpinata ex aliquo ꝑdicto oleo ⁊ cũ vino mixto copioso suppones: ⁊ hoc nolẽtibꝰ[p] olfacij[q] succo admiscebis aut rosaꝝ flores aut cyperuꝫ aut ynãtũ[r] aut egyptie[s] acautis semen. Mediocriter qdẽ in initio inflãmatiõe facta hoc mõ curãda est. Qđ si nimi⁹ calor fuerit adhibẽda sunt olea q̃lia diximꝰ ⁊ acetũ admistrãdũ est cũ vino: nã certe vinũ acedonicũ oleis est admiscẽdũ. Attẽdendũ ẽt est ne repcutiat caput: facile enim ledit̃ sensus ꝑcussione ei⁹[t] in febre nimis ardẽte. Sapa q̃ aut dulce vinũ[v] ꝯuenit eis: sꝫ modicũ vt humectari videat̃ oleũ admiscebis ⁊ sic apponat̃. Qđ si pinguior[x] fuerit aqua est admiscenda: q̃ si frigidus humor fuerit qui flegmonẽ generauit admiscenda sunt pulegiũ thimus ⁊ origanum: habent enim aliqd ad euãndũ ⁊ tonatica[y] sunt. Frequẽs eni vsus cũ vino ⁊ oleo[z]. Rarior aũt vsus ceteraꝝ rerum est[&].

h .i. oleuꝫ oliua℞ qđ prio tpe fit ⁊ recepit folia oliue vt fit amarũ. Jañ.
i .i. teneritates.
k .i. masticinum.
l .i. de cydonijs.
m .i. arborẽ masticis.
n .i. apostema.
o .i. nimis.
p Infirmis .s.
q .i. vue acerbe immature.
r .i. florem vitis maxie agrestis.
s .i. spine albe.
t .s. capitis.
v .i. vinũ coctum
x Sapa .s.
y .i. cõfortatiua. Jañ.
z Sit.
& .i. esse debet.

¶ De clysteri. Caplm̃. CXXIIII.

Ab purgationẽ igit̃ vẽtris in initio vel augmẽto clysteria sunt adhibẽda: ⁊ tunc magis qñ calor nõ est nimiũ ardẽs. De mulsa enim ⁊ nitro citata ⁊ de affronitro[?] ⁊ sale fit euacuatio. Facienda est enim inunctio nõ semel sed bis ⁊ tertio per singulos dies. Multo enim amplius que flobothomie pretermittuntur adiutoria.

? .i. spuma nitri que arabice dr̃ baurach. Jañ.

¶ De cibo. Caplm̃. CXXV.

Nutriri aũt opꝫ in his tẽporibꝰ solis ptisane succis. Qui si nõ assint ex aq̃ ⁊ solo pane ⁊ ipsaꝫ aquã calidã dabis ⁊ oxymel accipiat. Qđ si accensus fuerit egrotus nõ tota[z] danda est aqua calida sed modice refrigerata sit. hec enim in initio ⁊ vsqꝫ ad statum facienda sunt.

z .i. totaliter.

¶ De statu. Caplm̃. CXXVI.

Item in statu iã positis post fomẽtationẽ cataplasma est adhibẽdũ his q euõne ꝑ vsi sunt. Nã oĩno sequet̃ lesio ⁊ calefactio repletis hũoribꝰ ⁊ nõ ꝑmitus euãtis adhibeat̃ vel si crudus aliqs humor fuerit collect⁹ ex nimia comestione: vl̃ copia ciboꝝ delitiosa assũpta est: aut ex ꝯchilijs aut prophilis[aa] aut sepijs aut ceidis[bb] aut ostreis: aut miluis[cc] porcinis: aut agninis: aut pematibꝰ[dd] pinguibꝰ ⁊ fridis multũ ⁊ pigrã vitã hñtibꝰ agẽtibꝰ ⁊ lauãtibꝰ post cibũ. q̃ si pauptas fuerit ⁊ panis nimius abũdet ⁊ lẽticulas vl̃ carnes bouinas: aut ouiũ: aut pisciũ q melicum nutriãt humorẽ ⁊ sanguinẽ gñant multũ vl̃ melicum comedant: fugere opꝫ hec[ee] si egrotant qui tali vtuntur cibo ⁊ nolunt flobothomari ⁊ purgare ventrem: quia cuꝫ calefacti fuerint ad ipsum calorẽ nimius collectus humor occidit hominẽ. Cũ ergo in statu videris eẽ causam clysteri .s. euacuãdus est. Febre aũt diminuta iam declinatione facta absinthio cocto in oleo fomẽtabis. Qđ si absinthiũ nõ fuerit inuentũ ex his que sunt amara aut stiptica adhibẽda sunt: quale est oleũ rosaceum

aa Pisces sunt.
bb Pisces sunt.
cc Ai ls carnibus
dd .i. placẽtis seu libis.
ee .s. fomẽtatiões ⁊ cataplasmata ab extra.

a .i. de cydonijs.

aut melinū [a]. Tēsura vero exnte vel dolore si sine dolo/ re sit vtilis: est ireos modice ꝛ cyperus si mittat̄ in oleo aut aliqd his sil'e. virtutē enim habent custodiēdi vir/ tutē splenis. Optimū eniz est siue semel in die siue bis aut satis diu adhibeat̄. Tertio enim refutanda est ex oleo fomētatio. sil'r aūt obuiādū est de cataplasmate.

¶ De catartico aut apoçimate vel inunctionibus. Cap'm. CXXVII.

Cum ergo meliorata fuerit passio mutāda sūt adiutoria: ꝛ purgādus est vēter de epilatis [b] mitib⁹ p os datis coctis in ptisanis: aut cū aq̄ dāda sunt ad bibendū. Dandū est tūc ꝛ oxymel ad accipiēdū: mediocriter enim ꝛ cū alijs tēperatum. Uteris igit̄ ꝛ mulsa simul ꝛ apomelle [c] ꝛ diureticis po tionib⁹: quales sūt apij ꝛ asparagi radices cū aqua co/ cta apoçimata. Initiis vero ptisane succos cui in deco/ ctione addes polypodiū ꝛ thimū ꝛ origanū ꝛ collogn tidas interiores: adhuc etiā nigrū ellebor̄ ꝛ cētaureaz minorē ꝛ gincon [d] ꝛ capparis cortices ꝛ talaphis [e] cuz sale. s. ꝛ nitrū ꝛ mel ꝛ oleū exinde iniciēda sūt. Flegma igr̄ collogntida deducit: ꝛ gincus [f] ꝛ ellebor⁹ niger edu cit melācholicā ꝛ thimus ꝛ talaphis ꝛ cētaurea educit chol'az. vteris aūt in p̄mis mediocriter adhibēdo.

b .i. medicinis laxatiuis per os assumptis.

c Qn̄ fauus mellis in aq̄ lauat̄ aqua illa mellita aponiel dicit̄ Jan̄.

d .i. semen croci hortēsis. Jan̄.

e Puto quandā spēm nasturcij. Jan̄.

f Semen croci.

¶ De catarticis potionibus. Cap'm. CXXVIII.

Proficiente igit̄ cura potiones ca tartice fortiores nō so lū p vētrē: sz ēt p os dande sunt: vt est epi/ thimus ꝛ gincus ꝛ polypodiuz ꝛ talaphis semen ꝛ cocoguidion [g]. Gincus aūt coctus cholerā educit rubeā: ꝛ polypodiū educit mixtos hu/ mores: queādmodū ꝛ capparis cortex ꝛ cētaurea. Sz ꝛ paulatim ista addēda sunt ꝛ ministrāda in potione: dāda sunt ēt cū ptisane succo aut oxymelle in potione. Fiat itaqz vt misceant̄ ptisane ad coquēdū vt expedit ginci⁹ ꝛ polypodiū ꝛ elleborus niger. Qd̄ si h̄ minime feceris ꝛ accep̄it alicaz i cibis aut alias pachichimas [h] escas oino in scyron cōuertit̄ splen ꝛ efficit̄ insanabile aut certe vix sanabile. Splen vero ꝛ epar non initio fle/ gmonis neqz in ipso flegmone purgari fortius catarti co sine periculo poterit. Ex inflāmatione [i] enim epar tumens angustos hz poros ꝛ nō pōt catarticum ex eo educere humores q ibidē sunt ꝯgregati. Splen igit̄ añ statū ꝛ post irritat̄ ꝛ violēta potio fit: sz neqz extrinse/ cus expedit nimis vti medicaminib⁹ in sūmitate post ta inflāmatiōe quasi mutari aut solui possit passio: ꝛ to ta ei⁹ suba nō in meli⁹ sz magis in peius v'sat̄ ꝛ durior efficit̄ splen. vñ in statu ꝯsistēte aneticis [k] vti opz me/ dicaminib⁹ q̄lia sūt que calefaciūt ꝛ humectāt medio/ criter ꝛ nō eis que desiccāt. Cataplasmādi enim sunt ꝛ fomētādi vt dictū est. Euacuatū igit̄ corp⁹ gaudet qd̄ in eo humor qui calefacit supcurrit [l] cuius cognitione in statu posita assumendum est cataplasma.

g .i. semen laureole.

h .i. grossi humoris gn̄atiua a pachos qd̄ ē grossuz: ecchim⁹ qd̄ est humor.

i .i. flegmone.

k Anetica sunt anodina ꝛ dr̄ ab anesi qd̄ est reges q: regem inducunt.

l .i. resoluit̄ vel euacuatur.

¶ De cataplasmate faciendo. Cap'm. CXXIX.

Cum ergo cognoueris in statu po/ sitā eē cām assumēdum est cataplasma. qꝛ si calida sit nā ꝛ humor cholicus de mediocriter cal'is reb⁹ facien/ dū est cataplasma q̄le ē de lini semie ꝛ ca/ momillino oleo. admiscēda ē igit̄ ei fabe farina aut or dei. hec. n. mediocriter calefaciūt. Sepi⁹ aūt sic noni/ sti artomelli vsi sum⁹ cū aq̄. in splene eni est qn̄ ꝛ ace/ tū mittim⁹: qd̄ si cal's nō multū extiterit loc⁹ in quo fle gmon est ꝛ necesse sit diaforesim fieri secur⁹ sine aqua admiscebis eis que p̄dicta sūt fenugrecū. Et si aliq̄ scy rodis [m] fuerit flegmon [n] vel si spissi humores in splene fuerint cōgregati aceto vteris. Simul ēt ꝛ que amara sunt erūt admiscēda: ꝛ maxime spleneticis. Iste enim [o] ex epate pinguē humorē recipit: ppterea ei absinthiū ꝛ capparis vtilia sunt in cataplasmate ꝛ acetū in decli/ natione. Et cū declinare ceperit egritudo catarticū cō/ uenit augmētari. Et cibi tenuiores sunt ministrandi ꝛ vinū dādū est tenue ꝛ albuz: sic enim secessium faciunt ꝛ virtus ꝯfortat̄ splenis ꝛ febris per vrinā digeritur.

¶ Artomelli grece panis cuz melle factus. Jan̄.

m .i. duriciei.

n .i. apostem flegmonis.

o .s. splen.

¶ De carnibus. Cap'm. CXXX.

Porcine igit̄ carnes ꝛ veruetine [p] p/ bibēde sunt ꝛ alica [q] ꝛ oua ꝛ pisces pelagici [r] ꝛ paludestres. Et de auib⁹ ille que in paludib⁹ ꝛ in aqs degūt: sed que in siccis nutriunt̄ locis. Quib⁹ enim in sple ne pigues abūdāt humores hos ignorātes medici car/ nib⁹ [s] nutriūt. Hi [t] g̊ tales oēs egrotos in tpe status cū ouis sorbilib⁹ ꝛ alica [u] nutriūt. Quidā ēt de tritico sor/ bitiones factas vel alicas dederūt ꝛ ex ipsis cibis au/ gmentātes malū leserūt potius q̄z iuuarēt. Nam alica si in declinationis tēpore detur iuuare poterit.

p .i. arietis.

q Est genus ... menti: quidā ... speltā putan...

r .i. in profundo mari degētes.

s Quadrupedum. s.

t Medici.

v Genus fru... ti est: quidā ... tam putant.

¶ De potionibus. Cap'm. CXXXI.

In tēpore igit̄ declinationis nō so/ lū hec ministrāda sūt: sz etiā potiones ille que extenuāt pingues ꝛ grossos humores in flegmone cōgregatos sed ꝛ que pucere ꝛ digerere inibi possint viscosos iherētes hūores q̄ ꝯstipata sūt relaxare ꝛ am/ putare ꝛ apire q̄ i splene ꝯfixi sūt ꝛ ꝯfortare pn̄t splen: q̄lia sūt scolopēdria ꝛ capparis cortex ꝛ semē vl' alia q̄ postmodū a nob̄ dicēda sūt vbi splenis scyrō [x] expone/ mus. Nā d̄ his duab⁹ spēb⁹ Gal'. h̄ mō dixit. Quale est medicamē epatij absinthij: tale est splenis capparj cor/ tex. Et q̄le ē epati eupatoriū tale ē spleni scolopēdria. His ergo ꝛ sil'ib⁹ opus hn̄t vtreqz ptes medicamētis.

x .i. duriciei.

¶ De epithimatibus. Cap. CXXXII.

In tēpore vero stat⁹ vl' i declinatiōe est vtile epithima nileō. Ampli⁹. n. cerotū addēdū i statu est ꝛ ma/ xime in molli corpe. Et epithima qd̄ a me ꝯfectū est: qd̄. ℞. bdellij aloen libani [y] crocū ꝛ hyssopū cerotū ꝛ sordes q̄ sūt iter coxas ouiū ꝛ alias spēs q̄ ibi/ dē tenent̄ scripte. In declinatiōe vero inflāmatiōis plu/ ma sunt: ꝛ alia que pn̄t adhiberi epithimata de armo/ niaco ꝛ bdellio ꝯfecta. Ardēte igit̄ inflāmatōe in statu ꝯsistēte resolui opz nileus [z] epithima oleo camomillio ꝛ ceroto cui modicū aceti adyciēdū est. Memoram⁹ ēt adhuc ꝛ hoc ceroto sicut oxyleo [&] vtaris: cū lanis eni nō lauatis ex eo infusis suppone spleni: ꝛ si tēsura fue/ rit liberabit̄. In initio igit̄ febriēti aq̄ frida nō est po/ tāda i accessiōe neqz desubito auide est dāda. Nos igi tur ꝛ inflāmationes splenis cū aceto ꝛ vino ꝛ oleo em/ brocas supponim⁹ aut fomētam⁹. Quib⁹ iterdū admi scēda sūt ꝛ modicū cere ꝛ hyssopū cerotū. Utimur q̄z interdū ꝛ de fructib⁹ coctis in vino aut aceto aut in pu sta vel melle atico [ꝯ] aut in aq̄ cū oleo. Admiscemus ēt cataplasmati ꝛ pulegiū ꝛ thimū ꝛ origanū ꝛ folia lau/ ri ꝛ lilifagū [ꝛ] ꝛ arthemisiā ꝛ salē ꝛ nitruz. Qd̄ si ea que prediximus diligētius nō adhibeant̄ in scyron [aa] con/ uertitur: vnde nunc a nobis erit dicendum.

y .i. thuris.

z Nomē ...

& .i. mixto oleo ꝛ aceto.

ꝯ A loco.

ꝛ .i. saluiam siluestrem.

aa .i. duriciem.

¶ De scyron splenis. Cap. CXXXIII.

Post inflāmationē igr̄ splēis magn⁹ cō tra nāz tumor cū duritia accidit: ita vt tāgē ti resistat. Hz ēt q̄dā distēpantiā loci. Sz

ipsi [a] quedam magnitudo subē est cā. Est eniz in eo infixus humor: aut vētositas spūs aut simul mixti vtriqz ꝛ augmētati ꝯtra naturā a nāli excedētes magnitudine Cognosces aūt iter humorē ꝛ vētositatē his signis. Qḋ si vētositas tactui resistit fortiter ꝛ punctionem ꝛ tensionē in splene patiꝫ: ꝙ si grauitas cū pōdere in latere ipso fuerit cū supradictis signis scias mixtā esse in splene vētositatē cū humiditatib⁹ ꝛ hoc in primis, naz postea ꝓlongata passione ꝛ inspissatis humorib⁹ ꝛ frigore nimio aut siccitate fit scyron [b]. Aliqñ etiā fit sine inflāmatione vt fiat in tumore nimio, hec eniz hoc modo ꝯtingere solent. Duritia igiꝫ nō accedēte tensio fit [c] ꝛ grauitas simul ꝛ punctiones fortes. Cōmixta ꝟo de humore ꝛ ventositate videtur esse causa queadmodū ꝛ tumor mollis [d] simul: ꝛ pūctiones fortes si in ipso sint humoris solius est causa.

¶ Curatio scyron splenis. Caplm. CXXXIIII.

Cis enim a me curatū fuisse militem qui dum ad me venisset totā partem splenis vstā barbaricis cauterijs habebat. Tunc a nobis duobus aut tribus diebus epilatis [e] catarticis purgatus est. Et sic postea adhibui diligētiā seu diligentez curam ministrando singula cōpetentia adiutoria.

¶ De cibo. Caplm. CXXXV.

Cibos autez accepit ptisane succos quotidie cū oxymelle ꝯditos: ꝛ pisces aspratiles [f]. De auibus ꝟo pullos ꝛ perdices: ꝛ alias que bene digestibiles ꝛ euchime erāt ꝛ bene maceratas dabā. Prohibebam enim quecūqz viscosos ꝛ spissos humores generāt: silr ꝛ carnes [g] bouinas ꝛ porcinas ꝛ veruacinas ꝛ caprinas ꝛ hedinas: sz ꝛ aues que in aqs de paludib⁹ degūt: ꝛ pisces paludestres omnes ꝛ pelagicos [h] q duras ꝛ spissas ꝛ nō albas hñt carnes. Adhuc etiā polyppi [i] ꝛ telbi techlie ꝛ sepie ꝛ orphie ꝛ ostree ꝛ cōchie ꝛ bulbe [k] ꝛ pepuna de melle ꝛ hydria [l] facta ꝛ quecūqz inflant ꝛ dura ꝛ spissa sunt vel que indigesta sunt nō sunt dāda. Vinū aūt ꝓhibendū est pingue ꝛ nigrū ꝛ stipticū. Dandū est ꝟo quale Hippo. iubet qḋ neqz pingue neqz satis sit frigidum aut calidū. Tali igitur modo cibus est ei ministrādus.

¶ De potionibus. Caplm. CXXXVI.

Potiones ꝟo dedi capparis radicem ꝛ scolopendriā ꝛ myricis [m] radicū corticē: danꝫ enim hoc modo in vino cocto. in initio quidem simplr. i. singule spēs ministrāꝫ. demū i pusta [n] cocte danꝫ aut cū oxymelle cocte aut cū aceto solo. Interdū ēt sine coctione tritas dedi cuz supradictis liquorib⁹ recurrēte circuitu dieꝝ. dedi aūt ei nō plus ꝙ̄ duob⁹ aut trib⁹ diebus. Dedi ēt ꝛ oxymel purū ꝑ totā hiemē. Interdū etiā cū supradictis spēbus coctis tēperatū cū aq̄ calda ante cibū ꝛ post cibū qñ volebat bibere dabam ei de nocte ac de die.

¶ De sanguine tollēdo. Ca. CXXXVII.

Primū vere intrāte cū multū fuisset releuat⁹ [o] ꝛ minuisset [p] splen ꝛ meli⁹ fuisset effect⁹ visuz est mihi augmētari debere potiones medicaminū fortiores ꝛ ꝟtute potētiores que euāre splenē pñt: ꝛ magis diminuto splene fortiora augmentabā medicamina. ¶ Itē ꝛ mox in pncipio vere mediāte [q] flobothomaui de brachio sinistro abūdanter. Et post dies pene. xxv. vsus sum medicamine hoc modo cōfecto. ℞. nardostochy [r] capparis radicū corticū miricis foliorꝝ ad splenē [s] herbe ferri lapidis. añ. ℥. xviij. mirabolani. ℥. x. armoniaci thimiamatu [t]. ℥. xviij. polytrici. ℥. vj. sticados. ℥. iiij. scolopēdrie. ℥. iij. cū oxymelle facias trociscos dracmeos dabā vnū cū oxymelle solutum. Postea aūt cū bñ resolutū eēt splen de epilatis dedi catarticis ꝛ euacuaui vacātes humores ꝑ vētrē fortioribus medicamentis. i. antidotis diacollogntidos hiere. ℥. iij. Post hoc inchoāte estate iaz nō. iij. ℥. sz. iiij. dedi: ita vt nō discederemus a supradictis medicaminibus nullā ꝑtermittētes diē. Et cū iā ꝓximus fieret sanitati in sequēti semel aut bis dedimus in mulsa ad bibendū de ciclaminis radice ꝙ̄tuz est. ℥. j. post singulas potiones. Expurgat eniz per sudores malos humores de splene cooperantibus etiam nobis ad euacuandum adhibita calefactione extrinsecus pannorum.

¶ De potiōe tonotica [u] spleneticis. Ca. CXXXVIII.

Confortamus igiꝫ splen potionem hanc dātes que fit de scolopēdria ꝛ cappari: faciētes etiā epithima de auripigmēto stipterea [x] ꝛ similib⁹. Nā hoc medicamē est inter frigidū ꝛ calm. Quorꝝ nūc diuz ꝯfectiones que expediāt tps est vt tradāꝫ. Potio ꝓbata spleneticis gutte armoniaci pulegij. añ. ℥. j. cū aceto dabis bibere. ¶ Itē alia potio salicis corticē medianā ꝛ folia eius coques cum aque sextarijs duobus donec ad vnum reuertatur sextarium [y] per triduum dabis bibere.

¶ De epithimate. Caplm. CXXXIX.

Epithima laxatiuum [z]. Hoc eniz medicamē malacticū [&] est: facit etiā ad coctionē [?] vētris ꝛ ad strumas [ꝫ] ꝛ ad parotidas [aa], ꝛ [bb] articulis [cc] calcibus [dd] quoqz suppurātibus [ee] aut alr dolētibus: facit etiā ad tortiones vētris: cōficitur ꝟo sic. ℞. bdellij sitici [ff] adipis porcini armoniaci [gg] thimiamatis yris illirice [hh]. añ. ℥. xvj. oppoponaci. ℥. viij. cacreos [ii]. ℥. viij. storacis. ℥. viij. libani [kk]. ℥. viij. galbani. ℥. viij. terebētine. ℥. xlviij. grana piperis. clx. fecis olei irini qḋ sufficit: hoc aūt medicamē copton [ll] malactica [mm] est virtute: non enim aliud inuenies melius [nn] quod sic possit malaxare duritias quomodo istud. Conficiꝫ aūt nō remissum [oo] quemadmodū alie ꝯfectiones: tundūtur eniz in pila [pp] ꝛ cerā addes ꝛ alias spēs. Et tūc duz tundēs pilū [qq] vnges ꝛ fecibus olei yrini donec tota mixta diligētius sint. Sit aūt armoniacū recens ꝛ storax pinguis ꝛ bdellium siticū ꝛ oppoponacū eis admiscebis teres simul omnia ꝛ vteris.

¶ Malagma amithonis [rr]. Cap. CXL.

Alterum est qḋ multuz dia foreticuz. i. malacticū [ss] faciēs ad hypocūdriorū tensuras. soluit eniz duritias: facit autez ad tardos motus articulorum: ꝛ ad splen magnū est: ꝛ tollit duritias ꝛ mollit ꝛ digerit. ℞. autem hec armoniaci [tt] thimiamatis. ℥. xvj. cere. ℥. xvj. terebentine. ℥. ix. bdellij. ℥. viij. libani [uu]. ℥. iiij. smirnis [xx]. ℥. iiij. galbani. ℥. viij. olei ciprini [yy] cotilas. vj. smirnis [zz] quidem bdellium ꝛ libanum [&&] infundes in vino: armoniacum autez reresoluēs in aceto tundes oīa in pila [??] ꝛ piluz [ꝫꝫ] vnges oleo ciprino sicut dictū est supra. Hec eni duo emplastra malaxāt [aaa]. ¶ Aliud epithima hic tradim⁹ lōge hoc predicto operatiu⁹ ꝛ fortius ad diaresim faciēdā ꝛ extenuādas ꝛ amputādas duritias. Queadmoduz est de caprarū stercore ꝛ oppoponace simul cū aceto

a Durstiei. s. vel distemperātie.
b .i. durities.
c Quandoqz.
d .i. sine tentione
e .i. medicinis laxatiuis per os sumptis.
f .i. squamosos.
g Prohibebaz.
h .i. que degūt in ꝓfundo mari.
i Pisces sunt viscosi.
k Vel lege bulbi ꝛ sunt cepe: vel lege bullos: ꝛ est glans seu castanea vt ait Ja.
l .i. tri ꝛ sūt velut fila longa de pasta azima facta. Jañ.
m .i. tamarisci.
n .i. aceto aque mixto.
o Miles. s. ꝑdictus.
p .i. minor fuisset factus.
q .i. in suo medio existente.
r .i. spice nardi.
s Est hec herba silis scolopendrie: vl vt qdaz dicunt ceterac. Jañ.
t .i. aromatici: ꝛ sic ē adiectiuū: vel lege thimiamatis ꝑ fece storacis.
u .i. confortatiua seu roboratiua.
x .i. aluminis de pluma.
y .i. sextarius est pōdus duarum lib. vel vt qdaz dicunt duarum lib. ꝛ. S.
z .i. mollitiuum.
& .i. mollitiuum. Jañ.
? .i. dolorē prurituum.
ꝫ .i. bochia.
aa .i. apostemata retro aures.
bb Facit.
cc .i. iuncturis.
dd .i. calcaneis.
ee Sicut in passione solita euenire pueris: que gallice mulo dr.
ff A loco.
gg .i. aromatici vl fecis storacis
hh A loco.
ii .i. semis ferule
kk .i. thuris.
ll .i. incisiuum.
mm .i. mollitiua.
nn .i. medicamē.
oo .i. calefactum ad ignem.
pp .i. mortario.
qq .i. pistellum.
rr .i. emplastruz mollitiuum.
ss .i. mollitiuuz.
tt .i. aromatici.
uu .i. thuris.
xx .i. myrre.
yy Cotila est pondus vnē. ix. Ja.
zz .i. myrre.
&& .i. thus.
?? .i. mortario.
ꝫꝫ .i. pistellum.
aaa .i. molliunt.

cõfectum:extenuat autem ꝛ ꝓycit humores ꝛ euacuat fortiter nõ solũ humores inuiscatos ꝛ spissos:sꝫ ꝛ ipsa corporis scerea [a]. Siue caprinũ sterc⁹ cũ aceto vt Gal. sepi⁹ dixit vtilissimũ eẽ scyrominis [b] tumoribus cũ de spissis efficiunt̃ humoribus. Habet.n.scd̃a ꝯfectio ma lagma [c] asclepij in supscriptõe. ℞.hec cere lib.j.ꝛ.ʒ.co lofonie.ʒ.vj.galba [i].ʒ.j.oppopo [ci].ʒ.vj. Propolei [d].ʒ.iij. gutte armo [ci].ʒ.vj.in alio li°.ʒ.j.ꝛ.ʒ.olei cotilas [e].ij.aceti ℈ [f].iij.stercoris caprini.ʒ.iij.libani.ʒ.iij.smirnis [g].ʒ.iij. teres armoniacũ cũ aceti.℈.j.[h].ꝛ sic supermittes liba num ꝛ myrrã ꝛ oppoponacũ ꝛ stercus caprinũ ꝛ iterũ teres. Propoleon aũt tundes in pila [i] cũ galbano:cerã ꝯo ꝛ resinã cũ olei cotilis.ij.resolues:ꝛ cum se collegerint supermittes ꝓpoleon ꝛ agitabis frequẽter ꝛ cũ se totũ collegerit leuãs ab igne dimittes infrigidari ꝛ circũrades ꝛ supmittes ea que trita sunt:ꝛ miscebis ꝛ colliges. hec eni sũt diaforetica ꝛ malactica [k] medicamẽta.

Confectio epithimatis atonotici [l] ad splen confortandum. Capl'm. CXLI.

Medicamen qđ supra diximus de arsenico ꝛ stipterea ꝛ confortatio ad splenem seu splenis athomam [m] quã superposui homini illi quẽ sepius memorauimus:qđ. ℞.cere tirienice [n] ʒ.xcvj.resine pithimie.ʒ.xvj.resine frixe.ʒ.xcvj.arseni [i] sciscis [o].ʒ.xij.auripigmẽti scissil.ʒ.xij.stipteree.ʒ.xij.teres diligẽter metallica cũ aceto acro ꝛ cerotũ facies ꝛ admiscebis modicũ olei ꝛ supmittes:cõmiscebis ꝛ vteris:hec enim sunt que homini illi fecimus. Itẽ epithima spleneticon ꝛ epaticon qđ ad vtraqꝫ latera põt diaforesim facere.i.epar ꝛ splen. ℞.cere terebentine: hyssopi atici [p] yris illirice [q].ʒ.vj.que remittẽda [r] sũt remittes ꝛ superasperges ꝛ vteris. Qđ si sudor fuerit ꝛ volueris eũ auferre deterges:ꝛ absinthino oleo supunges ꝛ vteris dum remouisti sudorem.

Curatio si ex ventositate tenditur aut inflat̃ splen. Capl'm. CXLII.

Quod si de supradictis signis splen vẽtositate tensum aut durũ esse videat̃ ꝛ indurescat vt scyron [s] eẽ videat̃: ꝛ pungat̃ doloribꝰ absqꝫ vlla grauitate partis ipsius splenis his mirabile est dare diaspoliten electeriũ hoc modo cõfectũ. ℞.ruthe viridis ante pridie collecte pipis cymini.aã. ʒ.j.nitri.ʒ.iiij.qđ si vẽtris duritiã patiat̃ mittes nitri.ʒ.j.cyminum ꝯo in aceto per triduum infundes:ꝛ postea siccabis ꝛ facies puluerẽ:ꝛ ex his oĩbus sigillatim puluerẽ factũ miscebis cũ melle bono dispumato:ꝛ ꝯfectũ repones in ampulla vitrea:ꝛ dabis exinde coceariũ vnũ. facit enim ad inflationes stõchi ꝛ viscerũ ꝛ stõchũ excitat ꝛ digestionẽ accõmodat aluũ mollit:cholaꝫ extenuat:ructuationes amputat ꝛ vitia pectoris lateris epatis ꝛ splenis ac renũ mitigat:silr ẽt vẽtris ꝛ stõchi ꝛ epatis ꝛ splenis causis optimũ est electuariũ diacalamẽtis ꝛ diatriõpipereon:ꝛ diaspermaton vtilissimũ est ad hoc:sꝫ ꝛ ventosa in vẽtre posita iuuat. Utilissima etiaꝫ ad hoc sunt gitter [t] ꝛ petroselinũ anisus ꝛ cyminũ in pane missa vl' in alijs data cibis:ꝛ maxime infantibꝰ ꝛ magis in vino trita dãda sunt:vel puluere supaspgẽda sunt de supradictis seminibꝰ. Mittẽdũ est ꝛ ceston [u] ꝛ adianthum ꝛ polypodiũ:ꝛ maxime qñ nimia fuerit duritia ĩ splene tũc etiã scolopẽdria in vino misceri opꝫ ꝛ splenis [x] herbam. Nũc igit̃ de Galeni terapenticon [y] de splenis vẽtositate excepta erit dicẽdũ:vt ad ipsam causaꝫ antidota vel trociscos vel epithimata que ab ipso experimẽtata sunt:vel in nostro vsu fuerũt graphagia [z] ipsorum tradere non obmittam.

a .i.dura seu solida.
b .i.duris.
c .i.emplr'm mollitiuum.
d .i.sorditiei alucarum apũ.s.cere sordide.
e Cotila est pondus.ix.vnc. Jañ.
f Est figura sextarij ꝛ est sextariꝰ pondus duarũ lib.ꝛ.ʒ.
g .i.myrre.
h Sextario.
i .i.mortario.
k .i.mollitiua.
l .i.ꝯfortatiui seu roboratiui.
m Debilitatem. Jañ.
n A loco.
o A loco.
p A loco.
q A loco.
r .i. liquefaciẽda
s .i.apa durum.
t .i.ꝯ gñe nigelle
v .i.bethonica.
x Est herba filis scolopẽdrie:q dam dicunt qꝫ est ceterac.
y .i.libro de ingenio sanitatis.

Galeni dicta de splenis scyros ꝛ ventositate. Capl'm. CXLIII.

Splenis igitur scyron [z] habentes nõ solũ a foris fortioribꝰ medicaminibꝰ curari conuenit:sed ꝛ potiones fortissime dãde sunt. sustinẽt enim hec sine molestia. Optima eni sunt his cappar] corticũ radices ꝛ scolopẽdria ꝛ myricis [?] cortices ꝛ radices aut chime [ꝝ]. coqui enim hec oĩa cõuenit in aceto aut in oxymelle. Sepius igit̃ tangẽtibus splen apparet cõtra resistens ꝛ non deniqꝫ scyrodis [aa] est tumor sed magis vẽtositas:ex quo [bb] fomẽtãdus est absinthio infuso:ꝛ sic medicamen aut empl'm supponẽdũ est. Opꝫ aũt illud mixtã habere virtutem quale est de sulphure viuo ꝛ stipterea [cc]. sunt aũt cõpl'ima in cõfectionalibꝰ libris talia que sunt scripta. Attẽde autẽ in his ipsis vt sint triplicis virtutis [dd] medicamẽta:sed qũtitatẽ [ee] permixtionis:ex vẽtositate eni tumidũ hñtibus splenẽ quoꝝ adhuc magis inflati tumores sunt si ampliꝰ de stipterea misceris nihil nocet. In scyrodis aũt plus esse tumore cõuenit diaforeticam ꝛ malacticã [ff] virtutẽ habentia ꝛ modice eis admiscẽda sunt stiptica. In simplicibus aũt ꝛ extenuantibus medicaminibus talis est cura aloxantus [gg] scyromenon [hh] splenis impositum de foris cũ vesica enea sanat.

Epithima epatis ꝛ splenis. Capl'm. CXLIIII.

Epithima epatis ꝛ splenis. ℞.stipteree [ii] hũide.ʒ.vj.sulphur] viui.ʒ.vj.nitri eritri [kk].ʒ.vj.armoniaci ꝛ thimiamatis [ll] ynanti [mm] capparis radicis corticis.aã.ʒ.vj.picis sicce frixe resine.aã.lib.j.olei ciprini.ʒ.vj.aceti qđ sufficit:hoc est preciosum opere ad tales viscerum passiones.

Epithima hypotirion. Capl'm. CXLV.

Sunt autem ꝛ alia epithimata ad spleneticos ꝛ hydropicos que nominant̃ hypotirion. Hec eniꝫ de ꝓfundo extrahunt humores ꝛ dolores ꝛ duritias soluunt. ℞.hec resine frixe lib.iij.cere lib.ij.picis sicce lib.ij.stipterce nigre.i.humide lib.j.nitri lib.j.sulphuris viui lib.j.mãnis [nn] lib.j.aloes ʒ.vj.pyretri aristologie cardamomi visci quercini gutte armoniaci bdellij cucumeris syluestris radicis glo ficomerij [oo] olei.aã.ʒ.iiij.aceti.℈ [pp].j.solues stiptereã ꝛ sulphur ꝛ nitrũ teres armoniacuꝫ cũ aceto solues: de siccis quoqꝫ puluerẽ facies ꝛ ligda supmittes. Cõtemplari ꝯo in his opꝫ ꝛ illud de stipterea [qq] ꝛ sulphure medicamen ad supiora qꝛ valet hoc ꝛ diaspmatõ epithima [rr] in curatione splenis vẽtositatem patiẽtis. Id enim ꝛ per seipsuꝫ ĩpositũ:ꝛ maxime cũ stipterea ꝛ sulphure silr opat̃. Diaspermaton aũt ipsam substantiaꝫ vẽtositatis amputare ꝛ collecta dispergit ꝛ reliq̃ purgat ꝛ digerit. Ex quibus diaspermaton duas cõposui confectiones epithimatum diaspermaton.

Epithima diaspermaton. Capl'm. CXLVI.

Una enim ℞.hec cardamomi.ʒ.vj.herbe sauine.ʒ.vj.cyperi lauri baccarũ cassie siringie [ss] melliloti fenugreci celtici apij seminis sansuci anisi panacis radicis libani [tt] feniculi seminis gutte armoniaci terebẽtine.aã.ʒ.iiij.mell'.lib.j.olei nardini lib.j.sepi taurini lib.j.cere lib.j.facit ad inflationẽ stõchi ꝛ epatis ꝛ splenis mirabil'r. Item aliud epithima

z .i.descripti[...]
ꝛ .i.duritiem[...]
? .i.tamaris[...]
ꝝ .i.summit[...] quasi com[...]
aa .i.duri [...]
bb .i.ꝓꝑ qu[...]
cc .i.alumin[...] pluma.
dd .i. diafo[...] mollificati[...] stiptice.
ee Attende.
ff .i.mollit[...]
gg .i.flos [...] nit super p[...] nili flumin[...] stagnis. J[...]
hh .i.durit[...]
ii .i.alumin[...]
kk .i.rube[...]
ll .i.fecis [...]
mm .i.flore[...]
nn .i.minut[...] ris.
oo .i.celidon[...]
pp Est figu[...] xtarij ꝛ est [...] rius pond[...] lib. vel. ij. [...] ꝛ.ʒ.
qq .i.alumin[...] pluma.
rr Valet etiam[...]
ss Rꝫ siring[...] idẽ qđ fistu[...] tñ cassiã lig[...] ligit.
tt .i.thuris.

thima diaſꝑmatõ ad hoc ipm qð recipit cardamomi irici cyprini ſanſuci nitri aniſi ameos apy ſeminis fenugreci diafindis[a] gutte armoniaci.añ.ʒ.iiij.ſepi taurini eminā[b] vnā cere.ʒ.x.colofonie eminā vnā mell. lib.j.ꝯficies ⁊ vteris:põt aũt ⁊ equal'r ⁊ aliqd plus admiſceri cũ medicamine de ſtipterea ⁊ ſulphure cõfecto. Quibus aũt tumor in ſplene eſt ⁊ calorẽ ⁊ ſiccitatez patiunt̃ vtiliter his dant̃ miricis[c] folia aut cime[d] ipſiꝰ aut radices ⁊ aſpleni[e] herba ⁊ ancuſa[f]. Hec eniz neqꝫ manifeſtuz aut nimiũ in ſe habent calorez neqꝫ acceſſionis faciũt ſplenis calorẽ ⁊ maxime cũ oxymelle date:opꝫ aũt in initio coqui eas. Procedẽte ꝟo tpe cõtuſas eas dari opꝫ. Hoc ipſo[g] eniz genus eſt ⁊ ſalicis folia ⁊ cortex ⁊ radix. Sꝫ ⁊ ferri purgatio quaꝫ in aque temperamento dimittit ⁊ hoc ſplen fortiter remittit ⁊ reſoluit. Qñ ergo ignituꝫ tollitur ab igne ferrum ⁊ vino vel aceto extinguitur dabis ad bibendũ[h] ſed hoc ipſum quidem poſtea ⁊ deterioribus corporibus dabis qualis ille[i] capaneus fuit.

¶ De potionibus ad ſplenem. Cap. CXLVII.

Commemorationẽ iteruꝫ faciemus de potionibꝰ vbi ignitũ ferrũ extinguit̃. Ab initio igit̃ in magnis paſſionibꝰ ⁊ nõ duris expediũt corpibꝰ egrotãtibꝰ. Sequẽtibus ꝟo diebꝰ plurimis dant̃. Admiſcet igit̃ aliqs ſquamã ferri ⁊ abſinthy comas[k] ⁊ piperis modicuꝫ vt nõ cacoſtomacha[l] ſit potio. Meliꝰ aũt fit ſi pelicinũ[m] ⁊ emiotis[n] herba in tali miſceant̃ diſtẽperãtia. Queadmodũ in frigidis exõrio caſſie[o] ⁊ coſtũ ⁊ herpilluꝫ ⁊ aniſuꝫ ⁊ his ſimilia. Calide aũt diſtẽperãtie illa danda ſunt:ambe eniz herbe opari pñt:eteniz maxime reſoluũt ſplen ⁊ diſtẽperantiã minuũt oino ⁊ augmentari nõ ꝑmittunt. Quecũqꝫ aũt ſunt frigide ⁊ ſicce diſtẽperãtie canudria[p] ⁊ tenerarios ⁊ gẽtiana ⁊ mirabolani ⁊ calamentum ⁊ ciclamẽ ⁊ pencedanus ⁊ achorus ⁊ ſcordeõ ⁊ trifoliũ ⁊ ipericõ ⁊ agnus[q] ⁊ opopencedanum[r] ⁊ centaurea vtraqꝫ ſi ſicca fit ⁊ his ſimilia:⁊ ſcolopendria ⁊ farina lupinorum data curant omnia. Alia ꝟo cum vino ⁊ aqua ⁊ cum oxymelle potata ſcilicet. Miroficobalano quã ⁊ mirabolanuꝫ nominant niſi cum puſta[s] bibatur mox vomit̃: hoc aũt modo ſingula adhibenda ſunt ſicut dictum eſt.

¶ De trociſcis. Cap. CXLVIII.

Confectos aũt trociſcos q non ledũt ſtomachũ de plurimis cõfectionibꝰ hos tres elegimus. Ex qbus primus eſt trociſcus aptus ſtomacho:vteris aũt eo ad omnẽ paſſionẽ plenis:facit aũt ⁊ ad ipaſmata ⁊ trimata[t] ⁊ ventoſitatẽ ⁊ mulierũ paſſiones. ℞. ſmirnis[u] .ʒ.vj.nardi[x] idice.ʒ.iiij.aut pro nardo idica mittes nardi[y] celtice.ʒ.vj. coſti.ʒ.vj.oppoponaci diptami ⁊ pẽcedani[z] radicis corticis capparũ radicis corticis ꝑiclimeni[&] radicis corticis elitrodani[?] armoniaci gutte.añ.ʒ.iiij. Aliq mittunt ⁊ ireos.ʒ.ij.⁊.ʒ.Cũ oxymelle aũt facies trociſcos obolos duos pẽſantes ⁊ dabis cũ oxymelle vnũ. Noſter aũt trociſcus de quo iaꝫ dictũ eſt:eſt cũ adiũctione admirabilis ⁊ expediẽs eſt oibꝰ ſpleneticis paſſionibus ꝓcipue aut qbus in tumore grãdi ⁊ duritia nimia fit ſplen:dabis quoqꝫ hũc ⁊ pueris ⁊ maxime ſi multũ amili ei admiſceat̃. Scribo aũt tibi ⁊ aliã potionẽ cui nõ inueniri põt melior que a nobis frequenter eſt data ⁊ ꝓbata:que. ℞. cappare radicis corticis miricis[z] aſpleni[aa] herbe ſquame ferri pelicini[bb] .añ. ʒ.vj.mirabolani.ʒ.x.gutte armoniaci.ʒ.viij. ſticados. ʒ.x.abſinthy pontici.ʒ.iiij.facies autem trociſcos dracmeos ⁊ dabis cum oxymelle.j.

¶ Item epithima. Cap. CXLIX.

Epithima aũt me cõfectũ trado tibi:qð. ℞. mirabol'.piſtatorũ ynãtos[cc] armoniaci gutte bdelly ſtiptici[dd] capparis radicũ corticũ aloxanti[ee] .añ.ʒ. xlviij. oppoponacis pinguis.ʒ. viij. ſtoracis[ff] mãnis.añ.ʒ.j.viſci quercini.ʒ.xij. cere. ʒ.xxiiij.ſolues armoniacũ cũ ſalis flore:capparẽ aũt ⁊ mirabolanũ ⁊ mãnis cũ aceto teres:cerã aũt malaxabis ad ignẽ ⁊ miſcebis ⁊ teres ⁊ cõfecto vteris. Facit aũt hoc medicamẽ ſpleneticis: maturat eniz duritias ⁊ tumores fortiter minuit ⁊ reſoluit ⁊ cõſumit ſplenis ſcyron[gg]. Sed ⁊ ipſi mirabolani piſtati ſoli ⁊ ſuppoſiti iuuant fortiter ⁊ canutria[hh] ⁊ periſtereon[ii] cũ axongia veteri porcina impoſita ſanat.

cc .i. floris vitis maxime agreſtis. Jañ.
dd A loco.
ee .i. floris ſalis ⁊ inuenitur ſupra petras nili fluminis.
ff .i. minuti thuris.
gg .i. duritiem.
hh .i. camedreos
ii .i. verbena.

¶ De tuſſe. Cap. CL.

Quod ſi tuſſis exagitat de ſubtili ⁊ acro catarro fcã ꝓhibẽda[kk] eſt accepto medicamie diacodion aut trociſco trigono. Et ſuperpones ſpleni epithima quo poſſit extenuari. Qð ſi his vti aliqua nõ permittat cã ſupponenda eſt capiti embroca de aliquo trociſco cũ aceto ⁊ oleo ro. ad mellis ſpiſſitudinẽ tẽperato. Optimꝰ aũt eſt ad hec crocodis trociſcus cum aceto ⁊ oleo roſato tritus ⁊ embregmati[ll] impoſitus iuuat. Conſpiſſat eniz ſubtile reuma ſimul ⁊ ignitum ⁊ acrum temperat infrigidando ⁊ pauſare facit tuſſem ⁊ ſomnum preſtat.

kk Tuſſis.ſ.
ll .i. anteriori pte capitis.

¶ Cauſa que eſt hydropicie Alexandri. Cap. CLI.

Hydropicia chronica paſſio eſt ⁊ ex frigore epatis generat̃ itavt nõ poſſit trãſmutare ⁊ coquere cibos in ſubãꝫ ſanguinis:ſed in qualitatez aque mutati. Aut in ſpiritũ[mm] aut flegma effecti hydropiciã generãt. De qua re[nn] tria ſunt gña hydropicie. Una igit̃ que de tenui hũore ⁊ aquoſitate eſt gñata ⁊ dicit̃ aſchites. Alia aũt ex vẽtoſitate ſpũs[oo]:⁊ dĩ tympanites. Tertia ꝟo q̃ ex flegmatico ſanguine in toto conſiſtens in ſanguine fit ⁊ appellatur anaſarca vel leucoflegmantia. Manifeſtum eſt ergo quia ſi paſſio cognoſcatur facilius curatur.

mm .i. ventum.
nn .i. ob quã rez.
oo .i. acris vel vaporis.

¶ Signa. Cap. CLII.

Aschiten ergo cognoſcis cuꝫ vẽter repletus humoribus q̃ſi in vtre aliquo huc ⁊ illuc cõmoto clocando decurrit. Tympanites aũt ꝑcutiẽtibꝰ nobis ad ſimilitudinẽ aliquã reſonare vꝫ queadmodũ tympanuꝫ. Anaſarca aũt qñ ad ſimilitudinẽ carnis mortui corpis totũ corpꝰ intumeſcit ⁊ imprimẽtibus nobis digitis:foſa efficit̃ ⁊ releuatis digitis nõ ſtatiꝫ replet̃. Fit aũt vnaqueqꝫ paſſio hydropicie. Aut patiẽte epate aut cõpatiẽte. Cõpatit̃ eniz aut ex ſplene male hñte aut colõ aut miſinterio[pp] ⁊ matrice:⁊ ex renibꝰ ⁊ veſica ⁊ ex fluxu ſanguinis mulieribus. Et ex mẽſtruoꝝ abſtinẽtia ⁊ ex frigida pulmonis diſtẽperantia ⁊ diafragmatis ⁊ ex alys multis locis. Quoꝝ vniuſcuiuſqꝫ locũ prius cognoſci opꝫ:⁊ ſic poſtea accedẽdũ eſt ad curationẽ paſſionis. Quibus ergo ex frigido epate aut pulmone aut diafragmate fit hydrops hy ꝗplurime tuſſem patiunt̃ ⁊ nihil expuunt rationabile ſꝫ tm̃ exagitantur ſolũ vt tuſſiant. Et cõſtrictio ventris contingit ⁊ inflatione viſcerum

pp .i. inteſtino ſecũno a meſis qð eſt mediũ ⁊ euterũ qð eſt inteſtinum. Jañ.

retineṫ vẽtris humectatio. Uesica aũt ꝛ misinterio[a] infrigidatis[b] ꝓpria hec sunt signa. Uẽtris maxie effusionẽ patiunṫ ꝛ corruptiões frequẽtes ꝛ mordicationes itestinoꝝ. Eteniꝫ subsequiṫ mordicatio cholericã egestionẽ faciẽs vẽterqꝫ possideṫ a cholerica supfluitate acro in itestinis existẽte flate. Ex pulmõe ꝟo patiẽtib⁹ erit ꝯtẽplãdũ: qꝛ ꝛ tusse exagitanṫ ꝛ frigido effecto corde totũ corp⁹ ꝛ pedes iflãmaṫ plus alijs oib⁹ mẽbris. Fiũt aũt tales hydropicie maxie i autumno.

a .i. intestino ieiuno. Iañ.
b .i. a naturali calore destitutis ꝛ ab extraneo obsessis.

Curatio hydropicie. Cap. CLIII.

Curari ergo opꝫ oẽs hydropicias ab initio euacuatiõib⁹ Sꝫ asciteꝫ ꝛ tympanitẽ ꝑ solas catarticas purgatiões Anasarchã per flobothomũ iterduꝫ opꝫ curari: qꝛ ex plenitudine sanguinis fit. Nã quãtũ ad frigoreꝫ nõ expediebat flobothomari. Sꝫ q:ñ sublata plenitudine nã leuior efficiṫ ꝛ minorata cã facili⁹ restauraṫ. Uidem⁹ aũt qꝛ ignis sub viridib⁹ lignis posit⁹ ꝑiclitaṫ Et iterũ sublatis eis a qbus ꝑiclitabaṫ accẽdiṫ. De qua re anasarcha flobothomãda ẽt interdũ est. Dicẽda est igiṫ per ꝑtes curatio eoꝝ ꝛ qũo eos enutriri opꝫ: ꝛ qualiter fomentari aut cataplasmari debeãt: ꝛ qũo oporteat vti medicaminib⁹: ꝛ ex qbus reb⁹ adhibẽda est curatio anasarche hydropicie. In ꝑmis igiṫ flobothomũ añ oẽs alias curationes q̃s dicturi sum⁹ adhiberi opꝫ si ṽtus ꝛ etas ꝑmittat. Qḋ si aut etas aut ṽtus nõ sunt fugiẽda est sanguinis detractio. Et vt ṽtus reparari[c] possit agendũ est. Opꝫ aũt si repareṫ ṽtus auferri sanguinẽ ꝛ malis releuato[d] humorib⁹ ad alia adiutoria est cõfugienduꝫ. Et mox in ꝑmis pigra antidotũ dandũ est. Hoc enim medicamẽ ꝛ ꝯstipata loca apit ꝛ viscera ꝯfortat quo[e] ad h̃ ꝓcipuo vtimur adiutorio. Post cui⁹ vsum aptis poris ꝯstipatis ꝛ viscerib⁹ desiccatis ꝛ aliquãtulũ detractis humorib⁹ ꝛ poris latioribus effectis ad fortia modicũ trãseundũ est medicamẽta q̃ purgare valeãt. Opꝫ aũt nõ dari de semel catarticuꝫ vt nõ obtundaṫ virtus: Quis enim supabũdet qui euacuãdus est: humor tñ paulatiꝫ est educẽdus. Scimus eniꝫ ꝙ de semel data purgatio vẽtris magis ledit egrotantẽ. Melius est ergo paulatim ꝛ caute purgare hoc qḋ ledit. Optime igiṫ purganṫ de sambuci succo. s. ex radicib⁹ corticis secũde data potiõe cõdimẽto facto. Et lacterides faciũt silr. Et lepidos[f] calcu. Sꝫ nihil meli⁹ hac potione inueniṫ que cõficiṫ hoc mõ camelee[g] folioꝝ vñ cocognidion colligiṫ. ʒ. j. calcucecaumenon[h]. ʒ. ij. anisi. ʒ. j. dabis aũt ad bibendũ in aqua. In initio qdẽ ʒ. j. Et cũ releuata fuerit ṽtus. ʒ. ij. dabis aut plus aut paulomin⁹ ꝭm ṽtutis qualitatẽ. Post has ergo potiones dande sunt euacuationes: deinde sunt potiones que adapiant ꝯstipata loca. Qualis est diamigdaleon trociscus: hoc enim sine molestia constipata loca aperit ꝛ relaxat ꝛ in initio scyron[i] facto in epate datus frequẽter in potione soluit oẽm duritiã ita vt ad ꝑfectã regressus sanitatẽ est nullũ inibi duritie reliquaṫ vestigiũ. Cõfectio aũt eius hec est. ℞. anisi apij seminis assari absinthij amigdalaꝝ amaraꝝ. añ. ʒ. iiij. cũ aqua facies trociscos dracmeos: vteris aũt hoc trocisco ad eos qui ex pingui ꝛ grosso humore ꝛ spisso in epate anfraxiꝫ[k] patiunṫ vl̃ ad eos qb⁹ nõ satꝫ nimis in epate dolor fit. Et si aliq dolores i itestinis ꝛ vẽtre fuerit ꝛ in hypocũdria amasoni⁹ q vocaṫ trocisc⁹ bñ faċ si deṫ: ꝛ iuuat cãꝫ eteni anodin⁹ ẽ ꝛ ꝯstipata apit ꝛ pagoriꝫat. i. mulcet seu mitigat. Frequẽter aũt hec[l] patiẽtib⁹ apoꝫima dedi factum de xilocassia ꝛ spicanardi ꝛ aꝫaro.

c .i. fortificari ad sustinẽdũ flobothomiã.
d .i. euacuatione alleuiato.
e .i. ꝛ illo.
f .i. squama eris.
g .i. laureole.
h .i. eris vsti.
i .i. apate duro.
k .i. oppilationẽ.
l .i. dolores in itestinis ꝛ vẽtre.

Curatio anasarche hydropicie. Cap. CLIIII.

Cataplasma autẽ facies de fenugreco ꝛ ordei farina ꝛ herbe absinthij puluerẽ plus mitte sqꝛ satis iuuat. Eteniꝫ cõfortat viscera ꝛ sine mordicatione desiccat in ꝓfundo humores. Addes ad hec ꝛ cymini puluerẽ ꝛ anisi ꝛ masticis ꝛ ruthe seminis ꝛ cũ vino ꝛ melle coctis seminib⁹ vteris cataplasmare. Per hec igiṫ relaxatis visceribus ꝛ rarefactis per dies. v. aut. vij. vti opꝫ. Post hec epithimate mixtã habẽte virtutẽ qḋ ꝛ ꝯfortare ꝛ relaxare ꝛ mollire possit viscera: qḋ. ℞. croci. ʒ. xij. aloe. ʒ. viij. masticis armoniaci thimiamatꝫ[m] bdellij. añ. ʒ. viij. storacis. ʒ. iiij. cere. ʒ. xxvj. adipis anserini. ʒ. xvj. hyssopi ceroti. ʒ. xxxij. olei cyprini qḋ sufficit. Si aũt estas fuerit aut febrcant oleũ rosaceuꝫ pro cyprino mitte: sicca eniꝫ cũ vino teres ꝛ reliqua superfundes. Qḋ si nõ solum epar sed ꝛ splen ꝛ stomachus tumorẽ cuꝫ duritia habeat: auferes modicũ sanguinis: ꝛ maxie si vene fuerint plene malis humorib⁹ ꝛ virtus ꝛ etas ipsi⁹ ꝑmittat ꝛ tꝑs nõ satis sit frigidũ sic opꝫ euacuationẽ fieri: ꝛ hoc ipm paulatiꝫ vt eueniteṫ nã q̃ grauata est a plenitudine: qꝛ si desubito nimis auferaṫ deijcieṫ ṽtus ꝛ infrigidabiṫ epar. Propter qḋ diligẽter opꝫ ꝯsiderare si sit ꝓsumẽdũ sanguinẽ auferre hydropico. Infert eniꝫ periculũ si nõ cõpetẽter adhibeaṫ flobothomia. Nã negligẽter adhibita interdũ mors subsequiṫ. In qbus igiṫ visceruꝫ constipatio nimia est ꝛ inflãmatio scyrodis[n] ꝛ virtus fortis est in his sanguinis euacuationẽ opꝫ fieri anteqꝫ alie adhibeanṫ adiutoria: ꝛ maxime si fortes fuerint. Quibus ẽt epithima h̃ est iponendum qḋ facit ad splenis ꝛ epatis duritiem. Fortissimum enim est hoc medicamen qḋ recipit gutte armoniaci. ʒ. xvj. iris illirice[o]. ʒ. xvj. oppoponacis. ʒ. viij. cacreos[p]. ʒ. vj. bdellij. ʒ. xvj. storacis adipis vitulini galbani. añ. ʒ. viij. piperis grana. clx. cere. ʒ. xlviij. olei irini fecis qḋ sufficit. Ad sicca autẽ terenda vinum qḋ sufficit. Oportet autem his non solum malacticis[q] vti medicamentis aut diaforeticis: sed etiam eis medicamentis que tumorem reprimant qualia sunt: que ℞. cere picis sicce stipteree[r] humide nitri mannis[s]. añ. ʒ. cxcij. aloe. ʒ. xcvj. pyretri. ʒ. xxviij. aristologie. ʒ. xxiiij. olei. ʒ. xxiiij. aceti qḋ sufficit. Cataplasma aut epithima ad eos qui hydropici sunt qui dicuntur anasarche ꝛ anfraxim[t] vel duritias patiuntur talia sunt adiutoria adhibenda. His autem qui mediocreꝫ habent anfraxiꝫ[u] vtile est vt in potione accipiat trociscum diamagdaleon qui in epatis passione teneṫ scriptus. Hi ꝟo quibus magna ꝛ nimia prospicitur esse anfraxis. i. constipatio fortiora danda sunt antidota: ꝛ maxime si in epate scyron[x] patianṫ. Ex quibus primus est: qui. ℞. croci spicenardi squinanti cinnamomi smirnis[y]. añ. ʒ. ij. mellis atici[z] non cocti. ʒ. xxv. facies auteꝫ trociscos dracmeos ꝛ vnum dabis trociscũ in vino ꝛ melle optimum est adiutorium hoc ad epatis scyron[&] purgandum: iuuat autem optime.

m .i. aromat[...] fecis stor[...]
n .i. duriti[...]
o Al loco.
p .i. semini[...] le.
q .i. mollit[...]
r .i. alumin[...]
s .i. minut[...] ris.
t .i. oppila[...]
v .i. oppila[...]
x .i. duritie[...]
y .i. myrrhe.
z Al loco.
& .i. scliros[...]

De hydrope asclite ꝛ tympanite. Cap. CLV.

Hec adiutoria que dicta sunt iuuant optime etiã hydropicos qui dicũtur asclites ꝛ tympanites. His eniꝫ magis catartica expediũt vel ea que diuretica sunt: ꝛ ea que per vẽtrem aquam purgare possunt. Nihilominus autem faciende sunt fricationes cum sale ꝛ oleo omotribro[?] ꝛ sicionio[z] ꝛ cyprino. Ipsam igitur fricationem mediocrem

? .i. oleũ oli[...] q? p? t[...] recipit foli[...] ue vt magis amarum.
z .i. de radic[...] cumer[...] agre[...]

diocrē fieri opꝫ. Ita vt nō violēter ex ꝓfundo alia trahat̄ mā: s; ea extrahat̄ sola que in cute est ⁊ in summitate sola tenet̄ vt possit ipsa euentari aut digeri. Opꝫ igit̄ ⁊ cū his medicamēta adhiberi ea q̄ nō solū digerāt humores: verūetiā q̄ tumores ꝓhibeāt ⁊ desiccēt. Qualia sunt que vocant̄ hypoteriō quoꝝ multa sunt ab antiqs dicta ⁊ inueniunt̄ apud antiquos plurima ad hec cōposita. Optimū aūt ⁊ fortissimū ⁊ oiu; violentius est qd. ℞. resine frixe. ʒ. clxxxiij. cere picis sicce. an̄. ʒ. cxcij. stipteree[a] humide nitri sulphuris viui mānis[b]. an̄. ʒ. xcvij. pyretri. ʒ. xxviij. bdelly gutte armoniaci cardamomi visci q̄rcini aristologie olei. an̄. ʒ. xxiij. aloe. ʒ. xlvj. aceti qd sufficit conficies ⁊ vteris: nihil tn̄ hoc est minus ad diaforesim faciendū ⁊ ad reprimēdū tumores hoc: qd. ℞. calcāti[c] affronitri[d] aloes an̄. ʒ. iiij. psimicij[e]. ʒ. vj. cere. ʒ. vj. olei. ʒ. x. aceti accerrimi qd sufficit tere: sicca cū aceto donec ad spissitudinē mellis redigant̄. psimiciū[f] aūt cū oleo coques donec amolentū[g] fiat. Et mittes cera; ⁊ sic in mortario per ptes malaxabis ⁊ vteris: nō solū eni; ad hydropicos sed ad plura vtilissimū est: splen eni; resoluit: apostemata desiccat sclirosim[h] ⁊ ophienas[i] in articulis humores coagulatos desiccat ⁊ soluit ⁊ hydrocephalas[k] ⁊ ante romata[l] ⁊ sceomata[m] cu; resina adhibita parotidas[n] sanat. Et alia multa mirabiliter facit vnde nō est cōtēnendu; pp vtilitates specie; ad hydropez ascblitē in qbus nō est multa duritia in hypocundrys. Si aūt duritia nimia fuerit in hypocūdrys ⁊ epate vteris adiutorio qd possit viscera malaxare[o] ⁊ digerere oēs qui in alto: idest in epiplo[p] ⁊ pitoneo[q] cōtinent̄ humores: vteris eo ⁊ ad alia satis plurima. ℞. aūt cere pituine picis bricie nitri ericy[r] lauri baccarum siccaꝝ sepi taurini gutte armoniaci mannis[s] an̄. librā vnā: que soluēda sunt solue ⁊ sup̄sperge puluere; fundes in mortario ⁊ terens tolles ⁊ vteris. Et ad hydropē ⁊ tympanitez ⁊ scyrodon[t] in epate habētes facit idem predictu; adiutoriū. Plus tn̄ ⁊ melius aliud opꝫ considerare qd bene possit ⁊ ventositates digerere ⁊ malaxare[u] duritias. ℞. aūt hec resine frixe stipteree[x] humide nitri eritri[y] sulphuris viui mānis. an̄. librā vnā. picis sicce cere. an̄. lib. v. olei vetusti cotilam[z] vnā; aceti ad sicca terenda quod sufficit teres ⁊ vteris probatum est. Ebibit naq; de profundo extrahendo humores ⁊ scyron[&] soluit.

a .i. aluminis.
b .i. minuti thuris.
c Est spēs vitreoli. Iañ.
d .i. spume nitri.
e .i. ceruse plūbi.
f .i. ceruse plūbi.
g .i. nō iuiscās digitis nec inquinās eos dū tangitur. Iañ.
h .i. duriciē.
i .i. tumores molles.
k .i. aquā in capite. Iañ.
l Sunt tumores cuti si'es vel tumores sine dolore. Iañ.
m .i. tumores i se pinguedinē vel adipem hn̄tes. Iañ.
n .i. apostemata retro aures.
o .i. mollire.
p .i. omento seu membrano vel mappa vētris. Iañ.
q .i. siphac. Iañ.
r .i. rubei.
s .i. minuti.
t .i. apa durum.
u .i. mollire.
x .i. aluminis.
y .i. rubei.
z Est pōdus vnē. Iañ.
& .i. duriciem.

¶ De dieta hydropicoꝝ. Cap. CLVI.

Eu epar patiat̄ siue cōpatiat̄ ⁊ ex eo hydrops generetur: q; epar sanguine; ex cibis generat ⁊ p omne corpus sanguis nutrimēta trāsmittit: propterea opꝫ ꝯsiderare ciboꝝ qualitates vt hu ministrent̄ qui facile digerunt̄ ⁊ anadosi;[z] faciūt. ¶ Optim⁹ est igit̄ panis clibanicus hn̄s in se seminū grana cōpressa que ventositate; tollāt ⁊ per vrinā deducāt humores: qualia sunt anisum cyminū feniculi semen ⁊ synoni[z] semen. Prohibēdus est tamē ne panē multu; comedat. Qui fuerit hn̄ fermētat̄ accipiat̄ cū supradict[is] seminib⁹: q; nō h; in se aliqd spissu; aut anfraticū[aa] qd cōstipare possit. ¶ De olerib⁹. Olera aūt eos opꝫ accipere ⁊ maxime si sine febre sint que calefacere ⁊ attenuare possint. Qualia sunt apiu; petroselinū ⁊ daucus eruca ⁊ pulegiu; ⁊ rapa ⁊ caulis ⁊ alia que sunt hys sil'ia que extenuāt ⁊ euacuāt ⁊ calefaciūt. ¶ De piscib⁹. Piscib⁹ aūt vtant̄ aspratilibus[bb] in iuscello cū aniso ꝯditis aut pipe modico admixto. ¶ De volatilib⁹ pullis vti opꝫ ⁊ auib⁹ mag̃ agrestib⁹ q̄ domesticis: q̄les sint merule turdi turtures ⁊ aues minute p̄ter illas q̄ saginate sunt. ¶ De carnib⁹. Carnes vo opꝫ mediocriter accipere ⁊ magis que nō in eis sunt pingues ⁊ maxie agrestes: quales sunt caprina ceruina capriolina aprina. Lepores eni; sunt ꝓhibēdi. Fiat igit̄ coctio eaꝝ cū aliq̄bus qui extenuēt cibis. Et assata magis si sint ⁊ suauius accipiunt̄ ⁊ meli⁹ iuuant. ¶ De ostracoderinis. Ostracoderina[cc] q̄dē greci appellāt ostracos aut ciricia aut scema sed modice dent̄ desidery cā. Nā quātū ad passionē pertinet eis maxie q̄bus nō est calor aut febris amplius[dd] ꝓhibēda sunt ⁊ magis q̄ tympanitez aut hydropē patiunt̄. ¶ De leguminib⁹. Pene oīa legumia sunt ꝓhibēda ⁊ maxie tympanitibus. De tragimatib⁹[ee]. Tragimata aūt nihil incōgruū est accipere: qualia sunt amigdale aut pistacie. Vue aūt aut dactyli raro. ¶ Castanee vo aut nuces ing̃tū poterit nō sūt accipiēde. ¶ De vino. Vinū quidē accipiendū est cirriū[ff] aut ascaloniū[gg] ⁊ maxime vetustu; ⁊ gelolisum[hh]. ista eni; ⁊ vrinā ꝓuocāt ⁊ desiccāt. Nihil eni; hydropicis his vtili⁹ est nisi forte p poma[ii] absinthy ⁊ maxie que recipit cassiā ⁊ spicā nardi. Ampli⁹ aūt eerte apiatū[kk]. Ab aly s aūt oib⁹ p pomis[ll] abstinēdū sunt. ¶ De exercitatiōibus. Exercitatiōes sup oia alia hydropicis multū expediunt ⁊ maxie in maritimis locis ⁊ caballicatio[mm] ⁊ in cathedra huc illuc ferat̄: ⁊ si p̄nt pedib⁹ gestari vtilius est. De fricatione. Fricationē vti quoq; opꝫ ⁊ maxime hydropicis: hec eni; aperit poros ⁊ extenuat humores ⁊ digerit. Nihil eni; sic nocet hydropicis q̄ si poris cōstipatis aut cōdensatis nō concedat̄ digestio vt q̄ collecte sunt vētositates ⁊ hūores digerant̄. Qd si poris clausis nō digerant̄ necesse est vt in vētrē aut peritoneū[nn] recurrant. Fricari igit̄ opꝫ eos siccis manib⁹ aut cū oleo ⁊ sale interdū ⁊ cū sicionio[oo] vel cypno oleo. ¶ De balneo. Balnea nō sūt adhibēda. Nā frequēs eoꝝ vsus plus nocet q̄ iuuet. Et maxime eos qui frigide sunt distēperātie: q̄m de balneis didicim⁹ magis infrigidari corpora q̄ calefieri posse. Nā balneū viscerū cāe nō expedit. Et iō vtendū est eis q̄ extenuare ⁊ cuentare vel digerere p̄nt. Qualia sunt farina orobi ⁊ sal nitrū: ⁊ si que sunt his sil'ia. Nā sunt multa ⁊ alia cōposita ab antiquis que extenuare corpus ⁊ digerere possunt. Opꝫ ergo ꝯsiderari vtilia talia ⁊ ex ipsis eligere que talia sunt. Sic eni; eos qui sine febre sunt hydropicos oportet curare.

z .i. redditionem seu distributionē debitā cibi ad mēbra.
z .i. petroselini agrestis.
aa .i. oppilatiuū.
bb .i. petrosis.
cc Ostracoderia inqt Iañ. sunt aialia testosa ⁊ maxie pisces testosi eadē ostraca vocantur.
dd .s. q̄ vbi nō ē calor aut febris vl' ampli⁹ q̄ desideriū cā.
ee Sūt fructus q comedunt̄ i secūdis mēsis .s. post prādiū vel post cenā ⁊ maxime clausi i testis vt nuces.
ff A loco.
gg A loco.
hh .i. antiquū.
ii .i. potio. Iañ.
kk .i. potio apy.
ll .i. potionibus.
mm .i. equitatio.
nn .i. syphac. Ianuensis.
oo .i. de radice cucumeris agrestis. Iañ.

¶ Ad eos qui cum febre hydropisim patiunt̄ curatio. Caplm. CLVII.

Uod si febriant hy q hydropici sunt nō opꝫ satis vti cibis calidis. S; neq; q̄ calida sunt viscerib⁹ apponēda sunt aut potiones sunt calide dāde aut antidota aut catartica. S; sufficit olerib⁹ nutriri: q̄lia sūt intiba[pp] ⁊ troxima[qq]. Et caulis ⁊ malua aut rapa his mixta ⁊ cicoree ⁊ maxime apy radices: dabis autē eis in mixtura porroꝝ capita cocta sepi⁹: ⁊ elixos asparagos. S; eis antidota frequēter ne dent̄ fugiendū est ⁊ magis ea que sicciora ⁊ acriora hn̄t medicamēta. Et catartica sil'r que nimiū calida sunt virtute. Nihil eni; est qd calidū pōt esse vt eos possit iuuare: q; sitis eis augmentat̄ ⁊ febres accēdunt̄ ⁊ etiā sub his augmētant̄ mala. Qui eni; ex acutis passionibus hydropici fiunt habent inflāmationes permanētes: hy enim sine intermissione febriunt. Et nō est mirandū quod in hydrope generata nō extinguit̄ calor neq; febris cessat ab hydropem patiēte: sed sub aqua

pp .i. endiuis. Iañ.
qq .i. endiuie agrestis. Iañ.

sepe ꝛ febris ignita frequentat̄. Cuius ꝓ q̄litate fit curatio vt calefacias ꝛ infrigides. Necessaria enim sunt febribus que infrigidāt: ſʒ hydropicos ledunt: nā hydropicū calefaciēdo iuuas sed febrē augmētas. Melius est ergo in tali cā mixtā adhiberi curationeʒ ꝛ tēperataʒ vndiqʒ ꝛ in ea que magis vrgēt insistere opʒ: ꝛ alia que leuior esse vr̄ nō est negligēda. Ita vt si nimia sit febris: tūc magis frigidis q̄ʒ calidis vtaris per que febres mitigant̄: qꝛ ꝯria cōtrarys curant̄. Nā nulla rōne hydropicie succurrit̄ ꝑus q̄ʒ amputet̄ febris ꝛ calor qui cōtra nāʒ est, cōsumat̄. Eteniʒ ꝛ hec [a] ipsa si diuturna fuerit occidet vl̄ si hydrops sola fuerit extinguit hominē. Oīs eniʒ distēperātia seu caloris seu frigoris si diuturna fuerit ꝛ optinuerit deycit̄ virtus ꝛ deiecta v̄tute cibus nō digerit̄ nec mutat̄ in sanguinē: ſʒ ex ipso vapore corporis aquā nutrit. Nā de sinthesi [b] corporis hydropici fiūt. Crede tn̄ Galeno dicēti. Uidemus eniʒ sinthesiʒ natā ꝛ hāc ex calore magis q̄ʒ ex frigore factā. Opʒ ergo ꝓuidere vt dixit Hippocras ꝛ p̄sentia ꝛ p̄terita ꝛ futura. Et sic ad curationem opʒ accedere. hydropicos eniʒ calefacere debere: q̄dā dicūt q febriūt ſʒ nō est verū. Nā scim⁹ multos frigidis iuuatos adiutorys. Hoc eniʒ cōtinget qn̄ distēperantia viscerū mēbra ad ꝓpriā reuertunt̄ nāʒ: ꝛ epar tēperatū sanguinē bonū generat. Si aūt calore aut frigore distēperatū sit nō expediētē sanguinē mittit corpori: sed corruptū aut certe aquā. Queādmodū ergo dictū est in oībus hydropicis in primis dieta est ministrāda. Et sic postea ad ea que purgāt veniendūʒ est. Et nō de subito vel semel ſʒ paulatiʒ vt dictū est danda sunt catartica aut cibi. Sed non eos q siccēt cibos aut acra medicamēta mox in p̄mis dari opʒ: ſʒ paulatim mediocribus ꝛ leuibus inchoandū. Et sic postea fortiora dāda sunt medicamēta. Et ea postmodū magis dāda sunt que plus calefacere ꝛ extenuare p̄nt corpus. Nā subitanee euacuatiōes ꝛ satis [c] calide adescationes [d] remittunt magis carnes ꝛ replēt humiditatibus corpus resolutis humiditatibus poti⁹ q̄ʒ euacuēt. Et si opus habeas vt infrigides sic vtere vt paulatim a modico incipias per partes addēdo. Et sic post eas venias ad maiora que magis ifrigidēt. Sic eteniʒ faciēdo sine lesione curatio fieri poterit vt infirmus facile ferat ꝛ cōsuetudo corpis paulatim tēperamentū accipiat. Purgabis aūt eos vt opʒ ꝛ sic venies ad balneū. Et egestatione [e] mediocres. Sʒ ad flegmaticos ꝛ frigidiorē existētē naturā optime sunt aque calide naturaliter. Tenuib⁹ aūt ꝛ siccis ꝛ febricitātibus de aq̄s fluminalib⁹ duplicibus sunt balnea vtenda oleo ꝓunctis [f]. Sed ꝛ eorum mutatio sit. i. de tepidis in calores transeant aut de nimis calidis in temperata vt dictum est ꝺm distemperantie qualitatem.

a .i. febris.

b Sithesis ꝛ atrophia idē ꝛ ē extenuatio nimia preter naturaʒ. Jan.

c .i. nimis.

d .i. cibi.

e .i. exercitia.

f Ipsis febricitātibus.

¶ Ad emoptoycos. Cap. CLVIII.

Nescio si est alia peior passio ista. i. q sanguinē expuūt nō ob ꝭ solū: qꝛ ipsa per se euacuādo occidere pōt hoīeʒ. Sʒ qꝛ pessima ꝛ diuturna cū terribili mētis turbatiōe passio generat̄. Quā plurime ergo festinare opʒ in p̄mis mox cognoscere passionē: vn̄ cā cōtingerit aut in quo loco q̄rela est facta. Quib⁹ agnitis curatio cōpetēs sic est adhibēda ꝛ differre non opʒ: qꝛ oīum egritudinū hec est pessima. Ante oīa scire opʒ qꝛ tribus causis sputuʒ vel vomit⁹ sanguinis cognoscendus est fieri. i. perixim: ꝛ diabrosim: ꝛ anastomasim vt greci vocant rixim dicunt cuʒ vena crepuerit. Diabrosiʒ dicunt cū vena amisso nutrimēto caro desuper ipsaʒ extenuat̄: ꝛ vena nudatur subtiliorqʒ effecta eius tunica seipsa comesta multuʒ desudat sanguineʒ ꝛ sic effusus intrinsecus per os redditur. Anastomasim autem dicunt cum ora venarum virtute amissa apertiora effecta ꝛ laxiora sanguinem refundunt extrinsecus. ꝛ sic aut vomitur aut per ventreʒ educitur in secessum. cognosces auteʒ vnāquāqʒ passionem generatam his signis.

¶ Signa diarisis. Cap. CLIX.

Diarisis igit̄ si fiat hoc mō cognoscitur cuʒ sanguis spuit̄. p̄mo q̄dē qꝛ aliud ꝓcedit vn̄ ꝯtingit venā crepuisse. i. aut vehemens clamor aut aliqua corporis oppressio aut percussura: aut si aliquod pōdus graue leuauit: aut si faciente [g] necessitate nimioqʒ frigore vexatus. Nam ꝛ nimia repletione sanguinis facta in venis rumpitur aut crepatur vena: aut ex nimia corporis ventositate rumpitur vena. his enim sepius venam crepuisse manifestum est.

g .i. cogente.

¶ Signa diabrosis. Cap. CLX.

Cognosces aūt diabrosim in venis cōtigisse ꝭ modo. P̄rio eniʒ paulatiʒ anamodice sanguineʒ expuunt ꝛ ꝑ singulos dies augmētat̄ sanguis: ita vt desubito ēt multū ꝓyciat̄ sanguinolētū sputū. Ceterū hāc passionē aut catarr⁹: aut in ore multuʒ salsa saliua p̄cessit: aut acres cibi aut nimiū pingues aut ieiunia lōga. Si aūt ꝛ cū ipso sanguine videat̄ aliqua carnosa ꝓycere aut mēbranis sil'ia sint permixta ad hec magis estimandum est diabrosim in gargale [h] locis in venis factum fuisse.

h .i. faucis lo[cis]. Gargallis galle gallice gate.

¶ Signa anastomaseos. Cap. CLXI.

Anastomasim hoc mō cognosces. primū q̄deʒ nihil ex his p̄cedit q̄ in risi ꝛ diabrosi fieri dixim⁹: ſʒ magis dieta humidior ꝛ calidior p̄cessit. ꝛ balneorū vsus ꝑmultus [i]. ꝛ vbi vel māserint vl̄ manēt calidus fuit cubiculus aut ipsa regio calida est. Si eniʒ aliq̄d hoꝝ fuerit ꝛ modicū sputū sanguis augmētatū est cognoscas anastomasim venarū eē factā: hec eniʒ signa ꝑspiciēdo poteris in initio cognoscere que cause emoptoycum facit.

i .i. valde m[ultus].

¶ Ut scias ex q̄bus locis fluat sanguis. Cap. CLXII.

Si ergo multū ꝛ repēte proycit̄ sanguis: si flauus aut spumosus sit: ꝛ sine dolore sit q patiat̄. sciēduʒ est qꝛ de pulmone fluit sanguis desubito ferat̄: existimat̄ de thorace eē. Fert̄ ēt sanguis ex pulmone sicut empicoꝝ: in q̄b⁹ inter thoracē ꝛ pulmonē vuln⁹ ꝯtinet̄. Cognoscēdū est nō ex iferioribus ꝑtib⁹ eē: ſʒ de faringa [k] ꝛ ēt fit [l] qꝛ sputū sine tusse: aut cū nō grādi tusse ꝓycit̄: vt ꝛ de ore spuētib⁹ sanguinē. nā ꝛ de stomacho sine tusse vomūt ꝛ nō cū sputo cōtingit. Sic eniʒ possibile est cognoscere causam vnde fluit sanguis aut in quibus ipsa passio consistit locis. Ceterum ꝟo de curatione eorum erit dicendum.

k .i. fauce.

l De localis [...]

¶ Curatio risis in emoptoycis. Cap. CLXIII.

Si in quocūqʒ loco crepuerit vena ꝛ sanguis per os reddat̄ subuenire opʒ oīmō. Conuenit ergo mox de brachio venā tangere ꝛ nō nimiā desubito facere sanguinis detractionē: ſʒ bis ꝛ tertio ꝛ paulatim est auferēdus. Et maxie est ꝭ faciēdū si plenitudo assit sanguis anteq̄ʒ acciderit egritudo aut ventositatē nimiā vel inflationem passus

nem passus est: ꝛ etate sit plena.i. ꝑfecta qui patiť. Si ꝟo soluta eē videať adhuc ꝟtus adhuc ampli⁹ auferē dus: ꝛ tūc magis securi⁹ desubito auferēdus ē sāguis ꝛ nihil min⁹ iuuat ꝙ̄ si per ꝑtes auferať sanguis. Scio aūt ego quosdā in brachio cū nō fuissent inuēte vene de manu fecisse euacuationez: ꝛ plus multo eos fuisse iuuatos. Si.n. ex longiorib⁹ mēbroꝝ locis detraxeris sanguinez leuigata mãe molestia multo meli⁹ fit antipasis [a]. Post aūt sanguis detractionē iubēdus est vt sit sibi sollicitus vt nō fortiter respiret. Et si expuerit sāguinē postea aq̄ saz mulsaz ei sorbē iubebis: vt ꝛ trūb⁹ si est sanguis resoluať: ꝛ effusio repmať mãe ipsi⁹.

¶ De dieta emoptoycorum. Cap. CLXIIII.

Sit autem eis oīs cib⁹ stiptic⁹ mediocriter: q̄lis est succ⁹ alice [b] aut ptisane: erit aūt multo melior ꝛ fortior sorbitio si sit de amilo triticino ꝛ modico mellis sil' coctū sit cū ipso succo de amilo facto. Nō aūt ꝑsente ptisana: succo vteris faris aut de simila aut succ⁹ vue factis: ꝛ micis panis in cal'a aq̄ ꝛ ouoꝝ vitella sup his oīb⁹ sunt vtilia. Opz aūt neqȝ sorbitiones neqȝ aliquos cibos dari calidos: sȝ oīa sint tēperata ꝛ magis ad frigiditatez ducētia ꝙ̄ ad calorez. Eteniȝ hydria [c] est optima ꝛ magis iuuare pōt si sine sale comedať ꝛ oleo multo. ¶ De olerib⁹. Olera aūt dāda sunt malue lauate bn̄ sine sale ꝛ lactuce in pusta [d] cocte ꝛ cū aq̄ in pusta date. sil'r aūt ītiba [e] ꝛ porulaca. ¶ De volatilib⁹. Si ꝟo hec minime inueniant post dies. vij. accipiāt pullos ꝛ gallinas nō satis pingues ꝛ apoçimata [f] magis ꝙ̄ çimas. Comedāt ēt ꝑdices ꝛ de ataginis [g] pectora. Dabis ēt testiculos galloꝝ. ꝛ si hec ampli⁹ vētrē deponāt assiduāda sunt sine sale. Sic eniȝ cibāt ꝛ vēter eis nō corrūpiť amittētes succos dū assanť: ꝛ adhuc multo suauiores efficiunť ꝛ stomacho aptiores. ¶ De anseribus ꝟo que nō satis dure sunt offerende sunt extreme ꝑtes ꝛ ventres. ꝛ de ouis ipsoꝝ vitella. Minuēte igiť sanguinis fluxione ēt pedes porcini dādi sunt. ꝛ asp̄atiles [h] pisces admixto aceto vbi coquanť. ¶ De leguminib⁹. Offerēda aūt sunt alica [i] ꝛ citrū ꝛ oriça [k] multū cocta ꝛ hec ꝛ īteruallo dāda sunt: ꝛ qn̄ sine febre sunt aut nō nimis febriūt. nā qn̄ sine febre sunt ꝛ si cū lacte coquātur nihil nocēt: ꝛ maxīe si cōsueti fuerint cū sani eēnt lacte vti. ¶ De pomis. Poma ꝟo accipiant mela [l] ꝛ maxime cydonia elixa: pira: sorbas: nespila. ꝛ si nimiā sitiȝ hn̄t ꝛ melonis ꝛ cucumeris īteriora dabis. ꝛ vuas dabis que suspēse fuerint vel exiccate sunt. Ficus aūt oīno ꝓhibēde sunt. ¶ De tragimatibus. Tragimata aūt pene oīa fugienda sunt: de quibus danda sunt pistacia [m] ꝛ amigdale ꝛ malagranata. Raro quideȝ dāde sunt vue ꝛ nuclei pinei ꝛ ħ [n] ipsa cū sanguinis fluxus quieuerit. ¶ De potionibus. Potio auteȝ in tota egritudine offerēda est calida aqua ꝛ hec nō calida [o] sed tepida [p] ꝛ gelida vel lactanea [q]. Si autē non pn̄t ꝑpter imbecillitatē stomachi calidā aquaȝ accipere ꝓcedēdū est: vt modicū accipiāt de olfaco melle [r] aut hydrorosato [s] aut ex malis cydonijs fcō hydromelle semel aut bis. In alijs aūt horis calidā [t] aquā vt dictū est ꝛ aquosam pustaȝ [u]. hec ergo sit diete obseruatio.

¶ Curatio ad rixim passionem. Cap. CLXV.

Abhibenda igiť sunt adiutoria ꝛ maxime his q̄ minime diligētius pn̄t custodire ciborum obseruationē. Primo quideȝ simplicia sunt offerenda. Et sic postea fortiora sunt ministrāda. Mensurāda sunt eniȝ adiutoria ꝺm magnitudinez passionis ꝛ virtutē infirmantis: ꝛ sic sunt ministranda. Sunt ergo adiutoria ad hoc q̄bus ꝛ ratio simul ꝛ experimenta subsistunt vel cōsentiunt. Sunt aūt hec simphiti [x] radicis decoctio potata repmit eruptiones venarū ꝛ sanguinē fluētez ꝛ sanat crepatiuū. Portacule [y] succus potatus optimus est ꝛ operatiuū adiutoriū. Si aūt hec nō sustineant accipere hec herbe eodē modo iuuare possunt rubi mora. ꝛ flores arboris roboris [z] ꝛ corticis ipsius mēbrane aut glandis que inter cutem carnēqȝ eius sunt mēbrane. Propter vehementiaȝ aūt vel asperitatē potionis optimuȝ est nō ipsas species tritas ad bibendū dare sed decoquere in aqua ꝛ ip̄m apoçima [ꝛ] dare. ¶ Itē aliud reupōticū potui datū satis iuuat. ¶ Itē lētisci [ꝯ] folioꝝ succus potui datus. ¶ Itē poligonie [ꝓ] succ⁹ que eis sanguinaria dr̄ ad hec nimis laudať. Nō soluȝ aūt ad ruptiones venaruȝ sed ad oēs emoptoycos succ⁹ ei⁹ aut ipsa trita ꝛ potui data aut cū lemnias [aa] frigidos bene iuuat. ¶ Iteȝ samnias [bb] ꝛ gisastereos ad rixim ꝛ ad oēs emoptoycos cuȝ aqua calida aut aliquo predicto apoçimate facit. ¶ Itē porri succus cū portucle [cc] succo equali mensura ꝛ modico aceti potus reprimit dia rixim.i. fluxū sanguinis. His ergo ꝛ sil'ib⁹ vti opȝ adiutorijs ad emoptoycos tp̄s custodiētes cōpetēs. Est aūt cōpetēs ꝛ optimuȝ tp̄s ad dādū potiones anteꝙ̄ sanguis refectio fiat ꝛ cū iaȝ defecerit flux⁹ sanguinis. Dabis aūt nō solū semel in die sed sepius: ꝛ tūc maxime qn̄ vrget frequēs molestia de sanguinis retētiōe.

¶ De embrocis ꝛ epithimatibus. Cap. CLXVI.

Superponende sunt aūt extrinsec⁹ circa thoracem embroce de lanis cū oleo roseo aut melino [dd] aut myrthino aut aceto modico aut vino austero nō satis vetusto infusis. Mutāde sunt ipse lane frequētius nā calefacte iterū mouent sanguinez. Doloribus aūt ꝑmanētibus circa thoracē nihil irrationabile est que ꝑagoriçent ꝛ desiccent ꝛ reprimant adhibere medicamenta. Maxime aūt ad tales passiones vtilia sunt que ex metallicis ꝛ aceto cōficiunť qualia sunt ambrosia que frequenter cōficimus aut dialteon aut barbara emplastrū ꝛ maxime Haleni. Ad molliores aūt ꝑsonas que non pn̄t fortiora ferre medicamina bene facit feniceon [ee] cum cere modico ꝛ oleo rosaceo in aceto resoluta ꝛ minaseon emplastruȝ ꝛ ea que dicta sunt emplastra.i. barbara ꝛ dialteon si bene soluanť cū aceto roseo aut fiāt ceroto molli sil'ia. Ad hec quoqȝ vtilia sunt.i. ad molliores naturas carniū vel qui imbecillo sunt corpore ad emoptoycos antidota ꝛ trociscorum confectio.

¶ De q̄tuor medicaminib⁹ ad rixim. Ca. CLXVII.

Quod si cōtingat ꝛ dolores ꝑmanere ꝛ sanguinis flux⁹ nō q̄euerit vtenduȝ est fortioribus medicamētis que cōficiuntur ad hec in antidotis ꝛ trociscis vl' cataputijs [ff] que adiutoria possint ꝛ sanguinē fluentē reprimere ꝛ dolorē mitigare vl' tollere ꝛ vētris fluxionē reprimere ꝛ somnū facere. Ad quaȝ rem multa ab antiq̄s inuenta sunt. Ex quibus nos nobilissima que ab alijs ꝛ a nobis ꝓbata sunt tradimus. Ex quibus vna est que. ℞. libani [gg] amili simphiti [hh] aā. ʒ. iij. tundes cernes subtilissimo tricocino puluerem ꝛ dabis coleariuȝ vnū cū modico puste [ii] in apoçima [kk] myrthe aut lētisci [ll] aut maligranati succo aut lenticule. Scd̄a aūt cōfectio. ℞. gessamias [mm] ʒ. xiiij.

[a] i. diuisio seu ad cōtrariuȝ attractio. Jan.
[b] Alica est gen⁹ tritici: q̄dā spelȝam putant.
[c] i. tri ꝛ sunt fila oblonga de pasta açima facta.
[d] i. aceto aque mixto.
[e] i. endiuia. Ja.
[f] Apoçima proprie est decoctio syrupata cū çuccharo vl' melle: ꝛ çima est decoctio nō syrupata.
[g] i. fasianis.
[h] i. squamosi.
[i] Est genus frumenti: q̄dā spelȝaȝ putāt. Jan.
[k] i. risi.
[l] Sunt fruct⁹ suaues gustu maiores pire. Jan.
[m] i. fistici.
[n] Dāda sunt. s.
[o] Vultum.
[p] In al's tēperata.
[q] i. tepida vt lac.
[r] Olfacū mel fit ex mixtura duarū partiū mell' ꝛ vna vue acerbe. Jan.
[s] i. aqua ros.
[t] Accipiant.
[u] i. acetum aque mixtum. Jan.
[x] i. cōsolide maioris.
[y] i. portulace.
[z] i. quercus.
[ꝛ] i. decoctionē.
[ꝯ] i. arboris masticis.
[ꝓ] Est quā arabes virgaȝ pastoris vocant. Jan.
[aa] Lēnias frigidos nō est auripigmētū vt q̄dā exponūt: sed est terra sigillata. Jan.
[bb] Sannias ꝛ gisatereos sūt due species terre.
[cc] i. portulace.
[dd] i. d cydonijs.
[ee] i. dactil⁹. Jan.
[ff] i. pillulis.
[gg] i. thuris.
[hh] i. consolide maioris.
[ii] i. aceti aque mixti.
[kk] i. decoctiōe.
[ll] i. arboris masticis.
[mm] Spēs terre est.

amili.ℨ.xiiij.dragaganti.ℨ.xij.gūmi arabici opij.aā.ℨ.xij.succi plantaginis aut poligonie[a] qd̄ sufficit facies trociscos dracmeos ⁊ dabis in potione cum aqua aut succo plantaginis aut poligonie herbe. Qd̄ si sine febribus est in pusta[b] dabis. Iste eniꝫ trociscus nō solū facit ad emoptoycos sꝫ ⁊ his'qbus dolores in thorace sunt vehemētes aut in vētre ⁊ ad alia plura bñ facit.

¶ Tertia aūt ꝯfectio. ℞.hec lemnias fragidos[c] amili libani gysastereos[d] gūmi stipteree[e] sciscis achatie scirre[f] .aā.ℨ.iiij.simphiti[g] .ℨ.vj.succi porri qd̄ sufficit facies trociscos dracmeos ⁊ dabis patiēti attēdēs nō solū ad passionē sꝫ ad patiētis virtutē:solues igit̄ trociscū in pusta[h] ⁊ dabis cū apoçimate simphiti aut rubi:valde eniꝫ expimētatū est. ¶ Quarta aut ꝯfectio. ℞.hec. Achatie stipteree.aā.ℨ.j.apoçime[i] aut papaueris qd̄ sufficit:facies ꝟo cataputias[k] ⁊ dabis tenere sub lingua:hec[l] eniꝫ maxie facit ad eos q ex faucib⁹ ⁊ trachea arteria sanguinem expuunt. Qd̄ si ex thorace vel pulmone proyciatur sanguis in potione solutaꝫ[m] vt supra dictum est dabis: ad oia enim mirabilis est.

¶ Curatio diabrosis emoptoycis. Cap̄. CLXVIII.

QUod si cōtingat diabrosiꝫ emoptoycis fieri ex quolibet mēbroruꝫ loco siue ex pulmone siue ex thorace aut ex faucib⁹ nō opꝫ iā stipticis satis rebus aut acris medicaminibus aut cibis sanare sꝫ magis que cōtēperare aut trāsmutare aut digere acrē possint humorē per quē anabrosis facta est. Fugere aūt opꝫ flōmiā. Quāplurimi.n.iueniunt̄ qui anabrosim incurrūt passionē corpe tenues ⁊ sicci thoracē hñtes angustū ita vt nō sint scapulati:de qua re[n] facilius in hanc incidūt passionē ⁊ in ptisim trāseunt.

¶ De cibo. Cap̄. CLXIX.

HOs ergo nos magis nutrire opꝫ cū ptisanis vt ⁊ ipsa grana ordei ⁊ succ⁹ vnū fiāt. Silr̄ aūt ⁊ alica[o] nihil in se acidū aut salsuꝫ hñte. Et nullatenus admiscēda sunt que extenuare pñt:sꝫ ecōtrario habeāt que glutinare ⁊ replere valeāt loca quales sunt amilus triticeus aut malue. Si aūt nō febriāt ⁊ lac ⁊ dragagāta[p] Olera aūt manducēt que infrigidare ⁊ humectare solēt:qualia sunt intiba[q] ⁊ troximus[r] ⁊ lactuce ⁊ malue. Post dies autēꝫ.vij.eis qui imbecilliorē hñt v̄tutē gallinas dabis sine sale ⁊ oleo maxime domesticas quaꝝ pectora rarius sunt comedēda ne calorē igerāt in loco vbi anabrosis facta est.

¶ Ad eos qui ex tristitia aut sollicitudine aut ex abstinentia sanguinem expuunt. Cap̄. CLXX.

HIt etiā aliqbus vt expuāt sanguinē maxime ex tristitia aut aliq̄ sollicitudine vl' ex abstinētia nimia aut labore multo aut ex vigilia multa aut ex catarro ⁊ ex acris ⁊ tenuibus humorib⁹ habēs initiū reumatismi. Qd̄ si aliqua hoꝝ p̄cedens fuerit cā nō solū gallinas sꝫ ⁊ steriles[s] de scrophis[t] maiores ⁊ porcastros[u] his dari opꝫ. Et pisces duras carnes habētes ⁊ pectines ex qbus ⁊ ysicia[x] facta dabis. Similiter aūt ⁊ astacos[y] biscoctos in aliqua aqua mutata ⁊ porcinos pedes sine oleo coctos. Et vt simpliciter dicā que cōspissare ⁊ replere vel obtūdere acredinē pñt dabis vt ea que fluxerūt in thoracē vel in pulmonē possint tēperari. Propterea ergo ⁊ poma[z] his danda sunt que infrigidare ⁊ humectare possunt qualia sunt mellonū carnes ⁊ mella[⁊] suspēsa ⁊ vue suspēse ⁊ mella non stiptica. ficus aūt oino ꝓhibende sunt.

a .i.virge pastoris. Jañ.
b Aceto aque mixto.
c Spēs terre est.
d Spēs terre est.
e .i.aluminis de pluma.
f .i.nigre.
g .i.cōsolide maioris.
h .i.aceto aque mixto.
i .i.decoctionis papaueris.
k .i.pillulas.
l Quarta confectio.
m Dictā quartā confectionem.
n .i.ꝓpterea.
o Genus frumēti est:quidā spelltam putant.
p Dabis eis.
q .i.endiuia. Ja.
r .i.endiuia agrestis. Jañ.
s .i.intestina.
t .i.porcis.
u .i.porcos castratos.
x ysicia sic fiunt coquunt̄ pisces vel carnes:⁊ postea ponunt̄ in aceto vl' vino ⁊ supaspergitur puluis odoriferaꝝ specierum.
y .i. locustas pisces. Jañ.
z .i.fructus.
⁊ Mella est fructus suauis gustu maior pipe.

¶ Signa si de capite fluit acredo. Cap̄. CLXXI.

COntemplandū est in his maxime si de capite fluit acredo ⁊ exinde fit cā. Prouideri ergo opꝫ si tussis quieuerit seu cōgesta[?] sunt que patiunt̄ loca. Si.n.nō fiat de capite fluēs ⁊ subtilis ⁊ acer humor pausare pōt tussis.

¶ Si de acris humorib⁹ passio fiat. Cap̄. CLXXII.

FIt autēꝫ hoc bñ si capiti que infrigidare ⁊ humectare pñt adhibeant̄:per hec eniꝫ regescit calor in eo ⁊ acredo i capite poterit minui. Neqꝫ eniꝫ frigidā in capite hñtes distēperātiaꝫ hūc calorē:aut acredinem patiunt̄:vt sanguinis fluat abūdātia. Pro qua re adhibendū est capiti oleū rosaceū per se aut cū aque frigide modico vt possit penetrare in altū:⁊ sic regescere faciat calorē q trahit ex inferioribus ptibus ⁊ adducit ad se ⁊ transmittit gargalioni ⁊ ad thoraceꝫ descēdit ⁊ ad pulmonē. Opꝫ ēt ad balneū eos duci. Qñ aūt hoc agenduꝫ est oleū rosatū ꝓhibendū est aut oxirodinū[z] frigidū ⁊ maxime si in solio ꝯtingat eū esse calidiori. Frigida aqua ꝓꝫ rōnē[aa] qua cōtēperetur distēperantia capiti mediocriter supermittēda. Sꝫ hoc opꝫ fieri qbus de capite cōsiderat̄ sanguis vt fluat nec de acris humorib⁹ sup̲ venaꝫ fit comestio carnis. Nā qbus ex acredie humoꝝ sup̲ vene tunicas aut ipsis in tunicis comestio fit:⁊ cicatricāt[bb] ipsa loca ⁊ ex hoc fit sanguineū sputū opꝫ vt inbeat̄ his ꝯtinere oleū roꝭ.aut siminum[cc]:aut pustā[dd] ⁊ ad lauādū os de iusquiami radicibus:aut strigno[ee]: aut semperuiua:aut rosis:aut androrosato[ff] ⁊ his similibus. Ego ergo sic existimo posse sanari qui[gg] expuunt sanguineꝫ ꝓpterea ꝙ est ex acredine generata comestio cū catarro. Admiror aūt quō Galenus nihil hoꝝ que infrīdare aut humectare pñt vsus est:sꝫ ecōtrario his oibus facit. Mox ergo a principio vsus est que desiccarēt ⁊ calefacerēt cāꝫ:ꝗꝗ[hh] comestionis[ii] anagogis[kk] diligenter sciēs fuit Si ergo sic se habent: vtiqꝫ nō est bonū qualitati[ll] cause insistere sed magis ⁊ humidis ⁊ frigidis mox a principio debet vti. Et si multitudo existimet̄ cacohimia esse:euacuari opꝫ: ⁊ hoc p̲p̲ acros ⁊ cholericos humores purgādos ne distēperati adhuc amplius acrū efficiāt ⁊ caput ⁊ thoracē. Tyriaca aūt ⁊ capsia[mm] ⁊ fimo columbaꝝ vtebatur in balneis siccis. Et nec modicū olei concedebat sup̲ caput infundi sꝫ neqꝫ corpori. Hec ergo oia acriorē excitant vel augmentāt qualitatem ⁊ crescere magis faciūt anabrosim[nn]. Nam nō mitigant ⁊ qd̄ fluit ꝓhibent mordicando[oo] loca vel comedendo. vñ magis tempanda ⁊ mitigāda sunt:⁊ qd̄ fluit reprimēduꝫ est ⁊ tussis mitigāda est ⁊ oia membra ⁊ tēperata custodienda sunt:qd̄ est ei maximū adiutorium. Et his seruatis ea adhibeant̄ que desiccando in cicatricē ducūt. Eteniꝫ scio me sepius absqꝫ tyriaca vel alijs antidotis sanasse multos per hec que sine mordicatione sunt medicamenta:⁊ maxime de lapide ematithe.

¶ De lapide ematithe. Cap̄. CLXXIII.

VBi sumus autē lapide ematithe ⁊ ad eos qui sanguinem multū iactabant cum succo de maloꝝ granatoꝝ granis facto aut cum succo poligonie[pp] herbe. Quib⁹ aūt nō cū pōdere sanguis iactus erat cū aqua tepida dedi. Soluere igit̄ eū ⁊ terere oportet minutim ita vt subtilissimus fiat valde:ita vt vento sit similis ad volandū. Dari aūt oportet ex

? .i.oppilata constipata.
z .i. mixto [...] ⁊ olei roꝭ.
aa .i. mēsur[...]
bb .i.vulne[...]
cc Humor[...] acri.s.
dd .i.de len[...] Jañ.
ee .i.acetu[...] mixtum.i[...] rella.
ff .i. aq̄ ro[...]
gg Illos.i.
hh Pro q̄[...]
ii .i.corro[...]
kk .i.sputi [...] guinis.
ll .i. desicc[...] vulneris [...] plicatione[...] lidoꝝ ⁊ [...] q̄ cause v[...] ris addu[...] rosionem:[...] ipsam ac[...]
mm .i. nast[...] agresti.
nn .i. corro[...] neni. Jañ.
oo .i.cum m[...] deant.
pp .i.virge p[...] ris. Jañ.

tet ex eo puluere. ℈.j. ⁊ modicũ plus aut minꝰ. vsi sumus aũt h ⁊ ad eos q pus incipiũt spuere ⁊ mirabilr vbi desiccatũ est ex eo vlcꝰ ad sanitatẽ ꝑduxit vt neqȝ vlterius generaret pus neqȝ a tussi molestaret q fuerat infirmꝰ. Videmꝰ aũt ⁊ aliũ quẽdã diabrosim [a] patiẽtez q nõ solũ iactabat pus ⁊ male olẽs: sȝ ⁊ mẽbrana q̃dã ex faucibꝰ ⁊ trachea arteria ꝓijciebat cui mirabilr lapis iste subuenit. Curatus est ergo iste: dabat eniȝ ei in vino tenui ⁊ odorato frequẽter in potu. Cõsiderãdũ est ẽt vt subtilissimus possit effici puluis. Hoc ergo mõ faciẽdus est. Teres. n. fortiter ⁊ litheo tenui ligabis ⁊ pones in paruo [b] calice hñte vinũ odoriferũ facias h vespe ⁊ ibidẽ ꝑmaneat vsqȝ mane ĩfusus vt subtilẽ aliquã eius ptẽ vinũ ad se trahere possit vt is q biberit vinũ sentiat q̃litatẽ. Hoc g mõ factũ potuȝ dare opȝ mane: vt suauis sit adhibẽdũ. h. n. si frequẽter vsus fuerit ꝑfecte sanabit. ⁊ cũ sic fuerit datꝰ stõchꝰ subuersionẽ nõ patiet. Hoc g sufficiat de lapide ematbite dcm̃ q a me inuẽtꝰ ⁊ ꝓbatꝰ sepiꝰ sic dictum fuit. ⁊ q2 nõ [c] opȝ calefacẽ ⁊ desiccare aut dare aliqd acre medicamẽ eis q anabrosiȝ [d] patiunt ex catarro ⁊ ꝑ calidã distẽperãtiã sanguinẽ aut pus expuũt: sȝ que magis sine mordicatione sunt curari opȝ medicaminibꝰ.

¶ De bolo armenico. Cap. CLXXIIII.

Quod si litus ematistis [e] nõ fuerit inuẽtꝰ: vt dcm̃ est vteris armenico bolo. Mirabilr eni facit ⁊ ipe ad hãc cãm aut certe gessamias [f] aut lẽnias [g] frigidos: aut gelasius [h] ex qbus manifestuȝ est: vt fiãt trocisci: aut ex lẽnias fragidos. Sunt autẽ ⁊ alia adiutoria simplicia ⁊ cõfecta qbus magis nõ opȝ festinare vti que desiccatiuã ⁊ acrẽ hñt q̃litatez. Et iõ nihil melius est q̃ lapis emathitis ad dyabrosim passionẽ: expeditissimus eni est vtẽdũ vtiqȝ ad hec dicimus ⁊ diacony [i] medicamen. Qd manifeste his dari nõ dȝ qbus ex frigida distẽperãtia vel ex catarro cõsurgit: ⁊ qd fluit humidũ aut flegmaticũ est ⁊ nullã salsedinẽ vel acredinẽ sentiũt vel habere vident: sȝ neqȝ ex aliqua qualitate possidentur. His ergo non nocet dari tyriacam antidotum sed magis iuuat.

¶ Que sũt adiutoria extrisecꝰ adhibẽda. C. CLXXV

Extrinsecus [k] vo sunt adhibẽda adiutoria q̃ desiccare põt supfluitates cutis vt nõ reumaticãtibus locis tussis fortiter inferat ⁊ eruptio fiat vene. Ego aũt scio quẽdaȝ ob reumatismũ in thorace patiẽtẽ ex frigida distẽperãtia cauterios in capite posuisse ignitos ⁊ mox ei accidẽtia vniuersa quiuisse: ita vt plenitudo q̃ supfluebat humoꝝ ⁊ tussis fuisset amputata ⁊ vlcera eoꝝ sine reumate effecta fuisse ⁊ sanata. His ẽt aquaꝝ calidaꝝ naturaliter vtilissimus vsus est: quẽadmodũ eis qui ex calida distemperantia laborant contraria hec sunt: vel omnia predicta que calefaciunt inimica sunt.

¶ De his que sunt cauenda. Cap. CLXXVI.

Omnes aũt qui sanguinẽ vomũt aut expuũt cauere debẽt ne iterũ in hãc passionẽ icidãt. Lõgũ [l] eniȝ aut citatũ cũ nimio ipetu iter nõ est arripiendũ. Sȝ nec nimiũ exercere corpus aut fortius clamare aut venerys frequẽtius vti. Et ne ꝓ apiũ comedere: aut acedonicũ [m] synonuȝ [n] aut acrimonia [o] aut veterẽ caseũ. Hec eni maxie his obseruãda sunt qui anabrosim [p] patiunt ⁊ sanguinẽ expuũt ex ipsa cã corrosiõis [q] quẽadmodũ [r] ⁊ nimia repletio cibi qcũqȝ inflare ꝯsueuerũt cauẽdũ est: ⁊ furor ⁊ graues pharmacias ⁊ põdera manibꝰ leuare. Et ea [s] que aluũ [t] ꝯstringũt eis qui cõsueti sunt sanguinis hr̃e fluxũ. hec igitur oĩa eis q anabrosim patiunt ꝓhibenda sunt: sȝ ⁊ solis ardorẽ ⁊ habitationẽ calidã approximare aut in calidã aquã caput mergere aut puluerẽ calidũ aut acruȝ capiti aspgere: aut aliquo alio calido vnguẽto: aut oleo caput vngere aut velare illi maxie obseruẽt q de naribus: aut ꝑ palatũ nimiũ sanguis fluere solet. Silr aũt qui anathomasim [u] patiunt cauẽ dñt balnei vsuȝ ⁊ h frequẽter: magis aũt [x] ⁊ ebrietatẽ ⁊ oẽs cibos calidos.

¶ De lacte dando. Caplm. CLXXVII.

Omnibus igit q sanguinẽ expuunt expedit lacte recenti vti ⁊ a palo [y] casea: ⁊ maxie de capris aut de vaccis. neqȝ eni medicamentũ neqȝ alter aliqs cibꝰ plus vtilis est his q̃ lactis. Hi igit q ab initio ꝑseuerãtes solo caseo vsi sunt ꝑ multũ tp̃s integrã receperũt sanitatẽ. scio eniȝ quẽdã qui toto anno lacte vsus est in potione ⁊ cibo. interdũ aũt ⁊ simul cocto lacte cũ simila aut ydria [z] aut farre aut alicaȝ [&] aut cuȝ farina triticea subtilissima pultibus vsus est ⁊ certum est q2 ad perfectam sanitatem venit.

¶ De nefreticis quibus lapides in renibus nascuntur. Caplm. GLXXVIII.

Generantur aũt in renibus lapides ex viscosis ⁊ spissis humoribꝰ nimio calore ꝑustis. Calor eniȝ ignitꝰ in renibus ꝯsistẽs generat lapides: quẽadmodũ videmꝰ figulos de terra opantes: ⁊ ipsa vasa a sole siccata aut igne decocta indurant in lapidẽ: ita vt in aq̃ missa solui nõ possint. His igit cognitis solliciti esse debemus ne pinguior: aut viscosa in renibus generet mã: neqȝ ibidẽ ignitus accidat calor ex distẽperantia facta calida augmẽtatus: sed potius minuendo temperetur.

¶ Signa nefreticorum. Cap. CLXXIX.

Cognosci aũt opȝ diligẽter qñ lapides in renibus dolores faciũt. Nã hec eis cõtingũt signa sicut si his q ⁊ colũ patiunt: vt maxie in initio difficile discernant. Naȝ vtrisqȝ vomica [?] fit: ⁊ cõstrictionẽ vẽtris patiunt: ⁊ vẽtositates vl tẽsiones stõchi ⁊ epatis. Et cũ hec vtrisqȝ ꝯtingãt: artificis est vtriusqȝ cãs ꝑpẽdere: vt nõ ei possit cã latere. Ergo in vtrisqȝ [p] rebꝰ: magis ampliꝰ fiũt vomice eis q colũ patiunt: ⁊ idigesti sunt ⁊ nã flatici: ⁊ ꝯstrictione vẽtris ⁊ vẽtositates plus q̃ nefretici patiunt. Nã nefretici sic nõ patiunt: sȝ curati sepiꝰ vẽtris reddũt officia. Interdũ aũt absqȝ curatione vẽtositatẽ ꝑ podicẽ reddũt ⁊ vẽtris subsequunt officia: qd nullo mõ q colõ patiunt ꝯsequunt. Opȝ aũt ⁊ vrinas eoꝝ diligẽter ꝑspicẽ. maximã. n. in his si diligẽter ispicias iuenies cognitionẽ. Colicis aũt flatica est vrina ⁊ plurimã hñt hypostasiȝ: nefreticas autez parua est hypostasis ⁊ arenosa qd in vrinis q colõ patiunt nõ fit. Dolor qppe nefreticis magis cũ grauitate infixꝰ in vno vĩ eẽ loco ⁊ retro: ⁊ ylus magis efficit. Colicis aũt in añ magis q̃ de retro efficit. Et ꝯstrictio vrine fit nefreticis qd colicis nõ ꝯtigit. Sic. n. cogscere opȝ ⁊ determiare iter vtrosqȝ. i. q lapidẽ hñt in renibꝰ: ⁊ iter eos q colõ patiunt.

¶ Curatio nefreticoruȝ. Cap. CLXXX.

Quibus lapides in renibꝰ gñant hoc mõ curari opȝ. Mox igitur in accessione que relaxent ⁊ mitigent sunt

a .i. corrosionez vene.
b .i. cipho.
c Dictũ est a me.
d .i. corrosionẽ.
e .i. lapis emathites.
f Genꝰ terre est.
g .i. terra sigillata.
h .i. nucella vel auellana.
i .i. diapapaueris.
k .i. supra caput.
l .i. velox.
m .i. acetosum. Jañ.
n Est petroselinũ agreste.
o .i. acuta.
p .i. corrosionez vene.
q Supple.
r Vitãda est scȝ.
s Cauẽda sunt.
t .i. ventrem.
u Anathomasis vt ꝑus dictũ est cũ orā venaꝝ virtute amissa apertiora effecta sanguinẽ effundũt.
x Cauere debẽt.
y .i. molli. Jañ.
z .i. tri ⁊ sunt q̃si fila ex pasta azima facta.
& Est genꝰ frumẽti qdã speltam esse putant.
? .i. vomitus.
p .i. inter vtrasqȝ res discernẽdo.

adbibēda. Utilissimū[a] est balneū alijs oībus: nō eniz mitigare sz ꝛ curare pōt. Colicos igiť sepius mitigare vł. Nā nefreticos (vt dcm̄ ē) ꝛ mitigat ꝛ iuuat. Et cū lauerit se nefretic⁹ inungēda sunt loca que dolēt oleo camomille ꝛ in solio amplius ꝛ diutius fricanda sunt. Opz eniz nō solū semel in die: sed ꝛ bis ꝛ tertio ꝛ sepi⁹ ꝛ in frigidā piscinam dimittēdus est. Et si estas fuerit diuti⁹ ibidē morari dz. Post accepta ꝯo sabana[b] potuz dabis apoçima[c] colūbi.i. radicis cardi syluestris cū apij radicib⁹ cocta ꝛ modico anisi in aqua ad tertias cocta. Qđ si pmanserit dolor: ꝛ nullo mō vrinaz cū minutis lapidib⁹ faciat: dabis apoçimā ex radicibus herbe q̄nquefolij adhuc in sabanis[d] inuoluto: fortiter eniz ꝛ cū suauitate operať. Sed extra balneum opz accipere istā[e] potionez ꝛ in ipso apoçimate oxymel interdū admisceri ꝛ sic dari. Si aūt q̄nquefolium nō fuerit inuentū qđ greci penthafilon vocant aut radices eius aut yringiū[f] aut erissiniū[g] aut prionidos[h] satis magnifice apoçima[i] eorum potata facit.

De extrinsecis adiutorijs.i. fomētationib⁹ ꝛ sacellis. Caplm. CLXXXI.

Extrinsecus autē vteris sacellis de furfuribus triticeis coctis in apoçimate herbe camomille ꝛ euisci[k] radicum ꝛ anheti ꝛ melliloti ꝛ olei camomille: frequēter.n. mutādi sunt sacelli. Qđ si nō fuerit furfures in apoçimate supradicto addes oleū dulce ꝛ infusos pānos calidos dolenti superpones loco. Et ventrē per clystere opz subducere cū nō satis acro[l]: sed magis sit iniectio que oleū hz: ampli⁹ ꝯo ꝛ relaxet ꝛ educat amplius auctos humores quale est ex decoctione euisci[m] radicū ꝛ fenugreci ꝛ cariatar[n] ꝛ furfur tritici ꝛ herbe camomille ꝛ oleo camomillino aut certe ptisane succi cum oleo rosaceo ꝛ camomille aut cum vitellis ouoruz inyciendi sunt.

De cerotis ꝛ cataplasmatibus. Cap. CLXXXII.

In locis ꝯo dolētib⁹ iponēdū est cerotuz de cera ꝛ oleo camomille ꝛ roseo ꝛ vitellis ouor cōfectuz aut certe h mō cōpositu. Olei camomillini. ℥.ij. olei rosati: vitella ouor cruda. vj. cere albe crude. ℥.ij. ꝯficies in lintheoq̄z iductū suppones: pagoriçat.n. h ꝛ intēperātiā loci deponit ꝛ cāz minuit ꝛ ꝓhibet lapides gn̄ari. Si aūt dolores pmaneāt ꝛ lapides exire nimij nō possint: fortiora sunt vtēda adiutoria. Qualia sunt de yrcino sanguie cōposita. Uñ h mō facies pāno ipones yrci sanguinē miscebis in pila cū fermēto ordei ꝛ terēs cataplasma ipones. Facit.n. cataplasma h ad poros ꝛ lapides in renibus ꝛ vesica mirifice.

De potionibus. Cap. CLXXXIII.

Oportet eniz sanguinē yrcinuz bn̄ siccari ꝛ cū siccauerit teres cū tricocino ꝛ sic dabis eis q lapides in renibus vel in vesica hn̄t bibere coclearíuz vnū. Et de cicadis silr siccatis ꝛ tritis puluerē dabis. Opz.n. eis offerri pēnas ꝛ pedes ꝛ sic dari patiēti in balneo ad bibēdū. qđ tūc dabis qn̄ in solio est. Meli⁹.n. facies cū in vino melle admixto dederis aut cuz cōdito. Hec aūt fortiora sunt in v̄tute ꝛ simplicia: ꝛ nimis ꝓbata. Optimū tn̄ ꝛ satis ꝛ nimis forte est medicamē qđ fit de sanguie yrcino ꝯfectū h mō. Cū augusto mēse icipit maturari vł variascere[o] vnā accipias patellam factā de terra noua a figulo: ꝛ mittes in ea aquā ꝛ pones ad focū vt bulliat ꝛ terre saporē amittat ꝛ occides yrcū ꝛ sanguinē suscipies non

a .i. vilius.
b .i. indumenta. Jan.
c .i. decoctionez.
d .i. indumētis.
e Quiqz folijs. f.
f .i. yringam.
g .i. spēs eruce.
h Prionidos Paulus. c. de lapide iter medicinas ad lapidē enumerat: puto q sit saxifraga.
i .i. decoctio.
k .i. bismalue.
l .i. acuto medicamine.
m .i. altee.
n ficuuz siccarū.
o .i. nigrescere.

qui ꝓmo fluet aut postea sz mediū. Et cū se coagulauerit diligēter incidēs minutim in patella sanguinem coopies patellā lithio spisso duplici ꝛ pones sub diuo vt a sole ꝛ luna siccet: ꝛ cū sicc⁹ fuerit bn̄ totuz teres ꝛ repones in pxide ꝛ dabis exide coclearíū vnū. Dabis aūt cū sapa[p] cretica[q] bibēdū vt dcm̄ est. Hoc aūt medicamē nō in puo tpe a nobis expimētatū tradim⁹: sz ab antiqs expimētatū eē didiscim⁹. Opz aūt plena eē etate q occidēdus est yrcus. Sit aūt annor nō plus aut min⁹. iiij. Et anteq̄ occidať vt bono odore sit sanguis comedat folia feniculi aut hedē aut lauri ꝛ amomū in potione administreť. Ego autē sanguini yrcino admiscui myrrā troclytē ꝛ dedi ad potādū cū nimios dolores paterenť: ꝛ nullo mō vrinā facerēt pre magnitudine lapidis. Et accepta potiōe ꝯfractos ꝛ minutos mox ꝓiecit cū vrina lapides. Et cōfestim subinde bibēdo minutatiz ꝓiectus est lapis nec vlteri⁹ alij pmissi sunt lapides renasci: anodina.n. hec potio dř qr ꝛ lapides minuit ꝛ vltra alios renasci nō pmittit: vn̄ ꝛ deimanus vocať: qr dolorez amputat ꝛ renes de lapide purgat. Qđ si sanguis yrcin⁹ ad ꝓsens nō fuerit dabis hāc potionē cū ꝯdito spice nardi su saxifrage[r] betbonice assari lini seminis petroselini. an̄. ℥.ij. costi ꝛ folij an̄. ℥.j. facto puluere dabis coclearium. j. cū condito[s] vsuali ꝛ dabis ad bibēdū an̄ horā prādij. Ista eniz potio minutat lapidē ꝛ ꝓijcit ꝛ nō pmittit alios renasci. ¶ Itē alia potio que dř dianardū. ℞. hec spice nardi piperis. an̄. ℥.j. cassie costi. an̄. ℥.ij. facies puluerē tenuez dabis cū aq̄ sero ꝛ mane coclearíū. j. His g̃ potionib⁹ vti opz ꝛ his silibus in accessione[t] lapidis cōstipatis locis. Nō opz his adiutorijs ifirmus vtať qn̄ sine dolore est ne distēperata inueniant renū loca. Qđ si his acceptis pmaneāt dolores ꝛ piculū inesse ostēdāt vt deiecta v̄tute nimia sit insomnietas: inueniēda sunt vt denť antidota q̄ ꝛ dolores mitigēt ꝛ somnuz faciant ꝛ lapides extenuent ꝛ confringant. Qualia sunt filoniū aut panicea aut tyriaca sed nō vetusta aut p se aut cū filonio mixta. Melius[u] est eniz nā ꝛ virtutez reparat ꝛ mitigat dolores. ¶ Itē antidotū ad nefreticos ꝛ ad vlcera renū ꝛ vesice qđ statim tollit dolorem. ℞. hec piperis albi. ʒ. xx. iusquiami albi seminis. ʒ. xx. opij. ʒ. x. croci. ʒ. iij. pyretri. ʒ. j. euforbij. ʒ. j. cucumeris domestici seminis. ʒ. vj. apij. seminis. ʒ. vj. lappatij seminis comi[x] seminis amigdalaruz amararū purgataruz feniculi seminis. an̄. ʒ. iij. mellis quod sufficit conficies ꝛ vteris ad nimios habentes dolores.

Curatio de flegmone cum inflāmatione facto in renibus. Caplm. CLXXXIIII.

Quod si plecturam[y] esse existimaueris ꝛ inflāmatio silr cū anfraxi fuerit in renibus oīno flobothomādus est mox in ꝓncipio. Et post hoc nō peccabis si adhibeas adiutoria laxatiua. Scio enim in his solis que scripta sunt adiutorijs plurimos peruenisse ad sanitatem. Rememores autē diuersas curas que a me vel a multis antiqs ꝓbate sunt. Ceterum aūt ex magnitudine passionis ꝛ virtute patiētis ꝛ ex habitudine corporis inuenies que vnicuiq̄z poterūt subuenire adiutoria que cōfrāgūt lapides ꝛ alios vltra renasci nō permittūt. Nā distemperantia renū si sit calida nimis: date calide potiones facilius alios lapides generant. Fugiende ergo sunt oēs nimis calide potiones ꝛ acres[3]. Nam si cōtingat vt necessitas compellat vt semel aut bis dentur temperanda sunt ipsa loca: postea his remotis ꝛ nō[z] sicut multi facere solent:

p .i. vino cocto vsqz ad cōsumptionē duarum partium.
q A loco.
r .i. valeriane.
s .i. cū clareto hippocrate hydromelle.
t .i. dux dolōris.
u Scz vt mixtum cum philonio.
x .i. cicute.
y .i. plectoriā sanguinis repletionem.
3 .i. acute.
z Facias. f.

solent: qui ⁊ declinatione iam facta ea dare presumūt vt non iterum congregetur spissus humor vnde lapides augmententur. Sed econtrario obseruari oportet ⁊ tēperari ⁊ extenuari per ea que sine calore sunt adhibita. Ex quibus est oxymel ⁊ adiantbus ⁊ aqua in qua cocti sunt eliosperagi ⁊ gramen ⁊ radices apij ⁊ yringi ⁊ quinquefolij radices ⁊ plātaginis radices ⁊ folia. Et adhuc magis seminis ciceri nigri apoçima[a]. Et glicisidis[b] semen ⁊ amigdale: sed hec non frequenter vtēda sunt nisi tunc quando suspicatio est: quia colligitur in renibus pinguis materia. Et hec ante ciborum acceptionem oportet dari bibenda cum calida[c] in qua[d] coctum est apoçima. Nihil enim sic temperare poterit renes sicut aqua calida facit si vsu[e] sit vt iam vlterius non possint lapides generari. In medio autē prandio aut aquam frigidam aut vinum frigidum aut rosatum aut violatum bibat ⁊ iuuabitur. Nam conditum[f] omnino prohibendum est vt ydrogarus[g] ⁊ omnia quecūqꝫ cum pipere fuerint facta vel condita ⁊ non solum ea que acra sunt: sed etiam cibi qui spissos generant humores quales sunt ydria[h] ⁊ alica[i] simul ⁊ oua dura: ⁊ opus pistoricium[k] de lacte factum ⁊ caseus: hec enim prohibenda sunt. Et vinum satis nigrum ⁊ austerum: idest stipticum ⁊ culcitra de plumis prohibenda est: quia renes multum calefacit. Fugienda sunt etiam que grauant digestionem ⁊ ea que non digeruntur lepia ⁊ pisces scyrodis: qualis est cyminus palamidas[l] cosibrus cephalis ⁊ ostracoderina preter pectines. Echinos[m] autem frequenter debet accipere si est possibile: quia temperant ⁊ vrinam mouent. Astacus aūt ⁊ scíricion[n] rarius sunt accipiendi. Ostree omnino prohibende sunt. Carnes autem pingues similiter. Et aues que in paludibus degunt omnino prohibende sunt. Offerēde quoqꝫ sunt anserū extremitates ⁊ aues que nō sunt saginate. Pomis[o] aūt vtantur. vtantur cucumeribus in primo[p] que intrinsecus sunt ⁊ maxime melones: ⁊ ficus virides ⁊ siccas accipiāt vuas mela[q] ⁊ pyra: nec multum nec frequenter accipiant.

a .i. decoctio.
b .i. peonie. Ja.
c Aqua.
d Cū qua factum est apoçima.
e .i. ꝯsueta bibi.
f .i. nectar vel hippocrate.
g .i. aquosus garus ⁊ est garus salmuria vl' salsamētū ex itestinis pisciuꝫ cum sale maceratuꝫ.
h Gen⁹ frumēti: est quidā speltā putant.
i .i. tri ⁊ sunt q̄si fila que fiunt de pasta aꝫima.
k .i. flacones que fiūt de pasta aꝫima ⁊ lacte.
l .i. pisces testosi.
m al's anchinnos pisces. s.
n .i. testudo marina.
o .i. fructibus.
p .i. in principio mense.
q Fruct⁹ sūt suaues gustu maiores pipere.

❡ Signa si inflāmatio in renib⁹ ex plenitudine humorum fiat. Caplm. CLXXXV.

Inflāmationes fiunt ex plenitudine humorum fluentium in quocūqꝫ loco corporis ⁊ maxime in carnosis omnibus locus. Unde ⁊ contemplandum est in renibus: quia absconsa loca sunt ad cognoscendum si plenitudo sit sola que facit inflammationem: aut qualitas sola aut ex vtrisqꝫ accidat. Plenitudinis est causa cum sanguis eis sit mult⁹ inutilis: aut certe ex plenitudine ipsa sola anfraxis facta sit aut extenditur ⁊ altius excitatur ipse locus. Ex qualitate autem sola fit quandoqꝫ si modicum fuerit cholericus ⁊ nimis acer humor: aut melācholicus spissus ⁊ pinguis. Si autem multuꝫ sit ex his que supercurrit ⁊ cacochimiam esse contingat: tunc ex vtrisqꝫ leditur locus: ⁊ tenditur a plenitudine: ⁊ ledit sub eius molestia qualitatis. Contemplari ergo oportet vnde fluit seu a toto corpore: seu ex aliquo superposito membro. i. a splene vel ab epate aut ab alio aliquo membro. magis autem ex his fit diuersitas curationū. Si igitur totum corpus videretur esse plectoricuꝫ. ad hoc[r] igitur prouideri oportet curationem. Et sic postmodum localis adhibēda est curatio. hoc est si sanguis abundans esse videtur ⁊ ipse generat flegmonem flobotomus est adhibendus. Si autem cacochimia fuerit catarticum dādum est vt superfluus detrahatur humor. qꝫ si catarticum dandum est prius cibis competentibus nutriendus est: vt bene solutum preparāt corpus: ⁊ temperent ventrem. Quales sunt succi ptisane ⁊ intibe[s]: ⁊ de piscibus qui humectare ⁊ temperare possunt. Si aūt spissus fuerit humor ⁊ nulla in eo sit acredo: oxymel ante dandum est ⁊ cibus vel apoçima sunt offerēda que subtiliare ⁊ extenuare possunt humores. Sed quoniam que subtiliant q̄plurime mordicationem faciendo accessioneꝫ mouent inflammatis locis: ideo oportet eligere ea que mordicationeꝫ non faciūt. Est ergo qd̄ extenuare potest absqꝫ mordicatione nihil melius q̄ mulsa aquosa. Ex ea igitur ante catarticum extenuandi sunt humores qui spissi sunt: ⁊ temperentur qui acri sunt: ⁊ sic postea dabis catarticum si tibi fuerit visum. qꝫ per solam dietaꝫ superfluus nō possit educi humor. Quia oportet fugere que inflammata sunt loca: purgare catartico: ⁊ maxime in initio adhuc existente indigesto humore ⁊ tumore adhuc cū nimio ardore laborante: quia non amplius alibi nocere potest[t] q̄ in renibus[v] aut in vesica inflammata. Renes auteꝫ ⁊ vesica suscipiunt in se superfluos humores magis q̄ digerantur in eis. Quod si digestio humoris minorata manifestius appareat non oportet dari catarticum. ergo cum multa sit cacochimia ⁊ materia abundans esse videtur adhiberi oportet curationem catartici. Si autem non multa videatur esse materia per totum corpus: sed magis modice ardēs appareat: fugiēda est mulsa ⁊ omnia que sunt diuretica: ⁊ si sine mordicatione sit. Sed magis danda est calida abundāter: nam calida aqua acredinem obtundit ⁊ mordicationē lauando abstergit: ⁊ qd̄ calidum esse videtur extrahendo temperat ⁊ dolorem mitigat: sed magis pro hac re non oportet timere calidam aquam amplius ministrare: quia inflammata loca sublata acredine multum iuuat. Qd̄ si de plectoria al's plectura facta fuerit inflāmatio in renib⁹ aut in vesica: diuretica ex toto nō adiuuant. adducunt enim ad se vel secum alios humores spissos: ⁊ ea que sunt oroidis[x]: non inuenientes exitus propter manentem tumorem in renibus residentem ⁊ locis patientibus augmentant humorem. Extrinsecus aūt oportet adhiberi si de cholerico humore flegmon generatur que infrigidare possunt: ⁊ maxime in initio ⁊ adhuc ardente flegmone. multa eniꝫ sunt que ad hec facere possunt. Sed nihil sic prestare potest q̄ cerotuꝫ cum oleo rosato factum quod. ℞. modicum aceti aut succum poligonie aut andranis[y]. In augmento autem passionis aliquid diaforeticum est eis admiscendum: quale est oleum camomille: aut adipes recentes porcine: aut diachilon medicaminis modicum. Declinatione aūt facta amplius diaforetica sunt admiscēda. qꝫ si ex ipsis humoribus inflāmatio fuerit orta. extrinsecus oportet his subuenire adiutorijs que sine mordicatione subtiliare possunt humores: quale est oleum camomillinuꝫ: ⁊ cataplasma de ordei farina ⁊ lini semine coctum in apoçimate herbe camomille ⁊ melliloti ⁊ absinthij ⁊ euisci[3] radicum ⁊ modico sape[⁊]. Qd̄ si multus sit calor prohibenda est sapa ⁊ ea que mitigāt sunt adhibenda. Nāqꝫ ea que multuꝫ sunt calida prohibēda sunt ne pus faciant in ea que in inflammatione continetur materia. sic nec eis que infrigidant vti oportet q̄plurime: aut frequēter ne scyron[?] in renibus faciāt. Omnia eniꝫ nimia fugere oportet: maxime eos qui in renibus habent flegmones. Balneum autem prius q̄ euacuetur plenitudo non oportet festinare: postea aūt his puisis ⁊ balnea ⁊ encatisimata[z] securi⁹ ministrant.

r .s. vt plenitudo tollatur.
s .i. endiuie. Ja.
t Catarticum.
v .i. inflāmatio. s.
x .i. aquosi seu serosi hūoris ab oros qd̄ est ser.
y .i. portulace. Jañ.
3 .i. bismalue.
⁊ .i. vini cocti so nec redeat ad tertiaꝫ ptem.
? .i. apa durum.
z .i. insessiones. Jañ.

¶ Curatio īflāmatiōis ī pus ꝯuerse. Ca. CLXXXVI.

Inflāmatio in renibus si pus incipiat facere bis signis cognosces. In p̄mis quidē absq3 aliq̄ occasione quidā fit rigor irrationabilis ⁊ inordinata febris: ⁊ in loco vbi gn̄at̄ pus dolores fiūt: ⁊ febres maiores ꝯtingēt quā fuerāt. Postea aūt cum se verterit eger .s. in eā que sana est partē: de illa [a] que patit̄ grauitatē multā in illa parte que patitur sentire se dicit quā ante habuisse se nō est expertus: ⁊ huic op3 existimare q2 apa est ibidē gn̄atu3. Ceteru3 aūt si pus ex aliqua pte appareat: nō aliūde existimandum est esse nisi de renib9: ⁊ magis si dolor ⁊ grauitas ibidē sentiat̄: manifesta cognitio est. Et sic tibi oia hec signa manifestius sunt declarāda per que possis cognoscere: de q̄bus locis pus fluat: seu de renib9 seu de vesica aut de euritide poro: aut ex pulmone aut ex alio aliquo mēbro. Qn̄ enim pus per vrinā excernit̄ si de superiorib9 locis fluxerit pus oino cū vrina inuenit̄ mixtum. si aūt de inferiorib9 fluat locis subsidēs in fundo apparet calicis [b] magis q̄3 in medijs ferat̄ locis. Qd̄ si in medio mixtura puris iuenit̄ ⁊ nō est certa ꝑmixtio attendendū est in ipsa mixtura que infert̄ per vrinas: oino enim manifestant̄ tibi que patiunt̄ loca. Nam si petaloydes [c] fuerit vesice [d] inueniunt̄ esse loca. si aute3 carnosa de renib9 esse significat. Ceterū aūt ⁊ ꝓprietates doloris ⁊ que p̄cesserunt ⁊ que concurrerunt ⁊ que patiuntur loca ostendunt manifestam causam.

¶ De his qui pus ꝑ vrinā faciūt. Cap̄. CLXXXVII.

Curari igit̄ op3 eos qui pus ꝑ vrinā faciunt ex his que sine mordicatione sunt ⁊ pus expellere ⁊ vlcera curare possunt. Qualia sunt mulsa: ⁊ succus fenugreci: cum modico melle: ⁊ adiāthus ⁊ semen cucumeris domestici cū crisatico [e]: ⁊ diaphisalidos [f] trociscus: ⁊ lac asine potatū: ⁊ maxime eos qui in vesica habent vlcus: ⁊ armenicus bolus potatus: ⁊ herba yporis [g]: ⁊ gramē potatū. Adhuc magis si in euritico poro fuerit vlcus per collyria: ⁊ trociscos sine mordicatione desiccatiuos magis q̄3 extenuantes curāda sunt vlcera: attēdere ergo op3 oino ciboꝝ qualitates. Multi enim medicamētis tm̄ vtētes ⁊ ciboꝝ qualitates cōtemnētes nō potuerūt ad sanitatē perducere. Utiliter etia3 dant̄ succi ptisane de auena facti ⁊ solum cū crisatico [h] aut vino mulso: aut cum sapa [i] cretica [k]. Si aūt nō habēt suauitatē sapā [l] qm̄ bibāt egroti accipiāt vinū aut ydromelon: aut guidion [m] aut cruptinum: aut tirion bibant: aut aliq̄d modice. Multum enim si accipiāt reumatiçāt viscera ⁊ inflāmatio maior fit. Bene etiā est si vue comedant̄ ⁊ amigdale ⁊ nuclei pinei cū sapa [n] si lapides nō habēt cōsuetudinē generari in renib9. Et oua gallinacea mollia ⁊ tepida accepta multū iuuāt. Ego enim scio quendā qui q̄n̄o nascebant̄ oua mox sorbebat. ea sic cruda ⁊ multu3 se iuuari dicebat. Nā ⁊ mordicationes ⁊ dolores qui in vesica erant mox ibi mitigari dicebat. Echinus [o] lauatus ⁊ acceptus aut per seipsu3 aut cū crisatico [p] aut hydromelle dulci ⁊ pectines etiā lauati ⁊ astacus [q] bis coctus ⁊ ex altera in alterā aquā cu3 fuerit purgatus ⁊ coctus multum iuuat. ¶ De cibo. Intiba [r] quoq3 ⁊ brasica [s] tertio cocta ⁊ cum vino accepta. Et si non pus qd̄ fert̄ acrius sit ⁊ mordicans esse videat̄ lupini sine sale vtilissimi sunt. Et cime [t] de fenugreco accepte. Et cime de fabis similiter si manducent̄ prestant. Castanee aute3 elixe aut assate multum iuuant ⁊ ꝓprie quando tenue ⁊ cholericum fuerit pus qd̄ fertur. Qd̄ autem pingue ⁊ cōstrictū fuerit pus ita vt vix decurrat cibi cacochimi sunt ꝓhibendi ne pus coagulet̄ intus. ¶ Ad dolorem vesice ⁊ renū lini semis puluis. ʒ.ij. amili. ʒ.j. dabis in aqua coclearīū vnum ad bibendum. Trocisci ad renū ⁊ vesice vlcera ⁊ antidotū ad vlcera ⁊ vulnera ⁊ dolores in ipsis locis consistentes qd̄ mox subuenit. ℞. piperis albi. ʒ.xx. iusquiami. ʒ.xx. croci. ʒ.iij. opij. ʒ.x. euforbij pyretri. an̄. ʒ.j. Hec quidē cōfectio Philonij antidoti est. Cui addant̄ in ꝯfectione cucumeris domestici: se. apij: se. amigdalaꝝ amara. feniculi: seminis. an̄. ʒ.vj. comi [u] seminis lappacij semis amigdalarū amararum feniculi seminis. an̄. ʒ.iij. mellis qd̄ sufficit: dabis autem sicut Philonij antidotum.

¶ De trociscis ⁊ antidotis ad renum ⁊ vesice vlcera. Caplm̄. CLXXXVIII.

Diaphisalidos trociscus qui facit ad nefreticos ⁊ ad vlcera in renibus ⁊ vesica cucumeris domestici seminis. ʒ.xij. feniculi seminis. ʒ.vj. croci. ʒ.vj. lappacij seminis nucleorum pini prefrigereoꝝ [x] opij iusquiami albi seminis amigdalaru3 amararum. an̄. ʒ.iij. phisalidon [y] quam latini vesicaginem vocant grana nūo. xxv. comi. i. cicute seminis. ʒ.iiij. cum sapa [z]. Qui autem febriunt cum aqua tepida. Facit ergo is trociscus ad renum ⁊ vesice passiones quibus pus cu3 vrina redditur: aut sanguis: aut musti simile: aut sablones cum vrina iactant cu3 multo calore. Qui autē in vesica: aut in vritide vulnus: aut vlcera habent inities per vrinam. i. virgam cum lacte asinino: aut muliebri aut cum sapa.

¶ Signa acredinis in vrinis de stranguria. Caplm̄. CLXXXIX.

Quod si acredo [&] queda3 fuerit in vrinis ⁊ tota habitudo corporis acra [?] ⁊ cholerica fuerit diligēter est cōtemplandum ⁊ omnino requirendu3 de acredine que facit mordicādo stranguriam. Si autem nihil patiat̄ tale: sed hoc fit ecōtrario: ⁊ vrina magis alba esse videt̄. Et is qui patit̄ cibis ⁊ balneis vsus est frigidis existimādū est magis ex frigida distemperantia vrine esse strangurias ⁊ illam priorem si fiat ex calida esse distemperātia. Iste enim sunt cause strangurie.

¶ Curatio calide distemperantie. Cap̄. CXC.

Si calida sit distēperātia curatio cōueniēs est adhibenda s̄m qualitatē cāe. Si aūt acredo fuerit que humectēt ⁊ tēperēt sunt adhibēda: ⁊ nihil calidū aut salsu3 p̄sumēdum est. Iuuāt g̊ eos ptisane ⁊ per seipsas ⁊ modico admixto hydromellis aut crisatici [ẜ] interdū ⁊ cū acredo geuerit: mulsa cu3 lacte [aa]: corrūpit̄ enim si multa siccitate teneat̄ ⁊ acredinis qualitate: sed ⁊ frequenter lauacra ⁊ calida aq̄ ante cibos accepta iuuant. Sed ⁊ cucumeres interiores ⁊ melones ⁊ cime [bb] fenugreci ⁊ dulces vue ⁊ vinū dulce quale est bitinū [cc]. Et vt simpl'r dicā quecūq3 mitigare possint ⁊ tēperare acredinē erunt offerenda.

¶ Curatio fride distēperātie de strāgurie. Ca. CXCI.

Si autem de frigida distemperātia fuerit strāgurie passio generata necesse est ea que calefacere p̄nt: vt ⁊ in cibis ⁊ in medicaminib9 offerant̄. Hic ergo vinū natura calidius ⁊ vinū anisatu3 ⁊ absinthiatū potatum iuuat. Ei oleribus vo apiu3 in ci-

a Parte.
b .i. vasis vel vrinalis.
c Petala sūt cor[..]i: ex tritici grossi inde contenta in vrina similia illis dicunt̄ petaloydes.
d Mixtura .s.
e Uinum est aureum. Iañ.
f Diaphisalidos dicit̄ q̄ est kekēgi. Iañ.
g .i. cauda equina. Iañ.
h .i. vino aureo. Iañ.
i .i. vino cocto.
k A loco.
l Uinum coctū.
m Gn̄a potuu3: seu vinoꝝ sunt.
n Uino cocto.
o Est piscis que cū naui adheret ipsam imobilē redit. Plinius
p .i. vino coloris aurei. Iañ.
q .i. locusta piscis
r .i. endiuia. Ia.
s .i. caulis.
t .i. summitates quasi come.
v .i. cicute.
x .i. assaro[rum]
y .i. alkeken[gi] Iañ.
z .i. vino co[cto]
& .i. acumine
? .i. acuta.
ẜ .i. vini auri coloris.
aa Corrump[itur] .s. lac.
bb .i. summi[tates] quasi come.
cc A loco.

bo sumptum ⁊ daucus ⁊ porrus bis coctus vel omnia que calefaciūt. Extrinsecus aūt que adhibēda sunt vnguēta de oleo anbetino ⁊ glaucino[a] aut de marciaton[b] ⁊ que naturaliter sunt calida. Interdū etiā ⁊ apoçima de alleo ⁊ arthemisia potatū iuuat stranguriā ⁊ dissuriam vbi non est multum aeris inflāmatio.

a Ex glancino qd est menuthe: dicit tñ Jaā. inuenisse se receptaz olei glaucini in quam nō intrat glaucinum.
b Unguentū est.

De dissuria. Caplm. CXCII.

Dissuria enim ⁊ cum dolore ⁊ sine dolore est. Si enim vix aut nullo modo mingit̄ ⁊ cuz dolore est: sciri opz esse in vesica passionem: ⁊ si cum mordicatione nimia ⁊ cū punctione fiat sine grauedine vlcus esse in vesica existimandum est. Si aūt grauitas sentiatur aliquaz magis esse existimari oportet inflāmationē euz habere aut apostema. Si aūt sine grauitate tensura sola sentiat̄ in vesica ventositatē spiritus multā esse scias vnde vrina constricta est. Si aūt nullatenus sentiatur in vesica dolor aut tumor aut tēsura esse: cognoscas in renib⁹ aut in viritide esse anfraxim aut flegmonem aut lapidem. Cognosci igit̄ omnia (vt dictū est) oportet ⁊ sic ad singula adiutoria sunt omnia administranda.

Curatio dissurie. Caplm. CXCIII.

Quod si in renibus inflāmatio aut apostema fuerit generatum superius curationes scripte sunt. Nūc ad dissuriaz scribemus adiutoria ordinem ꝯsequentes ꝙ si spissus ⁊ viscosus humor anfraxis facta vrine fuerit accipiant oxymel: aut mulsam: aut apoçima de rampin radicib⁹: ⁊ brusci: ⁊ origani coctionē. Et adhuc magis mirabilius ⁊ maiores anfraxes: ita vt vrinā nimiū cōstrictaz prouocent: ⁊ extenuando adaperiant poros. Apoçima de corticib⁹ titimalli factum: vbi aūt flegmon est hec ꝓhibenda sunt: ⁊ ea que sine mordicatione sunt ⁊ digerūt sunt adhibēda: ex quibus est aqua mulsa. Et que digerunt flegmones extrinsecus sunt apponenda: ꝙ si lapides sunt fortiores in renibus ⁊ ex ipsis fit vrine constrictio benefacit peonia herba cū vino potata ⁊ melle: dandi aūt sunt de ipsa herba .ij. aut .iij. ℈. Radices autē quinquefolij cocte in aqua earum sola apoçima facit ad hoc: ⁊ erismus[c] ⁊ herpilli succus: ⁊ de hirco sanguis: ⁊ de cicadis potio. Hec oīa in vesica per partes credim⁹ minutare petras ⁊ cōpositū ex his cōmemorauim⁹ adiutorium.

c .i. hedera.

Curatio si in vesica lapides fiāt. Cap. CXCIIII.

Secundum ipsuz moduz ⁊ in vesica generantur lapides queādmoduz ⁊ in renibus. Naz in vesica lapides pueris magis generantur ꝙ̄ viris: ⁊ neqz sub eo[d] calore: sz magis ⁊ pinguibus humoribus expeditiores sunt ad generandū lapides: ⁊ vt cōspissentur[e] parati sunt ab innato calore. Ad hoc eniz pinguioribus humorib⁹ oportet magis insistere per ea que extenuant: vt nō multū mā pinguior cōgreget̄ que generet ⁊ cōgreget lapides in vesica. Merito ergo que diafaga[f] sunt remouētur. Et post cibum nulla fit exagitatio.

d Ex parte caloris eorum.
e Illi humores.
f .i. viscosa.

Signa lithiaseos. Caplm. CXCV.

Cognoscit̄ aūt cum lapides in vesica gñantur in vrinis. Nam maxime indigesta est vrina ⁊ alba in colore. Et subsidentia hz sabulanosa[g]. Et scalpere sibi virgaz delectatur ⁊ extendit eam violenter ⁊ sepius. Et ad vrinam faciēdam frequenter se veget.

g .i. arenosa.

Curatio. Caplm. CXCVI.

Dicta sunt enim in ante satis fortiora medicamēta ad frangēdos lapides qui in vesica generant̄. Dicendum est iterum ⁊ nunc que multū sunt operatiua medicamēta ⁊ ab antiquis exquisita ⁊ a nobilibus medicis ꝓbata: yrcinus sanguis calidus mox infusus ⁊ illitus magnifice facit. Meli⁹ aūt fiet si desuper ipsam vesicam fusus illiniat̄. Et adhuc multo melius est si in calido aere balnei hoc ipsum facias ⁊ sic illinias. Facies autem hoc non semel sed sepius ex interuallo.

Si vesica scabiosa sit. Caplm. CXCVII.

Cognosces igit̄ vesicā scabiosam eē qd greci protiriasim vocant quādo in vrinis furfuribus similia apparent mēbra[h]: discernes autez ea que de venis ferunt̄ hoc modo. Qd si vrina tenuis ꝯstituta ⁊ acra[i] magis est scias de venis eē que silia furfurib⁹ apparent in vrinis. Si aūt vrina pinguis[k] fuerit vesicam cognosce scabiosaz.

h .i. frusta.
i .i. acuta.
k .i. grossa.

Curatio eiusdem. Caplm. CXCVIII.

Curari autem oportet medicaminib⁹ illis que sine mordicatione purgēt ⁊ nouissime desiccent ⁊ cicatricē inducant vulneribus. est eniz passio hec pene insanabilis. Quomodo ergo oportet curari nō est ignorandū. Et diuretica aūt medicamenta maxime sunt adhibenda. Lac quippe asine satis frequenter dandum est: ⁊ multum si eo vtantur iuuari possunt. Si autem nō affuerit lac asine caprinum lac dādum est in potu ⁊ cum cibo: aut cū pane: aut cum simila cocta: aut cuz ytricia[l]: aut cū alica[m] aut cū triticea farina cocta aut citro[n]. Juuāt autē eos ⁊ oua apala: ⁊ melones ⁊ cucumeres ⁊ nuclei pini recētes: ⁊ vue: ⁊ semen cucumeris potatū: ⁊ quecūqz ex his cōficiunt̄ mixta bñtia: aut nucleos pineos: aut opium cōtra nimium dolorē. Nō aūt opz qd opiū recipit satis frequēter dari nisi ꝓm virtutē egri. Est aūt ꝯfectio medicaminis qd facit ad orodes[o] passiōes ⁊ dissurias inflāmationes renū ⁊ vesice sanat: sed ⁊ vlcera vesice cū flegmone facta sanat. ℞. aūt nucleoꝝ pini gra. xx. cucumeris domestici: seminis grana nūo. xl. amili. ʒ. j. spicenardi. ʒ. j. apij seminis. ʒ. v. in aqua. ℔[p]. j. coques ad tertias: cum ipso apoçimate teres que scripta sunt ⁊ dabis ad bibendum cyatos[q] duos.

l Sunt sicut fila de pasta azima facta.
m Est genus frumenti: quidam speltam putant.
n Al's cicere.
o .i. serosas seu aquosas.
p Est figura sextarij: ⁊ est sextarius pōdus lib. ij. ʒ. v.
q Cyatus est pondus vnc. j. ʒ. v.

Signa diabetis. Caplm. CXCIX.

Diabetes renum est passio qñ plus ꝙ̄ debetur vrine effundit̄. Hec eni simili fit causa queādmodū lientericis ꝯtingit. Et in lientericos accepti cibi ptrāseūt vt nec modice retineant̄ in vētre vt digerant̄ ⁊ nutriāt corp⁹. Propter qd multi nō diabetē solū vocāt hāc passionez: sz vrine diarriā. i. decursuz: ꝓpterea qz cū biberit mox decurrit sicut potatū fuit p vesicā ⁊ vētrē. Et ꝓpterea corp⁹ qd patit̄ potu q accipit̄ nō effundit̄[r]. Ideoqz ⁊ nimia siti vexant̄ patiētes. Unde multi dipsacon[s] ipsaz passionem vocant. Hec est diuersitas in ipsis nominib⁹. Fit igitur hec passio aut ex imbecillitate renū cateltica[t] ⁊ celtice[u] fortitudine permanente aut aliquo nimio calore ob hoc qd trahūt ad se renes ⁊ ꝯtinere nō possunt: sed mox effuse vene sanguine nō replent̄: nec corp⁹ recipit nutrimentum. Propter qd ad hoc insistere opz vt temperetur ⁊ curatio ita prosequatur.

r .i. humectatur.
s Dipsacon grece quod est serpens sitibūdus latine vel sitim inducēs suo morsu.
t .i. retentiua.
u .i. expulsiue.

¶ Curatio diabetis. Caplm. CC.

Infrigidanda ergo sunt loca ⁊ tẽperandũ est totum corpus ⁊ humectandũ: q2 siccũ est corpus ꝓpter multã effusionẽ vrine. Opz g̊ ⁊ potiones amplius his ministrari a consuetudine vt nullo modo sitiãt. Et cibi amplius dãdi sunt q̃ tardi⁹ digerunt̃. Nã tenuiorib⁹ cibis epar calidus ⁊ acrius effectũ ⁊ vẽter siccioꝛ effect⁹ attrahit ⁊ cõsumit mẽbroꝝ humectationẽ de vẽtre. Opz ergo dari eis ⁊ amplius ⁊ necesse est cibos pinguiores quale est alica[a] vtilissima est data: aut cũ rosato[b]: aut crisatico[c]: aut rodomelle[d] ⁊ modico seraptino[e]: aut tyrio[f]: aut cinidio[g]: aut hydromelle. Olera aũt damus intibã[h]: ⁊ troxiuiã[i]: aut lactucas: aut carnes steriles[k] ⁊ pedes porinos: ⁊ maxie bouinos ⁊ gruma[l] ⁊ ysicia[m]. Pisces ꝯo scropbos: aut ex alys q̃buisdã carnes duriores hñtib⁹. ⁊ melones preter semina. Et mala[n] que valde sunt dulcia. Fugiẽda sunt aũt salsamẽta omnia ⁊ acra[o]. Sed neq3 in ius mittẽda sunt: aut anisus: aut cyminum: aut ex quibuslibet seminibus sunt admiscenda vel ea que vrinaz mouent. Fugienda sunt ⁊ echinus[p]: aut amigdale: aut pistacia[q] vel ficus ⁊ dactyli ne assumãtur. Castanee aũt si accipiantur nihil nocent.

¶ Signa gonorree. Caplm. CCI.

Effusio seminis fit qñ ex plenitudine grauatur cateltica[r] virtus: idest que continet consistens in seminarys vasis cuz non poterit continere semen. Est autez qñ ex acredine aut tenuitate seminis non cõtinetur. Interrogari ergo opz ⁊ de colore ipsius seminis vtrũ spissuz aut tenue est qd̊ egredit̃ ⁊ que precesserũt cause. Uel qualis ante fuit vita: aut q̃libus cibis vsus est: aut si plus a cõsuetudine veneris vsus est actib⁹. Nã si plenitudo est necesse est vt effundat̃. Si aũt nihil fuerit ⁊ cholicuz ⁊ acrũ magis eẽ videat̃ semen qd̊ fluit cognosce magis irritationem generandi[s] foꝛe subtilitatem: q̃plurime imbecillitas sequitur cateltice[t] virtutis.

¶ Curatio gonorree. Caplm. CCII.

Quod si ex plenitudine fiat sanguis lapsus solliciti eẽ omnino debemus ⁊ remouere nimietatez ciborum: ⁊ maxime eorum qui generant amplius semen ⁊ vẽtositatẽ mouẽt. Que multa sunt talia ⁊ in cibis ⁊ in medicamẽtis. In cibis autẽ sunt nuclei pinei faba ⁊ cicer[u] omne ⁊ bulbi[x] ⁊ eruce ⁊ rape: ⁊ maxime semen eaꝝ potatũ queadmodum ⁊ dauci semẽ ⁊ mẽthe. In medicaminis aũt sunt que semen gñant ⁊ libidinẽ excitãt. Qualia sunt acalaphis[y] semen potatũ ⁊ cum vino ⁊ melle coctũ orceus[z] idest testiculus: aut radix quam aliqui canis testiculum vocant. Et mixor[&] radix potata libidinẽ mouet: aut satyrion: aut termenis[?]: aut semen coea[&] ⁊ ea que circa renes sunt que velut incitamenta virge bibuntur. Nam hec omnia: ⁊ his similia fugere oportet eos qui hec patiuntur: aut in cibis ministrata: aut in medicaminibus accepta. Edenda aũt sunt ea que cõtraria sunt passioni que non satis gñant semen sed magis extinguũt. Qualia agni sperma[aa] frixum ⁊ non frixum ⁊ folia ipsius. Et flores in lecto strati hoc modo faciunt. Lactuce aũt semen cũ aqua potatũ reprimit gonorreaz: vnde his q̃ seminis fluxum patiunt̃ potui dat̃. Similr̃ aũt ⁊ canapis syluatice semen desiccat semen si subinde potetur. Desiccat etiã semen orcheus[bb] quẽ canis testiculũ vocant. Similr̃ ⁊ plũbi lamina lumbis imposita qui fluxum seminis patiunt̃ multũ iuuat. Nymphee[cc] quoq3 radix ⁊ se. i vino nigro ⁊ austero potata onirogonos[dd] idest quibus in somnis contingit frequẽter iuuat. Sed ⁊ illos qui multum seminis fluxuz patiuntur similiter iuuat. Periclimenon[ee]. i. matris sylua ⁊ folia ⁊ sementis[ff] siccant semen: ⁊ aliqui dicunt q̃ si frequẽter bibatur sine semine fient[gg].

¶ De priapismo. Caplm. CCIII.

Similiter aũt ⁊ qui priapismuz hñt opz facere ⁊ abstinere a rebus calidis ⁊ eis vti que soluere possunt ventositatẽ materie ⁊ aperiũt arterias que sunt in virilis[hh] ⁊ non soluz[ii] que calefaciũt ⁊ inflant: sed ⁊ eos[kk] qui spissos nutriũt humores ⁊ sementes[ll] ⁊ omnino non opz dari patiẽtibus[mm]. Cerota igit̃ sunt imponenda que fiunt ex oleo rosaceo ⁊ aqua coptoria[nn] ⁊ modico aceti. Que autem multũ infrigidãt ꝓhibẽda sunt: ⁊ maxime que stiptica sunt ⁊ narcotica. Bibãt aũt oĩa que gñare nõ pñt semẽ ⁊ maxĩe nymphee[oo] herbe semina ⁊ radices potent̃.

¶ Colica passio que fit ex frido ⁊ flegmatico humore. Caplm. CCIIII.

Pessima aũt passio est ⁊ cũ dolore nimio colus ⁊ difficilis ad cognoscẽdũ. Merito enim accidunt ei dolores nimy ꝓpter pinguedinez ⁊ neruositatem ipsius intestini qd̊ vocat̃ colus. Et non modicus ibidẽ cõcursus est humorum qui per partes largando[pp] euagant̃ queadmodũ in tenuibus intestinis. Difficilis aũt est ad cognoscendũ ꝓpter vicina loca quibus tales accidũt dolores quales in intestino colo. Ut g̊ nõ errare qs possit ⁊ vt nimie obscuritatẽ[qq] patiat̃ in curatione necesse est ꝓuidere ⁊ cognoscẽ qualr̃ colus efficiat̃: ⁊ q̃lia sunt signa que iter loca vicina ⁊ colon discernãt. Uñ vnũqd̊q3 eoꝝ s̃m suas ꝓꝓetates opz cognoscẽ. Nõ. n. in itestino colo vna ꝯsistit passio s3 multe ⁊ varie in eo gñant̃ passiões. Fit aũt ex frigida fl̃aticis suba. Fit etiã de calo ⁊ cholico humore: ⁊ desup[rr] quoq3 accñtib⁹ efficit̃: etiã de flegmone ibidẽ doloꝛ fit. Interduz ⁊ de nimio desiccato stercore facta duritia vẽtris vehemẽs fit doloꝛ. Sed ⁊ vẽtositas nimia ⁊ spissa ꝯsistẽs dolorẽ excitat vehemẽtez: fit ẽt per alia multa. Nã solo fl̃ate posito in itestino g̃uitas sentitur eẽ. Et sine febrib⁹ sunt tũc stercus ei sicut excuere[ss] volẽti silr̃ vi eẽ: nõ tñ sicut solet s3 queadmoduz quasi ex vẽtositate g̃uatus. Et multi eoꝝ flegmaticũ quẽ greci ylodẽ. i. similẽ vitro fl̃atis secessuz faciũt. Talis eniz in eis est cognitio. Ceterũ aũt ⁊ que ꝓcedũt manifeste ex ipsis reb⁹ declarat̃ passio. Q̃ maxime eniz ꝓcedunt frigidi cibi ⁊ fridus pot⁹ frequẽter acceptus. Et balnei vsus nõ tp̃e cõpetẽti adhibit⁹ ⁊ maxime post cibũ. Et ociosa vita cũ abũdãtia ⁊ repletione ciboꝝ. Hec est g̊ cognitio de frigida distẽperãtia ⁊ fl̃ate colũ[tt] patiẽtibus. Nũc aũt de dieta ⁊ cura eoꝝ dicendũ est.

¶ De dieta. Caplm. CCV.

Oportet igit̃ eos talib⁹ vti cibis pane siligineo bene cocto. Et de apoçimate vbi aut anhetũ: aut anisum: aut cyminũ est ꝯspgẽdus[uu]. Et cũ modico vino accipiãt tenuẽ[xx]. Nã q̃[yy] dulces sũt ⁊ stiptici oĩno nocẽt. Scio eniz q̃ si in ꝯdito plus hñte pipis iubeas dare panẽ infusuz maxĩe iuuabis. ¶ De olerib⁹. Olera aũt ministrãda sunt apiuz porri cocti: ⁊ maxime capita eoꝝ. Sup hec autẽ caulis ⁊ eliospera

a Genus frumẽti est: quidaz putãt qd̊ sit spelta.
b .i. vino mixto rosis.
c Uino aurei coloris.
d .i. rosato melle
e Uino a loco.
f A loco.
g A loco.
h .i. endiuiã. Ja.
i .i. endiuiã agrestem.
k .i. intestina.
l .i. ora porcoꝝ.
m Ysicia sic fiũt coquunt̃ pisces vl̃ carnes: ⁊ postea ponũt i aceto vel vino ⁊ superaspgit̃ puluis odoriferaꝝ specierum.
n .i. poma.
o .i. acuta.
p Piscis est nauem retinẽs: q̃dã ericiũ putãt.
q .i. fistici.
r .i. retentiua.
s .i. emittendi semen.
t .i. retentiue.
u .i. cepe.
x .i. vrtice.
y Est species satirionis.
z Mixo grece plãta cui⁹ radix libidinẽ incitat Jañ. allegans Alexãdrum in hoc passu extimo qd̊ sit eruca
& Puto q̃ est tribulus marin⁹.
? Puto q̃ sit stincus.
& Casti. s.
aa .i. semen.
bb Est species satirionis.

cc .i. nenup... Jañ.
dd Onirogo... grece fluxu... minis i so... Jañ.
ee .i. matri... na vl capr...
ff .i. semen.
gg Que b... cant.
hh .i. vasis... maticis.
ii Opz vitar...
kk Cibos ... oportet.
ll .i. sperma...
mm Talce...
nn .i. inci...
oo .i. nenup...
pp .i. extẽd...
qq .i. dubi... difficulta...
rr .i. ab in... celesti v... sa extrinse... ab humo... de capite ... maticantib...
ss .i. egrere...
tt .i. colicam.
vv Dictus p...
xx Panem...
yy Cibi. l.

gi[a] ⁊ alleū amplius accipiat̄: q̄ꝛ ex eo[b] plurimos fuisse
sanatos vidicimus ⁊ nō est eius experimētū paruū. Et
ꝑpter hoc sentiētes dolores quidam circa ventrez aut
colon[c] veniētem nō interrogant medicos mox alleuz
comedunt ⁊ maxime rustici ⁊ mox a dolore cū accesse
rit liberant̄. ¶ De volatilibus. De volatilibus autem
comedant pipiones colūbas perdices gallinas dome/
sticas. Et vt simpliciter dicam que non sunt superflua
⁊ pinguia[d] his vtantur. Et cum iure condiantur ex ani/
so modico ⁊ porris aut apio ibidem coctis aut pipere.
¶ De piscibus. Pisces ṽo asprarilles accipiant con/
ditos ⁊ melius iuuabunt̄. ¶ De carnibus. Carnes ṽo
si possibile est donec sanent̄ ꝓhiberi opꝫ. Silr̄ autem
⁊ legumina preter ptisanas. Et ipse dum coquunt̄ apy
radices. Aut come porrorum aut pulegium aut origa/
num aut anisus aut piper aut amigdale simul coquan/
tur: sic enim cocte ptisane frigorem amittūt ⁊ sine infla
tione sunt ⁊ ꝓhibēdi vel extenuandi maiorē habēt vir
tutem superfluitatē humoris seu frigorez. ¶ De tragi/
matibus[e]. Tragimata aūt expediunt eis aut amigda/
las edant ⁊ maxime succum earum accipiant cum ad/
mixtione mellis modici ⁊ pipere: sic eniꝫ pingues ⁊ su/
perflui humores ⁊ viscosi extenuari pn̄t. ¶ De vino.
Uinum aūt sit album euanadorū[f] non stipticū. Ma/
xime aūt dandum[g] est his quibus ex vētositatis abun
dantia dolores nimy esse suspicantur. Quibus ⁊ si pu/
rum detur vinum melius iuuabis. ¶ De propomis.
Propoma[h] aūt optima sunt conditū anisatuꝫ[i] ⁊ apia/
tum[k] ⁊ leuisticatū[l] ⁊ absinthiatum[m] ⁊ citriatū[n] ⁊ ma/
sticatum[o]. Omnia enim hec eos qui de frigidis humo
ribus dolores patiuntur sanare possunt.

¶ De balneis. Caplm. CCVI.

Balnea ṽo de dulcibus aquis nō
satis ad hec vtilia sunt
his qui frigidis ⁊ spissis humoribus dolo/
res patiuntur. Mitigant̄ enim in talibus
aquis: non tamen curant̄. Didicimus eniꝫ
quia balnea de dulci aqua que fiunt infrigidandi ⁊ hu
mectandi habent virtutem. Propter quod ⁊ aer cali/
dior preparandus est: ⁊ solium calidissimū. Et ea que
patiunt̄ loca vngenda sunt calidissimis vnguentis: aut
anhetino oleo: aut glaucino[p]: aut marciaton vnguen/
to. Et superaspergendi sunt pulueres de nitro. Aut sy/
napi ⁊ fricāda mitius dolētia loca vel totum corpus.
Et si delectent̄ permittenduꝫ eis est vt in ignitis mar/
moribus se voluptent ⁊ calefaciant loca: iuuantur eniꝫ
hec faciendo simul ⁊ mitigantur dolores. Nam in aqs
calidis naturaliter si lauerint melius ad hec curationē
percipient ⁊ perfectius sanabuntur: ⁊ maxime si sint
sulphuree ⁊ bituminee aut salse. Et si eas bibant iuua/
buntur: habent enim ⁊ proyciendi ⁊ purgandi virtutē.
Si quid viscosum in ventre vel intestinis humoris re
sederit ⁊ sepius in vsu si fuerint recuperant infirmita/
tem ⁊ sanant oīno. Sufficiant hec de dieta dixisse. Et
estimo ea sufficere omnibus prudenter eis vtentibus.

¶ De fomentationibus. Caplm. CCVII.

Nunc dicenduꝫ est que adiu/
toria extrinse
cus sunt adhibēda que adiuuādo mitigāt
⁊ perfecte sanant hanc passionez. Fomen/
tationes in primis sunt adhibēde ⁊ magis
in frigidis causis. Utilissimū ergo sunt de sale ⁊ milio
⁊ panico ordeoqꝫ facti sacelli. In quibus autem non sa
tis[q] euentare aut desiccare opus habemus vtilissimi
sunt saccelli de furfurib⁹ facti. Oportet igitur vt in aq̄
in qua coquendi sunt furfures aut ordeum ante ibideꝫ
decoquantur anhetū pleno pugno ⁊ herba camomilla
⁊ radices euisci[r] ⁊ pulegium ⁊ lauri bacce aut folia ⁊ — r .i. bismalue.
arthemisia ⁊ sansucus[s] ⁊ his silia. Opꝫ aūt ⁊ camomil — s .i. malorana.
linū oleū ⁊ anhetinum ⁊ cyprinum simul admisceri in
ipsa coctione ⁊ ex ipsis oleis sub sacellis loca vnge fre/
quenter: iuuat autem eos ⁊ si de pentamiro vnguēto lo
ca que dolent peruncta fuerint. Et adhuc etiā si ex eo[t] — t Unguento. s.
dolens vngatur locus qđ vocatur psteleus quo aliqui
apud nos rustici vtuntur ⁊ magnifice iuuantur. Opꝫ
autem non solum subuentralem partē. s. ⁊ lumbos vn/
gi sed ⁊ lanas infusas in oleo in ano imponi qđ ad hoc
adhuc adhibitum mox iuuat ⁊ mox scio multos fuisse
a dolore liberatos. In Alexandria autem ⁊ oleo raffa/
nino vtuntur ⁊ magnifice iuuantur. Sciri autem opor
tet q̄ꝛ si his adhibitis fomentationibus dolor nō fuerit
solutus: nō est necesse diutius loca ipsa calefacere neqꝫ
fortiores fomētationes sunt adhibende: desiccant̄ eniꝫ
amplius humores ⁊ spissiores effecti ventositatez ma/
iorem generāt ⁊ tensure ⁊ dolores fortiores adhuc ma
gis fiūt: q̄ꝛ amplius calefactus plus inspissatur humor
⁊ maxime de sale ⁊ nitro ⁊ stipterea: ⁊ alys multis.

¶ De cataputys. Caplm. CCVIII.

Quod si dolores ex his calefactionib⁹
soluti nō fuerint sꝫ magis for
tiores fuerint facti: tūc expedit vt remoueā
tur fomētationes: ⁊ ꝑ os accipiāt que exte/
nuēt ⁊ purgēt viscosos ⁊ spissos: ⁊ pingues hūores. Pro/
bata autem sunt ad hec que ex euforbio conficiuntur.
Multa sunt quidem que ad hec fieri possunt: nō tamē
simile est aliquid his que a nobis confecte sunt frequē/
ter ⁊ date cataputie. Quibus autem in yliodica passio/
ne scio me vsum fuisse ⁊ de periculo patiētes liberasse
℞. autem hec aloe euforby gnidy[u] coco purgati. an̄. — v .i. cocognidiū ⁊ est mezereon. Jan̄.
℥. j. scamonee. ℥. j. ego ergo his vsus suꝫ sepius: ⁊ scio me
semper subuenisse: est autem acceptio[x] eius. ℈. ij. aut — x Dosis.
amplius. Quidam autē addiderūt agaricū ⁊ sic dede/
runt: habet aūt ipsa cōfectio hec. ℞. aloe diagredy. an̄.
℥. iy. agarici. ℥. iiy. gnidy[y] coco carnib⁹ purgati. ℈. viy. — y .i. cocognidion ⁊ est mezereon.
cū succo absinthy colliges ⁊ dabis similiter. His ergo
vti opꝫ[z] qui frigida[&] sunt distēperantia aut nā[?]. ⁊ in q/ — z Eos. — ⁊ .i. a nāli cōplexione.
bus flegma multū cōgregatum in intestinis cōtinet̄: ⁊ — ? Acquisita. s.
ex eo dolores aut cōstrictiones ventris patiunt̄. Opꝫ
aūt nō in initio eos purgari sed iaꝫ extenuatis ⁊ diffu/
sis humorib⁹ fomētis adhibitis ⁊ vnguentis supradi/
ctis: ita tn̄ vt flegmon in colo nō sit nec in alys locis: ⁊
sic purget̄ ⁊ nullū timebis periculū. Facta igit̄ humo/
ris iam per vētrē digōne vtilr̄ euacuatio fit: naꝫ q p̄su/
munt dare laxatiuū crudis adhuc humorib⁹: aut certe
flegmone exn̄te in inferiorib⁹ vel in interioribus peri/
culū ingerūt patiētibus. interdū aūt ⁊ mortis incidūt[z] — z Patientes.
naufragiuꝫ: q̄ꝛ locus in quo inflāmatio est: tumore ma/
nente: de loco qui patitur nō purgatur sed magis indi/
gestione maiori facta additur humor nā qđ purgatur
de sano corpore trahitur non de flegmone.

¶ De encatismatib⁹ ad coli dolorē. Caplm. CCIX.

Post hec aūt encatismata[aa] sūt vtilis — aa .i. insessiones. Jan̄.
sima: ⁊ ad ꝭ[bb] optimū adiu — bb .s. colicam.
toriū est[cc] eteniꝫ mitigat dolores ⁊ curat — cc Encatisma.
patiētia loca: ⁊ maxime si ibidē coquant̄
ea que īflationē tollūt semina aut ipse her
be: quales sunt apiū: anhetū: anisum: ⁊ cyminū: ⁊ euisc⁹
⁊ lauri folia: ⁊ rutha: ⁊ sansucus: ⁊ arthemisia. Si enim
sic ꝑparat̄ aqua mirabilr̄ subuenit ad oīa seu ad fomē
tādū seu ad resistēdū in stupha aut in tina ex his fiat.

Post has aũt fomẽtationes ⁊ embrocas vel vnguenta epithimata sunt adhibenda, ex quibus est ⁊ diamellilotum ⁊ diaspermaton ⁊ diasansum ⁊ magis adhuc poliarchion facit. Opz aũt hoc in calidiori distemperantia purum nõ imponere sed resolutũ: ⁊ misceat̃ cuz ceroto de oleo rosato: aut camomille facto: ⁊ sic adhibeatur. Sic enim compositũ sine acredine inuenitur ⁊ aptius temperatum ⁊ omnino vtilius fit.

De iniectionibus. Caplm. CCX.

Iniectiones enim si permaneant dolores: necessario sunt adhibende. Mediocribus enim existentibus dolorib⁹ simpliciores ⁊ que leuiores sunt adhibebis. Fortioribus aũt magis que mitigẽt ⁊ extenuẽt infixuz humorẽ coli. Simplices enim sunt oleũ per seipsũ calefactũ cum aliqbus seminib⁹ que inflationez tollãt. ⁊ si cum eo adhibeat̃ adeps anserinus melius faciet. Opz aũt iniectionẽ hoc modo cõficere: accipias oleũ leptomere [a] coques in eo seminũ que inflationẽ tollũt: qualia sunt anisus ⁊ apy semen ⁊ feniculũ ⁊ semen ei⁹ ⁊ cyminũ: ⁊ his silia. Coques aũt in oleo ⁊ colabis cum lintheolo ⁊ reliquabis [b] ibi adipes anserinos ⁊ nihil nocebis si addas ⁊ pullinos [c]. Et cũ coques sementis cũ ruthe cimis [d] mouebis ⁊ sic inities. Sic eniz opz cõficere enema [e] simplex. Uteris aũt hoc enemate ad mediocrem frigorẽ intestinoꝝ. Opz enim hoc frequẽter fieri ⁊ nõ soluz semel sz ⁊ bis ⁊ tertio. Si aũt maneat dolor adhuc fortiora adhibẽda sunt adiutoria. Ex qb⁹ est qđ dicit̃ diachilon ex herbis cõfectũ. ℞. aũt hec fenugreci mellilloti anheti euisci [f] radices ⁊ lini seis ⁊ ordei assi ⁊ camomille sicce ⁊ pulegy. aã. lib. j. Mittes herbas in olla noua ⁊ in cacabo stagnato ⁊ mittes aq̃. ℔ [g]. xix. ⁊ infundãt [h] se in aqua ipsa dieb⁹. xv. ⁊ sic coquant̃ donec succos faciãt spissos: post aũt colabis ⁊ ꝓycies herbas. Et mittes de succo lib. y. ⁊ de adipib⁹ anserinis ⁊ medulla ceruina ⁊ storace ⁊ mandragore succo ⁊ butyro ⁊ terebentina. aã. ℥. vj. libani arsenici iusqami semis aloe ciclaminis recẽtis succi. aã. ℥. j. ⁊ cõficies ꝺm modum [i] ⁊ repones: ⁊ cũ op⁹ fuerit in oleo anhetino mittes ⁊ de medicamine coclearia duo aut tria inities. Siue enim sit inflãmatio aliqua siue humor frigidus sit magnifice iuuat. Educit enim humores ⁊ dolores amputat: anodinũ est enim ⁊ mox subuenit. ¶ Itez aliud magnificuz aloe castorei. aã. ℥. j. ciclaminis sicci recẽtis opy. ʒ. iiy. cõficies ⁊ vteris in enemate cũ oleo cilino [k] ⁊ modico adipis anserini. Forte enim est hoc adiutoriuz ⁊ nõ est contẽnẽdũ ꝓpter specierũ vilitatẽ. ¶ Itẽ aliđ qđ facit ⁊ ad yliodes [l] ⁊ frigidos humores habẽtibus. Terebẽtine diachilõ buty[i] castorei platocymini [m]. aã. ℥. vj. basilicon. ℥. j. baccas lauri ⁊ allei spicas tritas sigillatim nũo qnquaginta. j. ruthe fasciculũ vnũ olei cyprini lib. v. cõficies aũt sic. Mitte in cacabo oleũ cyprinũ ⁊ oleũ sabinũ [n] ⁊ admiscebis ei vini. ℔. j. ⁊ ibidẽ infundes castoreũ ⁊ platocyminũ [o] ⁊ lauri baccas ⁊ alleum ⁊ ruthaz vsqz ad tres dies: ⁊ post hoc coques ad leues prunas donec cõsumat̃ vinũ. Tolles aũt ab igne ⁊ colabis oleũ ⁊ sic mittes terebẽtinas ⁊ basilicõ ⁊ butyrũ ⁊ diachilõ ⁊ lẽte calefacies donec misceant̃ ⁊ sic repones in ampullã ⁊ cũ op⁹ fuerit accipies ex eo coclearia duo aut tria ⁊ de adipib⁹ modicũ. Mirabile. n. est hoc adiutoriũ: mitigat enim nimios dolores. Et ꝓpter hoc bonũ est q̃ nihil hz in se narcoticũ. ¶ Itẽ aliđ enema optimũ: educit eni spissos hũores ⁊ viscosos ⁊ dolores mitigat. Aristologia rotũda cõtusa sale frixo ⁊ trito ⁊ meu [p] herba ⁊ ipsa trita oleo cilino [q] oleo ruthaceo: oleo anhetino [r] ⁊ in herbis supradictis admiscebis vnũ coclearũ de herbaꝝ puluere ⁊ salis coclearũ vnũ ⁊ sic inities. Hoc eniz satis mouet flegma ⁊ nõ satis [s] colicis facit: sed ⁊ sciaticos fortiter iuuat.

¶ Itez aliud enema [t] qđ nõ solũ colicis: verũetiam ad yliodes [v] bñfacit. Accipe nitri alexãdrini. ʒ. iiy. seu amplius cui addes oleũ ⁊ aquã calaz ⁊ oib⁹ mixtis inities eminã [x] vnã ⁊ miraberis effectũ qũo adaperit ⁊ educit durũ stercus seu viscosos ⁊ spissos humores ⁊ flegmaticos. Ego aũt ⁊ ad eos qui ylei dolorẽ patiunt̃ h vsus sum ⁊ liberati sunt: vt etiam omnes mirarentur.

¶ Itez aliud valde bonum. ℞. storacis castorei smirnis [y] opy. aã. ℥. j. Hec oia miscebis ⁊ habebis repositũ [z]. Cũ aũt op⁹ fuerit accipies ad fabe egyptiace magnitudinẽ ⁊ inities cũ oleo ruthaceo ⁊ modico adipis anserini: aut gallinacei. Hoc. n. ⁊ somnũ fac ⁊ mirifice nimios ⁊ fortes dolores mitigat ⁊ mltũ a nob expimẽtatũ est.

De simplicibus potionibus ad colicum dolorem. Caplm. CCXI.

Quoniam quidẽ multi vẽtris curationez ꝑ clystere sibi fieri nõ ꝑmittũt: ⁊ maxime gẽtiles. necessẽ est vt potiones accipiant que ad coli passiones credunt̃ facere. Multa enim ad hoc ab antiqs dicta sunt: quoꝝ etiã nos habemus expimentũ ⁊ que sunt nobilia ⁊ a nobis expimentata sunt ⁊ ipsa tradim⁹ scripta initiũ a simplicibus faciẽtes ⁊ que ad dolores mediocres subueniunt scribemus. Herbã prasiy coques cũ aqua ⁊ apoçima ei⁹ dabis cũ vino ⁊ melle bibere. ¶ Itez aliud lauri baccas purgatas nũo. ix. teres bene cũ vini cyatis [z] trib⁹ ꝓbatuz est. ¶ Itẽ aliud ad colon qđ facit ⁊ ad nefreticos accipiẽs folia lauri facies succos ⁊ ad vnamquãqz potionẽ admiscebis pipis gra. vy. aut. ix. ⁊ mellis coclearia duo: ⁊ tepidũ dabis bibere in solio ⁊ miraberis effectum: ita vt paulatim ꝑ tp̃s egrotãs absqz dolore fiat. hoc aũt ⁊ ad nefreticos facit: aut q anfraxim aut lapides hñt in vesica: ⁊ spissos educit humores. ¶ Itẽ aliđ pulegy apoçima det̃ cũ vino bibere. silr enim ⁊ hyssopus facit ⁊ diptamũ ⁊ petroselinũ ⁊ anisuz. ¶ Itẽ aliđ ⁊ hoc nimis ad colũ validũ origani. ℈. iiy. potui detur cum ascalonio [?] vino aut alio tenui vino ꝓbatum est.

¶ Itẽ aliud ad hoc valde bonũ castorei. ℈. iiy. origani. ℈. y. qui [z] sine febre sunt dabis cum vino: aut melle: febrientibus aũt cum mulsa. ¶ Potiones ad colon cõposite feniculi seminis anisi spice nardi. aã. ℥. j. apy semis. ʒ. iiy. gnidycoco [aa]. ʒ. iiy. ameos. ʒ. ix. cassie. ʒ. iiy. facies puluerẽ: ⁊ dabis ad colicos ⁊ nefreticos: ⁊ hydropicis bene dat̃. ¶ Itẽ aliud mirabile faciẽs ad multa cardamomi ex interiori semine. ℥. j. armony botri [bb]. ℥. j. spice malabatri fili [cc] papaueris albi seminis: cymini ethiopici mẽthe sicce semis assari. aã. ℥. j. myrre troclitem [dd] scamonee. aã. ℥. iiy. mellis dispumati qđ sufficit ictericis dabis ad glutiẽdũ ad magnitudinẽ auellane. ad colon [ee] ꝺo cum hydromellis frigidi cyatis tribus. Sciri aũt opz ⁊ mensurã potionis: danda est etiã non soluz ad magnitudinẽ auellane: verũetiã ad nucis maioris: ⁊ maxime ⁊ ily dolorẽ: qđ quidã cardaxũ vocant ⁊ in nimys doloribus dum dat̃. simplr aũt dico in his quibus fortis est virtus ⁊ dolores sunt nimy. Nihil eni dubitãdũ est vel timendũ ei amplius dare ad magnitudinẽ nucis maioris: neqz enim habet aliquid narcoticum vt philoniũ vel alia plura antidota: sed purgando ⁊ furẽdo nocẽtes humores amputat ⁊ dolores.

a .i. subtilis substantie. Jañ.
b .i. liquefacies.
c .i. gallinaceos adipes.
d .i. summitatib⁹ quasi comis.
e .i. clystere.
f .i. bismalue.
g Est figura sextarij: ⁊ est sextarius lib. ij. ⁊. 5.
h .i. temperent.
i Aptum. s.
k .i. de fenugreco. Jañ.
l .i. iliacam passionem.
m .i. lati cymini ⁊ ẽ siseleos Ja.
n Gale. ad glauconẽ inquit est oleũ tenuissime virtutis ac penetrabilis.
o .i. siler montanum.
p Herba est anisi ⁊ ... intirso ⁊ ...
q .i. de fenu...
r Recipe ... ctis olbus ... quantitate ...
s Solum.
t .i. clystere.
v Iliacam.
x Emina est ... dictas sex... ⁊ sextari⁹ ... ij. ⁊. 5.
y .i. myrre.
z .i. seruatum loco apto.
z Cyatus est ... duo vnc. ...
z A loco.
z Dis.
aa .i. cocog... ⁊ est semen ... gercon. Ja...
bb .i. summ...
cc .i. foliy. J...
dd A loco.
ee .i. colicam.

¶ De tyriaca. Caplm. CCXII.

Sed tyriaca antidotũ magnifice facit ad istos flegmaticos ⁊ yalodis[a] humores vel ex eis factos dolores. dosis aũt eius est auellane põtice magnitudo cũ mulsa data. Ego aũt sepius eã dedi ⁊ liberati sũt. qꝫ si aliqs eã i declinatõe bibit semel i mẽse pfecte sanabit̃ ⁊ sine dolore erit postmodũ.

a .i. fluxe passionis.

¶ De philonio antidoto. Caplm. CCXIII.

Philonium aũt antidotũ mitigat dolores qui de frigida distẽperantia generant̃: non tñ sanat. his qui de cholico humore dolorez patiunt̃: nõ solũ mitigat sed ⁊ magnifice iuuat mediocriter: datũ est ꝓm virtutẽ. Est ẽt ⁊ marcellinũ antidotũ paragoricũ[b] cũ nõ habeat nisi ea que narcotica sunt. ℞. croci. ʒ. x. sulphuris viui. ʒ. vj. cinnamomi. ʒ. j. pipis albi. ʒ. xx. iusqami se. ʒ. xx. mellis atici[c] qꝺ sufficit. dabis aũt ex eo ad magnitudinẽ auellane cum calida[d] bibere. Sufficiant hec de antidotis ⁊ in lectionibus dicta: nã multa sunt de opio ⁊ alys narcoticis cõfecta que ad hec necessaria sunt: de quib⁹ etiã nũc aliq̃ que sunt a nobilib⁹ medicis dicta ⁊ a me erũt dicẽda.

b .i. mitigatiuuz.
c .A loco.
d Aqua. s.

¶ De narcoticis antidotis. Caplm. CCXIIII.

Antidota etenim ea quecũqꝫ de opio ⁊ iusqamo conficiunt̃ narcotica a grecis apellant̃: ea enim nõ opꝫ festinare vt dent̃. qꝫ si tenuiores ⁊ acriores facti sunt humores g dolores faciũt festinare: opꝫ illas dare potiones ⁊ nulla erit lesionis existimãda suspitio. Naz mox stupore mẽbris imposito dolor vĩ gescere: sꝫ postea cum fuerit dolor regressus ampli⁹ extẽdit̃ ⁊ violẽtius plus existit ⁊ multo tpe dñatur. Existimo g̊ merito h posse contingere cõstipatis poris de narcotici medicaminis frigore: ⁊ ꝯstipato humore necesse est: vt tota passio augmẽtet̃: ⁊ sit magis difficilis ad digerẽdũ vel euentandũ passio. Multi aũt ⁊ scdo ⁊ tertio dederũt potiones in tali passione: ⁊ qb⁹ date sunt aut in mortẽ subitaneã aut pnitiose in paralysis vitiũ inciderũt. Propterea g̊ nõ opꝫ nos de narcoticis potionib⁹ dare his qui coli[e] passiones de frido humore patiunt̃ nisi fortes magni ⁊ vehemẽtes dolores piculosaz mittãt syncopim. Tũc eni piculũ ne incidãt si virtus robusta est: ⁊ dolores vt diximus nimy sunt opꝫ dari narcoticã potionẽ: ⁊ hoc semel. Nã qui hñt calidã distẽperãtiã: ⁊ g subtili ⁊ acro humore dolores patiunt̃ hos nihil nocet narcotica potio: sed magis adhuc iuuat subtiles ĩpinguando humores ⁊ digestionem faciendo: ⁊ tẽperando tẽperat subtiles: ⁊ acros humores collectos.

e .i. colicas.

¶ De vomitu colicis faciendo. Caplm. CCXV.

Vomitus enim eos multum iuuat qui de frigido humore dolores patiunt̃: ⁊ maxime si fiat[f] de raffanis acceptis: aut de salsis ⁊ dulcibus cibis: vel si plimis cibis acceptis vomit⁹ fiat. Simul. n. cũ vomitu hũor g residet viscosus ⁊ pinguis ⁊ flatic⁹ fert̃ emulsus ⁊ nõ pmittit[g] aliũde collectũ humorẽ mox in intestinis supfluere g alios moueat dolores. Oportet aũt nõ solũ in ipsa passione facẽ vomitũ: sꝫ i declinatione faciẽda est.

f Vomitus.
g Vomitus.

¶ De synapismo ⁊ dropace[h]. C. CCXVI

Similiter aũt ⁊ synapismos[i] fi/nitimos[k] expedire existimo: maxime ꝓo in diuturnis pas/sionib⁹ hec sũt adhibẽda: calefaciũt eniꝫ illinita. Si qs aũt eis vtit̃ i locis patiẽtib⁹ supficiẽ attrahũt supfluos humores. Qꝺ si ex his vesicas fieri ꝯtigerit paruas vl' sidracia[l] nõ opꝫ turbari: diuturne. n. passiones sustinere vident̃ violẽtiã adiutory: amãt enim accipere exolutionẽ. Hoc enim agendũ est non in accessione sed in declinatione magis custodie causa vt minime permittatur passio in cõmorationẽ[m] venire patientis.

h .i. ruptorio.
i .i. empl'a de synapi facta ⁊ vocant̃ in antiquis libris dropax. Jañ.
¶ Dropax ruptoriũ dropacismus idẽ seu rubificatiuum vel desiccatiuum.
k .i. adherente a loco.
l Sũt pustule p̃ue eminẽtes i cute plene humiditate. Jañ.
m .i. habitũ ⁊ hereditatem.

¶ De exercitatione. Caplm. CCXVII.

Mouendum est aũt totuz corp⁹ exercitio diuturna manẽte passione: ⁊ maxime his qui frequẽter comprehẽdunt̃ ex hac passione seu pedib⁹ seu equo seu carpẽto[n] siue naui corpus moueri opꝫ: sꝫ ⁊ palestra ⁊ per fricationẽ totius corpis ⁊ locoꝝ mutatione ⁊ lõga ambulatione de vno loco ad aliũ locũ. Hec eni oĩa extenuãt ⁊ digerũt oẽm corporis supfluitatẽ ⁊ cõfortãt totã habitudinem corpis: vt ea[o] que molestant̃ iaꝫ nõ pñt ledi nec frigiduꝫ aggregare humorẽ. Sed neqꝫ hormor his qui ex alio fluit loco in eum qui lesus fuerit supercurrit: quia non recipitur ab eo qui fortior loco est effectus.

n .i. curru.
o .s. membra.

¶ De ventosa colica. Caplm. CCVIII.

Quod si ex vẽtositate dolor fuerit generat⁹ expedit ex milio ⁊ panico aut furfurib⁹ fomẽtatões mediocres adhiberi: sed ⁊ iniectionẽ cõpositã ex oleo qꝺ de semib⁹ supi⁹ est cõprehẽsuꝫ: hoc eni interi⁹ oẽm abũdãtiã vẽtositatis ⁊ doloris amputat. Iuuãt aũt eũ maxie cucurbite[p] in vmbilicũ iposite: vt mirent̃ mox aliq eũ fuisse sanatũ: ita vt magica credãt factum fuisse arte sine dolore efficit̃. manifestũ tamẽ est quia his calidior debet preparari cibus.

p .i. ventose.

¶ Si de stercore duro anfraxis faciat coli dolorem. Caplm. CCXIX.

Quibus aũt ex anfraxi[q] ⁊ stercoris duritia coli[r] fuerit gñat⁹ dolor festinare opꝫ multo ydroleo[s] mulsaꝫ inyce re ⁊ ad potãdũ h ipꝫ dare. Per hãc igit̃ ifusionẽ qꝺ siccatũ est ⁊ sqbala q̃ indurata sũt his iniectiõib⁹ ⁊ potiõib⁹ frequẽter adhibitꝭ ad iferiora educunt̃ relaxata. Sꝫ ⁊ oĩs dieta hũida dꝫ eẽ ⁊ magis ea sꝫ mistrãda q̃ molliũt vẽtrẽ ⁊ maxie allipiados[t] herba cocta cũ olerib⁹ dꝫ dari. Sil'r aũt ⁊ mercurial' mirabil'r vẽtrẽ deducit: ⁊ euisci galli ius datũ optie fac̃. Opꝫ aũt exuẽtrare[u] ⁊ replẽ sale ⁊ ꝯsuere ⁊ sic cũ anheto excoquẽ cũ aq̃ m'lta: ⁊ postea nõ addat̃ aq̃ donec coquat̃ ita vt carnes ei⁹ sint discocte. Si aũt ⁊ sil' cũ eo coques polypody quãtũ est. ʒ. j. adhuc ius magis deducẽ ipsi⁹ poterit potatũ. Si aũt ⁊ vinũ ei admisceas aut vinuz[x] mulsuz suaui⁹ efficiet̃ multũ: ⁊ ampli⁹ vẽtrẽ deponet[y]. Ad hec. n. aliq vtunt̃ cataputys[z] de plũbo factis nihil credẽtes se posse augẽ p suꝑscriptas potões ⁊ iniectiones. Necesse est g̊ ⁊ de his nos dicẽ aliq̃. Si q̃ g̊ passio coli aut ilei[r] siue iflãmatiõe iterioꝝ vĩ eẽ expedit tũc vti eũ vtris[?] curatiõe. Si aũt flegmõ pcesserit ⁊ p hoc clausus est vẽter ad hec nihil iuuat vter sꝫ magis ledit. Erit aũt h mõ adhibẽdus vter. Accipiẽs aulíscũ[x] medicinalẽ coaptabis eũ folli ⁊ appones ptib⁹ posterioribus: ⁊ qñ h feceris alleuiabis eũ[aa] donec plen⁹ oĩno videat̃ eẽ follis vẽto: ⁊ tũc q̃si eũ clystericãs imittes i iteriora vẽtũ pmẽdo follẽ: ⁊ si post hec mox clystericabis cũ ydroleo[bb] ⁊ modico nitri: mouet. n. sil' cũ iniectione que in vẽtre ⁊ in intestinis ꝯtinent̃. Oĩa ista vt mireris cũ stercore simul ⁊ humores ⁊ vẽtositates pcedere.

q .i. oppilatione.
r .i. colice.
s .i. mixtura ex aqua ⁊ oleo.
t .i. meçereõ. Ja.
v .i. euiscerare.
x .i. nectar seu claretum.
y .i. laxabit.
z .i. pillulis.
r .i. colica vl' iliaca.
? .i. folijs fabri.
x Auliscus est canna qua aliqd in aure exñs suggit̃ Jañ. auctoritate alexãdri.
aa .s. follem.
bb .i. mixtura ex aqua ⁊ oleo.

a .i. pillulis.
b .i. pillulis.

¶ De cataputys[a]. Capl'm. CCXX.

Imiliter aũt ꝛ cataputys[b] de plũbo vti oportet nullo existẽte flegmone: ꝛ maxime in initio. Trãsactis enim multis iã dieb⁹ ꝛ mollicie quadã iam apparẽte vt digestio iaz existimetᵉ esse de plũbo facte cataputie aut ex euforbio tunc poterũt dari: ꝛ sic diligentius poterit anfraxis[c] curari.

c .i. oppilatio.
d .i. acris.

Taliter ergo de plenitudine spũs[d] ꝛ vẽtositate cõprehẽsi ꝛ de spissis humoribus ꝛ frigidis coli dolorẽ poterunt liberari. Ceterũ tempus est vt scribamus de cholericis ꝛ acris humorib⁹ si colica passio generata fuerit: initiũ quoqꝫ faciẽtes quõ oporteat cognoscere qualitatem ꝛ quantitatem esse ipsius.

¶ Signa si de cholerico humore colica fuerit passio generata. Capl'm. CCXXI.

Ognoscitur aũt de calidis ꝛ acris ꝛ colicis humoribus colicã gñatã esse passionẽ ex eo qd mordicationẽ patiunt̃ ꝛ incendi vel pũgi interiora vident̃. Et linguã aridaz habẽt. Et sitim vel insomnietatẽ patiunt̃: ita vt insaniãt q̃plurime ꝛ cõmotionem patiant̃: ꝛ vrine sunt acre[e]. Et ea que p vẽtrẽ egerunt̃ colica sunt. Et si multũ cal'i cibi ꝛ potiones aut adiutoria ministrẽtur acerbãtur magis ꝛ neqꝫ sine febre sunt. Talia. n. sunt signa qbus de chol'ico ꝛ calido humore colice fiũt passiões.

e .i. acute.

¶ Curatio si de cholerico humore colica fuerit passio generata. Capl'm. CCXXII.

I de cholerico humore colica passio fuerit gñata cõtrario mõ his qui de flegmatico colũ patiunt̃ erũt adiutoria ministrãda. In primis ergo eorũ ordinãda est dieta: qbus dãdus est succus ptisane simplex nullam hñs alterius gñis admixtionẽ nisi forte modicũ salis: ex eo enim calor colicus tẽperat̃ ꝛ pꝫicit̃ per vrinas ꝛ p vẽtrem vnde magis sepius succos ipsos dari opꝫ. Quorꝫ igit̃ vitella frigida mistrãda sũt. ¶ De olerib⁹. Olera aũt bene iuuãt ꝛ cruda ꝛ cocta data. Et lactuce maiores ꝛ dulces dãde sunt: ꝛ maxime his qui insomnietatẽ patiunt̃ ꝛ calidi sunt nã ꝛ iam etate maiores sunt. Sed omnia poma que infrigidare possunt ꝛ humectare dãda sunt ꝛ nulla ex eis existimãda est fieri lesio. Cucurbita aũt sola est ꝑhibẽda ꝑpter nãlẽ virtutem quã hꝫ resistere sanitati ad ledendũ in colica passione qd oib⁹ dieticis[f] est ꝑbatũ. Ego enim scio nõ solũ iuuenes: sed ꝛ seniores inter paucos dies tali vtẽtes dieta celeriter fuisse sanatos. Sed ꝛ aquã frigidã in qbus[g] virt⁹[h] erat scio eos[i] bibisse ꝛ absqꝫ lesione locis vitalibus illesis seruatis perfectius requieuisse dolorẽ. Et tota cã vnde cõtigebat dolor ꝑhibita ad integrã ꝑuenit sanitatem: ꝛ hoc frequẽter accessionib⁹ laborantẽ[k]. Etiã si ab acutis reb⁹ ꝛ vino se abstineat ꝛ frigidis vtat̃ cibis ab hac liberabit̃ passione. Nam si timeat aquã frigidã bibere ꝑpter aliquas viscerũ inflãmationes. Aut ꝑpter imbecillitatẽ virtutis oleũ roseuꝫ frigidũ dedi eis bibere abũdantius ꝛ ab inferiorib⁹ partib⁹ ipsum oleum ros. inyci feci ꝛ multum iuuati sunt. Cui[l] admiscui adipes anserinos in qbus esse noui acredinẽ. Aut mordicationem cholerici humoris. Et si rasure per vẽtrẽ deponũtur multũ ad hoc ipsum iuuat succus ptisane cuꝫ oleo camomille si initiat̃. Iuuant ꝛ vitella ouorꝫ cũ oleo rosato ad hoc si inities. ¶ De piscib⁹. Pisces ẽt eis expediunt qui duras habent carnes quales sunt cedria orphon glaucon corpina coctica sepia tenceda. Illi autẽ quos greci ostracoderinas vocãt. i. pectines ostree coclee marine vtendũ est. Bene aũt eos ꝛ echinus[m] iuuat: hic enim se habẽt tẽperatiuũ ꝛ infrigidatiuũ liquorem. Ad hec etiã ꝛ eustomachi posset virtutẽ. i. aptam bene stomacho ꝛ ventrẽ facilẽ reddit: ꝛ diureticus est quo nullus ex supdictis melior est. ¶ De carnib⁹. Carnes aũt maxime eis dare cõuenit que nõ facile coquũtur: quales sunt pedes bouini ꝛ vẽtres. Et scrophulas steriles[n] ꝛ vngulas bñ coctas ꝛ ifrigidatas. ¶ De pomis. Poma ꝟo mela[o] potius dari opꝫ magis omnib⁹ pomis. vt aũt nõ eis subuertat̃ stomachus admiscere eis opꝫ acetũ ꝛ sic accipiant̃. Alia ꝟo omnia poma dãda sunt que nõ inflant ꝛ ea que dulcia sunt nihil nocẽt: sed delectationis causa accipiant̃ ꝛ nõ satis assumant̃. ¶ De placomaton ꝛ tragomatõ. Placomaton[p] aũt ꝛ tragomaton ex toto non assumantur ab eis qui de cholerico coli mordicationem patiuntur.

f .i. exptis in dietis ordinandis.
g Viris.
h .i. fortitudo.
i Viros.
k Scio fecisse.
l Oleo ros.

m Piscis … qdam … cũ marin…
n .i. porcina… sa.
o Sunt fr… suauco gust… iores piper…
p Estimo q… placomata… getas de f… nibus cali… anisi fenic… telligit: ꝛ … comaton…

¶ De balneis. Capl'm. CCXXIII.

Alneis aũt vtant̃ que dulci aqua fiant. Pene oẽs maxie tñ qui media sunt etate ꝛ calidã habẽt nãz. Sit aũt ꝛ aer tẽperatus ꝛ soliũ sil'r mediocre. Et vngant̃ oleo cũ calida aqua. In his aũt locis q patiunt̃ oleo camomille: ꝛ neqꝫ nitro: aut sansuco: aut sapone aut his sil'ibus fricent̃ patiẽtia loca. Fomẽtationes aũt ꝑhibeantur. Et salse aut nitrose aque vel oẽs nãl'r calide aque ꝑhibẽde sunt. Neqꝫ eni vinũ dari opꝫ in dolore ꝯstitutis nisi succũ ptisane aut calidã aquã. In medio ꝟo prãdio si voluerint recentẽ aquã bibere permittẽdi sunt: qꝛ iuuant̃ ex ea. Nam si oino a vino abstineant maximũ adiutorium est. Qd si nõ possint ex toto abstinere: concedẽdum est eis vt tenue ꝛ aquosum bibant vinum.

¶ De exercitationibus. Capl'm. CCXXIIII.

Xercitationibus aũt ꝛ gestationibus ꝛ omni deambulatione vtant̃ in lenimẽtuꝫ passionis ꝛ nõ multis neqꝫ fortiorib⁹. Nõ eniꝫ sufferũt sꝫ mox vt distẽperati fuerũt acriores efficiunt̃ dolores si plus aut vehemẽter faciãt exercitationes. Sed abstineant etiã se a furore ꝛ omni sollicitudine inquãtum possibile est ꝛ ab omni labore. sic enim si se temperauerint sanari facile possunt.

¶ De catartico dando. Capl'm. CCXXV.

Uod si tibi visum fuerit q̃ opus sit purgare eũ qui coli dolorẽ ex acro humore patit̃ obseruãdũ est: vt nullũ ei de his que acra sunt medicamẽtis det̃ quale est euforbium ꝛ cocognidiũ[q] ꝛ elacterides[r] aut elleborus. hec enim omnia ad hec nihil iuuant: sꝫ magis strophos[s] eis ꝛ medicat oẽs excitãt ꝛ adiuncta cholerib⁹ magis augent dolorẽ vtilissimum: tñ ad hoc est antidotũ pigra: qd ꝛ si nõ soluꝫ imbibitus sit: sed etiã cõtineat̃ ibidẽ: ꝛ de superiorib⁹ partibus abũdans supcurrit in intestina cholericus humor: nõ opꝫ solũ dari antidotũ sꝫ admisceri ei opꝫ diagredy. ℈. ij. aut modice ampli⁹ aut minus: ꝛ sic eũ purgabis attendẽdo ei⁹ nãm: sed ꝛ cũ theodoricon mixtũ si det̃ diagrediũ bene dat̃ ꝛ optime curabit. Si auteꝫ estas fuerit ꝛ cũ rodomelle[t] aut nitro admixto hydrorosato[u] cũ diagredio: sic opꝫ euꝫ curari ꝛ purgari. Satis enim iuuatur accepto catartico ꝛ non solum releuatur ab instanti dolore: sed ꝛ perfectius effugata egritudine ad integrum sanitatis statum reuertitur.

q .i. semen … reon.
r .i. succus … meris agr…
s .i. subuerti…
t .i. rosato m…
v .i. aqua ros…

¶ Cura

¶ Cura de cholica passione si de flegmone fuerit.
Caplm. CCXXVI.

Quod si cōtingat cholicā passionē cū inflāmatione in intestinis eē nullo mō opꝫ dari catarticum ꝛ maxime in initio:sꝫ ꝛ opꝫ dari duꝫ adhuc accedit[a] digestio inflāmationis. Quicūqꝫ aūt anq̄ꝫ faceret digestionē iflāmatio ꝑsumpserunt dare catarticū periculosam cām ꝛ mortiferā fecerūt egrotis. Cōtingit eni dato catartico non de locis qui patiunt̄ trahi humores sꝫ ꝛ de locis educi violenter q̄ sana sunt:ꝛ his q̄ patiunt̄ ministrat amplius natura iā motos humores. Cū enim poterit locus q̄ patit̄ sup se humores veniētes expellere extēdit̄ ꝛ augmētāt̄ dolores ꝛ ylei incurrūt passionē. neqꝫ eniꝫ aliud est yleos nisi suppositio ꝛ augmentatio cholice passionis. Preterea ergo nō opꝫ dari cathārticū vbi colus[b] cum inflāmatione torquet̄ dolorib⁹:sꝫ potius flobothomādus est ꝛ paulatim totius corporis euacuatio est faciēda ꝛ nō desubito aut de semel euacuandū est. tm̄[c] enim iuuantur qn̄ paulatim detrahitur[d]. ꝛ si cōtingat vt ex magnitudine flegmonis vrina constringat̄ de talo sanguis est auferendus. Sepius enim hoc nobis agentibus ꝛ ventrem[e] ꝛ vrinā subsecutam fuisse manifestum est.

a .i.incipit.
b .i.intestinū colū.
c .i.solūmodo.
d .i.euacuat mā.
e .i.ventris laxationem.

¶ De cibis dandis. Cap. CCXXVII.

Cibis aūt vti oportet ptisane[f] ordei succis aut auene: aut enema[g] eis de ptisane succis ꝛ oleo camomille ꝛ succo lini seminis ꝛ hydroleon[h]:ꝛ maxime hoc faciēdū est si nimia fuerit febris. Raro enim cōtingit si inflāmatio in itestinis aut intestino colo fuerit vt febris non accedat.

f Ordei.
g .i.clystere.
h Mixtura ex aqua ꝛ oleo.

¶ De cataplasmate. Cap. CCXXVIII.

Extrinsecus autē vbi sunt dolores:apponēda sunt que nullā possunt habere acredineꝫ[i] sed sint tēperata:ex q̄bus est oleū comomille ꝛ ordei faria ꝛ semis lini factū epithima.

i .i.acumen.

¶ De cerotis. Caplm. CCXXIX.

Et cerotū similiter de cera ꝛ oleo camomille ꝛ rosato ꝛ vitellis ouorū. Cuius cōfectio. ℞. cere.ʒ.v. olei camomille.ʒ.ij.ꝛ.ß.lonienti[k] de fabis ʒ.iiij. vitella ouorū.v.aut.vj.cuꝫ succo lini seminis solues vitella ouorum ꝛ fabe farinaꝫ ꝛ cerotū supermittes ꝛ teres omnino donec omnia cōmisceantur ꝛ vteris:non solum ad hoc sed ad renum ꝛ vesice inflāmationem magnifice iuuaberis.

k .i.prime aq̄ vbi fabe coquunt.

¶ De balneis. Caplm. CCXXX.

Balneis enim vt frequenter oportet preter hoc si non sit corpus humoribus plenū. post aūt flobothomo. Et si adhuc dolor vrgeat nihil ipedit lauacrorū vsus:si tm̄ vsus contra resistat:si in tina oleo vnctus camomille ꝛ vino deponatur[l] iuuabitur. flegmone autem adhuc accenso ꝛ febre existēte prohibenda sunt hec.

l .i.ponatur.

¶ De vino dando. Caplm. CCXXXI.

Digestione autem facta iflāmationis: ꝛ si virtus imbecillior appareat nihil est inutile dare eis vinum tenue ꝛ aquosum. Scio vtiqꝫ quia his que ꝑdicta sunt quicunqꝫ fuerit vsus non opus habebit aliud aliquo extrinsecus sollicitus vt exhibeat.

¶ De physicis[m] ligaturis. Cap. CCXXXII.

Quoniam multi qui colon patiunt̄ ꝛ maxie diuites neqꝫ ex toto aliqd bibere volūt: neqꝫ iniectionem sibi ꝯsentiunt fieri. ꝑpterea necesse est nobis de physicis ligaturis aut caracteribus aliqd dicere:que si fiāt mox relaxari solēt vel amputari dolores:ꝛ iō ea que ab antiqs vel postea a nobis probata sunt scribere nō obmittā ꝛ ea q̄ resistūt: ꝛ patiētibus colon ꝑbēt remediū. In ꝑmis ergo si est possibile accipies fimū lupi:ꝛ si est poſe ex eo qui ossa comedit ꝛ claudes in testeo vase ꝛ ligabis in dextro brachio aut in humero:aut in collo:aut in coxis suspēdes in ipsa cōmotiōe doloris. Obseruabis aūt vt neqꝫ terram tangat:neqꝫ in balneum secum ferat. ꝛ hoc experimentatum est.

m Physicas ligaturas vocat empericas.s. de quibus nulla rō reddi pōt.

¶ De caracteribus. Caplm. CCXXXIII.

Accipies nascēte infante modicum de iciso vmbilico eius includēs argēteo aut aureo metallo: hoc.n. secū portās sine dolore erit:ꝛ hoc expimētatū est. Corallū abietis[n] incēdis[o] ꝛ terēs quātū sunt coclearia duo aut tria ieiuno potādum:dabis p dies tres aut.iiij. facit enim bene ad colicas passiones. Itē aliud ad hoc ipsuꝫ corallū acceptū in cibo sanat. Itē aliud:qui aūt scindūt eū[p] ꝛ cor eius sublatū appendūt in coxa sinistra carent coli dolore.

n .i.ptē interiorē abietis que durior est.
o Als incides.
p Coralluꝫ.s.ꝛ ē pars abietis q̄ durior est velut cor eius.

¶ De lapide medicon. Caplm. CCXXXIIII.

Item aliud de lapide medicō[q] sculpes in eo heracliā[r] rectā suffocātē leonē icludēs i aureo annulo:ꝛ dabis ad vtēdū[s] in digito ꝛ sanus erit physicū[t]:aliud faciēs ad colū experimētatū lupi fimū terēs in subtilissimū puluerem cernes[v] ꝛ dabis patiēti in aq̄ calida cocleariū mesuꝫ[x]. Item aliud capre epar vstulans teres ꝛ dabis bibendum cum vino:satis enim iuuat:ꝛ hoc etiam amputat coli dolorem. obseruabis autē vt neqꝫ terram tangat neqꝫ in balneum secum ferat.

q Ectio ꝑ sit alabastrum.
r .i.figura herculis.
s .i.gestandum.
t .i.empericum.
v .i.cribellabis.
x .i.medium.

¶ De podagra. Caplm. CCXXXV.

Podagre passiones sciri opꝫ an̄ oia que ex multis ꝛ ex diuersis causis hn̄t cōstātiā vn̄ existimo:q꞉ ꝑꝑ varietatē natiuitatis eius: neqꝫ cognoscit̄ oino neqꝫ curari pōt ꝑfectius. Relinquit̄ eni aliqd in ipsis locis:ꝛ iō nullo mō ab artificib⁹ medicine sanari pōt:q꞉ ei⁹ ignorant̄ natiuitates. Ego aūt existimo vt q̄cūqꝫ ei⁹ hn̄ poterit natiuitates cognoscē vel diuersitates:aut ipsas spēs q̄cūqꝫ fiūt ꝛ q̄liter ꝯtingūt hn̄ ꝛ cito posse curare: ꝛ facili⁹ a medicis ab ipsis liberari infirmitatib⁹. Dicam⁹ ḡ ꝑrio cognitiōes ipsarū ꝛ sic postea curatiōes ipsas exponem⁹. Credo.n.q꞉ si ea q̄ scripta tradimus diligēti⁹ agēdo nām vniuscuiusqꝫ q̄cūqꝫ[y] voluerit opari multos poterit liberare ꝛ nō eos solū q̄b⁹ mox ab initio curationē exhibꝫ: verūetiā diuturnas iā existentes podagras iuuare poterit.

y Medicus.

¶ De podagre causis. Caplm. CCXXXVI.

Multa igitur sunt vitia in his qui isanabiles possidēt podagras:eteniꝫ sanguis calidus supcurrēs in articulis seu articulorꝫ cōcauitates extēdit̄. Et nerui quos greci sindesmō vocāt dolores facē in pedibus solent nimios. Silr aūt ꝛ choleric⁹ humor sepi⁹ supcurrēs neruos aut iter ipsos residēs:ꝛ maxie in his quos sindesmō dixim⁹ vocari

qui ꝛ ossibus vicini sunt ardorē simul ꝛ tensionē locis qui dolēt infert ꝛ magnos dolores: sed ꝛ flegma eodē modo ledēs dolores fortissimos facit simul: ꝛ frigorē ꝛ angusta loca extēdit. Facit ēt sic ꝛ melācholicus humor ꝛ nō solū infrigidat ꝛ opprimit: sz ꝛ grauitate sua facta sentiẗ mediocriter cōmotio. Nō eniz opz existimare a supcurrēte materia solū reumatismū fieri: sed ꝛ per simplicē qualitatē efficiẗ .i. per distemperātias ipsas que fiūt ex calido ꝛ sicco; ꝛ frigido ꝛ humido: ꝛ duplicata distēperātia .i. calido ꝛ sicco: aut calido ꝛ humido: aut frigido ꝛ humido: aut certe frigido ꝛ sicco. ex qbus distēperationibꝰ fiūt sepius reumatismi. Opz ergo diligēter (vt dictū est) oia cōtēplari: quales sunt causarū singularū qualitates ꝛ quātitates: ꝛ sic singularum causarū expedientē apponere curationem.

Signa si de cholerico humore podagra fuerit generata. Caplm. CCXXXVII.

Si ergo ex cholerico humore podagra fuerit generata: q̄ plurime hoc augmentato humore reumatismi in articulis generanẗ qđ his cognoscēduz est signis. In his qbus cholericus humor supcurrit nullus articulus manifestus appet tumor: sed tñ calore molestātur: ꝛ ignitū sentiūt locum egroti magis q̄ tensurā ꝛ grauedinē impositis in ipsam sentiāt mēbris: sz ꝛ rubeo vr̄ esse colore ipse qui dolet locus: ꝛ gaudet si aliqd frigidū imponaẗ ꝛ iuuari se magis ex hoc q̄ ex rebus calidis cōfitetur. Ceterū autez ꝛ quales precesserunt cure requirenduz est: aut qualis etas sit infirmantis: ꝛ qualis est tēperantia patientis: ꝛ quale est tempus ꝛ regio: aut vita vel alia his similia. Quibus omnibus perspectis passio declaratur ꝛ q̄lis augmentatus humor egritudinem generauit.

Curatio podagre calide de choleribus adhibenda. Caplm. CCXXXVIII.

Quod si humorem qui in pede fluit cholericū eē cognoueris manifeste nō est opus sanguinis detractionē facere: sz colagogo vteris catartico. Huic aūt prius humectādū est corpus eius qui accepturus est portionē vt tēperetur acredo humoris cholerici. Nō eniz opz ei semel dari catarticū patienti sed paulatiz ꝛ frequēter. Sic eniz a supfluitate humorū ꝛ absqz reumatismo custodiri pñt articuli: aut per partes furādo humor qui supcrescit deponaẗ vel detrahatur. Sit aūt catarticū simplicissimū ꝛ nō habēs aliquid ex calefaciētibus: qualia sunt de succo rosaruz cōfecta. Suauia igitur videātur esse ꝛ in odore ꝛ gustu ꝛ nō subuertūt stomachum: semper enim opz eos hoc accipe ꝛ sic sibi in hac re debēt eē solliciti qui reumatismi ledunẗ passionibus ne a medicamētis eoruz subuertaẗ stomachus. Qꝛ si stomachus imbecillis fuerit factꝰ medicamētis: oia ei cōpatiūtur mēbra ꝛ nerui ꝛ tūc ampliꝰ reumatiçāt pedes. Primū aūt catarticū. ℞. hec rosarū succi. ℔[a]. ij. mellis. ℔. j. scamonee cocte. ℥. j. coquēs succū cū melle ad spissitudinē mellis addes ei scamoneā tritā: dabis ex eo integrā dosiz coclearia. v. minus autē coclearia. ij. ꝛ ß. aut. iij. aut plus aut minus put fuerit humor augmētatus. Itē aliđ catarticū diarodō qđ ad eos facit: quoruz stomachus satis frigidus est. ℞. aūt piper vt aliquātulū calefacē possit. ℞. aūt hec rosarū succi. lib. j. scamonee. ℥. j. agarici. ʒ. iiij. pipis. ℈. ij. mellis. ℥. vj. coques autē ad leues prunas succū rose ꝛ mel: ꝛ cū se collegerit tūc supmittes scamoneā ꝛ agaricū ꝛ piper ꝛ sic vteris: dabis autē coceariū mesum[b] aut ꝓm virtutē. Itē aliud diarodon catarticū ad eos qui grauiter purganẗ scamonee ℥. j. titimalli succi. ʒ. iij. mellis atici[c] lib. j. rosaꝝ succi. ℥. iij. dabis aūt ex eo coceariū vnū aut duo ꝓm virtutē. Ad multas enim passiones hoc catarticū aptū est. Et maxime aūt ad tertianū typū ꝛ ictericos ꝛ oculorū dolores: deponit eniz bene sine molestia ꝛ acutū non est nimis vñ magis securus id dabis. Itē aliud diacydonitē melū catarticū accipiēs mala cydōia octo purgabis ea: ita vt deintus omne semen cū his que sunt intrinsecus inutilia ad bibēdū proycias ꝛ de scamonea ℥. j. ꝛ dragmas[d] singulas per singula cydonia mitte ꝛ de foris de spargo .i. pasta ex tritico facta inuolue bene vt nō per eā foramina vnde scamonea imissa est cū se remiserit decurrat aut euenteẗ. Cum ergo fermentū[e] fuerit coctū tolle de furno. Et sublato fermēto cydoniam cū ipsa scamonea tere: ꝛ adde mellis qđ sufficit ita vt neqz satis liquidū aut multū duruz sit. Et cū bñ triueris repone in ampulla ꝛ dabis coceariū vnū vel duo vel tria ꝓm virtutē. Hec catartica sunt danda qbus stomachus subuertiẗ. Qđ si fiat subuersio stomachi dabis cataputias de diagredio hoc modo ꝯfectas ℞. absinthij. ʒ. iiij. diagredij. ℈. ij. cū modico rosato[f] facias cataputias ꝛ dabis patienti. Facies aūt aut simplices: aut certe duplices[g] ꝓm virtutez: sic. n. opz purgare eos qbꝰ ex cholerico hūore articuli reumatiçāt.

Podagricis que sunt extrinsecus adhibenda. Caplm. CCXXXIX.

Non enim oportet hac sola curatione in his causis facē prudentiā. Festinādū igiẗ in calida podagra infrigidare ꝛ mitigare patiētia loca ne ex nimio calore vel dolore vehemēti articulorū loca amplius reumatiçent. Etenim calor nimius in locis patiētibus plusq̄ ratio postulat attrahere humorez in se ꝛ dolorē facit. Propterea ergo opz superponere que infrigidant ꝛ mitigant vt temperata loca sine dolore effici possint.

De embrocis. Caplm. CCXL.

Optimū est ergo oleo roseo p singulos pedes vngē ꝛ fricare in die. Melius aūt facies si trita admisceas vitella ouorū ꝛ q̄si linimētuz facias ꝛ sic loca dolētia illinias eunti dormitū: ꝛ iterū mane cū surrexerit silr̄ facias. Hoc aūt pfilacticū est .i. custos vel obserua actio pedis: vt non possint cibi reumatiçare[h]. Quod etiā qñ sanus est silr̄ facere debes vt oino infrigidari ꝛ corroborari articuli possint. De quibus etiam alijs adiutorijs in sequenti sumus dicturi in localibus curis.

De dieta. Caplm. CCXLI.

Nunc aūt de dieta dicēdū est. Ergo qbus de cholerico hūore pedes dolēt opz eos seruare vt nō vtanẗ his q̄ calore cholericū humorē augmētando gñare pñt. Sz ea sunt offerēda q̄ infrigidēt ꝛ humectēt. De oleribꝰ. Olera aūt dāda sunt intibe[i] lactuce malue. Et si delectenẗ blitꝰ[k] ꝛ crisolocāne[l] succus ꝛ ea q̄cūqz sunt q̄ infrigidāt ꝛ humectare pñt. Brasica[m] aūt ꝛ cardamomū ꝛ eruca ꝛ porri ꝛ allea ꝛ cepe: vt inimica sunt fugiēda. De volatilibus. Volatilia dāda sunt fasiani ꝛ domestici pulli sz nō saginati pdices merule gātule ficedule. De piscibꝰ. Pisces do aspratiles[n]: ꝛ maxie illi q hñt duras carnes ꝛ nihil hñt in se pingue deneẗ. Qui aūt in stagnis ꝛ limosis

[a] Est figura sextarij. ꝛ est sextarius li. ij. vel li. ij. ꝛ ß.

[b] .i. medium.

[c] Loco.

[d] Dragmas.

[e] .i. pusta.

[f] Zucharo .i. melle.

[g] .i. duplicando diagredium.

[h] .i. materiā [...] tem suscipe[...]

[i] .i. endiuie.

[k] .i. bleta.

[l] .i. atriplicis.

[m] .i. caulis.

[n] .i. squamo[...]

a Mordaci et acuta. b .i.acutum. c .i.semina. d Ysicia sic fiunt coquunt pisces vel carnes: et postea ponunt in aceto vel vino et supaspergit pulvis odoriferarū specierum. e .i.mutoninam.

limosis locis pascunt̃ ꝓhibēdi sunt. Sit aūt cōditura pisciū sine aliq̄ q̄litate [a] neq3 oleū multuz neq3 acre [b] alique sementes [c] admisceant̃. Et ysicia [d] ex eis facta iuuare pn̄t eos: ⁊ maxie ex durioribꝰ piscibꝰ q̄les sunt orsus cirides encedas sepie pectines ⁊ ostreas ⁊ cōchilia nō timeas dare. ¶ De carnibꝰ. Ueruecinā [e] carnē māducēt iuscellatā ⁊ maxie vētres. Et bouinam silr̄. Ego aūt scio quēdā reumatiçantē detenui ⁊ acro reumate q̄3 maxie bubulinā carnē māducādo fuisse iuuatū. S3 hec frequēter nō sunt dāda. Qñ autem nimius dolor est in pedibꝰ tūc tenuis aut subtilis dieta danda est. Comedat aūt pedes eoꝝ magis ⁊ maxie in iuscello: ⁊ ipse qui patit̃ si est nã calidus ⁊ iuuenis ⁊ media etate. ¶ De leguminibꝰ. Fabas virides ⁊ siccas sed antea infusas in aq̄. Et faseolos alexādrinos ⁊ maxie infusos ⁊ fenugreci cimas [f] ⁊ alicā [g] ⁊ ptisanā accipiāt. Alia aūt legumina ꝓhibēda sunt. ¶ De pomis. Poma que multuz sunt dulcia ⁊ matura suadeo accipere hora scd̄a aut tertia: ⁊ maxie persica si sint duracina: ⁊ vuas duracias s3 nō stipticas ⁊ domesticas ⁊ mela dulcia ⁊ citrū purgatū ⁊ mūdatū bn̄. Pira aūt aut malagranata: ⁊ alia oīa poma raro aut nullo mō sunt gustāda. ¶ De tragimatibus. Tragimata aūt expediunt ⁊ maxie castanee. Neq3 xᵒ nuces aut nucleos pineos: aut amigdalas accipiāt: sed neq3 placētas aut ꝯtusas: aut ꝯditas. Oia eni hec nociua sunt his q de cholerico reumatiçāt humore in articulis. ¶ De gestatiōe. Hestari autē mediocriter debent ⁊ absq3 labore multo ⁊ magis ante cibū q̄3 post cibū. Labor quoq3 est illis cōtrarius q2 plus calefiūt ⁊ accenduntur articuli ⁊ attrahunt ad se de longinquis locis alios humores ex quibus mox nascitur reumatismus.

f .i.summitates. g Genus frumēti est q̄daz speltam putant.

¶ De balneis. Caplm̄. CCXLII.

BAlnea igitur his de dulci aqua facta expediūt: ⁊ maxime vt ad vesperū lauēt q̄3 mane. Post cibū aūt lauātes in calida distēperātia maxie iuuant̃ ⁊ maxime q graciles ⁊ sicci sunt corpe vel acro possidēt humore. Hy tales ēt si quotidie lauent̃ plus iuuant̃. Ante tm̄ q̄3 ingrediantur in aere expedit vt aqua frigida pedes suos ꝑus ꝓfundāt. Et cū itrauerint in media cella stent donec paulatiz sudare icipiāt ⁊ sic ꝓfundant̃ aqua tepida cū situla. Et post hec inungat̃ totū corpus ydroleo. Esse aūt op3 ⁊ ipsum aerem tēperatū: similiter aūt ⁊ soliū. Oportet igit̃ postq̄3 vnctus fuerit mox ipsuz soliū descendere ⁊ aqua frigida pedes ꝓfundere: ēt si frigidū cōtingat eē ips. Exeūtes aūt de solio ingrediātur piscinā. ⁊ si estas fuerit ⁊ delectent̃ natent. Et cū fuerint sabanis inuoluti iterū accipiāt aquā frigidā ⁊ post balneū igrediētes domū suā mox vinū nō bibāt: ⁊ maxie purū s3 accipiāt aut ptisanas aut calidā aquā. Propoma [h] xᵒ ꝓhibenda sunt. Qd̄ si delicati fuerint bibāt rosatū aut absinthiatuz in aqua frigida infrigidatū quēadmodū rome facere cōsueuerūt qd̄ appellāt recētatū. Sic.n. dietā obseruando efficiuntur securiores a dolore hy qui de cholerico humore reumatiçant.

h .i.potiones.

¶ Que op3 podagricis extrisecus adhibere ad dolorē mitigādū ⁊ calorē extinguēdū. Cap̄. CCXLIII.

QUod si cōtingat iterū reumatiçare pedu3 articulos ꝓpterea q̄ se agāt [i] negligēter cōtrarios ꝯsumēdo cibos accipe: iterū talis erit curatio adhibēda. Qm̄ nihil qd̄ calefacere pōt erit apponēdū: s3 ea magis que virtute sunt frigida: qualia sunt psilliū bletis [k] frignu3: portulaca iusgamus: lactuce: ⁊ lens de stagnis aquarū collecta. Horū ergo omniū sigillatī3 per seipsa3 vnaqueq3 trita īponat̃: ⁊ maxime virides plus paragoriçāt [l] ⁊ nimis doloribus ipsis cōmotione supueniēte. Adhuc aūt magis mitigant si eis modicū farine ordei admisceat̃ semel aut bis. Ut aūt cataplasma nō cito siccet̃ bonū est vt oleo rof. admisceas eis. Frigida quoq3 hec oīa sunt imponēda ⁊ frequēter mutāda ne incalescāt. Sciri aūt op3 vt psilly semen .i. herbe policaris in aqua infundatur ⁊ fortiter terat̃: ⁊ bn̄ fuerit tritū admisceat̃ ei farina ordei ⁊ imponat̃. hoc.n. mitigat dolorē mirabilr̄ ⁊ ignitu3 extinguit dolorē ⁊ tēperat patiētis mēbra. si q̄de3 inueniat̃ herbe istius semē optimū est in hac cā. Si aūt nō inueniat̃ hoc neq3 de supradictis herbis aliqd̄ genus vt solet hiemis euenire tp̄e vtere rodio [m] ceroto pagorico [n] cōtra multas distēperātias. qd̄ ꝯficit̃ sic. ℞. olei rosati cere añ. frequēter aūt mutādū est: h3.n. nimiā virtutem repugnādi aduersus calidas distēperātias. Op3 igit̃ infrigidari cerā aqua frigida semel ⁊ bis mutādo priorē aquā. Fortior aūt efficit̃ si succū vue aut portulace aut albumē ouorū: aut succu3 ptisane admisceas. adhuc aūt ad nō nimiā ignitā distēperātiā optime facit cerotū de farina fabe ꝯfectū. ℞. autē hec cere. ℥.v. olei camomille. ℥.ij. ⁊.ß. olei cōis. ℥.ij. ⁊.ß. farine fabe ℥.iiij. vitella ouoꝝ. iiij. vel. v. Resolues primo vitella ouorū cū fabe farina sic supmittes cerotum ⁊ teres in mortario ⁊ vteris frequēter mutando. q̄ si dolor vrgeat nimis vteris de croco ⁊ glaucio ⁊ opio confecto: op3 aūt eis [o] facere solutionem de pusta: hoc aūt sciri op3: vt [p] cautius iponantur narcotica epithimata aut inūctiones. nā si frequēter iponant̃ aut multū fuerint in vsu ledūt magis q̄3 iuuēt. Nā si nimy dolores ⁊ valde igniti sunt cogimur vt eis vtamur: s3 op3 cōtēplari vt nō diu sup [q] habeat̃ hoc adiutorium. Nā seu inunctiones sunt seu epithimata que supponunt̃: op3 cōtēplari vt mox cū ceperit ignitus calor pausare simul ⁊ dolor cadere auferant̃ oīa narcotica medicamina. Si eni3 diu sup articulos ꝑseuerauerint stupefaciēt ⁊ difficilis articulorū efficiet̃ motus aut ipsa stupebūt loca. Si xᵒ hoc fieri cōtinget vt his medicaminibꝰ vtēdo difficilis fiat articulorū motus aut ipsa stupeāt loca: rōnabile est tūc adhiberi diachilon medicamen ⁊ resolutū cū oleo camomille supponi aut de caceltica [r] dialtea frequēter que stupida sunt loca. Hec eni3 digerunt ⁊ euacuant frigorem foras qui narcotico medicamine est acceptus.

i .i.regant. k .i.bleta. l .i.mitigant. m .i.rosato. n .i.mitigatiuo. o .i.ea dissolut̃. p Supple. q Loci doloris. r Que describit̃ i sequenti caplo.

¶ Confectio dialtee caceltice. Cap̄. CCXLIIII.

DIaltea caceltica. ℞. hec euisci radicū lib.j. ⁊.ß. fenugreci eminā vnā lini seminis emina3. Hec oīa ꝓfunde per triduū in aque. ꝑꝑ. [s] ix. in vase eneo: ⁊ tādiu post hoc coque donec bn̄ siccentur: demū colās ⁊ extrahēs fortiter pēsabis [t] de succo ipso lib.ij. mittes in cacabo ⁊ coques ad lentum ignē semp agitādo donec succus ꝯsumat̃ ⁊ solū remaneat oleū: ⁊ sic iterū colabis ⁊ mittes oleū in cacabo mundo ⁊ pones ad focū cui addes de cera lib.j. colofonie. lib.j. galbani optimi. ℥.iiij. ꝯficies ⁊ vteris. Facit eni ad multa ⁊ nō solū podagricis: s3 ēt duritias viscerū habētibus ⁊ ēt quartanas. Hoc stomacho ipositū medetur ⁊ siq3 sunt duritie soluit: ⁊ oēs inflāmationes stamachi: ⁊ nō solū inflāmationes curat: verūetiā vētris solutionem: q̄3uis antiqssimam sine labore: ita soluit ⁊ tēperat: vt mirū sit: ita vt antiqssima squibala resoluat ⁊ macro-

s Est caracter sextarij. t Passabis. sed falso imo .i. pōderabis.

noxiam [a] de stomacho destruit ⁊ fastidium tollit: ⁊ frigus ꝓtractū relaxat. Cū eniz calefecerit frigorē podagricis: iterū incipit articulos ad vsuz ꝓpriū reuocare ⁊ motū restituere ad plenā sanitatē ⁊ confortat loca vt iterū nō reumaticēt. Motū aūt articulorū ⁊ sensibilitatez in articulis reuocatā ad pristinuz reducit statum. Sed ⁊ in alijs locis ⁊ neruorū tensuras: aut contractiones vel dolores mēbrorum si in balneo aut ad ignem perungatur fricando loca sanat.

¶ De emplastris. Capl'm. CCXLV.

Est aūt ⁊ h mirabile vt feniceo emplastro resoluto cuz oxyrodino [b] vtaris. Qz si oleū roseū nō adest cuz oleo omotrible .i. amaro qd primo tpe fit ⁊ recipit folia oliue vt sit amaruz vtilissimū est. Nā ⁊ cū oleo puro resolutū facit podagricis ⁊ arteticis in oī tpe .i. in initio ⁊ in augmēto in statu ⁊ in declinatione. Quibus quoqz dolores sunt in inguinib⁹ ⁊ ad chimetalas [c]: facit autē in oī reumatica passione. Resoluit aūt sic. mittes fenice [d] ℥.x. ⁊ olei ℥.vij. In hieme xo sint olei ℥.xj. Si aūt circa ora vulneruz aut sine vulnere inflāmatio fiat nimia resolues cum oleo medicamē ⁊ cuz se infrigidare ceperit mittes in mortario ⁊ malaxabis manib⁹ addēdo vinū vel acetū paulatiz donec ibibat totum qd misceris vinū. Hoc aūt ⁊ ad splenis inflāmationē facit iā in declinatione existēte causa: nā podagricis in ꝑmis mollissimū suppones dū vnā [e] hn̄t constitutionē. Postea xo fortiores. Et si tibi articuli duriores eē vident habeat medicamē cōstructionē viscosaz: fenice [f] eniz sic rōnabil'r adhibet.

¶ De linimentis. Capl'm. CCXLVI.

Quod si ferre nequeūt emplastrorū pōdera ifir mātes: multi enī iposito medicamie mox grauant nihil irrationabile est vt eis iducant dolorib⁹ linimēta: quorū alia ꝯfortēt laborātia loca: ⁊ alia tēperēt. sunt .n. ꝙplurima ad hoc. Maxie autē ad hec vtilia sunt acbatie succus illit⁹ cū pusta [g]. Et liciū simul cū croco ⁊ glaucio [h]. Et succ⁹ ꝑdiciados herbe ꝙ nos paritariā aut vitrariā appellam⁹. Supillitus eni nimiā ad sanādū hz ꝟtutē sil'r ⁊ cū pusta [i] tpat⁹. Sūt aūt ⁊ alia q̄ talē hn̄t virtutē. Sz sufficiāt hec pauca de ꝑlib⁹ dixisse. Et si q his cū sani sunt vti voluerit de hac facile liberabūt passiōe. Et sine reumate fiēt si ante tēpus quo consueti sunt pati aut reumaticare: frequentius illinimentis ex his vsi fuerunt.

¶ Signa si de flegmatico humore podagra generet. Capl'm. CCXLVII.

Sic enim eos sanari opz sicut supra dictū est qbus de colerico humore calido ⁊ acro reumaticant pedes. Si aūt cōtingat qd fluit in pedib⁹ vt sit flegmaticus humor signa sunt hec. Qz fluit frigidū eē sentit ⁊ flegmaticū. Et grauitatē ⁊ tensionē magis ꝙ mordicationē in articulis pedū hēre sentiūt. Et neqz color rube⁹ appet aut ardēs locus tangētibus eē sentit. Juuant aūt de reb⁹ calefaciētib⁹ adhibitis. Insanabilia .n. dicunt ⁊ citius ex his ledunt si ipsa q̄ dolēt infrigident loca. His ēt maior est adhuc intell's [k] si vita precessit frigidior. Et q̄ flegmatica sunt in cibis his maxie sunt nutriti. Tūc adhuc magis credēdū est in articulis humorē flegmaticū esse si ociosa vita ꝙplurime eū qui patit ꝓcesserit magis ꝙ exercitatio ⁊ ipsis cibis frequēter vsi sunt ꝑ quos generātur pingues humores. Qualia sunt ysicia [l] ⁊ hoc magis de astacis [m] ⁊ lacturis [n] ⁊ pectinis [o] aut polippis. [p] Aut si multū leguminib⁹ sunt vsi ⁊ pomis ⁊ balneis ⁊ maxie repleti post cibos vsi sunt. Hec .n. oīa signa ostēdunt tibi magis eē qd fluit frigidū ⁊ flegmaticū humorem. Cui securus curationē adhibebis cōpetentem.

¶ Curatio flegmatice podagre. Cap. CCXLVIII.

Dicendū est q̄ quo opz de flegmatico humore podagrā ḡnatā curari. Et qz de frigido generat humore q̄ calefaciūt sunt adhibēda adiutoria h oib⁹ notuz est. Sz qm̄ hic humor q supfundit in pedib⁹ nō semꝑ est simul: ⁊ neqz ꝟm qualitatē aut quātitatē: aut cōstitutionē [q] consistit: sz alijs qdē plus: alijs autē min⁹ supcurrit. Alijs quoqz spissus aut pinguis: alijs tenuis vel ordeis [r] crudus. alijs aūt in sūmitate cutis: alijs xo iterius in mēbranis vl' neruis quos greci syndesmon vocāt qui ossib⁹ ꝯiūcti sunt efficit podagra: necesse est ergo ad qualitatē que ꝯ nām est passionis attēdere ne ipsa natura passionē diutius sustinēdo mutata: fiat egritudo ipsa nālis: ita igit ⁊ nos expedientē curā qualitatis ⁊ quātitatis ad hoc cōuenit adhibere. Et vt simpliciter dicā modum vel mensuram ad hec que adhibenda sunt: vt cognita fuerit causa: ita ⁊ facere debemus.

¶ De catarticis. Capl'm. CCXLIX.

Si ergo qd ledit flegma manifeste esse cognoueris: necesse est id ante oīa purgare flegmagogis catarticis: ⁊ sic postea localia sunt adhibēda adiutoria. Juuant .n. oīa mēbra si prius a nobis supfluitas humorū fuerit detracta que ipsaz ḡnat passionē. Et si nō solū sit flegma qd molestat: sz cū eo videat ēt sanguinis eē abūdātia simul cum flegmate opz educere vtrosqz. Sz ꝑus sanguis est detrahēdus: ⁊ releuata virtute sic dādū est catarticū qd possit educere pingue ⁊ spissuz flegma: ⁊ nō oroide .i. aquosum ⁊ tenue vrine simile: quēadmodū multi faciūt dātes lacterides [s] ⁊ opos [t] titimalli ⁊ cocoguidiū [v] eis administres: ⁊ sic euacuant tenues hūores quos greci orodes vocāt. Qui [x] magis ledūt ꝙ iuuēt dū pinguiores ⁊ sicciores humores fuerint facti: qz vix postea digerunt aut auferri pn̄t. Oportet ergo fugere semꝑ talia catartica: q si ⁊ a nobis dare ea fuerit necessariū admiscere eis opz aliqua que leniant ⁊ extenuent ea: hec enim si fuerint admixta sine lesione fiet catarticum.

¶ Oxymel Juliani catarticum. Cap. CCL.

Juliani ergo qd dicit oxymel ⁊ ad h mirabil'r facit hoc mō cōfectū. ℞. hoc [y] que [z] extenuāt ⁊ purgāt pingues humores pariter simul ⁊ tenues mixtos educūt qui fiūt in corpe ⁊ in nodis vl' articulis residētes: aut aliqbus sunt insulti intrinsecus in mēbris. ℞. aūt ipsa cōfectio hec ruthe foliorū origani lacterides [ɀ] alipiados [ꝯ] squille interioris ebuli cimarū [ꝑ] canapy qd est sambuci cortex medianus pulegy: achori aā. ℥.iij. anheti. ℥.j. ⁊ ß. ireos foliorū costi: spice nardi: reupōtici: assary: amomi: iperico: cimini aā. ℥.j. tede [aa] pinguis. lib. j. agarici polypody: epithimi: ellebori albi: anisi aā. ℥.ij. aceti. ℔. [bb] x. mell'. ℔. j. Cōficies āt h mō lacterides ⁊ costū ⁊ cocoguidiū ⁊ reupōticū ⁊ amomū ⁊ spicā nardi teres diligenter. Ceteras aūt herbas infundes in aceto per .iij. dies: ⁊ sic postea coques donec media pars aceti cōsumat. proiectis q̄ herbis admisce mel ⁊ vbi coctū fuerit ad mellis spissitudinē: tūc supradictas species tritas simul admisce-

bis ⁊

a .i. lōgaz egritudinē. Jan.

b .i. mixtura olei rosati ⁊ aceti vl' acetū rosaceuz.

c Sūt mule que i calcaneis ⁊ digitis pedū ex frigore fiunt.

d .i. dactylorum.

e .i. dū sunt in ꝑ accessiōe podagrice egritudis.

f .i. dactylus.

g .i. aceto aq̄ mixto.

h .i. memithe.

i .i. aceto aq̄ mixto.

k .i. fides adhibēda.

l ysicia sic fiunt carnes aut pisces in aqua coquunt ⁊ postea ponunt in aceto ⁊ supaspergūtur species.

m Pisces
n Pisces
o Pisces
p Pisces

q .i. tempus.

r .i. serosus aquosus.

s .i. de catapu... tia minor...

t .i. succum.

v .i. semē ... vel laureo...

x Dantes .i. ... dicta.

y .i. oxymel.

z Illa scz.

ɀ .i. catapu... noris.

ꝯ .i. meçereō ...

ꝑ .i. sūmitatum ...

aa Est lignū ... gue vel pin... abiectis. ...

bb Est figura ... tarij. ⁊ est ... rius lib. ij. ...

bis ⁊ vteris ꝭm virtutem vniuscuiusqꝫ dosis est ꝑfe-
cta.ʒ.j.media[a] ꝯo ē.ʒ.ß.minima aũt dosis est.℈.viij.
sic.n.istud ꝯficiũt mlti. Ego aũt in oxymelle solũ aga-
ricũ subtilr tritũ in cocto oxymelle supꝑsperso positũ:
⁊ sic conficio ⁊ suauius est ⁊ sine aliqua molestia acci-
pitur. Sepius autem ⁊ scamoneam admiscui vt for-
tius id facerem catarticum: qꝛ si non mittatur scamo-
nea suauis bibitur.

¶ De cataputijs dandis. Caplm. CCLI.

QVod si oxymel illud suaue non fue-
rit ad accipiẽdũ patienti da-
bis ei cataputias in ouis missas: ⁊ sic pur-
geť. Hec eni pñt purgare ipsos articulos
a spissis ⁊ viscosis humorib⁹ ⁊ a supfluita-
tib⁹ liberare. Multa enim talia facta a plurimis sunt
inuẽta q̃ in vsu fuerũt: a nobis aũt hec frequẽter sunt
data. Cataputie in his causis hoc mõ ꝯfecte aloe collo
quintide interioris scamonee añ.ʒ.j.euforbij dragagã
ti nitri añ.ʒ.iiij. succi brasice[b] aut de malis cydonijs:
aut cytri qḋ sufficit: vteris aũt ꝭm virtutẽ eius q pati-
tur. Melius est.n.si nõ de semel sub vna potione pur
geť: sꝫ sepius ⁊ paulatiꝫ opꝫ deducere vẽtrẽ vt spissos
⁊ viscosos humores possit furtiꝫ subtrahẽdo deducẽ.
Nã si sub vna aut semel volẽs purgare dũ totũ exagi
tať corpus que iueniunť in sũmitate educunť ⁊ q̃ spis-
sa sunt aut viscosa latẽtia relinquunť. Et iõ paulatim
subinde accepto medicamine facilius reuma educiť:
subtiliãt[c] eni si frequẽter ⁊ paulatiꝫ[d] accipianť. Sciri
autẽ opꝫ qꝛ nõ solũ custodie cã in lenimẽto vel reliqs
passionib⁹ has opꝫ dari catapucias: sꝫ in ipsis accessio-
nib⁹ aut suppositionib⁹[e] causarũ. Mitigãt.n.dolores
⁊ ex ipsis dolẽtib⁹ locis deducũt nocẽtẽ materiã: sꝫ nec
iterũ ipsa acceptio reumatiçare loca permittit.

¶ De antidoto diacorallion. Cap. CCLII.

EXpedit etiã his post catarticũ dari
aliqḋ ex his que extenuare
pñt: ⁊ a nobis ꝓbata sunt in hac cã. Iuuã-
tur aũt ex his oĩno qui nã sunt flegmatica
⁊ humida ⁊ frigida sunt tẽperãtia. Quẽad
modũ si accipiãt iterũ ledunť qui calida ⁊ sicca nimis
distẽperãtia sunt: ⁊ hi qui subtili ⁊ tenui sunt nã ⁊ val-
de solliciti: ⁊ insomnietatẽ patiunť in oi qua degũt vi-
ta. Multe eniꝫ sunt ꝯfectiones de antidotis in hac cã
multas virtutes hñtes ꝯ flegmaticas ⁊ frigidas ⁊ hu-
midas hñtes naturas seu distẽperantias. Sꝫ nõ apud
me inuẽtũ est meli⁹ q̃ꝫ id qḋ appellať diacoralliõ sed
nec meli⁹ hoc alterũ eẽ cognoui nec iuenire potui. Nã
neqꝫ hꝫ in austeritate aliquã adhibẽdũ difficultatẽ: sꝫ
suaue est ad accipiẽdũ ⁊ ad operãdũ. Et absqꝫ ꝑiculo
maximã hꝫ virtutẽ. Neqꝫ.n. plus a rõne desiccat vel
extenuat supfluos humores ⁊ infixos in articulis dige
rit. ℞.aũt hec ꝯfectio coralli.ʒ.vj.smirnis[f] trocleteꝫ[g]
ʒ.j.gariofili grana.v.reupontici.ʒ.iij.folij sine ipositu-
ra[h].ʒ.iiij.peonie radicũ.ʒ.j.aristologie rotũde.ʒ.j.spi-
cenardi.ʒ.iiij. Has oẽs sine ipositura[i] mũdas spẽs tũ-
des ⁊ sil subtilissime tricocinabis pulueres admiscẽs
⁊ dabis patiẽti in calida aq̃ ieiuno mãne.ʒ.j. ⁊ sit ieiu-
nus abstinẽs horis.vj. Initiũ eni potionis faciamus in
kalẽdis Januarij. Bibat igiť is qui patiť per singulos
dies dieb⁹ numero.c. ⁊ pauset dieb⁹.xxx. ⁊ cũ dies.cc.
impleuerit ⁊ potiones biberit ducẽtas dabis iterũ die
paradiẽ[k] ⁊ in dieb⁹.clx. bibat potiones.lxxx. Et post
hec iteruꝫ in diebus.cc.lx.potiones bibat.lxxx. vt dies
duos trãsponat ⁊ tertio bibat. Que simul oẽs fiũt po-
tiones.ccc.lx.bibẽde sunt autem hec intra mẽses.xxij.

a Dosis.s.
b .i.caulis.
c Humores vi-
scosus.s.
d Catartica.
e .i.defluxionib⁹.
f .i.mirre.
g A loco.
h .i.supfluitate.
i .i.supfluitate.
k Ita.s. qꝛ vno die cesset ⁊ alio capiat.

Abstinẽdus est igiť q biberit hãc potionẽ vt nequaq̃ꝫ
furiat[l] neqꝫ cũ muliere misceať neqꝫ vinũ stipticum
bibat aut satis dulce ⁊ ab acris[m] omnib⁹ istis se absti-
neãt ⁊ ab olerib⁹. Et pisciũ capita nõ mãducet. Neqꝫ
gambaratos aut astacos[n] aut sipias aut milos aut be-
tas[o] aut carnes leporinas. A leguminib⁹ aũt oibus ab-
stineãt: ⁊ maxie a faba. Antidotũ aũt istud taliter dan-
dũ est q̃liter diximus ⁊ non oibus: sꝫ tm̃ flegmaticis ⁊
quib⁹ distẽperãtia vna est: ideo qꝛ non pñt oẽs poda-
grici ab vno antidoto liberari. De qua re mihi necesse
⁊ vtile est visuꝫ vt non solũ de vno antidoto: sed ⁊ de
alijs debeã memorare: vt ad decurrẽtẽ supfluitatem
cacochimie intercidẽdã de his qḋ eis vtilius aut expe-
diens esse videtur quisqꝫ artifex possit eligere.

¶ Item de antidoto trachy. Cap. CCLIII.

ANtidotum Trachy phi: cuius a
multis virtus ꝓbatã
est. ℞. spicenardi folij myrre troclitẽ[p]
añ.ʒ.iiij.gẽtiane cretice[q] aristologie lõge
añ.℈.iiij.baccarũ lauri purgatarũ.ʒ.viij.
reupõtici.ʒ.iiij.dosis ꝑfecta est antidoti.ʒ.j. Opꝫ autẽ
⁊ hoc antidotũ nõ simplr incohoare ad dãdũ ipsaꝫ po-
tionẽ: sꝫ in tpe cõpetẽti est offerẽdũ. Utilissimũ auteꝫ
est primũ tps ad dãdũ antidotũ in initio primi veris
sole trãseũte in pisces. Qꝛ si hoc ꝓhibeať tpe initium
fieri opꝫ deficiẽte autũno. Melius autẽ est eis qui fri-
gidam satis habẽt distẽperantiã incipiẽte primo vere
dari. Qui autẽ calidiores aliquantulũ sunt natura au-
tumno deficiente debent initium potionis facere.

¶ De potionibus. Caplm. CCLIIII.

DAtio aũt potiõis per singulos dies
mane est offerẽda fcã di-
gestione. Sin minus[r] abstinẽdũ est vsqꝫ
ad horã scdãꝫ aut tertiã: qñ digestionẽ fa-
ctã cognoueris. Postq̃ꝫ aũt biberit potio-
nem horis plus aut minus quatuor: aut quinqꝫ a cibis
abstinẽdus est: ⁊ sit aio quieto furore vitato ⁊ sine ali-
quo vite huius sit impedimẽto vt anadosim[s] bonaꝫ
faciat medicamen. Semꝑ ergo sollicitudo dꝫ esse de
his que dicta sunt. Sit aũt potionis quãtitas per sin-
gulos dies.iij. ⁊ nõ se remoueat a potiõe vsqꝫ ad dies
lxx.a bibẽdo antidoto. Qꝛ si cõtingat preterire addat
suprascriptos dies quos preterijt. Ego auteꝫ existimo
eos qui satis flegmaticã aut humidã hñt distẽperãtiã
vsqꝫ ad annũ integrũ optimũ esse si perseuerent acci-
pere medicamẽ. Quãto eniꝫ aliquis distulit accipere
medicamen: tãto magis a passione poterit vinci. Post
acceptionẽ autẽ medicaminis oĩno suadeo ex iterual-
lo duorũ aut triũ mẽsiũ purgari catartico vt nõ cõce-
datur aliũde humor cõgregari vt nõ cacochimia ite-
rum genereť ex qua passio iteruꝫ repleri possit. Qꝛ si
refugiat frequenter catarticum accipere antidotum
ipsum ex interuallo quo pretermittit catarticum ac-
cipiat: ⁊ maxime in primo vere aut autũno. Sic eniꝫ
faciens superfluitate humorum carere poterit ⁊ sine
reumate esse: ⁊ neqꝫ suffocationeꝫ: neqꝫ aliquod aliud
periculum acute passionis incidet. Sciendum est aũt
qꝛ hij maxime periclitantur qui post.v.annos.aut.vj.
laborantes talem antidotum accipere. Qui autem in
initio passionis fuerint ⁊ ita vsi nõ sunt narcotico post
mutationem passionis sine periculo non possunt exi-
stimari. His dictis ad locales veniẽdum est curas ini-
tium facientes de cataplasmatibus vel alijs medica-
mentis vt eis qui ex frigida sunt distemperantia ex-
pedientes faciamus curas.

l .i.irascatur.
m .i.acutis.
n Pisces sunt.
o .i.ficlas Januẽ
se: gallice bet-
tes.
p A loco.
q A loco.
r .i.si non.
s .i.redditionem
seu distributio-
nẽ per corpus.

¶ De localibus curis ad eos qui de frigidis humoribus doloribus exagitantur. Cap. CCLV.

Manente igitur mediocriter dolore expedit his de basilica factũ cataplasma ⁊ apij folijs ⁊ conise[a] herbe sil'r factum. Aut certe de brasica[b] hoc mõ cõfectũ cataplasma. Brasice[c] folijs in aceto coctis ⁊ tritis cũ duobus ouorũ vitellis coctis ⁊ modico olei rosati factũ medicamẽ impones. Quod si nimij insurgũt dolores vt vix ferre possint necesse est ad eos vti cataplasmate: ⁊ maxime eo quo mitigat dolores. Quale de fenugreco ⁊ lini semine farina lolij ⁊ modico mellis. Sint aũt de farina fenugreci ⁊ lini semine partes .ij. ⁊ lolij farina sit vna ⁊ nihil icõmoduz est si ceteris admixta fuerit faria ⁊ simul fuerit cocta. Coqui aũt opz cataplasma in vino magis subtili ⁊ calido cũ oleo nardino aut ciprino modico simul cocto ⁊ maxime hieme existẽte. Tũc eniz si calidiora ei admisceas nõ vtiqz ledis sz magis iuuas. Anodinũ enim est hoc cataplasma ⁊ diaforeticum. Hoc aũt adhibito medicamine admiscebis eis si opus fuerit: vt adhuc modicũ calidius sit folia lauri. Quecũqz aũt fuerit cataplasmata eẽ debẽt mollia siue ex his siue ex conisa[d] vel apij folijs aut smirnõ aut alijs ex rebus similibus opz fieri. Si aũt plures species[e] de cataplasmate: minus autẽ qd de alijs admiscet̃ rebus: ⁊ maxie in initio cõmotionis nocet. Melius est eni in declinatiõe amplius diaforesim facere ⁊ calefaciẽtib' reb'. In p̃mis aũt mitigare. Quod si cataplasmate imposito ampli' cõmouent̃ dolores necesse est vt fomẽtatio adhibeatur que diaforesim faciat ⁊ refrenare possit hũores. Qualis est qua sepius vsi sumus ⁊ pbauimus in his plurimis in hac cã. ℞. aũt hec in aceto nimis[f] acro coques thimũ ⁊ origanũ ⁊ saturegiã ⁊ calamẽtũ de locis mõtuosis collectas ⁊ cũ bñ cocte fuerint herbe ita vt oẽm amittant ibidẽ virtutẽ piectis herbis cũ aceto calido fomẽtabis dolẽtẽ locũ: nõ solũ semel sed frequẽter in die ⁊ hoc audacter vteris: hoc .n. sepius a nobis ⁊ alijs multis experimẽto pbatũ est. Nã hec cõfectio in calido adhibita reumate iuuat. Prohibet iterũ illud renasci reuma sz ⁊ dolorẽ mitigat. Post aũt trãsactã fomẽtationẽ ceroto si fuerit necesse vteris qd tepefaciẽdo diaforesim faciat: ⁊ nõ tñ de summa cute sz de pfundo penetrãdo digerat. In primis igit̃ adhibẽdum est de diastrucio[g] cõfectũ cerotũ. Uel hoc qd paragoriçãdo diaforesim mediocriter facit. ℞. aũt hec gutte armoniaci ℥.iiij. lactis de vacca nigra ℥.ij. lini semis ℥.viij. oua .iiij. pus ĩfundes colofonie ℥.ij. sepi taurini ℥.ij. ⁊ ß olei veteris ℥.ij. conficiatur ⁊ vteris.

¶ De calefacientibus potenter. Cap. CCLVI.

Ad eos dolores qui ex nimio frigore ⁊ flegmatico humore fuerint. Ex qbus ɔstipatio in articulis nimia sit humoris hoc medicamen de euforbio cõfectũ. ℞. hec olei veteris lib. j. nitri alexandrini terebẽtine lib. j. euforbij lib. j. ireos ℥.ij. fenugreci farine ℔ j. ⁊ ß cõficies ⁊ vteris valde bonũ hoc medicamẽ est: ⁊ in his passionib' sepius ⁊ a multis ⁊ a nobis pbatũ est: ⁊ ad diaforesim facit ⁊ calefacit supficiẽ cutis ⁊ extrahit de pfundo cõstipatos humores ⁊ dolores resoluit ⁊ amputat. Et in hoc oib' melius est qd nõ ingnat[h] ⁊ sine aliq̃ glutinatione aufert̃. ¶ Itẽ aliud vnguẽtũ. Scio eniz euforbiũ cũ oleo ⁊ cera confectũ magnos dolores ex frigore generatos mitigasse. Non enim oportet nos mirari: qz ⁊ euforbiuz calidũ est ⁊ mordicationẽ facit: sed in hoc illud laudamus qz fortiter mitigat dolores ⁊ nõ soluz podagras: sed ⁊ geniculorũ doloribus ⁊ capitis ⁊ emigraneis qui de frigido humore generant̃ succurrit. Qui ex calido medicamine non sanantur nisi ex aliquo acro medicamine adhibita fuerit curatio. Qd logic' nõ admittit cũ viderit Hippocratẽ dixisse: cõtraria contrarijs curantur. Conficitur autem sic euforbij ℥.j. olei dulcis lib. j. cere ℥.iiij. Istud enim vnguentum omnibus doloribus qui de frigore fiunt subuenit.

¶ De balneis. Capl'm. CCLVII.

Balneis aũt vti opz: ⁊ maxie de aqs dulcib' i reumaticis passionib'. Et nimis mitigant dolores: vnde considerandũ est qbus ⁊ qũo adhibeant̃. Naz balnea maxime hos iuuant qui de subtili ⁊ acro humore laborant. Isti enim iuuãtur vsu balnei. Econtrario aũt quibus de frigido humore reumatiçãtibus nimio dolore vexantur loca que per articulos sunt ⁊ mẽbrana calefacta merito ⁊ tẽperata frigidine iuuari possunt. Ego enim scio quẽdam apud nos vsum fuisse balneis cũ nimis vrgeret̃ doloribus ⁊ vsqz dũ finirẽtur dolores ibidẽ mansisse. Et in ipso calore apponebat caricas[i] cũ aceto fortiter tritas ⁊ in modũ emplastri superponebat. Sed ⁊ aliũ infrigidatum podagricum similiter vidimus vtentẽ[k] ⁊ cantaridis medicamen confectum sibi imposuisse ⁊ eleuatis vesicis humor multus exinde fluebat: hoc .n. faciens dicebat paragoriã[l] sibi esse. Alter xo alleum solum terebat ⁊ superponebat ⁊ iuuatum se esse dicebat. Alius barbarico more sibi escas[m] in pedibus vbi dolor erat ponebat. ego eni escã nõ laudo medicinaz. Nocet enim magis q̃z iuuet ⁊ mitiget: qz nihil hz qd molliat ⁊ extrahat frigidos humores ibidẽ infixos sz ⁊ qd tenue fuerit decurrit ⁊ spissitudo remanens inuiscatur in articulis: ⁊ adhuc magis desiccatur ⁊ induratur humor ex desiccantib' ⁊ ex calidis vel acribus virtute medicaminibus vnde melius est nõ his vti. Quod si cõtingat: vt adhibeãtur post hoc adhibenda sunt ea que molliant ⁊ effundant vel extenuent ea que viscosa ⁊ in articulis sunt infixa in profundo vt per ea possint articuli ad suos reuerti motus. Interdũ .n. calacticis[n] ⁊ amicticis[o] ⁊ diaforeticis adhibitis medicamib'.

¶ De vnguentis diaforeticis. Cap. CCLVIII.

Unguenta igitur sunt ad hec vtilia que possint diaforesim facere ⁊ resoluere duritias articulorũ: que recipiunt olei populini[p] ℥.j. cere albe ℥.j. adipis anseris ℥.j. euforbij ℈.v. cerã cũ populeo oleo solues: ⁊ tunc adipẽ supermittes ⁊ cũ tẽperauerint in mortario supmittes euforbiuz tritum ⁊ vteris. ¶ Itẽ aliũ. Aliud vnguẽtũ diacison faciẽs ad easdẽ passiones ⁊ satis optimũ est. ℞. olei cõis lib. x. cupressi pilas[q] virides numero .xxv. herbe sauine viridis lib. j. libanotidis viridis .i. rorismarini lib. j. lauri baccas virides numero .c. fenugreci sextariuz vnũ est põdus lib. ij. ⁊ ß vel lib. ij. euisci radicũ lib. j. corticum pini lib. j. opocisci[r] ℥.v. hec cõtũdẽs infunde in aque ℔.[s] tribus dieb'. Et post dies .iij. supmittes oleum ⁊ coques donec ɔsumat̃ aqua: ⁊ sic colabis: ⁊ tũc in oleo addes colofonie lib. j. opocisci[t] ℥.iiij. q̃ solues cũ vino ascalonio[u] nimis bono: ⁊ sic oib' mixtis vteris magnificũ est satis ⁊ paragoricũ[x]. ¶ Unguẽtũ lixiporion. Itẽ aliud vnguẽtũ qd dr̃ lixiporion: magnificũ eni est sz fortissimũ. Et iõ ad diuturnas passiões ⁊ ad omniũ neruorum

a .i. policarie.
b .i. caule.
c .i. caulis.
d .i. policaris.
e Sunt.
f .i. valde.
g Strucius est radix silis ellebo ro: ⁊ dr̃ ɔdiũ inde fit diastrucium.
h .i. sordidat cutem adherẽdo.
i .i. ficus siccas.
k Balneo.
l .i. mitigatione maximam.
m .i. cauteria que esse dñr ab ce[…] do seu comb[…] do.
n .i. facessor[…] seu irrigato[…] seu acrib'.
o .i. resolutiuis relaxatiuis mitigatiuis.
p .i. de oculis populi facti.
q .i. nuces.
r .i. gummi [...] Jañ.
s Est figura [...] tarij ⁊ est [...] rius põdus [...] lib. ⁊ ß.
t .i. gũmi hede[...]
v Al loco.
x .i. mitigatiu[...]

neruoꝝ curas vtilissimũ est ⁊ vocat̃ lixiporion. ℞. aũt hec castorei. ℥. j. piperis. ℥. v. gutte armoniaci oppoponaci galbani medulle ceruine. añ. ℥. ij. terebẽtine. ℥. vj. cere lib. j. olei veteris lib. j. olei cyprini: olei laurini: olei yrini: olei glaucini[a]. añ. ℥. iiij. cõficies ⁊ vteris. ¶ Item aliud vnguẽtuȝ qd̃ facit ad eos q̃ nõ sunt delicato corpore: sȝ duro ⁊ satis diuturnas passiones hñt. Facit ẽt ad eos quos greci anchilas[b] vocãt ⁊ soluit neruos potẽter ꝯctos ⁊ duros. ℞. adarcis[c] galbani terebentine oppoponacis castorei pipis hyssopi ceroti[d]. añ. ℥. ij. euforbij. ℥. j. pyretri. ℥. iiij. storacis. ℥. iiij. cere lib. j. olei cyprini. ℥. viij. olei laurini: olei veteris. añ. ℥. viij. olei nardini lib. j. olei amaricini[e] lib. j. balsami. ℥. iiij. conficies ⁊ vteris. hoc aũt vnguẽtũ ad paralyticos mirabil'r facit. Oportet igit̃ attendere infirmãtes ⁊ qui cal'a sunt natura ⁊ sicca aut delicati sunt: his nõ est adhibẽdũ. Sed his qui duras hñt carnes ⁊ tẽpore iã multo egrotãt de tenui ⁊ viscoso humore reumatiçantes.

¶ Ad eos qui in pedib⁹ de flegmatico humore nimios habent tumores. Capl'm. CCLIX.

Quibus aũt intumescũt ⁊ inflãtur pedes: quoꝝ ẽt q̃ iã supercurrit humor nõ est satis augẽdus[f] sed spõgiosus ⁊ mollis apparet ita vt si digitis tãgamus facile cedat tactui nr̃o hoc existimãdũ vẽtositate spũs supcurrẽte humidũ ⁊ aquosum esse flegma. In his aũt expediũt maxie de salib⁹ cõfecta cerota vel vnguẽta. His de salib⁹ vtiles sunt fomẽtationes frixe ⁊ in saccellis misse ⁊ frequenter mutate. Etenim ex his non solũ paragoriçant̃[g] sed q̃maxime multũ iuuant̃. Ego eni scio quẽdã nobilissimũ virũ rome de salib⁹ fomẽtationib⁹ semp vsuȝ fuisse iuuatuȝ ⁊ hec nunq̃ aliquã lesionẽ in pedibus. Aut poros facere alicubi. Iuuant̃ ẽt si cal'o ⁊ sicco vtant̃ balneo. Et nitro cocto ⁊ a sale ibidẽ pfricent̃ vel eis[h] que ab antiqs inuẽta sunt ⁊ que calefaciũt ⁊ mordicare pñt ⁊ subtiliant supficiẽ cutis ⁊ intrinsecus q̃ ꝯtinent̃ humores valeãt desiccare. Sũt aũt ⁊ hec multa ab antiqs inuẽta. Nos aũt de quo expimẽtũ hẽm⁹ tradim⁹: hoc. n. synapismate[i] ꝯfecto vsi sum⁹: vocat̃ aũt a q̃busdã nidon: ab alijs ꝟo asclipionis nimia: ponẽdũ ꝟo est in declinatiõe podagricis. Qd̃. ℞. fenugreci sulphuris viui ⁊ nitri eq̃lia põdera in balneo. Cõficit̃ aũt sic puluis metas mereticon. i. recorporatiuus[k]. Facit aũt ad eos q̃ caput satis humidũ hñt ⁊ thoracẽ facit ⁊ ad leprã ⁊ alphos[l] ⁊ suspiriosos ⁊ quecũqȝ alie passiones de capite aut thorace gñant̃ cãs reprimit ⁊ diaforesim facit oĩ mãe pessime. Et plenitudinẽ desiccat ⁊ robur inducit mẽbroꝝ nimiũ ⁊ digerit cacesiam ⁊ viscosos ⁊ fixos humores. Artheticis quoqȝ ⁊ stomaticis expediẽs est ⁊ hi q̃ hoc puluere vtunt̃ ad podagrã ⁊ scie dolorẽ ⁊ ad pruritũ ⁊ ad impetigines membroꝝ ⁊ pilos subtiliãdos valet. Appellat̃ aũt ysoterus q̃ ⁊ ad elefanciosos facit bene ⁊ mox in pmordio ad sanitatẽ pducit nec ampli⁹ ledi pmittit: hȝ aũt ꝯfectio ei⁹ hec salis capadocij salis cõis: salis amari: salis armonici: salis nitipericon[m] salis tragesion[n] nitri alexandrini. añ. lib. j. affri[o] nitri lib. j. pumicis adarcis[p]. añ. ℥. j. lituasij anthos[q] stipteree scissis[r] piperis chimolee[s] nardi[t] celtice ellebori albi ⁊ nigri strucij[u] fecis qd̃ est fex vini veteris cameleõte radicũ staphisagrie synapis peonie cypi agni[x] spmatis[y] baccarũ lauri siccaruȝ galle asiane lupinoꝝ farine cymini añ. ℥. iiij. pyretri sgnanti libani[z] arsenici gũmi yris illirice[⁊] cucumeris agrestis radicũ siccarũ prassij sicci ossis sipie fenugreci cocognidij[ꝯ] pulegij costi graminis suc

a A glaucio qd̃ est menuithe.
b i. tumores duros.
c Est spuma que circa cãnas adunatur. Iañ.
d i. humide.
e i. maiorane.
f i. terrestris.
g i. mitigantur.
h Perfricentur scȝ.
i Synapisma est puluis q̃ aspgit̃ toti corpi vl' alicui mẽbro vbi extenuare desiccare vel resoluere opȝ ipso corpore in balneo prelinito.
k i. inspissatiuus carnẽ ⁊ cutẽ dẽsans ⁊ ꝯfortans mẽbrũ ⁊ temperãs complexionem. Iañ.
l i. anorpheosos
m A loco.
n A loco.
o i. spume nitri.
p i. spume q̃ circa cãnas adunatur. Iañ.
q Anthos. i. flos lituasij. i. lapidis asij q̃ in alexandria tñmõ inuenitur.
r i. aluminis de pluma.
s Genus terre est
t i. spice.
u i. condisi ⁊ est radix silis ellebozo albo.
x Casti.
y i. seminis.
z i. thuris.
⁊ A loco.
ꝯ i. seminis mezereon.

ci brionie radicũ siccarũ: añ. ℥. iiij. sansuci[ʒ]. ℥. j. folij. ℥. j. salẽ ⁊ nitrũ friges simul super ignẽ in olla noua cetera sicca terẽs cernes: ⁊ miscebis oia simul ⁊ vteris subinde in balneo. Cũ aũt ceperit sudare tũc sparges sup totum corp⁹ cum decoctione corticis de radice salicis in aqua cocte. Hoc enim synapisma[aa] optimũ est ⁊ nimis fortissimum. Facit autẽ ad eos qui non sunt calida distemperantia neqȝ de cholerico ⁊ acro humore reumatiçant vel de calido sanguine patiuntur. Preter hos eniȝ ad alios omnes qui reumaticas incurrunt passiones vtilissimum est.

¶ Psilotrum podagricis. Capl'm. CCLX.

In his passionib⁹ que de f'latico humore sunt podagricis multuȝ expediunt psilotra in balneis adhibita: ⁊ maxime his q̃ extenuari opus hñt supficiẽ cutis. ℞. enim hec libani[bb] masticis lituasiani[cc] ⁊ pumicis assi alcionij[dd] staphisagrie chimolee[ee] ellebori sansuci lythargiri amili. añ. ℥. iiij. spicenardi. ℥. j. gariofi. ij. vteris ex his puluerib⁹ i succo ptisane: aut oriçe[ff] sigillatiȝ coctij. Sit aũt mẽsura eq̃lis: ⁊ saponẽ gallicũ resolues in supradictis succis añ calefactis ⁊ sic supsperges pulueris coclearia. v. ⁊ calcis viue ⁊ crete lib. j. ⁊ arsenici ⁊ sandarace[gg]. añ. ℥. j. ⁊. ʒ. ⁊ pbabis cũ pẽna ⁊ vteris. ¶ Itẽ de eisdẽ. Ad hoc vtile psilotrum qd̃ facit ad arteticos ⁊ podagricos ⁊ stomaticos ⁊ ad oia gñata vitia diuturna. ℞. amili chimolee pumicis sandarace[hh] stipteree[ii] libani[kk] liti asianti[ll] staphisagrie ellebori nigri ⁊ albi. añ. ℥. j. auripigmenti. ℥. iiij. hec oia tũdes cernes subtilissimo tricocinio ⁊ cõmiscebis ⁊ repones puluerẽ in ampulla ⁊ cũ opus fuerit in aqua vbi euisci radices[mm]: aut malue syluestres decocte sint ibidem resoluẽs de sapone gallico. ℥. vj. ⁊ calce viua. ℥. iiij. ⁊ de puluere[n] pensos[o]. ℈. xv. ⁊ auripigmẽti. ℥. j. coques ⁊ cũ pẽna pbabis ⁊ in balneo sudet ⁊ sic eũ detergas. Hec eniȝ fortissima sunt maxime que pedũ tumoribus: aut corporib⁹ subueniũt. Ad eos aũt qui tumorẽ habẽt mediocrẽ in pedib⁹ vel alijs locis iris illirice[pp] farina cũ aceto cataplasma impositũ benefacit. Sil'r aũt ⁊ calx viua cũ axungia porcina in pilatusa[qq] si velut malagma[rr] factũ imponat̃ satis benefacit: digerit enim oẽs tumores ⁊ inflãmationes ⁊ maxime in genibus. Et malagranata acida cũ aceto cocta ⁊ trita cum ipso aceto in quo cocta sunt ⁊ imposita vt cataplasma bene ⁊ ipsam diaforesim facere pbatuȝ est. Et tyriaca illita cũ aliquo subtili vino simil'r ex flegmatico humore generatã podagra mitigat ⁊ desiccat fortiter.

¶ Curatio podagre ex sanguine gñate. Cap. CCLXI.

Dicendum erit nunc de ceteris. s. q̃ũo fit de sanguis abũdãtia podagra ⁊ q̃bus vti opȝ adiutorijs. Si. n. de sanguine ꝯtingit eẽ q̃ supcurrit in articulis humor si nihil est qd̃ phibeat sanguis ei⁹ est auferẽdus. Ex hoc. n. scio multos fuisse liberatos aut rari⁹ eẽ reumatiçatos ita vt i pmo vere p singulos annos sanguinẽ auferẽdo nõ solũ hoc pro euone faciẽtes sed ⁊ pro custodia corpis adhibẽt ⁊ a cibis abstinẽdo que solẽt esse nutrimẽta sanguinẽ augmẽtãtia detrahendo sanguinis minuatur. Sane vtiqȝ ego non scribo sed omnes medicos hoc existimo nosce: quia sanguis ex omni carne fit ⁊ hunc magis porcina facere solet ⁊ dulce vinũ ⁊ diuersi oẽs cibi multi ⁊ exercitatio mediocris. Si ergo aliqs hoc obseruet ⁊ in initio veris pmo sanguinẽ auferat q̃ ciboꝝ abũdãtia fuerit nutrit⁹ ⁊ corp⁹ frequẽter exerceat ⁊ impinger fit ad omnẽ ve

ʒ i. maiorane.
aa i. puluis extra aspgẽdus.
bb i. thuris.
cc i. lapidis asie q̃ in sola alexandria reperitur.
dd i. spume maris.
ee Gen⁹ terre est
ff i. risi.
gg i. auripigmẽti rubei.
hh i. auripigmẽti citrini.
ii i. aluminis de pluma.
kk i. thuris.
ll i. lapidis asie que in sola alexãdria repit̃ cuius flos est sicut sal ⁊ dĩ anthos lituasie.
m i. bismalue.
n Prescripto. s.
o i. pondus.
p A loco.
q i. mortario.
r i. emplastrum.

ctationē absq3 humoꝝ sup̄fluitate poterit esse. Et cum absq3 humoꝝ superfluitate fuerit sine reumate poterit remanere nihil habēs qđ sup̄currat articulis. Utantur etiā calida aqua qui hec patiunt̄ magis q̄ȝ vino. Et ab omnib⁹ frigidis curationib⁹: ꝛ ab his quecūq3 ꝯ̄ria sunt. i. que sanguinē multuȝ gn̄are possunt abstineant. Multos enim scio vino solo abstinentes vltra ab ipsa passione post vini abstinētiam nō fuisse detētos podagra. Nam multa potio vini his q̄bus multuȝ abundat sanguis inimica est. Bonū est aūt ꝓhibere his vini potionē. Qđ si ex toto abstinere nō possunt in primo vere ꝛ estate oīno tentandum est vt a vino abstineāt. Expedit enim ista oībus modis obseruare his q̄bus reumatismus ex plenitudine sanguinis accesserit. Qꝛ si contigerit nō obseruādo cibos reumatismos pedū incurrere necesse erit illis localia adhibere adiutoria.

Ꞇ De localibus curis. Caplm̄. CCLXII.

Quibus ergo reumatiçātibus locis flegmon accesserit: scire opȝ duob⁹ agere modis. His [a] qui iam reumatiçāt infrigidare ꝛ diaforesim [b] facere vt humor qui in inflāmatione iā facta cōtinetur digerat̄ ꝛ de superuenientē humorem repellere possit. Optimū ergo ad hoc est cataplasma qđ de herba sempuiua ꝛ de corticib⁹ maligranati in vino coctis ꝛ rosis ꝛ alphita [c] cōficit̄: hoc enim reprimit qđ supercurrit ꝛ diaforesim facit ꝛ desiccat eū qui ꝯtinet̄ humorē ꝛ cōfortat simul ꝛ virtutē p̄stat imbecilli mēbro. Oportet enim coquere bn̄ cortices maligranati in vino ꝛ rosas ꝛ sempuiuam diligēter terere: ꝛ sic postea simul cū alphita admiscere cū vino vbi mala granata cocta fuerit mediocriter ꝛ valde ꝯfecta [d] sic supponenda sunt locis patientib⁹. In estate frigida: in hieme ꝟo tepida. Si enim initiū cōmotionis eit hec opȝ adhibere: ꝛ si mediocres adhuc dolores sunt. Si aūt augmentant̄ dolores: ea que vocat̄ cerotis embroca adhibēda est. His hec sape [e] partes. v. cere ꝛ olei rosei sit ps. j. cere aūt modicū sit vt solū pinguiorē facit embrocā. Superponēda aūt sunt hoc cū lana succida in hieme tepida: in estate frigida. Qꝛ si in alto [f] ꝯtingat ipsam inflāmationē esse nitri modicū ꝛ sapā ꝛ oleū purū pro oleo roꝝ. admisce sape ꝛ magis iuuabūt. Permanēte igitur dolore ꝛ brasice [g] folijs vteris cataplasmate. Qđ. ℞. folia brasice [h] coques ꝛ teres diligēter ꝛ sup̄mittes feces aceti ꝛ ouoꝝ nō coctoꝝ vitella duo ꝛ olei rosei modicum ꝛ admiscebis oīa simul. Et cū se adiuuerint pones cataplasma ꝛ frequēter mutabis. Scio enim hoc adiutoriū satis nimios dolores paragoriçare [i]. Bene aūt iuuabis si cataplasma spōgiā in vino stiptico mediocriter infusam supponas. Qꝛ si tale vinū nō fuerit inuentuȝ in pusta [k] spōgia infundēda est: ꝛ sic est supponēda. Neq3 aq̄ cal'a pedes ei⁹ fomētādi sūt. Neq3 cataplasma de tritico aut de farina ordei est imponēdum. Oia enim ista ꝯ̄ria sunt ꝛ magis in q̄b⁹ est plenitudo sanguinis ex his molestant̄ articuli ꝛ dolores in eis gn̄antur. In q̄bus aūt plenitudo nō est in corpore abūdās nihil nocet si sint dolores ꝛ adhibeat̄ cataplasma de farina ordei. Sint ergo de farina ordei partes. ij. lini ꝟo seminis pars vna. Coques aūt ꝛ mutabis frequēter. Humidum aūt nō: sed satis calidum si adhibeat̄ cataplasma quēadmodum faciunt multi medicoꝝ: ledit nō solum articulos: sed ꝛ alia loca frequēter ꝛ de tritici farina nimis cocta cataplasmātes: ꝛ nō sciētes: qꝛ magis incēditur ꝛ desiccat̄ superficies cutis q̄ȝ digerat̄ aliq̄d de patiētibus locis. Quia cataplasma desiccat si plus fuerit

a Humoribus.
b .i. resoł̄onē iaȝ fluxoꝝ hūoꝝ.
c .i. farina ordei.
d .i. optie mixta.
e .i. vini cocti do nec redeat ad tertiā partem.
f .i. in profundo.
g .i. caulis.
h .i. caulis.
i .i. mitigare.
k .i. aceto aq̄ mixto. Jan.

decoctū: ꝛ maxime si oleū in ip̄a coctione habeat. Manifestū est eniȝ ea que in oleo frigunt̄ seu pisces seu carnes q̄uo desiccant̄ ꝛ stringunt̄. Nō ergo opȝ vt dictuȝ est hominē cataplasmare nisi prius corpus euacuatuȝ fuerit a sup̄fluitate humoꝝ. Neq3 cataplasma de tritici farina nimis calidū est imponendū. Ego enim existimo neq3 stipticas sp̄es vel eas que reprimunt debere adhiberi prius q̄ȝ totū corpus euacuet̄ a superfluitate humoruȝ. Quia qđ sup̄fluit in articulis timor est ne ad vitalia loca recurrēs causaȝ ingerat suffocationis ꝛ periculū faciat mortis. Siue ergo diaforeticis [l] siue apocrusticis [m] voluerit vti aliq̄s medicaminibus festinare dȝ pri⁹ totū corp⁹ eu̅are: ꝛ sic postea vti cataplasmate.

Ꞇ Ad poros hoc est si in nodis tumores fuerint ꝛ lapides. Caplm̄. CCLXIII.

Quoniā quidē multis in pedibus manibusq3 velut pori fiūt. i. velut tuberculi in eis generātur reumatiçantib⁹ articulis siue per inordinatos cibos aliquos indigestos ꝛ crudos collectis humoribus in corpore siue frequēter narcoticis ꝛ anodinis medicaminibus vtēdo: cōsequēs est nobis scire q̄uo aut q̄bus medicaminibus pori debeāt resolui. Si enim calida distēperātia neruoꝝ super excoctamā ꝛ vsta solet generare poros: nō opȝ calefaciētibus ꝛ acribus vti medicaminibus: qđ si per hec [n] iaȝ currat generatio lapidū ꝟm [o] hec alios nutrit lapides vitium factuȝ. Si ergo vtatur aliq̄s ad hoc que resoluere possunt hos qui cōtinentur in mēbris lapides: mox iteruȝ transeūdū est ad ea que mediocriter calefaciūt ꝛ effundunt [p] vel resoluere p̄nt medicamēta ꝓhibitis ceteris desiccatiuis oib⁹ cibis ꝛ antidotis q̄ calefaciūt ꝛ desiccāt: hec oīa gn̄ant magis poros q̄ȝ dissoluāt vł resoluāt. Quib⁹ aūt nō est cal'a distēperātia s3 frigidiores ꝛ pinguiores ꝛ crudi in articulis magis inseruntur humores his vtilissima sunt hec que extenuāt ꝛ calefaciūt si q̄s eis vtat̄. Per hec enim ꝛ qui nati sunt soluuntur pori ꝛ alij ne renascantur ꝓhibentur. Ego enim scio quendā nimis grandes habentem poros in articulis per ea factum fuisse sanum vt ambularet sine nocumento ex eo medicamine quo vsus est.

Ꞇ De antidotis. Caplm̄. CCLXIIII.

Hoc antidotū in toto anno bibat qđ. ℞. cētauree. ℥. v. iypericō camitrie [q]. aā. ℥. ix. aristologie rotūde gētiane petroselini agarici fu [r] meu [s] aā. ℥. iiij. nardostochy [t]. ℥. j. mell' atici [u] qđ sufficit: dabis aūt in cal'a aq̄. Et aliuȝ scio incipiētē poros hr̄e q nō adhuc ꝯcreatos hēbat lapides hoc vsum fuisse apoçimate p̄ qđ extenuatis crudis ꝛ pinguib⁹ humorib⁹ sanus est. Quā apoçimā hoc mō ꝯficiebat origanū camitriā [x]. Puleg iuȝ ꝛ camepitheos coquebat ꝛ ex his apoçimaȝ bibebat. Hoꝝ tn̄ nihil expedit his q cholericā ꝛ cal'aȝ hn̄t distēperātiā sicut iam dictuȝ est.

Ꞇ Ad poros. Caplm̄. CCLXV.

Quoniam multa medicamētoꝝ sūt diuersa gn̄a que soluere poros ꝯsueuerūt: quoꝝ cōfectio de nimie acredinis que sunt sp̄eb⁹ fit: q̄ malaxādo [y] ꝛ effundēdo [z] soluūt poros vobis eorum exponim⁹ dr̄iaȝ vt ad diuersas distēperātias egrotantiū vel ad magnitudinē malitie que ꝯtinet̄ in mēbris articuloꝝ eligatis que expedire p̄nt vniuscuiusq3 adiutoria que i singulis ꝯtinent̄ scripta que soluāt in articulis poros: ita vt nunq̄ȝ appareāt: ꝛ vt iterū nō possint

l .i. resolutiui[s]
m .i. rep̄cussi[uis]
n Acria.
o .i. ꝟm adm[ini]strationē ho[rum]
p .i. humec[tant]
q .i. camed[rios]
r .i. valerian[a] Jan.
s Est herba anheto in [...] ꝛ folijs.
t .i. spice nar[di]
u A loco.
x .i. camed[rios]
y .i. mollific[ando]
z .i. liquefac[iendo]

amplius generari. Est autem experimentatum quod hoc modo cōficitur. ℞. hec affronitri [a]. ʒ. viij. terebentine. ʒ. xij. cere. ʒ. xv. olei pontici [b]. ʒ. xx. gutte [c] prime a saponario. ʒ. vj. conficies ꝛ vteris. ¶ Item aliud affronitri terebētine gutte prime de saponario ꝓpolei [d]. añ. ʒ. iiij. cere. ʒ. viij. colofonie lib. j. olei veteris. ʒ. xvj. cōficies ꝛ vteris. Ad porros enim ꝛ ad apostemata [e] calcituosa aut podagras satis acute facit bonuz: ergo est ad hec ꝛ multum a nobis ꝓbatum est. Medicamen ad hec qđ multum amplius operatiuum est ꝛ vocat̃ diacinabareus [f] ꝛ alosantus ꝛ alijs multis modis. Habēt aūt graphagia [g] ipsa lythargirij lib. j. olei vetusti. ℔. j. [h] lepidos calcu. [i]. ʒ. j. calcucecaumenon [k]. ʒ. j. cinabriū [l]. ʒ. xviij. magnitoçōti litupiriti [m] cadmie [n] yxito [o] libani [p] lituematisti [q] litu perdiciato bethonice gentiane came leonte nigre. añ. ʒ. j. litu [r] frigij. ʒ. viij. i. diafrigis aloe. ʒ. ij. galbani. ʒ. j. ꝛ. s. armoniaci thimiamati [s]. ʒ. iiij. lituscisci [t]. ʒ. lxxiiij. propulei [u] lib. iiij. ꝛ. s. cere. ʒ. xvij. bethonice ʒ. j. ꝛ. s. ꝛ. ℈. viij. aristologie. ʒ. s. diptami. ℈. xlij. resine sicce lib. j. Adipes de structione [x] cum lythargiro terēs supermitte aloçanti [y] lib. ij. per partes: donec oīa resoluantur. Hoc enim medicamen multum probatum est ꝛ non solum ad cōdilomata [z] sed ad sciriadas [&] ꝛ ydrocelicos [?] ꝛ hydropicos ꝛ spleneticos ꝛ alias multas ꝛ magnas passiones in qbus supflui ꝛ spissi detinētur humores. Hoc ergo tandē opz cognoscere qa omnis passionis propriū [℞] appellatur ꝓpter qđ satis vtile est: qꝛ a nobilibus medicis est nominatū hoc medicamen mirabile esse: qꝛ neqz calefacit neqz accendit articulos sz soluit in eis factos poros ꝛ alios fieri non permittit ꝛ actionabile [aa] est: sed non facile inuenit̃. ¶ Itez aliud. Est enim felicissimum ꝛ facile inuenit̃ vbiqz sz ad agēdum nimiam habet virtutem. Conficitur aūt sic gutte prime a saponarijs. ʒ. vj. olei veteris lib. j. saponis gallici. ʒ. iiij. mellis. ʒ. iij. albuminis ouorum. ʒ. vj. cere. ʒ. x. terebentine. ʒ. vij. etenim hoc medicamen ad oīa multum est bonum. Interdum enim resoluitur virtus eius ꝛ ideo mollioribus corporib⁹ ꝛ delicatis est expediēs si ei admisceantur mellis due partes. ¶ Itez alia quidem medicamenta ꝛ dianemonis sit tibi ꝛ ad hoc multum laudabile: sed ad magnas passiones. i. ad tuberosos ꝛ calcitrosos [bb] ꝛ ad lapidosos poros gñatos optime facit. Hec enim diuersa genera medicaminum ad suprascripta vitia sufficere possunt. Nā ego scio ꝙ diapsimiciū [cc] bis me admiscuisse medicaminibus: qꝛ nullo modo ferebant mordicationem fortioris medicaminis ꝛ in vtrisqz egrotans gratulabatur: qꝛ ꝛ istud mordicationē auferebat ꝛ illud operat̃ [dd]. Trocatus [ee] aūt ꝛ Galenus memorant poros ex veteri caseo solui posse. Nam ꝛ hoc modo ꝯficiebāt caseuz acerrimū ꝛ diuturnis tēporibus inueteratuz articuloꝝ ad poros coquebant. Nos aūt hoc modo cōfecto vsi sumus paruā pinguem [ff] porcinam salsam discoquebamus in aqua ꝛ cum ipsa aqua terebamus in mortario caseum vetustissimuz donec emplastri modo fieret ꝛ super poros ipsos imposuimus ꝛ magnifice iuuatus est.

¶ De anodinis antidotis ꝛ catarticis dandis. Caplm. CCLXVI.

Quoniam multi [a] passiōis magnitudine vrgentur: quoniam non possunt nimios ferre dolores a nobis anodina [gg] requirūt medicamina. Pro qua re de his a nobis tradita est rō qūo aut quādo debeāt adhiberi seu cōfecta medicamina tradim⁹. i. cerota que de opio ꝯfecta sūt que

a .i. spume nitri. b .i. de oliuis immaturis. c .i. lesciuij vnde saponarij saponem faciunt. d .i. cere sordide que ex aluearijs apum colligit̃. e Spata calcituosa sunt durities iūcturarū. s. lapidatiōes quas ꝯtinēt in se sicut calcē vł gipsuz. Ja. allegās hūc passum. f .i. de minio qđ dicit̃ cinabriuz. g .i. descriptiōes eius. h Est figura sextarij: ꝛ est sextarius lib. ij. ꝛ. s. i .i. squame eris. k .i. eris vsti. l .i. minij. m .i. lapidis igniti. scz quo ignis accēdit̃ in fusili. i. silicia. n .i. spume argēti. o .i. viride eris. p .i. thuris. q .i. lapidis ematitis. r Litufrigius lapis frigius: diafrigis idē lapis est viridis mediocriter grauis venas hñs varias quo infectores infrigiant Jañ. s .i. aromatici. t .i. aluminis scisci. v .i. fecis aluearij apium Jañ. x Gallice ostrice. y .i. floris salis q inuenit̃ supra petras nili fluis in stagnis vel ut pinguamen supnatans. Jañ. z .i. hemorroidas cecas que tumētes nihil emittūt sanguinis. & .i. durities. ? .i. hñtes testiculos inflatos. ℞ .i. medicamen. aa .i. efficax ꝛ actiuum. bb .i. duros ad modū calcis: vel gypsi. cc Est vnguentū de cerusa plūbi que dicitur psimicium. dd .i. forte medicamen. ee Medicus. ff Carnem. gg .i. stupefactiua.

ꝛ ciliogrisis greci vocāt. Sed ego qꝫuis etiam etsi mitigatiua sunt: non tamen suadeo sic facile adhiberi nisi nimius vrgeat dolor ꝛ natura [bb] ꝛ distemperantia calida sint vt imponantur.

¶ Catarticum de hermodactylis. Cap. CCLXVII.

Bibere autem aliqui eam que de hermodactylis facta est dant potionē: eo ꝙ sine dolore faciat patientē mox; vt fuerit vētris solutio facta deponēdo aquosum humorez ita vt statim ambulēt. Est enim hoc verū qđ dicūt sz rarius dāda [ii] est. Habet [kk] enim qd nociuū in se nā ꝛ frequenter reumatismū patiunt̃ qui eū bibūt. Existimo enim qꝛ cacostomachus est hermodactylus ꝓpterea freqūēter reumatiçant [ll]. Naz cyminū aut mastix aut çinçiber: ideo ei admiscet̃ qꝛ cacostomachus est. Aliqui etiā ꝛ euforbium mittunt existimātes eū [mm] aliqd frigoris habere ꝛ ideo narcoticū esse. Sed spero qꝛ hermodactylus nō satis est frigidus aut narcoticus: qꝛ purgādi hz virtutē. Naz si frigidus esset purgādi virtutē nō hēret. Omnes enim spēs que ledunt stomachū ꝑ in suauitate [nn] earum imbecillis effectus [oo] fastidiū ciborum incurrit. Bonū ergo est cyminū ꝛ çinçiber ꝛ piper admisceri vt malitie ipsius possit resistere: ꝛ potio nimis sit cacostomaticha [pp]. Sed ꝛ aloe nihil his deterior est si hermodactylo admisceatur. Cui tñ si admisceat̃ maius adiutorium [qq] est. Nam ego potionem ipsam ab antiquis inuentam a me probatam superaddam vt non ignorantes pretereant. Catarticum de hermodactylo qđ. ℞. hermodactyli pēsuz solidi [rr] vni⁹ ꝛ çinçiberis siliqs [ss] ix. piperis siliquas. ij. anisi siliqs. ij. his oib⁹ vna est potio. Si aūt volueris vt amplius deducat ventrē adde scamonee siliquas quatuor. Et vt sine dolore efficiātur qui acceperint hoc modo cōfectio hermodactyli fiat. ¶ Hermodactyli. ʒ. iiij. cymini. ℈. xiij. çinçiberis. ℈. xij. piperis. ℈. x. dabis aūt in calida aqua. Integra aūt dosis sint. ℈. iiij. ¶ Item alia [tt]. ℞. hermodactylorum ℈. iiij. çinçiberis. ℈. vij. cymini siliquas [uu] quatuor anisi siliquas. iiij. diagredij siliquas. viij. dabis aūt cuz vino ꝛ melle: facit enim bene. Experimentatam illaz habeo in plurimis. Nam purgando mox paragoriçat [xx] ꝛ statim ambulare eum facit siue incipiente passione siue in declinatione podagre. Danda est etiam consistente [yy] passione. ¶ Itez alia satis bona ꝛ a nobis experimentata. Anisi siliquas. xij. cymini piperis albi ꝛ nigri. añ. ℈. ij. çç. ℈. viij. euforbij. ℈. iiij. masticis. ʒ. vj. cassie [zz]. ℈. j. hermodactyli. ℈. iiij. his omnib⁹ vna est potio: dabis autē in calida aqua. ¶ Item alia quā Jacobus tradidit hermodactyli. ℈. iiij. diagredij. ℈. iiij. dabis bibere: sed ante accipiat cibum ꝛ calidam aquā bibat ꝛ humidos cibos accipiat. ¶ Item aliud quod Theodosi⁹ philosophus tribuit. ℞. hermodactyli. ʒ. j. cymini ethiopici. ℈. iiij. anisi. ℈. iij. alipiados [&&] herbe ℈. vj. agarici. ℈. iij. musti siliquam vnam fu [??]. ℈. iij. masticis. ℈. ij. çç. ℈. iij. spicenardi. ℈. ij. ginci [℞℞]. ℈. vj. dosis autem. ℈. sunt. iiij. cuz hydromelle: mirabilis est enim ista potio ꝛ a multis probata est: etiam ꝛ a nobis manifestum est. Qualiter nutriēdi sunt qui de hermodactylo antidotum sunt accepturi. In primis ante potionem accipiant duo aut tria vitella ouorum ꝛ panis modicū ꝛ de galline pectore: sicqz post vnā horaz aut duas lauent. Et exeuntibus a balneo cum redierint in domum dabis antidotum sicut dicta est dosis. sic enīz datum antidotum omni datione vtili⁹ est ad opandū. neqz enim tangendo ledit stomachum: ꝛ ventrem ma

bb .i. complexio naturalis. ii Potio hermodactylorum. kk Hermodactylus. ll Qui eū sumūt. mm .s. hermodactylum. nn .i. austeritates vel abominationem. oo Stomachus per eas. pp .i. nocens stomacho. qq In laxādo. s. rr Solidus ē pōdus. ʒ. j. ꝛ. s. Jañ. ss Siliqua ē pōdus q̃tuor granorum. Jañ. tt Potio. s. vv Siliq̃ est pondus q̃tuor granorum ordei. xx .i. mitigat. yy .i. in statu existente. zz Lignee. s. && .i. meçereon. ?? .i. valeriane. ℞℞ .i. croci hortulani. Jañ.

gis faciliorem reddit. Sufficiat aūt de hermodactylo hec dixisse quemadmodum ab antiquis tradita nobis experimenta ꝛ a nobis probata sunt.

a .i. pillulis.

¶ De cataputys[a]. Caplm. CCLXVIII.

VSus aūt sum ꝛ ego ipse tēpore meo experimentato iuuamine aloē admiscens hermodactylo: ꝛ factas cataputias dedi ad glutiēdū ꝛ nō in potione. etenim sine dolore mox effecti sunt ꝛ reumatismos frequēter accedētes ꝓbaui. ℞. eni hec aloe ℈. ij. scamonee. ℈. iiij. cucumeris syluatici seminis. ʒ. iiij. hermodactyli. ʒ. iiij. dosis aūt. ℈. vj. ſꝫ plus aut minus ſm virtutē. Cataputie alie silr operant: faciūt etiā ꝛ arteticis qui nā plus flatici sunt: aloes collognthide interioris scamonee. aā. ʒ. iiij. hermodactylorum. ʒ. j. dosis aūt. ℈. vj. aut plus aut min⁹: facies aūt cataputias ſm virtutē. Alie cataputie: calactidas[b] Ꝟo si volueris facere cataputias: facies sic: aloes siliquas. vj. diagredy siliquas. ix. serici hermodactylorum. aā. siliqs. iij. hec teres cū roseo[c] aut hydromelle facias cataputias: ꝛ dabis nō solū podagricis: aut arteticis: ſꝫ ꝛ alys q̄buscūqꝫ volueris deducere ventrē. Satis enim sine aliqua molestia purgant ꝛ nihil in suaue sentiunt sumentes.

b .i. laxatiuas.

c Melle. s.

¶ Potio de coronopodium[d]. Caplm. CCLXIX.

SCiri aūt opꝫ ꝙ nō soluꝫ de hermodactylis efficiunt potiones ad podagras que sine dolore fiūt: quas greci anodinas vocāt: sed alia multa: de quib⁹ est coronopodiū[e]: qꝛ ꝛ ipsum existimo hoc prestat qđ ꝛ hermodactylus sed minus est cacostomachus illo. Paragoriçat ꝛ educit ventrē ꝛ nō minus: ꝛ tamen nō satis ampli⁹: est aūt ex eo integra dosis. ℈. iiij. dabis aūt eum interdū solū: interdū Ꝟo cū piperis granis. xl. multi aūt ampli⁹ addiderūt spēs: ꝛ vtilius operādo meli⁹ sunt iuuati. Habet aūt ipsa cōfectio hec. ꝗꝗ. ℈. ij. piperis. ℈. j. agarici. ℈. x. gnicy[f] iterioris. ℈. iiij. coronopody radicū. ℈. vj. tundes cernes cū tricocino ꝛ repones: dabis aūt. ʒ. j. ex eo. Quib⁹ aūt difficilior est vēter ad purgāduꝫ: dabis. ℈. iiij. aut plus aut minus ꝛ post euacuationē ventris statim lauet: ꝛ postq̄ꝫ lauerit nutries eū ouis ꝛ pane. Sciri aūt opꝫ hoc adiutoriū in magnis accessionibus[g] datū paragoriçat[h]. Alia potio que mox vt accepta fuerit in ipsa accessione sine dolore patiēs efficiet: cōficit aūt sic. Herisimi[i] seminis. ℈. iiij. çinçiberis. ʒ. vj. coronopody radicuꝫ amomi piperis. aā. ℈. vj. pulueris aūt sit integra dosis. ℈. vj. Obseruēt aūt qui potiones istas accipiēt vt bene digeste[k] sint: ꝛ in rosato[l] aut in pusta[m]. Nihil minus aūt mitigare solet dolores ꝛ muri[n] herba cum nihil in se habeat qđ cacochimiā facere possit in stomacho: ꝛ lesiones in articulis. Hec aūt habet ipsa cōfectio agaricus muriū aā. ʒ. j. dosis Ꝟo est integra. ℈. iiij. ꝛ cum potione adde euforby. ℈. j. dabis aūt cum vino aut melle aut in cripsatico[o] bono. ¶ Item alia duo antidota podagricis que dicuntur climax. ℞. agarici. ʒ. j. fu[p]. ʒ. ij. petroselini. ʒ. iij. meu[q]. ʒ. iiij. ipericon. ʒ. v. gētiane. ʒ. vj. aristologie. ʒ. vij. cētauree. ʒ. viij. camitrie[r]. ʒ. ix. mellis qđ sufficit: dabis aūt hoc antidotū anni circulo percurrente.

d Coronopodiū herba ē que pes corui dr̄. folia hꝫ vt psiliū Ja.

e .i. pedis corui.

f .i. croci hortulani. Jañ. vel carthami qđ est semen eius.

g .i. insultib⁹ guttarum.

h .i. mitigat.

i Herba est silis eruce in virga ꝛ folijs hñs florē nigellinū cū laminis in longitudine porrect̄ in quibus est semen simile carthamo. Jañ.

k .i. mixte ꝛ fermentate.

l Melle.

m .i. aceto aque mixto.

n .i. auricula muris.

o .i. vino aurei coloris.

p .i. valeriane.

q Est herba silis anheto in tyrso ꝛ folijs.

r .i. camedreos.

¶ De antidoto alio podagricis dando per totū annuꝫ. Caplm. CCLXX.

QVod datur anno itegro podagricis: sanat enim podagras ꝛ omnes articulorū dolores ꝛ epatis ꝛ splenis ꝛ renū dolorē sanat ꝛ dissinteriaꝫ ꝛ callos[s] ꝯuiscatos in articulis satis bene soluit. ℞. aūt hec reupōtici. ʒ. j. agarici. ʒ. ij. fu[t]. ʒ. iij. petroselini macedonici. ʒ. iiij. meu[u]. ʒ. iij. ipericon. ʒ. vj. gētiane. ʒ. vij. aristologie. ʒ. viij. cētauree. ʒ. ix. camitrie[x]. ʒ. x. dosis. ℈. ij. mulieribus Ꝟo. ℈. j. cōficies aūt hec: sic mittes oia in pila tundes omnia diligēter: ꝛ puluere facto pēsabis ꝛ simul miscebis: ꝛ iterū mittes in mortario teres diu: ꝛ iterum tricocinabis subtili tricocino: ꝛ sic vteris sicut a nobis per singulos menses ordinatum est. mense Januario dabis diebus quinqꝫ. mense Februario diebus. v. die post dieꝫ. mense Marcio diebus. v. die post dieꝫ. mēse Aprili diebus. v. die post diem. mēse Maio diebus tribus die post diē. mense Junio diebus duobus die post diem. mēse Julio die vna. mense Augusto dabis die vna. mēse Septēbri dabis die vna. mense Octobri dabis duob⁹ diebus. mēse Nouembri dabis duobus diebus die post diem. mēse Decembri dabis quatuor die post diem: diem vnū in medio trāsponat: ꝛ sic per menses. xij. complaceat dies numero xxxvj. in anno vertente[y]. Oportet autem eum qui biberit abstinere in toto anno ab his carnibus: idest bubulinis ꝛ porcinis ꝛ fungis ꝛ synapi ꝛ acribus[z] omnibus olerib⁹ ꝛ ab ydrogaro[ꝛ] ꝛ brasica[ꝯ] ꝛ bene digestū esse: ꝛ lauare pedes in calida aqua. Et sic vngi oleo ꝛ lac bibere ordinate per tempora.

s .i. durities.

t .i. valeriane.

v Est herba sil… anheto in ty… ꝛ folijs.

x .i. camedr…

y .i. reuoluto.

z .i. acutis.

ꝛ .i. aquoso g… ꝛ est garus… que fit ex p… bus salitis.

ꝯ .i. caule.

¶ De localibus adiutorys mitigatiuis. Caplm. CCLXXI.

HEc ergo sunt danda que mitigare possunt dolores. Qui aūt ꝓpter stomachi imbecillitateꝫ nō possunt continere vt accipiant[ꝶ] sed mox vt biberint in vomitum concitātur pro timore aliquo seu suspicatione aliqua medicaminuꝫ: ꝛ hi in accessione dolores ferre nō possunt. aliqua debemus nobis exponere que in rōne ꝛ expimento vtilissima nobis ꝫ dolores esse videntur. Cerotaria anodina que mox sine dolore faciant ordinamus. ¶ Cerotum qđ dum in statu accessionis fuerit superpositum mox sine dolore locus efficit̄. ℞. aūt hec croci opij. aā. ʒ. iiij. panis lib. j. cere lib. j. olei rosei lib. 5. crocum ꝛ opium infundes in vino panem in aquā quam fundens ꝛ exprimens manibus admiscebis vbi crocum ꝛ opium trita sunt: ꝛ iterum teres donec omnia misceant̄: sic postea ceram solutam supermittes teres ꝛ vteris. ¶ Aliud qđ in statu passionis adhibet̄. cere. ʒ. iiij. lythargiry. ʒ. ij. psimicy[aa] ʒ. ij. strigni[bb] succi lib. j. olei rosati lib. j. supermittes succum donec totuꝫ colligatur sic vteris. ¶ Cerotū aliud. ꝛ hoc ipsum aūt mitigatiuum est: facit enim ad omneꝫ inflāmationem ignitam: opium solues cum lacte mulieris. addes olei rosei: ꝛ cere. aā. ʒ. vj. ꝛ sic miscebis cerotum ꝛ vteris. ¶ Item cerotuꝫ aliud mirabile experimentatum mittes in cacabo oleis cōmunis. ℔. ij. coques lignis de vitibus. i. de sarmentis donec bulliat: ꝛ vbi iam desierit bullire torpedinis[cc]. i. piscis marini pensum[dd] lib. j. cōmittes in ipso oleo ꝛ coques donec iterum bullitionem faciat secundam ꝛ tertiam: ꝛ post hec supermittes asphalici[ee] animalis quē aliqui maridanum vocant sanguinis. ʒ. iiij. ꝛ simul coques cuꝫ torpedine[ff] donec discoquantur ꝛ soluantur omnes carnes eius ꝛ sublatum ab igne cum refrigerauerit colabis ꝛ mittes in alio vase: ꝛ cum opus fuerit accipies de eo ipso quantum sufficiat ad vtenduꝫ ꝛ miscebis ceram ꝛ resolues in trulla[gg] ꝛ facies cerotum mollificatiuum: ꝛ lintheo indutum superpones leua[hh]: coques autem oleum in hospitio pedeplane[ii] mense Marcio feria quinta: sic enim facta potio multū iuuare potest.

ꝶ Antidota dicta.

aa .i. ceruss… bi.

bb .i. mor…

cc Est pisci… rinus stu… ciēs man… gētis: de q… xit Alber… aialiū q… ꝑ mediū… stupefacit.

dd .i. pond…

ee Extimo… guinem… s. cuiusdā… de quo p… ra tingit… git: ꝺ qua… dicit Alb… 24. aialiu… stit nauem… echinus.

ff Est pisci… pefaciēs… teni.

gg .i. patell…

hh .i. cuꝫ… manu.

ii Nomen… hospitij… thece ē v…

Sufficiant hec de anodinis ⁊ podagricis cataplasmatibus dixisse. Et hoc de Secundo Libro Alexandri Yatros explicit.

Prohemium Libri Tertij.

PEtijsti a me charissime Cosma vt de diuersis passionibus membrorum ⁊ febriuz generalibus tibi signa ⁊ curationes breuiter exponerem. Obediens ergo petitioni tue in vtroqz me parare cõfiteor: ⁊ inquantum possibile est de febrium diuersitatibus signa ⁊ curationes breui stilo scribam. Initium igitur ab effimeris febribus facientes sicut ⁊ Galeni dedascalia [a] continere videtur: inquantũ possibile est nitemur explicare. Nullam aliam tamen substantiam febrium esse dicimus nisi calorem contra naturam excitatum in corde ⁊ arterijs accensuz qui [b] naturaliter in corde ignis existens totũ regit corpus protestantibus Galeno ⁊ maxime Hippocrate. Quod rõnabile sit vt de corde magis surgat febris q̃z de alijs aliquibus membrorum locis. Spiritus [c] enim iste est vite: qui innatus in corde subsistit quem greci visiton vocant. Qui cum contra naturam suam sit ignitior accensus: febres per arterias que ex eo procedunt accendunt totum corpus: quoniaz iam nõ est simplex ignis cum fuerit contra naturam accensus in febribus. Naz alie [d] quidem surgunt vt accendantur ex materie humorum qualitatibus. Alie [e] autez intrinsecus: al's [f] vero ipse solus vitalis spiritus in nobis mouet febres. Unde tribus modis (vt diximus) in nobis ꝓueniunt febres: vt in spiritu: in humoribus in sterijs. i. membris que in corporibus nostris firmissima sunt. Qđ si solus tm̃ spiritus ignitior effectus excitauerit febrem: totum accenditur corpus quam greci effimerã vocãt. De humorum aũt putredine si in venis cum sanguine mixti computruerint faciunt causon synochum vel synochã quas nos continuas appellamus febres. Si vero extra venas per diuersa membra putridi vagẽtur humores faciũt typicas febres diuersas ꝑm se. Qđ si scerea [g] possederint faciunt ethicas febres ex quibus tota cõsumitur caro. Dicemus ergo nunc singulas vniuscuiusqz febris qualitates quanta ⁊ qualia sint signa ⁊ curationes earum. In primis igitur de effimeris simplicibus febribus que etiã frequenter solẽt ꝓuenire hominibus.

a .i. doctrina.
b Calor.
c .s. in quo calor accenditur.
d .s. putride.
e .s. ethice.
f .s. effimeras.
Synocha de multo: sed synochus de putredine facto.
g .i. solida membra.

De effimeris febribus. Capl'm. I.

EFfimere febres que tm̃ i spiritu q est in corde ꝯsistunt nihil aliud in se habẽt manifestius [h] q̃z solem quam habet citataz in se nascentiã simul [i] .s. ⁊ cum initio augmẽtum statum ⁊ declinationem: de qua re effimere vocãtur febres. Cognosci autem eas sic oportet. In primis tactu. Scđo in vrinis. Tertio in pulsu. Tactu igitur sic cognoscuntur: qđ mox in principio ⁊ augmentuz fit sicut in balneo vapor aut calor accedit. In vrinis autem hoc modo cognoscuntur: ꝙ mox in primis manifestaz inuenis digestionem: ita vt in eis alia nulla ostendatur febris. Pulsus quoqz hoc modo declarant effimeram febrem eo ꝙ citatam in arterijs faciunt diastolẽ: quaz nos alleuiationem arterie dicimus ostendentem infrigidationem febrium non fieri. Systolem autem. i. depositionem arterie segniorem ⁊ tardiorem faciunt pulsus infrigidationem magis q̃z purgationem superfluitatis oportuniorem ostendentes. Habent etiam ⁊ statuz equalem ⁊ declinatione mundam ⁊ omnino a febrib' purgatam. Sunt autem ⁊ alia plura signa: sed hec sufficiant ad proprias manifestationes que diximus que in alijs non inueniuntur febribus.

h Quo. s. discernunt ab alijs.
i Habent.

Cause effimerarum. Capl'm. II.

HEc enim que effimere vocantur febres cõmunẽ [k] natiuitatẽ habent quantũ ad eas pertinet ⁊ omnibus eis est cõmunis curatio. Sed quoniã non vna causa est de qua generãtur febres: sed plures ⁊ varie earum sunt cause de his dicẽduz est. In primis etenim alie [l] nascũtur ex eis que greci copos [m] vocant: nos aũt labores possumus dicere aut ex anfraxi [n] qđ constipationem appellamus. Aut ex plurimis modis repletionum cibi ⁊ potus: aut ex indigentia cibi aut insomnietate: aut ex ciboruz generata corruptione ⁊ elclin. i. corporis nutrimẽti deductione. Et vt omnia breuiter dicam que greci pro catartica [o] vocant. i. causas ꝓcedentes egritudinis vnde fiunt effimere febres. In qua re pl'a nos opz dicere ad vnãquãqz causaz earum vt ꝓprie que expediunt adhibeanť curationes.

k .i. supercalefactionem sp̃us.
l Effimere.
m .i. labores.
n Nascuntur effimere.
o .i. primitiuas causas.

Curatio si ex nimio calore febriunt. Capl'm. III.

QUi ex nimio calore [p] febriunt hi neqz expectant q̃z plurime medicos: sz mox leuigata [q] febre ad balneũ vadũt ꝓpter hoc: qz declinat febris queẽadmodũ ex aliqbus alijs effimeris putrida vel ethica febris fieri solet: qz optima ⁊ prima curatio est ad hec balneũ ex labore febriẽtibus faciunt. Hoc eniz multi medicoꝝ negligẽtes nec opatione [r] ad balneũ trãsmittẽtes [s] interdũ multas ⁊ malas lesiones ex labore febriẽtib' faciũt. Si eniz absqz alia corpis supfluitate sint ⁊ neqz plectorici neqz cacochimi sint magnifice hoc mõ iuuari possũt nec alia indigẽt curatione. Qui g̊ cacochimi aut plectorici inueniũtur expediens curatio est euacuatio ꝓpea ne humores in putredinẽ vertanť ⁊ nõ solum pp spm̃ [t] vite qui nobis est: sed etiã ꝓpter humoꝝ abũdãtiã. Si aũt anteq̃z minui incipiat passio prius fomentenť [u] magnã econtrario excitabit [x] lesionez ita vt ex putredine ipsa vel plectoria febres alias que preparanť incurrãt: ⁊ maxime si dieta nõ expediẽs ꝯsequať. Ut aũt hec nõ patiãtur signis certiorib' ad eos opz accedere. Quoniã aliq eoꝝ qbus vrina est fetẽs ex putredine facta ꝓlixiores incurrũt febres [y]. Ideo ⁊ lauare expedit iu hac febre ⁊ nõ laborare. Et alij bñ nutriẽdi sũt ⁊ nõ sunt lauãdi ne ꝯtingat passio: ⁊ nõ facilis sed difficilis sit ad curandũ.

p .s. solis vel laboris.
q .i. declinante.
r .i. ꝑ practica sua.
s Egros.
t .s. ne opprimeť ab humorib' ⁊ suffocetur.
u .i. balneantur egri.
x Balneum.
y Quandoqz. s. dũ febris est ex labore ⁊ nõ est dispositio ad putredinem.

Curatio ad eos qui ex labore febriũt. Cap. IIII.

EX labore .s. febrientiũ diligẽter est cognoscẽda curatio eorũ qui ex effimera laborãt febre. Humectari aũt opus hñt ⁊ infrigidari. Fit g̊ maxime per balneũ tẽperatũ: ⁊ expediẽtẽ dietam. Et perungẽdũ est totũ corp' qđ [z] nihil in se habeat diaforeticũ: qz oĩa agẽda sũt vtiqz vt nutrimẽto magis humectetur ⁊ iuueť corpus. Neqz enim q̃z plurime oportet fricari corpus: neqz vngi solo oleo sed mixta aqua cũ oleo etenim hec humectant. Nam oleũ soluz per se impedimentuz facit. Cum aqua aũt mixtum magis in ꝓfundum ingrediẽs infrigidat articulos ex labore calefactos. Propter qđ eos non oportet vngi neqz postmodum fricare vt sudor exeat: quia nec humectari per vnctionez potest propterea ꝙ calet sudans. Melius ergo existimo esse vt de lauato sudore: ⁊ tepida [&] multa foris de balneo exeunti malaxetur [?] corpus. Et

z Eo. s. vnguẽto.
& .i. cum aqua tepida.
? .i. molliať vel humectetur.

sic vngendū est de lipara ex oleo ⁊ aqua frigida. Et sic stet aliquādiu in solio ⁊ postmodum descēdat in piscinā. Sed nec multuz stet in aere: nisi fere tm̄ vna hora: sic eniz bene humectari potest. Neqꝫ ꝟo in ardēte stet aere balnei: ne vratur: ⁊ alia superueniat febris. Tali eniz curatione iuuant̄ oēs qui ex labore febriūt: ⁊ maxime hi q cal'a sunt distēperātia. Nescio eniz pro qua re Galenus oleo tepido vtebat̄ ⁊ aquā fugiebat simul miscere cū non sit frigide admixtio aque sed tepide ⁊ simul permixta ad tēperandū: vt vtraqꝫ [a] ⁊ modū caloris ⁊ siccitatis ex labore facta vstione in corpore tēperēt sed inūctionē de solo oleo tepido fieri iubebat [b]. Si aūt eū scōa vice lauare volueris iterū de ydroleo [c] vnges ⁊ in solio tēperato diu stare iubebis. Magnifice enim ex hoc iuuabit̄: qꝛ dum diu steterit in solo plus infundet̄. Si enim hi remoueant̄ a balneo oīno in eis latet. s. hebendo ex labore facta malitia. s. ipsa corporis distēperātia. vteris etiā hoc modo ad eos qui ex nimys vigilys febriūt vt citius possint ab egritudine reparari. Ceterum ꝟo ⁊ de his erit dicendum qui ex indigestione febriunt ciborum.

a .s. tam aqꝫ ꝙ oleum.
b Galenus.
c .i. mixtura ex aqua ⁊ oleo.

De his qui ex indigestione ciboꝝ febriūt. Cap. V.

Ex indigestione ꝟo ciborū febrientib⁹ effimere febres necesse est vt de frigida aut de cal'a fiant distēperātia: ex hoc [d] quippe cognoscunt̄ facili⁹. Nā si de cal'a fiāt distēperantia ruct⁹ hn̄t fumosos cū quadā vstura qđ romani carbunculū vocant. Si aūt acida fuerit ructatio ⁊ si fuerint sine vstura ex frigida necesse est fiat distēperātia. Opꝫ aūt nō solū ructus attēdere: sꝫ ⁊ alia plurima signa etatē dico ⁊ tēperantiā ⁊ epideumata. i. quo ingenio vel arte viuat [e]: aut si ocio vacet: aut quali dieta est vsus q passus est indigestionē. Si ḡ carbūculū [f] patiatur: caloris existimetur eē indigestio: qui tn̄ ⁊ interduz fit de cibis carbūculus [g] hoc est de melle facta [h] edentibus [i]. Si aūt hoc cib⁹ facit ⁊ cal'a nā [k] ꝯsiderādū est in eis qui acedonicū ructāt ⁊ nō semꝑ existimādū est: qꝛ facit distēperātiā si acidū frigidus cib⁹. sepius eniz acidos ructus facit acedonicus ⁊ stipticus cib⁹. Est ergo ⁊ qn̄ calida distēperantia ⁊ calidus cibus facit acidos ructus. Unde tales ructationes pausare faciunt si nō que infrigidat aut humectat vtantur curatione.

d Ꝟs dicetur.
e Eger.
f .i. vsturam in gutture.
g .i. vstura in gutture.
h Cibaria.
i Egris. s.
k .i. complexio.

Curatio calide distemperantie. Caplm̄. VI.

Quibus igit̄ ex calore corruptis cibis: ⁊ cū indigōne fit carbūculus ⁊ febriūt effimera febre cuz vētris solutione nō opꝫ calidos cibos dari aut potū. Etenim videt̄ ꝑsens modicū mitigari scelera egritudo: eo ꝙ ventosas diaforesim [l] faciat: sꝫ postea ex ipsa cā fit vt amplius febriāt augmētata effimera febre. Interdū etiā ex humoꝝ putredine alia febris facta iterū subsequit̄. vt aūt hoc nō ꝯtingat alio modo opꝫ dari cibos ⁊ potū: ⁊ ad ipsaꝫ ecōtrario adhiberi curationē vt ꝑfectius pausare possit mitigata passio. Nā si adhuc ructus ex cibis tibi esse vi: tūc adhuc vteris potione: ⁊ maxime aque cal'e: qꝛ hec potio pōt delauare ⁊ expellere ꝑ vētrē corruptos cibos. Nā ⁊ si vomat multū iuuat: ⁊ adhuc etiaꝫ per siccū [m] ⁊ vstū tēperat spm̄: ⁊ mitigat ⁊ mollit poros. Nescio eni si aliqđ melius ad hoc adiutoriuꝫ possit excogitari his quib⁹ ex cal'a distēperātia indigestio ciboꝝ fuerit generata: ⁊ ex hac febriūt effimeris febribus. Si aūt ea que corrupta sunt iā in stōcho residere nō videant̄: sed tm̄ per vētrē ferant̄ nō opꝫ fluentē ꝓhiberi [n] sed ⁊ iuuari vt euacuent̄ magis ea que corrupta sunt per ventrem. Qđ si videat̄ tibi plus q̄ꝫ opꝫ fluere vēter: ita vt in intestinis mordicationē patiat̄: iubebis eū lauari ⁊ vino ⁊ oleo melino [o] in balneo ventrē ⁊ epar magis perungi facies ⁊ nutries cibo pane. s. ⁊ aqua calida: cui [p] admiscebis apy radices ⁊ coriandrū viride: ⁊ nō ibideꝫ diu stet apiū: sed mox auferes anteq̄ꝫ tepescat aqua sed nō de semel sed sepius intingat̄. Qđ si calor in stōcho fuerit aut inflāmatio aliq̄ non opꝫ radices apy mitti: nisi tm̄ coriādrū aut ipsas solas micas de pane tm̄ cū aqua calida bis aut tertio suꝑfusas ad edendū dabis. Qđ si vēter plus a rōne ferat̄ [q] ita vt virtus deficiat olfacū [r] mel ei dabis aut ydrorof. [s] aut ydromelon [t] cuꝫ mica vel sic per se. Si ꝟo nullus calor aut inflāmatio in stomacho resideat dabis ei vinū gnidion [v] aut sabinum [x] aut vinū modice in se habēs aliquā stipticā virtutem. Si aūt virtus sine aliqua lesione maneat nō dabis vinum: ⁊ maxime eis qui calida sunt distēperātia. Qđ si ex aliqua distēperātia carbūculū [y] patientes indigesti sunt si vinū bibāt magis augmētabit̄ si calidiorib⁹ rebus vti voluerint. Miror enim qūo Gal'. in terapenticis [z] libris eis qui ex calida distēperātia de indigestione cibi molestarent̄ antidotū dari iussit diatriōpipeō: ⁊ diacydonitē [&] melon ⁊ extrinsecus eis iusserit supponi in stōcho purpurā oleo nardino infusam ⁊ cū mastice ⁊ absinthio ipsam calidaꝫ suaserit imponi. Hoc igit̄ iussit vt nō solueret̄ virtus stōchi sed roboratus seruaretur. Ego aūt nullo modo hoc iuuare eos posse existimo qui calidā habēt distēperantiā. Opꝫ aūt vt semper veritatē viri debeāt loqui. Si aūt ex calida distēperātia fumosus ructus ex indigestione fit: oportere existimo ꝯria cōtrarys debere curari. Hec [?] igit̄ minus sunt ministrāda. Naꝫ si his ministratis ex calore peior [z] cibus fiat necesse est ecōtrario dietā dari que infrigidari mediocriter possit. Etenim vl'iter didicimus oēs ꝯtrarys curari. Opꝫ [aa] aūt ⁊ pigaminum [bb] oleū adhiberi. Ego autem nec aliquid tale: calida est enim enema [cc]: ideo hoc fugiēdū dico in quib⁹ corruptio cibi cū febre ex cal'a distēperātia ꝓuenit. Hec ergo ad eos q ex cal'a distēperātia carbūculum [dd] patiunt̄ sufficiat dixisse.

l .i. resolutionē i ꝑte a cal'o cibo.
m .i. valde siccū.
n .i. fluxū vētris restringi.

o .i. de cydon...
p .s. aque.
q .i. laxetur.
r Olfacuꝫ mel... ex mixtura ... rū partiū me... ⁊ vna vue ac... he. Jan̄.
s .i. aqua ros.
t .i. siccum cy... niorum.
v A loco.
x A loco.
y .i. vsturā gu... ris.
z .i. curation... egritudinum...
& .i. diacydon... de melle.
? .i. diatriōp... reon ⁊c.
z Al's pinga... inflāmabili...
aa sm̄ Galen...
bb .i. ruta... Jan̄.
cc .i. iniectio...
dd .i. arsura... turis.

Ad eos qui de frigida distemperātia corruptis cibis acidum ructant. Caplm̄. VII.

Hinc autem dicendum est ex his qui ex frigida distēperantia indigesti sunt ⁊ acidonicū ructāt. Etenim his citius accendunt̄ febribus: qđ si ex hoc fieri cōtingat effimeram febrē cōsiderandū est: ⁊ requirendū a nobis vtrū de calida sit distēperantia qui de cibis acedonicis fit ructus sicut ⁊ in frigida distēperantia fit ex cibo carbūculus [ee]. Sepius enim cōtingit in nimis calidis regionibus al's mānsionibus ibidē vinum accessere: ⁊ in frigidis vina posita acetū fiunt. Simil'r aūt ⁊ fermentum in calidis ante accessit. Hec ergo sunt ꝓuidentia: qꝛ ⁊ calidis hospitys permanēs vinū mutat̄ in acetū. Simil'r aūt ⁊ in frigore inuolutus pānis multis nō alget sub nimy frigoris aere. Quia ex cōtrarys talis fit accidentia [ff] videlicet attendere necesse est: ⁊ precedētibus signis ⁊ presentibus vt omnino cognosci possit: qualis est causa siue calida siue frida sit: ⁊ sic curatio adhibeat̄. Qđ si acidus fuerit ructus ⁊ calidior sit distēperātia eis q infrigidāt ⁊ cibis ⁊ potib⁹ vti opꝫ. Hec q̄dē maxime ꝓuideri pn̄t ⁊ dari ꝯgruo tpe que nō corrūpunt̄. Uñ ptisane succ⁹ aut alice [gg] datus facile corrūpit̄ ⁊ supermanat [hh] stomacho de qua re magis ꝯtingit vt acedonicū ructent.

ee .i. arsura ... turis.
ff .i. euentus ... effectus ...
gg Alica e... nus frum... dā spelta...
hh .i. supna...

His aūt

Dis aūt volatilia que duras habēt carnes vtilia sunt
ꝛ galline iuscellate [a] aut in simplici çema [b] cocte ꝛ ysi/
cia [c] ex eis. Similiter autez de piscibus duris quales
sunt ciridos ꝛ glaucon ꝛ orphus magis. Non mireris
qꝛ hec dico qui eniz calida sunt distemperantia ꝛ aci/
de ructāt si eis. ꝛ pedes bouinos dederis non nocebis
sꝫ magis iuuabis. Ego. n. multo tpe acedonica ꝑmanē
te passione ex his sanaui. Et adhuc ostreas nō coctas
dedi ꝛ duracina ꝛ oia que īfrigidāt ꝛ nō facile corrū/
punt̄: sed eis qui difficile digeruntur cibis vsus sum.

a .i. in iure cocte.
b .i. decoctione.
c Ysicia sunt cuz carnes vl' pisces in aq̄ coquūtur ꝛ postea ponun tur i aceto ꝛ spe cies superspar/ guntur.

⁋ Curatio frigide distēperantie ex indigestione facte. Caplm. VIII.

Si autem non sit de calida distem/
perantia sed de frigida ꝛ
acidonicos habēt ructus. Tūc magis ex/
pedit vt calida det̄ dieta ꝛ antidota q̄lia
sunt diatriōpipereō ꝛ diamilon cydoniō.
Et embroca de oleo nardino apponat̄ ad stomachuz
ꝛ quecūqꝫ ad carbūculuz [d] Galenus adhiberi ꝑcepit
oia. Magis aūt ego hec talia eis q̄ indigesti sunt ꝛ fri/
gidam habent distēperantiā existimo expedire. Sed
nec aliud melius pōt inueniri quod adhiberi debeat.

d .i. vsturā in gut ture.

⁋ De effimeris febribus ex anfraxi factis. Cap. IX.

Facit autem tepidus ꝛ pinguis
humor ex anfraxi
effimeras febres que sine aliqua euenta/
tione sunt propter hoc q̄ non euentantur
fumi ex acredine generati. Cōuenit ergo
ad hec diligēter accōmodari sensum vt prius cogno/
scat̄ si plenitudo sola sit de qua facta est anfraxis aut
si pinguis solus humor aut glutinosus ꝯstipauit loca.
Cuz ergo plenitudo facit cōstipationē euacuari opꝫ.
Ad oēs eniz anfraxes flebothomus iuuat q̄ si ad hec
adhibeat̄ per ꝑtes faciendū est. Quecūqꝫ eniz laxāt ꝛ
diaforesim faciunt aut extenuāt ad hec ista opꝫ adhi/
beri adiutoria. Si v̄o euacuari nō poterit aliqua ꝓhi
bēte cā ꝛ calasticis [e] ꝛ diaforeticis vsus fuerit adiuto/
rys magne ex eis ꝛ pessime querele cōstringit ꝛ cōsti/
patio adhuc magis augmentat̄. Aut si diaforetica so/
la adhibeas anteq̄ꝫ digestio cāe fiat sil'r ledunt̄. Qō si
plenitudo cibi anfraxiz gn̄auerit ꝛ nō glutinosi ꝛ pin/
gues humores nō opꝫ flōmari: sꝫ magis vtat̄ apoçi/
mis [f] que sine calefactione extenuent: ꝛ non eis admi/
sceat sic̄ muti ꝑsumūt medici herpillū ꝛ calamētū aut
hyssopū aut origanū aut ruthā nesciētes: qꝛ plus ledūt
q̄ꝫ iuuēt egrotātes. Si eniz videant̄ extenuare: tn̄ ma/
ioribus febrib⁹ excitatis lesionē maiorē procurāt. Fe/
stinādū est aūt magis illa querere que sine nimio ca/
lore ꝓyciant ꝛ extenuēt. Quale est oxymel qd̄ ꝛ ꝓy/
cit humores ꝛ febrē non excitat: ꝛ nō acetat in stoma/
cho: sed nec ipsum est in hac virtute vt ad oēs faciat [g]
cās: ꝛ maxime ad eos q̄bus pinguis est sup̄fluitas que
anfraxim ꝛ effimerā febrē ex putredine generat cuz
calore ꝛ siccitate manētibus ex pingui ꝛ glutinoso hu/
more ꝛ magis si amplius excoct⁹ est. Hoc ergo facto
neqꝫ oxymel opꝫ dari neqꝫ his in q̄bus est distēperā/
tie siccitudo vl' aliqua tristitia vel nimius fuerit labor
aut furor aut insomnietas. Si eniz satis calore desicca
ti fuerint adhuc magis ipinguat̄ mā̄ q̄ꝫ extenuari exi/
stimet̄. Quicūqꝫ eniz humores sub siccitate vrgent̄ ꝛ
pinguiores fiūt nullo mō extenuare hoc tale ipm̄ qd̄
siccū est. Ego eniz vidi sepi⁹ tales hn̄tes distēperātias
q̄bus aliq̄d tale patiētibus dato oxymelle cōstipata
fuit via ꝛ anfraxis mā̄e ipsius effecta ita vt febribus
amplius vrgerent̄ ꝓpterea q̄ alia accessisse cā nesciē/
tes q̄d ex alys eis expediret q̄bus ꝛ cā hec fuit illata.
Illis v̄o expedit solū oxymel q̄bus in articulis pin/
gues ꝛ crudi humores ꝛ frigida sup̄fluitas ꝛ flegmati
ca ꝛ humida tēperantia supabūdant: ꝛ his q̄ indigesti
ex his sunt aut cibo repleti sunt aut ociosa magis q̄ꝫ
laboriosa vtunt̄ vita. His ergo qui tales sunt oxymel
multū est expediēs. Et si glutinosi ꝛ pingues dominē
tur humores: ꝛ si frigidis cibis ꝛ potionibus cōstipati
sunt: ꝛ his q̄bus in balneis expedit vt sapone ꝛ melle
ꝛ nitro vtant̄. Oxymel eniz extenuat cōstipationem:
inutile ergo est in calida distēperātia ꝛ nō solum oxy/
mel: sꝫ alie apoçime [h] que desiccare ꝑn̄t. Magis aūt
his expedit quos humectare calida aqua videt̄. Die/
ta aūt sit nihil habens in se siccū aut asperū aut acrū [i].
Ptisane q̄dē eis vtilissime sunt ad humectādū: ꝛ post
humectationē dāda sunt alia que ꝓycere ꝑn̄t humo/
res ꝛ extenuare admixto cū eis modico appomell' [k].
Habet aūt hoc ꝛ aliā proiectoriā virtutē: ꝛ nihil hꝫ in
se calidū. Pisces aūt vtiles sunt in cibo qui bn̄ digerū
tur. De pullis v̄o domesticis ale vel ascelle. Et oleri/
bus v̄o lactuce itiba [l] troxima [m]. Hāc aūt opꝫ eē die/
tā sicut diximus in calidā distēperantiā. Si aūt nihil
tale fuerit ꝛ ex flegmate videat̄ tibi esse facta anfra/
xis. Tunc securius dabis: çemaz [n] de apio ꝛ anheto ꝛ
adiantho ꝛ oxymel nō solū simplex: sed ēt cōpositum
his qui frigidiores sunt distēperantia. In qua distēpe
rantia a Galeno veraciter dictū est: qꝛ oxymel ꝛ proy
cit fortiter ꝛ non excitat febrē. Cholericis aūt ꝛ melan
cholicis rarius [o]: mouet eniz febrē qꝛ iaz imbecilliori
virtute sunt. Non vtiqꝫ ex eo nimis vti opꝫ. Et hoc
quidē existimo verū esse cum his qui ab Hippocrate
didicerunt: qꝛ intestina rasurū [p] est ꝛ multas lesiones
ꝛ iuuamenta hꝫ. Nā cū cautela dari opꝫ qui voluerit
dare oxymel aut herbarū apoçimas [q] aut alia his si/
milia curationis causa. Ideo virtutem eius qd̄ dandū
est ꝛ quantitatē ꝛ qualitatem nosse oportet: ꝛ ordinez
ꝛ rationabiliter offeratur. Hoc enim vtilissimum est
medico vt perquirat ꝛ cum cautela adhibeat curam.

e .i. resolutiuis seu relaxatiuis. Jan.
f .i. decoctio ib⁹.
g .i. sufficiat.
h .i. decoctiōes.
i .i. acutum.
k Qn̄ fau⁹ mel/ lis in aq̄ lauat̄: aq̄ illa mellita appomel dicit̄. Jan.
l .i. endiuia. Jan.
m .i. endiuia agre stis. Jan.
n .i. decoctionē.
o Dari debent.
p Oximel. s.
q .i. decoctiones.

⁋ Ad eos qui ex putridis humoribus febriūt. Cap. X.

Quod omnes synoches febres
naturaz assumūt
materiarum de quibus accēduntur: quia
intra venas cōmiscent̄ sanguini ꝛ putre/
scunt hoc omnibus medicis notū esse de/
bet. Unde synoches [r] .i. continue febres nec rigore nec
horrore mouētur: qꝛ nec inferūt extrinsecus sensibili/
bus locis ex acredine mordicationē sicut in typicis fe
bribus fieri solet. Signum igitur bonum [s] est. Et sciē/
dū est hoc in causon fieri posse docente nos hoc ipsuz
Hippocrate vbi dixit. In causon superueniens rigor
solutionez facit. Docuit [t] aūt ꝛ quasdā typicas passio/
nes non intra venas esse quēadmodū synoche [u] ꝛ nul
los inferunt [x] in illis locis rigores in qualitate ꝛ quāti/
tate sicut in typicis [y]. In synochis aūt ꝛ multam ꝛ pin
guem esse materiā [z]. Hec aūt extra venas non incide/
re potest. In typicis aūt tenuior ꝛ subtilior extrinsec⁹
fert̄ humor. Hoc aūt qꝛ non est in typis intra venas
putrida materia vrina manifestat qꝛ ipsa [ꝛ] nobis ostē
dit mā̄m que putruit. Et ex hac [ꝯ] quatuor tempore fe
brium contemplant̄. i. quādo initiuz habet egritudo.
Aut qn̄o augmentū ꝛ statum ꝛ declinationē futura est
passio. Alys [ꝝ] enim nō de his soluz sicut ꝯstat ꝛ sciētia
medicine habet ita ꝛ febres accēdunt̄. Uniuersaliter
igitur febris ex choleribus facta calida est ꝛ sicca. Ta
les eniz febres cholera generat. Et multa sunt ad hec

r .i. continue fe bres.
s Si supueniat i cōtinua rigor. s.
t Hippo.
v Sunt intra ve nas.
x Synoche.
y Inferunt rigo res.
z Docuit Hippo cras.
ꝛ Urina.
ꝯ .s. vrina.
ꝝ .i. ō humorib⁹ alteris.

adiutoria. Si igitur hanc non cholera sed flegma generauit iterū hec econtraria plurima habet adiutoria qꝛ humida est ⁊ pinguis. Manifestat autē hoc nobis flegma. Melancholicum aūt humorez dicunt aliqui nullo modo posse accedere febrem: qꝛ frigide ⁊ sicce nature est ⁊ nihil in se hꝫ humoris aut caloris ex quo putredines suscipiat: ⁊ non est mirandum ꝙ melācholicus humor nullam putredinē suscipit. Accenduntur tamen humores intra venas non quidē vt putrefiāt[a] dicere oportet. Et tamen dicendum est: qꝛ putrescit[b] ⁊ accenditur sicut pix ⁊ aspaltum.

a Sicut in synocha inflatiua.
b Melancholicus humor.

¶ Signa synodoche febris ex putredine facte. Ca. XI.

Scire aūt omnes opꝫ medicos: qꝛ non solum ex procacelticis[c] causis: aut ex humoruꝫ vitijs nascuntur febres: sꝫ etiā transmutanť de effimera febre in synochē. Scias tñ que trāsmutātur de effimera febre tria maxime haberc signa. In primis qꝛ augmētū facit effimera febris ⁊ nondū purgata febre amputationē finis accipit. Scdꝫ aūt signū est ꝙ statim nō facit vnde declinet causa. Tertiuꝫ vero signū est ꝙ nō pausat cū quadā ifusione sudoris sicut effimere febres statiꝫ solēt facē: vl' cū abūdātia sudoris finitur. Hec enim signa manifesta sunt de his que trāsmutanť de effimeris febribus in synochos hoc est in putredinem humoruꝫ transmutanť. Contemplari ergo omnia oportet ⁊ singulorum cognoscere causas. Si ergo infirmꝰ color yocro fuerit. i. siligineo ⁊ insomnietatē patiať ⁊ circa vtilitatem domus sollicitudinē gerat ⁊ etate plena fuerit cognosce: qꝛ cholera generat febrez. Si aūt albo ⁊ pallido colore sit ⁊ natura sit piger aut in ope laxus scias amphimerinas. i. quotidianas febres ex flegmate generari. Si aūt plūbo similem habeat colorez scias quartanam esse febrē ex humore melācholico. Hec ḡ signa sunt eis qui de effimera febre transmutātur ⁊ trāseunt in eas que de putredine fiunt febres. Ceterarū vero vniuersarum febrium que eas sequunť nihil ex his signis habent qualia sunt horrores: tremores: frigores: ⁊ rigores sicut fit in typicis passionibus. Horum enim in synochis nihil inuenitur: qꝛ si in eis rigor sit aut horror dico ꝙ emitriteꝰ sit qui fit mixtus cum synochis. Affimerino aūt ⁊ tertiano typo cōmixtis emitricee febres fiunt. Quibus etiam inequalis est pulsus: ⁊ sepius duplex maxime fit ⁊ assimilat[d] columbinum stercus ꝟm successionez putredinis. Et sicut illud[e] ita iste accenduntť febres: ⁊ iterū mitiganť. Est aūt hoc ⁊ in ethicis febribus: sed in ꝓfundo magis esse videť. Ex putredine vero multa per sensibilia loca mordicationis qualitates facientes maxime ⁊ verum est signum. Plus enim in eis citatam facit systolē. Et indigesta est in eis vrina. In effimeris vero semper digesta vrina apparet. Tales sunt cognitiones in his que ex putredine fiunt febres.

c .i. primitiuis.
d .i. sic colūbino stercori successiue putrescēti.
e .s. colūbinum stercus.

¶ Signa synoche febris. Caplm. XII.

In synochis febribꝰ sigua sunt hec. Rubea est in eis ⁊ sandaracodis[f] vrina ⁊ putredinem in se quandā habet. Et acra[g] multuꝫ esse videť. Et oculos cholericos ⁊ rubeos habent. Et totum corpus esse graue sibi sentiunt. Et vene sunt spatiose: ⁊ in tumore maiori sunt constitute q̄ꝫ prius cum sani fuerant. Cetera vero que[h] in his precesserunt[i] manifesta sunt. Magis enim augmētato humore amplius ⁊ maxime calidiores q̄ꝫ plurime inueniūtur. Et si vino sunt vsi amplius ⁊ veteriore magis ⁊ pinguiore. Sed ⁊ si carnibus multū vsi sunt aut certe ieiunijs fuerūt macerati: aut furore fuerunt repleti: vt in eis putresceret humor: ⁊ sic in synochas iciderūt febres. Aliquibus autem ⁊ hemorroidis clausis. Alij autem repleto sanguine q̄ꝫ plurimum corpore in hāc incidūt passionem. Hi vero qui ex cholerū superfluitate incidunt in synochas febres hec signa[k] sunt. Sunt enim decolorati ⁊ magis nigri. Naꝫ quādo humores amplius assanť: tūc eis fieri hoc opꝫ vt ad hec magis vrina intensa acrotera[l] sit ⁊ nigrior sepius esse videť. Et stercora acra[m] efficiūtur. Sic ergo opꝫ ⁊ eoꝝ qbꝰ augmētati fuerūt humores fieri cognitionem.

f .i. de colore sandarache. s. auripigmēti ꝟm grecos.
g .i. acuta.
h Attēduntur. s.
i Puta in dicta antepabita.
k Que sequūť. s.
l .i. acuta nam acros grece acredo latine est vt ait Iañ. vl' lōge accroceã loco de acrotera.
m .i. acuta.

¶ Curatio synoche febris. Caplm. XIII.

Synocha ergo febre flobothomari opus habentibus cū multa astutia debet fieri flobothomia. Purgari enim ⁊ post hoc opꝫ synocham febrē. Magnū enim malū est in omnibus mēbroꝝ passionibus sed p̄cipue in synochis febribꝰ huiꝰ[n] fieri dilationē. Siue. n. febris sit facta fortissima ex putredine extēsis venis siue vtꝰ ifirmior fiat ħ adiutoriuꝫ differri nō dꝫ. Curabis ḡ eos qui ex putredine febriūt ⁊ pleni sunt putridis humoribus flobothomo. Et nō soluꝫ qui ex sanguine pleni sunt: sed ⁊ eis qui ex cholerico humore etiā molestantur flobothomū adhibebis. Et post hoc catartico purgabis. Sed ⁊ pinguibus ⁊ glutinosis humoribus molestantibus ea que putrida sunt purgāda ⁊ minuenda sunt. Qđ si nō poterit flobothomus adhiberi egrotātibus: tūc amplius ad infrigidādū eris sollicitus. Dāda est aūt dieta que extenuet simul ⁊ non impinguet sed humectet ⁊ nō calefaciat. Aqua igiť frigida dāda est. Hoc[o] ergo agēs si[p] ledi videť ⁊ putredinis signū de humore cholerico est securus dabis frigidā aquaꝫ ⁊ magis si egrotantē videris frigidā aquā desiderare. Attendendū est aūt si aliqua sit inflatio[q]. Aut duritia cyrodis[r]. Aut tumor in aliquibus locis. Si aūt aliqd tale apparuerit caueat aque frigide potionem.

n .s. flobothomꝰ.
o .s. dietās ipsū dieta tenui vl' synocho laborā.
p .i. si nō satis iuuari dieta tenui.
q Al's inflāmatio ⁊ tunc intelligitur apā calidum.
r .i. sclurotica.

¶ De inflāmatione herisipilatoydos. Caplm. XIIII.

Quod si inflāmatio ignita in precordijs fuerit quā greci vocant herisipilatodim tunc aque frigide potionem nullo modo presumenduꝫ est dare. Predico enim ei qui vult dare[s] vt[t] ignitum extinguat ardorez: qꝛ nimia febris est necesse est vt sine hoc[u] omnino sit[x] nisi in aliquo cōpetēti[y] tempore sine aliquo impedimēto deť vel per partes vel partius vt requiescāt adhuc requiē que adhuc remāsisse videť in febribus. Ego enim alicui herisipilā habenti in synochis febribus scio me dedisse aquā frigidam ⁊ statim nimia illi tussis accessit: ⁊ ex hoc periculum egrotāti venit. Periclitāri vero ex ipsa corruptione ꝙ non in tēpore bibat[z] cōpetenti ea cataplasmata vel enemata que fieri ad hoc solent ab omnibus medicis omnino adhiberi iussimus.

s Frigidā aquā.
t Ad hoc. s.
u .s. apāte.
x Eger.
y Puta in declinatione cum pene totū apā est resolutum.
z Aquā frigidā.

¶ Signa de his qui habent causon ⁊ herisipilatoydes inflāmationes. Caplm. XV.

Hi aūt qui causon febriūt ⁊ in visceribus herisipilatoydes ⁊ inflāmationes habent sitiunt nimium. Et magis frigidū aerē q̄ꝫ aliud desiderāt nimia vexati febre ⁊ per ventrē cholerāꝫ deponunt. Qđ si in pulmonibꝰ hñt herisipilatoydes inflāmationes hi nimis sitiunt ⁊ magis nimiū anhelituꝫ ⁊ spissum ⁊ maiorē trahunt. Et malas[a] rubeas habent.

a .i. poma maxillarum.

Et linguā

Et linguaz ad loquenduz citatā ⁊ alleulantur. Et magis frigidum aerem desiderant ⁊ q̄plurime ex eo iuuanť q̄ de aque frigide potione. Sz magis iuuat eos aqua frigida qui habēt in aliquo alio mēbro herisipilatoidas. Inflāmationes: quibus dabis aquā frigidaz. Qui aūt in pulmonibus habent prepara eis aeris frigidi flatum ⁊ q̄ plurime iuuabuntur.

¶ Signa de xo ⁊ non xo causon. Cap. XVI.

Sciri autez opz ꝙ causon febris due species sunt: quas greci scison. i. verū ⁊ noton. i. nō verū appellant. Uerus ergo oia [a] que p̄dicta sunt veraciter hz ⁊ sitim nimiā ⁊ stercora cholerica ⁊ linguā nō solū asperaz sed ⁊ nigrā. Nō verus aūt causon. Habet gdez ⁊ ipse sitim sed nō multū nimiaz extensaz ⁊ neqz nigredo lingue neqz vētris cholerica dispositio est: sed magis quasi flegma ex salsedine abundantius est: vnde ⁊ in periculo magis sunt q̄ qui verum habent causon Uerus igiť causon si fuerit hic de cholera rubea generatur. Et iuuatur magis frigide aque potione ⁊ alys [b] que infrigidare possunt ⁊ virtute efficaces sunt ad infrigidandum.

a Signa.
b Rebus.

¶ Curatio causonis. Cap. XVII.

Hitur causon [c] qui ex flegmate fit remouenda est frigide aque potione: ⁊ oia que infrigidare p̄nt. Sed magis ea que calefacere p̄nt ⁊ tepida sunt virtute adhibēda [d]. Qualia sunt de solo semine lini epithimata. Sepius autez ⁊ de ordei farina in aqua cū oleo camomille cocta. Qꝺ si in melliloti apoçimate [e] pānū laneum ifusum in stomacho ponas magis iuuabis. Certū enim est ꝙ si in oleo aliquo infusuz pānum cū apoçima [f] de camomilla facta ⁊ oleū rosatū aut olfancinū [g] adhibitis bene facies. Cognosci aūt opz q̄m non solum ad non verum expediunt talia epithimata verū ⁊ ad scinsion [h] faciunt causon ex cōsuetudine. Amplificant [i] etiā in opere ⁊ in virtute. Sunt autē frigida ad verū causon que adhibere opz: qualia sunt de oleo roſ. confecta lexoperita [k] qbus admisceť succus herbaruz que infrigidāt. Quales sunt cotilidonis [l] ⁊ oxilados [m] ⁊ aturfosis [n] ⁊ portacle [o] ⁊ semperuiue ⁊ camine [p] vue ⁊ plātaginis succus: atqz alia his similia que frigida sunt virtute.

c .i. febricitāti febre causonica.
d Sunt ei.
e .i. decoctione.
f Hec apoçima me ⁊ hoc apoçima tis vtrūqz dicit.
g .i. ꝺ oliuis imaturis.
h .i. verum.
i .i. ampluz opus faciunt.
k .i. medicamina feruores apta linire eo ꝙ infrigidatiua sunt. Jaū.
l .i. vmbilici veneris.
m .i. acetose. Ja.
n Estimo ꝙ sit attriplex.
o .i. portulace.
p .i. morelle.

¶ Ad eos q in stō cho nimiū h̄nt ardorē. Ca. XVIII.

Ui autem in stomacho causon patiuntur bene facies si aquam frigidā cū oleo rosa. bibant. Et de foris supponas sisamū in aqua frigida infusum ⁊ diligenter tritum admisceas oleo roseo aut certe de oleo roseo factū cerotum cum succo portacle admixtum ⁊ onfaco [q] .i. vue acerbe succo h̄n adhuc facit hoc cerotum si equali mēsura fiat ⁊ sit coctum cū pusta [r]. Qꝺ si totū corpus humectare volueris de hoc vnguēto supungať ⁊ magnifice iuuabit.

q .i. vue acerbe succo.
r .i. aceto aque mixto.

¶ Signa si ex putredine sanguinis fuerit facta febris. Capl'm. XIX.

Cognosces ergo hoc mō ex plenitudine [s] sanguinis vel ex putredine eē febrē: q̄m mitigatiuus in sup̄ficie cutis extrinsecus blādusqz calor esse vi. ⁊ nihil hz mordicationis. qualis [t] fit de choleribꝰ rubeis adustis in manu ⁊ sup̄ficie cutis accensa febre: ⁊ quēadmodū ex putredine aliorum humoruz fieri solet. Mox ergo a principio si calor sit mitis cum molli ⁊ leui vapore ⁊ si modicuz amplius tardaueris [v] manū in superficie cutis positam ⁊ postmodum sentias aliquid acredinis [x] ad tactum manus accedere ex calore mordicationis ⁊ sicut per colum [y] aliquid aut cribelluz superferatur scias ex putredine sanguinis factā esse febrē quibus mox ab initio flobothomū adhibebis. Si aūt ex choleris rubeis facta fuerit febris p̄mixta purgari opz: ⁊ magis si videris ꝙ p̄ vētrē deponāt cholicū humorē ⁊ nō sit nimia febris.

s Sanguis. s.
t Talis. s.
v .i. tardando te nueris.
x .i. acuminis.
y .i. colatorium.

¶ De dieta febricitantium. Cap. XX.

In omnibus dantur ptisane succi vtiliter: sz in causon vere febricitātibꝰ ⁊ sitim nimiā habētibus frigidi dandi sunt succi. ⁊ cerota sil'r sic ⁊ aqua frigida cōficiēda sunt ⁊ oleo roseo ⁊ eis qui refrigerare possunt succis herbarū. Quibus xo non verus est causon nullo modo frigida sunt adhibēda. sed hoc sufficiat vt tepida adhibeātur oia tēpata ⁊ nihil habeant qꝺ infrigidare nimiū possit. Lactucas xo infrigidatas ⁊ caules ⁊ vuas similiter intibam [z] ⁊ troxiniā [⁊] ⁊ cucurbitas dari multū expedit his qui leuius febriunt: sed ⁊ ois apoçima [?]. Ista eniz his qui nimis febriūt repugnātia sunt ⁊ multuz inimica. Si autē nimiā contingat fieri febrientibus insomnietatem: tunc dandū est dyacodion [ꝶ], etenim postq̄ eum biberit multus somnus accidit ⁊ calor febriū mitigabiť. His xo qui nō verā causon incurrunt febrez ⁊ nō dormiūt cautius dandū est: ꝙ si ⁊ insomnietatez vel alienationez patiantur: modicū ei admiscebis appomeliti [aa] ⁊ sic sine timore dabiť vt in frigidis ⁊ pinguibus humoribus operur medicamē: etenim rodomellinuz ⁊ hydrorosatū [bb] dandum ad nimis ardētes febres: ⁊ maxie aūt epar cū oleo rosco oino ifrigidāt. Curari enim opz qui causon febriunt ⁊ nimio consumuntur ardore habere in domo scaffam [cc] tepidam habentē aquam multā: vt oino totū corpus egrotātis operiat: ⁊ totus [dd] sub aqua [ee] sit positus ⁊ ibidē fomēteť ⁊ nihil aliud ibidez in se diaforeticū aqua habeat: sed ipsa sola aqua sit in scaffa quā romani tinā vocāt que [ff] eū [gg] largiter capiat vbi infirmus est deponendus. ⁊ virtutē habeat ifirmus vt sustinere possit tēpore vtiliꝰ accedēte solutiōe [hh] ⁊ euētatiōe causon febriū: aut synochi vel synoche que dicunť p̄ncipales febres.

z .i. endiuiā. Ja.
⁊ .i. endiuiā agrestem.
? .i. aq̄ decoctionis medicinarū preseruz cū melle syrupata.
ꝶ .i. diapapauer.
aa Qū fauus mellis in aqua lauatur aq̄ illa mellita appomel dr. Jaū.
bb .i. aquā rosatam.
cc .i. vas balneatoriuz ad instar nauis.
dd Dempto capite.
ee .i. intra aquā.
ff Scaffa. s.
gg Infirmum.
hh .i. resolutiōe.

¶ De syncopi in febribus. Cap. XXI.

Fiunt etiaz in his febribꝰ quedā ruine [ii] virtutis quas greci syncopas vocant. de subito aut eniz ex plenitudine crudorum humoꝝ grauātur v̄tutes: ⁊ maxime stomachus aut certe cholerici ⁊ tenues humores euacuationē [kk] faciūt. Interdū etiā ⁊ corruentes in stomachuz faciūt h̄ humores. Si ergo cōtingat syncopus iste. i. reuma virtutis: nulla causa hic alia est nisi ex crudis humoribus qui superueniunt syncopi. i. ruine virtutis. Similiter etiam de tenuibus ⁊ cholericis humoribus efficitur. Sciri autem hec opz vt cognoscat medicus omnia ⁊ similia dyudicet. Quia sine cognitione vniuscuiusqz passionis subuenire non poterit.

ii .i. casus seu defectiones.
kk .i. dissolutionem virtutis.

¶ Curatio si ex putredine fiat. Cap. XXII.

Si ergo ex plenitudine crudoꝝ humorū syncopiz patianť. In principio nulluz h̄nt subtumidū aut acrodērō [ll] stomachū ⁊ totū vētrez pneumatomenō [mm] .i. vētositate sp̄ūs tēsuz. Pulsus xo h̄nt paruos ⁊ raros ⁊ signes. Et acidos ructus patiuntur ⁊ flegmatica est totius corporis habitudo. Et

ll .i. acredine plenum.
mm .i. ventositate sp̄ūs tēsum.

diete que precesserunt manifestāt adhuc tibi ex qbus humores sunt augmētati. Crudi[a] eteniz ex indigestione q̄plurima precedente ⁊ ociositate vite: ⁊ si non in cōpetenti tēpore lauacro vsus est. Sic igitur ex plenitudine humorum syncopos cognosci oportet.

a Fiunt vel augmētantur humores.

Signa si de cholerico ⁊ tenui humore syncopes patiuntur. Cap. XXIII.

Qui aūt ex cholerico humore ⁊ tenui syncopos patiuntur: hec tibi erit cognitio. In primis quidē vultus eis aridus esse videt̃ tangenti tibi: ⁊ pulsus paruos ⁊ inequales hñt ⁊ iordinati apparent. Stercora ꝟo cholerica sunt: ⁊ insomnietatez patiunt̃ magis q̄z somnū: ⁊ sitim habent. Et qdē ex alijs multis discernere poteris: maxime de his que precesserunt. Eteniz aut sollicitudo aut tristitia precessit eos aut furor ⁊ paruo cibo ⁊ ipso cacochimo ⁊ acro[b] vbi sunt. Sic enim cognosci oportet manifestius.

b .i. acuto.

Curatio syncopoꝝ ex plenitudie fcōꝝ. C. XXIIII.

Curari aūt eos opꝫ sic qui ex plenitudine crudoꝝ humoꝝ syncopes patiunt̃. Dieta eteniz vtātur que extenuare possit. Bonū est aūt vt plenitudo euacuet̃ flobothomo. Sꝫ iteꝝ repleri crudis humoribus nō ꝑmittant̃. Ut[c] est eniz ita existimo debere minui: vt digerat[d] virt⁹ per quā gubernant̃ humores crudi. Qꝺ si meli⁹ est egro[e] fugienda est magis euacuatio. Si aūt iuuata fuerit plenitudo vt suffocet̃ ⁊ periclitet̃ virtus nō est tunc irrationabile medicū euacuare plenitudinem: ⁊ leuigare grauedinē aut pōdus ipsius. Uidimus enim q̄plurime hoc factū nō fuisse ⁊ ob hoc ꝑiclitari infirmantez sicut viride lignū extinguit. Si aūt modice sit siccuz[f] accendit̃ ⁊ iterū talis ei fit suffocatio. Iterū ꝟo si his virtus imbecilla sit ⁊ plenitudo sit nimia que noceat nō opꝫ adhiberi flobothomū. Si aūt imbecillis[g] sit ⁊ humor crudus esse videat̃ multa fricatio necessaria est vt adhibeat̃: que leuiter extenuet ⁊ diaforesim faciat: ⁊ digerat his crudū humorē. Fricari aūt opꝫ vt a coxis incipiat̃ ⁊ vsqꝫ visum ad pedes fricet̃ ⁊ sic dorsum totū ⁊ brachia ⁊ manus. Et sic iterum a manu ad inferiores partes vsqꝫ ad pedes descēdat ⁊ hoc faciat sine intermissione attēdēdo eius virtutē. Sepius. n. absqꝫ mēsura fricatis aliqbus: de subito corrūpit̃ virtus. Ego aūt vidi aliquē[h] syncopim patientē: ⁊ sic laborātez absqꝫ doctrina fricasse. Fricari aūt euz iussit per successiones tota die ⁊ nocte ⁊ sine cibo oino custodiuit donec. 5. dies oino trāsirēt: sic ergo agentes ⁊ hoc facientes incaute nō potuerūt eruere a morte. In vtroqꝫ eniz laborātē in fricatione. s. ⁊ vnctione ⁊ a cibis abstinēdo in totis. 5. diebus ꝑdiderūt hoiem sine cā laborātes vtendo vnguētis talibus vel fricatione absqꝫ mensura. exiccatuz est corpus totum euentādo crudos hūores: sꝫ neqꝫ ieiuniū custodire debuit egrotās nec iterū multū nutriri sed pausare debuit pro ꝑte ⁊ non absqꝫ mensura fricari. Ubi enim famē inducit̃ nō opꝫ sustinere fricationis laborē. Quēadmodū ista oia in his fieri indicaui. Nescio eniz qd passus est Galenus q sic ordinauit vt absqꝫ mēsura fricationes fierent ⁊ de oleo sicionio[i] eos vngi debere ⁊ ieiuniū custodire ꝓcepit: ⁊ hyssopū in apoçima eos debē simul cū modico mellis bibere ⁊ nihil aliꝺ vsqꝫ ad. vij. dies adhibere iussit: aut[k] qualē qdē alicui⁹ cōsiderauit[l] eē fortitudinē v̾tutis que hoc sustinere posset ⁊ ieiuniū ⁊ fricationez simul. Mihi aūt videt̃ ⁊ fricari mēsurate debere ⁊ iterū cū rōne nutriri ꝑꝫ virtutē cū succo ptisane aut alice[m] cū oxymelle aut pane in vino infuso. Qꝺ si fortis virtus egrotātis vī hoc vtrūqꝫ[n] a nobis agendū est. Qūo eniz diaforesis[o] plenitudinis est faciēda per fricationē sic iteꝝ cib⁹ dādus est ⁊ vt digestio subsequet̃[p] ⁊ anadosis[q] fiat. Sic eni ⁊ virtus custodiri pōt ⁊ crudus humor bñ digerit̃.

c Scdm q est repletio.
d .i. icidat̃ viscositas.
e Per dietam.
f Lignum.
g Uirtus.
h Medicum.
i .i. radice cucumeris agrestis. Jañ.
k Nescio.
l Galenus.

De vino.

Uinū aūt in febriū cā[r] nō opꝫ dari. Ad plenitudinez aūt māe crude dari opꝫ sꝫ nō multū. Sit ergo vinuz tenue ⁊ nā calidūz ⁊ anadotū[s] ⁊ nihil in gustu hñs in se stipticū aut dulcoris. Tēperatū[t] igit̃ sit nec nimis nouellū aut vetustū. Neqꝫ ꝟo colore sit nigrū sꝫ magis subrubeū aut albū cōstitutione ⁊ tenue qꝺ anadosim[u] citatā faciat per venas ⁊ totū corpus percurrat. Hoc aūt maxime cā v̾tutis dari dꝫ ne cadat v̾tus ⁊ ne ꝑdita ꝑclitet̃ reuocare se stringēs. Itē de balneo ⁊ cibo. Opꝫ aūt eos q laborāt ex crudo humore ⁊ ꝑclitātur syncopo: citius duci ad balneū. Qꝺ si adhuc materia pinguior sit ⁊ multa ⁊ nōdū sit extrenuata nō pōt simpliciter diaforesim facere: sꝫ magis ex h̾ cōstringitur ⁊ febres exinde augmētant̃. Jā aūt extenuato humore ⁊ digestione aliqua egritudinis apparente: tunc opꝫ ad balneū duci ⁊ nutriri paulatiz calefaciētib⁹ cibis: quales sunt porri bene cocti cū appomellito[x] ⁊ pisces aspratiles suimy fluuiales qui dicunt̃ anadrony cū oxymelle aut domestici pulli aut de gallinis asselle: v̾t⁹. n. ex his augmētat̃. Ceteꝝ ꝟo ⁊ alios pole est[y] sumere q ampli⁹ nutriūt mistratos cibos: q absqꝫ lesiōe syncopos patiētib⁹ ex cholib⁹ ⁊ tenuib⁹ hūorib⁹.

m Alica est frumentū spelta pu[...]
n .i. dietatio[...] catio.
o .i. resolu[...]
p Faciendū
q .i. distribu[...] cibi.
r Als cura.
s Penetr[...] cito per [...] distribut[...]
t Uinum.
u .i. distrib[...] nem.
x Qñ fau[...] lis in aq̄ aqua illa [...] mel di. [...]
y .i. conu[...]

De cholerica passione. Cap. XXV.

Si cholericā passionē voluerit alis qs ꝓhibere ꝑ vomituz cuicūqꝫ ex repletione fit anteq̄z corrūpat̃ cib⁹ vrgeat̃ patiēs vt vomat. Prohibebit̃. n. passio si mll'saz accipiat aut aquā tepidā aut vomat. Et post hec fomētet̃ oleo veteri ⁊ cooꝑiat̃ lanis. Et post hoc dormiat multo tp̃e ⁊ plus cōsuetudine. Si aūt ꝑ iferiores ꝑtes eū cōstringi existimaueris euacuabis nō soluz q̄ corrupta sunt: sꝫ alia mā euacuet̃ de corꝑe que ledere pōt. Si aūt mordicatio nimia subsequat̃ mulsaz[z] bibēdā dabis ⁊ tēperabit dolorē. Si aūt leuiores fiūt[ꝛ] obtūdet eos aq̄. Si ꝟo nō ꝓhibeat̃ effussio ⁊ absqꝫ mēsura euacuet̃ ⁊ in spasmos icidēs ꝑclitet̃: ⁊ extreme ꝑtes frigide fiāt: ⁊ frigide sudet artificioso indiget vsu ⁊ vix sic cōstitutus a medicis erit[?] san⁹. Si aūt ꝑsens nō adsit[ꝝ] medicus vt faciat q̄ expediūt: huic ergo aut fasciolis[aa] aut lanis extremas ligari opꝫ ꝑtes ⁊ fricare loca que frigida facta fuerūt cū pipe ⁊ nitro: aut irino oleo: aut aliqbus eoꝝ aut sitionio[bb] oleo cū castoreo. Hec eniz ad spasmos s̾ueniūt. Dabis aūt post hec cibos. Et si eos vomuerit dabis iteꝝ aliqd qꝺ ꝯfortet stōchū. i. poma aut pira aut vuas aut aliqd tale. Maxie tñ vinū cholericos[cc] iuuat fortitudinē adducit ⁊ sepi⁹ spē salutis ꝑstat. Calore. n. in ꝑcordijs multo ⁊ pectore cōsistēte infrigidādus est: ⁊ oleo roseo ifusuz suppones lintheū. De alphita[dd] ꝟo cū oleo ro. trito ⁊ sapa[ee] cataplasma impones. Dabis aūt ⁊ aquam frigidam super bibere.

z Aqua me[...]
ꝛ Mordic[...] nes.
? .i. curari rit.
ꝝ Medic[...]
aa .i. paru[...] scijs.
bb Oleū [...] est oleū [...] cc cucum[...] agrestis.
cc .i. chol[...] passionē [...] tes.
dd .i. vino [...] vsqꝫ ad c[...] ptionē [...] partium.
ee .i. faria [...]

Curatio si ex cholerico ⁊ tenui hūore syncopis fiat. Caplm. XXVI.

Qui aūt ex cholerico ⁊ tenui humore syncopos patit̃: manifestū est vt ecōtrario curet̃. Opꝫ aūt ⁊ adhiberi q̄ conspissent ⁊ nō euentent aut diaforesim faciant. Dieta igitur eis expediens est de alica.

alica [a]. Et panis cū hydrorosato [b] eidē dandus est aut cū onfaco [c] melle. Et gallorū testiculi ⁊ lacte ⁊ intiba [d] ⁊ astacus [e] ⁊ pectines [f] ⁊ ysicia [g] ⁊ echinus [h] ⁊ astacō [i] ⁊ mala [k] ⁊ nuces ⁊ pira. Hec enim danda sunt ⁊ nō de subito s; per partes dari debēt. Et hoc qđ dabit̄ rōnabiliter fiat vt nō a cibo grauet̄ neq; syncopus exagitet̄ cū cibus fuerit ministrat⁹ s; magis virtutē augmētet. Uinū aūt his aquosuz op; dari quale est guidiū a loco: aut sarapticiū [l]: aut bitiniū [m]: aut sabinū [n]. Non aūt vetustū fit tpe s; bibat̄ aquosuz ⁊ nō purū. Utat̄ etiā ⁊ vnctione que in se nō habeat calasticuz aliqđ s; ecōtrario que cōdēset cutē ⁊ ꝯfortare possit: quale est oleū milinū. Et supsperges puluerē sil'r factū q̄lis est qui de florib⁹ fit rosarū siccis: aut ex ipsis rosis siccis. Et hec magis cā sudoris [o] facies. Qđ si amplius fuerit ⁊ syncopo ista laborans ⁊ in longā venerit imbecillitatem virtus eius sic sudantis deficiet.

De angustys ⁊ malfactionibus. Cap. XXVII.

Quoniam quidē ⁊ angustie contingunt infirmātibus ⁊ inferūt syncopos ⁊ deyciūt virtutē desubito: ꝯuenit ergo in sequēti ⁊ de hoc dicere modis catholicis [p]. Que ergo nobis a Galeno sunt tradita huic addidimus, libro de angustys ⁊ malfactionibus [q]. Hāc ergo cām [r] de angustys tps est dicamus. Querele aūt ipsarū sunt plurime. Sigillatim ergo vniuscuiusq; earū ꝓprie sunt curationes ponēde. Scribere eni nūc de oibus nō est necesse q̄ per singulas incidunt passiones: q2 nō pñt absq; sua curatione sanari. Tamē nūc in hoc pñti libro dicemus quātū ad curationē sufficiat his q̄bus subitanee sunt accessiōes.

De his qui subito euacuati angustias patiuntur. Caplm. XXVIII.

In cholerica aūt passione ⁊ diaria vel alys q̄bus fuerint subitanee euacuationes. de his q̄ oibus angustiātib⁹ [s] aqua frigida in facie est rorāda. Et nares trahēde sunt ⁊ stomachus fricādus est ⁊ vomica est mouēda missis in ore digitis aut pēnis in oleo intinctis. Sed eorū manus ⁊ coxe ligande sunt. Esse aūt op; amplius fortiores [t] in supioribus partibus si inferius decurrit, inferius autē si supior pars fluit. Succurrit aūt vinū cū aqua frigida tēperatū ⁊ in potione datū [u] in subitaneis euacuationibus angustiant̄. Maxime autē de ventris fluxu reumatiçātibus vtile est. Ad sanguinis xo fluxū magis cōmotiones facit [x]. Et quicūq; multum sudātes [y] angustiant̄ [z] ꝯriū [z] est. Semp aūt eis q̄ stiptica sunt ⁊ frigida sunt dāda ⁊ nō que laxent cutē. Uinuz aūt eis maxime frigidū dandū est ⁊ nullo mō calidū est offerendū. Sed neq; ligāde partes inferiores. Neq; cogēdus est vt vomat s; transitū spūs [?] artificiose cōuenit facere: ⁊ aerē cubiculi demutare vt frigidis ⁊ stipticis fiat q̄litatibus. i. de mirthis ⁊ vitiū palmitibus ⁊ rosis stratum facies pauimentū. Hec eniz nō est vtile quibus vēter reumatiçat: augmētat enim reuma quātum cutā condensat. Quibus xo ex euacuatione angustie perueniunt hoc mō op; adiutory adhiberi.

Quibus de plenitudine angustiant̄. Cap. XXIX.

Qui vero ex multitudine humorum angustias patiunt̄ nō sunt similiter curādi. Sed fricāde sunt illis ꝓpter sanguinis habūdātiā coxe calefaciende ⁊ ligāde. A cibo aūt ⁊ vino abstinendi. Et a balneo si febriāt. Sufficit aūt eis mulsa [z] in potu data. Dabis aūt potionē i apoçimate [aa]. De thimo aut origano aut pulegio aut hyssopo: vtile ē āt eis oxymel.

Ad eas que ex matrice angustiantur. Cap. XXX.

Eas vero que ex matrice angustiātur similiter curabis ⁊ p oxymel. Ligaturis aūt ⁊ fricationib⁹ vtere in coxis magis q̄ȝ in manibus. Et ventosas appone. Quibus aūt dolores sunt in matrice ⁊ in inguinibus ⁊ coxis odoramēta fetida apponimus naribus. Ad os aūt matricis odores suaues applicamus ⁊ que calefaciunt ⁊ laxare possunt medicamenta adhibemus.

Ad eos q̄ ex defectu stōachi angustiant̄. C. XXXI.

Si infirmus est stomachus ⁊ ex hoc angustias patiūtur cataplasmabis: talibus vtimur ad stomachū que corroborare possunt. Qualia sunt de dactylis ⁊ vino ⁊ alphita ⁊ croco ⁊ aloe ⁊ mastice. Embrocabis autem de absinthio aut de oleo milino [bb] ⁊ de nardino oleo.

Ad eos qui de causon angustiant̄. Cap. XXXII.

Si aūt nimius ardor sit in stomacho admiscebis aliquid cataplasmati suprascripto de his que infrigidare pñt: quales sunt cucurbite succus ⁊ lactuce ⁊ portacle [cc] ⁊ vue [dd] canine ⁊ intibe: ⁊ vue acerbe succus. Hec enim nō solū infrigidāt sed ⁊ reprimūt. Necnō ⁊ aqua frigida eos quorū stomach⁹ causon patit̄ iuuat sepius in tpe cōpetēti data: nā fortiter nocet si in tpe cōpetēti nō detur. Sed op; magis dari vinū calidū stomachū frigidū habētibus si nihil aliud prohibeat. Juuat autē eos magnifice si in extremis partibus fricatio fiat. Eos autem qui causon patiuntur ad balneum citius duces.

Ad eos q̄ de frigido stōcho angustiant̄. C. XXXIII.

Qui vero frigiduz sentiunt se habere stomachuz his diatriō pipereon dabis antidotum. Et ipsum solum piper ⁊ absinthium bibere debent.

Ad eos qui de pessimo humore in stomacho mordicationem patiuntur. Cap. XXXIIII.

Qui aūt de pessimis humorib⁹ mordicationē in stomacho patiētes angustiant̄: dabis eis aquā calidā aut ydroleon ⁊ vomere iubebis si facile vomant. Si aūt nō facile vomāt calefacere op; prius ea que circa stomachuz sunt loca ⁊ pedes ⁊ manus. Et si nec sic vomant digitis aut penna in ore missis: irritabis vomicā in oleo missa aut intincta. Et si nec sic vomuerint iterū eis oleuz calidum q̄ȝ plurime dabis bibere. Solet aūt sepius nō solum mouere vomitū sed ⁊ ventrem laxare ⁊ hoc nō parua vtilitas est ad pñs. Qđ si volūtarius [ee] fuerit ventris orificiuz artificiose moueri opus est, ⁊ maxime cū ptās est mouere. Demū ēt oino corroborāda sunt loca ⁊ extrinsecus adhibēda absinthy herba. Et decoctio eius potui danda: non quidē ab initio iubeo dare eā: sed poti⁹ taȝ purgatiōe vētris facta sublato humore vt nō ꝯstipet̄ sed sufficiat solū calefacere sicut iā antea dictum est.

Si ex flate in stōcho angustias patiunt̄. C. XXXV.

Flegmate autez multo ⁊ frigido in stōcho collecto fomētādus est m'lto oleo in quo decoquat̄ anhetū ⁊ absinthium. Et post hoc mulsaȝ dabis bibere vbi coques hyssopi aliquā.

a Alica est gen⁹ frumēti: q̄dam speltā putant.
b .i. aqua ro.
c Onfacon mel ē mixtura duarū partiuȝ mellis ⁊ vna pte vue acerbe. Jañ.
d .i. endiuia. Ja.
e Piscis est.
f Pisces sunt.
g Ysicia sunt cū carnes aut pisces in aqua coquuntur: postea ponunt̄ in aceto ⁊ superasperguntur spēs.
h Piscis est.
i Piscis.
k .i. poma.
l A loco.
m A loco.
n A loco.
o Uetandi. s.
p .i. cōibus.
q .i. syncopibus.
r Al's curam.
s .i. syncopiçātibus.
t .i. ligaturas.
u Ris.
x Uinum.
y .i. syncopiçant.
z Ris.
z Uinum.
? .i. aeris recentis.
z .i. aq̄ mellis.
aa .i. decoctione de thimo.
bb .i. d cydonijs.
cc .i. portulace.
dd .i. solari.
ee Eger. s. ad vomitum.

fulum ⁊ anbeti ⁊ aliquid tale in oxymelle infusuz dabis bibere. Sed ⁊ de pipere antidotũ diatriõpipereõ ⁊ electuarium diaspolitem: ⁊ his similia.

De dieta ad eos qui ex flegmate in stomacho angustiantur. Caplm. XXXVI.

Angustiantibus autez nimis si fortis sit frigor ⁊ crudus sit eis dieta que incidat frigorem angustiãtibus: ⁊ maxime si nimis sit fortis ⁊ crudus illis quos sanare volueris omnino calefaciendi sunt. Quibus vinum calidũ temperatum dabis ⁊ cibus qui calefacere solent ⁊ fricare oportet ⁊ calefacere ad ignem.

Ad eos qui ex calore angustiantur. Cap. XXXVII.

Si autẽ ex nimio calore aeris fiãt angustie que infrigidare ⁊ corroborare possunt sunt adhibenda. Contingit hoc maxime his qui in aere suffocata: ⁊ in balneis multo detinent tpe. Cõfortat igit eos statiz aqua frigida data ⁊ auras frigidas iube fieri: ⁊ frica stomachum: ⁊ iube euz vomere. Et post hec vinum dabis bibere ⁊ cibos iubebis accipere.

Ad eos q ex inflãmatiõe angustiant. C. XXXVIII.

Qui aũt ex magnitudine inflãmationis ⁊ de febre maliciosa malficiunt [a] in accessionibus cum infrigidatione pedes calefaciendi ⁊ fricandi sunt fortiter. Et extreme partes sunt ligande ⁊ dormire iubebis. Et ab omnibus cibis abstinere ⁊ potione. Optimum autem est prescire quod futurum erat ante accessiones.

a .i. syncopizant.

Ad eos qui de siccitate vel inanitione syncopim patiuntur. Caplm. XXXIX.

In cõmotione autẽ febriũ optimuz est prescire futuram accessionez: ⁊ sic ante duas horas aut tres ante accessiones nutries. Et continere [b] facies pedes ⁊ manus ⁊ iubebis nõ tm̃ sicut oportet cibos dare bene digestibiles: sz bene coctos ⁊ euanadotos [c]. Et si in accessione nimiũ periculum esse consideraueris in accessione vinuz dabis: maxime super alicam [d] coctam vinum superfundes ⁊ dabis. Si vo hoc non est [e] panem dabis infusuz vino: ⁊ pro alica si dederis panem equaliter prestat [f]. Mediocribus autem habentibus syncopiz: pretactos cibos non oportet dare. Sed sufficit tunc malagranata: aut pira: aut mela [g] aut aliqd aliud pomorum stipticorum his admiscere. Sinautem [h] mediocris est cõmotio iterum nutries de pomo. Hec igitur preuidens ages ne futuram supersinas [i] passionem: ⁊ desubito in periculum incidant. Uinum vo dabis ⁊ panem ⁊ alicam cum eo modice omnino. Si autẽ amplius dederis non facile coctos cibos syncopes patientur necesse est ⁊ suffocationem.

b .i. getos ⁊ coopertos tenere.
c .i. bñ distribuibiles ⁊ cito ab eu qd est bonuz ⁊ anadosis qd ẽ distributio.
d Alica est gen⁹ frumenti qdam speltam putãt.
e .i. habetur.
f .i. valet.
g Est fructus arborũ magne maior pipe suauis gustu. Jañ.
h Pro sed si.
i .i. dimittas euenire.

Si de anfraxi in dominio corporis existente angustiantur. Caplm. XL.

Quibus ex anfraxi cõstipata loca vitalia angustiant oxymel dabis. Sed ⁊ hyssopum ⁊ origanum ⁊ pulegium ⁊ mulsam coctum apoçima dabis. Et potus ⁊ cibus qui amputare cãm possunt, sunt ministrãdi. Et fricare iubebis ⁊ ligare extremas partes in coxis non in manibus. Optima tamen sunt eis diuretica: qualia sunt de anheto ⁊ feniculo ⁊ apio ⁊ dauco ⁊ spica nardi: ⁊ ameos confecta. Quibus autem manifesta iuuamina esse cognoueris vino veteris tenui ⁊ albo non satis veteri.

Signa anfraxis. Caplm. XLI.

Cognoscis igitur anfraxim his signis qz pulsus omnis inequalis [k] est ⁊ maxime in medio parua motio est ⁊ citata ⁊ amidrocida. Si vo [l] non presentes sunt que vocãtur plectorie concurtiones [m]. Sunt autem ex illis qui fiũt minimi de magnis ⁊ maioribus pulsibus in talibus passiõib⁹.

k .i. imbecillis seu debilis vt galenus exponit in libro de differentijs fe.
l Est pua motio
m Plectreoli plectorice repletiones.

Ad eos qui de incisione vulnerum vel effusione puris angustiantur. Caplm. XLII.

Qui aũt euacuatione subita facta hydropicis angustiantur: aut ex ructione vulnerum vel effusione puris [n] oportet vt odoribus releuentur: ⁊ sic postea sorbitionibus nutriantur.

n .i. saniei.

Ad eos qui ex tristitia: aut gaudio: aut dolore angustiantur. Caplm. XLIII.

Si quis autẽ ex tristitia: aut gaudio: aut ex aliquo dolore: aut ex similibus .i. timore: aut percussione angustiantur prius odoribus est reparandus. Deinde vomere cogimus [o]. Silr autez ⁊ eos qui de plagis ⁊ doloribus angustiantur in articulis fuerint vulnerati: ⁊ neruus icisus ⁊ his similia: quales sunt tenuitates .i. musculi maxillares statim reparari opz. postea vo cõpetẽtẽ passiõi facere curationẽ.

o Eum.

Ad eos qui de ylei dolore: aut coli [p] angustiantur. Caplm. XLIIII.

p .i. cholice.

Si vero cholica vel ylei passiões siue alia aliquos inferant dolores ⁊ angustiãtur calefactione sunt magis relaxandi.

Ad eos qui imbecilli virtute facta angustiantur. Caplm. XLV.

Qui aũt ex imbecillitate virtutis angustiantur malficientes [q] si ex quadã distẽperãtia vitaliũ locorũ principalium virtutes debilitent reparãde sunt ex his [r] quibus cõtraria cõtrarijs cõuenit curari .i. calefacere que infrigidata sunt: ifrigidare vo ea loca que calefacta sunt plus a rõne ⁊ humectare q̃ sicca sunt ⁊ desiccare que humectata sunt. Si aũt çoticis [s] virtutis que vocat spũalis: aut vitalis que est in corde imbecillis facta est: cognoscit ex pulsu arteriarũ absqz mẽsura facto qd greci amitroma vocant .i. non tenẽtẽ mẽsurã. Si autẽ ex epate virtus q̃ pcedit ⁊ in nobis sanguinẽ nutrit [t] quã greci cepticam vocãt: nos aũt nutribilẽ dicere possumus deficiat sanguinẽ p vẽtrẽ faciũt. postea vo velut pinguẽ faciũt [v] feculẽtum. Si aũt cerebri virtus deficiat quã sichen greci vocãt: nos aũt aiaz [x] nũcupam⁹ volũtarias motiões ifirmas factas in nobis esse cognoscas. Unicuiqz autez sm q fuerit passio adhibe vt dictũ est cõpetẽtẽ curationez.

q .i. syncopizantes.
r Modus .i.
s .i. vitalis a cor qd est vita.
t Als mitrit.
v Patiẽtes .i. ... tus vtutis ... litatẽ q̃ in ... est.
x .i. aialez vtutẽ.

De ethicis febribus. Caplm. XLVI.

Cum ergo absqz mensura plus a ratione arserit corpus ⁊ ignita febris fuerit in ipsis stereis .i. neruis q̃ in nobis cõsistẽtes firmiores sunt in corpe nr̃o qd greci stererea vocãt: aut ormon humoresqz qui in ipsis sunt euẽtati [y] vel cõsumpti sunt. Adhuc ⁊ si quid in ipsis est relictũ qd saluari possit ⁊ hoc semp ardẽs nunq̃ declinet [z]: tũc spẽs ipsa febris ethica nominatur donec consumatur totum.

y Als cõsũl.
z Ab ardore.

De marasmode.

¶ De marasmode [a]. Caplm. XLVII.

Si igitur ꝯsumpta carne incipit fieri marasmodus ⁊ si ꝑfecti⁹ [b] ⁊ nõ cũ horrore [c] ꝯsistit febris vix curabilis est. Unde siqs ethicus adhuc sit aliquãtus [d]: tñ nõ facile sanabilis. si aũt cũ horrore [e] vt iã insanabiles fugiam⁹ quasi nõ sanent̃. Cautius ergo cõtẽplati sumus cuiusqz spẽm vt aliud ab alio discernere ⁊ diligenter cognoscere possimus.

¶ Quomodo opz cognosci ⁊ discerni ab effimera ethicam febrem. Caplm. XLVIII.

Ethica febris ⁊ effimera de procatarticis [f] causis ꝯsistũt [g] ⁊ nõ semp trãsmutant̃ quasi ex putredine facte. Scire opz g̃ qꝛ q fit calor in ethica febre acer est ⁊ siccus. In effimera aũt mediocris ⁊ citi⁹ accidit. Tactui etiã quodãmodo subiacet [h]. Quas [i] etiã in vrinis facili⁹ determinare poteris. Si igit̃ ꝑfecta digestio in initio tibi apparere vĩ tũc effimerã febrẽ eẽ existimabis. Tropis [k] aũt aliqb⁹ factis in digõne [l] neqz putredine apparẽte ethicã opz existimare febrẽ. Sed ⁊ ex pulsu cogñscere poteris ethicã esse feb. Magn⁹ eñi pulsus ⁊ citatus est in effimera febre. paru⁹ aũt ⁊ amidros i ethica feb. Amidros autẽ pulsus dĩ defectus: q solutã hz ṽtutẽ ⁊ percussionez facit imbecillẽ [m]. Ceteris ṽo signis manifestãtibus determinat̃ ab alijs: qꝛ hora trãsacta decima aut. xij. permanet: ethica magis existimanda est esse febris.

¶ Qũo discernẽda est ethica a putrida. Cap. XLIX.

Si quidẽ omnes febres putride hñt declinationẽ. ethica ṽo febris manifeste equalis est in augmẽto ⁊ in statu ⁊ nõ declinat: manifeste ethica febris existimãda est. In syncopis aũt febrib⁹ augmentatur ⁊ minuitur. augmentatur [n] igit̃ in statu. minuitur autem in declinatione.

¶ Qũo dijudicamus synochuz ab ethica. Caplm. L.

Synoche eniz febres fz hoc mutari [o] vident̃: eo ꝙ ipse nec crescunt nec minuunt̃. Pulsus ṽo in synocha febre nõ sũt sicci ⁊ acres: sicut ⁊ in acuta febre: sed in sũmitate magis apparẽt ⁊ veloces in synocha febre pulsus sunt. in ethica ṽo febre sunt parui ⁊ amidros [p]. Sic ergo omnes febres ex putredine dijudicare poteris ab ethica febre.

¶ Signa ethice febris. Caplm. LI.

Maximum aũt signũ est in ethica febre ꝙ post cibũ augmẽtati calores vidẽt̃: sz nõ est [q] augmẽtatio: sz elegosim. i. euacuatio caloris exterius abscõsi in ꝓfundo. Contingit enim in his fieri aliquid tale quale in calce viua videmus: qũo enim aqua supermissa calx accendit̃: sic in ethica febre accepto cibo accenduntur in profundo sterea [r].

¶ Signa ethice qũo transmutatur in marasmoydem. Caplm. LII.

Marasmode febris signa ex ipo solo vultu. i. in facie oĩa manifestant̃. In ꝑmis eñi flos ipse in colore iã nõ viu⁹: sz nigrior est ⁊ siccus vult⁹ ⁊ pustus ex nimio febriuz ardore vĩ: ⁊ cutis fortiter in facie tẽsa est: ⁊ pulpe graues sũt sicut eoꝝ q dormiũt. Nõ est aũt somn⁹ sz magis impotẽtas leuãdi palpebras: ⁊ in masculis est defectio viĩ ⁊ lippos i ipis oc'lis hñt: siccas aũt hñt ibecillesqz ṽtutes nãles. Et hypocũdria tẽsa: nõ qdẽ ipsa tẽsa in veritate: sz mẽbranũ hypocũdrie. i. ꝑcordie tẽsuz est. Pulsus aũt sũt duri in ipsa querela ⁊ spissi ex ipsa necitate ⁊ amidros ex ipsa imbecillitate ⁊ exigui. ꝑp qđ neqz in latitudinẽ extẽdi pñt. Quid. n. opz dicẽ alia signa qñ hec manifestare nobis pñt ipaz passionẽ. Marasmos [s]. n. si fuerit modica ethica mediocri manẽte in initio curat̃. fortiori aũt iaz exñte non curat̃: ⁊ qñ adhuc nimia exñs marasmodis facta est passio nõ curat̃. Oĩa g̃ ethice febris signa hic diximus: nunc aũt ad curationem veniamus.

¶ Curatio ethice febris. Caplm. LIII.

Qui ethicas febres voluerit bñ ꝓcurare humectare: ⁊ infrigidare cõtẽdat: ⁊ oĩs dieta sit humida ⁊ frigida: ꝑpea ꝙ vndiqz hñt debilẽ habitudinẽ corpis ⁊ ibecillitatẽ nutrimẽti: vt in ꝑmis ipsa sterea possint infundi: q̃lia sunt q̃ infrigidãt: diuersa. n. sũt ṽtute que solẽt ifrigidare. Hec qdẽ q̃plurime infrigidãt: illa aũt ampli⁹: alia aũt minus valere dñr ad infrigidãdum. Sciẽdũ quoqz est: qꝛ sunt qbus aquã frigidã opz dare: aut aliqđ aliud frigiduz ⁊ qbus plus ⁊ qbus min⁹: ⁊ qb⁹ nullo mõ põt dari. Et ipsum tp̃s attẽdẽdũ est: ⁊ qbus [t] intrinsecus [u] aut extrinsec⁹ [x]. Hoc enim nobis ꝓuidẽtibus ad curandũ ethicam febrem: etsi difficilis sit ad curationẽ facilis efficitur.

¶ Quib⁹ nõ opz dari potũ aque frigide. Cap. LIIII.

Contemplari igit̃ opz si nõduz inflãmatio sit in precordijs magna aut aliq̃ putredo appet esse in venis aut crudus humor. Contingit enim vt ethica sit febris ⁊ aliquã in se colligat putredinẽ. Si ergo fuerit aliqđ tale aqua frigida ꝓhiberi oz: ⁊ maxime cui sine digõne aliqđ in vrinis appet: ⁊ neqz ignita est inflãmatio nec opepreciũ [y] magnum apparet: adhuc aũt ⁊ si virtus est imbecillior.

¶ Quomodo opz aquam frigidã dari. Cap. LV.

Si quando [z] cũ inflãmatione ignita tibi videt̃ eẽ [&] ex cholerico ⁊ herisipilatoidis danda est frigida aqua. Ego eñi scio dedisse tal'r hñtib⁹ ⁊ nimis sitiẽtibus aquã frigidã ⁊ magnifice iuuati sunt. Sed ante ꝑdices qꝛ diuti⁹ [?] laboraturus est. Qđ si cõueniat [ꝝ] quidẽ ad recuperandũ infirmũ: effugi [aa] tñ ex quo [bb] incidebat augmentuz febriũ. i. in marasmodẽ ethica febris. Si ergo cũ putredine aliq̃ est: ⁊ maxime si causon fuerit febris dari opz aquã fridaz. Et nõ simpl'r in his agenduz est: sed causa digestionis iam vtilis in vrinis apparente tunc dari conuenit.

¶ Si transmutata sit ethica febris in marasmode. Caplm. LVI.

Si autez trãsmutet̃ [cc] acuta passio [dd] in ethica efficit̃ [ee] marasmodis: q̃plurime eñi [ff] minime curamus sed nec hñ. Causonides [gg] sunt febres qb⁹ iam marasmodes efficiunt̃ ex ethicis. Si. n. aliqđ hoꝝ [hh] ꝯtigit remoueri [ii] opz potũ aq̃ fride: ⁊ maxĩe ab his q tenues [kk] plus rõne facti sũt. Nimis. n. extenuatũ corp⁹ ⁊ iã ibecille ⁊ sine carne effectũ ⁊ tp̃s in q̃ assũpta est ex intẽperãtia causon febris nec̃e est vt duplex sequat̃ lesio. Etenim obtusa ṽtute fortiter in ꝑditionez vadit ifrigidato corꝑe ⁊ pene ꝑdit̃ innat⁹ calor quẽ infiton greci vocãt. Silẽm g̃ seni factũ marasmos merito greci emiosogras dicũt: hoc est ex egritudine senex factus ⁊ non annositate. Frigidus enim iste ⁊ siccus fa-

a ¶ Marasmos grece ꝯsumptio substãtialis humiditatis vt fit in tertia specie ethice ⁊ in ꝑtisi Januẽsis.
b .i. manẽte figura mali vultus.
c .i. horrẽda facie ⁊ hypocratica vt sint oculi ꝯcaui: ipora plana aures frigide ⁊ ꝯcte ⁊ pulpe cap iuerse ⁊ frõs arida ⁊ tensa.
d .i. aliquãtulum in ethicã ꝓcessit.
e Fiunt ethici.
f Primitiuis.
g Aliquando.
h Discretio scilz ethice ab effimera.
i Ethicam ⁊ effimeram.
k .i. subuersionibus.
l Urine scz.
m .i. ibecillis seu debilis. Gal. in lib. de differentijs febriũ.
n Calor.
o Ethicam.
p .i. defectiui.
q Uera ⁊ ꝓpria.
r .i. solida membra.
¶ Marasmon grece ꝯsumptio subalis humiditatis: vt in tertia spẽ ethice ⁊ in ꝑtisi. Jañ.
s .i. consumptio nãlis humiditatis.
t Egris.
u Dãdũ est aqua ad bibendum.
x Ad lauandũ.
y .i. auxiliũ vtilitas.
z .i. aliquando.
& Ethica.
? .i. ꝓpter cruditatem materie.
ꝝ Aqua frigida.
aa Dare aquam.
bb .i. dum ethica fe. incidebat in marasmon: qꝛ ṽtus nimis debilis erat ad sustinenduz potũ aque frigide.
cc .i. superueniat
dd Sicut causon
ee Ipsa ethica.
ff .i. certe.
gg .i. caumate plene.
hh .i. marasmodum.
ii Propter ibecillitatẽ virtutis
kk .i. macillenti.

ctus discernit ab ethica. Ethici eniz nullo modo absqz ardore febriūt: sz neqz eis que possunt infrigidare op⁹ hz marasmos: sed magis vt humectet simul z calefiat.

¶ Quomodo curari oportet ethicā in aqua: non potest aqua frigida dari. Caplm. LVII.

Quomodo curare opus est ethicum cui nō opz aquā frigidā dari. Cataplasmatibus igit z embrocis z cerotis ad infrigidandum vtimur in omnibus ethicis febribus: ꝙ optime adhuc etiā magis ad eos quibus nō possumus aquā frigidam dare z quibus imbecilla virtus est aut ipsa sine mensura [a] est z tenue corpus: z carnis amissionis est contēplatio [b]: ita vt nō sit factus marasmus ethica febris. Ab initio enim in patientibus locis nascentes habet inflāmationes epatis z vētris z meseraicaruz z colli. Qđ si diuturna nō sit inflāmatio: z matricis z thoracis z pulmonis z diafragmatis z in alys pluribus locis habēt inflāmationē. Opz ergo z puidere z cognoscere in qbus locis ꝯtingit vt pueniret marasmus febris z in ipsis magis adhibenda est curatio vt infrigidari z humectari possint p adiutoria vt qualiscūqz sit extinguat focus febris ignite. Multa enim sunt que hoc facere possunt. Sed nihil est sic opatiuuz ꝙ de oleo ros. cerotū factū: infrigidat eniz z humectat scereas [c] per loca singula mirabil'r z custodit oino vt nō pereat qui in eis adhuc modicus z fugitiu⁹ humor videt. Habet ergo cōfectio ista hec. cere. ʒ. j. olei ros. ʒ. iy. ceram laua semel aut bis duz [d] soluat in aqua frigida z supmittes oleū: sed custodi ad ignē quātū vna hora est aut modicū plus aut minus donec ipsa cōmisceātur bene: demū tolle ab igne z malaxa ita vt tepescat z infrigidet z sic mittes illud in mortario z teres: z tunc oleuz ros. mittes in mortario reliquum laua modice z aquā frigidā paulatim donec totū ibibat: z cōmisceat oleum roseū in mortario z cū videris bene permixtuz cū aqua z oleo. Et si albumen ouoꝝ volueris mittere adhuc vtilius operat hoc adiutoriū. Silr aūt z si succuz ptisane admisceas adhuc melius operat. Oportet frequēter mutare hoc medicamen cū lintheo inductū z non multum dare ne dum tardauerit amplius calefaciat: imbecillius enim cū fuerit remoratū diu efficit. Hoc vtilissimū est cerotū si sicut dictū est eum mutaueris. Ego ergo hoc sepius vtēdo inchoatos ethicos liberaui citius z non est permissa augmētari marasmodis passio z sic cessit z in his vti hoc ceroto non me piguit: sed magis frequēter vsus sum quādo qdem cerotum sic superposui. Aliqñ aūt molli⁹ faciēs z resoluēs ꝙ plurime cū aqua z oleo roseo ex eo sic sicut vnguēto ei per totū corpus hoc adiutorio vsus sum: z maxime in his mēbris quibus cōsumpta erat caro desiccato iā corpore. Opz aūt nō solū semel sed z sepius in die hoc ipsum vnguētuz adhiberi: z maxime in viscerib⁹ plus vngi. Scđa vo vice ꝯñs est vt hoc qđ fuerit detergat.

a .i. effrenis caliditatis.
b Apparentia ad sensum.
c .i. solidas partes.
d Poro donec.

¶ De embrocis z dieta ad febres ethicas. Ca. LVIII.

Embrocis autez vteris de succo lactuce z vue canine: [e] z portacle [f] z vue acerbe succo z cotilidonis [g]. ꝙ optime autem facis si z frigidos superponere volueris succos si eos anteponas in aqua frigida aut innata [h] deponi facias. Si aūt aliqua inflāmatio est in locis vitalibus vel aliqua indigētia adde succis oleū onfacinū [i] aut camomille aut roseū aut omnia simul mixta adhibebis. Contēplari aūt opz ne in thorace adhibeant satis [k] frigida diu posita adiutoria si forte nō aliqs ibidez multus sit ardor aut inflāmatio inherēs in hisdē locis. Et si quidē [l] nō opz tardare ne accidat ꝯturbatio. Propter quā rē multos vidimus nō mediocres lesiones: z nō solum respirāti sed z vocis ex anhelitu ipso absqz mēsura infrigidatōis causa: passos fuisse. ¶ De domo. Nec solū extrinsecus tēdēdū est adiutoria adhibere ea que infrigidāt: sed etiā mechanica arte aer vel aure frigide sunt pparāde: vnde sit in domo sub diuo [m] z in pauimēto aqua multa spargat frigida vt z cōfortari corp⁹ possit: z vt frigidior efficiat aer: sparsa enim aqua somnuz puocat. Adhuc aūt melius est si ipse trāsmutet aer vt nō solū infrigidet sz ꝯfortet corpus. Et lidiū [n] de frōdibus facias in pauimēto: z desup spargas aliqua que infrigidare possint: qualia sunt rosa sempuiua rubus z folia rubi z palmites z lētisci ramus aut aliqd tale eorū que infrigidare z corroborare possunt. Et de hoc ipso lidium [o] preparare: omnibus igit ethicis talis aer pparādus est: maxime his qbus fit spasmus [p] aut cor ignitum est. Ceteri vo per cibos z potus iuuari poterunt. Naz illi frigido aere: isti econtrario cibo z potu iuuari poterunt. Qđ si venter aut aliquid aliud tale patit his si estus fuerit transmutare opz aerem vt frigidus est. Si autem hiems fuerit: calidiorē oportet aerez preparare. Qđ si semper frigidus sit nihil pulmonez iuuare potest. Solum autē corpus mediocriter operari oportet ne plurimis calefiat cooperimētis ppter qđ z incēdium expectet aliquod laborans.

e .i. solatri.
f .i. portulace.
g .i. vmbilici veneris.
h .i. in aq̃ ex niue
i .i. de oliuis immaturis.
k .i. nimis.
l Sit ardor.
m .i. sereno a
n .i. instrm q fieri solet in stiuitatibus dis.
o .i. stramen
p Ex siccitat inanitione.

¶ De balneo. Caplm. LIX.

Balneum igitur expedit q de ethicis laborant febribus si sm seipsas tm̃ sunt: qbus aūt ex cōmixtis z putridis humorib⁹ consistunt febres ledunt tales z nullo modo iuuant: z maxime si querela indigestionis est z voluerit aliquis eos lauare nihil minus nocet. Sed inflāmatio si in vitalibus steterit locis ex modico [q] faciet [r] maius [s]. Scire aūt opz quia illos solos iuuat balneuz qui ethicas habēt febres z eos qui in frigida z sicca sunt distemperātia. Et illis pdest qui ex egritudine in marasmodem passionē incidunt: quos greci enofugiras vocant. Hos ergo iuuat balneū qa z calore [t] z frigore [u] iuuari possunt. Et vt simplr dicaz si quis inculpabilr diuersis modis pparare balneū potuerit ad oēs distēperantias si in cōtrarias partes vtat facere sanitatez poterit. Aerē balnei facias tēperatiuū z solū similr tēperatum. Et vngat de lauato oleo. Et simul mox cum lauerit totum vngendum est corpus. Et nullo modo in aere tardandus est infirmus.

q Malo.
r Balneum
s Malum.
t .s. qui sunt gidi z sicc
v .s. qui sunt di z sicci.

¶ De lacte dando ethicis. Caplm. LX.

Lac omnibus ethicis vtilissimū est super omnia z maxime his qui marasmodes [x] sunt pptrea ꝙ imbecillam habēt virtutē z neqz cibum trahere possunt ad nutrimētuz. Naz hoc solū ante omnia alia anadosim [y] facit z trahit facile per totum corpus z multā habet vtilitatez ad nutrimentum. Mulieris igit lac pcedit ad nutrimētū oēs lactes. Post hoc aūt est 2m asine lac. Sed qm̃ difficilius in vsu habet vt suggat [z] accepto vase mulgeas: z des eis in vase lactis medie libre quātitatē z amplius nutrire potest. Manifestum est aūt ꝙ sollicitudinem oportet animalium habere vt lac bonum faciant. Sit enim in domo ordeū z manducent frōdes de myrtho z lētisco z roboris [z] folia in pabulo. Sic eniz nō fit iam

x .i. in tertia cie ethice.
y .i. redditio cibi.
z Ab asina
z .i. quercu

corruptibile lac. De hoc etiam oportet sollicitum esse ne educat currens venter etbicis: et maxime ne syncopi nimia et diuturna euacuatione ventris incurrat marasmodem [a] passionem. In febribus aût quibus est vêter imbecillis citius preparat se venter in solutionem. Et ideo qbus hoc cõtingit semper coquere opz lac cũ lapidibus fluuialibus. Mittere ergo opz colatum ad ignẽ. Et cũ ignitis lapidibus coques lac vt feruẽ exiens cõsumatur. Qui autẽ voluerit accipere sic factum lac: cũ ptisana [b] coques et sic dabis cũ hydria [c] aut simila [d]. Hoc aũt illis edẽdum est quibus vẽter amplius q̃ oz solutus est: aut si cholericos humores deponat [e]. Procedẽte aũt tempore et febre mitigata et virtutib⁹ fortioribus factis mollẽm et recentem caseũ mox coagulatũ non absq3 ratione dandum est. Quemadmodum eniz accidere [f] vidimus virtutem sic et nos quantitatez maiorem optauimus nutrimenti.

a .i. tertiã speciez etbic.
b .i. hordeo tosto.
c .i. tri et sunt q̃si ssila facta de pasta azima.
d .i. tenui farina.
e .i. emittãt egri.
f .i. augeri.

¶ De vino. Caplm. LXI.

His autem qui habẽt frigidã et siccam distẽperantiam: et his qui ex acredine [g] gusturas [h] vocantur necesse est dare vinum etenim ad humectandũ et calefaciendum in talibus passionibus semper dandũ est: sed mediocriter est eis ministrãdũ. Qui aũt adhuc cũ febre marasmodi sunt: et maxime qui horrores [i] habent aut rigorẽ fugere [k] opz.

g .i. nimia psumptione.
h .i. senes.
i .i. horripilationes.
k vinum.

¶ Ad eos qui in marasmodem de syncopo transeunt. Caplm. LXII.

Qui autem de syncopo marasmodi fiunt qñ qdẽ ex trãsmutatione virtutis aliquẽ sepius sequit̃ frigor offerri opz vinũ. Sed qñ ɔtra naturã est eis calor febris: qz frigor eis simul seqtur et pausat quidẽ frigor et interduz febris superuenit simpliciter. Alter alterũ pdet in hoc laborantẽ periculo que sub rigore est. Quando aũt sub febre necesse est tunc iterum attendere ad arguentẽ causam: et quoniaz quidem competenti tempore dandum est vinum.

¶ De testiculis gallox q parascate dñr. Cap. LXIII.

Testiculos vo gallox dari semper etbicis oportet: hi enim frequẽter si dant̃ nutriũt et augmentãt virtutẽ: et bonam digestionez faciunt. vnde opz et his festinãter semper dare talẽ cibum ne virtus in extremis cadat. Quale eniz iuuamen esse potest si nõ digerit̃ cibus et efficit̃ nutrimentũ adhuc potẽte virtute: nõ eniz cibus simpl'r virtutem augmẽtat: sz natura [l] siquidez oẽs cibos digeret et transmutatos in succos addet corpori.

l Augmentat vir tutem.

¶ De pomis. Caplm. LXIIII.

Poma autem qz humectant pro hoc etbicis sũt acceptabilis cibus: non solum aũt humectare solẽt sed et modice infrigidant. Omnino aũt de hoc iteruz dicendũ est: qz nõ omnibus poma etbicis expediunt: sed illis expediũt qui habent calidã et siccam distemperãtiam et omnibus marasmode laborantibus et horrores patiẽtibus. his ergo omnib⁹ frigida et humida dãda sunt: et maxime de melonis iteriore et cucumeris et mela [m] et duracina [n]. Inutilia aũt sunt cerasa his qui egrotãt de frigida et sicca distẽperantia et qui in egritudinẽ senectutis inducũt inutilia sunt. Alijs aũt eos opz vti pomis que non satis infrigidãt sz magis calefaciũt et humectãt mediocriter: qualia sunt vue valde mature et dulces maxime que pepẽderunt et q̃plurime sunt dulces: et ficus matura: nimis [o] enim matura ficus nullo modo ledit. Si igit̃ vẽter pbibeat dare eo q amplius solutus sit q̃ cõuenit festinãter pbibedũ est hoc dare. Sed dare cibos mediocriter stipticos opz: qualia sunt mala granata stiptica aut pyra: aut mela eiusdez qualitatis maxime ante alios cibos. hec enim post cibos comesta ventrẽ solubilem reddũt educentes. his vo qui syncopum patiũtur et omnibus etbicis que sunt apta stõcho concedenda sunt magis in cibis. Si autem sitim patiantur et nõ nimia febris esse videatur que infrigidant et humectant poma eis in tempore competẽti danda sunt. Sic eniz semper est agendum vt nunq̃ aliqua ex eis lesio fiat idest ex pomis.

m Fructus sunt arboris magne maiores pipere suaues gustu.
n Pruna .s.
o .i. valde.

¶ De marasmode febre pfectius exñte. Cap. LXV.

Perfectius existẽs marasmon pditio quedam est oino in stercis [p] humectationis [q] causa: ideo insanabiles merito iudicant̃: ppter hoc quidam medicox non cognoscẽtes causaz nisi sunt sibi curare posse existentes marasmos. Extenuatã igit̃ perditam carnẽ possibile est renouare sicut antea fuit: sed que sterea [r] dicuntur nutrire et contractas et deperditas carnes, impossibile est vt antea fuerunt reuocare. Iste [s] igitur vtiq3 potest et senes ad iuuentutem formare [t]. etenim senex vt marasmo est fm naturam: et quemadmodum senex non potest sanari [u] sic nullus marosmos: sed interduz natura felix est et bene ferens incohoantem marasmon.

p .i. solidis membris.
q Resolute .s. et deficiẽtis.
r .i. solida et radicalia.
s .i. qs pot radicalia mẽbra resoluta reparare
t .i. reuocare.
u Ut fiat iuuenis .s.

¶ Hyxoperita epitbimata et embroce et emplastra febrientibus martyry medici. Cap. LXVI.

Hyroperiton [x] epitbima martyry medici ad febres. ℞. hec cere. ℨ. vj. olei rosei. ℨ. viij. vitella ouox cocta nũo. viij. croci. ℨ. v. conficies et vteris. ¶ Itẽ epitbima ad febrẽ et ad stomachuz croci. ℨ. j. cere lib. j. olei rof. ℨ. vj. rose sicce manum plenã oua. iiij. in albumine ouox infunde rosas et cerotũ et aq̃ tepida vteris: et addis sup albumen ouox et teris: et cũ tritus [y] fuerit tolle de mortario: et sic addis alias spẽs et teris et vteris. ¶ Itẽ aliud ad nimiam febrẽ cucurbite recẽtis rasurã et oui vitellũ coctũ teris cũ oleo rof. et cũ lintheo vteris. ¶ Emplastrũ Galeni vel cerotũ quovsus est ad humectãdas febres diuersas. cere. ℨ. j. olei rof. ℨ. iij. remittes [z] simul cum cera olei. ℨ. j. et cum se infrigidare ceperit mittes in mortario et teres et cum triueris addes paulatim aquam frigidaz et oleũ reliquum simul tantum quantũ cerotum recipere poterit et sic vteris. ¶ Item aliud cerotum dactylorum paticorum [*] pinguium sine nucleis eorum coquantur carnes eorum cum aceto aut pusta [?] et cum discocte sunt teris et vteris. Qd si siccius tibi esse videtur melius est si admisceatur supra scripto [&] ceroto sicut supra vteris. Faciunt aũt hec duo cerota nõ solũ febriẽtibus: sed herisipilam et vẽtris inflationes [aa] anteq̃ saniẽ faciat. ¶ Itẽ embroca ex alica [bb] aut oxylapatos [cc] benefacit: et succus si de polenta. i. alphita [bb] tenui modicum ei misces infuso duplicato pãno molli. Frigidũ aũt suppone loco q ĩfrigidari op⁹ hz. Sed et andragnos. i. portulace et sempuiue succũ et vue acerbe silr cũ alphita miscebis et vteris. Adhuc lẽtes que in stagnis sup aq̃s nascunt̃. Et tribulus viridis et poligonie et lactuce et intibe [ee] succ⁹. Optimus etiã ad hec talia est rose succ⁹ cũ alphita [ff]. Bonus est aũt et vue [gg] canine succus: mediocriter eniz stipticus est. ¶ Itez epitbima ad marasmodes febres

x .i. feruores apponitur.
y Crocus .s.
z .i. liquefacies.
* Paticos dactylos vocãt greci humidos pinguesq3 et tribiles Gal'. x. de ingenio san. Ian.
? .i. aceto aque mixto.
& .i. qs fit õ oleo rosco cera.
aa .i. apara calida
bb Alica ẽ gen⁹ frumẽti: qdam speltam putant.
cc .i. acetosa herba.
dd .i. farina ordei.
ee .i. endiuie. Ja.
ff .i. farina ordei.
gg .i. solatri.

a .i. myrre.
b A loco vt puto
c .i. de cydonijs.
d .i. humidorum pinguium ac tribilium. Jañ.
e A's oleo.
f .i. cõmuni.
g .i. humidorum pinguium ac tribilium. Jañ.
h .i. feruores sputum linire eo q infrigidat. Ja.
i Est figura sextarij: z est sextarius põdus lib. ij. z. s.
k Lixoperitum predictum.
l .i. feruores sputũ linire.

z ad diuturnas imbecillitates z defectas virtutes. Rx. absinthij mellilotti assari squinanti ciperi croci. añ. ʒ. ij. masticis bdelij smirnis[a] aloes armo[ci] terebẽtine. añ. ʒ. iiij. dactyli iuliogari[b] numero. xiiij. vel lib. s. olei nardini lib. j. olei melini[c]. ʒ. vj. vini qd sufficit. ¶ Itez epithima ad eos quibus in pfundo sunt febres vt infrigidẽtur dactylorum paticorum[d] absqz eorum nucleis. ʒ. iiij. z. s. masticis. ʒ. ij. croci. ʒ. j. olei rosa. ʒ. iij. cuz vino[e] roseo teres z vteris. ¶ Item epithima iuleos ad febres cõe armoniaci lib. j. cere lib. j. croci. ʒ. j. olei rosa. ʒ. viij. aceti qd sufficit z de oleo[f] lib. j. ¶ Item iuleum febrientib[us] magnum armoniaci lib. j. dactylorum paticorum[g] pinguiuz sine nucleis lib. j. croci. ʒ. i. olei rosa. qd sufficit. Derasis enim dactylis coques eos cuz aceto acro z facies sicut emplastrum. Et sic facies cum armoniaco z croco z cũ siccũ fuerit factum sic iterũ remissam ceram cum oleo rosa. mittes supra z vteris. ¶ Itez aliud iuleum ad febres croci. ʒ. j. armoniaci lib. j. lythargiry lib. j. cere lib. j. olei rosa. lib. j. aceti qd sufficit. ¶ Itez lixoperitũ[h] oribasij cere. ʒ. vj. sepi taurini recentis. ʒ. iij. olei rosa. ʒ. xij. lini seminis succi quod sufficit que remittenda sunt remittes z tepefactũ agita cum manu z supramittes paulatim succuz lini seminis. Facies aũt succum z sic laua diligenter lini semen z mitte aque. ℔[i]. iij. lini seis eminam vnam coque ad tertiam z cola. Conficies[k] z vteris. Facit aũt ad causon febrem z ad eos qui sitim nimiam patiuntur z ad inflãmationem epatis z splenis z stomachi. ¶ Item lixoperitum[l] ad febres lythargiry. ʒ. iij. croci. ʒ. ij. olei rosei lib. j. cere albe. ʒ. iiij. mellis ʒ. iij. seminis lini succi. ʒ. iij. conficies z vteris. ¶ Item emplastrum diapipereos lythargiry. ʒ. c. psimicij[m]. ʒ. c. cere albe. ʒ. c. scissis[n]. ʒ. vj. piperis. ʒ. iiij. olei veteris cere. añ. ℔[o]. j. z cũ factum fuerit siccum iteruz remissa[p] cera cum oleo rosa. cõficies z vteris. ¶ Bucella castartici. Rx. hec coriãdri. ℈. ij. apij seminis. ℈. ij. diagredij. ʒ. j. farine tritici eminam[q] vnam conspergis[r] cum aqua coquitur in furno z da ad pensum[s]. ʒ. ij. infusum in vino albo. Antidotum diamaratiuum magnum nimis est potens z omnes superfluitates deponit de capite maxime humorem melancholicum purgat totuz corp[us] sine aliquo periculo. Cuius species he sunt diagredij. ʒ. j. ςς. ʒ. s. petroselini. ʒ. iiij. maratri. ʒ. vj. piperis ʒ. iiij. epithimi. ʒ. iiij. ellebori nigri. ʒ. ij. mellis dispumati qd sufficit dabis. ʒ. s. Epithima ad febres: z ad vomitum stringendum. Rx. smirnis[t] masticem thus z cyminum resinam frixam lauri baccas equis ponderibus cum oleo rosa. vngito z vteris.

m .i. ceruse pl...
n Scissis. i. ... minis sciss... de pluma.
o Est figura s... tarij: z est sex... riuz lib. ij. ...
p .i. liquefacta
q Est medici... sextarij.
r .i. faciendo ... stam.
s .i. pondus.
t .i. myrre.

FINIS.

¶ Practica Alexandri Yatros greci cum expositione glose interliniaris Magistri Jacobi de partib[us]: necnõ Januensis in margine additis finit. Venetijs cũ omni diligentia impressa Heredum nobilis viri. q. domini Octauiani Scoti ciuis Modoetiensis: ac sociorum. Anno a natiuitate dñi. 1522. Die. 16. mẽsis January.

Registrum.

✠ a b c d e f g

✠ duernus. f g Terni.
Alij Quaterni.

5978

(2)

Simonis Januensis opusculuz cui nomen clauis sanationis simplicia medicinalia Latina greca ꝛ arabica ordine Alphabetico mirifice elucidans. recognituz ac mendis purgatũ ꝛ quotatiõib' Plinij marie: ac alioꝝ in marginib' ornatũ: ꝛ quãdiligenti' ac correctius id fieri potuit Impressuz.

¶ Incipit clauis sanatiōis elaborata per venerabilem virum magistrum Simonē Januensem domini pape subdyaconum ⁊ capellanum medicū quōdaȝ felicis recordationis domini Nicolai pape quarti qui fuit prim⁹ de ordine minorum.

Domino suo preci puo dn̄o magistro Cāpano dn̄i pape capellāo canonico Parisiensi: Simon Januensis subdyaconus seipsum ex debito cōmēdat. Opusculum iam dudum a vobis postulatū quasi quid vtile continens cuȝ q̄nta potui diligētia q̄litercūqȝ ad finē vsqȝ perductum igenio vestro dirigere cē sui iudicandū: ⁊ si supplici rogatui deſ audacia ēt corrigendum: dūmodo tn̄ phie culmen ad hꝯ vilia non dedigneſ descendere. Nec certe mihi deest ab imperio vestro presumptio. Nam vos ipse hoc ipsum mihi iussistis. Magnaȝ eni in eo partē vestraȝ sentio. Et si calūniabile quicq̄ꝫ ɔtinet nō minus vobis q̄ꝫ mihi habetis ignoscere. cognoscebatis nāqȝ cui īperastis. Porro si quid vtile cōtinet vobis ascribendū ē. possessio eniȝ vestra ē ⁊ opus ⁊ auctor. Subscripta prefatio nō vobis vt vobis dirigiſ. sed vt cū ceteris si libet ⁊ vt libet in publicum dirigatis.

Enerabili viro magr̄o Simoni Januēsi dn̄i pape subdyacono ⁊ capellano canonico rothomagēsi amico suo carissimo tanq̄ꝫ fratri: Cāpanus eiusdē dn̄i pape capellanus canonicus parisiēsis salutē ⁊ quicq̄d est obtabile sane menti. Grāde donū nuꝑ a caritate vr̄a recepi per religiosuȝ virū priorē de pauerano: qꝺ fuit a me cū tanta iocūditate receptū: cū quāto desiderio fuerat diutius expectatū. Misistis eniȝ mihi clauē sanatiōis: sine q̄ apud latinos nō viget ars de igenio sanitatis. Ego. n. vr̄ȝ librū sic ītitulaui. Clauis sanatiōis elaborata ꝑ magr̄m simonē Januēsē dn̄i pape subdiaconū ⁊ capellanū: medicū quondā felicis memorie dn̄i Nicolai pape q̄rti: q̄ fuit p̄m⁹ de ordine minoꝝ. Quippe queādmodū ꝑ clauē ē igressus in domū: ita ꝑ libꝝ vr̄m est ingressus in cognitionē curaꝝ egritudinū. Nā ꝑ ip̄m iueniunſ res ad hanc curā necīe: sic in domo per clauē aperta inueniunſ res vsibus humanis accō node. Sed in magnā admirationē mihi venit prefati libri editio: in quo contineſ rerū de quib⁹ agitur vtilis valde distictio ⁊ dictoꝝ irrefragabilis certitudo. Et quāuis apud nos sit libroꝝ copia copiosa: singulare tn̄ donū dei reputo ꝙ ea per vos cum tanta potuerit conueniētia per inuicē copulari. Non est eni vtilitas occultāda ne merito fiatis similis seruo neq̄ꝫ q̄ talentū receptū a dn̄o suo abiens fodyt sub terra. Presertim cum veritas ipsa dicat oīpotēti retribuere: Nec absone: q̄ꝛ nihil habem⁹ qꝺ ab illa veritate nō acceperimus dicēte apostolo. Quid habes qꝺ nō accepisti. Neqȝ timeatis si liber vester ꝓcedit ini lucē: q̄m tot⁹ lucidus est: ⁊ in eo tenebre nulle sunt. Et qu, forsan niteſ aliq̄d ei⁹ īfringere: cadet sub robore testiū inductorum. Gaudete igiſ charissime ꝺ magno vigiliqȝ labore: quē pro illius operis compilatiōe portastis: q̄m latinitatē docuistis exercere per necessariū ingeniū sanitatis circa qꝺ versaſ tota scīa medicīe: q̄ꝛ sicut ars n̄ hȝ effectū sine artifice qui habeat ɔuenientia instrumēta: sic nec medic⁹ sanare potest si non habeat rerum quas in lucem pofuistis notitiam pleniorem.

Cognita non plene medicine nomina rerum.
Promere proposui quo viget artis opus.
Si quātum volui tandem non posse negauit:
Ad veniam satis hoc voluisse satis.

Ꝓtabat. G. discere ⁊ docere posse res sine nomib⁹. p̊ ꝺ ꝺrys

o Nemo paruū existimet a noīs ignorantia decipi. pulluȝ

Turbabatur parūper. G. ob nominū controuersiā caplo p̊

oriri litigiū. Contremiscat mens medici ab eoꝝūdē errore i pn:

tam ɔscientie ꝓprie q̄ꝫ egri vite iminere periculuȝ. Sunt medicinarū simpliciū ciboꝝ ve multa peregrina vocabula: quoꝝ quedā a greca: quedā vero ab arabica ligua deducta sunt. Nonulla ⁊ q̄ꝫq̄ꝫ latina varietate idiomatū dubia: ad quoꝝ oīum agnitionē non opus est assertione facili sed deliberato iudicio: ne vt neglectu modico graue ⁊ irreparabile occurrat dispendiū. Quid das languenti ⁊ a te vitam sperāti qꝺ nescias. Cū exhibes ꝓ salutari mortiferū putas ignauiam excusatori refugiū. Nō est tā ꝑui humana conditio vt e manu incurie vita dependeat. Nescio in opere medicie cuius magis necessaria sit cognitio q̄ꝫ ꝙ humanis prosit vel obsit corporib⁹. hec a simplicib⁹ medicinis ⁊ cibis hȝ originē: ⁊ veluti a primis elemētis fundamina hec sciri opȝ per noīa. nā sine ꝓprio noīe quicq̄d vis rite cognosciſ. Quapꝑ ad hoꝝū scientie indagationē iugi ⁊ īportuno studio meipsum prebui: vt per triginta ferme annos quicq̄d ad id fieri potuit non obmisi. Et q̄ꝫto minus sufficiētē ad tale me reperi: tanto effusius in requietis laboribus me subegi: vt videlȝ q̄ inuenerā scripto redigerē: ac vtilitati publice cōmodarē: ⁊ id ipsuȝ solū mihi tanti laboris p̄miuȝ destinaui. Est nāqȝ tā ad errores assuetos q̄ꝫ ad emergentes corrigendos: vt arbitror: satis valens opusculum in quo nō mō nomē per noīa: verū ēt per ipsas descriptiones rerū quarūcūqȝ potui declarationē sum conatus exprimere. atqȝ clarissimoꝝ antiquoꝝ auctoritatibus subfulcire. quo tegmine increduloꝝ puto euitasse calūniā. Et si non oīa vt vellē elucidaueri: viam tn̄ huic ad deficiētiū supplemētū quis sedulus explorator habebit. Et q̄m auctoritatib⁹ ē initendū primo auctores referaȝ quoꝝ ad hꝯ robur sepe reuolui volumina. Primū ex grecis Dyas. liber ꝓducaſ. hūc. G. in ꝓhemio. vi. ꝺ simplicib⁹ medicis oīb⁹ prefert laude his qui de hac mā̄ cōscripserūt. verum liber eius qui ab antiquo in latinū habeſ a p̄mo exēplari differt. Nam hic per alphabetū in latinū ordinat⁹ ē. Jlle vero in. v. libris distinct⁹ vt per ipsi⁹ ꝓhemiū demōstraſ. Multa ēt capl'a in hoc desunt q̄ ille continet. aliq̄ ēt i hoc libro sunt addita que ipsi⁹ auctoris non sunt: per Serapionem de simplicibus medicinis: ⁊ ꝑ hoc opos ondiſ. Post Dyascoridē Alexandri librū de pratica diligenter īspexi q̄ qui quāuis tribus distinguiſ libellis: terti⁹ qui de febrib⁹ est: nec veritatē in noīb⁹ neqȝ tanti phi seriē videſ pleni⁹ continere. Deinde ex Democriti pratica: cuius Ypocras vt iuenioi antiqs scripturis discipulus fuit per pauca extraxi. Jtē ex obtalmico Demostenis cōtinente quicq̄d ad oculoꝝ sanitatis custodiā ⁊ egritudinū curas expedit. hic liber antiquissim⁹ mihi occurrit: in quo deficiebant de incepta disputatione de visu plurima ⁊ de anathomia oculi. cetera vero aderant ⁊ completa ⁊ miro lepore condita. Deide ex libris sex Oribasy i pratica de illis nouē quos filio suo Eustachio scripsit: quos vt ipse ait ex. lxxy. quos ꝺ medicia ɔdiderat excerpsit. Jtē ex gynetia Musiōis q̄ egritudies matricis ⁊ mulierū accidētia ɔtiet greco stilo. Jtē ex tertio lib. Pauli de illis septē quos in medicia scripsit multa collegi ⁊ multa ignota reliq. Nā iuenio auctores grecos vt puto ꝑꝑ ydiomata differre multis mediciarū vocabulis. Et ex grecis est epistola. G. ad Glauconem

duos ↄtinēs tractat⁹.quoꝝ pm⁹ ē ꝺ febribus. secūdus de ↄpatib⁹.Et liber de alimētis.Et liber sextus de simplicib⁹ medicinis eiusdē.Ceteroꝝ vͦo libroꝝ ei⁹ vt reor satis sunt exposita noia.Itē ex pte cuiusdā libri de greco translati si millimi Almāsori.imo est oino idē nisi ꝙ Almāsoris trās latio ab arabico fuit:illi⁹ vͦo a greco.Ex quo appet ꝙ Al mansoris librū sibi attribuit Rasis poti⁹ ꝙ̃ꝫ ediderit. Itē ex quodā de simplicib⁹ medicinis cui ē titulus.G.ad Pa ternianū.hi a greco.ſꝫ post hos ex libro de doctrina greca ↄtinente dictiōes grecas in greco scriptas ꝛ per alphabetū ordinatas expositas per latinū.ꝛ eꝯ latinas ꝑ alphabetū latinuꝫ in greco expositas.Ex arabicis vͦo auctorib⁹.pͦ ex canone Auicēne:qui vt cōpertū est plures ↄtinet falsita tes tā ab exēplari arabico ꝙ̃ꝫ ab ipsius translatione. ꝙ̃ꝫuis ipsemet auctor errauerit in ꝙ̃ꝫplurib⁹ medicis simplicib⁹ ꝛ aliq̃s ignorauerit vt in locis ꝓprijs oñdet̃. Iteꝫ ex libro Serapionis de simplicib⁹ medicis ꝑ queꝫ multi errores apud Auic.ꝛ alios declarant̃.Et ex breuiario Ioānis Se rapionis.Et ex libris rasis.verū vt iā dcm̄ ē:Almāsoris li ber a greco vr̃ habuisse originē.Liber diuisionū ex parte ↄposit⁹ ex eodē Almāsore apparet qui ambo libri nec sti lum neqꝫ modū tenēt arabicū imo multum distant a mō eiusdē Rasis quē tenuit in libro suo magno dicto Alchā: a quo ēt multa extraxi.Itē ex Albuchasim azāra maxie ex eius.xxviij.de ꝓparatiōe mediciaꝝ simpliciū.Et ex tri bus libris Albēmesue.Et ex libro Aliabatl q vocat̃ liber cōpletus in quo admodū paꝝ ꝓficere potui.Nā vocabu loꝝ q̄ ↄtinet quedā neqꝫ greca neqꝫ arabica sunt.ꝛ aliqua greca ꝛ aliq̃ arabica.sed ad latinū modū declinādi extorta ꝛ ob hoc a ꝓpa ꝓlatiōe corrupta.ꝛ vt difficillime expōnis multa dereliq.Et si aliqua ex libris Isahac seu ex alijs a Cōstantino translatis collegi ea perpauca sunt.nā ei⁹ trās latio satis ē mihi suspecta.Insuper ꝛ ex libro de doctrina arabica filij supra dicto de greca doctrina.Ex auctorib⁹ vͦo latinis antiqs.pͦmo ex Plinij secūdi libro ꝺ nāli hystoria qui ↄtinet in.xxxvi.libris fere oiuꝫ reꝝ q̄ in orbe sunt nar rationē.Itē ex libro Cornelij celsi de medicia i.xiij.parti culas diuiso.hic Corneli⁹ a dicto Plinio cōmendat̃.Deiñ ex Cassio felice qui ꝛ ipse a Cornelio multū extollit̃.q cō tinet tractat⁹ duos de practica.Et ex sex libris Theodori prisciani de medicia a quo dicta sunt theodoricō antidota Et ex Passionario Gariponti.Sꝫ qꝛ liber ex epistola.G. ad Glauconē ꝛ ex libris Pauli ꝛ Alexan.ꝛ Theodori cō posit⁹ ē pauca mihi contulit.Itē ex antidotario vlī qꝺ de multis antiquis aggregatū perutile in multis extat.Et ex butanico de simplicib⁹ medicis.Itē ex alio quodaꝫ libro antiquo de simplicib⁹ medicis in hac re copioso:qui licet titulo careat:ab auctenticis non dissonat auctorib⁹.Silr̃ ꝛ ex macri libro versib⁹ edito.Sꝫ ꝛ ipse a Plinio ꝛ Dyasco ride sumpsit:qꝺ edidit.hi medicinales.Preter hos oēs ꝛ ex vegetij libris q̃tuor de mulo mediciaꝝ.Et ex Herodij libris duob⁹ de eadē re.Et ex Paladio ꝺ agricultura. Itē ex libro Ysidori ethymologiarū.Nec his solum ↄtēt⁹ sed ad diuersas mūdi ꝑtes per sedulos viros indagare ab ad uenis sciscitari nō piguit vsqꝫ adeo ꝙ per montes arduos nemorosas ↄualles campos ripasqꝫ sepe lustrando aliqñ comitē me feci cuiusdā anicule cretēsis admodū sciole nō mō in dignoscēdis herbis ꝛ nomib⁹ grecis exponēdis.ve rū ēt in ipsis herbaꝝ virtutib⁹ secūdū Dya.sentētiā expli cādis.Oia tētaui ꝙ̃ꝫtū igenij mei paupertas sineret vt op⁹ efficeret̃ excultū.Sꝫ frustra laborat vesana mortalitas si quid ad ꝑfectioneꝫ vsqꝫ adducere sperauerit quod solius diuinitatis existit.

t

Riplici existēte oiuꝫ mediciaꝝ simpliciū genere plātaꝝ videlꝫ aialiū ꝛ mineraliū nō satis ad coꝝ cognitionem solis scripturis initendum deputauerim ꝗn frequenti visitatione ac diligenti iuestigatione ad id stu diū ipendat̃. ꝙ̃ꝫ maxie circa plātaꝝ distātias.Nā nō soluꝫ etates quadripartito anni tꝑe mutāt faciē.Veꝝ in diuer sis regionib⁹ sitibusqꝫ terrarū accidit que eedem sunt spē ꝓrsus alie reputētur.Aliter nāqꝫ cultis aliter siluestrib⁹. alr̃ i cōuallib⁹ ꝛ cāpestrib⁹ hūidis vel·locis.alr̃ mōtuosis ꝛ aridis alr̃ vmbrosis.alr̃ apricis variāt̃ tā effigie ꝙ̃ꝫ effectu. Quapꝑ i colligēdis ipis ꝛ eaꝝ ꝑtib⁹ multū iterest.Oia q dē plātaria plena maturitate legēda sunt.Tenera nāqꝫ et adhuc ortui vicia nimio crudoqꝫ hūore domināte q̃si in fantili etate ibecillia virib⁹ existūt.Sꝫ ꝛ arescētia senectu ti vicina vt succo sic destituta vitari opꝫ.at media ēt robu sta etate veluti in iuuētute quadā predita virib⁹ ꝓferunt̃. Porro alio tꝑe flores alio folia alioqꝫ semia colligi alioqꝫ radices euelli oꝫ:ēt alio exucari.Nā radices ꝙ̃ꝫdo folia ca dere icipiūt vt Dya.iubet effodi . Cetera vt iā dcm̄ ē plēa i maturitate petant̃.Hoc ēt cauendū idē iubet ne vetusta radice plante accipiant̃.ꝓsertim cū quedā bis in anno ger minēt ꝛ floreāt.quedā nihilomin⁹ tēpestiuius q̃dā vͦo se rius q̃dā breuiori tꝑe q̃dā ꝓlixiori maturescāt floreāt ꝛ se minēt.q̃re nō oia vno eodēqꝫ tꝑe rite colligi poterūt. Sꝫ qñ ꝛ q̃lr̃ colligere oꝫ reponere ꝛ ꝯuari nec non ꝛ opatiōes circa hꝯ a dya.i ꝓhemio ꝛ i.xxviij.azaraui ꝛ buchasim.ꝛ ēt i hoc oꝑe determinatū habes.Ceteꝝ que scripto plene mādari nō poterāt studioso ꝛ sagaci igenio reseruant̃.

d

Iuersitas ꝓlationū apud nationes exigit diuer sas litteras per quas ille ꝓlatiōes ꝓnunciari pos sint:quo fit ꝙ arabes aliquas litteras hn̄t quarū vocib⁹ nec in nostro ydiomate indigem⁹ nec nostris litte ris exꝓ̄mere possum⁹.silr̃ aūt ꝛ greci.Et qꝛ multa sunt vo cabula ab his linguis expōne idigētia que nostris litteris scribi nō pn̄t ꝓposuerā aliq̃s figuras i nostris litteris ad dere quib⁹ ea vocabula vbicūqꝫ exꝓ̄mi possent. Sꝫ nihil est qꝺ i manib⁹ scriptoꝝ ꝯuari possit illesuꝫ:q etiā nostras litteras ꝛ vsitatas corrūpunt.q̃propter id ꝓpositū omisi. statui tñ aliq̃ ꝑꝑ vitatē litteris arabicis ꝛ aliq̃ grecis iscri bere vt sciētes ēt linguas scirēt qd essent ꝛ q̃lr̃ ꝓferri de beāt.Sꝫ nec puto hoc satis tute scriptorib⁹ accōmodatū. duas tñ lr̃as que latinitati desunt sic de ipsis vocalib⁹ eas facim⁹ ita visuꝫ est mihi illas vocales qñ i cōsonātes tran seunt aliq̃lr̃ imutare.Nā.I.cū est ↄsonās scribere suadeo descēdēte a linea in hūc modū.I.V.vͦo silr̃ qñ ↄsonantis voce fungit̃ i hūc modū describi vellē iūctis videlꝫ lineis iferi⁹ i acutū angulū.hoc eni valde necessariū in hoc opere apparebit.aliq̃ ēt suꝑ singulas litteras de ↄueniētia ꝛ di stantia quas hn̄t dicte lingue in illis litteris ad nostras ꝓ scribā.¶ Sciēdū ē ꝙ.a.littera que pͥma i serie apud quā plures gētes ordināt̃:quā arabes alif vocāt sepissime apꝺ eos sonat.a.iterdū tm̄.e.vt elkli.lelmelik qꝺ est dictu co rona regia ꝛ est mellilotū sic ꝓferunt:ꝛ tñ ꝑ alif scribūt vt vides in.ij.canonis Auicēne.Aliqñ sonat.I.vñ iterdū di cunt ille ꝛ scribūt alla qꝺ ē de⁹.Aliqñ sonat.o.vel.u.vt hr̃ i eodē libro vsnee ꝛ ēt vsnen ꝛ buchuē:q̄ oia scribunt̃ i lr̄a alif.ꝛ ab ea icipiunt. distiguūt tñ hoc totū ꝑ certas notas. Grecū vͦo alfa i nulla a nr̄o.a.differt ꝑtāte.

Banatib al's akantib vl' alcutub vl' cutub seu cutubut. arabice spēs sunt melancolie apud Auic.libro.iij.capitulo decimo.

Abaꝝ expōit Step. qꝺ est arabice plūbū. albar al's abar tamē vocatur.

Abcella expōit̃ i ātiqs synōimis.i.agrionia

Abel in scꝺo canonis Aui.exponit̃ ꝙ est fruct⁹ iuniperi qꝺ nō est veꝝ.nā granū iuniperij dr̃ habharhar.Hab eni cū aspiratiōe est fruct⁹.hoc āt sine aspiratiōe scribit̃ i lr̄a alif,

fructꝰ vͦo arabice vocat̃ fakebe ⁊ atthaniar. Preterea ĩfrꝰ
scribit̃ ab. A.ca.ð iunipo ꝙ vocat̃ barbar. Est autẽ abbea
sauina: vt pʒ per Serapionẽ suo capit. apud concordiã eiꝰ
cũ Aui. deficit tñ Aui. in scðo areola mẽbroꝝ expulsionis.
est autẽ in arabico post aureolã mẽbroꝝ capitis sic. mem-
bra expulsionis prouocat vrinã ⁊ mẽstrua ⁊ eycit fetum ⁊
educit sanguinẽ ⁊c. Opationes tamẽ iuniperi ⁊ sauine cõ-
ueniunt. sed sauine fortiores sunt.
Abestus vel abesti in antiquis libris reperit̃ sepe. ⁊ ẽ corru-
ptum grecũ pro calce positũ. naʒ abestos grece ẽ calx. ab-
capl'o.io. estos vero est gẽma quedã. Plinius libro. xxxvij. Ubi de
gẽmis tractat. In archadie inquit mõtibꝰ nascit̃ hec gem-
ma coloris ferri aliqñ ab eodẽ sede vocatur.
Abnelcateʒ arabice est alumen affor vt apud Serapio. ca-
pitulo de asnen exponitur.
Abnus arabice ebanus arbor cuius lignum est interius ni-
grum extra vero subalbidum notum.
Abogebarã arabice scarabeꝰ. vt ĩ libro de doctria arabica.
Abokessus ara. ẽt scarabeꝰ vocat̃ vl' spẽs eiꝰ vt eodẽ libro.
Bucaro Abrioch aque exponit Aui. ꝙ est medicia persica. ⁊ sonat ĩ
arabico vas aque. s. quoddam genus ydrie.
Abricon. vel vt qdã noiant quintinos falso tñ. est id ex quo
fit ypoquistidos vt Dyas. ca. de ciseos de quo ĩfra ĩ ypo.
Abrungi ara. ẽ granũ quoddã laxatiuũ quo caremꝰ cꝰ capl'ʒ
in Serapione inuenies. qñcũqʒ aliqð nomẽ arabicũ desi-
nit in. g. dʒ ꝓferri ĩ. g. eo sono quo sonare facimꝰ. J. litteraʒ
sequentẽ. non quo sonat. o. vel. u. sequentibꝰ. ⁊ ꝓpterea bñ
scripsit trãslator Auic. in talibꝰ vocabulis ĩ. lrãʒ post. g. vt
sonum eiꝰ ꝓpe exponeret̃: q̃uis ĩ. nõ ðbeat esse. vt si dicis
dorõigi ꝓ dorõig. ⁊ abrũgi ꝓ abrũg. sceitaragi ꝓ sceitarag.
Abrotanũ nõ aprotanũ vt quedã synonima greci abrotanũ
vocant vel auroton. U. ꝯsonante ꝓ. b. quo carent. Arabes
kaisum abrotanũ vocãt. sed leuisticuʒ keisim vel kaisim.
Dyas. abrotanũ qð multi eradiũ vocant falso supple. nam
alia herba est aut gliriatomõ est femina cuius fructex est
arbori similis cũ albis folys ⁊ minutis ⁊ diuisis sic̃ erifion
circa ipsam florẽ hʒ aurosum ⁊ in estate nascens odoratuʒ
cũ aliq̃ grauedine. gustũ hʒ amarissimũ. Tale vͦ ẽ sicleũ
abrotanũ. Est ⁊ alterũ genꝰ qð masculũ dr̃ fructice sarmẽ-
li.zi.ca. tosuʒ semẽ hñs minutũ sic̃ absintbium multũ nascit̃ in ca-
io.in fi.⁊ padocia ⁊ in certis regionibꝰ ⁊ ĩ ciuitate ripia. Plinꝰ. duo-
cap.zi.ĩ rum traditur generũ cãpestre ac montanũ. hoc feminã il-
fi. lud marẽ itelligi volumꝰ. amaritudo absinthy in vtroqʒ
sponte ꝓuenit cacumine suo se ꝓpagat ⁊ cetera vt Dyasc.
arabes kaisum abrotanũ vocãt. sʒ leuisticũ keisiʒ: ⁊ si kai-
Abscintiuʒ greci tñ cũ. p. lrã apsinthiũ)(siʒ dicis ñ refert.
⁊ sine. c. scribũt. arabes vͦ. p. lrã carẽtes. f. pro ea ponũt et
assinthium dicũt. vocant ẽt ⁊ yebeb ⁊ kauiʒ: vt in libro de
doctrina arabica. In regali vͦ disputatiõe Hali vocat̃ bu-
lulengeri. sed nec grecũ neqʒ arabicũ est. Dyas. absinthiũ
est notũ cuiꝰ ꝓbabiliꝰ est ponticũ ⁊ capadociũ nascens in
montibꝰ. vnde nomẽ accepit a terra ⁊ ĩfra. ⁊ postea aliud
absin. marinũ qð qdẽ erifion vocant tenuis fructu ac seie
a supra dicto ⁊ angustioribꝰ folys. neqʒ simpl'r amarũ sed
odoris grauioris atqʒ stõaci vexabile. ⁊ ĩfra. ẽ tertia spẽs
absinthy qð appellat̃ sandonicũ in sandonica regiõe na-
scens apud galatharũ alpes subamaꝝ atqʒ nõ ita spissuʒ
li.27.ca. semẽ hʒ vt supiꝰ. sed vnã cũ eo hʒ ṽtutẽ ⁊ similẽ erifion ⁊c.
7.⁊.8. Pli. sunt eius plura genera. sandonicũ appellat̃ a ciuitate
gallie. ponticũ a ponto vbi pecora illo pinguescũt ⁊ ob id
caplo.8. sine felle reperiunt̃. neqʒ aliud prestantius multũ ytalico
amarius sed medula pontici dulcis ⁊c. ⁊ ĩfra. Est ⁊ absin-
thium marinũ qð quidã erifion vocant angustius priore
minusqʒ amarũ stõ inimicũ. aluũ mollit pellitqʒ animalia
ĩtraneoꝝ ⁊c. S. vͦ vr̃ velle scea quartã esse absinthy spẽʒ
quã quidã sandonicũ putãt. liber antiquꝰ de simplici me-
dicina. q̃tuor sunt eiꝰ spẽs est andonicũ. gallicũ. marinũ. et
ponticũ a ponto regione dictũ qð est melius: ⁊ ẽt hoc pon-
ticũ est id qð arabes romanũ vocãt. Aui. ponit opiones ð
spẽbꝰ eius ⁊ noiat eas a regionibꝰ: ⁊ vr̃ velle ꝙ nabati qð
est orientale sit ex spẽbꝰ scea ⁊ susin. ⁊ cartense extollit ĩ bo-
nitate: ꝙ aũt habetur exiccat caput ĩ arabico ẽ alleuiat ca-
put. sed ipsius succꝰ facit sodã. ⁊ vt scribit̃ ꝯfert ꝓfocatiõi
ĩtrinsece. arabes habẽt ꝓfocationi fungorum.
Absius exponit. Auicẽ. ꝙ est medicina karmena ⁊ ꝑsica. in
arabico tamen scribitur abũchal.
Abs. apud Dya. est quedã spẽs cassie lignee in capi. quod in-
cipit cassia fistula de qua infra in capitulo.
Abuligise exponit Aui. ꝙ est lactuca asini ipsãqʒ describit
⁊ dicit vocari simaren sicut est in arabico. ⁊ sincaren ⁊ dic̃
ipsam hr̃e tres spẽs. de ea q̃tuor fac̃ capi. vnũ qð dictũ est.
aliud qð ĩcipit lactuca asini. tertiũ qð ĩcipit simarus. q̃rtũ
qð ĩ arabico scribit̃ bearfilus. hec aũt plãta fm suas spẽs
vocatur a Dya. anchusas de qua infra in an.
Acacalis. Step. in synonimis puto inqt spẽm tarfe ⁊ tarfe ẽ
Acacia grecũ ẽ a kakia dicta. nã greci. c. lit-)(tamariscus.
terã nõ hñt. sil'r ⁊ arabes ⁊ kakia dicũt. Dyas. acacia ex fru-
ctu fit arboris spinose que maxie in egypto nascit̃. hic fru-
ctꝰ velut oliua premit̃ ⁊ succꝰ in sole siccat̃. est igit̃ optima
acacia que est lenis ⁊ subrufa suauitate odore subacida et
gustu valde stiptica. hec. n. maxie ð ĩmaturo fructu ꝓmit̃.
Nã nigra de maturo fructu fit vel coctura ⁊c. Pli. acacia lib.z4.
fit in egypto spiosa arbore alba nigraqʒ. Itẽ viridis q̃ lõge cap.iz.
melior est prioribꝰ fit ⁊ ĩ galatia teterrima spinosiore arbo-
re semẽ oiuʒ lenticule. minor tñ ⁊ grana ⁊ folliculo. colli-
gere autũno succꝰ ex folliculis aq̃ celesti ꝑfusis mox ĩ pila
tusis exprimit̃ ⁊ in sole densatus in pastilos redigere. fit ⁊
ex folys minꝰ efficax ad coria perficienda semie pro gala
vtunt̃. In libro vͦ Serap. ex ṽbo Dyas. habetur ꝙ fit ex
spina cꝰ magnitudo ẽ sic arboꝝ ⁊ hʒ semẽ sic̃ lupinꝰ ĩ vagi-
nis ⁊ florẽ albũ. Tãdẽ dicit ꝙ est arbor gũmi arabici. In
ceteris cõcordat cũ Pli. Aui. vͦ dicit ipsaʒ esse succũ alcar-
ti. Nos vͦ tali acacia carentes de fructu prunellarũ silue-
striũ succo expresso ⁊ decocto ad spissitudinem facimus ⁊
inuenitur in ea efficacia. Step. acaquia scripsit.
Acalantia. A vepribus assueta dicta ab acãte greco ꝙ ẽ spi-
na. Quidã luxinã qdã carduellũ vocãt. Pli. vt infra.
Acalãtos. g. carduellus albꝰ. aly acantos dicũt vt ĩfra.
Acalife vrtica. apud Dya. ꝓmo capi. ⁊. e. grecũ verũ cõi ser-
mone vocat̃ apud eos knidi. qdã tñ corruptũ igridã dicũt
dr̃ ãt a knismos qð ẽ pruritus. Step. in synonimis acalife
euagna ẽ drisuʒ nõ ẽ arabicũ. nã amure ẽ vrtica arabice.
Acalta. Pli. ꝓxima est violis cõcolori amplitudine. vincit lib.zi.
numero folioꝝ marinã quinqʒ folioꝝ nõ extẽdẽtẽ. eadeʒ cap.6.
odore superat̃. est eni grauis odoris acalta ⁊c. lib.z4.
Accamerẽ ẽ spẽs sãbuci siluestris apð Pli. vt ĩfra ĩ sãbuco. cap.8.
Acanos. Step. ĩ synonimis ⁊ ẽ herba dcã efferenũ agreste.
Acantuos infra machantos.
Achãta. g. spia. ꝑ. k. meliꝰ scribit̃ vt grecꝰ. latini achanti dñt.
Achanta haning expõit Step. ꝙ ẽ spia iudayca. ⁊ ẽ suchaa
Achantis leuce. Dya. siue vt latini spina alba.)(arabice.
nascit̃ in montibꝰ atqʒ siluestribꝰ locis ⁊ viridia folia hʒ
vt cameleõta alba sed angustiora ⁊ albidiora ⁊ aspa ⁊ spi-
nosa virgã cubitis duobꝰ longã in grossitudie minoris di-
giti. Interiꝰ inanẽ. hñs in sũmitate capitellũ spinosum sic̃
echinꝰ marinꝰ. ĩ. ericius ⁊ oblongũ florẽ hʒ purpureum in
qbus capitibꝰ semẽ ẽ ginco sil'e: sʒ rotũdũ. In libro vͦ an-
tiquo cardui sil'e: sed rotũdius ⁊ minutiꝰ ⁊c. Hoc dr̃ arabe
bedeguard vel vt meliꝰ bedeoard de quo infra ĩ be. vid.
capitulũ Dyas. qð dictũ est in capitulo Serap. ⁊ A. de be-

doard: ꝛ videbis ꝙ idē dicunt. Step. in synonimis acanta
leuci ē spina alba ꝛ est bederade voluit dicere bedeoard.
In libro antiquo reperi ꝙ vocatur echinum.
Achantis arabica. Dya. sil'is est superiori. sed acāti leuce na
scit̄ spiosa ꝛ alba ꝛc̄. Est qđ ab. A. ꝛ Serapi. dr̄ suchaa de q̄
Acantis egyptia iueit̄ i pratica Alexandri in (ifra in su.
ꝯfectiōe colliri ad tingenda leucemata puto ꝙ sit idem
ꝙ achantis arabica.
Acantho chyros grece spinosus porcus ab achāta qđ ē spi
na ꝛ chyros porcus. oīa hec que ab acātha qđ est spina ve
niūt. p. k. ꝛ th. meliꝰ scribūt̄ vt supra vidisti i achāta greco.
Achantos seu achantinos Dya. grece melāfillos aut pede
rota dr̄. nascit̄ i pietibꝰ ꝛ i locis lapidosis ꝛ hūectis. Eius
spēs due sunt. altera spiosa ac breuis alia tirsosa. Melafil
los dr̄ eo ꝙ folia nigra hebeat ꝛ pinguia ꝛ valde diuisa sic
eruca longiora ꝛ latiora. virgas hꝫ duoꝝ cubitoꝝ in gros
situdine digiti ꝛ i capite virge ipsiꝰ hꝫ folia minuta i q̄ ca
put est vt cardus coloris iacinti flos est albus ꝛ semē co
loris mellini cū radice mucilaginosa ꝛ rufa ꝛ lōga ꝛc̄. ꝛ in
fra. est ꝛ alia agrestis sil'is coliuio spinosa sed breuior. a su
pradicta ꝛc̄. Plini. est vrbana herba elato longoqꝫ flore
li. zz. ca. 9. i pnᵒ. ꝛ cap. zz. circa medium, crepidines marginū assurgentiūqꝫ puluinoꝝ thoros vesti
ens. duo sunt genera aculeatum ꝛ crispum ꝙ breuius alte
rū breue ꝙ aliqui pederotē vocāt. ali melāfillū. Itē alibi
post sermonē de yrigo. sic ingt acanō erigiō ascribāt spino
sam breuēqꝫ ꝛ latā herbā spinosisqꝫ laterībꝰ ꝛc̄. ꝛ ifra. ali
erigē falso eadē putauerūt esse ꝛc̄. Reperi in libro greco
hystoriato herbā depictā: vt hic describit̄ flore albo pede
ros vocatā. Itē alius liber antiquus hystoriatꝰ. achantū
ali dicunt melanfillō. ali pedereon. nascit̄ in locis ame
nis ꝛ aquosis necnō ꝛ petrosis. folia hꝫ paulo maiora lactu
ce scissa sic̄ eruce. viditate subnigra caulēꝫ hn̄s lenē duoꝝ
cubitoꝝ longū grossum ad digiti moduꝫ. in supiori pte ad
sūmū capitis hꝫ folia minuta sublōga iter que nascunt̄ se
mina in modū pistaceoꝝ ex qbꝰ flores subalbidi emergūt
caput illiꝰ herbe tirso sil'e ē radices eiꝰ molles flaccide glu
tinose longe gustum afficiunt vrentes ꝛc̄. In. vi. S. de sim
plici medi. achanis scribitur.
lib. z4. cap. iz. Achantion. Pli. greci sic vocāt herbā quādā similē spie al
be minoribꝰ tn̄ foliis multo aculeatis per extremitates: ꝛ
velut arāeos altitudine obductos qua collecta ēt vestes
quedā bābacinis similes fiunt in oriente ꝛc̄. Step. in syno
nimis sequere scome est dicta.
Achātus arbor i egypto sp frōdēs sic dicta qꝛ spis ē plena.
In qdā libro antiq repi ꝙ ē arbor mire. sꝫ ratū non hēo.
Acapnū mel. i. sine fumo in antidoto adriano Acharnis vel
habarnis grece piscis dictus acema.
Acharistum. i. sine gr̄a vel sine remuneratiōe. Nā karisma
grece gr̄a dr̄. sic voluit nominari opiatā quidā auctor eiꝰ
eo ꝙ opationi eiꝰ grates cōdigne non reperiant̄.
lib. z5. Acharō quidā sic vocant herbā anagallus Pli. ifra in ana.
cap. ii. Acapos grece. i. sine fructu sic dicitur quedam species liba
in pnᵒ. notis. ꝛ quedā edere vt suis locis patebit.
Achates lapis qdaꝫ circulis nigris ꝛ albis variatis. Alexā
der in confectione ydrocollirii.
Achauē apud Serap. scribit̄ vchuē: sed in lr̄a alif scribitur
achaubā ppie pferri debet. est hec herba que a Dya. vo
cat̄ ptthemon siue leuchāthemō aut amaracum ꝛc̄. vt ifra
i pertemō i virtutibꝰ ꝯcordat cū. A. illo capi. ꝛ cū Serap.
ca. de achaue ex s̄mone Dya. Itē Aui. i descriptiōe tertia
trociscoꝝ andaracō igredientiū i tiriaca magna. amaracū
ingt. i. alacoen alba. Itē Dya. in quadā ppatiōe adipis po
nit amaracū. Et in libro. Serapi. de simplici medicina eo
dem loco ex vbo Dya. habet̄ achauē. Cū quererē diligen
ter de esse huius plāte arbitratus sum ex descriptione eius
ipsam esse quā matricariā dicimꝰ cꝰ flos sil'is est flori cāo
mile. ꝛ ob id querēs a quadā saracena de alef ostensa ma
tricaria qual'r vocaret̄ respondit uchuē. ꝛ iteꝝ querēs a q̄
dā alia alteriꝰ regionis respondit cahauem aliqn̄ achauē
aliqn̄ alachuē vt in. vi. S. de simplicibꝰ medicis vbi ala
choen scribit̄. ꝛ in aliis inuenit̄ in diuersis locis sed idē ē.
Constantinus vō dicit ipsaꝫ eē cotulā forte ppter sil'itudi
nē floris. sed falsum est. Nam cotula vocat̄ bihar vt infra
patebit. porro quomodo cotula hꝫ folia sil'ia foliis coriā
dri vt. D. dicit habere hanc herbā: tā in antiqua trāslatiōe
de ptemō q̄ꝫ in Serap. de achauē. ꝛ coriandrū hꝫ folia si
milia foliis capilli veneris vt Dya. ca. de capillis ꝙ adian
tum vocāt vt infra in adi. ꝛ ob hoc capillus vener̄ vocat̄
apud arabes coriandrū putei lege amaracū infra cuꝫ hoc
ca. Itē in Dya. arabico libro pmo sencha et amaracinū. ē
deben alachauē. i. oleū de achauē ꝛc̄. Itē idem in libro. iii.
barthemō. b. ponēs p. p. littera qua carēt arabes. sunt igt
qui vocant eam amaracū ꝛ ipsa est alachauē. Step. i syno
nimis ptemō ē acuauū. ēt alibi p acauē scribit.
Acedula. hoc nomē multis herbis attributuꝫ ē in diuersis
regionibꝰ. nā acetosa sic vocat̄. Et aliam sic vocari vidi. ꝛ
illa q̄ aleluya dr̄. ꝛ Macer semperuiuā sic nominauit. Tā
dem omnis herba acetosi saporis etiam sic vocari potest.
sed proprie de acetosa dici reor de qua infra.
Acedonicū vel acidū acetosum. Alexan. ca. de polipo.
Acelea vl' acilia. ē psilotrū s̄m. D. vt infra i imospone.
Acerina. piscis que et orphos dicitur vt Alexander de do
lore oculorum ex humoribus calidis.
Acer arbor glādifera cuius genera. Pli. plurima dic̄ eē. Et lib. 16.
ingt ꝙ pcipui candoris vocat̄ galicū. alteꝝ crispo macu cap. 16.
larū discursu ad sil'itudinē caude pauonis crassiuenīū vo
cat̄. greci. situ discernūt campestre enim candidū ē nec cri
spum qđ alinō vocant. montanū vero qđ crispius duriusq̄
qꝫ. tertiū vō zigiā rubēte scissili ligno cortice liuido ꝛ scra
bro. hoc aliq generis esse malūt proprii. ꝛ latini carpinum
appellant pulcherimum vō ē bruscū multoqꝫ excellentiꝰ.
Aceris palea vel purgamentum maxime milii.
Acesion al's acesim vocabant qdā spēꝫ crisocolle īfra i cri Pli. 23.
Acerabulū nom̄ ē mēsure quartā ptē emie ꝯti)(socolla. cap. 5.
nentis. ꝛ ē s̄ꝫ Ysidoꝝ. xii. ꝫ. appendēs. acietabulum aliqn̄
scriptum inuenitur. antiqui quidam exposuerunt quātuꝫ
testa oui capere potest est acetabuli mensura.
Acetosa apud. A. ideꝫ est qđ lapatiū apđ. D. qđ pꝫ si legant̄
vtriusqꝫ ca. ꝛ per Sera. ca. de acetosa. verū hoc nome ace
tosa ppie ꝯuenit illi spēi agresti que acetosi ē saporis que
nō vr̄ fuisse cognita ab Aui. cū dicit ꝛ nō ē in siluestri sicut
dicūt acetositas. quasi dicat. quā nō noui. Dyas. quattuor
dicit eius species vt infra in lapatio.
Achilea liber antiquus de simplici medicina. ē mile folium
qđ greci mirofylon vocant. sic dicta eo ꝙ Achilles ipsam
iuenisse dr̄ ꝛ ea telefon sanasse ꝛc̄. Pli. vō eadē dic̄ ꝛ vltra lib. 25.
hoc. hanc ingt aliq panacē eradeā vocāt. ali sidentē. sꝫ fal cap. 5.
so. hāc apđ nos millefoliū vocāt. cubitali scapo rāosaꝫ mi
nutioribꝰ foliis q̄ꝫ fēiculi vestitā ab imo. aliq verā achileā
eē scapo ceruleo pedali sine ramis ex oi pte singul' foliis
elegāter vestitā. ali q̄drato caule capitibꝰ marubi folio q̄r
Acinꝰ. Dya. herba cū foliis ꝛ seīe miutis quā m'lti (cus ꝛc̄.
in corona componunt. similis est ozimo sed a superiore et
odorata quam multi in ortis seminant.
Acinū vue granū. siue botrus ipse totus vel iteriꝰ eiꝰ granū
qđ est semē qđ giganta grece dr̄. acinatiū vō ab acinis ipꝫ
dicitur residuū racemorū expresso musto ꝙ ꝛ vinatia dr̄.
Acitabulū si reperiat̄ idem est qđ acetabulus đ quo supra.
Achiron. grece palea.
Aclas grece pirastruꝫ pirū siluaticū liber de doctria greca.

Aclis.g.vlcus quoddā oculi vt infra in vlcus.
Aconeutos grece indigestus cibus.liber de doctrina greca.
Aconilithos grece cos.i.lapis in quo acuitur ferrum.
Aconis patromos.Ste.rasura eris scale eline.
Achonitū.g.plāta q̄ ab.A.dr̄ strāgulator. cꝰ due sīt spēs vna
vocat̄ strāgulator adib.i.lupi:quaꝫ Dya.vocat licocthe/
ron.nā licos grece.lupus.alia strangulator leopardi q̄ vo/
lib.25. cat̄ a Dyas.elifonō.⁊ a Plini.thelifonō.⁊ Joā.Sera.ca.ō
cap.9. mitridato circa p̄n^m dicit ꝙ aconitū est strāgulator adib.
ultra me Dya.aconiti duo sunt gñа.eiꝰ vnū ē qd̄ vocat̄ licocteron.
dium. nascit̄ multū i ytalia in montibꝰ iustinis. vario colore ab
altera folia sil'ia plātano hꝫ:sꝫ plus diuisa minora ⁊ nigrio
ra.astā hꝫ didimo sil'eꝫ ⁊ leuē in altitudine cubiti vniꝰ aut
plus semen eius in foliculis oblongis radix eiꝰ est sīc asca/
rida nigra ⁊c.⁊ infra.alterū genꝰ est qd̄ pardaliantes aut
comatus aut mioptonon.aut elifonō dr̄ folia hn̄s tria.aut
q̄tuor sil'ia ciclamis aut cucumeris:sed miora ⁊ aspa.asta
duaꝝ palmaꝝ est longa.radix ē sil'is caude scorpiōis lim
lib.27. pida sīc alaubastros ⁊c.Pli.folia hꝫ ciclamis nō plura q̄t/
cap.3. tuor a radice leuiter hirsuta.radicē modicā camaro sil'em
marino.Quare qdā camaron appellauere.aliȷ teliforon.
arida radix icuruat̄ paulū scorpionū mō caude q̄re ⁊ scor
pion aliqui appellauere.nec defuerūt q mioctomō appel/
lare mallēt qm̄ ꝓcul ex longiq̊ odore mures necat.nascit̄
in locis nudis q̊s aconas vocāt.⁊ iō acōitū dixere aliq ⁊c.
lib. 27. Et alibi carnes aconito tacte gustate pātheras necāt. ideo
cap.2. ꝑdaliātes appellauere qdā ⁊c.Step i synonimis accōitō
pardaliātes expōit ꝑ ara.canaceluemꝰ.⁊ ē dictu strāgula/
Acopuꝫ.g.sic dr̄ medicamē dolorē placās)(tor leopardi.
ab.a.qd̄ sine ⁊ copos qd̄ est labor q̄si sine labore faciens.
Acora.Alex.ē passio in cute capitis facta ꝑua foramia hn̄s
ex q̄bus humor quē.g.ycor vocant fluit. vñ ⁊ ipsa passio
acora dr̄ ⁊c.Cassius felix tineas capitis q̄s .g. acoras vo/
cant ⁊c.Paulus acor subtilibꝰ valde foraminibus cutem
perforans ꝑ que sanies regredit̄ gluctinosa.sil'is v̄o ei pas
sio est f̄m formā quā vocant kiriō ⁊c.ifra in sciron.
Acorus.D.i.herba venerea vel affrodisia vel pipapiū.folia
hꝫ yri sil'ia lata oblonga ⁊ exalbida ⁊ in sūma tensa vel ri
gida ⁊ acuta q̄si gladiolus florē aurosum radices dissil'es
obtortas:⁊ nō rectas ⁊ gēiculatas nodosas morsu viscidas
odor̄ v̄o aliq̄tenꝰ suati;semē v̄o hꝫ plenū ⁊ spissuꝫ nigrū et
lib.25. itegrū ⁊ ipsum odoris suauis ⁊c.Pli.sup h̄ addit ꝙ semꝑ
cap.ii. in in aquosis nascitur.⁊c.vocat̄ ab aliquibꝰ gelia;⁊ ab aliȷs
meº. gladiolus palustris arabes huegi vocant.
Acrasia.g.intemperantia ꝯplexiōis corporis.Cassius felix.
Acreta ē clausura vulue mulieris aliq̄ñ sibi connata.aliq̄ñ
accidētalis.Theodorus priscianus ca.de eadē egritudie.
Acrides Ste.virada.
Acrifagia.g.acuta cibaria.Alex.cap.de cura lapidis vesice.
Acrimia.g.acuitas.Alex.ca.de tinitu auriuꝫ.fit ⁊ inquit de
multa acrimia sensibilitatis.i.acuitate sensus.
Acris sapor multotiēs ꝓ acuto inuenitur apud.D.⁊ aliȷs li
bris de greco translatis.vnde acrumina infra.
Acrocordines sunt verucarū spēs vt Oribasius.Jtē Cassiꝰ
felix f̄m grecos tres dr̄ias veruce ponit.acrocordines que
fundate sunt imobiles ⁊ sine dolore.alie v̄o mobiles radi/
ces debiles paꝝ radice adherētes infantibꝰ sepe nascunt̄
aliq̄ñ sua sponte cadunt q̄ cū digito fuerint p̄sse dolorē fa/
ciūt sil'eꝫ morsibꝰ formicaꝝ.vñ greci mirmiceas dicunt.
sunt ⁊ alie aspere ⁊ crispule in sil'itudine sumitatū thimi.
vñ a grecis timeas appellant̄ ⁊c.Grecus akrocordies scri
bit̄.Corneliꝰ.sunt q̄dā verucis sil'ia quoꝝ diuersa sūt noia
vt vicia sunt acrocordona vocātvbi sub cute coit aliqd du
riꝰ ⁊ iterdū paulū aspius coloris eiusdeꝫ. Jnfra.tenue ad
cutē latiꝰidq̄ꝫ modicū ē ꝙ raro fabe magnitudinē excedit
vix tñ vnū eodē t̄pe nascit̄ sed plura maxime q̄ in pueris.
eaq̄ꝫ nōnūq̄ꝫ i hito ꝯsinūt.nōnūq̄ꝫ mediocrē iflationē exci
tāt subq̄ ēt i pus ꝯuertūt̄ archimō ⁊c.Jnfra.i thymō ⁊ ve
Acros.i.acredo Alex.ca.ō tussi.qñ āt ō subito ⁊c.)(rucis.
Acrumina dicunt̄ acuta vt cepe alea ⁊ similia.
Acsin spēs volubilis vt apd̄ Sera.ca.ō lebleb ex v̄bo Dya.
Actea Pli.ē herba graui folioꝝ odore.caulibꝰ asperis geni
culatis semine nigro vt edere bacis mollibus.nascit̄ opa/ li.27.ca.
cis ⁊ asperis ⁊ aquosis locis ⁊c. 7.i p̄nº.
Actis.g.sābucꝰ.kameactis ebulus.q̄si ifima seu hūilis actis:
a kame qd̄ ē ifimū.qui āt dic̄.ebulus ē actis sābucꝰē kame
actis.non vidit.D.cōtrariū dicentem infra in sambucis.
Acti.Ste.i synonimis chaphariarū ⁊ ē portulaca agrestis.
Acupalea apud.D.⁊ alicubi sacupalea ē cinosbatꝰ.i.rubus
Acusticus neruus.i.audibilis.)(canis de q̊ ifra.s.ci.
Acusticꝰporꝰ.i.foramē auris vt Paulus ca.ō egritudibꝰau/
Acus aceris purgamētū frumēti.Pli.acꝰ iq̄t)(riū. lib.18.
vocat̄ cū ꝑ se pisat̄ spica tm̄ aurificū ad vsus.si in area v̄o cap.io.
teritur cum stipula pales maiore terrarum parte papula v̄sus fi.
equorum miliȷ ⁊ panici ⁊ sisime adpludā vocant ⁊c.
Adamas lapis durissimus iter p̄ciosas gēmas ꝯputatꝰ sex
angulos hn̄s ferruginei coloris ꝙ multi.mentiti sunt non
posse frangi nisi cū ircino sanguine aut plūbo ꝙ aurifabri
exp̄ti negant.aliquando adamas magnes vocant.
Adana elfaria ïuenit̄ i pratica Alyabati ꝓ quo hēalfar ⁊ ē au
Adharcis vl' adharce qdā exposuerūt eē)(ricula muris.
carnē marinā.sꝫ.D.nascit̄ iq̄t i galatia sīc spōgia sup terrā
locis saxosis ⁊ aquosis canetis se applicās ⁊ feno. Est aūt
spuma spēs spōgie ⁊c.color.n.illiꝰ sil'is lapidi asiani vl' flo/
ri alcioniȷ.ē v̄o mollis ⁊ inanis ab itꝰ.nascit̄ i stagnis.Jo.
Sera.ca.de morsu ⁊ pūctura venenosoꝝ alladurochi ⁊ ē
spuma q̄ gñat̄ i circuitu cāne in mari ⁊c.Pli.adharcha na li.32.ca.
scit̄ circa arūdines tenues ex spuma aq̄ dulcis ⁊ marie vbi 6.in fi.
se miscēt ⁊c.Ste.i synonimis adharsis vl' adarchion.⁊ est
spuma que circa cānas adunat̄.ē āt medicia fortis abster
siōis cꝰ nāe satis vr̄ appropinq̄re caro maria q̄uis sit aliō
Adanar ē radix arthanite ita hēt̄ i scdo pratice)(ab ea.
halyabatis. Adheher ara.squinantum.
Adhechaꝝ ⁊ adēchari repit̄ sepe i regali dispōne ali.⁊ ē ipꝫ
Adene.g.sunt carnes glādulose vt sunt q̄ prope)(sgnātū.
guttur ⁊ mamille ⁊ testiculi ⁊c.⁊ hꝰ.G.libro ō alimētis.
Adeps antali i regali dispōne est pulpa coloquintide.
Adescatio aliq̄ñ apd̄ Alex.ꝓ dieta siue ꝓ cibatiōe repiūt̄.
Adiantū.D.adiantū siue gallitricon vel politricon folia hꝫ
coriandro sil'ia scissa in sūmitate.hꝫ ramos subtiles duos
longitudine vniꝰ palmi nigros:⁊ nō hꝫ stipitē neq̄ꝫ floreꝫ
neq̄ꝫ semen ac radicē inutilē.nascit̄ in locis vmbrosis ⁊ i
ꝑietibꝰ spelūcarū hūidaꝝ:⁊ iuxta aq̄s ꝯgregatas . ⁊ iuxta
cursus fontiū ⁊c.vt apd̄.A.ca.ō capillo ve.⁊ apd̄ Sera.ipa
est capillus ve.sic nāq̄ꝫ reꝑiȷ vocari apud antiq̊s capi.ve.
Et oia hec noia q̄ in tricon desinūt capillū sonāt.naꝫ trix.
g.capillus ⁊ trica capilli.Pli.xxv.li.gallitricon aliȷ politri
con vtrūq̄ꝫ ad effectū.tigit eniꝫ capillos ⁊ multiplicat:ca cap.2i.
sumq̄ꝫ eoꝝ ꝓhibet.duo eiꝰ sūt gñа.cādidiꝰ ⁊ nigrū breui/ v̄sus fi.
usq̄ꝫ:maiꝰ v̄o aliqd tricomanes vocant vtriq̄ꝫ ramulo ni/
gro colore nitētes vmbrosas petras ꝑietūq̄ꝫ aspergēs fon/
tes ⁊ saxa manētia sequunt̄ ⁊c.vt.D.⁊ vt.A.ō capillo ve.
⁊ ꝙ pugnātes gallos ⁊ ꝑdices se comedentes fac̄.Corne.
celsus herbā trixa in pleuresi laudat quā puto hāc eē.A.
vocat ipaꝫ herbā berseguiscē ⁊ coriādrū putei ob sil'itudi/
nē folioꝝ.Alex.ca.de casu capilloꝝ circa finē meliꝰ inq̄t.
Est āt si politricō admisceas quā aliq adiātū vocāt ⁊c.po
lis.g.ē plītas ⁊ trica capilli.Jtē galli.g.ē venereꝰ effemina
tus.Moderni v̄o distiguūt diuersas herbas ꝑ hec noia.s.
aliā ꝑ capillū ve.aliā ꝑ pollitricū.aliā ꝑ adiātū.aliā ꝑ galli

tricū.q̄zuis tres p̄me spēs proxime virtutis sunt.
Adib ara.est lupus vel spēs lupi.ꝙ sit lupus vr̄ per hoc qḋ
scriptū est supra in acconito ex ꝯcordia.D.ꝛ.A.ꝙ sit diuer
sum vr̄ p.A.ca.de cane rabioso.Nā postq̄z narrauit dispó
nes canis rabiosi ait.ꝛ adib deterioꝛ est eo:ꝛ supra.ꝙ ex lu
pis est in q̄ztitate eius in libꝛo de doctrina arabica iuenio
lupum his vocari noib⁹ seb.aha.ꝛ chub ꝛ adbib ꝛc̄.
Adibic ꝛ dabic.A.in ca.de cura scrofularū viscus q̄rcinū ē.
Adhil vel adhael in pratica habē mesue cōmendat̄ valere
visui.nescio an sit ꝙ in Sera.de simplici medicia vocat̄
athel q̄ est arboꝛ similis tamarisci que visui ꝛ laudat̄.
Adilios exponit Ste.ꝙ ē spēs.sanguis drac.ꝛ est grecum.
Adipsa apud.D.vocatur lgiricia ca.ḋ glicoꝛiza:ꝛ ē ei⁹ expō
non sitiens ab.a.ꝙ est sine ꝛ dipsa sitis.eo forte ꝙ valz siti.
Adoꝛ.genus est farris.ide adoꝛeus panis q ex eo fit.
Adrianū est opiata ab auctoꝛe dicta in antidotario vl̄i.
Adrion.inuenio ꝙ est squinātū.aliqui v̄o exposuerūt ꝙ est
affodillus.sed non est ratū.de hoc ifra in aladrion.Ste.v̄o
in synonimis.irrigeron est adrion.pōt aūt eē ꝙ erigeron ꝛ
irigeron sunt idē.eo ꝙ q̄zuis greci ita lr̄az cū sono de i.ꝓfe
rāt.latini tñ sp sono ḋ.e.ꝓferūt.Ste.forte imitat⁹ ē grecū
ī ꝓlatiōe de erigerō quā ifra videbis ꝙ ē cardus bñdict⁹
Adris.g.asper vt in lib.de doctrina greca.
Adrimia.A.de hac medicina facit ꝓpꝛiū capl̄z.gd sit igno
ro.vr̄ tñ ꝯuenire in aliq̄bus v̄tutib⁹ cū ciclamie.Nā addu
cit.D.in testimoniū in ea dicēs.Jtē Dya.cū mulier tangit
montanū ꝛ sibi supponit ilico aboꝛtū facit.Et Dya.de ci
clamie inq̄t.dr̄ ꝙ si sup radices ei⁹ mulier p̄gnās trāsierit
aboꝛtū fac̄.itelligo pere.ḋ ciclamie ꝛ artbāita infra dicet̄.
Adrimulon sic describit̄ in.y.Auic.sed in arabico scribit̄ an
drosaron inq̄t est medicia q̄ vocat̄ bipēnis ꝛc̄.liber de
medicina antiq̄ bedisçarō qḋ appellat̄ elicinus ex vtraqz
p̄te acutū.h⁹ fruticis semē coloꝛē rubeū hz q̄ueādmodū
bipēnis quā greci pellatiā vocāt ꝛc̄.neqz cū ħ noui gd sit.
Aedyonela expōit.g.Ste.p̄ ara.cadite leiel vtrūqz ignoꝛo.
Aethyopis.Ste.est spēs busani ꝛ cinami ab epythopia.
Aemacameleātos Ste.sanguis ecy vocatur anil.
lib.16. Aegida.g laricis spēs q̄ femina dicitur vt infra i larix.Pli.
cap.40. Aegilops f̄m Plini.est spēs arboꝝ glādiferaꝝ ifra i pāos.
in p̄n°. Afacatē Pli.est planta admodū tenuia folia habēs ꝛ pusil
lib.16. la.altioꝛ lenticula ē siliquas maioꝛes fert in quib⁹ tria aut
cap.9. q̄terna semina sunt nigrioꝛa ꝛ madidioꝛa ꝛc̄.
lib.27. Afaso exponit Stepha.in synonimis ꝙ est asarum.
cap.5. Afimerinos dicit grec⁹.nos anfimerin⁹ exponit̄ q̄tidian⁹.
Afie thasia grece.mel marinū vt in libꝛo de doctria greca.
Affidegi infra in cerusa ꝛ in espidagum ꝛ in affidegi.
Afiratos ꝛ azimos.g.infermentatus azimus.
Afodillus qui ꝛ albutium dr̄.vulgariter dr̄ a q̄busdā poꝛa
go ob similitudinē folioꝝ.Quidā centū capita vocauerūt
lib. 21. sed alia planta est vt infra in ce.Plini.Theofrastus ꝛ Pi
cap.17. tagoꝛas altericon vocauere.radicē vero sphodilion.Ho
merus mētionē facit.radix eius napis modicis sil̄is ē ne
qz alia numerosioꝛ.lxxx.simul aceruatis sepe bulbis.cau
lis ei⁹ cubitalis ꝛ sepe duoꝝ cubitoꝝ folys poꝛri siluestris
sil̄is antericon vocant radicē v̄o bulbo sphodrilon ꝛc̄.D.
herba est oib⁹ nota.folia hz sic̄ poꝛrū virgā lenē quā mul
ti albutium dicunt supra quā virgam semē hz nigrum qḋ
semē ātericō dicūt.radices hz oblōgas ꝛ rotūdas balano
Afforismus.g.est sermo in c⁹ pauca serie virt⁹)(similes.
est magna.vt.H.in cōmēto q̄rti regiminis acutoꝝ sup illo
verbo.acutas aūt passiones flōmabis.vbi inquit hic ser
mo dignus est ypocrate.admiroꝛ aūt q̄re non scripsit euz
in affo.i pauca.n.serie v̄t⁹ ē magna q̄ueādmodū i affo.
Afroton.g.spumeus. Afros.g.spuma.
Afrodisia etas pubes a vener̄ dcā q̄ afrodita dr̄ ide subscri
pta.afrodisia ēt dr̄ vt.D.acoꝛ⁹ herba venerea.l̄ affroditia.
Afrodisia ēt dr̄ q̄dā spēs satiriōis q̄ ꝛ testiculus canis dicit̄
Affronitū.g.est spuma nitri qḋ ara.dr̄ baurach.)(apḋ.D.
Afron Paul.ca.de cura aureū billoboꝛum affron.ꝛc̄.
Affronselinū.g.apud.D.est id qḋ apud.A.dr̄ lapis lune.vt
ex amboꝛū concoꝛdia.D.in egypto tantūmodo iuenit̄ ꝙ
ita creat̄.Ros celestis ad lune claritatē posit⁹ in spēm la
pidis ꝙ specularem vocam⁹ coagulat⁹ ꝯstringere ꝛc̄.hec
enim fit similis gipso limpido qḋ specularis lapis dr̄.
Aful vel aphul.g.in libꝛo simili Almansoꝛi ca.de dysuria.
vbi habet aful almansoꝛ habet iuniperum.
Agalugim exponit.A.ꝙ est lignū indum.aut arabicū.dein
dicit idem ꝙ de ligno aloe scribit̄ a Sera.auctoꝛitate.D.
Reperit̄ nāqz illud capitulū in libꝛo.D.ignoꝛans gd eēt.
ꝛ scribit suo libꝛo.scripsitq̄z ꝛ aliud capitulū de ligno aloe
qḋ incipit xiloaloes.Sera.v̄o quid eēt sciuit exponitq̄z ꝙ
erat lignū aloes.Ste.i synonimis agalosia ē xiloaloes ab
india veniēs.Jtē albany agalugi ē de spēbus ligni aloes.
Jn antiq̄ tñ translatione.D.aloa scriptū inuenitur.
Agapis lapis est in esdra antidoto recipit̄ de quo apud.D.
capl̄m inuenitur:sed non credo esse de suo.hunc putauit
Nicolaus compositoꝛ antidotary ꝓui eē lapidē iudaicū.
Agaricus est de genere fongoꝛū nascēs in arboꝛibus vetu
stis.apud.D.est similis radici silfy ꝛ distiguit̄ ab eo mascu
lus ꝛ femina.Nā femina ē densioꝛ ꝛ tunicosa.masculus le
uioꝛ albidioꝛ ꝛ ꝯtinue sube ꝛ melioꝛ.Pli.galliaꝝ maxie lib.16.
arboꝛes glādifere agaricū ferūt.Est āt fungus candidus cap.9.
odoꝛatus antidotis efficax.infimis arboꝛib⁹ nascit̄ ꝛ no
cte relucens.Signū hoc est ꝙ in tenebꝛis decerpit̄ ꝛc̄.ara
bes garicon dicunt a nobis hn̄t multūqz diligūt.
Agasti i ātidotario vl̄i ꝯfectiōe dicta xinō.sūt cācri marini.
Agiologia.g.i practica pauli ē modus cyrugie qui adhibet̄
in epyfoꝛis oculoꝛum infra in argiologia.
Ageraton.D.frutex est sarmentosa duob⁹ palmis longa si
milis oꝛigano.capitellum habet supꝛa i quo ē flos aureus
sed paulo minoꝛ in coloꝛe c⁹ pro coloꝛe noie est dicta.
Ageratos Paulus in capitulo de vulua ē medicina que hz Gal.6.
vuluam restringere ꝛ videtur lapis vel simile lapidi.Ste. memiri
in synonimis exposuit per arabicum helfa qḋ ignoꝛo.qui cap.3.
dam grecus dixit vermicularem esse.
Agiros.g.vt expōitur apud.D.est spēs populi arboꝛis que
ab.A.dicitur aurum arabi.haur.ꝛ ꝙ.D.dixit agiros.A.di
xit achirosa.sed de his ifra plenius in haur.Step.aegiros
ieum est romi cuius erroꝛ infra patebit.
Agma grece fractoꝛ.
Agnotocū in practica simili Almansoꝛi de greco trāslata.ē
agnus castus maxie semē vt ex amboꝝ ꝯcoꝛdia manife
Agn⁹ castus arbustū similia salicib⁹ folia hn̄s)(stum est.
D.agn⁹ siue aligos.agnus dr̄ ꝓpter castitatē greco nomi
ne ꝛc̄.Cū dr̄ agn⁹ castus non est nisi expō greci vocabuli.
nam greci castū agnos dicūt.sic dr̄ ꝓpter virtutē quā hz
ad libidinē arcendam.D.agnus aligo dicit̄ ꝓpter suauita
tem.ꝛ est frutex arboꝛis.nascitur circa flumina vel i cam
pis aquosis lōgas nutriēs virgas que difficillime frangū
tur.folia oliuis maioꝛa atqz mollioꝛa hz.ei⁹ spēs sunt due.
altera ē cū floꝛe purpureo.ꝛ altera cuz albo.semen quoqz
hn̄s tāq̄z piper ꝛc̄.Pli.est vitex non multū a salice distās lib.24.
folioꝝ aspectu.nisi ꝙ odoꝛe grauius est.Sed greci licon cap.9.
vocant.Aly agnon duo eius sunt genera maioꝛ in arboꝛē
salicis mō assurgit.minoꝛ ramosa folys cādidioꝛib⁹ lanu
giosis.p̄ma floꝛē mittit cū purpureo cādoꝛē hn̄tē q̄ cādi
da vocat̄.nigraqz tm̄ purpureū.nascit̄ i palustrib⁹ cam
pis ꝛc̄.que de agno ab alys scribunt̄ ifra in vitex ex Pli.
Qḋ āt apḋ.D.habet̄ ꝙ.z.i.ex seie bibita venerē stimulat
falsus text⁹ ē vt app̄z.p Sera.ex v̄bo.D.vbi hēt̄ debilitat

ṽtutez spermatis.filr ꝛ in pricipio ca.dic.agnus ingt dr̃ pp castitatē greco noie.sigdē subtracta veneris potētia vene/reā tollit.Idē etiam semen eius potui datum opaṫ ꝛc̃.

Agrifoliū.D.arboꝛ ē ingens vel foꝛtis.ei⁹semē est sil'e piperi dulcis sapoꝛe stō aptū adedēdū ꝛc̃.hec arboꝛ apō.A.ꝛ Se. vocaṫ sadar.ꝛ fruct⁹ ei⁹ dr̃ nabach.ē arboꝛ spiosa folia ro/tūda ꝛ lata hñs:ꝛ sunt ei due spēs vt apud Sera.

Agrifolium vero apud nos est arboꝛ parua cuius folia sunt marginib⁹ spis circūarmata dura.

Agrilea.g.agrestis oliua.i.silvestris vt apō.D.ꝑpo ca.vt gre cus dic̃ agrilea.D.agrielea quā mlti catbi dicūt.aly oliuaz ethiopicā.latini oleastrū.

Agrifoliū ꝙ Dya.sit vocat ē lotos arbos c⁹ fruct⁹ cōedit.ꝛ vocaṫ a mltis faba greca.arabes vō i ħ erraueṙt ꝗ putaueṙt eē sader ꝛ ei⁹ fructū nabach.nō.n.ꝯuenit ħmo ei⁹ cū ħmōe sadar vl' nabach.quāuis Sera.i.co.ca.ō ambob⁹ loquiṫ nō ꝙ arabes oio ignoꝛēt hāc arboꝛē quā nescen vocāt.Sʒ ħ caplʒ Dya.nō itellexit.Sera.neqꝫ.A.Et ħ rectificatio h⁹

Agripa vnguētum qodā ab iuētoꝛe noiatū.)(capituli.

Agripnie Theodor⁹ Priscian⁹ ca.ō calculo expōit vigilias. ʒ grec⁹ agripnie dic̃ ꝛ agripnia vigilia cura pseuerātia cuz

Agripniacoa apō Paulū ca.de freneśi ē apo)(sollicitudie. stema cerebri cōpositū ex colera ꝛ flāte dr̃ sic ab accñte.i. vigilātia sōnolēta.hʒ nāqꝫ ꝯposita accñtia ex freneśi ꝛ litar

Agruśichi.radix ponitur in quodā eplastro ad emi)(gia graneā a Paulo ꝙ dicit se habuisse a quadaz vetula:qō ēt scribit.A.in eodez casu ꝛ est cucumer agrestis.

Agriochyros.g.est aper verrus poꝛcus silvestris.

Agrostis.g.expōit apud Dya.ꝙ ē gramē ō ꝗ duo fac̃ ca.vnū ō cōi.ꝛ nō ꝙ sic icipit.l.agrostis.aliō ꝙ icipit calam⁹ agro/stis:qōcūqꝫ i egypto nascit̃ ē moꝛtifex oibus aialib⁹.Dya. agrostis siue gramē vgas hʒ nodosas ꝛ spāsas sup terrā sup ꝗs vgas folia acuta ꝛ lata ꝛ dura sūt sic̃ cāne minoꝛis.radix ē illi nodosa ꝛ dulcis:quā boues ꝛ alia aialia pascūtur.ꝛc̃.

Ayl arabice ceruus verum barbari vocant bacar alubase.

Ayzon.g.semp viuēs.Nā ai semp zō viuēs.sempiuiua duas hʒ spēs.Dya.ayzon ingt mai⁹ dr̃ ꝙ.oi' tpe folia viridia hʒ dr̃ ꝛ buthalmon.aut zothalmō aut ambrosia suple flō.Nā be alie herbe sūt.astas hʒ maioꝛes cubito i grossitudie pol licis virides ꝛ pinguioꝛes diuisa sic̃ caritrias titimalos fo/lia hʒ pinguioꝛa sic̃ polex ligue silia.Insana folia spansa hʒ sup terrā supioꝛa strictioꝛa sūt ꝛ spissa sic̃ oculus picta.Na/scūtur in montib⁹ ꝛ locis mōtuosis ꝛ testosis.multi in tegu lato tecto seiant eā ꝛc̃.Maioꝛē describit ꝗ i tectis abūdat ꝛ est nota.alia est minoꝛ ꝗ vermicularis dr̃.Pli.ayzō duo sunt gñā.maius i fictilib⁹ vasculis seriṫ.ꝙ aliꝗ butalmon. aly zootbolmon.ꝛ ē dictu viuēs oculus.aly strigethon.aly spegeton:qm̄ fere semp nasciṫ.Sūt ꝗ ēt ambrosiaꝫ potius vocāt ꝛ ꝗ amarinon.aly sedū mai⁹aut oculū.aut digitollū alteri minusculū ꝙ erittellis vocāt.aly trichellis:ꝗ ter flo/ret.aly eristelles aliꝗ ṗsestis.aly sedū.Et ꝗ ayzon vtrūqꝫ viret semp aliꝗ sempiuiū vocāt ꝛc̃.Macer vero sempiui/uam acedulā vocat.Si aicon aliqñ repitur coꝛruptū ē.

Akris.g.locusta piscis.

* Al ꝛ el.articul⁹ apō arabes significat id qō apō nos vulgari/ter addim⁹ ꝑponēdo nominib⁹ lo.la.li.vñ plerūqꝫ repiūṫ noia arabica sine illo al ꝛ eadē alibi cū al.ꝛ idē sūt vt kitrā ꝛ alkitran cali.ꝛ alcali.si igiṫ ꝗraṫ ō aliꝗ voca.arabico ici piēte ab al.ꝛ ñ repiaṫ.abyciaṫ al.ꝛ residuū ꝗraṫ i loco suo

Alquitran. Alcali.

Alababar.ara.est plūbum vt apud.A.ca.de alaunoch.sed in arabico alabar scribitur.Step.vero abarum scripsit.

Albabase Jo.Sera.c.de retētione mēstruoꝝ.est ingt alfeo/rua.sed de hasce infra in ha.

Albasecch ara.tribulus vt infra in ha.

Albasce ara.thymus vt infra in ha.

* Academia de Barcelona to. 1. p. 568.

Alartir ara.Jo.Sera ca.de ẏdropiśi tenet ꝙ ē aufa.Et puta uit ꝗdā ex ꝓpetate eius ꝙ sit ebulus.alchartir vō dicit.A. ꝙ ex succo ei⁹ fit acatia.non est ergo idem in hoc.

Alabastrū spēs marmoꝛis limpidū lumini ꝑuium.

Alabaelsafer vel alabaelsafa.i secundo practice haliabatis exponiṫ qō est dictamus.sed nec grecuz nec arabicū m est

Alabuch.A.dic̃ qō ē asadar.ꝛ ē arboꝛ nabath ꝛ vr̃ ꝙ nesciu.rit qd eēt.pmittit se dicturū ō ipo i ca.lr̃e lem ꝛ nō reperiṫ:

Alac Stephan⁹.p aulecb ꝙ ē glucté scripsit ꝛ alicubi alacuz

Aladrion ara.i.v.cañ.i ꝯfectōe anacardi sic scriptū ē.supio ris aladriō ꝛc̃.ꝛ ē sgnātū vt dicebat inde⁹ ꝗuis vocet alio noie.ꝛ hoc ēt affirmatur ex cōcoꝛdia eiuſdē cōfectōis in an tidotario Theodoꝛi prisciani.Nā vbi.a.hʒ superioꝛis ala/drion.ipʒ hʒ sgnātuz.reperi tñ in synonimis regalis dispō nis ꝙ adrion ē asodillus.ʒ ñ ē ratū Itē ꝗre supra i adrion.

Aladurochi Jo.Sera.ca.de punctura venenosoꝛum.est in/quit adarchi est adarcis de quo supra.

Alabach in.v.canonis in confectione de iacinto est lapis coꝛ neolus vt pʒ per Sera.suo ca.

Aleā exponitur a quibusdam enula ꝛ videtur.

Alapsa aliqñ pro galla inuenitur.

Alapis igiṫ assungia poꝛcia.ʒ Dyascoꝛ capi.de agrielea.

Alas grecesal.

Alaseken ara.est kameleōta.A.in ca.de bederdard dicit est spina alba.ꝛ est similis alaseken.Dya.vero est similis ka meleonte in ceteris concoꝛdant.

Alaunoch expositū ē i scōo cañ.ꝙ ē plūbū.filr ꝛ alababar.

Alaulaich est rubus Jo.Sera.in ca.de splene.

Alausegi Johānes Serapio.i capi.de fluxu mēstruoꝝ.dici/tur inquit arabice alaulaich ꝛ cetera.Sed ħm veritatem alaulaich est rubus vt supra hausigi vero est rāmus. Aulaga

Albaum vel albantim in secundo canonis capitu.de cala/mento ꝛ voluit dicere quod est pulegium vt in Sera.Sʒ vtrunqꝫ est grecum coꝛruptum.

Albaras arabce est moꝛphea mala incurabilis vel quasi.ꝗ

Albela in scōo cañ.A.ca.i.de gallia.nā duo fac̃ ca.de ipsa vt ifra patebit est spēs dactiloꝝ ꝗ̄ i ca.ō busurū vocat baulū.

Albeladchoꝛ ara.Joānes Sera.in.vy.ca.ō.dya.anacardiō. ħm descriptiōez Pauli est anacardus

Albayad ara.est dictum albuz. Albayalde, Albaida, Albeda, Guadalabiar.

Albicidion ħʒ Dya.vocatur secūda spēs anchuse.A.vero sic volens dicere ꝑtulit abugulisse.

Alblage.in scōo.est ingt i media maria silis alcot.ꝛ cot ꝗdē ē sil'is andacboche scōʒ ipsum de quo facit ca.infra putauit ꝗdā ꝙ albage sit cretanus marinus:ꝛ foꝛsan non male.

Alboti sic coꝛrupte pferūt latini putātes ꝙ.m.finale dictio/nis sit.i.ꝛ n.lr̃e.boti vō arabice ē terabitus ꝛ sic dscribiṫ in arabico c⁹ fruct⁹ ē granū viride.ꝛ i illo ca.ō ipo loqṫ.Et gū mi ei⁹ ē terbētina quā sepe noiat glutinū albotim.aliqñ ve ro repitur alimbat qō idem est sed coꝛrupte scriptū.

Albutiū ē affodillus.cassius felix.ꝛ ħ ēt pʒ p descriptionē ei⁹ ꝛ hoc ēt pʒ p descriptiōeʒ i epla.S.ad paternianū.vex.sed Dya.virga affodilli vocatur albutiū.ꝛ ē potius latinuz.

Albuse ara.Joānes Sera.in.vy.in cōfectōe alibsalidus ꝛ est alkegi.est inquit auellana assata. Alaju.

Alcabi.i.calcaneum ꝛ ħ appet p.A.ꝑmo cañ.fen ꝗrta ca.de

Alcabat.Step.scripsit ꝓ tribētina.)(flobotomia.

Alcadat dic̃ abumarā vocari ara.priuatione sensus ꝛ mot⁹.

Alchael.vl' alchalel ara.est qñ quis incipiens loqui ipeditur in locutione ꝛ in conamine incipiendi talis inthyopica vo. catur ictuans in sermone ca.proprio de eo vitio.

Alchay.aben Mesue ca.de epythymo plāte inquit quibus super excrescit epithimū sūt sicut alkai ꝛ hasce ꝛc̃.vr̃ satur/regia.nam hasche est thimus.

Alchartir vocat abumarā istuz ad extrahēdū lapidē vesice

Alchanchalon est quedã opiata in antidotario vlim ⁊ sonat virtuosum. Nam alke vel alki virtus.
Alquena. Alcãna ara. dr̃ alkenne. ⁊ grece cypr⁹ arbor. ide oleũ cyprinũ idẽ ꝙ ꝺ alcãna vt pꝫ ꝑ ꝯcordiã. A. ⁊ Dya. i vtriusqꝫ capitul̃ ⁊ etiã firmatur ꝑ Sera. ꝑ plures scripturas.
Alcharthy ara. A. i scđo cañ. ca. ꝺ acatia. dic̃ ꝙ ipa ẽ succ⁹ ei⁹.
li. 27. ca. Alcea. Pli. folia hꝫ silia v̇bene q̃ aristerõ cognomiat̃ caules
4. circa tres aut q̃tuor folioꝝ plenos flore rose. radices albas vt
mediũ. plimũ sex cubitales obliquas nascit̃ i pingui solo nec sicco
Alchea v̇o apud Dya. est ipsa verbena ca. de ierebotano.
Alcheby. vel alchel ara. est loc⁹ iter duas spatulas vbi collũ dorso cõiungit̃. A. in tertio canonis ca. de cura sode calide.
li. 25. ca. Alcuna Plini. quã aly damasyon. aly litõ appellãt. hꝫ folia
9. circa plantaginis nisi angustiora eẽnt ⁊ magis lacunosa cõnexa
mediũ. qꝫ in terrã alter ẽt venerosa caule simpl'r tenui cubitali capite tirsi radicib⁹ dẽsis tenuib⁹ silr̃ vt veratri nigri acrib⁹ odoratl piguib⁹. nascit̃ i aquosis. alterũ gen⁹ eiusdẽ i siluis nigrius maiorib⁹ folys ⁊c̃. Dya. almea vocat ifra i almea
Alcioniũ grece. ẽ spuma maris. vt pꝫ ꝑ. A. ca. ꝺ spuma maris Et ꝑ Dya. ca. de alciõio. Et ꝑ Sera. ex v̇bo Dya. Plini. fit
li. 32. ca. ⁊ in mari alcioniũ appellatũ euidis vt aliq extimant altio
5. i pn⁰. nũ ⁊ ceicũ ⁊ alys sordib⁹ spumarũ arescẽtib⁹ aly elimo vel q̃dã maris lanugie. Quattuor ei⁹ gña cinereũ spissũ odoris asperi. alterũ leui⁹ molle odore fere alge. Tertiũ candidioris v̇miculi. Quartũ pumicosius spõgieue putri silr̃ purpureũ qđ optimũ ⁊ hoc millesiũ vocat̃. Candidius aũt hoc min⁹ ꝓbabile ẽ ⁊c̃. Dya. v̇o gnqꝫ spẽs ꝺscribit. vna spissa solida grauis habẽs odorẽ pisciũ putridorũ silr̃ spõgie. Inuenit̃ in littorib⁹ maris. scđa lõgioris figure leuis foraminosa silis pterigie oculi. i. vngule. odore vt lẽticule marie. tertia silis rose coloris ad rubedinẽ ⁊ purpureitatẽ tendẽtis. q̃ta silis lãis succidis leuis ẽt vt scđa. qnta vt superficie tenus lenis intus aspera silis fungo sine odore.
Alcoit vl' alacuot est ara. cũ aliquis in coytu emittit stercus.
Alcohol. Alcobol ara. qlibet pulluis ad oculos medendos.
capto. 18 Alcorsof. vl' alconosara spẽs cardi cui⁹ capita comeduntur Rasis in tertio almansoris ꝺ ipso scribit.
Alcordine in libro secretorum. Ha. in alcohol ad conseruandam sanitatem visus exponitur ꝙ est thutbya inda.
Alcula vel alcola ara. pustule vlcerose q̃ in ore ⁊ lingua fiũt.
Alcurat vl' alcurati vl' alcorati idẽ frusta subtilia q̃ iterdũ in dissinteria emittũt̃. ⁊ sũt ex sbstãtia ipoꝝ itestioꝝ. Jo. Sera
Alcuit. Jo. Se. li. v. ca. ꝺ fluxu mstroꝝ.)(ca. ꝺ dissinteria.
v̇sus fi. Alcutub. ⁊ cutubub ẽ spẽs melie. A. i. iy. de q̃ ꝓꝑuꝫ ca. facit.
Alcuzez ara. ẽ tetan⁹. A. ca. ꝺ tetano diuersas oppiniões adducit ꝺ hoc nomie alcuzez. veꝝ rubrica illi⁹ ca. ꝺ alcuzez ẽ.
Alcum infra in colias. Alchutrub ifra in lãpas alchutrub.
Alkelilgebel infra in rosmarinũ.
Aldhatami. Joães Sera. i ꝯfectiõe tyriace magne expõit ꝙ ẽ pulegiũ ceruinum. ⁊ ẽ nomẽ corruptũ a greco diptamũ al. n. nil. addit vt supra dcm ẽ. ꝙ ẽt ab. A. i tertia ꝺscriptiõe tyriace. i qnto scribit̃ thuctameis. ⁊ expõit ꝙ ẽ pulegiũ. Et ipsum dictamũ sine dubio ẽ spẽs pulegy. sic̃ pꝫ i Serapio. capitu. de calamento vbi ipsum dictamũ nominat.
Alectoroscopos. Plini⁹. q̃ apđ nos crista dr̃ folia hꝫ silia gali
li. 27. ca. nacee criste pl'a. caulẽ ⁊ semen nigrũ i siligs solidũ semẽ. i.
5. in fi. itegrũ inycit̃ i oculũ neqꝫ turbat. sꝫ i se caliginẽ trahit ⁊c̃. None h̃ ẽ quã gallitricũ dicũt. ⁊ cẽtrũ galli. nã ꝺ h̃ publica opinio est ꝙ hoc facit semen eius.
Allector. g. galius ide alectorius lapis qui i ventriculo galli vel in cerebro caponis veteris reperitur vt aly dicunt.
Alhesse ara. exponitur in antidotario diuisionũ Rasis ca. de cõfectiõib⁹ ad splenem ꝙ est cortex capparis. i. radicis.
Alefemati ara. sũt spẽs qb⁹ codiũtur cibaria vt pip zinziber ⁊ silia. a. ca. ꝺ apoplia circa mediũ pot⁹ aũt eoꝝ sit aq̃ mell' pura aut cũ alfemati ⁊c̃. aliqñ alefegiati ⁊ alfegiãtl iuenit̃.
Aleluya panis cuculi est herba acetosi saporis. spẽs trifoly veri i vnguento viridi cyrugicoꝝ reperitur.
Alembich ara. ẽ supi⁹ optoriũ vasis ad aqꝫ rosatã ⁊ alia hꝫ distillãdũ
Alendebeutia. i septimo Sera. i ꝯfectõe dicta)(alseuia. ⁊ a felice iquit existimãt ꝙ ẽ scieguatia guatã ⁊ bedelacã ⁊ ẽ medicia de q̃ existimãt ꝙ asportat̃ ex tabrachã
Alberchi i septimo Jo. Sera. i trocisicis. H.)(⁊ ẽ rotũda ⁊c̃. ad spleneticos: ⁊ est fructus balhacul ⁊ est ramnus.
Aleffuit ara. inquit. a. ca. de seclite in. v. venarũ aleffuit ⁊ est harmel ⁊ tu scies infra quid est harmel.
Alhetil Jo. Sera. ca. ꝺ ꝯbustiõe ignis ẽ arbor silis tamarisco
Alexãdrina dr̃ alicubi agn⁹ castus vt Dya. suo ca.
Alerdela infra falsasse.
Alfachi ara. est doctor legis q nõ ꝓbat qđ docet. nã ꝑceptis legis credere oportet sine argumẽtatiõe. Metacheli v̇o ẽ philosophus q probat qđ docet necessarys argumentis.
Alfagdi ara. i ãtidotario disionũ. Rasis ca. ꝺ ꝯfectiõib⁹ ad splenẽ expõit ꝙ agn⁹ castus idẽ ẽ i li. H. ꝺ simplici medicia)(li. vi. ca. de agno casto.
Alfel ⁊ alfesire infra in fe.
Alfita. H. i li. ꝺ cibis. ca. i. ex recẽtib⁹ ordeis torrefactis ꝯmẽsate optimũ alfiton fit. carentes ãt his ⁊ ex alys ipsũ ꝑparam⁹ ⁊c̃. ex hoc vr̃ ꝙ sit illđ ꝙ arabes sauich vocãt. ꝺ q̃ ẽt Step. in synonimis hoc ipsum affirmat. Alfiton inquit est sauich. si dicis sadich non peccas.
Alfos leucas. g. macl'e albe alfos melãos nigre. Cassi⁹ felix
Alga marina ẽ folia longa veluti corrigie q̃ a mari eiecta littorib⁹ iuẽit̃ aliqñ scopulis adherẽs. h a Dya algera vocat̃ Plini. v̇o pl'a gña alge dic̃. lõgo. s. folio ⁊ latiore rubẽte: alia v̇o crispo laudatissima i creta isula iuxta terram in petris)(nascẽs ⁊c̃.
Alga palustrl dr̃ nifea ⁊ cacab⁹ venerl ⁊ papauer palustre, ⁊ est nenufar de quo infra.
Algallia grece ẽ instrm quo liquores in vesicam inyciuntur sicut cristere qđ siringam dicimus.
Algalia ãt ara. ẽ id qđ gallia. q̃re ifra ꝑ vnũ. l. scribit̃ arabice
Algarab ara. fistula lacrimabilis oculi q̃ grece egylopa dr̃.
Algebra ara. dislocatio mẽbroꝝ. interdũ ꝑ ipoꝝ restauratio)(ne accipitur.
Algebenech. ara. infra in gebenech.
Algera. g. Dya. alosarchue insidẽs qdã ẽ veluti spuma maris q̃ petris isidet ⁊ remanet: ꝙ nos algerã vocam⁹ ⁊c̃, ⁊ ẽ alga de quo supra. quedã tamen exẽplaria habẽt algã recte.
Alforua infra in haaxe. Alfaneria infra i pastinaca.
Alfoach infra in singult⁹. Algidon grece dolor. vt i li. ꝺ doctria greca. inde cardialgia. i. dolor cordis ꝙ antiqui de dolore oris stomachi dicebant.
Algigiati expõit̃ a Joã. Sera. ca. ꝺ tyriaca ꝙ ẽ cassia lignea.
Alguada ara. A. dr̃ia ingt inter alguada q̃ ẽ morphea alba ⁊ baras mala ẽ ꝙ pili q oriũt̃ sup alguada sũt nigri ⁊ flaui. sꝫ sup albaras nascũt̃ albi tm̃ ⁊c̃. vide ca. ꝺ signis morfee i 4°.
Alguami ara. ẽ qñ facta ẽ aliq̃ cõtorsio vl' contusio i ligamẽto ossiũ ⁊ nõ ẽ perfecta dislocatio. a. ca. i. de dislocatione.
Alguasen. A. ẽ herba silis lilio ⁊ ꝑ hoc dr̃ lilialis ⁊c̃. ibi. ara. v̇o scribit̃ alusen. Et ẽt. H. i. vi. ꝺ simplici medicina. vbi dic̃ quod sic vocatur ꝑꝑ iuuamẽtũ qđ efficit in morsu canis rabiosi. alison eã Plinius vocat ⁊ dic̃ ipam silez rubee. vide)(infra ibi.
Alguesgues ara. alienatio mentis.
Alguidegi ara. infra in guidegi.
Aliadaid dic̃. a. ca. de asclite qđ ẽ tarasacõ amara infra i ta.
Alicacauos vl' alcacabons Step. i synonimis grana caquenigi mõtani ⁊ est alkekengi de quo infra.
Alica. g. gen⁹ frumẽti apđ quosdã qdã ipeltã crediderũt. verum Pli. ẽ zea inquit ex q̃ alicã fieri diximus efficacior ẽt ordeacia vr̃ ⁊c̃. ex hoc videtur res artificialis.
Alices sunt extensiões oiũ membroꝝ que volũtarie fiunt maxie post somnũ vt qbusdam placet: ex q̃ui fumositate

flegmatis ad membra proueniente.
Aliēbut cꝰ fructuz pōit. A. loco darse sabā cꝰ ca. spāle scribit. A. ꝛ vocaẗ ibi gēbut. ſʒ male. Nā vocaẗ ara. iembut. i. lra vocali. ꝛ exponit ibi ꝙ ē alcarnub. ꝗ ē xilocarata. ifra i ge.
Alientum ara. est tapsia vt infra in iātum.
li.27.ca.4.circa mem. Alifon. Plini cauliculus est molli capite non dissimilis bete acre gustu ac lente mordens ꝛ accendēs.
Aligos. g. dicitur agnus castus. vt supra per Dya.
Aligam ara. apud Sera. est alneger. ꝛ est pulegiū ꝛ est a greco corruptum. nam ara. dicitur guire ꝛ etiam felin.
Alima. grece vnguētū vl' linimētū. Cassius felix ca. ō causōe alima lexiperiton. i. permixtio ad febres ꝛc̄. Item liber de doctria greca p geminū. M. alima hʒ.)(fit plūbum.
Alima apō Pli. ē q̄dā arena q̄ iuenit i aurarijs metallis q̄
Alimꝰ apō Dya. est ꝙ. a. vocat meba. Step. ꝛ alimos meliꝰ gd āt sit nescio. Dya. frutex ē circa ortos nascēs sic̄ rānus sine spinis folia habēs sic̄ oliua sed latiora nascitur in maritimis locis ꝛ circa ortos cuius folia elixa māducanẗ ꝛc̄.
lib.16. cap.16. Alinon spēs aceris arboris. secūduʒ Pliniū vt supra in acer.
Aliotica virtus. g. digestiua vl' sanguinis factiua vt Alex. ca. de signis attomie. i. debilitatis epatis siquidem elitica ꝛc̄.
Alipiados. g. herba catholica. Dya. ca. ō oleo catholico. Tolle herbe catholice. i. alipiados ꝛ seqẗ i aliqbus exēplaribꝰ q̄ ꝛ laureola vocaẗ ꝛ ñ ē ō suo. nā ñ ē va expō. alapiados. n. ē camelea q̄ ara. ē mezeriō. ꝛ elipiū vt ifra in suis locis pʒ.
Alipion Dya. herba est sarmētosa rufa ꝛ tenera habēs folia semē minutū ꝛ molle florē mollez ꝛ leuē. radix est illi longa ꝛ grossa ꝛ plena humore viscido sic̄ epythimū. nascitur in locis maritimis maxime locis libie ꝛ multis alijs locis.
Alipta est quedam confectio i antidotario nicolai ꝛ qꝛ muscum recipit muscata dicitur.
Alisina exponit Step. in synonimis ꝙ est zemarat elray. i. fistula pastoris. ꝛ aleusina ē alia spēs euisdē. sʒ voluit dicere almea vt apud Dya. ꝛ dr̄ ēt damasimō vt ifra i suis locis.
Alium ifra in elios aspagus. Alimbat supra in albotim.
lib.24. cap.ii. circa mem. Alysson Pli. tātum distat a rubea tinctoruz quātū ramis ꝛ folijs minoribus. nomē accepit ꝙ a cane emorsis rabiem sentire non patitur ꝛc̄. alguasen ab. A. vt supra.
Aliscitos. g. vel aliscos clistere auliscus. Est aūt oē syphon vl' cānula q̄ aliquis liquor inyciatur vel attrahitur.
Alistimbre ara. ē cū hō bñ imutat qō comedit ꝛ sine lesiōe.
Alisticot ara est coth de quo infra in coth.
Alintisar ara. dilatatio pupille preter nāʒ impediens visuʒ.
Alithinō. g. vitas veꝝ alithios verꝰ alitheuma vo seriosa studiosa.
Alithinos perfectus verax sincerus simplex.
Alithia veritas.
Alcali. Alix Paulꝰ ca. ō egliopis. alix elixatꝰ i aceto ꝛc̄. gd sit nescio.
Alkali infra in kali.
carmen. Alkarmezit ara. ē fructꝰ tamarisci Jo. Sera. i qbusdā troc. ad splenē i. vij.
Alkei ara. ē mastix sicut scribiẗ ab. A. in. v. in cōfectione anacardina tertia. dicūt ēt ꝛ mestebe imitantes grecum.
Alkilkil ara. est granatū siluestre vt Jo. Sera cap. de egritudinibus gingiuarū. ꝛ ca. de sputo sanguis a corrosiōe in trociscis Andromachi. Itē in ca. de fluxu mēstruoꝝ sumātur ingt granata siluestria. ꝛ sūt grana alkikilati ꝛc̄.
Alquimia Alkimia. si a greco venit est dictu alacritas vel alacrem faciens ꝛ merito. Nam semper de futura leticia spēs infert. alkimos nāqʒ alacer ꝛ aalkimos.
Alkuomon scripsit Step. in synonimis p alkiomō ꝛ expōiẗ ꝙ est zebed albaha. i. spuma maris. ꝛ est fex vt supra.
Almalke i. vi. G. ō simplicibꝰ medicis ē. qō apud Dya. vocaẗ alimus ꝛ apud. A. melba. quere in suis locis.
Alkelilgebel infra in rosmarinū ꝛ in corona mōtis.
Almea. g. Dya. almea aut damasimon folia habʒ similia arnoglose, sed angusta ꝛ sup terrā sparsa bastā tēuē solā vniꝰ cubiti mō altā. ꝛ sup capitelluʒ florē viridē. i. croceum proferens. radices tenues habet sic̄ eleborus odoratas ꝛ viscidas ꝛ pingues. nasciẗ in aquosis locis ꝛc̄. hec apud arabes ē fistula pastoris. sʒ Step. i synonimis. ꝛ vtutes q̄s Dya. ei ascribit sūt eedeʒ q̄s. A. ei scribit fistule pastoris in. i. ca. eiꝰ nā duo facit ca. de hac supra i alcima ex verbo Plinij. li.25.ca.9.circa mem.
Almealessis ara. ē nasturtiū albū scdʒ. A. i ōscriptiōe tyriace
Almeibutogi ara. mustuʒ coctū vsqʒ ad medietatē vl' ad tertiā qō sapa carenū tyle triplicatū ꝛ dulcor dr̄.)(scda i. v.
Almelea ara. exponit. A. in. iij. canonis. ca. de soda calida ꝙ est almes. grece ē robilie secūdū ysaac ꝛ sunt pise.
Almelich scdm. A. est herbum maxime id qō est ex eo siluestre. ꝛ vr̄ esse hesitatio inter arabes de cē ipsius herbi scdʒ ꝙ apparet ibi in ca. de herbo ꝛ est orobus.
Almenesi ara. scdm Jo. Sera. in. vij. in confectione pillulaꝝ ad ramicē est calamentum fluuiale.
Almes ꝛ mes ꝛ interdum meise vt in secūdo canonis. A. sūt pisa legumē. ꝛ scdm ysaac sunt robilie. ꝛ dr̄ ara. ēt meleba.
Almesu in secūdo canonis. a. est id qō apud Sera. lapis lumbedhigi vocaẗ. ꝛ est lapis smerillis quo lapides duri ꝛ preciosi secātur. quāuis i illo ca. Sera. videaẗ log taʒ ō illo q̄ de adamāte. In scdo cañ. A. scribimꝰ i ara. almes. sʒ alr scribiẗ almes p pisis. nā nō hʒ alif. p lapide vo hʒ alif. vbi dicas potiꝰ almas.
Almezeriō ē mezeriō. de q̄ ifra i me.
Almirogarus. g. ē salsus garus. i. licor ab almiron qō ē salsuʒ vt habes in sexto in libro de cibis. ꝛ est idem qō obsomogarum qō ara. dicitur almuri de quo infra.
Almolosat expōit. A. i. iij. cañ. ca. ō siti i febribꝰ ꝙ sit tamaridi.
Almuri ara. sallamētū qō doceẗ fieri i. xxviij. lib. albucasin Salmuera.
Almesen infra in lapis in quo acuitur.
Alnꝰ arbor ysidorus sic dr̄ ꝙ amne alaẗ. hāc populū vocāt.
Aloa i vo exēplari ē agalicon. Dya. i idia atqʒ arabia nasciẗ. Est. n. arbor suauissimi odoris atqʒ sūmi. vñ iqʒ aloa dr̄ eo ꝙ lignū ipiꝰ altaribꝰ odoraẗ ꝛc̄. H. ca. scripsit. A. ꝛ nesciuit gd eēt ꝛ scripsit agalugi ꝛ ipʒ ē lignū aloes. ꝛ qꝛ ñ itellexit scripsit aliō ca. de xillo aloes vt supra i agalugim.
Alociteta. Demostenes ē mutatio coloris oculi i diuersa aliqñ nigrarū ptiuʒ intra circulū pupille aliqñ ceterarum ꝛc̄.
Aloes Dya. succꝰ ē herbe q̄ folia hʒ vt sqlla sʒ pinguiora ꝛ latiora ꝛ obrotūda circa q̄ hʒ spinas raras vgā hʒ silēz anterico. florē albū ad citrinitatē tēdētē ꝛ semē affodillo silēz: odorē grauē. gustū amaꝝ radicē hʒ vnaʒ sic̄ lignū. In idia nasciẗ plurimū. nasciẗ ēt i locis maritimis ꝛ i asia ꝛ i alijs locis. Sʒ duo sūt gña aloes. vnū ē fragile. ꝛ aliō ꝙ dr̄ epatices. verū optima iudicaẗ q̄ ē fragilis splēdida subrufa pinguis lucida sine lapide ꝛ q̄ citiꝰ emittit hūorē dū alr ꝛ odore pene subuiscoso ꝛ gustu amarissimo: cꝰ radix. i. plāta icisa pmanat sucū ꝛ colligiẗ. vl' tota herba ꝯtusa exprimiẗ ꝛ siccaẗ ꝛc̄. Plinius fere eadē dicit. A. tria genera pōit sicut est reuera. ꝛ sucotrinum extollit ꝛ merito.
Alopathiā dixerūt gdā morbū ꝯtagiosū ab vno ad aliū trāsiēs.
Alopecuros. Pli. planta spicā habēs mollez ꝛ lanugine dēsam nō dissimilē vulpiuʒ caudis. vñ hʒ nomē cauda vulpia li.21.ca.17.i pnc.
Alopix vulpes. vros cauda.
Alopitia. g. Alex. i. ca. in capitis cute fit fedis vulneribꝰ. cuiꝰ feditas vulpis vulneribꝰ exhibet silitudinē. ꝛ iō alopitia vocaẗ. alopix. g. vulpes dr̄. q̄ vo vltimi serpētis squāmis supficiē cutis fedat dr̄ offiasis. a serpēte dicta. Naʒ serpens dr̄ offis. ꝛ hec etiā tyria vocaẗ. ꝛ cadunt in vtraqʒ capilli.
Alopix. g. vulpes.
Alosanchue. g. alga vt exponitur a Dya. vt supra in alga.
Alosanthos Dya. siue vt latini flos salis iueniẗ sup petras nili fluminis in stagnis veluti pinguamen aquis supernatās ꝛc̄. ꝛ dr̄ ab alas qō est sal ꝛ antos flos. ꝛ infra in sal.
Alreidedi ara. Joā. Sera. ca. ō hernia ē simach ppatoꝝ corij

Alsabratben ara.est spẽs dactillorum vt infra in.vij.Jo.Se
ra.in confectione electuarij de dactilis.)(ꝛ.xxviij.
Alsatil.ara.apȯ.a.ē nomē ponderl appēdēs grana qngenta
Alsacraiati apȯ eundē nomē pōderis granoꝝ mille ꝛ octingenta.ꝛ alibi alsacraiati magna granoꝝ centū ꝛ sexaginta octo nux idē parua vero granorum octuaginta octo.
Alseis ara.est nastrutium babilonicum.A.ī secundo in cōfectione mitridati ex descriptione cōmuni.
Alsinen Dyasco. aut ptbemon aut pdition vl'pdiculi vt dicebat greca herbularia.aut sideritis.aut eraclea.aut gastē agreste.aut libatia.aut polimenō dicūt.nascit̄ ī tectis aut ī pietibus.aste sūt ei minute ꝛ rufe. folia silia almos acuta ꝛ aspera.ꝛ circa astas ipsas semē asperū hn̄s reb⁹ adherens ꝛc̄.est paritaria ꝛ vitriola.ꝛ vt.A.herba vitri non oīa supra scripta noīa ei⁹ sunt ꝓpa.sed sūt aliaꝝ plantaꝝ.verū Dya. consueuit adducere oīa nomia qb⁹ noīat̄ aliq̄ plāta apud diuersos q̄uis nō sint ei⁹ nature vt facili⁹ agnoscat̄ vbiqꝫ.

li.27.ca. 4.i me°. ꝛ lib.zz. cap.7. Alredradu ifra ī pisces alredradu.
Alsamuet ifra in elilisfagus.
Alsacher infra epatica.
Ilseig infra in rusne.
Alsine Plinius ꝙ qdā miosotē appellāt idest muris auris. nascitur ī lutis.vn̄ ꝛ alsine dcā ē incipit a media yeme arescit estate media tn̄ ꝓrumpit musculoꝝ aures imitat̄ folijs.Sꝫ aliā docebim⁹ esse que iuste miosotis vocatur hec eadē erat q̄ hec nisi minor minusqꝫ yrsuta esset.nascit̄ in ortis ꝛ maxime ī pietibus. cum terit̄ odorez cucumeris reddit.ꝛc̄.
Alsini Step.expōit ꝙ est auricula muris q̄ꝫ ara.vocāt aldenalfar.sed melius infra in mi.
Alsuchacute Johs Sera.ē alebrue neutrum scio. Iltarfati ara.ē pūct⁹ sanguis q fit ī cōiūctiua oculi de quo.A.fac̄ ca.
Althea Dyas.siue molochisagia ꝛ ē dcū malua agrestis. latini maluauiscū vocāt.hec euisc⁹ ꝛ ebiscū dr̄. Sꝫ ara.dr̄ cathyn.Macer altheā malue spēm nullus negat eē.alteāqꝫ vocāt illā q̄ crescit ī altū ꝛc̄.ꝛ scdꝫ hoc ñ dꝫ habere.h.literā
Altir ara.asa.althit vero dicit.A.ꝙ est medicia inda similis hermodactilo.Et de vtroqꝫ fac̄ ca.de altit in alif. ꝺ haltbit in hauex.hoc secundum in arabico scribitur albib.
Alluē ara.ē palpitatio.A.de ipsa proprium ca.facit.
Albulbub qꝺ scribit Rasis ī li.diuisionū ī fine ca. ꝺ difficultate īpgnationis putat̄ ꝙ sit spēs bautie agrestis. Nā ī vndecimo azaraui q̄ ē de simplici medicia īuenit̄ ꝙ ē albub plāta de q̄ fit galbanū.ꝛ in Sera.scribit̄ kene albub ē galbanū ꝛ azaraui vigesimo octauo q ē de ꝑparatiōe medicinaꝝ.dic̄ ꝙ galbanū fit ex bautia agresti fetēti.Ex his vr̄ ꝙ sit illa bautia agrestis.q̄uis Rasis ī eodē loco supi⁹ laudauerit bautiā ad hāc intentionē.posset hanc aliaꝫ speciē etiā ī hoc magis approbare. Judeus v̄o oppinabat̄ ꝙ eēt mercurialis. Reperit̄.n.in.xx.azaraui q est ꝺ expositiōe noiuꝫ ꝙ yelbub est mercurialis ꝛ iebub ꝛ halbub ara. eisdeꝫ describitur figuris nec differūt nisi in punctis. Nā ielbul sic scribit̄.ꝛ halbub sic.Et Dy.dicit ꝙ mercurialis hꝫ hanc ꝓꝑetatē s̄ꝫ q̊sdā q̄ꝫ Rasis scribit de halbub siue halbulbub
Althebil infra in deneb.
Alumen tres hꝫ spēs medicine aptas.s. iameni ꝛ est scissum ꝙ de pluma vulgo dr̄.ꝛ est rotūdū ꝙ zucarinū vocat̄ ꝛ ob similitudinē zucari ꝛ liqdū ꝙ vocat̄ ꝺ rocha vel lipparinū vt Cassius felix ca.de stomachi morbis.

li.35.ca. 15.i me°. Alumen Pli.est salsugo terre.plura eius genera ī cipro candidū ꝛ nigrū exigua coloris differētia.fit āt oē ex aq̄ limoqꝫ.hoc est terre exundantis nā. vel ex habūdātis.Corria tū yeme estiuis solib⁹ maturat̄.ꝙ fuit ex eo precox candidū fit.gignitur ī yspania egypto.armenia macedonia ponto affrica.insulis sardinia melo lippara strolige.laudatissimū ī egypto ꝓximū melo.h⁹ quoqꝫ due spēs liqdū spissūqꝫ liqdi probatio vt sit liqdū sine offensis fricātiū quodaꝫ igniculo caloris hoc porthinō vocāt alter gen⁹ palidi ꝛ scabri iōqꝫ hoc vocāt paraforō ꝛc̄. ꝛ ifra.aluminis vnuꝫ gen⁹ cistō vocāt greci ī capillamēta quedā canescenti adherēs. vn̄ qdā traditū potius appellauere.hoc fit ex lapide ex q̊ ꝛ ꝙ calcitū vocat̄. Sudor qdā ei⁹ lapidis ī spumā coagulatus est.et alterū gen⁹ quod strotiliō vocāt.due ei⁹ spēs fungosuꝫ atqꝫ omniū ore dilui facile ꝙ in totuꝫ dāpnat̄. Melius puicosuꝫ ꝛ foraminū fistulis spongie sil'e rotūdūqꝫ nā cādidoqꝫ ꝓpus cū q̄dā pinguedine iherēs fricabile nec ificiens.in grecia optimū ex omnibus ꝙ melimū vocatur a melo insula vt diximus ꝛ cetera.
Alumen alassur exponit Rasis in li.diuisionum.ca.de dolore dentiū ꝙ est kali vel cali de quo infra.
Alumiati ara.ē egritudo animi q̄ sit hō effeminat⁹ pessie.A. li.27.ca. 6.i pn°.
Alum Pli.vocāt.g.siphatō petreū sil'e cimile bubule.folijs paruis ramis trib⁹ aut quattuor a radice acūinib⁹ thimi surculosuꝫ odoratū gustu dulce.saliuam ciens longa radice rutila nascitur ī petris.ideo petreum cognoiat̄ ꝛc̄.
Alupum exponit Ste ꝙ est terbedū ꝛ est turbith.
Alusen apud.S.in sexto de simplicibus medicinis est ꝙ.A. alguasem vocat vt supra.
Aluson exponit Step.qꝺ est sergeū quod ignoro.
Aluta est coriū sup quod cerotaria extendunt̄ ī antidotario vniuersali et apud Alex.z.
Aluta latine dicitur herba que grece ysatis vocatur vt reperi in libro antiquo de simplici medicina.
Alytel est instrumentū sublimandi alkimistarum.
Alutili in tertio canonis.A.ca.de cura capitis vniuersali exponitur in synonimis qꝺ est fructus tamarisci.
Ama auis nocturna que strix dicitur grecum est.
Amantila potentilla fu valleriana idem.
Amaracus vel amaracū siculi sansucū vocant.Dya.Pli.v̄o li.vicesimo p̄mo Diocles ingt medic⁹.ꝛ sicula gens amaracū appellauere quod egyptus ꝛ siria sansucū. Jtē.D. dic̄ centaureā minorē ab aliqb⁹ amaracū vocari. Sed nō recte.s̄ꝫ veritatē amaracum seu maracū est achauē vt supra. cap.ii.in pn°.
Amaracū Steph.ī synominis est acuauū vt supra ī achauē.
Amarātū s̄ꝫ Dya.est.planta q̄ crisogonuꝫ aut grisantū dr̄ vt ifra in crisogono.Plini.amarantū ingt est spica purpurea verius q̄ꝫ flos aliquis ꝛ ipse sine odore mirum in eo gaudere.decerpi.ꝛ letius renasci.ꝓuenit Augusto mēse durat in Autūnū ꝛc̄.Ste in sinonimis.amarātū misebestō dr̄. lib.zi. cap.8.
Amarigaco dicūt clistere greci.
Amaurosis.Paul⁹ ē ꝑfectū vidēdi īpedimētū sine manifesta passiōe ꝛc̄. Jnuenit̄ mauresis ī pratica oribasij q̄ꝫ dic̄ eē q̄ꝫ dicim⁹ catharatā.Demostenes v̄o ī obtalmico maurosis ē pupille ꝺbilitas:ita vt obscura appareat cū difficili motu ꝛ obtusione visus ꝛ perfecta negatione.
Ambelos.g.vitis quāuis ampelos scribant.nam qn̄cūqꝫ.p. littera.m.sequitur transit in sonum.b.vt ifra ī ampelos.
Ambidester est qui vtraqꝫ manu pro dextra vtitur.
Ambliopia.greci ebetudo oculorum.liber de doctrina greca.Demostenes vero videndi debilitas.
Ambilops greci q ꝛ āuliops vt ꝓferūt luscus q in die paꝝ videt vel in vesperis liber de doctrina greca. lib.25. cap.7.
Ambrosia.Pli.vagi nois ē ꝛ circa alias herbas fluctuationē hꝫ.densam radicē triū fere palmoꝝ.tertia ꝑte fere radice breuiore.folijs rute circa caulē vnū semē ē vuis pendētibus simile odore viscoso.qua de causa botris a quibusdā vocatur.ab alijs artemisia dicitur.
Ambrosia hic dicta quasi amurosia.nā greci vrosi cibū vel escaꝫ dicūt.v.ꝯsonāte nō vocali.scribit ī fabulis ꝙ hac eqꝫ deoꝝ pascebant̄.D.ambrosia q̄ꝫ multi botrin aut artemesiam dicūt frutex ē multas virgas hn̄s lōgas palmis tribus.ꝛ folia initio minuta silia rute.virge sunt plene semie

q̄si acinꝰ odorē vini hn̄s q̄ n̄ florescit. radix eiꝰ tenuis ē et longa duobꝰ palmis. nascitur in capadocia que circa sese inuenerit amplectitur ⁊c̄.
Amelegū Ste. emblicū corrupte scripsit.
Amentū repi antiqs expōnibꝰ ꝙ ē alumē scissū qd̄ Theodorus Priscianꝰ affirmat ca. de dolore dētiū. Quidā exposuerūt ꝙ est quasi lapis albus qui de vitro cocto fit.
Ameos Dya. mlti ciminū ethyopicū dicūt aut basilicē. Sꝫ ameos alteriꝰ ē nature. Est qdē semē pene ethyopico cimino sile. sꝫ minutiꝰ ⁊ exalbidius ⁊ quodā modo spissius gustū hn̄s similē origano.
Amblegi infra in emblici.
Ameracū. A. in descriptione tertia trociscoꝝ a ladaracurō. in. v. ⁊ est inquit albacoen alba. sꝫ i descriptiōe p̄ma eorūdeꝫ describitur emerecu. qd̄ idē ē supra i achauē qd̄ idē ē.
lib. 24. cap. 9. Amerina Pli. non multū a salice distat ⁊c̄.
Ametistus gēma preciosa coloris violacei.
Amfiuia noiant greci castoreum eo ꝙ in aqua ⁊ terra viuat Plini. lib. 8. cap. 30.
li. 20. ca. Ampbesibe ena Plini. i ſmōe d̄ coriādro ē iqt genꝰ ſpētis.
20. circa Amgailē dicit. A. ꝙ ē arbor gūmi ara. ⁊ in expōnibꝰ albābo
me^m. ⁊ li. geilē. i. mater gailē ē spia egyptiaca dr̄ ara. cort. ⁊ eiꝰ gūmi
8. ca. 23. ē gūmi arabicū ⁊ d̄ succo eiꝰ fit acatia. ⁊ hoc nomē amgailem cadit super omnem spinā. ⁊ dr̄ ꝙ est ꝓpe spina cuius lanugo est sicut cotum ⁊c̄.
Anguilanū i scd̄o regalis dispōnis Haly ca. d̄ folys expōit ꝙ est spina egyptiaca ⁊ vr̄ ꝙ voluerit dicere amgaylē.
Amici ara. in antidotario vlim in ꝯfectiōe vnguenti nigri.
Amichas grece sacrificatiōes Cassius felix ca. d̄ igne sacro.
Amitrocera. g. facilis ad cognoscendum. Alexan. ca. de tussi materialis autem ⁊c̄.
Amitica virtꝰ. g. lacessitoria irritatoria. Cassius felix d̄ oleo aurino. Item. G. ad Glauconē amitticū. i. acre. Demostenes collíria lacessentia q̄ greci amittica vocāt.
Amidros pulsus Alex. ca. d̄ litargia exponit̄ a. G. li. de dr̄ia pulsuū ꝙ est imbecillis seu debilis. Sed liber de doctria greca amidron obscurum minꝰ apparens.
Amidum. sed melius amilum vt infra.
Amigdale ꝑ morbo sunt due eminētie iuxta radicē ligue i faucibꝰ similes capitibus mamillaꝝ q̄ ⁊ branchi dicunt̄.
Amigdala pro fructu dulcis esui: amara medicie aptior. inde amigdaleon earum oleum.
Amigdalus arbor eiꝰ folia ⁊ gūmi medicine cōpetunt.
Amilū ē succus frumēti i aqua diu macerati colatꝰ ⁊ desicatus. D. dicit̄ sic ab a. qd̄ ē sine ⁊ milos mola eo ꝙ sine mola fiat. nā. g. milos mola dn̄t.
lib. 20. cap. 15. Ami Pli. ca. de cimino est iqt cimino simillimū ꝙ greci vocāt ami. Crates v̄o regiū appellat videlꝫ qd̄ efficacius in egypro iudicauit pleriqꝫ alteriꝰ nāe in totū puta vt qm̄ sit exiliꝰ ⁊ cādidiꝰ: similis autē ei cū cimino vsus. nāqꝫ ⁊ panibus alexandrinis subycit̄ ⁊ cū alimētis iterponit̄ ⁊c̄.
Aminctas grece lumbrici ventris vt Cassius felix proprio ca. sed emithis vt infra.
Amineū vinū i li. d̄ greco trāslatis sepe repit̄. ⁊ apud Alex. ⁊ Dyas. ⁊ dr̄ mineū q̄si sine minio. i. rubore videlꝫ album. Ysidorus. y. amīea vua quasi sine minio. i. rubore album vinū faciēs.
Amirberis ara. berberi vt apud. A. in scd̄o.
Amlegi ara. emplici vt apud Sera. ⁊ Aui. inde sireblegi de qbꝰ infra. Et nota ꝙ emblici ⁊ bellericinō cōputant̄ apd̄ arabes inter mirabolanos. amelegū Step. scripsit.
Amoliptū seu amolētū dr̄ qd̄ ē sine ignatione vt cerotū aliqd̄ qn̄ dgitos non iquirat. Cassius felix i opōne vnguēti palme. litargirum inquit coqui dꝫ donec amolentum sit sic exponitur vt digitos non inquinet.
Amomū semē minutū qd̄ ab oriēte defert̄. Dya. est genus herbe odoratissime cꝰ frutex silis ē botruo in circuitu cuiuslibet arboris nascēs. ramulos hn̄s siccos ⁊ duros virgulis assimiles. coloris subruffi circa quos folia iūcta ⁊ copiosa ⁊ tirso botruosū semē redolēs ⁊ sibi cōnexū florē albū veluti viole folys silibꝰ brionie. Sꝫ eiꝰ triplex dat̄ spēs ⁊ qd̄ appellat̄ armenicū ceteris meliꝰ aurosi coloris vel fului. odoris boni. Aliud ē qd̄ appellat̄ medicō p̄mo iferius. nascit̄ in locis hūidis. ⁊ ꝓpterea forma maiꝰ atqꝫ viride ⁊ leue tactu saporē origani hn̄s. Tertiū v̄o qd̄ appellat̄ pōticū ruffum est nō lōgū nec difficile frangibile. botruosum enim semē hn̄s plenū ⁊ odore ꝑcussibile idest stipticū ⁊c̄. ara. dicitur ameme. Pli. lib. 12. cap. 13.
Amoniacū Dya. spēs amōiaci multe sunt est albus vel purpureus similis rose vel equitino. exiccat̄ succꝰ sic̄ ypoquistidos ⁊ fit in v̄tute silis stipticꝰ ⁊c̄. hoc ca. nō est de gūma amoniaci. sed est de balaustia. nam post ca. de granatis in Dya. sequitur immediate.
Amoniacū Dya. est quasi lachrymū herbe asimilis lilio albo. nascit̄ āt i terra aminois quōdā regis iv tra cirenē. herba vn̄ lachrymū promanat a grecis aiiaos appellat̄. huiꝰ radix inciditur ⁊ lachrymū fūdit in terrā. vn̄ ⁊ sordes ca. verū optimū ē amoniacū qd̄ ē mūdissimū ⁊ recēs ⁊ colore candidū ⁊ quasi pigue vt thus. qd̄ si frāgat̄ spissū ⁊ splēdidū apparet odore subsile castoreo gustū amarū iactās ⁊c̄.
Amoresia. g. apd̄ Oribasiū ca. d̄ arteriothomia ē qn̄ ex scissura arterie fit collectio sāguis ex̄ arteriā qd̄ ēt dr̄ aporisma.
Ampelos. g. vitis. ⁊ q̄uis sic scribit̄ ambelos ꝓferūt. nā qn̄. p. lr̄a. M. sequit̄ illud. p. trāsit in sonū. b. vide ifrascripta.
Ampelos leuce Dya. aut brionia siue vt latini vitis alba. astas ⁊ folia hꝫ silia vitis nr̄e. sꝫ aspiora ⁊ minora capriolis siles sunt iplicantes se. semē ipsius vue sile ē botruosum rarū ⁊ fuluū ⁊c̄. hoc ēt in karanide firmat̄. hanc multi cucurbitā agrestē noiauerūt. radix eiꝰ grossa ⁊ magra ⁊ alba est. Et apud. A. fesite vocat̄ ⁊ ē ara. kābayde. vt apud Se. ⁊ ifra in vite alba.
Ampellos melana Dya. i. vitis nigra folia hꝫ silia edere ⁊ hastā ēt. sꝫ maiorē semē ꝓfert vue sile botruosū. sꝫ ꝑuius vitis albe in initio. viride ⁊ i maturitate nigrū. ꝙ cū fregeris buxeū reddit colorē. radix ē illi magna ⁊ nigra exteriꝰ buxea ⁊ subalbida iteriꝰ. capriolos hn̄s vt supior qui comeduntur: vt superioris infra in. vi.
Ampelos agria Dyas. siue vt latini vitis agrestis viniferevi ti silis hastas hꝫ lōgas siles p̄dicte. lignosas ⁊ aspas. folia eiꝰ strigno ortiuo silia sꝫ latiora ⁊ miora. florē hꝫ sic̄ capilos semē eiꝰ ꝯpositū ē sic̄ botrus qd̄ cū maturauerit ruffū fac̄ colorē ⁊ obrotūdū ⁊c̄. Sꝫ apud Sera. ē plāta cꝰ rami ꝓtēdunt̄ lōge siles palmitibꝰ vitis vinifere cꝰ lignū ē grossū ⁊ cortex sepabil̄ ab eo. folia hꝫ silia solatro domestico nisi qꝛ sunt miora eis. ⁊ flos eiꝰ assimilat̄ grano tahaleb. i. lenticule aq̄. ⁊ ē illa q̄ dr̄ femia. ⁊ alia ꝓfert grana ꝑua nigra silia racemis vue ꝑuis. ⁊ qn̄ sūt matura color eoꝝ est rubeꝰ ⁊ figura gani ē rotūda. ⁊ racēi ⁊ ipsi ⁊ sūmitates eiꝰ ſuant̄ ⁊c̄. hec vr̄ illa q̄ a Dya. clematis dr̄ ifra i cle. Pliniꝰ
āpelos agria vocat̄ herba folys duris ⁊ cinerei coloris q̄lē lib 27. cap. 7.
ifra satis dixiꝰ viticul̄ lōgis capillosis rubētibꝰ q̄lr̄ flos q Jouis flama appellat̄. fert semē pūici mali sile i acinis.
Itē alibi que agrecis ampelos agria appellat̄. spissis ⁊ cā li. 23. ca.
didioribꝰ folys geniculata rimoso cortice. fert vuas rubē 2. pꝰ p̄n^m
tes cocci modo ⁊c̄. Ex sermone p̄mo Dya. vr̄ ꝙ hec plāta sit sepibꝰ multum abundans que a multis dr̄ vitis alba. cuius rami tenaces aptiqꝫ ad ligandos quosqꝫ fasciculos. cꝰ spēs mior vocat̄ a multis flāmula que magis per terrā serpit in agrestibꝰ locis adustiue virtutis. sꝫ ⁊ semen vtriusqꝫ qd̄ inuenitur in radice florum existentium vt capilli albi acutissimum ⁊ adustiuum est valde.
Ampelos ynoforos. gre. ē vitis yniferos. cōis ꝓpo ca. Dya.

lib. 24. Ampelopꝛason.gre.eſt vinee poꝛrum.nã greci pꝛaſuꝫ poꝛrũ
ca.15.cir/ dicunt Dya.pꝛopꝛiũ capit.facit.·Pli.ãpelepꝛaſon ĩ vineis
ca meᵐ. naſcitur folyȷs poꝛri ⁊c̃.Hec multi aratillum vocant.
Amplyopia ·Paulus eſt obſcuritas videndi.q̃ fit ab aliqua
nõ manifeſta cã ⁊c̃.Demoſtenes ẽ ipſiꝰ viſus acies obtuſa
nulla alia obſiſtente paſſione. Alex.vero caliginem ipſaꝫ
vocat.grecus amblyopia dicit ⁊ ſcribit ampli.
li.25.ca. Amuletum.·Pli.quidã ſic ciclamẽ vocauerunt.
9.circa Amurca olei ẽ feculẽtia oliuaꝝ ad mixta aq̃ q̃ cũ fit oleum
meᵐ. abyicit.ſꝫ fex olei ẽ id qꝺ ĩferioꝛi ꝑte ĩpiꝰ olei reſidet.ꝺ am
bobus ĩ Serapi.in ca.de oliuis iuenies.Dyaſ.amurca fex
eſt olei magna ⁊ aquoſa cũ ꝑmit̃ que coq̲ ſolet ad mellis
ſpiſſitudinem.⁊ ſic vetuſtatem accipit ⁊c̃.
Ana greca pꝛepoſitio ſignificat re intus.per nos autem pꝛo.
pariter vel ſimili vocabulo vtimur.
Anabaſis grece aſcenſio vel aſcenſus.
Anabaſis ẽt Dya.dic̃ vocari yποꝛis q̃ ẽ cauda egna ꝺ q̃ ĩfra.
Anabꝛoſis.gre.coꝛroſio qꝺ ⁊ diabꝛoſis dr̃ vt apꝺ Alex.ca.
de ſputo ſanguinis.ſed Demoſtenes anabroſim inquit di
cimꝰ ſcabꝛoſam palpebꝛarum paſſionem ⁊c̃.
Anabula ſpecies eſt titimalli.
li.25.ca. Anacalla.·Pliniusanagalla aliqui acoꝛon vocant ⁊c̃.Et eſt
ii.i ꝑnᵒ. anagallis infra.
Anacardus puto grecuꝫ.eſt fructꝰ arboꝛis qui ⁊ pediculus
elephantis a quibuſdã vocatur.ara.dicitur beladar.
Anacollyma greci.vocat Oꝛibaſiꝰ medicamẽ qꝺ moderni
ſtrictoꝛiũ dicunt:qꝺ fronti ⁊ tꝑibꝰ ſuꝑiducit̃ ad ꝓhibẽdũ
hũoꝝ fluxũ ad oculũ.Demoſtenes capl'o ꝺ obtalmia ⁊ de
lachꝛymis.Anocollẽa vocat acolla quod eſt glutẽ.dicit
Herodius idem.
Anadoſis.g.redditio vt in libꝛo de doctrina gre.
Anadoxis vero receptio vt ibidem.
Anadrome grece recurſus vt ibidem.
Anadromes exponit Alex.ꝙ ẽ cappis capitu.de epilepſia.
Anagalidos exponit Dya.ꝙ eſt ſemẽ miricis.
Anagallis apud.A.⁊ Dya.eodẽ nomine ⁊ ſimilia capitula
ĩuenlunt̃.Dya.anagalis quã multi cycoꝛium dicunt falſo
ſupple.ſpẽs ſunt due.vna que floꝛẽ iacintinũ pꝛofert que
⁊ femina eſt.⁊ in Serapi.celeſtis coloꝛis:Alia que floꝛem
dactili coloꝛẽ hñtẽ ꝓfert.que ⁊ maſculus ẽ apud Serap.
rubeũ.Ambarũ vero fructices ſunt minoꝛes ⁊ ſuper terrã
ſpanſe quadratas habentes virgas ⁊ tyrſum cũ radice te
nui.ſemen habẽtes deſuper obꝛotũdũ.In Serap.ſimile
coꝛiandro hꝫ folia ſubtilia ⁊ parua.⁊ obꝛotunda ⁊c̃.⁊ hoc
dicitur moꝛſus galline ⁊ ypia.⁊ moꝛgellina qꝺ ẽ nomẽ gal
li.25.ca. licũ vulgare.·Plini.anacallã aliqui accarõ vocãt duo eiꝰ
ii.i ꝑnᵒ. genera.maſculus floꝛe feminiceo.femina ceruleo nõ altio
res palma fructice tenero.folyȷs puſillis rotondis in terra
iacentibꝰ.naſcitur in oꝛtis ⁊ aquoſis locis.pꝛioꝛ floꝛet ce
rula etce.Step.hanc putauit auriculam muris ⁊ in ſcꝺo
pꝛactice.Sed alia eſt vt patebit infra.
Anagiros Dya.aut anagiris aut acopon fructex ẽ folyȷs et
virgis ſil'is agno arboꝛi.grauis odoꝛis plenꝰ floꝛe ſil'i bꝛa
ſice.ſemen in folliculis in coꝛniculi ſcemate minutis hñs
ſq̃moſuꝫ ⁊ variũ.autũno tꝑe edureſcẽs vl' matureſcẽs ⁊c̃.
li.27.ca. ·Pli.anagiros quã alyȷ acoꝛiõ vocãt fructuoſa ẽ grauis odo
4.pꝛope ris.floꝛe olens.ſemen in coꝛniculis gignit ſimile renibus
fi. quod dureſcit per menſes ⁊ cetera.
Anadagoꝛ in antidotario vlim in confectione mitridati ma
gni exponitur ꝙ eſt ſumach.deus ſcit ⁊ eſt.
Anagalicum infra in ſimfitum.
Anagogẽ Caſſius felix ca.de emoptoica ſanguis ſuppꝛema
eductio:quã greci emanatos anagogẽ vocãt ⁊c̃.Itẽ Oꝛiba
ſius ca.de fluxu ſanguis nariũ ſi ex plenitudine ſanguis
aperiant̃ vene narium mouetur fluxus ſanguinis moꝛtẽ
minans quod ſimpliciter vocant anagogem.
Anagogũ expõit̃ apud Alex.ſpuere faciẽs ca.ꝺ cibis pleure
ticoꝝ.vel potius ſputũ educẽs.nã grece ꝯponit̃.
Anago grece deduco.
Analẽſia dicũt ꝙ ẽ ſpẽs epl'ie qñ cã in ſtõ ꝯtinetur.
Analipſis.gre.refectio.reꝑio ẽt anatalipſis ĩ eaꝺ ſignãtiõe.
Anapetica gre.inuenio expoſitũ qꝺ eſt recta vel bona dige
ſtio.interdũ anapetica inuenitur.
Anapopletica grece exponit quidam ꝙ ſunt que vulnera
carne replent.
Anaſarcha gre.ydropiſis carnoſa.·Paulus eo ꝙ carne vni
uerſa coꝛꝑis velut ĩ aquã ꝯuerſa totũ coꝛpꝰ apparet albũ
⁊ flegmaticuꝫ moꝛtuo ſimile.⁊ hec ydrops vocatur leuco
flegmatia ypoſarchidos ydros vel anaſarcha.
Anaſtomaſis Alex.ca.ꝺ ſputo ſanguis:anſtomaſiꝫ ãt dñt cũ
oꝛa venarum virtute amiſſa apertioꝛa effecta ſanguinem
effundunt intrinſecus.
Anatricõ ſcripſit Step.puto ꝓ antericõ ⁊ expoſuit ꝙ ẽ flos
aſeſoꝛi puto ꝓ axeras.⁊ ẽ biach ⁊ ẽ affodill' vt ĩfra ĩ ãtericõ
Anathymaſſis grece euapoꝛatio ſurſum eleuatio.
Alex.ca.de ſignis melãcolie.⁊ liber de doctrĩa greca exala
tio euapoꝛatio fumoſitas.
Anathomia gre.eq̃lis vel ꝓpoꝛtional' ſectio.nã tomi ſectio.
Anatropha.g.ſubuerſio ſtõaci.Alex.de egritudinibꝰ ſtõaci.
libꝛo de doctrina greca anatrophy eſt euerſio ſtõaci.
Anatrepſis.g.nutrimentũ.lib.de doctrina greca.
Ancias.g.tũoꝛ durꝰ iuſta ꝑiſtinõ.q̲d ſit ꝑiſtinõ ĩfra videbis.
Antiloblefarꝰ.Coꝛnelius celſus.greci ſic vocãt cũ palpebꝛe
ſil' aliquo caſu cõglutinant̃.aut ipſa palpebꝛa albo oculi.
Anciſtrum Demoſtenes eſt ĩſtrumẽtũ cirugicũ ſic̃ vncinꝰ
cꝰ qꝺdã ẽ hñs ĩ ſũmitate cauernã ſeu foꝛamẽ ꝑ qꝺ filum
tranſire poſſit.grece volangiſtrum dicitur ⁊c̃.ca.de angio
langia facienda in fluxu lachꝛymarum.
Ankiſtron grece hamus vocatur.agkiſtron ſcribunt.ſꝫ an
kiſtron pꝛoferunt.Nam vbicũqꝫ gãma antecedit kapa ip
ſum gãma tranſit in ſonum n littere.
Anchoꝛa herba in locis cultis ⁊ oꝛtenſibus naſcens raro in
uenitur niſi cũ floꝛe Butãnicus de ipſa loquitur.
Anchoꝛiſmata grece dicuntur tumoꝛes vt reperi in libꝛo
antiquo de ſimplici medicina.
Anchuſa grece ẽ plãta quã Aui.vocat lactucã aſini ⁊ abugi
liſe hearfelus ⁊ ſimar de q̲bꝰ oĩbꝰ ſigl'aria facit ca.vt ſupꝛa
ĩ abugiliſſe:qꝺ ſatis pꝫ ꝑ cõcoꝛdiã Dy.⁊.A.in his ca. Dya.
anchuſe duo ſũt genera quaꝝ vna folia hꝫ lactuce ſil'ia ſꝫ
acuta ⁊ aſpera ⁊ nigra ⁊ ſpinoſa.radix ẽ ei digiti hñs groſ
ſitudinẽ ⁊ coloꝛis ſanguinei ĩ eſtate ĩficiens digitos.naſci
tur locis cultis folia hñs ĩ giro ſuꝑ terrã ſparſa.Alia ancu
ſa quã multi albucidiõ vocãt ſupꝛadicta ꝑuioꝛ eſt:qꝛ folia
minoꝛa hꝫ ⁊ aſperioꝛa a ſuperioꝛe virgas ſil'es ſupꝛadictis
ſed tenues ſuꝑ aq̃s floꝛẽ purpureũ.aut feniceũ ꝓfert.radi
ces ruffas hꝫ ⁊ oblõgas.naſcit̃ in locis arenoſis.⁊ ĩfra.eſt
inq̲t alterũ genꝰ anchuſe ſil'is ſupꝛadicte.ſꝫ minꝰ ſemẽ.hꝫ
qꝺ hꝫ coloꝛẽ feniceũ ⁊c̃.S.in.vi.ꝺ ſimplici medicĩa q̃ttuoꝛ
eius ponit ſpecies.vna vocat̃ ibi ſimar.alia locaſus.tertia
abugelabus q̃rtã dic̃ carere noĩe.⁊ oĩa iſta noĩa ſunt a gre
co coꝛrupta.Uide ꝙ Aui.voluit dicere albucidon.⁊ dixit
abugiliſſe.ꝑmã quidã vocãt ſanguinariã.·Pau.ca. de diſ
ſinteria encuſis vocat.ſuccꝰ inq̲t encuſis ſpinoſuꝫ ⁊ latũ ⁊
nigrũ hñtis foliũ quã ciroſpeletõ vocãt ⁊c̃.Hec ẽt planta
reperit̃ in ꝯfectiõe antiq̃ dicta chlimax hermaica. Item
albani lactuca aſini que grece vocat̃ anchuſa.
Andachocha qꝛ dꝫ ſcribi cuꝫ.h.s.handachocha quare ibi.
Andrafraxis apud Dya.eſt triplex.alyȷs etiam vocatur no
minibus vt patebit ſuo loco.
Andragne gre.poꝛtulaca vt apud Dy.ſed grecꝰ dicit andra

chni.vocat̄ a multis spēbꝰ tertia ayzon.⁊ est dictu portula
ca agrestis.eo ꝙ hꝫ folia silia portulace.sꝫ latiora ⁊ maio-
ra supra in ayzon.alia tñ planta proprie vocatur portula-
lib.27. ca agrestis de quo in po.
cap.4. Androsemā siue vt aly asgron.Pli.nō absile ē ypicon.cau-
pꝰ mem. liculis molliorībꝰ densiorībꝰ ⁊ magis rubētībꝰ.folia alba.
rute figura.semē papaueris nigri sile.come trite sanguieū
emittunt succū.gignit̄ in vineis.fere medio autūno effodit̄
suspēdit̄qꝫ vsus ad purgādū aliū ⁊c̄.idē qd andresemon.
Androsemō Dy.q̄ asquirō dr̄ spēs ē ypici.sꝫ virgis maior ē.
⁊ sarmētosa feniceū hñs colorē.⁊ florē mellinū.semen sile
ypico.sed maiꝰ.qd cū fricatū fuerit odorem resine emittit.
sanguineū etiam facit colorem fricatum.vnde androsemō
dicitur ⁊c̄.eadem est cū supradicta ifra in asquiron.
Androsemō Dya.aut dionisia multi ⁊ asquirō istā dixerūt.
sed est dr̄ia iter androsmō ⁊ asgron ⁊ ypicon.frutex ē semē
minutū hñs ⁊ sarmētosa.hꝰ virge fenicei coloris sunt folia
duplicia q̄si rute hñs.que si soluat̄ manibꝰ succū eycit ve-
nenosuꝫ cꝰ virge interualla hñt in quibꝰ sunt flores minuti
⁊ mellini.semen hꝫ in foliculis sic̄ micony nigri cꝰ coma
si a digitis ꝯfricata fuerit ⁊ trita resine odorē fac̄ ⁊c̄.sic se
li.27.ca. Androsaches Pli.herba ē alba amara sine (hꝫ ī vō Dya.
4.pꝰme- folys foliclos icuruos hñs ⁊ ī his semē nascit̄.ī maritimis
dium. ystrie.ydropicis dat̄ vrinā nāqꝫ vehemēter duc̄.D.eadē vt
Androsemō dixit Ste.vocari didimo masculus.)(iste.
Anis. Aneisum dicit arabs.nos ⁊ grecus anisum.
lib.21. Anemonis Pli.sunt q fremō vocāt duo eiꝰ gnā siluestribꝰ
cap.23. ꝑma.altera cultis nascens.vtraqꝫ sabulosis.huiusqꝫ spēs
plures.aut.n.feniceū florē hꝫ q̄ ⁊ copiosissima ē.aut purpu
reū.aut lacteū.hoꝝ triū folia apio silia sūt nec temere se-
mipedis altitudinē exeūt.cacūine aspagi.flos nūq̄ se api-
ret nisi vēto spirāte.vñ ⁊ nomē accipit.siluestris āplitudo
maior latioribusqꝫ folys flore feiceo.hāc errore educti ar-
gemonē putāt multi.aly rursus papauer qd ⁊ tyā vocamꝰ
sꝫ distō magna:q: vtraqꝫ hec postea floret.Nec aut succū
illaꝝ anemonem reddūt aut calices hñt nec aspagi cacu-
mē ⁊c̄.D.anemonis duo sūt gñā.agrestis ⁊ ortiua.Ortiua
āt florē coccineū hꝫ.altera vō albū ⁊ lactineū aut purpu-
reū folia miuta sic̄ coriādrū ⁊ diuisa ñ magni stat'.virgas
tenues ⁊ virides hꝫ sic̄ micōiū ī medio capitella nigra hñs
⁊ radix ē illi sic̄ oliue nodosa ⁊ curta.agrestis vō ī oībꝰ ma
ior ē ⁊ folys latioribꝰ ⁊ capitella maiora ⁊ lōga hꝫ florē fe
niceū vl̄ mellinū ꝓfert.radices sūt illi tēues plures.Est al
terū genꝰ anemōis viscide nāe ⁊c̄.⁊ ifra.sūpsit āt nomen
papauer ꝙ vēto magis apiat florē.sꝫ vt diximꝰ altera est
agrestis altera vsualis.cꝰ altero cū feniceo colore siue fla-
mineo ē.altera q̄si purpureo siue glauco cū folys trinis ī
spē apy tenuiter scissis ꝑuis coherētibꝰ tyrsis palmaꝝ q̄tu
or.aliq q discernere noīa ipaꝝ nesciūt errāt ⁊c̄.hec planta
ara.dr̄ xachaich ⁊ cōiter vocat̄ papauer rubeū multi pro
papauere nigro ī populeon sumpserūt nō sine multo erro
re.nam illud frigidissimū est.hoc vero calide nature.
Anesis.g.reges.vñ anetica dñt regeꝫ iducētia q̄ anodia vo
camꝰ.⁊ anetica dies ī febribꝰ dr̄ īterpolatiōis liber de doc-
trina.g.anesis itermissio remissio reges r̄frigeriū pausatio
Anthiō greci anetū vocāt idē anethyleon oleū ide factum
ara.vero xebeth dr̄. Anphehe ara.coagulum.
Anfraliafres apud Dya.sexta spēs titimalloꝝ q̄s ipse dscri
bit ꝙ ⁊ dendrodes.i.arboreū vocat ifra in titimallo.
Anfimerina febris.i.quotidiana anfimerinus iterdū repit̄
⁊ ē grecū ab amphi qd est circū ⁊ ymera dies eo ꝙ singu-
los dies circuit.m.añ.f.g.scribitur.
Anforismus sed melius aforismus supra expositum est.
Angiologia grece.apud Demostenē est cyrugia que fit ī ar-
terys tempoꝝ ꝓpter fluxū lachrymarum.

Angitis vel agnitis s̄m Dya.q̄dā spēs spice nardi.
Anconum Pli.qdā omonidā malunt vocare ramosaꝫ sileꝫ lib.27.
fenugreco nisi fruticosior esset hirsutiorqꝫ odore iocūdo cap.4.
post ver spinosa est vt etiam ea muria conditur ⁊c̄. vius fi.
Anicetum apud Plinium quidam anisum vocant. lib.20.
Anichinos grece siccus. cap.17.
Animoda Dya.quā mlti āimodā appellauerūt.virge sunt pꝰ mem.
ei duoꝝ palmoꝝ.⁊ paulo maiores fruticesqꝫ virge nodose
sunt in quibꝰ sunt capitella minora folia minuta sic̄ lenti-
cule aut rute hñs aut loci qui in feno nascitur.sꝫ sunt aspe
riora ⁊ pinguia ⁊ spissa.hanc multi in sale cōponunt ⁊ cōe-
dunt suauissime q̄ vge spias acutas hñt cꝰ vga alba ē ⁊c̄.
Animō grece papauer rubeum vt supra in anemonis.
Aniatos grece incurabilis insanabilis.
Angelica infra in arcangelica.
Anges infra in emasum.
Angailem infra in spina egyptiaca.
Aniudē ꝑ i.ꝯsonās ara.est planta cꝰ gūmi ē asa vt.A.suo ca.
dicit.tñ in ca.de cura ydropisis ꝙ siseleos ē aniudē roma-
norū.Ideqꝫ dicit in ca.de siselcos in scdo.Simil'r habet̄ ī
antidotario dionū Rasis in ꝯfectiōe ad epiliaꝫ.sed vitas
est ꝙ aniudē est silfium apud Dya.dicit eni ibi ꝙ lachry-
mum silfy lasar vocat̄ qd ē asa.in ceteris ēt cōcordat cum
ca.de aniudē apud.A.Preterea ī caplo de agarico vbi.A.
dicit ꝙ est simile radici aniudem.D.dixit silfy.⁊ radix hꝰ
plante ara.dr̄ maroch:vt pꝫ p.A.ca.de maroch.⁊ Ser.ca.
de aniude.ꝙ aūt siseleos non sit silfium satis constat per
D.qui de vtroqꝫ facit diuersa capitula.
Anodinū mitigatiuū requiē inducēs sedatiuū a greco ane- Anodino.
sis qd est requies.inde anetica dies.i.dimissoria iterpola-
tionis laboris a morbo.Cassius felix ca.de tertiana febre.
Anadromon matricis.i.ascensus matricis ad superiora.vn-
de Cassius felix proprio capitulo.
Anofris.g.lupus qui ⁊ licos vocatur etiam.
Anolosat nomē ponderis est idem qd obolus.
Anonis dixit Step.ꝙ est species acuā.i.acauē.
Anorexia.g.fastidium cibi/quod aly atrophyam vocant vt
Paulus proprio ca.
Ansali ara.apud Haliabatē est squilla sed melius ansel.
Antali ara.apd Haly.ē cologntida sꝫ meliꝰ andhel vt ī ara.
Antera semē rose vocatꝰ est illud qd remanet in autūno.fru
ctus .s.rubeus plenus lanugine circa semina.
Antereon Cassius felix ca.de tussi humida gutturis ꝑtē sub
mento q̄ꝫ greci antereon vocant ⁊c̄.
Autericon apud Dya.ca.de affodillo ē semen affodilli.Pli.
idem Step.vero dixit anatericon.
Anteromata grece Alex.ca.de asclite ⁊ timpanite exponūt
qdā ꝙ sunt tumores cuti siles ⁊ aliq tūores sine dolore.
Anti greca prepositio.cōtra ꝓ ꝓpe significās āti scribunt et
andi ꝓferūt.nā q̄ñcūqꝫ.n.añcedit.t.illō.t.tradit ī sonū.d.
littere vt scribūt antichristus ⁊ ꝓferunt andichristus.
Antias Paulus est inquit tumor durus paristinō quid est
paristinon infra scies. Antichisis grece limacia.
Antidotū liber de doctrina greca.antidotos remediuꝫ me-
dicamen leuamen adiutorium.
Antidotum gisi Alex.cap.de frida distemperantia epatis
faciēte dissinteriam.
Antidotū marcelli idē ca.d potiōībꝰ ꝯpositis ad colicam.
Antidotum eradion idem ibidem.
Antifabare dixit Step.ꝙ ē busadi.i.corallus.
Antim algēde beduster ara.testiculi castorei Step.
Antillillis exponit Step.ꝙ est satercelisum.
Antilios grece apud Dya.genera eius duo.vna ē que folia
lenticule silia hꝫ ⁊ astā altā duobꝰ palmis erectā cū folys
mollibus.radix est illi minor ⁊ tenuis nascit̄ locis erbosis

ꝛ solarib⁹ gustu salsa.altera ē q̄ folia ꝛ astaꝫ siles camepiti
bꝫ sed aspioꝛa ꝛ minoꝛa floꝛē purpureū.ꝛ odoꝛē grauē.ra
lib.zi. dix est cicoꝛee silis ꝛc̄.Pli.eadē de ipsa sed antalū vocat.ꝛ
cap.z9. vt aly antulū.p̄maꝫ vero sabulosis locis nasci dicit scdaꝫ
saxosis cetera conueniunt.hoc est qđ.A. zabarath vocat
vide ca.amboꝛum simul.
Antilops grece Pau.ē apostema lachꝛymalis maioꝛis ocu
li anteq̄ꝫ vlceret̄ ꝙ postq̄ꝫ vlcus fuerit egilops dr̄.ēt infra
egi lops ꝛ infra in antinops a Demostene.
Antiminō apud Dya.vocatur mandragoꝛa.
Antimis que camōilla Dya.antimis siue leucantimis . ꝛ ca
mōilla quā aly etiā hōidez vocāt:eo ꝙ verno tp̄e floꝛescat
siue colligat̄ ad vsū.aly camemillō.eo ꝙ odoꝛē silēꝫ mali
matiāi hēat.aly melatemō vl̄ crisocomē.h⁹ herbe tria sīt ge
nera.ī floꝛe habētia distātiā.aste sūt illi duoꝝ palmoꝝ fru
ctuose ramulos multos cū vimib⁹ plīmis ac tenuib⁹ folia
gn̄ant̄ trina.p̄ua atq̄ꝫ angusta ꝛ tenera sup̄ius capitellū cū
q̄dā rotūditate hn̄s deitus aureū floꝛē q exteri⁹ folioꝝ am
bitiōe cigit̄ alboꝝ aut melini aut purpurei coloꝛis magni
tudini rute silantiū.nascit̄ vo locis asperis ꝛ circa vias ꝛ se
lib.zi. mitas.collig̃r ī ve ꝛc̄.Pli.mira antimidis nā ꝙ a sūmo flo
cap.i7. re īcipit cū cetere q̄ p̄ticulatiꝫ floꝛē ab vna sui p̄te icipiant
ꝛc̄.Step.antemis scripsit coꝛrupte ꝛc̄. d̄ noīb⁹ supꝛadcis a
Dya.sic d̄bes expōere.erātemō purpureū floꝛē hꝫ.q̄ albuꝫ
leucātemō que citrinuꝫ totum sine albedine crisantemō.ꝛ
hoc sonat ī greco vocabulo.
Antimoniū medicia ocularis gre. stilb⁹ ꝛ aliqñ stibi⁹ Dya.
stilb⁹ foꝛmosus ē q lucidus ꝛ q radiosus pꝫ cū fract⁹ fuerit
ꝛ gustu salsus nihil hn̄s terrosuꝫ aut soꝛdidū . ꝛ q fragilis ē
hūc multi obtalmiō vocāt.ei⁹ aliđ tradit̄ femia qđ ē pōde
re graui⁹.aliđ masculus pōdere leui⁹ ꝛ aspius ꝛc̄.ara ēt hio
miū ē sic̄ ꝛ apđ grecos.nā vocāt althynach post antimoniū
ꝛ cohol p̄p̄ p̄ꝛopꝛietatē quā habet in ocularibus medicinis
sicut ꝛ grecus obtalmiō eadem ca.
Antinops ꝛ egilops.Demostenes ē collectio circa āgulū ma
ioꝛē oculi q̄ si hūoꝛē tenuerit clausum p̄p̄o noīe antipos a
plīmis appellat̄.si āt inflatiōe eūata digitis ip̄ressa p̄uo ce
dēs reuertit̄.egilops appellat̄.sꝫ antinops a vicinitate ocu
li nomē accepit egilops a silitudīe capꝛaꝝ q̄ s̄ꝫ āgulos ocu
loꝛū nāles habere videt̄ inflatōes ꝛ ce.supꝛa vide ī ātiops
Antion apđ Dya.dr̄ plāta vñ colligit̄ laudanuꝫ vt pꝫ ī ca.d̄
Antipasis ꝯrīa ꝯuersio seu aduersa tractatio grece.)(ciseos
Antipatia grece exhibitio alicuius medicine ad obtūdendā
lib. z4. violentiam alterius p̄exhibite medicine Pli.
cap.9. Antira Paul⁹ ca.d̄ cataro.qd sit nescio nisi foꝛte semē rose.
Antirenū ātiqu⁹ liber d̄ simplici medicia ē plāta q̄ ciocepha
luꝫ dr̄.i.canis caput ramosa p̄ totos ramos folia minuta ꝛ
oblōga ꝛ dēsa.floꝛē p̄uū coloꝛe auroso hn̄s semē vitulinis
lib. z5. narib⁹ sile ꝛc̄.Sꝫ Pli.antirinū siue patinū linisagria silis
cap.9. lino.radice nulla.floꝛe iacinti semine vituli narium sile
ultra me ꝛc̄.linisagria est dictu linum agreste.
dium. Antirinō Dya.aut araninō quā mlti lignidā agrestē dixert̄
herba ē silis anagalidi folys ꝛ astis floꝛes hꝫ crocios aut
purpureos minutos pꝛo qua re lignis agrestis dicta est.se
men est illi simile oscoꝛdo et cetera.
Antispodia apđ Dya.ē cinis ex folys stipticis vt oliuaꝝ ꝛ si
miliū fact⁹.ꝛ vocat̄ sic eo ꝙ p̄ spodio.i.tutia ponit̄. ꝙ spo
dius sit tutia infra vide in spo ꝛ pomfolix.
lib.zz. Antopir⁹ pāis apđ Pli.i.fermentat⁹ ꝛ ē grecū q̄si ꝯri⁹ opiro
cap.z5. Antoꝛa herba ꝯrīa toꝛe venēosissime herbe oīa aīalia p̄imē
in me⁹. tis.sꝫ antoꝛa ē vt tyriaca ꝯ ip̄aꝫ ambe folia rotūda multuꝫ
scissa.sꝫ toꝛe maioꝛa folia ꝛ tota ēt plāta radicē longā geni
culatā et grossitudine pollicis vel plus nigrā cauernosam
Antoꝛa duas radices hꝫ p̄uas sic̄ satiriōis siles nucleis oli
uaꝝ.vna ē pinguis alia extenuata amari sapoꝛis ꝛ magne

d̄tuti Butanicus d̄ vtraq̄ꝫ p̄p̄a fac̄ ca.ꝛ p̄p̄etates describit.
Anthos gre.flos.idē alosanthos salis flos vt supꝛa.verū lati
ni appꝛop̄auerūt h̄ nomē floꝛi roꝛis marini . ide dyantos
Anthraches gre.pꝛune carbōes icensi anthra)(confectio.
kia pꝛuna singulare ipsius inde antrax.
Anthrax cum.h.debet scribi carbunculus.
Anthrakion vocāt gēmam carbunculum anthrachion etiā
vlcus oculi de quo infra in vlcus.
Anthracosim Demostenes vocāt greci ruboꝛē nimiū palpe
bꝛarum ꝛ ex longo tp̄e lippiētium. lib.iz.
Antroadis Pli.si ī macedonia bꝛeuis arboꝛ atq̄ꝫ fructicosa cap.6.
ī Damasco syrie magna māes ei admodū lēta ac fidelis q̄c
vetustate nigrī splēdoꝛib⁹ flos racēosus oliue mō .sꝫ rubēs
folia dēsa fert ꝛ folliculos mittētes q̄dā aīalia ceu culices
lētoꝛēq̄ꝫ resinosuꝫ q ꝛ coꝛticē rūpit struria mascula fert ste
rilis femia folio vlmi paulo longioꝛe ꝛ piloso folioꝝ iter se
semp̄ ꝯrys pediculis gracili bꝛeuiq̄ꝫ ramo pelles candide
ꝯficiūt̄ his.semē lētis sile cū vna rubescit qđ vocat̄ ros me
dicamētis nec̄ariū ꝛc̄.ē sumach qđ ros syriac⁹ dr̄ infra.
Anthropomoꝛfō.dr̄ mādragoꝛa apđ eos.s.q putāt radicē ei⁹
Anulesat.i.obul⁹ pōderis nomē d̄ q̄ īfra.)(figurā hoīs hr̄e.
Anzarut vel anzaroth ara.sarcocolla a.g.angelut.
Anzerutuꝫ scripsit Step. Aoꝛia grece imaturitas.
Apaki grece longum intestinū vt in libꝛo de doctrina greca.
Apala oua.i.mollia nam apalotis mollicies apallos mollis
leuis tener apala mollia ꝛc̄.
Aparine Dy.quā greci phylo ātropon vocāt.latīe purpurea
vl̄ lappago dr̄ herba ē v̄gas mltas ꝛ lōgas habens ꝛ q̄dra
tas ꝛ asp̄as.folia rara ꝛ ī oꝛdīe posita.semē ē ei albū ꝛ rotū
dū ꝛ durū ꝛ p̄uū ꝛ ī medio p̄tusatū sic̄ vmblicū.floꝛē hꝫ al
bū folia cui⁹ vestib⁹ trāseuntiū iherēt ꝛ ob id filoantropos
dr̄.nascit̄ circa muros ꝛ oꝛtos ꝛc̄.Pli.aparinē aliq onfaco lib.27.
carpō aly phylātropō vocāt rāosaꝫ yrsutā q̄nis senis ve in cap.5.
oꝛbē circa rāos folys p̄ iternalla.semē rotūdū durū ꝛ ꝯca in p̄o⁹.
uuꝫ subdulce.nascitur in frumentario agro aut oꝛtis p̄ratī
ve asperitate vestium tenaci. lib.24.
Apendix Plinius est spina sic dicta.quoniaꝫ bacce puniceo ca.iz.an
coloꝛe in ea apendices vocātur que laxatiue sunt. me⁹.
Apentismon grece.Alexan.intestinum rectum ca.de dissin
teria.Item de tenasmone.
Apepsia grece.incrudatio indigesi⁹o liber d̄ doctria greca.
Apia mala dulcia valde me teste q̄ Paulus laudat ca.d̄ sp̄u
to sanguis.Itē Pli.ab apia d̄ gente claudia nomiata. lib.i5.
Apiaster vocatur a quibusdam apium risus. cap.zo.
Apios siue camebalanos siue rafanus agrestis.astas hꝫ qui i me⁹.
q̄ꝫ vl̄ tres viscosas ꝛ teneras ꝛ ruffas.folia sīt ei rute silia lō
ga v̄idia ꝛ p̄ua fruct⁹ siue semē p̄uū c⁹ radix ē affodilo silis
obꝛotūda silis pile lacrimo plēa a foꝛis nigra it⁹ alba.ra
dices ei⁹ due sūt super terrā ꝛc̄.Dya.vomica est. hec a Pli lib.26.
vocatur apꝛoscilla vt infra. ca.8.vl
Apyretros grece sine febꝛe sine feruoꝛe Hali.ad glauconem tra me⁹.
ca.de p̄iodicis febꝛibus in generali.Item liber d̄ doctrina
greca apirektos scripsit aurir apꝛion non calefactum.
Apiston Dya.aristologia dicitur a grecis keta logos apiston
eo ꝙ ketis sit apta ꝛc̄.infra in ar.
Apiū.Macer.Est apiū dcm̄ ꝙ apex hāc fere solebat.Victo
ris veteꝝ fieret dū moꝛe triūph⁹.ara.dr̄ karas.sꝫ grece seli
no.Cui⁹ duo sūt gn̄a domesticū.s.qđ ē notū.ꝛ agreste.Sed
agrestis quiq̄ꝫ sūt sp̄es ydroselinō.i.aq̄ticū apiū. yposelinū
qđ ꝛ macedōicū dr̄.vl̄ vt latini olixatrū s̄ꝫ Dya.tertia oꝛio
selinū ꝛ ē dcm̄ mōtanū.q̄rta ꝛ petroseliuꝫ dcm̄ a petra. vel
petrosuꝫ.quita smirion de q̄ Dya.p̄p̄uꝫ fac̄ ca.sꝫ a Serap. lib.zo.
iter sp̄ēs apy pōit̄.Itē cerefoliū ab Ysaac ī dyetis p̄ticl̄ari cap.ii.
bus iter sp̄ēs apy pōit̄.De his oīb⁹ ī p̄p̄rys locis iterū iue lib.i9.
nies.Pli.apiū ingt cōmune distiguit sexu. Nā Crisipus fe cap.8.

ſpus feminā eē dič criſpiorib⁹ folijs ⁊ duris et groſſo caule
ſapore acri et feruido. Dyoniſius marē nigriorē breuioris
radicis vermicl'os gignētē ⁊c̄. ⁊ ifra. ē ⁊ olixatrū qḋ hipoſe
linū vocant. ⁊ ifra. q̄rtū gen⁹ ex eodē faciūt aliq oreoſeliuz
alio frutice recto ſeie cimio ſil'e. ⁊ ifra. ⁊ ē orioſelinū. ⁊ ifra. ⁊
cap. 12. alio gñe petroſelinō qdā appellāt in ſaxis natū. ⁊ ifra addi
derunt qdā opoſelinū differēs breuitate caule ſatiuo radi-
lib. 19. cis colore ruffo ⁊c̄. Jtē idē ſupra de ſpōte naſcentib⁹ plātis.
capl'o. 8. Jd. n. iqt qḋ ſpōte i hūidis naſcit̄ helioſelinū vno folio nec
yrſutū rurſus i ſiccis yposelinū pl'ib⁹ folijs ſil'is helioſelino
tertium eſt oreoſelinum cicute folijs. radice tenui ſemine
aneti minutiore tamen et cetera.
Apiū raninū gre. dr̄ vatrachiō. Dy. botarchiō ſcribit ⁊ diſtin
guit ei⁹ ſpēs vt ifra i bo. latini vō i tres ſpēs diuidūt. ſ. rāinū
riſus et emoroydarum.
lib. 24. Apochinus. Pli. frutex ē folia edere hñs molliora mius tñ
cap. 11. lōgis viticl'is. ſemīe acuto diuiſo lanuginoſo graui odore ⁊
ultra me omnes quadrupedes necat in cibo datum et cetera.
dium. Apocruſticū. g. repcuſſiuū redarguēs vt Dya. et Caſſius fe
lib. 10. lix ca. de oleo mirtino.
cap. 59. Apodia gre. Pli. ⁊ ciſpſedi vocant̄ aues ſil'es yrundib⁹. ma
iores tñ plurimuz volantes ſic dicte quia vſu pedū carent
⁊c̄. apud nos dardani vocantur vulgariter.
Apodiſmō gre. āmbulatio retrograda Demoſtenes ca. ḋ cuſto
Apoflegmatiſm⁹ ḋductio flāt'l a capite. ſiue ipʒ)(dia oculoꝝ
medicamē ꝭ faciēs. ſ. p os vel nares vt ſūt caputpurgia et
Apoya. g. ſine q̄litate ſenſibili vt iſipida)(gargariſmata.
Apollinaris a quibuſdam dicitur mandragora. ſic dicta: eo
ꝙ apollo dicitur inueniſſe ⁊ aſclepio tradidiſſe.
lib. 25. Apollinaris tamen ſʒ Pli. vocatur iuſquiamus apḋ quoſdā
cap. 4. que grec. iuſquiamos alijs nomibus vocant̄ vt infra. in iu.
ſiue ſi. Apomellis grece ē q̄ꝫdo fauus mellis in aqua lauatur. aqua
illa mellita apomellis dicitur vt Dya ſe. ſuo ca.
Apogmatos i antidotario vl'i i ꝯfectōe ēpl'i dci didaſcalia ex
pōit̄ ſordicies nauis itelligēdo raſurā exterioris. ptis infra
Aporēa dicebāt antiq cū p̊ pminē)(vocat̄ a Dya. apoziina
tes fiunt oculi velut ex vomitu vel aliquo alio huiuſmodi
deinde fiunt concaui. Demo.
Aporeſis Demoſtenes dicūt greci eruptionem anguli oculi.
Aporiſma Cōſtātin⁹ i pātegni. ē collectio ſanguis i aliq̄ mē-
bro extra venas nō putrefacti maxime ſanguis arterialis.
Apoſtaſis vel apoſtaſeos gre. apa. Caſſius felix collectiōes
gre. apoſtaſeos vocant.
Apozias grece deferueſcētes. apozeo deferueſco.
Apozzima decoctio diuerſaꝝ mediciaꝝ. ſ. aquā i q̄ coquūt̄.
Apozima Dya. pix q̄ ḋ naui radit̄ quā greci apoxiam vocāt.
Aproximerō expōit̄ i paſſionario ꝙ ē ipotentia venerei act⁹
lib. 26. Aproſcilla ſiue rafanoſagria. Pli. iūcos duos ſiue tres ſpar-
cap. 8. git i terra rubēt'l folia rute. radice cepe ſʒ amplior. q̄re qdā
ultra me raffanū ſilueſtrē vocāt. itus hʒ māmā candidā extra corti
dium. ces nigros. naſcit̄ i mōtib⁹ aſperis aliqñ ⁊ herboſis purgat
ſuperi⁹ ⁊ inferius ydropicis apta hec apios Dya. vt ſupra.
Apſynthyō dicūt. g. nos abſynthium.
Apta gre. expōit Dyaſ. ca. ḋ tribulo ꝙ ē putredo. Oribaſius
vō ca. de vlcerib⁹ oris. q̄ āt iqt i ſūmitate oris vlcera naſcūt̄
q̄ greci aptas vocāt ⁊c̄. Cornelius celſus ea iqt q̄ i ore vl-
cera mala fiunt aptas vocāt.
Aqua imbrilis. i. pluuialis ab imbre. Caſſi. felix ḋ egritudini-
bus oculorum ⁊ Demoſtenes ad cōficienda colliria.
Aquā maris in mediterraneis nō habētes ſextariū ſalis i q̄t
tuor ſextarijs aq̄ ſalſiſſimū mare facere potuerūt. viʒ nāqꝫ
⁊ nāʒ ſalſiſſimi mar'l iplet mediocriſſimā āt putāt ſupradi
li. 31. ca. ctaʒ aq̄ mēſurā octōis cyatis ſalis tēperari q̊niā ita neruos
6. in fi. calefac̄ ⁊ corpus non exaſperat. Pli.
Aquebalā venā iubet flōtomari Haliabas i plurib⁹ locis q̄
vr̄ ciuilis. nā i ca. febris cōtinue p̊mo iqt ḣo ⁊ tertio q̊ mo
ueт̄ die oīno vtat̄ ſanguīs miutiōe aquehale ⁊ baſilice ⁊c̄.
Aque elmelich ſcripſit Ste. p achile melich ⁊ ē mellilotuz.
Aqueſutum ſcripſit Stephanus pro cuſcuta.
Aquelogos Plinius folia ſūt ei maiuſcula q̄ꝫ edere quinqꝫ lib. 26.
aut. vij. ſubalbida a terra ſupne pallida. ſine caule ſine flo- cap. 6.
re ſine ſemine radice tenui et cetera.
Arachide archos Plinius habent ambe radices ramoſas li. 21. ca.
ac multiplices nec folium nec herbam vllam aut quicquā 15. ante
aliud ſupra terrā habent hec manduntur ⁊c̄. mediuz.
Aranea vocatur gre. ſphalagion. ara. vocatur rutela.
Araneas Caſſius felix araneas greci a ſerpēdo qḋ erpē dicūt
nos āt ſil'r latino ſermone a ſerpēdo ſerpuſculos nomiam⁹
Aratilli dicunt̄ porri vinee gre. ampeloprason vt ſupra.
Arbor cimicū quā dirdar. A. vocat ē vlmus vt dicūt pl'a ei⁹
Arbor marie apḋ Auic. ē bucormariē quod ē)(gña ſʒ Pli. lib. 16.
dcm̄ fūigiū vl' vapor marie. vex apḋ Sera. ē plāta quā. D. cap. 18.
libanotis vocauit. et omnes dicūt ꝙ habet tres ſpecies. cō-
plementum huius quere infra in libanō ⁊c̄.
Archangelica qdā vrticā mortuā dicūt. alij ſil'em vrtice. ſed
mihi oſtēſa fuit q̄dā habēs folia ſil'ia celidonie. niſi q2 non
ſunt ita piguia ⁊ obſcurioris viriditat'l. alij angelicaz dicūt.
Arceotides. g. fruct⁹ iunipi vt pʒ p Dya. ca. ḋ iūipo. Jtē Alex.
ca. vt nō cadāt capilli idē. Et i li. de doctria greca. arkeutos
eſt arbor iuniperij. arkeutides fruct⁹ eius vt infra.
Arceotica Alex. ca. ḋ fluxu capilloꝝ idem qḋ ſupra.
Arciotidos in. vij. Johis Sera. in cōfectione ḋ luto lactuce.
dič ꝙ ſūt grana cedri vl' iunipi. qḋ veri⁹ ē corrupte ptulit.
Arcion. Pli. g. ſic vocāt plātā folia habētē maiora ēt cucurbi
tis ⁊ yrſutiora nigrioraqꝫ ⁊ g̈ſſiora radicē albā ⁊ grādē ⁊c̄. li. 25. ca.
Dya. arcion pſopidia aut pſopiō dn̄t. folia cucurbite ortie 9. ante
ſimilia hʒ ſʒ duriora ⁊ maiora ⁊ nigriora ⁊ aſpera. aſta eſt mediū.
maior cū folijs radix maior ⁊ alba ⁊c̄.
Arctiō Pli. aliq arcturiō vocāt. ſil'is eſt verbaſco folijs niſi lib. 27.
ꝙ yrſutiora ſīt caule lōgo molli ſeie cimini. naſcit̄ i petroſis cap. 5.
radice tenera alba dulciqꝫ. decoq̄t̄ i vīo ad dētiū dolorem
Dya. arciō aut aſturiō ⁊ iſta folia ſil'ia flōmo. hʒ. ſʒ rotūda
⁊ aſpa. radix mollis ⁊ alba ⁊ dulcis. aſta lōga ⁊ mollis. ſe-
men cimini minoris ſimile ⁊c̄.
Arcolabū Demoſtenes ē grece ferreū inſtrumētū cyrugico
Archos grece podex anus.)(rū ad aliqd apphēdēdū.
Arcuatus morbus dicebatur ab antiquis icteritia a varieta
te coloris vt yris. alijs ēt nominibus vocatur vt ifra. in yc.
Arc⁹ apḋ Paulū dr̄ an⁹ podex. c. ḋ exitu ani ⁊ ē a gre. arcos.
Arenos thus in antidotario Oribaſij in tyriaca eſt maſcu-
lum thus. nam aryn. g. maſculus.
Areotica. g. rarefactiua. Alex. ca. de caſu capillorum.
Areſtiō. g. expōit Ste. i ſynōimis ꝙ ē ara. buſinū vtrūqꝫ cor
Aretica. g. v̄tuoſa. aretipraxis vt⁹ iduſtria.)(ruptū puto.
Argalia iſtr̄ʒ quo liquores inijciunt̄ i veſicā qḋ ſiringa dr̄.
Argemon. g. eſt tertia ſpēs vlceruʒ cornee apud pau. ifra in
botrion. Jtem infra in vlcera.
Argemonia Pli. folia hʒ eq̄lia diuiſa apij mō. caput i cauli- li. 25. ca.
culo papaueris ſilueſtris radicē hʒ c⁹ ſuc⁹ ē crocei coloris 9. i pn°.
acris ⁊ acutus. naſcit̄ in areis apḋ nos. noſtri tria gña ei⁹ fa
ciunt ⁊ id multū pbant cuius radix thus redolet ⁊c̄. Dya.
argimoniam vocat. Jſta. n. l'ra. H. apud grecos cum in lati
num vertitur nunc. e. nunc. i. ſonat.
Argimonia q̄ eadē ē. D. herba oib⁹ nota q̄ ferraria mior dr̄
ſil'is i oib⁹ agreſti papaueri vl' amoni herbe. ſʒ diſtiguit̄ ꝙ
caput ſupius latius hʒ ⁊ ſeri⁹ floreſcit. ⁊ neqꝫ ita feniceū fac̄
florē ſʒ croceū. radix ē illi de ſurſū rotōda ex qua dimittit
croceū ſucū acrioris virtutis q cōuenit oculorū nebulis ⁊
argimōi i oculis nominate paſſioni. naſcitur i cāpis vl' cir-
ca ſepes. c⁹ radix greco noīe eupatoriū dr̄. eo ꝙ diuretica ſit

valde ꝛc̃.Ste.i synonimis argemon expõit secatiqui i ara.
al's visci da. Argilla terra viuida terra figuli vñ vasa fiunt dicta ab ar-
gis vbi pˀmo de ipa vasa facta sũt.argillos dicit grecus.
Argiros.g.argentum. Inde litargiriuꝫ quasi litos argirites
.i.lapis argenteus vel argenti.
Argirofora ꝯfectio q̃dã in antidotario vl'i dicta ab argento.
Arilli sꝫ arida grana vue ab ariditate dicti.vbi opˀ ē stipticis
vti ꝯueiētes maxie.q ex acerb vuis fuerũt gigarta.g.dicũꝫ
Aristologia.D.dꝫ a grecis fetalos ꝛ apistõ ꝙ fetis maxie sit
apta.vnde nomen accepit.Eiˀ tria sũt gña rotũda ꝛ lõga ꝛ
clematis.Rotũda dꝫ femia folia habẽs edere silia odora-
ta cuꝫ viscitudine obrotũda ꝛ mollia ꝛ lenia tactu.multas
ṽgas ex vna radice habens lõgas.florẽ albũ ꝛ rotũdũ hꝫ i
medio crocei floris sꝫ inutilis.radix ē rotũda ꝛ odore non
iocunda.gustu tñ nõ brumosa.Lõga ṽo aristologia mascu
lus ē q̃ ꝛ dactilis vocaꝫ.folia hꝫ oblonga ꝛ ṽgas tenˀ longi
tudĩe duaꝝ palmaꝝ.florẽ purpureũ profert nõ odoratũ ꝛ
cũ marcuerit sic̃ flos piri appet.radix ē illi robõe digitali ꝛ
odoris bõi.Illa q̃ dꝫ clematis ṽgas hꝫ tenues ꝛ lõgas folia
obrotũda silia ozidio minori.florẽ similẽ rute.radicẽ oblõ
gã ꝛ tenuẽ coriũ habẽtẽ crossũ ꝛ odoratũ q̃ꝫ pigmẽtarij ad
ꝯfectionẽ oculoꝝ miscent ꝛ religs medicamĩtis sic̃ rotũda
ꝛc̃.Pli.iter nobilissimas plantas aristologie grande nomẽ
lib. 25. cap.8. ultra me dium. ꝺdisse vꝫ q̃ttuor eiˀ gña vnũ tuberibˀ radix silis.rotũdis fo
lijs iter maluã ꝛ ederã nigrioribˀ mollioribusq̃ꝫ.hãc femi-
nã dicũt.alterũ masculũ radice lõga q̃ttuor digitoꝝ lõgitu
dine baculi grossitudine.tertiũ longissime tenuitatis vitis
nouelle cuiˀ sit p̃cipua vis.q̃ ꝛ clematis vocaꝫ.ab alijs cre
tica oẽs colore buxeo caulibˀ puis flore purpureo ferunt
baculas puas vt caparis.valẽt radice tñ.Est ꝛ q̃ plistolo-
chia vocaꝫ q̃rti generis tenuior q̃ꝫ p̃xime dicta dense radi
cis capillamẽtis iuncti plenioris grassitudine.hãc q̃dã pol
lizirĩõ nominãt odor oĩuꝫ medicatˀ.sꝫ oblõge radici tenui-
oriq̃ꝫ gratior.carnosi.n.ē corticis vnguẽti quoq̃ꝫ nardis cõ
Aritillũ porrũ vinee.iterdũ vocaꝫ aratillũ.)(ueniens ꝛc̃.
Aristologia ara.zaraud vocatur.
Arkeutidas vocãt gre.fructũ iunipi.fꝫ Gali. i li. ꝺ alimẽtis.
Armation ca.de tracomatibus Paulus.
Armech in.ij.canonis.A.exponitur ꝙ ē herba iamena.boni
odoris similis ciamomo crosso.Jo.Sera.ca.de egritudibˀ
gingiuaꝝ dic̃ ꝙ ē medicia ĩda silis cinamomo.ē bona vt di
cũt vlceribˀ oris,p̃hibẽs dilatationẽ eoꝝ.vide an sit cortex
bacee.scribiꝫ tñ ara.armeal.harmel vero est aliud vt ifra
in suo loco.Ste.scripsit armacum.
Armenium fm.D.bonum est lene ꝛ colorem graneum ha-
bens sine lapide ꝛ fragile nõ graue sicut crisocola ꝛc̃.
Armẽtalis fꝫ.D.ca.ꝺ coniza dꝫ a q̃busdã q̃dã spẽs policarie
Armeritrias.g.est id quod ara.dꝫ kali ꝺ q̊ infra in ka.qꝺ pꝫ
ex cõcordia Almanso.libro septio i ꝯfectiõe medicaminis
dicti calidixon cũ pratica de greco trãslata ei sili eodẽ loco
vt fieri aq̃ꝫ p̃mã ex calce ꝛ kali.grecˀ ex calce ꝛ armeritrias
Armola p barmel aliq̃ñ repiꝫ aliq̃ñ ermola ifra i bisaca ꝛ i
Armoratia rapistrũ raffanˀ agrestis scꝺꝫ)(harmel p.h.
lib.19. ca. 5. vltra meᵐ. Dyascor.ꝛ Pliniũ.aliq̃ñ marmoratia ꝛ lacena vocatur.
Arnebus Ste.p harneb qꝺ est lepus scripsit.
Arnos.g.agnus idem.
Arnoglose.i.agni ligua.A.liguã arietis vocat ē plãtago ifra.
Aromaticũ de q̊ A.ca.facit vꝫ ꝙ sit calamˀ aromaticˀ.D.ṽo
fac̃ ca.qꝺ incipit aromata qꝺ nõ concordat cũ.A.in illo ca.
Aron a Dyasco.sic describitur.ꝛ est iarus dicitur serpentaria
Plinius li. 19. ca. 5. i fi. ꝛ li. 24. c. 16. in p̃nº. cap. 18. minor.nota est infra in dracontea ꝛ iaro.
Arosticos.g.egrotatiuus. Arostos grece eger.
Arsef.i.iij.Almã.ca.ꝺ holeribˀ puto ꝙ ē arxof ꝙ ē cardˀ vt
Arsenicũ a greco arsinago vt Cassius felix.ara.ṽo dꝫ)(ifra.
azarneth ꝛ zarnech.due sũt ei spẽs.citrinũ .s.aureũ lamino
suꝫ.aliꝺ rubeũ nõ laminosuꝫ.ꝙ sandaracha apꝺ.D.i libris
grecis vocaꝫ.q̃dã lẽnias vocauerũt.sꝫ ifra ꝺ lẽnias auripig
mentum etiam vtrunq̃ꝫ dicitur.
Arsen Pli.aliqui semen mãdragore sic vocant.alij morion. lib.25. cap.11. pº p̃nᵐ.
alij ypomenon.sil'e est semini porrorum.
Arsenogon.D.ca.ꝺ folio agresti ē foliũ qꝺ masculũ vocant.
Arsinagon arsenicum vt Cassius felix.
Arsunegũ apꝺ Halyabatẽ multa hoc noĩe vocãꝫ.nã i.ij.pra-
tice sic vocaꝫ laurus.Itẽ ibidẽ supra expõiꝫ ꝙ ē cepe.Itẽ
alibi expõiꝫ ꝙ ē amigdala.sꝫ in ca.fe.ethice in q̃dã ꝯfectõe
iueniꝫ arsunegi excorticati ꝛ amigdale dulces mũdate.q̃re
nõ videꝫ idẽ.Itẽ in.ij.ca.ꝺ fructibˀ arsunega vocaꝫ oliua.
quare veritatem scire non potui.nullum nanq̃ꝫ supra noia-
toꝝ sic vocatur apud arabes vel grecos.
Artagena.g.dꝫ coturnix vt dixit q̃dã grecus.sꝫ ortyx dicitur
Arthanita p hani hartanita scribiꝫ in ara.Inq̃t.A.ē buchor
mariẽ ꝛ narrat fmonẽ.D.ꝺ q̃dã planta q̃.g.dꝫ lentopodiõ
deiñ dic̃ ꝙ nõ est illa artanita q̃ hẽtur i vsu suo tpe ꝙ illa ē
spinosa.Itẽ in ca.de fachailesus ꝙ ipꝫ ē spẽs buchor mariẽ
ꝛ genus artanite.Ego aũt trãstuli ca.ꝺ artanita ꝺ li.D.i lin-
gua ara.ꝛ erat ita.artanita sũt q vocãt eã laobotocodiõ.ꝛ q
dã noribas.q̃dã ṽo laofran ꝛc̃.vt apꝺ.D.i antiq̃ trãslatiõe
in ca.ꝺ lentopodiõ habeꝫ.Itẽ vbi i Alman.ca.ꝺ apoplexia
in cristeri põiꝫ artanita.i pratica greca q̃ ē eadẽ cũ eo põiꝫ
saponistice herbe radix.ꝛ vbi in Alman.hẽtur buchor ma
riẽ qꝺ est dciñ fumigiũ.dictˀ liber hꝫ maria capnusa.ꝛ cap-
nos.g.est fumˀ.In ceteris ãt locis illius ca.eodẽ mõ se hñt.
Itẽ in ca.de sciatica vbi Almansor in suppositorio hꝫ cicla
mẽ.dicta pratica hꝫ saponisticã radicẽ.ꝛ sic videre potes ꝙ
ara.de his medicis ꝛ ꝺ mltis alijs q̃ a.D.scripta sũt nõ ha-
bent plenã noticiã.sꝫ aliã p alia ponunt.sicut ꝛ apud nos cõ
tingit.qꝺ patebit in hoc ope in suis locis.
Artãtˀ Jo.Sera.in.vij.ca.ꝺ garismatibˀ dic̃ ꝙ ē calamẽtũ.
Arteriaca passio dꝫ q̃ñ reuma ad tracheam arteriã ꝛ lariga
ꝺscendit ꝛ ide raucedo fit vocis.vt pau.ca.de catarro.
Arteriaca cõfectio ad raucedinem vocis facta.Cassius felix
ca.ꝺ tussi hũida cõfectionẽ eiˀ describit.
Arteriotomia.g.est arteriarũ incisio q̃ in certis cãis hꝫ fieri
Alexã.ca.ꝺ cautela epilẽticoꝝ.Et Demoste.ca.ꝺ lacrimis.
Artemisia.Pli.mulieres inquit hãc gloriã affectauere i q̃bˀ lib.25. cap.7.
artemisia vxor Mausoli regis adoptata herba h̃ nomine
vocaꝫ q̃ añ ptenis vocabaꝫ.sũt q ab arthemide q̃ ē dyana
arthemisiã cognominatã putãt.q̃niã p̊uatiꝫ medicaꝫ femi
naꝝ malis.abscinthij ãt mõ fructicosa maioribˀ folijs pin
guioribusq̃ꝫ.Ipsius duo gña.altera latioribˀ folijs.altera te
nera tenerioribˀ ꝛ nõ nisi in maritimis nascẽs.Sũt q i me-
diterrãeis eodẽ noĩe appellauerũt simplicis caule mĩmis
folijs.flores copiosi erũpẽtes cũ vua maturescit.odore nõ
iocundo quã q̃dã botrichi.alij ambrosiã vocãt.talis i capa-
docia nasciꝫ ꝛc̃.D.eiˀ gña sũt tria.Una ē fructuosa silis ab-
sinthio.folia maiora ꝛ piguiora hꝫ ꝛ astas lõgas.nasciꝫ ma
ritimis locis lapidosis ꝛ sabulosis.florescit añ estatis tẽpˀ
floribˀ albis paruulis graue olẽtibˀ amaris.Altera tenera
ē semẽ hꝫ minutũ ꝛ vnã hastã folijs plenã.nasciꝫ locis me
diterraneis ꝛ altioribˀ florẽ mellinũ ac tenuẽ ꝛ iocũdiorẽ
cõpatiõe p̃me ꝯferẽs ꝛc̃.ꝛ hic tertia spẽs nõ noiaꝫ a.D.nec
a.H.q̃re ē addita.Tertia artemisia leptafilos dꝫ.i.subtiliũ
folioꝝ.nasciꝫ circa fossas ꝛ aggeres.flosculũ eiˀ si cõtriue-
ris sansuci odoreꝫ hꝫ ꝛc̃.Quodã libro antiq̊ vbi herbe erãt
depicte tres erãt spẽs artemisie.vna q̃ vtimur cõiter silis
absinthio folijs longioribˀ bicoloribˀ vna pte albioribˀ ab
alia viridioribˀ pilosis leniter flosculo albo.hec vocaꝫ tagã
tes.altera folijs minutis dẽsis p ramusculos plures super
vnã astã floribˀ citrinis sil'i capitellũ culmosuꝫ dẽse colle-
ctis.hec monoglonos vocabaꝫ.tertia erat silis matricarie

flore camōile silis folijs coriandro odorē floris dicebat ha bere sāsuci. nasci circa fossas ⁊ aggeres vt. D. ḋ leptafilos ⁊c̄.
Artemisia apḋ arabes vocat̄ beregesis vt ifra i'be. ostēdet̄
Arcion. g. Pau. ca. de difficili ptu maxime inquit aut astrin/ git̄, aut exartio fit aut abrūpitur ⁊c̄.
Arthomatha. g. pau. ca. de cyrugia capitis sūt articuli.
Arthion etiā est q̄dam herba que prosupida dr̄.
Arthomeli. g. panis cuz melle factus. Alex. ca. de cathaplas/ matib⁹ ad splenē cū ergo cognoueris ⁊c̄.
Arthritica. g. arthetica. artritikinosos artetic⁹. vn̄ i q̄zplurib⁹ libris antiqs ḋ greco trāslatis iuenim⁹ arthriticā passionē
Arz ara. apḋ Aui. est rizi. ⁊ i Sera. ēt. vuz in ca.)(p atretica. ḋ pino dic̄ q̄ masculus ex pino dr̄ arz. ⁊ h̄ affirmat auc̄itate Haboanife verū i libro ḋ doctria ara. expōit̄ q̄ arz ē cedr⁹ arbor ⁊ rizi vocat̄ ibi reū. puto tn̄ arz eē q̄zda spēz abietis. cui⁹ lignū subruffū dictā nr̄o ydiōate arzex i ātiqs tn̄ synōi mis iuenio q̄ arz est cypressus. Ste. arzū rizi vocauit. nō ē mirum si plura vno eodēq3 nomie vocentur apud peregri nas linguas cum idem apud nos iueniatur.
As ara. mirtus. verū in ↄmuni sermone ribam vocatur. ⁊ sic ē in libro de doctria ara. g. vero vocatur mirsine.
Asa ē gūmi silfij s̄z. D. g. dr̄ lasar apud Pli. interdū vocatur laserpiciū vel asa vl' herba eius. Quedā ē fetida q̄ vbiq3 re pit̄. alia dulcis quā nūq3 vidi nec audiui aliquē vidisse. ara.
Asacum vocat Ste. amoniacum.)(dr̄ altit
cap.19. Asanerij in. iij. Alman. ca. de sale conditis exponit̄ q̄ est q̄dā piscis magnus salsus.
Asane scripsit Ste. p asuec q̄ est vsnee in. iiij. li. in electuario cabadi vel caladi regis.
Asaragi i. iij. Alman. ē v̄ga pastoris. s̄z ⁊ ifra i ha. melius ḋ ea.
Asaron. g. asarū. D. assare quā m̄lti nardū agrestē appellāt. fo lia h̄z edere silia tenacia ⁊ totūda. florē iter folia iuxta radi cē purpurei coloris in sil'itudie iusqami. semē sil'e vuis apḋ Sera. sil'e cartamo. h̄z ēt radices plurias tēues ⁊ nodosas ⁊ gēicl'osas sil'es agrosti. i. gramini. suaues odore ⁊ rēordētes liguaz cū sufficiēti feruor̄. nascit̄ i locis vmbrosis ⁊ mōtuo/
lib.12. sis i frigia ⁊ i Italia ⁊ i pōto ⁊c̄. Pli. assaꝝ p nardo agresti
cap.13. hēt̄ a q̄busdā bis i āno floret ⁊c̄. vt. D. q̄ bacarā vocāt min⁹
lib.21. bn̄ dicūt. nā bachar vl' bacharis alia herba est vt infra in ba ⁊ Pli. redarguit dicentes eādem esse.
cap.6. Asarus. D. in alio ca. ē herba inquit minimam radicem ha/ bens. viridis est sicut oliua ⁊c̄. alia est a dicto assaro.
Asbestus. g. calx. sed asuestos pferunt.
Ascaragum in. ij. pratice Haliabas p assero repit̄.
Asach ara. sed melius axach est amoniacum.
Aschas Pau. ca. ḋ ranula sub lingua medicia mihi ignota.
lib.27. Aschiron ⁊ asquiryoda silia sūt iter se. s̄z aschirō maiores h̄z
cap.5. ramos q̄z q̄ asquiroydes vocat̄ ⁊c̄. Pli. infra in asquiron.
Aschlanotim. g. Pau. de debilitate coitus est species stellio/ nis ascabanotim etiam inueni alibi in antiquis libris.
lib.27. cap.5. Aschlepias Pli. folia h̄z edere silia, ramos lōgos, radices nu merosas tenues odoratas. flos ē ei aureus graue semē secu latū. nascit̄ i montib⁹ ⁊c̄. D. hec eadē de ipa, s̄z flos grauis est odoris. ⁊ semē panici sil'e ⁊c̄. vt hic apḋ. D. sic vocatur a q̄busdā dragōtea. ⁊ ēt tertia spēs origani ḋ his q̄s scribit sic vocat̄ ab auc. nā asclepi⁹ antiq̄ssim⁹ medicoꝝ fuit q̄ ⁊ escu/
Aschlites vl' vt. g. aschites ab aschos qḋ ē vter.)(lapi⁹ dr̄. Pau. ca. ḋ ydropisi. aliqn̄ inq̄t plenitudo hūiditatis cū mi nima ventositate inter pyteneon ⁊ viscera ↄgregatur quē/ admodū in vtre quodam vnde passio aschites vocatur.
Aschos vter grece.
Ascholocondrion ara. scolopendria vt in vltio ca. lr̄e alif. in ij. canonis. A. aliqn̄ tn̄ sine alif scribūt scolocūdrion vt apḋ Sera. ⁊ vtrunq3 est a greco corruptum.
Ascufo. g. expōit Ste. per arabicuz dicens q̄ est aufarsi ⁊ q̄ est ypericon. Ased ara. leo.
Asechesafrez ara est herba sil'is paritarie vt p3 p Johannez Sera. ca. de dentifricio. D. in. vij. ⁊ infra in guidicon.
Aschil infra in cepe muris. Ascalia infra in tenita.
Ascech infra in tribulus ⁊ in hascech.
Asce in Alman. puto q̄ est thim⁹. nā dicit q̄ valet vt epithi mum. sed. A. scribit hasce vel axe.
Assehedenigi. A. v. canonis cōfectione trifere maioris inq̄t ibi. seminis granati siluestris ⁊ assehedenigi ⁊ granorū al/ kilkil ⁊ ē p̄sice darsibibaā ⁊c̄. q̄ text⁹ vr̄ falsus. nā sechede/ negi est semen canabis. Preterea apud Jo. Sera. in. vij. in eadē ↄfectiōe ⁊ eodē loco sic se h̄z hūdach. ⁊ ē semē grana/ toꝝ siluestriū ⁊ sūt grana alkilkil. ⁊ in descriptione alia lo/ co ip̄ius darsisaā ⁊ est hederamen ⁊c̄.
Aseid i. ij. can̄. A. c. ḋ cura sode talis. vene ased. i. brachij. said
Asnea scripsit Ste. p asnee qḋ apḋ. A. vsnee scribit̄)(ara.
Aserebū expōit Ste. q̄ ē stagnum vel plumbum album. sed puto q̄ voluit dicere asreng qḋ ē miniū c⁹ materia ē plūbū nā stagnū ara. vocat̄ rasas vt apḋ. A. ⁊ cazdir. vt li. de do/
Aserosi. supra in anatericon.)(ctrina ara.
Asfaltos dic̄. g. nos aspaltū. Asfaꝝ scripsit. S. p asfur ifra
Asfear apḋ Pli. vocat̄ viscus p̄pe q̄rcin⁹ c⁹ planta i q̄rcu na lib.22.
Asfengi ara. spongia albagari marina q̄ gefafe ⁊ ēt)(scitur. cap.22.
seofe dr̄. sed asfengi ē a greco corruptū. f. pro. p. littera posi in pn°
ta q̄ carent. nam greci spōgos dn̄t ifra in sp.
Asfidi. A. v. ca. ca. de seclite scḋa dicit q̄ ē synapi albū.
Asfidegi ara cerusa. Asfinach ara. p spinachia. f. pro. p.
Asfodillos dicit grecus. nos affodillū; Pli. affodillū de claris/ simis dicim⁹ herbaꝝ quā hereneon aliq̄ appellāt. Dyonisi⁹ marem ⁊ feminā eē dixit. Hesiodus in siluis nasci dixit.
Asfur ara. croc⁹ ortulāus. s̄z cū hayn scribit̄. hasfur vt infra
Asilouis vocat̄ aliqn̄ amōiacū s̄m. H. ad p̄rnianū.
Asilus. dr̄. g. oestrum rustici tabanum.
Aserinamon Pli. vocat̄ vinū ficticiuz. qḋ fit qn̄. xx. sextaria lib.14.
musti albi cū dimidio aq̄ feruet dōec excoquat̄ aq̄ alij sex cap.16.
taria. x. tn̄dē pluuie. in sole. xl. dieb⁹ torrent dāda egris q̄b⁹ circa.
vini noxa timetur ⁊c̄. tn̄dem aqua intelligo vt supra. i. sex pncipiū.
tarium mediū cū decem sestarijs musti.
Asinthesi. g. Alex. ca. de signis hūide distēperātie c̄pis ē di/ ctū nō extēuat⁹ ab. a. qḋ ē sine ⁊ sinthesis extēuatio q̄si sine
Asios s̄z. D. vocat̄ arbor amōiaci ca. ḋ amōiaco)(extēuatōe
Asires i antidotario diuisionū Rasis i cōfectōe ad epilēsiā
Als ara. ē radix.)(exponit̄ q̄ est affodillus.
Asirengi apud. A. dr̄ ara. asreng ⁊ ē azaron ē minium qḋ fit ex cerusa ⁊ p ↄcoctōꝫ rubei coloris aptū pictorib⁹ ⁊ ifra i si.
Asitia. g. ieiunia assitos ieiunus.
Asius i. ij. can̄. A. lapis q̄ a. D. vocat̄ lapis asius. in alexādria Plini⁹.
tantūmodo inuenit̄ optim⁹ colore cādid⁹ ⁊ leuis i modū lib.36.
pūicis ⁊ veluti puluis māib⁹ isidēs. alius ē puniceus ad na cap.17.
tiones nigras p altū ⁊ sup̄ficiē ⁊ veluti salsedinē scabrosez ⁊ mixtū colorē albū. vtrunq3 āt h̄z saporē salsuginosum ⁊ ni/
Askincor ara. stincus.)(trosum ⁊c̄.
Askil apud. A. vocatur sq̄lla. sed imitatione greci. nam ara. vocatur hansel. ⁊ ideo aliud etiaz facit ca. in han de ipsa.
Asma ē offensio anhelitus cū sonitu a greco asma qḋ ē cāt⁹ i li. ḋ doctrina greca. ⁊ i Psalterio vbi nos habem⁹ cāticū vl' cātū. grec⁹ h̄z asma. Pau. ca. ḋ asmate sine febre respirātes vl' decurrētes oci⁹ ab euētu noīat asmaticos. eosdē v̄o ipsos ex eo q̄ toracē erectū s̄uāt tiore suffocatiōis ortomicos vo/ cāt. dysnia v̄o cōis ē casus ad has ⁊ plres ↄsequēs passiōes.
Asthma v̄o. g. anhelit⁹ aura flat⁹ spirit⁹ spiraculū.
Asmachū dixit Ste. vocari absinthium sed nescio q̄ lingua.
Asnee ē lanugo vetustaꝝ arboꝝ. apḋ. A. scribit̄ vsnee. s̄z ip̄z ē
Asnē ēt apud. A. scribit̄ vsnē ⁊ ē puluis abster)(i lr̄a alif siuus quo saraceni mundificāt sibi manus. ⁊ sunt ei multe

spēs:quartum vna fit ex kali vnde fit sal alkali.
Asogiros dicebat greca herbaria ꝙ ē plāta que hꝫ folia silīs folijs rute ꝓferens semen in tecis: quā dum comedunt capre habent lac valde laxatiuum: quā puto rutam caprariā.
Asolipidios expōit. S. ꝙ i ara. vocat̃ catarhā vtrūqꝫ ignoro
lib.iz. cap.z5. Aspalatos Pli. nascit̃ vbi ⁊ ciperus arbor spina cādida magnitudine arboris modice. flore rose radix vnguētis expetitur tradūt i q̄cūqꝫ fructice curuet̃ arcꝰ celestis eādē quicūqꝫ fit aspalati suauitatē odoris existere. sed si in aspalato ienarrabilē qdā eū erisceptron vocāt. alij sceptrū belisei cꝰ ꝓbatio est i colore ruffo vel igneo tactu ēt spisso ⁊ odore castorei i egypto nascit̃ ⁊ i aaron peiꝰ q̄ꝫ lidiū maioribꝰ folijs ac varijs. illa breuia ac miuta ⁊ odorata ⁊c̃. est aspalium ⁊ darsissaam de quo immediate.
lib.iz. cap.z5. Aspaliuz i vō exēplari ē aspalatū vt Pli. ⁊ scribit̃ i multis antiquis antidotis aspalatū corrupte. D. nascit̃ in asia ⁊ rodo cuiꝰ spēs due sūt. Est. n. vna spinosuz fructicē ⁊ thyrsuz grauē habēs ⁊ cū ꝺponit̃ cortex appet coloris purpurei l' rubei solidū bōi odoris saporis amari. Alia spēs hꝫ lignū grossū albū aspū ñ odorifex debilis v̄tutis ⁊c̃. hec vocat̃ apō arabes darsissabā vt appꝫ ꝑ cōcordiā Auicēne i illo. ca. ⁊ ꝑ Se
lib.iz. cap.z5. ra. ē eadē q̄ aspaltos supra a Plini. dr̃. Ste. ēt i synōimis aspalatos ē darsisabā, ⁊ qdā sup̱ hoc addit ꝙ hꝫ florem croceuz. ⁊ ex ligno eiꝰ fiūt casule ⁊ nominat̃ i barbaria asdani.
Aspaltū. Dy. est bitumē iudaicū aliud ē aridū aliud liquidū Sed aridum gignitur in iudea fenice sidonia qō est ꝑmū ⁊ tondi pōt vt cetera pigmenta. Liquidū vō gn̄atur in babilonia ⁊ appolonia ⁊ sicilia. reperit̃ aūt inatās in fontibꝰ ⁊c̃.
lib.35. cap.i5. Pli. bithuminis sulphuris ꝓxima ē nā est velut limꝰ a iudee lacu emergens in syria circa sydonē opidū maritimuz. Spissatur nāqꝫ ⁊ in dēsitatē coit. Est vō liqdū bitumē ⁊ acchytium ⁊ qō a babilōe inuehit̃ ibi qdē ⁊ cādidū gignitur liquidū est ⁊ apollonaticū q̄ oia greci pissaspalton appellāt ex argumēto picis ⁊ bitūmis. gignitur ⁊ pinguis liquoris i sicilia agrigentino fonte inficiens riuum. incole hic arūdinū pāniculis colligunt citissime sic adherēs. oēs vtūtur eo ad lucernax lumina oleiꝰ vice ⁊c̃. ⁊ īfra naphta bituminis generibꝰ ascribitur. vex ardēs eiꝰ nā ⁊ igniū cognata ꝓcul abest ab omni vsu ⁊c̃. aspaltū qō ⁊ bitumē iudaicū ⁊ stercꝰ demōis vocat̃ a qbusdā ē naphta ⁊ petroleū vniꝰ gn̄is ſꝫ ꝺ
Aspagus. i. spagus. Dya. asparagus aspratilis)(naphta ifra. quā multi miacāton aut ymō appellant ⁊c̃. aspratilis dr̃ qꝛ
lib.i9. cap.8. post. mediū. asper. Plinius siluestrē sparagū aliq corudā aliq libicū vocāt. attici ormiz ⁊c̃. Paulꝰ ꝺ cura ēpicox eliū aspagū vocat. ⁊ ara. vocat̃ haliū: q̄uis vulgo sepe abarāgi dicat̃ ⁊ vtrāqꝫ
Aspagus apō Ha. li. ꝺ cibis vocat̃ oīs sūmitas)(a greco. plāte dū ē i teneritudīe. sua sic̃ ē aspagi sūmitas qñ cōedit̃.
Asparos i antidotario vl'i in ꝯfectiōe mitridati mioris puto asparagū nisi adiectinet̃ ꝓcedenti qō ē millilemine asparos.
Aspis grecum est.
Asplenō. D. asplenō aut scolopēdria aut spleniō folia hꝫ scolopendrie venenose silīa. nascit̃ locis saxosis vel pietibꝰ ⁊ ex lapide fabricat' folia eiꝰ sꝫ m'lta ex vna radice ascēdētia diuisa sic̃ polipodiū subtꝰ rubea ⁊ aspera semp̱ viridia. ē vō sine asta sine flore ⁊ sine semie ⁊c̃. ꝑ descriptionē eiꝰ arbitratus qdā ē ꝙ hec eēt quā moderni vocāt ceterach ⁊ ipāz ꝑ scolopēdria accipiebat. verū i libris antiquis ⁊ grecis vidi depictā eā hꝫ formā eiꝰ quā linguā ceruinā dicūt excepto
lib.z7. cap.5. in vno antiq̊ libro vbi erat istiꝰ figure quā. D. ꝺscripsit. Pli. asplenō sūt q hemionon vocāt folijs triētalibꝰ multis radice limosa caueruosa sic̃ filicis candida hirsuta nec caulez nec florē nec semē hꝫ. nascit̃ i pietibꝰ opacis hūidis lauda
Aspratilis. i. asp̱ ide dic̃. D. spagꝰ aspratil')(tissima i creta ⁊c̃. vt supra, qꝛ asp̱ est inde pisces aspratiles vt apō Joanniciū

.i. asperi. s. squamosi. Theodorus priscianus ca. de egritudinibꝰ ēpis de piscibus aūt inqt asperos comedant.
Aspros. g. albus sil'r ⁊ leucos.
Asquiron. D. siue androsemon spēs ē ypici vt. s̃. i androsemō apō Sera. ēt affirmat̃. sed arabs volens dicere asquiron
Asrēgi ara. ē miniū qō ex cerusa fit ꝑ ꝺcoctio)(dixit asbiracnem ⁊ vocant sirengi vt apud. A. ⁊ azareon.
Asta alexādrina apō. D. dicitur camedasnes vt īfra suo loco
Astatia. g. locusta piscis q carauñꝰ dr̃. Alexā. ca. de dieta melācolicox. li. ꝺ doctria greca asta kosicbitis. locusta. piscis. lib.z3.
Astacoduz scripsit Ste. ꝑ sticados. Aster. g. stella. cap.z. in pn̄º.
Astafida ſm Pli. vocant greci vuam passam. li.zz.ca.
Astaration ara. yringus. due sūt ei spēs vt pꝫ ꝑ Sera. apō. A. 8. i pn̄º.
scribit̃ atratisus ⁊ male. nā i ara. scribitur astaracos. Pli. lib.z7.
Aster Pli. planta q̄ a qbusdā bubenion dr̃. qm̄ presentaneū cap.5.
remdiū ē. cauliculis folijs oblongis duobus aut a tribus i cacumine capitella stelle modo radiata ⁊c̃.
Asteratica ara. bubomon dicūt virga ē ei lignosa q̄ sup̱ se hꝫ florē mellinum sicut antemis ⁊ capitellum diuisum folia asteri silīa. sed ad radicem folia sunt illi longa ⁊ aspera.
Asterice apud Pli. vocatur. dyacodion ⁊ dyacomidion. lib.z0.
Aestrion liber de medicia antiqua. Romani inqt inguinalē cap.i9.
dicūt. nascit̃ iter petras ⁊ loca aspa. hec herba nocte tan q̄ꝫ in fi.
stelle in celo lucet adeo vt eam vidēs ignorās putat se fantasma videre. a pastoribꝰ maxime vr̃ ⁊c̃.
Aster platodes. g. talk ⁊ sonat stella lata vel dilatata apō. D. gisamia ⁊ gisasteros: qō ē dcm̄ stella terrea vl' terra astrea
Astochodos. ara. sticados grecum imitatur.
Astigar ara. A. in. ij. planta quam ipse comparat ad aniudem ꝙ est silfium vt supra.
Astorach ara. a greco storax. naz arabes mihera dicunt. A. de ipō tria fac̃ ca. vnū i lr̃a alif i q̄ sic habetur i ara. astorac. dixit. D. ꝙ ipā ē spēs miha ⁊c̃. ⁊ miha ara. ē storax ⁊ p̱p̱ hoc fac̃ aliō ca. in lr̃a min qō incipit storax. ⁊ i ara. est miha. Itē tertiū in ca. lr̃e lē eo ꝙ storax liquida dicitur sigia cuius arbor ara. vocatur lubrie sicut in lr̃a pꝫ.
Astracū ē pauimētū domꝰ. Alex. vō ꝑ pauimento ipiꝰ laris accipit ca. ꝺ dissiteria. det̃ inqt scropia piscis assata i astraco
Astrafacus scripsit Ste. ꝑ andrafaxis ꝙ ē atriplex.
Astractis. g. yringi infra in atracisus. lib.z6.
Astrasialus Pau. in ca. de dolore ventoso vētris porcinus cap.8.
astragalus adhustus ⁊c̃. ꝙ ē calcaneus porci vel talus. circa.
Astragalus Pli. ē herba q̄ folia hꝫ lōga icisuris m'ltis obliq̄ ꝑncipiū.
circa radicē caules tres alias q̄ttuor foliox plenos florē iacinti radices villosas iplicatas rubeas ꝑduras. nascit̃ i pe
Astri Pau. ꝺ egritudibꝰ oclox.)(trosis ap̄cis ⁊ isdē i vallibꝰ
Astroculubie Jo. Sera. in. vij. in primo lohochat voluit dicere strobilie ⁊ sūt genera pini gre. vt apud Dya.
Astrogalinos grece auis dicta acalantia vel achalantes carduelꝰ lissinia ⁊ ē ꝺ gn̄e passerū ita erat i li. de doctria greca.
Astron. g. stella.
Astroquiron aut quartō aut pardalicōtes aut gnoton. aut quioctambin dicūt fructex est lōgas v̄gas habēs cū graui odore ⁊ nō fragilis folia edere silīa. ſꝫ molliora ⁊ oblōga ⁊ graui odore mucillagiosa lacrimo plena mellio ⁊ semē in folliculis habens sicut folia minuta ⁊ nigrum ⁊ durum ⁊c̃.
Astularegia qdā affodillum sic vocauerunt. sed alia videt̃ apud Plinium. Est inquit caulis acinosi. ⁊ eiꝰ duo genera lib.zi.
faciūt. albucos ⁊ caput cubitali amplius purus leuisqꝫ ⁊c̃. cap.7.
In quodā libro antiquo inueni sic vocari molochisagriā vsus.
⁊ est dictu malua agrestis.
Asuoli exponit Stephanus in synonimis ꝙ est atramentū, ⁊ in antiquis synonimis inuenio ꝙ fuligo est,
Asum Ste. pro as scripsit: qō est mirtus ara,

astula regia est ut [illegible]
[illegible] voccamus

Alsum ẽt in secũdo baliaba. inueni pro galla . ſʒ ipſã baſſ dr̃
ara.q̃re puto corruptũ q̃ʒ alſũ d̃bebat eẽ ad modũ ſuũ d̃cli
natũ.declinauit.n.trãſlator ara.ad modum latinorũ.
Ata dicit.Auicen.ꝙ eſt algarab dicta in capitu.de gami . ſed
garab eſt ſalix vel ſpecies eius vt infra in ga.
Atamãticon apud.D.vocatur meu in ca.de meu.
Athanaſia grece eſt dictu immortalis ſic vocat̃ queđã opia-
ta confectio que in antidotario vl̃i habetur . ſed alia ab ea
eſt que fit cum epate lupi in q̃nto Auicen. attributa Halie.
⁊ apđ Jo.Sera.atanaſia ẽt vocat̃ q̃dã plãta amara q̃ a q̃-
buſdã atanacetũ vocat̃ :⁊ vr̃ vna ex ſpecieb⁹ artemeſie.
Atarakie ſic ſcribit̃ in.y.canonis.Aui.corrupte tñ.nã i ara.ẽ
adrachi.⁊ ẽ grecũ adarcis qđ idem eſt.qui legit ca.ei⁹cũ ca.
de adarce apud.D. iueniet ꝙ idem dicunt.
Atel apud Sera.ẽ arbor q̃ auctoritate.D.eſt ſil'is tamariſco
⁊ ẽ maxima:ibiq̃ʒ deſcribitur.Ste. in ſynonimis athalum
ſcripſit ⁊ dixit.g.erici vocari.vide infra in ericis.
Atemedium ſcripſit Ste.ꝓ artinat ꝙ eſt ãtimoniũ.
Ateregium ſcripſit Ste.ꝓ atrogi ꝙ eſt citrum.
Atereſa idẽ in ſcđo pratice.Haliaba.ca.de radicib⁹ ꝓ yreos
Atticum mel apud.D.ca.de melle.ẽ illud inq̃t qđ ſub terra
inuenitur:qđ q̃dẽ apes variole lanuginoſe ⁊ fortiores colli
gunt qđ gelmiaticũ dr̃ ⁊c̃.hunc tñ textũ nõ puto fuiſſe.D.
lib.zi. neq̃ʒ verũ ꝙ dici.ſed vt infra in mel.ſed Pli . cũ đ thimo
lib.io. loq̃t.mellis inq̃t attici in toto orbe ſũma laus extimat̃.q̃
in pn° tranſlatũ ẽ ex attica thimũ ⁊c̃.vult nãq̃ʒ ꝙ atticũ ab attica
regiõe dicat̃ eo ꝙ thio abũdet q̃re timenũ ꝓ attico poni-
lib.ii. tur ⁊ laudat̃. Jtem idem alibi.mel inquit atticum melius
cap.iz. ceteris attice regionis.i.ſicilie ⁊c̃.
in pn°. Atimas Pli.vocat inquit ſpẽʒ quãdã vlmi excelſiorẽ alys.
lib.i6. Atinſa crocodillus.tinſa idem ara.
cap.i8. Athſar ara.vngula.ide athſar altaib vngula aromatica.⁊ ẽ
Athõia oc'lor Demoſtenes ẽ inq̃t iugis oc'lo)(blatabizãtia
rũ humectatio roſida ita vt ſplẽdidã ferre nõ valeãt lucez
nulla alia mãifeſta obſtãte paſſiõe ⁊c̃.⁊ eſt dictu debilitas
Atomon.g.indiuiduũ liber de doctrina greca.
Atonia.g.đbilitas vl' defect⁹.Alex.c.đ antidotis ad ſtõʒ frũʒ
Jtẽ i ca.đ đbilitate epis li.đ doctria greca atonia đbilitas.
Atractali quã multi meton agreſte vocãt frutex ẽ ſpine ſil'is
miora hñs folia ⁊ minuta ſupra ipſas v̄gas.⁊ ois v̄ga nuda
ẽ q̃ mulieres ꝓ fuſis vtũtur ſuper quã virgã coma eſt ſpio
ſa in q̃ flos eſt viridis.radix eſt illi tenuis ⁊ vtilis ⁊c̃.
Plinius lib.27. ca.vltio. Atrogonis ſiue trageon.naſcit̃ in creta tm̃ iſula ⁊ maritimis
iunipi ſil'is ⁊ ſemine ⁊ folio ⁊ ramis.ſucus eius lacteus.
Atramẽtũ ab atro colore dcm̃.D. đ ipa duo fac̃ ca.Unũ ſic.
atramẽtuʒ ſutor qđ foditur ĩ metallis ⁊ glutinat̃ circa fo-
ueas:in q̃bus es iuenit̃.hec in aceto acerrimo ml'to tpe ma
cerat̃:⁊ ſic feculẽtũ qđ ſubſederit ſiccat̃ ⁊ eſt optimũ ꝙ eſt
q̃ſi colore ſulfureo ⁊ aliquaten⁹ ſubuiridicãs : ⁊ qđ cito de-
nigrat̃ ſi aq̃ aſp̄git̃ ⁊c̃. Aliud ca.ſic.atramẽtũ ſcriptor ex te
dar lignis fit fumo.ſ.ipſar cui⁹ vncys trib⁹ vna admiſcet̃
gũmi ⁊c̃.nõ vr̃ eẽ.D.nã aliter đ his ſcribit ⁊ al'r vocat.defi-
ciebant tñ i exẽplari vo ob vetuſtatẽ duo ca.đ atramento.
lib.34. Pli.atramẽtũ ſutoricũ qđ calcantũ vocãt ⁊c̃. Corneli⁹ cel-
cap.ii. ſus.idẽ đ hoc atramẽto.A.fac̃ vnũ ca.qđ vocat tincar. Jtẽ
verſus fi. atramẽtũ dr̃ q̃dã ſpẽs vitrioli quã vulgo terrã franciſcam
vocant.atramẽtũ ſcriptor apud diuerſos ml'tis ex reb⁹ fit
modiſq̃ʒ varys. Nã greci ⁊ arabes ex fumo faciũt tedarũ
vel alior ſeu fauilla.aly ex galla ⁊ vitriolo.aly ex corticib⁹
arbor ⁊ ſʒ diuerſitatẽ ipſor mãe ſunt eor virtutes.
Atraciſus ſic ſcribit̃ apud.A.corrupte tñ.nã i ara . eſt aſtrati
cos.⁊ eſt yringus.ꝙ aũt.A.dicit ꝙ ẽ medicia cognita cũ ka
li extio eo ꝙ naſcit̃ i litorib⁹ ⁊ ſabuloſis ſic̃ kali ⁊ iuxta ip-
ſuʒ.S.i li.đ alimẽtis aſtractis iter plãtas ſpioſas noiat quã
iſtam credo.⁊ ſic.A.grecũ imitatus ẽ.

Atria.g.tri.de paſta fiunt fila longa.
Atriplex.g.vocatur andrafaxis apud.D.⁊ criſolacana.⁊ ẽ di
ctu aureũ olus vt infra.ſʒ ara.kataf ⁊ ſarmeth dr̃.Ste. cõa
Atrofia.g.ſine ꝯuerſiõe ſicq̃ʒ vocat̃ extẽua)(tutũ ⁊ ſermach
tio q̃ fit qñ nutrimẽtũ nõ cõuertit̃ in ſubſtãtiã mẽbror q̃
⁊ ſinthoſis dr̃.Theodor⁹ ſuo ca. Jtẽ Caſſius felix ca.đ egri
tudinib⁹ ſtõi ceſſatiõeʒ nutrimẽti greci atrofiam vocant
Atrofia oculi Demoſtenes eſt inq̃t q̃ aut ex nimio dolore ca-
pit' in acutis febrib⁹ aut ex illa curatione quã pigriſmos vo
cant vel anatropſi ſepius fiet totius oculi diminutio cũ ob-
tuſione viſus ⁊ ipſius pupille breuitate ⁊c̃.
Atrogi ara.citrũ ſicut eſt apud.A.in.y.canonis . ide turũgeʒ toronja.
poſſeſſiuũ.i.citratũ ſic vocatur q̃dã ſpẽs ozimi vt infra.
Atuſaron Ste.ẽ luſſũ min⁹ ẽ iar⁹ ⁊ aaron dcm̃ vt i ſuis locis
Auantia ſanamũda gariofilata idem. ⁊ q̃buſdam pes lepo-
ris.ſed alia eſt vt infra patebit.
Auetrion apud Joãneʒ Sera.ca.de trociſcis ẽ eupatorium.
Auellana indica hoc nomẽ ſʒ.A.cadit ſuper duas medicias
vna q̃rũ vocatur ara.roha.ſʒ aliqui libri habẽt flõ roha.⁊
eſt quartũ ca.in littera re.⁊ eſt calida ⁊ ſicca.alia vocat̃ fau
fel.⁊ eſt fructus ſil'is nuci muſcate q ſepe defertur inter cia
momũ.⁊ eſt frigide ⁊ ſicce complexionis de qua infra.
Auellana eo ꝙ eſt nomen ponderis ſm.A.eſt aureus vnus
ergo eſt.ʒ.i.⁊ ſemis ⁊ darchimie.i.
Auena.D.ſiue vt greci dicunt egilops herba eſt q̃ ſerpit iter
ſegetes cũ folys tritico ſimilib⁹ ſimplicib⁹ q̃dẽ ſʒ yrſut' cũ
tenui calamo habenti in ſumitate ſemẽ tribus teguminib⁹
ambitum ex q̃bus ariſte ſimiles capillis extant ⁊c̃.
hec apud.A.vocatur deuſer ⁊ ifra. i egilops.
Auſa Johannes Serapio capi.de ydropiſi.⁊ eſt inquit alba
cartir ⁊ eſt planta c⁹ ſucus educ̃ aquã citrinã.q̃dã ſambucũ
Aukos.g.piſa legumen.)(vel ebulum putauerũt.
Augma ab augeo augmẽtum.
Augmaſticus ſpecies ſinochi que ſemper augeri videtur.
Auiſſa virga eſt ſarmentoſa folia hñs rotũda i q̃ v̄ga ſemen
ꝓfert i modũ capit' aſpidis ⁊ lata.naſcit̃ locis mõtuoſis ⁊
Auliſcus ẽ cãnula qua aliq̃d in aure exiſtẽs)(aſperis ⁊c̃.
ſugit̃:vt Alex.c.de eo qđ cadit in aurem.grecum eſt.
Aumeli expõit.A.ꝙ ẽ oleũ dulce valde ſpiſſũ ſic̃ mel ⁊ plus
⁊ extrahit̃ ex crure arboris que eſt in terra murtie dulcis.
⁊ nõ dicit cuius arboris.verũ in li.D.in ara.đ ipſo tractat̃ i
ca.de oleo oliuarũ.D.oleũ mellis de' palmuria ſyrie naſcit̃
ex arbore que oleũ facit in ſapore ſil'e melli ⁊c̃. Jtẽ.A.in.v.
canonis tractatu de vnguentis in quodã ca.inq̃t . granor
q̃ inueniũtur in fructu plãte q̃ dr̃ aumelli ⁊c̃.verũ pm̃ũ au
meli aliter ſcribit̃ in ara.ſ.ſic.ſecũdũ vo ſic:qđ potius ſonat
yomoli. Pli.ſponte inq̃t naſcit̃ in ſyrie maritimis oleũ qđ li.i5.ca.
eleomelli vocãt.manat ex arborib⁹ pigue craſſi⁹ melle vt 7.infi.
reſina tenuis ſapore dulcis ⁊c̃.huic ꝯcordat albani.
Aunici florũ in antidotario vl'i in ꝯfectione climatice tyriace
Anquile grece Demoſtenes ẽ palpebre cõnaturatio .i. ꝯglu
tinatio.q̃ ſimfiſis dr̃ : ⁊ eſt eius naturalis conglutinatio.
Auram ara.apoſtema vt in li.de doctrina arabica.
Aurea alexandrina dicta ab auro qđ recipit. aut ꝙ virt⁹ ei⁹
preſtat ſup alias opiatas cõfectiones.
Aure⁹ ẽ pond⁹.ʒ.i.⁊ ſemis.darchimie tãtũdẽ.auellana tm̃ dẽ.
Auricalcum nomẽ cõpoſitũ ex latino ⁊.g.q̃ſi auruʒ es.nam
greci chalcos es vocant.
Auricula muris.A.de ipſa ca.fac̃ i ſcđo ⁊ nõ ẽ maiorana vt
putauerũt quidã ſic̃ Cõſtãtin⁹ i ſcđo pratice pãtegni.aliud
nãq̃ʒ.A.đ maiorana fac̃ ca.ꝑterea vide i pratica Jo.Sera.
ca.đ tortura oris ꝙ ipſas diuerſas aſſerit quãuis in caput-
purgys eiuſdeʒ ſint opatõis.A.deſcribit hãc plãtã ſm opi-
nionẽ.D.diuerſaʒ ab ea quã vult.S.⁊ vr̃ ſʒ deſcriptioneʒ
ei⁹ relatã.D.ꝙ ſit vna ex ſpẽb⁹ anagalis ⁊ hoc vult auctor

albā que plāta ēt in caputpurgys optima asseritur. v̄uz ego
vidi ipsaz depictā in li.D.arabico diuersaz ab alys plātis.
tādē pz.A.ipaz ignorasse.Ste.ēt i suis synōimis dic̄ q̄ ana
gallus ē auricula muris.miosata vel vt inueni i greco mio/
lib.27. ta ē dictu auricula muris.vide infra i sermone Pli. ⁊ s̄mo
cap.iz. ne.D.s.in synonimis de.M.⁊ i scdo pratice Hali.ēt silr ap/
in pn°. Aurigallis s̄z.D.dr̄ orminon.)(paret vt supra dcm̄ est.
Aurigo dicebat̄ ab ātiqs ycteritia a colore auri.Cassi° felix.
Auripigmētū latinū nomē ē ab aureo colore.g.arsenicuz dr̄
q̄ iterdū arsinagō repit̄. ara.v̄o zarnech ⁊ azarnech. due
sūt ei° spēs. vna q.g.ppe arsenicū dr̄.⁊ ē citrinū seu aureū
lamiosuz.aliō qō sādaracbā dn̄t.⁊ ē rubeū nō lāinosuz. D.
arsenicū nascit̄ in metall'ybi ⁊ sādaracha.eligēdū v̄o ē ptes
latas i breuitate ⁊ aureū colorē h̄ns sepabiles v̄eas h̄ns a se
vt posite sup ptes videat̄ mūdū nō h̄ns aliqs sordes. tale
v̄o in elesponto nascit̄.sūt eni maxime gn̄a duo. vnū ē q̄le
supra scriptū ē.⁊ aliud fuscū i colore sandarace:qō ex pōto
⁊ capadocia venit ⁊c̄.sandaraca ēt p vernice accipitur eo q̄
ara.eā sādarō vocāt vt i.iy.Alman.appet.q̄re gdā trāslato
res sādarachā scripserūt vt appet in scdo canone.Aui.
Aurū romanū apud.A.cū.h.scribi debet haur vt ifra in ha.
lib.33. Aurū Pli.omni inquit auro effosso inest argentū vario pon
cap.4. dere alibi dena alibi octaua pte:i vno tn̄ gallie metallo qō
vltra me vocant albucrarense tricesimasexta portio iuenit̄.vbicūq̄
dium. vna argenti portio est electrū vocat̄ ⁊c̄.
Ausegi in regali dispositione pro ausig inuenitur ⁊ ē rānus.
Ausim in antidotario yli ad purgandum pulmonem.
Autuli apud.A.nomen ponderis ⁊ est granoꝝ ordei nouez.
Aximo.g.apud Oribasiū ca.de clisterib° est mordicatio.
Axion apud Pli.ē noctuaꝝ gen° maximū c° pluma auri mō
lib.29. Azabasez ara.s̄z.Jo.Sera.in.vy.in cōfectione)(micat.
cap.6. noiata kaeskigei ē mu.qō est meu.
p° pn^m. Azanie pinee s̄z Pli.vocant̄ que i arbore ipa se diuisere.
lib.16. Azarcon supra in asrengi.⁊ inde in firengi.
cap.27. Azarasch dicit.A.vocari berberos in.y.ca.ō amirberis. sed
Azēa ara.ʒctio vt Jo.Se.ca.ō sciatica.)(Ste.vocat zeresga
Azerenū in tertio pratice Haliaba. ca.ō tertiana nō v̄a.tro/
cisci ingt de bñffegi.i.violarū sumātur azarenū recētiū ⁊c̄
⁊ n̄ noiat ibi violas nec beneffegū.quare videtur q̄ azare
num sint viole.sed nec grecum ne arabicum.
Azul. Azul in.iy.cañ.Aui.est lapis lazuli.sed arabic.scribit̄ lazurd.
Azem infra in epatica ⁊ in hazez. Azarasen ifra i fesire.
Azelim infra in granum azelim.

Litteram greci vita vocāt ⁊ in so/
no.u.cōsonātis pferūt
Nā dicūt vasilica.latini vero in sonum nr̄i
.b.transferūt ⁊ dicunt basilica.aliter āt gre/
ci lr̄az.b.non pferunt nisi qn̄.m.añcedit.p.
tūc illud.p.in sono.b.pferūt.nā scribūt am/
pelos ⁊ legūt ābelos.b.v̄o arabes eodē mō
scdaz scribūt i serie sic̄ latini ⁊ eūdez sonū hz.veꝝ sepe sine
vocali aliq̄ per additiōem notarum variatur ⁊ facit ba.be.
bi.bo.vel bu.vt cetere consonātes eorum.
Boriga. Babar per ham alkauem ara.stercus aialium.
Alberra. Babar p ha.ara.mare. Bachar ara.vaccha.
Guadalbacar Babunegū iterdū Ste.p bebonigi qō ē camomilla scripsit.
Bablegum scripsit Ste.p belilico.
Bakcha.g.vacca sic scribitur et vacca legunt.
Baccha.⁊ lauri ⁊ oliue ⁊ edere ⁊ forte aliquaꝝ aliaꝝ arboꝝ
fruct° dicūt his sil'es veꝝ sepi° lauri ⁊ edere aliqn̄ bachar
Bacchala iaminia Ste.est blitus ē olus iamenū.)(iuenit̄.
Bacchala bñdicta Ste.est olus benedictum.
Bacham arabice bresillum lignum rubicūduz quo tingitur
Bachanon in antidotario Oribasy electuarium dyabacha/
non exponit q̄ est rasanus.

Bachara asarum vt gdā volūt.s̄z Pli.bachar ingt eo q̄ ra/ lib.zi.
dicis tm̄ odorate ē a gbusdaz nardū rusticū appellatū vn/ cap.6.
guenta ex ea radice fieri solita apō antiqs aristophāes pri/
sce comedie poeta testis. vn̄ gdā errore falso barbaricā eā
appellant.odor ei ē cinamomo pximus.gracili solo nec hu
mido puenit ⁊ ifra.s̄z eoꝝ error corrigend° ē q bachar nar
dū rusticū appellauere.Est.n.alia herba sic cognoiata quā
greci assaron vocāt.cui° spēz figurāq; diximus i nardi gene
rib° gnimo assaron inuenio vocitari sic ⁊c̄. Jn h̄ cōcordat Plini°.
cū Dya.ca.de assaron.Jtē alibi bachar aliq ex n̄ris pensaz lib.zi.
vocāt i medicine vsu est vestib° odoris gr̄a miscet̄ ⁊c̄.post cap.19.
statim de assaron subiūgit alibi ab eo bacharis vocatur. lib.26.
Bacharis Dya.herba est odorata apta coronis. folia h̄ns as/ cap.ii.
pera ⁊ lata intercisa: cui v̄ga ē angulosa.longitudine cubiti i medio.
vnius ramulis plena exasperis florē hz purpureū ⁊ piguē
⁊ subalbidū ⁊ odoratū radicē sil'ez eleboro albo.odorē cia
momo sil'ez locis nascit̄ asperis ⁊ hūidis ⁊c̄. Jn h̄ vltimo a
Barob ara.oua.)(Plini.videtur dissentire. lib.zi.
Bachile ara.faba.s̄z Ste.bachali scripsit. cap.6.
Bachsis ara.bux° arbor vl' ipsuz lignū. Bachal ara.olus
Bachur marina.scripsit Ste.p buchormarien.
Baderugum Ste.p bedarugi scripsit.
Bakle hanicha ara.olus fatuuz ⁊ ē portulaca q̄ olus bñdi/
Bakle iamenie ara.olus iamenū ē blit° vt pz p)(ctuz dr̄.
cōcordiā ei° ca.apud Aui.cum capi.de blito apud Dya.
Bakle aliēdi.i.ol° iudaicū expōit.A.q̄ ē herebū siue orobū
Baladhar ara.anacardus. Baladre.
Balanos.g.glans est etiam castanea vt apō.D.ca. de drisbe
roch:qō est quercus.ingt.balāi ēt quos sardi castaneas aut
lepomata aut iouis balanū vocāt ⁊c̄.A.ēt in vno ca.ō vtro/
q̄ logt̄ grecus valāos pfert.arabs bullot dic̄.Ste. balani
⁊ ēt babalustū p bullot dixit:⁊ alibi balustū q̄rcum vocat.
Balanus repsico.D.ē semē arboris sil'is mirice ⁊ est fruct°
sic̄ nucis habētis intus medullā q̄ exprimit̄ ⁊ egredit̄ hūi
ditas q̄ ingredit̄ i nobilib° ꝯfectionib° p oleo.nascit̄ i egy/
pto i ethiopia ⁊ in iudea ⁊ palestina ⁊c̄.et est.granū ben a q̄
exprimit̄ oleū dcm̄ muscellinū ō quo.D. propriuz fac̄ ca.⁊
vocat oleū balaninū .hoc granū ē albū triāgulatū sil'e car/
tamo s̄z mai° nec ita oblongū quo multi vsi sūt p pipere al
bo sic ipsuz eē credētes.Ste.balāo miris q ē ebelbā.i. gra/
na bā.i.bē.Corneli° celsus glādis quā balanō yrepsich gre
Balāus ē in li.antiqs vocat̄ suppositoriū.)(ci vocāt ⁊c̄.
Balaui. Stephanus est herba dicta hebelatribus ⁊ retilia.
Balaustia apud Dya.ca.ō malis granatis.agrestiū ingt ma
lorū granatorū flores greci balaustion vocauerūt:q̄ꝝ aly
albi.aly purpurei aly rosei reperiūtur.exuccātur vt ypog/
stidos ⁊c̄.latini p balaustia caducū granati accipiūt.ego v̄o
vidi baulaustias delatas ab egypto dissimiles n̄ris. Cassi°
felix ca.ō dissinteria. Jtem in antidotario in cōfectione sa
poris dicit q̄ est flos amoniaci.
Balliotem. Pli.alio nomine porrum nigrū vocāt greci her/ lib.27.
bā fructicosaz āgulosis caulib° nigris yrsūt] folys vinciēti caplo.8.
bus maiorib° q̄ porri ⁊ nigriorib° graue olentib° ⁊c̄. circa.
Balsamita sisimbriū menta aquatica idez apud quosdam: pncipiū.
arabes vero corrūpētes grecū sisnabar dicunt. vbi v̄o ex/
ponit̄ nemē q̄ est sisimbrium falsum ē vt infra in ne.
Balsamus arbor.balsamum oleū imo gumi.nā non est oleū
vere qō pbatur multis exemplis Primo ex eo q̄ videm°
adherere labys vulnerū ei° ligni a quibus emanauit.balsa
mū etiam i aqua dissoluitur.Et propterea dicunt auctores
q̄ facile de pāno eo infecto lauat̄.D.v̄o dicit i aq̄ iniectum
primo petit fundū postmodum dissoluit̄ ⁊ totā equam al
bā facit.⁊ ppterea vocat ipsuz lacrimū.⁊.g.dr̄ opobalsamū
nā opos est lachrymus velut lac.⁊ similiter opo fici vocat̄
lac ficulnee ab ipo Dya.⁊ opiuz inde vocatur ab opos ⁊ ēt

diuturnitate temporis desiccatur ⁊ induraẗ. hec oīa oleonō ꝯueniunt. lignū ei⁹ vocaẗ xilobalsamū. semē carpobalsamū. g. dr̃. varsāos. ara. belesem dič. D. balsam⁹ est arbor similis licij ⁊ in eodem statu aut pirachantes. folia hꝫ rute similia subalbida flores non caducos. nascitur in iudea solūmodo cortib⁹ vl' locis humectis. ē. n. arbor tenera ⁊ asperior ⁊ oblonga. hec ē ī oīb⁹ vtilis q̃ secari pōt. opobalsamū qō appellaẗ lacrimus est q diebus canicularib⁹ colligiẗ vngulis de scissura arboris supradicte qō tā puis locis nasciẗ vt vix vrceos sex aut septē p annum colligatur quo in loco preciū hꝫ in libra vna argenti libras duas q lacrim⁹ recēs nō vet⁹ ē eligēd⁹ odorl fortiorl ñ subacidi gustu suauis mor

Baras ara. morfea mala fere icurabil'.)(dax ⁊ stiptic⁹ ⁊c̃.

Balusti apud Haliaba. vocatur quercus.

Baluum in scd̃o canonis Aui. ca. de busux non bene scriptū est. nā i ara. scribiẗ balach. ⁊ sic ēt scribiẗ i ca. ð gallia prio. nā duo ð ipa fač ca. sed ascribiẗ albella. sūt dactili imaturi.

Barba aaron dr̃ iarus que ⁊ pes vituli ⁊ dracōtea minor. ⁊ fꝫ Dya. cantica dr̃ a siris.

Barba iouis vocāt qdā herbā quādā q̃ olim p sticados accipiebaẗ. nūc vō cognito sticados vocāt ipꝫ arabicū ⁊ supradictū citrinū. hꝫ. n. capitellū florib⁹ plenū citrinis odoriferis. non est. n. sticados. nā apud auctores non est ei nisi vna spēs que est cognita. de quo infra i sticados ⁊c̃.

Barba yrcina ē planta fꝫ. A. ex qua fit ypogstidos. sed barba yrcina ē planta quā nos rosaꝫ caninā vocam⁹. in c⁹ radice distante a stipite plāte ei⁹ nasciẗ fungus cui⁹ forma est ac si plures balustias ifigeres vnam i aliā ⁊ faceres ad modū baculi longitudine dimidij palmi q diciẗ taratith. qui fungus tonsus ⁊ expressus sucū emittit deiñ ad spissitudinē coctus ⁊ siccat⁹ ypogstidos efficiẗ. A. vnū ca. fač i lr̃a he. ð ypogstidos. ⁊ vocat ipm herifistides. sꝫ i ara. est hemfistides. in quo dič ꝙ ē sucus plante dicte barba hyrcina. aliud ca. fač ð taratith q ē fūgus supradict⁹ de cui⁹ suco fit ypogstidos vt dcm̃ est. ⁊ hoc pꝫ p Sera. ca. ð barba yrcina. Itē aliud ca. fač. A. de herba hyrcina i quo loquiẗ de plāta ipa ⁊ mixtiꝫ ⁊ cōfuse tam ð fungo ei⁹ q ē taratich quā vocat radicē ei⁹ q̃ꝫ ð ypogstidos. qō aūt dič ibi ꝙ radix ei⁹ itrat in tyriacā intelligo ypogstidos quē putauit sucū radicis. naꝫ radix huius plante dura ē ⁊ lignosa ⁊ penitus inutilis. nec mir̃ si arabes in hoc ⁊ i aliqb⁹ alijs errant q nō hñt nisi a partib⁹ nr̃is. Ex his colligiẗ ꝙ herba hyrcina ē plāta. taratich est fungus radicis ei⁹ quā ex ipa collegiꝛ vidi fieri idē ypogstidos q est suc⁹ ei⁹ siccat⁹. vr̃ tñ in li. Dya. ca. ð ciseos q̃ ē edera error manifestus. nā circa mediū post v̄tutes ederē ipius nasciẗ inqt circa radices ei⁹ ypogstidos quā mlti vocāt abriton vl' qntinos sil'is rose sidie cui⁹ vna ps russa est ⁊ altera alba. hec tondiẗ ⁊ exprimiẗ sič accatia ⁊c̃. Hoc manifeste falsum est ꝙ planta ypogstidos nō ē edera nec spēs ei⁹. deiñ sequiẗ alia falsitas. Est inqt alter̃ gen⁹ edere quā multi antigon vocāt. frutex est sil'is supradicte. sꝫ hec longiora folia hꝫ ⁊ itegra. ⁊ nescio quā piguedinē sup folia ⁊c̃. ⁊ dič illā pinguedinē eē laudanū ⁊c̃. In hoc ver̃ dič ꝙ est de genere barbe yrcine ⁊ hꝫ folia longiora ⁊ nigriora cū hūiditate tenaci q̃ est mā laudani. sed nō ē edera nec spēs ei⁹. Idē error apud. A. in ca. ð cissus qō est edera vbi ꝯfundit ⁊ ca. de laudāo. veritas hor̃ appet apō Sera. q fač sepata ⁊ disticta ca. de oīb⁹ trib⁹. Dya. ca. de ypogstidos. dič ꝙ nasciẗ ad radicē herbe cise. forte pp cōueniētiaꝫ hui⁹ nois cisa q̃ ē edera ꝯtigit supradict⁹ error. Erroris supradicti cā fuit silitudo nominū. nā. D. in prio li. cisa inqt quā mlti cisteron vocāt ⁊c̃. nasciẗ circa radicē ei⁹ ypogstidos ⁊c̃. ⁊ ifra Est alter̃ gen⁹ h⁹ cise quā multi ānon vocāt ⁊c̃. de hac colligiẗ laudanū. ⁊ sic istud ca. de rosa canina nō ē ð edera. sed in. v. li. cissos ⁊ est edera mlte sūt spēs ei⁹ sꝫ gñā tria ⁊c̃. psequiẗ de edera. ⁊ sic appet ꝙ pp noīuꝫ cōueniētiā iūcta fuerūt ca. vtriusqꝫ in vnū: qō satis pceperā anteq̃ꝫ puenisset ad manus meas verus Dya. vt pꝫ p supradicta.

Barba siluana dr̃ ꝙ est plantago aq̃tica ꝙ solū i aqs nasciẗ cui⁹ folia sūt oblōga i acutū tendētia erecta sup aq̃ sil'is floris minoris plataginis nisi qr nō sūt ei coste apparētes sič plātagini. in dynamidijs scribiẗ valere ad impinguandū.

Barbar nomen est emplastri scripti in antidotario vlī.

Barbascus flōmos apud. D. verbascū. vt Pli. taxus barbascus. molena vt qdā herba lumiaria vel lucernalis seu verdatia. vt gallici. cui⁹ fm. D. tria sunt gñā: mascul⁹ ⁊ femia ⁊ atrialis. ab. A. vō busiū dr̃. sꝫ i ara. busiri scribiẗ sꝫ ifra i ta lib.25. cap.9. in me°

Barcanchara dixit Ste. putredō gre. vocari ⁊ ē)(⁊ flō. piretr̃. sed infra in hakar karaba qō est ipsum.

Barsace infra in vesasa.

Bardana lapago maior p̃sonatia idē fm expōnes antiq̃s.

Bardenebia in regali dispōne. Hali. aliqñ p mellissa iueniẗ

Barocha sic vocat Macer mellissā q̃. g. mellissophilos dr̃.

Barsceguarsem ara. capillus veneris. ⁊ dicit. A. ꝙ ē coriandrū putei. ⁊ persice dr̃ barsceguarsem syriace capillus porcin⁹. ara. capillus algol. a. D. vō adiantū siue pollitricon dr̃

Baruli vocāẗ pustule q̃ apparēt i facie maxie)(vt. s̃. in aduenum que yontos dicitur. Barros.

Basal ara. cepe. Ste. basalum scripsit.

Basal azir. i. cepe azir. de qua. A. ca. ppriū fač vbi dicit ꝙ est sicut squilla. ⁊ poniẗ loco eius qñ ipsa non pōt haberi.

Based ara. corallus. besed idem.

Basilicon qō grecus vasilicon profert regale interpretatur seu imperiale. nam greci vasilea regem seu imperatorem dicunt ozimum. apud latinos dr̃ ꝙ multas habet species de quibus infra in oꝫ.

Basilicon vnguentū regale ⁊ est tetrafarmacum.

Basilicō eutotaticon plāta quā dyasc. medicō ð q̃ ifra ī me.

Basilicen apud Dya. multi ameos dicūt.

Basilica serpentaria diciẗ dracontea colubrina fꝫ quosdā. ver̃ aliam colubrinā vidi depictam in libro antiquo.

Basilica ēt ab antiqs gētiana vocabaẗ in li. antiq̊ ð simplici

Basion Ste. est herba q̃ atanauissa vocaẗ.)(medicina.

Batat ara. ventus. Bat ara. anas.

Bacar̃ ara. eminentia q̃dam carnea in vulua quarundam mulierum: que aliquando intantum magnificatur vt sit velut virga virorum. landicaꝫ musio vocat.

Bateca ara. melo magnus viridis que anguria a quibusdā diciẗ. vel alius melo qui apud tunecim vocatur sic. vt auer. 7°col. Badea

Batim apud. D. multi dictamen vocant. cap.9.

Batitura seu squama metallor̃ dr̃ gre. lepid⁹. ara. vō tubel. circa.

Batim vel botim arbor terbentine. vt infra. meᵐ.

Batracos gre. rana vl' vatrachos vt ipsi.

Batrachi campice agredine rane parue virides agrorum.

Batrachion inde a rana apium raninum dicitur secundum Dya. batrachion vt infra.

Batraxion Ste. vardelheb. ⁊ est quēgeum.

Batus gre. rubus ferens mora que bati dicuntur. ⁊ batum fm. D. quidam elenium vocant que est enula sed flō.

Bautia pastinacha.

Baul arab. vrina.

Baurach ara. est qō gre. dicitur affronitrū ⁊ est spuma nitri vt apparet per concordiā. A. ca. de baurach. ⁊. D. ca. ð affronitro: nitrum est baurach rubeum infra in nitro.

Bazaracaton ara. psilium.

Bazarakiten ara. semen lini.

Bazaredum scripsit Stephanus. pro bezard. ⁊ est galbanū ⁊ infra in bezard.

Bdela grece sanguisuga. lib.iz.

Bdellium. Pli. in bactria nasciẗ bdelliū noiatissimum cui⁹ cap.9. in pn°.

arbor est nigra magnitudie olee folijs roboris fructu capri fici cui⁹ gūmi alij ꝓcon appellant. alij malachin. h nomen arabes imitant̄. nā dicūt mokl alij maldacon. nigrū do ⁊ i offas cōuolutū badrobolon. eē āt oꝫ translucidū. simile cere odoratū ⁊ cū fricat̄ pingue gustu amaꝝ nascit̄ i arabia. idiaqꝫ et media ac babilonē. aliq barthicū vocāt ex media auectū. facilius hoc ⁊ crustosius amariusqꝫ ⁊ gumosuꝫ ⁊c̄. Dy. in armenia nasci dicit laudat q̄ lucida subalbida lenis equaliter cerea ⁊ q̄ facile molitur pinguis vt crisocola mūda a ligno ⁊ sordib⁹ amara odoris boni in fumigatione hꝫ odorē blactebizantie. ex idia aūt affert̄ sordida nigra maioris glebe odorē aspalti hn̄s ⁊c̄. A. distiguit iudacū ⁊ me)(thium.

Bebonigi apud. A. camomilla.

lib. 26. cap. 6. Bechas Cassius felix ca. de tussi humida antiq̄s ingt tusses quas greci chronicas bechas vocāt ⁊c̄. Inde exrobechas tussis arida ⁊ īde pillule bechicbie q̄ ad tussim fiunt.

Bechion apud Pli. vocatur saluia: eo ꝙ tussi cōfert. duo ei⁹ gn̄a scribit domisticā ⁊ siluestrē. sꝫ aliā plantā vocat. D. bechion. D. aūt potion aut periton vocat. folia hn̄s edere similia. vi. aut. vij. sꝫ paulo maiora q̄ circa terrā fuerint alba sūt. superiora aūt angulosa ⁊ viridia sūt. ⁊ multa. astaꝫ hn̄s duarū palmarū florē viridē hn̄s ibi nascit̄ hec asta ipsa tenuis est ita vt vix videri possit sed nec florē putat̄ hēre qr florem suum non diu tenet. radix est illi tenuis et inutilis aquosis locis nascitur ⁊c̄.

Bechion apud Ste. est meschatramesit. ⁊ est diptamus.

Bechiar vl' bechur expōit̄ apd̄ Haliaba. ꝙ ē tapsia ⁊ addit ēt. A. quid agrestē rutā hic error ifra i tapsia declarabitur.

Bedarūgi dicit. A. ꝙ est ozimum fluuiale ⁊ ꝙ quidaꝫ dicūt ꝙ est bederambia. i. mellissa infra in ozimo.

Bederengeū scribit̄ in ara. bederāiue ⁊ in pantegni scribit̄ bederambina ⁊ est mellissa.

Bebegard ara. expōit Constā. ꝙ ē odor rose. quidā crediderunt ꝙ eēt spina q̄dā sil'is rose q̄ grece dr̄ cinosbat⁹ accipiētes quādā globū sil'eꝫ spongie in ipa spia nascentē: itra quē interdū vermes inueniūtur. sꝫ veritas ē ꝙ bedoard ⁊ spia alba q̄ achātis leuce apd̄. D. vocat̄ sūt idē. qui nō credit legat ca. Aui. de bedegard cū ca. de achātis leuce ⁊ videat q̄ in Se. ca. de bedegard. Itē. A. ca. de spina alba in. ij. in lr̄a scin. ē ingt bedegard. Itē idē dic̄ i ca. d̄ bedegard ⁊ dic̄ ꝙ ē sil'is albasechen albe. ⁊. D. ca. meleōte albe. quare videtur ꝙ balaskē ara. sit cameleonte.

Beduster apd̄ Abēmesue herba quā ignoro. Iundebeduster. i. testiculi castorei. Vn̄ Hal. tertio pratice ponēs cōfectiōeꝫ anacardinā dic̄ iūdebeduster. ⁊. A. qnto ⁊ Se. i breniario ponunt ad lr̄aꝫ expositiōeꝫ ꝯfectiōis anacardie quā ponit Mesue ⁊ vbi Mesue ponit iūdebeduster ipsi ponūt castoreum. ⁊ Aui in synonimis in lr̄a. z. dicit zūdebeduster. i. castoreū ⁊ i synōimis Mesue dr̄ beduster. i. castoreū. vide ifra in gēdebeduster. vn̄ vr̄ aliud eē beduster a gēdebe)(duster.

Bendocum infra in geloum.

Been ē radix q̄ de armenia defert̄ ⁊ ē de eo albū ⁊ rubeuꝫ.

Beberengi dicebat iudeus ꝙ ē spēs gēsemin seu zambach.

Bellaria seu genicularis latine plātā quā greci linchis vel linchithis vocāt ſꝫ. D. de qua ifra in li.

Beledarū pro beledar scripsit Stephanus ⁊ est anacardus

Belesem ara. balsamum.

Beliligi ara. belirici emblici ⁊ bellerici apd̄ arabes inter mirabolanos non computantur. ⁊ ideo faciunt capitu. eorum separata a mirabolanis.

Bellis Pli. i pratis nascit̄ flore albo aliq̄tenus rubente ⁊c̄.

Belulidus apud Jo. Se. in. vij. in cōfectiōe dicta alibsulid⁹

lib. 26. cap. 5. voluit dicere physalides ⁊ ē alkekēgi vt infra in fi.

Ben ara. ē granū qd̄. D. vocat balāus repsico a quo exp̄mitur oleū d̄ ben ꝙ ē muscelinū vocatū de quo supra in bal.

Beden. Jo. Se. in. vij. in quadam decoctiōe ad paralisiꝫ exponit ꝙ est radix keiri.

Benefigi ara. viola. Ste. benefegum scripsit.

Benerguaridem in. ij. canonis. A. ē dictu filieguaride ⁊ sunt scarabei q nascūtur in balneis vt dixit mihi arabs.

Bn̄dicta plāta est de qua Butanicus ca. facit que nascitur in locis agrestibus siluosis ⁊ humectis.

Bn̄dach in. vij. Jo. Se. in ꝯfectione trifere maioris est semē granatorum siluestrium ⁊ sūt genera kilkil.

Bengi ara. iusqamum Ste. bn̄gum scripsit.

Bn̄chest ⁊ aliq̄n famechest corrupte agnuꝫ castū vocāt ara.

Bēniegi ara panicū. vt in li. de doctrina arabica.

Berberi dicunt ara. amiberberis arbor eius vocatur zerarasch ⁊. g. oxiachantom.

Berigil ara. petrosselinum vt in lib. de doctrina ara. aliter autem apud. A. Peregil.

Berbena vl' verbena seu veruena peristereon. i. colūbaria. g. ⁊ gerobatanū sacra herba q̄ sanguinē. i. sanctimē antiqtus dicebat̄: eo ꝙ pagani i sacrificijs ⁊ oib⁹ expiratiōib⁹ ea vtebant̄. Pli. hāc legati ferre ad hostes solebāt. hāc iouis ara. vrit̄ dom⁹ purgat̄ lustraturqꝫ. gn̄a ei⁹ duo sūt foliosa quā feminā putāt. mas. rariorib⁹ folijs. ramuli vtriusqꝫ plꝫ tenues cubitales folia minora qꝫ q̄rcus gratioraqꝫ diuisuris maiorib⁹ flos glaucus radix longa tenuis. nascit̄ vbiqꝫ in planis aquosis vtraqꝫ eiusdē effect⁹ ē ⁊c̄. D. duo facit ca. vnū icipit gerobotanū. aliud pistereon d̄ qb⁹ inde nō sunt idē gerobotanū q̄ ē berbēa ⁊ pisteriū. nā ivo. D. diuersa ca. scribūt̄ ⁊ i forma ⁊ i vtutib⁹ vt i suis locis oñdet̄ sꝫ diuersa (lib. 22. cap. 2. in fi. ⁊ lib. 25. cap. 9. in pn°)

Berengesif exponit̄ apud. A. flō ꝙ est abrotanū. ipse nanqꝫ aliud fac̄ ca. de abrotano diuersuꝫ ab eo ⁊ in nā ⁊ in operationib⁹. vitas ē ꝙ berēgesif ē artemisia. nā i. vi. d̄ simplici medicia. S. expōit ꝙ. g. dr̄ artemisia. poro si ꝯparas ca. ei⁹ cū ca. d̄ artemisia apd̄. D. videbis ꝙ idē dn̄t apd̄ Haliba. i. ij. pratice berēiastū scribitur ⁊ alibi bereniaseton.

Berilīē ara. est piscis stupefaciens dictus torpedo vt apud A. capi. de stupore.

Berilon Jo. Se. in. vij. in decoctione ad palisim est aserula ⁊ vtrūqꝫ ignoro herba tn̄ ē ⁊ forte est palisis. nam nomen ad id vergit. nā arabes. b. ꝓ. p. lr̄a qua carent sepi⁹ ponunt.

Berillus lapis de genere cristali obscurior eo.

Berchidies in. iij. A. ca. de ꝯgelatione lactis i mamill'. Pau. in eodem medicamine ꝑdiciados scripsit. ⁊ sic voluit dicere. A. b. pro. p. ponens et est ꝑitaria vt infra in. p.

Beronice pro vernice. aliquando in antiquis libris iuenit̄.

Bersceoscē apud Aui. scribitur in arabico capillus veneris.

Bersesanum scripsit Stephanus. in synonimis ⁊ alibi bersasanum pro bersceoscem.

Bertal ara. pascer vt in li. de doc. ara.

Bertanich apud Aui. in secundo ē betonica apud Dyascori.

Berciticon gre. vel vt ipsi verciticon piscis dictus turdus.

Bestosse pro bistesse ꝙ ē macis scripsit Ste.

Besed ara. corallus. miratus sum. A. verba in. iij. ca. de solutiuis podragre circa fi. vbi ponit medicinas āni. s. q̄ repiūt̄ āno toto assidue medicamen ingt albesed ſꝫ ſmonē q extimauit ꝙ sit alkeiri rubei floris ⁊c̄. ibi ⁊ supra vr̄ ignorasse ꝙ besed sit corallus vt ipꝫ noiauit i. ij. ca. ꝓpo. sil'e ēt medicamen scripsit Alex. in sil'i casu. ⁊ vocat. D. collarion et ponit coralluꝫ. A. vero exponit ꝙ besed ē illa alkeiri.

Bessagū scripsit Stepha. pro bisbegi qd̄ est pollipodium. (lib. 20. cap. 8.)

Besulidus ara. ꝑ fisalidos greco iuenit̄ alicubi ⁊ ē alkekēgi.

Beta vl' bete bleta sicla. Pli. alia cādida alia nigra alia siluestris qꝫ liolio vocāt alij colordō mltū miorib⁹ tēuioribusqꝫ ac dēsiorib⁹ folijs. xi. sepe cauliū ⁊c̄. Itē alibi. g. duo gn̄a faciūt nigrā ⁊ cādidā qꝫ p̄ferūt ꝑcissimi sels appellātqꝫ ficlō (lib. 19. cap. 5. p° pn°)

Betonica aliq̄n vetonica. g. dr̄ cestrō ꝙ nomē arabes corrū

pentes dicũt castrã. D. cestrõ qð appellat psyceotriphon. q2 in frigidis locis nascit. hanc romani vetonicã vocant. herba est astã hñs tenuẽ longã vnius cubiti ꝛ q̃drã. folia longa ꝛ tenuia silia drio. obrotunda ꝛ diuisa odorata ꝛ maiora ad radicẽ folia infinita. semẽ eius vt spica hẽtur sile timbere folia eius collecta siccant que vsui necessaria sũt tenues habet radices sic eleboꝝ ꝛc. Steph. in synonimis Betoni gdẽ spẽs bestanaberasi ꝛ ẽ spẽs hemasi nescio gd dicat si voluit dicere hemaze quã vocãt acetosaz nõ bñ dixit ĩfra in vetonica. butanicꝰ sub noie h betonica ca. ppuz

Bezoar. Bezard ẽ ara. oĩs medicĩa liberatiua a veneno. nos (fac. aũt pprio vocabulo hoc significante carentes tyriacã vocamus. bezard ẽt vocant iterdũ galbanũ ppter excellẽtẽ eius virtutẽ cõtra venena: qð pz per A. in descriptiõe scðe tyriace. ꝛ Jo. Sera. in descriptiõe tyriace. vocat nihilominus apð eos ppo noie keurie. vocat ꝛ bezabar gdã lapis multũ carus regibꝰ vt in Se. inuenis. putant autẽ aliqui hunc lapidẽ esse qui generat in oculis ceruoꝝ in oriente g cũ serpentes comedunt vt deponẽtes seniũ fortiores fiãt ĩtrãt flumẽ ibiq3 morant imersi vsq3 ad caput tãdiu q̊usq3 sentiunt veneni virtutẽ superatã. iterea lachrymã emittunt que coagulata in oculis iterdũ vsq3 ad magnitudinẽ nucis desiccatur donec cadit cum flumẽ exierit ꝛ sic inuenitur. ꝛ sic dicitur omnium venenorum tyriaca.

Bezel ara. est perforatio ventris ydropicoꝝ vt Jo. Se. ca. ð ydropisi aliqñ pro ipso ĩstrumẽto pforandi repit.

Bezerachathime scripsit Ste. pro psilio supra in ba.

Bihar ara puto q sit cotula ꝛ est dictu oculus vacce q̃ apð D. vocatur butalmos de qua infra.

Biblus papirus quo antiquitus carte librorum fiebant inde forte biblos ꝛ biblion qð est liber grece.

Bichy. g. vel bechi tussis.

Bichycon. g. ꝯfectio ad tussiz ide pille bichichie: vt supra in (be.

Bidella sepe p bdellio in antiqs libris iuenit.

Bifere dicunt arbores que bis ãno fructiferant.

lib. 22. cap. 22. p° pñ — Bilomon dicit. A. ꝛ Pli. q est alfarfagi siluestris: ꝛ est ex titimallis ꝛ dicit glo. q est portulaca hñs lac farfagi. re vera est portulaca ppo noie. q̃uis apð. A. ẽt vocet baccblanica: vt supra q2 duo sunt eiꝰ noia duo facit de ipsa capitu.

Bimio est species napi vt infra in napo.

Birenũ vas est de lapide. s. lebes sustinens ignem. in secretis. S. in descriptione rob de fructibus.

Bisalon grece seu visalõ tegula later liber ð doctria greca.

Bisara in ãtidotario Oribasy in cõfectiõe dyarũdinis quã vocat dyatiniras ingt bisare quã aly armolã vocant. aly rutã agrestẽ ꝛc. Jtẽ Alex ca. de squinãtia bisare quã gdaz barmola vocant gdã ruta agrestis: ꝛ est id em nomen cum vesasa apud. D. sed corruptum.

Bisbeigi arabice pollipodiũ besfagum. Ste. scripsit.

Bisbese ara. macis Ste. bisbasse scripsit.

Bithath exponit. A. q est virga pastoris quã scies ĩfra in ni.

Bitumẽ iudaicũ dictũ: eo q in iudea inuenit. s. in stagno qð mare mortuũ dr in qð ingredit flumen iordanus sic pz p Ser. ꝛ ipz ẽ spẽs napte vt p eũdẽ pz: ꝛ p ꝯcordiã. A. ca. ð petroleo q est napta h dr aspaltũ ꝛ stercꝰ ðmõis supra ĩ aspa.

Bissum ĩ regali dispõne Hali. ca. de venenis ẽ napellus apð (A. ꝛ dr ara. bix. Bix nãq3 expõit ab. A. napellus. duo fac ca. de ipsa. vnum napellus ĩcipit. Alið napellus moys. sed in arabico bix minus scribitur.

lib. 25. cap. 9. circa. pncipiũ — Blactaria Pli. est silis verbasco que sepe fallit p ea capta folys minus candidis cauliculis pluribus flore luteo hec abiectas blactas in se contrahit ideo rome blactaria dr.

Blacte bizantie sunt coopertoria ostracoꝝ marinoꝝ siliuz limacys. ꝛ sunt siles vngulis ꝛ ppea vocant ara. adfarial taib. i. vngule odorifere. albe sũt meliores ĩfra ĩ pfira.

Blactini in quodam antiquo antidotario inuenio expositũ purpurea. g. blactinon est purpura.

Bledium fm. D. quidam pullegium vocauerunt.

Belefaricõ. g. fm Theodoꝝ Pri. est ramũculus viridis.

Blefaron xistu apud Pau. ca. de tracõatibus ĩstrm ad scarpellandum palpebras. Bleta sicla bleta.

Blitus fm. A. est olus iamenũ. grecꝰ vliton vocat.

Boarã ara. tussis liber de doc. ara. Boaareh. a. cristallꝰ. Born.

Bobles. Ste. est bulbus besbesnm ꝛ est basaleus.

Boblos emeticos idẽ Ste. carãmerua ẽ bulbus vomicus.

Bolbos grecꝰ dic voluos ẽ bulbus ꝛ expõit q ẽ spẽs cepe.

Bolena in antidotario vli exponit q̃rcus nouella.

Bolites. g. boletus fongus vel volitis dicit.

Boni ara. bubo. A. amobach alia eius species.

Bombax grecus bombix dixit vel vomuix. bombix etiam vocatur vermis qui facit sericum.

Bonades vel boniades in antidotario Oribasy in tyriaca magna exponit q ẽ semẽ apy. Bondoch ara. auellana.

Bomõ Ste. ẽ raselbageli ꝛ sonat ĩ arabico caput pdicis.

Borago herba nota cibo apta ꝛ medicie ꝛ flos ꝛ folia ꝛ semẽ. buglosa dr spẽs eiꝰ siluestris. nõ repio aliquẽ auctorẽ autẽticũ faciẽtẽ ca. ð vtraq3 si scribit ð vna ñ scribit ð alia.

Borax capistrũ auri vocat ara. tincar.

Borecha armini pro baurach armeni Ste. scripsit. ꝛ aliqñ boracum inuenitur ab eodem pro eodem.

Borith herba fullonum saponaria de qua pãniculos faciũt quos herbaticos vocant. ꝛ siccant eos ꝛ pro sapone vtunt S. Jeremias si laueris te nitro ꝛ multiplicaueris tibi herbam borith maculata es iniquitate. ꝛc.

Botani seu votani. g. planta.

Botin ara. est arbor grani viridis apud. A. cuiꝰ gũmi est terbentina que dr glutez albotin non alboatin vt pleriq3 legunt est terebintus arbor.

Botrachion. g. sed vatrachion proferunt. i. rãinũ. nã vatrachos rana. nos raninñ apiũ dicimus. herbã scelerataz. D. huius spẽs sunt q̃tuor. Una que folia hz corĩadro silia. sz latiora ꝛ pinguiora ꝛ alba florẽ mellinũ ꝛ aliqñ purpureũ. virgã nõ longã. radicẽ albã nõ amarã ꝛ fissaz sicut elebori. nascit locis aquosis. hec scelarata dr. Secũda ẽ longioris tyrsi ꝛ folys hirtis multis locis icisis. gustu acerrimis. hec multũ ĩ sardia nascit quã apiũ agreste dicũt. Tertia ẽ folia hñs puissima vl breuissima tetri odoris atq3 icẽdiosa cum floribꝰ aureis. Quarta spẽs florẽ hz lacteũ. Alterũ genꝰ ẽ que structicẽ dr. nascit locis sabulosis ꝛ in cãpis arenosis. radix eiꝰ articulo ẽ silis q̃ radiculas paucas ꝛ nouissimas hz ꝛc. sed Pli. ranũculũ vocamꝰ quã greci botrachion. Genera eiꝰ q̃tuor. vnũ pinguioribꝰ q3 coriãdri folys: ꝛ ad latitudinez malue accedentibus colore liuido caule alio gracili ꝛ radice alba. nascit in limitibꝰ humidis ꝛ opacis. alterum foliosius pluribꝰ folioꝝ incisuris alys caulibꝰ. tertiũ minimũ est graui odore flore aureo. quartuz sile huic flore luteo ꝛc. hec herba apud Auicen. vocatur kebikegi. — lib. 25. ca. vltio vlus fi.

Botrion. g. vocat pma spẽs vlcerũ oculi a paulo distictoꝝ ꝛ ĩ cornea cauũ strictũ ꝛ mũdũ secũda dr moma latiꝰ superiori minusq3 pfundũ. tertia dr argemõ in circulo oculi occupans de pupilla ꝛ ꝯiunctiua. q̃rta dr epicauma ẽ vlcus sordidũ ꝛ rabidũ h Pau. sz Demoste. vt ĩfra in vlcus.

Botrix apud. D. vocat ambroxia a gbusdã ca. de ambrosia ꝛ ca. de botrix. botrix igt herba ẽ fructicosa tota spãsa sup terrã colorẽ melinũ hñs p iterualla furcata. virge ipsius ĩ oibꝰ ramis seie plene sũt. folia hz silia ĩtubo agresti cũ maximo odore ꝛ bono. vñ mlti p suauitate odoris rebꝰ alys eam adiungunt. nascit in locis cultis ꝛ pascuosis. ꝛc. Pli. idem ꝛ vltra inuenitur in torrentium ripis. — lib. 25. cap. 7. in me°. ꝛ li. 27. caplo 8. circa. pncipiũ.

Bracteos. g. sauia vt macer vracteos grecus.

Brancipathos dicunt greci pro morbo.
Branhiasis.g.raucedo.
Bradipora.g.generantia poros dicit Oriba.
Brasica vt voluit qdã ẽ caulis ñ trãsplãtat⁹.vñ.D.oẽs spẽs
ei⁹ sic vocat.Macer caul' rõana grecoꝝ brasica ligua ⁊c.
lib.zo. multe sunt spẽs.Pli.brassicã greci in.3.spẽs diuiserũt cri-
cap.9. spam quã selinaculã vocauerũt a silitudine folioꝝ apy.al
in pn°. terã eliã latis folys ex caule exeuntib⁹ vñ caulodẽ qdam
vocauerũt.tertia est proprie appellata karambe tenuiori-
bus folys ⁊ simplicioribus densissimisqꝫ amarior sꝫ effica-
cissima.Cato crispã maxie pbat.deinde leuẽ grãdibus fo-
lys caule magno.⁊ ĩfra.siluestris siue erratica.aliq penteã
vocant inimicissimã vino:qꝛ pcipue vitẽ fugiat.⁊ si nõ pos-
sit fugere ĩmorit.folia hꝫ bina rotũda parua leuia plãtis
oleris similior candidior satiua ⁊ irsutior ⁊c.plures alias
li.zo.ca. D.alibi describit.vide ꝙ a suprapos ita tertia spẽ quã karã
9. vltra be vocat arabes caulẽ corũb vocant.lapsana ẽt.Pli.inter
mediuꝫ. siluestres brassicas asserit de qua infra in la.
lib.iz. Brata arbor Pli.in helimeos nascens cipresso sil'is exalbi-
cap.i8. dis ramis iocũdioris vt odor cedri accẽso ligno ⁊c.
vltra Bregma capitis.g.occiput Oribasi⁹ ca.ð dolore capitis sic
mediũ. ẽt exponit in lib.de doctrina greca ĩterdũ pro cõmissura
ipsa occipitis ponit.Demostenes vero ca.de perigtissimo
faciẽdo medicinã capitis dicit sic vocari.
Brequequion Ste.anteperssica infra in precoqua.
Brioteris.D.nascit in locis algosis radix est eius aspera et
stricta ⁊ sibi coherens gustu dulcis.
Brion herba est duoꝝ cubitoꝝ longa virgas multas ⁊ te-
nues hñs in quib⁹ folia nascunt lepido sil'ia mollia ⁊ al-
ba ⁊ in sũmo virgaꝝ pfert semen florem album hñs.
Brion Theodorus Pri.li.de simplici medicia vocat ingt
stãgnus in quercub⁹ aut populis albis ⁊c.Pli.li.iz.brion
lib.iz. populi albe optima ⁊ circa gnidũ aut cariã in sitientibus
cap.z9. aut siccis asperisqꝫ secũda in litia cedro ⁊c.vr vsnee ð hac
in pn°. Ste.brion spugicon a sena ⁊ exponit ꝙ est muscus.
Brion maritimũ Dyascori.super saxa ⁊ testas in mari astaꝫ
habens minorem ⁊ stipticam ⁊c.
Brion pterea exponit in libro de doctrina greca ꝙ ẽ alga.⁊
alibi ibidẽ ꝙ est muscus.Pli.in libro.xxvy brion marina
cap.8. herba est nõ sine medicamie lactuce folys sil'is rugosa ve
p⁹ pn^m luti cõtracta sine caule ab vna radice exeuntib⁹ folys na-
scit in scopulis maxie testisqꝫ terra cõprehensis ⁊c.Dyas.
licena que supra petrã hũidã nascit brion est ⁊c.Et sic hoc
nomẽ trib⁹ rebus vr conuenire isti plante marine ⁊ q̃ vr
vsnee ⁊ alteri plante primo a Dyasco.descripte.Ste.briõ
talassa est tabelebũ marinũ ⁊ est muscus.nam in Auicẽ.est
capi.de musco ⁊ in arabico scribitur tabeleb.scripsit Ste.
bryon qꝛ ẽ a greco scriptũ per.ypsilõ qð semp p.y.accipit.
Brionia iã supra oñsuꝫ ẽ ꝙ ẽvit] alba ꝙ.g.dr ãpellos leuce.
Britanica.D.herba ẽ folia hñs sil'ia lapatio agresti sed ni-
griora ⁊ lanosa gustu stiptica astam longã radicẽ paruam.
lib.z5. Plini⁹ folia hꝫ longa nigra ⁊ radicẽ nigrã flores iubones
cap.3. vocant.in britania fuit pri⁹ ĩuẽta.hec apð Auic.bertanich
vocat libro scðo.liber antiquus hec eadẽ ⁊ vltra in locis
nascitur montuosis humidis ⁊ argillosis ⁊ asperis.dãosa-
mos a quibusdaꝫ dr.Butanicus bretanicã vocat in modũ
lactuce crescere dicit.
Brochiron ⁊ vroco grece ps gutturis vl' cãna ipsa pulmõis
Pau.ca.ð sputo sanguis ⁊ ĩfra ex pulmõe ãt aut ex vroco
Bromi.g.auena ꝗꝫ vrormi liber de doc.gre.)(facti ⁊c.
Bromos Pli.semen est herbe ferentis spicã nascit iter vi-
lib.zz. tia segetis auene genere ⁊ folio ⁊ stipula triticũ imitat in
ca.vltio. cacumib⁹ depẽdentes puulas veluti locustas hꝫ semẽ vti
ppe fi. le ad cathaplasmata ⁊c.Ste.bromes ẽ hamemanũ massũ
Bromũ dñt romani spumã.Dya.scðaꝫ spẽꝫ altiomi qð est

spuma maris dicit plenã esse bromo.Alex.ca.de dissinte-
ria qñ iqt cũ ea febris adest vlcera i bromi dant ⁊ sordi-
Broncoceleon.Corneli⁹ cellus sic vocãt greci)(dant ⁊c.
tumorẽ crescentẽ inter cuten ⁊ tracheã arteriam.
Bronchos grece branchus.scribunt tñ vrogchos.nã gama
lit tera ante chi qð sonat ch voces n.littere assumit.
Bruchuli in tertio libro Almãs.ca.de sale cõditis ẽ spẽs lo
custaꝝ qui aliqñ intantũ abũdant in terris arabũ ꝙ ter-
ram tegunt ⁊ fruges comedũt ⁊ herbã.q̃re ꝯtra eos ꝯgre-
gãt sic i exercitũ ipsosqꝫ colligũt ⁊ cõedũt salsos ⁊ ĩsulsos
Brumaria apð Dya.vocat plãta dicta ab eodẽ lẽtopodion
vel lencopodiõ ꝗꝫ.A.vocat artanita ĩfra in le vt supra i ar.
Bruonthalusum Ste.est thabelebũ marinũ.voluit dicere
brion ⁊ est muscus maris.
Bubanũ in scðo pratice Haliaba.pro olibano scribit.
Bulus.g.napo. Bublotẽ apð.D.marubiũ nigrum.
Bubonocelon vocãt greci qñ iguẽ varicib⁹ iplicat Corne-
Bubonĩõ Ste.ẽ hertomũ ĩfra i hantomen.)(lius celsus.
Bubonocilli dicũt ẽm Paulũ hñtes rupturã inguinis.
Bubon grece inguen li.de doctrina gre.vunon.
Bubo dr apud nos apa ipsius inguinis.
Bubugi radix i.y.pratice Hali.ca.ð radicib⁹ exponit ꝙ est
Buburismus Alexã.ca.de dissinteria ẽ)(radix capparis.
rugitus intestinorum:⁊ est nomen ficticium.
Buchor ara.vapor fumigium.
Buchormariẽ est dictu vapor vel fumigiuꝫ marie.Auicẽ.
dicit ꝙ est artanita in capitu.de artanithba.sed ꝙ nõ sit ap-
paret per hoc qð dictũ est supra in artenita ⁊ p Almãso.ca.
de appoplexia.in clisteri nãqꝫ qð fac ibi ponit arthãithã ⁊
bucormariẽ.apð Ser.vo buchormariẽ ẽ ciclamẽ.
Buceron apð.D.multi ingt farinã fenugreci sic noiant.sed lib.zi.
Plinius buceron vocari dicit ipsummet fenugrecũ:⁊ est cap.7.
dictu bouis cornu ad silitudinẽ tecaꝝ ei⁹ ad cornua bouꝫ.
Budereg ca.in Sera.tricentesimo quinquagesimonono.
Buderegi apð.A.ẽ plãta quã.D.erilmõ vocat:⁊ ẽ sile eruce
Bugenis sic scribit in scðo.A.sed in ara.scri)(ð q̃ ĩfra i er.
bit buyanis ĩfra q.y.lra ẽ vocal:⁊ p se syllaba ẽ peuceda-
nuꝫ:vt pꝫ p ꝯcordiã illi⁹ ca.in ca.de paucedano apð Dya.
⁊ Sera.ex dictu Hal.⁊ vocat apð Sera.herbaturum.
Buglosa.g.dictu bouis ligua Pli.eufrosinũ dr ĩfra in eu. lib.z5.
Buglosson.g.piscis dictus solea. cap.8.
Bulbus ẽm.D.duas hꝫ spẽs differentes colore.dicit ꝙ ru- circa p-
beus est bonus stomaco ⁊ amarior est melior.ambe spẽs cipiũ.
comestibiles.⁊.A.dic ꝙ est cepe paruũ qð cõedit.Jtẽ.D.
ca.de cãna vbi dicit ꝙ radix eius cũ bulbo extrahit infixa
corpori.A.dicit cũ cepe siluestri q̃re bulbus vr cepe silue-
stre.Jtẽ Joan.Sera.ca.de augentib⁹ in coitu dicit ꝙ ẽ ce
pe cãpestre.Tandẽ Auicen.suo capitu.conat ipsum noti-
ficare:⁊ non videt plene sciuisse qd sit.Pli.inquit genera lib.zi.
greci ꝭ facere buluinen setanion pytiõ accoogia egylippas cap.17.
his erichiõ ⁊c.Et ex libro Albauy buberigi ingt hꝫ cepas
puas sil'es cepis croci folia sil'ia folys porroꝝ flores sil'es
florib⁹ viole ⁊c.nec p hec noia scio qd sit ppo noĩe bulb⁹.
Apð Pli.vo sepe vocat bulb⁹ oĩs radix rotũda sil'is cepe.
Bulbus emeticus qð est dictu.g.vomicus est narciscus ẽm
Dya.capitu.de narcisco.Jtem ab eodem vocatur bulbus
emeticus quedam planta que nominat hermocales.Jtẽ
alius bulbus metepsicus.D.quem neauseatilem vocant
folia dura similia bulbi nostri qui in vsu est habet in quo
frutice est bulbus niger ⁊c.
Buloquinum apud Dya.dicit mandragora a qbusdam.
Bule in secundo canonis Auicen.sic scribitur sed in arabi.
bel ⁊ sunt tres medicine scilicet sel bel ⁊ fel que sil' apud
Serapio.describuntur ⁊ sunt fructus indie.
Bulimos vel vulimos dicit grecus.nos vero bolismum di-

cimus ⁊ est fames vaccina.
Buloborum Pau.ca.de fractura aurium.
Bulot arabi.glans ⁊ secũdũ eos castanea ⁊ ē spēs eius.
Bulengi in pratica Haliabatis est absinthium.
Bulunge ara.ciconia.
Bumas Stepha.est lertũ agreste ⁊ est rapa agrestis. sꝫ puto ꝙ voluit dicere bubas: vt supra qđ est napo.
lib.16. Bumelia ſm Pliniũ vocatur quedā species fraxini.
cap.14. Bunca in libro.iij.Almansoris ca.de aromatibus est qđ.A. bunchum vocat prolixiusq; cap.facit ⁊ dič ꝙ est res delata de iamē.in arabico tñ scribitur buncheum.
Bumon.D.aut action dñt.bastā hꝫ quadrā ⁊ longā digiti grossitudinē hñs.folia minuta ab apio sič coriādrũ.flores sič anetũ.semē odoratũ sicut iusquiamũ sed minus ⁊č.
lib.zz. ca.zz.in me°, Bupleuron Pli.in nũero herbaꝝ sponte nascentiũ hāc greci hñt caule cubitali folijs multis longisq; capite aneti.laudatum in cibis ab.y.in medicina glaucone ⁊ nichādro.sonat in greco bouis costa.
Buprestis est aial rarũ in Italia sillimũ scarabeo lōgipedũ fallit inter herbas bouem maxie: vñ ⁊ nomē adinuenit deuoratũq; tacto felle ita inflamat vt rumpat ⁊č.
lib.zz. cap.zz. añ me^m. Buprestin ēt vocat Pli.plantam que q̃uis a grecis in cibo laudetur boum tamen est venenum.
Burachũ in pratica Haliabatis pro baurach scribitur.
Buraket ara.anas que ⁊ hac dicitur apud.A.
Buranie Jo.Se.ca.de morsibus venenosorum exponit ꝙ est alfesire.ergo est vitis alba.
Burdi ara.exponiť apud.A.ꝙ est papirus.nec est putādũ ꝙ sit papirus de qua libri fiunt.sed planta aquatica velut iuncus latus quo faciũt arabes sestariola pua vbi spēs inuoluunt que sestaria dicũt kirtes.antiquitus tñ ex eo fiebant carte ad scribendũ.Et ego vidi Rome i monasterio antiquo priuilegia ⁊ alia instra in his cartis scripta. extendebanť nāq; dilatati ⁊ superponebať series vna ꝑ trāsuersum.alia per longũ: ⁊ liniti quodā glutine cōprimebanť i tm̃ ꝙ ad tenuitatē cartarũ redigebanť.de qbus cartis de
cap.ii, papiro qui fuit mā eaꝝ ⁊ de glutine eaꝝ ⁊ de mō faciēdi Pli.longũ sermonē scripsit in li.13.ca.de papirus. In Halauy dř ara.burdhi ⁊ est herba nascēs in locis hũidis hñs folia lōga vt gladiolus.sed nō sunt acuta.⁊ ifra in papiro.
Burida apđ.A.qd sit ignoro.vide tñ an sit burith de quo supra.nam proprietates eius videntur ad ipsam pertinere. verum in arabi.scribitur buchisa.
Busadum scripsit Ste.pro bassed ꝙ corallus est.
Busuri apđ.A.i ara.scribiť busir ē ꝙ apđ.D.vocať flomos qđ latini taxũ barbassũ dñt.nota tñ ꝙ vbicũq; in illo ca. apud.A.hēť flos hñ apparēs in ara.hēť aureus: ⁊ sic ɔcordat cũ.D.cetera vō ca.cōcordant nisi q2.A.plura obmisit.
Busurũ ⁊ balum apđ.A.sunt dactili imaturi.⁊ oīa noīa reperta in illo ca.sunt noīa dactiloꝝ.nā apud arabes diuersis nominibus vocātur ſm varietates ⁊ spēs ipoꝝ. cōiter ara.oēs tamar vocāt. Burungi supra in abrungi.
Butalmon.g.latine bouis oculus sonat apud.A.vocať oculus vacce ⁊ bigar ⁊ vř cotula ex descriptione eius a.D.⁊ in Se.libro.In antiqua tñ trans.D.hēť ꝙ hꝫ flores nigros. sed apud Se.ex verbo.D.hēť ꝙ hꝫ flores citrinos sil'es florib⁹ camomille.sil'r ⁊.A.q̃re vř corruptio in textu antiq̊
lib.25. Dya.in vero exemplari.Buoptalmon aut blan dñt.astā
cap.8, eycit mollē.folia maratri sil'ia.florē mellinũ hñs sicut an
circa. timus ⁊ maiorē oculo sil'em vñ ⁊ nomen accepit.nasciť in
pncipiũ. ciuitatib⁹ ⁊č. Pli.butalmon sil'is boũ oculis folia hꝫ feni
lib.25. culo sil'ia circa opida nascēs fruticosa caule.ml'ti calchiā
cap.ii. vocāt.⁊ idē etiā in libro antiquo de simplici medicia.Itē
in me°, ſm Dy.multi semperuiuam butalmon vocant credas nō recte,similiter ⁊ ſm Plini,

Buzeidem ara.dicebat Judeus ꝙ est histortra extimatione poti⁹ q̃ȝ ꝙ sciret. In glosis vō Almāsoris lib.iij.sup satiriō scribiť ꝙ ē spēs satiriōis c⁹ radix hꝫ velut digitos.qđ si est veruȝ ipsa est illa que palma christi a modernis vocatur nam sine dubio ipsa est species satyrionis.

C Littera greci oino carēt ⁊ ei⁹ sono: latini vō ipsa in grecis dictionibus vsi sunt vbi greci.k.vel.χ.que chi apud eos sonat scribunt.sed arabes.c.lřam eo sono quo nos ꝓferimus: ⁊ ipsi ꝓferunt aliqñ maxie occidētales.orietales vō eideȝ .t.lře sonum attribuunt semper vnde orientales dicũt catin ꝙ occidentales caci vocant ⁊ est annulus.
Cabalina herba dř yporis vbi i li.đ doc.gre.⁊ cauda eqna.
Cabalitis species storacis ſm.D.ca.de storace.
Cabar ara.capparis.b.pro.p.littera.
Cabrusium aliqñ repiť de aliq̃ medicia.⁊ arabes dicũt cabros ⁊ est dictu cyprense a cypro insula.vñ.A.qñ dicit alicubi de aliq̃ medicia cabrusia itelligendum ē cyprēsis.
Cabezi Ste.scripsit pro cubeze.
Cacabus veneris papauer palustre.nimphea idem ⁊ est nenufar de qua infra in ni.
Caccabũ plāta venenosa q̃ a.D.dorignũ vocať đ q̃ ifra i do.
Caccabũ ēt dř spēs strigni q̃ vocať kekengi ifra i stringno.
Cacetica.g.mala hitudo vt Cassius felix. inde cacetia. sed cachexia dixit grecus vt idem Cassius ca.de dolore vesice aliquando cachoetica inuenitur adiectiuum vt apud.D. ca.de alosanthos vlcera cachoetica.
Cachille ara.plāta ē i Se.đscripta q̃ a nobis ignorata est.
Cachochimia.g.plenitudo maloꝝ hũoꝝ a cacon ꝙ est malum ⁊ chimus humor kakochimon exponiť in lib.de doctrina greca malis humoribus laborans corpus.
Cachoetes.g.qđdā vlcus oculi ifra in vlcera ⁊ i pterigion.
Cachotrophia malignitas passiōis alic⁹ vt Demoste.
Cacrelegũ i.iij.Halya.ca.đ succis expōiť ꝙ ē acetũ ⁊ ifra parũ.ē fex liembre ꝑ fece aceti expositũ.sꝫ i.iij.eiusdē ca.đ effimera ab opilatōe dič.vngať cũ olo cacrelegi.q̃re ibi ñ vř acetũ, Itē ca.de apatib⁹ cũ pane igt cacrelegi ⁊ faria or(dei ⁊č.
Cachreos Theo.Pri.li.đ simplici medicia.ferula igt c⁹ semē acrocis ⁊č.deide imediate fač aliđ ca.de ferula cũ quo ɔcordat cũ.D.ca.de ferula.q̃re vř ꝙ sit alia spēs ferule.liber ātiqu⁹ đ simplici medicia.ferula quā greci nartecos vocāt c⁹ semē cachrios sucus galbanũ dř.
Cacrios.D.dř vocari semē cuiusdam spēi libanotidos i ca. de libanotido.sed dř kakrios infra in ka.
Cacron Pli.ca.de his que ferunt q̃rcus ꝑter glādes.ferunt ingt robora ⁊ cacrin.ita vocať pilla in medicia vrendi viȝ lib.16.
hñs.gigniť ⁊ in abiete karice tilia nuce platano postq̃ȝ fo cap.9.
lia cecidere yeme durās.ɔtiet nucleũ pineis sil'e is crescit in hyeme apiť vere pilla tota caditq; cũ cepit crescere ⁊č.
Cacule vel cacole ara.est cardamomum.
Caditheleil exponit Stepha.ꝙ dicitur grece aedion elafu.
Cadimia seu katimia grecũ est.apđ.D.cadimia scribiť.ara. vō climia ⁊ aliqñ alkimia ⁊ idē sũt oia noia ista cadũt sup tres medicias.Una q̃rũ ē fum⁹ q eleuať a q̊libet metallo qñ purificať in fornace siue sit aurũ: ⁊ tũc ē climia auri siue argētũ: ⁊ tũc ē climia argēti.siue es sič pꝫ p.D.ca.đ cadimia.⁊ p.A.ca.de climia.Alia ē lapis calaminaris q vulgo calamia dř: quo tigiť es fitq; auricalcũ c⁹ fum⁹ sublimat⁹ ē tutia sič pꝫ ꝑ librũ vigesimũoctauũ Azarauij q ē de ꝑparatiōe mediciaꝝ simpliciũ.Alia ineiť i mieris metalloꝝ maxie eris sič pꝫ p.D.ca.đ cadimia i q̊ ēt cadimiā vocat thuciā solidā q̃ fit ꝑ sublimationē qñ fit auricalcũ quā alexandrinam dicim⁹.⁊ hoc tāgit ēt ifra qñ dicit.multi vō ponũt ferreas astas ⁊č,dič ergo cadimia bona est cypria ⁊ potri,

Cameleon pro plāta scribit̄ sic chamelaeon. ꝑ aīali vō sic
Cameleon in scđo canonis capl'm scribit̄)(chamaeleon.
⁊ an sit cameleonta ignoro in aliquibus vr̄ ꝯcordare cum
Dyas. ⁊ si est. confuse de vtraqȝ loquit̄ sic scribitur.
lib. 24. Cameleucē Plinius apud nos ingt phartanū siue farfugiū
cap. 15. vocat̄. nascit̄ secus fluuios folio populi: sȝ ampliore. radix
eius imponit̄ carbonib⁹ cipresi atqȝ nidor per infundibu-
lib. 26. lum bibit̄ in vetere tussi. Itē alibi cameleuce que tuscila-
cap. 6. go dicit̄ laricis folijs sil'is ⁊c̄. puto farfarā quā vngulā ca-
lib. 24. ballinā dicunt. cameleuce ēt ſm Plinium vocatur a qui-
cap. 15. busdam species quedam taxi.
in me°. Camezeleon ſm Pli. vocant aliq grecoꝝ pentafilon.
lib. 25. Camemilon aliqui camomillam dixerunt Dya.
cap. 9. Camemirsine Pli. oximirsine grece ē mirt⁹ siluestris.
lib. 23. Camepitheos grece īterpretat̄ infima pinus a kame ⁊ pitin
cap. 5. in qđ est pinus: eo ꝙ ſm oēs suas spēs odorē habeat pini ſm
me°. Dya. ⁊ Serapi. ⁊ ꝓpterea meli⁹ vocat̄ apud. D. camepitis
īquit camepitis spēs sunt. 3. vna quarū ſpansa est sup terrā
gibberosa hn̄s folia aizo minori sil'ia. sed tenuiora hn̄tia su
per se hūiditatē quādā tenacē: ⁊ sunt pilosa ⁊ dēsa circa vir
gas odorē pini hn̄tia ramulos hȝ oblūgos ⁊ curuos sicut
ancuse fructiculū tenuē semē cū tenui coma flores miutos
⁊ mellinos ꝓfert. semē nigrū odorē resine pini hn̄s. radix
est illi sil'is herbe dicte corium al's pitoriū. Scđa spēs ma-
sculus dicitur virgas hȝ cubiti vnius lōgas teneras ⁊ ob-
tortas comā similē supradicte ⁊ folia ⁊ flores semen vō ni-
grū. Tertia spēs ſm Serap. dr̄ masculus hn̄s folia subti-
lia minuta subalbida pilosa virgā asperā ⁊ albā ⁊ florē al-
bum minutū semē nigrū super ramulos odor sic p̄me. hec
lib. 24. apud Serap. Plini. fere eadē. vide ꝙ nulla istaꝝ sit illa q̄
cap. 5. moderni vtunt̄ pro camedreos. arbitratus fui ꝙ p̄ma ista
ultra me rūȝ spērū sit plāta illa: quā yuā moderni vocāt ꝓpter sil'i-
dium. tudinē huius descriptionis cū ea: ⁊ ꝑꝑ experientiā q̄ inueni
tur in ipsa ī sciatica ī qua ipsa laudat̄. postea vō ītellexi ꝙ
apud grecos siculos maxie ipam yuam camepiteus vocāt
q̄re corroboraui opinionē meā. in hoc nemini suadeo idez
credere vel non credere quousqȝ examinet diligenter po-
stea indicet. arabes camefitos dicunt post grecum.
Cameropa ſm Dya. est camedreos.
Cameropes apud Plinium vocatur species palmarum ma
lib. 13. ioribus ⁊ mollioribus folijs.
cap. 4. Camesichi Pli. folia lentis hȝ nihil se attollētia ī aridis pe-
circa me Camezillū vocat̄ polligonia apđ kiranidē)(trosis nascēs.
diū. omnia chamen qđ est infimū vel depressum hn̄tia per ch.
lib. 24. melius scribunt. nam apud grecos per chi scriptum est.
cap. 15. Chamekelas gre. calandrinus auis.
Camomilla ſm Dyascoridē. 3. habet species antimis vocat̄
vt supra in antimis. ara. vero bebonigi.
Campsice aut sicē. Dya. hastas hȝ lōgas digitoꝝ q̄tuor ī ter
ra ꝓiectas lachrymo plenas folia sunt ei lenticule sil'ia et
peplo. sed minora ⁊ tenuiora. semē hȝ sub folijs rotūdū sic̄
peplū: ⁊ est sine flore radix est illi tenera ⁊ inutilis. nascit̄
asperis ⁊ saxosis locis.
Camū apđ. D. vocat̄ pot⁹ q. ꝺ ordeo vl' alijs frugib⁹ fit q ⁊ fu
ca apđ ipȝ vocat̄. arabes foca vocāt ⁊ ē ceruisia l' spēs ipi⁹.
Cāna Dya. est sicut triticū ascēdēs ⁊ folia sil'ia. tritico hn̄s
semia sibi de sup duo iūcta ⁊c̄. apđ Sera. vocat̄ cartamū.
Cāna Dyas. cāne q̄tuor sunt spēs. vna nactos appellat̄ ex q̄
sagitte. altera femia dr̄. vn̄ fiunt lingule ad calamos. tertiū
gen⁹ ē noie siringias rubore solido ⁊ duro ⁊ nodosis spisis
q̄ scriptores vtunt̄. est vō q̄rtū gen⁹ calami qđ carax appel
lat̄. plīmi caprīō vocāt qđ gen⁹ maxie riguis locis nascit̄ ⁊
Cānab. P. ī siluis p̄ᵐ nata ē nigriore folio. (fructuosis ⁊c̄.
lib. 20. Canabit ara. ē spēs caulis de quo. A. fac̄ ca. singulare. Sera.
cap. 23. vero ca. de caule de ipso loquit̄ reperi in libro de doctrina
arabica ꝙ est caulis albus hn̄s folia collecta in globum.
Cancamon Dya. lachrymus est arboris ara. mente sil'is gu-
stu brumosa hic maxie timiamatib⁹ admiscet̄ mirra ⁊ sto
race admixtis vt gratius fumiget ⁊c̄. hec est lacca que apđ
Auic. scribitur keikē sed in ara. est kaucamon.
Cancarzedin in. vij. Iohis Serap. in fine de vomitiuis est
ingt gūmi alcorzof qđ est cardus vel spēs ei⁹. sed harxof
melius. Itē idē q̄nto ca. de his que nō ipregnant̄ in quodā
pessario cancazerdde eadē medicīa sumat̄ medicina vo-
mitus que vocatur cancazerd ⁊c̄.
Cancoliā Dya. aut leontice folia hȝ maiora. hastā lōgā albā
florē brionie sil'em aut oliue. nascitur locis mōtosis ⁊c̄.
Candarzedum in secundo practice Haliabas. ca. de vomiti
uis hoc ipsum sic nominauit.
Candarū pro candre ꝙ est olibanum Step. scripsit.
Candarusiū scribit̄ arabice candarō ⁊ dicit. A. ꝙ est triticūȝ
romanū ⁊ in capl'o de ꝑipleumonia dic̄ ꝙ est ordeum cui
non est cortex. D. vō vocat ipm condros: ⁊ sic vocat̄ grece
⁊ in libro de cibis Hali. ca. ꝓpriū scribit ⁊ īfra de condro.
Candirie cōbuste Pau. ca. de vlcerib⁹ pudēdoꝝ.
Canforata ē planta q̄dā que igredit̄ ī vnguēto martiatō.
Canfora gūi ē arboris ſm. A. ⁊ Ser. nescio medicinā in qua
plura sint miracl'a. nā cū ī tertio gradu frida iudicet̄ nihil
odorati⁹ est igniqȝ amicabili⁹. cito. n. inflamat̄ ⁊ preclarā
flāmā ꝑ se emittit q̄ nisi psilio obruat̄ euāescit. nā sublima
ta defert̄ ad nos. Est p̄terea saporis acuti cū amaritudine.
Canicalnemer in. vi. Ha. de simplicib⁹ medicis. est igt strā-
gulator leopardi ⁊c̄. est species achoniti.
Caniculata apđ Macrū. ē iusqam⁹ suo capi. iterdū cāicula-
Canis caput plāta que cynocefalon grece ⁊ anturi-)(ris.
non de qua supra dicitur in antirenum.
Canium infra in foca. Cani vetule infra in vsnee.
Canon ara. norma regula.
Canopis Alex. in ꝯfectione oximellis Iuliani ad podagrā
est cortex medianus sambuci.
Canoriō Pli. ca. de īefficacib⁹ ꝑtib⁹ ad coytū. s. ⁊ canoriō ⁊c̄.
Cantabrities vel cantabriciū furfures capitis que gre. pti-
riasis dicitur vt Alex. proprio capitulo.
Cantabrica Pli. herba in hyspania iuēta ꝑ diui augusti tpa lib. 25.
a cantabris repta. nascit̄ vbiqȝ caule iūceo pedali ī q̄ sunt cap. 8.
flosculi oblōgi velut calathi ī his semē perq̄ minimū ⁊c̄. p⁹ pn
Calatus est canistrū in fundo strictū ⁊ ī orificio latum.
Cantabrum furfur.
Cantaris apud. A. cātarida ara. vocatur oberire.
Cantarū in regali dispositione exponit̄ ꝙ est foliū milij.
Canti in scđo pratice regalis dispōnis expōit̄ ꝙ ē asserassuȝ
⁊ ipȝ ē chutē. i. affodillus. sȝ vide ne sit iarus q vocat̄ apđ
Dya. canticā. nā in eo libro multa vocabula sūt greca.
Canticā. D. sic vocāt siri iarū. ca. de aaron ꝙ est idem.
Cantida apđ Demoste. ē gen⁹ ferramēti ocularib⁹ morbis
Cantilion Pli. est iquit lenti similis. altera est)(ydoneū. cap. 26.
cātilis camepillo sil'is flore purpureo odore grauis radice caplo. 8.
Cantorium scripsit Ste. pro centaurea.)(itubi ⁊c̄. vsus fi.
Cāgir ara. aper chabeli idē. Caolengi ara. colica passio.
Capadocius sal. i. salgema vt Pau. ca. de albugine oculi ex
concordia eius cum. A. in eodem li.
Capparis radix ē medicine apta flores ⁊ folia cibo. ara. dr̄
cabar. D. multi caprion vocāt. Pli. quidā cinosbatim di- lib. 13.
cunt alij ophus ⁊c̄. per. k. scribunt gre. cap. 23.
Capillus veneris ab antiqs vocabat̄ adyātū siue politricon
vt pȝ ꝑ. D. ⁊ ꝑ Alexan. A. bersedsam vocari dicit ⁊ corian-
druȝ putei ⁊ capillus porcinus ⁊ capillus algor ſm diuer-
sas nationes de hoc supra in adyanto.
Capitellum vocatur aqua saponarioꝝ lixiuium est quo fit
sapo, aqua p̄ma gutta p̄ma a quibusdam dicitur.

Capnos.g.fumus vel vapoꝛ.vñ maria capnuſa dr̄ plāta ĩ
ara.vocat̄ buchoꝛmariē ⁊ vtraqꝫ ē dictu fumigiū marie.
hoc pꝫ per ꝯcordiā Almanſoꝛis cū pratica ſibi ſilꝰ imo ea-
dē cū eo de quo ſupꝛa i buchoꝛmariē.capios ⁊ capinoſus
aliqñ coꝛrupte iuenit̄ vt i ꝯmēto aſſo.p.k.tñ meliꝰ ſcribit̄.
Capnos plāta de qua.D.capnos ꝺ qua latini fumariā dicūt.
naſcit̄ i ſegete oꝛdeacea ⁊ eſt herba fruticoſa coꝛiādro ſilis
vel coꝛio herbe.ſed mollis ⁊ alba ⁊ cineroſa ⁊ multū flo-
lib.25. rem hñs purpureū.alij eā oxidertes vocant ⁊c̄.Pli.vo du-
ca.ii.añ as plantas hoc noīe vocat.pma vr̄ eē illa quā Dya. vocat
meᵐ. clapſiū ꝺ q̄ capnos igt pᵃ quā pedes gallinaceos vocant na
ſcēs in parietis et ſepibꝰ ramis tenuiſſimis ſparſiſqꝫ floꝛe
purpureo viridi ſucco ⁊c̄.D.de clapſio.deīde alia igt ſilis
eſt huic noīe ⁊ effectu fruticoſa pretenera folijs coꝛiādri
cinericij coloꝛis floꝛe purpureo.naſcit̄ in oꝛtis ⁊ ſegetibus
oꝛdeaceis ⁊c̄.credo ꝙ hec dicunt̄ fumarie eo ꝙ curāt cali
ginem oculoꝛum que videtur patienti vt fumus.
Plinius Capꝛifolium matriſilua periclimenon idem.qꝺ autem etiā
lib.27. capꝛifolium vocant plantam ex qua fit licium.
cap.12. Capꝛificꝰ ſilueſtris ficꝰ Pli.hꝰ fructꝰ nūq̄ꝫ matureſcunt.
lib.15. Capꝛiō apꝺ.D.vocat̄ capparis ꝫ q̄ſdā ⁊ kinoſbatū ñ recte.
cap.19. Capſia ē ſciraragi infra in ſciraregi.
in pn°. Caputpurgiū vocat̄ q̄cq̄d ꝑ nares iniectū vl' maſticatū ſeu
ēt gargarizatū apofiegmatiſmū fac̄.i.a capite flā deduc̄.
Caquiā pꝛo acacia aliquando Step.ſcripſit.
Caquenegi in.4. Haliabas ca.ꝺ electione granatoꝝ caque-
negi ꝓ kekēgi ſcripſit. Caranꝰ ē locuſta piſcis aſprimꝰ.
lib.20. Caracho Pau.ca.de vlceribus pudendoꝛum.
cap.9. Carābe ꝫm Pli.vocat̄ tertia ſpēs braſſiche.ſꝫ crambe dic̄
in pn°. Caratim ara.lubꝛici terreſtres vſculi.)(grecus.
Caraſſes.g.ſcarificare caraxare.
Carba alicubi ſcripſit ꝓ karabe Ste.
Carbatum vocauit Ste.elleboꝛum.
Carbium idem vocauit eufoꝛbium.
Carbūculus vocat̄ a Cōſtātio apa paruū ſanguineū vt plu-
rimū qꝺ vulgus clauū vocat carbūculus ēt vocat̄ ſpēs an
tracis.ſꝫ veritatē antrax ē carbo ignitꝰ ⁊c̄.vt ſupꝛa in an.
Carcinon gre.cancer moꝛbus.ſed per.k.meliꝰ vt infra.
Cardamē.Theodoꝛus Priſcianꝰ libꝛo ꝺ ſimplici medicia.
Cardamen aut ſyon multi ſiſimbꝛium vocant.
Cardamilidos dicebat greca herbaria ꝙ.g.ſenetionē vocāt
Cardamomū duas hꝫ ſpēs.eſt nāqꝫ maius ꝙ dr̄ ara.heil ⁊
lib.12. minꝰ ꝙ dr̄ heilbane ⁊ ē maſculus vt pꝫ per Ser.Sꝫ Pli.
cap.13. q̄tuoꝛ eius genera.viridiſſimū ac pīgue acutis angulis cō
tumax fricari hoc maxio laudat̄.ꝓximū ei ruffo candicās
tertiū bꝛeuius:peius tñ varium ⁊ facile tritu odoꝛiſqꝫ pui
qui coſto vicinus eſſe dꝫ.hoc apud medos naſcit̄ ⁊c̄.
Cardamomū apud Dya.reperit̄ capi.ꝙ ſic icipit.cardamo
mū ſemē qꝺ naſcit̄ in arabia ⁊ in alijs locis.meliꝰ aūt ē de
armenia ⁊ comagenis ⁊ de boſſoꝛo,veniēs.ſed eligendū ē
fragile ⁊ flauū plenū ſemine graue durū ⁊ q̄ſi lentū nō ru
goſuꝫ incluſum:⁊ ſi frangat̄ pulueruléntū eſt ⁊ guſtu ſub-
amarū calefaciens odoꝛe ſuaui ⁊ graui ⁊c̄.hoc ca.ē de coꝛ
dumeni.⁊ ſic expoſitū eſt in Dya.arabico cardamomuꝫ ⁊
eſt coꝛdumeni.⁊ ſi tu legeris iſtō ca.cum.c.ꝺ coꝛdumeno
apud Auic.⁊ Sera.videbis ꝙ idē dicūt.Ueritas aūt ē ꝙ
greci coꝛdumeni vocāt cardamoni ꝓferentes da ſillabaꝫ
accētu acuto ſeu ꝓducto.cardamomū vo ꝓ cardamomo
noſtro da accentu graui mo vo ꝓducto vt nos cōiter pꝛo-
ferimus.⁊ vtplurimum huic addunt indum.coꝛdumeni
vero plurimum in macedonia naſcitur.
Cardamꝰ grece naſturtiū:⁊ ſic vocat̄ apud Dyaſ.de quo fac̄
duo capitula.vnū de domeſtico.aliud de agreſti ꝺ quo ſic.
cardamꝰ agreſtis naſcit̄ vbiq̄ꝫ ⁊ q̄plurimū locis aquoſis
cꝰ frutex.longitudinē cubiti hꝫ folijs plena cardamo do-
meſtico ſimilia ſed maioꝛa.verno tp̄e naſcit̄ ⁊ eſtate matu
reſcit floꝛes hñs in oibꝰ virgis minoꝛes multos ⁊ albos.
ſemen minutum radicē oblōgā tenuē ⁊ viſcidā odoꝛe car
damo ſimilās ⁊c̄. Cardellū expōit Step.ꝙ ē napū ara.
Cardialgia grece doloꝛ coꝛdis.i.oꝛis ſtōaci.antiq̄.n.id coꝛ
Cardus vocat̄ grece dipſacos.i.ſitiēs eo ꝙ ſup (vocabāt.
aquā habeat ĩ folijs.ara.vo vocant cōcar ⁊ cardus ſilue-
ſtris vocat̄ ab aliquibꝰ ſcolimoꝛo vt inueni in libꝛo anti-
quo de ſimplici medicina.
Cardūcellus in antidotario vl'i in vnguento martiaton.
Cardus ſilueſtris Pliniꝰ cardoꝛū ſilueſtriū duo ſunt gene-
ra.vnū fruticoſius a terra ſtati.alterū vnicaule groſſius. li.20.ca.
vtriqꝫ folia ꝑua ſpinoſa mutiatis cacuminibus.ſed alter 23.i fi.⁊
floꝛē purpureū mittit iter medios aculeos celeriter cane- li.21.ca.
ſcentē ⁊ abeūtē cū aura ſcolimō greci vocant ⁊c̄.Jtē alibi. 16.in pn°
cardus ⁊ folio ⁊ caule ſpinoſas lanugines hꝫ.Jtē macbo-
ra laucātos eſt dictu ſpina alba.⁊ caldenecos policātos eſt
dictu plurium ſpinaꝝ onopigos heliſenes ſcolimos cha-
meleon in folijs nō hꝫ aculeos.Eſt ⁊ alia drīa ꝙ q̄dā i his
multicaulia ramoſa ſunt vt carduus.vno āt caule nec ra-
moſo vt enechos.q̄dā cacumine tantū ſpinoſa ſunt vt erin
gil.quedā eſtate floꝛēt vt terralis ⁊ elixenes ſcolimos ⁊c̄.
Cardus benedictus infra in ſenetion.)(ifra i ſcolimo.
Cardel infra in ſinapi ⁊ in kardel.
Carea.g.nux carea baſilica nux regalis errauerūt qui puta-
uerūt carpocareos eē fructū nucis:qꝺ ſepe ĩ antidotis iue
nitur in antidotario vl'i.nō.n.vr̄ fructꝰ nucis ibi ꝯuenire:
ſꝫ potiꝰ carui vt ifra acarea qꝺ eſt nux dr̄ diacarōs ꝙ ē rob
coꝛticū nucum ꝙ docet Alle.ca.de ſquinantia.ſꝫ karion ꝑ
k.melius ſcribitur vt grecus pꝛo fructu.
Carea miriſtica.i.nux muſcata i libꝛis Cōſtātini ſepe repit̄.
Carenū ſapa triplicatū dulcoꝛ aliqñ rob ſine adiuncto pꝛo
eodē accipit̄.yſidoꝛꝰ carenū dr̄ eo ꝙ feruendo ꝑte careat
tertia.tertia.n.ꝑte muſti amiſſa ꝙ r̄māſerit carenū eſt ⁊c̄.
ſui ꝯria ſapa ē ꝙ feruēdo ad tertiā redactū ꝺſcēderit ⁊c̄.
Careos grece carui;qꝺ pꝫ per D.ſuo.ca.ex concoꝛdia.A.ſuo
ca.de carui ⁊ Serapi.vocat̄ ⁊ etiam caruanadchi.g.vt in-
fra Step.caros ſcripſit.
Cariacos ꝫm yſidoꝛū vocat̄ quedā ſpēs dactiloꝝ.
Caride ⁊ caride miriſtice ꝓ nucibꝰ muſcatis ſepe iuenit̄.
Caridia.g.nuces per.k.litteram ſcribunt.
Carice ſunt ficus ſicce pingues.
Caries eſt puluis ligni coꝛroſi ſeu a putredine vel a verme.
Caries Pau.ca.de tenaſmone.
Cariota plāta cꝰ radix eſt velut paſtinaca ſed plus odoꝛife-
ra eſui apta ꝫm Theo.Priſci.ſemen eius eſt careos.
Carīcias ē pꝛima ſpēs titimalli eaꝝ q̄s Dy.ꝺſcripſit ⁊ ē ma-
ſculus haſtas ruffas hñs ⁊ lōgas cubito vno lachꝛymū vi
ſcidū ⁊ albū folia ſunt ei circa haſtas ſilīa oliue ſꝫ mioꝛa ⁊
anguſtioꝛa.radix eiꝰ groſſa ⁊ lignoſa i haſtis eiꝰ come ſunt
ſiles iūco i qbꝰ ē ſemē naſcit̄ locis mōtuoſis ⁊ aſpis vocat̄
ēt comites aut ꝯmiſſio alibi comios.Pli.vo charatis vo- lib.26.
Carmet apꝺ.A.ē nom̄ pōderl appēdēs)(cat l'carachias. cap.11.
.vi.kirat.⁊ alibi reperij ꝙ eſt aureus vnꝰ ⁊ grana quatuoꝛ vſus fi.
aliquando carmet ſcribitur per.k.
Carimbaide ara.vitis alba.cariſeude vitis nigra ſꝫ ꝺ h alibi
Carmezich ara.ē fructus tamariſci vt i.vij.Ser.vt in deti-
fricijs.Jn Sera.iuenies ꝙ ē tamariſcus domeſtica fructꝰ
cꝰ ē ſic̄ galle.Jtē Raſis libꝛo diſionū ca.ꝺ ſputo ſanguis.
ſꝫ carmeſich ſcribit̄ ibi.Step.vo aliqñ q̄rmazagi ⁊ aliqñ
Carnabadū.g.ē carui qꝺ pꝫ ex con-)(carmazegi ſcripſit.
coꝛdia Almanſo.cū pꝛatica.g.ſibi ſilꝰ ca.de egritudinibus
ſtōaci idem dixit mihi grecus ſed carnauadhi pꝛofert.
Carnub ara.carubia xilliqua que xillocaracta.g.dicitur ſed
ara,carnub.

Carnebū alicubi scripsit Step.pro corno aub qȏ ē caulis.
Caros arabice agnus.
Caros.g.subet qȏ stuporē vniuersalē possum⁹ dr̄e.Alex.ca.
ȏ litargia.Paulus caros iquit fit de eadē mā cū litargia.
differt āt ꝙ hāc febris p̄cedit.litargia vȏ seq̄t ⁊c̄.ca.ȏ litar
li.26.ca. Caros apud Pli.vocatur semen yperici.)(gia.
ii.⁊.iz.in Carotica.g.stupefaciētia vel obdormitatiua.s.narcotica qȏ
fine. est ab ara.orchot qȏ somnus est.
Carpinus arbor de quo supra in acer.
Carpelimos dicit Oribasius in cōmento afforismoꝝ illos q
multū comedunt ⁊ tenues sunt semper.
Carpisia Paulus ca.de frangentib⁹ lapidē idē Step.in si-
nonimis carpision.i.cubebe ⁊ videtur bona expositio.
Carpos grece sed p.k.dz scribi q̄re infra in kaquo.
Carpocareos carpobalsamū:⁊ si qua alia per.k.scribi dz.
Carsites.g.ē scđa spēs titimalli eaꝝ q̄s Dya.ȏscribit.⁊ ē ꝼm
ipm feia.feia vȏ inq̄t quā carsitē dixerūt silis lauro alba
folia ei⁹ silia mirto:sz maiora ⁊ angustiora ⁊ fortiora que i
fine acuta sunt ⁊ spinosa c⁹ haste cubito vno lōge sūt.semē
ter in anno p̄fert nucib⁹ sile incēdēs linguaz nascit̄ locis
lib.26. asperis ⁊c̄.Plinius hanc mirticē qdā dixerūt.aly caracez
cap.8. in fruct⁹ hui⁹ nux vocat̄.inde cognomē gre.dederūt ⁊c̄.
me°. Carta sic scribit̄ in scđo canonis Aui.sed ara.scribit̄ kirtas
⁊ sunt q̄dā festariola in qb⁹ arabes iuoluunt spēs que fiūt
ex q̄dā plāta viscosa plaustri quā arabes vocāt burdhi de
q̄ ēt Aui.facit aliud ca qȏ icipit papirus nota ē ⁊ ex ipa fi-
unt carte.sed in ara.est fiunt kirtas.Dya.vȏ vaporiū inq̄t
vñ carta alexandrina fit ⁊c̄.Sera.vnū facit ca.de burdhi
⁊ kirtas.Paulus cartaxiriō vocat.⁊ alius liber gre. xilo-
carti hz.faciebāt ēt antiq de supradicto iunco cartas ⁊ li-
bros ad scribēdū. ego vidi vt infra in papiro.
Cartamū vel certam⁹ ē croc⁹ ortulan⁹ c⁹ flore tigit̄ sericuz.
c⁹ semē iter laxatiua ponit̄.hoc gnic⁹ vocat̄.g.⁊ cicū.Dya.
gnicū folia hz oblōga ⁊ diuisa ⁊ aspa ⁊ spinosa ⁊ tyrsuz hñ
lōgū ⁊ spinosuz i quo sunt capita rotūda cuz flore croceo.
semē albū hz ⁊ oblongū ⁊ angulosum ⁊c̄.dr̄ ara.kartaz.
Carpusia ifra in oxiacantos. Carua Step.p kerua dixit.
Cas vel cassum ara.torax.
Cascasum Step.pro chax qȏ est papauer scripsit.
Casamū panis porcinus ciclamē malum terre idem.
Casbor ara.coriandrum.
Cassemū i 2° Haly.ca.ȏ semib⁹ qdā exponūt siseleos.sed in
li.x.cassemū p keysin posuit ip̄lib⁹ ātidotis ⁊ ē leuisticū.
Casia Dya.facit ca.de casialignea ⁊ icipit casiafistula iquit
plures hz spēs.sed optima est ara.q̄ est grauissima colore
subruffo corali silis tenuis lenissima tactu lōga fistula gu
stu submordax nescio cū qua calefactiōe odore aromatico
plena ⁊ i ore missa vini subtrahēs saporē.talis vocat̄ abs.
aly appellāt eā dafnitiē.ab alexandrinis negociatorib⁹ ca
sia nūcupat̄.Est ēt altera subnigella colore purpureo ple-
na odore mime suauis maxie necessaria medicie arti.Se-
cūda.n.est hec a supradicta.est tertia casia q̄ appellat̄ bla-
taos suaui odore.⁊ q̄uis multe alie sint casie tñ ianes ⁊ ir-
ratiōales sunt.melena vȏ fragilior ē ista vñ a noie p̄uicie
cedal appellat̄.Est ēt pseudo casia lapatio silis q̄ appro-
batiōe facilis est:⁊ nec i gustu suauis.alia platea.i. lata si-
reucē vocat̄ lata ⁊ mollis ⁊ leuis colore subalbido ⁊ scabro
so hec hz hastā crossam cū corio suo ⁊ folia silia piperis al-
bi ⁊c̄.antiq casiāfistulā vocabāt ligneā.nā si legis ca.D.su
pradictū cū ca.de casialignea apud Aui.⁊ Sera.inuenies
ꝙ idē dicunt de cassiafistula.apud Dya.non inueni ca. ꝙ
aūt antiq vocabāt casiāligneā casiāfistulā appet.nā Cas-
sius felix ca.ȏ egritudib⁹ stōachi in pigra Galieni vbi aly
casiāligneā scribunt ipse scribit fistulā simpl̄r.sil̄r i q̄pplu
rib⁹ ꝯfectionibus antidotoꝝ i antidotario vniuersali que
nec laxatiua sunt nec casiafistula cōpetere videt̄ ex suis p
prietatib⁹ casiāfistulā iuenies ⁊ ligneā itelligere debes sic
in atanasia que ibidē scribit̄:⁊ in alys multis ātidotis an-
tiquis de greco trāslatis in ātidoto argirofora cassia ruffa
iuenit̄ ⁊ de lignea dz itelligi.Plinius frutex casie iuxta ci- li. iz. ca.
nami campos nascit̄.sed in mōtib⁹ grossiori sarmēto tenui 20. in fi.
cute verius q̄ꝫ cortice.altitudo fruticis triū cubitoꝝ color
triplex.nā cū primū emicat cādidus pedali mēsura.deide
rubescit addita semipede vltra nigrizās.hec ps maxie lau
datur: ac deide p̄xima.dānat̄ vȏ cādida cū secāt surculos
longitudine binū digitoꝝ mox pressunt recētib⁹ corys q̄-
drupedū obid iteremptoruz vt putrescentib⁹ vermiculi li
gnum corrodant ⁊ excauent corticē tutū amaritudie.pro-
batur recēs ⁊ que sit odore mollissimo gustuue q̄ꝫ maxie
feruens potius q̄ꝫ lento tepore leuiter mordēs colore pur-
pureo ⁊c̄.casia vocat̄ arabi.seliche.casia per vnuz.s.scribi
debet vt grecus ⁊ Uirgilius qui corripit p̄maz.Uir. Nec
casia liquidi corrumpitur vsus oliui.
Casia infra in sampisco. Chas infra in scassia.
Casilago iusqam⁹ dēs cabalin⁹ ꝼz q̊sdā ara.vȏ bengi dr̄.
Castal vocāt arabes castaneā nos imitātes.nā ea carent.
Castanea vocant aliqui grecorum hermodactilum. lib.15.
Castanaz ꝼm ysidoꝝ dicūt greci castaneā.Pli.sardis he p- cap.23.
uenere p̄mū.iō apud.g.sardianos balaneos appellant ⁊c̄.
Cassum ara.ꝼm Step.in synonimis est quotillidon.
Cassurudar exponit.A.auctoritate mesagne ꝙ ē galāga.
Cassula cordis infra in vngula caballina.
Cata greca prepositio p cōtra ꝼm aduersus vel aduersum
añ de iuxta ob circa ab con ad in significāt ꝼm adiuncta.p
k.dz scribi ⁊ oia kata grecū hñtia.sed q2 latini plurimū p
c.scribunt eos imitabor vt facilius inueniant̄ quesita.
Cataelticen Alex.ca.de signis distēperātie stōaci cataeltica lib.27.
vt⁹ retētiua.Jtē idē ca.ȏ yliaca passiōe.Jtē ca.ȏ dyabete ⁊ cap.3.
Cathacephalus.g.capite inclinato vt)(ca de gomora. lib.24
Alexan.ca.de cognitione epilenticorum. cap.p̊.
Cathaf exponit̄ ab Aui.ꝙ ē crisolacana q̊ est atriplex ⁊ est
vtrūq3 a greco.naz vt ait Demostenes catafora dicit̄ gre
ce atriplex vulgo ꝼm crisolacana vt infra in cri.
Catafum scripsit Step.pro kataf.
Catafora Alex.ca.de fixicis ⁊ ligaturis epilēticoꝝ.si autē
acatafora fiat epilēticus ⁊c̄.est qñ ipsa fit a mēbro aliquo
inferiori ⁊ dicitur catalensia.Oribasius tamē exponit ca-
taforeos sono grauatos minus.
Catalensia dicunt quando vel a pedibus vel a manib⁹ vel
ab aliquo alio mēbro mouet̄ causa epilepsie.
Catagenis li.G.ȏ empl̄is vt Cassi⁹ felix ca.ȏ vesice morbis.
Cataleptō planta que a Dya.dicitur hemercales ifra i he.
Catamodicū.i.iuxta modicū p̄pe modicū ex.g.⁊ latio cōpo
Catanance folia hz minuta silia coriandro aut)(nitur.
caronopodio radices tenues sic iūcus,⁊ capita.vi.aut.vy.
in quib⁹ est semenher heni sile que capita cuz se sicauerit
terre iclinant̄ ⁊ sunt silia vnguib⁹ accipitruz ⁊c̄. Et ē aliȏ
gen⁹ catanācis sicut mala matiana silez radicē hñs:sz mi-
norez ⁊ longam folia oliue similia:sed molliora semē mi-
nutum ⁊ pertusum sicut cicer ruffum ⁊ cetera.
Catapauxa grece sternutatio Alexander ca.de cephalea.
Cataplasma.g.lene emplastrū iductio exponitur i libro de
Catapodia.g.papias dicta:eo)(doctria greca ꝙ ē empl̄z.
ꝙ modica potet̄ vel inglutiat̄ ⁊ ē pil̄la in libris de.g. trās- lib.22.
latis sepe reperit̄.aliquando catapucia.aliqñ catapotia. cap.22.
Cataputia maior vocat̄ a quibusdā plāta que pētadactilus circa
⁊ ab aliqb⁹ eliotropia maior sponsa solis.sed alia est elitro mediuz.
pia vt ifra.hec vocat̄ a Dya.cici de qua ifra.ara.vȏ kerua
vocāt.Minor vȏ catapucia est lacticinū magnū ꝙ grece
lactis ⁊ lactura vocat̄ apȏ Dya de q̄ duo capitula fac̄ sub

dis duob⁹ nosbus.ara.vo mūdana vt apud Sera. ſʒ Aui. menbethne vocat ⁊ in Aui.ara.eſt meben bedhane.

Catarus vocatur grece kataris exponit̄ in libꝛo ꝺ doctrina greca ꝙ ē fluoꝛ reumatis. Pau.cōmune qdē nomē paſſiōibus iſtis ſupfluā ex capite humiditatē ad ſuppoſitas ferri ꝑtes. at qꝺ ad nares irruēs coꝛiza paſſio appellat̄.ad faringā vo a ſuperioꝛe ꝑte ſimpliciter catarus.qn̄ vo ad laringā ⁊ tarcheā arteriā ferat̄ ita ꝙ vox rauca fiat vocāt brācos ⁊ (arteriace ⁊c̄.

Cataractā dicūt latini aquā i oclo ꝯfirmatā) ꝓhibētē viſum quā ꝑceſerunt imaginatōes.

Catartica grece purgatoꝛia.

Catasyſiſim grece cōnaturatio incarnatio adherētia. Caſſi⁹ felix capitulo de ſcrophulis et Demoſtenes.

Cataſimbelicon gre.ſm accn̄s vt Alexā.ca.ꝺ paſſiōib⁹ ſtōi.

Cataſtalicū medicamē grece repꝛeſſoꝛiū.Caſſius felix in antidotario ꝯfectōe dicta exātoxemon.ſtalticū.n.ſtipticū eſt.

Cataſtropha grece cōuerſio ſtōi quando nō digerit ſʒ ꝑ ſeceſſuʒ emittit̄ cibus ſic̄ ſumit̄.liber de doctrina greca.

Catatir ara.canula ē qua medicine in veſicā inyciuntur quā moderni ſiringā vocāt.apud albunarā alcatatach vocat̄.

Catatrophius Oꝛibaſius ſuꝑ illo affo.diſſuriā flōmia ſoluit. expōit ꝑ rectā lineā deriuatio ſic̄ per flebotomiam tali.

Cathemia ſcripſit.Ste.pꝛo khitim que eſt altea.

Cathemerinos ⁊ amphimerinos greci tipū quottidianū vocāt.Caſſius felix ca.de febꝛe quottidiana.

Cathethirizin grece Paulus ca.de ſtranguria eſt. veſice cliſterizatio ſeu per viā virge medicatio.

Carillotica apud Dya.ca. de calce eſt cicatriceʒ inducens.

Cathilbabibeb ara.ē dictu ſtrāgulatoꝛ patri ſui. ⁊ ē arbuſtū qꝺ ꝺſcribit Sera.qꝺ vocat̄ ficus lupi apꝺ Dya. comatus.

Cathiladbib eſt ſtrangulatoꝛ lupi.

lib.27. cap.3. Catil alkelb ē ſtrāgulatoꝛ canis ꝺ qb⁹ duab⁹ plantis.A.duo facit ca.⁊ ſūt apud Dya.⁊ Plinium due ſpēs acōiti.

lib.24. cap.ꝑ. Cathimia ꝺ ipa dcm̄ eſt ſupꝛa i cadimia. Pli.fit auricalcū ex lapide eroſo quē vocāt cathimiā, celebꝛitas ei⁹ ē i achaia ⁊ quondā i cāpania nunc i ꝑgamaton agro extrema ꝑte ytalie ferūt nuper in germania prouincia repertum ⁊c̄.Step. cathimia eſt acalimia.

Cathin ſeu cathinō ſcꝺʒ Dya.ca.de agrilea qdā oleaſtꝝ vo⟩(cant.

Cathin ſupꝛa in.c.lr̄a pꝛimo ca.in pꝛincipio.

Cathine infra in doꝛa.

Catocus.i.agripinū comatos Pau.pꝛopꝛio ca.driām inqt tn̄ pōebāt veteres:⁊ qꝛ ex firmioꝛi ⁊ ſiccioꝛi mā fit coma ideo eger i ea figura q̄ cōpꝛehenſus ē manet imobilis ſiue edēs ſiue ſtans vel oculis apertis vel clauſis iō cathocos aut cachecomos eos appellabant veteres.cathochim vero vl̄ cathalipſiʒ paſſiones iunioꝛes.

Catholica herba aliapiados de qua ſupꝛa in al.

Cathoſtomacū grece defenſoꝛiū ſtomachi Dya.ca.de aloe ſi repiat̄ ibi cacoſtōachi falſus ē teſtus.non.n.cōcoꝛdat cum Serapio.ex ſermone Dya.

Catrami Ste.in ſo pꝛactice pꝛo kitaʒ ſcripſit de q̄ infra i ki.

Caucalis in vero Dya.cancaliō ſcribitur Dya. herba ē quā Romani calicariā vocant habet folia alba ⁊ ingentia tyrſum ex eoꝛum medio emergentem cū floꝛe ſimili quercus naſcitur in montibus ⁊ cetera.

Caucalidos hanc Oꝛibaſius teſte Paulo in collirio ſibi laudato ad glaucoma oculoꝝ caucalon vel ad caucalidon vocat ⁊ aliqn̄ caucalidos ipſū ēt colliriū repery i antidotario Oꝛibaſy. Pli.vo eſt inqt caucalis feniculo ſiſis breui caule floꝛe cādido ⁊c̄.vt ſupꝛa in calcala.ego autem ſemen ℞ feci deferri de grecia ſeminaui et collegi. lib.22. cap.22. circa. mediuʒ.

Cauda equina Dya.hyppoꝛis aut anabaſis.naſcit̄ locis hūidis ⁊ in monumētis haſtas hʒ ruffas ⁊ aſperas ⁊ nodoſas q̄ haſte quicquid vicinū habēt alligāt in qb⁹ folia ſūt acuta ⁊ tenera ⁊ iūci ſilia ⁊ ſpiſſa ſurſuʒ aſcendētia:hecꝙ aliqties de ꝑiete ꝺpēdet comis plena habūdātib⁹ ⁊ nigris ſic̄ caude equi q̄ ſunt lignoſe ⁊ dure. eſt alia yppoꝛis comas minoꝛes habēs ⁊ albas ⁊ molles ⁊c̄.aliqn̄ yppoſeta vocat̄:ſʒ ara.dhe⟩(nebalchul.

Cauda poꝛcina vocat̄ a quibuſdā miliū ſolis.

Cauda vulpina Pli.alopecuros ſpicā hʒ mollē ⁊ lanugineʒ dēſaʒ nō diſſimilē vulpiū caudis.vnde ⁊ nomen ⁊c̄. lib.21. cap.17. in ꝑn°

Caudo apud Haliabatē cōfectio ſuigy aroꝛatica.

Caulis a greco caulos qꝺ ē haſta haſtile virga ⁊ virilis.ſ. veretrū.vnde caulis eſt tyrſus cuiuſlibet plante.⁊ ſic habet̄ a Pli.ꝑ totū libꝝ ſuū.ꝙ āt dr̄ caulis q̄ſi coaleſcēs ethimologia potius ē:hoc āt nomē ē appꝛopatū bꝛaſice:eo ꝙ caule .ſ.tyrſo magis coaleſcat.Pau.ca.de vlcerib⁹ vge. Si vo ſʒ caulō iteri⁹ pudēdi vlcus fiat ⁊c̄.i.ſʒ vgā virilē.Coꝛnelius celſus vo colis ſcripſit.ꝑ.k.tamen melius ſcribit̄ vt grecus.

Cauliculus agreſtis putatur cōdiſi a quibuſdam ſeu ſtrutiū qꝺ eſt idem de quo infra ſed non eſt.

Cauliculus agreſtis Dya.naſcitur in locis maritimis ⁊ ꝺſertis albidioꝛ ⁊ lōgioꝛ domeſtico ⁊ amarus ⁊c̄.

Cauliculus maritimus qui ſʒ Dya.diſſimilis eſt a noſtro folia habens longa ⁊ rotūda ſimilia ariſtologie.virgas hʒ robuſtas ⁊ obꝛuſſas vt edere.ſucum habens album quem cū miſeris in roſtrū ſalſus eſt ⁊ amarus ⁊c̄.

Cauma grece icendiū inde cauſon febꝛis incenſiua ſuꝑ alias Caſſius felix icendioſam eſſe vocat.fit nanꝙ ex colera exiſtente in venis pꝛope coꝛ aut ſaltem ex flegmate ſalſo ⁊c̄.

Cauſtica.g.dicunt̄ incenſiua medicamia adurentia putrefactiua.Demoſtenes putreſciun̄ medicamen cauſticū vocat

Cauteriſmus Alex.ca.de epilēſia ē cauterizatio.

Cauthin in ſo canonis.Aui.ſed i ara.ſcribit̄ childomō vl̄ kilidomō vt grecus:⁊ eſt celidonia.Dyaſcoꝛ.vero cauton vocari dicit minoꝛem celidoniā a multis.

Caxtos exponit Stephanus.ꝙ eſt katranum:qꝺ non videt̄. nanꝙ grece kirdia.⁊ ara.kitrā vt ifra i cedria. Alquitran.

Caxtu Stephanus. eſt cacuale dt dicit Paulus. ſed cacule eſt cardamomum.

Cazdir ara.ſtagnum ꝙ et raxis dicitur.

Cazef.ara.teſta figuli.

Cecidos.D.ē galla ⁊ ē ſemen dēdrios.i. qurcus c⁹ vnū gen⁹ onfatius dr̄ q̄ minoꝛ ē ⁊ rotūda grauis ⁊ nodoſa ſine ꝑtuſura alia leuis ⁊ ꝑtuſata.eligenda eſt aūt onfacis q̄ ⁊ vtute foꝛtioꝛ eſt ⁊c̄. hec eſt imatura.inueni interdum cicidos et vtrūꝙ coꝛruptū a greco.nam kikis dicit kiki et kikidos.

Cedria eſt gūmi cedri mltis in cōfectiōib⁹ igredit̄ ꝺ q̄ infra. grecus kidria:ara.vero kitrā vocat̄.Dya.cedrus.arboꝛ eſt vn̄ pix cedria fit qdā ē ꝑua atꝙ ſpinoſa fructu iuniꝑo ſiſis vel vtute.alia maioꝛ q̄ a qbuſdā cedr⁹ lata appellat̄ fructu cypꝛeſſi ſiſis ſʒ ꝑuioꝛ ⁊ ꝺ hac fit cedria ⁊c̄.lege ca.Dya.ꝺ cedro.⁊ ca.A.ꝺ xerbi.⁊ ca.ꝺ kitran ⁊ cū ca.ꝺ kitran apꝺ Se. ⁊ videbis ꝙ idē dicūt.Itē Raſis i libꝛo diuiſionū.ca.ꝺ doloꝛe dētiū kitran cedri.Itē i libꝛo Dya.i ara.kedr⁹ ē xerbi. Plin⁹. lib.24 cap.5. Alquitran.

Pli.ē inqt cedrus mioꝛ ⁊ maioꝛ.mioꝛis duo ſūt ei⁹ gn̄a. litia ⁊ fenitia.differūt.folia nāꝙ derogātū habēt ſpinoſū oxicedros vocat̄ ramoſa ⁊ nitoꝛe ifeſta.altera odoꝛe ꝑſtāns fructū ferūt mirti magnitudie dulcē ſapoꝛē habētē.Et maioꝛi duo ſūt gn̄a q̄ floꝛet fructū nō fert.fructifera nō floꝛet ⁊ in ea antecedētē fructū occupat nouus.ſemē ē cipꝛeſſo ſile:qꝛ qdā cedreolatē ſil̄e vocant.ex hac reſina laudatiſſima fit ⁊c̄. Itē alibi inter arboꝛes qbus pix fit cedrus celſioꝛ. lib.13. cap.5.

Cedrides vocat̄ apud Dya.⁊ Pli.fructus ipſius cedri.

Cefalea grece alkephali quod eſt caput eſt doloꝛ capitis cronicus ⁊ peſſimus parat⁹ icitaria qualibet cā. vt Alexā. ſuo ca.⁊ vocat̄ ab Aui.ouū ⁊ gallea.aliqn̄ tn̄ ꝑ quolibʒ doloꝛe capitis accipitur.per.k.meli⁹ ſcribit̄ ſecundum grecos. lib.24. cap.5.

Cefalargia nos dicimus ſed grecus kefalargia.⁊ exponitur

in libro de doctrina greca ꝙ est dolor capitis. Oribasius
differt inqt cefalea a cefalargia. nā cefalea ē capitis dolor
q mlto tēpore tenet. cefalargia vo recēs ē capitis dolor aut
ex estu vio seu frigore vl' ebrietate aut idigōne ⁊ cito resol) uitur ⁊c.
Celematis. clematis dꝫ eē Dya. nascitur sup
terrā locis cultis sarmenta longa habēs i crossitudine iūci
⁊ folia longa in lauri facturā ⁊ colore silia. sꝫ breuiora ⁊c.
hec ē q a Pli. clematis vocat' hꝫ quādā spēꝫ ifra i clemati) des
lib.24. Celia scd'ꝫ Oribasiū ē ceruisia a calefaciēdo dicta.
cap.10. Celidonia alia maior alia minor Dya. celidonia maior quā
⁊.15.i fi. multi glautiuꝫ appellant flō supple vt patebit infra i glau
tio virgā hꝫ vni' cubiti lōgā ⁊ ampli' tenerā ⁊ tenuē q̄ vga
i giro folia hꝫ plurima silia botrachiō. i. apio ranino sꝫ mol
liora ⁊ albiora. ⁊ apud Sera. folia silia botrachio sꝫ formo
siora ⁊ molliora ⁊ albiora vgentia ad celestinū colorē florē
hꝫ aurosuꝫ seu croceū ⁊ succū seu lac croceū. Dia. virtus est
ei viscida ⁊ mordax ⁊ amara nō boni odoris. radix d' sursū
vna dorsuꝫ plures. semen sic' mecony ceratides hꝫ ⁊ minu
tū ⁊ paulo maius ⁊c. ⁊ apud Sera. cui' suci sapor ē acutus
mordicans linguā fortiter cū amaritudine ⁊ odore fetido
et radix ei' desup ē vnica multas radiculas alias emittēs
semen ei' ē sil'e semini papaueris dicti keratodes. i. cornu
ti qr est in tecis i qbus ē semen paꝝ maius papauere: ⁊ dr
hec plāta vocatur sic a greco kilidon q̄ est yrundo. eo ꝙ in
cipit appere pmo in vere cū appent pmo yrundines ⁊ are
scit qn̄ yrundies abscedūt vl' ēt ꝙ dr si excecant' pulli yrū
dinū defert eis mater ei' hāc herbaꝫ ⁊ redit visus earū. Ca
pitulū hui' apud Aui. incipit cauti ⁊ mior. nā in ara. scribit'
childomō. cautiō vo vocat' celidōia mior. Dya. celidonia
minor quā multi caution alij phytō agreste vocāt hꝫ vgas
minutas folia silia edere sꝫ obrotunda ⁊ miora ⁊ piguiora
seu viscosa ⁊ mollia radices hꝫ minutas egrediētes ab vna
radice dispes inuicē cōnexas sic' triticū spicas. nascit' locis
aquosis ⁊ in pratis ⁊c. hec vocat' apd' arabes memiren ⁊ pu
tat' curcuma. Pli. gn̄a eius duo. maior fruticosa caule folio
lib.25. pastinace erratice ampliore ipsa altitudine duoꝝ cubitoꝝ
cap.8. color alb' flos luteus. minor folia edere rotundiora min'
circa. cādida. sucus vtriusqꝫ croceus mordax. semen purpureuꝫ
me^m. florent aduentu yrundinum. discessu marcescunt.
Celidonius lapis dictus qui in ventre pulloꝝ yrundinum
inuenit' alij nigri alij alibi alij aliquid rufedinis habentes
Celidria Pau. ca. d' rubificātib' capillos ⁊ ei' loco ⁊ casu Aui.
Celsa mora celsi.) alifō scribit vtrunqꝫ ignoro.
Celtica spēs est spice quā arabes romanaꝫ vocant Dya. celti
ca nascit' in ylirico nomen habēs apud eos auanō. ⁊ i syria
nascit' ⁊ in Italia frutices habēs sup terrā breues ⁊ spissos
colligit' aūt a ciuib' cū radicib' suis q fasces faciunt q̄tuꝫ
plena manu cōtinere possunt. ⁊ ideo ab alijs fasces gallici
appellātur. hec hꝫ folia oblonga ⁊ nō lata ⁊ ruffa florē mel
linum odorē circa radicē suauē. sꝫ qr intra ipaꝫ alie herbe
sil'es odore nascūt' ⁊ cū ijsdē colligunt' ex qb' cū medicami
na cōficere volueris fascē noli ꝯtūdere sꝫ purga sic. cartaꝫ
extēde i loco mūdo ⁊ d' sup fasces supradictos pōt ⁊ sparge
desup aquā ⁊ rora vt oēs ifūdāt' ⁊ dimitte vna die. alia die
cū purgaueris iuenies intra eosdē fasces folia alia nō min'
lōgas radices habētia sil'es celtice. hec sepa ⁊ bōa folia ꝯtū
de ⁊ tere ⁊ in vio trociscos collige quos s'ua i vase fictili di
ligenter clauso vtilior est recēs odore suaui radicib' plena
vel spissa ⁊ nō fragilis q̄ talis fuerit sil'is ivtute poterit eē sy
riace. ⁊c. ⁊ ifra. ē ⁊ alia nardus. i. celtica mōtuosa q̄ a multis
tilaticis appellat' ⁊ peritis ⁊ vitis. hec nascit' i cicilia silitu
dinē hn̄s i folijs ⁊ ramulis yrigio sꝫ spica breuior ē ⁊ spino
sa radices mittens duas aut tres odore suaues ⁊ nigriores
colore sil'es affodilli radicibus. hec nec florem nec semen
habet sed virtus est illi silis celtice ⁊c.

Chemosis Tehodor' Pris. si i pma oculi tunica sanguinea
nimiū veluti caro appauerit quā chemosiꝫ appellam' ⁊c.
Cassius felix idē. Demostenes. chemosis ē vehemēs ocu
lorū tumor vt minime claudere valeat oculos egrotantes
adeo vt albe ptes pme tunice sanguinolēte atqꝫ extātes ap
pareāt pupillā supantes nō alr q̄ꝫ maria cōchilia semiclau
sa aliq̄ꝫ ptē sui corpis exteri' faciāt ꝓminere. vn̄ nomē gre
ci eidē passioni posuerūt. naꝫ cōcham chemē appellant ⁊c.
est obtalmia quā Auicē. vocat guardenegi.
Centron Alex. ca. tussi exponūt qdā punctiōes.
Cenosiꝫ dic' grecus euōnem. Cassius felix capi. de quartana
Cētamidra Demostenes caricarum menia detracto semine
ꝙ greci centamidra vocāt.
Cētaurea duas hꝫ spēs. est maior ⁊ minor. minor nota ē apd'
oēs. maior vo n̄ ē nota nec fuit tpe macri. Inqt. Sūt cētau
ree spēs maiorqꝫ miorqꝫ Ut supradict' dixi d' plurib' her
bis. Sꝫ qr p paucas spēs ē cognita maior hāc ptermittēs
spēs narrabo mioris ⁊c. Sꝫ Dya. maior vocat' a qbusdam
narcha ⁊ flō aut gētiana dic' ꝙ hꝫ folia silia nucis cōis lōga
⁊ viridia sic' cauliculi ⁊ rotūda diuisa sūt sic' tres digiti icisa
i summitate sic' serra vgaꝫ hꝫ lapatio sileꝫ duoꝝ vl' triū cubi
toꝝ a q̄ plures ramuli egrediūt' i qb' sūt capitella silia pa
pauerib' rotūda parūqꝫ oblōga florē silem lane. semē sil'e
cartamo i ipo flore radicē crossaꝫ lōgā durā grauē plenā
suco acuti saporis cū pauca stipticitate ⁊ pauca dulcedie co
loris subrubei. ⁊ color suci subrube' vt supra i radice. nascit'
i mōtib' ⁊ apricis ⁊ arborosis terra pigui habūdat i litia ar
chadia peloponeso ⁊ eliō ⁊c. Talis figure vidi dpictā in li.
vbi dpicte erāt herbe. mior vocat' a quibusdā fel terre pp
amaritudinē. ⁊ apd'. Dya. linesia hꝫ q̄sdā ⁊ eleboritis. ⁊ ama
rac' ⁊ febrifuga. ē sil'is yperico vl' origano. vgā hꝫ q̄drāgu
latā lōgā florē purpureū ad rubedinē sileꝫ linis folia m. iu
ta oblōga vt rute. semen vt triticū oblōgū. radix ē ei oblō
ga inutil' gustu amara. nascit' locis hūidis q̄ sic: iō linosis a
qbusdā vocat' cētaurea a cētauro kirone iuētore dicta. ara.
kāturion dicunt p' grecū. Pli. cētaurea hac dr curat' kirō lib.25.
cū herculis except' hospitio ptractāti arma sagitta ei exci cap.6.
disset i pedē q̄re aliq chironiō appellāt. folia sīt ei lata ⁊ ob
lōga serrata ambitu dēsa ab radice caules circūgeniculati
triū cubitoꝝ i his capita ceu papauer ⁊c. vt Dya. ⁊ infra. al
teꝝ cētaureū nr̄i fel terre vocat pp amaritudinē sūmā galli
vocāt exacū. cognomiat' leptō. aliq libadeō qr iuxta fōtes
nascit' ⁊c. vt Dya. ⁊ ifra tertiū cētaureū cognomie triorchis
a triorchia accipitꝝ gn̄e a q̄ noie accepit. h' sāguineū sucū
Cētrias vocāt. g. quādā spēꝫ serpigis vt supra.) mittit ⁊c.
Cētrix apud quosdam est consolida media.
Cētrū galli ⁊ galli crista vocāt ēt gallitricū ē q̄dā ⁊ dcsticū
esui aptū maiorib' folijs oblōgis ⁊ rugosis flore albo scrit'
i ortis siluestre mioris plāte folijs puis semie nigro. ⁊ mlti
itegrū i oculis ponentes ipos oculos clarificare dn̄t ob id lib.27.
sclaretā vocāt. Pli. alectoroscopō vocant quādā plantam cap.5.
quā puto hanc esse. vide ibi. in fi.
Cētonicū vocāt herbaꝫ lumbricoꝝ q̄ necat lūbricos. ē spēs
absinthij ⁊ vocat' sceba de q̄ in absinthio dcm̄ est.
Cētū capita nō ē affodill' vt qdā dixerūt sꝫ vocat' due plāte:
q̄rū vna ē yringus vt pꝫ p Sera. ꝓpo ca. Iteꝫ Pli. sermone
d' yringo ex his inqt. s. yringis cādidū nr̄i cētū capita vocāt
oēs eiusdē effect' caule ⁊ radice i cibis grecoꝝ receptis si
ue coctis siue crudis vt libet ⁊c. vt Dya. de yringis. Prete
rea i antidotario vniuersali i q̄dā ātidoto qd' icipit ātidotū
qd' fac' epileticis recipiūt' ⁊ cētū capita ⁊ affodilli. q̄re n̄ sīt idē
Cētūiculū. Pli. latini cētūculā vocāt quā. g. clemaridē dn̄t ro lib.2
stratis folijs ad silitudinē capitis penulaꝝ iacētē i aruis ⁊c. cap.1
Centūnodia sanguinaria pserpinata poligonia corigiola ge
niculata ligua passeria vga pastoris idē vt ifra i poligonia.

Ceon gre. dr̃ qđ nos serotũ vocam⁹ Corneli⁹ celsus ⁊ ē oseũ.
Cepa canina vocatur narciscus.
cap.19. Cepe. Pli. genera apud grecos sunt sarda samothracia alsi-
cap.6. dēa setama sciria ascalonia ab opido iudee nominata.
p⁹ pn^m Cepe azir apđ Aui. ē sĩle sqlle: ⁊ ꝑ ea pōit: sꝫ đbilius est ea.
Cepe muruꝫ ē sqlla: eo ꝙ mures ꝑimat. vocatur ara. bausil
vel ausel. ab Aui. vero asthil imitando grecum.
Cepa Dya. similis est andragne. i. portulace sed nigriora fo-
lia habet. radix est illi tenera ⁊c̃.
Cera ꝓpolis vel propoleos sepe inuenit̃ i libris đ greco trãs
latis ⁊ i antidotario vniuersali ⁊ ē fex aluearis apũ q̃ ara.
vocat̃ muꝫ đ q̃ Dya. singulare fac̃ ca. sꝫ de ea. s. infra in ꝓ.
lib. 26. Ceratia. Plinius herba vno folio radice nodosa ⁊ magna.
capto. 8. Ceratiũ aliqñ reperi i practicis antiquis đ greco ꝓkirat. ⁊ est
añ me^m. nomen ponderis ⁊ ē xiliq̃ semen: đ q̃ infra in xilocatacta.
Ceracia Stephanus est carnubiũ pro carnub de qua supra.
Cerapeutica grece curatiua vnde cerapenticum negotium
liber curationum per. k. melius.
Ceras sed melius keras. g. cornu inde cerastos qdã serpens
Ceras. Theodor⁹ Pris. libro de simplici medicia)(cornut⁹
sic vocatur a multis staphilina agrestis. i. pastinaca.
lib. 13. Ceraunia arbor. i. siliquarũ. Pli. trunco fertilis vt sicomor⁹
cap. 8. sed pom̃ siliq̃ nascitur in syria ioniaqꝫ ⁊ circa gniđ. ⁊ i rho-
do semꝑ comantib⁹ folijs flore candido cũ vehemẽtia odo
ris plantigera imis ꝑtib⁹: ⁊ iđ superficietẽus flauescit sucũ
auferente sole. pomo antecedẽtis anni circa canis ortũ de-
tracto statiꝫ alterꝫ parit postea florẽ ꝑiturũ hyeme fet⁹ ei⁹
Cerefoliũ apđ ysahac i dietis ꝑticularib⁹ ē)(enutriẽte ⁊c̃.
spẽs apy cui⁹ ca. scribit̃ in libro Dya. sꝫ nõ est de suo. sed est
de libro Pli. minoris nec hꝫ stilũ Dya. qdã gignidiũ voca-
uerunt errãtes forte ꝑꝑ similitudinẽ. nam gignidium ē fu-
mus terre vt ifra in gi. Sa. vero skandicõ.
Cerfe ara. cortex arboruꝫ. melius ꝑ. k. scribitur.
lib. 21. Cerinta. Pli. ē herba folio candido i curuo cubitalis capite
cap. 12. cõcauo mellis sucũ habẽs hui⁹ florũ apes auidissime sunt.
Cernere sepissime iuenit̃ i ãtiqs libris ꝓ cribrare cernuclare
Ceroneũ dcm̃ l'a cera quã recipit: l'eo ꝙ vt cera sit ductile.
Cerotũ simpliciter ꝓ ceroto Sa. qđ fit ex oleo rosaceo ⁊ ce-
ra accipit̃: alia tamen diuersa fiunt ꝓ diuersitate causarꝫ.
Cerotarium idem est.
Cerotum fruꝫ Sa. quod scribit̃ ab eo in libro de ingenio sa-
nitatis. ẽt reperit̃ apud Alexã. exqsita doctrina. ca. de dolo
re capitis ex sole. Itẽ ab eodẽ i tertio libro circa finem.
Cerotũ aromaticũ apđ eundẽ Alex. ca. đ cerotis ad stõm.
Cerotum dictum cepton idem ibidem.
Cerotas greci vocant neruos ceruicis ad caput sustentan-
dum appositos. Cornelius.
Cerusa est plũbi erugo q̃. g. ꝓsimitiũ dr̃. arabice vo asfidegi.
Cestras ⁊ dexeris vocat̃ gladiol⁹ herba vt ifra i suis locl ⁊c̃.
Cestrõ Dya. quod appellat̃ psicotrifon qꝛ i ffis locis nascit̃.
hãc Romani vetonicã vocãt. herba ē astã habẽs tenuẽ lõ
gaꝫ vnius cubiti ⁊ q̃drat̃ã folia lõga ⁊ tenuia sĩlia oryo ob
rotũda ⁊ diuisa odorata ⁊ maiora ad radicẽ. folia i fintia. se
mẽ ei⁹ vt spica habet̃ sĩle tibre ⁊ radices tenues sũt sicut
Plinius ellebo rus. folia ei⁹ siccantur visui necessaria.
lib. 25. Cestron grece betonica vt Macer dr̃ ꝙ cum voluit dicere
cap. 8. arabs dixit custrũ vt apud Serap. Stephanus. cestro dici
p⁹ pn^m. tur esse bustam abezezum.
Cestrus vocat̃ sempuina in quadam libro antiquo.
Ceruisia supra in camum vel infra in foca.
Ceruleus color apud Plinium est azurinus celestis vene-
tus et etiam maris.
Ceruiocellum apđ Dya. vel ceruaria q̃ grece dr̃ elafoboscos
vel elafon a ceruo dicta qui grece dr̃ elafos infra in el.
Cetarach i murl hũidis nascit̃ quã puto eẽ verã scolopẽdriã
ꝫ đscriptionẽ Dya. vt. đ. i asplenõ ⁊ ifra in scolopẽdriã.
Cetrops ꝫm Demostenem vocatur a quibusdam inuersatio
palpebre inferioris.
Ciamon dicit Plinius colacassiaꝫ vocari.
Cianeus a greco roapos ⁊ exponit̃ i libro de doctrina greca
ꝙ ē iter viriđ ⁊ nigrũ Alex. i curis oculorꝫ colliriũ cianeum
Cianũ Sa. ad Paternianũ in metallis ingt iuenit̃)(scribit
quibus es conflatur ⁊ in quibusdam maris litoribus.
Ciatiscus apud Demosteneꝫ vocatur pars instrumenti ciru
gici qua fricantur palpebre scabiose.
Ciatus ē nomen mensure ponderans vnciã vnã ⁊ semis. nã
vbi in Sera. in. ca. de pinu habet̃ ex vbo Dya. vncias. iiij.
⁊ semis in libro Dya. in antiqua translatione habetur cia-
ti. iiij. secundum ysidorum vero ponderat. x. ʒ.
Cibariaticon apud Alex. ca. de cibis freneticorum est potus
qlibet q loco vini fit vt ceruisia medo ⁊c̃.
Ciceris diuersa sũt gña ꝓpinq̃ vtur: qđ magis ad nigredinẽ
vergit calidius iudicat̃. est ꝫ Pli. arietinũ ciceris gen⁹ qđ lib. 18.
capiti arietis assimilãt̃: qđ ceteris magis diureticũ credit̃. cap. 12.
ē ⁊ agreste. est ⁊ erraticũ ⁊ colũbinum qđ aliqui venereum in fi.
dixerũt cãdidũ rotundum lene arietio minus.
Cicer erraticũ apđ Dya. vocat̃ aqbusdã ꝑpillũ puto ñ recte.
Cicerula Pli. minuti ⁊ ciceris iequalis ē angulos habẽs ve lib. 18.
Cicidos. g. galla sꝫ kikidos ⁊ kiki dr̃ vt ifra.)(luti pision ⁊c̃. cap. 12.
Cici Dya. cici aut sisamus agrestis aut siselei cipon aut cro in fi.
tona multi esse dixerunt semẽ herbe simile acinis. frutex
ē illi arborosa sic̃ ficus sꝫ minor folia hꝫ platano sĩlia sꝫ ma
iora ⁊ lenia ⁊ nigriora hastas vallosas cãne sĩles. s. cõcauas
semẽ vt botrꝫ cõpositũ ⁊ asꝑum. purgatũ vo sĩle est croto-
nis aialis ⁊c̃. est pẽtadactilus ⁊ aquibusdam vocatur cata-
putia maior. ⁊ est arabice kerua.
Ciclamẽ Dya. ciclaminus folia hꝫ sĩlia ciso. i. edere sꝫ vario
colore picta i q̃ sũt alba pũcta Tyrsus ē ei niger sine folijs
vnius palmi habẽs in sũmo flores roseos vł purpureos c⁹
radix nigra ē: intus vo alba ⁊ crossa ⁊ lata sic̃ rapa. nascit̃ lo
cis arborib⁹ adũbratis. ⁊c̃. Pli. eadẽ. ⁊ post pauca. nr̃i tuber lib. 25.
terre vocãt alij amuletũ. ⁊ ifra parꝫ. Est ⁊ altera cyclamios cap. 9.
cognomie cissantẽos gẽiculatis caulib⁹ supuacuis a ꝑore di añ me^m.
stans circa arbores se voluẽs acinis edere sed molliorib⁹
flore cãdido specioso radice supuacua acini tñ i vsu gustu
acri sꝫ olenti. siccat̃ i vmbra tusiqꝫ diuidunt̃ i pastilos. mi-
hi ⁊ tertia ciclamios spẽs đmostrata ē cognomie cãecisos
vno oio folio ⁊ radice ramosa q̃ pisces necant̃ ⁊c̃. Ciclamẽ
panis porcin⁹ malũ terre cassamũ ciclaminos. g. idẽ. Aui.
vo ñ vr̃ nouisse hãc plãtã volẽsqꝫ dr̃e kiclaminos vt grecus
scripsit fachlaminos. sꝫ i latino fachailesus ⁊ fachlaminos
vt ē i arabico ⁊ kiclaminos nõ differũt i lingua arabica ni-
si i pũctis. nã fachlaminos scribit̃ sic ⁊ sic ē apđ Aui. sꝫ ki-
claminos sic. tales errores insũt libris arabicis in plurib⁹
locis quãdo noia greca vel aliena scribere volunt.
Ciclantemos apđ Dya. spẽs alia ciclaminis vocat̃: sꝫ ē eadẽ
quã Pli. vocat cisantemõ đ q̃ ē ingt ⁊ aliud gen⁹ ciclamis lib. 25.
qđ appellãt ciclãtemõ folia hꝫ ciso sĩlia sꝫ maiora. hastam cap. 9.
crossaꝫ ⁊ nodosaꝫ que asta si arborẽ ꝓximã habuerit cohe añ me^m.
ret illi florẽ hꝫ albũ ⁊ odoratũ: semẽ vero botruosuꝫ ⁊ sĩle
vuis ⁊ velut cisus. i. edere gustũ habẽs mucilaginosuꝫ ⁊ vi-
scidum sed inutile. locis aridis ⁊ asꝑis nascit̃.
Ciclas Alex. ca. đ cibis pleureticorꝫ ē piscis qdã carnes mol-
les hñs ⁊ hũidas nã ⁊ digestibiles: quã aliq tisanã marinã
vocãt ⁊c̃. dici vr̃ a cyclos grece qđ ē rotũdũ vel circulus.
Ciclus apud Theo. Pris. ⁊ Pau. ꝓ exercitio.
Cicleas ꝫm Pli. vocat̃ vinũ ficticiũ quo vtunt̃ parthi ⁊ idi lib. 24.
qđ fit ex palmis. s. ex dactilis posito ex eis modio i cõgys cap. 16.
trib⁹ aq̃ macerato ⁊ expsso.
Cicorea apud modernos vocat̃ quedam planta hñs flores

azurinos vertētes se ipos ad solē.q̄re spōsaz solis ꝛ sol segā
qdā vocauerūt:ꝛ aliq itubā.sz ꝺ ituba melius ifra expōit̄.
Cicoria apud Dya.est spēs seridis de qua ifra i se.
Cicoriū apꝺ Dya.multi anagaliz dicūt falso puto.
Cicuta plāta nota q̄ apꝺ Dya.vocat̄ comos.ara.vo succarā:ꝛ
est plāta fritate sua iterimēs:sz vīo puro ꝛ calido ei⁹ nocu-
mēto subuenit̄:vt Dy.ꝛ.A.i ca.ꝺ succarā.ꝛ Ser.ꝛ Macer.
nā omniū istoꝝ ca.ꝯcordāt in oib⁹.si ergo exponit̄ succarā
ꝙ sit iusqam⁹ falsa est expositio vt infra in su.
Cidaris ei⁹ dicūt eē duo gn̄a vnū nascens i libia:cui⁹ radix
silis ē silfy radici sed paulo mior ꝛ viscida ꝛ mollis ꝛ succū
non habens et cetera.
lib.15. cap.11. Cidonia mala Pli.g.cidonea ex creta isula aduecta.plura eo-
rū gn̄a crisomella incisuris disticta colore ad aureū iclina-
to:q̄ vo cādidiora nostracia cognominat̄ odoris p̄stātissimi
minora ex eodē genere strutea p̄cocia vo mustea ꝛc̄.
Cidonomel vocat Dya.cidonea melle ꝯdita q̄ ꝛ malomelli
Cifi seu gifi ē q̄dā ꝯfectio electuary qꝺ scribit̄ (vocat mala
in antidotario vl'i:quā Pau.i ca.ꝺ catarro noiat.
Cifilio palme vocat̄ ara.iumar ꝛ hoc noīe repit̄ apud Aui.
ꝛ est germē palme cuz nouiter a terra pullulat:quā come-
dant arabes ꝛ in multis confectionib⁹ ꝛ cibis ponunt ꝛc̄.
Cifiteos Pau.ca.de extenuantibus capillos.
Ciliaca passio ē fluxus ventris vitio stōi nā.g.kiliā vētrē vo-
cant vt in passionario suo ca.ꝛ est kilia fūdus stōi p̄pe. Itē
Alex.fit āt ex indigōne vētris ꝺfecti. liber ꝺ doctria greca
Chili.g.labia.chilos labiū.)(kilia aluus vter⁹ vēter.
Chilos.g.chilus.i.sucus:vn̄ cib⁹ in stō digestus chilus dr̄ ad
silitudinē suci tisane. A chilo dyachilon qcquid ꝺ sucis ali-
qb⁹ fit. Jo.Ser.i septio.ca.qnto.chil⁹ ē suc⁹ ciboꝝ p ch.me
Cibalaria vmbilic⁹ veneris cotilidon.g.cibaliō)(li⁹ scribit̄.
dr̄ Dya.p̄po ca.ꝛ ifra. Chimeros.g.edus chimera.capra.
Chimecla Cassius felix sūt preniones latine dicti a p̄nitie q
fiūt a frigore hyemis tp̄e:qꝺ greci chimones vocāt a quo
chimecla.Sz Pau.chimetra scripsit vulgo muge dicunt̄
in calcaneis digitisq3 pedum sepius fiunt.
Ciminū carmenū exponit̄ i secretis.H. in medicia quā fecit
Herodi ad stōz ꝙ ē siseleos:qꝺ nō credo bn̄ expositū. naz
apꝺ Sera.expōit̄ ꝙ ē regale ꝛ ē bōi saporl.puta meli⁹ alys
spēb⁹ ei⁹.Et Aui.dic̄ ꝙ est nigrū ꝺscribēs alias ei⁹ spēs ꝛc̄.
Ciminū agreste Dya.nascit̄ mltū i calcedonia hispanie. v̄gā
hz lōgā duob⁹ palmis tenuē i q̄ folia nascūtur.iiy.aut.v.te-
nuissima ꝛ diuisa sic̄ gignidiū.i. fumus terre vt apꝺ Sera.
in q̄ virga capitella sūt.v.rotūda ꝛ mollia i qb⁹ semē ē qꝺ
si gustui applicuerl viscidior ē nr̄o.nascit̄ locis hūectl. Pli.
lib.20. cap.15. eaꝺ sz vltra ꝙ ē p̄terine.ꝛ ifra.est iquit cimino sile ꝙ greci
ami vocant ꝛc̄.vt supra in ami.
Ciminū ethiopū qdā falso git dixerunt.Dya.
Cimolea a Dya.gimolea vocat̄.alia ingt alba atq3 dēsa alia
purpurea ꝛ q̄n piguis q̄ p̄babilior ē. valde .n.fria ē tactu
ꝛc̄. Pli.in creta nascit̄:duo ei⁹ sūt gn̄a.cādidū ꝛ ad purpu-
lib.37. rissimū inclinans.ꝛ ifra.est ꝛ tesalica ꝛ sarda defert̄.vtilis
cap.17. vestib⁹ p̄bat̄.cādida inutilis versi colorib⁹.omniū chimo-
lee generū vtilis vmbrica ꝛ quā vocāt saxū ꝛc̄.q̄dā synoni-
ma antiqua ē terra alba.Herodius vo ē terra argētaria. Jo.
Sera.ca.de tumore pedū p̄gnantiū. ē ingt marmor iuētū
i luto viridi ꝛc̄.Cornelius celsus chimoleā laudat subceru-
lei coloris. qdā putauerūt ipsaz eē terrā hyspanie.aly dixe-
rūt fecē sub rota acuenti gladios inuētā q̄ ex ferro ꝛ ipo la-
pide rote ꝯficit̄.ꝛ q̄uis n̄ sit verū tn̄ p ea posse pōi vr̄. Pli.
vo limum aquaticū in tumore pedū pro chimolea ponit.
lib.26. Cimoriū Paulus ca.ꝺ tracomate oculoꝝ cū pauco cimorio.
cap.11. Cimosis Paulus dicūt.g.qn̄ a flegmone valido vtreq3 pal-
in p̄n⁹ pebre cōuertunt̄:ꝛ visus.i oculus sub illis opit̄ albūq3 ocu-
li eminētius nigro fiat ꝛ rubeū ꝛ mltā p̄tē accipiat nigri ꝛc̄.

A.eadē ꝺ gardenegi quā ꝛ magnā obtalmiā vocāt.Democ-
Chimus grece humor.)(stenes kemosis vocāt.
Cinabar.g.cinabriū.arabice vo zignifur.qdā vcufur dicunt
nō bene.nā apꝺ Aui.scribit̄ i lr̄a zam.fit nāq3 ex sulfure ꝛ
viuo argēto.verū zinabar apꝺ Dya.effodit̄ ex miera i libia
coloris sanguiei.vn̄ mlti sanguinē draconis putauerūt ꝛc̄.
Cinamomū Pli.cinamomū ꝛ cinamū nascit̄ i ethiopia tro- lib.12.
goditis cōnubio p̄mixta.sz ciamomi frutex duoꝝ cubito- cap.20.
rū altitudie amplissim⁹ palmiq3 min⁹ q̄ttuor digitoꝝ cros-
situdis statu a terra sex digitis surculosis arido silis cū vi-
ret n̄ odorat⁹ folio origani siccitate gaudēs sterilior imbre
gignit̄ qdē sz dēsissimis i veprib⁹ rubisq3 difficilis collectu
ꝛc̄.ꝛ ifra.p̄cipua bōitas v̄gultoꝝ tenuissimis p̄tib⁹ ed lōgi-
tudinē palmi scd̄a p̄xim⁹ breuiore tn̄ mēsura atq3 ordie.vi-
lissimū qꝺ radicib⁹ p̄ximū ꝛc̄.Sz Dya.cinamōi gn̄a mlta
sūt.sz melius oib⁹ qꝺ sile ē cassie masilicū qꝺ fuerit recēs ꝛ
nigrū colore.ꝛ misuz i vīo soluet se virgulas hn̄s teneras
ꝛ lenes nodis plenas cū odore pleno velut rute acer.sapore
atq3 mordax gustu i silitudie nastruciy semis cū q̄dā salse-
dine.c⁹ hastas cū fregeris puluerē emittūt odore oia vicē-
tē.has hastas cū a terra euulserl radices caꝝ sequūt̄.hec ē
p̄batio ciamomi.Est ꝛ alteꝝ gen⁹ ciamomi mōtani tactu
asperi⁹ statu breui ꝛ crossius subrufū colore.Tertiū vo ge-
nus est sile cassie messe lentice subnigellū colore tactu le-
ne ꝛ nō multos nodos habēs. Quartū gen⁹ colore albū ta-
ctu molle i robore crossius ꝛ fragile ꝛ radicib⁹ mai⁹. Quin-
tū gen⁹ est odore simile cassie,colore subrufū et corio sile
cassie habēs hastā in se fortiorē cū radicib⁹ crossiorib⁹ sili-
bus libanotido multas hastas cōtinēs siles mirre ꝛ cassie
ꝛ nō tn̄ odore plenū.Sextū gen⁹ qꝺ appellat̄ lothos ꝛ mo-
thas sz nec v̄tutē nec odorē hz.Septimū gen⁹ est qꝺ appel-
lat̄ a grecis xilocinamomū.i.ciamomi lignū radicē habēs
maiorē cū hastis nodosis sile ciamomo i odore nō suaue.H
dicūt aliq melius esse cinamomū. sz eligēdū ē cinamomū
colore subalbidū scabrosum semē habēs sile piperi et lene
lignū.cui⁹ radix inutilis ꝛc̄.ꝛ apud Sera.p̄ter hec v̄ba.Itē
qꝺ dr̄ kerfe est simile cinamomo in radice sua ꝛ mltitudie
nodoꝝ.ꝛ est cinamomū lignosuz habēs ligna fortia ꝛ lōga
ꝛ bōitas eius ē minor q̄z ciamomi . ꝛ putāt qdā ꝙ sit alte-
rius spēi ꝛ v̄tutis a cinamomo ꝛc̄.A.duas spēs pōit ꝺ kerfe
ꝛ vtranq3 vr̄ asserere aliā a cinamomo. de cinamomo ibi
videtur p̄seq post sniaz Dya.sed breuius.
Chinariū in antidotario vl'i vngon chiarium a catulo canis
dictū q sic vocat̄.g.sed p.k.scribi debet.
Chinaria Oribasius est ingt cardus q comedit̄.ꝛ alibi adra-
ctius vel adractis quā aly cinarā aly carduum vocant.
Cinari quidā putant acitabulū pondus.
Cinaꝝ.g.Alex.ca.de cura calide ꝛ hūide distēperātie splenis
Cincinalis a quibusdā vocatur capillus veneris liber anti-
quus de simplici medicina.
Cincū apꝺ Dya.ē cartam⁹ q ꝛ croc⁹ ortulan⁹ dr̄.s.i cartamo
Cineleō Pau.ca.ꝺ treore ē oleū de cino.i.lētisco.
Cinica Pau.ca.ꝺ maculis faciei ē nomē pōderis. Cramis
Cinide Pau.ca.ꝺ palisi p̄cutiāt̄ ingt p̄tes ferulis aut cinide
Cinodoxeos.g.canin⁹ appetit⁹ vt Alex.p̄po ca.corruptū tn̄ ē
Cinoglossa.g.lingua canis.a cinos vt dicūt qꝺ ē canis ꝛ glos- Plinius
sa ligua.sz kios ē canis.g.vn̄ oia hec corrupte p̄feruntur. lib.25.
Cinocephalō plāta que antirenon vocat̄ de qua supra. cap.8.
Cinomia hz librū ātiquū de simplici medicia vocat̄ a qbus- circa.
dā psiliū.sed kinomia grece est musca canina venenosa. p̄ncipiū.
Cinosbatus ē dictu canis rubus.D.ē saccupula .multi oxia- Plini⁹.
cātū appellāt.arbustū ē nimiū spiosū cū radice alta ꝛ i pli- lib.25
mas p̄tes diuisa fructū hn̄s sile mēte sz palo maiorē rubꝝ cap.9.
iterius cū ad maturitatē ꝺuenerit ꝛ dint⁹ lanā asperā hn̄s vltra
ꝛ interius grana quedā ꝛc̄.Puto esse spinā illā que profert mediū.

capitella q̃dã rotunda velut spõgias setosa opta q̃dã aspi-
tate: quã moderni putabãt bdeguard ſʒ d̃scriptionẽ supra
dictã. Sʒ Pli. ẽt cinosbaton aliã plantã vocant. kinosuata
scribiť in libro de alimẽtis Ga.
lib. 24. Cinosbaton Pli. quã alij cinapasiʒ alij neurospatõ vocãt fo
cap. 14. liũ hʒ vestigio hõis sĩle, fert ⁊ vuã nigrã i cꝰ acino neruus
in p̃nº. hebetať. vñ neruꝰ passus d̃r ⁊c̃. alibi cinosbatõ q̃dã dicunt
⁊ lib. 13. Cinouatos Ste. ẽ vlicũ canis. i. rubꝰ canis.)(cappaꝝ.
cap. 23. Ciosorkis. g. ẽ dictu canis testiculꝰ ⁊ ẽ spẽs satiriõis vt ifra i sa.
lib. 13. Cinos Oribasius est egritudo in cute capitis sĩlis acore. dif-
cap. 23. ferunt tñ eo q̄ foramina faĉ maiora: ⁊ quod emanat ẽ sĩle
melli ⁊c̃. Alex. ṽo vocat syron. Paulus vero kirion.
Cinus pro scinus sepe inuenitur ⁊ ẽ lentiscus. sʒ grecus schi-
nos diĉ infra. apud Paulũ ṽo chiũ scribiť et oleũ eiꝰ chine
leũ vocat. puto a chio isula vbi lẽtiscꝰ abũdat i q̊ fit mastix.
Cinus ſʒ Pli. est arbor in gallia ferens gallas.
Cioma gre. ysofagus seu morbꝰ ibidẽ Paulus ca. de vua.
Ciomanos Dy. pix que ex piguioribus lignis pini colligitur
nos ramale d̃re possumus. ca. de arbore pini.
Ciparissus idem est qd̃ cipressus.
Ciparisias vocať vna spẽs titimali quas Dyasco. delcribit a
similitudine foliorum ad folia pini vel cipressi.
Cipisson ſʒ Dya. d̃r quedaʒ spẽs herbene ca. d̃ gerabotano.
Ciperuʒ Dya. siue vt alij dicũt erisceptõ aut aspaltũ. sʒ fal-
sum ẽ. folia hʒ sĩlia porro. sed oblonga ⁊ tẽuiora ⁊ dura. ascẽ
dit aũt de terra cubito vno ⁊ semi. bastã hʒ angulosaʒ sĩleʒ
iũco: que hasta semen in capite generat. radices sub terra
hʒ rotundas ⁊ oblongas sĩc oliua nigras: q̃ multe ⁊ ꝯiũcte
nascunť colore nigro odore suaui gustu subamaro. nasciť
locis aquosis ⁊ in pratis ⁊ in palustribꝰ. in his radicibꝰ ea
melior est q̃ grauior ⁊ durior ⁊ crossior fuerit ⁊ fragilior sʒ
⁊ asperior ⁊ odore plenior viscitudinẽ odoris habens ⁊c̃. ⁊
infra. d̃r ẽt in iudea ciperũ nasci simileʒ ziʒiberi quod cuʒ
masticať colorẽ croceũ faĉ ⁊c̃. aliud cipeꝝ nasciť apd̃ nos i
aq̃s radicibꝰ lõgis nodosis nigris paꝝ odoratl. greci agrio
lib. 21. kiperõ. i. agreste ciperũ vocãt. qd̃ a Pli. cipiron vocari puto
cap. 17. Ciperum ara. sachade infra in iunco.
⁊ 18. Cipirõ apud Pli. diciť palustris gladiolus vt infra.
Cipus ẽ gladiolus vt diximus radice bulbosa.
Ciporodon libro de greco trãslato simile Almãsori ca. d̃ flu
xu vẽtris vbi hʒ cipobordon Almansor hʒ balaustiam.
Ciprus arbor Dya. folia hʒ oliue sĩlia sʒ viridiora ⁊ Paulo
crossiora ⁊ semẽ nigrum ⁊ florem albuʒ cũ gramine ⁊ cuʒ
odore bono ⁊c̃. Pliniꝰ ẽ arbor i egypto ziʒiphi folijs semie
coriandri candido odorato. coquitur hec in oleo premittiť
qʒ ⁊c̃. hec apud arabes alcanna vocatur cuius oleum vo-
tur oleum de alcanna. grece vero ciprinuʒ oleum.
Cirades greci scrophulas vocant Cassius felix p̃mo ca. ⁊ di-
cũt a chiras qd̃ est scropha. g. ⁊ chirades. hiras glandule.
Ciragra a cir quod est manus. artetica manum occupans.
Circea siue dircea Dya. nascitur i petrosis locis ⁊ solanis fo-
lia hʒ stringno sĩlia vel lupino ramulos infinitos flores ni
gros ⁊ miores multos ṽgã hʒ cẽtro galli sĩleʒ radices tres
vel quattuor albas tenues odoratas ⁊ termãticas bipalmi
longitudine porrectas semen eius in folliculis velut corni
culatis millo sĩle ⁊c̃. Pli. ciricã vocat ⁊ eadẽ d̃ ip̃a vt supra.
Circeon Pli. cauliculus est tener duoꝝ cubitoꝝ triangulo si
lib. 27. milis folijs spinosis circundatꝰ molliora sunt folia bouis
cap. 8. lingue similia subcandida in cacumine capitella purpurea
in meº. que soluuntur in lanuginem ⁊c̃.
Circeon siue circea scd̃ʒ Dya. vocať ⁊ mãdragora ab aliq̃bꝰ
forte a circe venefica muliere. sʒ Pli. circeion mãdragorã
lib. 25. Cirices vocat Oribasius cochleas q̃s Pau.)(vocari dixit.
cap. 11. sciricas vocat ca. de parotidibus apud vtrunque.
pº p̃nᵐ. Ciricon testarũ Pau. ca. de extenuãtibꝰ capillos de cocleis
diĉ. multotiens cadit error i nominibꝰ grecis qñ i latinum
transferunť pp̄ hãc figurã. c. q̃ apud nos ce littera e. apd̃
Cirimi grece procelliones pisces.)(grecos vero sima.
Ciriseos Paulus de dolore capitis ex p̄cussura.
Cirogralion ⁊ chirograllos ermacius ystricus spinosus por
cus maior eritio q̄ ⁊ achantochiros d̃r vt supra in ac.
Cironspleton supra in anchusa. Chiros grece porcus.
Cirbos efectinos grece ornus arbor porcus huius anni.
Cirsolen greci appellãt ramicẽ testiculoꝝ. Cornelius celsus.
Cirta epatis gibbus epatis. Alex. ca. de flegmone.
Cirurgia gre. manuum operatio ⁊c̃.
Cisa aliquando pro edera reperitur.
Cisantemos ſʒ Pli. vocať quedã spẽs ciclaminis tertiam di lib. 25.
cit audiuisse cognominari camecisus. cap. 9.
Ciseos Dya. mĩte sũt eiꝰ spẽs sed genera sũt tria alba ⁊ nigra añ meᵐ.
⁊ elix. alba ṽo semẽ albũ affert nigra nigrũ aut croceũ quã
multi dyonisiã vocãt. Elix ṽo nõ hʒ semẽ sʒ folia miuta ⁊
angulosa ⁊ crossa ⁊c̃. ẽ edera sʒ grece diciť kissos ⁊ sic Aui. Plinius
voluit dicere cum dixit cussus. oppocissa est gumi eius. lib. 16.
Ciseleon eiꝰ oleum et infra edera quere supra i barba ircina cap. 35.
Cissos erithrão ſʒ Pli. vocať herba sĩlis edere ⁊ ẽ dictu ede lib. 24.
ra ruffa sʒ vocabulũ. Cistereõ ſʒ Dya. q̃dã ederã dicũt. cap. 10.
Ciston greci appellant fruticeʒ maiorem thimo folijs ozimi lib. 24.
duo eius genera flos masculo rosaceꝰ feie albus. hec Pli. cap. 10.
videtur rosa cãina vt supra in ypoquistidos. nam ipse ifra
sub his nascitur ypocistis.
Citinus Plinius sic vocatur primus pomi p̄tꝰ mali punici. lib. 23.
Citisuʒ Plinius frutex pabuluʒ omniũ aialiũ per quam mo cap. 7.
dico pinguescunt ⁊ quadrupedia ⁊ iumenta ordeum sper- lib. 13.
nunt non ex alio pabulo lactis maior copia aut melior ⁊ ẽ cap. 24.
medicina morbis eorum ingens ⁊c̃.
Citraria ab odore citri mellissa a melissofilos greco turũgẽ
ara. ab atrogi qd̃ ẽ citrũ d̃ qua infra in me.
Citron medicamẽ ad splenẽ qd̃ scribiť a Cassio ca. de splene
Citrũ pomũ citrinũ notũ. citranguluʒ ṽo alteriꝰ generis est
cuiꝰ acetositas solũ i vsu venit. hoc citromilũ grece dicitur
de citrãgulo nusq̄ʒ mentionẽ reperij nisi in quinto. A. ca. d̃
sirupo alkedre ex compositione sua.
Cizomo apd̃ Theo. Pri. li. d̃ simplici medicia ẽ eruca q̃ ʒeu-
Clamasimon plãta quã Dya. almeã vocat supra.)(ʒomũ d̃r
Clapsedra ara. spẽs syringe q̃ inijciť medicamen i vesica pꝰ
ipulsionem instrumenti solidi i cõcauum instrumẽtum vt
albucasiʒ ca. de qualitate clisterizatõis vesice.
Claui dicunť apostemata non magna d̃ materia sanguinea
vel pro parte colerica: qui ⁊ furunculi a q̃busdam vocãtur
⁊ a Constantino carbunculi ⁊c̃.
Clauus vocatur exitus vue tunice oculi vt infra in protosis
qui ⁊ elus dicitur.
Clematides apd̃ Dya. d̃r tertia spẽs trifolij caꝝ q̃s d̃scribit.
Clematides Dya. bastã hʒ obruffã odoris mali folia viscida
⁊ gustu salsa vtꝰ ẽ ei ex vulueratida p̄ximis locis alligat se
sicut smilax.
Clematis alia Dya. aut dafnoides aut policantis. nascitur su
per terram locis cultis sarmenta longa babens sicut iunci
hʒ crossitudinẽ. folia lõga lauri sĩlia factura ⁊ colore hñs ⁊
breuiora ⁊c̃. de hac Pli. ifra in clematides i fi. ca.
Clematides Pli. ytali cẽtaculũ vocãt ⁊ nostri folium ad si-
militudinẽ capitis penulatũ iacenten in aruis. greci clema lib. 24.
tidẽ vocãt. sed greci clematides alias habent. vna quã aliq̃ cap. 15.
ericẽ vocant alias largimẽ nonnulli tenuem vocãt. ramu- in fi.
los habet pedales foliosos nõ dissimiles scamonee. nisi q̄
nigriora minõraq̄ʒ sunt folia. inuenitur in vineis aruisque
estur vt olus ⁊c̃. ⁊ infra. ẽ ⁊ alia clematis egyptia cognomi
ne que ab alijs daphnoides ab alijs policantis vocatur fo-
lio lauri longa tenuisq̄ʒ ⁊ cetera.

Clindonas greci Alexāder ca.ꝺ vētoſitate ſplenis.clidonas
eni greci vocāt qñ agitatur aq̄ ſicut in vtre ita in ventre.
Climenō baſtā hꝫ quadrā ſil'ez fabe viridi ⁊ folia ſil'ia arno
gloſſe folliculos ſup vgā habēs duos ſibi coherentes ſil'es
lib. 25. iridi ⁊ polipodion.mōtuoſa melioꝛ ē ⁊c̄.Pli.greci dixerūt
cap. 7. plātagini ſimilem eſſe caule quadrato folliculis cum ſemi
pꝰ pn^m ne velut in polipoꝛum cyris ⁊c̄.
lib.25 Climenus Pli.alibi a rege quodaꝫ herba appellata ē edere
caplo.7. folijs ramoſa caule inani articulis pꝛecincta odoꝛe graui
in pnᵒ ⁊ ſemen edere ſilueſtribꝰ montuoſis naſcēs ⁊c̄.hec vr̄ illa
quā Dyaſco.periclemenon vocat de qua infra i pi.
Clinopodion Dya.frutex ē ſarmentoſa duobꝰ palmis aſcē-
dens a terra.naſcit̄ locis ſaxoſis.folia hꝫ ſil'ia ſerpillo ⁊ flo
rē pꝛaſſio ſimilātē.flos eiꝰ lectipedi ſimilat̄ iō nomē ſump-
ſit ⁊c̄.Pli.clinopodion alij cleopieton.alij zepioꝛtix.alij
lib. 24. zinoidem appellāt ſerpillo ſil'is ſerculoſa palmi altitudine
cap.15. naſcitur in petroſis oꝛbiculato folioꝛum ambitu ſpeciem
pꝰ me^m. lectipedum pꝛebente ⁊c̄.
Cobꝫbagne ſic ſcribit̄ in ꝭo cañ.Aui.ſꝫ in ara.cobeꝫbaca di-
xit mihi arabs ꝙ eſt nux xarch q̄ vulgo dr̄ melegette:eo ꝙ
grana eius ſimilantur melice granis:⁊ ſi hoc eſt falſum eſt
qꝺ ſcribitur ꝙ poꝛtauit de ſclauonia.
Coccimella a coccineo coloꝛe dicta ſūt pꝛūa apꝺ Dyaſcoꝛidē
Chochium in ꝭo canonis Aui.quoddā animal marinum qꝺ
vulgo dicitur vitulus marinus piloſum habens q̄ttuoꝛ pe
des ſimiles pedibꝰ catuli ⁊ parit catulos ⁊ exit interdū ad
paſcua in terra.grece dr̄ foca.ara.koki.
Coclea terrena apud Dya.ē limacia.coclea iterdū pꝛo toto
aiali aliqñ ꝓ ſola teſta accipit̄ ſꝫ exigētiā:aliqñ ꝓ marina
coclea cōcula cōchilia ꝓ marinis intelligi debet.
Coclearium Jo.Sera.ca.de aboꝛſu eſt pōdus q̄ttuoꝛ aureo
rū.ergo eſt.ʒ.vi.verū Raſis i libꝛo diuiſionū ca.ꝺ debilita
te epis dicit ꝙ ē duo aurei.in antiq̄s libꝛis vnū ſcropulū ⁊
ſemis inuenio extracta ſūma ſꝫ Sera.⁊.A.coclear medici
ne ē cētū ⁊.xij.granoꝛuꝫ.coclear vero mellis ducentoꝝ ⁊
quadragintaocto granoꝝ.⁊ ē ſeſtariū.nā apꝺ Aui.ſeſtariū ē
aurei q̄ttuoꝛ.ſil'r ⁊ coclear mellis.ſꝫ mediciaꝝ aur̄.l.⁊.ʒ.l.
Cocles in pꝛactica greca ſil'i Alman.ex cōcoꝛdia amboꝝ.ca.
de vlcere oculi ē antimoniū.vbi Almā.antimoniuꝫ.ipa hꝫ
Cocodaphnis.g.bacha lauri i pꝛatica Pau.)(cocles.
Cocognidium ē ſemē plante dicte grece camelea vt pꝫ ex ca.
de camelea.⁊ ꝑ Alex.ca.de ydropiſi.Jnquit camelea vñ co
cognidiū colligit̄.⁊ eſt lacticiniuꝫ.folia oliue habēs ꝺ quo
ſupꝛa i ca.arabice dr̄ meꝫerion.q dicūt cocognidium ſemē
eē laureole non nouerūt veritatem.Pli.cocognidio coloꝛ
cocci magnitudie grani piperis maioꝛ vis ardens ei ⁊c̄.
Coccon Dya.aut yſoſion aut faſelon vocant.ex ſimilitudine
faſeoli nomen accipit.ſuper ſe folia ſunt ⁊ de capꝛiolis ve-
lut cucurbite aut vitis ſupꝛa capitellum ſemen ſimile me-
lancio i guſtu folia aneti ſimilia ⁊c̄.
Coccbus infectiuus.vnde cocus inficitur.i.tingit̄.Dya.fru-
tex eſt ſarmētoſa habens in ipſis virgis baculas rotūdas
ſicut lēticula que colligūtur ⁊ conficiuntur.eſt autem bo-
nus galliticus ⁊ armenicꝰ.ſecūdus aſiāus ⁊ litus.hyſpanꝰ
vero omniū nouiſſimꝰ ē ⁊c̄.Eſt grana qua tigit̄ ſcarletū ⁊
infra.naſcit̄ in ſcicilia ⁊ in druſi loco dicto mioꝛ quā coclea
quā mulieres colligūt ⁊ vtuntur ⁊ inde appellatus cocus.
vocatur aūt arabice karmes:grece vero per.k.ſcribit̄.Pli.
lib.24. eſt ingt genꝰ ex eo in attica ⁊ aſia naſcēs celerrime i vmicu
cap.4. lum ſe mutās.⁊ iō ſcoletyon vocant impꝛobantq̄.
in pnᵒ Cocuſgnicus in antiquis libꝛis de greco tranſlatis reperit̄ ⁊
interdū gnicus cocus eſt cartamum ſeu crocus oꝛtulanus
apud Dya.gnicus vocat̄ ⁊ cintū vt ſupꝛa in ca.
Codia grece papauer.ſed ꝑ.k.melius ſcribit̄ iuxta grecū.
Codilion Dya.ſimilis eſt cameleonte nigre.naſcit̄ locis ſa-
xoſis radicem croſſam ⁊ longam habet odoꝛe viſcidam ſi-
cut cardamomum.i.coꝛdumeni.
Codia grece vocātur limaces in libꝛo ꝺ alimentis Gallieni.
Coe grece nomen ponderis libꝛarum.ix.appendens ex cō-
coꝛdia Dyaſcoꝛidis ca.ꝺ tribentina vbi de reſinis loquitur
cum Sera.ca.de reſina.
Coercēs vtꝰ.i.ſtiptica.Dya.ca.ꝺ arboꝛe pini.⁊ ipa r̄pcuſſiua
Colla ē glutē.⁊ ē grecū acceptū ꝓ oī glutine.)(ꝑt dici.
inde taurocolla que fit de coꝛijs.ycticolla que fit de piſce.
ſarcocolla ꝙ carnes glutinet.criſocolla ꝙ aurū.xilocolla
ꝙ lignum ⁊c̄.huius multa a quo colleſis ⁊ alia de quibꝰ
infra in ſuis locis.apud nos vero colla ꝓ glutino quod fit
de coꝛijs vel de piſce tātum accipitur.
Colchodeya perſicū nomē eſt.⁊ deriuatur a colcodeyo qui
eſt datoꝛ vite.A.pꝛimo canonis.fen ſecunda.doctrina ter-
tia.ca.tertio de ſignificationibus complexionum.
Cola ara.idē quod alcola vlcus pꝛopꝛie oꝛis.
Colades grece inteſtina inde colica libꝛo ꝺ doctrina greca.
Colagogum grece colere eductiuum purgās colerā a coli ꝙ
Colas grece fel.)(ē colera
Colaſticon grece purgatoꝛium.ſed per.k.li.ꝺ doctria greca.
Colcito vel coltico infra in coltico inuenitur diuerſimode.
Colcotar ſpecies vitreoli ſupꝛa in calcitis.⁊ infra i vitreolo.
Colcandeſum inuenitur in regali diſpoſitione pꝛo calcanto
Colena oꝛiganum vt in libꝛo antiquo de ſimplici medicina
⁊ in antidotario vlī in confectione dicta ſyrion.
Collirica paſſio Alexander capitulo pꝛopꝛio.eſt inquit imo-
derata conturbatio per ventris ⁊ vomitus effuſiones cuꝫ
moleſtia ⁊ turbatione ſtōi ⁊ ventris.nemo enim exiſtimet
quia pꝛopter hoc collirica vocatur hec paſſio quia colere
effuſio eſt.ſed quoniam ex inteſtinis vr̄ ferri effuſio mate-
riex ꝑ vētrē ⁊ os.iteſtina enim colidas vocant antiqui ⁊c̄.
Coles vel colis apud Coꝛnelium celſum vocatur virga viri
lis.a greco caulon vt ſupꝛa in ca.
Colleſis grece glutinatio.paracoleſis idem a colla vt ſupꝛa.
Colletica glutinatoꝛia Caſſius felix capitu.de pendignibꝰ.
Jtem de emoptoicis.
Colfos Caſſius felix capitulo de pendignibus ſic dicunt in-
quit greci pendigenes ſiue ſinus vlceruꝫ.Papias coꝛpus
grece ſinus.Gallieni ad Glauconē coꝛpus iquit quaſi ſinꝰ
pendēs per.k.melius ſcribitur.
Colias ſcripſit Stephanus pꝛo coclea ⁊ expoſuit helecumū
pꝛo alcum quod eſt arabice limacia.
Coli grece fel vl' colera.colira etiam pꝛo colera interduꝫ.
Coliandrum pꝛo coꝛiandro interdum ſcribitur.
Colliade exponit Caſſius felix ca.ꝺ tuſſi glutinoſſuꝫ flegma
Collirida grece cruſta panis libꝛo de doctrina greca.
Collirion apud Dyaſcoꝛidem vocatur gyſamia ifra in gi.
Colliriū ē medicina ocularis foꝛma oblonga q̄ fricat̄ ſup co
tē cū aliquo liquoꝛe qñ in oculis ponitur ⁊ dicitur arabice
ſief.collirium etiam in multis libꝛis de grec.tranſlatis vo
catur ſuppoſitoꝛiū pꝛopter conuenientiam in foꝛma.ē cnī
foꝛma eius nucleus dactili.g.per.k.ſcribitur.
Colliria oculoꝛū ſunt multimoda:⁊ quedam ſunt famoſa ⁊
laudata de quibus vt facilius inueniantur quedaꝫ memo
randa mihi videtur vbi reperiantur.ponere.
Coliriū triferō ad obtalmiā calidā Alexā.ca.de doloꝛibꝰ ⁊c̄.
Collirium.ſpongiarum dictum idem ibidem ⁊ cetera.
Collirium monoimeron.et eſt dictu vnius diei.idem capitu.
diuerſa ſunt et cetera.
Collirium dyarodon ibidem.Jtem Demoſtenes ca.de vlce
ribꝰ oculi.Jtē Caſſius felix.Jtē Oꝛibaſiꝰ i antidotario.
Collirion muſariū ieraticū vel miraticum ibidem.
Collirium polideucon vel polidecton ibidem.
Colliriū medicon ibidē.Jteꝫ Demoſtenes in antidotario.

Colyrion dyacrocon ibidem.
Collirium dyamozon ibidem.
Collirium cyron ibidem. Collirion cherifon ibidem.
Collirion teucistaticon ibidem.
Collirium hermolai ibidem. Item cassius felix ca. de oculorum vitys. Item Oribasius in antidotario.
Collirion mearion ibidem. Collirion pellarion ibidē.
Collirion cygnos. Alex. ca. Si ḡ cōtigat ⁊c. Itē Demostenes ī antidotario. Itē Cassius felix. Itē Oribasi⁹ ī antidotario
Colliriū liuianū ibidez. Itē ī obtalmico Demostenes ca. de obtalmia. Itē cassius felix. Itē Oribasius in antidotario.
Colliriū dialibanū Alex. ibidē. Itē cassius felix ca. de oculorum vitys. Item Oribasius in antidotario.
Collirion ozimon ibidem.
Colliriuz diamamiria ad cicatrices. Alexā. ca. quecunque.
Collirium dyatici vel dyatritici ibidem.
Collirium cionion ibidē. Colliriuz nardinū zoili ibidē
Collirion ydarion ibidem.
Colliriū cleonos ibidē. Itē Demostenes ca. ꝺ vlcerib⁹ ocloꝝ
Collirium conopion vel anopiticum ibidē.
Collirium dracomaticum idem ca. ad dracomata.
Colliriū theodozicon ibidē. Item Oriba. in antidotario.
Collirium eucaton vel ecaton ibidem.
Colliriū dyakeratos elafu qꝺ ē dictu ꝺ cornu ceruino cassi⁹ felix
Colliriū qꝺ xirollirium dr̄ Alex. ca. ꝺ collirys que faciunt ad sicosiz. Itē cassius felix de curis oculorum.
Collirium dictū igrocollirium. Idem cassius felix.
Collirium dyaglaution a glautio qꝺ ē memite Demostenes ca. de obtalmia.
Collirium dylitiuōta idem ibidem.
Collirion deuteron ibidem idem.
Collirium agyologia Pau. ca. de obtalmia.
Collirium triton idem Demostenes ibidem.
Collirion tetarton ibidem.
Collirium starcon ibidem.
Collirium psozicon apsozi qꝺ Rasis idē ca. ꝺ siccitate oculi.
Collirium chiacon idem ca. de vlceribus.
Collirium aromaticuz idem ibidem. Item in antidotario.
Collirium spodiacum ibidem.
Collirium thefron ibidem.
Collirium ygram idem ca. de carbunculo.
Colliriū ylistrion idē Demostenes in antidotario.
Collirium vranion ibidem. Item Oribasius in antidotario
Collirium acharistum ibidem.
Collirium dyachiroton ibidem.
Collirium dyamis ibidem.
Collirion dicenticon ibidem.
Collirium oxidericon dyamaratron ibidem.
Collirium perisimeon ibidem.
Collirium cocrodes ibidem.
Collirium asclipiadis ibidem.
Collirium illuminatozium ibidem.
Collirium zoili cassius felix capitu. de oculis.
Collirium tracomaticum pedicon idem ibidem.
Collirium dyaleucoyu. i. de violis albis ibidem.
Colliriū dictuz ydrocollirium Pau ca. ꝺ flegmone oculoꝝ.
Collirium philonis cornelius celsus capi. ꝺ morbis oculoꝝ
Collirium dyonisy idem ibidem.
Collirium cleonis ibidem bis.
Colliriū attalium ibidem. Colliriū Theodozi ibidez.
Collirium ciclon ibidem.
Collirium velpidis ibidem.
Collirium philictos ibidem.
Collirium diobalanum ibidem.
Collirium andree ibidem.
Collirium diatucerastos ibidem.

Collirium velpedis dictū memigmenon ibidē. ⁊ aliꝺ velpedis piroma dictum.
Collirion zinlion ibidem.
Collirium euelpidum qꝺ sperion dicitur ibidem.
Collirium asclepios ibidē.
Colliriū qꝺ hermonis dr̄ ibidē. Colliriuz canopite ibidē.
Collirium cesarianum ibidem.
Colliriū hyeracis ibidem. Collirium finion ibidem.
Collirium basilicon euelpidis ibidem.
Colliriuz scillaceū draumaticum. Oribasius ī antidotario
Collirium nardinum ibidem.
Collirium libanum tuasteros ibidem.
Collirium sillustron ibidem.
Collirium acharistum ibidem. Collirium ispolion ibidē.
Collirium appolinaticiacum ibidem.
Collirium oxibescon ibidem.
Collirium empitesmenum ibidem.
Collirium ygropancriuscon ibidem.
Colliriū ygrāiū caucalidos ibidē. hoc colliriū scribūt Pau. ⁊ Auicen. auctoritate eiusdē Oribasy.
Colocantum pro calcantuz qꝺ est calacantum inuenitur. sꝫ Ste. xalacatus scripsit post grēcū p chi. X. līaz grecam.
Colocassia Pli. quam aliqui ciamon vocant in egypto nobilissima. hanc e nilo metunt caule cuz coctus est arenoso in madendo. tirso autē qui inter folia emicat spectabili folys latissimis ēt si arborcis cōparentur ad similitudinē eoruz q̄ personata in nr̄is manib⁹ vocam⁹ adeoqꝫ nili sui dotib⁹ gaudēt vt iplexis colocasie folys ī variā spēz vasoꝝ potare gratissimū habeāt ⁊c. apꝺ Dya. ⁊c. vr̄ faba egyptiaca de q̄ supra. hec ara. culcas vocat̄ de qua Auicen. ca. infra in cu. lib.zi. cap.i5. circa. ꝑncipiū.
Collokintis grece cucurbita agrestis. collokitis enim quintis ꝭm grecos collogntida dicimus.
Colofonia Dya. sic dicta a tyrena collofonia regiōe ⁊ cetera. nos picem grecam dicimus. hec dicitur pix bricia ⁊ rexina frixa. arabi. vero ratienigi infra in ra.
Coloma. g. quoddā vlcus oculi vt infra in vlcera.
Colono. g. vlcus recens oculi.
Colon intestinum de tribus grossis penultimū in quo dicūt fieri colicam passionē. sed melius supra in colades.
Colostra Pli. ē prima a partu spōgea dempsitas lactis ⁊c. lib.ii.
Corpus. g. sinus vlcerum vel apostematis. cap. 4i.
Coltico Dya. bulbus agrestis quem dicunt effemero. nascit̄ in fine autūni florem habens album similem flori croci postea folia affert bulbo similia sed pinguiora hastam habet duob⁹ palmis lōgā ruffā radicē ⁊ subnigrā: q̄ si ꝺcoriata fuerit alba vr̄ mollis ⁊ dulcis succo plena lactei coloris. bulbus ipse hꝫ ī medio incisuram vn̄ flos exit. nascit̄ multum ī messenia ⁊ chalchis ⁊c. Est hermodactili spēs venenosa vt patet per Serapionem ca. de hermodactilo. Stephanus coltico ē surumanū pro surumē qꝺ hermodactil⁹ ⁊ videtur ꝙ infra sit per Serapio. ⁊ li. z8. cap.9. in ꝑn°
Coluber serpentis spēs. que dr̄ ceruū fugere leonē īterficere
Colubrina dracontea vt Dyasco. ca. suo Macer idem.
Columbaria herba peristereon. g. ⁊ gerebotanum et est herbena de qua supra.
Colon aliqñ ꝓ ipsa colica inuenitur.
Coma seu comatos. g. apostema fr̄m cerebri vl' ei⁹ accidens supra in agripnia.
Comarus Dya. arbor est similis cidonio. sꝫ folia minuta hꝫ ⁊ fructū sil'ez coccimelle sine ossibus quā multi memeglō vocāt. cū vo maturatū fuerit ruffuz fac̄ colorē comestū vt furfures īuenit̄ ⁊c. vocat̄ arabice chatilabich. i. īterfector patris sui. ⁊ ficus lupi. Et est arbustū qꝺ vocat̄ nr̄o ydiomate armoni. fructus ei⁹ est ī supficie asper ⁊ hꝫ saporē mixtū ex dulcedīe ⁊ acetositate cū stipticitate aliqua. Ste. comaros catolebie ⁊ catelebum ⁊c. qdam gombare dicunt.

Combourolla est iuncus nõ acute sũmitatis infra ĩ vrolla.

Comeos inuenio in pluribus libris ãtiqs vt Pauli ⁊ Cassij ⁊ alijs pro gummi arabico.

Comestio pro pruritu inuenio apud Alexandrũ pͥmo libro.

Comidion grece ē gũmi quodcũqꝫ vt libro ꝺ doctria greca.

Comitialꝭ morbꝰ ãtiqtꝰ vocaṫ epilẽsia.ifra ĩ epilẽsia iuẽies.

Comos Dya.herba ē duobꝰ cubitis longa folia hꝫ angusta ⁊ fortia.v.digitis lõga ⁊ lanosa q̃ circa radices sũt.suꝑ quã capitella sunt ꝓtusa:cuius semen non facile videri põt pro ipsa lanicie.radix est illi amara ꝛc.

Compton in pratica greca simili Almansori.ca. ꝺ emoroydibus in quodã emplastro vbi hꝫ cõpton.Alman. hꝫ maluauiscus.alibi cõpton in eadẽ pratica ꝓ maluauisco.

Conariũ Paulus de inefficacibus partibꝰ ad coitũ nõ noui

Cõcha marina dr̃ coclea.

Condam scripsit Ste.pro conder quod est thus.

Conder ara.thus.g.vero oblibanum quod interdum imitantes arabes dñt lubem.

Condes arabice condisi est planta que apud Dy.vocaṫ strutiũ.⁊ a Ma.ostrutium:⁊ quidã radicẽ ellebori albi putãt eo ꝙ sternutamẽta mouet vbi ipsa.sed alia. ē vt supra ifra in struction:ꝺ quo Macer.sternutamẽtũ ꝑ se puluis mouet eiꝰ naribꝰ iniectus veratro nõ segnius albo.i.elleboro.

Condiloma.g.emoroyda ceca.s. qñ tumens nihil sanguinis emittit.qñ vero manat sanguis vocatur emorois.

Condisi dicitur ara.condes ibi quere.

Conditũ aliqñ in libris antiquis qñ dr̃ de aliquo antidoto deṫ cũ condito intelligẽdũ est nectar:cuiꝰ cõpositiões fiũt diuerse ꝫ exigentiã ad vsũ medicine.Pli.ca.de vinis fictitys.fiunt ingt alia vina ⁊ nũc ex pipere ⁊ melle ⁊ alijs spẽbus ꝺ qbꝰ supra dixit.q̃ ingt alij ꝯdita alij pipata vocãt ꝛc.

lib.14. cap.16. vltra mediũ.

Condros apud grecos duo significat. nã significat crossũ vt in libro ꝺ doctrina greca .ꝯdros crossus ⁊ ob ħ forte respõdens mihi grecus iterrogãti qd eẽt cõdros dixit furfur farine. Itẽ cõdros exponiṫ ibidẽ ꝙ ē aliq̃ catillago. ⁊ ē genꝰ frumẽti de q̊ Dya.cõdros fit de germinatia.Gal.in li.ꝺ alimẽtis genꝰ frumẽti ē cõdros sufficienter nutritiuũ viscosũ hñs chimũ ꝛc.ħ vocaṫ ĩ libris ꝺ arabico trãslatis cãdarusiũ.⁊ apud.A.candaros.de cãdarusio supra in can.

Cõdrue Dya.folia ⁊ ramos ⁊ flores siꝉia cicoriãis hꝫ.vñ multi spẽꝫ seridis illam dixerunt eẽ.folia tenuia hñs in sũmuꝫ ramulorꝝ.velut mastix iuenitur rotundũ vt faba ꝛc.

lib.22. cap.22. vsus fi.

Cõdrion Pli.cõdrion siue ꝯdrille folia hꝫ intubo circũrosis siꝉia caulem minus pedalẽ succo mandentem amara radicem fabe siꝉeꝫ aliqñ numerosaꝫ hꝫ ꝓximam terre.

lib.27. cap.8. in fi.

Cõferua Plinius appellata est a conferu minando spongia aquarum dulcium verius quam muscus aut herba villose dempsitatis atqꝫ fistulose ꝛc.infra de ipsa.

Cõfita interdum vocatur laudanum.

Cõgium nomen mẽsure liqdorꝝ ꝫm ysido. vi.cõtinẽs sextaria.⁊ sextariũ ꝯtinet libras.ij.ē ergo. xij.librarum ꝫ ipsuꝫ.

Coni vocatur fructus pini.s.pinee ipse a forma.g. vocãtur pitide vel pitirides.sꝫ Dya.a pitui qꝺ ē pinꝰ. nuclei ṽo dicũṫ strobilia. In aliqbꝰ ṽo antiqs libris reperij expositũ ꝙ sũt fructꝰ cipressi ⁊ ħ idẽ dic̃ ysido.verũ ĩ libro ꝺ doctria greca expõiṫ konos ē pinea.Ste.conos sonobarꝝ magnũ.i.pinus

Conile ꝫ.Dya.vocauit Nichander quãdã spẽꝫ origani.

Conios.g.cicuta Dya.conios hꝫ astas nodosas sic̃ maratrũ folia siꝉia ferule sꝫ angusta ⁊ grauis odoris:supra q̃ sũt capitella rotũda vbi flores sũt albi ĩ qbꝰ ē semẽ aneto siꝉe sꝫ albũ.radix ē ei nõ alta ꝛc. ħ ṽo vocatur ab Aui. sucarã vt pꝫ ꝑ ꝯcordiã illius capituli cũ dicto ca.Dya. ⁊ cũ Macro ca. de cicuta.⁊ Sera.oẽs eni idẽ dicũt. In libro ꝺ doc.gre.scribiṫ per.k.konion vt ifra in ko.Ste.konion sucaranum.

Coniza Dy.coniza alia ē maior atqꝫ odoris grauis, alia pua odoris iocũdi.iter has alia media grauabilioris odorꝭ q̃rũ pͣ appellata ē coniza lata siue vanitatis.vel vt latini armẽtalis.Itẽ scꝺa vocaṫ libanotis siue vt latini pix marina vꝉ siriscarũ.Media appellaṫ ẽt coniza cephaleos siue.vt latini thimus minor.Maior ⁊ mĩor coniza folia oliue siꝉia habẽt sꝫ aspera ⁊ pinguia.minoris ṽo folia odorata sũt:maioris ṽo grauis odoris q̃ ẽt ĩ frutice maior ē.ṽga maioris lõga ē cubitis tribꝰ.minoris ṽo vniꝰ pedis lõgitudine porrecta est:florẽ fragilẽ ⁊ mellinũ habẽtẽ colorẽ amarꝝ ⁊ cũ floruerit velut capillos facit.radix est illi inutilis.Media ṽo astã grossã hꝫ ⁊ lenia folia ⁊ paulo maiora.maior ṽo nõ pinguia nec maiora hꝫ folia.sꝫ ğuẽ iactãtia odorẽ gustũ suauẽ ⁊ inutilis oĩbꝰ ꝛc.Dixit mihi greca herbaria ꝙ ista ē pollicaria:sꝫ conisca grece vocaṫ.dixit mihi multas ex ṽtutibꝰ eiꝰ velut scribunṫ a Dya.Pli.conice duo sũt gñа.s.mas ⁊ femina.est differẽtia in folio.tenuius femine ⁊ constrictius angustiusqꝫ.ibricatꝰ mas.⁊ ramosior.flos q̊qꝫ magis splẽdet eiꝰ ꝫotinꝰ vtriqꝫ pꝰ acturũ mas odore grauior femia acuti

lib.21. cap.10.

Conos sepe in libris de arabico trãslatis inueniṫ ⁊)(or ꝛc. est idem qꝺ ciatus.⁊ coatos etiam reperitur et est appẽdẽs vncia.i.⁊ semis vt supra ĩ ciato.)(alige.

Chõchia.ara.ꝫm Alhaui.dr̃ affodillus ⁊ dr̃ afras liauras ⁊

Conuoluolum Pli.ē flos nõ dissimilis lilio.in herba quam cõuoluoluꝫ vocant nascens ꝑ fruteta nullo odore nec crocus intus vt lilio:candoreꝫ tamen referens ac veluti rudimẽtum nature lilia facere cõdiscentis ꝛc.

lib.21. cap.5.

Chobol apud arabes duo significat.nã est omnis medicina ocularis.⁊ est antimonium:qꝺ sic vocãt ꝑꝑ excellentẽ ṽtutẽ quã hꝫ in cãis oculorũ:quãuis aiemit vocent.

Coptoria.g.incisiua vt Alexan.ca. ꝺ cerotis ad stomachum.

Copton incisio vt infra in ko.

Copton in pratica greca simili Almansori inuenio pro maluauisco aliqñ copton vt supra.

Coquimella quã latini a colore prunum vocant.alij a multitudine enixi fructus nixam vocant ꝛc.ysidorus.

Coracon Paulus capitu.de vlceribus pudendorum.

Coras ē spẽs ypicon apud Sera.

Coratum scripsit Stephanus pro churat:qꝺ est porrum.

Corrat albani ara.est dictu planta fontis ⁊ est senetiõ . et corat albani est dictu pupilla oculi:propter quam equiuocationem forte errauit translator Auicenne in secundo exponens pupilla oculi cum debuit dicere planta fontis. ⁊ causa huius erroris potuit esse quia saraceni in communi sermone consueuerunt dicere blandientes maxime mulieribus.Corat albani.i.pupilla oculi mei.quare occurrens hoc citius imaginationi translatoris sic exposuerit. Interim tamen.nam corrat pro planta per geminum.r.scribitur ⁊ ꝓnunciatur:pro pupilla vero per vnum.

Corarati Ioan.Sera.capitu.de disinteria sunt frusta subtilia que cum pinguedine intestinorũ exeunt . corat ⁊ curat iterdum inuenitur ⁊ est a greco corodes vt infra ibi.

Coraxos.g.coniotõs vt Alexan.ca.de emigrania facta ex ffo humore stomachi.

Corda est que a Galie.thenãtos vocatur ifra ĩ the.

Cordadsum idest yleos.Cassius felix capitu. de ilio et in antidotario vniuersali exponitur . Cornelius celsus diocles caustius iquit tenerioris intestini morbum cordapson plenioris eleson nominatur a plerisqꝫ.video nunc illum priorem eileson hunc cordion nominari.

Cordilion Dyascori.multi siseleos creticũ vocant.nascitur in sicilia cui frutex est sarmentosa semẽ hñs rotũdũ ⁊ duplex sicut faba ⁊ viscidũ ⁊ odoratũ ꝛc. Plinius cordilion alij semẽ psilij esse dixerũt.i.siseleos alij herbã per se quã ⁊ syrion vocauerũt.in montibus nascitur.

Cordumeni arabice est a greco extortũ cardamomi da syl

laba longa mo breui. Joãnes Serapio.in descriptione ty/
ria.exponit quod est carui agreste.
lib.26. Cordurdon herba solsticialis flore rubeo. Plinius.
cap.5. Corbida vocāt.g.meatū vescice ad virgā. Corneli⁹ celsus.
Coricius croc⁹ dict⁹ ē melior ceteris ꝭm Dyascoridem.
Corigiola poligonia sanguinaria centuȝ nodia virga pasto/
ris idem vt infra in virga pa.
Corilion.ꝭm.D.vocatur gisamia infra in gi.
Corimbus fructus edere. Alexan.ca.de cura cefalicorū.ali/
quando pro anulis capriolorꝝ vitium inuenitur.
Corion quidam coriandrum dicunt ꝭm.D.Ste.ē questara
pro castor.
Corium Dya.quā multi ypericon dicūt siue vt latini rapa
rustica.habet folia similia eruce sed paulo paruiora ⁊ suc/
culentiora rufa.ramos habet plures tenues ⁊ oblongos.
frutex est illi altus duobus palmis viscida ⁊ eustomaca ⁊
odorata ⁊c̄.apud Sera.de hac in ca.de ypericon tractatur
lib.26. ⁊ ponit̄ quarta spēs ypiconis. Plinius.ypericon quā mul/
cap.8. ti camephiti.aliꝫ corison dicunt.⁊ ifra.est aliud ypericō qd
Vsus fi. aliqui caros appellant.
Coriza fluxus reumatis proprie per nares vt supra in kata/
ro.grecum est per.k.scribitur.
Cornū.D.cranea arbor est.i.cornea.semen hȝ sil'e oliue.sed
paulo oblongius ⁊ viride.qd cū maturatū fuerit obrusi co
loris est ⁊ simile cere.bonū i se hn̄s saporē ⁊c̄. Ste.cranea
arbor moran vocat̄. Ouidius merba.cornaqȝ ⁊ in duris
herentia mora rubetis.apud Aui.murā vocat̄. Coratrum
in secundo pratice Aliaba exponit̄ ꝙ est fermentum.
Coroda grece cimex vt apud kiranidaȝ capitu.de bdela qd
est sanguisuga.arabice vero vocatur corad.
Corodes Alexan.ca.de disinteria est qd arabice dr̄ alcurat
vel alcorat ⁊ alcorati.⁊ sunt frusta subtilia q̄ in disinteria
egrediuntur vt exponitur a Jo.Sera.ca.d disinteria.
Corona regia dicitur arabi.elchilemelich ⁊ ē melilotū.
Corona montis vel montana vocāt arabice rosmarinū.s.al/
keligebel.apud grecos liuanotis vocatur. A. nullum cap.
de ipso facit.
Coronopodion herba que pes coruinus dicitur folia habet
vt psilium vt.D.ca.de psilio.
Coronopos.D.herba est minor sparsa super terram cum ra
mulis suis folia habens composita ⁊c̄.
lib.zi. Coronopon Pli.aculeatarū caules aliquarꝝ per terraȝ ser/
cap.16. punt.vnde ⁊ quidam croronopon vocant ⁊c̄.
ppe fi. Coratrai vocat Ste.lactucam.
Chortos.g.fenum li.de doctrina greca.
Corth Joan.Sera.ca.de febre ethica est gūmi arabicum.
Corudā Pli.itelligo eni siluestreȝ asparaguȝ quē greci or/
lib.19. minū aut miachāton vocant aliꝫ ve noib⁹ iuenio nasci et
cap.8. arietinis cornib⁹ tunsis atqȝ defossis ⁊c̄.
circa Corumb arabice caulis a greco crambe vt supra in brasica.
mediū. Corus mensura.xxx.modiorꝝ que ebraice cora dicitur.
Corothrai vel corodai pro lingua bouis apud Aly.in.ij.pra/
tice scribitur.
Cossen Joan.Serapio cap.de fluxu. menstruorum cupule
sunt glandium.
Costum radix amara.iuenit̄ aūt in multis locis costū dulce
scriptū in ꝯfectiōib⁹.sȝ nec vidi nec audiui ab aliq̊ vidisse.
Cot apd Auic.in scdo ⁊ alisti ⁊ alfasafat ⁊ radhab ⁊ est eius
expō hūida seu virēs.apd Dy.vocat̄ medica.⁊ puto ꝙ sit
spēs trifolij sic̄ vr̄ per Serapionē infra in fasfase.
Cotanismi elixatura. Paulus ca.de cacesia ⁊ ydropisi.
Cotila est pondus.ix.vnciarꝝ Gal.vero in decimo de igenio
sanitatis vr̄ dicere ꝙ due sint.ix.vncie ⁊ est medietas kist
ꝭm Auicē.capitu.de sciatica.dicit Gal.tertio regimis acu/
torꝝ.ca.illo.cū āt solā aquā. ꝙ ē pōdus.ix.vnciarum.

Cotilidon.D.siue vt aliꝫ cimbalion siue vt latini vmbilicus
veneris folia hȝ sic̄ cimbalū obrotūda ⁊ lata ⁊ latenter cō
caua astam breuē in qua est semen.radix est ei rotunda vt
oliua.⁊ infra alia cotilidon folia hȝ pinguia ⁊ latiora ⁊ spis
sa sicut linguellas folia que circa radicē sunt velut oculuȝ
picta hȝ in medio sicut aizon maior gustu stiptica.astā hȝ
tenuem supra quā flos ⁊ semē est simile ypicon radix est il
li maior predicte silis aizon ⁊c̄. Pli.cotilidon paruula her lib.25.
ba cauliculo concauo tenero ⁊c̄.vt.D.de vtraqȝ spē. cap.ii.
Cotonia apd Dya.vocant egyptij dactilos.ca.de palma. in me⁰.
Cotola ꝭm ysidorū est mēsura ponderans ciatos.vi.⁊ ciat⁹
ꝭm ipsum ponderat dragmas.x.ergo ponderat dragmas
lx.si igit̄ vncia est dragmas.ix.ponderat vncias.vi.⁊ drag
mas.vi.sȝ si ē dragmas.viij.ē.vij.vncias ⁊ dragmas.iiij.
Cotula alia fetida alia non fetida ⁊ est planta silis camomil
le folijs ⁊ flore nisi qr est magis ramosa ⁊ dēsior folijs ma/
iore flore.hec vocat̄ ara.bibar.i.oculus vacce ꝭm Auic.g.
vero butalmos.i.oculus bouis de quo supra in bu.
Coturnix infra in gagila ⁊ in ortix.
Cotana infra in kidonia.
Cozumbrū dr̄ ꝙ ē fex storacis liquide qdā timiama vocāt.
sed timiama est omne odoriferū fumigiū grece.
Coxendix dicebat̄ antiquitus sciatica passio vt apd Pli.in
multis locis.
Cranea apd Dya.ē cornū de q̄ supra in co.
Craneū.g.est testa siue os capitis.inde pericraneon pellicu
la ipsa os circū tangens distinguēs a cuti in qua aliqñ con
tinetur materia que est causa pessimi doloris capitis ⁊ est
species emigranee cassius felix.
Crauzi Ste.est carrubiū qd ē xilocarata sȝ nō ē ꝯsonum.
Crapula.g.Dya.ca.de croco vinolentia ingt quā greci cra/
pulam dicunt.
Crasis.g.cōplexio inde eucrasia bona ꝯplexio discrasia vo
mala.eucraton bñ ꝯplexionatū.
Crassuenium species aceris arboris vt supra in acer.
Crassula alia maior alia minor que vermicularis dicitur ⁊
est semperuiua minor.
Crategonon.D.folia hȝ tritico similia ex vna radice ml'tas
astas semē sil'e croco.nascit̄ locis vmbrosis ⁊ spinosis.
Crategonon Pli.spice tritici similis est multis calamis ex lib.27.
vna radice manantib⁹ multorūqȝ geniculorum nascit̄ in cap.8.
opacis milij semine vehementer aspero gustu ⁊c̄.⁊ infra ē
crategonos que ⁊ teligonos vocatur.differentia intelligi/
tur lenitate gustu ⁊c̄.
Creas grece caro.per.k.tamen vt in libro de doctria greca.
Cremasteras vocant greci neruos quibus testiculi suspensi
sunt. Cornelius celsus.
Creta terra noua que ⁊ argilla dicit̄ ⁊ figuli dicta creta vt
volunt quidā a creta insula vbi melior inuenitur.
Creta insula medicinaliū rerū referta queqȝ ibi oriunt̄ sup
omnes alias laudant̄ ab auctorib⁹ testante ēt Plinio cuȝ lib.25.
dixit.quicquid in creta nascitur infinito prestare ceteris cap.8.
eiusdem gn̄is alibi genitis persuasum est. circa
Cretanus marinus.D.critimon frutex est herbe duos ra/ mediū.
mulos habens vnius cubiti longitudine nascitur locis sa
xosis ⁊ maritimis cum folijs albis ⁊ pinguibus similibus
andragni.i.portulace sed latioribus ⁊ oblongis florem al/
bum habet ⁊ semen libanotido simile male rotundū odo/
ratum ꝙ cum sicatur vt triticū sepat se.radices.iij.aut.iiij.
habet in digiti grossitudine odoris suauissimi plenas.folia
eius gustu salmacida sunt ⁊c̄. Pli.cretano ab.y. admoduȝ lib.26.
laudata est inter eas que eduntur siluestrium herbarum cap.8.
de forma eius vt Dyasco.greca herbaria dicebat ꝙ voca/ vltra
batur critama grece. mediuȝ.
Cretum.i.cribratum a cerno vt supra.

Creticus dies a crisi idest iudicatiuus sed grecus criticus.
Crincon apud.D.cretanus sed alibi critimon.
Crinon.g.liliũ vt dicebat herbarica greca.Pau.ca.de apati
bus testiculoꝝ scribit emplm idẽ qd̄ Auicen.eodez casu.ꝛ
lib.zi. ybi Pau.põit farmacrina.Aui.ponit radices lily:inde cri
cap.5. niũ vel crininũ oleuz ꝛ crineleon vt i pratica de greco fili
Almãs.ca.de apate calido.sz p.k.scribi dz ₰m grecũ vt in
fra in k.Pli.ẽ igt rubẽs liliũ qd̄ greci crinõ vocãt ꝛc̄.
Crinium scripsit Ste.sed per.k.melius.
Crion ₰m Demostenem greci arietem vocant.
Chrion apud Cornelium celsum vocat̃ vlcus melinũ malũ
per foramina pua qd̄ velut mel pus emittens.
Crios apd̄.D.ẽ qdd̄ã gen⁹ cicerl.s.arietinũ dcĩn:vt supra i ci.
Crisantemon est dictu.g.aureus flos apud kiranidam flos
eius est aureus:ꝛ vt calix in medio floris velut formice ni
gre puas alias hñtes.hec vocat̃ sanguis mundanus.
Crisantum infra in elicrisi.
Crisaticũ vinũ.i.aureũ r̃pit̃ i ãtiqs libris. Criseos.g.aure⁹.
Chrision.g.aurũ.ybi in psalterio habem⁹ aureũ grecũ psal
teriũ hz crision.verũ in libro de doctrina greca ꝛ chrision
ꝛ crisos exponitur aurũ.per ch.melius scribitur.krisis v̄o
quod est iudicium per k.
Chrisitis lithos.i.aureus lapis aliqñ litargirũ sic vocat̃.
Chrisolites vel crisolitus lapis.
Chrisimi sem̃ i ãtidotario vl̃i i mitridato miori expõit̃ rubi.
Chrisma.g.vnguentũ. Chrisocalcos.g.auricalcum.
Chrisocolla.g.est dictu auri glutẽ Dy.crisocolla q̃ prasinuz
hz colorẽ melior est armena.secunda macedonica ꝛ cipria
eligẽda est sine lapide ꝛ sine terra ꝛc̄.est illud qd̄ d̃r borax
ꝛ ara.tincar.vt apd̄ Auicen.Pli.crisocolla humor est in pu
lib.33. teis per venã auri defiens crassescẽte humore rigorib⁹ hy
cap.5. bernis vsq3 i duritiẽ pumicis laudatiorẽ eãdẽ in auraryis
in p̃n⁹. metallis ꝛ proximã in argentaryis fieri expertũ ẽ.iuenitur
ꝛ in plũbaryis vilior tñ.in oib⁹ aũt talib⁹ metallis fit cura
multũ infra nãlẽ illam immissis in venã aquis lenit̃ hye
me tota vsq3 in iuniũ mẽsez:deinde siccatis Junio ꝛ Julio
vt plene itelligat̃ nihil aliud crisocolla q̃3 vena puteis na
tiua duritia maxime distat vnã vocant ꝛc̄. alia crisocolla
fit artificialiter de qua Dya.de iuscolles tractat.ꝛ Aui.ali
quid tangit de ipsa.de id quo aurũ adheret de q̃ ifra.
Crisocomon ₰m.D.vocat̃ a qbusdaz camomilla ꝛ est dictu
aurea coma verũ aliã describit Pli.sub hoc noie crisoco
lib.zi. mon siue crisitis hz radicẽ nigrã in petrosis nascẽs palmi
cap.8. altitudine comãtibus colore auri corimbis.Crisocolla ari
in fi. stin.Dya.virga est duaꝝ palmaꝝ in qua est capitelluz sil'e
ysopo radix ẽ illi aspa ꝛ tẽuis sil'is eleboro nigro gustu hñs
ciparissi subdulcẽ ꝛ austerũ.nascit̃ i locis ymbrosis ꝛ saxo
Chrisofris.g.piscis dictus aurata.)(sis ꝛc̄.
Crisogonũ aut crisantũ dicunt ꝛ amaracũ multi vocãt.vir
ga est recta ꝛ alba folia hñs angusta in circuitu sic̃ abrota
nũ ꝛ coma in sũmo ꝛ in giro aurosa alias sic̃ auro plena in
qua est capitellum obrotundum radix eius tenuis est.na
scitur in locis asperis.
Crisogonum est dictu aureum semen.
Crisolaria Pli.ederã quã crisolariã dicim⁹ c⁹ semẽ ẽ aureũ.
lib.24. Crisolocharina sic scribitur ab Auic.est grecũ corruptũ.nã
cap.io. grecus crisolohana dicit ꝛ est dictu aureum olus a colore
aureo.nam lachanna dicunt de omni olere ꝛ est atriplex.
cataf v̄o est arabicũ.Pli.crisolochãnũ in pineto lactuce si
lib.27. mile nascitur.Jtẽ alibi genus crisolochãni tradit̃ flore au
cap.8. reo folys oleris coctũ estur vt olus molle.
Crisomila dicit Plinius vocari speciem citoniorũ incisuris
lib.i5. distincta colore ad aureum declinante.
cap.ii. Crisopleuros.g.piscis dictus salpa ꝛ est dictu auree coste.
Crispula in ynguento marciaton minuta habet folia ꝛ alba
vt absinthium ꝛ dicitur herba cancri.
Crista gallinacea vocat̃ q̃dã spẽs herbene apd̄.D.ca.de ye
Cristallion multi psiliũ dicũt Dya.)(rebotano.
Crision Dya.virga est mollis ꝛ longa duob⁹ cubitis trium
anguloꝝ spinosa cũ tirsulis purpureis atq3 senescentibus
circa quos folia sunt mollia silia buglose: sed asperiora et
minora que virga in capite rotũda est ꝛ aspera supra quaz
capitella sunt purpurea in quibus veluti canapis semẽ ap
paret ꝛc̄.vr̃ lingua yrcina.alibi crisomon scribitur.
Chrite.g.oleum sed potius per.k.
Chrites Demostenes est puissima ac purulenta collectio la
tino noie ordeolũ appellata in capillis palpebre aut Pau
lo superius siue interi⁹ in medio lata ꝛ ex vtraq3 pte ꝯdu
cta ordei granũ similans.vñ aliqui grecoꝝ dochion voca
uerunt.latine ferbunculum.aly pasten vocant ꝛc̄.
Chrisonichia.g.dicit Cassius felix vocari radices vnguium
capitu.de stigmatibus.sed credo corruptum ꝛ rizonichia
velit esse.nã riza.g.radix vt infra.
Crocodillus a colore croceo dictus aial ingens i nilo flumi
ne degens sil'e lacerte:nisi qr ₰m se est breuius.aliqñ in ter
ram pascit̃ vitulũ rapit m̃ri si reperit portatq3 in flumine.
solũ inter aialia mandibulã superiorẽ mouet iferiore fixa
manente vt vult phs.sed ꝛ psitac⁹ hoc idem facit.ab Aui.
vocatur tinsa in secundo canonis.
Crocomagina.g.dicit Aui.ꝙ est fex olei d̄ eroco.sz al'r Dya.
ꝛ Sera.est.nãq3 ꝯfectio in antidotario scripta q̃ recipit̃ i
dyarũdinis ꝛ in alys ꝯfectionib⁹ ꝛ sunt ei diuerse ꝯpõnes.
q̃rũ vnã Cassius in suo antidotario scribit.ꝛ Joã. Sera.in
vy.ca.de dyarũdinis dicens ꝙ quando inuenitur crocus
permixtus intelligi dz de hac confectione.
Crocomagina fit de crocino miro expresso ꝛ ꝯfectio aroma
tibus vtilis exiet ꝛ trocisci fiũt lati ꝛ ipsi⁹ vtilis odor ꝓpe
modũ mire sil'is ꝛ graue ꝛ niger color ẽ ei sine lignis cum
qb⁹ liquatũ fuerit lene ꝛ subamaricans ꝛ croceum exiet ꝛ
ori applicitũ dentes inficit ꝛ linguã diutius.sed illud ẽ vti
lius qd̄ de siria venit ꝛc̄.a croco nominata.
Crocus alius cõis qui orientalis d̃r.alius d̃r ortulan⁹ ꝛ infe
ctiuus votat⁹:eo ꝙ ex ipso siricũ tingit̃ ꝛ est flos cartami a
Dyas.cincu ꝛ gnicum vocat̃ c⁹ semẽ iter laxatiua ponit̃ q̊
psitacus nutritur ꝛc̄. Chroma.g.color.
Chromion Step.basalum.i.cepe.
Chronicon.g.chronica tpa ãnualia.
Chronios chronicus diuturnus tp̃alis tardus.
Chronos annus tempus.
Chrotofion.g.tardus vel antiquus dolor capitis totius vel
tpoꝝ ac frontis vt in passionario ca.de cefalea.
Crocodileon cameleonis nigre herbe figurã hz radice lon
ga equal'r grossa odoris asperi.nascit̃ in sabulosis ꝛc̄.Pli. lib.27.
Cubebe sunt ex eis domestice ꝛ siluestres ꝛ ẽ nomẽ arabicũ cap.8.
Cubeze apd̄.A.in.y.cano.ẽ malua cubezi arabicũ.
Cubugi ara.perdix ꝛ algel.
Cuclaminos Ste.ẽ buchomariẽ.sed de hoc supra.
Cuculus Gal.ad paternianũ grece d̃r ꝛ est strignus.liber de
medicia antiq̃ ca.de cãcro mamille.herbã strignum quã
aly cuculũ aly vuaz caninã dicũt ꝛc̄.Pli.cuculũ qdã alio
noie strigium aly.g.strignon.azinos hz nigros ꝛc̄. lib.27.
Cuidikion Joãnes Sera.in.vy.cap.de dentrifritio Gal.est cap.8.
iquit herba q̃ adsimilat̃ asebesafren.ꝛ cũ ea abstergit̃ vi in fine.
trũ ꝛc̄.ẽ pitaria q̃.g.d̃r pdichion.ꝛ hoc voluit dicere.
Culb ara.miliũ solis.sed apud Auicẽ.in scd̄o scribit̃ calib.sz
in arabico culb.g.v̄o d̃r litospermon ꝛ est dictu lapideum
semẽ.nã ẽ semẽ durũ veluti lapis:vt pz per Sera.tãgit̃ v̄o
ab.A.i secũdo alia spẽs q̃ defert̃ ab india dissimilis a nr̃o
in forma nõ in virtute.Ste.calebũ ꝛ bachala scripsit.
Culcas ara.q̃ ꝛ culcasia d̃r Auicẽ.de ipsa capitulum fac̃.sil'r

apō Se. ⁊ vterqȝ scribit in arabico. Iterū facit Sera. aliō
capitulū de cachille que dr̄ ⁊ culam. ⁊ dicit ibi ꝙ hȝ in se
salsedinē ⁊ assimilat̄ vsnen ⁊ purgat aquā citrinā. A. vō ca.
de culcassia oīa que dicunt̄ apō Se. in hoc ca. ⁊ in capi. de
culcas. vr̄ appropriare ad culcas q̄uis nāe ⁊ virtutes sint
diuerse vt pȝ per Se. culcas enī satis nota est apud merca
lib.zi. tores nostros vtentes in siria. ⁊ ego vidi Plini. colocassiaȝ
cap.i5. vocat supra ibidem.
circa. Cule arabice venter scilicet stōacus ⁊ baran ēt vocatur.
pn^m. Culef ara. salix.
Culoidon ⁊ limolion beta siluestris vt infra in limolion.
Culungen ara. galanga. chuleianū Step. scripsit.
Cumetre. ara. pira cumetiran scripsit Ste.
Cuminū in antiquis libris pro cimino īuenit̄ vt apō Pli.
Cumi pro gūmi ⁊ cumeos interdum repery.
Cundes ara. cōdisi. a Dya. vero ⁊ Macro vocat̄ strutiuȝ et
ostructiū lege. capitulū de strutio apud Dya. ⁊ apud Ma-
crum cū ca. ō cōdisi apud. A. ⁊ Sera. ⁊ videbis ꝙ idē sunt.
nūq̄ȝ potui scire quid esset. qdā dicūt ꝙ est cauliculus agre
stis. qdā radix elebori albi. sed hoc nō pōt esse. nā Macer
dicit ꝙ nō minꝰ ꝓuocat sternutationē q̄ȝ eleborus albus.
Preterea oēs auctores diuersa ō his capitula faciūt. Alba-
ni ꝯdisum est radix interius citrina exterius nigra. planta
eius assimilat̄ plante dicte canatia ⁊ vsus eius est in radi-
lib.i9. ce. est similis piretro. a Plinio vocat̄ radicula infra in ra.
cap.3. ⁊ in strutio ⁊ supra in condes.
in fi. Chumbe ara. i. hirnach ⁊ est affodilus.
lib.zo. Cunilla apud Pli. hȝ spēs. vna satiua q̄ cunilla bubylla ap-
c.i5.⁊.i6. pellat̄ semen pulegy simile. qdā hanc panaceā falso vocāt.
est ⁊ alia cunilla appellata a nostris origanū heracleoticuȝ
tertiū genꝰ ē eius que a grecis mascula a nr̄is cunillago vo
catur odoris fetidi radicis limose folio aspero ⁊c̄. ⁊ infra.
alia que mollis vocat̄ pilosiorибꝰ ramis ⁊ aculeatis. trita
mellis hȝ odorem digitis tactu eius coherentibus.
Cuparissos. Ste. est serua ⁊ sersubirium pro saro ⁊ scerbim.
Cupros est kāna. Step. voluit dicere cyprus qō est grecum.
alcāna vero ara. vt supra in al.
Currat ara. porrū reperitur apud. A. ca. de pleuresi grana al
curat ⁊ semen alcurat ⁊ est expositū ꝙ est semen vrtice sed
vrtica vocatur humure. sed quodcūqȝ sit ꝯuenire vr̄ i illo
casu. nam vtrūqȝ laudatur in eo.
Cunchar infra in barsas.
Curcuma est radix crocei coloris qua pāni tingunt̄. ⁊ ē celi-
donia minor apud Auicē. in antidotario vō vl'i in cōfectio-
ne dyamiliac curcumat exponitur celidonia supra in celi-
donia ⁊ infra in memitem.
Cusbaralbaier apud Albumaran exponit̄ capillus veneris.
Cuscute rasca lini podagra lini: eo ꝙ linū necat. grūcꝰ lini. i.
planta lino infesta medicine apta similis epithimo.
Cussus supra in ciseos. Cutubuth supra in abanatib.
Cutini Ste. gelnarū granati zifi pro iulmar ⁊ ē balaustia ⁊c̄.

Litteram greci sine quadaȝ sui
aspiratiōe nō ꝓferūt
delta vocant. verūtn̄ qn̄cūqȝ t. lr̄aȝ n. seq-
tur illud. t. in sonū nostri. d. trāsit. q̄re scri-
būt antixp̄os ⁊ ꝓferūt andixp̄os Arabes
āt hn̄t. d. vt nos qō del vocāt ꝗ qō debeb
quod est aurum scribunt.
Dabach ara. viscus vt apud. A. ⁊ Sera.
Dab ara. ē spēs stellionis ispanico ydiomate dc̄m botrax et
Dablan vocat̄ apō Pli. spēs pal-)(guaril ē alia spēs eiꝰ.
lib.iz. maꝝ languidiorum alys in arabia nascens.
cap.4. Dabohab Auicē. in scdo canonis iaȝ inquit diximꝰ in ca. de
an̄ me^m. kaf summā iuuamēti eius qō facit in podagra ⁊c̄. sed ego
nusq̄ȝ capitulū eius apud ipsum inueni. Albaui. dababab
est aīal magnū rapax maiꝰ leopardo: ⁊ aliqn̄ leone: qō qn̄-
qȝ claudicat: ⁊ ideo vocat̄ claudicans ⁊c̄. in regali dispōne
vocatur papilio claudus. in terra nostra vulgo ⁊ i syria di-
citur tabach. ad formam lupi vergit.
Dacrion. g. lachrima inde dacrion dendroles. i. lachrima ar
boris. s. gūmi: q2 aliquando reperit̄ dacrion pro gūmi.
Dactilis ꝑm Dyascoridē vocatur aristologia longa.
Dactilos. g. digitꝰ vt in libro de doctrina greca a quo dactilꝰ
fructus palmaꝝ: eo ꝙ sit similis digito. q̄re ⁊ greci vtrūqȝ
dactilos vocant vt in eodē libro: q̄uis ꝓprio noīe finikia
dactilos vocāt vt in eodē libro a colore finikio a dactilo ꝓ
digito pentadactilus. i. qnq̄ȝ digitoruȝ ⁊ hermodactilus. i.
hermetis digitus. dactilorum multas species Plinius de- lib.iz.
scribit: diuersisq̄ȝ nominibus vocat. cap. 4.
Dadi dic̄ Auic. ꝙ ē granū sil'e ordeo lōgiꝰ ⁊ strictiꝰ ⁊ solidiꝰ
amarūq̄ȝ. scribit̄ āt dechin sȝ corrupte. nā i ara. ē dadi.
Dadion ⁊ dadis grece teda lignū pingue resine siue pini vl'
alterius huiusmodi liber de doctrina greca.
Dadion masculus dicit Step. auctoritate cuiusdam Joānis
vocari ara. id quod. g. dicitur androsenon.
Dafnis. g. laurus. inde dafneleon laurinū oleū. Dya. mascu
lum distinguit a femina latioribꝰ folys. vulgo aūt distin-
guit̄: eo ꝙ sit sterilis femina fructifera. Alia spēs lauri de-
scribit̄ a Dya. s. alexandrina camedafne. i. humilior laurꝰ.
Itē dafnide ⁊ est laureola: de qbus oibꝰ q̄uis nō sint vere
spēs cōis lauri nisi aliq̄ sil'itudīe de ipsis apō Sera. in ca.
de lauro tractat̄. Itē adafnis rododaphnis de q̄ ifra i ro.
Daferuon exponit Ste. ꝙ est samagū ⁊ est samag gūmi.
Dafne. Dya. quā multi alexandrinā: aut ydeaȝ: aut danaen:
aut ypoglossaȝ: aut zalam: aut stephanū dicūt. folia oximi-
sino silia hȝ sȝ maiora ⁊ albiora ⁊ molliora. semen i medio
folioꝝ eius subsanguineū ⁊ tāq̄ȝ cicer. virgā hȝ lōgā duaꝝ
palmaꝝ aut modicū plus: ⁊ radices siles mirsine sȝ maio-
res ⁊ odoratas ⁊ molles ⁊ rubeas. nascit̄ locl mōtuosis ⁊c̄.
Dafnicis ꝑm Dyasco. dicitur quedā spēs casie lignee.
Dafnochohi. g. bacca lauri qō alicubi in pratica Pauli ⁊ in
alys libris translatis cocodafni reperitur.
Dafnoides. D. dafnoides aut petalon aut camedafne aut
peplon dicta cubiti vnius hȝ longitudinē. virgas multas
⁊ nō fragiles sed mucilagiosas. folia sūt ei lauri silia sȝ mol
liora ⁊ duriora ⁊ non fragilia gustu calida gulā exasperan-
tia flores albos hȝ semē nigrū cū maturū erit radix est illi
inutilis. nascitur locis montuosis ⁊c̄. Plini. aly pelasgum lib.z5.
aly euchalon aly stephanon vocant. hec est quā moderni ca. vlti.
laureolam vocant. qō dicit Dya. molliora ⁊ duriora intel-
ligo flexibiliora ⁊ non fragilia sicut lauri.
Dafruos Ste. exponit ꝙ est medicamē metallicum ⁊ puto
ꝙ sit difrigis de quo infra.
Dalim dicit. A. diximꝰ de eo in ca. de structione. ergo est stru
ctio. nam in ca. de structiōe de nullo alio loqt̄ nisi de ipso.
Damascena pruna a damasco vnde habuerunt originē cete
ris meliora Plinio teste.
Damassomon Stepha. est inquit camarelrai. i. fistula pasto
ris ⁊c̄. nam apud. D. capitulum de almea quā dic̄ vocari
damasimon cōcordat cū ca. A. de fistula pastoris.
Damula aīal sil'e capriolo mior tn̄. Daban. ara. damula.
Danich ara. nomē pōderis. viy. granoꝝ ordei. q̊ ē duoꝝ ki-
rat. ⁊ dāich vnū ⁊ semis faciūt obolū. obolus ē idē qō almi
Darchimie ara. pōdus. vi. oboloꝝ. obolus ē. iy. ki-)(lusat.
rat. ⁊ kirat est. iiy. granoꝝ. q̊ darchimie pōderat. viy. kirat
⁊ ponderat. lxxy. granorum ordei. ⁊ hoc ꝑm Joan. Sera. ⁊
idem dicit ꝙ darkimie est aureus.
Darion. g. ē q̄dā tunica neruoꝝ testiū ō q̄ ifra in elifoidos.
Darfulfel ara. longum piper. Dars ara. dens.
Darsanū scripsit Step. pro darseni qō est cinamomum.

Darsisaban ara.arbor quā.D.aspaliū vocat quā ignoro.Jo.
Sera.i.vij.ca.de trifera maiore dicit,ꝙ ē bederamē.⁊ apō
Sera.auctoritate cuiusdā vocat̄ airach.⁊ est arbor grana/
ti siluestris ⁊ fructus eius vocat̄ bel.est arbor spinosa cui⁹
lignū est rubeū vel citrinū.in barbaria vocat̄ aldbai.igre
ditur in trociscis andromachi tyriace maioris cuius loco
ponit.A.fructum aliembut qd̄ est xillocaracta:vt supra in
aliembut ⁊ infra in gembut.
Daucus est semē bautie agrestis vt Joā.Se.i ca.de tyriaca.
Daucus creticus est semen baucie ortensis vt Cassius felix
ca.de epaticis.liber de doctrina greca. Dauchion daucus.
pastinaca.apud.D.vero daucus ipsa pastinacha est. Dya
dauc⁹ quā dicunt creticū folia hꝫ similia feniculo sed mio
ra ⁊ tenera ⁊ virgā duarū palmaꝝ in qua virga caput est
sil'e coriādro florē album hn̄s in quo semen est quasi pilo/
sum in magnitudine milij minutū ⁊ asperū gustu viscidū
⁊ odoratū.radix est illi,vnius digiti grossitudinē hn̄s lōga
duab⁹ palmis.nascit̄ locis asperis ⁊ solāis.Unū gen⁹ dau/
ci est simile apio agresti odoratū viscidū ⁊ calidū.ſꝫ melior
est creticus de quo supra dixim⁹.Et est tertiū genus dauci
folia sil'ia hn̄s coriandro ⁊ florē albū:in cuius capitello est
semen aneto simile qd̄ semen est oblongū ⁊ graue sicut ci/
minum agreste ceteris oib⁹ supradictis semib⁹ calidi⁹ ⁊c̄.
lib.25. Dauguani seu durcb ara.ē mēsura ligdoꝝ (Pli.fere eadē.
cap.9. pōderās li.lx.vt apō Jo.Sera.ca.ō syrupo ō granis mirti.
p⁹ p̄n^m. Daumabarā dic̄.A.ꝙ ē scesabrā qd̄ gdā voluerūt eē ozimū.
Dausir ara.auena vt patet per ꝯcordiā Sera.cū Dya.ca.de
auena.⁊ ca.de egilops qd̄ ē idē.apō.A.v̄o deusir scribit̄.
Dechich ara. ferina.
Decoctū apō.A.sepe reperit̄ vt det̄ vel ꝯficiat̄ cū decocto ⁊
est rob vue sappa triplicatū dulcor carenuꝫ pro eodē sepe
ponunt̄.Pau.v̄o ca.de coagulato sanguie i mamillis elixa
Dedichisa dicit.A.ꝙ ē cortex indus stiptic⁹.)(turā vocat.
in arabico tn̄ scribit̄ darkse.Judeus v̄o asserebat sic voca/
ri melicam in arabico.verum in libro de doctrina arabica
katine pro melica scribitur.
Deben ara.ē,oē oleū p̄ter oliuaꝝ qd̄ ꝑprie zait vocatur.
Debeb ara.aurum. Defela Ste.pro desle scripsit.
Desle arabice est oleāder planta venenosa que grece nereo
⁊ nereodendron ⁊ rododafni dicitur de quibus infra.
De fructū vinū vocat̄ sapa vt in li.antiquo de simplici me/
Degalea herba c⁹succ⁹ igredit̄ i q̄dā)(dicina.ca.de vino.
ꝯfectiōe ad scabrosa vlcera in antidotario vl'i quā ignoro.
Deiacur ara.apō abē Mesue ca.ō pleuresi ē dyacore dyaco
Deyberane ara.vespa vt in li.de doctrina ara.)(dion.
Deindar ara.dic̄ Auic.ꝙ ē spēs abhel ergo sauine vt supra.
Deisparia ꝭm Oriba.dn̄r.g.q̄ difficile corrūpunt̄ in cibis.
Deleteriō.g.Cassius felix ca.de ilio letalis cibus vel potus
vt fungi venenosi ⁊ similia. Delf ara.vngula aīalium.
Delitiron.g.venenū farmacō thanasia. Dem ara.sanguis.
Dem alchoera ara.sanguis draconis.
Demest exponit Auic.ꝙ est laurus q̄ ēt gar dr̄.⁊ ꝑꝑ hec duo
noīa duo de ipsa facit ca.vnū in lr̄a del.aliud i gāi.hoc idē
facit de aliquibus alijs medicinis.quia diuersis nominib⁹
vocantur plura facit capitula.
Demisurion Joā.Sera.capitu.de lapide ē virga pastoris.
Demoniarea grece iusquiamū qd̄ ⁊ milimandrū dicunt.
Dembras infra in omis.
Dendron grece arbor per.o.micrō sed dendron per.o.me/
ga arbustum inde infra scripta.
Dendroides est spēs sexta titimali eaꝝ q̄s Dya.describit.
verūtn̄ in veteri exēplari est mirsinoides ⁊ hn̄.qui v̄o igt
dendroides ⁊ anfiliafres dr̄ m'ltas comas hꝫ ⁊ lachrymū
infinitū virgas obfuras in qb⁹ folia sunt mirte sil'ia ſꝫ ob/
longa ⁊ semē sil'e caricie ⁊c̄.⁊ dr̄ mirsinoides a sil'itudine
folioꝝ mirti que vocat̄ mirsine.Plinius dendroidē dicūt. lib.26.
alij cubion.alij leptofilon cumulosissimū ex oibus maxi/ cap.8.
mis cauliculis ⁊ rubentib⁹ semine copiosissimum ⁊c̄. vltra medium.
Dendrocolaps.g.picus auis.
Dēdrolibanū libāotis rosmarin⁹ idē pl'res hꝫ spēs ō q̄ ifra.
Deneb althebil ara.cauda equina.
Deneb elacrab infra in eliotropia.
Dens cabalinus supra in casilago.
Dens egn⁹ a qbusdā vocat̄ sulfuraca plāta iuxta fluuios
Dendeceleon Cornelius celsus ⁊ epipleccelon (nascēs ⁊c̄.
qd̄ indecorum vel herniam dicimus.
Deosceleticon supra in croco.
Depsis.g.Theo.Pri.ca.ō fe.tertiana ē ꝺclinatio morbi ⁊c̄.
Derarie arabice cantarides.Ste.deririgum scripsit.
Deras.g.pellis corium. Dererigū est derarie supra.
Dermata.g.Dya.solee q̄ remāserūt ō calciamēto veteri.
Derunegū pro doronigi inueni a Ste.scriptum.
Desiffum expōit Step.ꝙ ē atria grece.⁊ addit ꝙ ē polēta
Deteri dixit Dy.ꝙ ē gladiolus.c.ō gladiolo. (ſꝫ atria ē tri.
Deuia Dya.que panax deuia dicitur est esula.apud Auicē.
vero scobram vel sebram infra in pa.
Deuteria Pli.nō p̄nt iure dici vina q̄ greci deuteria appel/ lib.14.
lant.Cato.⁊ nos loram dicimus maceratis aq̄ vinaceis.ſꝫ cap.10.
tamen inter vina operaria numerantur ⁊c̄.
Dexeris Dya.aut cestris a rōanis gladiolus dr̄ hꝫ.folia iri/
di sil'ia ſꝫ latiora ⁊ acutiora ⁊ astā in medio folioꝝ cubiti
vnius lōgitudine grossam in q̄ virge sunt capitella hn̄tes
semē eius in foliculis est simile cucumeris semen rotun/
dum ⁊ nigrum gustu viscidum.radix est illi nodosa ⁊ lon
ga ⁊ rufa.⁊c̄.in ca.alio de gladiolo deteris scribit̄.
Dia.g.qn̄ per i.iota scribit̄ sign̄at ab de dis per inter ob pro
propter trans vnde.quando scribitur dyamargariton dy/
ambra ⁊c̄.hoc per i.debet scribi non per y.
Dya vero qn̄ sign̄at duo per ypsilon dꝫ scribi secūdū ꝙ lati
ni vtunt̄.secūdū v̄o veritatē dyo.g.est duo.dyo v̄o in ꝯpo/
sitione mutat̄ o.in a.vt̄ dyalogus.i.duoꝝ sermo dialetica
vero per i.iota ꝺbet scribi ⁊ est dictu rationalis disciplina.
dialekatika scribit ⁊ dicit grecus.
Dialon emplastrū seu cerotū a sale dictum:qd̄.ꝝ.nam alos
grece sal.Cassius felix in antidotario.⁊ Oribasius etiam.
Diabachanū a baccis lauri dcī̄.Alexan.ca. de antidotis ad lib.13.
epar ⁊c̄.Diabetes grece Joā.Sera.est ingt eius itentio pe cap.p.
netratio ex eo ꝙ penetrat in ea illud qd̄ bibitur ⁊ currit ⁊
nō figit̄.⁊ nominat̄ dipsacos.⁊ ei⁹ itentio est sitire faciens.
quoniam accidit in ea sitis vehemēs ⁊c̄.Alexan. idē ē aūt
a greco diabibax quod est penetrare.
Dyabissara ꝯfectio ā diarundinis a bissara quā:ꝝ.⁊ ē armel
vt supra in bi.⁊ infra in ba.descriptionē ei⁹ ponit Alexā.
ca.de squinantia.⁊ Oribasius in antidotario vl'i.
Dyabrosis.g.qn̄ ꝑ corrosionē vel per ꝯmestionē venaꝝ,fit
emoptoica passio vt Alexā.ꝑprio ca.vel ēt vndecūqꝫ fiat
fluxus sanguinis a tali causa.⁊ dicitur a greco vrosis vel
brosis : qd̄ est edacitas comestio.
Diacartū a carta Cassi⁹ felix.qd sit carta habes supra in ca.
Diacatalon Alexan.ca.diuersa sunt ⁊c̄.
Diacareos qd̄ ō succo corticū nucuꝫ recētiū fit Alexander.
capitu.de squinantia.
Diaclisma.g.oris collutio Cassi⁹ felix ca.de dolore dētiū.
Diachelidon diarundinis diabissaria idem.
Diacitonitē catarticū idest laxatiuū.Alexan.ca.de fastidio.
Diacoloquintidos yera a colognitida i antidotario vl'i.
Diacoralium trociscus ad emoptoicos Cassius felix in anti
dotario.Jtem in vniuersali.
Diacomidion a comeos qd̄ ē gūmi ara.i ātidotario vl'i.
Diacodion a codia qd̄ est papauer ⁊ est syrup⁹ de papauere.

alius simplex alius cōpositus.
Diacore idē syrupus simplex vel purus expapauere.
Diadafnidon a lauro vel a baccis eius.
Diadascalia ɔfectio.i.magistralis.nā didascalus.g.magr̄.
Diadiptamū a diptamo empl'z ē magnū.Cassi⁹ felix in anti
Dialectri trocisci Alexan.ca.de disinteria)(dotario suo.
supra de carabe.nam idem electrum vt infra.
Diafaga Alexan.ca.de cura lapidis vesice qdā exponūt vi/
Diafinicon vocat̄ vnguētū palme qđ)(scosa:sʒ nō sonat.
decalcadis dr̄.⁊ dr̄ a finix q̄.g.ē palma.diafinicō dr̄ elariū
qđ ā laxatiuū qđ fit de carnib⁹ dactiloꝝ.⁊ tunc dr̄ a fini/
chia q sunt dactili q̊s mlti antiquoꝝ palmulas vocabāt.
Diafisalidos siue eliuʒ siue trocisci a fisalidos qđ ē kekengi
Diaforesis.g.i.resolutio.ide diaforeticū)(dr̄ vt ifra in fi.
.i.resolutiuum.i.sudoris prouocatiuū porros rarificans.
Diafragma liber đ doc.g.ē locamētū itersetpū.diafragmos
Diagridiū.i.scamonea q̄ diacridiū ⁊ acridiū dice)(.g.dr̄.
batur antiquitus. Diaiteon ab itea q̄ est.g.salix in anti/
dotario vniuersali ⁊ Cassij felicis ⁊ Oriba.
Dialac ē dialacca i ātidotario vl'i i viatico pantegni ⁊ alibi.
Dialeucon apđ Pli.spēs croci ē inquit per se hn̄s satiuo blā/
dissima vulgo cū sit mediocre dialeucon dicunt ⁊c̄.
Dialima Demostenes ē lenimētū fuerit passionis qđ greci
dialima vocant.Musio ēt ca.de p̄focatiōe matricis.
Dialimatheos Theo.Pri.ca.de dolore capitis ē tp̄s in quo
fit anesis.i.ges iterpolatio dialima itercapedo itermissio.
Dialiponta Cassius felix ca.de ptisi itercapedo q̄ ēt diaco/
Diacorima intercapedo.)(rima dr̄.
Diamacir a mace quod recipit.
Diamelitos malagma a melle qđ.ꝑ.qđ.g.milli dr̄.Cassi⁹ fe.
Diamelon katarticū apud Alexā.ca.de fastidio.
Diamilon a malis que greci milla dicunt.
Dyamilon citonion Alexā.ca.de antidotis ad stōacum.
Diamolibdina a plumbo quod molibde.g.dicitur.
Diamoron a moris ex quoꝝ succo fit.
Diapithikin vel vt in latinū vertit̄ diapetiken.g.dieta.Cor
nelius celsus illis tp̄ib⁹ in tres ptes medicina ducta est vt
vna esset que per victū quā mō noiauim⁹.altera que me/
dicamentis quā farmaketiken vocant.tertia q̄ manu me/
detur quam kirurgiam vocant.
Diaplasmata.g.vocant̄ odorate confectiones que ex siccis
odoribus componuntur Pli.
lib.iz. cap.p̄. Diaporon ɔfectio ad nauseam Alexan.ca.đ anatropha.
Diapsesis.g.purulētatio saniositas. Demoste.de obtalmia
Diarisis vel siris cū vena crepuerit ⁊)(iterdū diapesis.
sanguis inde excreat̄ vel exit.Alexan.ca.đ emoptoica.
Diarodon mellitum Alex.ca.de fastidio.
Diaostreō đ cocleis ostroꝝ.Cassi⁹ felix i ātidotario ⁊ Ori.
Diasandicos Paulus ca.đ maculis faciei qd sit sandix ifra
Diassongos chemon.i.de spōgia.Cassius felix ca.)(in sa.
de fluxu sanguinis narium ssongos spongia.
Diateon vlc⁹.g.ſm Demoste.ca.de diligentia curationum
oculorum.i.vetustum vlcus.
Diates.g.Cassi⁹ felix reumatica passio qn̄.s.sanguis tumor
mēbro superuenit maxie in iūcturis ⁊ in facie.
Diaui trocisci a violis dicti.
Dicoriasis Demo.ē due pupille i eođ oculo ɔstitute ⁊c̄.
Diactamū ⁊ dietamium pro diptamo iuenit̄ de ipso ifra.li/
ber antiquus dictanon hoc est pulegium martis.
Didim⁹ grece geminus vel gemellus.liber de doc.gre.
Dieta.g.vite regula.Cassius felix ca.de q̄rtana.
Dietici regulares clerici. Difdhab arabice rana.
Difrigis vel defrigis.g ē medicia metallica abstersiua de/
siccatiua.⁊ est duoꝝ modoꝝ.vna nālis efossa cū metallis
alia artificialis ɔposita ex q̄tuor mineralib⁹ c⁹ ɔfectionez

docet Oribasius ca.de vlceribus oris ⁊ defrigis vocat.
Dya.vero cap.de frigio lapide dicit ꝙ difrigis fit ex frigo
lapide per adustionem.de ipso infra in pōfilix.
Digegi arabice gallina. Digestio grece digestum.
Digiti hermetis apud Auicē.nō ē aliud q̄ꝫ hermodactilus.
nam ab hermos ⁊ dactilos qđ ē digit⁹ dict⁹ ē vt ifra i he.
Digiti citrini apud.A.vr̄ ex eius descriptione ꝙ sit planta
dicta palma xp̄i ⁊ est species satirionis.
Dilutū vinū.hoc vocabulo vtitur Corne.celsus ⁊ diluti⁹.i.
aquatum aqua mixtum.meracius purius.
Dimad ara.cataplasma. Dimagi ara.cerebrum.
Dimeroya cōbusti in antidotario vl'i ɔfectiōe esdre.
Dimisintericon.g.Alexan.reumaticā disinteriā sic dicim⁹
ꝙ de mesinterio qđ ē mediū iter epar ⁊ ventrē ⁊ ex inde
per venas fundit̄ i itestia.ca.n.q̄ de cibis accipiunt̄ succ⁹
eoꝝ dū nō ꝑmutatur in sanguinem refunditur in itestia ⁊
sic secernitur cum coleribus mixtum ⁊c̄.
Dinamis.g.virtus vel potentia vt liber de doctrina gre.
Dinaragnadi ita scribit̄ in.y.can.A.⁊ sequit̄.est planta alba/
ʒe ⁊ ʒufere.sed in arabico sic est dynaruyegt ē planta alba/
ʒe ⁊ ʒufore.⁊ ifra.ē ēt in ca.de ʒufere de quo supra in ʒu.
Dionisia apđ Dya.vocat̄ a mltis scđa spēs edere ca.đ ciseos
⁊ dr̄ sic a bacho q Dio.dicebat̄ q̄ edera coronatū aliq fin/
Diostron medicamen.g.Cassius felix ca.de)(gebant.
dentibus cutem inducens.
Diozatū i pratica Aliebatis ⁊ ibidē alibi obiezatū ꝑ aniso.
Diploen siue dioploen Demostenes duplicia teste capitis.
Dipsa.g.sitis.Itē Cassius felix ca.de causone dipseō sitiēs.
Dipsacos vel dipseos.Dy.frutex est spinosa virgā hn̄s lon/
gā spinis plenā ⁊ folia in circuitu silia lactuce ⁊ in singulis
nodis bina hʒ ⁊ ipsa oblonga ⁊ spinosa intus ⁊ đforis spi/
nis plena hʒ ⁊ ɔtracta folia que pluuiā ⁊ rorē in se ɔtinēt.
vn̄ ⁊ nomē accepit.i.sitiens.in virgis suis capita surgunt
singula spinosa ⁊ silia echino marino.i.eritio.sed oblōgio/
ra que siccata album faciūt colorē.i virga de int⁹ vermes
nascunt̄ ⁊c̄.In Sera.vo est.in capite nascunt̄ vermes.⁊c̄.
est cardus fulonū dr̄ dipsacos q̄si sitiens eo ꝙ aquā vel
rorē sic sp sitiēs i folioꝝ sinu sp ɔtinet.Pli.ēt đscribit ip̄ʒ lib.z4.
vere cardū.Ste expōit dipsacos haresana ara.⁊ dic ꝙ est cap.iz.
Dipsas.g.ē serpēs c⁹ morsus sitibundū facit)(spēs spine. ⁊ lib.z7
hominē vsqʒ ad mortē.Ste.ca.de elefātia dipsades scrip/ cap.9.
Dipsacos a Jo.Sera.vocat̄ dyabetica passio.idest)(sit. in pn°
vtrobiqʒ sitire faciens.Item Pau.de eadē passione sitiūt
ingt immoderate.vnde ⁊ dipsacos appellata est.
Diptamū Dya.mlti dicūt pulegiū agreste eē aut batin.her
ba ē viscida ⁊ plus cretica mordax vt pulegiū.folia hʒ ma/
iora ⁊ lanosa sup oēm fruticē velut lana inest illi.sʒ nec flo/
rē nec hʒ semē ⁊c̄.⁊ ifra.p̄terea pseudo diptamū locis mul
tis nascit̄ sil'e supradicto.sʒ v̓tute iferior q⁊ viscidū ē min⁹:
est ⁊ aliđ gen⁹ diptami.i.folia hn̄s silia sisimbrio.sʒ v̓gam
maiorē supra quā florē ormino agresti hʒ sil'eʒ ⁊ maiorez
⁊ nigrū ⁊ mollē c⁹ folia odorē hn̄t sisimbrij ⁊c̄.Pli.dipta/
mū a vulneratis aialib⁹ comestū stati de vulnere tela dei/ lib.z5.
cit.nō ē alibi q̄ꝫ in creta ramis pretenue pulegio sil'e fer/ cap.8.
uens ⁊ acre gustu folijs tātū vtunt̄ flos nullus ei aut semē circa me
aut caulis.radix tenuis ac subuacua.⁊ in creta aūt nō spa/ diū.
ciose nascitur mireq̄ꝫ a capris expetitur.pro eo est ⁊ pseudo
diptamū multis terris nascitur folio sil'e ramulis mīorib⁹
a quibusdā condris vocatum minoris effect⁹ statim itelli/
gitur.diptamū eni ēt minima portione accēdit os.q legere
eam in ferula vel arūdine condunt preligantq̄ꝫ ne potētia
euanescat.sunt qui dicant vtrūqʒ nasci multifariā:sed de/
teriores in agris pinguibus.verū qdē diptamū non nisi in
asperis.est ēt tertiū gen⁹ diptaniū vocatū.sed neqʒ caule
nec effectu sil'e folio sisimbrij ramis maioribus p̄cedente

persuasiōe illa. quicqd in creta nascitur in ĩfinito p̄stare ce-
teris eiusdē generis alibi genitis. p̄xime qdē q̄ i p̄naso ⁊c.
q̄ spēs sit pulegij antiq pulegiū martis vocabant.
Diptamnicē Dya. herba est hn̄s fruticē minorē multas ha-
stas hn̄s tenues ⁊ rotundas sil'es abrotano in qbus virge
sunt folia oblonga similia oliue ⁊ multa sicut amidos i cu
ius cacumie ē caput viscido odore. vnde si odori fuerit ap-
plicitus sternutamenta prouocat. vn̄ ⁊ nomē ipsum a gre-
cis accipit: eo q̄ sternutatio tarmos dicatur.
Dipteris Dya. quā multi pliricon dn̄t herba est sine flore ⁊
sine hasta ⁊ sine semine. folia sunt ei in vno capriolo diuisa
ptib⁹ gustu stiptica. nascit̄ locis saxosis ⁊ asperis ⁊c. ē felix.
Aliud capitulū de ipsa facit ⁊ vocat filicteron. apud Sera.
vō vnū de vnoquoq̧ scribit̄ capitulū ⁊ vocat̄ sarax. Silr
⁊ apud Aui. ĩfra in sa. greci tn̄ pteris filicē vocant.
Dirdar exponit Aui. q̄ est arbor cimicū. ⁊ Cōstantin⁹ expo-
nit q̄ est fraxin⁹: sed in libro de doctrina arabica fraxinus
scribit̄ dirdal. l. finale. apō Auicen. vero. r. finale. Step. vō
in synonimis ptelea inqt ē derdarū ara. ⁊ arbor cimicū ⁊c.
grece ē vlmus. nā ptelea grece ē vlm⁹: ⁊ ita ē apō Dya.
Dis ara. est iuncus.
Disulota exponit Cassius felix difficulter i cicatricē venien-
tia. ⁊ est grecum.
Discola. g. difficilia Cassius felix ca. de metromania.
Dissoros. g. difficilis. Discritos. g. difficile terminabilis.
Dysinteria grecū est exulceratio intestinorum.
Disnia. g. difficultas respirandi. ortomia vō si qdē recto scēn-
te iacentes prefocant̄ egroti ⁊c. Cas. felix ca. de asmate. Itē
supra ca. de asmate dispnia dicit grecus.
Dispathia Demoste. ca. de regimine sanitatis oculorū vali-
da sustinendi virtus. Distētoria vr⁹ Dya. ca. ō altea.
Disterapeutos. g. difficile curabilis.
Ditanos ƀz Pli. vocauerūt qdā agreste pulegium.
Diuretica. g. vrinam p̄uocantia.
Dochaum ara. fumus. Dochon. ara. milium.
Dochion qdam ordeum vocant supra in crites.
lib.25. Dodechateon plāta septē folia hn̄s sil'ia lactuce radice lu
cap.4. Dolin ara. ƀz Albaui vocat̄ miliū. sz in li. de)(tea ⁊c. Pli.
in pn°. doctrina ara. dochon dicitur.
Domomarea greci iusquiamū ⁊ milimadrū dicunt.
lib.16. Donai ƀm Pli. ē q̄dā spēs carui q̄ nō nisi i aq̄ticis nascit̄.
cap.37. Dora vel dorati arabice exponūt qdā q̄ est mellica qd vr̄ p
in me°. Almanso. li. iij. capitu. de granis q post ca. de milio ⁊ pani-
⁊ li.32. co scribit sermonē de dora. vez apō Sera. ca. ō panico ex-
cap.6. ponit̄ q̄ est panicū. Joan. vō Sera. ca. ō. disinteria loquēs
in fi. de sorbitiōib⁹ eis aptis vr̄ velle q̄ sit miliū. Ista tn̄ grana
satis ꝯueniūt in opationib⁹. q̄re p quocūq̧ accipiat̄ nō ē
periculū. qn̄ tn̄ expedit vti magis stipticis mellica aptior
est in li. de doc. ara. cathine est melica.
Dorcas. g. capriolus ibex.
Dorignū qd alij cacabuz dicūt. Dya. folia hz in colore sil'ia
oliue sed paulo longiora ⁊ aspera. florem album. semen ve-
lut orobi varium in folliculis suis ⁊c.
Doronicū nomē grecū est. arabes vō doronigi dn̄t. ē radicu
la p̄ua saporis dulci sil'is calamo arōatico i colore ⁊ figura
Dosis. g. datio. donum datum tributio.
Dotanum Pau. ca. de frenesi.
Dracomata ƀz Alexan. p̄prio ca. est asperitas palpebrarū.
verum Oriba. pinguedinem palpebrarum dicit. sed traco-
ma est asperitas de quo infra in tra.
Dragōtea Dya. siue vt alij asclepias siue vt latini l' colubria
vipina folia hz eder̄ sil'ia sz maiora ⁊ varia seu macl'ata ma
culis albis virga ei⁹ vel hasta duobus cubitis longa ⁊ ipsa
varia similis serpenti liuores. i. maculas purpureas hn̄s so
lidas ⁊ vt digit⁹ in q̄ semen ē sil'e botruo p̄mo colore viride
post maturitatē vō ē coloris croceí ⁊ est gustu mordax. ra-
dix in rotūditate bulbi sil'is haro cū corio tenui. nascit̄ vm-
brosis locis ⁊ ortosis ⁊c. arabice vocat̄ luf. a qbusdā vocat̄
serpentaria maior. iarus vō minor. Pli. de iaro quē vocāt lib.24.
haron vt Dya. idem ⁊ de hac est inquit haron de qua iter cap.16.
bulbos diximus magne est cū dracuntio litis haron. qdaz in pn°.
eni esse dixerūt eādē glautias satu discreuit dracuntiū sil-
uestrē p̄nūciando. aliq radicē haron appellauere. caulem
vō dracontiū in totū aliū si mō hic est qui vocat̄ apō nos
dracunculus. nāq̧ haron radicē nigrā in latitudie rotūdā
habet multo maiorē: ⁊ qua manus impleat̄. dracon culus
subrutilā ⁊ draconis cōuoluti mō. vn̄ ei nomē est. Quin ⁊
ipsi greci imensam posuere drīaz semē dracōculi feruens
mordaxq̧ ⁊c. ⁊ infra. id aūt qd greci dracōtiū vocāt tripli-
ci effigie demōstratū ē mihi folijs bete non sine tirso flore
purpureo hoc ē sil'e haro. alij radice lōga veluti signata ar
ticulosaq̧ mōstrauere trib⁹ cauliculis diro. tertia demon-
stratio fuit folio maiore q̄z corn⁹ radice arūdinea totidem
vt affirmabant geniculate nodis quot haberet ānos toti-
dem esse folia ⁊c. Step. draction lusfrabene.
Draco greci dracon trifon dicunt.
Dragagantum gūmi notū. sz apō Dya. ⁊ Alex. tragagātū vō
Dragantū vō vitriolū qd zegi ara. vocat̄.)(cat̄ ĩfra in. t.
Draganū ē plāta q̄ a Dya. tragas vocat̄ ō q̄ ĩfra in tra.
Dragma ē nomē ponderis sumptū a moneta argētea q̄ ho-
die ara. daren vocat̄: ⁊ ponderat nonā ptē vncie. ⁊ sic acci-
piebat̄ antiquitus: ⁊ illa ē vera dragma. moderni vō octa-
uam partem vncie pro dragma accipiunt.
Dragma. g. māipulus vel fasciculus vt feni spiax ⁊ hō. Itē
moneta q̄dā obolus sic exponit̄ in li. de doctrina greca.
Dragma apud Demoste. medium capitis vocatur.
Drami Ste. est simile carui frigidū dormitatiuum.
Drefrenō Pli. herba est cauliculis tenuib⁹ cubitalib⁹ circū- lib.27.
datis vtriq̧ folijs policarij amplitudine q̄lia oximirsines cap.9.
sed candidiorib⁹ molliorib⁹sq̧ flore cādido sambuci edūt p⁹ pn°.
cauliculos decoctos. semine vō p pipere vtunt̄ ⁊c.
Drimia. g. i. acredo vel acuitas. vn̄ drimios icores ĩ q̄rto re-
giminis acutor̄. ypo. i. nacutos hūores ⁊ acres. inde.
Drimifagia. g. acuta cibaria vt Alex. pluribus locis.
Drimis grece acer.
Driofagus ƀm Dy. ca. ō drisberot ē spēs q̄rc⁹. qdā cerrū di-
Driobalanos. g. glans.)(xerunt.
Driobetade. g. tuscis hūida ƀm Cassium felicem.
Driō ƀz Dya. vocat̄ a qbusdā strignū manicō de q̄ ĩfra spēs
Drioperistri dr̄ polipodiū maxie qd i q̄rcu nascit̄ (solatri.
vt in libro ātiquo de simplici medicia. ⁊ Hal. ad Paternia
nū drioperistri iquit est filix que i arbore crescit q̄rc⁹ quā
greci noadyoi vocant ⁊c. meli⁹ tn̄ driopteris vt infra.
Driopteris Pli. filicis sil'is in arborib⁹ nascit̄ tenui foliorūz lib.27.
subdulciū icisura radice irsuta ⁊c. hoc nomē vr̄ cōpositū ex cap.9.
drio qd ē q̄rc⁹ ⁊ pteris qd ē filix. driopis scripsit Ste. ⁊c. circa
Dris. g. q̄rcus accipit̄ p fago ylice orno pino tādē p oi arbo- pn°.
re glandifera. disberot ƀm. D. est proprie quercus
Driusiria apō Pli. ē sumach. ⁊ ē dictu q̄rcus sirsa. alr ros si-
Dropax infra in sinapismum.)(riacū dr̄.
Drupas Pli. sic vocam⁹ olinas bone etatis ad ꝯdienduz. s.
icipiēte bacca crescere. greci vō drupeditas petas vocāt. lib.12.
Dubellati ara. apa cū iā collectionē fecerit saniē faciēs de q̄ cap.28.
magis speratur q̄ fiat vlcus q̄z resoluatur. lib.15.
Dubene arabice musca. cap.p.
Ductamim ara. diptanium a greco corruptum. in fi.
Dulla ara. mello magn⁹ viridis.
Dulkara ara. caprificus.
Dulb ara. platan⁹ arbor: vt pz per ꝯcordiā. A. ca. ei⁹ cū Dya.
ca. de platano ⁊ pfert velut nuces vt Jo. Sera. ca. de de-

tifrigys. Item in Dya.ara.platanos ē dulb. Itē Ste. pla-
Dulcor apō Dya. ꝛ i alys mltis libris)(tanus est dulbū.
antiqs repit̄ ē mustū coctū vsqꝫ ad tertiā partem sui qō
sapa triplicatum ꝛ carenū dr̄ ꝛ defrictū vinum apud. A.i
v.ca.de coriandro cum dulcorc.i.passo.
Duraz ara.turtur auis.sed in arabico scribit̄ duragi ꝛ voca
tur etiam byeman.
Dusarū dixit Ste.i synonimis.ꝑ dausir qō ē auena.
Dubum bebelesamū idem scripsit pro opobalsamo.

E Litteram hn̄t greci vt nos q̄ sem-
per breuis est. ꝛ cū hoc
hn̄t diphthongū que ex ꝯpositiōe.a.ꝛ.i fit
quā.e.semꝑ sonare faciūt. hn̄t ēt lr̄az voca
tam eta. ꝛ e.longū dicit. vex moderni gre-
ci ipsa nūq̄ꝫ nisi.i.sonare faciūt. Arabes vō
he hn̄t cū aspiratiōe ꝓferentes in imo pectoris q̄uis: vt
dictū ē supra eoꝝ.a.aliqn̄ sonū lr̄e.e.sine aspiratiōe scipit.
Ebbereni Haliabas in.y.pratice ca.de medicinis vomicis
est granū ben de quo supra ꝛ infra.
Ebenars apud Halia.videtur camellus.
Eben⁹ siue eban⁹ lignū c⁹ iteri⁹ nigrū solidū, pulchrū aptū
ocularib⁹ medicis ꝛ ē nomē grecū.ara.vō vocat̄ abnus.
Ebulus.g.cameactis.i.ifima actis ꝛ actis ē sambuc⁹ vt su-
pra Dya.actis duo sunt genera.vnū arborosum ꝛc̄.ꝛ d̄scri
bit sambucū. ꝛ ifra alterū gen⁹ est qō cameactis dr̄ a mul-
tis vero iosacti vocat̄ ꝛc̄. ꝛ describit ebulū supra in actis.
Ebur ē dens elephantis idē eburne⁹.a.um.aptū ē medicie
in multis ꝯfectionib⁹ igrediens.ara.vocat̄ baagi.
Echeon apud Pli.vocat̄ medicamē ad visum qō fit ex cine
re vipere viue cinerate ꝛ melle ꝛ succo feniculi.
Echidna.g.vipera que ꝛ offis.
lib.3z. Echidris.g.ꝺm Pli.est spēs serpentis in aqs degentis.
Echinos.g.ericius.alius terren⁹ ali⁹ marinus.
cap.4. Echinus dr̄ a Pli. vocari piscis qdā qui cuz naui adheserit
in fi. ipsam imobilē reddit cuius formaz ꝺm diuersas opiniōes
lib.9. adducit.sed non est ericius.
cap.25. Echinū ꝺm li.antiquū de simplici medicina dr̄ spia alba et
& li.3z. puto sic dici eo ꝙ capitellū hꝫ silē eritio marino ꝺꝫ Dya.
cap.p. Echisa Pli.hoc pseudo ancusa dr̄ languinosior q̄ꝫ ancusa et
lib.zz. min⁹ pinguis tenuiorib⁹ folys ꝛ languidiorib⁹.radix oleū
cap.zo. non fundit rubentē succum: ꝛ ab hoc ancusa discernit̄ ꝛc̄.
in fi. scitum est supra ꝙ ancusa est lactuca asini.
Ectacos Pli.in sicilia tantū nascit̄ in terra serpunt caules
lib.zi. eius e radice emissi lato folio ꝛ spinoso caules vocant ca-
cap.16. ctos nec fastidiunt in cibos veteratosq̄ꝫ vnum caulem re-
in me°. ctum habens quā vocant cautem ꝛc̄.
Ectropion.g.Demoste.est inquit reflexio inferioris palpe-
bre ad exteriora propendens nec oculum solito velamine
contegens ꝛc̄.Cor.idem.
lib.16. Edera apō Dya. vocat̄ ciseos.sed grecus kisos dic̄. Pli.ede-
cap.35. ra spēs hꝫ tres. Candida Nigra ꝛ Elix. ꝛ he in spēs alias
diuidunt̄.nā alia tm̄ fructu candida.alia ꝛ folio. fructum
vō candidū ferentiū alys densus acinus ꝛ grandior race-
mus in orbē circūacti qui vocant̄ corimbi.alys minor aci
nus sparsiorq̄ꝫ racem⁹ silr̄ mō in nigra.alicui semē nigruz.
alicui croceū.ex his min⁹ nigra folia hn̄tē qdā nysiā.aly
bachichaz vocant maximis exiūtib⁹ iter nigras corimbis
qdā vero apud grecos duo genera h⁹ faciūt a colore acino
rum dicta.s.erithranū ꝛ crisocarpū. Plurimas āt hꝫ d̄rias
elix.qm̄ folio maxie distat parua sunt ꝛ angulosa cōtinua-
taq̄ꝫ cū reliquoꝝ generū simplicia sint.distat ꝛ longitudie
internodioꝝ:ꝓcipue tm̄ in sterilitate qm̄ fructū nō gignit.
Et elicis plura gn̄a sunt.s.tria herbatia ac virens que pli-
ma est.altera candido folio. Tertia versicolos que tracia
vocat̄. ꝛ hec hꝫ tenuiora folia ꝛ in ordie digesta d̄esioraq̄ꝫ
in alio genere diuisa oīa ꝛ versicoloris.alia tenuiorib⁹ fo-
lys ꝛ silr̄ ordinatis d̄esioribusq̄ꝫ.altera neglecta hec oia.
maiora quoqꝫ ac minora sunt folia maculaꝝ que habitu
distant. ꝛ in candidis alia sunt candidiora.adolescit in lon
gitudie maxie herbacea.arbores aūt necat cādida oēmq̄ꝫ
succū auferēdo tāta crassitudie auget̄ vt ipsa arbor fiat ꝛc̄.
ꝛ infra.ē ꝛ rigens edera q̄ sine āminiculo stat sola oiumq̄ꝫ
generū ob id vocata cissos.ediuerso nūq̄ꝫ nisi humi repēs
camecisos ꝛc̄.ꝺm Albaui edera vocat̄ ara.assam.sed in li.
de doctrina ara.scribit̄ thalibech ꝛ supra in ciseos lege su-
pra in barba yrcina.
Edinorda dr̄ a quibusdā intuba vt ꝛ infra in intuba.
Edyosimon.g.apud Dya.est menta.in libro vō de doctria
greca ediosmos scribit̄. Ste.idiosmon scripsit.
Edipnoa.g.spirantia odorem.
Efedra Pli.ab alys marbasis vocata nascit̄ ventoso fere lib.26.
tractu scandens arborē: ꝛ ex ramis ꝓpendens folio nullo cap.7.
cyrris nūerosa q sunt vt iūci geniculati radice pallida ꝛc̄. circa.
Effelide.g.macule q̄ fiūt in vultibus mulierū ex sole vl̄ ab in ediuz.
orsu.Cas.fe. Itē Dy.ca.d̄ lothos ꝛ d̄ amigdal̄. Itē Cor.cel.
Effemon est apud Dya.quidam bulbus quem vocant cel-
tico aut coltico supra de ipso ꝛc̄.
Effemoron Dya.quā multi yrin agreste dicūt folia ꝛ hastā
silia lilio hꝫ sꝫ tenera flores albos ꝛ minores ꝛ semē mol-
le.radix est ei grossa ꝛ digito vno tm̄ lōga ꝛc̄. Pli. effeme-
ron folia hꝫ lily:sꝫ miora caulē parē florē ceruleū semē su-
peruacuū radicē vnā digitalē ꝛc̄ Effralte.g.icubus.
Efilis Pau.ca.de maculis faciei ē nomē vni⁹ ipsaꝝ.
Effimera febris que a Gal.in ep̄la ad Glauconē exponit̄ fe-
bris vni⁹ diei.nā effimeris.g.vni⁹ diei opatio.qō diariū vl̄
diurnū dicere possum⁹ vt effimeron cibus vni⁹ diei vl̄ ali
qd tale diariū.s.vni⁹ diei.vn̄ effimerides vocant ānalia q̄
dieti scribunt̄.s.acta cuiuslꝫ diei.affimirinos vō quotidia-
nus dr̄. ꝛ hec oia ab imera qō est dies veniunt.
Egelidā aquā vocat Corne.tepidā q̄si nō gelidam.
Eggi iterdū sed oggi qō est meli⁹ qō est apō Almāsorē ca.d̄
palisi in ꝯfectiōe anacardia ē acorus.vide in antidotario
diuisionū i eadē confectione.nam vbi in Almansore eggi
ibi ponit̄ acorus.sed oggi ara scribitur.
Egilopa vel egilops vt Pau.ꝓpō.ca.ē apa iter magnū an-
guluz oculi ꝛ nasuz.s.fistula q̄ anq̄ꝫ disrumpat̄ antilops vo
cat̄. ꝛ Demoste.antinops inqt est egilops.s.collectio circa
angulū maiorē oculi q̄ si hūorē tenuerit clausuz ꝓpō noie
antinops a plib⁹ vocat̄.si āt inflatiōe eūata digito ipressa
puo recedens reuertit̄ egilops a plurib⁹ vocat̄:sꝫ ātinops
a vicinitate oculi nomē accepit.egilops vō a silitudine ca-
prarū q̄ ꝺm angulos oculoꝝ nāles hr̄e vident̄ iflationes.
Egilops ꝺꝫ Dya.vocat̄ auena d̄ q̄ duo fac̄ ca. Unū qō icipit
Egilops herba iqt ē folia hn̄s silia triticeis folys sed mol-
liora ꝛ supi⁹ capitellū ē.semis ei⁹ grana sunt obrufa duo
vl̄ tria flos ē sic̄ capillus alb⁹ ꝛc̄.vocat̄ egilops a ꝓpetate:
quā hꝫ i egilopa oculoꝝ. Aliō vō capitulū icipit.auena si-
ue vt greci dicūt egilops: ꝛ ē vt supra i auena.credo tm̄ ex
ei⁹ d̄scriptiōe ꝙ sit poti⁹ agrestis.hāc vocat A deusir. S.
aegilops ē dusaꝝ ꝑ dausir scripsit ꝛ aegilops:qr sic i gre-
co diphthōgatū scribit̄ ꝑ ai q̄uis n̄ ꝓferat̄.a.i tali diphthō
Egozeron ꝺm Dya.vocāt qdā farinā fenugreci.)(go.
Egregorsis.g.vigilia. Ekkausis.g.ardor.ekkaūa icēdiū.
Ekkopis.g.defectus. Ekletus.g.elattuarium.
Eklysis.g.dissolutio. Eklipsis vero defectus.
Ekkopis defectus etiam. Ekptyo.g.expuo.
Ekptysis.g.sanies.catafesis sanguis putredo.
Ekpiticos saniē faciens. Ekteticos.g.tabefactus.
Ekstasis sic scribitur.
Elacteriū Dya.succ⁹ ē cucumeris agrestis nō folioꝝ aut ra-

dicū:sed fruct⁹ tm̄ qui collect⁹ priusq̄ʒ in plenā maturita-
tem veniat icidit̄ ⁊ succ⁹ in vase fictili recipit̄ ⁊ supprimi-
tur vt nō solum hūoꝛ sed quicqd carnosum ē exprimatur
abiecto seie deinde delimpidat̄:⁊ qđ q̄si feculentum resi-
det:⁊ nō leuigat̄ in pastillos redigit̄ ⁊ siccat̄ ⁊c̄. Aly etiam
sunt modi operatiōis eius quos ipse scripsit ⁊ ēt Albucha
sis.xxxviij.de preparatione medicinarum.

Elacterium in vō exemplari sic est.el.su.est.cu.a. non.fo.aut
rad.eius sed fructus.sed maturi eligēdi sunt vt puncti pos
sint hūoꝛē emittere qui cucumeres collecti vna nocte di-
mittendi sunt ⁊ alia die cribꝛū supervas poni:in q̄ cucume
res supꝛadictos ponis singulos acu pungis ⁊ pāno expꝛes-
si excucantur ⁊ expꝛessi alio vase mittendi sunt.⁊ si electua
rium facere velis aqua missa iterū excucat̄ qui succus in
sole positus exiccatur maxime scđm q̄ est supꝛadictum:⁊
aqua ipsa siccanda ē vt qđ necessariū est resideat ⁊ i moꝛ
tario missuʒ siccandū est vnde ⁊ trocisci fiant ⁊ accipiunt
virtutem similem supꝛadictis.   Elaphos.g.ceruus.

Elafoboscos Dya.herba est quā aly elafon dicūt.latini cer-
uiocellū.i.ceruariā virgam hʒ feniculo aut rosmarino si-
milē:quevirga nodis ē plena folia duob⁹ digitis lata ⁊ ob-
longa sicut terebinthi aspera ⁊ fragilia.virga predicta ex
se multos ramulos emittit:in quibus capitella sunt aneti
similia.radix est illi duobus digitis longa ⁊ lata ⁊ alba et
odoꝛata apta escis.virga predicta a mltis cōiter sic vocat̄:
eo q̄ dicit̄ ipsam herbā a ceruis comedi:⁊ sic coꝛnua depo
nunt.Pli.ferulaceū est geniculatū digiti grossitudie semi
lib.zz. cap.zz. cōpib⁹ ōpēdētib⁹ filis effigies:⁊ ñ amarl folys oleastri ⁊c̄.

Elatiū apđ Dya.ca.de palma sic vocat semē qđdā qđ circa
arboꝛē palmarū nascit̄ alibi eleteriū reperitur.

Elatinus Dya.folia hʒ silīa elixine.sed minoꝛa ⁊ rotunda ⁊
aspera hastas tenues duobus palmis longas.v. aut.vi. ex
vna radice hñs folys plenas gustu stipticas. nascit̄ locis
cultis ⁊ in agris ⁊c̄.Pli.folia hʒ cassie pusila pilosa rotun-
lib.27. da semipedalibus ramulis quinis seminisue a radice stati
cap.9. foliosis.nascitur in segetibus acerba gustu.

Elatis Paulus capitu.de paralisi exegiro ⁊ elatis acopum.

Elbeolum apud Haliabatem ca. de medella scrofularum
in fine est butirum.

Elbue exponit̄ ab Aui.q̄ est vimbue.sed in arabico est scri
ptum chibane ⁊ ipsum est heilbane ⁊ est spēs cardamomi
dic̄.n.ibi q̄ ē subtilioꝛ q̄ʒ cacula qđ ē cardamomū visuale.

Elcalimbat aliq̄ñ iuenio ⁊ est terbentina coꝛrupte scriptū.

Elcismatos.g.Pau.capitu.de ruptura inguinū inueni in an
tiquissimo libꝛo alkimie de greco tractura auri que.g.elcis
ma dr̄. Itē in eodē libꝛo alibi elcismatis.i.molibdine. sed
de molibdina infra in mo. Itē in antiquis synonimis repe
lib.33. ry elcisma.i.plumbum vstum.Pli.scoꝛiam in argento vo
cap.6. cant greci elcisma.

circa me Elkismos.g.tractio ductio infra in helcisma.

diū. Elea.g.oliua eleon oleum.

Eleas dꝛachi i li.g titulat̄.H.ad Paternia.gūmi oliuaꝝ.

Elleboꝛus hʒ spēs duas albus ⁊ niger.Sed albus f̄ʒ Dya.
est planta hʒ folia silīa plantaginis vel bete siluestris:sed
minoꝛa ⁊ plus ad nigredinē ⁊ rubedinē declinantia virgā
duoꝝ palmoꝝ rugosam cito putrescentē hʒ radiculas sub
tiles multas egrediētes ab vna radice oblonga.nascit̄ lo-
cis montuosis.tp̄e messis effodi dʒ.Sed niger qui poliri-
zon dr̄ aut melāpodion:eo q̄ Melampus qdā filias suas
curauit eo a mania.folia hʒ silīa platano viridia sed mioꝛa
sicut folia affodili ⁊ diuisa pluribus locis q̄ʒ folia platani
⁊ nigrioꝛa ⁊ aspera virgā breuē floꝛē albū ad purpureita-
tē tendentē.in sūmitate hʒ velut racemū in quo ē semen
silē cartamo.hʒ multas radiculas nigras egredientes ab
vna radice velut cepe radicule.nascit̄ locis siccis ⁊ asperis
agrestib⁹ nemoꝛosis.iste radicule in vsu sunt ⁊c̄.

Elleboꝛus veratrū dicebatur antiquitus vt Macer ca. de
obstructio.⁊ Persi⁹ pꝛima satyra.grecus eleboꝛon dic̄.ex-
ponitur in li.de doc.gre.i.veratrum vel verucaria.

Elleboꝛitis f̄m Dya.vocat̄ a quibusdā centaurea minoꝛ.

Elecoꝝ apđ.Dya.vocatur a quibusdā lapis lincis.

Electrū succinū ⁊ karabe vel vt qdā kekabꝛe idē qđ electrū
⁊ succinū sunt idē habem⁹ ab Alex.ca.de disinteria troci-
scos dialectro. Iteʒ Seruius super bucolicon Virgily in
egloga.Pastoꝛū musam.dicit q̄ electrū est succinū. Item
Cassius felix trociscos de succino ⁊ est electruʒ ⁊ describit
trociscos de karabe.est aūt gūmi arboꝛis dicte a Dya.agy
ros.⁊ est species populi arboꝛis:vt patet in illo capi. Agy-
ros.Unū aliud facit capl̄m de populo diuerse spēi ab illo
sicut ēt Aui.duo facit capitu.de aurū.sed in arabico ē bat
ur que capitula idē sunt cū his Dya.Qđ auteʒ.Dya. dixit
agyros Aui.dixit q̄ est haur romanū.in alio aūt ca.dixit
q̄ gūmi illius arboꝛis q̄ dr̄ haur romana dr̄ karabe Dya.
ca.de agyros circa finē aliqui pꝛibent eius arboꝛis lachꝛy-
mū in rodanū distillatū ⁊ coagulatū succinū facere.i.kara
be.Ouidius tamē libꝛo.ij.Metamoꝛfoseon in eridanum
electrū ex populis manare dixit.sed.P.post longā impꝛo Plinius
bationē fabularū Ouidy ⁊ alioꝝ certū ē inquit electrum lib. 37.
gigni in insulis septētriōalis oceani ⁊ a germanis appellari ca.2.⁊.3.
glessum.itaq̄ʒ ⁊ a nostris vnā isulaꝝ ob id glessariā appel in p̄n°.
latā germanico Cesare ibi classibus rem gerente astrauiā
a barbaris dictā.nascit̄ āt defluēte medulla pinei gn̄is ar
boꝛib⁹ vt gūmi sincera r̄sina pinis erupit hūoꝛis abūdātia
densat̄ rigoꝛe vel tp̄e.cū vō itumescens estus rapuit ex isu
lis crete in littoꝛa expellit̄ ita volubile vt pendere videat̄
atq̄ʒ considere in vado qđ arboꝛis succū esse ēt pꝛisci no-
stri credidere ob idē succinū appellantes.pinee āt arboꝛis
esse iudicio est pineus in attritu odoꝛ ⁊ q̄ accensum tede
modo ac nidoꝛe flagret.infra nasci ēt in india certū ē.Ar-
chelaus qui regnauit in capadocia illinc pineo coꝛtice ihe-
rente tradit aduehi.⁊ paꝝ infra.distillare argumēto sunt
quedā intus translucentia vt foꝛmice aut culices ⁊ lacer-
tas adherentes in eo non est dubiū ⁊ iclusas durescēte ⁊c̄.
⁊ infra ceterū attritu digitoꝝ accepta vi caloꝛis attrahūt
ad se paleas ⁊ folia arida vt leuia sint vt magnes lapis fer
rum ⁊c̄.de his iterum infra in haur ⁊ in karabe.

Electrum etiam vocabatur aurum cuius quinta pars ē ar- Plinius
gentum vt supꝛa in aurum. lib.33.

Elephas quem aliqui canium dicunt f̄m Dya.potus ē qui cap.4.
ex infuso oꝛdeo conficitur. vsus fi.

Elephion f̄m Dyasco.dicitur species tertia semperuiue que
ayzon dicitur supꝛa in.a.

Eleniū idest enula Dya.multi simphitū vocant.aly batum
aly flomū falso supple.Latini aūt enulā vocant. folia hʒ
flomo similia angusta ⁊ mollia ⁊ oblonga non crescētia in
altū:sed super terrā late expandunt̄.radix ē illi ingens et
odoꝛabilis ⁊ ruffa ⁊ viscida gustu nō suauis.frutex est illi
similis lilio aut haro.tirsum hʒ albū in cui⁹ sūmitate flos
est aurosus montuosis ⁊ vmbꝛosis nascit̄ locis ⁊ hūidis
⁊ in oꝛtis ⁊c̄. Infra cracebas etiā pꝛhibet egyptū.habetur
alterū elenium qđ hʒ virgas longitudinis vnius cubiti su-
per terrā poꝛrectas heripillo similes folia vt lenticula:sʒ
plura ⁊ longioꝛa circa eadē virgulta radices sunt illi mio-
res ⁊ viridioꝛes in soliditate digiti minoꝛis q̄ruʒ superioꝛ
pars grossioꝛ est ad imum deducta in tenuitate cum coꝛio
nigro nascitur in maritimis ⁊ in siccioꝛib⁹ locis ⁊c̄. hec f̄ʒ
Ma. vulgo elna vocabat̄.P.vō iulā vocat.grecus āt ely lib.19.
mon dic̄.Elodes.g.species saniei infra in hydros:⁊ ē silis cap.5.
oleo ⁊ ob hoc sic dicta. vsus fi.

Eleomeli qđ Auicēna vocat aumeli supꝛa in au.

Eleon Ste.est oleū arabice zeiatū ꝓ zaiatū.ide elitinū.i. ga-
feci kikinuz karue kikinum kantami kindion quod fit ex
semine minoris mezerion tilinum.
Elebe.i.fenugreci.
Elepium in pratica greca simili Almansori.ca. ð ydropisi ex
ɔcordia eiꝰ cū Almāsore ē mezerion ð q̊ supra in camelea.
Elesiz.Ste.elerisiz paternia herba zuzegi.i.vitri.Ori.elesiz
qð ꝛ ꝑdition vl' vitrago dr̄ ē pitaria.ꝛ alibi elexem repery.
Electi Stepha.iaferri sed puto ghafeti idest eupatory.
lib.20. Elia ſm Plini.secunda species brasice vt supra in brasica.
cap.9. Elicinū qð i petris nascit̄ Ori.itra ifrantia mediocriter pōit
in p̄nᵒ. Elicon vitis Pau.ca.ð emoptoica sūmitates vl' caprioli vitis
Elicrisi Pau.ca.de sanguine cū vrina ad coagulatū ingt san
guinē in vesica de apozima artimisie bibere ꝛ elicrisi ꝛ co
lib.21. nize ꝛc̄.Pli.elicrisiū aly crisantū vocant ramulos hꝫ can-
cap.25. didos folia subalbida abrotano silia ad solis repercussum
auree lucis in orbē veluti cornibꝰ dcpēdētibꝰ q nunq̄ꝫ mar
cescunt.nascit̄ in fructetis ꝛc̄. ꝛ inter eiꝰ virtutes ingt san-
guinem concretū ventris ac vesice absumit cuz mulseo.
Elidrium Alexan.ca.ad aureos capillos faciendos putat̄ ꝙ
sit electrum ꝛ ab alys vernix que proximam hꝫ v̄tutez.
Elifonon apud Dya.spēs aconiti q̄ apud Auicen . iterfector
lupi vocat̄ vt supra in.a.
Eligmata vl' eligmatia medicie seu potiōes cal'e Theo.ca.ð
Elilissfacus grece ē saluia.Dya.elilissfacus aut lilis)(asmate.
facus aut fagnon fructex est oblonga multas virgas habēs
quadratas ꝛ albas.folia silia folys cotony sed oblōga ꝛ te
nuiora ꝛ aspera ꝛ albidiora ꝛ odorata ꝛ subrugosa.semen ē
ei super virgas sil'es ormino agresti.nascitur locis aspri-
mis ꝛ cetera.arabs imitando grecū dicit elifatos.al'r tñ vo
cat ꝓpa lingua.s.alsamuet vt i libro ð doctrina arabica.
Elima.g.vnguentum liber de doctrina gre.legunt tñ ilima.
Elyma vero per.y.ꝛ vnum.m.panicus ꝛc̄.
Elimaticum mel apud Dyascori . capitu . de melle idem est
quod atticum supra in.a.
Elios.g.sol.sed ylios profertur.
Elioscopos gre.apud Dyasco.species quarta titimalli inquit
elioscopos folia hꝫ andragne.i.portulace similia sꝫ tenuio-
ra ꝛ obrotunda ꝛ astas duorum palmorum longas tenues
ꝛ ruffas cuius succus albus capitella sunt ei multa silia ane
to flore plena.semen est ei circa folia quod ad cursum solis
conuertitur vnde nomen accepit.nascit̄ circa ripas ꝛ circa
ciuitates vel in edificys ꝛc̄.
Elios asparagus Pau.ca.de frigida epis distēparantia . Itē
Alexan.eliosꝑgus sūt sūmitates spargi q̄ comedūtur . huiꝰ
nominis imitatione dicunt arabes alium.
Eliotropia gre.est dictu soli ɔuersa ab elios qð ē sol.ꝛ tropos
ɔuersio.hoc nomē m'tis plātis attributū ē:eo ꝙ plures flo
res suos ad solē semꝑ vertāt.gdā.n.pentadactilū sic voca-
uerunt gdā cicoriā ꝛ aly alias.Dya.vo ð eliotropio duo fac
ca.ð p̄mo sic.eliotropiuz maiꝰ m'ti scorpioron dicūt:eo ꝙ
flores sil'es sint figure scorpy.eliotropion vo iō nomen ac-
cepit ꝙ cursuz solis semꝑ respiciat . folia hꝫ ozomo silia sꝫ
aspiora ꝛ nigriora.hastas ex vna radice sex aut quinqꝫ ra-
mis quāplurimis i qbꝰ flores sūt colorl albi ꝛ subpurpurei
ꝛ subcurui sic̄ cauda scorpy.radix eius inutilis ꝛ tenuis est.
nascit̄ locis asperis ꝛc̄.Eliotropiū minꝰ locis nascit̄ cultis
ꝛ i pratis ꝛ ē sil'is supradicte.semē vo rotūdū hꝫ ꝛ pēdēs ꝛc̄.
liber antiquꝰ ð simplici medicia m'ti elyotropiū verucariā
dicūt:eo ꝙ verucas extiguat ꝛc̄.hec apð nos ydiomate.nr̄o
lib.22. herba rabiosa ꝛ verucaria vocat̄ . Plini . eliotropiū cū sole
cap.21. circuz agens ēt nubilo die tātū sideris amore est noctu ve-
lut desiderio ɔtrahit ceruleū florē.gña eiꝰ duo tricocū elio
stropiū hoc alterius quāquā vtrūqꝫ semipedalē altitudi-
nē nō excedat ab vna radice ramosuz semen i foliculo mes-
sibus colligit̄.nascit̄ vo nō nisi i pingui solo cultoqꝫ maxi-
me.tricocū vbiqꝫ ꝛc̄.ꝛ infra.illud genꝰ qð tricocū appella-
mus ꝛ alio nomine scorpiuron vocat̄ folys nō solū minori
bus sꝫ ēt i terrā virgētibꝰ.semē est ei effigie scorpionis cau-
de q̄re ꝛ nomē ꝛc̄.Ste.i synōimis ylyotropiū pꝰ grecū scri
bit ꝛ exposuit ꝑ ara.hebeneb elacrab ꝛ ē dictu cauda scor-
Elitis apð Dya.vocat̄ melior spēs squāme eris.)(pionis.
Elix ſꝫ Dyascor.est tertia species edere quas ipe scribit.
Elixatura apud Pau.ca.de egritudinibꝰ mamillaꝝ ꝓ sapa
accipit̄:ꝛ sic dꝫ accipi qñ sine determinatione repitur.
Elkos.g.vlcus elkosis vlceratio elkea vlcera.
Elmithes.g.lumbrici rotundi.
Elmigx lumbricus ꝛc̄.
Elna ſm Macrum enula vulgo.
Elobotron Pli.ypoquistis a quibusdā dicitur malo grana- lib.26.
to immaturo similis ex quo ypoquistidos fit similis balau cap.8.
stio vt in loco suo ostenditur. pꝰp̄nᵐ.
Elon Pli.est species sambuci siluestris vt ifra i sambuco. lib.24.
Elosim paritaria Pli.herba vitri. cap.8.
Elpis Dya.multi scoriam argenti vocant. lib.22.
Elsinis vel elsinen herba Pau . capi. de dyabete vide an sit cap.17.
alsinē que est paritaria. ꝛ lib.27.
Eltica virtus grece attractiua Alexander capi . de ciliaca ex cap.4.
debilitate epatis. Item Ori.idem capitulo de sinancia. in meᵒ.
Elumaria ſm Dyascoridē vocatur latine species illa strigni
que ypnoticus.i.dormitatiuus dicitur.
Elumos durchia Ste.est dochō.i.milium.
Elus gre.tunice oculi exitꝰ ab vlcere q̄ clauus dr̄ supra i cla.
Ema grece sanguis.)(ꝛ infra i protosis.
Emathytes sanguineus lapis cuiꝰ tritura ꝛ ɔfricatura sangui
nis colorē representat que fluxui cuiqꝫ sanguinis apta est a
quocūqꝫ horum nomen accepisse potest.
Emagogū sanguis eductiuū Gal.i li.ð v̄tutibꝰ naturalibꝰ.
Ematheisia grece sanguinis effusio ꝛc̄.
Emasuz scripsit Ste . pro pruno.exposuit eni mgrecū coci-
mella ꝛ dixit emasum.sed arabs dic̄ agnes.
Ematica vl' ematita dissēteria i q̄ solū sanguis emittit̄ Pau.
Embasmata Alexā.ca.de medicis ad fridū stōz.itē ð reuma
tismo vētris sc̄ iunctiōes seu salsamēta i qbꝰ morselli itigūt̄
Embasma Mulsio capitu.de retentione menstruorum i fi-
ne vt si que dicta sunt purgationem minus reitegrauerūt
oleis embasmeis faciemus ꝛc̄.
Emblici ꝛ bellirici apud arabes īter mirabolanos nō cōpu
tantur.ꝛ ideo vides ꝙ diuersa facit capi.Auic.ꝛ Ser.ꝛ aly
q̄ꝫuis sil'is sint operationis . amblegi arabice dicuntur.
Embroca grece īfusio quam nos fomentum dicimus īfusio
aspersio embrochi.
Embuba arabice suctoriū.s.cannula q̄ sugit̄ aq̄ vl' alið liqui
dū qð cadit i aurem vt Aui.tertio ca.de aqua i aurem.
Emedia stupor dētiū ex esu pōticoꝝ ꝓueniēs vl' ipotētia co
medēdi ꝑꝑ dentiū stuporē.Dy.ca.ð portulaca.aly emodia
Emera vel imira grece aurora dies ꝛc̄.)(ꝛ est grecum.
Emerocales Dya.aut emerocapleton folia hꝫ ꝛ hastā sil'em
lilio.initio cū se ceperit aperire tūc flores lily ostendit : sed
postquā floruerit viridem colorem facit ꝛ bonum odora-
tum.radix eiꝰ bulbo sil'is est ꝛ paulo maior.
Emeros notaui grece ortense olus ꝛc̄.
Emeruche i quinto Aui.descriptione trociscoꝝ andarachu-
ron est alacuē alba de qua supra i achauē.
Emeros grece vomitus nausea.
Emfima grece apð Pau.est grauitas tumida palpebrarum.
Emfraxis dicit grecus per.m.ꝛ.x. opilatio ꝛ occlusio pori.
Emicranea est dolor medie partis capitis.
Emina dicta eo ꝙ sit sextary medietas.cōtinet autez ciatos
nouem vt habetur ex textu Alex.ca. de dissenteria ð lacte

dando.tēptemus ingt ī p̄ris lac dare q̄ntuȝ tres pñt eē ciati calefactū ⁊c.⁊ ifra.⁊ iteꝝ alterū tantū dabis.aliqb⁹ ât ⁊ tertium damus vt itegra impleatur emia ⁊c.est aūt ſ̄ȝ Jsidorum mēsura liqdoꝝ appendēs libram vnā.emina v̄o ſ̄m
ii530 Aui.⁊ Jo.Sera.est ponderās vndecim millia ⁊ quingēta ⁊ tringinta grana ordei ſ̄m q̄ magister Campanus reduxit pondera que ponunt hi duo ad grana.⁊ ipsa est sextaria.xl. sed emina romana ē vnciaꝝ.xx.⁊ italica ⁊ egyptiaca ē.xvi. vnciarum.sextarium est vigesima pars libre ⁊c.

Emionitis aut splenion vocauit Dya.folia hȝ silia dracōtee sed oblonga.radices multe sūt ei ⁊ tenues nec florē hȝ nec hastā nec semen.saxosis nascitur locis gustu stiptica ⁊c.

Emitriteus ē febris composita ex duabus febribus quaruȝ vna est tertiana.⁊ ymitriteus dicit grecus ab emi quod est semis ⁊ triteus tertiana.

Emiuggion grece semuncia.scribitur emiuggion sed non legiť sic.nā semp.g.littera añ aliud.g.transit in sonum.n.

Emixeston grece semisextarius liber de doctrina greca.

Emola aliqñ pro armel reperitur aliquando ermolar.

Emoptoicus gre.qui sanguinē expuit.emoptoiki emoptoici.

Emoptois sanguinis sputum.

Emorogia grece fluxus sanguinis.

Emoroydes egritudo ani a fluxu sanguinis illius loci.

Empetron Dya.aut facoides nasciť ī locis mōtuosis ⁊ maritimis gustu salsus ē radix eius amara ⁊c.

Empima grece saniei collectio i pectore.Cassius felix.empyma vel empuma dicunt greci collectiones siue apostemata occulta atq̄ visu carentia vel absconsa i altiorib⁹ visceruȝ partibus nata.nam greci eā catelipsiȝ vocāt ⁊c.

Empiotica.g.dnt que saniē nutrire valēt.idē ibidē.

Empirisma Alexander ca.de frenesi de cura ei⁹ ē fomētatio

Empyria.g.experientia prudētia exercitatio p̄itia ꝓuidētia.

Emplagia grece paralisis Pau.ca.de appolina ⁊ emplagia nō ɔtingit solū apud grecos q̄ vna res multis voceť nominib⁹.sȝ apō omnes linguas.nā ⁊ paralisis grecum est.

Emplastrū ymuasyon Alex.ca.de parotidibus.

Emplastrū ariobarzanū idem ibidem.

Emplastrū dyazimia.i.de fermento idē.Jteȝ in antidotario abēmesue.Jtem i pratica Democriti ⁊ est ibi origo.

Emplastrū dyasiricum Alexan.capi.de parotidibus.

Emplastrum dyamellilotum idem ibidem.

Emplastrum dyamenionis quod de cocleis conficitur ideȝ ca.de passionibus narium.

Empneumatosis grece ventositas inflatō ex vento.

Empneusis aspiratio sonus vocis inspiratio.

Empraticū vocat Pli.q̊ddā mecony gen⁹ infra in mecon.

lib.20. cap.19. Empsicon grece animal psichiania.

lib.27. cap.9. Empuris Pli.quā nr̄i calcifragā vocant nasciť in maritimis mōtibus i saxo quod propinquus mari fuerit salsa est.

Enanton Dya.folia hȝ pastinace silia flores albos habēs virgaȝ grossaȝ vni⁹ palmi.semē andrafraxis sile.radices maiores ⁊ capita maiora ⁊ rotunda.saxosis nascitur locis ⁊c.

Enantiū vel ynantiū qō meli⁹ dr̄ vt Dya.ꝓprio ca.igt:flos est vitis agrestis q̄ labrusca dr̄: q̄ cū iceperit florere colligendi sunt flores ipsi ⁊ siccādi ⁊ in testa reponendi.i siria ⁊ in cicilia melior nascitur ⁊ phenicia ⁊c. ab inos quod ē vinū grece ⁊ antos quod est flos melius inantū dr̄.Plinius
lib 12. cap.29. enantiū flos est vitis agrestis q̄ labrusca dr̄.Jtem alibi.oenantū vitis labrusce vua colligitur cū flore cū optime olet siccatur in vmbra sub strato linteo precipua ex paroponia secunda ab anthiochia atq̄ laodicea syrie tertia ex montibus medicis.hec vtilior medicine.quidam omnibus preferunt eaȝ que in Cypro nascitur.nam que i Affrica fit medicis tantum pertinet:vocaturq̄ massatis ⁊c.

Encatisma grece sessio sic vocamus decoctionē aliquam i qua sedetur propter egritudines renum intestinoꝝ vesice ani mr̄icis ⁊ ceteroꝝ membrorum inferiorum.Cassius felix ca.d̄ vesice causis sessiōes q̄s greci enkatismata vocāt a katime greco quod est sedeo.inde cathedra per .k. melius scribitur.i.sedile.

Encantis.g.Demo.ē caro superflua i āgulo maiore oculi corpulenta in pratica Pauli enchatisma scribitur.

Enkaraxis grece incisio caraxatio.

Enkauseos grece adustio.Cassius fe.

Enkel grece anguilla.

Enchema Cassius fel.sic vocant greci emplastra que recentibus ⁊ cruentis protinus imponuntur vulneribus:eo q̄ ex pinguibus medicaminibus constat sic dicuntur ⁊c.

Enchiatismo grece infusio aspersio reperitur in libris antiquis eqmatizate equimatismus.

Enchlisma gre.Cassi⁹ fe.ca.de dolore dētiū ifusio.ī naribus

Encolpismus gre.Cassi⁹ fe.ca.d̄ recadēte i matricē.iiectio in matrice.encolpizare medicamē i matricē inycere q̄si isinuare.i.sucuȝ immittere.nā colpos grece sinus encolpizo.

Enchrista greci vocant liqda que liniunť.Cor.cel.

Enchisa interdum pro anchusa inuenitur de qua supra.

Endeb vstum Ste.pro ere vsto scripsit.

Endiathecon vocant greci vlcus oculi longo tēpore tarduȝ suppositionib⁹ ac linimētis variatū vt aut nunq̄ i cicatricez veniat:aut ꝓpe si non resoluatur ad pristinam veniat magnitudinem ⁊c.Demo.

Endiuia nomen latinum est post grecū intuba.arabes etiā post grecuȝ hūdebe dicit.hanc dicunt esse domesticā ⁊ siluestrem ⁊ domesticā duas habere spēs.siluestrem v̄o Aui. vocat taraxacon imitando grecuȝ.qui dicit troxima qō seruatum fuit in tertio Almansoris vbi troxima scribitur apō Dya.seris vocatur que in species diuiditur vt ifra in se. grecus entibion scribit ⁊ indiuion legit.cicorion est species ei⁹ Stephanus kicorion hendeba ituba.idem infra i seris distingueť hec ſ̄m Dya.⁊ infra intuba.

Eneafilon Pli.longa folia nouena hȝ caustice nature iponiť lib.27.
lana circumdata ne vrat latius continuo pustulas excitat. cap.9.

Enema proprie vocatur decoctio que per clistere mittitur.

Enhemon grece Demo.fri cohercentis curatio.

Enfisena Demo.est inquit inflatio facile cedens impressioni vndiq̄ alba differēs ab yposfragmate:eo q̄ alba oculorum extantiora a circulo pupille videntur ex superficie prime tunice velut scabra exurgens:quam nos pustulam dicere poterimus et cetera.

Enfraticia dicit Oriba.vocari que facile corrumpunť i cibis

Enfrasis gre.opilatio maxime que ex coartatione.sed enfraxis dicit grecus.

Enfratica interdum vocantur exopilantia vt apud Dyasco. ca.de asparago et cetera.

Engedanum pro anuidem scripsit Stephanus. quod est silfium supra in an.

Engere idem quod vngire que est vrtica ⁊c.

Enidi Pau.capitulo de ydropisi ⁊ est medicina ydragoga.

Enimon sic veteres vocabant apocrusticum medicamen Demoste.et cetera.

Eniugum in pratica Alie.exponitur lignū aloes ⁊c.

Enipnion gre.fantasma visio insopniū emipnos semisopn⁹.

Enkardia grece viscera precordia.

Enkefalos gre.medula capitis.⁊ ēt enkefalos ceruicē vocāt.

Enkilia intestina omnia.hec omnia vbi.n.precedit.k. per.g. greci scribunt quod sequente .k. sonum littere n.assumit in prolatione.

Enrinon vel inrinon grece capitis purgatorium quod per nares mittitur vt Alexander capitulo d̄ cephalea de caput purgys.et dicitur a rinon quod est naris.

Entalō ꝫ ·Pli. vocat̃ a qbuſdā daphnoydes:ō q̃ ſupra ī da.
Entaticū medicamen libidinis coitus ꝓuocatiuū.
Entanicos ſcribūt.g. ꝓferūt tamē endanicos.nā qñcūqꝫ n.
littera añcedit.t.illud.t.accipit ſonū.d.nr̄i.ē ferrū indū qđ
indanicum dicimus.
Enteatiſtos ꝫ ·Pau.appellāt proprie malancolicos quoſdā
q vident̃ aliquib⁹ maiorib⁹ reſpici vtutib⁹ ꝛ ꝑdicere futu/
ra:queādmodū diuinātes ꝛc̃.liber de doctrina greca enthe
aſmos ſpēs melancolie.entiſiaſticus ipſam patiens.
Enthelechia ſcribit grecus ſed endelechia profert:ꝛ eſt abſo
lata perfectio vel forma.
Entera grece iteſtina exta ide enderocellitus cuius iteſtina
i oſeū deſcendūt:q hernioſus:dr̃ ꝛ diſſenteria ꝛ lienteria.
Enterion apud Dya.a multis vocatur ferula.
Enula vocatur elna ꝛ elemūqꝫ dr̃ a medicis.Macer.enula
quā vulgus elnā vocat elemūqꝫ dr̃ a medicis ꝛc̃. ꝫ Dya.
lib.zz. Enzimos grece fermentatus.)(elemū vocat vt ſupra.
cap.zi. Enochilō ·Pli.plāta quā qdā anchuſaꝫ vocāt.alij archeluō.
in ꝑn° alij nochili.alij creſiā.multi emicuſam ꝑuo fructice flore
purpureo aſpis folijs ꝛ ramis radice meſſibus ſanguinea
cetero nigra i ſabuloſis naſcens ꝛc̃.anchuſe ſpecies eſt.
Epactis Dya.aut eleboꝝ fructex ē maior folia miuta hꝫ ꝛc̃.
Epafares greci vocant ſcđaꝫ detractionē ſanguinis.Caſſius
fe.ca.de igne ſacro quod eſt eriſipila.
Epatica vocat̃ plāta naſcēs ſuꝑ lapides i fluibus ſemꝑ madi
dos ſuper extēſa lapidibus vt corrige.apud Dya.licena vo
catur.ara.vero azezalſacher.
Epaumaſticus.g ſpecies ſinochi ſemper decreſcens.
Epi.g.prepoſitio ſignificat aduerſum vel aduerſus apud cis
contra ſupra ſub ſuper erga in pro ꝫm adiūcta.
Epialtes dicunt greci nos effialtes incubus.
lib. 27. Epicactl ab alijs eleborine vocat̃ plāta q̃dā ꝑua exiguis fo/
cap.9. Epicauma.g.vocatur a ·Pau.quarta ſpecies)(lijs ·Pli.
vlceꝝ cornee oculi eaꝝ quas deſcribit vt ſupra in botrion
Idem Demo.vt infra in vlcera eſt eius expoſitio vſtura.
Epidimia.g.ſuperadueniens.nā epidimon aduena ꝛ videt̃
eſſe genus ad pandinon ꝛ peſtilentiam de quibus infra.
Epifora.g.ſuperlfuſio reumatis deſcendentis ad oculos vt
·Pau.proprio ca.item Ori.magnis inquit ex vrgentibus
epiforis.i.inflationibus cum doloribus ꝛc̃.
Epigozotū.Alex.ca.de pleureſi.i.amentū vel cingulū.ſ.mē/
branū qđ circūdat latera in quo fit vera pleureſis ꝛc̃.
Epikrides li.de doctrina greca eſt lactuca agreſtis.
Epilata.g.medicine laxatiue per os ſumpte vt Alex.ca.de
ſplene.nunc ergo dicendum ꝛc̃.ſunt maxime leues vt ideꝫ
infra de epilatibus illa ergo danda ꝛc̃.
Epilēſia mōb⁹ caduc⁹.eo ꝙ cadat patiēs cū ea capit̃.pedicō
a pueris qb⁹ facili⁹ ꝛ ſepi⁹ accidit.naꝫ pedia grece puer.co/
mitialis morb⁹ eē dicebat̃:eo ꝙ ſi aliqs hoc morbo in co/
mitijs forte caderet agēdis abſoluebātur comitia ꝛ ad aliā
diē trāſferebātur ex augurio.comitia vero dicebat̃ ꝯuent⁹
vniuerſi populi kl̄is ianuarij Rome in campo martio ad
magr̃atus creādos.hic ſacer morb⁹ etiā vocabat̃:eo ꝙ ꝑtē
corpis poſſidebat in qua aiaꝫ habitare dicebāt.dicit̃ ꝛ lu/
natic⁹ morb⁹:eo ꝙ ꝫ motū lune cōmoueri videt̃.epilipſia
dicit grec⁹.Alex.epilēſia inqt vocat̃ qꝛ obtinet ꝛ tenet oēꝫ
ſenſibilitatē captiuā.vocant alij eā yeronoxon.i.ſacrā paſ/
ſionē:eo ꝙ ſacerdotalis honoris poſſideat tēplū.i.cerebrū
in quo anima habitat.alij vero eracliam vocāt:eo ꝙ fortis
ſit ꝛ non facile elidatur ipſa paſſio ꝛc̃.hoc morbo dicunt
Herculem captum fuiſſe.ꝛ forte ob hoc eraclia dicitur.
Epimediū Dya.ſiue vt latini vinecta haſtā hꝫ ñ maiorē ede
re ſil'eꝫ ꝛ folia.v.aut.vi.carēs flore.radix ē illi tenera ꝛ ni/
lib. 27, gra cū odore graui ꝛ guſtu fatuo.naſcit̃ locl hūidis ꝛc̃.·Pli.
cap.9. Epimediō caul' ē nō magn⁹ edere folijs denis atqꝫ duodēis
nūqꝫ florēs radice tēui nigra graui odore:naſcit̃ hūidis ꝛc̃. ·Plini⁹.
Epimelida Dya.ca.qđ incipit meſpila eſt inquit ꝛ alia que in lib. 27.
Hiſpania naſcit̃ epimelidā vocāt ſemē rotunduꝫ hn̄s hoc caplo.9.
aptū eſt ad comedēdū ꝛ eſt ſtipticū ꝛ tarde matureſcit ꝛc̃.
yſi.pomelida ſorbo ſil'is mediocris arbor ꝛ flore cādido di
cta ꝙ dulcis ſit eius fructus ꝛ acuto ſapore mixtus ꝛc̃.
Epimedium dicit vocari ·Pli.quādam ſpeciem ſcille que co/ lib.19.
meditur non eſt epimedium vt infra in ſci. cap.5.
Epinictida ē egritudo.g.ſic vocata q̃ dr̃ ara.ſire qđ in ca.de Vſus fi.
coriādro ex ꝯcordia Dy.ꝛ Ser.claret.·Pli.epictide inqt pu lib.zo
ſtule ſūt q̃ ō nocte magl oriūt̃.Cor.cel.peſſima colore ſub/ cap. 6.
liuida vl' nigra vl' alba circa quā vehemēter iflatio eſt ꝛ cū in ꝑn°
apta ē appet itus vlcerata mucoſa cū dolore igēti magnitu
dinē fabe nō excedit:qꝛ noctu orit̃ ſic a grecis vocat̃ ꝛc̃.
Epio apud Dya.vocatur ſpecies filicis vna ꝛc̃.
Epipatis Ste.eſt ſiſambetis.
Epiplis grece omentum membranum mappa ventris.
Epilon Alex.ca.de ydropiſi timpanite ꝛ aſclite.
Epiplocelon ſupra in dendecelon.
Epiplocen Demo.cap.de obtalmia cōpl'o ꝯriaꝝ paſſionū ſic
Epiranis.g.aſperſio infuſio immiſſio.)(a.g.dicitur.
Epiſemaſias.g.Caſ.fe.ca.de tertiana nota acceſſiōes febriū.
Epiſpaſtica grece exponitur a Dya.in ca.de propoleos addu
ctoria.item in ca.de ſynapi epiſpaſtica cōprehendit et adu/
nat.Cor.cel.que extrahunt epiſpaſtica dicunt.
Epiteſma grece inſtite vite linteoli faſcie.
Epitheſis ſuperpoſitio Demoſtenes ꝛc̃.
Epithetes grece ſtellio kakurgos ypokritum.
Epiteron medicamen ·Pau.capi.de cephalea ꝛ emigranea
quoddam medicamen.
Epythyma grece ſuppoſitio emplaſtrū molle vel aquoſum
Caſ.fe.epythyma dicūt greci medicamētū qđ ſtomacho ꝛ
ꝑcordijs ſimul ꝛ vētri ſupponit̃ cū fuerit pāno intinctū.
Epythyma enodis Alex.ca.de cerotl ꝛ epythymatib⁹ ad du
Epythyma dyamellilotū yeraticon ibidē.)(ritiē ſtōi.
Epythyma apoloſonō Alex.capi.de epythymatib⁹ epatis.
Epythyma tonoticon cuius expoſitio eſt debilitatem con/
fortās epatis.Alex.ca.de atonia epatis.
Epythyma elidion.Alex.ca.de reumate ventris.
Epythyma dyamātis ibidem.
Epythymata iſraſcripta regrunt̃ in practica.·Paulus in ca.
de colica ꝛ nō ſunt ibi ſꝫ in locis ſubſcriptis ꝛ ſunt q̃ttuor.
Epythyma dyaſpermaton in antidotario Ori.
Epythyma dyaſinicon ibidem.
Epythyma dyamellilotum in antidotario vniuerſali.
Epythyma polliarchion ibidem.
Epythyma apoloſonum Alex.ca.de cataplaſmatibus ꝛ epy
thymatibus ad flegmonē ꝛ enfraſim ꝛ ſchliirioſim epatis.
Epythyma enodis ibidē. Epythyma Hal.ibidē.
Epythyma ypotirion idem Alex.de ſplene.
Epythyma dyaſpermaton ad idem ibidem.
Epythyma bardon idem Alex.ca.de faſtidio.
Epythyma exhaidis idē ibidē. Epythyma enodē ibidē.
Epythyma enodis aliud ibidē.ca.de cataplaſmatibus.
Epythymū eo ꝙ ſupra thimū naſcit̃.Dya.flos ē thimi ſil'is
timbre.ſunt capitella leuia ꝛ rotunda caudā hn̄tia ꝛc̃.·Pli. lib.26.
epythymon q eſt flos ethimo ſatureie ſil'is.dr̄ia ꝙ hic her/ cap.8.
baceus eſt alteri⁹ thimi albus.qdā ypopheon vocāt.ꝛ ifra. añ me^m.
quidā aliter epythymū tradūt ſine radice naſci tenui ſil'i/
tudine palleoli rubens ſiccari in vmbra ꝛc̃.arabes afithy/
mon dicūt poſt grecū.f.litterā ꝑ.p.qua carent ponentes.
Eplilides ſupra in ampelos agria.
Epliſtolatia vocatur paſtinaca infra in paſtinaca.
Epolib⁹ ē radix cardi ſilueſtris vt Ale.ca.ō cura nefreticoꝝ.
Epops grece vpupa.

Eptafilon plāta septē folia hn̄s sil'ia pentafilo.duas hȝ spēs.
vna radicem tenuem ramosā.altera grossā ītus ruffā.folia
semipilosa.flos vtriusq₃ aurosus.quidā tormentillā vocāt.
Eptapleurō ei⁹ iterp̄tatio ē septē costaꝝ ē plātago maior vt
Epton apud Dya.est tertia spēs)(Dya.ca.ꝺ arnoglosa.
calcāti eaꝝ quas describit vt supra in calcāto.
Epulētū medicam̄.i.cicatricē iducēs.vt Theo.pri.ca.ꝺ ptisi.
lib.26. Egseton Pli.hypuris a.g.dicta in pratis nascēs a nobis vitu
cap.iz. pata.est aūt puluis terre dicta egne sete sil'is.grecoꝝ varia
in p̄n°. circa hāc opinio.aly pini folys sil'ez nigricātē eodē noīe ap
pellāt.aly ypurin.aly ephedio.aly nabasiȝ vocāt.tradunt
q₃ iuxta arbores nasci ⁊ scādētē eas ꝺpēdere comis iūceis
ml'tis nigris vt equoꝝ cauda geniculatis ramulis folia ha-
bere pauca tenuia exigua semē rotūdū sil'e coriādro radice
lignosa nasci i arbustis maxie ⁊c̄.⁊ ifra.faciūt ⁊ aliā ypuriz
breuiorib⁹ ⁊ molliorib⁹ comis cādidorib⁹ ⁊c̄.
Era.grece lolium zizania.
Plinius Eraclea h̄ nomē attributū ml'tis plāt' fuit:eo q₃ ml'tas Her
lib.18. culi attribuerūt antiq.nā eraclea ab Hercule dr̄.⁊ cū.h.dȝ
cap.17. scribi.Dya.eracleā q₃daȝ spēȝ abrotani quā feminā dic̄ eē
añ me^m. vocat.Itē pitariā a qbusdā sic vocari dic̄ ca.ꝺ alsine.Iteȝ
aliā quā mecō afrodis vocat.Itē aliā q̄ sideritis dr̄.Theo.
Pris.li.ꝺ simplici medicia.Eraclio ingt q₃ aly abrotanum
Eraclepa liber antiqu⁹ ꝺ simplici medicia ē q̄ lati)(dicūt ⁊c̄
ne ferraria nigra vocat̄ ⁊c̄.⁊ est quā moderni centrū galli
⁊ gallitricum siluestre dicunt.
Eracon Pli.herba ferulacea ē duorū palmoꝝ altitudine ori
gano sil'is flore bullis aureis ⁊c̄.
Eradiō apꝺ Dya.vocat̄ aliqñ miliū solis ca.ꝺ litospermō.
Eradiotica apꝺ Dya.repit̄ vocari p̄ma spēs origani ex his
q̄s ipe ꝺscribit.verū puto q₃ eracliotica ꝺbeat eē scriptū ⁊c̄
Erātemides dr̄ ab aliqbus camomilla fm̄ Dya.
Erbatuꝝ dic̄ Cōstātius q₃ ē artanita.sȝ ꝺ artanita supra i ar.
Erbum latini quod greci orbum dicunt.
Ercinos Dya.nascit̄ in fluminib⁹ ⁊ circa puteū folia hn̄s ori
mo sil'ia oblōga ⁊ diuersa ⁊ i sūmo hastas.v.aut.vi.longas
duobus palmis ⁊ flores albos semē nigrū miutū ⁊ duꝝ fo
Erebinthos grece cicer.)(lia eius succo sūt plēa ⁊c̄.
Erecini corticū Pau.ca.de casu vmblici.
Ereos apꝺ viaticū amor q ereos dr̄ spēs ē melie ex cupidie
pueniēs dcā ab ero.i.nobili:eo q₃ nobilib⁹ magis accidat
pp diuitiarū ⁊ oty affluētiā.⁊ infra in ero.grecum tamē est
Ereston vocat̄ intuba infra intuba.
Ericē Dya.dic̄ Theofrastus eē libanotidam ⁊ in thratia na-
scitur ca.de libāotida q̄ ē rosmari.infra in li.
Ericis carpos Ale.ca.ꝺ cura tenasmōis vr̄ athel apꝺ Se.vi-
de.s̄.ibi Pau.ēt ca.ꝺ exitu ani.i ātiqs ꝩo synōimis iueni eri
Erici⁹ ali⁹ marin⁹ alius terren⁹ ambo i spinis)(ce.i.tamarix
sil'es.grece chinus vocatur vterque.
Ericeō Pli.g.vocāt fructicē ñ multuȝ ab ylice differentem
lib.24. colore rosmarini ⁊ pene folio ⁊c̄.
cap.9. Erifitiū Dy.ē herba q̄ i sūmis mōtibus iuenit̄ folia hȝ sil'ia
in me°. apio ⁊ tirsuȝ oblōgū hn̄s i sūmitate sua violaceū florē itrin
sec⁹ retinētē semē:radicē ꝩo maiorē ⁊ vastā i modū cepe te
nuē ininitio c̄c̄ se radicl'as emittēs nigro cōtice clausas ⁊c̄.
Erifiō fȝ Dya.vocat̄ absinthiū marinū vt supra i absinthio
Erifion ēt liber antiqu⁹ ꝺ simplici medicia.Itali ingt rutaȝ
dicūt nascit̄ i gallia i mōte siractis figurā hȝ apy florē pur-
pureū sil'eȝ nasturtio septē radicib⁹ totidēq₃ ramulis aspis
minutisq₃ oī florēs tēpore ipa āt patula hūo semē hȝ tanq₃
Erigerō Pli.agrestis q̄ a nr̄is vocat̄ senection herba)(faba
ē trisargini spē ⁊ cū mollitia cauliculis subrubeis.nascit̄ in
lib.25. tegulis ⁊ in muris.h̄ nomē greci dederūt q₂ vere canescit
cap.ii. caput ei⁹ nūerosa diuidit̄ lanugine q̄lis ē spine iter diuisu-
ꝩsus fi. ras exeūte q̄re Sal.eā xhuseā Callimac⁹ achantidā appel-
lat.aly papiū nec deiñ grecis ꝺ ea ꝯstat.aly eruce folys eē
dixerūt.aly roboris miora multū radice aly supuacua ⁊c̄.
⁊ ifra.nec ꝺfuere q alterū gen⁹ fecerūt.nec q̄le eēt ꝺmōstra
uerūt ⁊c̄.moderni hāc cardū bn̄dictū vocāt.Dya.ꝩo seduȝ
ꝺ q̄ ifra in se.ysido.ꝩo erigonos sic a grecis dr̄ q₃ vere p̄mo
senescat vnde ⁊ latini senectionem vocāt.nascitur per ma-
cerias ⁊c̄.ongeron gre.Senex Ste.irigeron est adrion.
Erinaci⁹ fȝ Pli.ē eriti⁹ terren⁹ porc⁹ ꝩo spinosus vocat̄ hy-
Erine Pau.capi.de arthetica. (stricus.
Eris Pau.ca.de ruptura inguinum. Plinius
Erisceptron Dya.ca.de ierobotano a Pithagora sic vocatur lib.24.
berbena ⁊ etiā cyperus a quibusdā erisceptron vocatur. cap.16.
Erisimon Dya.quā aly erucā gorgonā dicūt.nascit̄ iter ciui ꝩsus fi.
tates ⁊ in muris ⁊ in ortis.folia hȝ eruce agresti sil'ia ⁊ ꝩga
ei⁹ sil'is est eruce in sūmitate florē mellinū hn̄s cū lāmis in
lōgitudine porrectis in quib⁹ est semē sil'e cardamo igneū
gustu atq₃ ex parte grauabile ⁊c̄.apud Sera.budheregi vo
catur.Pau.hāc inter medicinas ad lapidem cōmendatas
adnumerat.Plinius vero sisamo simillimā dicit. lib.18.
Erisipila grece ē ap̄a ex col'a rubea qꝺ ⁊ ignis sacer dr̄.Cassi⁹ cap.10.
fe.ignis sacer ab iuadendo a grecis erisipilas dr̄ ⁊c̄.sȝ grec⁹ lib.22.
Erisipilatoides flegmō Alex.ca.de ap̄a-)(erisipelas dicit. cap.25.
tib⁹ auris de q̄ ifra.colericuȝ ap̄a est ex sanguine colerico.
Eritrias terra capl'o de vulua Pau.est gieritras de qua ifra
in gi.⁊ est expositio rubea terra.
Eritris apud Dyascoridē capitulo de lepida que est squāma
est melior species squāme eris ⁊ est dictu rubea.
Eritbrodanū exponit̄ ab Alex.capi.de potionib⁹ ad epar q₃
est rubea tinctoꝝ Dya.etiā ca.de rubea dicit q₃ erithroda-
nū dicūt.aliud aūt ca.iuenit̄ apud Dya.qꝺ sic hȝ.eritroda-
nū ramulos hȝ tenues ⁊ q̄si nodosos.folia extēsa valde itel
ligo rigida ⁊c̄.videt̄ etiā rubea Pli.eritron quā aliq eritro lib.24.
danū vocāt nos ꝩo rubeā q̄ tingunt̄ lane ⁊ pelles ⁊c̄.grec⁹ cap.ii.
ꝩo eritridanō dicit.nā eritros rube⁹ cocbin⁹ fenice⁹ rubicū i me°.
dus exponit̄.de rubea ꝩo ifra in suo loco.eritrodanū in ꝩo.
Dya.aut testriō vocāt plīmi radix est illi ificiēs.duo sūt ei⁹
gn̄a.vnū gen⁹ agreste ⁊ alteꝝ seminatū sic̄ Rauēne Italie
fit.locis cultis semiat̄.nā ⁊ in vys spōte nascit̄ baste sūt illi
q̄dre ⁊ lōge ⁊ aspe sic̄ aperine:sȝ fortiores ⁊ lōgiores folia
hn̄tes iter nodos ipsos folia hȝ sic̄ baster.i.stelle i giro posi
ta.semē ei⁹ rotūdū ē ⁊ p̊ viride ⁊ postea ruffū ⁊ cū mutaue
rit nigrescit.radix eius lōga est tenuis ⁊ ruffa ⁊c̄.est rubea
Erithinon gre.piscis dictus rubeus ⁊c̄. (tinctoꝝ ⁊c̄.
Erix apud Dya.vocatur species edere que semine caret fo-
lia minuta habens ⁊ angulosa supra in edera ⁊c̄.
Ermezasis grece mercurialis ab hermete qui est mercuri⁹.
Ermela iterdū r̄pit̄ alñ armola ⁊ bisara ⁊ velasa ⁊ ē hermel.
Ernia vocat̄ tumor itestinoꝝ q i osseū appet ex descēsu itesti
Eroa plāta q̄ reseda vocat̄ de q̄ ifra.)(noꝝ vl' alteri⁹ rei.
Eron gre.adamas lapis.
Eros gre.amor cupido grauis cura.
Eroticos amatorius cupidinarius.
Erpesestiomen⁹ a greco q̄si repēs comedēdo.nā erpeta repti
lia serpētia que serpūt estiomenos grece.i.comestus esus.
Erpeta i libris antiqs de greco p ipetigine maxime ꝑpigine
Erpellatos grece ignis sacer serpigo. (ponit̄ ⁊c̄.
Erpillū grece serpillū Step.erpillon nemaniū grecum per
arabicum ⁊ bene in hoc est error apud Aui.vbi exponitur
nemen.i.sisimbrium vt infra patebit.
Eruca a Dya.⁊ Pli.dōestica ⁊ siluestris asserit̄ Pli.in ꝯdiē- lib.20.
dis obsonys.i.salsamētis i qb⁹ carnes ⁊ pisces itigunt̄ tāta cap.iz.
suauitas eis est vt greci beuzomō appellauerit ⁊ cete.euzo- in p̄n°.
miū vocari reperi in q₃plurib⁹ locis.arabice ꝩo iergir dr̄.
Eruca grogona apud Dya.vocatur gre.eresimon vt supra in
alio exemplari gorogi nam repery.

Erugo eris Dya.alia ē rasitia alia granata apō auri fossores
alia v̄miculosa ob siltudinē forme cui⁹alia ē ꝯfectibil'alia
fossibil' ⁊c̄.docēs modos opatiōis ei⁹ hec ē q̄ viride eris vo
caꝛ.arabice v̄o ziniar.dr̄nt aūt a flore eris vt pʒ p Aui.g di
uersa facit ca.⁊ p Ser.vt etiā patebit ifra in.f.littera.
lib.zo. Esapō fm Pli.vocaꝛ q̄dā spēs lactuce agrestis vt ifra i la.
cap.7. Es vstum nominant latini greco nomine corrupto calcuce
caumenon dicentes de quo in cal.
Esbriū in aliqb⁹ antidotis antiqs reperiꝛ ⁊ exponūt saluiaʒ.
Escara grecū ē qō aduriꝛ ō mēbro p cauteriū.Cassi⁹felix sca
ra.i.crustula.grec⁹skara diꝛ ⁊ eskara vnū p.k.⁊ aliud p.X.
Eskotomenos grece tenebrosus.
lib.zz. Ession Pli.lati⁹ ē apio in aq̄ nascēs pigui⁹ nigriusqʒ copiosū
cap.zz. semie sapore nastrucij ⁊c̄.v̄tutes vt senectiōi scribit q̄re vi
p⁹ me^m. deꝛ ipʒ nisi qꝛ nō est lati⁹ in folio apio in plāta tñ est lati⁹.
Espastica medicina grece dicitur que extrabit ⁊ non repri
mit.Oriba.libro primo de ceffalea.
Espidagum apud Aliabbatē est gipsum sed espidagum plū
bi est cerusa.sed asfidegi dicunt arabes.
Esthio grece comedo. Estiomen⁹ mādacās vlc⁹.
Esula spēs est lacticinoꝝ sʒ nō est de septē spēb⁹ titimaloꝝ q̄
a Dya.describunꝛ.ipsa est q̄ arabice dr̄ xebrā vt pʒ p ꝯcor
diā Aui.i ca.ō xebrā.⁊ Ser.cū Dya.ca.qō icipit penax aut
ōma silis ē ciparisso titimallo cui⁹folia sat' silia folijs pini.
ꝯcordat cū v̄su q assueuit dici.Esula lactescit sine lacte liari
crescit eo ꝙ videꝛ hr̄e siltudinē cū linaria ⁊ h̄ est v̄a esula.
Ethaleidos gre.fuligo pēdēs trabib⁹ ⁊ parietib⁹ ex fūo fcā.
Ethaleidos kapnu.i.fuligo fumi.
Ethea vel ethya grece mergus auis ⁊c̄.
Ethereostalmia Demo.ē alteri⁹ oculi ab altero dr̄ns color.
Etherogeneū diuersaꝝ nāꝝ homogeneū vero vni⁹nature.
Ethereocrania grece Cassi⁹ fe.est dolor capitis dispar tpib⁹
puta qñ in altero tēpoꝝ.s.dextro vel sinistro fortior fuerit.
Ethica febris vel ab ethismos qō est ꝯsuetudo vel ab ectetl
kos qō e tabefactus sed potius primum credo.
Ethidum apud Pau.nomen est ponderis.
Ethiopis radix folia hʒ flōmo silia magna ⁊ multa irsuta ad
radicē caule q̄drāgulū scabrū silēʒ larctio multis ꝯcauum
semē heruo sile cādidū geminū radices numerosas longas
plenas molles gluctinosas gustum siccātia crescuntqʒ vt
cornua possint videri preterea in ethyopia nasciꝛ ⁊ in ida
monte troadis ⁊ in messenia colliguntur autūno ⁊ siccanꝛ
in sole aliquot diebus ne siccum sentiant ⁊c̄.Pli.
lib.z7. Ethyopis Dya.folia hʒ silia flōmo aspera ⁊ spissa circa fun
cap.4. dū radicis hasta q̄dra ⁊ aspera silis melitē aut arcio ramu
in p̄n°. los multos habet.semē sicut herbū vnū ⁊ duos folliculos
radices ex vna multas diuisas ⁊ lōgas ⁊ grossas gustu glu
ctinosas que si sic cocte fuerint ⁊ nigre ⁊ dure euadent cor
nibus siles multum nascitur in messenia ⁊c̄.
lib.z5. Ethios Pli.vtriusqʒ granis pulegio silis folijs coronata.itē
cap.9. altera q̄ lanugine distinguiꝛ spinosa cui ⁊ capitella vipere
in p̄n°. silia sunt.gdā ethion psonatiua vocāt culus folio nullum
est latius grandes lapas ferens ⁊c̄.hec est bardana.
Etropus vel etropis Pau.est passio palpebre aut propter ci
catricem aut propter excrescentem carneʒ conuersio.s.in
uersatio.nam tropos grece conuersio.
Eu ē aduerbiū grecū significat bn̄ recte pure ꝯponiꝛ multi
mode ⁊ significat vt bon⁹ bōa bonū:nō aūt ꝓferūt greci vt
nos sʒ vt sit.u.ꝯsonās ac si aliqs ꝓferat eue v'eua ablata vl
tima vocali.ita nāqꝫ retiet vocē ꝯsonāt' i fine syllabe ꝙ mł
ti ex ipis ꝓferūt eꝛ vt eucharistia a q̄ ifrascripta cōponunꝛ.
Euanadotum vinum Alex.ca.de collirica passione bene nu
tribile ab eu qō est bene ⁊ anadosis redditio.
Eukimia bona habitudo.i.bene humorata.
Eukimos Cas.fe.bon⁹ humor. Eucrasia ꝯplō bona.
Eucrista vocātur grece liquida que illiniuntur quale est qō
fit ad vlcera purgāda ⁊ implenda.Cor.cel.
Eudon dicūt greci venā cubiti inferioreʒ que flōmatur quā
nos basilicā dicimus Oriba.ca.de venis que flōmātur.
Euentat.i.aperit resoluit.
Euexa grece bona habitudo cuius contrariuʒ est kachexia.
Eufistides ara.apud Aui.est ypoquistidos.
Eufaricon Ste.est ypericon.
Euforbiū grece gumi notū.⁊ videꝛ sonare apud grecos bo
nū formidari.nā dicūt Euforuion ⁊ forios grece est timor
q̄si bonū sit ipʒ timere ꝑpter sui violētiā.Dya.euforbiū ar
bor est silis ferule albe nasciꝛ in mauritana cesariēsi q̄ ar
bor plurimū lachrymū facit viscosuʒ qō lachrymū multi
colligūt sic ꝑ viscitudine.p̄mo arbori pellē veruecinā illi
gāt ⁊ sic de lōge astilib⁹ iaculātur in radicē ⁊ cū ꝑcussa fue
rit radix vno flumine statim ꝑfluet lachrymis ⁊ cū coagu
lat⁹ fuerit sic eūdē colligūt de pellib⁹ substratis.est aūt op
timū qō est recēs subalbidū ⁊ gluctinosū ex lēto linguā ve
hemēter submordēs ⁊ calefaciēs.ei⁹ genera sunt duo.vnū
qō colligiꝛ substratis pellib⁹ qō meli⁹ est.alteꝝ qō cadit
in terrā ⁊c̄.Pli.rex Juba iuenit herbā euforbiā medici sui lib.z5.
fratris noie cui⁹ regis de ea volumē extat iuenit eā in mō cap.7.
te athlāte spectatur folijs acātis eius tāta est vt sucus eius
vel elonginquo recipiatur incisa conto suscipitur ventricu
lo edino locato humor lactis videtur affluere.
Eufrosinū fʒ Pli.vocāt greci buglosā ⁊ ē ei⁹ expō bone leti lib.z5.
Eugenia grece bone gnōnis.)(tie nā frosini.g.letitia. cap.8.
Euisc⁹ altea ibisc⁹ molochi vt apō Dya.ara.v̄o chitiʒ dr̄ ⁊c̄. circa
Eukrion Alex.de cura vētositatis splenis prasij eucrion ⁊c̄. p̄n^m.
Eucrita grece bene terminabilia contrarium discrita.
Euodia.g.bene odorabilia euodestrea odorifera.
Eupatoriū Dya.fructex est sarmentosa hastā hn̄s rectā ⁊ li
gnosā ⁊ tenuē ⁊ nigrā ⁊ asposā i cubiti vni⁹ lōgitudine por
rectā aut ampli⁹folia sūt ei nigro diuisa siꝛ pētafilō aut ca
nabus in capite sūt icisa vt serra semē in media hasta aspri
mū ⁊ subt⁹decliuū est ei ⁊c̄.Aui.etiā dicit ꝙ hʒ folia silia fo
lijs canabi ⁊ apud Sera.silis est descriptio vt.s̄.minor q̄re
medici nr̄i tpis nō aduertētes v̄ba Dya.⁊ Aui.creduli her
bularijs saluiā agrestē eupatoriū dicētes q̄ nec i sapore nec
in odore cū eo ꝯuenit.Si aūt in ipsa v̄tutes eupatorij iuene
rūt ⁊ p.i.cōponere voluerūt nō licebat dr̄e ꝙ idē eēt Pli. lib.z5.
eupatoria regiā hʒ auctoritatē caulis lignosi nigricātis irsu cap.6.
ti cubitalis aliqñ ⁊ amplioribus folijs ꝑ iterualla gnqꝫ vt ca
nabi ꝑ margies icisis ⁊ ipsis plumosis radice supuacua ⁊c̄.
Eupatoriū fʒ Dya.vocauerūt greci radicē agrimōie: eo ꝙ
diuretica sit valde.Jtē fʒ eūdē marrubiū etiaʒ gdā eupato
Eupetron.i.sene.Ste.)(riū vocauerūt.
Eupistō.g.Ale.ca.ō cogscēdis epilētic' ē dcū bona iuētio ⁊c̄.
Eupocristō grece bona inūctio Alex.ca.ō capillis nigrādis.
Euretica v̄t⁹ grece.i.rarefciua Cas.fe.de oleo camomillino i
Eurion grece lana succida raparon.)(antidotario.
Eutraptica.g.facile digestibilia Al.c.ō dissēteria ō pōis eoꝝ.
Eutimon fʒ Pli.gdā elleboꝝ nigrum vocāt.alij polirizon. lib.z5.
Euzomum gre.eruca vt Dyas capi.de stringno.ezanicon li cap.5.
ber de doctrina greca euzomon ⁊ est expositio eius bonuʒ in me°.
salsamentum.nā zomon ius salsamentum.
Examcāton fm Dya.vocatur arbor de qua fit litium.
Exagiū nomē pōderis ⁊ ē idē qō aure⁹ ⁊ ē sexta ps vncie.⁊ ē
vna dragma ⁊ semis scōm ꝙ dragma ē nona ps vncie.q̄re
Exalifo grece linio.)(supra in dragma.
Exāthimata Alex.ca.de psidratia ⁊ exātimatibus.exātima
est in sūma cute vlceratio subrubea ⁊ aspera silis his pustu
lis que ex v̄tica ⁊ sudore nascūtur.hāc Theodo.Pri.sca
biē vlcerosā maxime faciei eē dicit.liber de doctrina greca
exanimia est pustula rubea.nā exāthisis est rubeus.

Exãthisis Dri.ca.de succionia.dat̃ ãt his qb⁹cutis exãthisis liuida fuerit ⁊ ipetiginẽ habẽt ⁊c.i.exanthimathus.
Exdorion medicamen.i.excoriatiuum.Cassius felix capitu. de stigmatibus.grecum est.
Exẽfraticũ.g.exoppilatiuũ enfraxis seu oppilatiõis apitiuũ
Exeranthica gre.sũt exiccatiua Dya.ca.ð aloe)(⁊ cetera. ipsalterio vero vbi nos habemus aruit cor meuz.grecũ hz
Expipteros gre.alietus auis nisus.)(exirhanti cardiamu.
Exis grece habitudo consuetudo ide euexia de qua supra.
Exocades grece emorydes.
Extenuatorium in libris antiquis de greco trãslatis sepe re/)(peritur pro resolutiuũ.
Exuro gre.emingo mingo.
Ezeledari in scðo pratice Aliab.exponitur q̄ est zinziber nec grecum nec arabicum est.
Ezeribasen ara.ẽ vitis alba infra in he.quia aspirari debet.

Littera tam apud arabes quã apð grecos a nostro ĩ nullo dif/fert.arabice fe dicũt. greci vero fi et cetera.
Faba alexandrina est nomẽ ponderis scðz Johã.Serapionez ponderans semimet.iiij. ⁊ sunt oboli tres ⁊ sũt grana.xxxvi.⁊ cetera
Faba egyptiaca est legumen nostre fabe si/mile scðz Gal.libro de alimẽtis:nec est lupinus vt putaue/runt aliqui.nã fecit ibidem aliud ca.de lupinis.sz apð Aui. faba egyptiaca que ⁊ faba sira ⁊ apud Johã. Sera.est no/men ponderis ponderans semimet.iiij. scðz arabes ⁊ sunt oboli quattuor ⁊ sunt grana.xlviij.Dya.fabam egyptiacã multi politicon appellant.in egypto multũ nascit̃ ⁊ in asia ⁊ in cicilia.ĩ stagnis nascit̃ folia habẽs altitudinẽ ⁊ magni/tudinem habẽtia florẽ ferens roseum q̄ si multũ floruerit perdit folia.flos est ĩ medio ipsius vbi est rotunditas q̄dã vbi sili q̄ ipe nascunt̃ flores ipi ciboria dicunt̃ ea rõne q̄ sfe/rauolos dicunt:quia hec est illis consuetudo ex argilla fa/ciunt sferas vbi includunt semen ipsuz ⁊ sic ponunt vt na/scatur.radix grossior est q̄z canne q̄ cocta ⁊ cruda mandu/cat̃:q̄ ⁊ collocasia appellat̃.semẽ eius comeditur ⁊ siccum ⁊ viride colore nigrum est et maius est nostra faba ⁊c.
Faba greca ⁊ est nomen ponderis apud Auicen.⁊ Jo.Ser. ponderans semimet.ij.i.oboli duo ⁊ sunt grana.xxiiij. naz obolus ponderat grana.xij.
Faba greca ẽt apud nos vocatur fructus cuiusdam arboris magne similis iunipero sz maiusculus dulcis saporis itus habens nucleum duruz cuius arbor fm Plinium vocat̃ lotbos.apud arabes vero nescem vocatur infra in lo.Dya. vero vocat agrifolium et cetera. lib.16. cap.31.
Faba syriaca infra in lothos.
Faba lupina similis plãta eleboro nigro folia tamen mollio/ra eo ⁊ omnia diuisa. eleborus vero aliqua semiiuncta hz hec ⁊ marsilium vocatur.
Facailesus ita scribit̃ ĩ scðo Aui.sed in arabico scribit̃ facla/minos ⁊ est error in p̄ma syllaba.naz voluit dicere kichla/minos vt grecus.ẽ ãt apð arabes kaf littera silis littere fe. nec differũt nisi in punctis.verbi gratia.hoc est kaf B est fe ex hoc fuit error.est ãt id capitulũ ð ciclamine vt mani/festabit̃ legenti illud ca.cũ ca.de ciclamine apud Dya.
Face Dya.fructex est minor locis humidis nascens similis lenticule folia tenera ⁊ oblõga ⁊ folliculi semis ei⁹ siles sĩt lenticule ĩ vna folliculo duo aut tria grana habens nigra minora lenticula ⁊c.
Facedena apud Corneliũ cel.est spẽs cancri apostematis.
Facos grece lenticula.
Facus apud Paulum ca.de maculis faciei est vna de illis.
Fagasmõ Dya.quã mlti pine dixerũt ẽ plãta quã vocat san/etion ð q̄ ifra. Jtẽ fagasmon dic̃ vocari xifion.⁊ ẽ gladiolus sagitalis infra in.x.

Fagedenica grece vlcera q̄ serpũt comedẽdo Dya.ca.ð dra/)(gontea.
Fagin grece comedere.
Fagetide vene sunt iuxta fauces intra os q̄ flõ antur vice venarum q̄ sũt sub ligua.Ale.ca.ð floia i sgnãtia.⁊ est gre.
Fagnon apud Dya.dicitur saluia que elifagus dicitur.
Fagus Joan.Serapi.in septimo in decoctione prouocatiua vrine ⁊ menstruorum est cẽtaurea minor.
Falangemisch arabice ozimum gariofilatũ.sz apud Sera. berengemisch scribitur.
Falangion siue falangitis Dya. multi ⁊ istam leucatemon dicunt.virgas hz duas aut tres aut plures ⁊ flores albos similes lilio cum multa diuisura semen est illi nigrum ⁊ crossum sicut lenticula radicem habet tenuem minutam ⁊ viridem ⁊ postq̄z de terra tracta fuerit alterum colorem facit nascitur locis cultis et cetera.
Falangion zoifon.g.musca venẽosa liber ð doctria gre.⁊c.
Faleris Dya.vgas hz mltas ⁊ radices mltas ⁊ teneras ma/le factas ⁊ nodosas ⁊ cannosas siles zie sed tenuiores ⁊ dul/ciores semẽ simile centro est album ⁊ oblongum ⁊c.
Falernũ vinũ vocatũ a falerna regiõe cãpanie vbi optima vina nascuntur.Plini. lib.14.
Falcon gre.falco auis rapax erodius idẽ a falcatis vnguib⁹ cap.6.
Fanax ara.panax.f.p.p.q̄ caret.ponẽtes)(dicta.i.curuis.
Fanech arabice pumex.
Famanchest arabice agnus castus.i regali vero dispositiõe scribitur femequestum ⁊ seicratinatum.
Fanchea arabice fongus vt ĩ libro ð doctria ara.sz ẽt fatar
Fanos grece fax lucerna apparitio ⁊c.)(dicitur
Faonia ara.peonia.f.p.p.ponentes ⁊c. Far ara.mus.
Far latine genus ordei grossius a quo fz Pli.farina nomen traxit.hoc antiqui adoreũ vocabãt omni grano duri⁹ ⁊c.
Faras ara.equ⁹. Faraxion vl' fraxiõ ara.prassiũ p⁹ grecũ
Farfagi exponit Aui.q̄ est portulaca.
Farfara vngula cabalina idem.
Faringes grece fauces farix faux ⁊c.
Farina fz Pli.a farre dicta eo q̄ ex ipso p̄mo facta fuerit. lib.18.
Farmakon medicamẽtũ maxime compositum:nos autem cap.9. laxatiuis approprieauim⁹ h nomẽ ⁊ farmaciã dicim⁹.
Farsuruugi arabice sparagus vt in quito cañ.A.ca.ð medi/cinis ad debilitatẽ coitus. in scðo vo vocat haliũ vt ĩfra ⁊ vterq̄ a greco corruptũ qui dicit heliospargus.
Fascarsirũ alicubi scripsit Ste.p fesiresiz q̄ ẽ vitis alba ⁊c.
Fassase arabice exponitur in libro de doctria arabica melca ⁊ est que dr̃ ydiomate hyspanico alerdela iproprie tñ ⁊ vo/cat̃ melca.ara.alcatime ⁊ est cot apud Aui.i fo ifra i rata.
Fasianos grece fasianus.
Fassis gallicus.i.celtica i antidotario vl'i mitridato miori ⁊ alijs plurib⁹ ãtidotl sic vocat̃ q̄ gallia i fasciculis ðferat̃
Fassuricon dic̃ Aui.q̄ est medicina ad scabiẽ ⁊ docet eã fie/ri supra.etiam aliud capitulũ facit de eadem ⁊ scribit̃ fesu/ringim sed in arabico vtrobiq̄ fesuricon scribitur.
Fatar arabice fungus.
Faudbenigi arabice origanũ vl'pulegiũ:qð magis vr̃ ex no/mine.sũt tñ ambo eiusdẽ generis sic pz p Sera.verũ feud/benegi aquaticũ vel fluuiale vocant mẽtastrum.
Faue ara.rubea ⁊ oz syllabicari faua.u.vocali ⁊ ñ cũ.a.Ste
Faufel ara.dic̃.Aui.ẽ auellana idica q̄uis)(vo faba scripsit in ca.de.re dic̃ q̄ roba im morota vt ẽ i arabico ẽ ẽt auella/na indica.faufel vo ẽ fruct⁹ simillimus nuci muscate nisi q̄r pars p̄ma ei⁹ ẽ aliquãtulũ pacutior ⁊ alia ẽ plana ita q̄ possit stare erect⁹ sic̃ calcul⁹ q i ludo dr̃ pedes.i ceteris it⁹ ⁊ extra nuci muscate silis ẽ sine odore ⁊ sapore.nascit̃ iclu/sus i q̄dã lãugine sili folliculo serici.mltotiẽs defert̃ inter alias spẽs maxie cũ ciamomo casualiter.⁊ ego vidi ipz i suo folliculo ⁊ ẽ stiptic⁹ valde eqparat̃ sãdalis in frigiditate.

Famule in antidotario vl'i in medicis ad auriũ dolorē ſſ ve-
rmiculi lati ꝗ tacti flectunť in pillulꝰ in humidis habitāt
Fautenegũ Ste. eſt origanos a greco, i. origanũ ſilueſtre ſed
Febal arabice taurus q ⁊ thaur dr̄)(faudhenegi dr̄.
Febrifuga fel terre cētaurea minor idē apud quoſdam.
Fecla in quibuſdam libris antiquis reperitur. ⁊ eſt fex vini
combuſta que cocta reponitur Paul. capitu. de aſmate fe-
clis eſt fex vini combuſta ⁊c̄.
Fecula Theo. Priſci. libro ꝺ ſimplici medicia ē vua piguis
cocta vſqꝫ ad craſſitudinē mellis ac refrigerata.
Fedhe arabice eſt argētũ. Fegos grece fagus arbor.
Fel terre ſupra febrifuga.
Felemeki Johan. Sera. in ſeptimo ca. de dyacalamēto eſt
kalamentũ fluuiale ⁊ ē nepitella dicta a vulgo.
Felenia Sal. i ſecretis in confectione quadaꝫ ad debilitateꝫ
anime vide ſi eſt idem quod felemenuſch.
Feliſelati Salie. ibidem.
Felſelium Ste. pro fulſel quod eſt piper ſcripſit.
Felemenuſch vt Aben Meſue in cōfectione de gēmis aut
femenuch vt infra in ſecundo regalis diſpoſitionis exponi
tur: ꝙ eſt ozimũ gariofilatũ quod ſatis videtur. nā cōparať
meliſſe i egritudibꝰ cordis ⁊ meline. verũ apud Sera. bere
menuch ſcribitur: ⁊ pōt eē error a ſimilitudine quaꝫ habet
.f. littera apud arabes ad litteram. b.
Felichinũ. y. in libro regis acutoruꝫ exponiť a Jo. Sera. ca.
y. libro ſeptimo. ꝙ ē portulaca agreſtis. verũ Alex. ca. ꝺ la-
xatiuis pleticoꝝ exponit ꝙ eſt polipodion. naꝫ ⁊ qdā feli-
culā polipodiũ vocauerũt. vl' meliꝰ felichinũ a filicis ſilitu-
die ⁊ ſic vocať a grecis driopteris. i. q̄rcus filix vt. s̄. i dri.
Felicteron grece felix q̄ ⁊ pteri vl' pteridis vocať ⁊ dipteris
apud Dya. nā duo fac̄ ca. vnũ felicteron. aliꝺ diptere quoꝝ
vnus ē maſculꝰ alius femina felicterō Dya. vt ninifion aut
epyō dr̄ folia epteridi vl' dipteri vt alibi hꝫ ſilia ⁊ m'tos ca-
priolos ⁊ lōgos hꝫ. radices ſũt illi late ⁊ lōge ⁊ ruffe ⁊ ſub-
nigre ⁊c̄. ſed apud Sera. ſarcos vel ſarax Dyaſ. eſt planta
que naſciť in montibus ⁊ locis petroſis ⁊ nō hꝫ ſtipitē nec
florem nec fructuꝫ. habet folia q̄ extenduť ſicut ala ⁊ hꝫ
odorem nō bonũ ⁊ radix eiꝰ nigra deforis ⁊ lōga a qua m'
te oriuntur radices in cuius ſapore eſt ſtipticitas ⁊c̄. aliud
fac̄ ca. Dya. quod incipit dipteris de quo ſupra apꝺ Aui. vo
catur ſarax vt infra. ſed i libro de doctrina ara. vocať taru-
bralbir. gre. vero pteris infra in pteris.
Felicula in antidotario vniuerſali in ꝯfectione ad ſcrophu-
las exponitur polipodium.
Feluzebaragi arabice ſed meliꝰ felezabarag vt arabico ē ar
buſtũ vñ ſit litium vt Jo. Sera. in ſeptimo ca. ꝺ vnguētis
⁊ Auicē. ca. de litio in ſecundo cañ. hoc qdā vocauerunt ca-
prifolium. grece autem vocatur lithios vt infra in li.
Fengariō gre. anas ſed feggarion ſcribunt.
Fengos gre. lumē ſplēdor lux luna.
Fenichia gre. dactili Jſido gre. palmam feniceꝫ dicũt ꝙ diu
duret ex nomine auis fenicis que multis annis viuere phi
betur ⁊c̄. ſed in libro de doctrina greca ſcribitur fenichion
dactilus ⁊ infra in feniceus color. ſed ⁊ infra in fi.
lib. 20. cap. 23. Feniculus dicitur grece maratruꝫ Pli. feniculũ nobilitaue
re ſerpentes guſtatu ſenectā exuēdo oculorũqꝫ aciem ſuco
eius reficiendo ⁊c̄. eſt i h̄ gñe ſilueſtre qꝺ aly ypomaratrō
aly miſeneñ vocāt folys maioribꝰ guſtu acriore ꝓcerius
barchiali groſſitudie digiti radice candida. naſcitur in cali
dis ⁊ ſaxoſis ⁊c̄. Steph. maratron raſienegũ pro razienigi
ſcripſit. ſic enim arabice dicunt.
Feniculꝰ agreſtis Dya. maior eſt domeſtico ⁊ ſemie ⁊ fructi-
ce. ſemē hꝫ ſil'e cacrio ⁊ radicē hꝫ odoratā ⁊c̄. hic alius eſt
a peucedano. q̄uis multi peucedanũ agreſte feniculuꝫ vo-
cant. nā Dya. diuerſuꝫ ab h̄ fac̄ ca. aliꝺ ēt fac̄ ca. de ypoma-
ratron qꝺ feniculũ ruſticũ ⁊ maratron agrion vocat: qꝺ ſa
tis cũ ca. iſto concordat ꝺ quo infra in. y. in quo ca. hoc ad
dit. tradiť ⁊ aliꝺ feniculi genꝰ mioribꝰ folys ⁊ anguſtis et
veluti longis. ibecillius tñ v̄tute ſꝫ folia ſil'ia hꝫ mēte circa
que anuli ſunt longi. radix eiꝰ remordētis atqꝫ redarguen
xis virtutis ē ⁊c̄. hic textus videtur corruptus.
Femequeſtum famāqueſtidem eſt agnus caſtus.
Fenix Dya. aut rium aut āquinopa dicũt folia ordei ſil'ia hꝫ
ſꝫ miora ⁊ anguſta ſpicā ſil'em iaſtro haſtas hꝫ ſex. digitis
lōgas ſpicas ferēs ſeptē aut octo. naſciť locꝭ cultꝭ ⁊ itegula.
Fenugrecũ Dya. fenugreci farinā multi bu)(tis nouis ⁊c̄.
cerō aut egoceron aut loton appellauere. vtꝰ ē ei ⁊c̄. iſta no
mina nō ſũt referēda farine ſꝫ ipſi fenugreco. buceron. n. ſo
nat bouis cornu egoceron v̄o capre cornu. nā ſemina i cor-
niculis ſil'ibꝰ cornibꝰ ſunt. Plini. fenugrecũ quod teli vocāt lib. 24. cap. 19. vltra. mediuꝫ
aly carphos aly buceros aly egoceros quoniaꝫ corniculis
ſemen eſt ſimile. nos vero ſilicrion dicimus ⁊c̄. tili gre. di-
cunt. arabes vero hulbe.
Ferreria herculana apꝺ Dya. vocať vna ex ſpēbꝰ herbene.
Ferraria mior. vocať ſꝫ Dya. agrimōia. Theo. Priſ. idē dic̄.
Feretria Pli. hꝫ duas ſpēs. nā eſt alba et cinerea q̄ preferũ- lib. 35. cap. 16.
tur in medicia ꝓbanť mollitie ⁊ ꝙ ſi in aere perducať vio
ceũ reddit colorem et cetera. eſt ſpecies terre vel luti Dya.
gieritrias terra dicta in gi.
Ferio Pau. ca. de ranuncula ſub lingua
Feroma Pau. ca. de ſciatica dolor āt eiꝰ ingt eferomate ⁊ in
Feruzegi ara. ſtannũ metallũ.)(guine viqꝫ ad genua.
Ferugo ſcoria ferri cacaferri idē ⁊ eſt id qꝺ fabri ferrary. de Cagaferro.
Ferraria nigra ſupra i eraclepa.)(fornacibꝰ eyciũt globati.
Ferula Dya. quā multi enterionē ⁊c̄. Pli. ferula calidis na- lib. 13. cap. 22.
ſcitur locis atqꝫ trāſmaria gēiculatis nodoſa ſcapis. duo eiꝰ
gña narthecā greci vocāt aſſurgētē i altitudie. marchelia
v̄o ſemꝑ hũilē a genibꝰ exeũtia folia maxia vt queqꝫ terre
ꝓxima ⁊c̄. nā eadē q̄ aneto ⁊ fructu ſil'is nulli fructicũ leui
tas maior ob id geſtata facilius baculoꝝ vſuꝫ ſenectuti ꝓ-
bet ⁊c̄. Jtē alibi ferula ſemē aneto ſimile hꝫ q̄ ab vno cau
le diuiditur i cacumine femina putatur ⁊c̄.
Feſekiſis arabice cimex que ē vt alcorat ſꝫ Aui. ſuo ca. ē ver
mis lecti fetens q̄ apꝺ eũ vocať igil. verũ i li. ꝺ doctria ara.
Feſelēbe repio apꝺ Alia. ꝙ ē ptiſana.)(vocať buchuch ⁊c̄.
Feſire ara. eſt qꝺ ampeleos leuce apud Dya. ⁊ ē vitis alba q̄
⁊ brionia dr̄ ſic patet ꝑ Dya. ⁊ Chironidā. vocatur ēt ara.
hazaraſeꝫ ſꝫ Auicē. ⁊ carimboade qꝺ eſt dictu vitis alba
Johan. Sera. ca. de baras. feſire eſt vitis alba.
Feſireſiꝫ apꝺ Aui. ſic ſcribitur. ſꝫ i arabico feſireſetara ſcri-
biť ⁊ eſt vitis nigra ⁊ charinſeude ⁊ ē illa q̄ vulgo apꝺ nos
vocatur rānus ⁊ a quibuſdā viticella ⁊ volubilis eo ꝙ iſle
ctitur circũſtantibꝰ arbuſtis ⁊ macerys ⁊ ſepibꝰ. s̄. i āpelos
Fetalogo grece ſꝫ Theodo. Priſ. liber de ſimplici medicia
vocať ariſtologia. ⁊ dr̄ ariſtologia ſꝫ ipꝫ ab ariſtō ꝙ ē vtile
Fetalogos ⁊ apiſton Dya. apud grecum dicitur ariſtologia.
Filcarian vocant milmorbiā q̄ ⁊ ſcrophularia ⁊ vrtica mor
tua a qbuſdā vocať: eo ꝙ folia vrtice ſil'ia hꝫ nō tñ vrētia.
Ficatum apud Dya. eſt epar animaliũ.
Ficus fatua dicitur grece ſicomorus. arabice vero iumaim.
Ficus Faraonis infra in iumeim ⁊ in ſicomoro.
Ficus vocantur duricies vlceroſe habentes in ſe grana ſic
grana ficuum que dicuntur grece ſikas qꝺ eſt ficus vt ifra
in ſikas. Jtē ficus dr̄ aſpitas palpebraꝝ vt ifra in tracoma
Ficus maritima Dya. vna ē lata ⁊ vna lōga ⁊ obruffa. criſpa
v̄o naſciť i creta ſuꝑ terrā boni floris ⁊ nō putreſcens ⁊c̄.
Fidicula Pli. polipodion quaꝫ noſtri fidiculā vocāt ⁊c̄. for lib. 26. cap. 8. añ meᵐ.
te a filicula corruptũ vel felicula vt ſupra in feli.
Filavitis Pau. ca. ꝺ his q̄ circa ſtōꝫ fiunt ſunt caprioli vitis.
Filoantropos grece eſt lapa. li. de doctrina greca.

Marsil. Fil arabice elephas.
Filektene Cornelius cel. grece dicuntur pustule q̃dã liuide
aut palide aut nigre aut alio a corporis colore mutate. sub-
est eni humor vbi erupte sunt infra exulcerata caro appa-
ret fiunt ex frigore. vel ex igne vel ex medicamine.
Filichinum polipodium supra in filichinum.
Filipendula ĩ antidotario Nicolai cõfectiõe filoãtropos.
Filire Dyasco. folia stiptica sũt ⁊ similia oleandri ⁊ cetera.
Fillis in antidotario vl'i in mitridato expõit ꝙ ē capparis.
Filix alia masculus alia femina que ĩ toto maior ē masculo
scõm modernos arabice vocat sarax Dya. de ipsa duo fac
capitula. vnũ qd dipteris incipit. aliud felicteron. s3 greca
lib.27. herbaria pteris dicebat. Pli. filicis duo sũt gñã nec flores
cap.9. h3 nec semen phterigia vocãt greci. aly echito cui⁹ ex vna
radice plures exeunt filices ēt bina cubita excedentes lon
gitudie nõ graues odore. hãc marē extimãt. alterũ gen⁹ phili
pterõ greci vocãt aly rõpheõ. aly pterin. ē ãt singulari atq3
ñ fructicosa breuior molliorq3 dēsior folys ad radicē cauli
culata folia vtrisq3 laterib⁹ pinata. vñ nomē greci iposuere
radices vtriq3 longe in obliquũ nigre ꝓcipue cũ inaruere.
nascit vbiq3 s3 magis frigido solo ⁊c. et infra in pteris.
Filoantropon est dictu amicus hominis sic apd Dya. vocat
plãta quã aparine vocat. apud latinos dr lapago seu lappa.
⁊ dicit ꝙ sic vocatur eo ꝙ folia eius vestibus transeuntiũ
inhereat sed folia nõ inherēt. immo botriones quos ꝓfert
lib.24. in quib⁹ est semen de aparine supra in suo loco. Pli. phyliã
cap.19. tropos herba quã greci appellant nasuche quoniã vestib⁹
inherescat nãq3 canari appellatur ⁊ lappa ⁊c. ⁊ philoantro
pos etiã vocatur quoddam antidotum.
Filoflores Dya. prassium inquit aut phyloflores ⁊c.
Filolutrontes grece. i. lauacrorum amatores. s. balnearum
Cassius. felix. ca. de tertiana.
Filomõ fm Pli. vocatur verbascum.
lib.26. Filon grece folium filla folia.
cap.6. Fillopede ⁊ philogatos infra in marubio.
Fillotidis vocat a Dy. spēs vna papaueri ca. d meconio.
Fimata Dyascori. ca. de arbore pini inflationes turgantes
quas greci fimata vocant ⁊c. liber de doctrina greca. fima
pannus faciei pustula Corne. cel. fima tuberculum.
Fimosis Dya. ca. de cotilidone sucus ingt ei⁹ ad veretri exci
tationem fac quã greci fimosi3 vocãt ⁊c. Cor. si glans. i. ca-
put vge ita ꝯtecta ē vt nudari nõ possit qd vitiũ greci fimo
Finichiõ. g. ⁊ finikos dactil⁹ finikes dactili)(si3 appellãt ⁊c.
⁊ finikes etiam palme.
Finix grece arbor ipsa palme fz Jsido. a fenice aue q̃ diu vi-
uit vt supra ab his fenice⁹ color. i. dactilicus sepe apd Dya.
reperitur. Jtē diafinicon quicquid ex dactilis cõficitur vel
ex palma vt vnguentum palme.
Finigmon grece rubificatio q̃ fit a sinapismo. Cassius felix.
Jtem Pau. ca. d paralisi in participantib⁹ vero sensu finig
mos oportet accipere ⁊ cetera.
Firã infra in galium ⁊ in haruset.
Fisa grece ventositas fisima grece flatus. fisoma tumor.
Fisalidos vesikago kekengi cacabũ idē spēs est solatri vide
apud Alexã. ⁊ in antidotario vniuersali trociscos dyafisali
dos: q2 idē sunt cũ trociscis alkekengi apud Auicē. ⁊ Johã.
Sera. nã vbi isti kekengi ponũt Alex. ca. de vlcerib⁹ vesi-
ce eisdē trociscis ponit fisalidos qd latini vessicariã dicunt
vl' vessicaginem. hanc quidam patrisyon vocant.
Fisodes grece Oriba. ca. de preuisione maloꝝ accñtium sũt
inquit inflationes que ab indignatione fiunt.
Fisontes Pau. ca. de ruptura inguinum.
Fistici dicuntur arabice fistac. grece vero pistakia.
Fistula pastoris supra in almea ⁊ in alcima.
Fiteuma Dya. folia habet similia structio sed minora semē
multum ⁊ ꝓtusũ radicē lõgã ⁊ tenuē ⁊ nõ ĩ altũ dmersã.
Fiton grece planta virgultum.
Fitria grece Demo. quod secundum veteres lemon appella
tum est cum angulo lacrimalis oculi corroso vel diminuto
quoq3 modo foramē naturale ꝙ ibi est patefit vltra natu-
ram quare seqtur fluor lacrimarum assiduus ⁊c.
Flamula hoc nomē multis plantis attribuitur potius tamē
speciei cuiusdam plante que serpit super sepes cuius flores
sunt ĩ globo sicut capilli albi in quorum capilorũ radices
sunt semina adurentia gustum fortiter simul collecta in ra
cemum. hãc greca herbaria parmilokadi vocabat. quidã
vitem albam vocant. rami omnes flexibiles longi tenaces
ad ligandos rusticorũ fasces apti vt funes. flammula silis
est ei nisi esset breuior ⁊ in siluestribus magis oritur ⁊ per
terram extenditur.
Flaura vocãt a multis species quedã trifoly q̃ plãta leonis
vocatur ⁊ est andachoche species de qua infra in trifolio.
Flebs grece vena liber de doctrina greca.
Flebotomia vene incisio a fles quod ē vena ⁊ tome qd ē ici-
Flegmagogum grece flegmatis purgatiuũ.)(sio vel sectio.
Flegmon generaliter omne apostema maxime calidũ pro-
prie vero ex sanguine.
Flegomenos gre. ardens. flegomenos flegomona oculorũ
quam tumorem vel structuram dicimus est inflatio palpe
brarum resistens cum rubore tensione et dolore vt aperi-
ri non valeant oculi.
Fliktis grece pustula liber de doctrina greca.
Flommos Dya. quam latini barbascum dicunt duo sunt ge
nera masculus ⁊ femina. vnum est album ⁊ alterum nigrũ
femina vo folia h3 similia cauliculo sed asperiora ⁊ latiora
et hastã longam cubito vno albã asperam flores virides
⁊ albos. ⁊ semen est nigrũ. radix ē illi dura policis grossitu-
dinē habens: nascit ĩ cãpis. alterũ vo quod masculus dicit
folia h3 oblonga ⁊ angusta ⁊ hastam tenuē ⁊ semen tenue
nigra vero in omnib⁹ lata est ⁊ nigra dicit. agrestis autem
flõmos virgas h3 in se lõgas ⁊ arborosas ⁊ folia saluie silia
circa vgas suas flores h3 aureos aut mellinos sic prasiy. s3
folia habet aspera circa terrã ⁊ rotunda. alterũ gen⁹ flõmi
quod licnitis dicit aut trialis folia h3 tria aut quattuor ad
plurimum pinguia ⁊ aspera ⁊ grossa quibus multi ĩ lucer-
nis vtuntur ⁊ cetera. liber de doctrina greca. flomos pynũ
.m. scribit ⁊ exponit est herba lucernalis et verbascum et
cetera. nos taxum barbascum dicimus Hali. verdatiã Aui
cenna vero busuri in tertio vocat multi anedhõ vocant.
Flos eris aliud ab erugine vt patet p Auicē. g differentia fac
ca. ⁊ per Sera. ēt g docet cognoscere ip3 ⁊ qualiter orietur.
Pli. flos eris fit ere fuso ⁊ in aliã fornacẽ trãslato ibi fla- lib.34.
tu crebrior excutiunt velut mily squame ques vocat lepi- cap.ii.
das. cadunt aũt cũ panes eris aqua refrigerant rubētq3. in p̃n°.
differētia inter florē ⁊ squamã que eodem modo oritur est
quia squama vi excutitur a panibus flos sponte cadit.
Flõmũ apd Dya. ml'ti enulã vocãt. ca. d eleno. puto nõ recte.
Flos syriacus exponunt alig flos malue sed an bene ignoro.
Flox grece flamma.
Flos salis g dicitur halosanthos de hac supra in al.
Focha vel fuchab vt arabes est potus factus ex ordeo et
alys rebus ⁊ ceruisia est species eius Dyascorides. furca
vocat fit inquit ex ordeo. fit ex ea elephas quod dicitur or
deum infusum ⁊ quod etiã aliqui canium vocant quo pro
vino multi vtunt. suci tales fiunt in ybernia ⁊ britania. cõ-
ficiuntur ãt ⁊ d tritico vnde pultes fieri solēt ⁊c. hec sicera
dicitur libro iudicũ de Sansone vinũ ⁊ sicerã nõ bibet ⁊c.
potest autem inebriare. Auicen. de fucab ca. facit.
Foca. g. ē piscis dcũs vitul⁹ marin⁹ h3 pedes vt catul⁹ pilosus
vt capra parit filios vt cetera q̃drupedia. pascit herbis ⁊ ter

ra ⁊ mari. dr̃ arabice kike aliquando kikion reperit̃ liber d
doctrina greca. est foca vitulus marinus ⁊c̃.
Foliteris vel folitis quã Dya. vocat pirgias ĩfra in py.
Foliũ indum aliud est aquosum qđ in stagnis nascit̃ ⁊ ẽ ma
labatrũ. aliud arborosum qđ ad nos defert̃ quo cõiter vti
mur. de primo apud Dya. duo reperiunt̃ capi. vnũ sic. fo/
lium vel folla sunt ex herba que in india nascit̃ locis hu/
midis ⁊ paludosis. colligunt aũt folia hec ĩ aqua superna/
tantia. est aũt folium optimũ qđ est leue ⁊ albidũ ⁊ visci/
dum ⁊ suauiter olens in modũ spice gustũ nardi referens
sine vlla salsedine diu multumq̃ reseruans gustũ subama
rum ⁊c̃. Aliud cap. de eodẽ sic. malabatrũ putauerũt mul/
ti esse nardi indici folium sed fallunt̃. ⁊ q̃uis sit similis in
odore tñ alterius est nature. ĩuenit̃ aũt supernatãs in qui/
busdã paludib⁹ in india specie folioꝝ carens radice. ẽ aũt
optimũ qđ est recentissimũ ⁊ odoratissimũ tenue ⁊ ĩtegrũ
⁊ nigrastrũ cũ gustu non salso sed potius spicastro. hãc her
bam. i. foliũ cũ indi collegerint inserunt lino ⁊ sicant esta/
te. aliqui ẽt ipsos ramos colligunt: ⁊ sic seruant ⁊ terra cuꝫ
omnibus herbis estate vi caloris arescit. ⁊ nisi foco herbe
aride fuerint peruste alio anno nullas generãt herbas ⁊c̃.
Plinius lib. iz. cap. 27. Auic. de hoc facit cap. huic consonũ qđ incipit folium. ex
quibus descriptionibus pꝫ q̇ non est folium illud quo cõ/
muniter vtimur. illud eñi foliũ est arboris cuius ligna in/
terdum grossiora police cum ipso deferuntur ⁊ etiam fru
ctus simillimus bacce lauri de quo Auic. aliud facit ca. ⁊
vocat tembul ⁊ qđ sequit̃ in textu frm est falsum. nam in
arabico est calidum in primo. suprascriptũ aũt folium qđ
malabatrũ dr̃ nec vnq̃ vidi nec audiui aliquẽ citra mare
vidisse. ẽ eniꝫ preciosum valde. aliud aũt ca. facit Dya. sic.
Foly agrestis duo sunt genera masculus ⁊ femina. femia
vo saxosis locis nascit̃ sicut brio sed viridiora folia hꝫ sic̃
oliua ⁊ virgã tenuẽ ⁊ florẽ albũ semẽ est illi albũ ⁊ minu/
tum sicut miconio. masculus vo q dr̃ oĩa supradicta silia
hꝫ preter semẽ. semẽ eius est sil'e dry. i. quercus ⁊ oliue flo
renti ⁊ botruosum vere florens. dr̃ vo arsenogon q2 qsqs
eum biberit masculos gñabit. thiligon⁹ vo dr̃ q2 quecũqꝫ
femina biberit ⁊ feminam generabit ⁊c̃.
Fomentatio est quando ex decoctione aliquarum herbaꝝ
membrum fumigatur ⁊ eadem fouetur.
Foni grece sonus vox.
Fosaraki in antidotario vl'i in medicamie ad scrophulas.
Fosforos ĩfra ĩ ippuris. Fos grece lux splẽdor iubar.
Fossula Demo. est inquit vlcus oculi admodum tenui ro/
tunditate formatum qđ ⁊ botrion dicitur.
Fouos. g. timor formido. ide ydrofonia. i. timore aq̃ q acci/
dit a morsu rabiosi aial'. latini vo ydrofobiã dñt corrupte.
Fragaria herba ferens fraga Ouidius metamorphoseos
montanaqꝫ fraga legebant.
Frenes grece dyfragma liber de doctrina greca.
Frẽgemeskin alicubi fregemeskin apud Aliaba. p ferenge/
misch qđ est ozimum. Freniticos grece frenetic⁹.
Frenitis frenesis ipsa rabies hoc nomẽ nõ ẽ morbi ſꝫ ipsi⁹
accidentis. nam morbus est apa qđ est cã añcedens: q̃uis
interdum pro morbo accipiat̃ improprie cũ dr̃ frenesis ẽ
Frigi⁹ lapis apđ Dya. ⁊ Sera. Dya. tres hꝫ spẽs. (apa ⁊c̃.
vna est metallica q̃ in Cypro nascit̃ ⁊ de pfundo lacu ascẽ
dit q̃ ⁊ terrosa ẽ ⁊ post hoc sole siccat̃ postea ponit̃ in me/
dio circuit̃ farmẽto ⁊ ↄburit̃. Altera vo spẽs ẽ fex erami
nis: vt iam dictũ est ⁊ de eramis fece. ⁊ hec colligit̃ gustuꝫ
hñs eri visto silẽꝫ. Tertia vo spẽs ↄficit̃ sic lapis qui dr̃ pi
rites colligit̃ ⁊ in fornace cõponit̃: ⁊ vt calx ↄburit̃ q̃diu
colorẽ sanguineũ facit ⁊ collectus reponitur ⁊c̃. Aliud ca.
in lr̃a l. apud Dya. reperitur de quo ĩfra in suo loco.
Frike grece rigor. Frikodis horrores rigores.

Fronesis grece discretio prudentia sapientia.
Frangedẽ ĩfra in lemnias. Fthinodes grece ptisicus.
Fthir grece pediculus. Fthyrosprion. g. gurgulio.
Fthisis. g. nos ptisim dicim⁹ tabes dyptoton macies tabo.
Fthongos grece sonus. latini vero ptongus dicunt.
Fu valleriana potentilla amantilla idem vt dicit Dyas. fu
multi nardũ agrestẽ appellant nascitur in ponto folia hꝫ
similia elleboro vel yposelino siue apio saluatico hasta est
illi leuis ⁊ mollis purpurea ⁊ nodosa crescens de terra cu/
bito vno aut amplius flores habet narcisco similes factu
ra colore veluti purpureo radices sunt illi in rubore digiti
minoris sil'es iunco aut elleboro nigro colore ruffo cũ odo
re grato ⁊c̃.
Fuca potus fucadion dicit grecus supra in foca.
Fucos Ste. ẽ thaheleban. ſꝫ thabaleb ẽ lẽticula aq̃ vt ĩfra.
Fucus secũdum librũ antiquum est species herbe de qua
lana tingit̃. inde fucata vestis.
Fufalum scripsit Ste. pro faufel de qua supra.
Fugel arabice rafanus cuius domestici radix absolute dici
tur. fugellum apud Aliabatẽ inuenitur.
Fulcon Ste. est sadegũ grecũ infra in sadegi.
Fulfel arabice piper.
Fulfulmine sic inuenit̃ in latino. sed in arabico scribit̃ ful/
fulminue. ⁊ est radix piperis secũdũ q̇ exponit̃ apud Aui.
⁊ aliquarũ synonimaꝝ. veruꝫ Haliabas in secũdo pratice
inter herbas posuit. Cõstantinus vero quãuis etiam ĩter
herbas ipsum describat exposuit tñ q̇ est piper.
Fuligo liber antiquus de simplici medicia a fumo dicta. eo
q̇ ex fumo generatur. fit aũt sic lucerna testea oleo reple/
ta accendit̃ cui eneũ vas superponit̃ ⁊ ↄsumata fuligo in
pixide cyprea collecta recondit̃ ⁊c̃. secũdũ hunc modum
docet̃ colligi fumus thuris ⁊ butiri ⁊ cuiuscũqꝫ rei fumus
queratur in libro de preparatione medicinarum.
Fullonum herba saponaria borith vel burith idẽ supra ĩ b.
Fumaria fm Dya. latine herba que. g. dicit̃ capnos de qua
supra. hec vt dicit dicitur a quibusdam oxidertes.
Fumon in septimo Joan. Serap. in confectione nominata
alabsulidus exponitur q̇ est iusquiamũ nigrum.
Fumus thuris docet̃ fieri ĩ Ser. ⁊ i. xxxviij. azarauy albu
Fungi vocat̃ arabice fatar. grece vo micete. spẽs (casim.
vero eoꝝ multe sunt. Plinius similes tuberibus sunt qui
in cirenayca vocant̃ missi precipui suauitate odore ac sapo
re sed carnosiores tuberib⁹ ⁊c̃. ⁊ ĩfra. sunt in fungoruꝫ gñe
dicte a grecis pozide q̃ sine radice aut pediculo nascunt̃. lib. 19. cap. 3. in pn°
Furca Dya. scribit foca.
Furfurisca ptiriasis grece furfur capitis. Alex. circa pncipi/
um primi libri cantabrities idem. nam cãtabrum furfur.
Furogi arabice gallus.
Furfurisce in antidotario vniuersali in medicamine ad vẽ/
tris tumorem.

G Littera vtunt̃ greci cũ omnib⁹ vo
calibus sicut nos ⁊ gama
vocant. hoc tñ interest qñ duo. g. in eadeꝫ
dictione sibi iuxta scribunt̃ primũ assumit
sonũ littere n. nam scribunt aggelos ⁊ pro/
ferunt angelos. Simil'r si. g. antecedit cap
pa qđ est. k. eundẽ n. assumit sonũ. arabici vero hñt litte/
ram gim que semper sonat vt nomẽ eius ostendit in quaꝫ
multe dictiones desinũt vt xeitarag' ⁊ vt proprius expri/
meret̃ vere prolationi addiderũt trãslatores litteram i.
⁊ dixerunt xeitaragi. Aliam vo litteram habent quam vo
cant gaim ⁊ sonat vt nomen ostendit que si finalis venit
sine i. scribenda est vt dimag.
Habira pro guberia scripsit Stephanus ⁊ est mespilla.
Hafete scripsit Stepha. pro gafit.

Gafit arabice eupatorium.putant quidã arabes pollicariaꝫ esse eupatoriũ ⁊ ꝓ ipso vtunt̃ ea.ꝙ aũt fallant̃ pꝫ ꝑ Dyas. qui de vtraqꝫ planta facit diuersum capitulum diuersis virtutibus pollicariam conizam vocans.

Gagates lapis niger splendens leuis vt solus super aquã natet inter alios lapides vt dicunt.inuenit̃ in litia circa ripã fluminis ganges aridus ⁊ q̃si luminosus mediocriter leuis valde.cuius est melior qui facile exarserit igni ⁊ odorẽ aspalti habet medicine aptus est.

Gagila.g.q̃glla auis graculus q̃lia quã gdã coturnicẽ dñt.

Gaisdo herba fulonũ qua tingunt̃ panni que osatis grece dicitur.Macer de ipsa ca.facit de q̃ infra in osatis.

Gaira Ste pro gire scripsit qꝺ ẽ colla gluten alia ex pisce alia ex corys.

Galla asiana ab asia dr̃.greci cicidos a lapsa vl' lapsana vt quidam:arabice v̓o haff.galle imature sepius intrant in medicinis ⁊ sunt non perforate.Joã.Sera.ca.de alcola oris nõ perforate inquit sunt crude que sunt nõ mature quare sunt fortiores ⁊ vehementioris stipticitatis ⁊ ꝑforate sunt que ꝯsecute sunt maturitatẽ ⁊c̃.he vocant̃ grece onfacine Isido.galla quedã a grecis onfacidos dicta parua forma: sed firmior corpore nodoso que medicaminibus ⁊ encaustris.adhibet̃.altera balanis ac leuis ⁊ nimiũ ꝑforata lu-
lib.13. cernarũ tantũ vsibus necessaria ⁊c̃.Plinius galle fruct⁹ ĩ
cap.21. siria ⁊ in egypto copiosus.Itẽ alibi.plura eius genera.naꝫ
lib.24. ẽ solida perforata alba nigra maior ⁊ minor ⁊c̃.⁊ alibi.na
cap.4. scit̃ aũt galla sole de geminis exeunte erũpẽs noctu ꝑ vni
⁊ lib.16. uersa crescit vno die candidior ⁊ si estu excepta ẽ arescit
cap.8. ꝓtinus neqꝫ ad icremẽtũ peruenit.hec est vt nucleũ fabe
lib.16. magnitudine habeat.nigra diutius viret crescitqꝫ vt iter-
cap.8. dum mali magnitudinẽ habeat optima commagena deterior ex rubore signũ eius ꝙ cauerne transluceant ⁊c̃.

Galla Dya.semen est dendrios cuius vnũ genus onfacitis dr̃.minor est rotunda ⁊ grauis ⁊ nodosa sine ꝑtusura.alia leuis ⁊ pertusa eligẽda ẽ onfacitis q̃ ⁊ v̓tute fortior ẽ ⁊c̃.

Galak grece lac inde galatides lithos.i.lactheus lapis.

Galatina grece papilio quasi lactei coloris ⁊c̃.

Galaktina grece lactentia.

Galaktera lacteus porcellus.

Galatiros Paulus ca.de paralisi.nocet ãt gallit itros ⁊c̃.

Gala cipressi sic vocat̃ fructus eius est medicine apta.

Galbanũ Dya.est lachrymũ cuiusdã herbe sĩlis ferule que in nichomedia nascitur ⁊ ẽt in syria.multi metoponon vocant.est aũt vtile galbanũ thuris hñs colorẽ ⁊ grana hñs vt faba limpidũ ⁊ sine ligno ⁊ hñs in se aliquid semis sui ⁊ de ferula sua non graue nec liquidũ nec nimie siccuꝫ ⁊c̃.
lib.12. Plinius.galbanũ ex arbore ferule eius quã stagonitũ vo-
cap.26. cant distillat resine modo in syria ⁊c̃.arabes ꝓprio nomĩe kenech galbanũ vocant.verũ ꝓpter ꝓprietatẽ quã habet contra venena vocant bezard:qꝺ est nomen cõmune ad omnem medicinam contra venena.

Galeon apud Auic.in secũdo capitu.scribit̃ qꝺ a Dyasc. sic galion inquit aut gallerion dictũ est ab eo ꝙ lac coagulat. folia hꝫ ⁊ hastã sĩlem aparine sed erectã.nascit̃ in campis.
lib.11. Galerica ꝺm Pli.grece alauda auis:eo ꝙ galleata videat̃.
cap.37. Galeos grece mustella ⁊ est equiuocũ ⁊ ad terrenã ⁊ piscez.
in pñ° Galia muscata est quedã ꝯfectio que describit̃ in antidotario Nicolai intrans in confectionib⁹ preciosis.verũ galia qua vti debem⁹ in ꝯfectionib⁹ inuentis in libris de arabico translatis ẽ diuersa ab illa cui⁹ ꝯfectio habet̃ i.xxxviij. libro.Azarauij albucasim ⁊ in Sera.de simplici medicia ⁊ in libro Aben Mesue de qua Auic.cap.facit in secundo sub littera sim.naꝫ ipsa vocat̃ Arabice such ⁊ ipsa fit ex ramich vt pꝫ in prenominatis libris ⁊ scribit̃ arabice ꝑ vnũ .l.tantũ galia.sed alia:alia galia est de q̃ Auic.v̓r facere aliud cap.⁊ est vltimũ in scꝺo can̄.quã dicebat iudeus vocari zebet arabice.nos seuerã vocam⁹ quã dicunt quidã ꝙ ẽ sudor arabus a quodã animali.verum in libro.xviij.Azarani scribit̃ eius ꝯfectio facta ex musco ⁊ ambra.est autez super omne aromaticũ redolens.mirũ tñ ꝙ de ꝓpe eius quãtitas fetere videtur ꝓpter eius excessum odoris cuius rei sum testis.nã qdã mercator inter alia mihi ostensa cuꝫ daret mihi odorandã pixidiculã apertam de hac ꝯfectiõe forte dimidia vncia ꝯtinebat̃ visa est mihi fetere vt sterc⁹ sed postmodũ ex solo ꝯtactu pixidis remansit manui mee tantus odor ⁊ talis ꝙ triduo ⁊ amplius dilui non potuit. apud Auic.per geminũ.l.scribit̃ nõ est rectũ.nã arabice ꝑ vnũ scribit̃.interdũ algalia inuenit̃:sed idem est.

Gallicrus liber antiquus ꝺ simplici medicia dr̃ sanguinaria eo ꝙ naribus ĩposita sanguinẽ suauiter fluere facit.nascit̃ circa vias ⁊ saxosis locis.hꝫ ĩ summitate velut pedes gali.

Gallidragam Plinius sic vocat.Xenocrates plãtã leucacã lib.27.
ton similez palustrẽ ⁊ spinosam ⁊ caule ferulaceo alto cui cap.10.
summo capite inheret simile ouo.in hoc arescente estate vermiculos nasci tradidit ⁊c̃.

Galion est galeon supra.

Galiopsis Stephanus sermachum rubeum pro zarnech scripsit quod est arsenicum.

Galapsis aut vt aliȷ galeobdolon vel galion.Plini.caulem lib.27.
⁊ folia habet vrtice leuiora ⁊ que grauem odorẽ trita red- caplo.9.
dant flore purpureo.nascit̃ circa sepes ⁊ semitas vbiqꝫ ⁊c̃.

Galisopsis aut galeobdolon Dya.frutex est)(ꝺm Dyas. minor.cui virga est ⁊ folia similia vrtice sed folia tenuiora que digito ꝯfricata grauẽ odorem hñt ⁊ flores minutos ⁊ purpureos.nascit̃ circa ortos:⁊ ĩ viȷs ⁊ sup tecta tegulata.

Gallitricũ ⁊ centrũ galli vocant quidã quãdã plantã cuius quedã est domestica que nostro vulgari vocat̃ boscmo q̃ vt cetera olera comedunt̃.quedã v̓o agrestis in toto minor quã lombardi ⁊ tusci sclaream vocant eo ꝙ semen eius in oculũ ponentes sine dolore ⁊ tedio oculum dicunt mundificare a sordidus.signũ ꝙ exit ipsis circũuolutis.hanc ꝓ-
prietatẽ attribuit Pli.plante quaꝫ vocat allectoroscopos lib.27.
de qua supra.verũ secũdũ antiquos ⁊ Dyas.gallitricũ est cap.5.
capillus veneris vt supra in adiantum. in fi.

Galium Stephanus ebenaos ⁊ est mustella.vocatur arabice haruset alfiram:grece vero galeos.

Gangrena grece vlcera mala serpentia:nos vero cancrena dicimus.gangrena vero grecus .

Gar arabice laurus.

Garabin secũdo canonis.Auic.circa finẽ.ca.facit sĩle ca.de salice.nã est ꝓẽs salicis quã vulgo goran vocant.

Garab.ẽt ⁊ algarab vocat̃ arabice fistula lachrymalis oculi vt apud Auic.in tertio.

Garbe scripsit Ste.pro garab species salicis.

Gargalia apꝺ Alex.ca.ꝺ ẽoptoica ꝑs gutur' ⁊ cãne pulmõis

Garicon arabice agarion.

Gariofilus latĩe dr̃:sꝫ.g.kariofilos.vñ Gal.ĩ sexto de simplici medicia nõ sunt igt gariofoli folia nucis vt sonat nomẽ ipoz.hec sũt ligna ꝓpua ⁊c̃.describens eos.karea.n.g.nux.s. arbor.filon v̓o foliũ ⁊ ꝑꝑ ħ dixit.ara.v̓o vocat̃ karunfel.

Gariofilata est planta similis agrimonie cuius radix odorẽ hꝫ gariofilorum dicta a quibusdaꝫ sanamunda ⁊ auantia ⁊ pes leporis:sed alia est pes leporis de qua infra in pe.

Garus grece ⁊ obsomogarum q̃si obsomiogarũ vulgariter
autez almirogarũ dicũt ab alos qꝺ est sal q̃si salsuz garũ. lib.31.
nos ãt muriã vel salmuriã dicere possum⁹.est ãt qꝺ arabi cap.7.
ce muri ⁊ almuri vocatur liber de doctrina greca ꝙ est ga in fi.
ros ⁊ est almirogaros.Plinius exquisiti liquoris grece ⁊.8.
qꝺ garon vocauere intestinis piscium cetirisqꝫ q̃ abyciẽda in pñ°.
eẽnt sale maceratis vt sit illa putrescẽtiũ sanies.hec olim

conficiebat̃ ex pisce quã greci garõ vocabãt.nũc ex scom-
bro pisce laudatissimũ in finibus cartaginis spartarie ꝛc.ꝛ
infra.cepit aũt ex mutili pisciculo minimoq; nunc cõfici.
apuã nostri aphyen greci vocant quoniaz is pisciculus ex
pluuia nascitur ꝛc.mutilium dicit̃ qꝛ caput eius amputat̃
alioquin totum esset amarum.
Geduar arabice zedoaria.
Gebenech vel algebenech arabice due vene que sunt in la-
bio inferiori que flõmant̃ albucasim ca.de flõmia.
Gefase arabice spongia libro de doctrina arabica.ĩ libris tñ
medicinalibus sfengi vocãt imitantes grecũ vt ifra in s.
Gecazum arabice rana sed apõ.A.ꝛ Sera.difdaba vocat̃.
Geld arabice pellis vel cutis.
Gelda Cassi.fel.ca.de elefantia coloquintida quaz vulgus
geldam vocat.
Geleniabin arabice rose condite cũ zuccaro siue cum melle
vt habet̃ apud Auic.in qnto capitulo de ꝯditis ꝛ in deci-
mo Daliaba.ꝛ sic tã zuccarũ rosaceũ quã mel rosaceũ ge-
leniabin vocant.ꝛ ꝑpter hanc equiuocationẽ fuit error in
tertio Almansoris vbi est zuccarũ rosaceũ stõ humoribus
repleto ꝛc.nam in arabico ita se habet geneliabin stõm ha
bentibus repletũ si sumat̃ in ieiunio bene masticatũ ꝯfert
si sumat̃ cũ aq̃ calida sed in his qui calorem aut ardorem
patiuntur nullo modo detur maxime si estas fuerit calefa
cit.n.ꝛ sitim affert.ꝙ si eis ꝑpter id qõ dixim⁹ dari ꝯuenit
dandum est illud qõ est cũ zuccaro factum est ꝛc.sic est in
arabico.ex quo apparet ꝙ de melle rosaceo primo dixit.
Gelouz in scdo canonis Auic.exponit̃ ꝙ est granũ pini ma-
ioris.verũ hoc nomẽ apud arabes est de auellana maiore
quã nos nucellã dicim⁹.nã sil'r est apud eos diminutiuum
nucis.geũ enim est nux.ꝛ hoc ẽt dicebãt oẽs arabes a qb⁹
quesiui:ꝛ sic habet̃ in libro de doctrina arabica.ẽt Aui.in
ꝑncipio cap.vr̃ loqui de ipsa qñ comparat eam nuci.q̃uis
postea de grano pini videat̃ interdũ prosequi.de grano võ
pini sicut ꝑmittit in ca.de pino ita tractat ĩ littera ba.nec
dicit ibi nec alibi ꝙ loquit̃ de ipso in littera giz.q̃re videt̃
corruptio in textu vel aliq̃ cõculcatio sicut ꝯsueuit facere
in plurib⁹ capi.vt patebit in suis locis.Step.in synonimis
carea pontica est bendocũ ꝛ est gelousum carea pontica ẽ
nucella ĩ greco ꝛ exponit ꝙ est auellana.cũ dicit bendocũ
ꝛ gelousum pro geloũ ẽt ꝑ auellana accipit̃.sed ꝑ maiori
vt dictũ est. Geluari Daliabas ꝑ iuliar qõ ẽ balaustia.
Gemus arabice bubalus liber de doctrina arabica.
Genaba arabice ala.
Gembut apud Auicẽ ẽ xilocaracta nabatia vt ipse exponit ĩ
eodẽ cap.dicit.n.est alkarnub nabatiũ de quo dictũ est in
littera ka.ꝛ verũ dicit qꝛ in ca.de karnub vel xilocaracta
loquit̃ de gembut:melius tñ scribit̃ iembut.per i.vocalez
vt in arabico pz.ẽt ꝙ eius cap.est in lr̃a ie.non gim.
Gendebeduster arabice est castoreum.Step.vero gendebe
daston scripsit.
Gentiana Dya.dr̃ inuenta esse ab imperatore illirico eiusdẽ
gentis vnde ꝛ nomẽ accepit.c⁹ folia que circa radices sunt
nucis odorẽ hñt ꝛ sunt similia plantagini;sz paulo subruf-
fiora ꝛ in summo diuisa vel incisa in spẽm serre in medie-
tate hñs hastam que hasta ꝛ leuis est ꝛ vacua digiti hñs
similitudinẽ longior duobus cubitis ꝛ nodosa:circa quos
nodos folia nascunt̃.semẽ est ei circa folia latũ ꝛ lene ꝛ nõ
inutile sicut affodillum.radicez hz sicut aristologia longa
solidaz ꝛ amarã sed nigriorẽ ꝛ fragiliorẽ.nascit̃ locis altis
ꝛ humectis ꝛ vmbrosis ꝛc.Plini⁹.hanc inuenit Genti⁹ il-
liricorum rex vbiq; nascentẽ:in illirico tñ prestantissimã fo- lib.25.
lia fraxini sed magnitudine lactuce caule tenero policis cap.7.
grossitudine cauo ꝛ inani ex interuallis foliato triũ aliqñ
cubitorum radice lenta subnigra sine odore aquosa mõtib⁹
subalpinis plurima.vsus in radice ꝛ succo ꝛc.Dyas.ca.de
centaurea dicit ꝙ multi gentianã vocãt ĩproprie puta.
Genista hec apud quosdã est mirica.alij volunt spẽm ei⁹ c⁹
rami angulosi ꝛ folia triangulata sunt semen vt cerasum
ruffum tñ puũ.alia võ que apud Dya.spartũ dicit̃ ẽ vere
genista vt dixit mihi greca herbaria:de q̃ Plinius genista lib. 24.
inquit vinculi vsum prestat flores apibus gratissimi.du- cap. 9.
bito an hec sit quã greci auctores sparton vocant cũ ex ea Plinius
lina piscatoria apõ eos fieri docuerim semẽ eius qõ ex dez lib. 19.
nomine appellauere in foliculis faseolorum modo nascẽ cap. p.
tium purgat ellebori vice ꝛc.de sparto infra in spa.
Geniculata centinodia poligonia proserpinata sanguinaria
virga pastoris idem vt in alijs locis.
Genicularẽ apud Dya.vocant quidã latini quãdam plantã
quam ipse lichnis vocat infra in.l.
Geodus vel giodus humor apud Alexandrum capitulo de
podagra est terreus a gi quod est terra.
Geoers vl' geguers vt apud Auic.tres dicit habere spẽs di-
cebat iudeus ꝙ sit miliũ panicũ ꝛ scaiola que est grani ob
longi vtriq; acutorum capitũ quo aucupes ĩ partib⁹ nostris
auiculas suas nutriunt. Gepsim arabice gipsum.
Gearamon Dya.siue oxifilon siue vt latini pelimonia cicu-
taria herba est que folia hz anemoni silia diuisa ꝛ oblon-
ga.radix est illi rotunda ꝛ dulcis.est ꝛ alia spẽs eiusdẽ vir-
gas hñs tenues ꝛ pulueratas duob⁹ palmis a terra ascen-
dẽtes ꝛ folia malue silia ꝛ in sũmitate virgarũ caput e sic
Geranion Plinius aliqui mirti aut mirtidon (cicoree ꝛc. lib.26.
appellant similis est cicute folijs minutiorib⁹ ꝛ caule bre- cap.11.
uiori rotundo.nostri sic eum tradunt greci folijs paulo cã añ me⁰.
didioribus q̃z malue tenuiorib⁹ pilosis ꝛ ramosa ex inter-
uallis triũ palmorum.Alterũ gen⁹ folijs anemõis diuisuris
longioribus radice mali modo rotunda dulcis ꝛ forte ta-
lis vera est ꝛc.hec eadem cum supradicta.
Gera sacra pigra amara grecum est.
Geranos grece grus in ãtidotario vniuersali est emplastrũ
geranium quod congrue fit.
Geroboranũ ẽ dictu sacra herba supra ĩ be.ꝛ ẽ herbena.ie.
Gergir arabice eruca gergiuum scripsit Step.)(melius.
vocatur.g.euzomium supra in.e.
Germandrea Macer camedreos grece q̃ est germandrea
latine ꝛc.supra in ca.
Geruntica Cas.fe.in antidotario in trocisco musa gerontica
velut greci dicunt que cronica nos aut senilia.
Gersa fit ex radice draconteee per ablutionẽ.radix ẽt ipa sic
Gesenteria grece est dictu intestina terre ꝛ sunt)(vocat̃.
iscuir lumbrici terreni.Cassius felix cap.de dolore aurium.
melius tñ gisenteria scribit̃ .nam gi est terra.
Gesampine in antidotario vniuersali in mitridato minori.
Gethi Pli.ẽ herba q̃ hz radices tẽues nigras hñ olẽtes ꝛc.
videan sit gariofilata. Geusir l' iausir ara oppopanax ꝛc. lib.26.
Geum bane nux muscata. Geum arabice nux. cap.7.
Geum endi arabice nux indica magna ẽ in duplici cortice ĩ in me⁰.
vno filtroso ꝛ alio durissimo quo qdã pocula faciũt.
Geum methil ara.nux venenosa quedã frigidissima.
Gezar arabice bautia.oĩa hec scripta que a gim littera ara-
bica incipiunt.melius per.i.consonans scribuntur sz quia
sepius per.g scripta reperiantur vsum secutus sum.vt ma-
gis in promptu sint secundum vsum.
Gibum arabice calcus.
Gideus dactilus vocat̃ a quibusdã peonia scḿ Dya.
Gi grece terra inde infrascripta.
Gicenon grece lutũ cõmune.latini cenũ dicũt Dya.suo ca.
Gieritrias vel giseritrias Dya.alia alba ꝛc.alia cinerea siue
cereo colore ꝛ maioris glebe sz ꝑbabilior accipit̃ cicrea le- lib.35.
uis ꝛ moll' ꝛ erugineas hñs vittas ꝛc.Pli.supra ĩ feretrias. cap.16.

Giezimas Step.taratozante arade quid sit grecũ nescio et arabicum ignozo.
Gilbebenech ara.ē medicia acuta vomitiua ⁊.A.igrauit eã.
Giex irundinũ nidis Dya.suo ca.
Gimolea Dya.alia est alba atqȝ dēsa alia purpurea ⁊ quasi pinguis ⁊ est ꝓbabilioz.valde eni frida est tactu ⁊c.ē q̃ dr̃ chimolea.Ste.tam quimolie dixit.
Gimeliã.D.est coloze spody cinereo dura gustu alluminosa atqȝ siccãs liguã q̃ ꝯfricata punicis facit sonum ⁊c.
Giqua pictores vtunẽ Dya.sumiẽ ex vitriarioꝝ cãinis siue fornacibꝰ est aũt q̃si fauila adherēs in fornacibꝰ ⁊c.
Gisania.D.eligēda ē alba valde ⁊ leuis ligue adherēs lenis ⁊ aspergēs se sup cartã ⁊ fragilis qualis est quã multi colirion dñt.duo sunt gña eiꝰ.vnũ qđ ꝑdictũ ē.alterũ qđ aster platodes dr̃ qđ est luminosum ⁊c.aster platodes est dcũ stella lata vel plana.g.talk vocatur aut gisastereos.i.terra astrea.hec est quã dñt lati stella terre.ab hac vocaẽ trocisci stelle infra in sania.
Gisastereos ē dictu stella terre vl' lutũ stelle supra ĩmediate
Gisampelitis.g.Dya.est genus crete vel terre nigri colozis vt aspaltũ.illã vero optimã esse dicimꝰ que est nigerrima ⁊ splendida ⁊ leuis ⁊ humoze adtacta resoluiẽ citiꝰ ⁊c.est dictu terra vel lutũ vitis de q̃.A.ca.faĉ sil'e huic ⁊c.
Gischia grece Dya.gleba ē alba ⁊ lata ⁊ nõ valde candida q̃ defertur aliquotiens in patellis rotundis siue q̃dratis ⁊c. hec est terra vel lutũ insule chie in qua mastix nasciẽ que
lib. 35. apud Aui.vocaẽ lutũ terre masticis Plinius chia terra cã
cap. 16. didans est vsum ad mulierũ maxime cutẽ ⁊c.
Giselimatis anselumula exponit Ste.tambamari ⁊ est ingt spuma lune.sed sonat in arabico lutum lune.
Gisentera caranatis.Ste.dr̃ ambze itestinũ.nõ itelligo.
Gituale ara.cicada liber de doctrina ara.
Gifico vel gifi ⁊ gifico hermy antiquũ antidotũ dictuȝ a gi qđ est terra ⁊ ab hermete pho eo ꝙ sub terra in ypogeis.i. in spelunchis vel subterraneis locis certa ꝯstellatione cuȝ musicis instrumentis loco purgato multis alys solēnitatibus adhibitis ꝯficiebaẽ. laudaẽ in multis ꝯfectio eius inuenitur in antidotario vniuersali ⁊ apud. Cassium feli. Alexan.ca.de cephalea eo vtebaẽ aliq̃n cyfi reperiẽ vt in ꝑmo Dyas.post cap.de cartamo ⁊ quifi ēt scribiẽ ibi.
Gigarte.g.sunt genera vue passe Pau.ca.de duricia mr̃icis vue passe igt sine gigartis.aliq̃n tñ ꝑ toto acciatio sumiẽ.
Ginga a musione ca.de fluxu mēstruozum.inter herbas frigidas numeraẽ.inuenio in antiquis synonimis ginda ꝙ est iusquiamũ.an sit idem nescio.
Ginasion.g.vel vt ipsi gimnasion est exercitiũ vel ipse locꝰ exercitantiũ vbi fiebat antiquitus ludus palestre vel aliquod aliud certamen vt disputationes li.de doctrina gre.
Gilen.g.iuleb ara.imitamie.g.ē sirupꝰ ex aq̃ sola ⁊ zuccaro.
Ginneticũ.g.in pratica Pau.⁊ ēt in alys libris đ greco trãslatis est collum matricis.
Gindion Alexan.ca.de dyabete ⁊c.
Gingnidiũ est fumus terre vt Theo.Pris.libro de simplici
lib. 20. medicina.aliquãdo ĩgidiũ reperiẽ.Pli.gigniẽ herba sil'is
cap. 5. staphiliđ quã gignidiũ vocãt tenuioz tñ ⁊ amarioz ⁊c.
Gingion ſm Dyas.multi lepidũ vocãt ⁊ est sceietaragi.
Gincĩue sicubi reperiaẽ ꝑ iniubis accipe vt in antidotario vniuersali in cõfectione dicta butanicon ad melãcolicos. sed zinciue debet scribi. Gyps.g.vultur.
Gypsos.g.gipsum.arabs vero gipsem dicit.
Girad vel guirad ara.locusta.
Girba grece pila pistatozia moztariꝰ Cassi.fe.ĩ pluribꝰ locis.
Gire vel guire vt approximemus magis sono ꝓlationis eiꝰ vel gaire vt Ste.arabice glutē vel colla.scribitur eniȝ per gaim litteram non per gim.

Girgir ara.eruca li.de doctrina greca.
Giri apud Paulũ in pluribus locis ē pollina vel alfita subtilissima farina.in libro de doctrina greca giris scribiẽ.sed giros est circulus girus Ste.exposuit ꝙ est puluis molendini ⁊ scribit guri.u.pro.y.psilo.
Girinos grece species rane liber de doctrina gre.
Girin tamarachyron ⁊ alsabzacam Joã.Sera.in ꝯfectione cuiusdã electuary laxatiui de dactilis sũt spēs dactiloꝝ.
Girisitim Pau.capitu.de obtalmia de epifozis aut est alfita aut bolus armenus.
Giro.g.in antidotario vniuersali de ꝯfectione empl'i apostolicon maiozis exponiẽ ꝙ est lapis calãmaris.
Git ⁊ nigella eiusdē generis sunt.differunt parũ in forma et virtute.multũ in odoze Dya.diuersa facit capi.giter ĩquit herba est que in segetibus crescit hñs semen nigrũ ⁊ ama
rum ⁊ odoze suaui ⁊c.Plini.git ex grecis aly melantium lib. 20.
aly melenosparmon vocant ⁊c.melantium est nigela. gi cap. 17.
ter.g.git. Giulben ara.pisa legumē qđ mes vocatur. añ meᵐ.
Giuntas.g.vertigo Cas.fe.⁊c.
Glabies est tinea a denudatione dicta.naȝ glabar est pilus nudatus rasus caluus.
Gladiolus Dyas.de ipso facit capitula duo.Unũ sic.gladiolus quã aly deteris aut cestris dicũt folia yridi sil'ia hȝ sȝ altioza ⁊ acutioza ⁊ hastã ĩ medio folioꝝ cubiti vniꝰ lõgaȝ ⁊ grossam in cuiꝰ virga capitella sunt trigona sub ipsis flores habens purpureos ⁊ in medio fenicinũ colozē. semen eius in foliculis est sil'e cucumeris semini rotundũ ⁊ nigꝝ ⁊ gustu viscidũ.radix est illi nodosa ruffa ⁊ longa ⁊c.Aliđ capitulũ de ipso facit ĩcipiēs.Deteris aut Cesteris a romanis gladiolus diciẽ ⁊c.vt in hoc eodē capitulo.Jtē xiphy
on dicitur gladiolus segetalis vt infra in.xi.Plini.gladio lib. 21.
lum ciperon vocat vt infra in iunco ⁊c. cap. 17.
Glaucoma Paulus est egritudo oculi incurabilis.secũdum in fi.
veteres est eadeȝ cũ ypochimia:sed apud posteriozes non sunt idē.nam glaucoma est oĩno incurabilis . ypochymia vo nõ oĩs.⁊ est aq̃ in oculo ⁊ imaginatio Deme.in his vo q altissima arboze cecanẽ.nã greci glaucosim vocãt ⁊c.
Glaucosis est oculoꝝ subalbedo que accidit vue oculi sicut apparet in senioꝝ oculis.glauci nãqȝ dicunẽ oculi qui vulgo vary dicuntur.
Glaucoma vo egritudo vt supra.iterdũ vnũ ꝑ alio ĩueniẽ.
Glaucium Dyascoz.est succus herbe eiusdem nominis folia habentis papaueris similia.sed folia calido cinere cooperiuntur ⁊ sic succum emittunt.aly herbam in olam nouam mittunt ⁊ circũlinunt terra ⁊ in furnum feruentem mittunt:⁊ sic folys maceratis succum exprimũt ⁊ siccatũ in sole in pastillos redigunt.cꝰ est optimũ qđ ē crocei colo
ris intus ⁊ gustu amarũ:⁊ odoze graui.misceẽ ocularibus lib. 27.
medicinis ⁊c.est sief memithe.Pli.glaucion in syria ⁊ par cap. 10.
thia nascitur humilis herba densis folys quasi papaueris in ꝑnº.
minoribus tñ sordidiozibusqȝ odozisqȝ tetri gustus amari cum astrictione:idest stipticitate granũ habet crocei coloris vt Dyas.multi errauerunt in hac herba. qdã putauerunt ꝙ esset celidonia.Jtem quidam putauerunt ꝙ esset papauer coznutũ qđ sic vocaẽ apđ.A.⁊ Ego vidi meo tpe multos in hoc errare ēt tpe Dyasco.erroz fuit.nã in capi. de meconceratides dixit ꝙ multi falso putauerunt ex eo glaucinm fieri ob similitudinē folioꝝ.ꝙ aũt glautium sit memithe vel sief eiꝰ apparet multis testimonys.nã Alex. ⁊ aly greci vbi in colirys ponũt glauciũ.A.⁊ aly arabes in silibꝰ medicis ponũt sief memithe.Preterea apđ Sera. gcgd dicit de memithe apđ Dya.nõ ē aliđ nisi qđ dr̃ apud Dya.de glautio.inueniẽ oleũ glaucinũ a glautio.veꝝ apđ Alex.ca.đ colica ē oleũ nomiatũ glaucinũ ñ ab ꝭ glaucio: qꝛ nihil recipit glaucy cꝰ ꝯfectionē etiã inueni in antiquo

antidotario sic vocatū ⁊ sine glaucio imo est oīno calidū.
Glaucia in vo Dyasco. succus est herbe nascentis in syria et in yerapoli folia hꝫ similia meconioceratidis sed pinguiora ⁊ sup terrā spansa odorē hꝫ grauē ⁊ gustu amaro succuꝫ multū hꝫ crocei silēz. folia eiꝰ cines mittūt in cacabis ⁊ in clibanis coquūt que cū coxerūt exiccāt ⁊ glautia vocāt ⁊c.
Glasquion Ste. pro glautio scripsit ⁊ exposuit ꝙ est meimaram sed non recte. nā aliud est vt infra in medicis patebit.
Glaucus piscis apud Alexan. in multis locis inuenit. ⁊ in kirannida cap. de ipso scribit cꝰ color est subalbidus. Isido. a colore dictus ꝙ albus sit. grece enī glaucū albuꝫ. in estate raro apparet nisi tpe nubilo ⁊c. ꝼm veritatē glaucꝰ est color prope variū. plus tn̄ inclinat ad albedinē ꝙ̃ variꝰ. apō Joānicium de coloribus oculorum inuenitur qui color in senescentiū oculis apparet ⁊c.
Glaus Plini. antiquitꝰ eugulactū vocat citiso ⁊ lenticule folys silē auersa candidiora rami in terrā serpunt gni seniue admodū tenues ⁊ radice. flosculi purpurei exeunt. iuenit iuxta mare. Glaux. g. noctua.
Gleucos. g. mustum. Glicasmos. g. dulcedo.
Glikeon. g. dulce. glikei dulcia latini glicea dicunt.
Glitia ꝯfectio ab Alexan. ca. de cardiaca ex stō. Itē in antidotario vlī glitia maior ⁊ minor ⁊c.
Glitiaconon quidā abrotanū dicūt ꝼꝫ Dya. ca. ꝺ abrotano.
Glicidis ⁊ glicíscidis ē peonia. Theo. Pris. Itē Alexan cap. de potionibꝰ ⁊ ātidotis ad epar glītide radicis ēt ⁊ peonia dicitur ⁊c. Paulus de epilepsia facta a stomaco. gliscide dicunt aūt peoniā ⁊c. in kirannida ēt glikiscidi scripsit ⁊ exposuit peoniam.
Glicon Paulus pro succo liquiritie ⁊ est dictu. g. dulcor.
Glicoriza in multis libris de greco translatis inuenit ⁊ est dictu dulcis radix. est ligritia vt latini corrupte dicūt. naꝫ glicon dulcis riza radix. in ꝯfectionibꝰ apud Dya. vo glicoriza recte scribit sic glicoriza aut squitia aut adipsa. nascit in capadocia aut in ponto. fructex ē virgas hn̄s lōgas duorum cubitoꝝ in quibꝰ folia sunt spissa ⁊ similia lentisco sed pinguia ⁊ vnctuosa. pfert florē iacinto silēz. semen hꝫ silē platani ⁊ asperū qꝺ semē est latū sicut lenticula sꝫ oblōgū ⁊ ruffum. radices sunt illi buxei coloris ⁊ longe sic gentiāe ꝯstricte ⁊ dulces que exiccant vt liciū ⁊c. Pli. glicoriza et ipsa sine dubio inter aculeatas herbas est folys echinatis pinguibꝰ fructicosa binoꝝ cubitoꝝ altitudine flores iacinti fructu pillulaꝝ platani magnitudis prestantissima in cicilia secūda ponto radice dulci. ⁊ hec tantuꝫ in vsu capitur longa coloris buxei que melior ꝙ̃ nigra ⁊c. lib. 22. cap. 9.
Gliconiū in libris ātiquis trāslatis reperio diuersasꝗ expositiones. nā in pratica de greco translata simillima Almāsori alicubi vbi habet gliconiū in Almāsore habet mentastrum. ⁊ alibi vt in ca. de apate stōaci vbi habet flores camomille in dicta pratica habet glicony flores. Iteꝫ Pau. ca. de alopitia in quodā gargarismate vbi hꝫ gliconiū i pratica Joan. Sera. in eodē gargarismate habet calamētum mōtanū vel fluuiale. Itē Pau. ca. de lapide vbi hꝫ gliconiū. Aui. eodē medicamīe hꝫ calamētū campestre. Itē in libro antiquo de simplici medicina pulegiū ingt qꝺ greci gliconos dicūt iterrogatꝰ grecꝰ a me gd vocaret pulegiuꝫ rn̄dit vliconos. ⁊ ita est in libro de doctria greca expositū. nos aūt bliconos dicere possumꝰ. in antiquo libro inueni gliconiū pulegiū. nec mirandū si arabes errāt in hꝫ plātis que hn̄t ꝯuenientiā in forma ⁊ virtute quando exponunt greca nomina. nam in magis distantibꝰ vt ostēdet in multis locis huius operis hoc idem accidit.
Glicocalamum. g. est dictu dulcis calamus. exposuerūt quidam ꝙ est cassia fistula. aly calamus aromaticus. aly canna mellis vn̄ fit zuccarū per. k. melius scribit.

Glicomilon liber de doctria greca est malcmellū de q̃ ifra.
Glikoxio. g. dulcacidū. i. muzū. inde oxiglicon ꝯponit.
Glicꝰ aliqn̄ repit ꝓ sapa ⁊ ē dictu dulcor qꝺ sepe ēt ꝓ sapa ⟩(iuenit.
Glini. g. pupilla q̃ ⁊ kori ēt dr̄ ifra i plati coriasis.
Glio ꝼm Dya. est sordities balnei vt infra in so.
Glis aīal glis terra tenax glis lapa vocatur.
Glis Dya. aut quitis folia hꝫ lenticule silia cꝰ folia infima alba sunt ⁊ superiora viridia. haste ipsius sunt quinꝗ aut sex tenues duobus palmis longe ⁊ terre porrecte. flores hꝫ aureos vel purpureos locis maritimis nascens.
Gliscis Ori. est radix peonie Pli. gliscide quā aly peoniā vocant aut pentorobon ⁊c. ⁊ infra in peonia. lib. 25. cap. 4.
Glisomago. g. creta cādida ⁊ est creta fullonū mixta pingui ⟩(terra.
Glossa. g. ligua. inde cinoglossa ligua canis. arnoglossa agni. buglosa bouis. ippoglosa equi ⁊c. huiusmodi.
Gluten. i. colla alia ex intestinis pisciuꝫ ⁊ dicit. g. ictiocolla. alia ex corys quadrupedū taurocolla ⁊ hec apud Dya. et vtraqꝫ est gluten lignariorū. Itē aliud est gluten auri. ⁊ ē duoꝝ modoꝝ. nā quidā est auri fabroꝝ quoꝝ aliud ē borax. ⁊ aliud tincar. aliud artificiale qꝺ fit cū vrina ifantiuꝫ ⁊ de vtroqꝫ loquunt Aui. ⁊ Dya. ⁊ aliud auri qꝺ ē pictoꝝ ⁊ est amoniacū vt Auic. de id quo aurū adheret.
Gluten albotin ita scribunt qui nesciunt. nā alboti dꝫ scribi ꝼm arabicū. interdū alimbat inuenit ⁊ ipm est terbētina.
Gnaphaliū Pli. aliq cametelon vocant cꝰ folys albis mollibus ꝓ tomēto vtunt sane ⁊ silia sunt tomēto itelligo. lib. 27. cap. 10.
Gnafalon Dya. cꝰ folys mlti ꝓ tomēto vtunt qr alba sunt ⟩(⁊ mollia ⁊c.
Gneoron. g. cunilago ꝺ q̃ supra in cu.
Gnidy coco Pau. ca. de collica in qbusdā pillulis q̃rū siles scribit Aui. eodē cap. vbi scribit mezerion ⁊ Alexan. eodeꝫ casu eiusdēqꝫ pillulis in aliqbꝰ exēplaris gnidy coco habetur. ⁊ in aliquibꝰ cocognidy. sine dubio idē sunt de quo supra satis dictū est in co ⁊ in ca.
Gnidium apud Alexandrum inter cibos pleureticoruꝫ qꝺ quidam attriplicem exponunt.
Gnicꝰ ē crocus ortulanus qui cincū apud Dya. vocat.
Gnomis narkosis. g. mentis stupor.
Gnosis. g. scientia cognitio intelligentia.
Gnostica sensibilia inde pronostica ⁊c.
Gobeyra ara. mespilla a gobar qꝺ ē puluis q̃si puluerulēta.
Golena in antidotario esdra dicto exponitur origanū.
Gongilis Paulus capitulo de kunatra est rapa. sed grecus gongilon dicit ⁊ goggilion scripsit Stephanus golulí scripsit ⁊ exposuit lessum prolest.
Gongiros. g. congrus piscis.
Goni. g. semen inde goniorea seis fluxus inuoluntarius ⁊c.
Gonia. g. angulus inde ortogonum trigonum ⁊c. hꝫ.
Goniorea fluxus seminis sed grecus gonoria dicit a goni qꝺ est semen ⁊ rois fluxus.
Gon Step. vocari arabice collam dixit. sed giren est gluten vel guerin vt supra.
Gorab ara. coruus.
Gramma Alexan. capitu. de frigido stomaco gramma igt fit velut nectar ⁊c. est enī vinū ꝯditū cū spēbꝰ.
Graculus infra in sicofagos ⁊ in ortix ⁊ supra in gagilla et videtur discrepare.
Gramas vocat Demostenes lippitudines que fiunt in obtalmia.
Gramen Dya. agrestis siue gramen virgas habet nodosas ⁊ spāsas super terram super quas virgas folia acuta ⁊ lata ⁊ dura sunt sicut canne minoris. radix est illi nodosa ⁊ dulcis quam boues ⁊ alia animalia pascunt. arabice vocatur negen ⁊ theil ⁊ negil. ⁊ qr duobus nominibus vocat duo ca. de ipso facit Aui. Unū in lr̄a nun. Aliꝺ in lr̄a the. Plini. lib. 24.
gramē ipꝫ qꝺ iter herbas vulgatissimū geniculatis serpit lib. 19.
ān̄ mcᵐ

iternodijs crebroq; ab his ⁊ ex cacumine nouas radices spargit. ⁊ infra. sunt qui ⁊ aculeatū gramē vocent triū generū cū in acumine aculei sunt qui dactilū vocant. alterū qđ est azio simile ⁊ hoc dactilon vocāt: eo ꝙ digitis medetur. Tertiū genus dactili sed tenuis nascitur in parietibus vel tegulis. huic caustica vis est ⁊c.

Grami Pau. capitu. de emoptoica ⁊ de asmate comedāt inquit de pomis mala apia mespilla mala granata ⁊ grami)(pra in co. ara. vocatur karmes.

Grana tinctoꝝ vocāt a Dya. coccus de ꝗ su)(fructus ⁊c.

Grana solis miliū solis vt quidam vocāt cauda porcina. eo forte q: aspera planta sit. apud Dya. lithospermon de qua infra in li. arabice culb. Ste. calebi dixit.

Grana alkilkil Joā. Sera ca. de dolore algomor calido sūt granata siluestria. Itē idē ca. de sputo sanguinis ex corro)(sione.

Graydion. g. lambrusca.

Graneon. g. craneon. i. os vel testa capitis. Alexā. ca. de emi)(granea.

Granū anesceni est fruct⁹ arboris magne que lothos vocāt ⁊ est granū sile iunipero sed maiusculū hñs interius nucleū durū cū sua medulla tectum carne pauca dulcis saporis nigrū cū maturauerit. multi fabam grecam dicunt. Jsido. faba syriaca dicitur arbor magna fructū ferens comestibilem maiorem pipere gustu suauē. vnde et mella vocatur ⁊c.

Granū ben est granū albi coloris sile cartamo sed mai⁹ ex cuius medulla fit oleū de ben qđ nrates oleū mustellinū vocant. hoc eni tpe mee iuuentutis pro pipere albo ponebāt. a Dya. vocāt balanus repsico ⁊ oleum eius ballaninum vocat. vide supra in ba. cōcorda dictum Dya. cū dicto Aui. ⁊ videbis ꝙ sic est.

Granū calefi vel caleti vel calebi ⁊ est ꝓprius vero in regali dispōne sepe iuenit ⁊ est miliū solis qđ culb ara. dicit.

Granū nigrū est nigella que xeimen arabi. vocatur. ⁊ g. melantiū. ⁊ qđlibet istoꝝ nominū nigrū sonat.

Granū nil arabice ē semē indici quo pāni tingunt.

Granū viride apud Aui. est fruct⁹ arboris terebinti vñ terbentina colligit: vt pz suo ca. ꝗ arbor ara. vocāt botim: vt)(dictū ē supra.

Granū azelim vocāt a Sera. piper nigrū. ⁊ sunt radicule pue dulces delectabilis saporis subcitrini coloris ꝗ afferunt a Tuneci ⁊ barbaria augmētat sperma.

Gratecon fm Pli. vocāt fructus buxi arboris.

Gremiale oleū ⁊ expensarū ⁊ onfancinū idez ⁊ est qđ fit ex oliuis imaturis que colligunt in gremio caduce añ alias ex quo oleo ꝯberēt ꝯfici oīa olea frida vt ro. viola. ⁊ siliā.

Gripposis. g. incuruatio. inde gripposis vnguium est signū ptiseos. curuus grippos.

Groncus lini. podagra lini cuscuta idem.

Grossi sunt ficus prime que sunt veluti flores aliarū.

Guaday apud Auicē. dicit ꝙ est ostracū. dicebat iudeus ꝙ sunt porcellini vermiculi de quib⁹ infra. sed nō est ꝯsonū veritati ꝯferendo textum Aui. cum textu Dya. ⁊ Sera. de porcellione que dicitur arabice haura.

Guardenegi ara. ē species obtalmie magni tumoris que. g. dicitur chimosis vt supra in ch.

Guard infra in primo pagrapho. u. lre.

Guarescen apud Auicen. est auis. dicebat iudeus ꝙ est turdus. ⁊ dixit alius ꝙ est turtur. in libro de doctrina ara. vocāt yman. apud Albaui exponit ꝙ est columb⁹ siluestris quē qdā palūbū vocāt ⁊c.

Guaril ara. stellio.

Guasmeū exponit Aui. ꝙ est foliū nil. s. indici. i tertio Almāsoris scribit guasmia. sed in arabico est guasme. fz Albaui est planta que eleuat super stipitē circa vni⁹ cubiti mensuram: in cuius extremitatib⁹ sunt ramusculi sic flores coriādri qui siccātur ⁊ terunt ⁊ miscent cum alkāna ⁊ tingunt vt alkāna. per se vo colore citrino ⁊ inde tingunt cani. oīa supradicta que scribunt per gua meli⁹ scriberent ꝑ va. u vocali. ꝓferendo tñ sonū inter. u. ⁊. o. vel ēt ꝑ. o. trahendo)(ad sonū. u.

Gubeira vel gobeira quocūq; modo dicas est mespilla vt supra.

Guidegi ara. sunt due vene in collo que flōmātur interdū alguidegi reperitur in Albucasim ca. de flōmia.

Gula greci dicunt vt nos.

Gūmi asimar exponit in. vij. Jo. Sera. in cōfectiōe kerāde regis ꝙ est gūmi amigdalaꝝ. Aui. ēt in eadē ꝯfectiōe quā vocat kaboch regis ponit gūmi amigdalaꝝ. verū nomē non sonat hoc in arabico. nā amigdada vocāt leuim.

Gulben vel giulben ara. inuenit ꝙ sunt pisa legumē.

Gūmi cedri est cedria. g. dr kidria. arabice vero kitran.

Gūma lilelmetu apud Haliaba. est amigdalaꝝ. fz nō ē ara.

Gūmi arabicū Plini. gūma optima est ex egyptia spina eue niēs vermiculata colore glauco sine cortice dentib⁹ adherens ⁊c. putatur ꝙ ex arbore ipsius fiat achatia. sic apparet supra in ac. lib. 12. cap. 11.

Gūma zabara apud Haliaba. ē arabica.

Gunzen gabarū apud Halia. ca. de febre ꝯtinua ꝓ tamaridis videtur poni.

Gurguros. g. ē gurgulio. ide nomē gurgurikinos infirmitas)(gutturis

Gurū Ste. exponit ꝙ est puluis molendini ⁊ credo girū vel giri vt supra. sed semper vbi inuenit i greco y. psilon. u. transtulit.

Gutta miconis apđ Pau. ē gūmi papaueris ⁊ ipz est opium.

H Que est aspirationis nota nec greci nec arabes hñt. aliqs tñ litteras hñt in se ipsas aspiratione hñtes. nam arabes vnā litterā hñt quā ha vocāt cuius aspiratio est vt nos ꝑ. h. aspiratas dictiões ꝓferim⁹. hñt ⁊ aliā quā cha vocāt c⁹ aspiratio est cū q̈dā rascatiōe ac si qs vellet excreare cum voce Itē hñt aliā quā vocāt hayn c⁹ aspiratio est in gutture ac si homo haberet nauseam. duarū pmaꝝ sonos variāt per oēs vocales cū additione notarū. ⁊ per primū scribit hameme que ē amomū. per secūdā chaschas qđ ē papauer. per tertiā vero harhar qđ est iuniperus ⁊ bauge.

Habage. ebur liber de doctrina.

Haxe ara. thimus vt pz per ꝯcordiā h⁹ capituli apud Auic. cū ca. Dya. de thymo. Itē Aui. ca. de epithymo virt⁹ ei⁹ inquit est sicut virtus haaxe verū est debilior eo. Joā. Ser. ca. de retētione mēstruoꝝ dic ꝙ noiat alkozua Aben Mesue libro de laxatiuis ca. de axe dr inquit ꝙ est mater epithymi: ⁊ ita est sine dubitatione. nā eius descriptio etiā cōcordat cum Dya. ca. de thymo.

Hab arabice est granū cuiuscūq; arboris ide ifrascripta.

Hab demest granū lauri qđ ēt hab algar dicit.

Hab nil granū indici.

Hab alharbar granū iuniperi.

Hab elras granū capitis ⁊ est staphysagria ⁊ vocāt ita ꝑꝑ excellentē virtutē quā hz in caputpurgijs.

Hab afir granū viride ⁊ est fructus terebinti.

Hab elmeluch idest granū regū. ⁊ vocāt ita mlti arabes cerasū: q: hñt de ipso inopiā. ⁊ silr vocāt semē mondana de)(qua infra.

Hacalia Ste. ē calebū pro calib vt apud. A. vel cub quod melius est.

Hacharcharach ara. piretrū. archaha alicubi scripsit Ste. alibi harcharehaha.

Hachar seia supra in agroslissa.

Hachib ara. calcaneus.

Hacrab ara. scorpio.

Hadhab arabice licium qđ ⁊ calcule ēt sed grece lythyos.

Hadham ara. ossa.

Hadeds ara. lens lenticula.

Hadid ara. ferrum.

Haheris ara. sericum.

Hafir ara. tibia.

Haff ara. galla.

Hagel ara. ꝑdix liber de doctrina greca.

Hager ara. lapis ide hec.

Halbezard idest lapis liberans vt tyriaca ⁊c.

Dalcamar lapis lune. Dactamach lapis.
Dalliendi lapis iudaicus. Dallezãclarel lapis lazuli.
Dalmeses lapis in quo acuitur.s.cos.
Dalachil lapis corneolus. Dalssengi lapis spõgie.
Dalsechisa lapis pontificis. Darmeni lapis armen⁹.
Dalmetani lapis vesice. Dalrebegi lapis molari.
Dyacot lapis iacintinus. Diulo margarita.
Dagnites magnes. Darchasite lapis marchassita.
Dumbebigi lapis smerillus. Debeni lapis lacteus.
Dain ara.oculus ⁊ frons. Dayneb arabice vua.
Dayneb althalebeb arabice vua vulpis ⁊ est solatrum.
Dalchabat apud Daliaba.ꝑ terbentina ara.aliqñ iuenit.
Dalek.li.de doctrina arabica sanguisuga.
Dalib ara.mulsum liber de doctrina arabica.
Dalibium Auic.puto ꝙ voluit dicere yringiũ.duo ex eo facit ca.vnũ hoc.aliud qd̾ scribit attracisus sed in arabico ē astaraticos:⁊ vtrũqꝫ est yringum.
Dalyam ⁊ halin vt Auicē.⁊ alauatim vt idez oĩa corrupta sunt ⁊ est pulegiũ.Auic.non facit de ipso propriuz ca.sed ⁊ cõfundit sermonē de eo cũ sermone de calamēto in eodez capitu.⁊ de origano ⁊ mentastro vt supra in calamitis.
Dalilgi ara.mirabolani.
lib.zz. cap.zz. añ me^m. Dalimon Pli.hec planta ex hoc nomine non est parui erroris apud auctores.aly enim fructicē dicunt esse densuz candidũ sine spina folys olee sed mollioribus.coqui autē ciborum gratia.aly olus marinũ esse dixere salsum ⁊ inde nomen folys in rotunditate longis laudatũ in cibis.duorꝫ pterea generũ siluestre ⁊ mitius.siluestre tenuiora folia. Craterias ēt tertiũ gen⁹ tradidit longioribus folys odore cipressi nasci sub edera maxime ⁊c̃.vr̃ ex descriptionib⁹ ei⁹ prioribus ⁊ virtutũ eius ꝙ sit cretanus ⁊c̃.
Daieth infra in banxi.
Dalium arabice sparagus ⁊ est a greco.nã Paulus capi.de cura epaticorꝫ helium asparagũ dicit.Itē Alex.capitu.de emigranea helio sparagus dicit ⁊ in alys libris de greco translatis inuenit hoc noĩe.non est dr̃ia apud arabes iter a.lr̃am ⁊ e.Item aliqñ arabes imitantes aliud nomē aspa)(gi dicunt.
Dailtith arabice asa que grece lasar dicitur.
Itē apud Auicēnã aliud caplm̃ de haltih inuenit expositum qd̾ est medicina inda similis hermodactilo.Sed in arabico scribitur halbid.
Dalzum ara.limacia. Dambair ara.ambra.
Dameati arabice volunt dicere kameactis est ebulus.
Dameme ara.amomum.
Damam ara.crobeker est columbus.
Dandebnh arabice tela aranee.
Dandacocha ara.plures hꝫ spēs.Dya.tria de ipsa facit cap. duo sub hoc nomine lothos.⁊ vnũ de trifolio.cũ duobus predictis ɔcordat Sera.auctoritate Dya.tertium de trifolio obmisit.Auic.vero totũ in ca.de handacocha collegit quicqd Dya.in illis trib⁹ ca.dicit.ego querēs a q̃dã saracena de alessatis sciola in herbis quid esset andacocha ostendit mihi quãdã spēm trifoly molliorē alys ⁊ albidioribus folys ⁊ minutioris haste.veritas tñ ē ꝙ andacocha ⁊ trifoliũ idē sunt.herba tñ q̃ vocat planta leonis ⁊ herba flaura est spēs trifoly ⁊ est illa de qua magis ꝓsequit Dya.in ca.de trifolio de qua dicit ꝙ hꝫ odorē aspalti infra in tri. A.aliud ca.facit paruũ de trifolio ⁊ tarifolon scribit.sed in arabico trifoliũ hētur.Ste.trifoliũ hēdacochum scripsit.
Dandebelisamũ vel hendebilissimũ in.y.pratice Daliaba. pro xilobalsamo scribitur.
Dandal ara.colloquintida.Ste.hansalum scripsit.
Daneb ara.iuiube. Dansel supra in askil.
Danul ara.hircus.
Danixi ara.serpēs liber de doctrĩa ara.sed apd̾ Aui.haieth.
Daud lignũ aloes Ste.vero haudem scripsit.
Darbar ara.iuniperus. Darach ara.sudor.
Darbatũ ara.apd̾ Aui.⁊ dicit argastus.⁊ ē planta q̃ a Dya. vocatur onchitis.quid sit ignoro infra in lo.
Darbe apud Auic.est aĩal venenosum oua faciēs venenosa.
Darcacharach in.y.pratice Daliaba.est piretrũ.sed barcathaca melius.
Dardelum Ste.pro aniudem qd̾ ē silphiũ scripsit.
Darmel ara.est qd̾ apd̾ Dya.vocat moli vel armola in fine ca.de ruta cuius ipsa est spēs.est inquit alterũ genus rute que nascit in macedonia ⁊ in galatia asie quã moli ciues appellant frutex est ex vna radice multas virgas hñs longiora nostra sed molliora ⁊ odorem grauē hñtia ⁊ florem albũ ⁊ capita maiora q̃ꝫ nostra in trib⁹ ptibus diuisa.huius semen obruffum ⁊ trigonũ amarũ.⁊ hoc autũno tpe colligit:quã rutã multi armolã vocant.Syri vasasa.Capadoci moli dicunt.qꝛ ⁊ sil'is moli est.nascit locis humidis ⁊ cultis ⁊c̃.vt Aui.⁊ Sera.de armel auctoritate Dya.de iuuamento qd̾ facit visui.Itē Auic.ca.de ruta siluestri.ē igt vehemētioris magnitudis q̃ꝫ armel.Itē idē in.v.ca.de scelite ingt.venarũ alefind ⁊ est armel alba ⁊c̃.dicit ergo hec aut qꝛ hꝫ spēs aut cõpat rute agresti q̃ est nigrior vt supra. Ste.muli pro molo est armelũ pro armel.
Darna ara.procelliones vermiculi qui morantur sub vasis aquarys ⁊ sunt pui lati qui tacti inflectunt ⁊ fiũt vt pillula
Darnoch ara.grus liber de doc.arabica.
Daron Pli.sed de ipsa supra in aron.qꝛ Dya.sine.h.scribit. lib.19.
Darsas ara.vel barxof quod melius est secũdũ indeũ spēs cap.5.
cardi.cunchar vero species eius.verum in libro de doctri- in fi.
na arabica barxof est ipse cardus. ⁊ li.24.
Darcoman Aui.in.y.cano.dicit ꝙ est granũ cui⁹ virtus est cap.16.
sicut virtus ordei.immo ipse mediũ ē inter triticũ ⁊ ordeũ in pñº
⁊ ipsius sauich ⁊ pultes sunt magis stiptice q̃ꝫ ordei.Ste.i syñ.scripsit hartemũ ⁊ dixit ꝙ in greco vocatur subomõ. in Albani exponitur ꝙ est spelta.
Daruch.Ste.pro hauroch scripsit est curcuma Abē mesue)(haruch.
Daresana supra in dipsacos.
Darua supra in guadai ⁊ infra in porcelliones.
Dasce supra in hasee.
Daruset ara.mustella li.de doctrina arabica q̃ ⁊ firan dr̃.
Dasabelrai scripsit Ste.pro virga pastoris.
Daseb ara.neruus.
Dasech ara.si inuenit sed melius haxech ē tribulus marin⁹ vt pꝫ p Ste.⁊ Aui.⁊ in secũdo Almãsoris post armel.
Dasekti ara.est cameleonta vt apparet per Auicē.ca.de.hedeguard.dicit eni ē similis abasekti albe.⁊ Dyascori.dicit ꝙ similis est cameleonte albe.
Dalscix alzuzegi ara.herba vitri.nam hascix herba zuzegi vitrũ ⁊ grece pdichiados ⁊ perdiculi ⁊ est paritaria.
Dastor ara.auicule parue.
Dassur ara.crocus ortulanus quo siricum tingitur.Auicen. vnũ facit ca.de ipsius herba que astur dicitur.aliud de semine quod cartami vocat cartam arabice.
Dasialraby:arabice virga pastoris hasabelrai Ste.scripsit.
Dasel ara.mel Ste.asclum scripsit.
Dasrem ara.agresta vua acerba.sed Ste.helserē scripsit.
Dasser ⁊ bezertasam apud Daliabatē est vitis alba.
Dassurum est hauxeer,de quo infra in hau.
Datalecel Ste.est inquit portulaca.
Dauden scripsit Ste.pro ligno aloe.
Daukeb ara.aquila.
Daurelch ara.gluctē.sed Ste.alac.⁊ alibi alacũ scripsit.
Dauleich ara.rubus.
Dauroch arabi.curcuma.haruch aliquando inuenitur vt apud Aben Mesue.

Hausel ara.squilla.sed Auic.imitando grecũ aschil dixit.
Haurũ sed ꝺm arabicũ haur. Auicẽ.de eo duo facit capitu.
vnũ de haurũ:cui ꝯsonat ca.Dya.de populo arbore.aliꝺ ꝺ
haurũ romanũ:cui ꝯsonat ca.Dya.de agyros qꝺ ẽt expõit
Dya.ꝙ ẽ populus arbor.⁊ Aui.dicit ꝙ est achirosa volẽs
dicere agiros.sed in arabico est achiros:cuius gũmi vt diͨ
Aui.est karabe.due igiꝰ videntur esse spẽs huius arboris.
Una calide ꝯplexionis.Alia frigide sicut per vtriusqꝫ tex
tum colligiꝰ.ꝗꝛꝗꝛ apud Dya.ca.de agiros sit permixtum
cum alio ca.cꝰ error vel a translatoribꝰ vel a scriptoribus
processisse perhibeꝰ per testimoniũ Sera.ex dictu Dya
in vtroqꝫ ca.Aliud preterea ca.facit Aui.de hac eadeꝫ qꝺ.
ĩcipit.Nux romana dr̃ actufes. sꝫ ĩ arabico ẽ acchiros ⁊c̃.
idem sicut de haurũ romi.⁊ hic error contingit ob siĺitudi
nẽ litterarũ huius nominis haur ⁊ieum qꝺ ẽ nux:qꝛ non
differunt nisi in punctis.Idẽ error fuit ⁊ ab eadẽ cã in ca.
de karabe vbi dr̃ ꝙ est gũmi arboris dicte nux romana.⁊
debuit dicere esse haur.Idẽ est error in synonimis Step.
agiros inquit ẽ geum romi.i.nux gallica vel romana vbi.
erat ieum debuit esse haur ⁊ infra in karabe.
Hausigi ara.vel hausegi rãnus:vt pꝫ per ꝯcordiã Aui.Dya
⁊ Sera.exponiꝰ tñ apud Auicẽ.ꝙ est rubus in aliqbꝰ exẽ-
plarys falso.nã rubus vocaꝰ hauleich vt supra.⁊ ipse ime-
diate superiꝰ fecerat ca.de rubo.Ste.auseguꝫ scripsit.
Hauxer Aui.ca.facit qꝺ scribiꝰ hausaruꝫ.sed in arabico est
hauxer est lacticiniũ qꝺdam super qꝺ inueniꝰ zuccarũ de
quo zuccaro Aui.facit speciale ca.post ca.zuccari ĩmedia-
te.⁊ in Sera.iuenies in ca.de zuccaro.Capitulũ aũt illud
qꝺ in ausurũ eodẽ modo scribiꝰ in arabico sicut planta di
cta.s.auxer.⁊ in illo ca.vr̃ loqui de eadẽ planta ⁊ cũ hoc de
arbore quã Dya.vocat taxũ sub cꝰ vmbra dicit dormien-
tes periclitari.apparet igitur ibi cõfusio illoꝝ duoꝝ capi-
tuloꝝ.alioquin esse mirandũ.qꝺ dicit.s.ꝙ est spẽs illiꝰ au-
xer sub cꝰ vmbra moriunꝰ sedentes sicut dixit Dya.de ta-
xo qualiter esse possunt vnius speciei.nam auxer est lacti-
ciniũ:⁊ taxus arbor magna vmbrifica ⁊c̃.
Haze inqt Auicen.est zuffere ⁊ addinarinar.ipse tria de eo
facit ca.iuxta eius tria nomina.nã sub lr̃a ha de haze. sub
lr̃a del de dinar.sub lr̃a zain de zufare vbi plus de ipsa loq
tur ditens ꝙ est similis rute nec scio ipsam.
Hazezalsachir ara.est epatica que sup lapides madidos ori
tur apꝺ Dya.licena vocatur de qua infra in li.
Hayet ara.serpens ꝺm Aui. Heagi ara.culex.
Hectropion Demo.hectropion inquit refractio atqꝫ euer-
sio palpebre inferioris ad exteriora que fit aut senectutis
debilitate aut palysi:aut anguli maioris rupto ĩterius aug
mento cõstituto:aut ĩportuna partiũ ĩcisura:aut exterius
cicatrice ꝯstituta.
Hedicorion Theo.Pri.li de simplici medicia.hediscorion
qꝺ appellaꝰ pellecinꝰ huius fructus semẽ colorẽ qdẽ ruf-
fum hꝫ ex vtraqꝫ pte acutũ est queadmodũ bipẽnis quas
greci pellecas vocãt:amarũ quoqꝫ ⁊ stipticũ ⁊c̃.Aui.adru
milon est medicina que noiaꝰ bipennis hꝫ duas acies sic
bipẽnis ⁊c̃.in arabico vero androsaron scribiꝰ liber anti-
quus hedisaaron qꝺ vocatur elicinus:Ste.vero in synoni-
mis ydusarum est adesum agreste.
Hedismata ⁊ smigmata greci vnguẽta odorifera vocãt.Pli.
lib.i3. Hedrimon in.vy.Io.Sera.ca.i.est iuleb.
cap.p̊. Heifistidos ara.ypoquistidos post grecum.
circa. Heil ⁊ heilbace idem ⁊ est cardamomũ maius vel carda-
mediuꝫ. momi spẽs:vt pꝫ per Sera.ca.de cardamomo.
Haiaelem ara.semperuiua Ste.heleleale scripsit.
Heyregi in pratica Aliaba.inueniꝰ expositum ꝙ ẽ turbit.
Helba scripsit Ste.alibi pro bulb qꝺ est fenugrecum.
Helbeeli in scꝺo pratice Aliaba.ca.de succis exponiꝰ ꝙ est
fex vini albi.hebebeli iuenio ca.s.de febre ꝯtinua si ifirmꝰ
est inquit debilis vel assuetus in sanitate multo cibo vel
bis in die cibari hebebeli aquã bis in die dabis ⁊c̃. qd sit
Helbel nili Haliabas capitu.de ydropisi gra-)(ꝯsidera.
nũ nil sed albelnil debet scribi vel dici.
Helcima Pli.sic vocat.g.scoriã argẽti supra ĩ helcismatos. lib.33.
Heleniuꝫ nõ est helerinũ qꝺ est enula Pli.heleniũ e lachri cap. 6.
mis Helene dr̃ natũ:⁊ ideo in helena insula laudatissimũ pꝰ meͫ.
est autem frutex humi se spargens dodrantalibus ramu- lib.zi.
lis folio simili serpillo ⁊c̃. cap.zi.
Helfa dixit Ste.ꝙ ara vocatur id qꝺ.g.agyraton supra in in me.
agyratos. Helkalimbat.i.terbentina. ⁊ cap.io.
Helicẽ Pli.sic vocãt in asia spẽm salicis breuioris stature. ꝯsus fi.
Helifoides vocant greci tunicas quibꝰ vestiunꝰ nerui testi lib.i6.
culoꝝ ⁊ vene ⁊ arterie que cũ eis descendunt;⁊ ẽ alba ner- cap.38.
uosa sine sanguine super eam valentior tunica alia est q̃ i ĩ me.
interiori vehemẽter vna pte inheret driadrion vocãt ⁊c̃.
Helilegum Ste.aliquando mirabolanum vo-)(Corne.
cauit eliligi mirabolani.
Heliochriso Pli.habet florem aureo similem foliuꝫ tenue lib.zi.
cauliculũ quoqꝫ gracilem sed durum. c.ii. ⁊.zi
Helisine Pli.rara visu est nec in oibꝰ terris est radice folio lib.zi.
sa ex qua media veluti malũ exuberat cõtectum sua fron- cap.i6.
de huius vertex sũmus lachrymã continet iocũdi saporis
vel achanticem masticem appellatam .
Helix ꝺm Dya.⁊ Pli.ẽt vocaꝰ tertia spẽs edere supra in ci lib.i6.
Helixinen. Pli.aly perdiciũ vocant eo ꝙ pdices)(scos. cap.35.
libenter eã comedũt.aly sideritẽ.nõnulli pthemiũ voca- lib.zz.
uerunt.folia hꝫ mixta siĺitudinis plantagini ⁊ marubio cap .i7.
cauliculos densos leuiter rubentes seĩa in capitibꝰ lapa-
ceis adherentia vestibus vñ ⁊ elixinã dictã volunt. sed
nos qualis vera esset elixine diximus priore libro.herba
autẽ inficit lanas ⁊c̃.deinde addit perdiciõ siue ptemon.
nam sideritis alia est a nr̃is herba vrceolaris vocata ⁊c̃.
describens paritariã ostendens ꝙ supradicta nõ recte vo-
catur elixine; ⁊ ostendens ꝙ paritaria nõ est siderite vel
sideritis:quãuis a quibusdam sic voceꝰ.alsine vero voca
tur paritaria vt supra in al.
Helos vlcus oculi vt infra in vlcue.
Heltitũ Ste.p altith qꝺ ẽ asa scripsit alibi beltice scripsit.
Hemama Ste.pro amomo scripsit.
Hemaze acteregi apud Haliaba.vr̃ sonare acetositas citri.
Hemerocales aut catalepton vel bulbus ematicus Dya.fo
lia hꝫ hastamqꝫ similẽ lilio in initio cũ se ceperit apire flo
res lily ostendit tres vel quatuor.sed postq̃ꝫ floruerit viri
dẽ facit colorẽ bonũ ⁊ odoratũ.radix eiꝰ in imagine ẽ siĺis
bulbo sed paulo minor.Plini.hemorogales pallidũ est et
viride ⁊ molle foliuꝫ habet radicẽ odoratã ⁊ bulbosaꝫ ⁊c̃.
Ste.ymerocales est spẽs susani p susen qꝺ est lilium.
Hẽne infra ĩ sinapi. Henis ⁊ hanis ara.cicer.
Hendachocbũ pro andacocha scripsit Ste.
Henesmone.g.apud Cassiũ felicẽ exponitur prurigo.sed in
li.de doc.gre.knesmon habetur.
Henidridis Pli.est serpens masculus albus.
Henier pũger qꝺ est in vrtica scripsit Ste. lib.30.
Henta ara.frumentum quod ⁊ bor dicitur. cap.3.
Heraclea vel eraclia siue plãta aliq̃ siue gẽma siue vrbs si- in p̃o.
ue passio ab Hercule nomẽ acceperũt.eracleã.nãqꝫ ãliq
epilepsiã vocabãt:eo ꝙ Herculẽ sepe ab ea ĩfestatũ fuisse
Heraclea ħ nomẽ mĺtis plãtis attributũ fuit vt (tradũt.
supra ĩ er.q̃ noĩa q̃ꝫuis sine aspiratiõe ĩueniãꝰ.meliꝰ tñ cũ
Heraclion Pli.ab Hercule ĩuentũ dicũt)(ipsa scribunꝰ. lib.25.
caule digitoꝝ q̃tuor altitudine flore purpureo folys coriã cap.4.
dri.iuxta lacus ⁊ amnes ĩueniꝰ ⁊c̃.Itẽ alibi.heraclion tria lib.20.
genera hꝫ nigriꝰ latioribꝰ folys glutiosuꝫ.alteꝝ exilioribꝰ cap.i7.

mollioribus in succo non dissimile qđ aliqui prassion voca
uere.tertiū hoc est mediū est minus q₃ cetera efficax.opti
mū creticū.nā z iocūdum olet pximū smirneū deide era
cleoticum ad potum vtilius qđ optimum vocāt zc̄.
Herba iudaica exponit.A.q₃ est herbum in secundo.
Herba fulonum supra in borit.
Herba ficaria infra in millemorbia.
Herba micaria in spondilion.
Herba catholica vocatur a quibusdā laureola.
Herba sancti Jo.ipericon perforata idem.
Herbatux fm Ser.est peucedanū apud.A.vero vocat hu
genis vt.s.sed in arabico buyenis.y.s.vocali pfert.Cōstā.
vero herbatux ingt est artanita sed de ipsa supra in ar.
Herba vitri vt in.y.Aui.ē pitaria vitriola.apud Dya.alsinē
z pdi ion.s₃ greca herbaria vocabat pdiculi iterdū perdi
lib.22. tiados.Pli.herbā vrceolarem vocat supra de ipsa in al.
cap.17. Herba vēti igredit i vnguēto martiaton magna gdā scatū
z li.27. Herba paralisis in eodem vnguento.)(cellū vocāt.
cap.4. Herba sancte Marie ibidem.
in me°. Herba tetrabit ibidē. Herba muscata ibidē.
Herba sci Pau.i ātidotario vli in q̊dā vnguēto ad plagas.
Herba capillari adiātū pollitricū capillus veneris idē vt.s.
Herba scelerata supra in botrachium.
Herba cancri supra in crispula.
Herba rabiosa supra in eliotropia.
Herba mularum infra in ratha.
Herba scripta infra in scolopendria.
Herba veneria achorus secundum Dyasco.
Herba flaura plāta leonis trifoliū maius andacoche spēs.
Herbilia legumen.
Herbum orobum idem.Dya.nascitur vt lenticula.seritur
etiā.cui⁹ aliud est palidū.aliud subruffum.z aliud albū zc̄.
Hercarion in.y.pratice Alyabbatis pro ypericon inueni.
Herisa apđ Aliabatē ca.de scropulis p oriza greco qđ ē rizi.
Hersum rasadum Stepha.pro horf qđ est nasturtium.
Hermoclima Alex.ca.de diuturna epilēsia ē antidotū dcm̄
ascēdēs aut tyriaca ab Hermete in antidotario vli scripta.
Hermodactil⁹ ē dcū.g.hermetl digit⁹ Dya.sub h noie colti
co vr̄ de hermodactilo tractare.nā h appet p Sera.ca.de
hermodactilo z p Dya.ca.de coltico de quo supra in col.
Hermelum Ste.pro hermel scripsit.
Hernia quādo per rupturā siphac in oseū dscēdūt itestina.
Herpesestiomenus vlcus serpendo māducās circum se.nā
herpere idest serpere.estu grece vorat comedit.
Herpetas ātiq ꝑpiginē dicebāt.Cas.fe.araneas ingt q̄s gre
ci a ꝑpēdo herpeta dicūt.nos aūt silr ꝑpiginē a ꝑpēdo zc̄.
z ifra.est z aliud genus herpetis q̄s greci centrias vocāt.si
quidez in superficie cutis pustulas minutas milio similes
ostendit quas latini vulgo tineas verinas vocāt zc̄.
Herpillum gre.serpilluz illud grecū hoc latinum.fm Dya.
quidā sisymbrium herpillum vocabāt falso puta zc̄.
Hessa Ste.pro haaxe scripsit z est thimus.
Heseca idem pro hasech qui est tribu us scripsit.
Heserē idē pro asrē que est agresta succ⁹ vue acerbe scripsit.
Heserudarum z caulamaluz exponitur in regali dispositio
ne q₃ est galanga z casurudar dicitur.vt supra in ca.
Hetercatura.Stepha.est psilium puto corruptum.nam ba
sara catuma vocatur.
lib.25. Herigonon Pli.herba ab alijs scorpion vocatur propter si
cap.9. militudinem radicis cuius tactu moriuntur scorpiones.
circa Heueri farina apud Aliabatē videt ordei ca.de febre ethica.
mediū. Hezaz z hezaze in medicinis oculorum apud Alyabba.z in
secundo de simplicibus medicinis eiusdem hezeza z hessa.
z inuenitur pro hadhabab qđ litium est.
Hezeriaxem ara.vitis alba vel species eius vt Aui.proprio
ca.vbi dicit q₃ de ipsa loquitur in fesire que est vitis alba.
Hiberida Pli.iuenit nup Seruili⁹ quā Democrates pmus lib.25.
medētiū appellauit hiberidā q₃q₃ ficto noie iuentioni eius cap.8.
assignato carmine.nascit maxime circa vetera monumēta an me^m.
parietinasq₃ z inculta itinex.floret semper folio nausturty
caule cubitali semine tam paruo vt vix aspici possit radici
odor nasturcy vsus ei⁹ estate efficacior z recēti tātū zc̄.q̄ de
sceitaragi dicūt arabes in sciatica Pau.etiā yberidam sine
aspiratione quorūdā relatu ad sciaticaz laudat de q̄ ifra in
ib.Hec videt quā nausturtiū agreste noiamus.vex Pau.
asserit se magis agscere aliā huic egritudini ꝯueniētē quā
describit i formā sceitaragi vt ifra i yberidos vtriq₃ tn̄ iesse
Hibiscus altea. (videt hec opatio.
Hiera liber de simplici medicina antiquitus hei hena.
Hierob Dya.vga ē porrecta vgultis vltra cubitū geniculo
sis cū folijs p iteruallia distātib⁹ tāq₃ qrc⁹ iciscis z subalbi
Hilbane supra in cardamomo. (dis zc̄.
Hidros Cor.celsus ē spēs saniei tenuis subalbidi coloris ex
malo vlcere exiens maxime vbi neruo leso iflatio secuta ē.
mellitia vero grossior et glutinosa subalbida melliq₃ albo
subsilis fert ex malis vlcerib⁹ vbi nerui circa articulos et
iter hec loca maxie ex genib⁹.eleodes vo tenue subalbidū
colore z piguedine oleo albo nō dissile appet i magnis vlce
Hymene ifra in menoes.)(rib⁹ senescētib⁹ zc̄.
Hyonchos Pli.est duox genex caule vtroq₃ albus z niger
lactuce similes ambo nisi eēnt spinosi caule cubitali angu
loso intus cauo sed qui fractus copioso lacte manat zc̄.
Hyosoris Pli.itubo est silis s₃ minor atq₃ tactu asperior zc̄.
Hipaterā dissēteriā dn̄t gre.epaticā vt Pau.ca.đ dissēteria. li.27.ca.
Hiphear apud Plinium est species visci amari saporis. io.v.fi.
Hipecon Dya.nascitur in tritico z locis cultis folia habet ru li.16.c.3i.
te similia hastam habet minorem zc̄. in pn°.
Hipegon Pli.in segetibus nascitur folijs rute zc̄.
Hiperichriston collirium aptum ad vngendū Cassius felix. li.27 ca.
Hipericon Pli.scribit sed de eo infra in.y. ii.i pn°.
Hypocistis orobotrō a qbusdam dcm̄ malo granato imatu lib.26.
ro similis nascitur vt diximus sub cisto vnde nomen.duo cap.8.
genera eius cādida z ruffa vsus in succo spissat siccat z ruf vsus fi.
fa magis zc̄.Pli.z infra in ypo.
Hypogeū.g.subterraneū occultū vt spelūca ab ypo qđ ē sub lib.26.
z ge terra grece i ātidotario vli i ꝯfectiōe dcā grifudermō. cap.8.
Hypoglossa Pli.folia hz silia in figura folijs mirti siluestris p⁹pn^m.
ꝯcaua spinosa z his ceu liguas folio puo exeūte d folijs zc̄. li.27.ca.
Hypopeston Pli.nascit in spinis quibus fiūt enee fullonie ii in pn°.
sine cauliculo sine flore capitellis tātū ianibus z folijs par lib.27.
uis multis herbacei coloris radiculas hn̄s albas z molles. cap.io.
Hyporis.g.aut anabasis Dya.nascit locis humidis z in mo in fi.
numētis astas hz ruffas z aspas z nodosas q̄ aste gcgd vi
cinū hn̄t illigāt in qb⁹ folia sunt acuta z tenera z iūco silia z
spissa z sursū ascēdētia.h ēt aliqtiēs de piete dpēdet comis
plena abūdātib⁹ z nigris sic cauda eq q̄ sūt ligse z dure zc̄.
ē cauda eqna apud nos duas hz spēs.vna maior z aspior q̄
tornitores scifos polliūt z alia tōnatilia.aliqn̄ ypurl repit.
hypuris alia Dya.comas miores hz z albas z molles zc̄.
Hisposellinuz grece fm Pli.smirnion vocatur infra in ypo.
Hypostumata grece suffusiones sanguinis ex antecedenti lib.19.
percussione facte vt Cassius felix proprio capitulo Demo vltra.
stenes vero taraxis vocat.arabes tarfati. mediuz.
Hyrcolus fm Plini.vocatur herba similis nardo gallico z cap.8.
ipsum cum ea adulteratur z cum ipso nascitur zc̄. lib.iz.
Hyrdon arabice fm Albaui dicitur stellio vel eius species. cap.iz.
Hysatis dicitur rubea tinctorum fm Theo.Prisci.libro de in fi.
simplici medicina.
Hysophirō vocāt aliq phaseliō qm̄ foliū qđ aniso sile est in
phaseoli pāpinos torq̄tur capitella sūt in summo capite te

lib.20. nuia plena seminis melãty ꝛc. Pli. melantium est nigella.
cap. 17. Disoperide fasilinũ semẽ virtutem hꝫ mixtã. est .n. amarꝫ
añ me^m. ꝛ austerũ ꝛc. Theo. Pri. libro de simplici medicina.
Ditridatos albe semen Pau. ad acetationẽ cibi i stõ ignoro quid sit. ꝛ scias ꝙ Auic. i hoc loco Pau. imitatus pcedẽtes ꝛ sequẽtes medicias scripsit hãc vo pterijt vt puto ignorãs
Dyu grece viola vt Cas. fe. i collirio vocato dya)(qd esset. leuco hyu. i. de viola alba. sed liber ꝺ doctria greca ion hꝫ
Dolbe arabice fenugrecum ꝛ si dices bulbe nõ peccas.
lib. 17. Dolcus Pli. in saxis nascit̃ siccis aristas hꝫ i cacumie tenu
cap. 10. es culmo q̃le ordeũ restibile. hãc qdã aristidam vocant.
lib. 19. Dolisatrum qꝺ yposelimon vocãt Pli. ꝛ infra quartum ge
cap. 8. nus ex eodẽ faciunt horeoselinum de his in suis locis.
vltra. Dolosidera spatula idest ferrea Theo. Pris. ca. de hernia.
mediuꝫ. Dolostheon Pli. siue dxiritia est herba ex aduerso appella
lib. 27. ta a grecis sicut fel dulce tenuis vsqꝫ i capillamẽti spẽꝫ lõ
ca. 10. i fi gitudie quattuor digitoꝝ ceu gramẽ folijs angustis astrin gens gustu nascit̃ in callibus terrenis ꝛc.
Dol⁹ fatuũ supra in bachleanica. Dolus iamenũ blit⁹
Dolus benedictum est portulaca Jo. Sera. i plurib⁹ locis.
Dorchis Pli. siue seraphis porri caule palmeo flore gemia
lib. 26. radice testiculis simili. qdã folio scille eẽ dicunt leniori ac
cap. 10. minori caule spinoso. ꝛ infra statim describit satirion quasi
in pn°. aliam herbam ab hac.
Dorf arabice nasturtiũ scito ꝙ in. v. pratice Jo. Sera. de p bibendo aborsu circa finem ẽ q̃dã ꝯfectio q̃ incipit. ℞. cere dragmas. x. ꝛc. ꝛ vbi habet̃ nasturtij in regali dispositione Alia. eodẽ ca. ꝛ eadẽ ꝯfectione habetur teste figuli. ꝛ hic error ꝯtingit a trãslatore pp si͞litudinẽ scripture. nasturtij .n. sic scribit̃ testa vero sic ꝛ vocatur hazef. non eni differũt nisi i pũctl. tu vo iudica qꝺ ẽ ꝯueiẽti⁹. Ste. orfũ scripsit
Dortosellinũ Pli. quartum genus apij faciunt ortosellinuꝫ
lib. 19. alio fructice recto semine cumino simile ꝛc.
cap. 8. Ducha scripsit Ste. pro furfure.
in pn°. Duegi in pratica Aben Mesue ca. de spasmo. est acorus sed
Duleich ara. rubus.)(oegi melius.
Dumach arabice acetosa lapatiũ. Ste. humasum scripsit.
Dũdebe ara. ẽdiuia. latie. ituba. g. Ste. cicoriõ yndeba ituba
Dulbe supra i fenugreco.
Dunesuꝫ scripsit Ste. pro cinere que henis vocatur: sꝫ forte henosum habebatur et corruptũ fuit ꝛ cetera.

Habent greci duo vel tria ꝭm modernos. nã. i. quã ita vocãt sonare faciũt. i. ãtiq vo scõꝫ ꝙ Pris. testat̃. e. longũ sonare faciebãt ꝓpterea ipam eta vocãt ꝛ trãslatores latini in. e. latinũ semꝑ mutabãt. ꝑ hãc scribit̃ ilios qꝺ ẽ sol eliotropia ꝛ si͞lia. aliꝺ. i. vocat̃ iota cui semꝑ superscribunt̃ duo puncta sic ï qñ i diphthongo nõ cadit. aliꝺ vocat̃. y. psilõ qꝺ est dictu. i. tenue qꝛ voce tenui ꝓfert̃: cui ẽt duo pũcta suꝑ scribunt̃ sic nos. y. grecũ vocam⁹. habẽt tres diphthongos q̃ semꝑ. i. sonãt. vna ꝯpõit̃ ab. e. ꝛ iota cuius h ẽ figura. alia ab. o. ꝛ iota tertia ꝯpõit̃ ab. y. psilo ꝛ iota. cui⁹ hec ẽ figura. h sciẽdũ ẽ ꝙ nũqꝫ. y. ꝑ ꝯsonãte apꝺ grecos accipitur nec ẽt apꝺ ara. nã. ara. vnũ. i. solũ habent q̃uis vt supra dcm̃ ẽ al̃r iterdũ sonat. i. ꝛ. e. ꝛ. o. additis notl.
Jabadde ara. polium Ste. iabada dixit.
Jabroa ara. mandragora sꝫ apꝺ Aui. aliqñ iabrot iuenit̃ nõ
Jacintus Dya. herba est que florẽ purpureũ.)(recte. habet ꝛ radicem similẽ bulbo. Jn vero Dy. iaqntus. i. margabare folia hꝫ bulbo similia astam duorum palmorum ꝛ tenuem digiti minoris habens grossitudinem comam viridem habens ꝛ gibbosam florem hꝫ purpureum radicem bulbo si͞leꝫ ꝛc. est ẽt gẽma q̃dam sic dicta.
Jacot ara. lapis iacintus.

Jamblicu. Pau. capitu. de idropisi ꝛ iamblicuꝫ inquit obsonijs admisceant et cetera.
Jamen prouincia vñ qñqꝫ reperit̃ iameni vl̃ aliamen ab ea
Jamia grece curatio medicamentũ ꝛ iasis theratapia idem.
Jamus ara. bubalus.
Jatemon exposuit Stepha. quod est hebunegum ꝓ hebonigi qꝺ est camomilla.
Jantũ vel ientũ vt in. iiij. Gal. de simplici medicina. vbi numerat quedam que non lꝫ gustare est psia vt apparet per Sera. ca. de tapsia ꝛ infra vocant ipsum gingizerd.
Jarierd Johan. Serapio. in. vij. suffuf. ad impinguandum est semen asonanti. i. falfasa.
Jarus barba aaron vocatur q̃ ꝛ pes vituli dicitur ꝛ serpen Plinius
taria minor ꝛ dracõtea minor. lib 19.
Jasis. g. ꝛ akesis ꝛ therapesis medicina sanitas. ca. 5. i fi.
Jaspis gẽma lapis preciosus multas hꝫ spẽs. ꝛ li. 24.
Jatut ara. pin⁹ masculia. Jatricos. g. medicial̃ i. vocali ꝛc. cap. 16.
Jatros medicus pollidarius. in pn°.
Jatrema. g. medicia. i his oib⁹ a medicia veniẽtib⁹ i. vocal̃ ẽ
Jatria. g. medella curatio remedium medicina.
Jausemin ara. vl̃ ieusemin. i. zambach sãbuc⁹ dicta corrupte
Jausur ara. opoponax.)(tamen.
Jaxiron scripsit Ste. ꝓ iausir ꝛ alibi ꝓ iausiri.
Jberidos herba q̃ ara. dr̃ xeitaragi Pau. ca. ꝺ siatica. ꝑfecte ãt eos regescere fac̃ yberidos herbe visus quã ꝛ lepidũ: alij vo agricardamũ appellãt q̃ ẽ apꝺ nos. nascit̃ fructex ꝓxia lauro folijs ꝛ maiora mltũ hñs ꝛc. ꝛ ifra i lepidũ ꝛ i sceitaragi vult hic Pau. ꝙ qdã nausturtiũ agreste dixerunt esse hãc herbã sꝫ apꝺ ipꝫ ẽ alia cui⁹ folia describit ꝛ mihi ostẽsa fuit tali folio que apud grecos vocatur vulgo sarcofagi. i. carnẽ comedẽs: eo ꝙ radix ei⁹ fistulas comedendo curat.
Jbisc⁹ euiscus althea idẽ. Cas. fe. i ãtidotario. ca. ꝺ dyaglõ ꝛc.
Jbleon apud Dya. ca. de melle est spẽs mellis.
Jbos. g. gibus giborosus yuos proferunt.
Jcor. g. hũor ycores hũores liquores ide icroides. i. hũorose.
Jcteritia dicta ab aue icteris crocea colore. Pli. ycterus vo lib. 30.
catur auis a colore que si spectetur ab icterico sanari id ma cap. 3.
lum tradunt ꝛ auem mori. hanc puto vocari auem galgu vltra.
lam et cetera. hic regius morbus ꝛ arcuatus antiquitus di mediu.
cebatur. a colore vero auri hanc auriginem vocant. arcuatus autem morbus dicitur ab arcu propter colorum varietatem. liber de doctrina greca. ikteros geranosos ictericus qui arcuatus et regius latine dicit̃ alsus et aureus ꝛc.
Jctericos grece ictericus qui ꝛ icteridos etiam dicitur.
Jctiocolla grece apud Dyascori. icthiocolla quod dicitur venter est ceti piscis sed vtilior que in ponto fit alba ꝛ grossa ꝛ non pertusa et citius se voluens et cetera. est colla piscis
ab ictrios quod est piscis dicta. de multorum piscium inte lib. 26.
stinis fit hodie. cap. 11.
Jctis grece piscis. in fine.
Jctidion pisciculus.
Jctinos. grece. miluus auis.
Jdam ara. pulmentum.
Jdaros grece aquaticus. inde ydasmus humor ydropicorũ: sed melius per. y. scribuntur.
Jdea Dya. folia habet oximirsino similia. cui aste sunt cum floribus. radix eius stiptica est, valde necessaria locis qbus stiptico medicamine est opus et cetera.
Jdema grece inflatio tumor per oi diphthongum scribitur.
Jromel infra in mellicrato.
Jdor. g. aq̃ ide ydropisis ꝛ alia. sꝫ qꝛ meli⁹ ꝑ. y. scribit̃ ifra q̃
Jdros. g. sudor liber ꝺ doctria gre. ide ydrosis sudatio. (rat̃
Jebrene Ste. ꝑ iabroha q̃ est mandragora.
Jeiunum intestinum est 2^m a stõ. s. post duodenuꝫ sic dictũ eo ꝙ semꝑ vacuũ inuenitur.

Jelet elkaim scripsit Ste. ꝓ barba yrcina vł ypogstidos qđ fit ex ea imo ex fungo q in radice ipsi⁹ oriť vt ifra in ypo.
Jelben vel iulben in Albaui exponitur ꝙ est spelta.
Jelbub supra in albulbub.
Jelnarum scripsit pro iulinar qđ balaustia est.
Jentum ara. est tapsia vt supra in iantum.
Jera. g. i. sacra. inde yerapigra. i. sacra amara. sed pikra dicūt greci ⁊ yeralogodion. sed logodion dicitur grece per. i. vocale scribi ⁊ proferri debet ita ꝙ iera sit trissilabum.
Jerabotani vel votani vt grec⁹ ꝓfert est dictu sacra herba ⁊ est berbena. nā antiq in expiādis tēplis ⁊ sacrificijs eoꝝ ⁊ in adiurationibus ꝯfederationū hac herba vtebātur. vt in ꝑmo Titi liuij apparet. vnde romani segmen. i. sacratimē eā vocāt apud Dya. vero gerabotanū scribitur post grecū.
Jerabotanum Dya. quā multi peristerion vocāt virgas habet cubiti longitudine ⁊ amplius angulosas. in quibus folia sunt in circuitu similia ori sed angusta ⁊ paucas incisuras habens in giro sunt alba radices oblongas ⁊ tenues.
Jera ficaria iueniť apđ Alyaba. i mltl locis ꝓ ierapigra ⁊c.
Jerax grece astur ꝑm kiranidā vel accipiter vt in li. de doc. (gre. i. vocali nō ꝯsonāte.
Jergir ara. eruca.
Jerad ara. locusta liber de doc. ara.
Jerdbe ara. panis valde mollis.
Jerebotanū vel vt apud Dya. ierabotanū berbena vt supra.
Jetua arabice nomē gnāle oīuz septē spēꝝ titimali q̄s Dya. describit ꝑm Auicen. in scđo cañ. q̄uis Joā. Sera. in tertio capi. de laxatiuis simplicibus dicat ꝙ est species mezeriō.
Jeuguers arabice vel geguers qdā exposuerūt ꝙ ē miliū. sz ipz vocať arabice dochon. videť eē gen⁹ ad miliū ⁊ panicū ⁊ scaiolā que omnia vnius virtutis esse videntur ⁊ propterea Aui. videtur de his vnum facere capitulum in ge.
Jeusir vel iausir ara. opoponax.
Jeum ara. nux supra in ge.
Jeum bane vel bace ara. nux muscata.
Jeum alke ara. nux vomica.
Jezar ara. bautia iezaꝝ scripsit Ste. exponēs dauc⁹ agrestl.
Jsfon Dya. multi cameleontam nigram sic vocant.
Jgia grece quedam confectio in antidotario vniuersali ⁊ est dictu sanitas valitudo salus incolumitas: per. y. tamen melius scribitur: ⁊ cum diphthongo enim scribunt.
Jgidiō vel vt qdā gingidiō est fum⁹ terre. Pau. cap. de sanie oculi quā ypopiā vocāt igidiū posuit. ⁊ Aui. eodē ca. allegās Paulū ⁊ eādem scribens medicinam vbi Paulus igidiuz ipse fumus terre posuit.
Jgil supra in fesefisis.
Jgnida acalife vrtiga idem. sed gnidion dicunt greci.
Jgnis sacer plura sūt gnā iter q̄ ē mediū hoīez ambiēs q zoster vocať ⁊ enecat si circū cinxerit Pli. vulgares apđ nos cigulū vocāt ⁊ sť pustule pue rubee igneā pūctōez iferētes. lib. 26. cap. ii. in fine.
Jgrassia gre. humor per y. humectactio.
Jgrocollerium Cas. fe. de egritudinibus oculorum ⁊ etiam Alex. eodem casu ab ygros infra. sed per. y. melius.
Jgron. g. sudor sed per. y. melius.
Jgros grece viridis limpidus purus preclarus liquidus madidus rosidus humectus humidus sed per. y. melius.
Jllafeos quidam exposuerunt bardanaz que ⁊ lappa maior in antidotario vniuersali in mitridatico magno vocatur.
Jlion dicitur intestinum longius alijs trium superioꝝ gracilium inuolutuz multis reuolutionibus in quo fit illiaca passio que illiodes ⁊ illidis grece dicitur apud Alexādruz ab hoc vocatur salsitie cauponum ile ꝑm grāmaticos.
Jlliridos Pau. ca. de maculis faciei.
Jmbrilis aq̄ ab imbre dicta. i. pluuialis in collirijs ꝯficiēdis apud Demoste. ⁊ alios plures antiquoꝝ iubetur apponi.
Jmbromidari Alex. cap. de dissenteria. si cum febre fuerint inquit vlcera imbromidātur ⁊ sordidātur ⁊c.
Jmere grece dies. inde ymera criseos idest dies creticus.
Jmmospone. g. vocať psilotrum qđ ex arsenico ⁊ calce viua ꝯficiť idē alchilleia latine diciť ꝑm Dya. cap. de arsenico.
Jmolopes. g. cicatrices molops cicatrix.
Jmpetigo Cassius felix greci lichenas dicunt. latini zennas. nascuntur ex melācolico humore rotundo scemate in superficie cutis cum ingenti pruritu ⁊ asperitate ⁊c. cuz in petigo ipsa serpere cute. i. ambulare ceperit serpigo dicitur.
Jnātū gre. cōponiť ex ynos qđ ē vinū ⁊ anthos flos q̄si flos vini. est. n. flos vitis maxime agrestis iterdū enātū iueniť.
Jembemon vocant gre. medicamen qđ ex lacrimo olearum in maritimis arabice nascentium conficitur ꝑm Pli. lib. iz.
Jncardium interior pars seu meditulliū cuiusqz rei vt Theo. cap. i8.
Prisci. capi. de infixis corpori. ⁊ de oculis.
Jndanicum ferrum. i. indum ab india ⁊c.
Jndi mirabolani dicuntur nigri.
Jndicum Dyasco. species habet duas. Unam que ex se nascitur. Aliud est spuma cannarum indicarum. vno infectores vtuntur ⁊ hoc florem purpureum habet ⁊ in eramine inuenitur vbi artifices purpuram tingunt. siccatur autem in sole ⁊ in pillulas redigitur est autem optimum qđ vehementer est ceruleum ⁊ qđ cianeum ⁊ leue ⁊c.
Jndicum autem nos communiter vocamus succum herbe que arabice dicitur nil. quo panni tinguntur.
Jneleon grece est compositio ex vino ⁊ oleo liber de doctrina greca. vinum ⁊ oleum aliquando corrupte inuenitur in eneleon vt apud Alexā. capi. de flegmone stomachi.
Jnguinaria Pli. herba quā quidam argemon vocant inguinis dolores prohibet etiam manu tenta. inguinalis etiam vocatur asterion vt supra in ast. lib. z6. cap. 9.
Jnia grece fibre.
Jniuba vel ingiba arabice conditū aliquid vt zinziber yringi mirobalani ⁊ que cetera huiusmodi condiuntur vt in septimo Joan. Sera. proprio capitulo.
Jnomel grece cōpositū ex vino ⁊ melle liber de doc. greca.
Jnomeli mulsum inuenitur sepe in libris de arabico translatis onomel corruptum ⁊ hoc forte quia inos qđ est vinum apud grecos scribitur per oi diphthonguz sed proferunt. i. non oi. ⁊ hoc nomen est grecum Cassius felix capi. de icteritia mulsum ex vino ⁊ melle temperatum qđ inomellitos appellāt ⁊c. Gal. ad glauconem inomel ex vino ⁊ melle.
Jnos gre. vinum a quo supradicta per oi.
Jnontes iam reperij pro iontos vt apud Theo. Prisci. vitio scriptoris puto ⁊c.
Jnquimatizare. i. linire Alexā. de oculis primo capitulo. Itē pro inijcere. Oribasius capitulo de vlceribus matricis.
Jnrinon grece ptarmicum sternutatorium. Oribasius capitulo de mundificantibus caput. ⁊ dicitur a rinos qđ est naris quia per nares imittatur. infra in ri.
Jnterion. g. colloquintida vt in libro de greco trāslato simili Almāsori ex concordia vtriusqz capi. de qua in oculo.
Jntoforos vocatur smilax vt infra in smilax.
Jntuba grecū est qđ endiuia latinū ⁊ qđ hundebe arabicuz vt supra i en. Pli. itubū erraticā apud nos qdā ambulā appellāt in egypto cicoriū vocāt qđ siluestre sit. satiuū aūt serini ꝙ minus fit ⁊c. ⁊ ifra qdā ꝓpter singularē salubritatē erestō appellāt alij pancration qđ siluestre gen⁹ alij hedimoda vocāt ⁊c. Ste. intuba kicorion hendeba intuba. lib. zo. cap. 8. in me.
Jnula campana sic vocatur a latinis quedā species panacis que chironia dicitur non enula que est elenum supra in el.
Jobolos gre. venenosus.
Jociner iecur epar Pli. in multis locis.
Jochoor gre. violaceus. ab qđ est viola.
Joma ⁊ ios gre. rabigo eris.

Jon Dya.folia hꝫ minora ab edera ⁊ nigriora in corio astaꝫ
habet in medio in qua capitellū est ⁊ flos odoratus ⁊ pur-
pureus nascitur in locis vmbrosis ⁊ asperis ⁊c.
Jontos vel hiontos cū.h.sunt pustule rubee seu interdū al-
be que in facie ⁊ naso iuuenū ⁊ maxime bibulorum nascit̄
gal'.5. vt pluribus libris antiquis reperitur.
memiri. Jon.g.viola vt liber de doctrina greca. ⁊ etiam p.o. mega
cap.3. scribitur Ste.ios est beneffeguꝫ pro benesfegi est viola.
in pn° Jos grece plura significat.nam ios est venenū vt i psalterio
greco vbi habemus venenū aspidum. Jtē liber ꝺ doctria
greca ios tofarmachon venenū vir⁹.ios iderū rubigo ferri
ios kalku rubigo eris. Jtē Pau.ios ferri aut eris Ste.ios
calcu est gemarum eris.i.viride eris zimar ⁊c.
Jouis barba a Macro vocatur semperuiua minor.
Jouis flos planta sine odore.
Joum quima scripsit Ste.pro ieum alchei ⁊ ē nux vomica.
Joum mataleum idem pro nux methil.
Joum bua idem pro ieum bacce.i.nux muscata.
Jpericon herba perforata herba sancti Joan.quidā ⁊ scopā
regiā vocauerunt ꝺm Dya.tres habet species. sꝫ quia per.
y.scribitur īfra dicitur de ipsa.
Jpia morsus galline anagallus idem de qua supra in an.
Jpnotica.g.ſt q̄ sōnū vl' soporē faciūt.Ha.ad Paternianū ⁊c.
Jppofaes Dya.aut ippofies vnde in oriente res limpidant̄.
nascitur locis maritimis ⁊ arenosis fructex ē sarmentosa ⁊
tennes virgas habet folia habet similia oliue sed angusta
⁊ mollia ⁊ acuta sicut oxiacanta ⁊ albidiora ⁊ āgulosa ⁊ bi
na coniuncta super quas virgas flores hꝫ similes edere se
men habet siccum acina suspensa ⁊ mollia ⁊ albiora colo-
rem subfeniceū habet.radix est ei grossa ⁊ mollis succo ple
na gustu amara.exiccat̄ et ipsa sicut tapsia succus collect⁹
repōit̄ maxie cū polēta.herba siccat̄ i vmbra ⁊ repōit̄ ⁊c.
Jppofestos Dyas.nascit̄ in locis quibus ⁊ yppofaes singen
est spine fructex est spansa sup terrā hꝫ folia miuta ⁊ astas
minutas ⁊ capitella:sed non habet florem.radix est grossa
⁊ mollis.folia exiccāt̄ ⁊ succ⁹ ipē repōit̄ i vase fictili ⁊c.
Jppoglossos grece dictu equi ligua.Dya.ypoglosos fructex
est mirte agrestis silis folia habens minuta ⁊ comam spis-
lib.27. sam cuius folia i summitate sunt sicut lingua cuꝫ ramulis
cap.ii. minoribus circa eadem folia ⁊c.melius p.i.scribit̄ q̄ꝫ p.y.
in pn°. infra in ypoglosa a Plinio.
Jpoma.g.oestrum asillus.
Jppomaratro siue vt aliꝫ maratron agrion:vel vt latini feni
culum rusticum maior est ipso feniculo et semine.⁊ fructi-
ce.radicem habet odoratam et semen vt cacrios et cetera.
Dyascor.sonat equinum feniculum.
Jppopios vel ypopia ꝺꝫ Pau.est sanies collecta sub cornea
oculi que egritudo onicha dicitur cuius intentio est vngu-
la.non tamen illa vngula que nascitur in lacrimali oculi.⁊
per coniunctiuam extenditur vsqꝫ ad corneam interdum
cooperiens pupillam:sed est sanies que sub ipsa cornea
apparet in colore vngule:vt etiam Auicenna in eodem ca.
dicit q̄ assimilatur locus cornee vngule.Demo.yppopios
ofralmos appellatur cū ipso oculo inerit sanies purulēta
inter pmā ⁊ scdāꝫ tunicam aut in prime grossitudine tuni-
ce ⁊c.alibi tamen idē yppopiam sine additione vocat liuo
reꝫ sub oculo vl' ipsis palpebris.similiter ⁊ Ori.Theo.vo
Priscianus ypopiam dicit tumorē quēdam in angulo in-
teriori oculi.ca.prio ꝺ oculorum morbis.hoc tamen nomē
videtur deriuari ab hoc verbo ypopizo quod ē obstruo:eo
q̄ hac sanie obstruatur visus.q̄re prima expositio vr̄ ma-
gis conueniens:⁊ si sic est per.y.psilon melius scribitur.
Jpopotamos grece equus fluuialis est animal quadrupes
maius cocodrillo in nilo degens ⁊ in terram exiens quod
dicunt presagio nili crementum ostendere.exit enim flu-

uium plenus aqua quam naribus euomit eo loco vsqꝫ ad
quem fluuiꝫ augmentum ꝓuenire debet.
Jpoquistidos grece qꝺ apud Auicen.vocāt eufistidoes imi-
tando grecum est succus barbe ircine ꝺm Auicen.que est
fungus qui nascitur in radice rose canine ꝺm eundeꝫ Aui.
⁊ ipse fung⁹ vocatur arabice taratit.horuꝫ veritas patebit
legenti capitula de eufistides ⁊ tarathit ⁊ barbe ircine apꝺ
Auicen.cum ca.de ypoquistidos apud Serapio.⁊ Dya.ca.
de ciseos.Dya.nascitur inquit circa radices eius ypogstis
quā multi vocāt abriton vel gntinos similis rose psidie.i.
flori mali granati scilicet caduci:quā balaustiā vocāt us
cuius vna pars ruffa est:⁊ altera alba ē:hec tundit̄ ⁊ expri-
mitur sicut acatia.multi vo eādē siccāt ⁊ infusaꝫ coquūt ⁊
exprimūt eā ⁊ aquā ipsaꝫ iterū coquūt quādiu spissitudinē
mellis accipiat ⁊ sic ea vtūtur.talis fungus satis abundat
in nr̄is ptib⁹:⁊ ē figura ei⁹ ac si quis accipiat sex vel septem
balaustias ⁊ infigat vnaꝫ intra aliā ita q̄ nō solū illius for-
me existit sed eiusdeꝫ grossitudinis ⁊ colorie:⁊ pp ea dixit
Dya.q̄ a quibusdā gntinos dr̄:qꝺ ē balaustia pp dictā sili-
tudinē.aliꝺ pterea ca.inuenitur apꝺ Dya.i littera.y.qꝺ ici-
pit Ypogstidos succus nō dissimilis acatie.nā i pmo ca.vr̄
q̄ vocet ypogstidos ipꝫ fungū.forma vo plāte ad c⁹ radicē
nascit̄ ostēdet̄ i rosa canina Ste.ypofeston ē taraticō.Pli. lib.26.
ypocistis orobotron a qbusdā dcm̄ malo granato imaturo cap.8.
silis nascit̄ vt dixim⁹ sub cisto vn̄ nomē ⁊c.manifestū ē q̄ p⁹ pn^m
ciston ē rosa canina cui⁹ supi⁹ duas eē spēs dixit. Una flo
re albo.Alia roseo.has ambas vidi.Tertiā cui⁹ fructex ma
ior folia lōgiora colore obscuro longe odorē iactans habēs
nescio quā tenacē hūiditatē vt pollicaria.ex hac dicūt lau-
danū colligi i creta.mirat⁹ suꝫ nō modicū vba Dya.dicen-
tis i ca.ꝺ ciseos.q̄ ē edera quā mlti cisterō vocāt.⁊ p⁹ ꝓpe-
tates ei⁹ q̄ sūt rose canie addit.nascit̄ circa radices ei⁹ ypo-
gstidos ⁊c.vt supra.⁊ p⁹ ꝺmonē ꝺ ypogstidos addit.ē āt al
terū gen⁹ edere quā mlti ancion vocāt ⁊c.ꝺ q̄ dic̄ laudanū
colligi.hūc errorē imitat⁹ ē Aui.nā vide ca.de cussus qꝺ ē
edera.causa hui⁹ erroris apitur p Pli.nā libro.xxiiiꝫ.post
sermonē de edera greci ingt vicino vocabulo ciston appel- cap.io.
lant ⁊c.describens rosaꝫ caninā vt supra in ciston ob silitu-
dineꝫ ergo vocabuli fuit appositus sermo hui⁹ plāte ꝺmo-
ni de edera similiter ⁊ sermo de laudano:eo q̄ ē spēs hui⁹
plante rose canine vt supra ostensum est.vbi āt apud Dya.
de laudano scribitur ⁊ est talis.est autem alterū gen⁹ ede-
re quam multi antion vocāt ⁊c.forte in greco erat.genus
ciston expositū fuit edere edera kissos kistos.Correctio igi
tur huius textus potest fieri in hunc modū.nā vbi ē cisea
idest edera ponatur ciston ⁊ auferatur illa expositio.i.ede-
ra.deinde infra vbi habetur.ē alterū genus edere dicatur
ciston:⁊ sic concordabit cum Pli.⁊ cum veritate.
Jpporis Dyascori.aspiratū scribit vt supra in hypporis.
Jppos grece equus.
Jppofces Ste.est spina tinctorū grecū est sed nō ē cardus.
Jpposelinon Ste.ē q̄rasiuꝫ mōtanū.i.apiū agreste Dyasco.
yposelinū quod aliꝫ apiū agreste vocant aut smirnon siue
vt latini olixatꝫ mai⁹ meli⁹ est ortiuo ⁊ albidius.radix ē
illi grossa ⁊ alta ⁊ mollis folia hꝫ obrotunda ⁊ viridia in
capite plenū est flore.q̄ capita cōclusa sunt in qb⁹ semen ē
viride ⁊ oblongū ⁊ viscidum aromatis habens odoreꝫ ra-
dix eius odorata ⁊ alba est ⁊ eustōacha.nascit̄ locis vmbro
sis ⁊ i ortis ⁊ hūidis ⁊c.est macedonicum ꝺꝫ ipsuꝫ sonat ex
vocabulo equinū apiū ⁊ vt exponitur a Gal.libro ꝺ alimē-
tis quare melius per.i.q̄ꝫ per.y.scribitur vt grecus.hoc tm̄
ꝺꝫ Gal.aliud est ab olixatro vt infra in smirnon.
Jposarcha species ydropisis infra in ydropisi.
Jposeta compositum a greco ypos qꝺ est equus ⁊ seta.lati-
num.est cauda equina.

Ipostasis grece vbicūq; in psalterio nos habemus substantia grecum habet ypostasis. Item in libro de doctrina greca ypostasis substantia per y. debet scribi ꝛc.
Ippopotamos gre. ſm Ysidoꝝ est piscis fluuialis equo silis .s. capite iubato ⁊ dorso ī nilo nascēs. ſʒ d̄ eo. s̄. ī yppotanos.
Ippuris grece icendula liber de doctrina greca ippuris seu pirsuris lampuris est noctiluca que ⁊ fossoros dicitur.
Irbocha vel ierbocha arabice talpa.
Ireos est species lily ſm auctores ⁊ est iris infra.
Irrigeron Ste. exposuit adrion vt supra in erigeron ꝛc.
Irrigeron Dya. hasta est ei cubito longa ⁊ ruffa ⁊ spinosa folia hʒ tenera minora ab euzomio florem mellinū hʒ qui se citius aperit ⁊ sicut capilli albi apparent ⁊ capitellūʒ rotūdum: vnde ⁊ nomen accepit. verno floret. radix eius inutilis est. nascitur circa parietes ⁊ circa edificia ꝛc.
Irrigus dr̄ a q̄busdā cardopanis ⁊ est apud Sera. vna spēs
lib.zz. de cētū capita: ⁊ hoc asserit etiā Pli. Aui. duo videt̄ facere
cap.8. capitula de ipso. Unū atracisus. Et aliud halibiūʒ vt supra Dya. irringi aut irringion aut nux agrestis herba est spinosa folia eius in initio comedunt̄ ⁊ in sale cōponunt̄ q̄ folia lata ⁊ aspera sunt gustū aromatis habentia q̄ cū creuerint obrussum colorē hn̄t cū multis virgis in q̄bus sunt multa capitella rotūda spinosa hastā hʒ durā in giro ⁊ q̄n̄q; albā aut viridē: aut iacintino colore. radix est illi oblonga ⁊ lata nigra deforis: deītus alba: pollicis hn̄s crossitudinē aroma
lib.zz. te plena nascit̄ locis lapidosis in cāpis ꝛc. Pli. eringe vel
cap.7. eringion ē dura fructicosa spinosis folys caule geniculato vt cubitali ⁊ maiore aliq̄n alia albicans alia nigra radice odorata: ⁊ satiua q̄dē est: sed ⁊ spōte nascit̄ in asperis ⁊ saxosis ⁊ littorib⁹ maris nigrior duriorq; folio apy ex his cādidā nostri centū capita vocāt. ambe eiusdē effectus ꝛc.
Irruggion scripsit Ste. ꝑ irriggion. naʒ semꝑ scripsit. u. vbi īuenit. y. psilo ⁊ scripsit ꝑ geminū. g. vt īuenit in greco. sed q̄n ita est semꝑ ꝑmū. g. trāsit in sonū lr̄e n. nā scribūt aggelos ⁊ legūt angelos: ⁊ exposuit q̄ est senel deneb ⁊ herba iudaica. sed apud Aui. herba iudaica est herbū. hec a q̄busdā pni cald vocat̄. Gal. in libro de alimentis astrakis vocat.
Irrinon grece capitis purgatorium apud Alexandruʒ capi. de cephalea. sed intinon melius vt supra in in.
lib.zz. Irion Plini. inter segetes nascitur simile sessamo ⁊ a grecis
cap.z5. erismion vocatur. galli vellion appellāt. est autem fructuo-
Visus fi. sum folys eruce angustioribus paulo semine naustruty ꝛc. credo q̄ sit erisimon de qua supra.
Iris Dyascorides illirica folia hʒ silfio vel gladiolo silia: sed maiora ⁊ vastiora ⁊ pinguiora: flores etiā hʒ superiores diuersi coloris. i. albos aut mellinos aut purpureos aut venetos. radices hʒ sub terra duriores ⁊ īcuruatas odore bono plenas. he radices colligēde sūt ⁊ filo īserēde. ⁊ sic pēdētes siccāde sunt ꝛc. Ste. iris est susanū glaucū ꝑ susen q̄d est liliū. q̄siuit a me q̄dā miles arabs q̄d esset irse: ⁊ cū ignorassē mirat⁹ est cū esse diceret nomē latinū. ego aūt videns scriptū nomen cognoui errorē a notis ꝓcessisse. nā sic notabat hoc sonat irse ſʒ hoc sonat iris. sic sepe decipiunt̄ arabes in alienis nominib⁹: quādo male scribūt ⁊ notāt vt pluribus locis huius operis ostendit̄. iris nunq̄ nisi ꝑ. i. scribi debet scd̄m grecū q̄uis apud Dyascoridē ⁊ multos alios scribat̄ ꝑ. y. vocat̄ aūt ab arcu celesti ꝓpter diuersitatē coloꝝ floꝝ. Liber antiquus de simplici medicina ireos ad silitudineʒ iris quā videmus in celo cognominat̄. quomodo eniʒ illa plures ⁊ dissimiles hʒ colores sic ⁊ varios ⁊ differētes emittit flores. nā aly sunt albi. aly cerulei. aly purpurei. aly violacei. folia hʒ silia gladiolo: sed maiora ⁊ altiora ⁊ pinguiora. ramulos quoq; ⁊ ipsos siles radiculas nodosas duras suauiter olētes ī modū viole. optima est ireos illirica ⁊ macedonica. est. n. spissa ⁊ breuis ⁊ nō fragilis ⁊ subrussa odore suauissima ⁊ gustu liguā viscide excalefacit ⁊ dū tōdit̄ sternutare facit ꝛc. ex hoc habes q̄re vocat̄ illirica. s. a regione.
Irudo sanguisuga latinum est. nam grece bdella dicitur.
Isatis Dya. quo infectores vtuntur folia hʒ plātaginis silia sed pinguia ⁊ nigriora ⁊ virgā amplius cubito longaʒ ꝛc. ⁊ infra. est ⁊ agrestis similis supradicte folia maiora habens similia lactuce virgas multas ⁊ diuisas ⁊ obrussas ⁊ foliculos habens cū semine sicut linguā florem mellinū hn̄s ꝛc.
Isatis liber antiqu⁹ de simplici medicina greci dn̄t ſʒ ab Italis aluta vocat̄. nascit̄ vbiq; cāpis vel ortis ⁊ locī cultis ꝛc
Ischas. g. fic⁹ sicce ischas ischades in libro Gal. de alimētis.
Ischia grece scia. Paulus capitulo de duritia renum. sed ibi iscia scribitur: sed grecus ischia. inde.
Ischiades sciatica ischiasis idem ꝛc.
Ischiaticos sciaticus. Ischion. vertebrum scia.
Ischion vero per. o. mega. s. sanus vigens vegetus. nā ischis valitudo fortitudo sanitas.
Issiercitis grece liber antiquus hʒ folia minuta lanuginosa ex vna radice multos ramos emittit ꝑ terrā fusos florem croceū butalmos silem odorem mēte si digitis ɔterat̄ ꝛc. hāc peculiariter laudat ad ydroforbiā ⁊ conceptum.
Ischiti Paulus capitulo de catarro. comedāt inquit itria sisamum ⁊ ischiti ⁊ amigdalas ⁊ pineas ꝛc. videtur karice vt vides supra vocatas iscas.
Isofagus a fagim q̄d est comedere est via cibi in stomachū.
Isopuron exposuit Stephanus q̄ est iulbanuʒ. sed iulbane est piscum legumen: q̄d grece vocatur alkos.
Isopus alius herba alius cerotū. sed ꝑ. y. dʒ scribi ysopū īfra.
Is grece per diphthongum est ouis que ⁊ prouaton dicit̄.
Istro. g. furiosus insanus inde istrio.
Istericepnix apud Musionē vocat̄ ꝑfocatio mr̄icis ꝓprio cap. ſʒ steripopnix puto meli⁹. nā apopnixe grece ē ꝑfocare
Istros. g. assilus tabanus oestrum est greci imitatio oestros.
Itea. g. salix. inde dyaiteon emplastrum q̄d cum salice fit.
Itria Pau. capi. de catarro sunt tri. ⁊ est grecum arabs dicit. atria fiunt ex pasta longi subtiles exiles vt fila.
Iu bissyllabū sepe inuenit̄ per ios ⁊ est rubigo quādo ideterminate inuenitur accipitur pro rubigine eris vt in pratica simili Almāsori vbi habet̄ in Almāsore hʒ ziniar. hiu vero cum aspiratione aliq̄n reperitur ꝓ viola que. g. ion vocat̄.
Iudebi vel apud Almāsorē iudebegi est cib⁹ arabic⁹ ex rizi ⁊ lacte iterdū hoc modo. s. ponit̄ olla in fundo furnuli cūʒ lacte ⁊ rizi ⁊ suꝑ ipsā suspēdit̄ aries piguis vel edus ⁊ clauso furnulo dimittunt̄ tota nocte coqui ita q̄ pinguedo ⁊ liquor resoluta ex carnib⁹ in ollaʒ cadit dū ambo coquunt̄ mane agitato vel circūducto q̄d est in olla illa est iudebi.
Iulbere liber de doctrina ara. est legumen dictum pisa.
Iubel ara. ē syrup⁹ simplex ex sola aq̄ ⁊ zucaro vel adhibita aliq̄ ꝑte aq̄ rosacee vt Ioā. Sera. in. vy. est a greco iuleui.
Iululem arabi. sisamum vtroq; . i. consonante. vocatur aūt semsem post grecum vt apud Auicennā.
Iulinar arabice balaustia. ſʒ apud Alyabatē gelnari scribit̄.
Iulua Stephanus pro iulo scripsit ⁊ est margarita.
Iumar arabice cissillio q̄d est germen palme siluestris q̄d in ortu suo dum est adhuc recens ⁊ molle comeditur. ponitur in confectione almuri. xxxviy. Azarauy.
Iumeim ara. arbor q̄d. g. dicitur siccomorus. ⁊ dicitur ficus fatua ⁊ ficus Faraonis.
Iuminuzum Alyabbas capi. de squinantia ⁊ etiam alibi videtur q̄ sit fermentum. nam in simili casu ⁊ loco in pantegni ponitur fermentum ꝛc.
Iumdebeduster supra in beduster ⁊ in gendebeduster.
Iūcus Pli. iūcus quē marciscon vocāt ad texēdas segetes. ⁊ lib.zi.
īfra. alteꝝ genus iūcoꝝ q̄d marinū ⁊ a grecis oxiscenon vo cap.is.
cari inuenio. Tria eius genera acuti sterilis quā marem ⁊

oxin greci vocant.reliqua femina ferēs semen nigruꝫ quē
malacratam appellāt crassior hic ⁊ fructicosior magisque.
etianum.Tertius qui vocatur boloscenos ex his melancra
nis sine alijs generibus nascitur.oxis ⁊ olosenos eodem ce
spite.olescenos qui mollis ⁊ carnosus est fert fructum vua-
rum coherentium modo nascitur autem quem marem ap
pellamus ex semetipso cacumine in terrā defixo. malacra
tis autem suo semine.alioquin omnium radices omnibus
annis moriuntur.⁊ infra.quidam enim etianum vnum ge-
nus faciunt iunci trianguli ciperon vocant.multi vero nō
discernunt a cipero vicinitate nominis.nos distinguemus
vtrunque ciperus est gladiolus radice bulbosa laudatissi-
mus in insulis crete deinde naxo ⁊ postea fenice cretico cā-
dor odorque vicinus nardo naxio acrior feniceo exiguum
inspirans nullus egiptō.nam ⁊ ibi nascitur ⁊c̄.⁊ ifra.ciperō
vo' iūcus ē angulosus iuxta terrā candidus cacumine niger
pinguisque.folia ima porraceis exiliora i cacumine miuta
vtrique est semen radix oliue nigre similis que oblonga ē
ciperidam vocant odor est ei nardinum imitans ⁊ cetera.
⁊ infra.inuenio ēt vnum genus iunci quod trepicen vocāt
cuius semen sōniferuꝫ est ⁊ cetera.greca herbaria vocabat
iuncum vrolam vel brolam ⁊ dicebat oxiurola acuti capi-
tis cambourola obtusi capitis vocari apud grecos. apud
Dya.iuncus vocat̄ squinum de quo infra in squino.
Juniperus Dya.est arbor alia parua alia magna sed vterqꝫ
acrioris virtutis sūnt et cetera.scito ꝙ in huiusmodi ca.cir
ca finē insertum ē de alia planta a loco illo scilicet vbi legi
tur.succus eius medetur vipera vexatis ⁊ cetera.ab illo.n.
loco vsque ad finem capitu.non est de iunipero:qđ patet ꝑ
Serapi. Juniperus vocat̄.g.arkeutos antiqui arceotides
corrupte dicebāt:arabice vero vocatur barbar.
Jnscollex Dyascorides est gen⁹ collirij fragile et subrubea-
strum. Huius genera sunt duo. Unum quod foditur
in terra.alterum quod tali fit ratione.mortarium sit cipri-
um cum pistello suo in quo alumen liquidum nitrum ⁊ sal
equo pondere cuꝫ aceto inijciantur sub sole feruēte donec
spissum fiat ⁊ colorem ceruleum faciat.postea fingitur vt
collirium.aliqui vero cum vrina infātis masculi hoc faciūt
⁊ ydoneū fit ad aurū cōglutinandū ⁊c̄. hoc vocatur apud
Auicen.id quo aurum adheret.
Jusquiam⁹ Dya.grece latine dr̄ calicularis. fructex est mi-
nor astā grossiorem habēs ⁊c̄.folia lata ⁊ oblonga ⁊ diuisa
nigra ⁊ aspera:iuxta cui⁹ astas capita silr̄ia sūt capitib⁹ psi-
die plēa semie sic̄ meconos.Sꝫ iusqami tria sūt gn̄a. Unū
purpureū florē habēs ⁊ folia malace silr̄ia semē nigrū foli-
culos duros ⁊ spinosos.alterū vo flores mellinos hꝫ folia
⁊ foliculos molles semē obruffū sic̄ erisimon. ābe vo iste
maniā ꝑstant ⁊ carotice sūt et min⁹ vsuales.Tertiū vo ge-
nus cui⁹ vsus freqnētat̄ folia hꝫ piguia ⁊ mollia ⁊ gilij ple
na semē albū ⁊ flores albos ꝓferēs.nascit̄ locis maritimis
⁊ in ripis.semē vo vtile est albū qđ si minime iuentū fuerit
ruffū secūdat̄.nigrū vo inutile ē.semē vo ei⁹ ⁊ folia exiccāt̄
⁊ asta ipsius tunsa ⁊ expressa hic succus i sole exiccād⁹ ē:qr
vtilis ē vsui post annū.semē ei⁹ siccū in caldaria missū tun
ditur ⁊ exprimit̄.ē vo succus melior viridis q̄ꝫ siccus.ml'ti
vo farie triticee succū ei⁹ admixtū factis trociscis reponūt.
vtilis ē ⁊ succ⁹ siccat⁹ semis viridis ⁊c̄.Plini.apud grecos
lib.25. yoskiamos appellat̄.plura ei⁹ gn̄a vnū nigro femie folijs
cap.4. pene purpureis spinosum.vulgare aūt candidius est ⁊ fru-
in fi. cticosi⁹ alterū semē papaueri simile.quartū gen⁹ molle la
nuginosuꝫ pinguius ceteris candidi seminis.in maritimis
nascēs hoc recepere medici ⁊c̄.ꝑ.y.scribit grecus.q̄re voca
lis ē ꝑma.y.yoskiamon dic̄.arabs vo bengi dic̄.q dicūt suc-
charā apđ Aui.i secūdo eē iusqamū nō bn̄ dicūt vt patebit
infra in.s.quidam antiqui gnidā vocauerūt vel gingā ⁊c̄.

Jxioton ſꝫ Dya.ml'ti cameleūtā vocauerūt tā albā q̄ꝫ nigrā
Jxos grece viscus Pau.ca.de yontibus.Jtē de porris iūctu-
rarum ixo quercino.Jtē liber de doctrīa greca ixos visc⁹.

k **Littera** eiusdē potestatis ē apđ grecos
vt apđ nos ꝑter qn̄ añcedit ei
gāma qđ est.g.mutat ipꝫ.g.i sonū littere.n.ara.
vo duplex habēt.Unuꝫ vocant kef. Aliud kaf.
Kabar arabice capparis p⁹ grecū.b.ꝑ.p.littera ponētes.
Kachexia grece nos cacetia dicim⁹ mala habitudo que cō-
sueuit antecedere ydropisim.
Kakrios dicit grecus est cardamomū liber đ doctrīa grece.
Kagechrion ē spēs aromaticorum.sed Theodo.Pris.libro
de simplici medicina dicit ꝙ kakrios ē semen ferule.
Kacule ara.est cardamomum.
Kadimia Pli.ea que supra a Dya. de kadimia vł prope ea. lib.34.
Kadus vas ⁊ ē grecū.nam kados liber de doctrina greca si cap.10.
tula modiolum cados emicadium medietas caddos.
Kaffor arabi.camfora.
Kafraryendi aspaltū iudaicū.vocat̄ ēt nafra ara.g.napta vt
Kabifar arabice spēs cucumeris multum longi.)(infra ⁊c̄.
kate alia species secundum Auicennaꝫ ⁊ fucos alia species
secundum librum de doctrina arabica.
Kaysum arabice abrotanum.
Kaysur apud Aui.exponit̄ ꝙ ē albased.sed vtrūqꝫ corruptū
ē.nā in arabico ē kabysur ⁊ dicit ꝙ ē alfanek. ⁊ fanech apđ
Sera.est pumex ⁊ in libro de doctrina arabica scribitur
ꝙ kabysur ē pumex.⁊ dic̄ Aui.ꝙ de ipsa locut⁹ ē i ca. đ spu-
ma maris:⁊ ipse nūq̄ꝫ alibi loquit̄ de pumice. q̄re vr̄ velle
ꝙ pumex sit vna ⁊ sit vna ex speciebus spume maris . et
si sic est.nō cōuenit cum Dya.⁊ Serapi.qui faciūt diuersa
ca.de vtriqꝫ.⁊ ca.de spuma maris quilibet horum ꝯueniūt
ponentes quinqꝫ species.Jaꝫ supradictū est ꝙ Dya.vocat
spumam maris altionum vel altionium.
Kakenus arabice cignus.
Kakille arabice apud Sera.ex verbo Abohanifa ē ingt cu-
ulam ⁊ ē sicut vsnen nisi qr est maius ⁊ homines comedūt
illud cum ficubus.foliū eius assimilat̄ folio nastrutij ⁊ ipꝫ
est amplioris hūiditatis q̄ꝫ cicera ⁊ magis aquosum.abix
cachille orit̄ i sterquilinijs ⁊ est herba silr̄is herbe vsnen.⁊
ē i ea aliq̄ caliditas ꝑꝑ suā salsedinē q̄ iē ei silr̄is baurach ⁊c̄.
ē purgatiua aq̄ citrine nobis ignota . Auicē.n.đ ipa loqtur.
Kakokimos.g.malis humoribus laborans.
Kal arabice acetū. Kalaminte grece calamentum.
Kalamos grece calamus canne harundo.
Kalb arabice cor. Kalliommos grece noctua glaux.
Kali arabice est plāta in littoribus maris nascens silr̄is ver-
miculari pinguis ⁊ salsa qua combusta cinis eius cōgloba
tur in massaꝫ que nostro ydiomate vocat̄ sedra ex q̄ fit vi-
trū.sal vero q in ei⁹ decoctio qn̄ fit vitrū emanat ē sal alka
i.⁊ dicūt arabes ꝙ kali ē spēs vsnen.Rasis vo in libro di-
uisionū ca.đ dolore dentiū.kali inquit est alumen assur.
Kalib ita scribitur in tertio sed in arabico est kulb ⁊ est mi-
lium solis vt patet per Serapionem eodem capitulo.
Kamadarios dicūt ara.corrupte ꝑ kamedrios vł cāedreos
Kamehali arabice triticū. Kamech arabice tubera.
Kamedreos ⁊ camepitheos ⁊ oīa hꝫ a kame quod est īfimū
melius per ch.scribunt̄ scđm grecū vt supra ostensuꝫ ē.
Kamelos grece kamelus. Kaminos grece caminus.
Kamir arabice fermentū. Kamsa arabice vermiculus.
Kamse orach arabice quinque folia pentafilon grece.
Kanabis.g.canabs arabice ciminū.
Kanabit arabice spēs caulis.
Kandelos liber de doctrina greca est papilio bestia quadru
pes venatilis.Alyabbas in doloribus iuncturarum eo vti-
tur.interdum papion claudus inuenitur ⁊c̄.

Kanafos arabice scarabeus.
Kanich arabice strangulator planta alia strangulator leopardi alia lupi supra de ipsa in aconito.
Kãthi oftalmu gre. anguli oculorum ide est cãthis de q̃ supra.
Kãturion ara. cẽtaurea kibir maior segir minor vel seguir.
Kapara quã multi cinobatos aut caprion vocãt ꝛc. Theo. Prisci. libro de simplici medicina. kapar dicit grecus.
Kapparis est plãta vel fructex spinosa spãsa sup terrã spinis vncis plena sicut rubus folia sĩlia citonio fructũ silẽz oliue q si aperiat̃ emittit florẽ albũ. si vero ceciderit de plãta sua apparet lõgus vt balanus ꝛ tũc si aperiat̃ iueniuntur in eo grana minuta sicut grana balaustie purpurea. radices hꝫ magnas ꝛ multas lignosas. nascitur locis aridis ꝛ viscidis ꝛ in muris ꝛc. arabice vocatur kabar post grecum ꝛc.
Kapnos gre. fum⁹. ide capnosus vt dicũt latini. i. fumosus.
Kaponnos gre. altile capo. Kapros grece caper.
Karabe vel vt qdã kakabre est gumi arboris ſm Auicen. ꝛ Serap. dicte baur romi. ꝛ ſm Dya. est spẽs populi arboris iuxta rodanũ fluuiũ nascẽtis. ꝛ ſm Ouidiũ iuxta eridanũ. hoc gumi vocãt succinũ vt dicit ca. de agiros. dicit̃ etiã electrũ sicut iã ostẽsũz est supra in haur. differt tñ a q̃dã specie vernicis quã multi hoĩes hodie ponũt p karabe q̃ asportat̃ ad nos in frustris magnis. differt dico solliditate ꝛ duritie: ꝛ q in igne nõ liquefit sicut vernix: q̃uis eo mollescat. vernix vero dicta ꝛ fragilior est ꝛ liq̃scit in igne ꝛ aliũ odorez emittit: q̃uis fricata attrahat paleas vt karabe. multa .n. sunt illa q̃ sic attrahũt paleas. qđ aũt reperit̃ apud Aui. capi. de karabe qđ est gumi arboris dicte nux romana etiã error fuit a silitudine lr̃az. nã haur arabice sic scribit̃. vide q eisdẽ lr̃is scribunt̃ nec differũt nisi in pũctis. ꝛ Aui. dicit de hauz vel haur vt est in arabico q gumi ei⁹ qđ ast haur romana est karabe vt dicit̃. est aũt apud eũdẽ idẽ error. nã in lr̃a gim scribit̃ qđdã ca. qđ ĩcipit nux romana ꝛ nõ dicit aliqd ibi nisi qđ dicit in ca. de hauz romanũ q error ɔtigit a silitudine lr̃az vt dictũ est: qđ tñ in illo ca. scribit̃. acrusos in arabico est achyros sicut in ca. de hauz romanũ. ꝛ ostensum est supius q qñ dixit achiros vel abirosa voluit dicere agyros vt Dya. iuenit̃. nihilomin⁹ dict⁹ error in synonimis Ste. agiros ingt est geũ romi. i. nux gallica vel romana. qñ inuenit geum qđ est nux debebat esse haur supra in haur.
Karabitus arabice apostema calidum velaminis cerebri.
Karaba arabice cucurbita: sed kara stercus.
Karathin arabice lumbrici terrestres isculi intestina terre gisenteria grece.
Karasia dicũt arabes de cerasis post grecũ kerasia. vez cõmuni ſmone vocãt habel meluch qđ est dictu granũ regũ.
Karbech arabice eleborus.
Karkit ara. polipus piscis. dicitur etiam talentare.
Kardamum qđ ꝛ cordumeni ara. exponit̃ in septimo Joã. Sera. in ɔfectiõe tiriace q est carui agreste. qđ apud Dya. vocat̃ cardamomũ. neq3 decipiaris ex nomine. q2 illud ca. est de cordumeni qđ videbis si legas illud ca. cũ ca. de cordumeni apud Auicẽ. ꝛ Sera. nã cardamomum da syllaba producta est cordumeni. cardamomum vero mo producto accentu est cardamomuz apud grecos cui semper addunt indum ꝛ kardamum est naustrutium.
Kardamomum indum vocat arabice cacula vt supra in ca.
Kardel arabice sinapis.
Kardia. g. cor. inde cardiaca passio cordis.
Kardiake nosos kardiaca passio grece.
Kardiogmos cordis morsus grece.
Karea gre. nux. s. arbor. sed karione fructus.
Kaira vero nuces. dicunt etiam karia basilica. i. nux regalis ꝛ arabes etiam nucem communem sic vocant.
Karf arabice testa figuli ſm Auicen.
Karfos arabice vespertilio.
Karfi arabice apium vel carff. Karia grece nuces.
Kariana vocantur persica ſm Theodo. Prisci.
Kariofilos gre. gariofilus supra in ca.
Karion grece nux pro fructu. karion basilicon nux regalis. karion ponticon nux pontica. s. auellana.
Kariada. g. piscis scilla dictus. Karides. g. cancri pisces.
Karkinos grece cancer marinus piscis siue fluuialis ꝛ karkinos morbus cancer quem antiqui carcinoma vocabant.
Karim arabice vitis.
Karmed in libro de doctrina arabica est tegula testa figuli. sed apud Auicen. karf. vt supra.
Karmez ara. grana tictorum apud Dya. vocat̃ cocc⁹ ifectiuus.
Karmezith exponit Auicenna q est fructus tamarisci.
Karu arabice cornu.
Karnabadi vel karnauadi gre. est carui.
Karnub arabice carnibia xilocerata grece siliqua.
Karon apud Aui. in secundo dicit q est lignum indum: ꝛ q non elongatur quin sit almigad indum: sed de migad ifra.
Karpos grece fructus.
Kartã ara. cartam⁹ croc⁹ ortulan⁹. s. ſꝫ vo Dya. gnic⁹ ꝛ cinc⁹ (vocatur.
Karuia arabice carui.
Karunfel arabice. gariofilus post grecum vocatur.
Karxof arabice cardus fullonum. Alcachofa.
Kas ara. lactuca. Kasab arabice cãna arũdo.
Kasab deberite arabice calamus aromaticus.
Kasbor arabice coriandrum.
Kasia p. k. ſꝫ grecos dꝫ scribi ꝛ p vnũ. s. apđ modernos. alia fistula alia lignea: sꝫ lignea oli fistula vocabat̃ vt. s̃. i casia.
Kassiteros grece stagnũ. Kastana grece castanea.
Kastaran ara. betonica q̃ grece kestron dr̃. Macer zestron.
Kastoros gre. fiber. castor ponticus canis.
Kasurudar ara. dicit Aui. q ẽ galãga auctoritate Mesgaue (sꝫ alr̃ vocat ipse.
Kasum ara. abrotanũ.
Kata grece gatta.
Kata greca prepositio significat per vel contra vel ſm.
Katachrismon Demo. sic dicunt greci illisiones aq̃z seu in (sparsiones.
Katachristos illinitus perfusus.
Kataf arabice attriplex ꝛ sarmech idem.
Kataf arabice yrundo.
Katagenis gre. granati per singula grana.
Katagma osteon grece ractura ossium.
Kataplasma grece liber de doc. gre. emplastrũ medicinale.
Kataputias vocabãt antiqui pillulas a greco katapneo qđ est transglutio. aliquãdo catapodia inuenitur.
Kataputia alia maior vt pentadactalus alia minor vt lacticinium magnum dictum grece lacteris: ara. vero mẽdana. sic dicitur vtraq3: eo q grana eaz trãsuorentur vt pillule.
Katarris gre. fluor reumatis cuz diphtongo rois scribitur: sed ris legitur. liber de doctrina greca.
Katharticũ. g. nos purgatoriũ vocam⁹: sꝫ katartiki. g. ɔfectio
Katastacalon Corne. cel. sic dicunt greci distilationem a capite cum grauitate ipsius capitis.
Katatir ara. ſꝫ Joã. Sera. ca. de extrahẽdo lapide est siriga qua medicine seu liquores aliqui in virgã immittuntur.
Kate ara. cucumer vt apud Aui. kate. albeniar. ara. cucumer
Katikidion grece. Pau. in psilotris. (asininus ꝛc.
Katilabich ara. iterp̃tat̃ iterfector p̃ris sui ꝛ est arbustũ cui⁹ fructus comedit̃ vocãt etiã ficũ lupi. apud Dyascoridẽ comarus vocat̃. vt supra in co. comestus multũ iebriat. vocat̃ nostro ydiomate armoyn aliqui gomarem aliter xamare.
Katiladib ara. ẽ dictu iterfector lupi katil alkelb iterfector canis planta q̃ apud Dya. vero aconitum. duas hꝫ spẽs de qb⁹ Dya. vnum soluz fac̃ ca. sed Aui. duo facit ca. in littera haf. vnum iterfector adhib aliud interfector canis. Jtẽ de eadẽ alia duo facit ca. in lr̃a kba vbi strangulator ꝛ adib ꝛ strangulator leopardi eas vocat.

Katin vel alkatin supra in fassase.
Katimia ara. ē idez quod grece vocatur kadimia latine v̄o vulgariter calamia seu lapis calaminaris. ⁊ tucia calaminaris. est enim radix tucie imo secundū veritatē est ipsa tucia cruda. ē eniz vt apparet in. xxxviij. Azarauij. lapis quo es tingit̄ ⁊ i auricalcum. vertitur in qua opatione fum⁹ q eleuat⁹ parietib⁹ fornacis heret est tucia vera q̄ a Dyasco. vocatur ponfolix. ⁊ ab Aui. tucia quā laudat albā ⁊ leuē volatilē. est eniz re vera adeo leuis vt a flatu euolet: quod v̄o ex eodē fumo grauius grossiusq3 parietibus ipsius adherere nō valz descēdit ad iferiora fornacis vocaturq3 a Dya. spodi⁹. ab Aui. v̄o succud⁹. h̄ totū pz p Dya. ⁊ ifra i ipōfolix
Kauken ara. testudo liber ō doctriā ara. apud Aui. v̄o sala
Kaulos. g. veretꝝ ·Pau. ō egritudib⁹ pu)(bhafe vocet̄. dendorū. si vero scdz caulū vlcera ⁊c̄. caulos ēt ē virga alicui⁹ plāte quo vocabulo ·Pli. vtitur vt supra patet i mltis locis huius operis. p. c. scribūt latini: sed greci per. k.
Calma. Kauma. g. calor estus icēdiū. Kauson febris estuatiua icēsiua.
cauterio. Kauteriazo grece cauterizo. icendo.
Kautin supra in chatin. Kaxuth ara. cuscbuta
Cascall. Kbaxkbax arabice papauer s3 St. cascalū scripsit.
Albir. Kazbor arabice coriandrum alkazbor albir coriandrum putei ⁊ est capillus veneris apud Aui.
Kazdir ara. stagnū scdz librū ō doctriā ara. s3 apō Aui. feru
Kazef ara. testa figuli que ⁊ xachf etiam dr̄)(zegi dicit̄.
Kebeū ⁊ keseū ⁊ alibi kebeū reseceū ⁊ vtrūq3 falsū scdz ara. expōit̄ q ē de genere tuberuz. in arabico est kebengi vt in
Kebid arabice epar.)(scdo cañ. Auicē.
Kebikēgi ara. apud Aui. ē botrachion apud Dy. ⁊ ē apium raninū cū suis spēb⁹ q̄ sūt quattuor s3 Dya. supra in bo.
Kedrea dnt̄. g. arabes kitrā latini cedria ē resina cedri arboris. kitrā dicimus vulgariter alkitrā apud Auicen.
Alquitran. Kedros. g. est arbor dicta latine cedrus.
Kefalalgia grece cefalalgia dicunt latini dolor capitis. kefa
Kefalokonda grece lens capitis)(li grece caput.
Kefalos ichthys grece cefalus piscis mugilis.
Keykenh sic ē in scdo cañ. Aui. s3 in arabico ē kācamō. ⁊ dic̄ Aui. q ē gumi horribilis saporis ⁊ videt̄ ignorasse qd eēt ⁊
Sacre, cera ipsū est lacca vt patet lengenti ca. ei⁹ cū ca. de lacca apud
Lacca, cera Sera. ⁊ quia ignorauit quid esset scripsit aliud ca. ō lacca i
de España. littera lez. vide supra in cācanum a Dya.
Keiri arabice est plāta cui⁹ sūt tres spēs. vna hēt flores albos altera purpureos altera citrinos siue aureos q habet odorē violarū plus tñ i nocte. apud Dya. vocat̄ hec plāta leucis. oib⁹ ingt est notus. i florib⁹ hz distātiā qr mellinuz purpureū ⁊ albū oñdit ⁊c̄. vt ifra i le. apō Aui. i scdo nullū
Keisiz ara. leuisticū vt pz ex ɔcordia Dya.)(ca. repio ō ipa. ⁊ Aui. ⁊ ēt in oib⁹ alijs libris ō greco trāslatis vbi habet̄ leuisticū i silib⁹ locis apud Aui. ⁊ Aben Mesue ⁊ alijs ō arabico habetur keisiz. s3 kaisuz est abrotanum.
Kekengi ara. spēs solatri pferēs granū rubicūdū sile cerasō in vesica inclusuz citrina in colore. quare a multis vesicaria vocat̄ Dya. cacabū vocat cū de strigno loquit̄. hec i antiqs libris vocat̄ fisalides a q̄ nomināt̄ trocisci dyafisalidos ⁊ electuariū ēt. hec ⁊ vesicago vocat̄. ·Pli. hāc qdam
lib. zi. cap. zi. in pn° collion vocāt. nostri autē vesicariā quoniā vesice calculis
Kelb arabice canis.)(prosit ⁊c̄.
Kelle. g. hernia keletos herniosus. si dicis kili ⁊ kilitis dicis
Kemezideychi Jo. Ser. ca. ō lapide vesice ē spe)(vt grec⁹ cfes camomille ⁊c̄.
Kemesir apō Aui. i scdo dic̄ q ē i dispōnib⁹ alieusir qō ē op
Kemosis grece Demo. ē vehemēs tuor ocnloꝝ)(poponax vt claudere minime possint oculos egrotātes adeo vt cōiūctiue ptes sāguiolēte ⁊ extātes appareāt pupillā superātes ⁊c̄. hec ara. vocat̄ guardenegi ē optalmia mlte materiei ⁊c̄.

Kenech ara. galbanū qō qñq3 bezard dr̄ vt supra in be.
Kenkamides grece vocātur grana que intra ficus sunt. s. semina vt Gal. in li. de cibis ca. de vuis.
Kepfos grece merg⁹ auis glauc⁹. Kera greca cera.
Kenkered ara. scribit̄ i scdo Aui. ⁊ exponit̄ q ē gumi alcorxof qō ē spēs cardi. card⁹ vocat̄ cūcar. lege apud ipz ca. de barsas cum ca. de kenkered ⁊ supra in ha.
Kerates pōd⁹ sūptū a semie xilocerate ⁊ s3 Aui. ⁊ Jo. Sera.
Keras grece cornu.)(pōderat g̃na ordei q̄ttuor.
Keration grece siliq̄ xylocerata carubla p arbore p fructu
Kerasea. g. cerasus arbor. s3 kerasiō p fructu.)(carnub ara.
Kera vl' keratoydes gre. dr̄ tunica oculi cornea a keras.
Kerbes ara. i quito Aui. in descriptiōe ɔfectiōis anacardie tertia. eandē ɔfectionē reperi i antidotario Theo. ·Prisci. ⁊ singulis medicinis ad singulas redactis inueni loco ei⁹ mirabolanorum purgatorum idem pondus.
Kerfe arabice cortex arboris apō Aui. p. c. scribit̄ s3 melius p. k. dr̄ ēt kiserech. Aui. duo fac̄ ca. vnū ō kerfe aromatico
Kerff vl' karff arabice apiū)(aliō ō kerfe cinamomi.
Kerkescebe. a. in septio Jo. Ser. ca. ō yerapigra expōit q ē cubebe ⁊ ponit̄ ab eo loco asari.
Kermidene vl' ermedenē apō Aui. i scdo dic̄ q ē granū qō medici laudāt ⁊ qō calefacit vulnera sed in ar. vuluā ⁊ vbi dicit q soluit saniē i ar. est coleram. ⁊c̄.
Kermet ara. ē nom pōderl ⁊ ē sex kirat s3 Aui. c. ō polipodio
Keromeli grece fau⁹ mellis. i. mel i sua cera fabrica apū.
Keros. g. cera. Kerseme ara. orob⁹ aliqñ kesu iueīt vt apō
Kerua ara. ē plāta q̄ cōiter vocat̄ pētadactil')(Jo. Ser. cataputia maior a qbusdā spōsa sol'. apō Dy. vocat̄ cici. aut sisam⁹ agrestis aut siseliz capon ⁊ vt qdā crotomā de quo supra. ex hac fit oleū de kerua granis eius expressis ⁊c̄.
Kescearite ar. orpilō liber ō doc. ara.
Kestreus gre piscis cefalus mugilus.
Kestros elmigy grece lumbricus ventris.
Ketos. g. cete piscis kete plurale est eiusdē.
Kezed apō Aui. i scdo vr̄ q sit arbor dragāti. nā dic̄ gūa ei⁹ dragagātū ō q̄ dixit i ca. ō kaf. in ara. tñ keded scribitur.
Kiatos. g. ciathus. Kiamos gre. faba que faua vocat̄.
Kianeos cicāeus ceruleus flauus fuluus heluus liber ō doctria greca. veruz ceruleus inuenio q est venetus.
Kiar ara. vl' kaiar cucumer vl' citrul⁹
Kiarxāber ara. cassia fistula. Kibrit arabice sulfur. Alcrevit
Kicoriō Ste. ēdeba ituba ēdiuia. Kidōia. g. citōia cotana. Endivia
Kichle. g. turdi. Kida. g. turd⁹ auis. Kikidō. g. cicidos Chicoria
dicebāt ātiq vt ·Pau. ⁊ alij ē galla. verū i li. ō doc. g. ē kikis. Codony
Kicli turd⁹ piscis Kildaru ara. dic̄ Aui. q ē sarax q̄ ē filix
Kilia. g. aluus vterus venter. inde kiliaca passio flux⁹ ventris dyariā. nos ciliacā dicimus.
Kilidonia. g. celidonia a kelidon quod ē yrundo.
Kilkil. ara. Jo. Ser. ca. de gigiuis ⁊ de sputo sanguis i ōscriptione trociscoꝝ andromachi ē fruct⁹ granati siluestris ⁊c̄.
Kike vl' kikion supra in foca. Kibros ifra in cimis.
Kilus gre. succus sed p ch. melius scribit̄ vt supra in chilos
Kiminion grece ciminon.
Kimolea Jo. Ser. ca. de tumore pedū pregnātiū ē ingt marmor inuentū in luto viridi. ⁊ si ē gimolea quer̄ supra i gimelea. Ste. kimolea tenaci. iueni tñ i li ō doc. g. kimolea expositū creta alba. s3 nō assero multi lutū gñatū sub rota fabri q̄ acuunt̄ gladij accipiūt ⁊ kimolea dicunt.
Kymosis idem qō kemosis supra in ke.
Kinos Ste. herba portulace similis ⁊c̄.
Kinabar grece ciabriū. Ste. kinabari zerafarū p zēgifur.
Kinamomū. g. ciamomū. Kinara. g. cardus l' cardu⁹. Casini
Kinariō. g. p. y. g. catellus caniculus i ātidotario vl'i vnguētū kinariō. ℞. seui kinarie. p ch. aliqñ scribit̄ nō bene. I. p. 335.

Kinkus iter plātas spinosas comestibiles a Galie. nūerat̃ i libro de alimētis. ⁊ puto ꝙ ē cincua de quo supra.

Kinechi. g. angina qnantia ⁊c̃.

Kinikon psinon vocāt greci torturā oris q̄ fit a ꝯtiōe neruoꝝ Cor. cel. Kinodentes. g. canini dentes.

Kinoglossa. g. cinoglossa canis lingua.

Kinopotamos. g. fluuial' canis. castor fiber pōtic⁹ canis ⁊c̃.

Kinor vocant̃ q̄dā cicera pua nigra ꝑ3. G. li. de alimētis.

Kinosbaton gre. ꝑm Dya. vocat̃ a qbusdā capparis.

Kinosoat⁹. g. kinosuata ꝑ3. G. i scd̄o d̄ alimētis supra i cios.

Kinodoseos supra i cinodoseos. Kiparissos. g. cipssus.

Kiquidos pro cicidos Ste. scripsit ⁊ est galla.

Kirada. g. durities Dya. ca. de adianto ⁊ alys locis.

Kirat arabice pōdus sūptū a seie xilocrate supra i kerates.

Kiri grece institę parue linteoli.

Kirki. g. quoddam os ex ossibus tibie equi ꝑm Herodium in libro de curis equorum.

Kirion. g. spēs tinee capitis que facit foramia manantia saniem similē melli. differt autem ab acoris magnitudine foraminum Pau. ca. de acori ⁊ kirys.

Kirukes dicūt. g. murices pisces sanguīe q̄ꝝ tigit̃ purpura.

Kirtas ara. exposuit translatio Auic. carta ⁊ kirtas hodie sunt sextoriola texta ex burdhi. ⁊ burdhi est velut vincus quidam in aquis nascens qui vocat̃ papirus vel vt quidā paliurus seu vaporium. Dya. inquit vaporiū vn̄ carta alexandrina fit ⁊c̃. ex hoc fiunt kirtas illa. s. sestoriola i que inuoluunt egipty spēs suas ⁊ merces. Pli. ca. de generib⁹ cartarū ⁊ qual'r fiant. enforetica inquit carta inutilis ad scribendum in volucris cartarū segestrūq3 in mercibus vsu3 prebet: ⁊ ideo a mercatoribus sic noiata ⁊c̃. ⁊ qm̄ translator Aui. exposuit kirtas carta ⁊ burdhi papirus multi accipiunt papirū in qua scribim⁹ nescientes ꝙ illa papirus de qua dicunt auctores ē vt dixi d̄ genere vinci medicia stiptica apta vulneribas ⁊ vlcerib⁹ sil'r kartas qd̄ ex ea fit faciebant tn̄ antiqui re vera cartas ad scribendū ex iuncis palustribus: ⁊ ipsa papiro iungentes textu ras duplices ipsorū vnā in super aliā vnā. s. per longū ⁊ aliā per transuersum: ⁊ sic linitas quodda3 glutine appellantes pollibant sic que volumina faciebant. ⁊ ego vidi Rome in gazofilatys antiquorū monasteriorū libros ⁊ priuilegia ex hac mā scripta ex litteris apud nos non intelligibilibus. nam figure: nec ex toto grece nec ex toto latine erant. Kirte. g. varices.

lib.iz. cap.iz.

Kirutes Ste. ē lana margaritalis. Kissa. g. auis pica.

Kisch ar. est cibus q fit ex sil'a frumēti aly ordei macerata in lacte acetoso ex qua faciūt pillulas maiores ciceribus ⁊ desiccant ⁊ seruant. has coquunt cū carnibus vel pinguedine elixantes ⁊ ē cibus infrigidatiuus i. Almansore iubetur dari dyabeticis. dicitur etiam kisch ipsa simila vel frumenti vel ordei cū lacte acetoso vt infra in tarcanō.

Kiserion grece pumex. Kissokockon. g. bacca edere.

Kissos grece edera. Kistis vrithar. g. vesica kistis vrine.

Kist. ara. nomē mēsure Jo. Sera. libro septimo in ꝯfectiōe electuary de citonys auctoritate. Gal. que ex ea ē Romana est libra vna ⁊ semis. Itē Auicen. ca. de sciatica kistu3 ē cotile due. liber de doctrina arabica exponit̃ ꝙ ē cadus.

Kbitim arabice est altea. Kit arabice murilegus catus.

Kitira arabice est dragagantum.

Kitran. a. grecus dicit kidria vel kedria vt supra. latini cedrian dn̄t est gūmi cedri que vocat̃ apud Auic. xerbi3 est kitran vel alkitran notū apud nos qd̄ dicimus vulgo kitran: sed de hoc supra in ce ⁊c̃. Kitria. g. citr⁹ arbor.

Kitrinos g. citrin⁹ color. Kladeuma. g. putamē sarm̄tū.

Klimax. g. gradatio sic vocāt q̄dā ꝯfectiōes in antidotario vl'i: ex eo ꝙ pondera specieꝝ ꝯponentiū eas ꝓcedunt gradatim vel a scendendo vel descendendo ex quibus ē vna que vocatur hermaica ab Hermete auctore.

Klimia apd̄ Aui. est fumus seu fulgio adherens supiorib⁹ fornacis i purificatione cuiusq3 metalli. scoria vo ē fex descēdēs ad iferiora. aliqn̄ alchimia iuēit̃. vide supra i cadia.

Klinopodes grece lecti pedes. apud Dya. vo clinopodion vocat̃ quedam planta de qua supra in cli.

Kloxos. g. singultus pulsus viscerū suspirū li. de doc. greca.

Knidi. g. vrtica. eo ꝙ tacta pruritum facit.

Knismos grece pruritus. Khobus arabice panis.

Kobus bacce ara. nux de xarch que vulgo melegeta dicit̃. capitulum eius apud Aui. non videt̃ habere in toto veritatem ꝙ asportetur de sclauonia vocat chobus bagne.

Kochie grece cocle conche.

Kochlidion. g. murex coclea maris acuta.

Kodia grece papauer inde dyacodion.

Kochimilon grece prunū chochimelū dicebāt antiq.

Kokinos. g. cochinus cocineus color rubicundus.

Kokium ara. piscis qui dr̃ vitulus marinus. g. vo foka. aliqn̄ arabes dicunt kike. sed apud Aui. in arabico ē koki. scias ꝙ multū ꝯuenit in figuris koki ⁊ foka. nam hoc ē ar. i libro de aialib⁹ kokiū iquit pit vt q̄drupedes ⁊ lactat ⁊c̃. pascitur ⁊ terra ⁊ mari ⁊ gradit̃ pedib⁹ sil'ib⁹ catulo ⁊c̃.

Kokkos grece cocus grana tinctoꝝ apud Pau. vocat̃ coccus virso de psicus ⁊ vocat̃ sumach tinctorum ⁊c̃.

Kolla. g. gluten supra in co. Kollaniscos grece racem⁹.

Kolasticon grece purgatorium. antiqui libri habēt calasticum. sed grecus sic scribit.

Kolibon granum coctum. i. frumentum.

Kolimbas. g. oline columbares oleaginea.

Kollirion grece colliriū. Kollofonia. g. resina cocta.

Kollon grece itestinū penultimū. Kolos vero anus.

Kolpos grece sinus sinuatio. inde encolpism⁹ medicamen qd̄ in sinū matricis inycitur i multis libris antiqs iuenit̃.

Kolub. i. medicamen matricis.

Komaros grece comarus de qua supra.

Komeos in li. antiqs sepe inuenit̃ pro gūmi arabico.

Komidion dicunt greci de gūmi cuiusq3 arboris liber de doctrina greca. Kōdafion stafili grece racem⁹ vue.

Kondes arabice condisi supra in con.

Konder ara. olibanū qd̄ ⁊ luben dr̃: s3 post grecū de q̄ ifra.

Konditos. g. vinū conditum cū speciebus nectar.

Konia. g. ⁊ koniartos ⁊ leucasia ⁊ asbestos oia sunt noia calcis viue in greco.

Konion li. de doc. gre. herba venenosa ⁊ mortifera ⁊ ipsa ē cicuta que a Dya. conios vocatur vt supra.

Konirozos grece puluis. Konis grece cinis.

Konops. g. culex in conopion conopeum opertorium lecti vel tricliny pro culicibus.

Konos. g. pinea strobilos nucleus eius.

Kobol vel alkobol ⁊ vt vulgare kaor. a. ois medicia ocularis: ita ꝙ ātimoniū apd̄ eos ꝑpexcellētē ꝓprietatē quā h3 ad oculos cobol vocant: quāuis ꝓprio noie artinach vocetur. collirium vero ꝓprie est sief vt supra in co.

Koprion. g. stercus letamen purgamentum.

Kopto grece cedo incido scindo.

Koratos coruus quāuis aliter vocetur.

Korax coruus vetulus magis.

Korat Alhaui. a. ē dcū plāta fōtis ⁊ est senatiō: ⁊ ita scribit̃ apud Aui. sed translator exponit pupilla oculi: ⁊ causa supradicta est erroris eius in corat.

Kordumeni ara. exponunt carui agreste apud Dya. dicit̃ cardamomū vt supra in car ostensum est.

Korkomahama dn̄t arabes de crocomagina.

Kori grece pupilla oculi inde platicoriasis dilatatio pupille vt infra in pl. Korion grece coriandrum.

Koriza. g. fluxus reumatis ad nares proprie.

Korone grece cornix. Kostos grece costus.

Kotilidones grecum est ligamenta fetus.
Krābi.g.brassica caulis cirocacia.
Krana.g.cornus arbor kranion fructus cornu.
Kreas caro creata carnes sarcos etiam vocatur vt in.s.
Krepali grece crapula. Krimon grece lilium.
Krynoydes dissolutiones membroꝝ minute que in ypo/
stasi vrine interdum apparent.
Kryos grece frigus per.y. Krios grece aries veruex.
Krisimainera cretici dies iudiciales determinatiui.
Krisis.g.iudiciū examē discussio indicatio.
Krystalos.g.krystal⁹. Kristalodis.g.glatial' glatie plen⁹.
Kritharion.g.ordeolus qui in palpebris nascitur.
Kritbe.g.ordeum kritbinus ordeaceus.
Kritama.g.cretan⁹ marin⁹. Krocoma supra in co.
Krocos grece crocus. Krocodes croceus.
Krocodilos grece crocodilus. Kromyon grece cepe.
Kubebe inquit Ser.postq̄ꝫ aggregaui ſmonē Dya.⁊ Gal.
super oēꝫ herbā inueni ꝙ Gal.non memorauit mirtū agre
stem.⁊ Dyas.non numerauit cubebas.⁊ vidi ꝙ descriptio
Ga.super kubebas est descriptio Dyas.super mirtuꝫ agre/
stēꝫ ⁊c̃.Aui.ꝯparauit virtutē cubebe virtuti rubee.⁊ Ser.
virtuti fuquar.in aliquo ipsorū est error a similitudine no
minū:que est iter fu ⁊ fue que est rubea.Ste.carpision di/
xit vocari.g.cubebas. Kubeze ara.malua.
Kuch arabice persica vel khauch.
Kulb.a.miliū solis.Jo.Ser.ca.de lapide dicit ꝙ est medi/
cīa inda:dixit tñ kolb.sed idē est.nā arabes.o.⁊.u.litteris
carent.sed habent vnam mediā inter vtriusqꝫ sonum.
Kulkas.a.culcasia.Aui.de ipsa ca.facit nota est in siria.
Kulef.a.salix ⁊ garab est species eius.
Kulungen arabice galanga. Kumetre arabice pira.
Kunte ara.affodillus. Kuraba.a.p ſꝫ vulgariter rogel.
Kurrat arabice porrum. Kurbeth arabice eleborus.
Kurnaba arabice vlcus.
Kursamū l' kisiamū Ste.ē mehebū ꝓ mebab dixit arabs.
Kust arabice costus.

Littera tam apud grecos q̄ꝫ apud arabes eodē mō se hꝫ sicut apud nos. Lababum sepe inuenit̃ in rega
li dispōne hali ⁊ est mucilago cuiusqꝫ rei v/
psily seminis lini fenugreci vel alterius la
habe dicit arabs.
Labab arabice saluia que ⁊ busach dicit̃.⁊ propter hec duo
noīa duo facit Auic.capi.sub duabus litteris.
Labar Dyas.nascitur circa aquas ⁊ i ipsa aqua habet flosel
lum exalbidum.tota herba est acris ⁊c̃.
Labdion.g.ſm Demoste.est ferramentū subtile quo aufer
tur aliquid oculo infixum.
Labe grece cultelli vel scalpelli manica.De.ca.de ypospa/
tismo faciendo ad lachrymas labi ⁊c̃.
Labrax vel laurax.u.consonante.g.est piscis lupus dictus
⁊ voriolus:qui.a.saboth dr̃. Labula spēs ē titimalorum.
Lacca est gūmi rubicūdū quo tincture fiunt.arbor eius est
in arabia sit'is arbori mite.Auic.duo facit ca.de ipsa vnuꝫ
qđ incipit.lacca.aliud keihē qđ penit⁹ ignorasse videt̃ vt
supra in ke.ara.vocatur lech.
Laccar dactili in antidotario v'li in ꝯfectione esdre ispalēsi.
Lacescens virtus Dyas.est quam greci dicūt mictricem.
Lacteris gre.hec a multis cataputia minor vocat̃ cōpara
ta pentadactilo quem maiorē cataputiā vocāt.⁊ ipsa ē de
maioribus lacticinijs.sed arabi.vocat̃ mebubedane.Aui.
vero meubethene.alij mendanā.Joā.Ser.in septimo ca.
de laxatiuis simplicib⁹ lacterides ingt ⁊ ē mēdana ⁊ dicit̃
fruct⁹ amar⁹ ⁊c̃.vocāt aūt alig granū regū vt apud Auic.
Dya.duo vr̃ de ipsa facere ca.vel de duab⁹ ꝯsimilib⁹ in oi
ꝓprietate.vnū sic.lacteris ingt multi istā lacteridē putant
hastaꝫ hꝫ in cubiti lōgitudinē:sed inanē grossitudine vni⁹
digiti:in qua est capitellū rotūdū:folia in hasta sunt longa
amigdala sed oblongiora ⁊ latiora lenia ⁊ in summo haste
sicut aristologie aut edere oblonga.semē ē in cacumie vir/
ge ipsius obrotūdū sicut cappare:que capita separata sunt
a se.semē deforis nigrū ē intus albuꝫ ⁊ gustu dulce.radix
eius tenuis est ⁊ inutilis.oīs vō ei⁹ frutex lachrymo ⁊ succo
plenus ē sicut titimalus ⁊c̃.aliud ca.sic.lactura tirsum hꝫ
oblongū vastitate digiti cauū ⁊ in sūmo q̄si ramulū diffu/
sum ⁊ folia oblonga fructū in sūmitate raōꝝ hñs triangu/
luꝫ ⁊ subrotūdū ⁊ i modū capparis in quo tria gña conti/
nent̃ sub mēbranula que intra corticē ē ⁊c̃.sicut in supra/
dicto ca.nisi q₂ ibi aquā calidaꝫ dari iubet:in hoc fridā ⁊c̃.
Lacterides est alia planta a lacteris supradicta vt vides ꝑ
Dya.q̄ꝫuis sit lacticiniū ⁊ silis ei:in libro vō dinamidariū
duo ca.iueniunt̃ de lacterides forte due plante sic vocan/
tur.s.lacteris de qua supra nō ꝓprie ⁊ de alia ꝓprie ⁊ vere.
Lacticinia dicunt̃ plante hñtes lac maxie acutū que vocā/
tur.a.ietua:de qb⁹ titimalus p̄ncipalior.c⁹ spēs ſm Dyas.
⁊ Pli.sunt septē vel octo:de qb⁹ ifra in ti.dicet̃.alie vō plā lib.26.
te hñtes lac acutū sunt multe.q̄rū ſꝫ Dya.est q̄ nūc dicta cap.8.
est lacteris ⁊ lacterides.⁊ camelea q̄ ē mezerion sicut loco circa
suo expositū est.⁊ que vocat̃ a Dya.panax deuia q̄ ē esula mediū.
⁊ scebrā.a.⁊ peplos q ē similis rute in folijs ⁊ plāta scamo/
nee que est spēs volubilis ⁊ portulaca agrestis dicta q̄ i lit/
torib⁹ maris abūdat.⁊ de ipsis est turbit:qđ vocat̃ a Dya.
tripofilon.⁊ est de eis volubilis minor que vbilibet in vi/
neis iuenit̃ in ortis ⁊ domesticis locis.parū tñ ē laxatiua:⁊
de eis est ſm Aui.meheizabaragi:⁊ multe alie que ab au/
ctorib⁹ nō scribunt̃.oīa hec lacticinia hñt v̄tutē laxatiuaꝫ
acutā ⁊ vlceratiuā.sunt āt ⁊ multe alie plante lac multum
hñtes que nō dicunt̃ lacticinia:eo ꝙ acutū lac nō hñt:sicut
lactuca scariola endiuia papauer ⁊ m'te alie q̄rū memora
Lactuca asini apud Pli.ē planta que)(tio esset difficilis. lib.22.
vocat̃ a Dya.anchusa.de qua facit Aui.iiij.ca.vt supra in c.19.⁊.20
an.Gal.vō in sexto de simplicib⁹ medicis.iiij.dicit esse ei⁹
spēs.q̄ꝝ vnā vocat onocalia.secūdā locasus.tertiā abuge/
labus quartam dicit carere nomine ⁊ omnes dicit eē spe/
cies asinar.de his supra in abugilisse.
Lactuca Pli.lactuce sponte nascentis primū gen⁹ ē quā ca lib.20.
prinā vocāt:q̄ pisces i mare deiecta ꝓtinus necant̃ q sūt cap.7.
in ꝓxio.alterū ē qđ greci esapō vocāt.tertiū isatiꝫ dicūt.q̄r in p̄n⁹.
to ifectores lanaꝝ vtunt̃ qđ siluaticū vocāt sil'e lapbato
siluestri folijs nisi q₂ plura hꝫ ⁊ nigriora.hec ꝓpria singul'.
cōia aūt spōte nascētib⁹ cādore caulis iterdū cubitali lōgi/
tudine tirso ⁊ folijs scabris.ex his rotūda folia ⁊ breuia ha
bentē sunt q heracleā vocēt:qm̄ accipitres scalpēdo eā suc
coqꝫ oculos tigēdo obscuritate cū sēsere discuciāt ⁊c̃.⁊ ali/
bi.estiua maxie lactuca amara ē lactiēsqꝫ quā nos meconi
dē vocam⁹ ⁊c̃.i.papauerinā.hꝫ.n.⁊ odorē ⁊ v̄tutē papauer'.
Lactuca marina vocabatur antiquit⁹ titimalus ſꝫ Cor.cel.
Ladanū dictū ē ab ea herba vñ colligit̃ quā in Cypro ladā
vocāt Pli.laudanū in ara.scrabo vocant traduntqꝫ siluas lib.12.
arabū pastu caprarū ifringi atqꝫ:ita succū villis caprarūꝫ cap.18.
pasta adheret.verū ara.laudanū i Cypro eē yrcoꝝ barbis
genibusqꝫ villosis iherēs.ſꝫ edere flore deroso pastib⁹ ma
tutinis cū ē rorulenta Cyprus deide nebula sole discussa
in puluerē madentib⁹ villis adherescere atqꝫ ita ladanuꝫ
depicti sunt qui herbā in cypro ex qua id fit ladā appellāt.
⁊ eni illi ladanū vocāt h⁹ pingui insidere atqꝫ attractis fu
niculis herbam eam conuolui atqꝫ ita offas fieri ⁊c̃.
Lagoceros ſm Dya.vocat̃ quedā spēs trifolij qđ leporinū
latine dicitur. Lagogeros.g.talpa sed proprie aspalax.
Lagoos grece lepus.
Lagooptalmia De.hanc sunt hñtes qui.cōducta palpebra
superiori tegere oculum minime valent,fit aūt sepe cicatri

cis cōtactu nūc totius palpebre nunc eius ꝑtis sic vocata
similitudine leporum .qui etiaʒ dormientes patentibꝰ ocu
lis capiunt sonum.
·Plinius Lagopos grece est dictu pes leporis dicta est a similitudīe
lib.26. leporini pedis.nascitur in pratis ⁊ locis cultis ⁊ vbi oliue
cap.8. habundant ⁊c̄.hanc ego vidi depictam in libro greco.Dy.
pꝰ pn^m habentē folia pusilla triangulate forme per oēs ramulos
vtrinqꝫ ab ambobus lateribꝰ contiguata per totū humilē
plantulam expansaʒ sup faciē terre in multis locis nascit̄.
quidā falso hoc nomē attribuerūt agrimonie.quidā gario
filate.Ste.lagopos herba similis pedis leporis.
Lachana greci vocāt oia olera.lachanō olus.vñ crisolocha
na aureū olus qd̄ ē attriplex.lachana ēt dicere potes.
Laiet altais.a.herba ircina de qua supra.
Lablab vel lableb idem quod lebleb infra.
Lalaf.Ste.est rutale.exponit Cōstātinus ꝙ est trifolium.
sed infra in ruthaba.
lib.12. Lama ·Pli.lamā inqnit vocāt arborem spinosam in india
cap.18. ⁊ in arabia nascētē in qua fit mastix ⁊c̄.sed infra distiguēs
in pnᵒ. spēs masticis dicit chium meliꝰ qd̄ in lentisco nascit̄.
Lampas alchutrub dicit Aui.ꝙ est planta silis ysopo.⁊ vo
catur ara.siragi alchutrub.sed siragi in libro de doctrina
ara.inuenio expositum ꝙ est lucerna vel cādela ardens.
Lampiris.g.nocticula incendula ⁊c̄.
Lanaria ꝓ Dy.dr̄ paliurꝰ a qbusdā:eo ꝙ ex eo lana lauat̄.
Lana aliqñ ꝓ auripigmēto reperit̄.Sal.ad paternianū.
Lanceolata vocat̄ plantago minor ꝓm Macrum.
Lappa maior a multis vocat̄ bardana:minor vō folia hꝫ
obrotūda vt attriplex de qua Dya.sanction aut fagasimō
lib.21. quā multi aparine vocāt ⁊c̄. ·Pli.mirabile iquit in lappa
cap.17. que adherescit ꝙ in ipsa flos nascitur non euidēs sed intus
occultꝰ ⁊ itrat se semiat velut aialia q̄ i se pariunt ⁊c̄.
Lappago latie vel purpurea dr̄ plāta q̄.g.filoantropos Dy.
dr̄ aparine quā gre.phyloātropon vocāt ⁊c̄. vt supra i ap.
lib.26. Lappago ·Pli.similis ē anagallidi nisi eēt ramosior ac plu-
cap.10. ribus folys asperioribꝰ rugosa aspior ⁊ sicca ⁊c̄. anagallis
Lapatiū apud Dya.idem est qd̄ apud Auic.)(est maior.
acetosa.si legant̄ vtraqꝫ ca.sil' appebit ꝙ ita ē.Dya.lapaty
iiy.sunt gña.vnū qd̄ manducat̄.aliud qd̄ oxilapatium di-
citur.locis humidis nascitur et duris in sumitate folia acu
ta ⁊ dura sunt.verū melius est qd̄ in ortis nascit̄.tertiū vō
est agreste ⁊ minus bonū simile plantagini super terrā spā
sum ⁊ molle.quartū genus est qd̄ multi zadaz dicūt folia
lapaty agrestis habens ⁊ virgellam minorē semē ei acu-
tum ⁊ ruffum ⁊ viscidū super virgā habens semen ⁊c̄.apd̄
Sera.ex verbo Dyas.de hoc quarto gñe dicit ꝙ est aceto
si saporis.⁊ ex verbo Sa.ꝙ qd̄dā ex eo est insipidū:⁊ qd̄dā
acetosi saporis.apud nos vocat̄ acetosa ꝓprie quedā spēs
lapaty que maxie in nemoribus inuenit̄ . differt ab alys
spēbꝰ lapaty solū ꝙ folioꝝ inferiora quibꝰ virgis adherēt
duas barbulas vtrinqꝫ hñt sicut iarus:⁊ ꝙ acetosi saporis
est valde.·Pli.est siluestre lapatiū qd̄ aly oxilidē appellāt
lib.20. ꝓximū satiuo folys acutis colore bete candide radice mi-
cap. 21. nima.nostri vero rumicē aly lapatium cantarinū vocant.
in fine. est ⁊ aliud genus fere oxilapaton vocant satiuo idem silis
⁊ acutiora folia ac rubriora nō nisi in palustribus nascēs.
sunt qui ydrolapatuʒ tradunt in aq̄ natū.est ⁊ aliud ypo-
lapatō maius satiuo candidiusqꝫ ac spissius ⁊c̄.⁊ ifra.neqꝫ
obmittamꝰ hulapaton.radicis tantū altitudie differēs ⁊c̄.
qd̄ supra dicit satiuo ꝓximū itelligo oxalidi qd̄ ē dictu ace-
tose.est aūt aliqua herba acetosa ꝑꝑ qd̄ dictū ē ꝓpe aceto-
sam.ꝙ dicit canterinū a canterio dr̄ qd̄ iumētū castratum
siue sit equus asinꝰ vel mulus.ypolapaton est dictu equi-
num sicut hulapaton bouinū Aui.ca.de acetosa que ē lapa
tium asserit ꝙ vna spēs eius est acetosi saporis tantū ergo

non oīs acetosa.secūdū ipsum est acetosa in sapore vt supra
d̄ lapatio.Macer herba solet lapati vulgo patella vocari.
Lapatiolū in vnguento martiaton ⁊c̄.
Lapaton grece lapatium:⁊ etiam origma dicitur.Ste.lapa
ton hemason ꝓ humadh quod est acetosa.
Lapatos grece glis lapa de qua supra.
Lapara grece abdomen pinguedo.
Lapis abestos.·Pli.ī archadie mōtibꝰ nascit̄ coloris ferrei. lib. 37 .
Lapis achates ꝓ ·Pli.repertus ꝑmo in sicilia iuxta fluuiū cap.10.
eiusdē nois postea pluribꝰ locis multa cognomia hꝫ mul lib.37.
tasqꝫ varietates anthachates dicit̄ cū vritur mirrā redo- lib.10.
let qdā corollacates guttis aureis saphiri mō i creta abū- in pnᵒ.
dat in phrigia viridis quidam rubentibus venis ⁊ albis
quidam leonine pelli similis.
Lapas adamas q̄dratꝰ sꝑ taxilis silis duritia oē corpꝰ ex-
Lapis alabastris nascit̄ in alabastria egypti ⁊ si-)(cellit. ·Plinius
rie damasco. lib.37.
Lapis alectorius in ventriculis gallinaceoꝝ inuentus cri- cap.10.
stallina spē magnitudine fabe ⁊c̄.·Pli.⁊ aly aliū silēʒ aque lib.37.
limpide dicunt in cerebro caponis antiq iuentū fuisse. cap.10.
Lapis agapis putatur a quibusdā idem qd̄ iudaicus:ſʒ nō
constat colore similis pelli leonis dicitur.
Lapis alesekifa apud Aui.est dictu lepis pontificis.
Lapis alkali apud Aui.in ara.est aseli ⁊c̄.
Lapis armenꝰ nō possuʒ dicere diuersitates q̄s vidi hꝰ la-
pidis.ita ꝙ non certificor de esse ipsiꝰ.in Albaui ex aucto
ritate Cōstātis est igt i colore silis lapidi lazuli ⁊ pictores
pingunt cū eo loco azuli.filiꝰ mesue. ē dyafanꝰ ⁊ leuis ⁊c̄.
Lapis asiꝰ Dya.in alexandria tātūmodo iuenit̄ cꝰ optimꝰ
est ad vsum medicine qui est colore candidus ⁊ leuis in
modū pumicis:⁊ veluti puluis manibꝰ insidens aliꝰ puni-
ceus est hñs annotatiōes nigras per altū ⁊ superficieʒ ex
salsedine scabrosaʒ ⁊ colorē albū.habet aūt saporē salsugi-
nosuʒ ⁊ nitrosum ⁊c̄.Aui.asius est lapis supra queʒ nascit̄
sal cuiꝰ flos nominatur asius:⁊ videt̄ ꝙ sit eius gnō ex ro- ·Pliniꝰ.
re maris ⁊ imbre qui cadit super eum. lib. 36.
Lapis asius in vero Dya.eligendus est pumicis hñs colo- cap. 17.
rem leuis ⁊ ianis deitus fragilis venas hñs deintꝰ melli-
nas.flos vō eius dicitur ꝙ est super ipso lapide. sed velut
flos tenuis colorem habens subalbidū sicut pumex ⁊ sub
mellinum lingue applicitus mordicosus est ⁊c̄.
Lapis bezahar ē tiriaca oiuʒ venenoꝝ:⁊ est nomē persicū.
Lapis chelidoneus inuenit̄ in ventribꝰ yrundinū:cuiꝰ gña
sunt duo.niger ⁊ ruffus qui colligunt̄ captis pulis yrūdinū
ex nido ⁊ fixis eoꝝ vētribꝰ iuenit̄ ⁊c̄.ego vō inueni cū his
⁊ albos.aliud ca.nō vr̄.Dya.sed alibi puluʒ yrundinis de-
fetu primo luna prima aperiens iuenies in eo lapides du-
os vnum benefactum ⁊ alterum malefactum ⁊c̄.
Lapis crisolitus lucidissimus est ⁊ colore auri.
Lapis exebonꝰ albꝰ ē ⁊ speciosus q̊ solēt aurifices aurū lim
Lapis.epistitē rubicūdus ⁊ dilucidus ē nascit̄ (pidare ⁊c̄.
in coritho.hic missus i aquā feruētē ꝯtinuo tepidiorē red-
dit:⁊ si aliquātulū ibi steterit oēʒ ardorē tollēs fridā effic̄.
Lapis emathites ē dictu sanguineꝰ aut ꝙ fricatura eiꝰ san-
guineū colorē reddit:aut ꝙ oī fluxui sanguinis cōpetit.
Lapis ferugei.a.ꝓ Albaui ē lapis topaceꝰ.si dicis feruzegi
Lapis frigiꝰ Dya.quo in frigia ifectores vtunt̄)(idē ē.
vñ ⁊ nomē accepit vtilis ē colorē viridē hñs q ē mediocri
ter.grauis ⁊ varias venas hñs sic̄ catimia ⁊c̄.alibi ca.facit
Lapis calaminaris supra in cadimia (⁊ vocat diffrigis ⁊c̄.
⁊ infra in ponfolinx ⁊ in tutia
Lapis gagates Dya.iuenit̄ in licia circa ripā flumis qd̄ gā-
ge appellat̄.colore niger ⁊ aridus q̄si lumiosus mediocri
ter leuis valde.eiꝰ ē melior q facile exarserit igne ⁊ odorē
Lapis galatides grece est dictu lacteus:⁊ sic)(aspalti hꝫ.

vocat̃ apud Auicē. Dya. colore est cinericius gustu dulcis
qui tritus lacteū colorem emittit: vnde sic dr̃ ꝛc.

Lapis ĩ q̊ acuit̃ est cos.ara.dr̃ almesen.g v̉o alkom.

Lapis iudaicus de regione iudee defertur vt Ioã. Ser.ca.
de lapide cuius formam describit.

Lapis lazuli est duoꝝ modoꝝ.vn⁹ dur⁹ ferro nõ cedēs ce-
lestini coloris qui est laudabilis mundus a marmore albo
⁊ a marcasita.alius est fragilis minus pulchri coloris velu
ti terra azurina q citra mare nascit̃ cū azurio citramarino
nec hꝫ in se marchasitā: ⁊ hic est ineptus medicine.

Lapis lignites apud Aliaba.est gagates.

Lapis lincis ex vrina licis coagulata inuenitur.

Lapis lune apud Aui.est q apd̃ Dya.affosellinū vocat̃ ⁊ spe
cularis ꝭm Albaui dr̃ inqt spuma lune iuenit̃ de nocte in
regione arabum in augumēto lune. valꝫ epilenticis.

Lapis magnes q ferrū trahit mlti adamātē putauerūt falso

Lapis molipdides.g.est dictu lapis plumbi vel plūbeus ⁊
dicit ꝙ hꝫ virtutem.s.scorie plumbi

Lapis moroptos Dya.quā multi galaxia aut leocografidu
vocant nascitur in egypto quo litheones ad dealbandum
lintheamina vtuntur quo citius siccentur ꝛc.

Lapis pirites apud Dya.⁊ Hali.in epistola ad Glauconē est
marchasita: qd̃ pꝫ ex ꝯcordia eius ca.cū ca.de marchasita
apd̃ Aui.⁊ dr̃ a pir qd̃ ē ignis qr ꝑcussus ferro ignē emittit.

Lapis specularis lapis lune affrosellinū idem.

Lapis spōgie adherēs nõ oīs q ĩ cauernis spōgie iueit̃: sꝫ ꝓ-
prie cui nālr adherebat ĩ saxo dū viueret ⁊ ē asper ⁊ dur⁹

Lapis sumbedig ara.est lapis smerillus quo)(valde ꝛc.
polliuntur lapides ꝛc.

Lapis zabarged ara.est smaragdus ⁊ zmarad dn̄t.

lib.19. Lapsana Pli.ca.de brasica iter siluestres brasicas ⁊ lapsa-
cap.8. na ē pedalis altitudine irsutis folijs sinapi si̇l̇is nisi candi-
in me° dior eēt ꝛc.hāc qdā armoratiā crediderūt: sꝫ ⁊ idē ca.d̉ ra-
⁊ lib.20. phano.ē iquit aliđ gen⁹ raphani armoratiā dn̄t folia hꝫ si-
cap.9. milia lapsane ꝛc .ergo nõ ē illa.grec⁹ lapsana dic̃ Dya.lap
ĩ me° sane gen⁹ oib⁹ nõ bonū eustomachū meli⁹ lapatio ꝛc.

lib.19. Larinx grece faux laringes fauces.

cap.5. Larix spēs pini de qua Plini.oia inqt gn̄a pini accēsa fuligi
vltra. nē ĩmodicā carbonēqꝫ repēte expuūt cū eruptiōis crepitu
mediuꝫ. iaculanturqꝫ lōge excepta radice q̄ nec ardet nec carbonē
lib.16. efficit nec alio modo ignis vi ꝯsumit̃ q̄ꝫ lapides ꝛc.hec idē
cap. ii. dicit Vitruui⁹ in libro de architectura ⁊ alibi. Pli.larix in
in me°. qt feminā hꝫ quā greci vocāt aesida mellei coloris ꝛc.

Laros grece gauio fulex gauia gauc⁹ fulica auis.

Lasar grece asa quā Dyas dicit eē lachrimū silfij.silr in ca.
de silfio dic̃ ꝙ lachrym⁹ ei⁹ ē lasar.vocat̃ ēt opos grinatiū
de quo ifra Pli.laser ex silfio ꝓfluit ꝛc.Dya.optimū lasar
lib.22. qd̃ ciriactiū dr̃ subruffum ⁊ ꝑlucidū ⁊ itus exalbidū odore
cap. 23. viscidū qd̃ hūore cito resoluit̃ ⁊ ĩ gustu stati hūorē prouo-

Laserpitiū ē idē qd̃ silfiū Pli.laserpitiū qd̃.g.)(cat ꝛc.
siriphi vocāt in cirenaica ꝓuincia reptū c⁹ succū vocāt la-
lib.19. ser magnificū vsui ꝛc.⁊ ifra ita in africa ferūt laserpitiū na
cap.3. sci solitū rē ferā ac cōtumacē: ⁊ si coloret̃ in deserta fugiētē
p⁹ p̄n^m. radice multa crassaqꝫ caule ferulaceo aut si̇l̇i crassitudinē.
h⁹ folia maspitiū vocabāt apio maxīe si̇l̇ia.sem̄ erat folia-
ceū.foliū v̉o ipꝫ deciduū vesci pecora solita ꝑmo purgari
mox piguescere carne mirabilē ĩmōm iocūda. alij tradūt
laserpitij radicē fuisse maiorē cubitali tubero q̄ in ea super
terrā hoc iciso ꝓfluere solitū succū ceu lactis suꝑ nato cau-
le quē maguderi vocauerūt folia aurei coloris ꝓ seie fuis
se caderitia a canis ortu austro flāte ex his laserpitiū nasci
solitū ānuo spatio ⁊ radice ⁊ caulib⁹ ꝯsumētib⁹ sese ꝛc. sed
⁊ Dya.ca.de lesar ē iqt lachrymū herbe q̄ sulfer appellat̃
q̄ multis locis in similitudine ferule crescit folia hn̄s circa
se maiora q̄ꝫ apiū sed semē simile est ꝛc.

Lasine Pli.olus siluestre in terra repēs cū lacte multo flo- lib.22.
rē fere candidū hn̄s cauliculū vocāt ꝛc.⁊ alibi.lasinia vnū cap. 22.
foliū hꝫ: sed ita implicatū vt plura videant̃ ꝛc. in me°

Lathyron li.de doc.gre.exponit̃ ꝙ est cicercula.attamen ĩ lib.2.
li.de cibis Hal.exponitur ꝙ est vitia. cap.17.

Lathiris vel laturis Pli.folia hꝫ multa lactuce si̇l̇ia tēuio- lib.27.
ra germina multa in quib⁹ semē tuniculis ꝯtinetur.vt cap- cap.ii.
paris que cū maturauere eximunt̃ grana piperis magnitu
dine cādida dulcia facilia purgatu ꝛc.hanc Dyas. lacteris
vocat.Ste.laturis est ebelqui.

Lathura planta apud Dya.que ⁊ lacteris vel ei similis vt
supra in lacteris.

Laucū in regali dispōne inuenit̃ sepe pro lohoch.

Laureola ē arbustū qd̃ a Dya.vocat̃ dafnides de q̄ supra a
si̇l̇itudine folioꝝ lauri dicta.non hꝫ lac vt putant qdā.nec
semē eius est cocognidiū vt qdam sed est semē cameleevt
supra.nec est mezerion vt alij putauerunt.

Laurax.g.u.cōsonante vel labrax piscis lupus qui ⁊ vario-
lus dicitur.apud Al.est saboth.

Laurestū ⁊ alibi lausesū ꝓ milio pōit̃ ĩ regali dispōne Hali.

Lauromel.g.istr̄ꝫ cirurgicū qd̃ gre.gariscō vocāt ifra ĩ mel.

Lauzud ara.azutinū vel lapis lazuli vt Aui.scripsit.

Leban arabice caro.

Lebelabū ꝓ lebleb scripsit Ste.ꝛc. Leben arabice lac.

Lebleb.a.volubilis q̄ mltas hꝫ spēs.verūtn̄ ĩ siria ⁊ egypto
vocāt h̉ noie q̄ꝫdā volubilē quā minorē dicim⁹: q̄ nascitur
vbiqꝫ ⁊ in vineis ⁊ ĩ locis cultis hn̄s lac ⁊ est de faciliorib⁹
laxatiuis: ita ꝙ dat̃ ĩ febre acuta. Lec arabice lacca.

Lecina.a.Dya.lecina.vnde confectio olei liliaci fit ꝛc.est li-
lium vt pater per Sera.

Lecitos kiamia Pau.ca.de ylos que in pedibus fiunt non-
dum sciui quid sit. Ledem arabice ladanum.

Lediō folia hꝫ yridis si̇l̇ia satiue caulē tripedalē.⁊ in eo flo
rem grandē purpureū rotundū semīe minuto radicē semi
pedalē in saxis opacis nascens. Pli.ꝛc.

Ledō Pli.si vocat̃ herba ex q̄ laudanū fit in cypro insula lib.26.
barbis caprarū adherescēs nobili⁹ qd̃ fit in arabia fit ēt et cap.8.
in siria atqꝫ affrica qd̃ taxiō vocat̃ .neruos eni ĩ arcu circū- p⁹p̄n^m.
datos lanis trahūt adherescente rosida lanugine ꝛc.

Leffa Step.pro luf scripsit.

Left.ara.rapa que ⁊ salgen etiam dicitur.

Leguia multoꝝ sunt gn̄uꝫ ⁊ diuersoꝝ noīuꝫ in qbus diuer
sa ydomata discrepāt: adeo ꝙ p̄ter fabas faseolos ⁊ lentes
q̄ apd̃ oēs notissima sunt.in oib⁹ alijs dissentiūt multi.naꝫ
in marchia teruisina vocāt ⁊ cicerculas cicera ⁊ ipa cicera
vocāt pizolos: ita ꝙ aliq medici ēt ꝓuecti cicercul̇ vtunt̃
ꝓ ciceribꝰ in oib⁹ casibus vbi cicera in medicina petunt̃.

Lehigelat expōit Ste.ypoqstidos in scd̉o pratice pro lesbe
altais ⁊ ē dictu barba ircina ex q̄ fit ypoqstidos vt supra.

Lelembacū scripsit Step.scd̉o pratice pro cappare: sed ⁊ in
ꝯfectione dyalace maioris nescio pro quo posuit.

Lēma Demo.lēmas inquit vocant.g.grana parua sicca ac
dura in oculis apparentia quas gramas etiam vocant ꝛc.
fiunt ex lippitudine desiccata.

Lelissfacos.g.saluia.sꝫ apd̃ Dya.elissfacos scribit̃.

Lami liber de doctrina grecca lippitudo pituita grama vel
limi.dicas vt ipsi ꝛc.

Lēnias qdā falso exposuerūt auripigmētū rubeū: ⁊ sic mul
ti posuerunt in ꝯfectione athanasie scripte in antidotario
vl̇i.sꝫ lēnias ē terra sigillata: ⁊ illa in dicta ꝯfectione dꝫ ap
pōi. Dya.lēnias frigis terra ē ex cloaca sordida vbi misce t̃
sanguis caprin⁹: ⁊ multi ista collecta faciūt trociscos ⁊ ca-
put sigillo exprimūt ⁊ vēdūt hec rubrica ⁊ dr̃.alia q̄ sino-
pida dicit̃ nascit̃ in spelūcis capadocie ⁊ post eliationē ad
sinopidā fert̃ ⁊ est sūma dēsa grauis iecorosa viui coloris

ꝛ florida ꝛ fulua ꝛ cũ resoluit̃ fulnioꝛ apparet.est ꝛ lennia
fabrilis que nõ ita vsib⁹ medicine cõuenit ꝛc̃.si legas istõ
ca.totũ cũ ca.de terra sigillata apð Aui.ꝛ Ser.videbis ꝙ
idẽ dicũt.si aũt alicubi positũ iuenias lẽnia ꝑ auripigmẽ/
to ɔsidera qd itẽdit̃ ꝑ illã ɔfectionẽ ꝛ distingue qð hoꝛuz
debeas ponere Ste.linia fragẽstez mulieris terra sigilla/
lib.35. ta Plini.pictores iquit antiq inter rubꝛicaꝝ gen⁹ coloꝛuz
cap. 6. rubeoꝝ palmã lẽnie dabãt que sic a leno insula dr̃ minio
in pn° ꝑxima.hec est antiqs multũ celebꝛata cuz insula in q̃ na/
scitur nec nisi signata vendebat̃.vñ fragidez appellauere.
hanc minio subliniũt adulterãtqz ĩ medicia ꝑclara res ha
bet̃ ꝛc̃.ex multis argumentis habetur ꝙ terra sigillata ru
bꝛi coloꝛis est.   Lemonion in limonion quere.

Lẽnas greci vocant pituitam oculoꝝ Cassi⁹.fe.sed Demo.
lenias ꝛ melius.   Lenias est fitria supꝛa ĩ fitrias.

Lẽtiscus arboꝛ nota multas hꝫ spẽs ẽt apud nos.quarũ cu/
iusdam est mastix gũmi maxie in isula chio in grecia ꝛ apð
nos ẽt quedã facit gũmi in coꝛniculis qbusdã ꝙ hꝫ coloꝛẽ
(masticis.

Lẽticula aq̃ ẽ planta pusilis folys ꝛ obꝛotũdis
in superficie aquarũ stantiũ natans quã dñt nõ in terra ra
dices figere Dya.lenticula aque que super aquã ĩuenitur
natãs rotũda ẽ sic̃ lenticula coloꝛẽ viridẽ hñs ꝛc̃.

Lentopodiõ Dya.latini bꝛumariã vocant nascit̃ sepe cũ tri
tico tirsis bipalmis ꝛ furcosis in qbus veluti lamine bine
sunt semẽ ɔtinẽtes cũ folys cauliculo agresti silib⁹.radix
est illi nigra rape silis.Jn ṽo Dya.leptopetalon aut leon/
topodion aut paradalioni dicunt herba est virgã habens
in medio palmi hñs altitudinẽ in q̃ virga sunt iterualla.ĩ
ipsa virga sunt ꝛ capitella minuta silia terebintho ĩ qb⁹ca
pitellis duo vel tria sunt semia folia bꝛassice silia hñs ꝛ ra
dicẽ nigrã sic̃ rapa rotundã ꝛ nodis plenã in agris nascit̃
lib. 26. nadi.ꝛ tritico ꝛc̃. Pli.leontopodiõ aly letheoꝛõ.aly doꝛi
cap .8. petrõ.aly toꝛibetrõ vocãt nascitur in campestri ꝛ gracili
p°pn. solo ꝛc̃.est dictu.g.leonis pes.   Leon.g.leo leena vt nos.

Leonina leprã dicũt magis ex hũoꝛe collerico fieri.

Leõtopetalon aly rapadiã vocãt folio habet̃ sicce caule se
mipedali alemite semẽ in cacumine ĩ siliqs ciceris modo
lib. 27. radix rape silis grãdis nigra nascit̃ in aruis Plini.vide ne
cap.ii. sit lentopodion supꝛadicta.

Lepida ꝛ lepidos a lepis greco qð ẽ squãma Cas.fe.ca.ð sca
bie ẽ ðmũ spẽs alia scabiei q̃ coꝛticosa squãmas ĩ cute ostẽ
dit q̃s greci lepidas vocãt.vñ nomẽ a.g.lepꝛa accepit ꝛc̃.

Lepida squãma metalloꝝ ẽ q̃.a.tubel vocat̃ Dya.ð squã/
ma eris lepida igt bona ẽ que ex acutis cypꝛis fit q̃ ꝛ pa/
tia dr̃ aut elitis nugax ẽ que ex tenero eramine fit.hec me
dicine inutilis.eligẽda ṽo solida ẽ ꝛ ruffa q̃ꝫ si aceto ꝑfun/
das q̃si erugo fit ꝛc̃.

Lepidos chalcu pꝛo squãma eris sepe inuenitur.

Lepidos sideritis Almã.de antidotis ad splenen ẽ squãma
ferri.nam sideron.g.ferrum.

Lepis.g.squãma Ste.lepis xalcõ ꝑ calcõ taubalũ eris ꝑ
(tubel.

Lepidũ Dya.quã multi gingiõ appellãt herba ẽ
oib⁹ nõ ꝛc̃.hec vocat̃.ara.sceitaragi sic̃ pꝫ ꝑ Sera.ꝛ Auic.
ꝛ ifra in se Ste.lepidiõ sitaragũ ꝑ sceitaragi.

Lepõ Dya.ca.de dristeroth sunt castanee.

Lepꝛa duo signat.nã in multis libꝛis de greco translatis si
gnificat squãmosaz vt supꝛa in lepida:ꝛ tũc dr̃ a lepis q̃ ẽ
squãma:ꝛ sic accipit̃ in illo affoꝛismo.vere si qdẽ ꝛc̃.Jtem
lepꝛa cõi sermõe accipit̃ ꝑ moꝛbo illo execrabili q secũdũ
modernos in.iiy.spẽs distiguit̃ ꝛ secũdũ hoc videt̃ dici a
lepoꝛia greco qð est erumpna.nam in psalterio greco vbi
est lepoꝛia in latino est erumpna.

Leptafilos apud Dya.vocat̃ vna ex speciebus artemisie ꝛ
est dictu folioꝛum epilium vel subtilium.

Leptintica virtus.g.subtiliantia extenuatoꝛia.

Lepton grece macrum minutũ tenue subtile paruuz a quo
(ifrascripta.

Leptokarea.g.auellana arboꝛ.s.leptokareõ
auellana fruct⁹ q̃si ꝑua nux.   Leptolachanõ.g.olusculũ.

Leptomere dr̃ id qð est subtilis sbẽ c⁹ ɔ̃riũ ẽ pachimere.sꝫ
Dya.ca.de cãmomilla ẽ inquit leptomeris.i.extenuatoꝛia
.i.subtiliatoꝛia.ꝛ ĩ ca.de gramine ẽ leptomeris.i.extenuãs
partem ꝛc̃.   Leptopiresia.g.minute febꝛes.

Leptofilon dicit Pli.vocari a quibusdam septimã speciem lib.26.
titimali que dendroides.i.arboꝛeum dicitur. cap.8.

Lepton Pli.ca.de cẽtaurea ẽ iquit alteꝝ cẽtaureũ cogno/ circa.
mine lepton miutis folys qð antiq libadeõ vocãt qm̃ se/ mediũ.
cũdũ fõtes nascit̃.ꝛ ifra hoc cẽtaureũ nr̃i fel terre vocant lib.25.
ꝑpter amaritudinẽ sũmã.Gal.ṽo etena dicunt ꝛc̃. cap. 6.

Lethe.g.obliuio que ꝛ enuestia dicitur a lete. in fi.

Letargia accñs moꝛbi cerebꝛi ꝛ ẽ obliuio.si dicis latargia
nõ differt.nã q̃ ꝑ ita lr̃az apud gre.scribunt̃ ɔsueuerũt lati
ni in.e.trãsfere.greci tñ litargiã ꝑferũt.inde litargicos li/
targicus obliuiosus.

Letheltea Ste.est taraticum ꝛ ypoquistidos.

Letichi oꝛobꝛy Pau.ca.de maculis faciei.

Lethici expõit̃ in mitridato.ĩ anti.vlĩ ꝙ est lacca.

Leuisticus a Dya.vocatur ligusticus.

Leucãta Pli.aly phimõ.aly scada.aly poligonacõ dñt ꝛc̃. lib.22.
Leucanton Dya.aut poligonocon aut filon aut scidam dñt cap.16.
radix eius similis est quipero amara valde.

Leucãte idẽ vt apð auctoꝛes iuenio ramuli sunt ei nũquaz
pauciores duob⁹ in diuersa tẽdentes flos cãdidus lilio ru/
bꝛo silis semie nigro lato ad lenticule dimidie figurã mul/
to tenuis radice herbaci coloꝛe.

Leucantimis apð Dya.camomilla vel spẽs ei⁹ supꝛa in ca.

Leuce dyapipos empl'ꝫ ab albo pipere dictuz qð.℞.in an
tido.Dri.ꝛ Cas.fe.ꝛ vlĩ.

Leuce Pli.mercuriali silis nomẽ ex cã accepit ꝑ mediũ fo lib. 27.
liũ cãdida linea trãscurrẽte q̃re mesoleucõ qð vocant. cap.ii.

Leuce oypsimitiũ empl'm album ex cerusa.naz psimiti est in fi.
cerusa apud Cas.fe.in anti.

Leucis Dy.duo sub hoc noie fac ca.vnũ sic.leucis oib⁹ est
notus ĩ floꝛibus hꝫ distãtiã q2 mellinũ ꝛ albũ ꝛ purpureũ
floꝛe oñdit:sꝫ mellin⁹ coloꝛ medicie necessari⁹ ẽ ꝛc̃.que hꝫ
hũc floꝛẽ sola odoꝛẽ hꝫ viole.ꝛ sunt oẽs tres spẽs keiri de
quo supꝛa.Jtẽ aliud ca.sic.   Leucis.i.viola alba piectoꝛie
est virtutis ꝛ extenuatoꝛie sed flos plus ꝛc̃.

Leuce ẽt apð Dya.duo ingt st̃ ei⁹ gñа.vna ẽ mõtana ꝛ alia
oꝛtiua.mõtana folia latioꝛa hꝫ plus q̃ꝫ oꝛtiua.ẽ ṽo viscida
ꝛ semẽ ei⁹ lene ꝛ nõ amarũ.ꝛ ifra.flos ei⁹ purpure⁹ ẽ vt li/
liũ:sed in siria plurimũ nascit̃ ꝛ alteri⁹ gñis q̃ vtunt̃ in cõ/
fectionib⁹ miris.ista vero semen hꝫ minutuz ꝛ eustomati/
cum est cuius virtus est magna ꝛc̃.

Leucoion Dya.oib⁹ not⁹ ẽ.sed inter floꝛes distãtias hꝫ ꝛc̃.ꝛ
ita est in ṽo Dya.   Leucos.g.albũ leucotes albedo ꝛc̃.

Leucoma grece albugo.

Leucomata albugines oculoꝝ seu albe cicatrices ꝛ dure ĩ
coꝛnea appentes p⁹ vlcera Alex.ṽo ca.de vlcerib⁹ oculoꝝ
vocat eas ẽt scirodes cicatrices.i.duras.Jtẽ Demo.vt in/
fra in vlcus.   Leucopiper.g.album piper.

Leuco flegmãtia idropisis ab albo flegmate diffuso ꝑ totũ
(coꝛpus dicta.

Leucãtemõ q̃ ꝛ ꝑtemõ dr̃ ifra in par.

Leucargilio grece alba argilla Pli. lib.17.

Leuisticũ seu liuisticũ id ligusticũ.Dya.vocat ð q̃ ifra ĩ li. cap.7.

Leusion grece dr̃ id abietis qð ꝑximũ ẽ medulle Pli.ꝛc̃. in pn°.

Leũ.a.amigdala leuzũ fericũ dixit Ste. lib.16.

Lezaod dr̃.a.lapis lazuli ꝛ etiam azurium ipsum. cap.40.

Lia grece dicũt̃ lenitiua q̃ aspitates leniũt Gal.ad pr̃nianũ. in pn°.

Libanon grece thus nos olibanuz ꝛ arabes post eos libẽ

Libanotis vel vt grecus liuanotis ab olibano dicta.dixit

grecea herbaria q̄ est planta in creta nascens silis rozima/
rino habens odorē olibani: ⁊ rozismarinū nostrū ē spēs ei⁹
vilioz: qua nō vtunt̄ nisi ad calefaciēdos furnos. Dya. ēt h̄
declarat inqt libanotidos tria sunt gn̄a. vnū gen⁹ ꝓfert se/
men qḋ cacrios dr̄ folia h̄z maratri sil'ia: sed latioza ⁊ obzo
tunda super terrā spansa ⁊ odorata ⁊ virgā in medio lōga
amplius cubito: in quo virga est capitellū in quo fert semē
albū sil'e spondilio: qḋ semē obzotūdū ē ⁊ angulosuz ⁊ odo
re viscidi ⁊ resine h̄ns odorē: qḋ si masticatū fuerit os ꝯbu
rit. radix ē illi alba odorē h̄ns thuris. alterū gen⁹ ē sil'e su/
pradicto semen latū ⁊ nigrū h̄ns sicut spondilion: sed non
sic calidū. radix est illi deforis nigra ⁊ deintus alba. libano
tidos etiā que dr̄ acarpos. i. sine semine sil'is est oib⁹ supra/
dictis: sed nō virgā nec florē h̄z. nascit̄ locis saxosis ⁊ aspe
ris ⁊c̄. ⁊ ifra. sed Theofratus dicit ericē eē libanotidā que
in tracia nascit̄ gustu amaro folia h̄ns sil'ia supradictis: sed
asperioza ⁊ albidioza. libanotida vō quā Romani rosma/
rinū vocāt: eo q̄ in corona cōponit̄. virgas h̄z tenues ⁊ lō/
gas ⁊ virides i qb⁹ folia sunt spissa ⁊ tenuia ⁊ oblonga ⁊ ḋ
foris alba ⁊ deintus viridia cū odore graui ⁊c̄. hec planta
apud Ser. vocat̄ arboz marie ⁊ apud Aui. bucoz mariem
⁊ arboz marie ēt. ⁊ vr̄ in nomine corrupto. nam bucoz. ar.
vapoz. est eni dictu bucoz mariē vapoz marie. ⁊ nos dicim⁹
rosmarinū: ⁊ idē secūdū veritatē sunt. sed bucoz mariē per
ch. est apud Ser. ciclamē supra i bu. Itē Aui. in ca. de m'lia
vbi de mirachia loquit̄ ponit herbā marie. Pau. vō eodēz
ca. vel casu ponit libanotis. Ste. libanotidos ē marua ⁊c̄.
libanotis ēt dicit Dya. vocari ab aliquib⁹ secūdam speciē
policarie in ca. de coniza. puto falso.
Libatina fm̄ Dya. dicitur paritaria vt supra in alsine.
Libanotidā vocat Pli. aliā plantam a libanoti supradicta
lib.20. cuius quedam spēs montana ē que serpillo est sil'is.
cap.16. Licanis stiphaica folia h̄z longa angusta lanuginosa subal/
bida caulē cū ramis lanugiosis i sūmo capite cauliculos
e quib⁹ flos violaceus prominet ⁊c̄. liber antiqu⁹ istoziat⁹.
Licātropia. g. Pau. ē spēs mel'ie qua occupati nocte exiliūt
per omnia lupos imitantes ⁊ vsqz ad diem circa monumē
ta morant̄. est mel'ia lupina a licos qḋ est lupus dicta.
Licapsos Pli. longiozib⁹ q̄ȝ lactuca ē folijs grossiozibusqȝ
lib.27. caule longo irsutis aggnatis multis cubitalib⁹ flore paruo
cap.ii. purpureo. nascitur in campestribus.
Licena Dya. licena iqt que supra petrā h̄ūidā nascit̄ brion
est ⁊c̄. est quā dicim⁹ epaticam. hoc ca. ꝯcordat cū ca. ḋ epa
tica apḋ Sera. ⁊ infra Pli. in licon ⁊c̄.
lib.26. Licedōe Ca. fe. ē morfea nigra ⁊ aspa ⁊ criosa q̄ ex mel'ia fit.
cap.4. Lichenes idē Cas. ipetigines iqt gre. lichenas vocāt. latini
vulgo zenias ⁊c̄. lichines ipetigines liber de doctria greca.
Licen vel licon Pli. a lichenis curandis nomē traxit. nasci/
lib.26. tur in saxosis locis folio vno ad radicē lato caule vno p̄uo
cap.4. longis folijs dependentibus ⁊c̄. ⁊ infra. est ⁊ aliud gen⁹ li/
chenis petris tantum adherens vt muscus ⁊c̄.
Litiū Dyas. eligendus est itus colore rufio ⁊ deforis nigro
qḋ diuisum h̄umū nō h̄z stipticum ⁊ coloris ruffi ⁊ corcei
apparet cū gustu amaro sicut est indicū qḋ ⁊ meli⁹ ē. arboz
vn̄ fit ē lithios appellata siue exacāton folia buxo sil'ia at/
qȝ spinosa generans nascit̄ in dumosis locis c⁹ folia ⁊ gra
na ⁊ radix i vnū cōtundunt̄: ⁊ ex aqua dulci coquūt̄ vsqȝ
ad crassitudinē ⁊c̄. apud Ser. non est folia spinosa: ⁊ h̄z ra/
mos lōgitudine duoꝝ brachioꝝ. s̄z Pli. fit ex arbore spio/
lib.12. sa fructu sil'i piperi p̄cipue amaritudis folijs p̄uis densisqȝ
cap.7. cipri mō ramis triū cubitoꝝ cortice pallido radice lata li/
⁊ li.24. gnosaqz buxei coloris. hac in aq̄ cū seie excocta ereo vase
cap.14. medicamē fit qḋ vocat̄ liciō. ea spina ⁊ in pelio monte na/
scitur. ipsam qdā in grecia pixa cātu chiromō vocāt ⁊c̄. ⁊
est dictu buxus spinosa. Itē idē post sermonē ḋ rāno. alteꝝ
gen⁹ rāni est siluestre nigrius ⁊ quedā tenuis rubētes fert
velut folliculos h⁹ radice ḋcocta i aq̄ fit medicamentū qḋ
Litiū vō p̄stāti⁹ fieri spina tradūt)(vocat̄ litiū ⁊c̄. ⁊ ifra.
quā ⁊ pixokāton chironeā vocāt q̄les in indicis arbozib⁹
diximꝰ qm̄ lōge p̄stātissimū existimauit idicū coquunt̄ in
aq̄ tursi rāi radicēsqȝ sūme amaritudis eneo vase p triduū
iterūqz exēpto ligno cogt̄ donec mellis crassitudo fiat ⁊c̄.
ifra idici dr̄a glebis extrisec⁹ nigris itus ruffis cū fregeris
cito nigrescētib⁹. i. icipiūt mutari ad nigredinē. ex h̄ vides
quot lity sūt spēs. nos ēt q̄z idico carem⁹ facim⁹ ex fructu
nigro cuiusdā arbusti qḋ ydiomate n̄ro listragū vocamus
cuius folia sunt sil'ia folijs buxei ramuli recti qbus cauee
auiculaꝝ fiūt succo granoꝝ expresso ⁊ cocto in quo iuenit̄
idonea efficacia iuxta laudes lily. vides ēt p Aui. ca. ḋ fetu
zearagi q̄ est arboz lity secūdū ipsuz q̄ litiū qn̄ assumit̄ ex
ea ⁊ qn̄qȝ ex alia arbore q̄ vocat̄ adhersech. ⁊ sic vides q̄
h̄z diuersas spēs. litiū vocat̄ ara. badheb. Ste. hezeza scrip
sit. Licho grece lambo. Licos grece lupus.
Licō vocant. g. agnū castum supra in agno.
Liembzi in scḋo Aliaba. ca. de seibus exponit̄ maratrū ⁊ in/
fra in eodē ca. exposuit Cōstātin⁹ porrū. s̄z in alio exēplari
erat liebali. Itē ibidē ca. de succis exponit̄ absinthy. aliqui
tn̄ libri ꝑ maratro h̄nt libēberi. aly lilembzi. aly liebezi.
Itē de granis grana liēbericoꝝ exponūt citonioꝝ. Itez in
ca. de febre ꝯtinua q̄ aq̄ liēbzi assate exponit̄ cucurbite in
tali cōfusione ne scio qd dicā. scio tn̄ q̄ hoc nomē pro aliq̄
hozum nec grecum nec arabicum est.
Liēbze ibidē ca. de folijs exponit̄ q̄ est oliua. itē liembzi ca.
de succis exponit̄ fex aceti. Lien splen.
Lienalis pariclimenos ⁊ matrisilua idē vt ifra in peri.
Lienteria. g. flux⁹ ventris in quo emittit̄ cibus indigestus
sicut sumit̄ ⁊c̄. Lienteriodes lientericus.
Ligamenta infra in tenantos.
Lignis quā i corona ꝯponūt flos ē illi sil'is leucodio s̄z pur/
Lignitis flōmos q̄ ⁊ trial dr̄ ē spēs)(pureus ⁊c̄. Dya. ⁊c̄.
q̄rta taxi barbasci eaꝝ q̄s Dya. ḋscribit vt supra i flōmos.
Ligux vocat̄ a multis vrina licis fm Dyas. ⁊ lapis ex ipsa
generatur dicit̄ elecozum ca. de locio.
Ligustrū qdā exponunt q̄ est volubilis maioz que p sepes
⁊ macerias serpit. aly vero caprifolium dicūt. q̄cq̄d sit flo/
res h̄z albos. Virgi. in buco. alba ligustra cadunt.
Ligustic⁹ ē leuistic⁹ a liguria dict⁹. Dya. ligustic⁹ multū na/
scit̄ i liguria ꝓuicia. vn̄ ⁊ nomē accepit. nascit̄ i mōte vicio
alpib⁹ s̄z ciues panace illud vocāt: iō q̄z radix alba ē ⁊ odo
rata sil'is panaci c⁹ vt⁹ ē vna cū panace. nascit̄ altis locis ⁊
aspis ⁊ vmbrosis virgā lōgā ⁊ nodosaz h̄z sil'ez aneto in q̄
virga folia sunt sil'ia melliloti sed mollioza ⁊ odorata q̄ fo/
lia ⁊ in cacūine tenuissima sunt ⁊ diuisa in virge sūmitate
caput ē s̄z vmbrosuz vbi semē ondit qḋ semē nigrū ē ⁊ ob/
lōgū sic̄ feniculi gustu viscidū ⁊ odoratiuū arōatice. radix
ei⁹ alba ē sil'is panaci odorata ⁊c̄. caueāt moderni q̄ ꝑ leui
stico accipiūt semē i folliculis obzotūdis vt semē attripli
cis. Lichinos grece lupinus.
Licho vl' liko pāthera belua. Likos. g. lup⁹ likema lupa.
Lilebē i scḋo Aliaba. expōit̄ memithe: ⁊ vr̄ ꝯsonū vitati.
Lilimbace ibiḋ expōit̄ a Cōstātino q̄ sūt amigdale amare.
Liligi ibidē est indicus. i. succ⁹ herbe q̄ dr̄. a. nil ita expōit̄.
veꝝ alibi i ca. de radicib⁹ i scḋo pratice expōit̄ q̄ ē radix
mali granati. Itē in ca. ḋ febre ꝯtinua vr̄ endiuia.
Lilinga liē ibidem ponitur pro pastinaca.
Lily plura sunt gn̄a supra in crinō ⁊ isuper addit Pli. sunt lib.21.
purpurea lilia ⁊ aliqn̄ gemino caule carnosiore tamē ra/ cap.5.
dice maioris q̄ȝ bulbi ⁊c̄.
Lilisfagus vel elilisfagus vt Dya. est saluia qḋ imitat̄ ara.
dicit elisfacos. sed grece lilisfacon dicit.

lib.20. Limoliõ ·Pli.beta inquit silue≈stris quã limoliõ vocant alij
cap.8. coloidõ ml'tũ miorib⁹ tenuioribusq₃ ac dẽsiorib⁹ satiua ꝛc̃.
lib. 27. Limeuz herba appellaẽ a gallis q̃ sagitas i venatu tingunt
cap.ii. qδ venenũ ceruariũ vocant ꝛc̃. ·Plini.
cap. 25. Limoniõ Dya.herba est tirsum hñs lilio silẽm ꝛ folia bete
cap.9. similia semen plurimũ rubeũ ꝛc̃. ·Pli.succũ lacteũ mittit
concrescentẽ gũmi modo hũidis locis ꝛc̃.ſʒ lẽomiõ vocãt
vide an sit idẽ. Aui.vo liminiũ vocat quã Dya.limoniõ.
lib.26. Limus aquatic⁹ pro kimolea i tumore pedũ a ·Pli. ponit̃.
cap.ii. Linaria planta cuius folia sunt sil'ia folijs lini.imo ipsa est
in pñ⁹. linũ agreste cui quidam assimilauerunt esulã:sed illa quã
accipimus breuiora ꝛ latiora folia habet.

Limon fruct⁹ pulcher odoratus plenus succo acetoso val-
de apto salsamentis.ꝛ ipse ẽt comedit̃ sale conditus.nusq₃
memini me de ipso legisse apδ auctorẽ autenticũ nisi apδ
Aui.in q̃rto cañ.ca.de cura febriũ acutaꝝ in generali vbi
iubet dari aquã accetositatis limonis non saliti.

Limos grece per diphtongũ liomos idẽ qδ pestilẽtia.lues
pestis.limos per iota tm̃ fames inedia. sic ẽ i ꝯmẽto affoꝝ.

Lineleon oleum seminis lini.

Linchitisemen in anti. vli confectione mitridati minoris
exponitur q̄ est viole semen.

Linesia siue lenesia Dya.multi sic mominant cẽtauream.

Limpha aqua.inde limfaticus q aquã timet vt est morsus
a cane rabioso.hic ꝛ idroforbicus dicitur a greco idrofoui
cos ab idro ꝛ fouos qδ est timor.

Lingua agni lingua arietis arnoglossa plantago.

Lingua asini ẽ planta folia rugosa nõ magna hñs radicu-
las habens odorez ligni cipressi fragrantia.

Lingua auis est semẽ fraxini.q̄dam herbã putant ẽm Joã.
Sera.ca.de augẽtib⁹ in coitu vocat̃ lingua passerũ. Item
idem in septimo in ꝯfectiõe pillularũ indaꝝ dic̃ q̄ assimi-
lat̃ pellicule vel corticule que est in medio bacce lauri. A.
ca.de augẽtib⁹ in coitu inter medulas computat.non ergo

Lingua bouis buglossa.g.est siluestris.)(est herba ꝛc̃.
borago vo eiusdẽ speciei est domestica.

Lingua canis planta q̃.g.vocatur cynoglossa.

Lingua ceruina vocant moderni scolopendriã.ſʒ δ ea i sco.

Lingua ircina.planta similis buglosse nisi q₂ folia strictiora
ꝛ punctata albis maculis in radice spinularũ.

Lingua passerina a q̄busdaz vocat̃ polliconia.ẽm Albalui
lingua passeris dicit̃.a.lisen albasafir ꝛ est planta.que cre
scit super terrã ad longitudinẽ vni⁹ cubiti hʒ folia viridia
sil'ẽ nasturtij.virgas subtiles nigras ꝛ citrini coloris .nasci-
tur in segetibus in oriente habet flores citrinos ꝛ albos va
ginas puas ꝛ i q̃libet est granũ paruũ min⁹ grano melõis.

Lipina frageris scripsit Ste.pro lẽpnias.

Linostrofon quidã marubiũ vocant infra in marubio.

Lini semẽ medicie aptum est ad multa.ꝛ ex ipso fit oleum
ad plurima vtile. Linos grece linum.

Linozostis grece mercurialis Dya.linozostis aut ptemon
herba mercurialis folia hʒ ozimo similia.hastas sicut elisi
ne ramulos breuiores ꝛ inanes cũ furcis plurimis ac den-
sis.femina vo est maior que appellat̃ tylicon semen hñs
quasi acina:sed quãplurima.masculus vo puior atq₃ rotũ
da ꝛ veluti binis testiculis paruulis circa exordiũ natiui-
tatis ramulorũ ornata capitella minuta hñs circa folia si-
cut epytimũ ꝛ semẽ rotundũ ꝛc̃. ·Pli.linozostis siue parte-
lib.25. nius a mercurio inuẽtus est.iõ apδ.g. ermiporona dr̃.naz
cap.5. multi vocant apud nos mercurialẽ.duo eius gña mascul⁹
in pñ⁹. ꝛ femina que efficacior caule cubitali interduz ramoso in
cacumie ozimo angustiorib⁹ folijs gẽniculis dẽsis ramis
cauis multis.semẽ in geniculis deprehendente seie copio
so mari iuxta genicula statiz rariore ac breui cõtortoq₃ se-
mine soluto ꝛ candido folia maribus nigriora femis cãdi
diora radix supuacua ptẽuis nascit̃ i cãpestrib⁹ ꝛ cultis ꝛc̃.

Lios vel leios grece lippus.

Lippiferrei in anti.vli in trociscis splenidon est squamma
ferri que lepidos dr̃.

Lippitudo est saniola q̃ i optalmia
generat̃ lippi dñr q hac abundant ẽt sine optalmia.

Lippotomia sincopis Cas.fe.defectio ai quã.g.lippotomiã
vocant ꝛc̃.sed grecus lippotymia dicit.

Lippomenos grece deficiens.

Liporogeon.g.glis terra tenax argilla.

Lisematide .g. cãtarides vt in pratica greca filii Almã. ex
vtriusq₃ ꝯcordia.lisoma ẽt iuenit̃ ibidẽ ca.de disuria.

Lisen.a.ligua inde lisen althaur ligua bouis vl' thauri alha
mel arietis ꝛc̃.plãtago alhafir auis ꝛc̃.hꝯ δ q̄b⁹ suis locis.

Liseos.g. ·Pau.ca.de frenesi dissolutiuuz his inquit que de
lini semine ꝛ omnis liseos ꝛc̃.

Lisis.g.dissolutio inde paralisis vt infra in pa.

Lisimachiõ Dyas.hastas hʒ maiores ꝛ tenues ꝛ fruticosas
circa q̃rũ nodos folia minuta hʒ salicis sil'ia gustu stiptica
ꝛ florẽ purpureũ:aut aurosum.nascit̃ locis hũectis.succus
ei⁹ stiptic⁹ est. ·Pli.lisimachia ab iuentore Lisimaco voca- lib.25.
ta ab erasistrato celebrata.folia hʒ salicis sil'ia viridia flo- cap.7.
rez purpureũ fruticosa ramulis crectis odore graui gigni-
tur in aquosis.

Litargia.g.obliuio.nos aũt accipimus
p ea q̃ fit ab apate frõ cerebri l' velamis ei⁹ supra i litargia

Litargiriũ spuma argẽti ꝛ ẽ ꝯpositũ nomẽ a lithos qδ ẽ la-
pis ꝛ a giros argẽte⁹.grec⁹ dic̃ litargiros ifra i spũa argẽti.

Lithem⁹ ẽm ·Pli. vocat̃ a q̄busdã sterc⁹ muris.

Lithyasis.g.calculatio egritudo mala.s.a lapide in renib⁹
vel vesica exñte.Ca.fe.greci iq̄t litinitos calculosos vocãt.

Liticus Dya.herba quã latini genicularẽ vocãt.i. bellariaz
florẽ hʒ sil'ẽm viole sed paulo fuluiorem ꝛc̃.

Lithocolla Ste.aberachelietã.i.marmoris gũma itelligo
vel quã marmora glutinant̃:vl' que ex marmore ꝯficit̃:vt
docet̃ i.xxvij.Albucasim δ ꝑpatiõe mediciaꝝ simpliciũ.

Litodemõ lapis demonis.i.gagatis.

Lithodẽdrõ.g.i.corallus ꝛ est dictu lapidea arbor Dya.ca.
de corallo. Lithos grece lapis.

Lithos afroselina Ste.spuma lune afroselinũ supra in af.

Lithos ematides lapis sanguine⁹.nã ema sanguis.ꝛ dr̃ vel
q₂ ei⁹ fricatura sup cotem colorẽ sanguineũ reddit.vel q̄
ad oẽz fluorez sanguinis remedium prestet.

Litogõia.g.ꝯsuetudo lapidẽ gnãndi i rẽib⁹ l' vesica.Demo.

Lithos galatitis Ste.bezeheꝯ supra in bezar.est tñ dictu
grece lapis lacteus. Litopirion infra in opirus.

Lithos piteos grec⁹ expõit silex lapis.s.q̃ ignis accẽdit̃.vo
cat̃ ꝛ h̃ noie marchasita vt apδ Gal.in epl'a ad Glauconẽ
ꝛ ipa qδ apta ẽ ad ignẽ excutiẽdũ.Ste.marcassitã expõit.

Lithositõ Alex.ca.de collirijs ad cicatrices i collirio dicto
dyatici est lapis aluminis.nam siston vel xiston.g.alumẽ.

Lithospermõ.g.ẽ dcũ lapideũ semẽ:eo q̄ sit dux vt' lapis ꝛ
ẽ miliũ solis apδ nos.Dya.lithospermõ eraclion vocat̃ p-
pter fortitudinẽ seis ei⁹.folia hʒ sil'ia oliue ſʒ latiora ꝛ oblõ
ga ꝛ molliora terre declines lõgas virgas tenues in gros-
situdine vinci lignosas ꝛ i sũmo virga diuisa est in q̃ folia
miuta sunt ꝛ semẽ rotũdũ lapidosum albũ pisi sil'e.nascit̃
locis altis ꝛ asperis ꝛc̃. ·Pli.iter oẽs herbas lithospermon lib. 27.
nihil mirabilius aliq exonticon vocãt.alij dyospiron . alij cap.ii.
eracleos herba quicũtialis folijs fere duplo maiorib⁹ q̃₃
rute ramulis furculosis grossitudie vici gignit iuxta folia
singulas velut barbulas ꝛ in eaꝝ cacuminib⁹ lapillos can
dore ꝛ rotũditate margaritarũ magnitudine ciceris duri
tia vo lapidea ipe qua pediculis adhereãt cauernulas hñt
ꝛ intus semẽ.nascit̃ in italia.sed laudabilissimuz in creta.
nec q̄cq₃ iter herbas maiore qδ miraclo aspexi.tãt⁹ ẽ odor
velut artificũ arte emicãs alteri⁹ iter folia cãdidãtib⁹ mar

garitis tã exqſita difficl'tas lapidis ex herba naſcẽtis iacere atqꝫ humi ſerpe auctores tradũt.ego vulſaꝫ nõ herentem vidi ⁊c.hec a.cuſb vocatur iterõ,calib inenit vocari ſed falſo.Ste.vero calebum ſcripſit.

Litridiũ vel litridas grece rubea tinctoꝝ:vt pꝫ ex concordia pratice.g.cũ Almã.ca.de diſſuria.hoc ẽt dicit grecus.vocatur ⁊ eritodanum vt ſupra.

Liuiſticum Ste.eſt zufara,caſemum.

Libumbacũ ſcripſit Ste.ꝑ epithio i ſcdo pratice Halia.⁊c.

Lixopiton medicamẽ feruores aptũ lenire:eo ꝙ ifridãs ſit

Lotium eſt vrina apud Dya.in multis libris antiquis.

Loma grece ſecũda ſpẽs vlcerũ cornee oculi vt ſupra in bo)(trion.

Lonchitis.g.Dya.folia hꝫ porro ſil'ia.ſed latiora ⁊ ruffa ⁊ multas hꝫ ſuper radices virgas ſparſas ſup terrã ⁊ ramos ad terrã decliues in qb⁹ flores ſunt ſil'es pellicio ſed forma eoꝝ vt gete eſt albũ in medio hñs ſicut roſtruꝫ ad labrũ inſanũ inferius ⁊ ſicut lingua eſt.ſemẽ eius ſil'e ẽ lancee ⁊ trigonũ ⁊ longũ.vnde lonchitis appellatũ eſt radix eſt ei ſimilis dauco.naſcitur locis aſperis ⁊ ſiccis.eſt et ſecundũ genus lonchitis aſpera folia habens ſic ſcolopendria.ſed aſperiora ⁊c.⁊ in Dya.greco ſic erat.lonchitis folia hꝫ porro ſimilia latiora tamẽ ⁊ ſubruffa plurima circa radicẽ poſita quaſi ſuper terrã.hꝫ aũt ⁊ circa caulẽ pauca in quo flores ſũt ſimiles pelecanio.figura aũt vt komikis faciens nigros albũ tamẽ ex eis ꝓcedit ab aptura ſic lingua:ſemen aũt ſimile lancee trigonũ ⁊c.Pli.lonchitis nõ

lib.25. vt pleriqꝫ exiſtimauerũt eadẽ eſt q̃ xiphion aut fagaſmon

cap.9. quãqꝫ cuſpidi ſimilis ſemine,hꝫ enim folia porri rubentia

v̈ſus fi. ad radicẽ ⁊ plura in caulẽ,capitella perſonis comicis ſil'ia parua exherentibus linguã radicibus ꝑne longis.naſcit i ſitientibus.⁊c.hec ab Auic.vocat barbatũ ſicut apparebit comparanti ca.Dya.⁊ Aui.inuicem.

Lopimis vocãt qdã caſtaneas ſm Gal.i li.de alimentis.

Loram vocat Pli.aquã in vinatia maceratã vt ſupra i deu)(teria.

lib.14. Lixandra infra in muzadar.

cap.10. Lothõ Dya.fenugreci farinã multi lotõ vocãt.

Lothos eſt quedã planta cuius plures ſunt ſpẽs ⁊ eſt trifolium:de qua Dya.tria facit ca.duo de lothos ⁊ vnũ de trifolio.Jtẽ lothos eſt arbor magna de qua facit aliud ca.ſꝫ de herba lothos inquit qui in pomerys.naſcitur q̃ꝫ multi trifoliuꝫ dñt ⁊c.Jtẽ aliud ca.lothos agreſtis naſcit plurimũ in libia haſtam habet duobus cubitis longã ⁊ paulo amplius ramulos plures ꝓfert ⁊ folia ſimilia trifolio qꝺ in ferragine ⁊ in pratis naſcit ſemẽ minus a fenugreco hꝫ guſtũ venenoſum ⁊ incenſibilẽ ⁊c.⁊ infra.naſcit ẽt lothos in egypto vſui iboꝝ apt⁹.Pli.de hac.ẽ aũt vocata lothos

lib.13. herba in egypto in paluſtriuꝫ gñe recedentib⁹.n.aqs nili

cap.17. irriguis ꝓuenit ſil'is fabe caule folyſqꝫ denſa ꝯgerie ſtipa

⁊ ca.18. tis breuiorib⁹ tñ graciliotibuſqꝫ cui fructus in capite pa

in fi. pauerí ſil'is inciſuris oiqꝫ alio mõ intus grana ceu miliuꝫ in cole capita in aceruis putrefaciũt mox ſeꝑant lauãdo ⁊ ſiccata tundunt eoqꝫ pane vtunt ⁊c.Jtem alibi lothometra vocatur ab eodem.

lib.22.

cap.21. Lothos ẽt alia de qua Pli.hui⁹ radix hꝫ mali cotony ma

lib.13. gnitudinem coopertam nigro cortice quali caſtanea tegit

cap.18. intus candidũ corpus gratũ cibis:ſed crudum gratius de coctuꝫ ſiue aqua ſiue pruna nec aliunde magis q̃ꝫ purgamentis eius ſues graſſeſcunt ⁊c.

Lothos q in egypto naſcit in cãpis dum nilus inundat haſta eſt ſimilis cimino flores albi ⁊ minores ſicut ordeum quos tradunt in aſcenſu ſolis pandere ſe ⁊ in deſcenſu ſolis in ipſa aqua ſe abſcõdere.hꝫ capitellũ ſil'e meconio ⁊ mai⁹ in quo ſemẽ eſt centro ſil'e qꝺ ſemen exiccant egipty i ſole ⁊ pani cõmiſcent.radix eſt illi malo citonio ſil'is.hec cruda ⁊ cocta comeditur:que cocta ſicut medium oui fiet.

Lothos arbor Dya.quã calligary roſum vocant ⁊c.Plini⁹ lib.16.

lothos ſiue faba greca quã Romani a ſuauitate fruct⁹ ſil cap.31.

ueſtris qdẽ ſed ceraſoꝝ fere natura lothos appellant precipue domib⁹ expetit ramorũ petulantia breui caudice latiſſima expatiũ vmbra ⁊ in vicinas domos ſepe tranſilentium nulla opacitas breuior nec aufert ſolẽ hyeme decidẽtib⁹ folys nullus cortex iocũdior aut oculos excipiẽs blãdius nulli rami longiores validioreſqꝫ aut plures vt dixiſſe totidem arbores liceat cortice pelles tingunt radice la

nas ⁊c.Jdem alibi.affrica que vergit ad nos inſignẽ ar lib.13.

borẽ lothon,gignit quã vocãt coltin.ipaꝫ Jtalie familiarẽ. cap.17.

ſed terra mutata magnitudo ei que piro icĩſure e folio cre in pn°.

briores.alioquin ylices viderent differentie plures heqꝫ maxime fructibus fiunt.magnitudo huic fabe color autẽ crocei ſed ante maturitatẽ alius atqꝫ alius ſicut vuis naſcitur denſis in racemis mirti mõ non vt in Jtalia ceraſis tam dulcis guſtu valde melior ſine interiore nucleo qui i altero genere oſeus videt ligno color niger apt⁹ ad tibias radix ad capulos coltellorum ⁊c.hec videt differre a nr̃a lothos.ſed liber antiquus de ſimplici medicina mella.g.dicunt vulgo lothon ꝑpter colorẽ ⁊ formã faba ſyriaca dicitur.eſt eni arbor magna fructũ ferens dulciſſimũ comeſtibilẽ maiorẽ pipere guſtu ſuauẽ vnde mella vocant.hãc ẽt Jſidorus mella vocat.in libro vero greco vbi depicte ſunt herbe ⁊ arbores eſt illa quã fabam grecaꝫ ydiomate noſtro vocam⁹.Jtẽ in libro de doctrina greca lotos ſine aſpiratione ſcribit.hanc Aui.neſcẽ ca.granũ aneſcẽ.Ste.i ſynonimis lothos todrendon.i.lothos arbor eſt iteriſuꝫ ⁊ eſt benacum ⁊ eſt aneſcẽ ⁊ ſupra in granum aneſcen.Jn Dya.vocatur agrifolium.

Lubẽ.a.thus imitando grecũ qui dicit libanon ſed ꝯder ꝓprie.a.dicitur vt in ſecundo Auicẽ.quãuis in multis locis lubẽ inueniatur. Lubie arabice faſeoli.

Lubne.a.vt apud Auic.arbor ſigie.i.ſtoracis etiam ſepe ꝓ ſtorace ponitur.

Lucapſas Ste.eſt ſeniari ſpẽs ⁊ ſeniar ẽ lactuca aſini.

Lucaridis ſic ſcribit apud Aui.in ſcdo.ſed in arabico ẽ luphahãidis ⁊ dicit ꝙ eſt lapis egiptius quo fullones vtunt ad dealbationẽ pãnoꝝ laxus qui in aqua velociter ſoluitur ⁊c.credo me vidiſſe.nam in colore lapidis boracis ⁊ ẽ lubricus vt ſapo durus ſed eſt durior.

Lucubros liber antiquus de ſimplici medicia eſt herba lucernalis:eo ꝙ apta ſit ad lumina accẽdẽda:quã latini verbaſcum dicunt.flõmos apꝺ Dya.⁊ ẽ tax⁹ barbaſcus.

Luf.arabice ſerpentaria dracontea.

Lufaba arabice mandragora que ⁊ iabroab dr̃ vt ſupra.

Lulientia ciliciaria in pratica Pau.ca.de dolore auris.ſunt ſpẽs limatiarũ:vt pꝫ per Aui.in eodẽ medicamie ⁊c.

Lulo arabice margarita.

Lupinus ſemen notum multi fabã egyptiacã dixerunt pro pondere eo vtentes apud Joã.Sera.in ſecũdo ca.de ꝓbatione tyriace eſt ponderans auruꝫ ſemis:ſed noſtri lupini non ſunt tanti ponderis.incertus ſum vtrum ſit faba egiptiaca.g.lupinaria vocant lupinos.

Lupis grece miluus auis.

Lupus piſcis infra in rurua.

Lupulus eſt ſm Aben meſue ſpẽs volubilis ⁊ eſt hñs folia ſimilia folys vitis aſprima.flos eius eſt ſicut ampule adherentes ſimul ⁊ ipſa planta ſerpit i ſepib⁹ a gallis ⁊ theotonicis humilis vocat:c⁹ florẽ in medone ponunt.

Luteus color ẽ color florũ geneſte Pli.⁊ vitelli ouoꝝ ideꝫ

Lutron.g.balneum lauacrum ablutio.

Lutum ſigillatũ apud Aui.eſt terra ſigillata que a Dya.vocatur lẽnias frigius ⁊ eſt rubea ſm oẽs auctores.

Lutum terre maſticis apud Aui.qꝺ apud Dya.giſcbia vo

catur.nã in insula chio solum mastix nascitur vt dicunt.
Lutuz vitis apud Aui.est qđ apud Dya.vocat̃ gisampelos ⁊ tu habes supra in a ꝙ ampellos est vitis.
Lutũ.samium apud Aui.est qđ apud Dya.dicitur gissamia.
Lutum armenum apud Auicen.est qđ bolus armenus.
Lutum chimolea apud Aui.est qđ apud Dya.gimolea.
Lutũ absolute vocatur ab Aui.qđ a Dya.gicenon.i.cenum.
Lutũ magra ab Aui.est sinopida terra rubea carpẽtarioꝝ.
Luxaton in libris antiquis est membrorum conquassatio.
Luzacadeneb.capistrum auri.ara.l.id quo aurum adheret.

Littera ita se hz apud grecos ⁊ arabes sicut apud nos nisi ꝙ apud grecos est liquida.
Mahaleb.a.exponit̃ in li.Rasis đ lapide qđ est nominatũ in lingua yspanica azeuo. ⁊ ego q̃siui ab yspanis qd esset azeuo ⁊ ostẽderũt mihi agrifoliũ.veꝝ arabs dixit mihi ꝙ ẽ arbor quã nõ habemꝰ in partibꝰ nostris.agrifoliũ vero dicebat vocari tartacha.a.Ste.mehelebũ inqt vocat̃ grece kusamũ.sed in Albaui malhaleb est medulla fructꝰ cerasi domestici vel siluestris ⁊ est in veritate medulla cerasi siluestris cuiusdã q̃ mulieres arabũ vtunt̃ in oleo quo vngunt capillos suos.
Mahamode.a.scamonea vt in li.de doc.ara.veruz in libris medicinalibus scribitur apud eos scamonea.vt greci.
Maharoth.a.exponit Auicen.ꝙ est radix aniuden.ergo est radix silfy vt supra in an.
Mahathematicon in antido.vl'i in ꝯfectione esdre qdã exposuerunt ꝙ est succus cauliculi agrestis:sed deus nouit.
Machalum Ste.pro bdelio scripsit ⁊c̃.
Macedonicum olixatrum est de speciebus apy ꝙ ẜm Dya. yposelinum vocatur infra in selino.
Maciana mala exponit Ysido.ꝙ a loco dicunt̃.qdã vͦ exponũt siluestria.vulgari tñ yspanico etiã domestica omnia maciana dicũt.D.vͦ de ipsis ꝓpriũ facit ca.mala inqt maciana cũ adhuc imatura sunt stiptica sunt.in alio tñ ca.exponit ꝙ sunt estiua.apud Sera.vero ex verbo Dya.habet̃ ꝙ colligũtur in vere.⁊ Auicẽ.in hoc ꝯcordare videtur.nã dicit ꝙ nocent neruis proprie vernalia sicut dicit Dya.
Machir Dya.est corium ligni veniẽs de barbarico coloris
ruffi cũ rubore solido cuiꝰ virtꝰ est stiptica ⁊ remordẽs q̃z lib.iz.
maxime in gustu ⁊c̃.Pli.machir ex idia adducit̃.cortex ru cap.8,
bens radicis magne noĩe arboris sue.q̃lis sit ea icõparatũ hẽo ⁊c̃.Ste.machir est besbase qđ est macis.⁊ in li.Dya.a exponit̃ machir ꝙ est cortex nucis muscate.⁊ hoc vocatur apud Sera.talisafar.in ca.de mace.an sit idem ignoro.
Macis vͦ apud Aui.auc̃tate Aben Mesue ẽ cortex nucis muscate qđ nec negat nec affirmat.⁊ apđ Sera.auc̃tate ysa ach benarã dic̃ ꝙ bistesse ẽ cortex nucl muscate.⁊ addit qđ dñt aliq ꝙ ẽ macis.itaqꝫ nõ ẽ certũ apđ auctores an macis sit cortex nucis muscate an sit idẽ cũ machir ⁊ cũ talisafar.
Macropiper.g.lõgum piper qđ arabice darfulfel vocatur.
Macronoxia.g.lõga egritudo.sed grecꝰ makronoxia dicit.
lib.13. Magmata ẜm Pli.vocãt greci feces vnguentorum.
cap.z. Magra arabice sinopida terra rubea qua carpentary ligna signant.magri dicunt tamen.
lib.19. Maguderis apđ Pli.ẽ caulis lakpity.i.stipes silfy.s.in la.
cap.3. Maimo gre.simia ita erat in libro de doctrina greca.verũ alibi ibidem erat pithici.
Maiorana sãsucꝰ qdã amaracũ dixerũt ar.merzemꝰ vocat̃.
Malabatrũ est foliũ idũ ⁊ est id qđ apud Aui.iuenit̃ sub h̃ noĩe foliũ ⁊ ipz nõ est illud foliũ quo nũc vtimur.nã Dya. malabatrũ inqt putauerunt multi esse nardi idici foliũ ⁊c̃.
vt supra in folio.⁊ Pli.malabatron in syria arbor folio cõ
lib.iz. uoluto aridi foly colore.⁊ ifra.laudatiꝰ ex idia venit in pa
cap.z7. ludibus ibi gigni tradũt lẽticule modo odoratus croco ni
gricãs scrabrũqꝫ quodã salis gustu minus ꝓbat̃ cãdiduz. sapor eius nardo similis esse debet subligua:odor vero eiꝰ in vino suferuesasti antecedit alios ⁊c̃.vt supra in folio.
Mala apia que Pau.commẽdat sunt mala predulcia cuius testis sum.nã Perusy ⁊ Rome vidi ⁊ comedi.
Mala maciana de his supra in macianis.
Malatina apud Paulum cap.de egritudinibus narium est confectio trociscorum idiocri dictorum.
Malaticum gre.molitiuum saniem generans vel solutiuuz quod habet malaxare ⁊c̃.
Malachi Ste.est molochia ⁊ est chibezi.i.cubezi.
Malachi grece malua vt Pau.capitu.de satiriasi ⁊ arabs dicit molochia.
Malagma.g.Cor.malagma atqꝫ emplastra pastilliqꝫ quos trociscos greci vocãt cuz plurima eadẽ habeãt.differũt tñ eo ꝙ malagma maxime ex odoribus eorũqꝫ etiã surculis. emplastra pastilliqꝫ magis ex qbusdã metallis fiũt.deide malagmata ꝯtusa abũde mollescũt.nã sup itegrã cutẽ inyciunt̃.ea vero ex qbꝰ emplastra pastilliqꝫ fiũt laboriose ꝯtũdunt̃ ne ledãt vulnera cũ iponunt̃.iter emplastrũ aũt ⁊ pastillũ hoc iterest:ꝙ emplastrũ liquati aliqd accipit.in pastillo tñ arida medicamenta aliquo humore iũgunt̃ ⁊c̃.malagma exponitur in li.de doc.gre.emplastrum mollitiuum.
Malegma poliarchiõ Alex.ca.de cerotis ⁊ epithimatibus ad duritiã stomachi ⁊ est dictu plurium principatuum ⁊c̃.
Malagma Dya.mellilothos Cassius fe.in antidotario.
Malãdrum Plini.est herba nascens in segete ac pratis flo lib.z6.
re albo odorata ⁊c̃.
Malakise grece mollire inde malactica ⁊ malaxare. cap.7.
Malakisagria malua agrestis.
Malaxare gre.mollire mollificare.Pau.ca.de poris ⁊ lapidatiõe iũcturaꝝ.
Malaxare grece tractare.
Malfachton lipothomia defectus sincopis.
Malomeli qđ ⁊ cidonomel dr̃.Dya.sic ꝯficit̃.cidonia icide in melle ita vt bene cooperiantur ⁊ dimitte anno vno ⁊c̃. Ste.malomeli nuba ⁊c̃.nescio si velit esse iuiuba.
Malua Pli.malue satiue ⁊ siluestris duo sũt gnã ãplitudi lib.zo.
ne folioꝝ discernunt̃ maiorẽ greci malopen vocãt i satiuis. cap.zi.
alterã a molliẽdo vẽtrẽ malachẽ vocãt e siluestribꝰ cuiꝰ grã in p̄n°
de foliũ ⁊ radices albe altea vocat̃ ab excellẽtia effcũs ⁊c̃.
Maluauiscꝰ a mltis altea dr̃ ⁊ Mac.agrestẽ maluã vocãt.
Malũ terre ciclaminus cassamus panis porcinus ciclamus apud Dyasco.sed kiklainos grecum.maluz terre vero ẜm
Plini.vocatur aristologia rotunda. lib.z5.
Malus assiria Pli.quã aly vocãt medicã folium est mico cap.8.
nis intercurrentibus spinis pomũ ipsum alias non mãdet̃ lib.iz.
odore precellit folioꝝ quoqꝫ qui trãsit in vestes vna ꝯditꝰ cap.3.
arcet aĩalium noxia arbor ipsa oĩbus horis pomifera alys cadentibus.alys maturescentibus.alys subnascẽtibus ⁊c̃.
Mana vt ait Auicẽ.est ros cadẽs sup lapides ⁊ plãtas:⁊ hz plures species ⁊ denominatũ est terniabin ⁊ xiracost ⁊ zucaꝝ.haoxor est de speciebus eius.⁊ vt ait Aui.mãna diuersificat̃ ẜm diuersitatẽ reꝝ sup q̃s cadit recipiens ab eis diuersas virtutes.apud nos in duas diuidit̃ species.vna q̃rũ est granulosa non ꝯiunctis granulis.alia ꝯglobata que magis videtur artificio sophistica ex zuccaro cocto ⁊ folys sene quoꝝ frustula imixta videntur saporemqꝫ sene ostẽdit mãna ẜm veritatem est neutri generis indeclinabile.
Mãna thuris sepe in libris antiquis iuenitur ⁊ mãnis vt.g. ⁊ ẽ apud Aui.minutũ thuris.⁊ apud alios auctores arabes est puluis ipsiꝰ thuris.est.n.medicina ꝯueniẽtior vbi plus desiccare opz ipso thure:eo ꝙ hz in se admixtuz ex cortice ipsius arboris est siccior vt ait Hal.y.de ingenio sanitatis
infra principiũ particule.Pli.miccas a thure ꝯcusso elisas lib.iz.
mãna vocamus Ste.mãna condari.i.thuris. cap.i5.

Mãdragora Dya. aly ant imĩ õ aut bulbo gnõ aut circeõ
dixerũt.eiꝰ duo sũt gña. vna feia et altera masculꝰ.femina
ẽt triclitia appellaẽ nigra folia lactucis sĩlia sȝ miora hñs:
odoris grauissimi ẽt q̃si brumosi q̃ folia spãsa sũt sup terrã
⁊ in medio,mala nascunẽ sĩlia vue viridi in qbꝰ semẽ ẽ sĩle
apio:radices duas aut tres maiores hñs sibi iuicẽ coheren
tes deforis nigras ⁊ itus albas cuȝ coreo crosso asta carẽs.
masculꝰ quẽ mlti ãtemenõ dixerũt folia hȝ alba ⁊ maiora
⁊ lata ⁊ lenia sĩc bete.mala eiꝰ duplicia nascũẽ colore cro
ceo odore suaui cũ grauedie q̃ pastores mãducãt ⁊ statim
sõpnũ capiũt.radix ẽ illi sĩlis supradicte:sȝ alba.huic asta ñ
ẽ coriũ radicis eiꝰ exucaẽ tũsuȝ ⁊ expressũ ⁊ sole siccatũ re
ponĩẽ i vase fictili.exucãẽ ⁊ mala eiꝰ ⁊ nõ citiꝰ exiccãẽ.coriũ
radicis eiꝰ icisuȝ ⁊ lino isertũ plurimi seruant ⁊c̃. Pli. mã
lib.25. dragorã aly circelon vocãt.duo eiꝰ gña.cãdidꝰ q ⁊ masculꝰ
cap.ii. niger q femia existimaẽ ãgustioribꝰ folys q̃ȝ lactuce hirsu
tis ⁊ caulibꝰ radicibꝰ binis ternisue folys albis intꝰ carno
sis tenerisq̃ȝ pene cubitalibꝰ ferũt mala auellanaꝝ nucum
magnitudie:⁊ his semẽ ceu piroꝝ albũ sȝ aly arsez.aly mo
rion.aly ypoplomũ vocãt.huiꝰ folia alba.alteriꝰ latiora vt
lapati satiue.cauẽt ⁊ fossuri ꝯrĩũ ventũ.succus fit e malis ⁊
e caule deciso cacumie ⁊ radice ⁊c̃.vt Dy.⁊ Ste.mãdrago
ras iubenũ lufaba.Aui.vo ioborobaba.sed i latino iabroth
scribiẽ corrupte.sȝ ⁊ Dy.aliõ ca.sic.mãdragora q̃ moriõ dr̃
nasciẽ locis vmbrosis ⁊ i spelũcis folia hȝ sĩlia supradicte.
hasta ẽ ei duobꝰ palmis albũ colorẽ subtꝰ ad radicẽ hñs
radix eius mollis ẽ ⁊ alba longa duobꝰ palmis i grossitudi
ne digiti maioris ⁊ cetera.
Maniã.g.nos insaniã dicere possumꝰ Cas.fe.ca.de causone.
Manicon apud Dyas. vocatur .iiy. spẽs strigni dicta eo q
maniam inferat infra in stri.
Manietis Pau.de crepatura inguinuȝ puto magnetem la
Mãnis thuris supra in mãna.)(pidez ⁊c̃.
Maniodes.g.insanus maniacus.
Mãsuemẽ.g.masticationes vocat Cas.fe.
Mantidã appellauerunt plãtam sĩlem smilacis repẽtẽ p ar
bores geniculatã ⁊ ipaȝ ⁊c̃.Pli. õ smilace infra in.s.
Maracũ fm Dya.dr̃ ptemon vt infra in pa.
Mararach.a.fel ⁊ amaritudo.
Marasmon.g.absumptio subalis humiditatis vt fit i.iy.spẽ
Maratrũ.g.feniculꝰ vt Ma.nos ãt p ipiꝰ)(ethice ⁊ ptisi
semine solum in vsu habemus.
Marathron Dya.fructex ẽ oibꝰ nota virtus ẽ illi sĩlis sisim
brio.sed paꝝ stiptica ⁊ calida plurimũ i magnesia ciuitate
⁊ tragulis nasciẽ ⁊c̃.hoc non ẽ feniculus sȝ alia planta.
Martelli antidotum Alexan.ca.de antidotis ad colicam.
Marziaton vnctio Alex.de vnctiõibꝰ ad friditatẽ stõi. Itẽ
Margarites.g.margarita.)(aliud marziaton ibidez
lib.17. Marga sȝ Pli.terra rubea ⁊ ẽ grecũ . sȝ ara.magra dicunt.
cap.6. Marison iuncus supra in iun.
Marchasita lapis pirites vide supra in la.
Marmacor.a.vl̃ marmacora ingt Sera.hẽderãgie.i. turũ
gẽ.⁊ dr̃ marmacor ⁊ est melissa.nã qõ seqẽ fmo Dya . ẽ de
millefolio.in antiq̃ trãslatiõe.Aui.tñ diuersa facit ca. ⁊ pu
taẽ q turũgen ẽ ozimuȝ citratũ cuiꝰ odor ẽ citri. ⁊ vt odor
melisse ⁊ ẽ eiusdẽ ṽtutis q̃re vterq̃ȝ p altero poni põt.Ste.
Marmaron.g.marmor.)(marmaziũ scripsit.
Marmaro Herodius in li.equoꝝ vocant inquit hãc passio
nẽ empirici sic qñ in pedibꝰ equoꝝ iuxta vrigulã vbi dr̃ co
rona descendũt hũores corrupti cũ equus hyeme laborat
eundo p lutum i estate vero p puluerem ⁊c̃.
lib.19. Marmoratia ẽ armoratia apõ Pli.⁊ est spẽs rafani.vt infra
cap.5. Maron Ste.est marmabuzum.)(in rafano ⁊c̃.
Marsiliũ faba lu pina sĩlis est elleboro nigro.
Marsipũ vocãt greci saculũ.Cas.fe.ca.de dolore auris.sȝ in
li..õ doctria gre.ẽ marsipion qõ imitamur.
Martech.a.merdasengi ⁊ est litargirium.
Marrubiastrum.Dya.subsĩle est marrubio ⁊ facile notũ ⁊c̃
Marubiũ Dya.qõ greci prassiũ vocant pp amaritudinẽ si
ue vt aly eupatoriũ fructex ẽ multoꝝ tirsoꝝ cũ hirtis ⁊ al
bis ⁊ q̃drãgulis virgis ⁊ folys ceu rotũdis rugosis hirtis ⁊
acerrimis cũ seie atq̃ȝ flore nodoso hoc ẽ quadrato ⁊ veluti
in rotũditate formato.nasciẽ p cãpos exuccãtur folia eiꝰ cũ
seie ⁊c̃.Pli.greci pison vocãt.aly liostrofon nõnulli philo lib.20.
pede aut philogares ⁊c̃. cap.22.
Maru.a.Aui.i pl̃es distingnit spẽs.Unã quaꝝ dicit eẽ mar
macor:sĩl̃r ⁊ Ste.iudeꝰ affirmabat q ẽ marubiũ.⁊ q Aui.
duo facẽ ca.in illo.s.qõ icipit.maru . ptẽ opõnũ eiꝰ cũ distin
ctione spẽꝝ ipsiꝰ scribit.in alio vo ca . qõ incipit prassiũ cõ
plet fmonẽ õ ṽtutibꝰ eiꝰ maxie spẽi note ⁊ vsitate:cui pp̃uȝ
nomẽ attribuit prassiuȝ.cã aũt huiꝰ põt eẽ:qr binomiũ iue
niẽ.nã i lr̃a min scripsit maru.⁊ i lr̃a fe.scripsit fraxium no
mẽ grecũ vt potuit scribẽs.f.lr̃a. p.p.q̃ carẽt ara.ponẽdo.
Marula i ãtidotario vl̃i i ꝯfectõe ad reprimẽdã libidinẽ ex
Maruze expõiẽ i ãtido. vl̃i q ẽ limacie)(põiẽ q ẽ scariola.
Marua iãtusa infra in staqum.
Massacumia i collirio Almãso.qõ facẽ ad albuginẽ oculoꝝ
vel potius Hal.i secretis vñ ipȝ extrahit exponũt eũ q ẽ aq̃
vitri qõ qdẽ ignoro qd sit.puto tñ q sit vitrũ nõ pfecte co
ctũ ⁊ ẽ medicia q̃dã q̃ sit vitrũ. vocatur vulgo massaroto.
nã i pluribꝰ colirys antiq̊ꝝ libroꝝ ad albuginẽ repio vitrũ
Masal.a.cibꝰ q fit ex lacte acetoso ⁊ faria ordei)(ingredi.
ifratiuꝰ vl̃ ipȝ lac acetosuȝ vt apõ Almã.i ca.õ dyabete ⁊c̃. lib.12.
Masaris sȝ Pli.vocaẽ flos lãbrusce qõ enãtꝰ vel inãtũ dr̃. cap.29.
Mastix est gũmi cuiusdã spẽi lentisci i sola isula chio vt fer
tur nascens Dya.mastix ingt genꝰ ẽ resine q i modũ gũmi
ab arbore manat q̃ scinus dr̃.nasciẽ vo locis aspis ⁊ petro
sis cꝰ alia ẽ subuiridis alia subalbida.veꝝ optia ẽ cãdidissi
ma ⁊ plucida. Pli.iy.ponit spẽs ñ veri masticis:sĩl̃imas tñ lib.12.
mastici.veꝝ i sola chio ganerari dicit. cap.18.
Massũ scripsit St. p mes.alibi tñ iuẽio q p spiachio posuit
Matarosis seu mulfosis Pau.exponit q est defluxio pillo Plinius
Matrisilua ẽ plãta quã Dy.pyclimenõ siue)(rũ palpebre. lib.27.
splenon vocat:de q̃ i pi.tres spẽs ipiꝰ repio.sȝ Dy. vnã solã cap.12.
describit.quidam caprifolium vocãt.
Matrum.a.arbustum vt in li.de doctrina ara.
Maurella vocaẽ a multis solatrũ ⁊ strignũ.macer. Herba
quaȝ gre.strignũ dixeẽ latini Maurellã vocãt.
Mauresis idẽ qõ amaurosis.tñ Ori.exponit q ẽ cataracta
Mãsuca Pau.ad dissolutũ stõȝ ibecilẽ aloe)(ocl̃i ppo ca.
mausuca mastix ⁊c̃.qd sit nõdum sciui.
Maũ ara.musa fructus suauissimꝰ esui i siria habũdans.
Mazarum pro mezerion Ste.scripsit.
Maza.g.offa ita ẽ i li.õ doc.gre. Mazachari ifra i sãdali.
Me ara.aqua.
Mechara.lacriale oculi.iñ i.i.cañ ca. õ anothomia muscu
lorum oculi almechi.i.lacrimales.
Mecon.g.papauer qõ aliqñ miconiũ repiẽ sȝ retortũ ad la
tinitatẽ.meconiũ vo apõ.D.ẽ opiũ ñ veꝝ õ q̃ ifra i pa.⁊ op.
Pli.iter satiua siluestria miconiũ genꝰ qõ nisi i aruis sȝ spõ lib.20.
te nasciẽ masiũ vocamꝰ ⁊ ẽpraticũ. Itẽ ifra:tertiũ genꝰ ẽ qõ cap.19.
tialon mechona vocãt.aly archalion folio albo capite ma lib.20.
gnitudie fabe ⁊c̃.apõ Dya. duo sũt eiꝰ gña ortiuũ qõ caput cap.20.
hȝ breue ⁊ semẽ nigrũ.⁊ ẽ ẽt alia spẽs siluestri caput ẽt ob
longum habens infra in papauere.
Mechon ceratides Dy. mlti pdalion dicũt aut agreste mi
coniũ folia hȝ alba ⁊ grossa ⁊ sĩlia flõmo secta in medio sĩc
miconiũ agreste astaȝ et florem viridẽ.i.citrinũ ⁊ semẽ mi
nutũ curuum sicut cornu ⁊ fenugrecũ vñ ⁊ nomen accepit
radix est ei super terram nigra ⁊ longa. nascitur locis ma

ritimis ꝛ asperis.ꝛ infra.multi vero falso dixerunt glautiū
ex inde fieri ꝑpter silitudinem folioꝝ ꝛc.hec plāta abūdat
multū i littorib⁹ maris:ꝛ ē quā Aui.vocat papauer cornutū
eo ꝙ semē ei⁹ minutū iclusum est in tecis corniculatis ꝛ h̄
sonat etiā nomē in greco:ꝛ hoc vult dicere ꝑ semē minutū
ꝛ curuū sicut cornu ꝛc.qd̄ aūt dicit mlti falso dixerūt glau-
tiū ex eo fieri.i.siek memithe veꝝ dixit ꝙ hodie multi pu-
Plinius tāt ipz eē memithe errātes.nā memithe frigide ɔplonis ē:
lib.20. illud vero calide vt appet ꝑ ei⁹ opatiōes apud Aui.ꝛ Dya.
cap.19. mecon keratides meli⁹ scribit.nā karas.g.cornu vt supra.
li.19.c.8. Meconides lactuca vocatur a Pli.illa que est estiua ꝛ ama
circa. ra plena lacte.eo ꝙ papaueris habeat naturā.
ꝑncipiū. Meconiafrodis Dya.dr̄ eraclia astā hz duoꝝ digitoꝝ lōgā.
Plinius ꝛ folia minuta structio silia ꝛ semē albū ꝛ ois ipsa herba al
lib.27. ba:sz radix tēuis ꝛc.h̄.A.vocat papauer spumosū elacliēs.
cap.12. Meconias herba dr̄ q̄ citi⁹ caret flore locis cultis nascit̄ tpe
in me⁹. veris colligit̄.folia hz silia coriādro aut thimo:sed diuisa ꝛ
oblōga ꝛ aspa.lōga est cubito vno florē hz feniceū aut albū
sile anemoni agresti.hastā hz silem iūco ꝛ erectā capitellū
oblōgū hz min⁹ ab anemone semē obrufuz ꝛ radicē oblō-
gā ꝛ subalbidā digiti minoris grossitudine ꝛ amarā ꝛc.
Meconiū Dya.dr̄ qꝛ citi⁹ caret flore spēs est papaueris.na-
scit̄ locis cultis ꝛ tēpore verni colligit̄ vt Autūno.folia hz
silia coriādro ꝛ diuisa ꝛ oblōga ꝛ aspa.asta est illi silis iūco
ꝛ recta ꝛ longa cubito vno cū flore feniceo aut albo simile
animoni agresti.capitella habet oblōga minora ab animo-
ne.ꝛ semen ruffum ꝛ radicem oblongā ꝛ subalbidam cum
grossitudine digiti minoris que amara est.
Mechuch expōit Jo.Sera.in.vij.ca.de suffuf.ad ipignādū
ꝙ est sarcocolla.sed ifra in alio suffuf.dicit ꝙ est sauich.
Medad.a.tincta apud Aui.ꝛ est encastrum scriptorum ma-
xime sarracenicum:qd̄ a Dya.vocatur attramentum.
Medica apud Dya.est quā Aui.in scd̄o cañ.vocat cot ꝛ ali-
stiscot ꝛ alfasfat.s.viridis vel virens:ꝛ dicit ꝙ est cib⁹ oium
aialium.ꝛ apud Sera.vocat̄ codhab.Dya.medica silis est
trifolio ꝙ iter fenū nascit̄.folia hz angusta ꝛ virgā silez tri
folio semē vt lēticula asini.hāc comedunt multi semē pani
miscēt ꝑ odore ꝛ salib⁹ ꝛc.Ysidor⁹ vo medicā iter legumia
scripsit Palladi⁹ libro de agricultura.medica ingt q̄ semel
lib.18. serit̄.x.annis ꝑmanet.ita ꝙ q̄ter ꝛ sexies possit ꝑ annū reci
cap.16. di agrū stercorat macra aialia reficit.curat egrota ꝛc.Pli.
medica externa ꝛ in grecia est vt a medis aduecta ꝑ bella
ꝑsaꝝ q̄ Dari⁹ itulit.sed tāta ei⁹ dos vt ex vno satu ampli⁹
q̄ꝫ tricenis ānis duret silis est trifolio caule folijsq̄ꝫ genicu
lib.12. lata.quicquid in caule assurgit folia ɔtrahunt ꝛc.Ste.co-
cap.3. taba scripsit.Item Plini.arborem quandā pomiferā que
dicitur malus assyria hoc nomine vocari dicit.
Medion Dyas.siue vt alij basilicon eutaticon.nascit̄ locis
asperis ꝛ vmbrosis folia hn̄s seridi silia ꝛ hastā lōgā trib⁹
cubitis ꝛ flores purpureos maiores ꝛ obrotūdos:ꝛ semen
minutū simile gnico ꝛ radices longas duobus palmis ꝛc.
Meibe in regali dispositione Alia.est sappa.
Meibutegi.a.vt in septimo Joā.Sera.in ɔfectione dyaco-
dion est sappa carenum mustum coctum ꝛc.
Meisce arabice ita est scriptū in scd̄o cañ.Aui.veꝝ in arabi-
co est mes ꝛ est id qd̄ vocat̄ ab ysaac in dietis ꝑticularib⁹
robilia ɔsiderāti ca.vtriusq̄ꝫ appebit sic esse.verū tñ apud
Almāsorē sunt diuersa.nā capi.eiusdem mes ɔcordat cuz
capi.Auicen.de meisce ꝛ cū capi.de robilijs ysaac.sed aliud
facit capitulū de robilijs qd̄ non ɔcordat cum eis ꝛ ista di-
uersitas est ꝑpter nomina iposita a trāslatoribus latina.
Mehezeberegi arabice est vnum de lacticinijs de quo Aui.
singulare facit capi.sed in arabico est mehezarag.
Megailem infra in zuchaba.
Mela,Ysidorus quā greci loton appellāt que vulgo ꝑpter
formā ꝛ colorem faba syriaca dicitur.arbor est magna fru
ctūq̄ꝫ ferens comestibilem maiorem pipere gustu suauem.
vnde ꝛ mella vocata ꝛc.est lothos supradicta.
Melha arabice apud Aui.est id qd̄ Dya.alimus vocat.ꝛ est
fructex nascens iuxta ortos sicut rānus.Galie.in libro de
simplici medicina in sexto vocat almalhe.
Melagogū grece est humoris nigri eductiuū.i.melāco lie.
Melachion in.v.cañ.Aui.in ɔfectione mitridati expon itur
ꝙ est opium:sed non est idonea expositio.nā infra in eadē
confectione ponit opium nec tale nomen conuenit opio.g.
vel.a.lingua videtur potius melantium qd̄ est nigella.
Melāpodis Pli.fama diuinatiōis artib⁹ nota est.ob h̄ ap-
pellat̄ vnū eil'i gen⁹.s.nigꝝ melāpodiō.qdā ab iuētore me- lib.25.
Melan.g.nigrū.)(lāpo dcm credūt ꝛc. cap.5.
Melan Stepha.est medade ꝛ iam scis ꝙ medad est attra- in me⁹.
mentum scriptorum.
Melia.g.cola nigra a melā qd̄ ē nigrū ꝛ coli fel vl' ipa cola.
Melanchiron pro ycteritia nigra reperij.
Melātiū Dya.fructex ē minor folia minuta ꝛ tenera semen
minutū hn̄s ꝗ fructex lōgus est duob⁹ palmis:sz folia age-
ronti silia hz desuꝑ hn̄s capitellū sile miconio:sed oblōgū
in medio sicut parietes hn̄s ꝗ discernūt semen qd̄ semē est
nigrū ꝛ odoratū ꝛ viscidū qd̄ multi pani asꝑgūt ꝛc.hoc no-
mē grecū est eo ꝙ semen nigrū hz sic vocat̄.multi putaue-
rūt hoc esse git ꝑpter silitudinē.Theo.Prisci.melātiū qd̄ lib.20.
appellat̄ git.Pli.git ingt ex grecis alij melātiuz.alij melā- cap.17.
spermon vocāt ꝛc.git ꝛ nigella q̄ꝫq̄ꝫ in paucis differāt idez
non sunt nisi forte in genere.nā Dya.diuersa facit ca.Ste.
melachium est sunzum ꝛ sunt grana sehebet ꝛ elseudi ꝛc.
sunzum pro seumiz dixit.sic.n.ara.vocatur.Oriba.in anti-
dotario in oleo de melātio putauit esse idem qd̄ git.
Melāgraphi Alex.ca.de cura emigranee est encaustrū scri-
ptoꝝ.nā siles fere trociscos scribit Aui.in antido.in fi.ca.d̄
medicinis emigranee ꝛ ponit encaustꝝ scriptoꝝ.melāgra
Melanopiper nigrum piper.)(ficon dn̄t greci.
Melāfilos vocat Dya.acātos supra i ca.ꝛ ē dcū nigꝝ foliū.
Melantho chiroma gre.attramentum pellium.
Melāteria Dya.colligit̄ i spelūcis ꝛ vbi eramen iuenit̄ suꝑ
ipz eramen coagulatū iuenit̄ ꝛ fusilis ꝛ in sicilia ꝛ in mul-
tis locis.bona vero est q̄ iuenit̄ colorē hr̄e sulfuris viui et
q̄ est lenis ꝛ eq̄lis ꝛ mūda q̄ tacta digitis humorem nigrū
eijcit virtutē ꝛ cōbustionē silez misei hz ꝛ ꝓxima est ei ꝛc.
est spēs vitrioli vt pz ꝑ Sera.ca.de attramēto.ꝛ vocat̄ ibi-
corrupto greco maltiria.Ste.melatria est zazi spēs sire di
cta ꝛc.puto ꝙ voluit dr̄e psori.nā ꝛ Dya.psori inquit multi
putauerunt melātcriā esse.sed falsum qꝛ sui generis est.
Melata apud Ori.est potus ex malis.que autem inquit ex
dulcibus malis mellata sit.
Melaspermon.g.est dictu nigrū semē ꝛ est melātiū nigella.
Meleas arbor quedā pomifera Dyasco.melee folia ꝛ cime
amaram possident qualitatem.quid sit ignoro ꝛc.
Melea Pau.cap.de anorexia.i.fastidio que inquit a roma-
nis appellatur melea.est aūt velut aliqd de lacte ꝛc.est qd̄
fit ex spuma lactis ꝛ vino acerbo aliquantulum acetosi sa-
poris qua ianuenses vtuntur ꝛ vocāt melaa vulgariter m
re appetitum prouocans ꝛ fastidium auferens.
Melech arabice sal. Meli grece mel.
Mel apud ātiquos in vsu fuit plus q̄ꝫ apud modernos.mo-
derni vero magis zuccaro vtunt̄ in ɔfectionib⁹ tēperādis
q̄ꝫ antiq:ꝛ videt̄ ꝙ antiq grecoꝝ nō habuerūt notitiā zuc
cari canaꝝ vt videt̄ apud Sera.describētē zuccaꝝ aucto-
ritate Dya.s.māne spēz iuētā suꝑ cānas quā dicit spēz mel
lis nō illud zuccaꝝ qd̄ ex succo cānaꝝ fit.qd̄ aūt antiq vsū
zuccari hui⁹ nō habuerit.pz etiā qꝛ ɔfectiones antiq anti-
dotarij oēs cuz melle tēperari iubent̄.Gal.etiā acuitatem

mellis reprimere docet p decoctionē cū multa aq̄ vt in li.
de alimētis. z i li. ð preparatiōe mediciaꝝ Albucasiz aucto
ritate ipi⁹. est tñ mel cāne apð Aui. qðdā ex residuo zucca
ri qñ decoqtur vel ipsemet succus añ plenā decoctōez vl' co
agulatōez. sed mel ꝓpe z vere sūptū est mel apū qð est ꝼm
Gal. in li. de alimentis ros cadēs sup folia arboꝝ z plātarū
a qbus recipit nāz z ēt saporē z ob h̄ nō sī deteriabiles di
uersitates saporū iuentoꝝ in melle ab illis folys z florib⁹ a
qb⁹ apes ip̄z colligūt. Dya. mel igt succ⁹ ē roris celestis quē
apes colligūt cui⁹ gña sūt duo. vnū qð cupiliōib⁹ apes col
ligūt q̄ oblonge sūt. aliud sub terra iuenit̄ z atticū dr̄: qð va
riole z lanuginose z fortiores apes reponūt z hr̄ melius ad
claritatē oculoꝝ faciēs zc̄. hic tñ textus ñ vr̄ fuisse Dy. nec
est apud Sera. in ꝼmone Dya. ſz qð seqt̄ mel atticū qð eli
maticū dr̄: z illud qð appellat̄ ibleon bonū ē z dulce z odo
ratū z ruffū z nō valde liqdū. z forte ingt cū miseris digitū
citius adheret z ifra vernū z estatis melius ē hyemale spis
sum est z minus vtile zc̄. Pli. de operib⁹ apum ꝑma funda
lib. ii. cap. 7. menta cōmosiz vocāt periti. Scða dissoteron. Tertia ꝓpo
lim inter coria ceraſque magni ad medicamina vsus. com
mosis crusta est pria saporis amari: dissoteros sup eā venit
picantiū mō ceu dulcior cere initiū vel plerumque mitiore
gūmi. propolis crassioris iā materie additis florib⁹ nōduz
tñ cera sed fauoꝝ stabilimētū quā ois frigoris aut iniurie
additus obstruūtur odore z ipsa ēt nō graui q̄z pleriqz pro
galbano vtunt̄. preter hec cōuehit̄ erithace quā aliq sāda
racā. Aly kerinthū vocāt. hic erit apū dū operant̄ cibuz q
sepe inuenitur in fauorum inanitatibus et cetera. Jtē alibi
lib. zi. cap. io. quādo de thimo loquitur mellis ingt attici sūma laus toto
orbe existimatur. ergo trāslatuz est ex attica thimū z flore
satum. nā semen in flore occultat̄ sed nō durat atticus thi
mus nisi in afflatu maris. erat qdē hec opinio antiq̄ de om
ni thimo iō nō nasci in archadia zc̄. ex hoc habem⁹ q̄ mel
atticū dr̄ ab attica regiōe: z q̄ a thimo hz laudē. q̄re ēt i ali
qb⁹ ātiquis libris ātidotis thimeum expetit̄. z sūt ingt q̄dā
Plini⁹. lib. zi. cap. iz. mella venenata in qbusdā ānis ꝑniciosissima. z signa eius
venenati sunt q̄ oīo ñ dēsatur z q̄ color magis rutilus est
odor alien⁹ sternutamēta ꝓtinus mouens z qð pōderosi⁹
in noxio qui ipsuz edere abiciunt ēt se humi refrigerationē
q̄rentes. nā sudore defluunt zc̄. z infra. aliud gen⁹ ēt i pōto
inuenitur qð insaniā gignit. iō indigene menomenon vocāt
existimat̄ hoc viciū cōtrahi flore rododendri. i. oleādri zc̄.
Melegete supra in cobzbagne.
Melicerte z acoromate. g. dnt tunice siue mēbranule palpe
bris orte ꝑmpto ac supuacuo liquore plene aliqñ mellino
Mellicratū. g. vinum ex melle z aq̄ factū z;)(Demo.
vocatur mulsa. s. ex tertia ꝑte mellis z duob⁹ aq̄. differūt āt
ab ydromelle: eo q̄ ydromel plus aq̄ hēat q̄si ipsa sit aqua
mellita. mellicratū vō. i. vinum ex melle a crasis qð ē vinū
z ipsuz ē mulsa. id āt qð ex vino z melle fit vocat̄. g. inomel
z latine mulsum infra in mul.
Melilēnias aspros in antido. vl'i ꝯfectiōe mitridati maio
ris vr̄ terra figillata maxime alba. nam aspros ē album. g.
Mellilotū vr̄ nomē cōpositū a melli z lothos qð ē trifoliū
vt supra. nā ip̄z sine dubio vr̄ eē spēs trifoly cui⁹ flos ē mel
lini coloris. sic nāqz sepe Dya. talē colorē vocat mellinum
Dy. duas spēs ei⁹ asserit. vna cui ē odor bon⁹ crocei coloris
alia q̄ magis fenugreco silis ſz Pli. cū de coronis loqt̄ mel
lib. zi. cap. 9. lilothon qð sertulā campanā vocant. est. n. in cāpania Jta
lie laudatissima a grecis in summo mox calcidica z cretica
vbicūq̄z vō asperis z siluestrib⁹ nata corōas ex eo antiqui
tus factitatas inditio est nomī sertule qð ocupauit odor ei⁹
croco vicinus ē z flos ipsa cāna placet maxime folys breuis
simis zc̄. vide q̄ sertula vocata est a serto quo coronabātur
antiqui. ēt ara. elkilelmelich vocatur qð ē dictu corona re
gia. Jtē Pli. infra mellilothos vbiq̄z nascit̄: laudatissimū lib. zi. cap. ii.
tñ in attica. vbicūqz vō recēs nec cādidās. ſz croco q̄z silima
q̄z q̄z i Jtalia odoratior candica zc̄. inuenio grece scriptum
Mellisa grece apis.)(mellilotum z mellilotum.
Mellissofilos. i. apū amor. eo q̄ apes ipsam diligant. nos āt
mellissam dicimus z citrariā: eo q̄ odorē citri ꝓferat Dya.
mellissophylos est herba supra quā apes stare delectātur i
viridis z folys silis marrubio siluestri virge q̄drāgule fo
lia maiōa folys marruby siluestri nec pilosa vt illi⁹. z odor
ei⁹ vt citri zc̄. Ma. latinis barocho vocari dicit. Pli. vero lib. zi.
apiastrū ab apibus. arabes interdum bederenzegini bede cap. 9.
rābinam interdum bederaniu.
Melis seu melem. g. instrm ciurgicoruz. s. tenta vel tasta ad
tentādum cauernas vlceruz ab vno capite in latitudinē ab
alio i acumē desinens vt apð Demo. i mltis locis. laurome
lis vō hñs vno capite cōcauū quo aliqd liquoris in oculū
inyci possit absq̄z oculi tactu. pyronamel' vō ē hñs obtusi⁹
grossiusq̄z caput cui adherere grossiora medicamina valeāt
Jtez vaculamelis sic describit q̄ greci ingt pyrenā vocāt
qð deniq̄z adeo tenuis eē nō dz: ne parū medicamis sumat.
nec rursuz valida: ne tūorib⁹ oculoꝝ officiat. valet media
sui ex tenore. nā greci messochiron vocāt. preit. n. priaz tuni
cam oculorū zc̄. hoc instrm radium vocant moderni.
Melytria. g. spēs saniei vt supra in hidros.
Melofos. g. ꝼz Ysido. vocat̄ arbor i affrica a q̄ manat amo
Melognum oleū Pau. ca. ð palisi.)(niacum.
Melorceus Alexan. ca. de gomorea radix est plāte quā aliq
canis testiculū vocāt. hec plāta duas hz radices quaꝝ vna
incitat. alia reprimit libidinem coitus zc̄.
Melotida. g. lana succida sordida a melotis que sunt pelles
ouium euulsa.
Meluchya aliqñ scribit Ste. p malua q̄ ara. molochia dr̄.
Memirē. a. apud Aui. ē celidonia si ꝯsiderent̄ diligēter ca.
de memirē apð Aui. z ca. ð cuati apð eūdē cū ca. de celido
nia maiori z minori apud Dya z. Sera. videbit̄ q̄ Aui. i vi
troq̄z ca. vtrorūq̄z opōnes cōmiscet. Alex. ca. ð colirys ad ci
catrices collirium dememiram scribit zc̄.
Memithe ē planta frē nature ex cuius succo syef memithe
q vocatur in li. de greco translato glautum z apð Dya. ca.
de glautio est inquit succus herbe eiusdē nois. est. n. herba
silima papaueri cornuto: vt Dya. ca. de mecon keratidos: z
propter hoc ipse ait multi errantes pro memithe vtuntur.
Men ara. māna. Menticon. g. Cas. fe. ca. de ycteritia apo
flātismū quem greci menticon appellant.
Menis. g. piscis marinus ð quo Pau. ca. de sicas q̄ i capitis
cute fiunt bonum medicamē z capita menidon ꝯbusta zc̄.
ydiomate ianuēsi menora vocat̄. Ste. radium vocauit.
Menode Pau. ca. de cephalea si dolor inquit fiat cum pul
su significat flōnez membranoꝝ menode. si vero cum gra
uedine plenitudinē intra venas retentam zc̄.
Menomini. g. dicuntur maniaci vt Theo. Pris. ꝑpo capl.
Mens in ca. eius apud Aui. in multis locis cōcordat cū ca.
de lothos apð. D. vtrum idem sint nescio.
Menta sarracenica in vnguento martiaton.
Mēta apð Dy. vocat̄ hedyosimū duas fac̄ ei⁹ spēs vna ē or
tiua z altera agresti c⁹ folia aspiora z maiora brūosa iutilis
Mētastrū Pli. ē siluestri mēta differēs)(ad curā boiuz zc̄.
spē folioꝝ q̄si figura ozimi coloris pulegy ꝑp qð qdā pule lib. zo.
giuz siluestre vocauerūt zc̄. B. a. faudenegi aquaticū vocāt. cap. i4.
Mēdana supra i cataputia z infra i meubethne. in ꝑn⁹.
Merani Ste. ē cranea arbor de qua supra in co.
Mercurialis a mercurio dicta liozostis. g. siū ꝑtheni⁹ Pli. a lib. z5.
grecis ēt hermiporana dr̄ ab hermete q mercurialis dr̄ su cap. 5
Merdasengi. a. litargiriū q̄ ēt martech dr̄)(pra i linozosti. in ꝑn⁹.
Mereſenū Alia. i mlti loci p elioi' medicia laxaria posuit zc̄

Mergen ara.corallus vt liber de doc.ara.qd̄ ⁊ based vocāt.
Meropium ſm Dya.multi oleum amigdalinum vocāt.
Merſulem Auicen.capi.de ſclite ſunt ligna aſparagi.
Merua Ste.eſt libanotidos.
Mercenius arabice eſt maiorana.
Meſabarum pro opio in.y.pratice Alia.ſcribitur.
Meſacra apud eundem pro piris inuenio.
Meſacrum in eodem exponitur papauer.
Meſarana ibidem pro mirra inuenitur ⁊ nullum horū no
minum grecum vel arabicum eſt.
Meſcratrameſir.a.vel vt in arabico meſcatrameſciba eſt di
ptam⁹ vt pꝫ ꝯſiderāti ca.ei⁹ apud.A.cū ca.de diptamo apd̄
Dya.⁊ Sera.apud arabes vero putaṫ pulegiū.apud Aui.i
v.ca.de deſcriptione tertia tiriace ⁊ tictbamenis inqt ē pu
legiū.⁊ dꝫ eē diptam⁹ ſic̄ dicit grec⁹.⁊ ſic legi i Aui.arabico
iudei ⁊ ēt i alio ara.i ābob⁹ ſic.diptamis ēt ē meſcratrame
ſciba.⁊ iā dn̄ſū ē ſupra ꝙ apd̄ Aui.i.y.ſmo.de pulegio ⁊ ori
gano ſil' ꝯfuſa ſūt in ca.de calamēto.ſꝫ apud Sera.diptam⁹
eſt ſpēs origani vel pulegy ⁊ dr̄ ibi ꝙ eſt meſchatrameſir.
Meſēteriū Ale.ca.de reūatica diſſinteria ſonat.g.mediū ite
ſtinū ⁊ ē qd̄ vocaṫ ieiunū.meſce.g.mediū enteriō iteſtinū.
Meſipilō Ste.ē zarurꝫ ita putauit:ſꝫ aliud ē vt ifra i za.me
Meſche ara.maſtix.)(ſpilla vocaṫ.a.gubera.
Meſtos gre.plenus.diſtentus corpulentus repletus.
Metafrenō.g.dorſi poſteriora vt Caſ.fe.ca.de tuſſi.⁊ i pſal
terio.g vbi nr̄ꝫ hꝫ poſteriora dorſi ipꝫ hꝫ metafrenō.Itē i
li.de doc.gre.metafrena poſteriora dorſi metafrenum iter
Metallon gre.metallum.)(ſcapulū.
Metaſincretica.g.ſūt tēperiē corpis nāle tēperātia ⁊ expo
nūt Caſ.fe.cap.de paſſionib⁹ veſice.⁊ Dya.ca.de dragōtea
recorporatiua.i.ꝯfirmatiua.Oriba.i.ca.exponit recupera
tiua.Itē Demo.in plurib⁹ locis recorporatiua exponit.
Metron gre.matrix que ⁊ iſtera dicitur.
Metrocenticon inſtrumentū quo medicine in matrice iny
ciuntur Caſ.fe.capi.de precadente matrice.
Metromania idem Caſ.fe.ꝓprio capi.prefocatio mr̄icis q̄ſi
mania mr̄icis.Theodo.Priſci.vero ſtericā ſpingā vocat.
Metacheli ſupra in alfachi.
Meu Dya.qd̄ atamātiū dr̄ naſciṫ in macedonia ⁊ hiſpania
tirſo atqꝫ folys aniſo ⁊ aneto ſilib⁹ aſcēdēs de terra vſqꝫ ad
cubitos duos radicib⁹ ſpſis ⁊ teneris curuis ⁊ lōgis ⁊ odo
re ſuaui ⁊ guſtu calo liguā mordēs ⁊c̄.radix ei⁹ in vſu eſt.li
ber ātiqu⁹ de ſimplici medicina eſt herba quā vulg⁹ ſiſtrā
vocat.Plini.mion in Italia nō niſi a medicis inſeriṫ.⁊ his lib.zo.
admodū paucis.duo ei⁹ genera nobili⁹ athamāticū vocāt cap.z3.
aliq tāqꝫ ab athamāte iuētū.aly qm̄ laudatiſſimū in atha in pn°.
māte reperiaṫ folys aniſo ſile caulo aliqn̄ pedali radicib⁹
multis obliqs nigris qbuſdā altiſſimis min⁹ ruffū qꝫ alterꝫ
aliud ⁊c̄.Ste.mion eſt meu.apud Auicen.mu.ſcribitur.
Meubethne apud Aui.ſic ſcribiṫ.ſed in arabi.eſt meubdha
na ⁊ apud Sera.mēdana eſt de maiorib⁹ lacticinys.⁊ vo
cāt ipꝫ cataputiā qdā minorē cōparatā pētadactilo quā ca
taputiā maiorē vocāt.a Dya.vocaṫ lacteris.vide ca.ei⁹ cū
eo qd̄ ſcribit Aui.⁊ Sera.⁊ ſcias ꝙ ita eſt Joā.Sera.ca.de
laxatiuis i.vy.lacterides.ſ.mēdana:⁊ dr̄ fruct⁹ amar⁹.⁊ ex
libro Alhaui ingt bugerige eſt duarꝫ ſpērꝫ.Una hꝫ folia lō
ga vt digitū hꝫ ſemen in nucleis ſilib⁹ nucleis bābacis:ſed
maioribus eis.⁊ in quolibet nucleo ſunt tria grana nigra.
Mezaurum in regali diſpoſitione eſt ius.i.cibus liquidus.
Mezerion eſt lacticiniū hn̄s folia ſilia folys oliue.⁊ ideo vo
caṫ camelea.vt ſupra.in ka.ſemē eius eſt cocognidium.ꝙ
hoc ſit verꝫ vide ca.de camelea apd̄ Dya.cū ca.de mezeriō
apud Aui.⁊ Sera.verꝫ Joā.Sera.cap.de ydropiſi dicit ꝙ
mezerion eſt mirdane.neſcio vtrum voluit dicere menda Plinius
ne:ſed alia eſt vt ſupra in camelea.hāc inuenio ab antiquis lib. z4. cap.i5.

alipiados ⁊ elipium vocari.
Mia grece muſca. Miaba arabice ſtorax.
Miacātū Pau.ca.de frā diſtēperātia epis.dare fructū ei⁹
maxime iubet.Ori.de medicis tēperatis ſparagū miacan
tinū numerat in ſynonimis antiqs ſpag⁹ agreſtis exponiṫ. lib. z7.
Miagros Plini.eſt herba ferulacea eſt folys ſimilis rubee cap.iz.
tripedanea ſemen oleoſum ex quo fit oleum ⁊c̄.
Miagron Dyaſco.aut melāpiro herba eſt ſarmentoſa lōga
duobus cubitis folia ſimilia eritrodano hꝫ ⁊ viridia ſemen
hꝫ fenugreco ſimile pingue ⁊ viride que herba viridis aſſa
tenditur ⁊ virgis illigatur ⁊ pro candela ea multi vtuntur.
Mias gre.muſculus ſpinalis.
Micaria herba ſm Dya.vocatur alateris ſpondilion quaꝫ
Auicen.ſacundulion vocat.ſed infra.
Micete gre.fungi vt Dyaſco.capi.de melle.puto tamen ma
los pericioſos:ſed grecus michetes dicit.
Micetū Dya.duo ſūt gnā.Unū eſui aptū ⁊ alid̄ homicidia
le necem edētib⁹ ifert.q aūt putrido ferro aut linteolis na
ſciṫ aut ꝙ iure ſpētis gnāt circa cauernas aut radix creat
arboris venenoſe facit ſubſcripta q ſic iueniṫ mucillaginē
hꝫ ſup ſe q ſi collecti repoſiti vna hora fuerint ꝟmināt ⁊c̄.
Miconium aliquādo ⁊ micon pro meconio ſcriptū iueniṫ.
nā ſcribiṫ.g.ꝑ ita littera que aliquādo ſonū.e.aliqn̄.i.hꝫ.
Microſiam greci paruitatem pulſus dicunt vt Caſſius fe.
capi.de ſtomatica paſſione.
Mictīcē ꝟtutē.g.laceſcētē vocāt Dya.ca.d̄ cētaurea maiori.
Midriaſis gre.eſt dilatatio pupille vt Pau.ꝓprio capitu.⁊
Dyaſco.qui ⁊ platicoriaſim vocat eādem:ſed differunt ſm
magis ⁊ minus.nam platicoriaſis minor eſt medriaſi ſicut
initium alterius quare curabilior.
Mielos gre.medulla. Miyſcos gre.muſculus.
Milax que ⁊ nicoforos nominaṫ ſilis eſt edere tenuioribus
folys duo ei⁹ dn̄r genera.alterꝫ cōantib⁹ acinorꝫ corimbis
alterꝫ culta amara nullius effectus ⁊c̄.P.⁊ infra in ſmilax. lib. z4.
Milla gre.malla.millea vero arbor malus milō malū ipꝫ. c.io.i fi.
Millefolium a Dyaſco.mirofilon dicitur.⁊ a Pli.infra de lib.z4.
ipſo ſupercilium veneris idem. cap.i6.
Millemorbia ſeu milmorbia vel miſmorbia herba ficaria
ſcrofularia caſtrangula vt quidam volunt vrtica mortua
eo ꝙ folia vrtice ſimilia habet non tamen vrentia.
Mileos.g.fraxin⁹ arbor. Mili.g.mala ⁊ milla ēt vt.ſ.
Miliaria Plini.herba eſt que miluum necat ⁊c̄. lib.zz.
Miliduris Pau.eſt inquit tumor aliquādo circa orificium cap.z5.
matricis.aliquando vero ⁊ circa totam ipſam ⁊c̄.eſt mola ꝓpe fi.
matricis.nam greci milos molam vocant.
Milmādrū Yſid.ſic vulgo iuſqamū dr̄.liber d̄ doc.gre.idē.
Milion etiam grece fraxinus.
Milita apud Dya.⁊ alibi habeṫ multa:ſꝫ grec⁹ multos dicit
eſt ſinopida rubrica pōtica terra rubea carpētariorꝫ.Dya.
multa ſinopida bona ſpiſſa ⁊ grauis colorē itegrū hn̄s ſine
lapide ⁊ hūectoſa i tritura.colligiṫ vo i capadocia i ſpelūcl
diſtillās ⁊ afferṫ venalis i ſinopidā ciuitatē.vn̄ nomē acce
Milithis lithos.g.molaris lapis.)(pit ⁊c̄.a.mag.vocaṫ ⁊c̄.
Miliū ſolis qd̄ ⁊ cauda porcina a qbuſdā vocaṫ:eo ꝙ plāta
ei⁹ ſit dura ⁊ aſpa.ſemē ei⁹ ē albū ⁊ durꝫ vt lapis.ob h̄.g.dr̄
lithos ſpmō.i.lapideū ſemē.vt apd̄ Sera.ex ꝟbo Hal.ſꝫ de
eo ſupra in lithos.a.dr̄ culb.ſed apud Aui.ſcribiṫ calib flō.
Milopracontium.P.ca.de faſtidio eſt ꝯfectio de cotanis.
Milotida aliquando melotida gre.eſt ſpatomeles.ſ.radius
vel tenta ſeu teſta cirurgicorum.
Miloſ.g.mola milō molēdinū amilū dr̄ eo ꝙ ſin̄ mola fiat.
Miltodraconis in antido.vniuerſali in Pauli apoſtoli di
cto antidoto eſt ſanguis draconis.
Mina.g.dn̄t mna ſiue mnas ſꝫ Papiā cētū dragmas appē
dit.h̄ ⁊ emina dr̄.Pli.cū de thure logṫ denariorꝫ pōd⁹ dic̄.

Minide.g. Pau. ca. de ficas q̄ in capite nascunt̄ sūt piscicl'i
quos vulgariter menoras dicimus:q ⁊ menide dicuntur.
Minutū thur̄ i pluribus locis iuenit̄ ē idē qđ māna thuris
q̄ mānis aliqñ dr̄. ⁊ est puluis ipiꝰ thuris:supra in ma.
Mion Ste.ē meu ⁊ veꝝ est.nā sic Pli.vocat.
Miocephalō.g.ē dictu musce caput.ē exitꝰ vue oculi ad for
mā capitl musce a q̄ dnoiat̄ vt Pau.ca. de ptosi ⁊ infra in
Miopie Pau.ppo ca.dñr ex gñatiōe vt cū)(ptosi ⁊c̄.
ppe vidētes ea q̄ de lōge nō cernētes.⁊ De. miopasis ingt
ē passio q̄ patiētes remota ñ vr̄ vicina vo admodū cōdu/
ctis palpebris. vidēt atq̄ angusto lume difficile pspiciūt.
lib.z7. Miosota siue miosotis Pli.herba ē caulibꝰ plibꝰ ab vna ra
cap.iz. dice aliq̄tenꝰ rubētibꝰ ɔcauis ab imo folijs āgustl oblōgis
in pnº. dorso acuto nigris p iteruualla assidue geiatis ⁊ tenuibꝰ cau
liculis ex alijs pdeūtibꝰ flore ceruleo.radix digitali crossi
tudie mltl capillamētl fibriata vis ei.s.stiptica ⁊ exulcera/
Miosos.g.buffo rana terrestrl venēosa rubeta dcā. (trix ⁊c̄.
Misota Dya.quā mlti meotida dñt:cꝰ virge plurime ascen/
dūt ruffo colore folia hñs angusta ⁊ lōga ⁊ nigra q̄ gemina
nascūtur ⁊ rara q̄ folia i fine acuta sunt ⁊ de vna virga ples
exeūt i qbꝰ vgis flores exeūt colore iacintino.s3 radices sūt
solide ⁊ mltas radices i se collectas hñtes maxie herba ipa
silis ē scolopēdrie.s3 lenis ⁊c̄. h nomē sonat murl auricula.
Mira gre.redolētia odorifera vt vnguēta mirizo redoleo.
Miracopuz odorifeꝝ mitigatiuum. Alexan.ca. de iniectio/
nibus ad frigiditatem stomachi.
lib.iz. Mirra latinū est.grecꝰ smirna dic̄ aliqñ in antiqs mirra in/
cap.i6. uenit̄ mirratroclites.i.rotūda miuta optia. Pli. mirre ar/
⁊ cap.i7. bor alta ad. v. cubita nec sine spina caudice duro ⁊ intorta
in pnº. crassiore q̄ thuris ⁊ ab radice ēt q̄ reliq̄ sui pte corticē le
nē silēmq̄ medoni scabrū alij spinosūq̄ dixere soliū oliue
veꝝ crispiꝰ ⁊ aculeatū iubā olixatri. alij silēz iunipo scabro
siorē tñ spis horridū folio rotūdiore s3 sapor̄ iūipi icidūt̄ a
lib.iz. radice ⁊ emanat.sudāt āt spōte pusq̄ icidāt̄ stactē dictā cui
cap.i7. nulla pfert̄ ⁊c̄.⁊ ifra.gña eiꝰ ɔplura trogodita siluestriū pª
in pnº. mire seq̄ues ea q̄ astrāitica ⁊ gebbanitica ⁊ ausaritis sebbāi
taꝝ rgio tertia diāitis 4ª colatitia.v. scebraēa a ciuitate re
gni sabeoꝝ mari pxia.vi.q̄ dusiriti vocāt. ē ⁊ cādida vno
tñ loco q̄ i messaliū opidū ɔfert̄ pbr̄ trogoditice piguedis
⁊ q̄ aspcū aridior ē miutis glebis rotūde i ɔcretu albicātl
succi vtiq̄ cōfrcā cādidos vngues hēat gustu leuiter ama/
ra scđa bōitas itꝰ varia pessima q̄ itꝰ nigra peior si ēt foris.
Mirdane.a.exposuit. Jo. Sera.ca.đ ydro pisi q̄ ē mezeriō
sed si voluit dicere medane aliud est vt supra.
Mirica gēstra seu spēs eꝰli.đ doc.g.mirike gēistra q̄ ēt sptos
dr̄.qdā spēz gēstre q̄dā dñt cꝰrami ⁊ stipites ⁊ folia rugosa
⁊ angulosa st̄ fert grana rotūda rubea paulo miora cerasis
cuius radix dr̄ silis reubarbaro ⁊ in virtute quidā tamari/
cem putant pp nominis similitudinem.
lib. z4 Miricen Pli.q̄ americā vocāt silis ē scopis ameris arbitrā
cap.9. tur qdā hāc eē tamaricē.corithꝰ ⁊ q̄ circa ē grecia briā vo/
cāt.eiꝰ duo gña fac̄ siluestrē plāe sterilē alterā mitiorē hec
fert i egypto siriaq̄ ēt abūdāter lignosū fructū maiorē gal/
la aspū gustu q̄ medici vtūt̄ vice galle i ɔpōibꝰ q̄s ātheras
vocāt:⁊ lignū ēt ⁊ flos ⁊ folia ⁊ cortex i eodē vsu adhibent̄
⁊c̄.hic smo ē đ tamarice q̄ apđ Dy. mirice vocat̄ đ q̄ ifra.
lib.i3. Jtē pli.alibi miricē italia gignit:quā tamaricē achaia aut
cap.zi. briō vocat silurem isignē q̄ i ea satia tñ galle silēz fructū.
Mirifilō.g.millefoliū.s3 apđ.D.mirofilō scribr̄.
lib. z4. Miris Pli.q̄ alij smirizā vocāt.alij mirā silima est cicute
cap.i6. caule folijsq̄ ⁊ flore.mior tñ ⁊ exilior cibo nō insuauis ⁊c̄.
in fi. Mirise.g.vngere. Mirismata.g.odoramēta timiamata.
Miristica.g.redolentia odorifera ide karea miristica.i.nux
odorifera.i.nux muscata.
Miriofilos Dya.mirofilos siue vt latini millefoliū.i.supci/
liū venerl nascit̄ i palustribꝰ locis tirsuz h3 ex vna radice
mollē ⁊ subruffū ⁊ q̄si māibꝰ lituz ⁊ folia silia feniculo ⁊c̄.
Pli.miriofilō q̄ nr̄i millefoliū vocāt caulei tener silis fe/ lib. z4.
niculo plimis folijs.vñ ⁊ nomē accepit.nascit̄ i palustribꝰ cap.i6.
magnifici vsus.etruria h noie appellat herbā aliā i pratis in fi.
nascētē tenuē a lateribꝰ capillamēti mō foliosā eximij vsus
⁊c̄. h vr̄ qđ cōiter dicius meillefolliū.s3 i vo Dya. miriofi/
los vga moll' vna circa q̄ folia sūt lenia miora ⁊ mlta ma/
ratro silia.vñ ⁊ nomē accepit q̄ asta i se iteruualla fossarum
h3 lenis sic deuia nascitur locis cultis ⁊ aquosis ⁊c̄.
Miris Dy.aut mirra dr̄ folijs ⁊ astis silis conio ē radix ob/
lōga ⁊ moll' ⁊ odorata apta ad edēdū ⁊c̄.
Mirmitia inuenit̄ i libris antiqs ⁊ ē pustula pua q̄ vocatur
Mirmix.g.formica)(formica ⁊ supra i acrocordies.
Mirna stactē si iuenitur ē qđ emira humida axpmittur vt
Dya.ca.de mirra.s3 smirna meliꝰ scribit̄.
Mirabolanoꝝ spēs apđ arabes tm̄.iij.st̄.s.citrioꝝ kebuloꝝ
⁊ idoꝝ.nā belliricos ⁊ emblicos nō ɔputant inter mirabo
lanos.q̄re sp sepata de ipis ca.faciunt.
Mirabolanos Cor.cel.dactilos vocāt mlti ⁊ fenicobalāos lib.iz.
Mirabolanꝰ vocat̄ a Pli.granū bē qđ dcm̄ ē)(vocauerūt cap. z3.
supra i balanꝰ repsico.alibi tñ đ mirabolanis loq̄t̄ ⁊ dic̄ q̄ ⁊ lib.z3.
si colligant̄ añq̄ maturescāt nullū ligneum intus hñt. cap.6.
Mirofilos ⁊ mirifilos idē ē q̄ mellifoliū vt supra.
Miron.g.vnguētū.nā psalteriū.g. vbi i nr̄o ē vnguentū h3
Mirsine.g.mirtus.)(miron ⁊c̄.
Mirticē vinū vocat Pli.qđ folijs mirti ɔficit̄ s3 mirtidanū lib.i4.
qđ ex baccis maturis siluris mirti i musto positis fit. cap.i6.
Mis grece mus. Misch ara.muscus.
Miseos.D.aliđ ē egyptiū aliđ cipriū q̄ ē aptū occularibus
medicis meliꝰ duꝝ.qđ cū fractū fuerit đ intꝰstelle albe ap/
pēt ⁊c̄.ē spēs vitrioli.s.rubeū.nā Ste.misi iqt ē zagū rubeū
Misimisa scripsit Ste. p mixmir.)(p zegi q̄ ē vitriolū
Misi apđ Pli.vocat̄ gñs tubeꝝ pcipuū suauitate ⁊ odore li.i9.c.3.
ac sapore.sed carnosius q̄ reliq̄ genera. in pnº.
Mistericenita apđ Musiōez vocat̄ .g. suffocatio matricis.
Misteriō apđ Al.vocat̄ q̄dā ɔfcō ad tussiz fcā.ca.đ tussiz.q̄
inijciūt̄. Mitreticū.g.pessariū istr3 veluti cristere
liquores i mr̄icē.pau.ca.đ mliebri fluxu.
Mitridatia Pli.mitridati cratēas ascripsit q̄ mitridatiā vo lib.z5.
cāt.huic folia duo a radice acāto silia caul'iter vtraq̄ susti cap.6.
nēs rosen̄ florē alterā leuiꝰ scorditi siue scordiō ipiꝰ manu in pnº.
ascriptā magnitudie cubitali q̄drāgulo rāosā q̄rne silitudi
nē folijs lāugiosis repit̄ i pōto cāpis piguibꝰ hūidisq̄ gustꝰ
awari.ē ⁊ alteriꝰ gñis latioribꝰ folijs mētastro silis plimos
q̄ vtraq̄ ad vsus p se ⁊ inter alia antido.⁊c̄.
Mitridatū ɔfcō magna vicē tiriace tenēs a Mitridate rge
pōti iuētor̄ dcā đ q̄ Ori.dū Mitri.rex pōti i bossoro vrbe a
Pōpeio ac rōanis obsessꝰ eēt iā đ se ipo đspans venenū vxo
ribꝰ pellicibꝰ ac filijs notādū đdit:qđq̄ cū ⁊ ipe nouissimo
sūpsisset bñficio medicaiuz qbꝰ vitalia sua pmūiuerat neq̄
q̄ mori poterat. piñ tādē gallo cuidā militi q iā muro de/
fosso itrauerat vrbē iugulū pbuit sicq̄ vitā fiuit ⁊c̄. h anti li.z9.c.pº
dotū ex.liiij.rebꝰ Pli.eē ɔpositū tradidit idēq̄ đ ipo eodē vsus fi.
Mitri.maximꝰ sua etate rgū quē đbellāti. Pōpeiꝰ oiz añ se ⁊ lib. z5.
genitoꝝ diligētissimꝰ vite fuisse argumētl pterq̄ fama itel cap.z.
ligit̄ vni ei excogitatū cotidie venū bibere prsūptis medi/ pꝰ pnm.
cinis vt ɔsuetudie ipa inoxiū fieret prio iuēta gña anti.ex
Mimbezigi.a.stafisagria.)(qbꝰ vnū ēt nom̄ eiꝰ tenet ⁊c̄.
Minteregū ⁊ mitenegi iueni i regali dispōne p miubezeigi
Mixmix.a.crisōila h3 q̄ exposuit trāslatō. A. veꝝ crisomila
.g.st̄ mala psica illa.s.q̄ cutē hñt lenē sine pilis.mixmix vo
vocāt.g.vricoco vl' bricoco latie trāslatū pcoq̄ ⁊ st̄ hñtia
pilosā cutē sic psica q̄ añpsica a qbusdā vocāt ⁊ h a grecis
hūi ⁊ ab ara.ste.ēt prcoq̄ mismisi añpsica exposuit ⁊c̄.

Mixo.g.plāta c⁹ radix libidinē excitat.Alex.ca.ð gomorea
Mixmar .a. fistula que vulgariter zamara dicit̄ inde mix/
mar arabai.i.fistula pastoris.
Micnas grece mina. Mixader ĩfra in muzadar.
Moabenes dixit Ste.ꝙ est aparine.i.lapa supra in.a.
Mochenagria ſm Pli.vocatur a quibusdā pastinacha.
lib.20. Mochiromilō Cas.fe.manualis mola q̄ terūt̄ medicinalia.
cap.4. Mochiahalhadam arabice medula ossium.
in fine. Mochl ar.bdeliū aliō iudaicū aliō ð mecha qð arabicū dr̄.
Mogiton Pli.herba silis bete folijs minutiorib⁹ tñ hirsu/
tioribusq̄ paululū supuenientib⁹.Castor hāc alr̄ noiat te/
nui folio velut eqnis setis tirso lōgo ⁊ leui ĩ aquosis nascēs.
Mog̃.a.vl' almag̃ ē sinopida architectoꝝ q̄ lieas signāt ⁊c̄.
Molibdi Cas.fe.i anti.diamolibdi.i.ð plūbo.veꝝ i li.ð doc.
Molibdinos grece plūbeū.)(gre.ē molibdos plūbū.
Molibdina Dy.ē q̄si sterc⁹ auri ⁊ argēti.ē āt vtilior q̄ colorē
argēti spume hūerit ⁊ lucida ⁊ ruffa ĩ tritura ĩ coctura ĩ ol'o
coccineū fac̄ colorē fodit̄ ⁊ ĩ sebastia ⁊ ĩ corītho:ſ; melior ē
q̄ signa supradcā hūerit ⁊c̄.Pli.molibdima q̄; alibi galle/
lib.34. nā vocauim⁹ est plūbi ⁊ argenti vena cōis.melior hec q̄to
cap.18. magl a vr̄i coloris q̄toq; min⁹ plūbo sociabil' ⁊ monice gra
in me° uis her̄scit̄ auri argētiq; fornacib⁹ hāc metallicā vocāt lau
datissimā q̄ i cipro fit ꝓbr̄ mĩme terrene minime lapidose
sube participās.H.ad patri.coll'r vbi ꝯflat̄ auꝝ ⁊ argētū.
lib.25. Molibdena ⁊ a Pli.vocat̄ q̄dā planta q̄ latine plūbago dr̄
cap.11. in aruis nascens folio lapati crosa radice irsuta ⁊c̄.
añ me^m. Moli siue mola dr̄ barmel.vt.s̄.i barmel ꝙ ē spēs rute.vt
p;.s̄.⁊ ĩfra ĩ ruta:ſ; ñ ē harmel.nā Dy.p⁹ ca.ð ruta ⁊ armo/
la q̄ ē barmel scribit ca.ð moli.Ste.moli folia h; silia rute
agrestl ⁊ latiora ⁊ s̄r terrā spāsa flores crocios h; color̄ lacti
cino:ſ; ñ t'le q̄le yu.vgā h; tenuē ⁊ lōgitudine cubitoꝝ.iiij.
sup q̄s vgas h; capita vt aliū.radix ē illi mior ⁊ bulbo silis.
Mola ēt vocat̄ a Pli.q̄dā alia plāta c⁹ radix rotūda nigra/
lib.25. q; ml'tū terre capiēs.nā vt dixer̄t aliq cāpāi sibi aliq̄t dieb⁹
cap.4. effossa iter difficl'tates saxeas radicl.30.pedes lōge iuēta ē
in pn° ac nec sic q̄dē solide:ſ; abrute folia scille silia c⁹ florē gre.lu
teū pixere:ſ; Hōer⁹ cādid⁹ scribit nascit̄ i fenice ⁊ i cillene
Molochis.g.⁊ molochia ara.ſ; post.g.)(archadie ⁊ italia.
est spēs malue Dya.ca.de altea.altea siue molochis agria.
Molōcāpo eustriato folijs mollib⁹ puis radice.x.digitoꝝ vo
lib.26. cat̄ a quibusdā estrion Pli.
cap.7. Monodes grece vnius diei Al.ca.de cephalea.
circa Mologlonos ē spēs artemisie ſ; Dya.Jtē The.Pri.li° de
pn^m. simplici medicina mologlonos quā alr̄ artemisiā vocāt ⁊c̄.
Monoimerō.g.vni⁹ diei Al.c.ð colirijs coliriū sic dc; eo ꝙ
Monopagia in passiona.H.cū po/)(dolorē sedat vna die.
tissima pars capitis in acutū dolorē venit molopagina gre
ci dicūt si ocl'us sil' cū media pte capitl doleat emigraneū.
Mōella seu maurella solatꝝ strignū ⁊ i librlð.g.trāslatl vua
lupia:ſ; apð ara.vua vl'pis dr̄. Molēa.s̄.i barbasco.
Morion ē spēs mādragore.vt.s̄.in mādragora.ſ; Pli.semē
lib.25. mādragor̄ qð q̄dā arsē.alij moriō.alij ypomaratrō dn̄t ⁊c̄.
cap.11. Morion grece ſm Dya.vocant galli melissam.
circa Moriō.g.mēbranū seu tunica apatl Cas.fe.ca.ð empimate.
pn^m. Morsus gallie vocat̄ a q̄busdā anagall⁹ q̄ ⁊ ypia vocat̄ q̄dā
morgellinā vocāt.credo ꝙ ab vl'gari gallico.nā morgellie
gallice ē dcū morsus gallie. Mor vl' mur.ara.mirra.
Mospone grece psilotrum supra in mospone.
Motaria apud Dya.linteola que vulneribus apponuntur.
Muakes Ste.expōit vdaba ⁊ codya ⁊ cypeliadis ⁊ si p vda/
ba voluit dr̄e guadaba ē vmiculus dict⁹ porcellio ð q̄ ĩfra.
Mu ara.meu q̄uis ita scribatur apud Aui.etiā meulegi po/
test cum additione note.nam hoc est mu.⁊ hoc meu.
Muchatil Ste.fagitum fungus.sed ara.vocatur fatar.
Mucla oculi est interior pars eius aeri patens ⁊c̄.
Mugath.A.redarguit dicētes ꝙ ē radix granati siluestris
⁊ videt̄ ignorasse q̄d eēt.ego vō reperi i antiq̄s syno.expo/
nētib⁹ vocabula.g.ꝙ mugath est radix granati agrestis.
Ml'ta apud Dya.sinopida carpētarioꝝ alibi miltus ĩfra in
Muli Ste.pro moli scripsit.)(sinopida.
Ml'sa apð.D.expōit̄ ꝙ ē mellicratū ⁊ ē eiusð vtutl sic ydro
mel fit ex duab⁹ ptib⁹ aq̄ ⁊ vna mell' ſ; ip; soliq; exponit̄
aliq coquūt.C.f.c.ð ytitia.ml'sa; iq̄t ex vio ⁊ melle tpatā q̄;
appellāt ynomelitos.ſ; Pli.sic distiguit ml'sū iq̄t fit p admi
xtionē mell' vio.aliq vō ⁊ aquā miscēt:ſ; ex aq̄ sola ⁊ melle
mulsā faciūt.q̄ dū veterascit fit nigrior ⁊ piguescit q̄dā sin/
gl'os sextarios mell' octogēis aq̄ miscēt.Jtē alibi ml'ie duo
sīt gnā subite ac recētl q̄ ex dispumato melle fit iueterataq;
vetustate i vinū trāsit mulsū vō ex musto ⁊ melle.Jtē alibi
azetū mulsū noiat' qð fit ex admixtiōe mell' i acetū dr̄t ab
oximelle eo ꝙ min⁹ h; mell' nec cogi̇t i sūma.colligēdū ē ꝙ
ydromel ē ꝙ latine aq̄ mellis vocat̄.mellicratū vō est mul
sa plus mellis hn̄s q̄si sit vinū mellis dictū.dr̄t ab apomel
le eo ꝙ apomel nō coquit̄.Jtē ynomel.g.mulsū vō latine
dr̄ ⁊ fit ex vino ⁊ melle.dr̄t aūt a melicrate eo ꝙ plus mel/
lis h; q̄; mulsū.hec tñ iterdū nomina vnū ꝓ alio accipit̄.
Mugali apð Dya.ca.de allio.⁊ Aui.eodē ca.ē aial venenosi
morsus pusillū muri sil'e.vt Aui.4.ca.fen.6.de venenis ca.
Mugilis supra in kefalus.)(de morsu illius.
Multipeda ab alijs centipeda ⁊ milipeda vermis terre est
pilosus multis pedibus arcuatim repens tactu; se contra/
hens oniscon gre.vocant.alij tilon.P.
Mumia iuenitur in sepulchris mortuoꝝ antiquoꝝ ⁊ ꝯstat
ex suba ipsoꝝ cadaueꝝ ⁊ mixtura ꝯdimentoꝝ quibus cō/
diebāt̄ siue mirra ⁊ aloe siue q̄buscūq; alijs nobis ignotis.
Mū apð.A.ē cera.veꝝ cera.a.vocat̄ xamacha ⁊ mū vt p; p
Se.ē sordities q̄dā domoꝝ apū:ꝙ.A.vocat mū nigrū:⁊.g.
vocat̄ ꝓpolis vl' cera ꝓpoleos vt.s̄.i melle ē cali⁹ cera ⁊ for
Mura aliq̄ñ ĩ ātiq̄s libris ꝓ mirra repit̄.)(titer attractū.
Muraba.a.ꝯditū aliqð sicut rose ⁊ viole ꝯdite mirabolani
⁊ ceteri fruct⁹ vnde aliq̄ñ sic iuenitur vocatū mel rosaceū.
Muradascon inuenitur in.ij.cañ.Aui.sed in.a.murdasefrā
scribitur quid sit nescio.apud Ali.vero in.ij.pratice murda
seferum inter herbas describitur.
Muran.a.q̄dā putauerūt eē cornū arbustū cui⁹ fruct⁹ come
dit̄ ⁊ videt̄ ꝙ sic exposuerit Ste.cū dixit merā est cranea.
veꝝ ca.ei⁹ apud Aui.nō ꝯcordat cū ca.de cranea apð Dya.
q̄ est corn⁹ dicta:sed poti⁹ ꝯcordat cū vltima pte ca.de iuni
pero apud Dya.q̄ nō est illi⁹ ca.sic dn̄sū est supra ĩ iunipo.
Murex ꝯchiliū marinū cuius sanguine fit tictura purpure.
Muri.a.vel almuri est liquor salsus quo multi ꝓ salamēto
vtunt̄ ⁊ ē duoꝝ modoꝝ.vnū qð fit ex pisciculis salsis cui⁹
ꝯfectionē scripsit Pli.iunior.aliud ex farina ordei ⁊ sale fa
cto pane cui⁹ ꝯfectio simplex iueniat̄ in.28.Azarauij,⁊ est
aptū etiā enematib⁹ clisterioꝝ.muri vocat̄.g.obsonioga꞊
⁊ ē ꝯpositū ex obsonio ⁊ garo,qð ē muria.⁊ ip; ēt iterdū vo
cat̄ gar⁹:vulgo vō vocāt almurogaꝝ ab alos ꝙ ē sal ⁊ garo.
Murice.g.tamarisc⁹ vt apud Dya.Ste.muriki est tarfa qð
Mustar ara.mustū ⁊ grece mustos.)(est arabicū.
Mustellaꝝ.ij.sunt genera vnū qð est mai⁹ ictides.g.vocāt.
Muzadir ĩ libris alkimie sepe iuenit̄ ⁊ apð Ali.musadi ⁊ al/
musati ĩ ca.ðbilitatis visus ē sal armoniac⁹ ꝓpe tñ apð ara
bes mixader vocat̄ a q̄ ml'ti latini lixadrā vocāt corrupte.
Muzū ꝓpe dr̄ c⁹ sapō ē ꝯposit⁹ ex dl'ci ⁊ acetoso ⁊ dr̄.a.muz.

N Littera apud grecos est ligda alr̄ eodē mō eavtunt̄ sic nos.
Nabalea apis liber ð doc.ar.q̄ ⁊ alchali dr̄.
Naban.a.structio auis magna q̄ volare ñ
pōt.g.struchocamelon dr̄ vt in kiranida.
Nabanaba a mta nacha i.ij.Ali.scri^r cōr^m.
Nabach ſ; Aui.ē fruct⁹ arboris dicte sadar q̄ apud Dya.vo
cat̄ agrifoliū veꝝ apud Sera.ē aliud nabach.s.cortex arbo

ris q̃ a Dya. vocat̃ mascarimõ. i tacuino scribit̃ ꝙ nabach
cõparat̃ mespillis ⁊ zaroꝛ ꝙ est magis odoꝛifeꝝ mespilis.
Nabati qñ reperit̃ de aliq̃ medicina itelligẽdũ est oꝛiẽtalis
a nabateia regione oꝛiẽtis que iacet iter iudeaꝫ ⁊ arabiam
Plini. nabatei qui sũt ex arabia ꝯtermini syrie. Oui. meta.
eurus ad auroꝛam nabateaqꝫ regna recessit.
Nabar ara. est. dictu plãta. Nachle ara. arboꝛ palme
Nafta. a. ſꝫ naptha grecũ petroleũ seu aspaltũ. ſꝫ. a. nafth dr̃
Nakre. a. coꝛnicula. Nanachue vocat Ste. ameos
Napiõ Pa. c. d̃ cephalea ⁊ i ãtidoto aurea dcõ ẽ sem̃ sinapis
lib. 20. Napo l' napis. Pli. napoꝝ duo sũt gñа. vnũ ãgulos folijs cau
cap. 4. libꝰ floꝛẽtes ꝙ bimiovocãt. g. alteꝝ rafão ⁊ napo sil'e: ꝙ pu
in pnº. tiada vocãt ⁊c̃. Jtẽ alibi. v. gñа fecert̃ qdã a noĩbꝰ r̃gionuꝫ
lib. 19. noiata. Naraige scripsit. St. ꝑ pieis ⁊c̃. Nar ara. ignis.
cap. 5 Narcha Ste. ẽ piscis quẽ si qs diu mãutenuerit tremit ma
añ mem. Narcha Dy. ml'ti sic cẽtaureã maioꝛẽ vocãt)(nº eiꝰ ob frigꝰ
Narcissus siue bulbꝰ ematicꝰ dya. siue vt lati bulbꝰ võificꝰ
ml'ti liliũ dixerũt folia sil'ia põꝛo hꝫ ſꝫ mioꝛa astas hñs dua
rũ palmaꝝ ianes. i. siñ folijs. flos ẽ illi albꝰ i giro i meº cro
ceꝰ aut purpureꝰ radicẽ hꝫ rotũdã sic̃ bulbꝰ ⁊ semẽ nigrũ ⁊
oblõgũ vt i mẽbꝛanis. nascit̃ locis mõtuosis cꝰ flos suaueꝫ
lib. 21. lõge iactat odoꝛẽ i religs põꝛo hꝫ sil'itudinẽ ⁊ viride ẽ. Pli.
cap. 19. duo eiꝰ sũt gñа. medici vnũ i vsuꝫ recipiũt purpureo floꝛe al
terũ herbaceum. Ste. narcisus. i. narges bñdixit. g̃. ⁊ expo
Nardileum. g. oleum nardinum.)(suit p. a.
Nardi adra ꝑ nardo stachi i. x. pratice Alia. cõfectiõe La
Nardo stachiũ. g. spica nardi. D. ca. d̃ nardo.)(badi regis.
Nardꝰ Dy. herba ẽ spiosa. vñ a grecis nardostachios appel
lat̃. eiꝰ gñа sũt duo. vnũ idicũ ⁊ aliõ siriacũ. ſꝫ ñ qꝛ i siria iue
nit̃. iõ nom̃ accepit: ſꝫ qꝛ mõs vbi nascit̃ ps eiꝰ i idia poꝛri
git̃ altera siriã spectat ſꝫ nardꝰ q̃ iuẽta fuerit i illa pte mõtl
q̃ siriã respic̃ leuis ẽ ⁊ ruffa ⁊ ml'tis capill' alligata hñs odo
rẽ suauẽ vt cipũ ⁊ spicã breuẽ q̃ missa i oꝛe hꝫ acuitatẽ cum
amaritudie si diutiꝰ teneat̃ i ligua. illa ãt q̃ fuerit d̃ pte idie
gãgitis ex fluis noie nũcupat̃. ⁊ ẽ siue vtute generãs spicaꝫ
oblõgã ⁊ ml'tũ spissã ⁊ ex vna radice ml'tos rãos gñans i cir
cuitu ⁊ ñ vtiles i odoꝛe. h̃ nascit̃ i aq̊so loco. i cacuie vo eius
dẽ mõtis q̊ aq̈ ñ infestat̃ vtilioꝛ nascit̃ odoꝛẽ late distẽdẽs
ſꝫ folia eiꝰ sũt sil'ia cipo ⁊ ꝓpe siriace ẽ silis. alia vo appellat̃
safiriga apõ siros spicã hñs oblõga ⁊ subalbidã ⁊ fructiceꝫ
maioꝛẽ cũ odoꝛ ñ valde suaui: quã ml'ti i fusã i aq̃ distrahũt
vt coloꝛe minꝰ albo careat ⁊ fallat emẽtes. ⁊ ifra. optia est
odoꝛatissima coloꝛe sbruffa gustu subamaro tactu ñ q̃uis
lib. 12. ſꝫ magis dẽsa. noiat̃ ãt spica eo ꝙ spice frum̃ti sil'is sit. Pli.
cap. 12. fere sil'ia ſꝫ d̃ illa q̃ nascit̃ apte i die alteꝝ igt ẽ gñs apõ gã
gẽ nascẽs dãnat̃ i totũ oꝛaenitidis noie minꝰ redolẽs. ara.
nardũ dr̃e volẽtes dñt neridẽ q̃uis Aui. neridẽ spicã dicat
rõanã. i. celticã. dya. ẽt celticã spicã nardũ vocat. s. i c. d̃ celti
ca celtica igt ẽ spica ⁊c̃. ⁊ i fi. c. ẽ ⁊ alia nardꝰ. i. celtica mõtuo
sa ⁊c̃. ex h̃ appet ꝙ tã celtica q̃ꝫ ida vtraqꝫ ⁊ spica ⁊ nardus
dr̃. spica vo dr̃. a. sũbel. celticã ẽt qdã saliũcaꝫ vocãt: qõ qdẽ
apõ dya. satis vr̃ vl' aliq̃ eiꝰ spẽs. grecꝰ nardon dicit.
Nardꝰ agrestis ſꝫ Dy. vocat̃ a qbusdã assaꝝ sil'r ⁊ fu: ſꝫ vtrũ
Narẽgenebi ⁊ alicubi narẽgebi i. y. pratice Alia.)(q̃ꝫ falso.
ca. d̃ fluxu vẽtris ⁊ cõstipatiõe i febribꝰ ẽ igt machalũ ergo
Narkissos. g. narciscus vel narcissus.)(est bdelium.
Narchodes estaseos Cas. fe. c. d̃ egritu. ocl'oꝝ li. d̃ doc. g. stu
Narkõ. g. piscl stupefaciẽs q ⁊ toꝛpedo dr̃ Ale.)(pidꝰ segnis
Narkosis g. stupoꝛ. Narcotica dñt stupefaciẽtia seu obdoꝛ
mitãtia q̃ ⁊ carotica dñr ⁊ vtrunqꝫ grecum.
Narcis. Pau. de cibis ad emoꝛoydas surdas.
Narges. a. narcisc' vt supꝛa nargesũ scripsit Ste.
Nasbatron Ste. aiunt eẽ talum ⁊ dr̃ embꝛicon.
Nasar i pratica gre. q̃ ẽ vt li. Almã. ca. d̃ retẽtiõe vrie ẽ asaꝝ
Nascatimõ Dy. affert̃ ab idia ⁊ q̃si coꝛtex sil'is lãule siñ coꝛ
ticibꝰ odoꝛe bono ⁊ viscide calefaciẽs miscet̃ õniqꝫ tiama
tibꝰ ⁊ ãtidotl ⁊ acopis calefcõꝛijs ⁊ h̃ vocat̃ apõ Se. nabac

Nastale ẽ qõ m̃rici ipõit̃ sil'e suppositoꝛio pessariũ vo ꝓpe est
sil'e clisteri q̃uis ꝓnascali pessariũ i li. antiqs sepe inuenit̃
Natrix. Pli. ẽ herba cꝰ radix euulsa virꝰ irci redolet (ide i pe lib. 27.
Natron. a. natrũ. Natarõ ꝑ natrõ. Ste. scripsit. cap. 12.
Nautia. g. nausia. Nausia Dy. coticula olearis q̃ nausea circa.
dr̃ ⁊ est cos qua ferri acies acuit̃ Nabith ara. vinum. pncipiũ.
Necrosis Dy. ca. d̃ obtalmia ẽ. g. moꝛtificatio alicꝰ ptl mẽbꝛi
Neda i regali dispõe Alia. est ꝯfectio q̃dã arõatica ad fũigã
dũ q̃ ꝯsueuit d̃ferri ad nos trociscata i hãc foꝛmã. ẽ foꝛ
ma q̃drãgulata oblõga q̃ dicebat̃ idiõate nr̃o nedo l' nedu
Nectar ẽ vinũ ꝯditũ cũ spẽbꝰ aliqñ ⁊ melle vl' zucaro alñ cũ
herb arõaticis ml'tas hñs diuersitates ꝯfcõnũ.
Nectarides. Pli. ca. d̃ vinis fictitijs iuenit̃ igt ⁊ nectarides lib. 14.
fcũꝫ ex herba q̃ꝫ aliq menelion vocãt. alij medicã alij sim cap. 16.
phitõ alij d̃ amoꝛestiũ alij vo cariã radice põderis. xl. i sex.
Neplili. g. nubis nephele nubes ⁊c̃. (tarios sex musti addita
Nefresis renũ passio. Sefricos. g. nefreticus.
Nefelon. g. qõdam vlcus oculi infra in vlcus ⁊c̃.
Nefri. g. renes. Sefron ren.
Negẽ ⁊ negil ⁊ theil. a. gramen vt apud Sera.
Nemiama Ste. pꝛo nemen scripsit.
Nemẽ. a. vbiqꝫ exposuit trãslatoꝛ Aui. ꝙ est sisibꝛiũ ⁊ i h̃ ẽt
errauit Cõstãti. vitas ãt ẽ ꝙ ipꝫ ẽ kpillũ. vide ca. d̃ nemẽ in
Aui. cũ. c. d̃ kpillo apõ dya. ⁊ videbis ꝙ idẽ dñt qõ ẽt p Se.
appt sisibꝛiũ vo. a. dr̃ sisnabar Ste. ẽt i syno. nemanũ. i. kpil
lum. Jtẽ alibi idem eripellon qõ kpillũ. i. nemaniũ.
Nemomena. g. Alex. de egritudinibꝰ aurium.
Nenuche vl' nenucha ꝑ ameos iuẽit̃. ſꝫ apõ Aui. manachue.
Nenufar dr̃ anilosar. g. vo niphea ifra in ni.)(scribit̃.
Nepita seu nepitella calamẽtũ. g. vo calãitis vt apõ dy. ẽ ãt
q̃dã nepita mõtana q̃ꝫ nepitã ml'ti vocari ꝓpe volũt. alij ne
pitã gatinã dñt: eo ꝙ odoꝛe ⁊ tactu miro mõ cattos ad coi
Neregil. a. nux indica q̃ ⁊ ieunedi vocat̃.)(tũ icitat.
Neremisch ſꝫ i. a. neremusch ẽ vt aui. describit meteste
Nereo l' neriõ. D. aut nerodẽdrõ aut rododafni folia hꝫ sil'ia
ãigdale ſꝫ maioꝛa ⁊ piguioꝛa ⁊ floꝛes rodo sil'es. semẽ ẽt pa
tẽs sic̃ coꝛnu veluti lanã dintꝰ hñs sil'eꝫ iacito radix oblõ
ga ⁊ ãgusta gustu salsa nascit̃ locis aq̊sis ⁊ maritis. Pli. ro lib'. 24.
dodẽdrõ q̃uis herba dicat̃ sabie rododẽdrõ vt nomie ap cap. 11.
pet a. g. vẽit alij neriũ vocãt alij rododafni qꝛ sẽpiternũ frõ pº pnm.
det rose floꝛe sil'itudie caulibꝰ fr̃cicosũ inmẽtl capsqꝫ ⁊ oĩi
bꝰ venenũ. vocat̃ ẽt loꝛãdrũ ⁊ ẽ oleander apud Aui.
Neridẽ apõ Aui. ẽ spica romana. i. spẽs celtice i. y. ⁊. in. v. ca.
de tiriaca sed supꝛa in nardo.)(nesesũ.
Nessẽ ⁊ nesse fragũ scripsit Ste. ꝓnixe qõ ẽ amilũ. Jtẽ alibi
Nese i Albaui ẽ q̃dã rosa siluestrl ⁊ alba ⁊ hꝫ arboꝛẽ spiosam
vt domestica ⁊c̃. Nescẽ supꝛa i faba. g. ⁊ i lothos
Neurõ. g. neruꝰ neura nerui. Nibi dyarodõ Pau. ca. d̃ ma
culis faciei. Nichather. g. Alex. ca. d̃ emigranea.
Nictegrecõ Pli. apthis chenãtis vocat̃ qm̃ anseres a pmo lib. 21.
aspectu eiꝰ expauescũt ab alijs metalopa qm̃ e lõgiquo no cap. 11.
ctibꝰ fulgeat coloꝛe higini folia vt spia neca terra se extollit
Nicteris. g. vesptilio. Nicticoꝛax. g. noctua.
Nictilopa. g. obscuritas visus marie i crepusculo. ſꝫ De. nicti
lopos ẽ passio i ocl'is q̃ p diẽ patiẽtibꝰ visus denegat̃ ⁊ no
turnis irruẽtibꝰ tenebrl redibet̃ aut vo vice vt pl'iqꝫ volũt
die r̃dibet̃ tenebrl denegat̃ emeropa deiñ vocauerũt.
Nil. a. idicũ q̊ pãni tigũt̃ ⁊ ẽ succꝰ plãte sil'is volubili semẽ eꝰ
Nileos vl' nileũ Alex. d̃ cerotis ad stõꝫ.)(iter laxatia põit̃
Nilofar ara. nenufar. Nigma pli. herba tribꝰ folijs lõgl lib. 27.
itubaceis. i. silibꝰ itubo Ninfi. g. mustella q̃ ẽt gallis dr̃. cap. 12.
Ninfea. g. nenufar ⁊ vocat̃ sic a ninfis q̃ vocabãt̃ d̃ fõtiũ ipꝫ circa.
nãqꝫ ñ nisi i aqs nascit̃. falsi herbularij q se oia scire fatẽt̃ pncipiũ.
nescio quã plãtã i vieis nascẽtẽ ꝓ nifea tradebãt. dy. nifeã
siue: vt alij cacabꝰ vẽrl. i. papauer palustre siue vt lati alga
palustrl nascit̃ i aqs stãtibꝰ l' locl ñ cultis ⁊ aq̊sis folia hñs
sil'ia cioꝛio: ſꝫ mioꝛa ⁊ oblõga altiꝰ sup aq̃ꝫ ꝓferens caput

mľta capita ĩfra aqꝫ hñs ex vna radice flos ē illi albꝰ silis
lilio cū puo palloꝛ sem̄ hñs ĩ meᵒ croceū:ſʒ cū efflouerit ro/
tūdū efficit sic mala maciana aut capita micony niger ĩ q̄
sem̄ iuenit latū ꝛ ſpiſſuz ĩ guſtu argilloſū aſta eiꝰ leuis ꝛ ñ
g̊ſſa ē ꝛ nig̃ ē ſilis cicorio radix ē nig̃ ꝛ aſpa ꝛ nodoſa ꝛ ĩ au/
lib.25. tūno ſiccat. Pli.nata tradit a nifa zelotipia erga herculez
cap.7. mortua q̄re heracleon vocāt aly rapalōa.ꝛ ĩfra.boety ma/
lon vocāt vt dy.ꝛ ĩfra.ē ĩngt alia nīfea ĩ teſalie āne peonie
radice alba capite luteo roſe magnitudie.ego vidi ĩ ſtagnis
duplici flore albo.ſ.ꝛ croceo ſeu citrio q̄ʒ luteū vocat Pli.
ꝛ ipſa ē magna odoꝛifera q̄ʒ alba ſte.ninfea ninufar.
Ninifon vel ninfon apō.D.ca.de felitreō eſt filix.
Nitrū Jo.Se.c.ō tinitu auriū ē baurach rubeū dy.nitrū eſt
eligēdū leue ꝛ coloꝛ rubeū ꝑtuſuras hñs ſic ſpōgia album
v̊o acre ē ꝛ guſtu amarū.tale āt ex idia venit.ē āt nitri aliō
lib.31. groſſuz ꝛ lamioſuz aliō tenue aliō rubeū aliō albū. Pli. ni
cap.10. trū exiguū fit apō medos cāeſcētibꝰ ſiccitate cōuallibꝰ qō
vocāt almiragara minꝰ ēt ĩ tracia iuxta philippos ſoꝛdidū
terra ꝙ appellāt agriū.aq̄ v̊o nitroſe plĩmis locis repiunt:
ſʒ ſine viribꝰ dēſādi optimū copioſūqꝫ ĩ ellitī macedōie qō
vocat caleſtricū cādidū purūqꝫ ꝓximū ſali lacꝰ ē nitroſus
exiliēte e meᵒ dľci fōticľo ibi fit nitꝝ circa.cāis oꝛtū nouēis
diebꝰ totidēqꝫ ceſſat ac rurſus ĩnatat ꝛ dein̄ ceſſat q̊ appʒ ſoľ
nāz eē q̄ gignit qm̄ ꝯptū ē nec ſolem ꝓficeṙ qcqꝫ cū ceſſet
nec ibꝛes mix̄ ē illō ſcathebꝛa fōticuli ſꝑ emicāte lacū nec
augere nec effluer.his āt diebꝰ qbꝰ gignit ſi fuere ibꝛes ſal
ſiꝰ nitrū faciūt aglōes ōteriꝰ:qꝛ validiꝰ ꝯmouēt liuz qō na
ſcit ĩ egypto ꝯficit abūdantiꝰ ſʒ ōteriꝰ.nā fuſcū lapidoſū ē
fit pene eodē mō q̊ ſal niſi ꝙ ĩ ſalis mare ĩfūdit.nichilū āt
nitrarys accedēte nillo ſiccāt ōcedēte madēt.ꝛ alibi ĩ ni/
tro optimū ē qō ē tēuiſſimū.ꝛ iō ſpūa melioꝛ q̄ a nob ĩ me/
dicis affronitrū vocat ō affronitro dy.eligēō ē qō ē leuiſſi
mū ꝛ ſplēdidū leue latū frāgibile ruffuz ꝛ ſpinoſum illud
ex filadelfia venit zᵐ vero ex egypto.
Nixa.g.ſebeſtē:vt pʒ ex ꝯcōdia pratice ſilis Al.ꝛ ipiꝰ Almā.
ĩ ōcoctōe quā fac ad catarꝝ ꝛ ad pleſiz. Nixe ara.amilū.
Noak vocāt.g.coſtas ĩferioꝛes mollioꝛeſqꝫ alys Coꝛ.cel.
Noas ara.es.g.kalcos. Nohale ara.furfur.
Nochia apō kiranidā vocat flōmos ō q̊ ſupꝛa ĩ flo:
Noi.a.nucleꝰ dactili. Nois.g.mens intellectus ratio.
Nomas De.ē vlcꝰ ocľi putruoſū ex tūoꝛe ꝛ ſoꝛdibꝰ atqꝫ alie/
nitate ꝯcretū ꝛc̄. P.nomas.g.vocāt mala coꝛꝑis q̄ ſpunt.
Noꝛa ara.calx. Nocticos myelos.g.ſpiaľ medulla.Ca.f.
Notos grece doꝛſum. Nucha ara.eſt ſpinalis medulla.
Nucleꝰ i.y.can̄.A.ō nucleo dactili dixit. Nuſadeꝝ Ste.
pꝛo nuxader ſcripſit. Nutharer ara.caries ligni coꝛroſi.
Nux ader ara.ſal armoniacus ꝛc̄.
Nuxare.a.ſeratura que cadit a ligno qn̄ ſecatur.
Nux hēdē dic.A.ꝙ ē terra granoſa ſic cicer qd ſit neſcio.ex
Albaui appellat iqt.a.ieūgēde ꝛ nux endē ꝛ alibi idē ē ter
ra barbarica ĩ barcho vocat ſtercꝰ colūbe tn̄ ĩ badach dr
nux ēdē:ꝛ ō his q̄ ꝯfert cōrupto appetitui biticꝰ ē nux ēdē.
Nux metil ex Albaui bibatrix ē ſilis nuci vōice ſʒ granū eiꝰ
aſſilat grano citri. Nux miriſtica ē nux muſcata.nā mi
riſticū.g.ē odoꝛifeꝝ vt.ſ̃.ĩ mi. Nux xarch.ſ̃.ĩ cobzbagne
Nux rōana i.y.can̄.A.iuēit ca.ꝛ ipʒ n̄ ē niſi ō baur romi.nā
nihil dic ibi niſi qō dic ĩ ca.ō bauꝝ rōanū.potuit āt h̄ ꝯtin/
gere:eo ꝙ.A.vt aggregatoꝛ ex mľtis libꝛis ĩ aliq̊ li.ca.ō ba
er ꝛ ĩ aliq̊ alio iuenit ca. de eodē ꝛ n̄ aurrtit vtꝝ dr̄et baur
ľ geū qō ē nux:eo ꝙ ābo hec noīa eiſdē lr̄is ſcribūt apō.a.
differūt niſi ĩ pūctis.nā baur ſic ſcribit.h̄ eoō noīe erratū.
fuit:vt puto a trāſlatoꝛe ĩ ca.ō karabe.br̄.n.ĩ latio qō ē gū/
mi nucis rōane ſʒ ĩ.a.ē baur rōi.iō erroꝛ appʒ ĩ ſyno. Ste.
vbi noīa.g.exponūt ꝑ.a.dein̄ ꝑ latia.agiros iqt ē geū rōi.i.
nux rōana iuēit baur ſine pūctis ꝛ putauit geū ꝙ ē nux:e(o)
ꝙ notioꝛ eēt apō.a.geū q̄ʒ haur.n̄.n.ſꝑ pūctāt.a.lr̄as maxi(e)
ĩ ſcriptura nō,mľti ēt tales errores ꝯtigerīt ĩ li.ō.a.trāſla(to)s

ſic appʒ ĩ h̄ ope. Nux tamariſci dic.A.ꝙ ē alkarme zich
ꝛ idē dici ca.ō karmezich.apō nos n̄ ē viſus tamariſco fru
ctꝰ ſilis nuci nec q nux poſſʒ dici ſʒ Pli.mirice ꝛ italia quā lib.13.
tamaricē vocat achaia aut bꝛiō ſilueſtrē iſigne ꝙ ĩ ea ſati cap.21.
ui tm̄ ferat gale ſilem fructū ĩ ſiria ꝛ egypto copioſa.

Greci duplex hñt.vnū qō vocat.o.mi/
cro.qꝛ ſꝑ coꝛripit ꝛ ē iſtiꝰ fōme.o.
aliō qō dr̄.o.mega.qꝛ ſꝑ ꝓducit ꝛ ē iſtiꝰ figure
arabes v̊o.o.nec.u.hñt ſʒ hñt vnā lr̄aʒ quā
oao vocāt q̄ hʒ mediū ſonū inter.o.ꝛ.u.
Oa.g.oua oon ouū:ꝛ ēt augon vel auogon.
Obolus ē pōdꝰ triū kirat ꝛ kirat pōderat.iiy.gra.oꝛ.igr̄ obo
lus pōderat.xy.gra.Jtē obolus pōderat danich.i.ꝛ .5. vi/
de ĩ ca.ō lauro apō Ser.ex v̊bo Ha.vbi dic ꝙ denī ō cōtice
eiꝰ danich.y.ꝛ ſuꝑ ex v̊bo dy.hr̄.ix.kirat.ſilr ꝛ apō.A.eodē
v̊bo ꝛ ĩ ātiq̊ trāſlatiōe.D. hr̄ tres oboli qn̄cūqꝫ iuēit apō
Aui.onolaſat ĩtelligēdū ē obolus ꝛ onos iō ē ĩ pꝛatica Caſ.
Obſoniagaꝝ vľ obſōſogaꝝ (ſy oboli duo faciūt ſcropulū.i.
.g.ē id qō.a.dr̄ muri ľ almuri iō ē garꝰ ꝛ almirogaꝝ:ſʒ me/
liꝰ ſʒ grecū obſōiogaꝝ ſcribit. Obſonia.g.dn̄t ſalſam̄ta
ľ ſapoꝛes ĩ qbꝰ ĩtigūt carnes ľ piſces ľ ē pāis vt meliꝰ ꝯcōe/
dat ſepe iuēit apō Alex.ꝛ Pau.ide ꝯpōit obſoniogaꝝ q̄ſi
obſōiū ex garo ſʒ meliꝰ ꝑ.ꝑ.q̄ʒ ꝑ.b. Pli.obſōia ſūt q̄qꝫ ciba/
ria q̄ cū pāe edūt. Obtarmicū.g.ꝓuocatiuū ſternutam̄ti
Obtuſio viſus apō ātiq̊s auctoꝛes.i.obſcuritas.
Ochimōides dya.folia hʒ ozimo ſiľia ꝛ rāos hirtos cū lāis
ſeīe plēis vt ē malātiū.i.nigella. Octobꝛiſcū.i.i omotribō
Ocra apud dya.ē gleba terre mellinū coloꝛē hñs.i.ſubcitri/
nū q̄ pictoꝛes vtunt.ꝛ ocreā vocāt.
Oculus bouis vel oculus vace.apō Aui.ꝛ Sera. vocat by/
har.g.v̊o butalmon:vt apō Dya.ꝛ ē cotula.ſupꝛa ibi.ꝛ bu.
Oculus ꝯſulis vocat a qbuſdā planta que antipater dr̄ aly
oculū xp̄i vocant vt placet herbularys fingere nomina.
Odaximō.g.Oꝛiba.ca.de vlceribꝰ m̄ricis.moꝛdicatōes iqt
q̄s greci odaximon vocāt.nos āt pꝛuritū vľ moꝛdicatiōes
dicimꝰ ꝛc̄. Odis.g.dens.odoncos.g.dentes ꝛc̄.
Odontotrima.g.dētifriciū.Caſ.fe.ca.de.dentiū vitys.
Odōchitis Pli.iter feni gnā ē caulicuľ dēſis ab eadē radi/ lib.27.
ce geniculatis triangulľ in nigris geniculis folia parua hʒ. cap.12.
longioꝛa tn̄ q̄ʒ poligonium ſemen in malis oꝛdeo ſiľe floꝛē pꝰ p̄nᵐ.
Oegi ara.vľ huegē)(purpureū puſillū naſcit ĩ pꝛatis ꝛc̄.
acoꝛꝰ.qn̄ dictio ara.iuenit ōſinere in gi illō.i.nō dʒ ꝓferri.
nā talia vocabula ōſinūt in lr̄aʒ q̄ vocat gim.nā ipſi hñt
aliā q̄ vocat gaim q̄ hʒ aliū ſonū ꝛ in fi.dictiōis ꝛ vbiqꝫ.
Oenāte Pli.ē herba q̄ naſcit ĩ petrī folio paſtīace ſilis radi lib.21.
Offei ĩ āti.vľi in ꝯfectiōe mitridati (ce magna nūeroſa ꝛc̄. cap.24.
exponūt qō ē gūmi edere.neſcio an ita ſit.ſʒ.g.opociſci dr̄.
Offiaſſis Alex.ca.i.vocat offiaſis q̄ velut ſꝑētinis ſquamis
ſuperficiē cutis capitis fedat.ꝛ dr̄ ab offis qō ē ſerpēs.
Offidion ſm̄ Pli.eſt piſciculus congruo ſimilis.
Offia.g.anguilla. Offis vero ſerpens anguis. lib.32.
Offiena.g.Alex.ca.de ydrope aſcblite ꝛ timpanite exponit cap.5.
ꝙ ſunt tumoꝛes molles. Offionicos.g.lacerta. v̊ſus fi.
Offites .g.ſpēs marmoꝛis ſꝑētini coloꝛis.
Offocatio ſterica Dya.ca.ō aſpalto ē ſuffocatio m̄ricis.naz
ſterea matrix. Ofries.g.ſupcilia. Oftalmia dn̄t.g.apa
cōiunctiue oculi. Ofta mos.g.oculus.oftalmi oculi.
Ofthis.g.viſus.in huiꝰ vocabulis latinitas.f.lr̄az mutauit ĩ
p.ꝛ dn̄t obtalmia:ꝛ ab hoc afthis optutꝰ qō eſt viſio.
Oiris Pau.ca.de emoptoica.multo v̊o ingt fluxu exn̄te oū
rin ꝛ mānam cum aceto ſuperponimus.
Ois.g.ouis pecꝰ q̄ ꝛ ꝓuarō dr̄. Oiziezatū ſcripſit.S.ꝓāiſo.
Okimō.g.ozimum. Ol Ste.qō eſt ambꝛa ſcripſit.
Olea.g.pondus trium ſcropuloꝝ ſm̄ Jſido.ergo ē dꝛagma.
ſed aliter videtur.nam vbi apud Dya.delaſar olea ſcribi/
tur apud Aui.eſt anulus vel anuloſat de qua infra.
Olea ē arboꝛ olina fructꝰ oliuū ꝓpe ō oliuis.oleū genꝰ ad oīa

Oleander apđ.D.dr̃ neceo ⁊ rododẽdron ⁊ rododaphnis: dicitur vt supra in ne.
Oleaster olea siluestris ĩfructifera ara.zambugi.g.vo agrielea vt supra. Oleni.g.lacertus.
Oleũ ꝓprie sũpto vocabulo oẽ oleũ cuiuscũqʒ sit rei.oliuuʒ ꝓprie oliuaꝝ.sic ⁊ arabes debẽn vocant oẽ oleuʒ.zaic vo oliuaꝝ tm̃.nos aũt cõi vsu oleũ ꝓ oliuo ⁊ alioꝝ accipim⁹.
Oleum spanũ.Jsido.est ingt ꝙ ex albis oliuis fit ꝙ a grecis onfacon appellat̃ qđ aũt ex fuluis:⁊ nõ maturis fuerit expressuʒ viride appellat̃ qđ vo ex nimiũ maturis cõe dr̃.
Oleum onfacinũ est qđ ex oliuis ĩmaturis fit qđ ⁊ oleũ expensaꝝ ⁊ gremiale dicit̃:eo ꝙ ĩ gremio collectis oliuis añ maturitatẽ nimio ac ꝓcelloso vento arbore deiectis añꝙ̃ maturarũ oleũ fiat sicqʒ expensis ad maturũ ꝯficiẽdũ subueniat hoc ⁊ omotridũ dr̃.ex tali oleo rosaceũ violaceũ nenufarinũ mandragoratũ ⁊ oẽ aliđ qđcũqʒ fridã vtutẽ volum⁹ possidere ꝯfici dʒ vt pʒ in anti.vl̃i:q̃ carẽtes cuʒ oleo amigdalaꝝ dulciũ facere possumus ẜm ꝯsiliũ Abumerã.
Olea q̃dã sunt simplicia q̃ ab ipsis seibus sicut ẽ semen lini vel nucleis fructuũ sic ex amigdalis vel ex lignis cũ igne vt ligno iuniperi extrahunt̃.Quedaʒ sunt ꝯposita q̃ artificialiter per iꝓositionem medicinaꝝ in oleo aliquo fiunt.
Oleum de amigdalis ⁊ dulcibus ⁊ amaris exprimitur.
Oleũ abrotaninũ in antidotario oribasij.
Oleum amaracinum ibidem.
Oleũ absinthiacũ ꝙ ex absinthio fit ĩ tractatu đ ol'is amarl.
Oleũ auelanaꝝ ibiđ. Oleũ fisticinũ đ pistaceis expmit̃ ⁊c̃.
Oleũ glaucinũ ĩ anti.vl̃i ꝙ glauciũ.i.memithe recepit.vnũ aliud oleũ glaucinũ iubet Alex.admistrari in colica de frãcã c⁹ ꝯfectionẽ repi in quodã antido.antiquo in quo glaucium nõ ingredit̃.Ste.in syno.oleuʒ glaucinũ oleũ succi vuaꝝ.Jn antido.oriba.ĩuẽit̃ ei⁹ đscriptio quã attribuit.H.
Oleum antepersicorum ibidem.
Oleũ arteticis qđ de citromelle fit apud Dya.
Oleũ anetinũ cuʒ sũmitatibus aneti fit a multis auctorib⁹.
Oleũ balaninũ apđ.D.ẽ ol'ʒ đ bẽ qđ ml'ti moderni musceli)(num vocãt.
Oleũ balsami qđ ex ligno balsami manat. Quis oleũ vocet̃ a multis ẜm veritatẽ oleũ nõ ẽ:ſʒ ẽ đ gñe gũmaꝝ:⁊ sic vocat grec⁹ opobalsamũ.s.succ⁹ balsami ipm .n.in qua dissoluit̃.ipiqʒ admiscet̃ facile: qđ olei non est.
Oleũ bñdictũ a Rasi sic vocat̃ i tractatu đ oleis:⁊ ab alijs phoꝝ.fit cũ laterib⁹ q̃re ⁊ laterinũ ab alijs dictum.
Oleũ basiliconis gariofilati ab eodem Rasi ibidem.
Oleum balaustie ibidem.
Oleũ botrachiñ.i.ranaꝝ in anti.vl̃i ⁊ i anti.Aben Mesue.
Oleũ camomillinũ satis notũ ẽ cũ florib⁹ camomille fit.
Oleũ catholicũ apđ.Dya.ex catholica herba.i.alipiados q̃ʒ laureolam multi exponunt.
Oleum canabi a Rasi describit̃ in tractatu de oleis.
Oleum citoniorum ab eodem ibidem.
Oleũ costinũ ibidẽ. Oleum cucurbitinum ibidem.
Oleũ de cartamo.i.đ croco ortulano Aben mesue i antido.
Oleũ đ cerasis ibiđ idẽ. Oleũ đ citrãgulis ibidẽ idẽ.
Oleũ citrinũ aliđ de folijs citri aliđ đ citro ipo ẜʒ Rasiʒ in tractatu đ oleis. Oleũ crocinũ a croco i ãtidotario vl̃i.
Oleũ cipñũ.i.đ alkãna.nã.g.ciprũ vocãt.arabes alkãnã dñt vt supra i al.⁊ cy.Oleũ dyacisinũ.i.đ edera i ãtido.Ori.
Oleum ederaceum in antido.vl̃i.
Oleum enule in antido.aben Mesue.
Oleum euforbij Rasis in tractatu de oleis.
Oleũ fenugreci.Rasis i tractatu đ oleis ꝙ tilinũ.g.vocant.
Oleum formicarum idem ibidem.
Oleũ frumẽti duob⁹ modis fit.s.cũ lamia ferri cãdẽte vt iđ ibidẽ.⁊ p distillationẽ descẽsoriã:vt idẽ in Almãsore.
Oleum fraxini aben Mesue in antidotario.
Oleum fellinum in antidotario oribasij.

Oleum granoꝝ citri aben Mesue in antidotario.
Oleum granoꝝ viridiũ.i.de fructu terebinti ibidem.
Oleũ gagatis ibidem. Oleum iuniperi ibidem.
Oleũ yrinũ.i.đ yreos. Oleũ inãtiũ.i.đ flore vitis agrestis.
Oleum de keiri Rasis in tractatu de oleis.
Oleũ đ kerua.i.đ pẽtadactilo. Oleũ lini seis notũ est.
Oleũ laurinũ aliđ fit ex baccis:⁊ ẞ diuersimode aliđ ex folijs laurij ⁊c̃. Oleũ lilij celestis a Rasi i tractatu đ oleis ⁊ est yreos. Oleum liliaceũ in antidotario oribasij.
Oleũ lẽtiscinũ ibiđ. Oleũ lactuce i anti.abẽ Mesue ⁊c̃.
Oleum mandragoratum in antidotario.oribasij.
Oleum macianorum Rasis in tractatu de oleis.
Oleũ masticinũ idem ibidẽ. Oleũ maiorane ibideʒ.
Oleum mirabolanorum ibidem.
Oleũ mirtinũ aliđ fit ex baccis.aliđ ex folijs Dya.⁊ Ra.⁊ alij plures. Oleũ milinũ vocat.i.đ citonijs i anti.oriba.
⁊ Pli.melinũ vocat. Oleũ melãtinũ ibiđ ⁊ ẽ đ nigella ⁊c̃. lib.23. cap.7. p⁹ pn^m
Oleũ muscelinũ a musco dictũ ꝙ.R.in antido.vl̃i.Jtẽ muscelinũ vocat̃ ꝙ fit ex hũiditate ĩuẽta ĩ tuberositatib⁹ vl̃i.
Jtẽ muscellinũ vocãt ml'ti moderni oleũ de ben qđ balaninũ dr̃.g. Oleum muscinũ fit ex muscis.
Oleum de mahaleb in antido.aben Mesue.
Oleum de mezerion ibidem.
Oleũ nardinũ a spica nardi vocatũ ẽ ꝯfectiõis magne ĩ ãti.vl̃i ⁊ alijs locis.vnũ Rasis ĩ Almã.simplicioris ꝯfectõis facit. Oleum nucum fit per expressionẽ vt amigda.
Oleum nucis indice aben Mesue in antidotario.
Oleũ nigelle Rasis in tractatu de oleis.
Oleũ nenufarinũ ex florib⁹ nenufarl.⁊ oleo õfacio fieri dʒ.
Oleũ ozimi i anti.ori. Oleũ oleãdri.Ras ĩ trac.de oleis.
Oleũ ouoꝝ ꝙ ex vitell' fit idẽ.Jtẽ i antido.aben Mesue.
Oleũ papauerl ex seĩe exbit̃. Oleũ psicoꝝ ex nucleis eoꝝ.
Oleũ piretri Rasis ĩ tractatu de oleis.
Oleũ piganinũ.i.rutaceũ. Oleũ pãpinei ĩ ãtido.oribasij.
Oleũ psilotrũ ibidem. Oleum populinum ibidem.
Oleum puleginum in antido.aben Mesue.
Oleũ piperum ibidẽ. Oleũ pinearũ de nucleis.
Oleũ picinũ ꝙ ⁊ picuinũ dr̃.manat a pice cũ igne liquat̃.
Oleum rafaninum in antidotario.oribasij.
Oleũ rosaceũ Jo.Sera.in.ij.de ꝯfectione ceroti ifridatiui.de oliuis ingt crudis q̃ nõ maturant̃ ⁊c̃.⁊ oẽs ibi ꝯcordãt.sed loco ei⁹ amigdalarum dulciũ post poni.
Oleũ sambacinum ex florib⁹ zãbach ꝙ ieusenũ dicitur.
Oleũ sauininũ i anti.vl̃i. Oleũ saliũce.Ra.i trac.đ oleis.
Oleũ sinapis ibidem in antidotario vl̃i
Oleũ sicioniũ de radice cucumeris agrestis.
Oleũ sabinũ Ga.ad glau.ca.đ schlirosib⁹ ẽ oiuʒ ingt tenuissime vtutis ac penetrabil'. Oleũ stellionũ i anti.Ori.
Oleũ sininũ.i.đ lẽtisco. Oleũ sciliticũ a scilia quã.R.i antidotario vniuersali. Oleum sisaminũ a seĩe sisami.
Oleũ serpentinum in antidotario aben Mesue.
Oleum scorpionũ ibidem. Oleum stinci ibidem.
Oleũ tilinũ de fenugreco i ãtidotario Oribasij.Jtẽ Alex.
Oleum violaceũ ex onfacino oleo fieri dʒ.
Oleum vrtice Rasis in tractatu de oleis.
Oleũ vulpinũ Aben Mesue in antidotario.
Oleũ zurũgen Rasis in tractatu de oleis nemo posset diuersitates oleorũ enumerare cũ glibet fere de qualibet medicina oleum facere possit.
Olinticum Pau.ca.de dolore pudendorum.
Oliothos grece caprificus ficus agrestis liber de doc.gre.
Ollira grece ardor farina Pli.ollirã aricam dixim⁹ vocari. lib.22. cap.25.
hac decocta fit medicamen qđ egiptij aterã vocãt ⁊c̃. Jtẽ circa
alibi Omerus hanc siliginem vocari dixit. pn^m.
Oliue colũbares apđ Dya.sunt q̃ sale ⁊ aq̃ ꝯdiunt̃ sic.pʒ ex eius ꝯcordia cum Aui.

lib.19. Olixatrũ apiũ macedonicũ qđ a Dya. oreoselinũ dr̃. Pli. oli
cap.8. xatrũ ꝙ yposelinũ vocãt ⁊c̃. Sz ↄriũ vr̃ a. H. vide ĩfra ĩ fi
nis fi. Olosidera spatula Cas. fe. i. ferea. nã sydirõ. g. ferrũ. (miniõ.
Olostion Dya. herba est minuta tribus aut q̃tuor digitis al
ta folia ⁊ hasta coronopodi sĩlĩa hñs aut agrestis. radix est
illi valde tenuis sic̃ lily albi. odore vinoso lõga digitis. iiy.
nascitur locis altis ⁊c̃.
Omanlisin. g. vocat pa. farinã ordei. lib. de cirurgia.
Omasum vẽter cẽtipellis vẽtriculus stõac⁹ aĩaliũ rũinãtiũ.
Omentum pelliculus inuoluens ĩ mediate in testina.
Omfakion. g. onfacinũ non per. n. vt multi.
Omfalos grece vmbilicus.
Omfaciũ apđ Dy. ẽ succ⁹ vuaꝝ albaꝝ ĩmaturaꝝ vl' ĩpemet
vue siccate. ⁊ ẽt dicit sic vocari succuz moroꝝ siluestrium
Omfacũ mel ₣m Dya. fit ex mixtura duaꝝ)(siccatum.
ptiũ mellis ⁊ vna succi vue acerbe Ste. dr̃ aq̃ beseren.
Omfacileon oleum omfacinum.
lib.12. Omphaciũ Pli. fit ingt duob⁹ generib⁹ ⁊ totidẽ modis ex
cap. 28. olea. s. ⁊ vite olea adhuc alba expressa ꝯteri⁹ ex druppa: ita
vocat̃ prius q̃3 cibo matura sit iamtũ colorẽ mutãt ⁊ dr̃ia
ꝙ hoc viride est id candidũ ex vite cũ vua añ canis ortuz
in prima lanugine demetit̃ vna eiusq3 melligo reliquum
corp⁹ sole coquit̃. nocturni rores cauent̃. i fictili ↄdit̃ mel
ligo colligit̃ subide ciprio reseruat̃ optiaq3 rufa acriorq3
⁊ aridiõ ⁊c̃. fit ⁊ alio mõ. vua ĩmatura terit̃ siccataq3 sole ĩ
pastillos redigit̃. Omphasatos. g. lãbruscavua agrestis.
Omilixi Pau. ca. đ tremore. Itẽ de mictu sanguis a vesica.
Omis ⁊ omidhia. g. piscis idẽ ₣3 Kirãidẽ (Itẽ de asmate.
qđ menida de quo supra q̃3 ẽt dẽbras ⁊ kibros vocat.
Omi. g. sĩlis sed per dipthõgũ omoi scribit̃. liber de doctria
greca omiõ sĩle. Inde omiomerõ sĩliũ ptiũ omogenis sĩlis
gñis. omogeneũ dñt latini omotẽus sinochus sĩlis tẽoris.
Omnimorbia vocat̃ a qbusdã poliũ: eo ꝙ multis morbis
ↄgruat. liber antiquus de simplici medicina.
Omon Pau. ca. de asmate omon q̃ sub indrys ĩueniunt̃ fri
ge in vase fictili ⁊c̃.
Omoplatis. g. armus spatula omoplata' vo plurale.
Omos grece humerus.
Omotribũ oleũ Alex. ca. de cephalea. omotribũ oleũ inquit
octobriscuz ⁊c̃. Idẽ ĩ ca. de fomẽtis ad splenis inflationẽ.
Itẽ in ca. de linimentis ad podagrã calidã. oleo igt omotri
bio ꝙ p̃mo tpe fit ⁊ recipit folia oliue vt sit amaꝝ ⁊c̃. Ha.
vo. xi. de igenio. oleũ onfacinũ. ab alys vo omotriuos. i. ex
acerbis oliuis constructum ⁊c̃.
Onager grece asinus siluestris. sed grecus onagros dicit.
Onagron Dya. aut onatisana aut onotosum dicũt frutex ẽ
arborosa ⁊ maior folia amigdale sĩlĩa h3 ⁊ molliora sic̃ li
liuz limpida. vñ radix ẽ illi mior ⁊ alba q̃ sicca odorẽ vini
h3. nascit̃ locis montuosis.
Onicũ Dya. folia h3 oblõga diuisa ⁊ aspera ⁊ spissa ⁊ hastas
h3 cubitoꝝ duoꝝ que sunt spinose in quib⁹ capita sunt ro
tunda. flore croceo sem̃ albũ ⁊ ruffuz ⁊ lõguz ⁊ angulosuz.
Onichiõ Demo. ẽ igt ĩ iferiorib⁹ pupille ptib⁹ purulenta sa
nies pmptissime apparens longitudine porrectior vt vn
guis videat̃ scema hinc deniq3 nomen accepit ⁊c̃.
Onidos lignum. Pau. ca. de dissinteria.
Onirogonos. g. flux⁹ semis in somnis. vt Alex. pprio ca.
Oniscũte. g. Cas. fe. ca. de dolore auriũ tasellos ingt q̊s greci
oniscũte vocãt vermiculi sunt q nascunt̃ in hũectis locis.
hũidũ tñ fugiẽtes q tacti in sperulas plicãdo ↄuertunt̃ ⁊c̃.
nos vero porcelliones vocamus.
Onitis ẽ scđa spẽs origani eaꝝ q̃s Dya. describit.
Onixi Ori. ca. đ suffocatiõe mr̃icis ẽ ingt vngula de coclea ⁊
ẽ blacta bizantia Alia ĩ mitridato ĩ trociscis eius onix aro
matice scribit. Onix. g. vnguis.

Onobrosi Dy. folia h3 lẽticule sĩlĩa ⁊ miora asta duob⁹ pal
mis lõga florẽ feniceũ h3. c⁹ radix mior ẽ. nascit̃ locis hũi
Onobreche Pli. folia lẽtis h3 lõgiora paulo (dis ⁊ cultis. lib. 24.
⁊ florẽ rubẽtẽ. radicẽ exiguã ⁊ gracilẽ. nascit̃ circa fõtes ⁊c̃ cap. 16.
Onolosat ara. nomen ponderis idem ꝙ obolus. in fine.
Onoma Dya. aut nõidana aut floniti aut nomẽ dixerũt fo
lia h3 sĩlĩa anchuse. s3 oblonga ⁊ molliora vni⁹ palmi hñs
altitudinẽ spãsa sup terrã sic̃ ancusa. s3 nec astã h3 nec sem̃
nec florẽ. radix ẽ illi tenera ⁊ min⁹ fortis ⁊ rufa. nascit̃ lo
Onomia Dya. q̃3 multi onomida appellaue (cis aspis ⁊c̃.
rũt vgas h3 duaꝝ palmaꝝ ĩ qb⁹ capita sunt minora. folia
sunt illi miuta sic̃ lẽticule: aut rute aut anchuse subaspera
⁊ pinguia ⁊ spissa. hãc multi ĩ sale ponũt ⁊ cõedũt ⁊c̃. Pli. lib. 27.
onomia longa folia h3 fere ad tres digitos ĩ terra iacẽtia cap. 12.
tria ad sĩlitudinẽ ãchuse icisa sine caule sine seie sine flore. p⁹ p̃n^m
Onosacti Dya. ca. de acti sic vocat̃ ebulus grece: ⁊ est dictu
asini sambucus. Onos grece asinus.
Onotrisis apđ kiranidã exponit̃ asini cauda. ⁊ asini malua
Operitẽ ₣3 Pli. vocãt greci medicamẽ nobile (⁊ ẽ althea. lib. 24.
ad dissinteriã ⁊ stõaticos ꝙ fit ex musto albo ⁊ fructib⁹ sti cap. 14.
Opirus panis Gal. ad glauconẽ ca. de apatibus q (pticis. in fi.
nõ sit nimiũ cãdidus. neq3 multũ furfuris hñs. Cor. cel. pa
nis igt farine de qua nihil dẽptũ ẽ q̃3 greci artopirõ vocãt.
₣3 Pli. vr̃ apir⁹ azim⁹. nã ãtopir⁹ vocat̃ fermẽtat⁹ ab ipo. lib. 22.
Opistoteros grece posterior. Opisthonicos opistõic⁹. cap. 25.
Opistonos extensio dorsi retro ⁊c̃. in me:
Opiũ ab opos qđ est lachrymus nomẽ extrahit. opiũ vo qđ
ẽ meli⁹ fit scissis leuiter capitellis papauerũ nigroꝝ adhuc
virẽtiũ terre: ita ne scissura ĩteriora penetret: ⁊ lac ꝙ egre
dit̃ collectũ ĩ vasculis ꝯsiccat̃ tale tebaicũ vocat̃. s3 qñ ca
pita ipsa cũ suis folys ↄtũdunt̃ exprimiturq3 succus atq3
siccatur fit aliud opium ꝙ miconis dicitur ꝙ p3 per Dyas.
ca. de opio. ⁊ ca. de miconio. qđ est papauer.
Opiũ grinatiũ aliqñ ĩuenit̃ ĩ libris ãtiqs sed melius opos.
Opix. g. capillus veneris li. de doctrina greca.
Opos grinatiũ ẽ assa q̃ ⁊ lasar. g. dr̃ vt apđ Alex. ca. de curis
dentium circa principium Demost. opy cirinacy. hoc est
lasaris ⁊ aliquando opõcirem inuenitur.
Opofilon Dya. vere sĩlẽz efficaciã h3 cũ silfio ⁊c̃.
Opoponax succ⁹ ẽ vel lachrymus panacis herbe.
Opobalsamum lachrymus.
Opos. g. i. succ⁹ seu lachrymus alic⁹ plante balsami arboris
ꝙ oleũ iterdũ vocat̃ ñ recte. nã velut gũmi ĩ aq̃ dissoluit̃
⁊ cũ ea miscetur ꝙ patet per id eius qđ in labys vulneruz
xilobalsami vnde collectum fuit adheret.
Opofici Dya. est succ⁹ agrestis fic⁹ ĩtellige lac.)
Opocisi ĩ anti. vl'i ĩ ↄfectiõe olei sicciony ẽ gũmi edere. naz
ciseos: vt apđ. D. ẽ edera. Itẽ Al. ca. đ vnguẽtl ad podagrã.
Opode medicie. i. q̃ đ succis fiũt vt opiũ Cas. fe. de cautella
Oposelinõ Pli. addiderũt qdã oposelinõ)(collirioꝝ.
spẽb⁹ apy differẽs breuitate caule satiuo ⁊ radice ⁊ colore
ruffo ⁊c̃. Opsis grece facies aspect⁹ vultus.
Opsis psomi crusta panis superficies. Opson. g. pulmẽtũ.
Oposonia cibi salsamẽta. Oposoniogaꝝ đ q̊ supra in ob.
Optalmia Demoste. ca. đ curãdis passiõib⁹ oculoꝝ. duplici
igt sigñatiõe accipit̃ cõi. s. ⁊ ppa. cõis vt passio oculoꝝ quã
nos lippitudinẽ dicere possum⁹. ppa vt hũectatio frequẽs
sine lachryime fluor cũ granoꝝ creatiõe ⁊ iflatiõe palpe
braꝝ atq3 rubore p̃me tũice ⁊c̃. Optos. g. assat⁹ assus.
Orale q̊ cribrant̃ subtil'r pulueres ẽ pãn⁹ đ serico subtilis:
vt Rasis ĩ Almã. ca. đ febre q̃ttidiana. ⁊ vocat̃ sic ab ore:
q2 eo consueuerunt nobiles mulieres ora velare.
Orasis. g. visus. orata visibilia ⁊c̃.
Orchades oliue dicuntur: eo ꝙ testiculis assimilant̃, nam
greci testiculos orchis vocant Isidorus.

Orchis Dya. quã aly ciosorchin. i. canis testicl'us. aly affro/disiam. i. veneriã vel priapismũ dicũt. tirsuz hȝ bipalmum ⁊ folia sil'ia oliue spansa sup terrã: sed molliora ⁊ angustiora in hasta florẽ oñdit purpureũ. radix ẽ illi bulbo sil'is et lõga duplex ⁊ angusta sic̃ oliue. vna supior altera iferior. vna fortis altera mollis ⁊ rugosa. radix eius comedit̃ assa sic̃ bulb⁹. altera orachis quã multi serapiadã vocãt sic̃ andrax ꝑ magnitudie radicũ eius. folia hȝ sil'ia prasio ⁊ oblonga latiora ⁊ sordida. virga ei⁹ lõga ẽ duob⁹ palmis flores purpureuz ꝓferens radicẽ in sil'itudinẽ castorei hñs. i. q̃si testiculos ⁊c̃. ambe sũt spẽs satirionis de quib⁹ etiã infra in sa. Orchis grece testiculus.

Ordeoluz ẽ pustula in palpebris ꝓprie nascẽs ab ordeo ob similitudinẽ nominata que grece etiam crite dicitur quod est ordeum: vt Corne. cel. eam vocat ⁊c̃.

Oreginos grece faba fressa. i. fracta.

Oregmon dicimus nos sonitũ spũalium qui fit anhelando maxime in piplõnia ⁊ asmate ⁊ morientibus.

Oreptica. g. sũt q̃ fastidiũ ciboꝝ auferũt. Gal. ad Pater.

lib.19. cap.8. in pn°. Oreoselinũ qð ẽ dictu. g. mõtanũ apiũ Pli. cicute folys. radice tenui seie aneti miutiore tñ ⁊c̃. Dyas. orioselinũ v̓gas hȝ oblongas ⁊ radices teneras ex vna plures in qb⁹ virgis capita sunt conio sil'ia ⁊ minora ⁊ obrotũda i qbus semen ẽ oblongum ⁊ viscidũ ⁊ odorẽ similẽ cimino hñs ⁊c̃. Step. oroselinus est que rostanum montanum.

Orfus vel orfos vt greci piscis apð Kiranidã Ori. ẽ acerua.

Organon. g. organũ instr̃m. ide mẽbra organica. i. istr̃alia ⁊c̃.

Origanũ Dya. oĩb⁹ ẽ notum. ei⁹ spẽs sũt tres. p̃ma appellata eracleotica hñs folia i sil'itudinẽ ysopi velut scissa vmbraculo cũ seie i sũmitate virgaꝝ nõ frequẽti vel denso. altera onitis appellata sil'is ysopo. sed subalbidior in folys ⁊ seie sugi ac dẽso i coronaꝝ vice pẽdentiũ. tertia a grecis appellata ẽ panace vel asclepias aut cõile: vt Nicãder posuit. hec virgis ẽ bipalmis tenuib⁹ cũ vmbraculo sil'i aneto ⁊ florib⁹ albis radice tenui. p̃ma virgã hȝ decliuẽ sup quã virgã semẽ hȝ nõ spissuz gustu subamaꝝ ⁊c̃. ⁊ ita origano greci tria nomina posuerũt ex qb⁹ vnũ tragoriganũ vocauerũt qð maioris efficacie atqȝ v̓tutis sentit̃ in rõne medicie ⁊c̃. Plini.
lib.20. cap.17. in pn°. origanũ qð i sapore cunilã emulat̃. plura hȝ gñа in medicina othinon vel phrasion appellant origanõ nõ disil'e ysopo. tragoriganũ sil'i⁹ ẽ serpillo siluestri. ſȝ eracliõ tria hȝ genera nigri⁹ latioribus folys glutinosuz. alterũ exilioribus mollibusqȝ sansuco ñ dissimile qð aliq prassiõ vocare malunt tertiũ ẽ in hoc mediũ min⁹. q̃ȝ cetera efficax ⁊c̃. Scito ꝙ sermo de origano ⁊ pulegio apð Aui. ẽ ꝯfusus cũ s̃mõe de calamẽto in ca. ð calamẽto. capl'ȝ v̓o qð icipit. origanuz ẽ ca. de saturegia. Nã in arabico sabater scribit̃ qð ẽ saturegia: ⁊ ipse ibidẽ dic̃ ꝙ ẽ po⁹ hasce qð ẽ thim⁹ sic̃ ẽt dic̃. D. ð timbra q̃ ẽ saturegia. cetera q̃qȝ ca. ꝯcordãt cũ ca. ð tibra.

Oriza. g. rizi granũ rizi. vide q̃ƚũ ea vtit̃ Alex. i his in qbus aly vtunt̃ rizi. ꝓterea in li. sil'i Almãsori i clisteri ad dissinteriã vbi Almã. hȝ rizi ipe hȝ orizã. Et scias ꝙ grec⁹ ꝑ iota ⁊ ꝑ. y. psilo idifferẽter scribit. Pli. orize folia carnosa porro
lib.18. cap.7. vltra. mediuz. sil'ia altitudo cubitalis flos purpure⁹. radix gemie rotũditatis ⁊c̃. Oriõ. g. finis termin⁹ meta. Jnde orizõ finitor.

Orminõ siue vt latini emola vl' auricularis siue reiectialis hȝ tirsum cubitalẽ q̃drũ folia vt marrubiũ extantia sic̃ sũt lamie auriũ pẽdẽtes cũ seie lõgo ac nigro. Jtẽ alia agrestis
lib.22. cap.25. v̓sus fi. appellata cũ seie rotũdo ac flauo acriori ⁊c̃. Pli. orminuz seie sil' cimino ceteꝝ dotrantuli altitudie. duoꝝ ẽ gñe alteri⁹ semẽ nigri⁹ ⁊ oblõgũ. alteri⁹ cãdidius ⁊ rotũdius. ⁊ hec plãta ab Aui. vocatur tuderi.

Orminõ in v̓o Dyas. herba ẽ sil'is prassio ⁊ folys ⁊ virgis c⁹ virga q̃dra ẽ lõga dimidio cubito ramulos sic̃ siriace q̃ folia sup radice iactant̃ in qbus semẽ diuersuz ẽ. q̃ ⁊ agrestis rotũdũ semẽ hȝ ⁊ ruffuz. altera v̓o oblõgũ ⁊ nigrũ ⁊c̃.

Orminis in anti. vl'i i ꝯfectiõe mitridati exponũt semẽ rape ⁊ aly dñt enulã. neutrũ credo.

Orneon grece, auis ales. ornea aues. Ornis, gallina.

Ornitogalle Pli. ẽ herba caule tenero ac cãdido semipedali radice bulbosa molli trib⁹ aut q̃tuor agnatis cogit̃ in pulte ⁊c̃. Dy. ornitos galla herba ẽ in medio hñs v̓gellã albaz ⁊ mollẽ lõgã duob⁹ palmis q̃ a sũmo separat̃ ꝑtib⁹ tribus cuius flores albi sunt ⁊ folys diuisis sic̃ cancri ⁊c̃. lib.21. cap.17. in pn°.

Ornus arbor sterilis s̃m Papiam.

Oribate Dy. quã m'lti cinomorion dñt aut leonta cipri aut tisinũ dñt. stat⁹ ẽ illi palmoꝝ duoꝝ color̃ rubeo folia aspa ⁊ piguia hñs ⁊ mollia ⁊ florẽ albũ aut mellinum. radix v̓o ei⁹ digiti hȝ grossitudinẽ que in sũmo in duas ꝑtes scidit̃. H herba iter legumia nasci solet: ⁊ legumia ipa p̃focat̃ ⁊c̃.

Oroblaten Pli. vocat necantẽ erinim ⁊ legumia alia. aly cinomoriõ appellãt ad sil'itudinẽ canini gẽital' ẽ cauliculus sine folys ⁊c̃. Orobos. g. vocãt orobum herbum. lib.22. cap.25. in fi.

Orobotrõ a qbusdam ypoquistis vel ypocistis vocatur s̃m Plini. supra in ypocistis. lib.26. cap.8. p° pn^m.

Orodes hũores. i. serosi aquosi vt Alex. ca. de nausea. Jtẽ ca. de scabie vesice. Jtem ca. de catarticis podagricoꝝ. euãnt inquit tenues humores quos greci orodes vocant. iterdũ oroides iuenit̃ ab oros qð est serũ lactis.

Oros Theo. Pri. ca. ð lepra aq̃ lactis quã medici orõ appellant Ste. oros aq̃ lactis. Oronaruatũ ẽ ribesuz ꝑ ribes.

Ortix grece coturnix quaquilia graculus liber de doc. gre.

Orthochatomen⁹ lectus asmaticis aptus in quo potius sedere q̃ȝ iacere videant̃. Theo. Pris. ca. de asmate. Musio ca. de p̃focatione matricis orthocathemena iqt sedeat ⁊ ẽ dictu recte sedẽs ab orton qð est rectũ ⁊ chate: qð ẽ sedere.

Orthomia supra in asmate. Ortho põticos. g. talpa.

Orthos grece rectus. Oruza pro ortica Ste. scripsit.

Osatis Macer osatis, a grecis est vulgo gaisdo vocata non modicũ questum prebẽs tinctoribus herba.

Oseum vocamus bursam testiculorũ a greco oscheon.

Osilobalsamũ Ste. pro xilobalsamo ⁊c̃.

Osilokaracta inde Ste. ꝓ kairi ẽ ꝓ chiarsamber: ⁊ ẽ cassia

Osiris Dya. virga ẽ illi nigra ⁊ tenuis ⁊ sarmẽtosa (fistula. ⁊ ramulus fragilis que circa se folia hȝ sic̃ linuz ⁊ nigra in initio: ⁊ cũ maturuerit ruffa sunt ⁊c̃. Pli. ospiris vocat. lib.27.

Ospiris Pli. ramulos fert nigros tenues lẽtos: ⁊ in his folia nigra ceu lini. semẽ in ramis nigrũ in initio deinde colore mutato rubescens ⁊c̃. cap.12. p° pn^m

Ospiron grece legumen. Osta grece ossa osteõ os.

Ostraka grece testosa aĩalia. ostracoderma eadẽ aĩalia maxime pisces testosi vt Ale. in pluribus locis.

Ostrea piscis in cõca natus. Dy. ostree porfire vñ purpurea

Ostrin. Pli. quã ostrea vocãt gignit)(tingit̃ coclee sũt ⁊c̃. syria ⁊ egypt⁹ solitariã circa saxa aquosa sil'em fraxino corticẽ ramis folio pilis. i. pilulis tñ lõgiorib⁹ grossioribusqȝ ac rugosis incisuris q̃ ꝑ totã discurrunt semine ordeo sil'e ⁊ colore ⁊ materia dura atqȝ firma ⁊c̃. lib.13. cap.21. in fine.

Ostrutium dicit Macer. sed Dya. strutiuz ⁊ ẽ ꝯdisi de quo supra in co. ⁊ infra in st. ⁊c̃. Otalgia grece dolor auris.

Ota grece aures inde ꝑotida iuxta aurẽ flegmon.

Otion ⁊ otarion auricula vel auris ⁊c̃.

Otionripa grece. auris sordes.

Oticen. g. dicunt medicinam auricularem Cassius felix ca. de egritudinibus aurium. lib.20. cap.17. circa pn^m.

Othimiz vel prassio appellant nõ dissimilẽ ysopo Plinius.

Othonia Dya. folia habet eruce similia. sed pertusa ⁊ fragilia florem croceũ ⁊ latũ. vnde multi spẽm anemonis esse dixerũt ⁊c̃. Pli. othonia in siria nascit̃ sil'is eruce ꝑforatis terebro folys flore croceo q̃re q̃dã anemones vocauerũt. lib.27. cap.12. p° pn^m

Othomō. Theo. Pris. celidonia maior quā mlti othomō vocant. oribasi⁹ ca. ō collirio ygramo caucalidos otton ē quā aly vocant celidoniā maiorē vt Dya. obserua aūt ne sit celidonie species quā greci vocāt filon agrion. i. ignē agrestē z. n. acriter exulcerat carnes. Gal. n. testificatur sine mordicatione esse maiorem celidoniam zc.
Oua apala grece mollia tenera.
Ouataricon Pau. ca. de dentib⁹ z gigiuis sanguinē manantibus z reumatizantib⁹ gingiuis ouataricon in ollam comburens donec carbo fiat zc.
Ouze ara. aufer li. de doc. ara. si vze dicis idem est.
Oxalidos oribasius in confectione cuiusdam epithimatis facti est herba acetosa.
Oxalmū Dya. qō. ℞. mellis eminas. X. aque cotilas totidē salis eminas. vy. aceti viscidi cotilas. v. zc. Itē Cas. fe. ca. ō fistula.
Oxia. g. expōit i libro ō alimētis. G. ibi qꝫ ē spelta.
Oxiacantos. g. Dya. arbor ē nimiū spinosa fructū mirte similē hñs sꝫ paulo maiorē rubeū interi⁹ zc. est dictu acuta spina z est arbor ferens berberos: vt pꝫ per ꝯcordiā. Dya. i eodē ca. cū Aui. ca. amiberberis Ste. oxiacātos z oresguz berberis. quidam carpusiaz vocant zc.
Oxiacantos ēt ſm Dya. vocaſ a qbusdā cinosbatus de quo supra in ci.
Oximel. g. Ste. squingibim ara. sed hoc nomē tam syrupo acetoso ex melle quā ex zuccaro conuenit.
Oximel Iuliani apud Alexan. ca. de catarticis ad podagrā ex flegmate. Item in passionario eodem capi.
Oxios ſm Pli. planta folis trina habens folia. lib. 27.
Oxiporium medicamē acute poros penetrans verū in qdā pratica de greco iuenio qꝫ ē catarticū educēs meliā z fla. cap. iz. añ me^m.
Oxi grece acutū. oxos. vero acetum.
Oximirsine. Pli. cū de acoro. loquiſ ineniunſ q oximirsine radice acori vocāt. Iō qdā hāc acoros vocare malū zc. lib. 25. cap. ii.
Oxideritl dſ a qbusdā plāta q̄ a. D. vocaſ capnos supra i ca. i medio.
Oxidortiū fomentū acuens visum Cas. fe.
Oxifilon apō. D. plāta q̄ geraniō dſ supra in ge. ē dictu acutorū foliorꝫ.
Oxifion ēt ab eodē dſ tertia spēs trifoly. quā trifolium acutum latini dñt qō oxilida ēt vocatur.
Oxifilon ēt acetosuꝫ foliū signāt: z tūc ē ab oxos qꝫ ē acetū.
Oximyrsinē vocat Dya. myrtum agrestē Pli. est siluestris myrtus minore semine quā quidā oximursinē aly camelē myrsinem. est enim breuis fructicosa zc. lib. 23. cap. vlti. in fi.
Oxiquin iunc⁹ acute sūmitatis. Pau. ca. ō fluxu mēstruorꝫ de squino infra.
Oxiurola dicebat greca herbaria qꝫ vocaſ iūc⁹ acute extremitatis. cābirola vō obtūse sūmitatis. nam vrola grece z squini iuncus. Oxogares. g. garū acetosuꝫ supra garus.
Oximeli dicit grecus nos oximel.
Oxifabū latini scribūt sed grecus oxofanos vt liber de doctrina greca. z Oxi. z est pōderis vel mensure nomē. Papi. est pondus vncie vni⁹ z scropulorꝫ. vi. grecum est: qō latini acetabulū vocāt. Isido. vero oxifabus fit ſi. v. dragme adanſ ad. xi. ergo secūdū ipsum est. xv. dragmarū secundū Papiaꝫ vero. xi. posita dragma nona pars vncie. vel si est octaua est. x. dragmarum supra in ac.
Oxicratū. g. est dictu acetosum vinū. verū ipsum ē acetū aq̄ mixtū. nam vbi Pau. ca. de vlcerib⁹ auriuꝫ hꝫ oxicratum Aui. eodem loco hꝫ acetū aqua mixtum. sic ēt in oībus libris arabicis vbi habetur acetum aqua mixtū in gre.
Oxifenika grece est dictu acetosi dactili z sunt tamarindi.
Oxicola idem qō tauro colla. infra in ta.
Oxicada vel oxicadya.
Oxigala. g. est. acetosum Pau. ca. de fastidio.
Oxiglicō. g. dulcacidū qō arabice muzā dſ. Pau. ca. de colerica passione accipiāt ingt succū maligranati oxiglici zc. z ꝯponiſ ab oxos z glicon qō est dulce.
Oxyleon z aceto z oleo cōmuni componitur.
Oxyracroceū emplꝫ in anti. vli ab aceto z croco qō recipit.
Oxyremia eructatio acetosa.
Oxyreum in anti. vli in emplastro diadascalia.
Oxyrodinum mixtio aceti z olei rosati. Cas. fe. ca. ō cotisone acetum rosatum exponit.
Oxyzachara ex aceto z zucharo. quecūqꝫ ab oxos qō ē acetum nominantur per. y. greci scribunt.
Ozaenitidis ſm Pli. spēs q̄dā spice nō bone virus redolēs. lib. iz.
Ozimie grece vlcera fetentia inter nares. Cas. fe. ca. de polipo. z Alex. proprio ca. z venit ab ozon qō est fetens. cap. iz. p⁹ pr^m.
Ozimum basilicon. i. ozimū Dyas. z Pli. vocant. multas hꝫ spēs. nā ē cōe qō vbiqꝫ iuenit latis folys: z est gariofilatū strictiorib⁹ z minorib⁹ gariofilis redolēs z citratū oib⁹ folys latiorib⁹ odorē hñs citri: qō arabice turungen vocaſ. qdā fluuiale vocāt. Pli. domesticū z siluestre scribit Dya. ozimū iquit hꝫ folia ozimo hastas duarū palmarꝫ q̄ baste foliculos hñt similes sqamo. z semē nigrū sile melatio zc. ex hoc videſ facere dr̄iam inter ozimum z ozimiuꝫ. lib. zo. c. iz. z. iz

P

Littera apud grecos eiusdē ē potestatis que apud nos nisi qn̄ antecedit ei. m. lr̄a tūc illud. p. trāsit in sonū nostri. b. q̄propter scribunt ampelos z legunt ambelos. arabes vō oīno hac littera carent: quā arabes volūt dictiones grecas vel latinas. p. hñtes scribere ponūt pro ipsa aliqn̄. b. aliqn̄. f. vt berchichiados pro perdichiados que est paritaria z frassion pro prassion.
Pachimeres. g. grosse substantie. nam pachos gre. grossitudo spissitudo densitas. li. de doc. greca.
Pachites beleferon. g. Demo. ēst palpebraruꝫ corpulenta grossitudo q̄ exteriores ptes videnſ extēse. interiores vō carnose atqꝫ sanguinolēte vertēde palpebre difficultatem faciens. sed venit ex oculo pro cadente aut ex longa lipitudine aut ex mala curatione zc.
Paguros dñt greci cācros marinos vt Paladius ō agricultura ca. ō his q̄ ifesta sūt ortis. Palami. g. palma man⁹.
Palami piscis de gn̄e scōbrorum vel ei similis.
Palea camelorum vocatur squinantum zc.
Phaleri Pli. tirsum hꝫ longum tenuem ceu calam⁹ in summo flore iclinatum semen simile sisami. lib. 27. cap. iz.
Palmipissa. g. vocaſ pix liquida bis cocta Plini. vlus il.
Palmam xpi vocant qdam spēm satirionis binas radices habentem similes duabus manibus in radice iunctis.
Palmos grece saltus membrorum.
Paliur⁹ Oriba. vocaſ acus. D. paliur⁹ ab alys ac⁹ palearis. ab alys cicer domesticū vocaſ. dſ z lanaria ab aliqb⁹: eo qꝫ pleriqꝫ ex ea lanā lauāt zc. Pli. paliur⁹ quoqꝫ spine genus ē. semē ei⁹ afri zuicō vocāt zc. z alibi fructicosa ē fruct⁹ rubēs iocūdus z suauis. c⁹ cib⁹ vina meliora videri faſ zc. lib. 24. cap. iz.
Panaritiū vocāt latini apa puū acutissimū qō fit i sūmitatibus digitorꝫ iuxta vnū gen⁹ trāsumptū a. g. panichion vt Theo. Pris. noiat z ē expō iuxta vnguē a para z nichia q̄ ē vnguis. lib. iz. cap. ig.
Panax. D. mltas plātas hoc noīe vocat. z q̄tuor ca. faſ. vnū sic. panax eraclea vn̄ opoponax collſ. mltū nascit i libia macedōia z archadia. vn̄ mlti eā i ortl colligūt ꝑ acqsitōe. folia hꝫ miora z spāsa sup terrā horribilia z aspa valde sic̄ fic⁹ obrotūda z diuisa i. v. ptes. vga ē ei lōga folia sic̄ fistula ferule albi coloris i q̄ folia sſ minuta i circuitu: z sup vgas capitella aneto silia cū flore mellio. semē odoratū z calꝫ pfert. radix ē illi vna solida q̄ de se multas radices emittit albas z odorſ graues z gustu amaras. nasciſ i fōtib⁹ libie z i macedōia succ⁹ ei⁹ meli⁹ colligiſ postq̄ marcere cepit. nā radix e⁹ icisa emittit lachrymū q siccat⁹ croceū recedit colorē. Panax chirōia nasciſ i mōte peliō q̄ lati iulā

cāpanā dñt.folia hȝ amaraco siſa ⁊ floꝛē auroſum ⁊ radi
cem tenuem ⁊ non altā guſtu viſcidam ⁊c̃.

Panax aſcleply herba ē virgā ī medio tenuē hñs vni⁹ cu
biti longitudine nodoſa. folia ſiſia maratro ⁊ aſperioꝛa et
ſuper virgā capitellū hñs in quo floꝛes ſunt auroſi viſcidi
⁊ odoꝛati.radix eſt ei tenuis ⁊ minoꝛ:⁊ ita multi dicunt ꝙ
hoc panax oꝛiganus agreſtis ſit aut cotila ⁊c̃.

Panax aut deuia ſiſis eſt cipariſſo titimallo vñ nomē acce
pit ⁊ numero titimali ponit̃.haſtas hȝ in cubiti longitudi
ne nodoſas ⁊ folia acuta ⁊ tenuia ſiſia pini floꝛes longos ⁊
purpureos ſemē latū ſicut eſt lenticula.radix eſt illi alba ⁊
groſſa ⁊ lacticinio plena ⁊c̃.hanc puto eſſe quā exulā dicūt
qui dixerūt.Exula lacteſcit ſine lacte limaria creſcit.ab.A.
ſcebrā dicit̃.hec Dya.⁊c̃.⁊ hoc in capitulo de liguſtico pa
nace.ligures liguſticuȝ vocant:eo ꝙ radix eius alba eſt et
odoꝛata ſimilis panaci.Item idem panaces apud quoſdā
dicitur oꝛiganum in capitulo de oꝛigano.

lib.12. Panaces ſm Pli.ſic diſtinguunt̃ in ſiria ⁊ in fine archadie
cap.27. circaq; erimanti fontes ⁊ in affrica ⁊ macedonia gignitur
⁊ li.25. panax ferula ſui generis qnqȝ cubitoꝝ folys primo q̃ter
cap.4. nis mox ſenis ī terra iacentib⁹ āpla magnitudie rotūdis:
in cacumine v̓o oleagineis ſeie in muſcarys ꝯpendente vt
ferule.excipit̃ ſucc⁹ inciſo caule meſſib⁹ radice in autūno.
lib.25. Itē alibi.panaces ipſo noie oiuȝ moꝛboꝝ remedia ꝓmittit
cap.4. nūeroſuȝ ⁊ dys īuentoꝛib⁹ aſcriptū.Unde qppe aſclepion
cognominat̃:qm̄ is filiā panacē appellauit.Succ⁹ ē coact⁹
ferule qualē dixim⁹.radice ml̃ti coꝛticis ⁊ ſalſi.id qꝺ e ma
cedonia affert̃ bucolicon vocāt armentarys ſponte erupē
tē ſuccū excipientib⁹ hoc celerrime euaneſcit.In alys aūt
gñib⁹ īpꝛobat̃ maxie nigrū ⁊ molle ⁊c̃.⁊ infra alterū gen⁹
eracleon vocāt ab Hercule iuentū tradūt.aly oꝛiganū era
cleoticū ſilueſtre dñt.qm̄ oꝛigano ē ſiſe radice vtili ⁊c̃.ter
tiū panaces chironion cognominat̃ ab iuentoꝛe foliū ei⁹
lapaceo ſiſe:mai⁹ tñ ⁊ hirſuti⁹ flos aure⁹.radix parua.na
ſcit̃ piguib⁹ locis h⁹ flos efficaciſſim⁹ eſt:eo ꝙ amplius q̃ȝ
ſupꝛadicta ꝓdeſt.q̃rtū gen⁹ panaces ab eodē chirōe reptū
centauriō cognominat̃.ſȝ ⁊ farnaciū in ꝯtrouerſia iuento
ris a Farnaci rege deductū ſerit̃ hoc lōgioꝛib⁹ q̃ȝ cetera fo
lys ⁊ ſeratis radix odoꝛata ī vmbꝛa ſiccat̃ vioq; grāȝ ady
cit h⁹ duo gña facere aliud lenioꝛa folia alteꝝ tenuioꝛa ⁊c̃.

Pancratiū Dya.multi ſcillā vocant.radix eſt ei ſiſis bulbo
maioꝛi coloꝛē purpureū vel crocineū hñs guſtu amara fo
lia lilio ſiſia ſed oblōga.virtus ē ei ſiſis ſcille ⁊c̃.hec ē quā
Auic.cepe azir vocat ſicut arbitroꝛ.Iteȝ Dya.panacratiū
dicit a quibuſdam intubum dici.

Pandimō ſm Oꝛi.dicūt greci qñ cōis egritudo in pluribꝰ
ꝯcurrit.c⁹ ſpēs ē peſtilētia.ſ.cū fiūt egritudies maxie moꝛ

Panis cuculi vocat̃ a qbuſdā plantula q̄ vocat̃ ⁊ tifere.
alleluia acetoſi ſapoꝛis trina hñs folia ſic̃ trifoliuȝ niſi ꝙ
vnūqꝺq; foliū diuiſurā hȝ in ſe.ingredit̃ ī ꝯfectiōe vnguēti
viridis cirurgicoꝝ ⁊c̃. Panis opirus ſupꝛa in op.

lib.25. Panis poꝛcinus ciclamē malū terre caſſamū idem quāuis
cap.8. alia herba vocetur a Pli.malum terre.
lib.16. Panos Pli.e glādiferis arboꝛib⁹ folia q̄ vocatur aezopos
cap.9. fert panos arētes muſcoſo villo canos nō in coꝛtice modo
verum e ramis dependentes cubitali magnitudine odoꝛa
tos ⁊c̃.vide an ſit vſnee ⁊ infra in ſpagnos.

Panthagate grece cōi noie pulegiū dicit̃.ſ.tā maſculus q̃ȝ
femia;ex eo vt Dya.ca.ꝺ pulegio ⁊c̃. Panter.g.pāthera.

Papaueris ſm Dya.tria ſunt ꝓpꝛie gña:ſed alie plante vo
cant̃ hoc noie ipꝛopꝛie in ca.de miconio ꝙ papauer.ſic mi
cony duo ſunt gña.vnū oꝛtiuū.aliꝺ agreſte.ſemē ꝑmi pani
admiſcere ⁊ melli pꝛo ſiſamo qꝺ filaritis noiant qꝛ capitel
lum hȝ oblōgū ⁊ ſemē albū:agreſte v̓o capitelluȝ hȝ breue
ſemē nigrū ⁊ hoc noiat̃ a multis cepitribus:⁊ a multis rea

ſpis:eo ꝙ ſucco careat cuȝ maturuerit.tertiū gen⁹ agreſtis lib.13.
miconis minus ⁊ viſcidū eſt ⁊ oblongū capitellū hȝ ⁊c̃.Sȝ cap.11.
apud Sera.ex verbo Dya.ſunt inqt ei multe ſpēs.nam ex
eo domeſticus qꝺ in oꝛtis ſeminat̃ c⁹ capita ſunt oblonga
⁊ ſemen albū ⁊ ex eodē ē agreſte ⁊ ſunt ei due ſpēs.vna eſt
hñs caput depꝛeſſum ⁊ eius ſemē nigrū ⁊ alia caput oblō
gum:min⁹ tñ altero:⁊ vocat̃ ſeil:⁊ ex eo eſt cōcuſium:eo ꝙ
flos ei⁹ ipſo cōcuſſo cadat cito.⁊ ex eo eſt almugarā qꝺ na
ſcit̃ iuxta mare in littoꝛib⁹:⁊ ex eo ē zebedhi ⁊c̃. Iſta duo
vltima gña nō ſunt vere papaueris niſi noie de qbus ifra
Sed Pli.papaueris ſatiui tria ſunt gña.vnū candidū alte lib.19.
rū nigrū cuius capite ſcapo inciſo lacte⁹ ſuccus expꝛimit̃. cap.8.
⁊ eſt opiū verū.tertiū rihan vocant greci id noſtri erraticū v̓ſus fi.
ſponte quidē ſȝ maturi⁹ ī aruis cū oꝛdeo maxie naſcit̃ eru ⁊ lib.20.
ce ſimile cubitali altitudine floꝛe ruffo pꝛotinus deciduo. cap.18.
vnde nomen a grecis accipit ⁊c̃. .19.⁊.20.

Panicald ſupꝛa in iringus. in pn̄º.

Papauerū ipꝛopꝛie dicta ē ꝙ papauer coꝛnutū vocat̃ ab.A.
⁊ a Dya.mecōceratides:qꝺ idem eſt dictū:de quo ſupꝛa in
mecoceratides:qꝺ multi memithe mētiunt̃ vt ſupꝛa.

Papauer ēt rubeū:qꝺ in vineis ⁊ ſegetib⁹ naſcit̃ impꝛopꝛie
papauer vocat̃.nam a Dya.dicit̃ aminōis ⁊ ara.xachaicb
vt apud.A.multi putauerūt hoc papauer nigrū eſſe ponē
tes loco eius in ꝯfectione vnguenti populeon.multū errā
tes:eo ꝙ ſit calide ꝯplexionis.nigrū v̓o papauer frigidiſſi
me.de ipꝛopꝛie dictis Pli.inter ſatiua ⁊ ſilueſtria ē mediū lib.20.
gen⁹ ꝙ niſi inaruiſſet ſpōte naſceret̃.ſchiam vocam⁹.⁊ eſt c.18.⁊.19.
pticū.⁊ ifra.ſilueſtriū vnū genus erraticū vocāt nigruȝ cu
bitali altitudine radice groſſa ⁊ toꝛtuoſa ī cauliculo iflexo
vt coꝛnicula folia minoꝛa ⁊ tenuioꝛa:qꝺ ⁊ ceteris ſilueſtri
bus ſemē exile hȝ.qdam hoc gen⁹ glautiō vocāt.aly paliō.
naſcit̃.n.ī flatu maris aut ī nitroſo loco ⁊c̃.H ē coꝛnutū al
terū e ſilueſtrib⁹ generib⁹ eraclion vocat̃ ab alys afroton
folys ſi ꝓcul ītueat̃ ſpēm paſſarū pn̄tantib⁹ radicē in ſum
ma terre cute.ſemē ſpumeo.ex hoc lina ſplēdoꝛē trahunt
eſtate ⁊c̃.tertiū gen⁹ eſt thimalion meconia vocāt.aly ar lib.20.
chalion folio leni albo capite magnitudine fabe.colligit̃ cap.20.
vua floꝛente ſiccat̃ in vmbꝛa ⁊c̃. in pn̄º.

Papaueris alia ſpēs ē quā.A.vocat ſpūoſuȝ ⁊ eracliēſe.Dy.
v̓o mecōiafrodis ⁊ eracliō vl̓ eraclea dr̃ ꝺ q̄ ſupꝛa ī micōis.

Papauer paluſtris dr̃ nenufar ſȝ Dy.ca.ꝺ ninfea ⁊c̃.

Papirus qñ repit̃ apꝺ.A.vl ī alys libꝛis ī medicis ꝺſiccati
uis ñ dȝ itelligi ꝺ papiro ī q̄ ſcribim⁹ q̄ ꝺ pānis lineis fit.pa
pir⁹ nāqȝ ē q̄dā ſpēs iūci ī aqs naſcētis que ara.vocat̃ bur
dhi:⁊ ob id caplȝ ei⁹ ſcribit̃ ī lr̃a.b.apꝺ.A.vbi aūt dixit:ꝙ
ex eo fiūt carte ⁊ ipȝ ē carta ī poª ī arabico ē kirtas.naȝ ex
burdhi fit kirtas.⁊ ſic ſcribit̃ illꝺ ca.ī ſcꝺo.A.qꝺ icipit car
ta.papir⁹ aūt ī q̄ moderni ſcribūt vocat̃ arabice chagadh.
chirtas āt ꝙ ex burdhi fit ſūt q̄dā ſeſtoꝛiola ī qb⁹ ſaraceni
ſuas ſpēs iuoluūt.Pli.ꝺſcribēs diuerſitatē cartaꝝ q̄ ex pa lib.13.
piro illa fiebāt ꝺ q̄dā ſpē iutili ad ſcribēdū.enfoꝛotica qdē cap.12.
iutilis ad ſcribēdū in volucris cartaꝝ ſegeſtriū q̄ ī merci
b⁹ r̃ponēdis vſuȝ ꝑbet:⁊ iꝺ a mercatoꝛib⁹ cognominata ⁊c̃.
nā antiq ex illo iūco dilatato ⁊ attenuato ac lōgitudinal̓r
⁊ trāſuerſal̓r texo duplicatoq; ac gluctio linito cartas ad
ſcribēdū faciebāt ⁊ ego vidi Rome in aliqb⁹ monaſterys
antiqſſima volumia ex eiſdē litteris ſemi grecis ſcripta ac
nullis modernis legibilia.Dya.v̓o hec burdhi papirū vo
catū de carta alexādrina fit ⁊c̃.Uidi nāq; in Dya.l.ara.vbi
depicte erāt herbe ꝓ burdhi depictū iuncū paluſtrē in ei⁹
ſūmitate ē velut claua turcoꝝ oblōga ex q̄dā lanugine dē
ſa de q̄ carmiata qdā culcitras faciūt.ex q̄ lanugie ſeu co
to ſaraceni parietes domoꝛum liniunt.Unde.Auic.in q̄r
to cañ.ca.de cura febꝛium acutarum.⁊ ſi domus in quā
eſt pꝛoximi tempoꝛis ex quo linita fuit luto ⁊ pꝛopꝛie illo

lib.13. cap.11. in quo ponitur loco palee cotum papiri ꝛc̃.ibi in arabico ē burdbi.·Plini.papirus nascit̃ in palustribus egypti aut ge scentibus nili aquis vbi euagate stagnāt duos cubitos nō excedēte altitudinē gurgitū brachiali radicis obliq̄ crassi tudine triangulis lateribus.x.nō amplius cubitoꝝ lōgitu dine in gracilitatē fastigiatū tirsi modo cacumē includēs semine nullo.radicibus incole vtunt̃ pro ligno nec ignis tātū grā:sed ad alia quoqꝫ vtensibilia vasoꝝ.ꝛ ipa quidem nauigia texūt ꝛ e libro vela tegetesqꝫ nec nō ꝛ vestē atqꝫ stragula ac funes.mandunt quoqꝫ crudum decoctūqꝫ suc cum tantū deuorantes.pparant̃ ex ea carta diuiso acu in pretenues:sed q̄ꝫ latissimas filuras.Hanc tpe Alexādri magni condita alexandria in egypto pmū fuisse repertam tradunt ante non fuisse cartarū vsum:sed folijs palmarū primo deinde arborū cortice scribebāt publica vo monu menta plūbeis voluminibꝰ mox ꝛ priuata linteis confici cepta aut scedis ꝛc̃. In balhaui papirus q dr̃ burdbi ara. ꝛ dicitur scirpus:ex eo ligant̃ vites ꝛc̃.

·Papiros dicit grecꝰ in libro de doc.gre.ꝛ exponit̃ papirus genus iunci semp viret sic dictus:ꝙ igni sit aptus. pir.n.ē ignis papirus ꝛ bibula dr̃ ꝙ humorē bibat ꝛc̃.

·Papium infra in sedum ꝛ supra in erigerum.

·Papule dicūtur apostemata parua que furunculi dicunt̃ vt patet per Dya.ca.de andrafraxi.

·Para grece prepositio significat.a.ab.abs.apud.de.trans iter.sup.iuxta.secus.ppe.pxime post.pre.pter.citra.vtra.

·Parabula.dr̃ grece puoli ꝛ significat vt puerbiū)(extra. similitudo forma figura rei.non erubescant ergo medici a parabola parabolani dici cū ceteris tā medicis quā lite ratissimis subtilia arduaque medicīe nisi in parabolis da re intelligi non possunt.

·Paracentesis grece paracentesos genitiui casus est perfora tio que fit in oculis ad deponēdū aquā illam congelatam quaꝫ catheratā dicunt vt Demo.pprio capitu.ꝛ ēt sic dr̃ pforatio que fit in ventre ydropicoꝝ ad aquā educendaꝫ: vt Theo.·Prisci.capi.de ydropisi.paracenteriū vero dici tur ferramentum vtrunqꝫ quo hoc ꝛ illud fit.

·Parachisis.g.diffusio hūoꝝ p totū corpꝰ.Cas.fe.ca.ð ydro (pisi.

·Paracolesis grece partiū glutinatio īde pacoleticū medicamen id faciens ꝛc̃.

·Paracopin grece·Paulus ca.de frenesi q̄ ð o ingt secūdum acumina ardentiū febriū ꝛ q̄ secūdum ꝯpassionē stomaci consistit paracopin non frenesis est.sed est ꝙ solum desi pientia ꝛc̃.ex hoc apparet ꝙ est parafrenesis.

·Parafisim.g.preter nām cōtra nām.

·Parafrosion.g.desipientia li.de doctrina greca.

·Paragoricū gre.mitigatoriū vt in genesia Musiōis ꝛ Ha. ad Glauconem paragorizat idest mulcet ꝛ mitigat.

·Paralios apud Dya.vocat̃ tertia species titimaloruꝫ quas describit infra in ti.

·Paralisis enterior vocat̃ ab Ori.qn̄ ab intestini postremi paralisi fit fluxus ventris:eo ꝙ feces teneri nō pn̄t.

·Paralisis.g.dissolutio membrorū laxatio li.de doc.g.

·Paraliticos paraliticus.

·Paralisis oculoꝝ Demo.est inquit torpor factus cū graue dine atqꝫ formicatione ꝛ pallore partiū nutrimēto cessan te ipedito motu aut sensu quo neqꝫ feruēs qcq̄ꝫ neqꝫ frigi dū sentiāt egrotātes addita ptiū ꝯductiōe aut extēsiōe ꝛc̃.

·Paramia ·Pau.ca.de ydropisi.

·Paranichia.g.ꝙ paranitiū dicimus vt supra in pana.aliqn̄ paranichidi vocatur vt Theo.·Pris.

·Paranitia Dya.nascit̃ i lapidibus frutex est similis peplo in longitudine sed paulo minor folijs maior ꝛc̃.

·Parasinanchis ꝛ parasquinantis infra in fin.

·Paratella vocat̃ lapatiuꝫ.Macer.herba solet lapati vul go paratella vocari.

·Paratice·Plini.est herba septē caulibus veluti rose capita

·Pardalion fm Dya.vocat̃ mechon ceratides (substinēs. vt supra in me.

·Pardaliāches fm ·Pli.vocat̃ achonitū vt supra in ac.

·Pardalis li.de.doc.gre.pardus leopardus. lib.20.

·Paragoroticō dicit grecus mitigatorium. cap.6.

·Paremplasticū exponit̃ apð Dya.ca.ð gipso ꝙ ē idē qð pa circa. racollecticum. ·Parepoma grece accidentia. mediū.

·Parigro oui ·Pau.ca.de rana sub lingua exposuit quidam humidum oui ꝛ bene.

·Parine fm Dya.vocāt qdā plantā quā sanction vocant.

·Pariō.g.marubiū dn̄t fꝫ ·Pli.puto aliq corrupte p prasiō. lib.20.

·Paristhmia gre.dr̃ a para qð ē iuxta ꝛ isthmō iter duaꝫ vias cap.22. gutturis a silitudīe cuiusdā loci in achaia vbi sita ē corin añ meᵐ. thus ꝛ ē iter duo maria:ita ꝙ si illa duo maria iungerent̃ corinthus submergeret̃:ꝛ tota achaia fieret insula.s.mari circūclusa.ꝛ vocat̃ ille locꝰ vbi est corithus istmos.ꝛ hoc est ꝙ habet̃ a Gal.super illo affoʳ.senioribus vero paristh 27.ter mia:ita scribitur in greco. tie ptic

·Paristhmia ab Alex.ca.de sinantia dr̃ ipm apā.sꝫ ·Pau. pa le. ristmias vocat amigdalas fauciū q̄s Ori.timsillas vocat.

·Paritaria vocat̃ grece pdykiados.apð Dya.vo alsine aut parthemō aut sideritis aut eraclea dr̃.ꝛ hec noia nō secū dum suā opinionē sed alioꝝ itelligēda sunt.greca vo her baria dicebat eā vocari vulgo pdiculi.hec apð Aui.i scðo vocat̃ herba vitri qꝛ vitrea vasa ea abstergunt̃ a quo etiā aliq latini vitriolā vocāt.Aui.tn̄ aliqn̄ nō itelligēs nomen grecū volēs ipꝫ imitari dixit herdichies.h.p.p.lr̄a qua ca rent arabes ponens vt supra in herdichies ꝛc̃.

·Parotides grece apostemata post aures ob ota ꝙ ē auris.

·Parorion.g.veruex. ·Paroxiotes.g.icitatꝰ iflāmatꝰ idē.

·Paroximos cōmotio exacerbatio incitamentum inflatio prouocamētum acumen.liber de doc.greca.

·Paroxiticō Al.ca.ð frenesi ē dictu vexatiuū exacerbatiuū.

·Partemon Dya.siue leucātemō aut maracū.folia hꝫ coriā dro silia ꝛ flores in circuitu albos ꝛ in medio ē mellinū cū odore hrumoso ꝛ gustu amaro ꝛc̃.hoc ē acauū ara.vl̄ vch lib.22. uen vt apð.A.vide supra i acauē.·Pli.silia.D.Ste.ptemō cap.17.

·Partemō.ēt fꝫ.Dy.vocat̃ a qbusdā mercurial̄. (achauū. ꝛ li.25.

·Partēis pus arthemisia vocabat̃ fꝫ ·Pli.vl̄ ptemis vt puto. cap.5.

·Partenudi vocāt cōiter greci mercurialē vt dicebat greca in pnᵒ herbaria.i ātidotario vl̄i i ꝯfectiōe dcā nikiticon ptenoti lib.25. dos scribit̃.Itē i opopira ibidē iubet̃ dari cū ðcoctiōe par cap.7. tenotidos ꝛ exponit̃ ꝙ ē mercurial̄.tu aūt ꝯsidera in quo casu ꝛ vide.si hoc ē meliꝰ vl̄ pthemō qð est achauē.

·Parulis ·Paulus proprio ca.est quidē inquit ꝛ ipsa circa ali quā partē gingiuarum que non soluta putrescit ꝛc̃.

·Passerella primula veris herba palisis idē vt volūt qdaꝫ.

·Passule montane infra in staphisagria.

·Pastē grece qdā ordeū vocant supra in crithes.

·Pastinaca est domestica cꝰ radix exteriꝰ nigra ad violaceū tēdēs iteriꝰ pallida:ꝛ in aliqbꝰ terris nō puenit ad nigre dinē.arabes alfaneria vocāt.ꝛ ē alia agrestis cꝰ plures sūt spēs sem̄ agrestis ppe daucꝰ vocat̃.·Pli.q̄dā est silis hibi lib.19. scon ꝛc̃.pastinacā greci staphylion vocāt.arabes iezar vt cap.5.

·Pastus colūbaꝝ ꝛ cameloꝝ apð Aui.qd sit)(apð Auic. vltra. ignoro.arbitrabat̃ tn̄ Judeꝰ eē saluiā qð nō credo. mediū

·Passuꝫ Isido.ē qcqd ex vua passa expssuꝫ efluxerit.dr̃ āt a ꝛ lib.25. patiēdo nā pcutit̃ vua siccior ꝛ ðcoqt̃ vn̄ fit passuꝫ ꝛc̃. cap.9.

·Patersion vocatur a quibusdam filipendula ꝛc̃. vltra.

·Patias lepida ꝛ elicis vocat̃ a Dy.illa q̄ melior ē ex lepida pnᵐ.

·Pation ꝛ scolopō macherio vl̄)(.i.squāma vt supra in le. scolophon gre.fꝫ Demo.vocat̃ istrumētū cirurgicū ad fa ciendū yposphatimū ad fluxū lachrymarū id ē icisionem.

Paticos dactilos vocant greci hũidos pinguesq̃ʒ ac tribu-
les. Gal. in quarto de ingenio an. ⁊ ẽt tertio libro Alexan-
dri circa finẽ in ꝯsimili ceroto. ⁊ videt̃ vocabulum dici a
greco patitirion: qđ est prelum vel calcatoriũ. asportantur
nãqʒ ab occidẽte dactili piguissimi i vtribꝰ pressi adeoqʒ
confusi in vna massa vt solũ nuclei discerni possint. hos for
te vocãt paticos. i. pressos. Itẽ Demo. ca. de optalmia pal-
mulas q̃s gre. patecas vocãt. ꝑ palmulas dactilos ĩtellige.
Patomiki Ste. condesum. i. condisi.
lib.zz. Pederota Dya. a. cantrios. g. melãfilos aut pederota dr̃ ⁊c̃.
cap.zz. vt supra in ac. li. de doctrina greca pederos flos albus.
añ mem. Plini. vero repollum vocari dixit.
Pedicularis herba pediculicida stafisagra infra in st.
Pedicon. g. vocat̃ epilepsia seu pediariõ ꝙ ẽ puer: eo ꝙ pue-
ris frequẽtius accidat. Alex. ꝓprio ca. ꝯtingit ãt hec passio
ĩfantibus propter qđ pedicõ aliq̃ eã vocauerunt.
lib.zo. Peslin portulacam dicit vocari Pli.
cap.zo. Pegmata. g. Alex. ca. de dieta ĩflationis splenis li. de doctri
circa. na. g. pegmata vel pigmata vel pigmenta.
p̃nm. Pelargia gre. ciconia Dyas. ca. de stercoribꝰ. Itẽ kiranida.
sed liber de doctrina greca pelargos scribit.
Pelekanos grece pelicanus.
Pelicinus Dya. nascit̃ i triticea segete ⁊ ordeacea cũ lamis
siue fibris seie plenis amaris flauis baccis similibꝰ. nasci-
tur in plimis ⁊ tennibꝰ ramis folia habet pusilla ⁊ granu-
la in foliculis sunt trina subruffa ⁊ amara valde miscet̃ in
antidotis ⁊c̃. in antidotario vli ingredit̃ in quibusdã troci
scis. vñ ex eiꝰ ꝺscriptione ꝙ sit q̃dã plãta q̃ vocat̃ lupiaria.
Pelecinus i ṽo Dyas. herba ẽ hñs folia silia ciceris follicu-
los siles silique grece vbi ⁊ semẽ est ipsum velut assindi
duo rostra hñs. vñ ⁊ pelecinos dicta ẽ ꝙ assipelix dicta ẽ
gustu amagra. nascit̃ ṽo ĩfra in triticũ aut ordeũ ⁊c̃.
Pelmate q̃ i pedibꝰ nascũt̃ Pau. ca. ꝺ illis q̃ i pedibꝰ fiũt.
Pemata Pau. ca. de catarro comedãt igt̃ q̃ cũ de lacte pe-
mata ⁊c̃. li. de doctrina. g. pemata sunt plakus placenta li-
ba popa gustamina.
Pentadactilus est dictu. g. q̃nqʒ digitoꝝ ẽ planta quã q̃daʒ
cataputiã maiorẽ vocauerũt ⁊ custos orti dr̃. ⁊ ob hoc pria
pus q̃ quondã deꝰ ortoꝝ dicebat̃ ⁊ solsequia. eo ꝙ solẽ ver
gendo aspicere videat̃: ⁊ ob hoc eliotropia. sed alia herba
vocatur eliotropium a Dyas. vt supra in eli ⁊ ipsa est ker-
ua apud arabs ⁊ a Dya. vocat̃ cici vide supra in ci.
Pentafilon grece ẽ dictu q̃nqʒ folioꝝ Dya. pentafilon aut
pẽtapetes aut pentaston aut pentadactilon aut pseudose-
linũ hastas hʒ semĩe plenas tennes ⁊ lõgas duobꝰ palmis
in quibꝰ semẽ est folia hʒ ocliosmo silia ⁊ in quinqʒ ꝑtibꝰ
diuisa singula folia in singulis hastis florẽ viridẽ hʒ. nasci
tur locis humidis ⁊ in vijs. radix est ei ruffa ⁊ oblõga plus
elleboro hñs crossitudinẽ ⁊c̃. Pli. preter hoꝝ quedã ⁊ hoc
lib.z5. vocat̃ cameleʒeõ. radix eius spargamon vocat̃ que cum
cap.9. rubea sit inarescens nigrescit ⁊ angulosa fit herba ipsa in-
pº p̃nm cipit ⁊ desinit cum vite ⁊c̃. puta pululare.
Pentalon vocat̃ laureola ſʒ Dyas. ca. ꝺ dafnide supra i da.
Pentica siue petrea brasica dr̃ siluestris ſm Plinium.
Peoniã Dya. hanc herbã multi pentorobon aut cideon da
lib.zo. ctilicuʒ vocãt ⁊ radicẽ eiꝰ peoniã. hastas hʒ duobꝰ palmis
cap.9. longas cũ ramulis folia vero fert masculus silia nuci re-
i medio, gali. femia vero. folia diuisa hʒ sicut smirnion ⁊ in summo
sunt sicut cariuolas cucurbitarũ ex se dimittẽs folliculos
hñs velut amigdala in quibꝰ semẽ ẽ minutũ ⁊ ruffuʒ sile
maligranati: sed in medio. sunt. v. aut. vi. grana magna ẽt
subpurpurea. radix ṽo masculi grossitudinẽ digiti hʒ ⁊ est
longa duobꝰ palmis alba est ⁊ gustu stiptica. femina ṽo ra
dicẽ hʒ diuisaʒ sicut balanꝰ in. vij. aut. viij. ꝑtes silem asso-
dillo ⁊c̃. Pli. peonia nomẽ auctoris retinet. vocat̃ a q̃bus-
dã pentorobon ab alijs gliciodena. nascit̃ in opacis monti
bus caule inter folia digitoꝝ q̃tuor aut q̃nqʒ ferente in ca
cumine veluti grecas nuces q̃tuor aut q̃nqʒ inest his sem̃
copiosum nigrũ rubeũq̃ʒ ⁊c̃. hec ⁊ glicisidis dr̃ vt supra in
gli. si pioniã dicis nõ peccas. Sed Pli. pe.
Pepanus dicitur pulmonaria herba a quibusdam.
Peperi dicit grecus piper.
Pepiros grece maturus digestus. Pepikismos ꝯdẽsus.
Peplos Dya. frutex est plena lachrymo albo folia minuta.
hñs sicut ruta sed latiora. verũ oĩs frutex est obrotũda ⁊ ĩ
terra sparsa sub q̃bus folijs semen est minꝰ ⁊ rotũdũ bre-
uius miconio albo. nam viscidũ semẽ hʒ. radix est illi inu-
tilis. nascit̃ vero in ortis ⁊ inter vites ⁊ tp̃e earũ colligitur
⁊ in vmbra siccatur: ita vt assidue moueat̃. in dynamidijs
exponitur ꝙ est esula sed non assero ⁊c̃.
Peplus aliud a peplos Dya. aut andragne agrestis. Ypo. ṽo
pelon dixit sane. nascitur locis in maritimis frutex cũ suc-
co albo plenus. folia hʒ silia agresti andrage ⁊ obrotunda
que deorsuʒ obruffa sunt cꝰ semẽ rotũdũ ẽ sub folijs ipsiꝰ
nascens sicut pepli gustu calidũ radix tenuis ⁊ ĩutilis ⁊c̃.
Pepana grece digesta. Pepones grece melones.
Pepon Step. honchan.
Pepsiʒ gre. digestionẽ dicũt ca. fe. ca. de quartana.
Peptica virtus. g. digestiua ⁊ peptica ẽt digõnẽ faciẽtia seu
Perdiciados Alex. ca. de linimẽtis ad poda- (iuuãtia dñr.
gram. perdiciadis herbe inquit quã nos paritariam aut
vitraginem dicimus.
Perditiõ eadẽ paritaria a grecis dici ait Dya. Pli. perditiõ lib.zi.
siue ꝑtheniũ. nã sideritis alia est ab hac. est herba que a no cap.17.
stris vrceolaris vocatur ab alijs astricuʒ folijs ozimo si- ⁊ li.zz.
milia nigriora tamen nascens in tegulis parietibusq̃ʒ ⁊c̃. cap.17.
supra in paritaria ⁊ in alsinem.
Perdiculi dicebat greca herbaria vocari eãdẽ paritariam
vulgo. Perdix grece ⁊ nos perdix.
Pergrima grece Oribasius est habitudo q̃ñ quis repletus
sanguine virtute non caret quãdo flebotomia eget.
Pefrigmenũ. g. tostũ vel assatũ vt Alex. in cura vlcerũ vesi
ce in trociscis diafisalidos.
Peri. g. prepositio significat vt circa. iuxta. erga circum. cir-
citer circum. de super ⁊ pro.
Pericarpũ Pli. bulbi genus. due eiꝰ spẽs cortice rubro alte- lib.z5.
rum nigro papaueri simile: sed vis maior q̃ȝ priori. cap.9.
Periticismos vel pitigismos vel percitismon Pau. ca. ꝺ epi- ṽsus fi.
foris est cirurgie modus ad lachrymas abscindendas.
Periclimenos. g. Dya. siue splenion siue vt latini splenaria
vel lienalis frutex ẽ simplex in circuitu folia hñs alba si-
milia edere: ⁊ circa ipsa folia virge sũt tenues in q̃bꝰ semẽ
ẽ edere sile qđ semẽ folijs adheret durũ: ⁊ cum vi leuat̃ ra
dix ẽ illi grossa. nascit̃ locis cultis ⁊ ĩ ortis ⁊ iter rosas atq̃ʒ
interclusis locis ⁊ coheret sibi vicinis fructicibus ⁊ circũ-
uoluitur ⁊c̃. est matrisilua quã q̃dã caprifoliũ vocant.
Pericraneõ Cas. fe. ẽ mẽbrana q̃ ossa capitis desuꝑ circũue-
scit suppositiua ossibꝰ supposita cui ⁊c̃. Demo. ca. ꝺ lachry-
mis idẽ. Peridexios. g. ambidexter egmanꝰ ⁊c̃.
Periglis con. g. limositas dentium.
Perigumena Alex. ca. ꝺ dolore capitis a cã frida ẽ cã mani-
festa causa coniuncta.
Periodos. g. periodus circuitꝰ circũuolutio ambitus circũ-
flexio vt in febre ab illo puncto in quo ꝑoxismꝰ ĩcipit vsq̃ʒ
ad eũdẽ pũctũ eiusdẽ ꝑoxismi reuertẽtis dr̃ vna ꝑiodus.
Peripneumonia diç grecꝰ. nos ꝑipleumoniã apa pulmõis.
Perisõ a Dya. vocat̃ q̃rta spẽs strigni q̃ ⁊ driõ dr̃ ĩfra i stri.
Peristera. g. colũba inde peristerõ herba colũbaris. periste- Plinius
reon Dya. nascit̃ locis humidis que iõ nomen. accepit q̃r lib.zi.
vtunt̃ ea columbi libenter: q̃r columbi peristere vocant̃ cap.zi.

greco vocabulo.herba est duobus palmis alta ꝛ amplius
folia habet diuisa ꝛ alba vnam habens virgaȝ ꝛc̃.ꝛ non est
herbena vt putatur:sed alia vt patet.
lib.zo. ·Perison ·Plini.dicit vocari marubium.
cap.zz. ·Perisson grece plus abundantius.
pᵒ p̃nᵐ. ·Perissosarkia sarkiamen superfluum carnis in crementuȝ.
·Peritoneō Joā.Sera.ca.ō hernia.eiᵒ ingt ītēsio extēsus sup
vētrē ē sifac ꝛ iuuamētū eiᵒ ē q̄ ocultat ꝛ tegit viscera itri/
seca ꝛc̃.Jtē in ca.de ydropisi ē velamē q̄ ē iter mēbra ife/
riora ꝛ superiora ꝛ itestina Alex.ca.de asclite ꝛ tympanite.
vtaris ingt adiutorys q̄ possint viscera malaxare ꝛ digere
omnes qui in alto.i.in epiplo ꝛ peritoneo ꝯtinentur humo
res ꝛc̃.Cor.cel.abdomen q̄ȝ greci peritoneon vocant.
·Perniones sūt excoriatōes q̄ fiūt ī nimio frigore ī calcaneis
q̄ muge vulgariter dn̄r.fiūt ēt ī digitl pedū ꝛ manuū ꝛ dn̄r
a p̄nitie vt q̄dā volūt.apō Aui.ꝛ ī viatico scissure vocāt ꝛc̃.
·Persa maiorana sansucus.
·Persica triū geneꝝ apō auctores iuenio duracina vbiq̄ȝ no/
ta armenia ꝛ p̄coqua q̄ microteia.gra.vocant̄.ara.mixmix
lib.i5. latine aūt ante p̄sica ·Pli.tamē a regionibᵒ distinguit gn̄a.
cap.iz. ·Persicaria eo q̄ folia sīlia folys persici habeat iuxta aquā
nascitur.duas hȝ species vna in medio folio maculā fuscā
hȝ alia macula caret ꝛ illa adhustiua est valde:quidā piper
aque putauerunt de qua Auicen.capi.scribit in secundo.
lib.z5. ·Personatia ī anti.vl'i ī ꝯfectiōe mitridati miōris expōit ī an
cap.9. tiq̄s sinōimis q̄ ē bardana lappa maior.drōega q̄ ēt ·Pli.
in p̄nᵒ. videt̄ dr̄e.p̄sonatia īgt a q̄busdā ethiō vocat̄ cᵒ folio nullū
latiᵒ grādes lappas ferēs.ſȝ alia est ethios ꝛc̃.vt supra ī et.
·Pessariū m̄ricis q̄ ani clestere vl'ēt ipȝ suppositoriū q̄ nasca
le vocat̄ ·Pau.ca.ō retētōe m̄struoꝝ pessus ē lana carpiata
rotūda formā digiti accipiēs quo ꝯtinent̄ medicamina ꝛc̃.
lib.z5. ·Persolita ·Pli.q̄ȝ nemo ignorat.gra.vero archion vocant fo
cap.9. lia habet maiora q̄ȝ cucurbita ꝛc̃.supra in archion.
an̄ meᵐ ·Pes coruinus q̄dā vnū ex lacticinys esse asserūt folia eiᵒ sūt
sīlia folys psily.vt Dya.ca.ō psilio gre.coronopodiō vocāt.
lib.z5. ·Pes gallinaceus est planta q̄ȝ Dyasco.elapsium vocat ·Pli.
cap.ii. vero capnos supra in capi.
an̄ meᵐ. ·Pes leporis apud q̊sdā vocat̄ gariofilata ꝛ sanamūda.ſȝ la/
gapos q̄ ē dictu grece pes leporis est alia de q̄ supra in la.
·Pes pulli ſm Macrum vocatur portulaca suo ca.
·Pes vituli Jarus barba Aaron serpentaria minor vel dra/
guntea minor.idem apud Dyasco.Aaron vocatur.
·Petasitis Dya.virga est longior cubito crossitudineȝ digiti
habens super q̄ȝ folia maiora ꝛ latiora hȝ sicut cenios ꝛc̃.
·Petina grece volatilia volucres.
·Petroselinū ē dcū.g.apiū petre.nā selinō apiū petra vt nos.
·Peucina resina q̄ ex peuce fit q̄ ē abies vel spēs pini ſȝ Dya.
·Peucis Dyasco.arboris pini inquit aliā pitin aliam peucen
vocant specie quidam differunt:sed vnius sunt virtutis.li.
de doc.gre.peukites pinus abies picea ꝛc̃.
·Peucedanū q̄dā feniculū porcinū vel agreste vocāt. A.bu/
genis dicit apud Sera.herbatuꝝ Dya.peucedanuȝ virgā
hȝ in medio sīlem maratro ꝛ folia plura circa radicē spissa
cui flos est mellinᵒ ꝛ radix nigra ꝛ crossa cū graui odore la/
crimū plīmū hn̄s.nascit̄ locis vmbrosis ꝛ mōtuosis lacri/
mū eius colligit̄ ꝛ in vmbra siccat̄ ꝛc̃.·Pli.similia his.
li.z5.c.9. ·Pezice grece vocatur genus fungoꝝ ſm ·Pli.sic dictum q̄
an̄ meᵐ. sine radice aut pediculo nascantur.
ꝛ v̄.fi. ·Picata vasa dn̄r q̄ linita sunt pice in q̄bᵒ vina reponūt greci.
li.i9.c.3. ·Picotropon ſm ·Pli.dr̄ a gre.vetonica q̄ ꝛ cestrō.vt.s̄.in ce.
circa p̄n. ·Pictō a.D.vocat̄ sedūda spēs calcāti ex his q̄s ꝺscribit ī cal.
li.z5.c.8 ·Picra dn̄t gre.amara.nos v̄o cōrupte pigra.picrō v̄o amaꝝ.
pᵒ p̃nᵐ. ·Piericon vel piariatis ſm Dyasco.capi.de calcitis est confe
ctio que fit ex duabus partibus calcitis ꝛ vna cadimie.
·Piesmatos grece expressio Cassius felix capi.de pruritu.

·Pigamō gre.ruta nos piganū dicimᵒ piganorizō rute radix.
·Pigania seu piganica.apud Alexā.capi.de pleuresi sunt ce/
rotaria que cum pisce fiunt.sed potius picania credo.
·Pigniogomō ·Pli.herba ē soluēs vētrē eruce folys crossio/ lib.z6.
ribᵒ ꝛ acrioribᵒ.radice tenui lutei coloris terrā olēte caulo/ cap.8.
q̄drāgulo modico tenui flore ozimi.iuenit̄ ī saxosis locl ꝛc̃. an̄ meᵐ.
·Pignotica virtus apud Dya.ca.de aloe exponitur sompni/
fera:sed puto corruptum.nam ypnotica sunt sompnifera.
·Pigris ·Plini.ab insigni amaritudine cognominatur rotun/ lib.zz.
do folio tollit eximie verucas ꝛc̃. cap.zz.
·Philon a grecis vocat̄ herba saxosis mōtibᵒ nascēs femina in p̄nᵒ.
magis herbacei coloris caule tenui radice parua semine
rotūdo papaueri simile hec sui sexus facit partus mas aūt
a femina tātum differens q̄ est incipiente oliua ·Pli. lib.z7.
·Pilos grece argilla terra vidua que argillos dicitur. cap.iz.
·Pillula a rotunditate dicta.s.parua pila in aliquibus antiq̄s v̄ius fi.
libris cataputia pro pillula inuenitur.
·Pillule caucani ꝛ caucanice apud Aliab.chochie sunt.
·Pinaster ·Pli.nihil aliud est qua pinus siluestris mire alti/ lib.i6.
tudinis et a menio ramosa sicut pinus in vertice copiosio/ cap.ii.
remq̄ȝ dat resinam montuosis gignit̄ ꝛ in planis. an̄ meᵐ.
·Pia.g.piscl ī q̊ margarite gn̄ant̄.iterdū p̄ ipa margarita dr̄.
·Pinicellū dr̄.a forma pini acute sumitatis ꝛ ē istr̄ȝ ad aliq̄d
abstergēdū ab oculis p̄cipue ſcm̄ ex re molli sic̄ q̄ pictores
pigūt Gal'.v̄o ad glauconē exponit spongiolā silr ꝛ Demo.
·Pinus arbor ab acumine folioꝝ dicta.pinum eniȝ antiqui
acutum dicebāt.greci aliā pitim.aliā peucem vocāt q̄ȝ nos
piceā dicimus eo q̄ desudet picem Ysidorus.
·Piolope grece prassios marubium li.de doc.greca.
·Pyopson gre.saniē ducēs Cas.fe.in ꝯfectione vnguēti tetra/
·Pyos grece elkos pus sanies.)(farmaci.
·Piper apium vel piper apum apud Dya.dicitur acorus.
·Pyper erraticum ſm Dyasco.dicunt latini serpillum.
·Pyper dn̄t greci vt nos ara.v̄o fufel.ē ex eo lōgū q̄ ē notū ꝛ
ē mioris siccitatl ꝛ maturitatl ceteris.ꝛ ē an̄q̄ȝ sepet̄ ī race/
mos.vt pȝ p̄ Sera.p̄pō ca.deide sepat̄ ꝛ fit pip albū an̄ q̄ȝ
maturet̄ cōplete ꝛ est ſm Gal'.maioris acuitatis q̄ȝ nigruȝ
Aui.q̄nto ca.de dyacimino ē piper albū illud q̄ est paruuȝ
neq̄ȝ ꝯtractū.s.rugosuȝ ꝛ neq̄ȝ est cortex eiᵒ crossus imo est
grauis pōderis:sed nigrum est perfecte matuꝝ ꝛ est notū.
·Pipitis ·Pli.q̄ȝ ꝛ siliq̄strū appellamᵒ castore talr demr̄ante. li.i9.ca.
caulo rubro ꝛ lōgo dēsis gēicul' folys lauri semie albo tēui vltᵒ.ꝛ li.
·Pir.g.ignis pira ē rogᵒ piretos febris.)(gustu pipis ꝛc̃. zo.c.i7.
·Pyrgites grece troglites passeris genus ꝛc̃. in p̄nᵒ.
·Pyrgiar Dya.aut folitis folia habet similia lapatio:sed' ob/
longiora ꝛ viridiora sex vel septem erecta ꝛ lenia abintus
ꝛ foris habens plurima. nascitur in paradiso vel in ortis.
est gustu aspero ꝛ stiptico nec semen nec virgā habens.
·Pir enamelis q̄ȝ vaculā dicere poterimus ꝛc̃.Demo.Jtem
alibi de quadā paracontery.forma.sit inquit sūmitas va/
culata in similitudinem mellis.nā greci pirena vocāt.
·Pimpinella infra in saxifragia.
·Piretrū vl' piretrō vt greci a pir q̄ ē ignis eo q̄ igneā v̄tutē
hēat Dya.piretrū herba ē folia hn̄s sīlia dauco agresti aut
maratro ꝛ v̄gā sīlem illiᵒ in q̄ v̄ga capitellū est sīle aneto ꝛ
obrotūdū.radix eius crossitudinē hn̄s digiti vniᵒ gustū ex/
calefaciēs vehemēter ꝛ saliuā p̄uocās ꝛc̃.·Pliniᵒ piretron
vocāt que nunq̄ȝ floret arabice dicitur ꝛ herba eius vocat̄
tarcon.Ste.piretron barchācathaa ꝛ est piretrum.
·Piria grece calefactorium fomentum per vnum.r.tantum.
·Piriasis fomentatio piriase fomentare.
·Pirilāpis ꝛ lāpiris.g.cicēdula icēdula nocticula li.ō doc.gr.
·Pirithis lithos.g.marchasita lapis aptᵒ ad deducēdū ignē.
·Pyrodes grece igneus pirotus inflāmatus pirosis icendiū.
·Pyrō agr̄ste ſȝ.D.c.ō celidōia mi'ti sic celidōiā miorē vocāt

·Pyros grece rubicundus.
·Pyros grece frumentum triticum ⁊ sitos etiã.
·Pyrotica medicina adustiua.
li.24.c. ·Pyrsuris.g.nocticula lãpiris.vt.s. ·Pissa.g.picẽ dñt.
7.i meᵒ. ·Pissaphlatos mixta bitumini pice naturaliter fit ·Plinius.
⁊ lib.35. ·Pistes alredradu apđ.A.c.đ cura cãcri sᷣt pisces ꝑui petrosi.
cap.15. ·Pisseleon est oleum ꝙ ex pice liqda vel cedria etiã fm ·Pli.
añ meᵐ. ·Pystachia dñt.g.arabes vo fistachi imitãtes grecuꝫ.p.lr̃a q̃
lib.24 carẽt i.f.mutãtes Ysido.pistacia ingt dcã ꝙ odorẽ nardi pi
cap.5. ·Pithekos grece maymo simia.)(stici referãt.
vlrta ·Pithiriasis grece furfures capitis.
mediũ. ·Pithias iter spẽs titimaloꝝ a Dya.ponit̃ ꝑter illas septẽ q̃s
·Pithiron grece furfur.)(ꝑncipalr̃ numerat.
·Pithis.g.pinꝰ q̃ ꝯpituis aliqñ repit̃ ide resina pituina Ysid.
·Pitides vocãt greci fructꝰ i ramis pini reptos siue vt latini
lib. 24. ·Pitima risina q̃ꝫ nos abietalẽ dicimꝰ Dya.)(coni.
cap.6. ·Pituissa ·Pli.ad silr̃itudinẽ folioꝝ pini vt camepitis q̃ꝫ qdã
vsus fi. i titimali gñe numerãt fructex est sil'is picee flore ꝑuo pur
lib.16. ·Pixari greci picem vocant.)(pureo ⁊c̃.
cap.12. ·Pix ·Pli.liqda in europa teda cogt̃ naualibꝰ muniẽdis mul
tosq̃ꝫ alios ad vsus lignũ eiꝰ ꝯcisuꝫ furnꝰ vndiq̃ꝫ igni extat
circũdato ferro vt ꝑmꝰ sudor aque mõ fluat canali hec in
syria cedrũ vocat̃ vel cedria cui tãta vis ẽ vt in egypto cor
pora hoiuꝫ defũctoꝝ eo ꝑfusa fuent̃ seqũẽs liquor crassior
iã picẽ fũdit hec rursus in cortinas ereas ꝯiecta aceto spis
sat̃ ⁊ coagulat̃ brucie cognomẽ accepit dolys dũtaxat va
sisq̃ꝫ ceteris vtilis ab alia pice drñs colore rutilãte ⁊ ꝙ pin
guior est.reliq̃ oĩa illa fiũt epicea resine feruẽtibꝰ coacta la
pidibꝰ in alueis validi roboris:aut si aluei nõ sũt struis ꝯge
rie velut i carbonis vsu hec in furnũ addit̃ farine mõ tũsa
nigriore dolore eadẽ resina si cũ aq̃ leuiꝰ decoq̃t̃ coleturq̃ꝫ
ruffo colore lẽtescit ac stillatitia vocat̃. Iteꝫ alibi liqda pix
lib. 24. oleũq̃ꝫ ꝙ piseleõ vocãt̃ queãdmõꝫ fierẽt diximꝰ. qdã iteꝝ
ca.5.⁊.7. coquũt ⁊ vocat̃ palimpissciꝫ ⁊c̃.⁊ ifra nõ obmittẽdũ apud
lib.16. eosdẽ grecos zosippã vocari de rasã nauibꝰ maritimis picẽ
cap.13. multo efficatiorẽ ad omnia qbus pices resineq̃ꝫ ꝓsunt ⁊c̃.
lib.14. ·Pix bricia idẽ ꝙ colofonia a brichi grece ꝙ ẽ stridere ·Pli.
cap. 20. bricia fit epicea rexina in yspania aut epice nostris mini
i meᵒ. me laudata est.n.rexinaꝝ amara ⁊ arida graui odore ⁊c̃.
·Pix Romana Jo.Sera.in vnguẽto ad ragadias ani i eodẽ
vnguẽto in regali dispõne loco eius pix greca ⁊ colofonia.
·Pyssam greci picem dicunt.
·Pyxis et pixides grece vt nos forte a pixos ꝙ est buxus ex
·Pyxos grece buxus.)(quo meliores fiũt.
·Pizacion grece est pustula paulo durior subalba acuta ex
qua ipsum qđ exprimitur humidus est Corne.cel.
·Pladrosin vocãt greci stõaticã passionẽ.s.reũatismũ Cas.fe.
·Plãtago Dya.arnoglosos siue eptapleuron nomen sũpsit a
silr̃itudine agnine ligue.nã greci arnon agnũ vocãt glossã
linguã seu rursus ꝙ septẽ adnata habeat germiã in lõgitu
dinẽ.vij.lateribꝰ.i.costis sil'ia:⁊ iõ eptapleurõ vocat̃ latine
plãtago dr̃. Eius gnã sunt duo.vnũ dr̃ platipleuron.est etiã
aliud:sꝫ minꝰ.minꝰ vero hꝫ minuta folia ⁊ angusta ⁊ lenia.
vga eiꝰ multos hꝫ angulos inclinata ad terrã.florẽ viridẽ
hꝫ ⁊ semẽ sup ipsã vgã.nascit̃ vo in cardiarys locis. Alteꝝ
vero genꝰ plãtaginis folia hꝫ lata ⁊ ornatiora ⁊ numerosa.
huiꝰ vge angulose sunt ⁊ rufe hñtes lõgitudinẽ vniꝰ cubiti
⁊ a media vga vsq̃ꝫ ad sursum semine ẽ plenũ radices mul
tas ⁊ teneras hꝫ asperas ⁊ albas ⁊ crossitudine vnius digi
ti.nascit̃ locis aquosis ⁊ in vallibꝰ ⁊ in ortis ⁊ in pratis.me
lior est tamen maior ⁊c̃.minor vero a multis lãceolota vo
cat̃ eo ꝙ foliũ ad similitudinẽ cuspidis lãcee habeat.plan
tago ara.lisem albamel.i.lingua arietis dicitur.
·Plãta leonis velut aly herba flaura hꝫ odorẽ aspalti.ẽ spẽs
trifoly maior apud Dya.⁊ est illa de q̃ ꝓsegtur plus in lau
dibꝰ alys spebꝰ.fm arabes est spẽs andachoche vt supra.
·Platanos Ste.adulbium.
·Platanos dicit Dya.vocari quandam speciem cassie lignee.
·Platicoriasis.g.dilatatio pupille cũ effusiõe Cas.fe.c.đ ygro
collirio ⁊ dr̃ a platI ꝙ ẽ latũ cori vo pupilla Demo.idẽ quã
·Platy grece latum.)(etiã midriasi vocauit.
·Platociminum est dictu latum ciminum est sileleos siler
montanum grece platikimion.
·Platiselinon gre.apiastꝝ ⁊ est dictu latũ apiũ li.de doc.gre.
·Platofilos fm Dyasco.vocatur septima species titimalorũ
quas describit est dictu latorum foliorum.
·Plegi vel pligi grece plaga vulnus plege plage vulnera.
·Pleginos Ste.ẽ lẽticula amara. ·Pleura.g.latera idẽ.
·Pleuretikos pleureticꝰ. ·Pleuros latꝰ costa pleure coste.
·Plethon grece plenus Cassius felix.
·Pletoricos plectoricus plenus repletus ⁊c̃.
·Plexin grece Demo.turborẽ ⁊ turbationẽ animi greci dñt. li.20.ca.
·Plistolokia dicitur.iiij.species aristologie fm ·Pli. 4.in fi.
·Plita ·Pau.capi.de ydropisi. ⁊ li.25.c.
·Plũbuꝫ vocat ·Pli.quãdã egritudinẽ oculi que curat̃ cũ 9.in fi.
q̃dã herba q̃ grece dicit̃ molebdina ꝙ est dictu plũbago. lib.25.
·Pneo.g.flo spiro. ·Pneuma spũs vẽtꝰ spiramẽ flatꝰ alitꝰ. cap.11.
·Pneũatosis vẽtositas Ga.ad glauconẽ tractatu ꝑ đ febribꝰ. añ meᵐ.
Itẽ Ale.đ ãtidotI ad frm̃ stõm. Itẽ Oriba.ca.đ ꝓnosticis.
·Pneumon grece pulmo inde peripneumonia quã nos cor
rupte peripleumoniam dicimus.
·Pneusis spiramen pneuse spirare flare anelare.
·Podagra grece dicta a podos ꝙ est pes podagricos.
·Podagricus podes pedes.
·Podagra lini vocatur cuscuta eo ꝙ serpendo linum necat.
·Poderota vel pederota apud Dya.achantes supra in ac.
·Polemoniõ ·Pli.cilodinamiã.vt.s.i polimonia capadoces lib.25.
celidõiã vocãt.hastas hꝫ tẽues ⁊ q̃dras ⁊ folia paꝝ miora cap.6.
a ruta ⁊ oblõga sil'ia poligõie aut calamite ⁊ sup hastas foli
culi sᷣt i qbꝰ semẽ ẽ nigꝝ.radix ẽ illi lõga cubiti vniꝰ.nascit̃
locI mõtuosis ⁊ aspereis ⁊c̃. ·Pli.ifra i polimonia q̃ eadẽ ẽ.
·Polenta vbicunq̃ꝫ in antiqua translatione Dyas.inuenitur
apud Sera.eodem loco habetur sauich de quo infra.
·Policaria dixit mihi greca herbaria ꝙ vocatur grece comi
sca.Sed apud Dya.vocatur comiza.vt supra in co.
·Poligonios grece multoꝝ anguloꝝ vel multaꝝ flexibilita
tum seu geniculoꝝ.nam gony est genu per.y.psilon ⁊c̃.
·Policarpos vocatur etiã poligonia a Dyasco.est dictu mul
ti fructus.infra in poligonia.
·Policomos Dyasco.folia habet euzomo.i.eruce similia gu
stu viscida haste sunt illi crosse ⁊ quadre ⁊ flores simile ozi
mo ⁊ semen simile porro.radix est illi nigra ⁊ rotũda sicut
mala maciana.nascitur locis asperis ⁊c̃.
·Policriston exponit̃ in li.de alimẽtis ꝙ ẽ dictu valde bonũ.
·Polifillon.g.est dictu multoꝝ folioꝝ sic vocat̃ a Dya.ꝑma
spẽs trifoly eaꝝ q̃s đscribit ꝙ lati odoratũ vocãt ifra i tri.
·Poligon a Dya.hastam habet longam duobus palmis ⁊ fo
lia lenticule similia gustu stiptica ⁊c̃.
·Poligonos.g.secũdũ multi seminis.nã goni.g.semẽ per ita.
·Polignemõ Dya.fructex ẽ sarmẽtosa folia hñs origão sil'ia.
vga ipa nodosa sil'is pulegio hꝫ capitellũ.s.viscidũ ⁊ odora
·Poligonia seu a goni ꝙ ẽ genu.nã ⁊ mlti genicu)(tũ ⁊c̃.
latã ⁊ cẽtũnodiã vocãt seu agoni ꝙ est semẽ.nã Dya.poli
carpos vocari dic ꝙ magI ẽ credẽdũ.h sanguinaria ⁊ corri
giola a mltI vocat̃ ⁊ ẽ q̃ꝫ vgã pastorI ara.vocãt.vt pꝫ p Dy.
ꝯcordiã ca.đ polligonos ⁊.A.ca.đ vga pastorI. Itẽ p Sera.
ca.đ vga pastoris Dya.polligonos masculꝰ herba vgas hꝫ
tẽues molles ⁊ mltas nodosas ⁊ expãsas sup terrã sic agre
stis.i.gramẽ folia hꝫ rute sil'ia:sꝫ oblõga ⁊ molliora ⁊ semẽ
iuxta folia.vñ ⁊ masculus dcã ẽ.flos illi ẽ albꝰ ⁊ feniceꝰ ⁊c̃.

Poligonos vͦ femia frutex ē vnā virgā hn̄s mollē ⁊ carno
saꝫ spissā ⁊ nodosam i qbꝰ nodis folia hꝫ sil'ia pini. radix est
lib.27. illi iutilis.locis nascit hūidis ⁊c̄.Pli.poligoniū greci vocāt
cap.iz. quā nos sanguiariā.ñ attollit a terra folijs rute.semie gra-
pᵒ p̄nᵐ. minis q plura gn̄a poligoni faciunt hanc marē intelligi vo-
lūt appellātqꝫ a m'ltitudie semis aut dēsitate fruticis . alij
polligonō a geniculoꝝ frequētia ⁊c̄.Ste.in synonimis po-
lugonos virga pastoris.u.lr̄a ꝑ.y.psilo scripsit vt assueuit
⁊ in kiraida poligonos.i.corrigiola multigonia.alij vͦ cane
zillum dicunt.et cetera.
Polimiginatō medicamē.Pau.ca.ꝺ ydropisi ibidem scribit
⁊ ē dictu plurime mixture.nā migma grece mixtura.
Polimonia alij fileteriā a certamine regū iuentores appel-
lant.capadoces āt tilodinamia radice crossa exilibꝰ ramis
qbꝰ i suis corimbi dependent nigro semie cetero rute sil'is
lib.25. nascit i montuosis locis.Pli.sed Dy.polemoniā vocat vt
cap.6. Polina subtil' faria cuiusqꝫ grani.ide polēta.)(supra i pole.
Polimonion Dy.vocari dixit alsinē q̄ ē ꝑitaria vt supra i al.
Polion Dy.est montuosuꝫ ē ⁊ alterū.mōtuosuꝫ vͦ qꝺ nobis
venit in visum.frutex est alba ⁊ tenera folia hn̄s vͦga est ei
vniꝰ cubiti sup:quā vͦge sūt cū capitell' semie plenis a quo
semie exit q̄si lanities alba ⁊ oblōga velut capilli odorem
graue hn̄s cū suauitate ⁊c̄.In Ser.ex verbo Dy.ē plāta ꝑ-
lib.zi. ua exilis cuius lōgitudine ē circa palmū ⁊c̄.Pli.museus ⁊
cap.7. hesiodꝰ laudibꝰ iclitā p̄dicāt supqꝫ cetera ad famā ⁊ digni-
in fi. tates ꝓrsusqꝫ mirā si mō vt tradūt.folia eiꝰ mane cādida
meridie purpurea sole occidēte cerula aspiciūt:duo eiꝰ gn̄a
cāpestre maiꝰ ⁊ siluestre ꝙ minꝰ ē.qdā theucriō vocāt.folia
cais homis sil'ia habēs a radice ꝓrinꝰ nūq̄ꝫ plamo altior ⁊c̄
poliū vocat iahade arabice.
Polipis.gre.multipes.polipus piscis.
Polipodiū dcūꝫ a sil'itudie flagellorū polipi piscis in eminē
tijs q̄ sūt in ipis flagellis seu pedibꝰ sꝫ pedes dici possūt.nā
radicibꝰ polipodij sūt sil'es eminētie. vn̄ polipodiū q̄si poli
pi pes Dya.nascit i ꝑietibꝰ hūectis ⁊ in ripis ⁊ circa radices
arboꝝ vetustaꝝ ⁊ i q̄rcibꝰ.hꝫ āt i lōgitudie duos palmos
⁊ ē sil'e pteridi.i.filici.aspeꝝ ⁊ diuisuꝫ sꝫ nō sic spissū.radices
sūt illi aspe ⁊ sibi alligate sic̄ polipi crossitudinē digiti hn̄tes
rasa vͦ deitꝰ viridis ⁊ subalbida apꝑꝫ ⁊ stricta ⁊ gustu dul
lib.26. cis ⁊c̄.Pli.polipodiō quā nr̄i fidiciolā vocāt sil'e ē filicis ra
cap.8. dix i visu pilosa coloris itꝰ herbacei crossitudie digiti crossi
añ meᵐ. acetabulis cauernosa ceu polipoꝝ cirri subdulcis in petris
nascēs aut i arboribꝰ vetustis ⁊c̄.ara.vocat bisbigi.ab.y.
in libro de regimime acutoꝝ filichinuꝫ vocat ⁊c̄.
Polipꝰ ē tumor p̄ter nāꝫ q i naribꝰ fit sil'is scd̄ꝫ substātiā po-
lypodos carni.i.carni illius piscis qui dr̄ polipus eiꝰ autē
subā ē sarcomia ⁊c̄.Pau.ꝓpͦ ca.ꝑ sacomia carnositatē in-
lib.25. Polirizon grece multaꝝ radicū q̄re filix sic vocat)(tellige
cap.5. a Dya.ca.de dipteris.sic ēt ꝭꝫ Pli.vocat a qbusdā elleboꝝ
circa nigrū. Itē idem etiam sic vocari dic̄ vnam speciem aristo-
mediūꝫ. logie preter duas notas.
lib.25. Polirizon Pli.herba q̄ hꝫ folia sil'ia mirte ⁊ radices m'ltas
cap.9. Polisanthemū q̄ꝫ greci botrachiō vocāt caustica)(⁊ cetera
pᵒ ineᵐ. vis eiꝰ.i.vlceratia ⁊c̄.ꝭꝫ.Pli.est dictu plurium florem.
lib.27. Poliricon grece dictu multarū comaꝝ.nā greci thrix comā
cap.iz. seu capillū vocāt.ē politricon ⁊ adiātū ⁊ gallitricō idē ꝙ ca
pᵒ p̄nᵐ. pillus veneris ꝭꝫ Dy.vt.s.in adiatū ⁊c̄.sꝫ Pli.politrica di
lib.25. stāt a gallitrica ꝙ iuncos hꝫ albos ⁊ folia plura maioraq̄ꝫ
cap.9. frutice quoq̄ꝫ maior est et cetera.
vltra. Politropha gre.m'ltū nutrientia oligotropha ecōtra paꝝ nu
mediū. triētia ⁊c̄.Ori.oia poly ꝙ ē m'lto vel multū vel pl'imū.ꝑ.y.
psilo melius scribunt secundum grecum.
Pomelitos Pau.ca.ꝺ pipleumōia ydromellitos ant pomel
Polusis.g.ifra i vlcus.)(litos aut ydrorosato ⁊c̄.
Poma grece potus potio.pomata vero potiōes.

Pomfoligx scribit grecꝰ sed pōfolinx ꝓfert. sic vocat eo ꝙ
sit āpullosa.nā pomfolinx gre.ē āpulla.pomfoliges āpulle.
⁊ est pōfolix seu pōfolix seu pōfoligos tutia nā leuissima vo
latilis ⁊ alba quā Aui.laudat vide ca.ꝺ pōfoligx apꝺ Dy.cū
ca.ꝺ tutia apud Aui.⁊ Sera.qr idē sūt ⁊ ē fuligo q̄ leuat ad
herēs tecto fornaci qn̄ es tigit ⁊ fit auricalcū qꝺ vocat apꝺ
Dy.i antiq̄ trāslatiōe es vstū:⁊ ē ex subā eris ⁊ lapidis cala-
miari q dr̄ climia ara.⁊ cadimia gre.q̄ lapide tigit es.subli-
mat.n.vi ignis: ⁊ qꝺ subtiliꝰ leuiusqꝫ ē tecto fornacis heret
⁊ vocat pōfolinx ⁊ arabice tutia. qꝺ āt ex eo fumo eleuato
crossius ē nō potēs eleuari intātū ꝙ adhereat tecto ꝑꝑ sui
grauitatē ⁊ dēsitatē descēdit ad iferiora fornacis vel herꝫ
ꝑietibꝰ ⁊ h̄ vocat a Dy.spodiꝰ:⁊ ab Aui . volēti imitari gre-
cuꝫ vocat succudꝰ.fit ēt sine ere sola sublimatiōe ipiꝰ lapi
dis.Est ⁊ alia spēs tutie q̄ alexādrina vocat sil'is corticibꝰ
arboꝝ itus leuis extra butruosa.grauis q̄ fit vbi multū fit
auricalchi ex iugi eleuatiōe ipiꝰ fauille circaqꝫ formulas
terreas q̄ ob h̄ fornacibꝰ suspēdunt adherēs dēsaturqꝫ qꝺ
fit ex fumo eiusdē lapidis ꝓbat qr artifices auricalchi ex
illa bonū auricalchū faciūt eodeꝫ mō sic̄ ex calaminari la-
pide.Dya.⁊ Pli.cōueniūt i mō gn̄atiōis pōfilix Pli.ꝺ his lib.34.
⁊ de alijs q̄ in hoc oꝑe gn̄ant in erarijs ingt inueniūt q̄ vo- cap.i3.
cant pōfilingē ⁊ spōdion.dr̄ia ꝙ pōfolix lotura asꝑgat.spo- in p̄nᵒ.
dion illota ē.aliq ꝙ sit cādidū leuissimūqꝫ pōfilingē dixe-
re:⁊ eē eris cadimieqꝫ fauillā.spōdiō nigrior ē q̄ derasa ꝑie
tibꝰ fornaciū mittit scitillas aliqn̄ e carbonibꝰ h̄ aceto ꝑfu
sa odorē eris p̄stat ⁊ si tangat lingua saporē orridū. ꝯuenit
oculoꝝ medicaibꝰ qbuscūqꝫ vicijs ocurrerint:⁊ ad oia que
spodios.hoc soluꝫ distat ꝙ huiꝰ elatior vis est . spodios vel
pōfilix cipria optia.fit āt liquescētibꝰ cadimia ⁊ erario lapi
de leuissimo flatu euolatqꝫ e fornacibꝰ ⁊ tectis adherescit
a fuligine distās candore.qꝺ vͦ minꝰ cādidū ex ea imature
fornacis argumētū ē h̄ qdā Pōfolige vocāt.qꝺ vͦ rubicū
dius ex his iuenitur acriorē vim habet .exulcerat adeo vt
cum lauat si oculos attingat excecet ⁊c̄.Est ⁊ melli coloris
spodios in q̄ plurimū eris itelligit . sꝫ quodcūqꝫ genus la-
uando fit vtilius.purgat āt p̄ma deinde crassior. lotura di-
gitis scabricē exemit ⁊c̄.⁊ infra fit ingt ⁊ i argēti fornacibꝰ
spodion quā vocāt lauiortin.vtilissima āt oculis cōfirmat
q̄ fit i aurarijs ⁊c̄.has puto quas climias auri ⁊ argēti Aui.
vocat de qbꝰ supra. Itē infra antispodion vocāt cinerē fici
vl' caprifici vel mirti foliorū cū tenerrimis ramoꝝ ꝑtibꝰ vl'
oleastri vel citonij mali vl' lentisci. Iteꝫ ex moris imaturis
.i.candidis in sole arefactis vel ebuxi coma vel pseudo ci-
pri aut rubi aut terebinti vl' cenātis taurini quoqꝫ glutinis
aut linteorū cinere vruntur omnia crudo fictili i fornacibꝰ
donec figulina percoquat .⁊ iteꝝ i erarijs officinis ⁊ smeg-
ma fit iaꝫ liq̄to ere ⁊ ꝑcocto additis ⁊ carbonibꝰ paulatiqꝫ
accēsis ac repēte vehemētiori flatu expuitur eris palea q̄-
dam solū quo excipiātur stratū eē dꝫ maxili ab ea discerni
tur quā i eisdē officinis diffrigē vocāt greci ab eo ꝙ his tor
reat cꝰ origo triplex.fieri.n.tradit ex lapide pirite crema-
to in camis donec excoquat in rubricā . fit et in cipro ex lu-
to cuiusdā specus arefacto prius mox paulatim circūdatis
sarmētis.tertio modo fit in fornacibꝰ eris fece subsidente
differentia ē ꝙ es ipsuꝫ i catis defluit scoria extra fornaces
flos supnatat diffriges remāet qdā tradūt globos lapidis
in fornacibꝰ q coquūt ferruminari circa h̄ es feruere:ipm
vͦ nō percoqui nisi translatū i alia fornace ⁊ eē nudū.qdā
id materie quod ex cocto supsit diffriga vocāt ⁊c̄. habet ex
his qꝺ pōfolix ⁊ spodius sūt idē ꝙ tutia ⁊ ēt habet per hoc
ꝙ Dy.ca.de fece dic̄ ꝙ ipa lauat sic̄ tutia. Itē Alex.fac col
lirium ad debilitatē visus senum ex ponfolingo lota balsa
mo vino ⁊ melle.cuiꝰ simile scribit Auicen.in tertio ⁊ loco
poimflix tutiaꝫ scribit. Item Stepha. in sinonymis pom-

folix tutia' de spodion infra in sp.
·Pōtica Stepha.bōdacha ⁊ ē auellana ⁊ alibi carua pōtica
·Populus arbor duas hʒ spēs. Inde Dya.)(scripsit
duo facit ca. vnū sic icipit.populus quā leuce dicūt ⁊c̄.aliđ
sic.agiros.i.populus arbor quaʒ alij leuce vocāt ⁊c̄.⁊ i fine
ca.aliq ingt ꝓhibēt eiꝰ arboris lacrimū i eridanū distilatū
⁊ coagulatuʒ sucinū facere.i.karabe ⁊c̄. Aui.silr duo fac̄ ca.
vnū qđ icipit.hauꝝ.aliud.haurū Romanū qđ volēs dice
lib.16. re agiros vt Dya.dic̄ achirosa vt supra i haur. Pli.tria gn̄a
cap.24. populi fac̄ alba⁊ nigra ⁊ q̄ libica vocat̄ minia folio ac niger
rima alba folio bicolor supne cādidās inferiori pte viridi
huic nigre q̄ i iuuēta circiate rotūditatis folia sūt vetustio
ra i angulos exeūt eꝯrio edere angulosa rotūdant̄ ⁊c̄.
·Porcelliones vocāt̄ a Dya. vermiculi in humidis locis de
gentes ⁊ i stercore scđʒ ipʒ mltoꝝ pedū q tacti i pillulas cō
plicant̄.ara.vocat̄ guadai scđʒ quosdā sʒ scđʒ veritatē vo
·Porfira Ste.ē sadefum ara.qđ ē ostracū.i.)(cat̄ harua.
limatia.sed i li.de doc.greca exponit̄ porfira.i.purpura.
·Pori sūt foramina tā cutis q̄ʒ omniuʒ mēbroꝝ minuta vix vl
minime visui apparētia:dicūt̄ tn̄ ⁊ ipa patētia foramina po
ri vt auriū a Pau.ca.đ egritudinibꝰ auriū ⁊ oia alia largo
mō sumpta.pori ēt dicunt̄ tuberose durities iuncturaꝝ ar
teticoꝝ q̄ ⁊ lapidatiōes dicūt̄ vt Pau.ca.đ artetica ⁊ poda
gra. Herodius ēt porū in equis vocat qđ suprossū vulgo dr̄.
·Porus sarcoydes dr̄ ligamētū a nā creatū ad cōnectēda ca
pita fractorum ossiūet est eius expositio durities carnea. nā
sarx grece caro similiter ⁊ kreas.
·Portulaca dr̄ grece ādragni:arabice vo bachalachancha.
·Posis grece potio potus bibitio.
·Postarin Oriba.sic igt.y.vocat cū vna egritudo i aliā trans
mutatur vt ex litargia fit frenesis ⁊ ēconuerso.
·Potamios fluuialis potamos fluuius.
·Potamogiotō Dya.folia hʒ bete silia i media aq̄ supnatās
·Potentilla amātilla fu valeriana idē vt dicūt)(videt̄ ⁊c̄.
·Poreon grece in pratica simili Almansori est suppositoriuʒ.
·Potilion vocatur vinum onfacinum vt infra in vinum.
·Potireton Dya.aut friniō aut emera vgellas longas ⁊ mol
les habens ⁊ fortes similes dracontee folia minora ⁊ obro
tunda sʒ ois fructex coopertꝰ est velut lana ⁊ ois spinosus
ē flores habēs minutos ⁊ viridiores.semē eiꝰ suaue ⁊ visci
dū ē ⁊ minꝰ vtile.nascit̄ in oliuetis ⁊ humectis locis ⁊ sali
ginosis.radices habēs i magnitudine vniꝰ cubiti aut duoꝝ
⁊ fortes que radix si ibi in terra fuerit tacta đ se iteꝝ alias
mittit radices lacrimū emittens simile gumi ⁊c̄.
·Pragma res negotiū pragmasisis reꝝ nā. ·Prassa.g.porri
Plinius ·Prassiū grece marrubiū album prassitum.
lib.20. ·Prasson grece porrum prasson karton porrum sectiuuʒ pras
cap.22. son kefalotē porrum capitatum.
pꝰ pnᵐ. ·Prassina colera dicta a colore folioꝝ porri qđ greci prasson
vocant. Cas.fel.ca.de empimate.
·Praton grece agens faciens operans.
·Practikos praticus venalis ēpticius ꝯductitius exactus.
·Precoqua persica dicunt̄ anteꝑsica grece precoqua vel bre
coq̄ vt in latinū vertit̄ ⁊ dicunt̄ arabice mixmix.ois tn̄ fru
ctus fʒ Pli.preueniēs maturitate alios sui generis dr̄ ꝑcox
Ste.ꝑcoquion anteꝑsica.⁊ idē alibi precoq̄ mismisa ⁊c̄.ali
qn̄ precocia inuenitur Dya .microtera persica.i. minora q̄
latini precocia dicunt ⁊c̄.
lib.30. ·Precordia Pli.exta hominis,ab inferiore visceꝝ pte sepant̄
cap.3. mebrana q̄ precordia appellant qr a corde pretendit̄ quā
pꝰ pnᵐ greci appellauerūt phigeans plimeans.
·Prefrigmenū Alex.ca.de potionibꝰ ⁊ antidotis ad epar cir
ca finē ānisi prefrigmeni.i.preassati seu frixi.
·Priapismos .gra.a priapos qđ est virga virilis ⁊ ē priapismꝰ
imoderata virge extēsio lōgo tēpore ꝑseuerās,dr̄t aūt a sa

tiriasi vt infra in satiriasi inuenies ⁊c̄.
·Priapismus ēt vocat̄ q̄dā spēs satirionis vt supra in orchis
·Prinꝰ spēs est quercus ferēs glandes sic̄ ⁊ driofagꝰ Dya.ca.
de drisberoth li.de doctria greca prinos ilex ⁊c̄.
·Priōitos Pau.ca.đ lapide iter medicias ad lapidē enūerat
·Prisma grece corporis inflatio.puto q̄ est id qđ yporismos
dicimus ⁊c̄. ·Probaton vl vt grecꝰ prouaton ouis.
·Procatartica cā.i.ꝑmitiua q̄.s.ab extrisecus venit Alex.ca.đ
dolore capitis ꝓprio capi.
·Procon q̄dā bdellium vocant alij maldacō Pli. lib.12.
·Profies grece infra in pterigon. cap.9.
·Profilacticū.g.custoditiuū vl ꝓseruatiuū. Alex.ca.đ cura epi
·Pronostiches grece pronostica preuisio ꝑcognitio)(lensie.
ꝓnosticos ꝓnosticꝰ ꝓuidēs ꝑcognitor.nā gnostica sēsibilia
·Proiectoria virtus.
·Proptosis Demo.est inquit prominētia ꝑcadentis oculi ex
ꝑalisi cōtingens fiens cū maxio dolore.
·Propoleos grece est q̄ arabice dr̄ mū ⁊ ē fex aluearis apuʒ
vbi suas apes ꝓyciūt superfluitates ⁊ est dicta cera ꝓpo
leos calidior ipsa ⁊ ē dicta cera magne vtutis ⁊ i attrahēdo lib.25.
a ꝓfundo corꝑis.vide ca.de ꝓpoleos apđ Dya.cū ca.đ mū cap.9.
apud Sera.⁊.š.i terra Ste.ꝓpolis sordes vasoruʒ apum. in fi.
·Progeuma grece ē cibꝰ aū prādiū sūptus lenitiuꝰ solutiuus.
·Propoma grece Alex.ca.đ epilēsia oʒ ingt ex aq̄ calida acci
pere propoma q̄le ē absintiatū aut cōditū ⁊c̄. Itē idē infra
ꝓpoma aut raro sūt accipiēda ꝑter absintiatū ⁊ vinū bonū
Itē idē ca.de ydropisi đ vino coꝝ ibi ponit ꝯfectionē cuius
dam ꝓpoma.ꝓpoma igit̄ potio vt supra.
·Propositalmia vel psilotalmia vl cirotalmia grece scabrosi
tas oculoꝝ Alex.ca.đ collirijs ad visum.
·Prosarches infra in pterigion.
·Proserpinata poligonia Pli.herba vulgaris supra i poligo lib.27.
·Prosopida supra in archion.)(nia. cap.12.
·Primula veris supra in passerella. in fi.
·Protopas grece dr̄ quoddā vinū creticū infra in vino.
·Portorobon dr̄ a quibusdā peonia Dya.ca.de peonia.
·Protosis grece Pau. est ruptio rogide tunice oculi .i. vuee
ex comestione vl ruptura cornee q̄ parua adhuc existēs ita
vt caput musce videat̄ miocephalon dr̄:amplius āt aucta
prope granū vue stapbiloma dr̄.plus vo vt malū ad palpe
brā extendat̄ ⁊ obstupescat idest mortificet̄ clauus dr̄ ⁊c̄.
Cas.fe.protosis oculoꝝ est ex nimio tumore ꝓminēs casus
vt ēt difficulter palpebris contegat̄ ⁊c̄. Demo. ꝓtosis āt ca
sus est in exitus oculoruʒ plurimū existens quo neqʒ flecti
in officiū solitū terminos valeāt palpebre cū tūore vehemē
ti atqʒ inguinibꝰ scđʒ aures ⁊ febribꝰ ⁊ doloribꝰ sepe ēt vehe
menti aut magno cōsensu ex tumore vomitu velut laqueo
cōpresso gutture aut nimio gēitu femine ꝑturientis. Item
idē alibi est exitus tunice si qđ apparet rotūdū est i modū
acini vue staphylonia vocat̄.si āt diuisio ad ꝓcadēdū pro
tosis appellat̄.hec a quibusdam helius vocatur ⁊c̄.
·Prouinca herba que a quibusdam friuica vocat̄.
·Pruna que damascena vocātur apđ omnes auctores nigre
·Psammos grece arena.)(laudantur
·Psamismus Pau.ca.de ydropisi post hec iquit ⁊ naturali
bus vtendū est aquis ⁊ psamismo ⁊c̄.⁊ infra ca.de artetica
psamismus scribit ⁊ ē sepultura in arena.naʒ psāmos arena
·Psausis grece tactus psao tango.)(grece
·Pseudo diptamuʒ a multis condris vocatū minoris effcūs
a diptamo statimqʒ ab eo discernit̄.diptamnū .n. minima lib.25.
portione succendit linguā ⁊c̄. Pli.supra in diptamo. cap. 8.
·Pseudo selinum fm Dya.vocatur a q̄busdā pentafilon. circa.
·Pseudoumiō Pli.napi folia habet fructex palmi altitudine mediū.
laudatissima in creta ⁊c̄. lib.24.
·Pseudobumon Dya.fructex est duoꝝ palmorū nascens in cap.16.
ꝑꝰus fi.

creta isula folia hꝫ silia humon haste eiꝰ.yi.aut.iiij.⁊c̄.
·Psychi grece aīa psiche latini proferunt.
·Psycos grece frigus.
·Psidraceō Demo.est inqͭ paruissima extantia alta eruptiōe circunscripta cū rubore leui sepe in albis ꝑtibꝰ ꝑme tunice oculi constituta.⁊ magna angulis vicina alta eruptione vel diuisura percussu aut incisura effcā ⁊c̄.
·Psidia granati cortex.psigia storax liquida.
·Psidratia grece Alex.sunt pustule parue eminentes in cute capitis plene humiditate:aliqñ vero sidratia scribitur.
·Psila grece.pulex inde.
·Psiliū dictuꝫ eo ꝙ semen eius pulicibꝰ assimilet̄.Demo.ca. de optalmia.eius herba psilotina vocat̄ ⁊c̄. antiqui vͦo latini pulicariā dicebāt vt Theo.·Pris.⁊ alij plures.Dya.psiliū aūt quirofaliō vel quod siculi dicunt cristalion aut gnome laꝫ.folia hꝫ silia coronopodio ⁊ aspa virgas duabꝰ palmis longas cuius fructex pilosus est . coma aūt eiꝰ a medietate incipit virge i qua capitella duo aut tria sūt cōstricta i qbꝰ semen est pulicibꝰ simile nigrū ⁊ durū nascitur i campis ⁊c̄.
lib.25. cap.9. in fi. ·Pli.psilion alij cinomia alij crisaleon alij sicilicon appellāt radice tenui ⁊ superuacua sarmētosuꝫ floribꝰ canino capiti nō dissimilibꝰ. semine aūt pulici vñ ⁊ nomē hoc i baccis ipsa herba i vineis iuenit̄ ⁊c̄. ⁊ i ꝑtibꝰ nostris iuxta fluuios i glareis colligitur.
·Psilotrū medicamē depilatoriū.
·Psitakos grece psitacus.i.papagal.
·Psimithion grece ꝙ sepe corruptū inuenit̄ nūc psimitiꝫ nūc psimitiū est cerusa plumbi.
·Psix grece nuca.
·Psoas grece lūbus.psoa lumbi.
·Psomion ⁊ psomos grece bucella panis.
·Psora grece scabies asperitas cutis cū pruritu ⁊ squamis li. de doctria greca.·Pli.impetiginem ⁊ scabieꝫ quā psoram ⁊ lichenas vocant ⁊ cetera.
·Psoriasis apͦd Alex.scabies vesice ꝓpͦo ca. Itē i passionario.
·Psorotalmia Demo.est pruritꝰ oculoꝝ cū paruo rubore ⁊ leui sumotenus vlceratiōe palpebrarum sine vllo lacrimaꝝ fluore ⁊c̄.·Pau.est iquit pruritus palpebre scabies ex salsis humoribus facta et cetera.
·Psori grece apud Dya.est quedā species vitreoli quā Aui.surie vocat.Demo.psoricum:quod nos scabrū dicimꝰ.Cornel. celsus .nulla per se medicia est que psoricuꝫ nominet̄ sꝫ calcitidis aliquid ⁊ cadimie dimidio plus ex aceto sil̄ cōterit̄ idq; in vas fictile abditū ⁊ cōtētū ficulneis folijs sub terra repōit̄ sublatū post dies .xx. rursus terit̄ ⁊ sic appellat̄ ⁊c̄. Dya.psori quā mlti putauerūt melantiā eē sꝫ falsuꝫ ē:qꝛ sui generis est hec ⁊ illa suū bromū hꝫ psori plenū. suū gn̄s hꝫ hoc ⁊ illa suū bromū psori plenū est ⁊ nauseā prouocat .iuenitur in egypto ⁊ multis alijs locis sic̄ in libia ⁊ hispania et cipro.melior est egiptiꝰ quē si fregeris niger deintꝰ ⁊ multas hñs pertusuras ⁊ pinguis est.
·Ptarmikos grece ptarmicus sternutatoriū li. d̄ doc.greca ⁊ Oriba.ca.de capitis purgatiōe Demo.vͦo ptarmicō sternutatoriū dic̄.
·Ptarmos.g̃.sternutamētū sternutatio ⁊c̄.
·Ptella grece vlmus Stepha.ptella derdarum arbor cimicū dirdar apud Auic.
·Ptereos grece filix vt Alex.de epica dissinteria.sꝫ apͦd Dya. dipteris vocat̄ Itē Oribasius ca.de lūbricis ptereos quaꝫ filicē dicimꝰ Ste.pteris ē sercasuꝫ ꝑ sarachs.pteris ē ꝓpͥuꝫ forte a pteron qͦd est ala.nā vt in Sera .folia eius velut ale expanduntur.
·Pterigia grece vngula oculi.vnde ·Pau.proprio ca.quidam sine.p.terigiaꝫ scribūt vt Alex.⁊ Dya. sꝫ Demostenes mēbranula carnosa atq; neruosa albula vl̄ rubra altero ex angulo orta superioribꝰ partibus initium sumens sensiꝫ ꝓgrediens ⁊ nūc adherēs ꝑme tunice:quā greci profies appellāt nunc suguatās quā prosarco vocāt vsq; ad circulū pupill aut ad ipsā pupillā dōec ipediat visuꝫ sepe ex vlcere añcedēti sumit exordiū.vocat̄ aūt pterigion a silitudie pēnaꝝ. ⁊ ē aliqñ malignū:qͦd greci chachoetes sepius vocant.cū turbato oculo pungentes dolores ingesserit ⁊c̄.
·Pterigiō ·Paulus.est sup̄fluitas carnis coopiens partē vngule digiti ex panaritio aut ex altera huiusmodi causa.
·Ptyelō sputuꝫ grece inde emoptoica passio.ab ema qͦd ē sanguis ⁊ ptielon
·Ptylosis ·Pau.est crassitudo palpebraꝝ putrida rubea quibus accit plerunq; ⁊ piloꝝ defluxio.
·Ptyriacum rasis in antidota.vl̄i in cōfectione mitridati minoris expōit̄ ꝙ ē filix.sꝫ si sic ē ptereos dꝫ scribi vt supra.
·Ptyriasis grece furfurisca capitis vel cantabrisciuꝫ furfures capitis Alex.⁊ ·Pau.proprio ca.
·Ptyropolen gre.abientem.s.piaceam vocant ·Plinius.
·Ptisane grece dicuntur que proprie fieri solent i pila.nos āt cōmuniter ptisanā vocamus cibū ex ptisanis ordeaceis factū:quā.y.pre alijs laudat in acutis morbis.ab hac ptisana vocat̄ massa ptisanaria chilus.s.cibus in stomacho iam digestus:eo ꝙ ptisane similis sit.
·Ptisas grece spuēs.
·Ptysis sputa ipa sputamina.
·Ptysma grece sputum ⁊ saliua.
·Ptisis aūt scd̄ꝫ ꝙ accipitur ꝓ morbo illo ꝯsumptiuo nō scribitur apud grecos cū pt.sꝫ cū fth.vt fthisis ⁊ expōit̄ i libro de doctria greca tabes diphtoton macies tabo.vñ nec apͦd Demostenē recte puto scriptū eē ptisis inqͭ oculi ē angusta pupille latitudo nutrimēto cessante atq; motuꝫ ipediente attestāte partium rugatione ⁊c̄. translatoris vitiū vel scriptoris fuit.
·Ptoma grece corpꝰ ⁊ ꝓ cadauere sumitur soma proprie corpus.
·Ptosis grece species trichiasis.i.inequalitas pilorum palpebrarū vt infra in trichiasi.
·Puleum dicebant antiqui.puleiuꝫ moderni li. de doc.greca vlicon vel blicon.i.puleium.Dya.eiꝰ gn̄a sūt duo. alia masculus dr̄ album generans florē. alia femia florē purpureū ferens verū cōmuni nomine pantagathen nominatur.⁊ ab aliquibꝰ bledio ꝙ sunt volātiuꝫ aialiū flores sui temporis lib.zo. pascua ⁊c̄.·Plini.ex pulegio femina efficacior.est aūt flore cap.14. purpureo.mas candidū hꝫ ⁊c̄.siluestri ad ea que de domestico dicta ē efficacior vis est qͦd simile est origano mioribus folijs q̃ꝫ satiuuꝫ ⁊ a quibusdā ditamos vocat̄ gustatū a pecore caprisq; balatum concitat vñ quidā greci litteras mutantes bleconō vl̄ bliconon vocauerunt.nā tā feruens ē vt illitas ꝑtes vlceret ⁊c̄.Dya.ca.d̄ diptamo dic̄ quosdā diptamum vocare pulegium agreste.
·Pulicaris in pluribꝰ antiquis libris pro psilio reperi. policaria est alia vt supra.
·Pulmonaria planta folijs mollibus maculatis albo quam quidam pepanum vocant.
·Pupilla oculi apud Aui.est senation sed apud arabes vocat̄ plāta fontis.s.corath albam qͦd est equiuocū ad pupillā oculi ⁊ plantā fontis:⁊ in hoc errauit translator.Auic. vt supra in corath.aliud quoq; ca.facit Auicen.d̄ eadem planta sub hoc nomine siunium ⁊ forte voluit dicere vt Dya.senectiō ⁊ dicit ibi ꝙ est eruca aque.
·Pusta sepe repitur i antiquis libris ⁊ vocat̄ pusta ab aliquibus id qͦd fit per appositionem aque i vinacia extracto musto de quo supra in deuterium.verum vbi apud Dya. in veteri translatione habetur pusca apud Sera.ex vͤbo Dya.⁊ apud Aui.eisdem locis semper habetur acetum aqua mixtum:qͦd grece oxicraton vocat̄. Item Alexā.ca. d̄ anorosia ex calida distempantia.dieta inqͭ est ordinanda que infrigidādo iuuare possit:⁊ maxime illa que aceto conficiuntur vt est pusca potui data ⁊c̄.quesiui tamē a grecis quomodo vocatur supradictus potus ex lotura vinatiarum factus rñderunt pusa vel putia:quāuis etiam alijs vocent noibus.

Putinada.g.spēs est napi vt supra in napo.

Littera nec.g.nec arabes hn̄t Ste. tn̄ trāslator regal' dispōnis m'lta vocabula q̄ p chef. vl' kaf. scribūt apd̄ ara.p.q.scripsit: vt pꝫ ifra.⁊ q̄dā greca q̄ p chi scribunt latini. X.lr̄a scripserunt.

Quama ⁊ alicubi q̄mi pro kamech que sūt tubera. Stephanus scripsit.

Quebenomolet vel q̄belecmelet i.x.pratice alia.in ꝯfectione esdre quā azerc vocat eo loco apd̄ Aui.est almelichi: ⁊ in pantegni ē epar pulli eq: sed i anti.vl'i splen pulli eq hēt Stephanus. Quebricum pro kebrit qd̄ est sulfur scripsit.

Quemum Ste.ciminum vocat.

Quemia Ste.sic ara.ꝙ greci xanan qd̄ est chanan.

Quecaranum Ste.ꝓ sucaram qd̄ est cicuta.

Quercula.i.camedreos ⁊ sic sonat i greco nec dicedū ē q̄rcula maior ⁊ q̄rcula mior ita ꝙ cāepitheos sit aliq̄ ex eis: qd̄ ē dictu infima pinus vt supra in ka.⁊ dicere quercula mior nō est nisi conculcatio in diminutiuo.

Quernebuꝫ ⁊ aliq̄n carnibū scripsit Ste.ꝓ carnu supra i ca.

Queri ⁊ queheri Ste.ꝓ keiri scripsit.

Quermazagi ⁊ alibi carmazago ꝓ carmezich qd̄ ē fruct⁹ tamaricis Stepha.scripsit.

Quesbara ꝓ casbor: qd̄ ē coriādrū idē scribit.

Quescum Ste.ꝓ kisch scripsit.

Quesusi ꝓ kasuth idem scripsit.

Querasfuꝫ ꝓ kersf.qd̄ est apium ⁊ alij querasferū idē scripsit

Quetire pro chitire idem scripsit ⁊ ē dragantum.

Quiastes vocatur paritaria s'm Dya.ca.de alsinē.

Quianos ē vena terre ⁊ vr̄ sꝫ dscriptōeꝫ Dy.id qd̄ dr̄ cuposuꝫ nascit' inqt i cipro i fabrica metallica ⁊ i spelūcis littoreis. eligēdū ē limpidū ⁊ colorē smaragdinū habens ⁊c̄.

Quiastis sꝫ Pli.ē vlcus i angulo oculi ꝑpetiꝫ hūorē emanās

Quiacrio dic̄ Pli.vocat' spēs q̄dā folij ꝙ creticum dr̄ ⁊c̄.

Quiatistrum ⁊ quiacistromeli grece sunt noia ferramentoꝝ ocularibus morbis aptoꝝ.Demo.

Quianos color dicunt latini sed greci kianos. ⁊ est kianeus color inter viridē ⁊ nigrum vt liber de doctrina greca.

Quili grece succus inde dyaquilon quicquid de succo fit siue emplastruꝫ siue syrupus verū p.ch. melius scribitur. nam chilos dicunt. vocat' etiā ⁊ zomos ⁊ asispema.

Quinanchis grece sed melius chinanchis infra in synachis.

Quinccos spasmos.Demo.ē inqt ꝑ interualla paruissimi oculi raptus frequentatus sūma celeritate.nos deniqꝫ caninuꝫ raptuꝫ appellare poterimus. vnde ⁊ nomē cepit quib⁹ iste motus necessario cōicatur.

Quinomella ⁊ grofallon sꝫ Dy.vocat' psilliū ca.d̄ psilio ⁊c̄.

Quinqꝫneruia lanceolota plantago minor idem.

Quinquefolium Pli.nulli ignotuꝫ est cū ēt fraga gignendo cōmendet'.greci vocāt pētapetes siue camezeleon siue pen

lib.25. tafilon.rubrā hꝫ radicē h̄ cū inarescit nigrescit ⁊ āgulosa fit

cap.9. herba incipit ⁊ desinit cū vite. ei⁹ radix spargamon vocat'

p⁹ p̄n^m ⁊c̄.mirum dixit fraga gignere.

Quiquilima vocat' in cicilia q̄dā spēs graminis sꝫ Dya.ca.)(de agrostis.

Quirinatium opos asa vt supra in op.

Quisumnū sebum in regali dispositione Aliabas exponitur ꝙ est abrotanon sed ara. vocatur kaisuꝫ ⁊c̄.

Quitinos a grecis flores granatoꝝ.latini vero caducos vocant: agrestium vero bulaustion Isido.

Quitisos Dya. fructex ē albas virgas hn̄s longiores cubito vno i qb⁹ folia sūt fenugreco sil'ia aut lata sic̄ trifoliū sꝫ paulo miora ⁊ i medio venā hn̄tia q̄ cū fricata digitis fuerit viscellū redolēt sil'e cici viridi.m'ti illā i orto semināt.apes ꝓuocātes ⁊c̄.vide ne sit de q̄ Uirgilius florentem citisum.

Quitisuꝫ sꝫ Dya.multi fungū d̄ q̄ fit ypogstidos vocāt ca.d̄ ciseos ⁊ hoc forte ꝑꝑ sil'itudinē cū balaustia q̄ sic vocatur.

Quitram pro kitram Ste.scripsit.

Littera est eadē apd̄ arabes ⁊ apd̄ grecos vt apd̄ nos: nisi q2 apd̄ grecos ē aspiratū a p̄ncipio dictōis. vn̄ sp in grecis dictiōib⁹ rite cuꝫ aspiratiōe scriberetur. vt rhoda rhetorica ⁊ similia.

Rabadac apd̄. A. ē pisc' stupefaciēs tōpedo

Ra Ste.pro reu alicubi scripsit.

Rakauto Dya.aspagus aspratilis q̄ꝫ multi racāto aut mion

Racheili oleū in pratica alia.ca.de accn̄tib⁹ q̄)(vocant sequūtur fe.vr̄ rosaceū.sed nec nomē ara.nec grecum est.

Radicula in antidotario vl'i in potiōe ad scrophulas Pli.radicula inquit vocatur q̄ lauandis lanis succū hꝫ mirū tātū cōferēs cādore mollitiaqꝫ nascit' satiua vbiqꝫ ⁊ sponte p̄cipue i asia siriaqꝫ saxosis locis ⁊ aspis caule ferulaceo tenui ⁊ ipo cibis indigenaꝝ expetito ⁊ vnguētis. ⁊ gegd sit cū d̄coquat' folio olee sunt.itin greci vocāt.floret estate grata aspectu.verū sine odore spiosa ⁊ caule lāuginoso semē ei nulluꝫ.radix magna q̄ condit' ad queꝫ dictum est vsum ⁊c̄.hec est condisi supra.in condes ⁊ infra in structio. lib.19. cap.3. in fi.

Radiosuꝫ quidā polipodiū vocāt liber antiquus d̄ simplici)(medicina

Radius vocat' istrumentū cirurgicoruꝫ stilus tenta ⁊ id quo medicine in oculis ponūtur.

Radix simpliciter ꝓ rafano domestico accipit'. sic romani hodie.sic greci ēt vocāt.nā riza gre.radix si sine adiūcto inuenit' ꝓ rafano domestico accipiūt iterdū ⁊ rafanos vocant.

Rhafanos.g.rafanus Pli.gn̄a ei⁹ greci fecerūt tria folioruꝫ differētia crispi atqꝫ lenis ⁊ tertiū siluestre atqꝫ huic lenia gdā folia sꝫ breuiora ac rotunda copiosa atqꝫ fructicosa.sapor aūt asper ⁊ medicamēti istar ad eliciēdas aluos.⁊ ifra. nr̄i alia fecere gn̄a algidense a loco longū atqꝫ translucidū alterū rapi figura qd̄ vocāt siriacū suauissimū fere ac tenerrimū hiemisqꝫ patiens.aliud siluestre greci cherā appellāt ponticiarmon.alij leucē.nr̄i armoraciam fronde copiosius q̄ꝫ corpore ⁊c̄.⁊ alij marmoraciū vocāt hoc. lib.19. cap.5. circa mediuꝫ.

Rafis grece acus.inde rafidothichi acuarium ferrum.

Ragadie dn̄r scissure accidētes in circulo ani multi ardoris

Rague ara.spuma que ⁊ zebet dr̄.

Raibara.lac acetosuꝫ vt apd̄ Alman.ca.de diabete ex eius concordia cū pratica grece.

Ralembacuꝫ in.ij.practice Aliabas ca.d̄ semib⁹.ꝓ coriādro ponit'. Itē ca.d̄ folijs ꝓ mirto. Itē li.tertio d̄ feb.cotidiana ꝓ oleo amigdalaꝝ dulciū.⁊ sic appet māifesta corruptio ⁊c̄

Ramic ara.ē ꝯfectio ex gall' ⁊ passu Ramad ara.cinis. lis ex qua fit gallia muscata s'm arabes cui⁹ cōfectio docet' in libro Sera. de simplicib⁹ medicis ⁊ in vicesimooctauo azarauij habet autem alias ꝯfectiones diuersas sicut ⁊ gallia.ramech Stephanus dixit.

Ramnus Dya.fructex est circa ortos nascens.hui⁹ virge lōge ⁊ spinose sunt folia hꝫ pinguissima ⁊ longa ⁊ lenia.ē āt altera rānos colorē habēs albū ⁊ subruffū ⁊ vgulas oblōgas cubitos.v.vl' plus he spinose sūt ei⁹ semē latū ē ⁊ tenue ⁊ in folle reclusuꝫ sic̄ affodilli rānos grec⁹ Pli. iter gn̄a ruboꝝ rānos appellat' a grecis cādidior fructicosior.is floret ⁊ ramos spgēs rect' aculeis n̄ vt ceteris adūcis folijs maiorib⁹. alteꝝ gen⁹ ē siluestre nigri⁹ ⁊ q̄dā ten⁹ rubēs fert velut folliculos.h⁹ radice d̄cocta i aq̄ fit medicamētū qd̄ vocat' litiū ⁊c̄.ara.vocat' hausigi.Ste.ramnos ausegum ramnus. lib.24. cap.14.

Ranula ⁊ ranūcul⁹ vocat' augmētatio carnea sub ligua cū grauedie ⁊ fluore saliuaꝝ q̄si i radice ligue vt alia ligua ori)(ri videat'

Ranūcul⁹ Pli.ranūculū vocam⁹ quā gre.bo trachion.genera eius quattuor ⁊c̄.supra i botrachion. lib.25. ca.vltio. vsus fi.

Rapa Pli.medici masculū ex eis dixerūt rotūda.latiora vo ⁊ ꝯcaua femineū p̄stātiori suauitate ⁊ ad ꝯdiēdum facilio li.19.c.5. an̄ me^m

ra ⁊c̃.rapa vocat̃.g.gongilion.arabi.vero selien vel scelgē.
·Rapa agrestis Dy.nascit̃ locis siccis fruticē collectū faciēs cubiti hn̄s lōgitudinē hn̄s multas virgas folia liuiora ⁊ grossa in modū digiti ⁊ satis lata semen eius in folliculis ꝯclusū nigꝝ ⁊ fragile ē q̄d fractū albū deintꝰ hꝫ colorē ⁊c̃.
·Rapa caulus Ysaac in dietis de ip̄a loquitur.
·Rapa rustica vocatur a latinis ſm Dyas. quedam species ypericon vt supra in corium.
li.19.c.5. ·Rapistrū armoratbia rafanꝰ agrestis ſm Dya.⁊ Plinius.
circa. ·Rhapatusa.g.Cor.cel.ē iq̄t emplꝫ q̄d rapatusā aglutinādo
mediū. ·Rapū siluestre, Pli.in aruis maxime nascit̃)(vocāt ⁊c̃.
lib.20. fruticosum semine candido duplo maior ē q̄ papauer.
cap.3. ·Rharicon Paulus ca.de dentibus raricon ollā cōburēs.
in fine. ·Ras arabice caput. ·Rasas arabice plumbum.
·Rafanū ꝓ rasin ꝙ ē enula i.y.pra. Alia.iuēio ⁊ alibi raseni.
·Rasatū ⁊ raschū i pratica Alia.expōit̃ ꝙ ē gūma semibari.i.
·Rasenigi scripsit Ste.pro feniculo ꝙ est razienigi)(pini. ⁊ alicubi rasianegū scripsit. ·Rasin arabice enula.
·Ratha Albaui ē iq̄t spēs trifolÿ dum ē recēs sic vocat̃: sed sicca dr̃ fasfasa ⁊ cadabb ⁊ in hyspania dr̃ herba mularū orit̃ i ortis ⁊ in pratis in pn̄ꝰ ortus eius ē vt trifoliū.postea fit gracilius eo: ⁊ hꝫ flores vt lenticule tortuose.
·Rhaticō Pau.ca.de asmate aliq̄s potuum aut cibi raticon
·Ratienigi in.vÿ.Jo.Sera.in vnguēto)(ydromilon ⁊c̃. aselemanū ⁊ ē vnguentū apl'oꝝ: ⁊ in alÿs multis locis exponit̃ ꝙ ē colofonia. Jtē ab.A.in scd̄o ꝓpo ca.silr̃ expōit̃. veꝝ.idē Jo.in ca.de palisi dic̄ ꝙ gūmi granoꝝ viridiū vocat̃ ratienigi: ⁊ hoc gūmi ē terbentia. Jtē idē ca.d̄ asmate. accipe iq̄t granoꝝ pineaꝝ sup̄ q̄s ē ratienigi multū.ſm veritatē hoc nomē cadit super oēm resinā grecū imitādo. nam retini.g.resina vt in libro de doctrina greca.
·Raund ara.reu aliō barbaꝝ aliud seni ꝙ nascit̃ in india ſꝫ aben Mesue ⁊ aliud turchium ſm eūdem.aliud ponticū ex ponto sic a regionibus denominat̃ ⁊ infra in reu.
·Rausenicū scripsit Step. ·Raxeta ara.pars manus.
·Racienigi ara.feniculus rasieinegū alicubi scripsit Step.
·Rehan.A.duo ca.facit vnū breue ꝙ quasi notū sibi nō notificat nobis.aliud de rahan salamonica ꝙ oino sibi ignotum fuit vt apparet ex textu eius.
·Reas apō Dy.vocat̃ secūda spēs papauerl ca.d̄ mechonio.
·Rechabinū in pratica Alia.ca.de fe.ꝯtinua exponit̃ ꝙ est machalū q̄d est bdelliū ⁊ in ca.de ꝯstipatione vētris ⁊ fluxu in febribꝰ scribit̃ nareniebi ēt alibi nateniebū ꝓ eodē.
·Rechonia Pli.affertur inquit ex his que supra pontū sunt
lib.27. regionibꝰ.radix costo nigro silis mior ⁊ ruffior paulo sine
cap.12. odore calefaciens gustū ⁊ astringens eadē trita vini colo-
in fine. rem reddit ac ad crocū inclinantē e reu ⁊ infra.
·Recorporatiua medicina est inspissatiua que carnem ⁊ cutem densat confortatq̄ꝫ membrū ⁊ temperat cōplexionē que grece metasin cretica vocatur supra in me.
·Redarguēs vtꝰ ē stiptica repcutiēs Dya.ca.de arbore pini.
·Regebertederiē Ste.est inq̄t radix tictoꝝ ⁊ dr̃ carthamū ꝓ curcuma ⁊ dixit iteꝝ ꝙ.g.vocat̃ celidoniō ⁊ re vera curcuma ē celidonia mior.
·Regius morbꝰ antiq̄tꝰ vocabat̃ ycteritia vt Cas.fe.ꝓpo ca.⁊ Pli.⁊ Oriba.in cōmēto affo.y.hec ⁊ aurigo ab aureo colore ⁊ arcuatꝰ morbꝰ dicebat̃.
·Rebiban ara.mirtus liber de doc.arabica.
·Reiectialis emola orminon ſm Dya.supra in.e.⁊ or.
·Relembach vocauit Ste.mirtū: ſꝫ nec grecū nec arabicū.
·Reseda q̄ꝫ rerea vocant circa ariminū nota est Pli.
lib.27. ·Resina frixa est colofonia.
cap.12. ·Resina pituina.i.pini.nā.g.pitiꝰ ē pinus ⁊ abialis ſꝫ Dya.
in fi. ca.de arbore pini.resina iq̄t alia pituina q̄ꝫ nos abialē dicimꝰ.alia peucinea ⁊ alia est liq̄da ⁊ alia arida q̄ ēt affert̃ ex tirena colofonia vn̄ ⁊ resina colofonia vocat̃.differūt in colore rexine.alia est alba alia oleagina alia mellina. veꝝ ex aridis meliores sunt pituine q̄ de insula yspanie afferunt̃ ⁊ sunt ꝓbabiles q̄ fuerūt odoris melioris aureā de-
lib.24. ferentes q̄litatē ⁊ ꝑspicuā ⁊ nō plurimū liq̄dā in imaginē
cap.6. cere ⁊c̃. Pli.resine sūme spēs sunt due sicca ⁊ liq̄da. sicca
in fi. e pino ⁊ picea fit.liq̄da terebito laricē letisco cupresso.nā ⁊ he ferūt in asia ⁊ assiria.falluntur q eādē putant esse e picea atq̄ꝫ larice.picea eni pinguē ⁊ tirsi mō sucosam fudit.larix gracilē ⁊ mellei liquoris virꝰ redolētē.medici liq̄da raro vtunt̃.hec puto eē kitran nec picea magnopere in vsu ceteris nō nisi coctis cocture modū alibi docuimꝰ.placet terbētina odoratissima atq̄ꝫ leuissima nationū cipria ⁊ siriaca vtraq̄ꝫ mell attici coloris.ſꝫ cipria carnosior sicciorq̄ꝫ. Jn sicco gn̄e q̄rūt vt sit cādida pura ꝑlucida.i oi āt vt mōtana potiꝰ q̄ꝫ campestris. Jtem aquilonia potius q̄ꝫ ab alio vero resoluit̃. ·Rhesis ocl'oꝝ expōit Ori.q̄d ē ruptura eoꝝ ꝓpo ca.veꝝ res.g.ē eruptio.
·Rhetin Pau.cap.de asmate est resina.sed in libro de doc. greca retin vel retim scribit̃. Jsidorus retine grece resinā dicant.nam grece rei dicitur quicquid manat.
·Rheuma grecū ē a reusis q̄d ē cursus fluxꝰ ⁊c̃.
·Rheu grecū ē i li.de.greco. sili Almā.ara.raund supra i ra.
·Reum ara.rizi. ·Rexis.g.eruptio ruptura.
·Rhyada grece passio in angulis oculoꝝ vt Ale.ca.de egritudinibus oculoꝝ.⁊ est h̄ ſꝫ Paulū diminutio carnis vt supra in encātis Demo.rias inq̄t ē ꝯtinuus lachrime fluor d̄ bilitate ꝑtiū.aut exeso angulo vel i modica cirurgie vexatione cū encantis decidit̃ ⁊c̃. Jtē alibi.q̄buscūq̄ꝫ passiōibꝰ lachrymosi oculi fiāt riade sūt a veteribꝰ nūcupate: ꝙ nos fluidos dicere possumꝰ ⁊c̃.rhisada apō Corneliū scribitur.
·Ribes ara.plāta in mōtibꝰ sine nascēs ⁊ sub niuibꝰ virens acetosi saporis vtilis ventris fluxui colerico p̄cipue ex cꝰ succo syrupꝰ sepe ad nos d̄fert̃.fructꝰ ēt eiꝰ vsui mediciaꝝ aptꝰ vr̃ ex auctoritate Rasis in Almā.q iter fructꝰ ip̄ꝫ cōputat. Albaui ē plāta stipitē hn̄s rubeū ad viriditatē decliuē teneꝝ: cꝰ sapor ē dulcis acetositate mixtꝰ folia rotunda viridia ⁊ magna: cꝰ granū petat̃ decorascē accidi saporis d̄ q̄ fit rob ⁊c̃.nos āt loco eiꝰ succū acetose q̄ ē lapatiū agre
·Rhibus apō Dya.ē de statuis ⁊ de)(ste ponere possumꝰ palestrato.i.d̄ loco vbi fiebat ludus palestre ⁊ ē ꝙ apō.A. vocat̃ sordities i ca.d̄ sorditie.d̄ his ⁊ d̄ alÿs loq̄t̃.grecꝰ vo ripos dic̄. ·Riech ara.pulmo. ·Rien rienis idē ren.
·Rhigos.g.rigor.rigō frigēs rigēs.
·Rhimida.g.rima.rimides ruge rime.
·Rhinar.g.limatura Pau.cap. de cicatricibus ⁊ albugine oculi rinar cornu ceruini ⁊c̃.nam rinion grece lima.
·Rhinomellis.g.ferreū istrumētū aspi capitis vt lima quo asperitas vel scabies palpebraꝝ eradit̃ Demostenes.
·Rhin.g.naris nasus inde erinon caputpurgiū ꝙ per nares ingicitur.nā rino nares ⁊ hinc ēt rinoceron aial hn̄s vnicū cornu in naribus.rinokereos dicit grecus.
·Rhincho grece rostrū ⁊ scribit̃ rigchos ⁊ ꝓfert̃ rinchos.
·Rhion ēt limatura apō Pau.ca.de asmate iq̄t fagi ⁊ pruni efficacior rion. ·Rhipiros.g.Cassius felix.ripus sordidus tertiane nothe. ·Rhipos.g.sordities.
·Rhiptica.g.purgatiua vt Gal.li.de ingenio sanitatis ripticon katerticū. ·Rhisis.g.fluxꝰ li.d̄ doc.g.reuma ⁊c̃
·Rhisipella.g.erisipila. ·Rhitida.g.ruga ritide ruge.
·Rhitidosos Demo.ē rugosa siue folliculosa pupille passio.
·Rhitinū Pau.farine ordeacee habente ritinum.
·Rhitini Step.ritinegi resina.
·Rixis.g.eruptio dyarixis apō Alexā.vene scissio ca.d̄ emo
·Rhiza.g.radix inde glicoriza dulcis radix q̄ꝫ)(ptoica. corrupte nos liquiritiam dicimus.
·Rhizentia.g.Cas.fe.in antido.sunt radices dure q̄ in vlcer-

bus apostematū iam vacuatorum remanent ꝛc.
ʼRhoa.g.Ste.vbardē rosa.
ʼRob qñqz absolute põit ꝛ ē idē qđ carenū: vt pz.s.i careno.
ʼRob ara.ē succ⁹ cuiusqꝫ fruct⁹ coct⁹ ad spissitudinē vt ser/
ʼRobelie apđ ysaac in dietis est legumē qđ)(uari possit.
apđ.A.vocat meiste vel vt in ara.mes.veꝝ apud ʼRasiz
in Alman.aliud est robilie aliud mes ꝛc.
ʼRocbat ara.focacia placēta panis valde tenuis.
ʼRhodakia.g.psicus arbor ꝛ rhodakinon fructus.
ʼRocbbe arabice genu. ʼRhodhanthe.g.flos rose.
ʼRhodia Dya.radix est nascens in macedonia sil'is costo: sz
paulo leuior ꝛ nō equalis que digitis cōfricata rose lōgi⁹
ʼRhododafni li.de doc.gre.est rosa greca)(iactat odorē.
lorandū ꝛc. Est aūt ei⁹ expositio rosea laurus.nā ē cōposi
tuz ex rodon qđ est rosa ꝛ daphnis qđ est laurus ab Auic.
vocat oleander a Dyas.nerio supra in ne .ʼPli. rododen/
lib. z4. dros nomē qđ apđ nos iuēit latinū rododafnē vocāt aut
cap.ii. nerion ꝛc. Ste.rododafni de fela p defle.nā sic arabice.
p⁹pn^m. ʼRhodon.g.rosa.rodinos roseus rodoleon oleū rosaceū.ro/
dostoma aqua rosacea.rodozacara zuccarū rosaceū.rodo
meli rosaceū mel.rodoxiron rosa sicca.
ʼRodoram vocant galli herbā que nascit iuxta rodotinum
arborē inter arbusta caulez hz virge ficulnee mō genicu/
latū folia vrtice in medio exalbida eadē pcedente tpe to
ta rubentia florē argēteū ꝛc. ʼPli. ʼRogel arabice pes.
lib. z4. ʼRhogina.g.vocat scissura supficialis.cranei quā nos rimu
cap.i9. lam. ʼPau.in cyrurgia.
circa ʼRhoginos ʼPau.ca.de pipleumonia ē oregmō.ꝛ ē nomen
pn^m. ʼRhoi grece per ita fluxus decursus sil'r ēt rois)(fictitiū.
per iota infra supra ꝛ reusis ēt idē significat.
ʼRhoidea grece arbor mali granati.roidion pomū granatū.
ʼRhoiton apud ʼPli.vinum maloꝝ granatorum.
ʼRhochia.g.eruca herba.
ʼRhombos.g.rumbus piscis romuos dn̄t.
ʼRhomerz i ꝯfectiōe mitridati i antido.vl'i expōit rafan⁹.
ʼRhoos virso de spicu apud. ʼPau.ca.de corrosione mamil/
laꝝ est grana tinctoꝝ fm.A.eodē ca.ꝛ eodē medicamine
nec differūt nisi vbi.A.dicit.coquat cū lignis cipssi ʼPau.
dicit misceat cū spatula ligni cipressi. ʼRhopi.g.dum⁹.
ʼRhoras ʼPau.ca.de dolore capitis ex vino cōedat ingt ro/
ras puto corruptū ꝛ debeat eē rodia q̄ sūt mala granata.
ʼRorastrū ē smilax apđ Dya.ꝛ zmilax apđ kiranidā ifra in
ʼPlinius ʼRosa canina est planta in cuius radice nascit)(smilax.
lib. z4. fungus ex quo fit ypoquistidos qui fungus vocat .a.tara/
cap.io. thith ꝛ planta vocatur barba yrcina.
ppe fi. ʼRosmarinū est spēs libanotidis vt supra in libanotis.ara/
bice vocat .arbor marie ꝛ vapor vl' fumigiū marie ꝛ alke
lilgebel idest corona montana. ʼPli.rosmarinus duo eius
lib. z4. gn̄a alterū sterile alterū cui caulis ꝛ semē resinaceū qđ se/
cap.ii. men chacheris vocat folys odore thuris.
vltra. ʼRosaidicos ʼPau.ca.đ amissione memorie admiscēdū igt
mediuz. ifrn̄tia ꝛ siccātia ꝛ vt rosaidicos ꝛ mirsine ꝛc.puto sūac ꝛc.
ʼRosago herba i antido.vl'i i potōe ad scrophulas.
ʼRos siriacus exposuerūt gdā q est flos orni ꝛ nō dicūt gd
ornus est.sed ros siriacus est sumach. Uide q vbicūqz in
libris de greco translatis habet ros syriac⁹ in arabicis eis
dē locis ꝛ in casib⁹ habet sumach.nā apđ Dya.ca.de ori/
gano.vbi est ros syriac⁹ in Sera.eodē loco ex vbo Dya.ē
simach. Jtē in ca.de porro vbi habet tuso cū rore syriaco
in Sera.habet sumach. Jtē in ca.de moris vbi dicit q sic/
ca ꝛ trita ponunt locis roris syriaci in Sera.est sumach.
Jtē iuenit syrup⁹ de fructib⁹ i.vy.Joā.Sera.cui sil'is in/
uēit apđ ʼPli.ꝛ.D.ꝛ vbi ille hz sūach isti hn̄t ros syriach.
ʼRotab ara.dactili g ꝛ tamar vocant ꝛ alys plib⁹ noib⁹ sz
diuersitates spēꝝ eoꝝ ex pte maturitatis formaꝝ ꝛ regio

num etiam vocantur.
ʼRu ꝛ rum apđ ʼPau.in plurib⁹ locis vt in ca.de yleo ad eos
inquit qui nō retinēt cibum rum ꝛ ciminum da bibere.
ʼRubeū aliq antiq vocauerūt accatiā. Herodi⁹ in li.equoꝝ
rubeū inquit.i.succus prunellarum imaturarum.
ʼRuasium vocabat quedā micony spēs. ʼPli.
ʼRubia.i.rubea tinctoꝝ Dy.rubia quā aly eritrodanū: lati/
ni vō rubricā dn̄t herba est oib⁹ nota.eius spēs sunt due.
vna agrestis.alia q̄ appellat sparthos ramulos siue tirsos
hz tenues ꝛ q̄si nodosos folia per itervalla distantia atqz
p singulas ānotatiōes veluti stellaꝝ ymaginē metientia
fruct⁹ siue semē est ei rotūdū ꝛ viride dehinc rubeū aut
cc maturitatē nigrū radicē hz lōgā ꝛ tenuē ꝛ rubicūdā ꝛc.
ʼRubie ara.in.vy.Sera.in medicinis oculoꝝ sepe reperit
ꝛ ē os sepie. Jn.y.vō.A.rubien vocat ipa sepia.in secretis
vero Hal.in sief.ꝯseruatiuo visus rubien inuenit.
ʼRubus alius batus ferens mora alius rubus canis qui.g.
cinosbatus vocat: ꝛ est spina que nr̄o ydyomate rozagua
vocat q̄si rosa acuta.eius semē vel fruct⁹ est sil'is fructui
rose in cuius sumitatib⁹ orit q̄dā tuberositas tecta lanu/
gine aspa hn̄s it⁹ vermiculos: quā moderni gdā falso be/
deguard vocauerūt.pfert flores vt rosa virgas hz rectas
ꝛ vncis spinis fortibus armatas supra in cinobatos. ʼPli. lib.16.
rubi igt mora ferūt ꝛ alio gn̄e sil'itudinez rose que vocat cap. 38.
cinosbatos.tertiū gen⁹ ydeū vocāt greci a loco tenuior q̄z in fine.
ceteri miorib⁹ spis ꝛ min⁹ adūcis ꝛc. ʼRuca est eruca.
ʼRuge in antido.vl'i in ꝯfectione dialacca ē rubea tinctoꝝ
sic pz p ꝯcordiā ei⁹ cū.A.ꝛ Jo.Sera.eadē ꝯfectione.
ʼRumā vl' romā ara.malū granatū ide rōania cib⁹ g fit ide.
ʼRunegi in.vy.Jo.Sera.in puluere roseo oculoꝝ est lapis
similis cancro immo cancer in lapidē cōuersus.
ʼRuptoꝝ dropax vesicatorium medicamen.
ʼRhusen ʼPli.grecū igt nomē.est eni herba siluestris folys lib. z4.
mirti caulibusqꝫ breuib⁹ frutex excoriat⁹ appellat subru cap.ii.
tilus cubitalis grossitudine digitali c⁹ aridis folys ꝛ mali añ me^m.
corio coria pficiunt: medici aūt roicis vtunt.
ʼRuseritrias ꝛ ruseritro ꝛ ruseritru ꝛ aliqñ solū ru. repitur
apud ʼPau.in multis locis ꝛ est ros siriacus.i.sumach.
ʼRusne ara.in.vy.Jo.Sera.ca.de ꝯfectione asseia vel ase/
lite ē berugi: ꝛ dr̄ zurumb ꝛ pedes locuste ꝛ alseig zeneo.
hec omnia sunt nomina huius medicie: ꝛ si zurumb ē zu/
rumbet ipsum est spēs zedoarie quā vidi ꝛ habui.
ʼRhusti ꝛ sentix idem nascitur vbiqz in campis ꝛ sepibus
ꝛ fm librū antiquum de simplici medicina.
ʼRhusin ʼPlini.capi. de alopitia reperi in antiquis exposi/
tionibus q rusin est cepe agreste.
ʼRuta tres hz spēs domestica vbiqz nota.ꝛ ē agrestis ꝛ in
nullo a domestica differens nisi loco natiuitatis ꝛ vlcera/
tiua ē ꝛ faciē odorata vrit.tertia ē harmel vt supra in har/
mel. Dya.rute duo sunt genera.domestica ꝛ agrestis mō/
tuosa viscidior est ab ortiua escis non apta sed melior est q̄
circa cucumeres nascitur ꝛc.

Litteram hn̄t greci vt nos: ara/
bes vō hn̄t duo.vnum
qđ vocāt sin.aliud qđ vocāt sar que silem
sonū hn̄t sz hn̄t aliud: qđ cū q̄dā aspiratōe
pronūciant qđ sdar vel sdar vocant.hn̄t ꝛ
aliā lr̄az que sonat vt sc.apđ nos quā sci no/
minār.per pmā scribunt sumach per secūdā sandalus per
tertiā sharo vl' sdaro q ē lētiscus.p q̄rtā sceitaragi.
Sabade ara.cipeꝝ q iucha dn̄t forte imitātes latinū.i.iūc⁹
Sabane ara.est salsamētū qđ fit ex pisciculis salitis ꝛ nuci/
bus ꝛ aliquibus speciebus ꝛ oleo.
Sabater exponit in.y.cañ.A.q est origanū non recte: sed
ipsum est saturegia qđ apparebit legenti ca.eius qđ incipit

Origanũ ꝛ in arabico ē ſabater cũ ca. de ſaturegia apud
Dya. ꝛ Ser. dñt.n.illi ambo ꝙ virt⁹ ei⁹ eſt ſic virt⁹ thimi.
ꝛ. A. ſicut virt⁹ haſce qđ eſt thimus. ꝛ i oib⁹ ēt alijs ꝯueni
unt. ſermo võ de origano apđ. A. ꝯfuſus ē cuꝫ ſermone de
pulegio ꝛ calamēto in ca. de calamēto vt ſupra in. c. ꝛ. p.
Sabarhelgebarũ Ste. in ſynonimis exponit qđ eſt berſaſa
rum: ꝛ eſt capillus ve. ſabar re vera ē capillus ſeu crinis.
Sabanon. g. ſabanũ indumentũ ſabana indumenta liber đ
doctrina greca. verꝫ Orib. ca. de ꝓuocatione mēſtruorum
exponit ꝙ eſt pãnus aſper abſterſoriũ. ſ. quo hoies vtunť
in balneis vel ēt qđlibet linteũ ad hoc deputatũ.
Sabara in. ij. Alia. pro ſarb aliqñ ſabare ſcripſit.
Sab ara. accipitur liber de doctrina ara.
Sabdenegum pro ſedenegi ſcripſit Ste. ꝛ ē ematites.
Saber vel ſabr. ara. eſt aloes. apđ Aliab. inuenitur ſabare
ꝛ in ſyno. Step. ſabarum.
Saberemi ꝛ ſaberemũ in regali diſpoſitione inueniť ꝓ ſe
bram ꝛ eſt eſula Ste. ſeberemũ expoſuit titimalum.
lib. 24 cap. ii. Vius ſi. Sabina dicebãt antiq nos vero ſauina. Pli. ſabina brathia
appellata a grecis duoꝝ generũ eſt altera tamariſci folio
ſilis altera cipreſſo quã qdã creticã cipſſuꝫ vocauerũt ꝛc.
Sabon ara. ſapo.
Sabot piſcis in li. Almanſo. ca. de aq̃ deſcendente ad oculũ
in ꝯfectiõe coliry ad id fellis ingt ſabot. ꝛ in li. ſili Almã.
de greco tranſlato loco ei⁹ hr̃ fel lauracbi. ꝛ in kiranida ē
labrax piſcis. i. variolus ſilis cephaleo ei⁹ fel cũ melle vi
ſum acuit ꝛc. cũ diu anxius q̃ fuiſſem de hoc piſce tãdeꝫ a
greco perito ꝛ in lingua latia didici ꝙ male ꝓferebã. nã. g.
vocať lauracbi. u. ꝯſonante qđ poſtea per librũ đ doc. gre.
ratũ habui. ꝛ ydyomate nr̃o puto grecoꝝ imitatiõe hic pi
ſcis vocať laurati⁹. venetie variolus vocať. Cõtingit ergo
mihi vt labor ab errore. u. lr̃e quã vocalē ꝓferebã q̃ dꝫ eē
ꝯſonãs ꝛ ſillabicari cũ. a. t. lr̃a mediante ꝛ liqueſcēte. ē pi
ſcis ſatis vbiq; not⁹ in maritimis. romani ſpinulã vocãt.
Samonie ara. ſcamonee a. g. corruptũ ꝛ ſabamode dicunt.
Sachabenegi ara. ſerapinum.
Sacũduliũ apđ. A. poſt grecũ ſpondilion apđ Dya. de q̃ qua
infra in ſpo.
Sacolocondrion ara. dicũt ꝓ ſcolopēdria corrupto greco.
lib. 12. cap. 8. Sacaron Pli. fert arabia ſed laudatius india. eſt aũt mel i
arũdinibus collectum gumiũ mõ candidũ dentib⁹ fragi
le ampliſſimũ nucis auelane magnitudine ad medicie tñ
vſus ꝛc. vr̃ zuccarũ abſtor de quo infra ꝛ nomē ſaccaron
eſt vt greci ſaccara vel zuccara dicunt.
Saccon apud Dya. eſt prima ſpecies calcanti.
Sadbar ſm Aui. eſt arbor c⁹ fruct⁹ ē nabach ꝛ a Dya. vo
catur agrifoliũ. apud Almanſorem ſcribiť ſidre agrifoliũ
vide lotos arbor de quo ſupra in lo.
Sadeb arabice ruta.
Sadef. a. oſtracũ. Ste. porfira. g. ē ſadefum arabice.
Sadegi vel ſadeg. a. foliũ indũ. i. malabatrũ de quo Auic.
ca. facit ſub hoc noie foliũ: ꝛ non eſt id qđ hēmus in vſu.
nam illud vocať tumbel ſupra in mal.
Sadeguarã ſic ſcriptũ eſt in ſcđo canonis Auic. ſed in ara. ē
ſaduriã. ſed in ſcđo pratice Haliab. ſcribiť ſaderudũ in ca.
de ſuccis plantaꝝ. apud Sera. võ ſaderuã ibiq; notificať
iquãtũ põt notificari nobis medicia valde peregrina.
Sadenegũ i pratica Halia. ꝓ ſadēigi ꝙ ē ematites ſcribiť.
Sadenegũ ibidē ꝓ ſcebedenigi ꝛ eſt canabs.
Sadibeodis ibidem pro folio nucis.
Saſſaf arabice ſalix.
Saferemũ in pratica Hali. ca. de ethica exponiť baſilicon.
Sagapinũ Dy. lachrymũ eſt ferule naſcētis in india eligen
dum eſt limpidũ a foris rufum deintus albũ odorē ſilfij
ꝛ galbani habens guſtum viſcidum ꝛc.

Sagmon ſm Pli. aliq ex grecis agnũ caſtũ vocant. lib. 24.
Sagmen vocabant antiq romani herbenã q̃ſi ſanctimē. eo cap. 9.
ꝙ ſacerdotes in expiãdis tēplis ea vtebanť: vt titus liui⁹
libro pmo. ob hoc. g. gerobotanũ. i. ſacrã herbã vocãt ꝛc.
Sagnaſora Joã. Sera. ca. de retētiõe mēſtruoꝝ expõiť qđ
eſt abrotanũ. Jtē in ca. de vertigine idē dĩc. ſed puto arte
miſiam in qua errauerũt arabes putantes abrotanum: vt
pꝫ in berengeſiť. nã ꝓprietates ei⁹ magis ꝯcordãt cũ arte
miſia q̃ꝫ cuꝫ abrotano vt in calculo ꝛ menſtruis.
Sagzenea ꝯfectio opiata in qnto cañ. Auic. ꝛ ſeptimo Joã.
Sera. q̃ i pãtegni vocať ſocrugē ꝛ i regali diſpõne ſocrute.
Sabater infra in timbra.
Sair ſcripſit Step. pro xair qđ eſt ordeum.
Sal vocať ara. melech grece alas.
Sal Pli. ſal oīs fit aut gigniť vterq; plurib⁹ modis: ſed cã lib. 31.
gemia coacto hũore vl' ſiccato ſiccať i qbuſdã locis ꝛ i ali cap. 7.
quib⁹ extremitates tñ iareſcũt ꝛ in aliqb⁹ vſq; ad mediũ
lacũ. Sunt ꝛ amnes ſecũ ſalē a mõtib⁹ trahētes ꝛ ſunt alij
quoꝝ ſũma depreſanť in ſalē amne reliquo velut ſub gelu
fluēte que ſalis flumina appellanť. aliud gen⁹ ex aqs ma
ris ſponte gigniť ſpuma in extremis littorib⁹ ac ſcopulis
derelicta. hic eni rore denſať ꝛ eſt acrior q in ſcopulis iue
niť. ſunt ꝛ mõtes natiui ſalis in qb⁹ lapicidinaꝝ more ce
diť renaſcēſq; effodiť e terra hũore dēſato alibi. Jtē char
ris arabie opido muros domoſq; maſſis ſalis faciunt. Fit
aũt ſal in ſalinis aq̃ maris in areis egeſta miſtaq; fluuiali
ſoleq; dēſata aliqbus in locis eputeis hauriunt muriã ap
pellant ꝛ e fontibus denſať ſole alij igne. apđ Theofra. in
uenio vmbros arũdinis ꝛ iunci cinerē decoquere aq̃ ſoli
tos donec exiguũ ſupeſſet hũoris quo colato denſant igni
vel ſole ſalſiſſimus ſal q ſicciſſimus cãdidius ſuauius plu
uia dulceſcit oīs ſuauiorē tñ faciũt rores ꝛc. ꝛ infra de flo
re ſalis ſalinaꝝ ſinceritas ſũma fec̃ dr̃iaꝫ ſuã q̃ñq; fauillã
ſaliſq; leuiſſima ex eo ē ꝛ candidiſſima appellať. ꝛ flos ſa
lis in totũ diuerſa res hũidiorſq; nãe ꝛ crocei coloris aut
rufi veluti rubigo ſal' odore quoq; igrato diſſentiēs a ſale
nõ mõ a ſpũa. egypto iueiť vr̃q; nilo đferri. ꝛ fõtib⁹ i qbuſ
dã natat optimũ ex eo ꝙ olei q̃ꝫdã piguedinē reddit ꝛc.
Sal maſſe qui dictus eſt ſal panis cõmunis vſualis.
Sal gēma capadoci⁹ idē. Sal nitrũ nitrũ ipſum.
Sal alkali ſal nitri fit ex cinere cali ſupra.
Sal nafticus cũ nafta inueniť ꝛ eſt niger.
Sal indus niger ē. Sal alebroth ſal alkimiſtarum.
Sal amoniac⁹ Pli. inueniť iuxta peluſiũ. Ptholome⁹ rex
cũ caſtra faceret quo exēplo poſtea iter egyptũ ꝛ arabiaꝫ lib. 31.
ꝛ ſqualētib⁹ locis cept⁹ ē iueniri detractis arenis q̃lr ꝛ ꝑ cap. 7.
affrice ſitiētia vſq; ad hamõis oraculũ is qdē creſcēs cuꝫ p⁹pn^m.
luna noctib⁹. nã cirenaici tractus nobilitanť amõiaco ꝛ
ipo qꝛ ſub arenis iueniať appellato ſilis ē colore alumis
qđ ſchiſton vocãt lõgis glebis neq; ꝑlucidis igrato ſapore
ſꝫ medicie vtilis ꝓbať q̃ꝫ maxie ꝑſpicu⁹ rectis ſciſſuris in
ſigne đ eo ꝓbať q leuiſſim⁹ ē ꝛc. q ad nos đferť ſublimata
res appet. Pau. i ca. đ nictilopa vbi põit ſalē đfoſſuꝫ ibiđ i
ſimili loco. A. ponit ſalē amoniacũ. Jtē vbi in ſili Almãſo.
ca. de debilitate viſus ponitur ſalis ſaparitij. eodem loco i
Almanſor. ponitur ſalis amoniaci.
Sal ſacerdotale puluis in antidotario ſvli.
Salabafe ſupra in kauken.
Salgen ſupra in rapa ꝛ in leff ꝛ infra in ſcelgen.
Salamandra grecũ eſt ꝛ exponiť in li. de doc. greca ſpecies
ſtellionis infra in ſemebras que eſt idem.
Salch albaiel ara. ſpolium ſerpentis.
Saluicha genus eſt herbe q̃ radiculas ꝛ folia ſubruffa hꝫ
flores ſiles plurimos q̃ a terra refoſſa in modũ ſcopularũ
ꝯſtringiť. naſciť aũt in lapidoſis locis ſũmis ꝛ in norica re

gione. Jlla vo est optima q̃ ē odorifera ⁊ sine sablone ⁊ re-
cens plurimos ramulos ⁊ radices hñs. pōt quātū ⁊ spica
lib. 21. q̃uis infirmior sit. Pli. saluīcha foliosa qdem ē sed breuis
cap. 7. ⁊ que necti non possit radici neruose coheret herba veri⁹
vsus fi. q̃ flos densa veluti manu pressa breuiterq̃ cespes sui ge-
neris pānonia hanc gignit ⁊ norica alpiūq̃ aprica vrbium
eporida suauis odoris ⁊c.
lib. 16. Salix Pli. salicis in asia tria genera obseruant nigrā vtilez
cap. 38. vimib⁹. candidā agricolarū vsib⁹. tertiā que breuissima est
elicē vocant. apud nos quoq̃ multi totidē generib⁹ noīa
ponunt vimineā vocant eādē purpureā. alterā ytelinaz a
colore q̃ fit tenuior. tertiā gallicā q̃ tenuissima est. ⁊ alibi sa
lib. 24. licis succus est triū generū. vnū arbor ipsa exudat gummi
cap. 9. mō. alterū manet cū flore in plaga exciso cortice trium di-
in pn°. gitorum magnitudine. tertius succus detrūcatiōe ramorū
a falce distillatur ⁊c.
Salpinga Alex. ca. de surditate circa fi. est fistula q̃ sugitur
aliquid existens in aure porro ipsius auris apposita. verū
salpinx. g. est tuba. salpiga tubā salpinges tube ⁊ semp scri-
bunt per geminū. g. aggelos scribunt ⁊ proferūt angelos.
silr. g. antecedente. x. transit in sonum. n.
Salsal ara. argilla creta noua.
Salsogarū est ↄpositum ex greco ⁊ latino ex ↄcordia prati-
ce. g. silis Almansori ⁊ Almansore ⁊ est muri.
lib. 26. Saluia Pli. bechion que ⁊ saluia dr̃ al's tussilago. duo eius
cap. 6. sunt gña siluestris vbicūq̃ nascit̃ subesse aq̃s credūt ⁊c. ⁊
ita altera a quibusdā saluia appellat̃ silis verbasco ⁊c. sali-
na elifagus ⁊ lilissagus. g. dr̃. arabes vero elissatos imitan-
tes grecum. sed sathe proprio ydyomate.
Salum tyriacū Pau. ca. de ydropisi confectio est.
Salutaris herba vocatur a qbusdā solatrū in li. antiquo de
simplici medicina. Samach ara. piscis.
Samag ara. gūmi arabicum.
Samanech arabice cornix liber de doc. arabica.
Sambacus ē nomē corruptū ab arabico sambac. inde oleū
sambacinū ⁊ est ieusemi. vide in qnto. A. de collirys colli-
riū ingt inuatiuū qd fit cum ieusemin. ℞. acatie succi sam-
bach ⁊c. dixit tñ mihi arabs q̃ zambachē vocant ipm se-
men ipsius ieusemin ꝓprie.
Sambucus vocat̃ grece actis ⁊ ebulus cameactis. duo sūt
gña. Unū arborosuz est hastas hñs carnosas ⁊ rotūdas ⁊
rectas folia hz octo aut qnq̃ in hastis silia nuci regale ob-
longa cū graui odore flores ei sunt albi in capitibus hasta-
rū semē vero simile terebinto subnigellū ⁊ purpureū ⁊ in
modū botri cōpositū multū succū hñs. Alterū gen⁹ est qd
cameactis dr̃. a multis vero iosacti dr̃ sed breuior est ⁊ her
bosas hastas hz quadratas ⁊ nodosas ⁊ folia i singulis no-
dis silia amigdale sed venenosa ⁊ oblonga cū odore graui
in hastis capitella sunt similia supradicte ⁊ semen ⁊ flos.
lib. 24. radix eius grossitudinē digiti hz ⁊ longa ⁊c. Pli. sambuc⁹
cap. 8. habet alterū gen⁹ magis siluestre qd greci actemecton. aly
elon vocant multo breuius ⁊c. supra in actis.
lib. 35. Samia Pli. samie due sunt que colirion ⁊ aster appellant̃.
cap. 16. ꝑoris laus vt recens sit ⁊ leuis liguaq̃ glutiosa. altera glo
bosior candida vtraq̃ vritur ⁊ saluat̃ ⁊c. supra in gisamia.
Samurdūne ara. Jo. Sera. ca. de preseruatione a lapide. ē
inquit arbor granosum assonanti ⁊c.
Samur ⁊ segeb apud Albaui est animal in quo fit muscus.
Sanamūda gariofilata auātia ⁊ s̃m quosdā pes leporis vo
catur sed alia est pes leporis vt supra in pe. ⁊ lagopos.
Sanction Dya. sanction aut fagasmon quā multi parine di
xerunt. nascit̃ locis vmbrosis ⁊ stagnis siccis astam hz an-
gulosaz ⁊ pinguē super quā minute haste sunt multe. folia
sunt ei andrafraxe. i. atriplici silia ⁊ in sūmo diuisa hñtia
odorē cartaini. semē illi est rotūdū sic oliua ⁊ platani bac-
ce silr asperum: ita vt transeuntibus inhereat r ebus.
Sandali tres sūt spēs albū. s. rubeū ⁊ citrinū: qd ceteris pre
ciosius ⁊ magis odoriferū est. ⁊ q̃uis a modernis citrinuz
vocet̃ albidi⁹ tñ ē altero. h vocat aben Mesue mazahari.
Sandaracha apd Dya. ⁊ oēs libros de greco trāslatos pro
auripigmēto accipit̃ rubeo. Jngt Dya. scandaracha i ysdē
nascit̃ locis in quib⁹ auripigmētū. eligēda est que est colo-
re ruffa valde ⁊ facile tribilis ⁊ cripula mūda colorē cina-
bari hñs ⁊ odorē sulfuris. virtus ē ei ⁊ coctura silis arseni
co ⁊c. sandaracha vero in libris de arabico translatis pro
gūmi vernicis. nam arabes vernicē sandaros vocāt a quo
sandaracha corruptum vocabulū latini dicunt.
Sandaros ara. gūmi vernicis silis est karabe ⁊ est duaruz
spērum vt infra in ve. sandeusi Ste. scripsit.
Saudel ara. sandalum.
Sandicos Pau. ca. de acoris capitis expositū est in lib. de
doc. greca q̃ sandix est terra rubea.
Sandix in antiquis libris exponitur q̃ est feda.
Sandix vero in eisdē exponit̃ q̃ ē auripigmētū vstum. sed
Pli. sandix inquit in olere siluestri a grecis exponit̃. lib. 35.
Sandix Dya. olus est agreste qd facile comedi pōt. v̄tus est cap. 6.
ei stiptica viscida suba ara. Sādix Ste. ē sategū agreste. lib. 22.
Sandonicū herba lūbricorū spēs ē absinthy vt supra i ab- cap. 22.
sinthio putat̃ ara. vocari sceba. Dya. post ca. de absinthio i me°
sandonichū est tertia spēs absinthy in gallitia nascens: qd
ciues sandonicū dicūt q2 locus quo p̄mo natū est sandon
dr̃. sil'e ē absinthio. sz nō semē sic hz spissuz ⁊ subamarū ⁊c.
Sāguinaria poligonia: eo q̃ ad sanguinē stringendū p̄stet:
q̃uis qdā sic vocāt aliaz plantā que bursa pastoris dr̃.
Sanguis mundanus supra in crisanthemon.
Sanguis draconis est succus plante que apud Sera. descri
bitur auctoritate Dya. quā dicit vocari sideritis: qd nomē
multis plātis attribuit̃. sanguis draconis ara. vocat̃ den
elachiten vel alachoin.
Sanguisuga yrudo vocat̃. g. bdella ara. vero halech.
Sanguis. g. vocat̃ ema inde emagogū ematices emoragia ⁊
multa alia. ara. vero dein.
Sampsicos. g. cassia herba odorifera silis costo li. d doc. g.
Sansuc⁹ maiorana psa. apd Pli. amaracū vt supra i a. ara.
vo merzem⁹. Dya. sansuc⁹ a siculis amarac⁹ appellat̃ ē ra
mosa mltas vgas sup terrā spāsas hz ⁊ folys puis ⁊ rotun
dis ñ dissilib⁹ nepite ⁊ veluti hirtis ⁊ acerrimis tota her-
ba odorata valde ⁊c.
Sappa mustū coctū vsq̃ ad ↄsumptionē duarū ptiū ⁊ pro-
pterea dr̃ triplicatū hec ⁊ dulcor ⁊ alys vocat̃ noib⁹. care-
num vo qñ eiusdē musti tertia tm̃ ps in ↄcoctiōe ↄsumit̃.
Saparicū sal supra in sal. Sapfiros. g. sapfirus gēma.
Saponistica herba i pratica Almāso. iclisteri ad apoplesiā
vbi in Al. hr̃ in artanita in ea hr̃ saponistice herbe. Jtez in
suppositorio ad sciaticā vbi in Alman. hr̃ ciclamen in di-
cta practica habetur radix saponistice.
Saraban alicubi pro xair q̃ est ordeū Ste. scripsit.
Sarralia Jsido. sic dr̃ lactuca agrestis: eo q̃ dorsum velut
serrā hēat ⁊c. ē scariola. Sarax supra i filix ⁊ i kildaru.
Sarpias s̃m Dya. dr̃ orchis ē spēs satirionis supra ī orchis.
Sarcocolla. g. est dictu carnis glutē Dya. sarcocolla ē velut
lachrymū arboris ꝑut resina nascēs in psida rufa ⁊ gustu
amara ⁊c. ⁊ ifra aly sarcocollā argimonē dñt ⁊c. Pli. sunt lib. 13.
ingt q sarcocollā spine lachrymū putāt polini thuris silez cap. 11.
cū q̃dā acrimonia dulce melior ē q̃ cādidior maxie vetu- circa.
Sarcocolē vocāt greci carnositatē (state nigrescit ⁊c. p̄ncipiū.
iter tūicas testiclorū ortā. Cor. cel. ⁊ li. 24.
Sarcofagi supra in iberidos. cap. 14.
Sarcoma est carnositas naribus orta velut polippus parū vsus fi.
ab eo differens Pau. cap. de narium passionibus.

Sarchiō ⁊ sarx.g.caro sarkios carnal' carne⁹ sarkes carnes.
Sarcos.g.vl' sarax ara.filix herba ⁊ kildaru ēt vt supra Jo.
Sera.vocat siraes. Sardinos lithos.g.sardin⁹ lapis.
Sardinos vocat̄ sardinus herba.
Sardonis lithos.g.sardonis gēma.
lib.13. Sarissa Pli.circa nilū nascens duoꝝ fere cubitoꝝ altitudi
cap.23. ne policari crossitudine coma papaueris siliq̄ȝ mādit̄ mō
in fine. radice ferrarijs officinis pcipua carbonis vsu pp duritiē.
Sarmech ara.atriplex ⁊ cathaf ēt Ste.vō sarmacū scripsit.
Saro ara.cipssus vt apō.A.sȝ in li.de doc.ara.sorol scribit̄.
Sarsar ara.ferrum.
Sartan arabice cancer nahari fluuialis habari marinus.
Satarедo ⁊ satezedū ⁊ sazeredū a Ste.scribit̄ ꝓ galbano.
Sathe supra in saluia.
Sategū agreste dixit Ste.arabi.vocari sandix grecū.
Saten arabice animal marinū sicut cancer marinus.
Sateregū ⁊ sabatergu Ste.ꝓ sceitergi qō ē fum⁹ terre scri/psit.
lib.34. Santerna apō Pli.vocat̄ crisocecolla artificialis.
cap.12. supra in crisocolla.
circa pn^m. Satiriasis inquit Pau.est mot⁹ pudendi flegmonicā quā/dam dispōnem seminaliū vasoꝝ ꝯsequens cū extensione ⁊ nisi quiescat motus declinare consueuit in palisiȝ semi/naliuȝ vasoꝝ aut spasmū ⁊ pereunt subito morientes vero inflant̄ ventrē ⁊ sudāt frigidū ⁊c̄.differt aūt a priapismo vt idē in sequenti caplo:eo ꝙ priapism⁹ ex sola vētositate fit tensio virge nec adeo periculosa passio.⁊ in passionario differt aūt a satiriasi quia in priapismo ꝑfecta venere vir/ga detenditur in satiriasi vero nec ante nec post.
Satirion Dya.tres spēs eius describit.primam sic satirion multi trifoliom dicunt.ideo ꝙ folia tria habeant spansa super terrā silia lapatio aut lilio candido sed breuiora ⁊ co lorata virga leuis ⁊ mollis cubito longa vno florem lilio similē ⁊ candidum hñs radix illius similis est bulbo rotū da vt mela ⁊ a foris ruffa ⁊c̄.aliā sic satirion ⁊ roraicos ali bi eritraicos.semē hȝ sil'e semini lini sed maius ⁊ lene ⁊ lu cidū ⁊ forte radix eius coriū tenerū hȝ ⁊ ruffum a foris in/tus albā gustu dulcis ⁊ eustomaticū.nascit̄ locis montuo sis ⁊ vbi sol habūdat ⁊c̄.tertiam sic satirion.tertia ramu/los hȝ oblongos ⁊ florē purpureū ⁊ exalbidū ⁊ radicē du
lib.26. plicē q̄si testiculos ⁊c̄. Pli.duo satirioni sunt gñа.vna lon
cap.10. giorib⁹ folijs olee caule q̄tuor digitoꝝ flore purpureo ra/
circa. dice gemina ad formā hoīs testiculis alternis ānis itume
pncipiū. scente ac residente.altera satirion orchis cognominat̄ ⁊ fe minā esse traditā.distinguit̄ aūt internodijs ⁊ ramosiore fructice fascis radice.nascit̄ fere iuxta mare ⁊c̄.⁊ ifra gre/ci satirion folijs lilij rubra miorib⁹ ⁊ trib⁹ nō ampli⁹ e ter ra exeuntibus tradūt caule leui cubitali nudo. radice ge/mina c⁹ superior ps maior inferior minor.Est ⁊ aliud ge/nus satirion erithrecon vocant semine viticis maiore leui duro radice.cortice rubro intus albū includit̄ sapore sub/dulce.fert̄ in montuosis inueniri ⁊c̄.mihi octo genera sati rionis visa sunt cōuenientia in singularitate cauli in silitu dine folioꝝ lilij minorū tm̄ in colore flore purpureo dr̄ia: tm̄ floꝝ forma ⁊ radicis varietate.nā vnā geminas radicu las hñs vt testiculos.vnā sp pinguiorē altera.alterū sin/gularē tm̄ radicē hȝ silem tm̄ supradictis nisi qr grossior est.tertiū vnā radicē hȝ silem modo dicte supra c⁹ aderen tia veluti filū orit̄ quo radicula alia pua suspendit̄ subter/qȝ grossiorē dictā in terra morat̄.q̄rtū vero genus est cui ob silitudinē manuū duarū palma xp̄i nomē a modernis dictū est.c⁹ iterdū folia maculis notata apparent. orchis de qua supra dictū est videtur esse spēs satirionis maxie q̄ cino sorchis dicitur cuius expō ē canis testiculus.
Satureia a satiris dicta:eo ꝙ pronū in venerē se vtentē fa/ciat vt satiri sunt petulci.hec ⁊ timbra a greco timbri vo/catur.Macer timbar solet grece dici satureia latine.
Sauf vel suf ara.lana.
Saufe vel seufe arabice spongia vt lib.de doctris arabica. verum apud.A.vocatur assungi imitatione greca.
Sauich vel sadich arabice ꝼm Almanso.ca.de fluxu vētris fit qñ ordeū fractū operitur aq̄ ⁊ bullit vsqȝ ad spissitudi/nē aque deinde colat̄:⁊ ꝙ descendit est sadich.verū vt ac/cepi a peritis orientalib⁹ sauich vocat̄ cū accipit̄ ordeum nouū anteq̄ȝ plena maturitate iduret̄ ⁊ ponit̄ in vase eneo vel tereo ⁊ super ignē leuiter torefit deinde tunsum venti/latur donec totus cortex abscedat deīde frangit̄ i frustra sicut id qō far dicimus.⁊ hoc vocant sauich.quo vtunt̄ co cto sicut volunt:⁊ ēt estate potant ipsum crudū sicut ē cū iuleb ad colerā reprimendā ⁊ sitim. Aueroys in .vi. colli/geth frumētū fractū post lotionē in aqua infusum deinde coctū sauich vocat.qdā tm̄ hec talia kisch vocāt.notādum tm̄ ꝙ vbicūqȝ habet̄ i libris de greco trāslatis sauich apō Dya.⁊ Alexan.Paulū ⁊ alios de greco translatos habet̄ polēta q̄re ꝼȝ h idē vr̄.apō grecos vō vocat̄ alfitis in li.ō alimētis. Itē Ste.in synonimis dicit ꝙ alfiton ē sauich.
Sauina Pli.hanc greci brachiā vocāt duoꝝ ē geneꝝ. alte/ lib.24.
rū tamarisci folio similis altera cipresso q̄re qdā creticum cap.11.
cipressuȝ dixerūt ⁊c̄.hec apō.A.abhel vocat̄ vt supra. ultra.
Saura.g.lacertus apud kirianidā zauar vō scribitur. mediuȝ.
Saxifragia dicitur eo ꝙ lapidē frangat.qdā accipiunt her/bā c⁹ folia sil'ia sunt folijs pimpinelle maiora tm̄ ramulos super terrā expansos hȝ.alia tm̄ ostensa fuit in partibus ro me silis per omnia cretano marino nisi qr tenuior ⁊ ma/crior:eo ꝙ in montibus apricis nascit̄:⁊ de scissuris petra/rū exit ⁊ ꝓpter hoc vocabāt eā incole petra sindula:eo ꝙ in suo ortu petrā scindere videat̄ odore ⁊ sapore cretano approximans ꝼm butanicū prima est ipsa.nam de pimpi/nella dicit ꝙ multi saxifragam dixerunt:eo qō sit eis silis puta saxifraga tyraria ab antiquis dicebatur.
Sbesthis grece vel vt ipsi suesthis extictus inde asbesthis vocat̄ calx nō extincta que viua dicitur.
Scabar capillus sed sabar melius ⁊ xabar ordeum.
Schabaich vel potius xabaich arabice papauer rubeuȝ ꝙ a Dya.vocat̄ amionis:⁊ non est de gñe papauerū cuȝ oēs spēs papaueris fride ꝯplexionis sint ipȝ aūt ē calē in quo multi errauerunt ponētes in populeon loco papaueris.
Scabair vel meli⁹ xabair arabi.ordeū oīa h⁹ arabica que per sem litteram scribuntur maxime approximant prola/tioni arabice.si per.x.scribantur.
Scabies vlcerosa vbicūqȝ inuenit̄ apō.A.⁊ Sera. in eisdē locis inuenit̄ apud Dya.in antiqua translatiōe lepra:⁊ est interpretatio scamosa a lepis ꝙ est squama.
Scager vel xager ara.arbor.
Scafion.g.supior ps teste capitis Demo.ca.de lachrymis.
Scamonea Dya.frutex est hastas hñs multas ex vna radi ce lōgas tres aut q̄tuor digitis pingues ⁊ asperas sil'r ⁊ fo/lia aspera hȝ sil'ia helsine ⁊ apud Ser.sil'ia lebleb agresti aut edere mollia triū anguloꝝ ⁊ flores albos ⁊ rotūdos ⁊ altos ⁊ apō Sera.ꝯcauos cuȝ odore graui.radix est illi grossitudine pollicis alba grauis odoris ⁊ lachrymo plēa qui lachrymus colligit̄ hasta ⁊ radice incisa ⁊ reponit̄ in chōchas multi vō terrā fodiunt in giro ⁊ substernūt.folia nucis ⁊ ibi lachrymus decurrēs dimittit̄ siccari.multi vō colligunt folia ⁊ hastas ⁊ coriū radicis ⁊ succū exprimūt. inde ꝙ succū scamoneā vocāt.eligēda ē scamonea clara le uis colorē hñs gluctis taurini venosa ⁊ spōgiosa q̄ ligua ta cta albescit.multi vō succū titimalli admiscēt. sȝ itelligit̄
ꝙ lingua adurit.nascit̄ aūt in idia ⁊ i syria diagridiū sȝ gra lib.26.
ue ⁊ spissuȝ ꝙ ⁊ ipsi adulterāt miscēdo titimallū ⁊ polines cap.8.
ordei ⁊c̄. Pli.scamōea ingt est succ⁹ herbe a radice ramo/ an me^m.

se pinguibus folijs triangulis albis.radice grossa madida nausiosa.nascit̄ pingui ⁊ albo solo.radix circa canis ortuꝫ excauatur vt in ipsaꝫ ꝯfluat succꝰ qui sole siccat̄ digeritur in pastillos siccat̄ ⁊ ipsa radix vel cortex laudat̄ natiōe colo foniū missium prienense spē aūt nitidū:⁊ q̄ꝫ similiū tauri no glutini fungosuꝫ tenuissimis fistulis liquescens cito virus redolens luminosum lingue tactu elactescens hoc q̄ꝫ leuissimū cū diluit̄ albescens.hoc euenit ⁊ adulterio ꝙ fit herebi farina ⁊ titimalli marini succo fere in iudea ꝙ etiā strangulat sumptū ꝯprendit̄ gustu titimalus enim linguā excalefacit bulbimore ⁊c̄.scamonea ātiquitus dicebat̄ a latinis acridiū.inde hoc nomē diagridiū maxie cocto attribuerunt moderni ·Plinius docet coqui in cōcauitate citonij:⁊ ipm̄ citonium ꝙ recipit i se ꝑ ꝯcoctionē scamoneā in medicinis iubet poni qḋ āt in ꝯcauitate iuenit̄ dimitti.

Scandalicon.g.a Dya.tlaspiū dr̄ de quo infra in tla.

lib.zi. cap.i5. in me: Scandix Dya.de ipsa ca.facit nec ꝯscribit q̄lis sit.sed ·Pli. scandix que ab alijs tragopagon vocat̄ folijs croco silibꝰ.

Scangibin vel sqngebin ara.syrupus acetosus siue fiat cuꝫ zuc.siue cū melle qḋ ē oximel.multi corrupte secaniabin)(scribūt.

Scandicon.S.li.ꝯ alimētis cerefolio sil'e dic̄.

Scara vel escara.g.crustula q̄ ab adustiōe ignis vl' cuiuscꝫ alterius rei fit grecꝰ tn̄ per.sk.scribit iterdū per.sx.vt.

Scariola ꝯm modernos est velut lactuca agrestis nisi:qꝛ in dorso costaꝝ habet spinas paruas pro endiuia ponit̄.

Scarotica medicamīa.g.ꝯm Demostenē dn̄r mortifica.

Scarus piscis.grecus scaros dicit.

Scascasum Ste.pro schascas qḋ est papauer scripsit.

Scassia idem pro chas qḋ est lactuca scripsit.

Scatūcella vel scatūcelli vocat̄ vmblicꝰ veneris cibalaria.

Scheair vel xahair ara.ordeuꝫ.

Scea ara.spēs est absinthij:vt pꝫ in Ser.ca.de absinthio.⁊ putat̄ ꝙ sit sandonicū.s.herba lumbricoꝝ vt supra in absinthio.apud Alia.scilicet secūdo ca.de simplicibus medicinis.scribitur silium. Sceam ara.adeps.

Sceb ara.alumen. Scebet ara.anetum.

Scebram vel xebrā est esula apḋ Dya.vero vocatur panax aut dema supra in pa.

Scecacul ara.est radix boni saporis esui apta ⁊ ꝯdituris.putauerunt quidam flō ꝙ esset yringus supra in yri.

Scedenegi ara.ematites lapis sanguineus de quo supra in em.scedenegū Ste.scripsit a similitudine istiꝰ nois in arabico est scehedenigi qḋ est semē canapis.est error i tertio A.ca.de fluxu ventris sanguineo absqꝫ excoriatione.naꝫ in duobꝰ locis in eodē ca.vbi est semē canapis dꝫ eē emathites:⁊ sic erat in arabico.

Sceheterigi ara.fumꝰ terre. Scehedenigi ara.canapis.

Sceilem ara.zizania loliū in cuius ca.apḋ.A.vbi hēt sedat scotomiaꝫ.est falsus textus.nam in ara.est fac̄ scotomiaꝫ.

Sceitaragi ara.est planta q̄ꝫ Dya.lepidū vocat sicut pꝫ per concordiaꝫ capituloꝝ vtriusqꝫ apḋ.A.⁊ Dya.⁊ Sera.Aui. vero distinguit̄ indū ex eo:⁊ vocat ipsuꝫ iterdū capsiam ⁊ capsiaꝫ indam vt in ꝯfectione dicta alfanginus in.v.naꝫ vbi ipse ponit capsiam indam Jo.Sera.in eadē ꝯfectione ponit sceitaragi.exponit̄ ēt in synonimis arabicis ꝙ sceitaragi est capsia.alicubi tn̄ inuenit̄ corrupte tapsia per.t.Albaui dicit̄ geum elaramil.s.nux viduaꝝ.⁊ est herba q̄ nascitur in sepulchris ⁊ parietibꝰ vetustis ⁊ locis in qbꝰ non cadit nix ⁊ iugiter iuenitur recens.sed in estate est coloris rubei.⁊ folia eius sunt vt nasturtij.adueniēte vero frigore quedam folia siccant̄ ⁊ quedā remanent penes radicem in estate vero reuirescunt ⁊c̄.Paulus ca.de sciatica yberidos inquit que lepidū alij agricardamū.i.nasturtiū agreste appellant.que aūt apḋ nos nascitur q̄si frutex ꝓxima lauro.folia maiora multo habens ⁊c̄.A.etiam ca.de faciēdo ab ortu capsia inquit est similis nasturtio:⁊ est ei odor nasturtij ⁊c̄.non vidi bene certitudinē huius plante.nam auctores ēt vident̄ ambigere.quidā nucem captiuam vocauerunt scetaragi ara.scribitur sic.sed fumus terre ꝙ scehetherigi vocant sic.

Scehemenigi dicit Aui.est iurasabrā.vtrūqꝫ ignoro.

Sceiaret.A.in.iij.can̄.de cura vl'i capitis pill'e ꝯ sceiaridē.

Scelerata apium risus botrachion idem de quo supra.

Scelgen ara.napo inquit.A.iam dictū est in ca.de leui.sed nusq̄ꝫ reperit̄ in toto secūdo ēt in arabicis exēplaribꝰ.

Scema .g.figura sed grece schima dic̄ habitꝰ forma figura.

Scematizare.g.figurare Alex.ca.ꝯ signis flegmonis in musculis epatis.

Scemō.g.retinēs sanguinē Cas.fe.ca.ꝯ emoptoica passiōe.

Skelibus ara.Jo.Sera.in ca.vij.de ꝯfectione olei de arsisabam est darsisabam ipsum Dya.aspaltū vocat ⁊c̄.

Scerbin ara.est arbor alkitram ⁊ est cedrus apud Dyasco. supra in cedria.

Scerchan apud Abumeron est filix ⁊c̄.

Sceuium siue stecuium ara.est nigella Step.alicubi sunicum scripsit.

Scia inde sciantica que.g.dicitur ischia ⁊ ischiasis.

Schiballa.g.per.sk.melius scribitur ⁊ per.y.psilo sunt stercora dura rotunda.

Sciccidis in libris antiquis scribit̄ pro cucumere asinino inde oleum sictionū qḋ ex eius radice conficitur.verū grece sikiacrion vocatur infra in si.

Sciccionia yera.i.dyacolloquintidos:⁊ est ruffi vt paulus ca.de incubo quem efialtes vocat.

Scilla seu squilla skilla.g.scribitur ·Pli.ex ea est masculus albis folijs ⁊ femina nigris ⁊ tertiū genus est cibis gratū epimedion vocatur angustius folio ac minus aspero ⁊c̄. non est epimedium de quo supra. lib.i9. cap.5. ysus fi.

Scili Cor.cel.pro siseleos posuit.

Scimarē dicit.A.vocari lactucam asini ca.de abugilise.sed in arabico est simar sicut in alio capitu.vocat.

Sciniar ara.lactuca asini.s.vna ex spēbꝰ eius de qua supra in ancusa.in.iij.Almāsoris corrupte scribit̄ sencar. Ste. seniar scripsit.Albaui xiniar arabi est ⁊ dr̄ ēt homera ⁊ est pes colūbinus eius radices sunt coloris rubei cum quibꝰ multi tingunt ceram ⁊ oleū ⁊ est herba cuiꝰ folia sunt subtilia vt folia lactuce pilosa ⁊ nigra q̄ ex eis oriuntur iuxta radicē adherent terre ⁊ sunt spinosa ⁊ radix eius est grossa ad modū digiti cuius color in estate est coloris sanguis tingens manum tangentis ⁊c̄.ꝙ dicit est pes columbinus non credo.nam puto a translatore additum. Cerva-Jar!

Scin vel scinus est lentiscus inde oleum scininum ꝙ ex semine lentisci fit vt in pluribus antiquis praticis inuenit̄ supra in mastix qḋ est gummi eius.

Schinos.g.vincus apud Dya.squinus scribit̄ de quo ifra in squi melius scribitur sic Corne.vero cel.schinos scripsit pro iuncis rotundis quadratis namqꝫ est ciperus . greca vo herbaria vrola dicebat vocari.nos vero brollā dicere possumus more latinorum mutantium vita in.b.

Scipia piscinis notus cuius os medicinis competit oculorum ⁊ dentium.

Sciracost ara.spēs ē māne vt apud Aui.ca.de manna.

Sciremblegi vbicūqꝫ reperit̄ pro emblicis in lacte ꝯditis itelligendū est vt aben Mesue in libro de simplicibus laxatiuis docet:⁊ ex Albaui inquit abugernigi emblici ponuntur in lacte in regione ipsorum ad obtundēdā stipticitatē ipsoꝝ ⁊ tunc vocant̄ siremblegi.

Scirodes ⁊ scirosis interdū in li.antiqs inuenitur pro duritie sed corruptū.nam grece skiliria durities ⁊c̄.

Sciromiū epis apḋ Ale.ca.ꝯ ātidotī.ad epar ⁊ ē durities

lib.16. Scirpus Pli.nec in fructicuz inquit nec in veprium cauliũ
cap.38. ue necq̃ in herbaꝝ aut alio vllo q̃ꝫ suo genere numetentur
iure scirpi fragiles palustresqꝫ e quibꝰ detracto cortice can
dele luminibꝰ ꝛ funeribꝰ seruiunt.firmioꝛ quibusdã i locis
eoꝝ rigoꝛ.namqꝫ his verificãt nõ i pado tm̃ nautici: veruꝫ
in mari piscatoꝛ africus ꝛc̃.Jsido.sine nodo scirpum dicit.

Sciron Alexã.ca.ꝺ acoꝛis q̃ fiũt in cute capitis passio ẽ inqt
sĩlis acoꝛis magnitudie sola differẽs foꝛamia.n.vñ fluit hu
moꝛ sĩlia sũt fauo mellis.vñ ꝛ sciron nomẽ accepit ab ãtiqs
nã in his q̃ vocãt̃ acoꝛa ñ videt̃ foꝛamia ex qbꝰ hũoꝛ deflu
)(at ꝛc̃.

Sciroopta lmia infra in scliroopta lmia.

Scirosarchi.g.Oꝛibasi.ca.ꝺ acoꝛis sic vocãtur inquit duras
carnes habentes non molles ꝛ delicatas.

Scisse in pratica Pauli sepe pro alumine iameni reperitur.

Scissima apꝺ Pli.arboꝛ q̃dã solidi ligni.ſꝫ sissima sisamum

Scissodes apꝺ Pau.est quedã spẽs melãcolie)(vocat
quã ypocõdriacam vocant.

Scisti vt qdã volunt ẽ semen meu vnde ꝙ apꝺ Pau. sistu
reperit̃ pro floꝛe meu accipiũt nec bene vt credo.

Sciston.g.lac coctum cũ lapidibꝰ fluuialibꝰ Alex.ca.de dis

Scliros.g.sed vt grecus skliros per.k.multotiẽs)(senteria
sciros scripserunt antiqui i q̊ errauit trãslatoꝛ. A.q sefiros
dixit:cuiꝰ erroꝛis causa fuit sĩlitudo litterarũ.hec.n.duo no
mina solis pũctis differũt.vtputa h̃ schiros ꝛ hoc ẽ sesiros
ꝛ ẽ durities vt ĩfra ꝛ supꝛa.multi latini cliros scripserũt.aliȷ
schliros vt supꝛa.greci võ p kapa a quo multa ꝺriuantur ꝛ
cõponunt̃ q̃ hic ponuntur moꝛe latinoꝛũ scripta.

Sclarea de ipsacapitu.habetur i butanico sic vocant moder
ni centrumgalli de qua supꝛa in cen.

Sclirotalmia.g.Pau.est duritia ꝛ difficultas motꝰ oculi cũ
doloꝛe ꝛ ruboꝛe sine hũiditate ꝛc̃.ſꝫ Demo.scleroopta lmia
ẽ durities cũ difficili motu palpebraꝝ atqꝫ oculoꝝ cũ q̃nis
quis ac siccis duris q̃ꝫ greci lamias vocãt sine vllo ruboꝛe
adeo vt difficile atqꝫ cũ leui doloꝛe oculos subtollere valeãt
patiẽtes ꝛ magl pꝰ somnũ donec lacrimis exoꝛtis mitiga
tionẽ quãdã palpebꝛis relaxatis motꝰ faciliꝰ p̃beat̃.sciroop
talmia ẽ saxitas vt ita dixeriꝫ palpebraꝝ lõgi tẽpoꝛl passiõe
ꝯfecta cu duritia resistẽte atqꝫ liuoꝛe sine vllo doloꝛe ꝛc̃.

Scobes ferri vel alteriꝰ cuiuscũque metalli idem qꝺ scoꝛia.

Scolimbꝰ vl' epolibꝰ gre.cardꝰ agrestis vt Alex.ca.ꝺ lapide
renũ Pau.eodẽ ca.scolimũ vocat.ꝛ Hal.li.alimẽtis scolimꝰ
liber antiquꝰ caulẽ plenũ hꝫ folijs spinosis in cuiꝰ sũmitate
globos spinosos hꝫ radicẽ robustam ꝛ nigram ꝛc̃.

lib.20. Scolimon idẽ ꝙ scolibꝰ.Pli.sic vocãt greci spẽꝫ cardi silue
c.23.i fi. stris ꝛ floꝛẽ purpureũ habẽtẽ iter medios aculeos celeriter
lib.22. cãescentẽ ꝛ abeuntẽ cũ aura ꝛc̃.Jtẽ alibi alio noĩe limonia
cap.22. appellat̃ fructex ẽ nunq̃ꝫ cubitali altioꝛ tirsus q̃ꝫ folioꝝ ac
vltra. radice nigra ſꝫ dulci ꝛc̃.ꝛ alibi scolimos carduoꝝ ẽ genꝰ ra
mediũ. dix eiꝰ edenda est decocta mirũ ꝙ sine interuallo tota esta
lib.21. te aliud floꝛet in eo genere aliꝺ ꝯcepit aculei arescẽte folio
cap.16. desinunt pũgere ꝛc̃.Ste.scolumos ẽ haliũ arabice.ſꝫ haliũ
ẽ spargus quare non videtur consonũ.lu.p.li.scripsit eo ꝙ
.y.psilo in greco inuenit.

Scolimos Dya.folia hꝫ sĩlia cameleonte albe ꝛ acantis sed
nigrioꝛa ꝛ crossioꝛa v̓ga ẽ ei longa circa quã folia hꝫ i q̃ v̓ga
est caput spinosuꝫ radicem nigram ꝛ grossam hꝫ ꝛc̃.

Scolopẽdria ſꝫ modernos ẽ ligua ceruia ꝛ dr̃ herba scripta
ſꝫ Dy.võ ẽ alia ꝺ q̃ supꝛa i asplenõ.ex cꝰ ꝺscriptiõe putauit
qdã ipaꝫ eẽ q̃ꝫ dicũt moderni ceterach ꝛ foꝛte ñ male Ste.
ipaꝫ vocari caferreset ara.ait.A.scolofẽdriõ.f.littera p.p.q̊

Scolopẽdra ẽ vermis qdã venenosus cui dic̃)(carẽt ara.
lib.20. assimilari folia scolopẽdrie ꝺ q̊ Pli.ca.ꝺ serpillo ẽ aduersus
cap.22. spẽtes efficax maxie cẽthari ꝛ scolopẽdras terrestres ꝛ ma
pꝰ mem. Scolopon machaon supꝛa i parion.vl' pathion)(rinas ꝛc̃.

Scopa regia,liber antiquꝰ hꝫ radicẽ tenuẽ ꝛ oblõgã v̓gulas
sublõgas p̃ folijs ꝛ folia ex iteruallo sĩlia lactuce ſꝫ fixioꝛa
ꝛ lanuginosa ꝛ foꝛtioꝛa ꝛc̃.q dicũt scopã regiã ypericõ ñ cõ
coꝛdãt cũ h̃ Pli.floꝛẽ violis i odoꝛe cõpat vt infra in viola lib.21.

Scoꝛdeõ grece allium sed nos agreste vocamus. cap.6.

Scoꝛdion Dya.locis mõtuosis ꝛ i siluis nascit̃ folia hꝫ sĩlia ꝛ lib.25
camedri ſꝫ maioꝛa ꝛ nõ sic diuisa odoꝛẽ ꝛ gustũ aliȷ habẽs cap.5.
stipticũ ꝛ amaꝝ v̓gã hꝫ q̃drã i q̃ floꝛẽ ruffũ pꝛofert ꝛc̃. añ mem.

Scodoftalmia debilitas videndi longinqua ꝛ ẽ species mio
pasis de qua supꝛa.

Scoꝛdolasaꝝ ẽ asa fetida vt pꝫ ꝯcoꝛdia pratice.g.ꝛ Alman.

Scoꝛdopꝛasiũ.Dy.nascit̃ maiꝰ allio sic poꝛꝝ hñs folia odoꝛẽ
)(alliȷ hñtia ꝛc̃.

Scoꝛia ẽ fex cuiuscũqꝫ metalli q̃ i ptẽ iferio
rẽ ipiꝰ foꝛnacis descẽdit.scoꝛia ferri dr̃ aliqñ cacaferri Pli. lib.33.
spurcitia i oĩ metallo vocat̃ scoꝛia.ſꝫ Ste.scoꝛiã battiturã cap.4.
eẽ dixit ꝛ vocari ara.argobasi p battiturã intellexit scoꝛias pꝰ p̃nm.
errauit.ipa.n.ñ ẽ scoꝛia.scoꝛia apꝺ Aui.vocatur chebeth ꝛ

Scoꝛion Dya.herba ẽ q̃ v̓gas emittit q̃drã)(squamatubel.
gulas ꝛ longas ꝛ folia substringentia gustu subamara cum
odoꝛe oleastri ꝛ floꝛe rubicundo ꝛc̃.

Scoꝛpides Dya.herba ẽ semẽ ꝛ folia hꝫ sĩlia caude scoꝛpio
nis ꝛc̃.Pli.ex argumẽto nom̃ accepit scoꝛpios herba.semẽ lib.22.
eni hꝫ ad sĩlitudinẽ caude scoꝛpionis folia pauca,ꝛc̃.ꝛ infra cap.15.
est inquit ꝛ alia eiusdẽ nominis sine folijs sparso caule ꝛ in ꝛ lib.21.
cacumine aculeũ habens ꝛc̃. cap.15.

Scoꝛpioꝛõ apꝺ Dy.mlti elitropiũ maiꝰ vocãt.s̃.i elitropio.

Scotomia ẽ subita visus obtẽbꝛatio a gre.scotꝰ ꝙ ẽ tenebꝛa.

Scrophule a scropha dicte eo ꝙ vt a scropha mlti poꝛcelli
ita ab vna mlte pullulãt.sĩlr ꝛ greci chiradas a chira.i.poꝛ
ci vocãt he ꝛ strume apꝺ multos antiquoꝝ vocant̃.

Scrophularia herba qdã dr̃ vl' eo ꝙ circa radicẽ q̃sdã tube
rositates velut scrophulas habeat vl' qꝛ valꝫ ad scrophulas
delẽdas.hꝫ folia sĩlia vrtice ſꝫ maioꝛa ꝛ subnigra.sĩlr ꝛ tota
planta stipitẽ vnũ rectũ duobꝰ cubitis lõgũ i cacumie gra
na subnigra hec milmoꝛbia ꝛ a qbusdã castrãgula vocatur

Scoton a Coꝛnelio celso ꝛ ab Oꝛi.vocatur oleũ.

Scrupulus apud nos est pondus appendens tertiam partẽ
.3.grana quater quinqꝫ scropuli p põdere sume.

Scuria vt Cas.fe.vessice passio.s.qñ ex toto ꝺnegat̃ vꝛie exitꝰ

Scutotenegũ dic̃ Ste.in syno.ꝙ est alosãthos.i.flos salis ꝛc̃

Sebetum scripsit Ste.p xebet qꝺ est anetum.

Sebum idẽ scripsit p sceb.vl' xeb ꝙ est alumen.

Secha idem scripsit p suchaha.

Secha idem scripsit p sceha interdum.

Secachabenigi ara.serapinum.

Secacul nõ est yringus vt putauerũt qdã.ſꝫ aliꝺ.vide Sera.
qui ꝺ vtroqꝫ diuersa fac̃ capitula ꝛ iringũ põit iter medici
nas frigidas:secacul võ iter calidas.Jo.Sera.in.vij.ca.de
conditis.sciat inquit ꝙ secacul ẽ radix sic̃ ꝫinꝫiber ꝛ aspoꝛ
tatur ex india:ꝛ fit ex eo ingiba dum est recens.

Secatiqui supꝛa i argimonia. Secantũ ara.stincus.

Secci ꝛ seccum ꝛ aliquãdo seci pꝛo such Stepha.scripsit.

Seccariuꝫ scripsit Ste.p xachaich qꝺ ẽ papauer rubeum ꝛ
animonis.g.vt apꝺ Dya.

Secaniabi qdã coꝛrupte pferũt p scãgibi vt supꝛa.

Secla p sicla aliqñ inuenit̃ i libꝛis antiqs de greco trãslatis
arabes imitando grecum sechil.sed.g.seuclon dicit.

Sedabum scripsit Ste.p sadeb qꝺ est ruta.

Sedhe i.vij.Sera.in busur rubeo ad oculos exponit dicẽs
ꝙ est vꝫufur ꝙ cinabꝛium est tñ coꝛruptum aꝫenigifur.

Sedum Dya.herba est quã seneciuꝫ vocãt.nascitur i tectis
ꝛ petris folia hꝫ viridia densa ꝛ sĩlia quercui ꝛ crossioꝛa et
pinguioꝛa tirsuꝫ capitella in sũmitate tirsi habẽs i moduꝫ
viticelle ꝛc̃.ꝛ in antiquo libꝛo erat vꝛticelli.hãc qdã cardũ
benedictũ vocãt ꝛ qdã vulgariter sericiũ Pli.erigerõ a gre lib.25.
cis q̃ a nostris vocat̃ senection herba ẽ trixaginis spẽ ꝛ cuꝫ cap.11.

mollitia cauliculis subrubicũdis.nascit̃ i tegulis ꝛ ĩ muris
nomẽ hoc greci dederũt qꝛ vere canescat caput ei⁹ nũero/
sa diuidit̃ lanugine q̃lis ẽ spine inter diuersas exeunte q̃re
galli eã xibuseã achãtidã appellãt.aly papiũ ꝛc̃.s̃.i erigerõ
Sehegenegi ara.canaps vl' semẽ ei⁹ meli⁹ p sc.vl' p.x.scribit̃
Sefiros iã dcm̃ ẽ supra ꝙ corrupte scribit̃ apð Aui.ꝑ scliros
Sefra i li.ãtiq̃ ð simplici medicina exponit̃ ꝙ ẽ cameleõta
Sefra ara.est colera li.de doc.arabica.
Seicarmacum semeq̃stum idem supra in fem.
Seieregi Jo.i.vy.ad furfures ẽ igt lac ordei itelligo amiluz
Seisamin Jo.Sera.ca.de fetore oris est ingt)(ordei
beil de quo supra in he.
Seiũ apð Hal.in libro de alimẽtis inter spẽs apy ponitur.
Seisaron apð.A.i.y.ẽ id qð Dya.sisar vocat ð quo infra.
Selation Pau.de cibis ad emoroidas cecas.
Selche ara.cassia lignea.apð Dy.scribitur cassiafistula ꝛ sic
vocabant antiqui vt supra in ca.Ste.selica scripsit.
Seliatia s3 Pli.spẽs est brasice supra in bra.
lib.zo. Selini.g.luna a quo seliniazete.i. lunaticus epilenticus seli/
cap.9. niazomenos idẽ ꝛ seliniacos ꝛ seliniasmnos.i.morbus.
in pn°. Selinũ.g.apiũ ide petrosellinũ apiuz petre ydrosellinũ apiũ
aq̃.oriosellinũ mõtanũ.ipposellinũ qð sonat eqnũ ꝛ ẽ olixa
Selk ara.Scla ꝛ ẽ imitatiogreci.)(trũ ð oib⁹ his i suis locis
Semabras de q̃.A.i.y.ca.facit expõit̃ a Hal.i.vi.desimplici
medicina circa pn^m ꝙ ẽ salamandra:salamandra vo ab Isi
doro iter serpẽtes numerat̃.ingt.salamandra dicta eo ꝙ ꝯ
tra incendia valeat q̃ nõ solũ in igne illesa viuit vez extin
guit.oĩa aĩalia suo veneno interimit. si arborib⁹ irrepserit
oĩa poma veneno exitialia fac̃. Pli. salamandra ẽ animal
lib.io. lacerti figura stellatũ nunq̃ nisi magnis ibrib⁹ ꝓueniẽs ꝛ
cap.67. serẽitate deficiens.huic tantus rigor est vt ignẽ tactu extin
guat nõ alio mõ q̃ glaties.eiusdẽ sanie q̃ lactea ore vomit̃
quacũq ꝑte corporis humani cõtacta defluũt pili idq qð
contactum ẽ colorem in viriliginem mutat ꝛc̃.
Sembellum Ste.ꝑ sumbel ꝙ ẽ spica scripsit.
Semenũ ꝛ zebedũ Ste.exposuit vtrũq ara.butir s3 voluit
dr̃e semẽ ꝛ zubd semidal' ꝛ semidali.g.vterq3 silago tritici
Semidas vocãt greci testudies q̃ i aquis dulcib⁹ viuũt Pli.
Semi ara.pinguedo. Semion infra in vari.
Semonẽ herbã tratia iuenit serpit e terra milio silis folys
asperis ꝛ lanuginosis quã ferũt sanguinẽ. s3 mõ apta vena
lib.z5. sed ẽt scissa sistere farcitur naribus ꝛc̃. Pli.
cap.8. Sempuiua vocat̃ a Dya.aizon vt supra in ai.ð hac.A.nullũ
circa facit ca. verum in lr̃a ha sepuiua ingt ẽ sucutõ ꝛ dicet̃ i ca.
pn^m. de si.ꝛc̃.ibi dic̃ sucutum dr̃ fide ꝙ ẽ sempuiua ꝛc̃.ꝛ infra in
sucutũ vbi oñdetur qualiter errauit.
Semsez ara.vocãt sisanũ imitãdo grecũ.nã ꝓpo ydiomate
Semurion s3.A.ꝓpo ca.ẽ spẽs apy ꝛ voluit)(iuliulem dr̃.
dicere.vt grecus smirinon de quo infra.
Senation erision ꝙ pupilla oculi apud.A.scribitur.Dyasco.
senection vocat infra.
Sencubatuz a Ste.scriptum inuenio ꝑ senobar. ꝛ ẽ pinus.
Sendenigi ara.emathites lapis sed meli⁹ p.sc.scribitur vt su
pra.Ste.vero sendanegum scripsit.
Sene de ara.defert̃ plus laudat̃ ð mecha.mir ẽ ꝙ. A.eo vti
tur in multis casib⁹ ꝛ nusq̃ de ipo scripsit in.y. nã nusq̃ re/
peri in latinis exẽplarys nisi i arabicis sic̃ nec de serico ꝛ ð
alys aliquibus medicinis.
Senecion Dya.ꝙ aly crisionem vocant.nascitur i aqua fru
cticem habens pinguẽ ꝛ ramulos lõgos ꝛ folia miuta silia
petrosellio q̃ cũ masticata fuerit odorẽ suauissimũ reddũt
ifra cratebas sapiẽs huic phibz dicẽs fructex ẽ pauca folia
habẽs rotunda ꝛ nigra silia mente aut rute ꝛc̃.vide supra i
Senecion vocat̃ cardus bñdict⁹ vt supra i)(pupilla oculi.
sedium.Macer de ipo ꝓpꝛz capitulum facit.

Senertica grece est causa antecedẽs morbi que itra corpus
est Alexander proprio capitulo de cephalea.
Senflos infra in theoperica.
Semarũ Ste.in synonimis dicit ꝙ gre. vocat̃ agressissa for
te est corruptum pro anchusa que simar dicitur arabice vt
supra.Jtem idem in secũdo pratice.
Senkelebubari Jo.Serapi. de impetigine est arbor croci
ortensis.s.cartami.
Sentix ẽ rubus Hal.li.de simplici medicina radicẽ ei⁹ inter
mediciasfrangentes lapidẽ enumerat ꝛ est rubus.s.batus.
Sepia piscis grecum sed sipiã dicunt os ei⁹ i medicinis ꝛ dẽ
tifritys aptum Dya.de ipsa capitulum facit.
Sepsis ẽt.g.putredo.
Sepsa medicamia greci vocãt q̃ exedũt ꝛ ñ erodũt Cor.cel.
Septica virtus grece idest putredinem inducẽs vt Dya.ca.
ð crisomila ꝛ est a sepe ꝙ est putredo vel sanies.
Sequebenegum Ste.ꝑ scechabenigi scripsit ꝛ ẽ serapinuz.
Serãtica virtus Dya. Senedeneb supra in iringus.
Serapidia Dya.ca.de orchis sic vocatur scða spẽs satirionis
Serratura apð.A.in.y.ca.ꝙ sic incipit ẽ ð carie ligni corrosi
Sercasum ara.apð Ste.est pteris.ergo est filix que interdũ
sarcos ꝛ aliquando sarxhis ꝛ sarax vt apud Joan. Serap.
vocatur ꝛ kildura etiam dicitur.
Seresum vocat Ste.affodillum sed nec grecũ nec arabicuz
Seridos seris apð grecos endiuia ifra in seris.
Sericos.g.vl' sericos sericum.
Serinacum scripsit Stepha. pro scernich ꝙ est arsenicum.
Seris Dya.seridis duo sũt genera vna ẽ agrestis ꝛ alia ortia
agrestis pigris aut cicoria appellat̃ q̃ lata folia habet alte/
rum vero.i.ortiuũ duas hz spẽs.vna folia lata hz silia lactu
ce.altera vero amara est ꝛ folia habet angusta ꝛc̃. Pli.seris lib.zo.
lactuce similis duũ generum est siluestris melior nigra est cap.8.
estiua deterior yberna ꝛ cãdidior vtraq3 amara ꝛc̃.ꝛ supra infine.
de intubo erraticũ intubum qdã apud nos ambulã appel/
lauere i egipto cicoriũ vocãt ꝙ siluestre sit.satiuum autem
seri ꝙ minus ꝛ venenosius ꝛc̃.
Seris seridos serius idem ꝛ siridis vt apð Alex.ca. ð cepha
lea.Jtem Pau.ca.de cala distemperantia epis accipiant.i/
quit infrigidãtia ꝛ cõfortantia qualia sunt seris ꝛ cicorium.
ꝛ infra par.ꝛ intubam ꝛ est endiuia ꝛ troxima ꝛ est taraxa/
con ara.vt apud Aui.et sericas silia sunt ꝛc̃.hec oia spẽs sũt
seris.Jtẽ Pli.alibi soritoriũ i Jtalia ꝛ i egipto ꝓpria aucto/ lib.zi.
ritas cicorio ẽ quã diximus itubũ erraticũ ꝛc̃.supra i ẽdiuia cap.15.
Seritis Jo.Sera.in.vy.ca. ð dẽtifritys ẽ igt herba sanguis p⁹ pn^m.
dracõis ꝛc̃.puto ꝙ voluerit dr̃e siderit.nã sic vocat̃ a Dya.
Sermacũ ꝛ sermaci scripsit Ste.pro sarmech qð ẽ attriplex
Serne Ste.ꝑ saro.ꝙ est cipressus scripsit.
Serniosis Theo. Pris.serniosos oculos q̃s nos ipetigines
dicimus hñtes ꝛ aspitatis vitio laborantes ꝛc̃.
Serpentaria dracontea colubrina viperina basilica s3 q̃sdã
idẽ iarus vl' aaron est ex ea mior spẽs vt supra i dracontea
Serpentes vocant̃ a multis lũbrici itestiox vt a Cõstatino
Serpigo eo ꝙ serpit impetigo serpens idest ambulans.
Serpillum Dya.serpillum siue vt aly herpillũ siue vt latini
piper erraticuz herba est humilis ꝑ terraz repens cũ folys
atq3 ramis origano silib⁹ albidiorib⁹ tñ sansuci odorẽ fra
grãtibus.eius spẽs sũt due.vna ẽ ortularis siue vlu alis q̃ i
cãpis sabulosis ꝛ arẽosis crescit. alia agrestis q̃ ẽt cor appel
latur q̃ nõ ꝑ solũ serpit s3 directe atq3 stante positione erigi
tur cũ ramulis tenuib⁹ atq3 oriẽtib⁹ i longitudie bipalmi
cũ folys puulis rute silib⁹ s3 angustis ꝛ longiorib⁹ cui⁹ ha/
sta silis ẽ sarmento florẽ suauis odoris habẽs i oib⁹ virgis
cõstitutũ ꝛ i sũmitate purpureũ ꝛ linguã remordẽtẽ ꝛgustũ
viscidũ.radix ei⁹ iutilis ẽ locis saxosis nascit̃. ẽ ãt vehemẽ/
ter calidior ea q̃ ẽ vsualis q̃ iõ nomen accepit herpillũ quia

greci herpere dicunt ambulare. nã fructex ei⁹ plurimũ am
lib.20. bulat. fructificando ⁊c̃. Pli. serpillũ a serpendo putãt dcĩ
cap.22. ꝙ in siluestri eueniat i petris maxime. satiuũ nõ serpit. sed
vltra. ad palmi latitudinem increscit pinguius ⁊ voluntarium ⁊
mediuz. candidioribus folijs ⁊ ramis ⁊c̃.

Sertula Dya. herba ẽ humilis odore suauis ⁊ colore exalbi
do flosculluz habẽs subrubeũ. Illa vo melior ẽ q̃ ẽ vasta ⁊ ñ
lib.21. nimis ex albida ⁊ recens ⁊c̃. Pli. sertulam cãpanã vocant
cap.9. in cãpania Italie laudatissima vbicũqz aspis ⁊ siluestrib⁹
in me⁹ nata a sertis dicta sertula: q² antiq coronabant̃ ea. odor ei⁹
vicinus croco ⁊ flos ipsa cana placet maxime folijs breuis
simis atqꝫ pinguissimis ⁊c̃. Cor. cel. mellilotũ sertulã cãpa)(nã vocat.

Sesamoydes alb⁹ Dya. hastas hz duob⁹ pal
mis longas ⁊ folia coronopodo sĩlia sz aspiora in gb⁹ hastis
capita sũt minuta flores purpureos hz in gbus est semẽ al
buz sesamo simile ⁊ subrufum. radix ẽ illi tenuis.

Seuasia i pratica de greco translata inuenit̃ ꝑ vnguento vt
seuasia diapsimition. i. vnguentũ de cerusa.

Seutlon. g. sicla bleta vel beta.

Sextariũ pondus. ʒ. vi. ⁊ semis vt apud Aui. ca. de mollifica
tione lingue. ⁊ in fine libri ca. ꝺ põderib⁹ ⁊ mẽsuris ⁊ ẽ. ʒ. vi.
⁊ danich. ij. aut aur̃. iiij. ⁊ semis. Jo. Sera. idẽ. sextarius vo
ſz libros antiquoꝝ ẽ nomen mẽsure ⁊ hz libras duas ſm
antiquos ⁊ alibi libras. ij. ⁊ semis. Itẽ alibi sextari⁹ vini hz
libras. ij. ⁊ vncias. viij. olei librã vnam mellis vo libras. iij.
Isidorus sextari⁹ duaꝝ libraꝝ ẽ qui bis assumpt⁹ noiatur
bilibris. assumptus q̃ter fit. g. nomine genix. quinges apli
catus quinarẽ siue gomor facit adyce sextum ↄgiũ reddit.
nã cõgius sex metit̃ sextarijs a quo sextarij nomẽ dederũt
figura seu caracter sextarij hec ẽ. Itẽ ex papia sextarius sex
tula est pondus. iiij. scrupuloꝝ sic dicta ꝙ sit sexta pars vn
cie q̃ sic signat̃ vini hz libras duas ⁊ vncias. viij. olei libras
. ij. mellis vero libras. iij.

Sfagius in antidotario vl' in exẽplario dyadiptamo. aliqui
exponũt mirram alij oleandrum.

Sfakellizete. g. imoderatus dolor capitis.

Sfalangion grece aranei species q̃ apꝺ arabes rutella voca
lib.29. tur. Pli. sfalangium est Italie ignotum ⁊ ẽ plurium geneꝝ
cap.4. vnum formice simile sed multũ maius rufo capite reliqua
vltra. parte corporis nigra albis respsus guttis acribrior h⁹ quã
mediuz. vespeictus viuit maxime circa furnos ⁊ molas sfalangion
eque vocant greci sed distingũt multi nomine. aliud genus
est eorũ sfalangion nomine araneus. s. lanuginosus grandis
simo capite. alius vocat̃ rhacino nigro sĩlis ore minuto su
balbo pedibus breuissimis tãqꝫ imperfectis dolor a morsu
ei⁹ tãqꝫ a scorpione vrina morsi sĩlis aranei texture. idẽ eẽt
asiertino nisi distingueret̃ virgulis albis hui⁹ morsu genua
labefactantur. peior est vtrorumqꝫ ceruleus lanugine nig.
caliginem concitans ⁊ vomitus ⁊c̃.

Sfalagosis vocatur inflexio capillorum palpebrarum ad i
teriora instar pedum sfalangij. i. aranei.

Sfaneribe ara. pastiaca domestica c⁹ radicis exterior ps ni)(gra interior subcitrina.

Sfera grece spa.

Siaffum Ste. ꝑ sief scripsit de sief. infra.

Siagon. g. maxilla.

Syagros. g. sus siluestris aper.

Syagris apri.

Syakion. g. rubus silr ⁊ batos.

Siax. g. rumbus piscis.

Sibare ara. mania vt dicit Aui.

Sibar i. vi. Gal. i simplicib⁹ medicis scribit̃ ꝑ sarb ꝙ ẽ aloes

Sibie dicunt ara. de sipia pisce. b. pro. p. quo carẽt ponentes.

Sicamina. g. mora celsi.

Sicaminon morum.

Sicaminos arbor ꝑ. k. melius.

Sicaminon sarcoma dicunt greci polipum narium quãdo
moro assimilatur maxime.

Sicade. g. sunt ficus in ano q fiũt ex emorroidib⁹ ꝓminẽtib⁹
qñ putrescunt vt habet̃ in pratica. g. sĩli Almanso.

Sichearmenũ lib. graduũ est abrotanum agreste.

Sichem Dyasco. vocatur campsite supra in campsite.

Sicia amara Dya. ca. de coloquitida ẽ dictu cucurbita ama
ra ⁊ est coloquintida ipsa. sed sikia grece cucurbita.

Sicia ventosa cuffa cucurbita cirurgicorum.

Sicida ⁊ sicidis ⁊ sici ⁊ sicui aliqñ reperit̃ ꝑ cucumere asini
no. Paulus ca. ꝺ sterilitate. sicio ager idest elacterio ⁊c̃. Itẽ
idẽ ca. de emigranea in ẽp'o habito a m'iere ꝑ ea egritudie)(radicẽ agrij sicci. i. cucumeri asinini.

Sicla bleta q̃ ⁊ beta.

Siclus est stactus pondus. xx. obolos appendẽs vel solidos
duos ⁊ semis siklos per. k. scribitur.

Sicomorus est nomen cõpositũ a sicos greco ꝙ est ficus et
moro latino vocatur ficus fatua ⁊ ficus faraonis. Dya. sico
moꝝ aliqui sicaminũ dicũt arbor est ingens sĩlis fico q̃ cir
ca folia hz plurimã pinguedinem ⁊ folia sĩlia celse semẽ nõ
tale ter aut quater in anno profert fructũ semen nõ i cacu
mine profert vt ficus. sen in ipsis ramulis fructũ fert dulcẽ
plusqꝫ ficus sed ⁊ grana illius plus minuta quã ficus nõ plu
rimũ maturescit. ⁊ apꝺ Sera. ⁊ nõ maturatur nisi radatur
instrumento ferreo sed color est ei immaturus. nascit̃ vero
apud rodos sz nõ locis calidis fructu illius ꝓesca vtuntur
q² plurimũ gignit. hec arbor si lapide fuerit percussa succũ
emittit sĩlem gũmi. sz si in altũ fuerit percussa succũ ñ emit
tit. hic succus exiens spongia vel lana molli colligit̃ ⁊ i cati
no siccatur ⁊ fiunt trocisci ⁊c̃. ⁊ ifra. hec arbor i cipro nascit̃
v̾tute dissimil' superiorib⁹. semen simile siccamino ⁊ dulce
vt coccimella ⁊c̃. Pli. siccomorum ẽ arbor i egypto moro lib.13.
sĩlis folio magnitudie ⁊ aspectu pomũ fert nõ ramis sz cau cap.7.
dice ipso idqꝫ ipsuz ficus est predulcis sine granis iteriorib⁹
ꝑ quã fecundo prouẽtu scalpendo tantũ ferreis vnguibus
oliter nõ maturescit sz cũ factũ est quarto die demetit̃ alio
subnascente septeno ita numerosa partu ꝑ singulas estates
multo iactu habũdante subnascit̃ ⁊ si nõ scalpat̃ fet⁹ q̃ter
estate prioremqz expellit imaturũ ⁊c̃. ⁊ infra. huic sĩlis que
vocat̃ cipria ficus in creta. nã ⁊ illa i caudice illo fert pomũ
⁊ ramis cũ i crassitudie adoleuere. sz h̾ gemina mittit sine
vllis folijs radice populo sĩli folio vlmo fruct⁹ quaternos
fũdit totiẽs ⁊ germiat sz grossus ei⁹ nõ maturescit nisi i cisu
ra emisso lacte suauitas ⁊ iteriora fici magnitudo sorbe sĩlis

Sicosis ẽ carnis creatio plurima rubra i ꝑtib⁹ sepi⁹)(⁊c̃.
inferioris palpebre adeo vt hoc idem forinsec⁹ versum fa
ciat propendere ⁊c̃. Demostenes.

Siciuagrij i pratica ꝺ greco sĩli Almã. ẽ cucumer agrestis.

Sideritis Dya. sideritis aut eraclea folia hz sĩlia prassio sed
oblõga sic̃ lilisfagus aut ynos sz minora ⁊ aspa hastã hz q̃
dratã longã duob⁹ palmis v̾gas lõgiores ⁊ suaues i gustu ⁊
stipticas i gb⁹ virgis capitella sũt obrotũda sic̃ verticelli et
sicut prassij ⁊ in ipsis capitib⁹ semẽ nigrũ inuenit̃ nascit̃ sub
petra alia sideritis. hastas hz duobus cubitis longas ⁊ tene
ras ⁊ folia in ipsis astulis sĩlia peristeridi ⁊ diuisa in circui
tu plurimũ nascentia ⁊ in visu tenuia ⁊ longa: i cacumine v̾o
haste capitellum hz rotũdũ ⁊ asperũ in quo semen ẽ simile
blete obrotundũ ⁊ durũ ⁊c̃. Est ⁊ tertiũ gen⁹ sideritis ꝙ ca
tebras araclĩũ dixit. nascitur i parietib⁹ sic̃ vitis. folia hz mi
nuta ⁊ tenera ⁊ m'ta ex vna radice nascentia sĩlia coriãdro
cuius aste longe sũt duobus palmis. ⁊ molles ⁊ albidiores
flores hz fenicinos in gustu mucillaginosa ⁊c̃. Istud ca. con
cordat cũ ca. herbe sanguinis draconis apꝺ Sera. Itẽ Jo.
Serapio. in septimo in quodã dentifricio. s. sumãtur ingt
due herbe. quaꝝ vna dicit̃ seritis ⁊ est sanguis draconis ⁊c̃.
eius sĩle scribit Allex. ⁊c̃. ca. ꝺ dolore dentiũ ⁊ sideritis dic̃
ẽt Dya. vide q̃modo nomina appropinquant sideritis dic̃
⁊ Dya. vocari paritariã a gbusdaz. sideritis sonat grece fer.

raria nã sideros est ferrum. Itẽ li. antiqu⁹ ꝺ simplici medi-
cina sideritis quã ferrariã vocãt vel scariolã agrestez. folia
hꝫ marrubio sĩlia sed paulo longiora ⁊ ꝑ oĩa scissa caulẽ te-
tragonum longiorẽ duobus palmis gustu suauẽ ⁊ stipticũ
caulis ipsius per interualla q̃si quosdã spondiles hꝫ velut
lib.25 marrubiuꝫ ⁊ ĩ ipsis semen nigruꝫ. nascit̃ locis duris ⁊c̃. Pli.
cap. 5. achileam quidã sideritim vocant aliã sideritis in macerijs
p⁹ pn^m. nascentẽ cũ terit̃ fetidi odoris ẽt nũc aliã silẽz huic sꝫ cãdi-
diorib⁹ folijs ⁊ pinguiorib⁹ tenuioribus cauliculis ĩ vineis
nascentẽ. aliã ꝟo quinũ cubitoꝝ ramulis exilibus triãgulis
folia silicis pediculo lõgo bete semie ⁊c̃. Itẽ a Dy. ꝓma spẽs
ierobotani q̃ ẽ herbaẽ dr̃ vocari sideritis cureis vt supra isi.
Sidia grece flores maligranati sydion malum ipꝫ.
Sidigunta aq̃ apꝺ Oribasiũ. i. ferrea vbi ꝺ aquis nãlib⁹ log-
Sidiron. g. ferrum.)(tur. sed puto sidirunta.
Sidonia secundũ Plinium vocant greci cidonia mala.
Sidratia Alex. ꝓꝓo ca. si sic repit̃ meli⁹ psidratia vt. s̃. in psi.
Siefara. idẽ ꝙ collirium ⁊ est confectio ocularis formata in
moduꝫ nuclei dactili qui fricatur super cotem cum aliquo
liquore conuenienti supra in collirijs.
Sielos grece sputum saliua ꝙ ⁊ ptuelon dicitur.
Sies grece porci sues sys porcus.
Sifac idem ꝙ peritoneon vt Jo. Sera. ca. de hernia ⁊ ipsuꝫ
tetigit ventrẽ extẽsus super eum supra in peritoneo.
Sigia storax liquida que ⁊ stactis grece dr̃ ĩfra in sta.
Sikallides grece ficedule. Sicamia grece mora.
Sikaminon grece morum.
Sicaminos morus arbor.
Sikas Paulus sikas appellant lesiones vlcerosas rotũdas
subduras rubeas q̃s seq̃t ⁊ dolor nascũt̃ ãt he plĩmũ ĩ capi
te. ⁊ si ⁊ alio mẽbro ⁊c̃. ẽ dictu ficus. nã greci sikas fic⁹ dicũt
Sikas grece fic⁹ ĩ plurali sikõ singulare siki arbor ⁊ sikia ẽt.
Sicomoros sicomorus.
Siclos grece siclus.
Sikia cucurbita. Sikiõ cucumer.
Sikofagus grece ficedula graguillus vel graculus.
Silla si reperitur ꝓ sakilla vel squilla nõ bene.
Silaus Pli. nascit̃ glariosis ⁊ perẽnib⁹ riuis cubitalis apij si
lib.26. Silbahet. ara. anguila.)(militudine ⁊ cetera.
cap. 8. Silemi Ste. scripsit ꝓ xeilem ꝙ est lolium.
in fine. Siler Dya. herba cuius semen simile feniculo vel aneto ⁊c̃.
Sillenon Dya. frutex ẽ spinosa lata folia hꝫ)(ifra ĩ siseleos
cameleonte albe similia cũ incipiunt ĩ initio nasci comedũ-
Silfer ꝓ silfio alicubi ĩuenit̃.)(tur elixa cũ sale ⁊ oleo ⁊c̃.
Silfium. Dya. radix ẽ omnib⁹ nota que a grecis maxtis dr̃. ⁊
eius lacrimũ lassar nominatur idest assa ⁊c̃. in ca. ꝺ lassar ẽ
inquit lacrimũ herbe que silfera appellatur que in multis
locis in silitudinẽ ferule crescit. folia habẽs circa se maiora
q̃ꝫ apiũ sed semen simile ⁊c̃. hoc vocat̃ ab Auicenna aniu-
dẽ vt supra in aniudẽ ⁊ in lasarpitiũ Ste. harbellũ scripsit
Silfiũ in ꝟo Dya. radix eius est omnib⁹ nota. nascitur ĩ siria
⁊ armenia ⁊ in media ⁊ libia. cuius virga ꝺspectũ appellat̃
q̃ silis est ferule. folia apio similia semen latuꝫ qꝺ appellat̃
li. 19. c. 3. magudaris ⁊c̃. Pli. vero caulẽ eius magudarim dicit voca
ĩ me⁹ ri supra in laserpiton quod ẽ silfium.
lib. 22. Silbiũ Pli. cameleõte albe est simile eque spinosum ⁊c̃.
cap. 22. Sili vocat Pli. siler vl' siseleos ⁊ Cor. cel. ẽt ⁊ est aliud a siser
p⁹ me^m. Siliguitu Paulus capitu. de sanguine cũ vrina.
lib. 20. Siligo bladum notum rusticis in pane vice frumenti estur
cap. 5. hanc Plinius dicit oliram ab Homero vocari.
lib. 18. Siliqua xilocerata. gre. ⁊ ara. carnub: qꝺ m̃lti latinoꝝ imitã-
c. 8. ⁊. 10. tes carnubiã dicunt. ⁊ alienbuth sc̃dm Aui. est spẽs ei⁹ vt ĩ
ca. de carnub. Plini. vero xiliquã etiam vocat omneꝫ vagi-
nam cuiuscunqꝫ leguminis: de carnubia tamen ꝑ excellen-
tiam dicitur. quidam siliquã quasi siglicon grece. i. lignum
dulce dici volunt sed non constat.
Siliqua pondus sumptuꝫ a semine ipsius silique ꝙ ⁊ chirat
dicitur quattuor grana appendens.
Silyquastrũ ⁊ piperidis idem s̃m Pli. lib. 19.
Silorum vocat Oribasius muriã pisciũ salsoꝝ ca. ꝺ sciatica. c. vltio
Siluastacon vocatur a Pli. q̃dã spẽs lactuce supra ĩ lactuca ⁊ lib. 20.
Sima ep̃is vocatur eius interior pars cõcaua que stomacũ cap. 17.
amplectitur gibbo ipsius opposita. in pn⁹.
Simata grece pustule vt in translatione greca afforismorũ. lib 20.
Simar supra in anchusa. cap. 7.
Simfioma grece conglutinatio inde simfitos cõplantatus in pn⁹.
conglutinatus inde nomen herbe simfitum.
Simfitum Dya. nascitur locis asperis virgam habet similẽ
origano tenuẽ ⁊ capita sic̃ thimũ virge lignose sũt ⁊ odora-
et dulces gustu flegma prouocat. radix est illi lõga ⁊ odori
fera crossitudinẽ digiti habens ⁊c̃. ⁊ infra. alteꝝ simfitũ qꝺ
pietenum vocant hastam habet asperã et longam duobus
cubitis angulosaꝫ ⁊ ab intus vacuam in qua sunt folia aspe
ra ⁊ ãgusta ⁊ lõga sicut buglose. habet et ipsa hasta angulos
in quibus folia nascuntur. flores sunt illi mellini. semen hꝫ
super hastas simile flõmo hasta ⁊ frutex habent pulueri si-
mile ꝙ si applicitum fuerit carni pruriginẽ facit. radix ẽ ci
colore nigra q̃ cũ fracta fuerit alba apparet ⁊ mucilaginosa
q̃ carnes incisas in cacabo missas in se glutinare facit ⁊c̃. h
secunda species a multis anagalicũ vocat̃ ⁊ consolida ma
ior que ẽt duas species habet. vna que dicta est nũc q̃ in do
mesticis locis nascitur. alia siluestris que vnuꝫ solũ stipiteꝫ
habet ⁊ pauca folia miora istis radices plures maiores nu
cibus distantes in serie colligatas subtiliorib⁹ q̃busdã por
tionibus q̃ radices cuꝫ fracte fuerĩt ⁊ adinuicẽ statiꝫ adhe-
rent inter se glutinate propria viscositate. sinfitũ nõ cogno-
uit Aui. cũ dixit. succudum dr̃ fide quod ẽ semperuiua: ⁊ dr̃
ꝙ ẽ semen mãdragore ⁊ dr̃ aliꝺ ⁊c̃. ⁊ infra de succudum.
Simila sic fit. frumẽtũ fractuꝫ in frusta vel molitũ grossum
in. v. diuersas substãtias diuidit̃ ꝑ cribra extrahitur furfur
⁊ farina subtilissima q̃ pollina dr̃ postea remanet simila q̃
diuiditur in crossuꝫ subtilem ⁊ mediocrẽ. de polina fit pa-
nis papalis. de subtiliori sil'a fit etiã panis de residuis dua-
bus fiunt pultes ⁊ alia cibaria vt kisk vt supra in kisk ⁊ ifra
in tarcanon.
Simpasma in libris antiquis de greco translatis inuenitur
puluis vl' medicamẽ ĩ formã pulueris q corpi toti vl' alicui
mẽbro vbi ꝺsicare vl' resoluere oportet ĩ balneo p̃lito oleo
vel aliquo liquore aspgitur vel ipso fricat̃ corp⁹ hoc aliq̃n
corrupte sinapisma dr̃. sinapisma ꝟo a sinapi est dictum.
Symptoma grece casus lapsus ruina ꝑiculum vitium. liber
de doctrina greca.
Symptõata. gre. Cas. fe. que nos accidẽtia dicimus.
Sinãchis Pau. intra farigã quidẽ musculis flegmonẽ patiẽ
tibus que dr̃ synanchis fit extra perasinanchis similiter ãt
⁊ in laringe interiores siquidẽ musculi flõnẽ hñtes q̃nãchi
exteriores vero peraquinãchi operatur ⁊c̃. Casi. felix greci
cõtinuã ⁊ iugẽ sinecẽ appellãt.
Sinapi grece sinapi dicit Pli. tria sũt eius genera. vnũ graci lib. 20.
le. alterũ simile rapi folijs. tertiũ eruce semine Ste. sinapi cap. 22.
seu eruca ⁊ ẽ semen hẽne nescio quid voluit dr̃e. nã hẽne ẽ in pn⁹.
alchanne ⁊ sinapi dicitur ara. cardel.
Sinapismũ ẽplastrũ de sinapi factũ Jo. Sera. ca. ꝺ ꝺstrutio
ne seruationis. vocatur ẽt in antiquis libris dropax. est enĩ
aut rubificatiuũ aut vesicatiuum.
Sinarmosis grece consolidatio.
Sinciput pars capitis ãterior que ⁊ prora dicit̃.
Sinkisis oculorũ Pau. ꝓprio ca. ẽ sanguinis macula in cõiũ
Sincor infra in stinchus.)(ctiua q̃ ara. tarsa dr̃.
Sincopis grece cõcisio li. ꝺ doc. g. ⁊ Cas. fe. exponit ãputatio

Sincreticū medicamē dr̄t greci quod occultā collectionez rumpit. Cas. fe. ca. de empimate.
Sindesmos. gre. Alex. ca. de podagra. cū eni sanguis calidus supuenit inter articulorꝫ cōcauitates ꝛ extēdunt̄ nerui q̄s greci sindesmos vocāt q ossib⁹ ꝯiūcti sīt efficit̄ podagra ꝛc̄.
Sinechis febris. gre. cōtinua sinechise continuare.
Sinectica medicamina. Demo. sinectica colliria q̄ tenuare valēt.
Simfiti grece consolida maior
Sifisis palpebrarꝫ. Demo. ē earū ꝯnecturatio ad semet iherentiū ex pte aut ex toto ex initio natiuitatis aut vlceratiōe facta ꝛc̄. ē congluctinatio non naturalis.
Sinfoniaca iusquiamū cassilago dēs caballinus canicularis vel vt Dya. calicularis.
Singultus dr̄ grece iloxos ꝛ ligmos ꝛ lix arabice alfoach.
Siniser arab. expōit̄ i septio Jo. Sera. i electuario ð ambra q̄ est heil.
Sinocha febris ex sanguine non putrido.
Sinochus febris ex sanguie putrefacto cui⁹ sunt tres spēs ꝫ Hal. ad glauco. augmastic⁹ epaugmasticus ꝛ omotenus.
Sinō Ste. ē corath albaui. gre. ē senatiō supra i co.
Sinonum dicit̄ petrosellinum agreste.
Sinopedion grece sinopodia. Dya. m̄lta sinopodia bōa spissa ꝛ grauis vnius coloris sine lapide humectosa i tritura ꝛ in aqua cito dissoluitur colligit̄ in capadocia ꝛ ad ciuitatē sinopidiā venalis refertur vnde nomen accepit. vtilis carpentarys ꝛc̄. hec terra ara. vocat̄ magra ꝛc̄.
Sinthesis ꝛ atrofia idem: ꝛ ē extenuatio nimia peter naturā vt supra in atrofia. inde sintheticus extenuatus.
Sinus Alex. ca. de cura ciliacorum.
Sion. liber antiquus ystoriacus. ē que a latinis labes appellatur. aly auri viridem dicunt. nascitur locis aquosis folia ei⁹ olixatro sil'ia minora tamen ꝛ gustu aromatica.
Sionphena Pli. herba roseis per caulē folys ꝛc̄.
lib.26. Sion in vo Dya. nascit̄ in aq̄ fructicē hꝫ pinguez ꝛ ramulos
cap.7. longos folia hꝫ yposelino similia que cuz masticata fuerit
vltra. odorem suauem reddent ꝛc̄.
mediū. Sion ꝫ Dy. ca. de sisimbrio q̄dā serpillū vocāt. aly herpillū
Plinius Theo. Pris. li. ð simplici medicis sisimbriū multi cardamine. aly sion dicūt ꝛc̄.
lib.22. Sipatus Ori. ca. ð iflatiōib⁹ ꝛ dolori bus mamillarꝫ in paustrib⁹ oritur et cetera.
cap.22.
vltra. Siperos Dya. in ca. de vino ē ingt mustū coctū quod ꝛ dulcor dicit̄
mediū. Sipis agrion ꝫ Dya. ē thalpsiū vt ifra i thal.
Siraos Joan. Sera. ca. ð lūbricis. est filix. supra in sarchos.
Sirē Pau. in ca. de arteriacis.
Sirengi apud Auic. sed in arabico est asarengi ꝛ est azarcū ē minium qð ex cerusa fit p decoctionē rufi coloris pictorib⁹ aptum.
Sirrixis grece ruptio apostematis.
Siriasis Hero. in li. de curis equorum est quando reuma in pectus equi decidit ꝛc̄.
Siricon ð plūbo. i. cinis plūbi vl' adustū ei⁹ i ātidotario vl'i.
Siriz Dy. ca. ð caulib⁹ eodē loco Aui. sceilē scribit q̄ ē loliū.
Plini⁹. Siringa grece cāna vt dicunt latini. sꝫ grecus dixit syrinx ca
lib.21. lēmus fistula ad hoc vocat̄ siriga istrumētū qð i virga mit
cap.20. titur q̄ aliquid liquidū medicamē i ipsā inycit̄ eo q̄ sit in
in me⁰. forma calami ꝛ syringa ē t vocat̄ morbus q latine dr̄ fistula vlcus videlicet habēs i se carnē durā in modū calami.
Siragi supra in lampas alchutrub.
Siringias apð Dya. dr̄ quedā spēs cassie lignee. Alex. ca. de antidotis ad frigidū stōꝫ cassie siringie scripsit q̄ idē ē dr̄e cassie fistule ꝛ de cassia lignea itelligēdū ē. s. i cassia fistula.
Siriscarꝫ vocat̄ a Dy. scða spēs policarie quaꝫ mediā vocat ca. de coniza supra in coniza.
Sirite Pli. sic vocat̄ lapillus i vesica lupi repert⁹.
lib.11. Sirōgotomū. g. ferramēti nom̄ ocl'arib⁹ morbis aptū Demo
cap.37. Sirotalmia expōit̄ ab Ori. pp̄o ca. q̄ est scabies oculorum.
vsus fi. Sirupus est ab arabico sirab q̄ est potio. in grecis namq̄ libris non reperitur hoc nomen sed tantū potio: vbi nos sirupum habemus arabes habent. sirab.
Sisamū semē ex q̄ oleū sisaminū exprimit̄. Pli. sisima vocat lib.18.
Sisamorꝫ confectio apud Dya. fit ex decoctiōe mellis cū al cap.10.
bugine ouorꝫ imissis spēb⁹ vt ipse docet de q̄b⁹ cōfectiōib⁹ i medio
inenit̄ i tertio Aui. ca. ð cibis silib⁹ medicis ad coytum.
Sisamus Dya. de ipso ca. fac̄. sisamus quod eleborꝫ dr̄: eo q̄ miscetur pro eleboro albo in purgationib⁹. folia hꝫ minuta similia geronteo ꝛ florez album cui radix est tenuis ꝛ semē simile sisamo ꝛ gustu amarum ꝛc̄.
Sisamus agrestis ꝛ sisele i ciprion ꝛ crotoma ꝛ cici. vocat̄ pētadactilus ꝫ Dya. ca. de cici.
Sisarum Dya. dicit omnib⁹ esse notum. Aui. sisaron vocat ꝛ exponit q̄ est lignum visus.
Siselū creticū m̄lti cordilion vocāt. Dya. ca. ð cordiliō supra.
Siselos siler montanū platociminū idest latū Dya. siseleon masalentico folia habet oblonga similia feniculo sꝫ crossiora ꝛ virgā oblongā in qua capitellum ē semen hꝫ oblongū ꝛ angulosum crossum ꝛ viscidū: qð libenter comedit̄. radix
ipsius est oblonga ꝛ odorata ꝛc̄. Pli. sili ē ingt vulgaris no lib.20.
titie optimū siliēse. lato. n. q̄no ꝛ fuluo sed ethiopicū nigri⁹. cap.5.
creticum odoratissimū omniū radix iocundi odoris ē semē in me⁰.
eius vultures esse dicunt̄ ꝛc̄. Joannes Serapio. in septimo ca. ꝛ est keisum cāpestre sed keisum est leuisticum.
Siseli ethyopicū Dya. post ca. de siseli masalentico folia igt hꝫ edere similia sed breuiora ꝛ lōgiora ꝛ similia periclimeno frutex est ei sarmētosa i q̄ sunt virge duorum cubitoruꝫ supra quas virgas capitellum profertur simile aneto i quo semē est spissū ꝛ nigrum ꝛ odoratū ꝛc̄.
Siseli pelopenense Dy. folia hꝫ sil'ia corio l' corio sꝫ g̃ssiora ꝛ asperiora ꝛ virgā maiorē a masassalētico virgā habet vt ferula in q̄ ē capitellū in q̄ semē ē latū ꝛ crossū ꝛ odoratū ꝛc̄.
Siler Pli. ē ex eo satiuū ꝛ erraticū sil'e satiuo m̄ltas v̄tutes lib.11.
ei tribuit ꝛ dicit q̄ est aliud a sili q̄ ē siseleos. Cor. cel. iter cap.16.
ea que sunt mali chimi generatiua ipsum enumerat. li.19.c.5.
Sisima apud Pli. idem est q̄ sisamum. vsus fi.
Sisimbrium multi balsamitam vocāt aly mentā aq̄ticā vo lib.20.
catur ara. sisnabar nō memen vt expositum est apud Aui. cap.5.
apud Sera. tamen sub eodem ca. ponuntur q̄si eiusdeꝫ ge an̄ me^m.
neris sint. apud Dya. duo ca. inuenio. vnum sic sisimbriuꝫ li.18.c.10
qð aly culudes vocāt aut sion. nā ideo cartami nūcupātur in me⁰.
q̄ cardamo similia folia habet cū folia eius rotunda. nascitur que cum creuerint findunt se sicut eruca ꝛc̄. aliud sic. sisimbriū qð aly herpillum vocāt maius est agresti. nascitur locis cultis ꝛ aquosis similis est odiosimo. i. mente sed eo
odoratius ꝛ latiorib⁹ folys ꝛc̄. ꝛ hoc videtur verius Dyasc. lib.20.
nā concordat cū sermone ei⁹ apud Sera. Pli. silure ex eo a cap.22.
q̄buidā timberū vocat̄ pedali n̄ plus altitudie q̄ irriguis vsus fi.
nascit̄ sil'e nasturtio qð i sicco ē angustioribus folys ꝛc̄.
Sisima Pli. ab indis venit ex ea et oleum faciūt color eius lib.18.
est candidus ꝛc̄. ē sisamū deinde huic similie est in asia gre cap.10.
ciaq̄ꝫ erisimū. Idēq̄ꝫ erat nisi piguesceret q̄ apð nos vocāt in me⁰.
trioniū medicaminib⁹ adnumerādū poti⁹ q̄ꝫ frugibus ꝛc̄.
Sisimi Joannes Sera. ca. de prohibentib⁹ aborsum vel de signis impregnationis est heil. Item ca. de fetore oris sesami est heil. ꝛ in septimo ca. prio de medicinis laxatiuis ꝯpositis
Sissim tabar est heil.
Sys grece porcus sus.
Sisnabar arabi. sisimbriū q̄ ē sisnabariō vtrūq̄ꝫ post grecuꝫ
Sisocephalas Ori. li. primo ad sisocephalos sticadā cum aq̄ aut mulsa dabis bibere ꝛc̄. ꝛ i balaui. li. xv. Oribasius ingt i q̄ cōmotū fuerit cerebrꝫ ex pcusiōe aut casu dādū ē i potu sticados cū aq̄ mellis ꝛc̄. videt̄ q̄ h vocabulū hic exponat̄.
Sistole grece cōstrictio seu passio: cui⁹ oppositū est dyastole.
Siston grece alumē qð stiptera dicit̄ maxime scissile vt Cas.

L fe.⁊ est dictu scissum.melius tamē p.x.xiston scribitur.Cor.
cel.xiston scribens exposuit ē alumen scissille.
Sisti ēt aliquando pro eodē alumine reperit̄ ⁊ ēt ꝑ arsenico
nā vtrūqꝫ scissile ē vt Alex.cōfectione ethionica ad splenē.
Siston.gre.rasuꝫ sed p.x.melius vt infra ī xi.
Sistra meu ꝙ qdā anetū agreste dixerunt li. ātiqu⁹ meu qđ
vulgus sistram vocant.
Sitaregū ꝑ sceitaregi Ste.lepidum ē ⁊c̄.
Sitos li.đ doc.gre.ador triticū bladū ⁊ post sitos cōdros si/
ton seges sitiō sirodē Demo.ca.đ optalmia sic vocāt greci
Siteuma ⁊ siteusis.g.sagina piguedo.)(frumētosuꝫ cibū.
Situkalami grece stipula Siuꝫ Ste.de sceba scripsit.
Skeli grece crura.
Skibala grecus dicit stercora dura rotūda sꝫ skituala ꝑferūt
per vita.nam carent.b.littera.latini tranferunt vita in.b.
Skylla.gre.spolia ob id forte radix illa sic vocat̄ eo ꝙ mul/
ta spolia habeat q̄ sic ēt vocat̄ ab eis ⁊c̄.
Skirosis.gre.inimia duritia sine sensu ⁊ dolore.
Skiliria durita. Skilax grece catulus canis paru⁹.
Skillokeromion grece caninum cepe.
Skin infra in stinchus.
Skarapes grece scinifex culicuꝫ genus.
Skolikion grece vermiculus.
Skombros grece scombrus piscis. Skoria grecum est.
Skordeon allium. Skorpios skorpius.
Skotia ⁊ skotos.gre.tenebra inde scotomia.i.tenebratio sco
Skrofa porca grece.)(tomatiki scotomatici
Smaragdos grecum est.
Smegma supra in ponfolix.
Smigmata grece vnguenta.
Smigmata ēt ꝫ Oriba.ca.đ dentifricys sūt pulueres qbus
Simigo grece misceo.)(dentes fricātur ⁊ corpus.
Smilacelē Dya.folia hꝫ silia edere mollia ⁊ tenera ⁊ sarmē
tosa ⁊ tenuiora.spinas nō hꝫ.flores sūt illi albi ⁊ multi vici/
nis rebus se ipłicans.semē hꝫ sile lupino nigrū ⁊ min⁹ ī sin
gulis virgis rotundum ⁊ durius flores hn̄s albos.in estate
flores ipi cadunt ⁊ autūpno cōcipiūtur ⁊c̄.species ē volubi
lis.ex eo ꝙ dic̄ spinis carere ad drīā smilax q̄ spinas hꝫ dic̄.
Smilax Dya.aspa folia hꝫ piclimeno silia cui⁹ virge sūt.vi.
aut.vy.sicut zure aut bati iplicantes se vicis arboribus aut
saxis.semē hꝫ sile vuis qđ cū maturauerit rufū vł nigrū co
lorē fac̄ cū gustu submordaci.c⁹radix ē dura ⁊ crossa.nascit̄
lib.16. locis aquosis ⁊ asperis ⁊c̄. Pli.silis ē edere.ī cicilia qdē pfe
cap.ii. ctior sed ī grecia frequētior quā vocāt smilacē dēsis genicu
in fine. lata caulib⁹ spinosis fructicosa ramis . folia ceu edera puo
⁊ ca.36. nō anguloso nec reticulo eminete pāpinos flore cādido olē
in pn°. te liliū fert racemos lābrusce modo nō edere colore rubeo
cōplexa acinis maiorib⁹ nucleos vn̄ nos miorib⁹ singulos
nigros duros que ⁊c̄.hec apđ kiranidā zmilax vocat̄ ⁊ rora
lib.24. strū dr̄. Itē Pli.alibi smilax qꝫ ātophoros cognomiauim⁹
c.io.i fi. qdaꝫ duo gn̄a fecere alter comātib⁹ acinor coribis alter
culta amare ⁊ in his gigni nullius effectus ⁊c̄.
Sminita grece aluearia apum.
Sminos apum examē.
Smiris.gre.lapis asprimus quo aly ꝑantur lapides.
Smirna.gre.mirta aliquando smirtus.
Smirnion quā Aui.huius imitatiōe semurion vocat spēs ē
apy Alex.ca.de cura epilie ꝑhibet illud epilēticis dari vna
cū apio.Dy.smirnion herba ē simił apio:sꝫ folia hꝫ latiora
⁊ subrufa ⁊ quasi piguia ⁊ suauiter olētia cū aliquo acrimo
nio.ramulos ⁊ capitellū ꝑut aneti semē rotundū ⁊ nigruꝫ
⁊ radicē leneꝫ ⁊ mollem ⁊ succosam odore suaui cū cortice
nigro intus viridi aut exalbido.gustus ipsius fauces remor
lib.27. det.nā hec herba gustu amarastra ē ⁊c̄. Pli.smirnion caulē
ca.vltio. habet apy folia latiora maxime circa scolones młtos quos
in pn°.

asini esuriūt pinguia ad terrā īfracta odore medicato cū ⁊ lib.19.
q̄dā acrimōia iocūdo odore colore in luteū lāguescente ca/ cap.8.
pitib⁹ cauliū orbiculatis vt apy semine rotū do nigro qđ are vlus fi.
scit īcipiente estate.radix quoqꝫ odorata gustu acri mordet
sucosa mollis.cortex ei⁹ fortis niger intus palidus odor mi/
re hꝫ q̄litatem vnde ⁊ nomē.nascit̄ ī saxosis locis ⁊ terrēis
⁊c̄.Theo.Prisci.li.de simplici medicina dicit smirnion esse
semen alexādri.videt̄ per huius descriptionē ꝙ vł est olixū
seu alexandrū vł sibi simile.sed Gal.li.de alimētis ca đ apy
generib⁹ post sermonē đ yposelino:qđ quidē.g.smirnion nō
incōsuetū. In Roma .n. valde multum frequentat̄ .magis
aūt pūgitiuū ē ⁊ calidius multo qꝫ apiū.aliquid aromaticū
hꝫ magis germinatiuū ē apio ⁊ equino apio ⁊ seio.facit āt ⁊
stipitē veris tpe passibileꝫ quē crudū comedim⁹ silr folys
que p yemē erāt sola planta nullaten⁹ stipiteꝫ habente. po/
rius aūt adueniente stipite.⁊ infra.nominat aūt ī Roma cō
suete iam omnes nō smirnū sꝫ olixatrū olus ⁊c̄. vr̄ āt p hoc
yposelinū nō eē olixatrū sicut supra p Dya.scribit̄ .vide ibi.
Socrite in antidotario regalis dispositionis est cōfectio q̄ ab
Aui.vocat̄ sagzenea:⁊ apđ Io Sera.similiter.sed in pante/
gni socrugene scribitur.ergo.
Socrugene socrite sagzenea ideꝫ ī arabico sagzeneia scribit̄.
Socum in pratica greca sili Almāso.est id qđ in Almāso. est
gallia ⁊ est suc.similiter ī regali dispositione scribit̄ :đ q̄ ifra
Socus a Cor.cel.vocat̄ circul⁹ani.)(in suc ⁊ supra ī gallia.
Solanuꝫ greci erixo vocant Cor.cel.solanum inquit qđ greci
strignon vocant ⁊ cetera.
Soldula in antidotario vłi in quodaꝫ vnguento ad plagas.
Solsequia vocatur intuba a multis.
Solaris herba a grecis eliotropiū dr̄ Cornelius celsus.
Solatrū skingnus maurella vua lupina apud grecos ⁊ apud
arabes vua lupi interdum solaria vocatur vt ifra ī stringn⁹
Son Pau.iter medicias ad lapidē son inqt comestū ⁊ bibitū
Sonāti vel asonāti ara.ē samudurne supra in sa.
Soncos Dya.spēs eius sunt due vna agrestis ē ⁊ spinosa.alte
ra apta est ad comedendū ramulos angulosos hꝫ ⁊ rufos ⁊
inanes intus folia rara habet ⁊ scissa ⁊c̄.
Sōfos Pli.a.g.iuenit̄ appellata cucurbita agrestis ⁊ inanis lib.20.
vnde ⁊ nomē digitali crossitudine nō nisi in saxis nascens. cap.3.
Sonobar ara.pinus. in pn°.
Sopion Pli.qdam sic opiū vocāt ⁊c̄.puto a sapore. lib . 20.
Sordities Aui.vnum de ipsa facit ca. in quo loquitur de sor cap.18.
ditie alueraris apuꝫ de qua ⁊c̄.singulare facit.quā vocāt mū
⁊ de alys ēt sorditieb⁹ de quibus Dyasco.duo facit capitu.
⁊ vocat ribus vt supra in ri.
Soreos combusta Paulus. capitu . de pterigis vngularum
pedum et manuuꝫ.
Sorex.Dya.soricis spēs due sunt.vna agrestis spinosa.altera
apta est ad comedēdum ramulos angulosos hn̄s ⁊ rufos ⁊
inanes ambitus ⁊ folia rara scissa ⁊c̄.
Solea supra in buglosson.
Sorba infra in surea.
Sotralmon ꝫ Dy.vocat̄ a qbusdā sempuiua supra ī aizon.
Solidus pondus vnaꝫ ⁊ dimidiam.ʒ.appendens si solidum
queris tres.ʒ.dimidiabis.
Sosati arabice pleuresis.
Soter vel sotir.g.saluator inde.
Sotira q̄dā opiata in antidotario vłi ⁊ alys ē dictu saluator.
Sourenzanum ⁊ aliquando sourenzagū scripsit Stepha. ꝑ
furūgem qđ est hermodactilus.
Spagnos Pli.ī cirinaica ꝑuicia maxie ꝑbat̄ aly brīō vocāt lib.12.
scđꝫ locū optiet cipus.terti⁹ fenice⁹fert ⁊ ī egipto nasci qn ⁊ cap.24.
ī gallia nec dubitauerim.st .n.ꝫ noīe cani arbor vili q̄les ī
quercu maxie videmus sed odore prestantes laus prima
cādidissimis atqꝫ altissimis scđa rutił nulla nigris ⁊ in isul

petriſq; naſci: ⁊ in ꝓbat omneſq; ꝗbuſq; palmaꝝ atq; nõ ſuus odoꝛ ẽ ⁊c̃. ẽ vſnee dictũ ara. vt puto. Itẽ idez alibi

lib. 24. cap. 5. circa mediu3. ſphanos ſiue ſpacos ſiue brion ⁊ in gallia vt iudicauimus naſcitur ⁊c̃. ſupra in brion.

Sphalangiõ. g. ſpẽs aranei ꝗ rutella ara. ſupra in ſſa.

Spargamõ ſm Pli. vocat̃ radix pentafilon.

lib. 25. cap. 9. Spargas apud Pli. vocatur ſpẽs picis admodu3 candida que in aſia a picea arboꝛe fit.

lib. 14. cap. 20. circa pn^m. Spargula in ꝯfectione vnguẽti martiatõ ſic vocat̃ rubea minoꝛ a ꝗbuſdã ſil'is eſt rubee nõ tñ aſpa nec adeo creſcit.

Spartus Dya. frutex ẽ oib⁹ nota ſemen affert in folliculis ſicut faxeolus ⁊ infra ſemẽ aliud minutũ ẽ ſicut lenticula florẽ mellinũ hñs ſicut leuiũ ⁊c̃. eſt geneiſtra vel geniſta. nam dixit greca herbaria ꝙ ſpartos grece vocatur.

Spartos ẽt dicit Dya. vocari a ꝗbuſdã rubeã puto falſo.

Spaſma i pratica. g. ſimili Almã. vocat̃ puluis ꝯſolidatiu⁹ ꝗ vulnerib⁹ recentib⁹ aſpergit. Spaſmos grecũ ẽ.

Spatomelis. g. ⁊ ſpatũilo dr̃ ẽ iſtr̃3 cirurgicoꝝ quo imittũt medicine in vulneribus ⁊ oculis.

Spatula fetida ẽ plãta ſil'is gladiolo vl' xifion niſi qꝛ fetet.

Specillũ vocat Coꝛ. cel. taſtã ſeu tẽtã ꝗ tentant vulnera ⁊ fiſtale ⁊ eſt iſtr̃3 ereũ vl' argenteũ indum plumbeũ ad iueſtigandas toꝛtuoſitates viarum vlcerum.

Specular ꝗdã exponũt ꝙ ẽ lapis lune ꝗ affroſelinũ vocat̃ quidã ꝙ eſt talk. quidam gipſum dicunt.

Spelta genus frumẽti: qõ ꝗdã alicã vocant: ꝗdã cãdaruſiũ.

Sperma ⁊ ſpoꝛos ⁊ goni. g. ſemẽ cuiuſq; rei ta aial' q; plãte.

Speton Pli. in ſegetibus naſcit̃ folys rute nã ei⁹ eadẽ cum papauere ⁊c̃. Spica multas h3 ſpẽs vt ſupra in nardus.

Spica oculi in pratica. g. ſili Auiã. ẽ idẽ ꝙ apõ arab. vocat̃ ſebel ⁊ ſunt vene rubee miute oꝛte in coniunctiua ꝑtenſe ſuper coꝛneã quouſq; viſum impediunt.

Spia alba ꝗ a Dya. vocat̃ achãtis leuce ẽ idẽ ꝙ bedeguard apõ ara. lege ca. de achãtis leuce apõ Dya. cũ ca. de bedeguard apõ. A. ⁊ videbis ꝯcoꝛdiã. A. ẽt dic̃. ſpia alba ẽ bedeguard ſub ĩra ſci ⁊ ẽ plãta ſil'is cameleõte albe ſupra i ac.

Spina egiptiaca ſupra in acantis ara. ⁊c̃.

Spinaſtellum ꝗda3 latini vocant peucedanum vt in libro. antiquo de ſimplici medicina.

lib. 13. cap. 9. infine. Spina egiptiaca ꝗ ẽ arboꝛ Pli. nigra ẽ c⁹ lignũ incoꝛruptũ in aquis durat ob id vtiliſſimũ nauiũ coſtis. cãdidũ ex eo facile putreſcit aculeus ſpinarũ ⁊ in folys ſemẽ in ſiliquis quo coꝛia ꝑficiunt̃ galle vice flos ⁊ coꝛonis iocũdus ⁊ medicamẽtis vtil' manat ⁊ gũmi ex ea cui ꝑcipua vtilitas ꝙ ceſa ãno tertio reſurgit ⁊c̃. in regali diſpõne exponit̃ ꝙ eſt angailẽ. ⁊ ex hoc videt̃ ꝙ ſit arboꝛ gũmi arabici.

Splen grecũ ẽ liẽ latinũ ẽ ſplẽiticos ſplenitic⁹ ſplẽodes ſil'r.

Splendelion eſt planta ſil'is ſcolopẽdrie. ſ. ligue ceruine in v̊tute ⁊ figura niſi qꝛ folia h3 lõgioꝛa ⁊ ſtrictioꝛa.

Splenidiõ i anti. vl'i ẽ ꝯfectio ꝗdã ad ſplenẽ ꝗ vocat̃ gẽma.

Splenion vocat̃ ꝗdã plãta ꝗ dr̃ teucris vt ĩfra i teucris.

Spleniõ ſ3 Dya. dr̃ piclimenos. Al. ca. de cura ventoſitatis ſplenis ponit ſcolopendriã ⁊ ſplenidion i eadẽ ꝯfectione.

Splenion ⁊ aſplenõ ⁊ ſcolopẽdriã pro eodẽ ſepe iuenio. verũ tñ aut ſunt ei due ſpẽs aut diſſimil'r accipiebant̃ ab antiquis. nã ſcõ3 ꝙ repio in li. antiquo greco depictã ſcolopendriã ⁊ ẽt aliꝗbus alys latinis eadẽ ẽ cũ ea ꝗ moderni vtũt̃. ſ. ꝗ dr̃ ligua ceruina. ſcõ3 v̊o deſcriptionẽ Dya. ⁊ alteri⁹ cuiuſdam antiq libri vbi herbe erant depicte videtur eſſe illa quã vocamus cetarach vt ſupra in aſplenon. in illo alio libro ſic erat. ſplenos ſiue ſplenion ſiue ſcolopendros dcã ꝙ ſplenẽ aufert ſiue ſcolopendrios eo ꝙ folia ipſius ſcolopendrie aiali ſunt ſil'ia. in petris hũidis. naſcit̃ nec. florem nec caulem nec ſemen h3. folia ipſius in ſuperficie viridia ſunt ſubtus rufa ⁊ lanuginoſa ⁊c̃. deinde erat picta ſil'is cetarach ꝗuis neſcia3 ꝗ ſit iſtaꝝ vera ſcolopendria: ambaꝝ tñ v̊tutẽ ſil'e3 eſſe puto. diligens tñ opatoꝛ expientiã ſeqt̃. qõ aũt dicit Dya. piclimenõ vocari ſplenion puto propter vtilitatez quã facit ſpleni ẽt vt ſcolopendria.

Spliniũ Pau. ca. õ ꝓtoſi ocli. ſpõgiã iqt iſũdẽs aut ſpliniũ.

Spodion ꝗdam vocant eruginem eris ⁊ ios vt liber antiquus de ſimplici medicina.

Spodion eſt res cuius oꝛigo nos latet: res tñ aduſta videtur. Aui. dicit radices canarũ aduſtarum.

Spodius ſm Dya. ẽ ſpẽs tutie que apud Aui. h⁹ imitatiõe ſucudus ſcribitur coꝛrupte tñ ſupra in pomfilix.

Spodes grece cinis.

Spodoides. g. yrcus quãtis ẽt aliter vocetur.

Sponiũ ẽ cinis aꝗ maceratus ꝗ i foꝛnacib⁹ ſubſternit̃ cu3 affinat̃ aurũ ⁊ argẽtũ vt i libro antiꝗſſimo õ alkimia repi.

Spondilion grece ẽ plãta quã Aui. ſacũdulion vocat. Dya. ſpondilion ſiue vt latini herba micaria folia h3 ſil'ia platano aut panici. virge ei⁹ i lõgitudie cubitoꝝ duoꝝ ſil'es maratro: in ꝗbus ſunt capitella hñtia ſemẽ ſil'e ſiſelei: ſed duplex ⁊ lati⁹ ⁊ albidius ⁊ paulo plus paleoſu3 ẽ: ⁊ odoꝛẽ graue hñs: floꝛes ꝓfert albos ⁊ radicẽ albã ſilem rafano. naſcit̃ locis vmbꝛoſis ⁊ humidis ⁊c̃. cap. 27. lib. 12. Pli. ſpondilion differt a panacis ferula folys tantũ: qꝛ ſunt minoꝛa ⁊ platani diuiſura. ñ niſi oppacis gignit̃ ſemen eodẽ noie ſileris ſpẽ3 h3 medicine tantũ vtile ⁊c̃. Spondilos. g. ſpondilis.

Spongia Dya. duo ei⁹ ſunt gña maſculus ⁊ femina. maſculus qui ꝑtuſuras minutas h3 ⁊ ſpiſſa ⁊ alba ẽ. femina v̊o rotunda ⁊ cauernas maioꝛes hñs. Eſt ⁊ tertiũ gen⁹ qõ ⁊ tragos dr̃ durũ ẽ ẽt lapides intra hñs ⁊ pl'ias cauernas ꝯburitur vt altioniũ ⁊c̃. Pli. ſil'ia his ſpongos grec⁹ vocat. ſpoggos ſcribit: arabes v̊o iſengi dicunt. lib. 9. cap. 45.

Spoꝛicõ. g. Caſ. fe. ca. õ ſcabie ẽ nomẽ medicamis ad ſcabiẽ. ⁊ lib. 31.

Spoꝛos grece ſemen. ca. vltio.

Spuma argenti. Pli. gña eius ſunt tria. optima ꝗ xpĩ vocat̃ que ⁊ ati a eſt hec ex ipſa vena fit. ſecũdã argiritim vocãt ꝗ hiſpaniẽſis ẽ. hec ex argẽto fit que ſecũda e in bonitate. tertia molibdis ex ipſi⁹ plũbi fuſura puteolis vñ nomen h3. oĩs aũt fit excocta ſua mã ex ſupioꝛi catino defluẽs in ĩferioꝛẽ ⁊c̃. ⁊ infra. ſpuma diſtat a ſcoꝛia quo põt ſpuma a fece diſtare. ꝗdã pmã vocãt ſceleritride. ſcõam perunẽ ⁊c̃. õ litargiro loquit̃ Dya. litargirũ naſcit̃ ex arena molibdis que ꝯbuſta liꝗſcit ⁊ ſic refundit̃. multi ex argento hoc faciunt ⁊ ex plũbo ⁊c̃. Itẽ aliud cap. ſpuma argenti que etia3 litargiriũ appellat̃. naſcit̃ ex arena molibditi que combuſta liqueſcit ⁊ ſic refundit̃. alia ex argento ⁊ plumbo fit ſ3 eſt probabilis ex his attica. ſcõa hiſpana. tertia ſicula. eſt ⁊ alia rufa ac ſplendens ⁊ auroſa que melioꝛ eſt ⁊ [illegible]ſitis appellatur. alia liuida que appellatur argiritis que ex argento fit ⁊c̃. lib. 33. cap. 6. vſus fi.

Spuma maris ꝗnq3 ſpẽs h3 ſm Aui. ⁊ Ser. ⁊ ſm Dya. qui vocant ipſam altioniũ. ⁊ ſm Pli. ꝗ ſil'r vocat. ſed quattuoꝛ ſpẽs tñ deſcribit ſupra in altionio. li. 32. c. 5 in pn^o

Spuma nitri. g. afronitrũ ⁊ ara. baurach ſupra i ſuis locis.

Spuma ſalis ſupra in ſal.

Squama cuiuſq; metali vocatur ara. tubel. grece vero lepidos vt ſupra.

Sgria vl' ſgtia vocat̃ ab aliꝗb⁹ ligritia ſ3 Dya. flõ puto.

Squilla cepe muris. ara. dicit̃ anſel. veꝝ apõ Aui. imitatione grecoꝝ ſcribit̃ aſchil. Pli. duo eius ſunt gña. maſculus albis folys: femina nigris. tertiũ gen⁹ ẽ cibis gratũ epimedu3 vocant anguſtius folio ac minus aſpero ⁊c̃. ⁊ aly que cãdidiſſima fuerit vtilis erit. liber ãtiqu⁹. cãpeſtris ꝗ rufa ẽ vl' rubꝛa vitãda ẽ mõtana ꝗ alba ẽ poti⁹ eligẽda eſt ⁊c̃. lib. 19. cap. 5. ꝑpe fi. lib. 20. cap. 9.

Squinantũ qõ palea cameloꝝ dr̃ Dya. ſũmũ naſcit̃ i ꝑtib⁹ libie ⁊ i arabia ⁊ in babilõia. veꝝ libie nugax ẽ. nã arabicũ ⁊ babilonicũ diligẽdũ ẽ recẽs ⁊ nõ vet⁹ fuluũ multi floꝛũ

scissile purpureū tenue ꝛ odoris rosei c⁹ spica ptib⁹ sepata ē: qđ cū fricueris manib⁹ mirificū reddit odorē: ore masticatū mordax ꝛ calidū sentit̄ ꝛc̄. ex halaui li. expositū squinantū dr̄ ara. adher: et dr̄ thebneniecha. i. palea đ mecha ꝛ est herba hñs stipites ꝛ folia dura ꝛ subtilia. in capitib⁹ ramoꝝ hꝫ coronā pilosaꝫ: q pili dr̄r flores ei⁹. hꝫ radices interi⁹ albas exteri⁹ vo nigras boni odoris. nascit̄ in hizeg ꝛ
Squingibi ara. syrupus acetosus siue mellin⁹)(africa ꝛc̄. qđ est oximel siue zuchareus scangibin ꝛ dicitur.
Squinus Dyas. squini duo sunt gña vnū oxignos appellat̄ qꝛ acutū caput hꝫ. alterū vo semen hꝫ nigrū rotūdū ꝛ grossum plusꝗ̄ pdictū: ꝛ forte ē tertiū gen⁹ squini paulo grossi⁹ supradcō: qđ ologenos dr̄. hꝫ ēt istđ semē sil'e supradcō ꝛc̄. hoc ca. est de iunco sic̄ pꝫ legenti ipsum cū ca. de iunco apđ Sera. Aui. vo ca. h⁹ miscuit cū ca. đ squināto qđ patebit hñ ꝯsiderāti iuicē amboꝝ ca. forte deceptus a sil'itudie nominū in greco. q̄re putauit squinātū. grec⁹ schinos dic̄ iuncū.

lib. z4. cap. i5. vltra mediū.

Stachis Pli. planta porri sil'itudinē hñs lōgioribus folys pluribusq̄ꝫ odoris iocūdi colorisq̄ꝫ in lutuꝫ declinantis ꝛc̄. sed Dya. stāquin frutex ē sil'is prassio puta prasso qđ ē porrum. folia hꝫ oblōga multa ꝛ dura ꝛ aspera ꝛ odorata ꝛ alba ꝛ virgas multas ex vna radice albidiores prassio. nascitur locis mōtuosis ꝛ asperis. Stachis. g. spica arista.
Stachos. g. spica nardi vt pꝫ ex ꝯcordia pratice sil'is Almā. cū almansore sic. g. cōiter vocāt, ꝛ nardo stachios vt habet̄ a Dya. supra i nardo. ꝛ ē dictu nardi spica nos spicaꝫ nardi

lib. iz. cap. i6.

Stacter Pli. icidunt̄ ingt arbores mirre a radice (dicim⁹. corticis vsq̄ꝫ ad ramos ꝛ sic mirra manat. sudāt aūt spōte pus ꝗ̄ icidant stancte dictā cui nulla pfert̄ li. de doc. g. stactis sigia ꝛ ē stactis a greco stacti qđ est guta ꝛ cassia. vñ sigia stactis ꝛ gutta idē qđ in psalmo hēmus mirra ꝛ gutta ꝛ cassia grec⁹ hꝫ. smirnake stactike casiō. ē ergo stact] ꝛ sigia idē qđ storax ligda. Cor. ce. mirre quā stactē vocāt. Dy. ēt i ca. de mirra hoc asserit. dic̄ tñ ꝙ p expressionē fit stactis vt supra in mirra. videtur tñ ꝙ sigia non sit ex mirra sed ex storace vt infra in storax liquida.

li. i9. c. 5. vltra mediuz.

Stafilina. g. Theo. Pri. ē pastiaca agrestis quā multi ceras dñt: inde oleū staphilinū. in genecia musionis Pli. staphilinō quā pastinaca vocāt ꝛc̄. supra in dauc⁹. in anti. vl'i. mitridato stafilini sperma.
Staphili ptū. g. Pau. de vulua ē istrumētū ad vuluā sublenandā hꝫ i capite qđdā ꝯcauū admodum dimidy corticis vue in quo ponunt̄ medicamia vnde nomen.
Stafili agria vua agrestis. s. lābrusce. Cor. cel. vuā timiniam vocat. Stafili grece vua. stafilos racemus.
Stafiloma Theo. Pri. stafilomata inquit que in modū vue crepantis oculū tunice tumor existēs qdā erūpēs ꝛc̄. supra in ptesis. ꝛ Demo. est scđe tunice casus exteriore hi añ aut exesa prima tunica vuaꝝ sil'ans acinū ipsius casus extantia hinc deniq̄ꝫ nomen accepit ꝛc̄.
Stafilodēdrō Pli. arbor sil'is aceri trās alpes nascēs albamā fert siliquas sꝫ in his nucleos sapore nucis auellane.

lib. i6. cap. i7.

Stafisagria. g. sonat vua agrestis. vñ exponit̄ apđ Sera. passule mōtane. Dy. stafisagria quā latini pediculariā vocāt. nascit̄ vmbrosis locis hñs folia sil'ia viti agresti diuisa ꝛ scissa tāquā malua agrestis ꝛ hastas longas ꝛ erectas ꝛ nigras. semē illi sil'e ysati ꝛ flores semē qđ i folliculis viridioribus obtectū triū anguloꝝ est ꝛ nigrū sed interius album cū gustu viscido acri ꝛ calido. vocat̄ ara. hab elras. i. granū capitis ꝓpter excellentē operationē ei⁹ in caputpurgio.
Stagnū dixit Ste. vocari ara. ascbum. verū vocat̄ rasas: et aserengi minium vocatur. Stakti grece cinis.
Staltica grece stiptica Alex. ca. de dissinteria ptisane ingt p seipsas nō sunt staltice: ꝛ eniꝫ laxant ꝛc̄. Cas. fe. capi. de tussi hūida. stalticas greci constrictiuas vocant.

Stantē Cassius fe. in antidotario est capitellum. s. aqua prima saponary vt exponit.
Staquin Dya. frutex ē sil'is prassio. folia hꝫ oblonga multa dura ꝛ aspera ꝛ odorata ꝛ alba ꝛ virgas multas ex vna radice albidiores prassio. nascit̄ locis mōtuosis ꝛ asperis. virtus ē ei termātica ꝛ viscida ꝛc̄. hec apđ Ser. vocat̄ marua iātusa. ꝛ vbi dr̄ hic. folia hꝫ oblōga. apđ Sera. ē folia pua.
Stater est nomē pōderis ponderat vt iuenio in antiqs scripturis solidū vnū scropulos. v. ꝛ siliquas. vi. ꝛ alibi expōit̄ semūcia. i. dimidia vntia ꝛ est aur̄. iy. ꝛ soldi. iy.
Stear. g. adeps pinguedo inde steomata. i. tumores in se piguedinē vel adipē hñtes. Ale. ca. de ascite ꝛ tipāite. Item ca. fe. ca. steamata ꝛc̄.
Steganosis. g. ꝯsolidatio desiccatio. Stellio.
Sterea. g. matrix: ꝛ sterea ēt dñr corpulēta ꝛ solida. Cas. fel. ca. de tussi hūida. ipoꝝ ingt ciboꝝ q̄litas sit sicca vel solida vel corpulēta que greci sterea vocāt ꝛc̄. stercoma ē firmamētū. Itē Ale. ca. de cura nausie a colerico humore. ne inquit in stericis retenta locis. i. neruoꝝ ꝛ musculoꝝ q̄ sūt firmissima corporis ꝛc̄. Sterisos grece sterilis.
Stetokirti grece struma gibbus. Stetos grece pectus.
Stibeas Dya. herba ē c⁹ semē ꝛ folia stiptica sūt v'tute ꝛ desiccatiua satis. Pli. stibeas quē aliq peon vocāt ꝛc̄.

lib. zz. cap. ii. in pn⁹.

Sticados Dya. nascit̄ in isula galatie circa masiliaꝫ q̄ isula sticados dr̄. vñ nomē accepit. est aūt herba tenuis semen minutū hñs cū folys sil'ib⁹ thimo sꝫ oblongis gustu acrior ꝛ subamara. liber antiquus de simplici medicia. sicas. i. sticados ramulos mittit tenues ꝛ oblongos circa quos folia oblongiora ꝗ̄ thimo sed non dissimilia semē plurimū minutū tota herba odore ē suaui gustu acri ꝛ subamaro ꝛc̄.
Sticados secūdū ꝙ describit̄ ab Auic. nō cōcordat cū eo q̄ vtimur neq̄ꝫ cū Dya. q̄re vr̄ ꝙ aliā plātaꝫ accipiat sub hoc noie. i h āt ꝯueniūt oēs ꝙ vnā solā spēm ei⁹ ponunt.
Stigma. g. fi^a nō macula cicatrix. Ca. fe. stigmata cicatrices.
Stignosis. g. ꝯstrictio Ga. ad Glauconem.
Stilbon. g. vel stiluon corruscus clarus' splendidus lucēs.
Stilbus. g. antimoniū. Dyas. stilbus vel vt aly. stibe⁹ formosus ē lucidus ꝛ g radiosus appꝫ cū fractus fuerit sepatōes hꝫ sic̄ marmor ꝛ gustu salsus ꝛ fragilis nihil hñs terrosuꝫ aut sordidū. hūc multi platioptalmō aut latosuꝫ vocāt. ei⁹ ali⁹ tradit̄ femia q̄ ē pōdere grauis ac fragilis alius pōdere leuis ꝛ aspior g masculus. ꝛ ifra. ē aūt stibe⁹ lapis fulgēs in se ꝛ splēdēs ꝛ in metallis iuenit̄ colore sil'is plumbo ꝛc̄. ꝙ sit antimoniū pꝫ p eūdē Dya. ca. de spica. adulterat̄ igt stilbeo vt plus pōderet. ꝛ apđ Ser. eodē ca. ꝛ loco ex v'bo Dya. ē cū ātimonio. sil'r ēt apđ Aui. Pau. āt aliqñ stimeos vocat vt in ca. de tinctura cicatricū vlcerū oculi. nā vbi stimeos hꝫ Aui. hꝫ antimoniū: Pli. in argēti metallis iuenit̄ vt ꝓprie dicam⁹ spume lapis candide nitētisq̄ꝫ nō tñ trāslucentissime appellant aly alabastrū aly stibiā aliq trebasim. duo ei⁹ gña mas ꝛ femina magis ꝓbant feminā horridior ē masculus scabriorq̄ꝫ ꝛ min⁹ pōderosus minusq̄ꝫ radians ꝛ arenosior. femina ꝯtra nitet fragilis fissurisq̄ꝫ nō globis deiscēs. vis ei⁹ astrīgere: pñcipal' āt circa oc'los. iđq̄ꝫ platioptalmū appellant ꝛc̄. vt supra in antimonio.

lib. 33. cap. 6. p⁹ pn^m.

Stimeos idē qđ stilbus Alex. in multis locis.
Stincus aial in aqs degēs sil'e lacerte nisi qꝛ cauda nō ē rotūda sꝫ lateral'r pssa vti piscib⁹ natatui apta. ara. ēt sinchor dr̄ vl' kin. Stippiferrei in anti. vl'i in dyagapitū.
Stipion ꝛ stipa grece stupa vt lini.
Stipterea. i. alumen Dya. stiterea oīs in metallis egiptiacis iuenit̄. est vo stiptera scissa a terra ascendens sic̄ flos nascitur in locis mollib⁹ sic̄ macedonia gerapoli ꝛ multis alys locis. sunt vo spēs eius multe apte vsui medicie. ē aūt rotūda stiptera. est ꝛ scissa. ē ꝛ liquida. eligēda ē vo scissa recēs

⁊ niuea valde quã aer aut aura rapiat hec stiptica valde ẽ ⁊ sine lapide separans se sicut capilli albi. vñ dicta ẽ trichitis. hec in egypto nascit̃. inuenit̃ ⁊ lapis similis illi quo facile adulterat̃ sed gustu itelligit̃: qꝛ non est stiptica. est v̓o rotunda quã multi manibus cõponũt sed bona cõpositiõe facile cognoscit̃. eligenda est que ex nã sui cõposita est põfoligo silĩs ⁊ alba ⁊ stiptica valde ⁊ paululũ subuiridis ⁊ pinguis ⁊ sine lapide ⁊ fragilis liqda v̓o stiptera eligenda est limpida ⁊ lactea hñs vnũ colorẽ ⁊ iuncta sine lapide grauẽ odorẽ ⁊ igneum habens ⁊c. supra in alumen.

Stiptica sunt que ꝯstringunt ptes relaxatas. Gal. ad paternianũ. Itẽ. D. ca. ꝺ arbore pini. stiptica. i. coercẽs ⁊ grecũ ẽ

Stirax dicit grecus nos storax.

lib.12. Stobalon ẽm Pli. vocabat̃ laudanũ nabatheũ. i. oriẽtale.

cap.18. Stoctas Pli. in insulis tñ eiusdẽ nominis gignitur odora-

p°pn^m. ta herba ysopo similis amara gustu ⁊c.

lib.27. Stoma grece os.

cap.12. Stomacos. g. os ventris proprie. totũ aũt eius vẽter dr̃. stõa-

in fi. chus vero tantũ hostiũ eius. s. os ventris.

lib.34. Stomamatos corticũ Pau. ca. de ruptura iguinũ. Cor. cel.

cap.11. squama eris qꝺ stoma appellat ⁊c. Pli. ẽ igt gen⁹ squame

circa. eris subtili⁹ ex sũma. s. lãugie ꝺcussũ qꝺ vocãt stõama ⁊c.

pncipiũ. Stomaticon dñt. g. medicamẽ oris vt Dy. ca. ꝺ moro celse.

Storax Dya. lachrymũ ẽ arboris eiusdẽ nois cuius virge

Storaque. intra sunt caninule ortũ interi⁹ ex se mittunt scobẽ serre similẽ que cauernate lachrymũ pluũt. eius distilatio in terra veniẽs mũda nõ est: illa aũt que pcedens virgis inheserit cũ siccat̃ munda est ⁊ alba de hinc fulula fit solis cã ⁊ murosa. est aũt eligenda storax ⁊ pinguis rufa resine silĩs frustatim subalbida ⁊ odore plena ⁊ perseuerabilis q̃ cum malaxatiõe dimittit hũiditatẽ ex se silẽm melli ẽ viscida nãlr ⁊ odorata ⁊c. ⁊ infra. Est itẽ ⁊ alia storax que calamitis appellat̃ ⁊ indica. reprobat̃ aũt nigra fragilis cantabrosa. adulteratur ãt sectiõe arboris quã ferraginẽ dicim⁹ ad mixto melle aut yllirice puluere ⁊ cera ⁊ adipe sed cognoscit̃ ꝙ nõ sit acrimõie maioris ⁊ q̃si mollitiue v̓tutis ẽ ⁊c. Pli. pxima iudee siria sup fenicẽ storacẽ gignit circa ⁊ ga-

lib.12. banũ ⁊ mathinitã ⁊ casiũ seleutice montẽ arbor est eodẽ

cap.26. nomine coconeio malo silĩs lachryme exaustero iocũdio-

v̄sus fi. ris intus silĩtudo arundinis succo pregnans in hanc circa canis ortũ aduolant penari vermiculi errodẽtes ob id in scobe sordescit storax laudat̃ post supra dicta ex piscidia sidone cypro cicilia creta minime ex amario sirie medicis sed vnguentariys magis colos in quacũqꝫ natione pfert̃ rufus ⁊ pinguiter lent⁹ deterior furfurosus ⁊ canositu obduct⁹ adulterat̃ cedri resina vel gũmi vel melle aut amigdalis amaris oia ea ꝺprehẽdũt̃ gustu ⁊c. Storax arabice vocat̃ miha. vñ qñ inuenis in scꝺo Aui. qꝺdã ca. ꝙ icipit storax dicit Dya. ꝙ ẽ spẽs storax ⁊c. in arabico sic ẽ storax dicit Dya. ꝙ est miha. i. nos arabes vocamus miha.

Storax liqda Jo. Sera. in septimo ca. de ꝯfectiõe dicta hes recte dicit ꝙ est mel storacis calamite. Itẽ alibi ẽ mel lubue ⁊ lubue apꝺ Aui. est arbor sigie. ergo sigia ẽ storax liqda. supra in stactis ostẽdit̃ ꝙ grec⁹ vocat stactis sigiaꝫ. sed stactis ex arbore mirre vr̃ manare nõ storacis. veritas h⁹ dubitationis vix põt declarari ob id ꝙ stactis grece ẽ gutta ⁊ segia est gutta arboris storacis ⁊ gutta arboris mirre non habuit aliud nomẽ nisi stactis. i. gutta per excellẽtiã sicut. g. vocant radicẽ rafanũ per excellẽtiam.

Stragolos Dya. frutex est minor spansa super terrã folys ⁊ virgis silib⁹ ciceris cui flores sunt purpurei miores radix minuta ẽ ⁊ rotũda sicut rafanũ ramulos hꝫ fortes ⁊ maiores corio nigro ⁊ duro sic cornu inicẽ sibi coherẽtes ⁊c.

Stragalus in pratica de greco sili Alman. pro talo iuenit̃ i ca. de sciatica. ꝺomet̃ inquit ex vena scia que est extrisec⁹ supra stragalũ ⁊c. sed grecus dicit astragalos vt supra ĩ as.

Stranguiria grec⁹ strãguria dicit ⁊ straguria scribit ⁊ exponitur ꝯstrictio vrine. ⁊ ẽ cũ guttati migit ⁊ ẽ spẽs dissurrie.

Strangulator lupi ⁊ canis dr̃ a Dya. aconitũ vt supra i aconitos ⁊c.

Stratiotes qui in aquis nascit̃ Dya. herba ẽ sine radice. nascit̃ in aqrũ supficie cũ folys silib⁹ sempui-

ue ⁊c. Plini. in egypto tñ nascit̃ ex inundatione nili aizo lib. 24.

silĩs nisi maiora haberet folia ⁊c. est dictu grece militãs eo cap. 18.

ꝙ forte terram non tangat vt miles in equo.

Stratiotes aliter tifilus Dya. frutex est minor lõgior duobus palmis folia hꝫ silĩa pẽne colũbine cui multa folia nascunt̃ ⁊ minuta ⁊ diuisa silĩa cumino agresti ⁊ miora capitella super spansa ⁊ grossa in quib⁹ capitibus minuta velut virgellas hꝫ aneto silẽs flores minutos ⁊ albos nascit̃ locis desertis ⁊ asperis ⁊ iuxta vias ⁊c.

Strepto Paul. ca. de vlcerib⁹ pudendorꝫ subtile strepton i vncũ ipone.

Strignus. i. solatrũ Dya. spẽs ei⁹ sunt q̃tuor prima ẽ ortularis odoris iocũdi hoc comedit̃. nã frutex ẽ minor ramulos plures hñs ⁊ folia nigra maiora ⁊ latiora ab ozzimmo. semẽ viride nigrũ aut rufum qꝺ cũ maturauerit i flauũ mutat se colorẽ que mãducata vtilis ẽ ⁊c. Est alterũ genus strigni qꝺ aly cacabũ vocãt. folys supradicte silibus sed latiorib⁹. haste v̓o ei⁹ cũ creuerint p terrã spandunt̃. semẽ in folliculis hꝫ obrufũ ⁊ obrotũdũ sic i vesica. lene sic vua ⁊ in coronis a plurib⁹ cõponit̃ ⁊c. hoc gen⁹ vocatur arabice kekẽgi de quo supra strignus ipnoticus. i. somnifer ab alys cacabus aut calaris vel vt latini elumaria vocãt. frutex ẽ hastas hꝫ spissas ⁊ multas ⁊ sarmẽtosas et nõ fragiles ⁊ folia pinguiora silĩa mali citony cũ flore rufo ⁊ minori. semẽ ẽ ei in folliculis colore croceũ. radix illi⁹ coriũ obrufũ hꝫ ⁊ minor est. nascit̃ locis asperis ⁊ petrosis ⁊c. strignus manicꝺ quã aly perision dixerũt siue vt iuuenes drion siue furulis vt latini ꝙ furorẽ faciat. folia hꝫ euzomo. i. eruce silĩa sed miora ⁊ spinosa quã aly pederotã dixerũt. haste sunt illi. x. aut. xy. longa capita hñtes sic oliua aspera ⁊ silĩa platano sed miora ⁊ latiora florẽ nigrum hꝫ vnũ semen est eius botro silẽ acinas rotũdas ⁊ nigras hñs. x. aut. xy. silẽs edere molliora sic acina. radix est ei alba ⁊ grossa ⁊ lata ⁊ longa cubito vno. nascit̃ locis mõtuosis ⁊ ventosis ⁊ vbi platani habũdãt ⁊c. Pli. strichne quã lib. 21.

qdã strignũ vocãt foliorꝫ silĩtudie in duob⁹ gñib⁹ ei⁹ qrũ cap. 31.

alterꝫ cui azini coccinei grana in folliculis aly cacabũ vo- in pn°.

cant. aly callion nostri aũt vesicariam qm̃ vesice calculis prosit ⁊c. ꝯsona supradict strign⁹ ortularis q solatrũ dr̃ vocat̃ vua vulpis ab arabis ⁊ vua lupina etiam dicit̃ morella vel maurella ⁊ alys multis noibus a vulgaribus per diuersas partes ẽm ydyomata.

Strobilia. g. nuclei pincarũ. vnde apud Dyasco. strobilion oleum factum ex eis.

Stroffi grece conuersio.

Strofos tortiones ventris Herodi⁹ stroficie passiõis idest obuolutiones intestinorum gracilium.

Stroffus Theo. Pris. ca. ꝺ yliaca yliorꝫ igt ⁊ colicorꝫ ⁊ strofi silĩs ẽ ois dolor molestia diuersis tm̃ accñtib⁹ sepat̃ strofus vẽtris ⁊ lenis tãtũmõ dolor ⁊c. Cas. fe. strofus. i. tortio.

Strongilomia dicunt greci incisuras rotũdas Cassius felix.

Strongilia citonia a Dya. vocant̃ parua odorifera.

Strongili. g. i. rapa a rotunditate dicta.

Struction vt Dya. vel ostrutiũ vt Macer ei⁹ duo sunt gñavno lotores lane vtuntur ad fumigiũ quo fumigio lipidãt lanã radices sunt ei rotũde ⁊ longe ⁊c. nũquam noui hãc. sed ipsa est condisi: qꝺ arabes condes vocãt. vide ca. horũ amborꝫ cũ ca. de condisi apꝺ Aui. ⁊ Ser. ⁊ videbis ꝙ idẽ sunt. Dy. strutio lanary vtunt̃ ad fumigiũ lane quo fumigio limpidant lanam radices sunt rotũde ⁊ oblonge ⁊c. liber antiquus quidã strutiũ quidã lanariam dicunt: eo ꝙ

ex eo lana a qbusdã lauet̃ est exalbida ⁊ spissa. radix eius
lib. 24. amara ⁊ diuretica est. Pli. strution a grecis vocatur ⁊ au
cap.ii. ron vocant medici supra in radicula.
circa Strũas i aliqb⁹ libris antiquis repio vocari scrofulas que
mediuz. in cute capitl seu circa guttur nascunt̃. i genetia v̓o Theo.
Pris. vocat strumã hũorẽ virulentũ ex matrice manantẽ.
Itẽ apud Dyas. in antiq̃ translatione in ca. de cedria. vbi
habet̃ strũaticos curat. apud Sera. ex v̓bo Dya. eodẽ lo
co habet̃. elefantiã curat. ca. de kitraz que est cedria. silr̓ ⁊
apõ Aui. ca. de kitrã per elefantiaz intelligo tumorẽ tibia
rũ: de quo sub hoc noie Aui. ⁊ Almã. ppria ca. faciũt. Itẽ
struma vocabat̃ antiquitus gibbus gibbositas.
Strution grece passer.
Struthion botami strutio herba de qua supra.
Strutho cameleos. g. strutio auis deformis si auis dici põt
apõ kiranidam strutho cameleon. arabice v̓o vocat̃ nabã.
Suadũ in tertio pratice Halia. pro sabade qõ ẽ ciperus.
Subet ara. somn⁹ p̃ter nãz supflu⁹ i lõgitudie ⁊ pfũditate.
Subet assabare vocat̃ ꝯpositũ accñs. i. dormitatio vigilãtia
eo ꝙ cã ei⁹ ẽ apã cerebri ꝯpositũ ex flate ⁊ colera sed hoc
grece cathocos ⁊ agripina cõatos d̓r vt supra i ca. ⁊ ag.
Subglutio a Dy. ca. de aristologia pro singultu accipit̃.
Suc ara. est confectio ex qua fit galia vel etiam ipsa galia
⁊. g. socum dicitur supra in socum.
Suchaba ara. vel zuchaba apud Auic. est qõ a Dya. achan
tis arabica. i. spina ara. vocat̃. ⁊ Rasis vocat megaielẽ. H.
v̓o i sexto de simplici medicia dicit suchaba hr̃e v̓tutẽ be
dorad. Idẽ dic̃ Halia. in tertio pratice s3 scribit̃ ibi secba.
Suchar dicit arabs. grecus zazar. nos vero zucharum.
Sucharã vel in arabico zucharan errauerũt arabes i hoc
putãtes ꝙ sit spẽs iusqami: eo forte ꝙ eiusdẽ v̓tutis videa
tur. sed vide apud Sera. ꝙ oẽs species iusqami in vno ca.
determinate sunt sic̃ apõ Dya. ⁊c̃. hoc facit ca. de sucharaz
⁊ silr̓ ẽt Aui. diuersa facit cap. veritas aũt ẽ ꝙ capi. de su
charam est de cicuta ⁊ idẽ ẽ. vide ca. de conios ꝙ est ca. de
cicuta apud Macrũ. ⁊ ca. de sucharam apõ Aui. sil̓. ⁊ vide
bis ꝙ idez dicũt. qõ aũt ab Aui. scribit̃ ꝙ folia h3 similia
folys cucumeris. falsus est textus. debet eniz dicere. hab3
stipitẽ nodosuz sic̃ ⁊ feniculus ⁊ folia sil̓ia ferule sic̃. habet̃
in Sera. ca. de sucherã. cetera cõcordãt. sil̓is error appare
bat in Sera. arabico in ca. de tapsia. vbi Dyas. h3 folys fe
rule in ara. erat cucumeris ⁊ mirat⁹ sum. vñ in vtroq3 ca.
accidisset idem error Ioã. Sera. in septimo ca. de trociscis
ad vlcera ⁊ apã renũ sucharã iqt ẽ almarrad. Ste. ẽt testi
moniũ habes in synonimis conion inquit est sucharanũ.
Succinũ ⁊ electrũ ẽ karabe vt supra in karabe oñsuz ẽ.
Succudus vel vt in arabico xuccudus voluit arabs d̓re vt
grecus spodius supra in ponfilix hic succudus sfodius.
Suculus ẽt apõ Aui. ca. de emorroydib⁹ in quodaz medi
camine pro succudus scriptũ ẽ cuius sil̓e medicamen scri
bit Pau. in eodẽ casu ⁊ põit põfilix ⁊ tu scis supra ꝙ põfi
lix ⁊ spodius vtrũq3 est tucia vel succudus ab Auicẽ.
Succutũ ita scribit̃ in scõo canonis. ver in arabico ẽ sinfi
tum. nam illud ca. est de sinfito sicut apparet manifeste le
genti ca. illud cũ cap. de sinfito apõ Dya. error aũt scriptu
re ꝯtingit ob sil̓itudinẽ litterarũ. nam eisdẽ litteris scribit̃
vtrũq3 nec differũt nisi per puncta. naz hoc dicit succutũ
⁊ hoc sinfitũ. Aui. nihilomin⁹ ignorauit quid esset cũ dixit
dicitur fide est semperuiua ⁊ dicitur ꝙ est spẽs semis mã
dragore ⁊ dicitur aliud ⁊c̃. sinfitum a modernis vocat̃ cõ
solida maior ⁊ anagalicum supra in sinfito.
Suf siue sauf ara. lana.
Sufrago Oriba. ca. de podagra suffragines dicuntur curua
ture poplitum ⁊c̃. ⁊ dicuntur sic eo ꝙ subtus franguntur
. i. curuentur vt papias.

Sukalhagi Ioan. Ser. in septimo in decoctiõib⁹ ẽ iqt mu
habi ⁊ nominat̃ alserech voluit d̓re alsarax ⁊ est filix.
Suic Step. pro sauic scripsit.
Sulfuracha a qbusdã vocat̃ dens equinus Paulus ca. de
pleuresi: vehemẽtes v̓o dolores post euacuationẽ parago
rizandũ lane succide aut sulfurace superpositione.
Sulch ara. est silligo li. de doc. ara.
Sumã apõ Albaui exponit̃ ꝙ ẽ coturnix. sed in lib. de doc.
ara. est sememan.
Sũbedighi ara. lapis zmerillus asp q̃ aly lapides sculpunt̃
Sumbel arabice spice nardi.
Sumẽ ara. vmblicus vt p3 per Aui. in tertio cañ. in cap. de
ydropisi. dicit eni ⁊ nouiter orti mingũt ex sumine anteq̃3
ligetur. Sum vel ara. som toxicum.
Sum. g. Pau. ca. de paralisi aliqñ per clistere inycere stipti
ca velut elixaturam centauree ⁊ sum ⁊ rubi ⁊c̃.
Suniũ Dya. nascit̃ in ptib⁹ libie ⁊ in ara. ⁊ i babilonia. ver
libie nugax ẽ ⁊c̃. vt supra i sgnãto. nã ip3 ẽ sgnãtũ: qõ app3
ex ꝯcordia illi⁹ ca. cũ ca. de sgnãto apõ Aui. ⁊ Serap.
Suniũ apõ. A. dic̃ ꝙ ẽ corat Albaui. g. ẽ senatiõ vt supra in
pupilla oculi. Sũizũ Ste. p seuniz ꝙ ẽ nigella scripsit.
Superciliũ veneris ẽ millefoliũ vt Pli. mirofylos apõ Dy. lib. 24.
Suppositoriũ Pau. ca. de colica suppositoria iqt lõga digi cap. 16.
tor sint. vi. vt ptranseãt angustũ ℞ iterduz colliriũ vocat̃
vt supra. Suppurare saniẽ seu pus facere.
Surra musculus posterior tibie. s. qõ ex ea carnosi⁹ appet.
Surca grece sorba.
Surie ⁊ asurie apõ Auic. est attramẽtũ seu vitriolũ rubeu3
vt idẽ in ca. de attramẽto. Itẽ Ser. ca. de zegi ipsuz sic no
minat. Dya. v̓o vocat ipsum psor de quo supra.
Surũgen ara. hermodactilus ꝙ zurũgen aliquando inue
nitur vt in li. Rasis de iuncturis.
Surẽnianũ scripsit Ste. pro surungen.
Sus ara. liquiritia in rob sus succus eius.
Susen ara. lilium a greco susinum.
Susanũ scripsit Step. pro susen.
Susinũ oleũ. i. de lilio vt p3 ex ꝯcordia Pau. ca. de vlcera
tiõe mr̃icis ⁊ Musiõis i genetia eoõ ca. vterq3 sil̓ia medi
camia ponẽs vbi Pau. tetrafarmacũ vnguẽtũ cuz susino
poni iubet. Musio eodẽ casu cuz oleo de lilio. Itez Dya.
ca. de lecina inquit. vñ liliaci olei ꝯfectio fit quã greci susi
nũ vocãt qõ arabs imitari volens dicit susen.

T Littera apõ grecos ẽ duplex vnũ
qõ vocãt tau aliud cũ as
piratiõe qõ vocãt thita ⁊ ẽ vt apõ nos th.
a. has easdẽ lr̃as hñt vnã vocãt ta aliã the.
s3 aliã hñt quã vocãt tda ⁊ hñt sonũ hunc
vt nomẽ idicat per p̊mã scribũt taraxacõ
p secũdã thaũ qõ ẽ aliud. p tertiã tdelef ꝙ
ẽ vngula. Tabalga in scõo pratice Hal. ẽ gentiana.
Tabaleb arabice vulpes. Tabal vel theal arabice splẽ.
Tabaleb apõ. A. muscũ aq̃ sic expõit tã fluuy q̃3 maris sed
apõ Sera. ẽ expositũ lẽticula aq̃ qõ v̓r ver: ⁊ si bñ ꝯside
ret̃ ca. A. de musco cũ ca. de lẽticula aq̃ apõ Dyas. appebit
ꝙ de lenticula. miscet sermonẽ cũ s̓mone de musco.
Tabaisir arabice spodium.
Tagãtes ẽ spẽs artemisie vt i artemisia.
Tã scripsit Ste. p tẽ qõ ẽ lutũ ẽt scripsit p bolo armeno.
Tair ara. auis liber de doc. arabica.
Talapis Al. ca. de potionib⁹ catarticis fortibus ad splenem
puto quãdã spẽz nasturcy de qua Dya. duo facit ca. vnuz
icipit talspiũ aliud talipsos est fortiter laxatiua planta in
fra in ta ⁊ tla.
Talasa mellis grece apõ Dya. ẽ aq̃ mellis salsa c⁹ ꝯfectiões
docet ⁊ est compositũ nomẽ a talasa qõ ẽ mare ⁊ melle. nã

lib.zi. aqua maris in ea confectione ingredit᷑.ꝑli.etiam eadem
cap.6. docet:⁊ sic vocat ⁊c̃.
ꝓsus fi. Talasis.g.vl'tblasis cōq̄ssatio ossis ꝑau.i cirurgia capitis.
Talaza.g.Demo.ē ingt intus in palpebra vel extra extātia rotūda ac lucida silis lapidi grādineo vñ nomen accepit. nā greci talaxaz vocāt porrus vͦo sil'r mā cōcretus sed duriori qualitas vehementius vero induratus adeo vt recutiat tactū offensione firmissima lapis voceᵵ ⁊c̃.
Talebū scripsit Ste.ꝓ solatro nescio q̄re.nā arabes vocāt achaieb althabaleb.i.vua vulpis.nā achaieb vua thabaleb vt supra vulpis vr̄ ꝙ ōficiat akameb in nomine.
Talefax in scdo pratice Hal.in ca.de folijs nescio an voluerit dicere talissar de quo infra deide addit dr̄ esse beladarum ⁊c̃.sed beladar vel baladar ē anacardus.
Tallia ꝑau.ca.de solutiōe stōi tallie igt elixatura ⁊c̃.reperi in libro de doc.greca ꝙ est palma.
Tallion grece est ramus arboris.
Talipsos gre.apd̄ Dya.vr̄ spēs nasturtij agrestis ⁊ ē planta valde laxatiua de qua ēt aliud ca.fac̄ sub hoc noīe tlapsiū in quo figurā ipsius ꝑli.ostēdit de quo infra in th.
lib.27. ca.vltio. Tallisafar vt apd̄ Aui.vel talissar vt apud Sera.veruz in
circa arabico est talixfar est cortex silis macis maioris q̄ztitatis
mediuz. ⁊ durioris sube ⁊ minoris odoris.Ser.de ipso loquiᵵ i ca. de mace.Joā.Sera.i septimo de electuarijs facit eliuz de talissar ⁊ statim loquiᵵ aliō eliuz de mace eiusdē virtutis vñ vr̄ ꝙ ꝺm ipsum ꝙ sit idē cū mace vel ei proximum.
Talk.a.est stella terre ⁊ dicūt arabes stella semus sed grecꝰ samia vt apd̄ Dya.⁊ vocaᵵ grece gistereos .i. terra astrea ⁊ est vna ex spēbꝰ luti vt supra in gisamia ē silis gipsa nisi qr est vltie dyafanitatis ⁊ separationis in lamias ꝓtenues si cōburaᵵ ꝑdit dyafanitatem ⁊ vertiᵵ in colorē argenti.
Thaltikos grece nutribilis.
Thallon grece virens viridis. Thalibebh supra i edera.
Tamar ara.dactilus inde tamarindi.i.dactili indi grecus vero oxifenikia ⁊ ē dictu acetosi dactili supra in oxi.
Tamariscus q̄zuis in antiqua translatiōe Dy.iueniaᵵ ca.de tamarisco ⁊ vocaᵵ murice nō est tñ ca.Dya.ꝺm ꝙ appet i Ser.li.in quo sic ex verbo Dya.ē inquit arbor erecta q̄ nascitur in aqs itelligo iuxta aq̄s vel locis aquosis hz fructū q̄ assimilaᵵ floribꝰ ⁊ est silis in flexibilitate sua ysnee ⁊ est in babilonia ⁊ in sceni.alia tamariscus domestica que nominaᵵ carmezith silis agresti in oibꝰ ꝑter in fructu q̄ ē similis gallis dentatis ⁊ ē stipticꝰ ⁊ poniᵵ loco gallaꝝ i multis medicinis ⁊c̃.istā scdaz spēm nūq̄z vidi de hac dr̄ ab.A.
lib.iz. ⁊ ab alijs qñ noīanᵵ fructꝰ tamarisci.ꝑli.muricē i Jtalia
cap.zi. nasci quā tamaricē vocant certū est achia aut brion siluestrem insignē ⁊ ꝙ eaz satiuā tm̄ ferat cui galle silis fructꝰ in siria ⁊ egypto copiosus ⁊c̃.ara.tarfa vocatur.
Tam et tami sepe in regali dispōne ꝓ bolo armeno inueniᵵ infra in te. Tamnion.g.virgultū. Tamnos frutex.
Tamnos ēt in libro de doc.greca reperi expositū mirica.i. genesta. Thanatos.g.mors inde athanasia imortalis.
Tannꝰ supra i fesiresim. Tanquimolee supra i gimolea.
Thanegi Ste.est fumus ligni ritinis idest ligni colofonie.
Tātrades Cor.cel.sūt tūsule idurate. Thaō ara.alliū.
Taos ⁊ taon grece pauo sil'r ⁊ ara.taos ⁊c̃.
Tapsia.D.dcā ē eo ꝙ ꝑmo in tapsia iuenta est insula frutex ē silis ferule folia silia maratro hñs ⁊ hastas tenues in quibus singulis capitella sunt sic̄ aneto flos est illi melinus ⁊ semē latū sil'e ferule sz minꝰ.radix est illi alba ⁊ maior corium hñs grossuz ⁊ viscida odore que exsuccaᵵ sic fossa terra liberā facit radicē in vno loco cauans que cauata tāge ferro ⁊ sectones ille cū hūorē emiscerint lachryma in cauatura illa colligiᵵ quā i alia die colliges radix ēt cū corio suo in pilla ꝯtundiᵵ ⁊ coclia exprimiᵵ ⁊ in vase fictili siccatur succꝰ ipse qui exprimiᵵ in sole poniᵵ.multi vͦo folia ⁊ radices exucant sed talis succꝰ inutilis ē.eo vͦo tp̄e quo colligis succū noli ꝯtra veñū stare:qr cū siluerit ventus fidū est qr citius ebulient manus ⁊ facies.ꝙ si cauere volueris cerotis stipticis faciē ⁊ manꝰ ante perunge ⁊c̃.arabes non potētes dicere tapsia eo ꝙ.p.carent dicūt taffia.verū apd̄ .A.scribiᵵ tefisie ⁊ est error:eo ꝙ eisdē litteris scribiᵵ vtraque ⁊ nisi notis distiguaᵵ vtroq̄z modo legi pōt.nā hic dicit taffia.hic vero tafisie.errāt ēt arabes in hac reputātes eē gūmi rute agrestis eo ꝙ carētes plāta gūmi eiꝰ qd̄ ipsis ōferᵵ vtutē in subito vesicando hz vt ruta agrestis ⁊ satis notū est ꝙ ex ruta nūq̄z gūmi exit.i scdo regalis dispōnis Hal.tapsia que ⁊ hechur aiunt qdā agrestē rutā ⁊c̃.q volunt certificari ꝙ ca.de tefisie sit ca.de tapsia legant illud
cū dicto ca.Dya.⁊ Ser.de tapsia ꝑli.tapsia ex gñe ferule lib.iz.
ē folijs feniculi inani caule nec excedēte baculi lōgitudi- cap.zz.
nez.semen quasi ferule radix candida que incisa lac emittit ⁊ contuso succoneum cortice ⁊c̃.
Tapsiaz vocāt ꝑau.rubeā tictoꝝ ca.ō rubificādis capill'.
Tarafa Ste.⁊ tarfe scripsit ꝙ est tamariscus.
Tarathit ara.est fūgus nascēs in radice rose canine siue ꝺm Aui.barbe ircine cꝰ succꝰ exiccatꝰ ē ipoq̄stidos supra i po. Step.ipoquistidos leteltea ⁊ ē taraticū ⁊c̃.
Taraxacon ara.dic̄ Aui.ꝙ ē spēs endiuie.⁊ in ca.de endiuia dic̄ ē endiuia siluestris.Jtē in tertio ca.de asclite ex cā calida.s.sequens apostema calidū taraxacon inquit ē aliadaidamara taraxacon est a greco troxima.
Tarasequi ⁊ tarsequi scripsit Step.ꝓ taraxacon.
Tarasis grece Demo.ē iquit rubor i albis oculoꝝ paruissimo tp̄e illatꝰ leni cū lachryma velutiab aliquo extrinseco ingresso vt puluere fumo ⁊ silibꝰ facile curaᵵ ⁊c̃.Ori.est conturbatio de fumo facta vel caumate ⁊c̃.in libris arabicis vocatur conturbatio.
Tarcanon in pratica de greco sil'i Alman.est cibꝰ cꝰ ꝑparatio hec ē triticū frangiᵵ nō subtil'r ⁊ cortex subtilis farina ꝓijciᵵ.qd̄ grossuz ē cū accido lacte coquiᵵ ⁊c̃.i Almā.eod̄ loco habeᵵ cū sil'a ordei ⁊ masal qd̄ ē lac acetosuz ⁊ i glosa Alman.exponiᵵ ꝙ hic cibꝰ ē kisch supra in kisch.
Tarcon ingt.A.qdā dixerūt ꝙ piretrū ē radix tarcō montani ⁊ ego vidi te comedi herbā vocatā tarcon ⁊ dicebaᵵ ꝙ ē herba piretri. Tarfa arabice est tamariscus.
Tarfilon apd̄.A.sz i ara.ē trifilō vt grecꝰ dic̄ ō trifolio ⁊ est
Tarimetā greci vocāt pulticulā.s.pultes)(andachocha. ex farina sorbiles Demo.ca.de obtalmia.
Tarsum vocat Ha.in li.de alimentis bletam.
Tarmꝰ ara.vl'termes ⁊ ē pꝰ grecū.nā terma dn̄t'⁊ ē lupinꝰ.
Tarsus greci margines palpebrarū vocant Demo.
Tartar arabice tartarū qd̄ e vino in lateribꝰ vegetis gn̄aᵵ.
Taubalū scripsit Step.pro tubel.
Tauti.g.i.tayapiscis vt apud Hal.ī li.de alimētis.
Tauri ꝺm ꝑli.vocāᵵ scarabei terrestres ricino sil'es nomē lib'. 30.
cornicule dedere.s.cornua ꝑua q̄ hñt alij perdiculos terre cap.3.
vocant. Tauros grece taurus iuuencus. pꝰ ꝑnᵐ.
Taurocolla apd̄.D.glutē ex corijs factū quā mlti oxicollā vocāt melior ē rodaica q̄ maxie fit ex rasura corij.eligēda ē aūt limpida ⁊ lucida.nigra vͦo iutilis est ⁊c̃.
Tauros ꝑau.ca.de ruptura inguis ⁊ ca.de ap̄atibꝰ testiuz est oseum.s.bursa testiculorum.
Taxus arbor Dya.est silis palme ⁊ folijs ⁊ altitudine.nascitur in Jtalia ⁊ capadocia et in Jspania.in Jtalia vͦo elꝰ semine galline ipinguanᵵ:sed si hō gustauerit solonē vētris patiᵵ.taxꝰ vͦo q̄ nasciᵵ in calabria tantā viz hz vt q̄sqs sub ea dormierit aut sederit statiz ꝑiculum substinet vite ⁊c̃.
ꝑli.taxus inquit similis est abietibus aspectu minime vi lib.i6.
rens gracilisq̄z ⁊ tristis ac dira nullo succo ex omnibus cap.ii.
in fi.

sola baccas fert.masculus noxia fructu letale qppe baccis
in Jspania p̄cipue venenũ est vasa etiã vinatoria ex ea vi
nis in gallia facta mortifera fuisse cõpertũ est.hanc sextiꝰ
smilacē a grecis vocari dicit ⁊ est in archadia taꝫ p̄ntis ve
neni vt si qui dormiãt sub ea cibũue capiant moriant̄.sũt
⁊ qui toxica appellari hinc dicant.que nũc toxica dicimꝰ
quibꝰ sagite tingunt̄ repertũ innoxiaꝫ fieri si in ipsa arbo
re clauus ereus adigat̄ ⁊c̄.taxũ vocant ratione ⁊ circũstã
tibus locis arborē cꝰ ligno fiũt arcus ⁊ baliste que yuo vl̄
qḋ yuum vulgo dicit̄ bicolor ex albo ⁊ citrino.

Taxus barbascus a Dyasco.vocat̄ flõmos de quo supra in
flõmos ab Auic.vocat̄ busuri sed in arabico vocat̄ busir.
lib.26. ·Plini.verbascũ vocat.eius quedam species tussillago vo
cap.6. catur ⁊ cameleunte.

Teasi.g.sulfur li.de doc.g.teasinos sulfureꝰ supra i thiodis.

Teda est lignũ pingue vel pini vel abietis quo rustici ꝓ cã
delis vtunt̄ antiq nuptias sine hoꝝ lumie nõ celebrabãt.

Tesisie apud Aui.est tapsia vt supra in tapsia.

Tefra.g.cinis qui konis etiam dr̄ supra in ko.

Teganistos vel tiganistos.g.frixus.nam tiganõ frixorium.

Teil arabice gramē sed grece agrostis theilũ Ste.scripsit.

Teilon arabice buffo.

Teilule ara.veruce que ⁊ burache.

Teli.g.fenugrecum vel tili vt ipsi.

Thelefon ·Pli.est portulace sil'is ⁊ caule ⁊ folijs rami a ra
lib.27. dice septē octoq̄ꝫ fructificant folijs crassis carnosis nascit̄
c.vltio in cultis ⁊ maxie iter vites ⁊c̄.
pꝰ p̄nᵐ.

Telefion Dya.qḋ multi aizon agreste aut brion dicũt.hec
folijs ⁊ virgis similis est anadragni.i.portulace ⁊ iter ipa
folia ⁊ virgã velut fossaꝫ hꝫ vbi sunt alie virge ⁊ sup̱ vir
gas ipsas hꝫ folia mollia ⁊ flores albos locis cultis ⁊ hũe
ctis nascitur etcetera. Telegonon herba ·Plinius.

lib.25. Telgetron Dya.folia hꝫ sil'ia coriandro ⁊ pinguia virga est
cap.9. illi digiti hñs grossitudinem ⁊c̄.
circa.
mediũ. Telil ara.in cirurgia Albucasin est pustula in palpebris ve
niens sil'is veruce aliquãdo sicca aliquando humida.

Telu arabice in secretis Gal.in medicina ad scabiem ē spe
cies vlceris. Ten arabice lutum.

Tenantos grece est corda que in capitibꝰ musculoꝝ aggre
gatur ex neruis quibꝰ ipse musculus cõtexit̄ ligamenta võ
dicunt̄ qbꝰ ossa colligant̄ inicē sensu hec carēt illa abũdãt.

Tenibul arabice apud Aui.in scḋo alicubi tenub non recte
inuenit̄ ⁊ est foliũ.sed qḋ in hoc ca.in textu habet̄ est fri
gidũ est falsus textus.nã in arabico habet̄ est calidũ sic̄ ē
in margine correctũ in quãpluribus exemplarijs.

Tenia piscis ·Pau.cap.de artetica.

Tenubueli scripsit Ste.pro tenub.

Tenita ·Plini.suauis est gustus vetustatis impatiens semē
lib.21. eius lanuginis qḋ papon vocant quo detracto ex cortice
cap.16. teneritas sil'is cerebro palme ē vocãt ascalia ⁊c̄.
i meᵒ.

Tenidiũ ·Pau.ca.de casu vmblici. Tenin ara.draco.

Tenõtas Demo.nerui iqt ceruicis q̊s greci tenõtas vocãt.

Tenub.a.est species arboris pini sicut habet̄ per textum
Auicen.nam dicit qḋ ex ea fit pix siluestris.

Theodoricon anacardinũ ⁊ euperiston a Theodo.auctore
dicta antidota.

Theoritis grece inspector cõtemplator theoritiki ispectura
theoritikos cõtemplatiuus theoretica cõtemplatiua.

Tepestrisi exponit Step.ꝙ est sermaci species.

Tepmiptides ita vocat̄ vlcus quiasticon in angulo oculi
perpeti humorem emanans ·Plinius.

Teptidon ·Pau.ca.de emoroidibus cecis de cibis eoꝝ.

Terapētica Cas.fe.ca.de fluxu sanguinis nariũ medicamē
qḋ Gal.in peuretice terapentice.i.libris curationũ ⁊c̄.

Terapia grece curatio medicamē medella remediũ tera
peuo curo medicor. Terapeuma remediũ.

Terra egyptiaca Alexan.ca.de emigranea.

Terra benedicta in antido.vl'i in vnguēto albastri.

Terra sigillata dicitur esse rubei coloris sic̄ patet per Aui.⁊
per Dya.ca.de lēnias frigidos.sed qua vtunt̄ hodie subal
bida est vt supra in lēnias.

Terbintina est resina terebinti arboris vocat̄ arabice gluc
ten albotin.⁊ ē sciēdũ ꝙ illa q̄ vtunt̄ ara.ē dure sube tribi
lis sic̄ appet p̱.A.in multis locis ⁊ p̱ alios auctores ara.

Terebintus ·Pli.ex ea est mascula ⁊ sine fructu.feminaruꝫ
duo genera alteri fructus rubeus lentis magnitudine al lib.13.
teri palidus cum vite maturescit nõ grandior faba odore cap.6.
iocundior tactu resinosus ⁊c̄.terebintos dicit grecus.

Tereniabin.a.est spēs mane scḋm ꝙ apparet per Auic.⁊ in
libro de doctrina arabica scribit̄ tereniabin est man.

Teredo grece teredones vel teridones grossi vermes qui i
lignis generantur teredon ipse vermis.

Teretix grece cicada. Tireus.g.vpupa proferũt tiress.

Tergia in libro Dya.ca.de pepone vlcera sunt in modũ fa
ui cõtrita que greci tergia vocãt ⁊c̄.verum nõ ex dictu est
Dya.nã illud ca.de li.·Pli.minoris est exceptũ.

Terrigia.g.est vngula que in oculo nascit̄.nã vbi apḋ Dya.
est terrigia apud Sera.ex dictu Dya.est vngula.veruꝫ in
ca.de dragontea exponit̄ a Dya.ꝙ sunt suffusiões tenues
⁊ suffusio est aqua quã kataractã dicunt.·Pau.vero pteri
giam.p.addito vngulam vocat.

Terma ⁊ lupinaria.g.lupini ·Pau.ca.de extenuãtibꝰ capil
los teremon inqt crudoꝝ machiatoꝝ succũ ⁊c̄.termesuꝫ

Termantica.g.calefactoria.nã termos.g.)(dixit Step.
calidus inde terme dicte loca subterranea calida.

Theronare ·Pli.magnifica herba ⁊ in nostro orbeto nascit̄ lib.25.
fruticosa folijs subuiridibus flore roseo ⁊c̄. cap.9.

Tesapiũ i ãti.vl'i i ꝯfectiõe mitridati exponit̄ sinapis semē. añ meᵐ.

Tesara.g.q̄tuor.inde dyatesaron.i.de.iiij.

Tesalago a qbusdã vocat̄ saluia vt in li.antiquo de simpli
ci medicina sed tussillago puto.

Testiculus vulpis ⁊ testiculus canis spēs sunt satiriõis vñ
Dyasc.orchi quã cinosorchi dicunt.s.testiculum canis.or
chi.n.grece testiculus est.

Tetanica in aliqbus libris Dyasco.pro betonica quã veto
nicam vocant reperio apud ·Plinium.

Tetanũ Alex.ca.de disinteria vt in trociscis Marcelli ex
ponit̄ i antiqs synonimis ꝙ ē flos calcis ⁊ alij flos muri.
in libro vero de doctri.gre.exponitur quod est calx ⁊ gip
sum sed potius calcem puto.

Tetanꝰ ·Pau.est spasmus ⁊ ipse fit velut cõgelatis corpori
bus ⁊ maxie circa spinã musculis a frõ hũore iteriꝰ ⁊ ex
teriꝰ exñte vñ nec seipsos inflectere pñt.sed qñ qdē in p̱o
re tendunt̄ pte corporis dr̄ passio hec prostotonos.cuꝫ võ
in posteriora vocet̄ opistotonos.cũ võ eq̄l'r ad vtrãqꝫ ten
dunt̄ tetanos passio appellat̄ ⁊c̄.tetanos dr̄.g.ꝫ Cor.cel.
scripsit titanos. Tettix ēt sic̄ teretix cicada.g.vocat̄.

Tetonicon Dya.folia hꝫ sil'ia edere.vi.aut.vij.paulo maio
ra spansa sup̱ terrã desup̱ alba angulosa ⁊ viridia cuꝫ mul
tis virgulis duaꝝ palmaꝝ flos est illi viridis ⁊ maxime
verno nascitur.hasta ipsius tenuis ē vt vix videri valeat
radix est illi tenuis ⁊ inutilis aquosis locis nascit̄ ⁊c̄.

Tetra.g.i.quatuor sic̄ tesera.inde tetratenꝰ id ē q̄rta febris.

Tetrafarmacũ.g.vnguētũ de q̄tuor medicis qḋ ⁊ basilicõ
dr̄.i.regale vt Joan.Sera.cap.de vnguentis in septimo.

Tetraith herba iudaica suprasanans vocant quidam her
bam que in vnguento martiaton ingreditur.

Tetracuron.g.vocatur cucumer ⁊ aliter vocatur.

Tetraizus.g.Cas.fe.ca.de egritudinibus dentium dicit̄ mo
laris dens quattuor radicibus herens.

Tetraspoda.g.quadrupedia.
Tetragion grece libella parua libra q̃drans pondus triuz
vnciarum. Tetrimenos grece tritus.
li.z5.c.5. Teucris ·Pli.hanc Teucer dr̃ iuenisse cuiꝰ virtus in splene
añ meᵐ. reperta eo ꝙ cũ exta super eã ꝓiecta essent fert adhesisse
lieni ipsũq̧ dissoluisse.pp hoc a gbusdã splenion appellata
est:a gbusdã vo beruimeõ spargit iuncos tenues folia par/
ua austero sapore nũquã florẽ neq̧ semen gignit asperis
locis nascitur.aliam eodẽ nomĩe appellãt ramis isopi sur/
culosam folia fabe hanc florere non dubitant ꝛc̃.
Teucrion Dya.herba est virgas plenas hñs similes ciceri
multum in sicilia nascens ꝛ in creta ꝛc̃.
Teucis.g.loligo herba amara.
Teuthlon ·Pau.cap.de satiriasi.
Tibapirium exponunt ꝙ est sulfur q̃si cibapirum .s. cibus
ignis.sed male infra in thion.
ꝛ li. 27. Ticapsi ·Plini.est duum generũ.vnũ angustis folys digita/
ca.vltio li longitudĩe ꝛ latitudine in terrã versis in cacumine diui/
circa. sis cauliculo semipedali nõ sine ramis peltarũ spẽ semĩe
mediuz. ĩcluso lenticule effigie nisi ꝙ infringit.vñ nomẽ.flos albi
cat nascit in semitis ꝛ sepibꝰ semẽ aspi gustꝰ alteꝝ ticapsiz
aliqui persico noĩe vocãt latis folys radicibꝰ magnis.
Tifa in li.de doc.g.exponitur ꝙ est siligo.
lib.i8. Tife. Pli.ꝛ pisa eiusdem generis est ex qua fit in nostro or/
cap.io. be oriza.apud grecos est ꝛ ysia ꝛc̃.
circa. Tife Dya.folia hz cyperi sĩlia virgã lenẽ supra quã vgã ca/
mediuz. pitellũ ẽ flore plenũ spisso ĩ q̊ capilli albi sunt q̃z multi dñt
attelim. Tifitas ·Pli.sic vocãt qdã q̃dã ranaꝝ spẽm.
Tiflancistrũ.g.vncinꝰ cecus quo palpebre subleuant ·Pli.
ꝛ dicitur a tiflos. Tyflos grece cecus.
Tyflites.g.talpa eo ꝙ ceca.
Tyflitis grece cecula.serpens cecus ceseia.
Tyfomenos grece fumigans. Tyfon grece draco.
Tyganon.g.frixorium vel te vt supra.
Tygmatia Demoste.sunt linteola que vulneribꝰ ĩponunt.
Tilaticis ꝛ pitis ꝛ vritl ẽz Dy.vocat q̃dã spẽs spice celtice.
Tile dicitur sappa mustum coctum ꝛc̃.
Tileos.g.fenugrecũ vt in li.sili Alman.ꝛ ẽt ·Pau.verum in
li.de doc.greca tili scribitur.
Tiligonus vel teligonꝰ vocat a.Dya.spẽs foly quã feminã
Tilitaro.g.linteolũ qd̃ carminat ad)(vocant supra in fo,
vlcera implenda Gal.ad Glauconem.
Tilos.g. Alex.ca.de oculis quecũq̧ purgari grandes ingt
cicatrices greci tilos vocant.
Tilosis grece peior asperitas palpebrarũ ĩfra in tracoma.
Tilos liber de doc.gre.callum callositas dura caro. ·Pau.
vero de tilos ꝛ ylos ca.facit.
lib.zo. Timalon q̃dã spẽs papaueris ẽm ·Pliniũ supra in mecon.
cap. zo. Timbra Dya.herba ẽ oibꝰ nota nascit locis saxosis ꝛ aspis.
ꝛ lib.z5. folia sĩlia thimo hz sed molliora ꝛ stiptica ꝛ viridia tãtum
cap.7. põt quãtũ thimus ꝛc̃.sed apud Ser.ex vbo Dyas.est sĩlis
thimo sed folia eius sunt maiora ꝛ molliora ꝛ hz spicã ple
nã floribꝰ quoꝝ color tendit ad citrinitatẽ ꝛ viriditatẽ ꝛc̃.
vt supra ꝛ post parum q̃dam ex ea seminant in ortis sz est
·Plinius debilioris operatiõis.veꝝ est ꝯueniẽtior in cibis pp remis
lib. i9. saz eius acuitatẽ ꝛc̃.satureia a satyris dr̃ vt supra in sa.gre/
cap. 8. cus timuri dicit.arabs sabater.
ꝛ lib.zo. Timelea Dya.aut camelea multi istã cocognidion dixerũt
cap . zz. q2 maxie semen turbiscuz est frutex virgas hz formosas.
ꝛ oibus notas nascit locis asperis cuz virgis plurimis te/
nuibꝰ lõgitudine cubiti folia sunt ei sĩlia camelee sz angu/
stiora ꝛ pinguiora cũ masticatiõe argillosa ꝛ glutinosa flo/
lib.iz. res hz ꝛ semẽ albũ rotundũ in initio viride ꝛc̃. ·Pli.time/
cap.zi. leam aly cameleaz pirosachã.aly enestorẽ.aly theucoron
in pñº. ꝛ est sĩlis oleastro folys angustioribus glutinosis si mor/
deant mirti magnitudine semie colore ꝛ specie farris ad
medicine vsum aptũ ꝛc̃.nõ ẽ camelea vt vides q̃uis sĩlis
sit ei in aliqbus Ste.timelea est sema.
Timiama.g.ẽ oĩs ꝯfectio odorifera ad fumigãdũ fcã qd̃ tñ
moderni corõbro appropriauerũt qd̃ ẽ fex storacis liqdũ.
Timea ·Pau.ca.de dolore pudendorum.est species veruca/
rum vt supra in acrocordines.
Timopsalmo.g.ꝯfectio katartika q̃ cũ thimo fit apd̃ Dya.
Thymos est spẽs veruce supra in acrocordines.
Thimosis De.est extantia rubra atq̧ aspera in exterioribꝰ
ptibus oculi gñata in tunice pme albedine siue in cartila/
ginosis locis vehemẽter oculũ pungens ꝛc̃.
Thimon Cor.cel.timor noiat qd̃ sup corpꝰ quasi verucula
eminet ad cutẽ tenue supra latius subdurũ ꝛ in sũmo pa/
sperũ:idq̧ sũmũ colorẽ floris thimi repñtat.vñ ei nomẽ ẽ
ibi findit ꝛ cruentat nõnũq̧ aliquãtulũ sanguis fũdit fe/
re circa magnitudinẽ fabe egyptie est raro maius iterduz
perexiguũ mõ vnũ aut mõ plura nascunt vel in palmis
vel in inferioribus:pedum ptibus pessima tñ in obscenis
sunt maxime que ibi sanguinem fundunt ꝛc̃.
Timonia vocat quedã species animonis de qua supra.
Thimus Dya.herba ẽ oibꝰ nota frutex ẽ folia hñs angusta
pusilla ꝛ oblonga in sũmo capitella hz in sĩlitudine formi
carũ in se ĩplicata ẽ humilis ꝛ ramosa herba cũ duris ra/
mulis ꝛ lignosis flos est illi purpureus nascit locis asperis
ꝛ saxosis ꝛc̃. ·Pli.thimus flore sato nascit nec durat nisi in lib.zi.
afflatu maris ꝓpter thimũ eni qd̃ in attica regione abun/ cap.io.
dat mel atticũ sũme laudis in toto mũdo est ꝛc̃.ꝛ alibi thi lib. zi.
mũ colligi oz in flore ꝛ vmbra siccari.duo sunt eiꝰ genera. cap . zi.
cãdidũ radice lignosa in collibus nascens qd̃ ꝛ prefertur.
alteꝝ nigriꝰ floris q̧ nigri ꝛc̃.thimus vocat ara.hasce . vñ
Ste.thimõ ẽ hessa ꝛ dr̃ charabũa ꝛc̃.hessa ꝑ hasce scripsit.
Thimen apd̃ Aui.est planta fortiter laxatiua sed in arabi/
co est thimum. Tin arabice ficus.
Tincar ara.borax qd̃ capistrũ auri dr̃: eo ꝙ cũ ipso aurifa/
bri aurũ auro ꝯsolidãt.Aui.duo ca.fac vnũ supra dicto no
mine.aliud id quo aurũ adheret.cuius due sunt spẽs. vna
artificialis.altera mineralis ꝛc̃.
Tinea corrodit pãnos ꝛ tinea caput.hec ꝑcipue vlcerosa ẽ
sup in alopitia. Tinesmos.g.tenasmꝰ tẽasmõ dicimꝰ.
Tinni grece tunus piscis.
Tinsa.a.crocodilus vt in lib.de doc.a.est aial q̃drupes igẽs
sĩle stico in nilo flumine degẽs in terrã predat iterdũ pe/
cudes ꝛ vitulos.Aui.de stinco duo facit ca.in vno dicit ꝙ
parit eum tinsa.in alio ꝙ parit eum crocodillus.
Thion dixit Ste.sulfur vocari sed ꝛ theafi dicit thion api/
ron sulfur viuum quasi sine igne.ab hoc nomine corrupte
dicitur thibapirũ thiodeos sulfureus.
Tipus añcedit calorẽ febris iterpollate ide tipice febres ta/
les vocant.Typos figura sĩlitudo forma formula.
Tyrbũ ꝛ zirbũ Jo.Ser.ca.de hernia ẽ dictu tegẽs viscera ꝛ
est circundans ea.
Thiriasiz greci vocãt pediculos palpebrarũ.Cor.celsus.
Tiriõ.g.Alex.ca.d̃ dyabete. Tirogala li.d̃ doc.g.serũ lactl.
Tiros ꝛ tirion grece caseus.
Tiselium ·Pli.herba est non dissimilis apio. lib.z5.
Titanos li.de doc.g.est calx e gypso ꝛc̃. cap. io.
Titanus The.·Pris.li.de simplici medicia est calx viua idẽ in pñº.
·Pau.ca.de idropisi.sz li.de doc.greca vt supra.
Tithe grece mamille.tithion mamilla vber.
Thitimalus Dya.septẽ sũt eiꝰ gña.vnũ masculus ꝛ caricias
dr̃ a multis vo comites aut comiso appellat.alteꝝ ẽ femia
ꝛ carsites dr̃.est ꝛ peralios aliud ẽ qd̃ elioscopos noiat ꝛ ẽ
ciparisias ꝛ dendrodes ꝛ platiphilos ꝛ mirsode aut anfila
fres.ciparisias astas lõgas hz cubito vno ꝛ ruffas ꝛ lachry

mū viſcidū ⁊ albū folia ſunt ei.circa aſtas ſilīā oliue ſ3 mi-
nora ⁊ anguſtiora radix eiꝰ groſſa ⁊ lignoſa ē in aſtis eius
come ſunt ſil'es iunco in qbꝰ ſemē ē.naſcit̄ locis mōtuoſis
⁊ aſperis.femīa vō quā carſitē dixerūt ſil'is lauro ē ⁊ alba
folia eiꝰ ſil'ia ſūt mirti ſ3 maiora ⁊ anguſtiora ⁊ fortiora q̄ ī
ſūmo acuta ſunt vt ſpinoſa cꝰ aſte lōge ſunt cubito vno.ſe-
men ter in āno ꝓfert fere nucibꝰ ſil'e mordens linguā.na-
ſcitur locis aſperis.paralios titimalus q appellat̄ naſcit̄ lo-
cis maritimis.aſtas vō h3 duaꝝ palmaꝝ erectas ⁊ ſubruf-
fas.vi.aut.vij.ex vna radice in qbus ſunt folia minuta et
anguſta ⁊ oblōga ſil'ia lino in aſtis capitella ſunt rotunda
ī qbꝰ ſemē ē rotūdū ſic̄ herbū ⁊ variū.flores h3 albos oīs
vō frutex lachrimū h3 albū ⁊ īfinitū cꝰ vtꝰ ē ſil'is ſupradcē.
Elioſcopos vō q dr̄ folia h3 andragne.i.portulace ſil'ia ſ3 te-
nuiora ⁊ obrotūda ⁊ haſtas duoꝝ palmoꝝ lōgas tenues
⁊ ruffas:cꝰ ſuccꝰ albꝰ ē.capitella ſunt ei m'lta ſil'ia aneto flo-
re plena.ſemē ē ei circa folia ꝙ ad curſu3 ſolis ꝯuertit̄.vn̄
⁊ nomē accepit.naſcit̄ circa ripas ⁊ ciuitates ⁊ edificia.ſe-
minis eiꝰ collecti ⁊ ſicci:ſic̄ ſupradictū ē:vtus ē ſil'is ſupra-
dicto ſ3 paulo fortior.Alteꝝ genꝰ qđ cipariſias dr̄.haſtas
h3 lōgas duobꝰ palmis ſubruffas.folia ſunt ei ſil'ia pino ſ3
paulo molliora ⁊ tēniora.vn̄ nomē accepit.nā ⁊ iſtđ ſuccū
h3 abundanter.illud vō qđ mirſodes ⁊ anfilafres dr̄.naſci-
tur ſaxoſis ⁊ aſperis locis m'ltas comas h3 ⁊ lachrymum
īfinitū ⁊ virgas obruſas in qbus folia ſunt mirte ſ3 oblon-
ga:⁊ ſemē ſil'e caricie:platifilos vō folia h3 ſil'ia ⁊ radicem
flōmo.pithias ſil'is eſt ſupradicte ſc3 cipariſſo titimalo.vn̄
⁊ in nūero titimali ponit̄.aſtas h3 in cubiti longitudine ⁊
longiores ⁊ nodoſas folia acuta ⁊ tenuia ſil'ia pino ⁊ flores
longos ⁊ purpureos cū ſemie lato ſicut lenticula.radix ē
illi alba ⁊ groſſa lachrymo plena.Pli.titimalū noſtri her- lib.26.
baz lactariā vocāt.alij lactucā caprinā.gn̄a eiꝰ m'lta.pmꝰ cap.8.
cognominat̄ carathias qui ⁊ maſculus extimat̄ ramis di- ī meꝰ
gitali groſſitudine rubris ſuccoſis.v.aut.vij.cubitali lon-
gitudine a radicibꝰ folijs pene olee in cacuminibus come
iunci naſcit̄ in aſperis maritimis legit̄ ſemē autūno cum
coma ſiccat̄ ſole tūdit̄ ⁊ reponit̄.ſuccꝰ vō icipiēte pomoꝝ
lanugine defractis ramulis excipit̄.farina herbi aut ficis
vt cū his areſcat.quinas aūt guttas ſingulis excipi ſatis ē
Alterū genꝰ titimali mirticē ſiue mirſinitē vocāt alij cario-
tē folijs mirti acutis ⁊ pūgentibꝰ ſed mollioribꝰ ⁊ ipſu3 in
aſperis naſcēs colligunt̄ come eius ordeo turgeſcente ſic-
cat̄ in vmbra diebꝰ nouē in ſole inareſcit fructꝰ nō pariter
matureſcit ſed pars āno ſequente ⁊ nux vocat̄ inde cogno-
men greci ōdere.Tertiū genus titimali paliū vocat̄.folio
rotundo caule palmū alto ramis rubētibꝰ ſemine albo qđ
colligitur icipiente vua ⁊ ſiccatū teritur.Quartū genꝰ elio-
ſcopon appellat̄ folijs portulace ramulis ſtantibꝰ a radice
.x.aut.v.rubētibꝰ ſemipedali altitudine ſucco plenꝰ.Quin-
tum ciparitiā vocāt pp folioꝝ ſimilitudinē caule gemino
aut triplici naſcentē in cāpeſtribꝰ circa opida naſcit̄ ſemie
albo columbis gratiſſimo:qđ colligitur icipiēte vua.nomē
accepit quoniā capita cū ſole circū agit.Sextū platifilon
vocāt.alij coribiten.alij amigdaliten a ſil'itudie.nec vlliꝰ
latiora ſunt folia.Septimū dendroiden cognomināt.alij
cubion.alij leptafilon ī petris naſcēs gūmoſiſſimū ex oībꝰ
maxime cauliculis ⁊ rubentibꝰ ⁊ ſemine copioſiſſimū ⁊c̄.
titimalus a greco thithion qđ eſt mamila ab exuberāti la-
Tiſis.g.tabes macies ſqualor tiſis.)(cte dici puto.
Tlapſiu3 Dya.đ ipſo duo facit ca.vnū talipſos đ quo ſupra.
alium de quo ſic.Tlapſiu3 ſiue vt alij ſipis agrion ſiue vt
latini ſcādalion.i.pes gallinaceus naſcit̄ ī tumulis ⁊ ī vijs
⁊ ſup tegulas herba eſt minuta folia h3 anguſta duobꝰ di-
gitis lōga ⁊ in ſūmo diuiſa ⁊ pinguia virgā ī medio ꝓferēs
duaꝝ palmaꝝ cū paucis ramulis ī qbꝰ ſemen fert latū ſil'e
coriandro obrotundū ⁊ veluti cōquaſſatū vn̄ ⁊ nomē ſum-
pſit.greci.n.tlaſe frāgere ſiue ꝯquaſſare dicūt.florē h3 ſub-
albidū ſup tegulas facile naſcit̄.Cratebas ſapiēs perhibet
eē alteꝝ genꝰ tlapſij qđ ſinapi ꝑſicū dicunt.folia lata h3 ⁊
radices maiores ⁊c̄.liber antiquus de ſuperiori ea q̄ hic ⁊
vltra.folia ſūt ei ī terra fluentia.caulē h3 tenuē longū duo-
bus palmis flore capitis ſubalbido ꝑ caulē totū ſemē naſci-
tur ⁊c̄.Pau.de frigida epatis diſtēperantia potantem eos
elixaturā tlaſpios ⁊c̄.qdā alius antiquus liber dicit omnia
Ste.tlapſi eſt orſū.ſ.naſturcium babilonicum.
Thoaretriū Pli.folia coriandri h3 pinguiora paulo caule3 lib.27.
papaueris naſcit̄ vbiq3 precipue in campeſtribus ⁊c̄. c.vltiº.
Tocandeſte in antidota.vl'i in confectione diamilac expo- circa.
nitur ꝙ eſt piretrum ⁊ deus ſcit. mediu3.
Tomentu3.Dya.ca.de lana dicit.tomentu3 ⁊ purpurea idſt
ſericu3 comburunt̄ ſicut lana eſt ſtupa.
Tomias.g.veruex.)(Tomi.g.inciſio diuiſio.
Tonoticum.g.Alex.cap.de cerotis ⁊ epithimatibꝰ ad ſtōm
ideſt confortatiuū corroboratiuū.Ite3 Caſ.fe.ca.de debili-
tate epis.Item alibi.tonitam virtutem confortatiuā dic̄.
Topacios.g.topacius gēma.
Topica.g.localia.Ca.felix ca.de polippo nariū.topica adiu-
toria ideſt localia topos ipſe locus. Tot ſupra in faſſale.
Tormentilla potentilla ꝯſolida rubea ſpēs eptafilon ſil'is
pentafilo niſi q2 h3.vij.folia ſicut illa.v.radicem rubeam.
Tormentum plāta cꝰ vtutes Dya.đſcribit ſed nō formam.
Torongi vel turon qualitercūq3 dicas arabice citrum eſt.
Toxon.g.yris celeſtis arcus. Trachea grece aſpera.
Trachea arteria.Ori.illa.ſ.ꝑ quā aer atrahit̄ ad pulmone3
⁊ eſt dictu aſpa:quā ruſtici gargalionē appellant ⁊c̄.
Trachis grece aſper.Trachites aſperitas rigor rigiditas.
Trachillos.g.collum.
Trachites bleſſaron.Demo.eſt aſperitas palpebraꝝ ī inte-
rioribus ꝑtibus puiſſimi ſemis ſimilans extantias vt co-
riandri vl' milij adeo vt cū amoto pollice ipſia3 palpebra3
prime tunice fricaueris lachrymaꝝ fluor necio ſeqt̄ ⁊c̄.
Tracomanes Pli.eſt adianto ſimilis exilius ⁊ nigriꝰ folijs
lenticule denſis hāmatis inter ſe.
Tracoma.g.aſperitas palpebrarū apđ Pau.ꝓprio ca.q̄ cū
aucta fuerit ⁊ quaſi tunicas hn̄s ficus appellat̄.pſeucrās
aūt tiloſis dr̄.ſ3 Alex.grandes cicatrices tilos vocat.
Tracon Pli.aſia fert ſilue ſcorpione3 vocatū veprē ſine fo- lib.13.
lijs ramis ſubeuntibus ad vſum medicie aptū ⁊c̄. cap.21.
Tracoma grece epithimia vt ī pratica greca ſil'i Almā.ca.
de fluxu ventris ex concordia vtriuſq3 ⁊c̄.
Tragakanta Gal.in libro de alimētis iter herbas ſpinoſas
que comedunt̄ nominat ⁊ eſt dictu yrci ſpina.
Tracus.Ori.que ſunt ex farris groſſa vocat̄ tracus.
Tragagantū Dya.radix eſt lata ⁊ lignoſa vgas h3 breues ⁊
fortes ⁊ ſup terrā declines in qbus virgis folia ſunt plīma
⁊ minuta que circa ſe ſpinas multas ⁊ ſubcelatas h3 q̄ ſpie
albe ſunt ⁊ fortes.radix eiꝰ cū maturauerit ferro ꝑcuſſa la-
chrymū emittit q in ſole coagulat̄ ⁊ tragagantū appellat̄.
Eligendū ē tragagantū albū ⁊ lipidū ⁊ lucidum ⁊ dulce ⁊
leue ⁊ mūdū.vtus ē ei ſil'is gūmi ⁊ parē plauſtica ⁊c̄.Pli. lib.13.
tragagātū eſpie albe radice m'ltū plāta apđ medos ⁊ cau- cap.21.
Tragano.g.calloſu3 cartillago.)(caſum naſcitur ⁊c̄.
Tragas Pli.quā aliq ſcorpiō vocāt ſemipede alta frutico- lib.27.
ſa folijs puſillis racemis rubētibꝰ grano tritici acuto acu- ca.vltio.
mie ⁊ ipa ī maritimis naſcēs ⁊c̄.Dy.tragos aut ſcorpiō aut
tragātū naſcit̄ locis maritimis frutex ē ſup terrā lōgitudi-
nē palmi vniꝰ habēs aut āplius aſta ē ei ſine folijs ī q̄ ī ſū-
mo velut acias miutas ⁊ ruffas ſic̄ triticū acutū m'ltū ⁊ gu-
Trageō ſiue atragōis.ſ.ī at.)(ſtu ſtipticū ⁊c̄.ē iūcꝰ marinꝰ.
Tragerifion.g.capriolus tragerifos capra.

Tragemata.liber de doc.greca.escaria apꝺ Alexã.sunt ea q̃
comedũtur in secũdis mensis vt fructus maxime habẽtes
testas velut nuces ⁊ auelane ⁊ silẽs.⁊ puto ꝙ ab hoc dicat̃
tragea puluis.s.seminũ ⁊ spẽꝝ.tragimata aliqñ iuenit̃ ⁊ est
vt grecus.Gal.li.ꝺ alimẽtis.tragemata ãt noio q̃ post cenã
comedũtur gr̃a delectationis q̃ est ad bibere.
lib.13. Tragion Pli.frutex est:quez sola creta insula gignit terebin
cap.21. to similem ⁊ semine et cetera.
Tragion Dya.nascit̃ in creta sola folia ⁊ astas ⁊ semen silĩa
hꝫ ⁊ acina sed minora oĩa affert semen cimino silẽ ⁊c̃.
Tragion altera folia hꝫ silĩa scolopẽdrie ⁊ radix est illi alba
⁊ tenuis silĩs radici agresti ⁊c̃.
Tragopone Dy.quã mlti comi vocãt herba ẽ hñs v̄gã i me-
dio ⁊ folia silĩa croco radix ẽ illi longa ⁊ dulcis i qua virga
ꝓfert semẽ nigrũ hec a multis comeditur ⁊c̃.
Tragorinꝰ vl' tragoriganus Dy.frutex ẽ silĩs serpillo agresti
ſꝫ latioribꝰ folÿs ⁊ gummosa vehementer atqꝫ v̄tute poten
tior.⁊ est alterũ genꝰ minora habẽs folia ⁊ semẽ q̃ marubiũ
asprãꝺ ab aliquibꝰ ꝺr̃.ſꝫ optimũ qꝺ i cicilia nascit̃ ⁊ creta.fo
lia sũt ei silĩa sansuco ⁊c̃.apꝺ ser.iter spẽs'origãi scrbit̃ sonat
Tragos.g.ircus.)(ex noie origanum ircinum.
Tragos apud Dyascori.iuncus marinus supra in tragas.
Tragos apꝺ Dya.vocat̃ q̃d i spẽs spongie in ca.de spongia.
Tragos Gal.in libro ꝺ alimẽtis est ingt semẽ silẽ cõdro mul
to ãt minꝰ nutritiuũ q̃ꝫ zea:qꝛ mltũ hꝫ qꝺ palcare ꝑꝑ qꝺ et
difficulter elaborabilis ẽ ⁊ vẽtri mollificatiuꝰ.⁊c̃.gña qbus
panes fiunt ipsum describit Dya.silẽ est condro.
Traulus ꝺr̃ q deficit in ꝓferendo.r.elementũ ⁊ est grecũ.ſꝫ
Dri.i comẽto affori smoꝝ expõit blesũ.⁊ Papias blesũ di
cit balbum verba frangentem.s.⁊c̃.
Trauma.g.vulnꝰ traumata vulnera traumata medicamina
grece vulnera subsanantia.Dya.ca.ꝺ felle caprino.
Traumatica ẽt vulneratiua grece.
Tri sunt ex pasta azima sicut fila lõga ⁊ vocat̃ arabice atria.
Trial'vocat̃ q̃rta spẽs flõmos eaꝝ q̃s Dy.ꝺscribit supra i fl.
Tribulus Dya.gña eiꝰ sũt duo siccꝰ ⁊ hũidꝰ.siccꝰ v̄o folia hꝫ
silĩa andragne ſꝫ teneriora.aste sũt illi longe ⁊ tenues expor
recte ⁊ dure in qbꝰ spine nascũt̃.nascit̃ locis fluuialibꝰ ⁊ ꝺ
sertis.humidꝰ v̄o q ꝺr̃ i flumibꝰ nascit̃ cuiꝰ vl' coma sup aq̃ꝫ
extẽdit̃ cui folia sup natãt spinas v̄o celat i aq̃ꝫ folia latiora
sunt ⁊ oblonga.asta eiꝰ i initio.i.i sũmo crossa ẽ ceteꝝ ad ra
dicẽ tenuis habẽs i se tenues spinas sic̃ spica semẽ ẽ ãbobꝰ.
lib.21. Pli.vnũ genꝰ i ortis nascit̃ alterũ i flumibꝰ tm̃ ⁊c̃.apꝺ nos
cap.16. i littoribꝰ abũdat vñ marinꝰ ꝺr̃ grecꝰ triuoli dic̃ ara.alcetb.
⁊ li.22. Tribiscus supra in camelea.
cap. 10. Trichachis Pli.trinũ ingt ẽ cẽtãtiũ i cognomine trichachis
lib.25. succũ sanguineuꝫ mittit Theofra.a trachate accipitrũ gñe
cap.6. Triches.g.capilli inde trichiasis.)(nomẽ accepisse dic̃ ⁊c̃.
in fine. Trichiasis De.ẽ iclinatio palpebre capilloꝝ nãliũ siue adna
toꝝ ad iferiores ꝑtes.Jtẽ alibi veteres medici ad nationeꝫ
capilloꝝ trichiasim vocauerũt.laxamẽto aut palpebra di-
missa ptosima appellauerũt.ex ꝑte ãt facta iuersatiõe sfalã-
gosin dixerũt cũ naturales capilli interius inclinantur.
Trichocola.g.ꝺr̃ medicia faciẽs adherere pilos i palpebris,
vt Pau.ca.ꝺ ea re.⁊ ẽ nomẽ ꝯpositũ a triches ⁊ cola.
Tridagna dic̃ Pli.vocari q̊ddã gñs ostreaꝝ mariaꝝ magna
lib.32. Trifera grece delicata.)(rũ adeo vt ter mordẽda sint.
cap.4. Trifilon.g.trifoliũ ara.iterdum corrupte dicũt tarafilon vt
circa. Tridakina vocat̃.g.lactuca a Ga.in li.ꝺ alime)(apꝺ Aui.
mediuꝫ. tis.tridax qdã ingt.alteꝝ qꝺdã olus siluestre tridakinam.
noiant mltũ secꝰ vias nascẽs i altis fossatoꝝ ⁊ adhuc apud
vocatꝰ libadas ẽ ꝑuũ illꝺ olus silẽ siluestri lactuce hñs ama
ritudinẽ aliq̃ꝫ maiorẽ cũ plus augmẽtat̃ maxime in stipite
Trifoliũ Dy.ꝺ ipo tria fac̃ ca.vnũ sub h̃ noie.alia duo i.l.lr̃a
sub h̃ noie lothos ꝺ qbꝰ.s.i lo.ꝺ qbꝰ vltimis i ser.vnũ ẽ ca.
sub h̃ noie andachocha.Aui.v̄o oĩa tria ca.Dy.i vnũ ꝯfun-
dit sub h̃ noie andachocha ⁊ h̃ apparebit dilĩgẽter vtriusq̃ꝫ
textũ ꝯsiderãti ⁊ sic sciri põt ꝙ andachocha.a.ẽ trifoliũ q̃ꝫ-
uis ara.vnã solã spẽꝫ trifolÿ vocãt andachochã ſꝫ ꝙ mihi
oñsa fuit ab eis.Dy.i ca.ꝺ trifolio silr' trifolÿ igt gña sũt.x.
vnũ appellãt trifoliũ trigonũ vl' polifilon qꝺ latini trifoliũ
odoratũ dicũt.trifolõ siue oxalida l'oxifilõ ꝺr̃ latie trifoliũ
acutũ.tertiũ trifoliũ elematides appellat̃ siue piamenõ.q̃r
tũ trifoliũ lagocerõ ꝺr̃ latine trifoliũ leporinũ.frutex ẽ lõgꝰ
minꝰ cubito vno v̄gas tẽues hñs i circuitu.⁊ folia i silĩtudi
nẽ lupini nigra ⁊ tñ molliora singul' v̄gis.tria folia ꝑ singu-
las adnodatões hñs coma eiꝰ i initio folioꝝ odorẽ rute red
dit q̃ cũ creuerit aspalto silĩs i odore ẽ.flos ẽ illi puꝰ ⁊ purpu-
reus.ex q̊ semẽ ꝓfert latũ ⁊ aspuꝫ i extremo lõgũ.radix est
illo oblõga ⁊ fortis v̄tutis acerrime ⁊c̃.h̃ spẽs q̃rta vocat̃ a
qbusdã modernis plãta leõis ⁊ herba flaura.ꝺ hac Dy.ꝓse
q̃t v̄tutes i illo ca.⁊ h̃ ẽ ꝺ q̃ ẽt.A.ꝓseq̃t v̄tutes ca.ꝺ andacho
cha.Pli.trifolÿ tria sũt gña isantes vocãt greci p̄m alÿ spal lib.21.
tiõ maiore folio alteꝝ acuto oxitrifilõ.3c ẽ minutissimũ ⁊c̃. cap.9.
Trifolion qꝺ i maritimis nascit̃ saxis vbi allidit vnda neqꝫ
i mari neqꝫ in sicco folio satis crossiore palmo alto i mucro
ne diuiso radice alba odorata crasia cala gustu ⁊c̃.Pli.vi- lib.26.
de ca.de tripofilon infra an sit idem. cap.7.
Trigias grece tartarum trigia fex amurca ⁊ fex omnis.
Trigon.g.turtur i anti.vl'i.icõfectione dicta neforcatrati tri
Trigonion bunion apꝺ Dya.ẽ scꝺa spẽs)(gona.i.turtur.
berbene in ca.de gerobotano.
Trigonius piscis marinus cuiꝰ punctura aculei venenosa is
a Cor.cel.pastinaca vocat̃.
Trimineũ frumẽtũ expõit̃ apꝺ Dy.ca.ꝺ frumẽto qꝺ triũ mẽ
Tripanion.g.trepanũ.)(sium.i.trimestre.
Triplicatũ Aui.ca.ꝺ cura apostematũ vesice calidoꝝ i quo-
dã ẽplastro vbi ponit triplicatũ.Rasis in li.diuisionum in
silĩ emplastro nec plus nec minus ponit rob supra in rob.
Tripofilon ⁊ alÿ tripolion ⁊ apꝺ Sera.tariaconiõ vl' triconi-
on vl' tricomori Dy.nascit̃ locis maritimis.i.littoribꝰ.ipsis
folia hꝫ apio silĩa ⁊ crossa ⁊ astã lõgã duobꝰ palmis i capite
diuisa florẽ ꝺr̃ mutare ter i die.nã mane colorẽ albũ facit.
media die purpureũ sero feniceũ.radix ẽ illi alba ⁊ odorata
v̄tus ẽ illi calidissima ⁊ gustu silĩs ⁊c̃.ẽ turbit vt pꝫ ꝑ Sera.
ca.ꝺ turbit ingt tarsconiũ Dy.ẽ plãta q̃ nascit̃ i littoribꝰ ma
ris in locis.s.quos mare cooperit qñ v̄o ẽ trãqllũ nõ tangit.
folia silĩa folÿs arsatis nisi qꝛ sũt crossiora hꝫ stipitẽ duobꝰ
palmis lõgũ diuisũ i sũmitate.⁊ dñt ꝙ flos eiꝰ mutat colorẽ
ter in die nã mane ẽ albũ meridie ꝺclinat ad pupureũ.i ve
speris v̄o fit rubeꝰ.radix eiꝰ odorifera alba q̃ qñ masticat̃
calefac̃ liguã ⁊c̃.vt Dy.i antiq̃ trãslatione.vide supra i tri-
folium marinum ex verbo Pliny an sit idem cum hoc. lib.26.
Triptos a Dya.vocatur vinũ creticũ in capitulo de vino. cap.7.
Trispermõ cataplasma ex semibꝰ tribꝰ.Paulus ca.ꝺ colica
Jtẽ aliud trispermon de alÿs tribus seminibus.ꝙ cassi.fe.
facit ad quottidianam.
Trisogus exponit̃ in antidotario vniuersali ꝙ ẽ camedreos
Triuolus grece Stephanus est esquinꝫ arabi.et est chacha-
bum.voluit dicere hascech ⁊ est tribulus.
Trixa herba a Cor.celso laudat̃ i pleureſi ⁊ puto capillũ ve-
Trix trichos grece capillus.)(neris supra in adianto.
Trociscus dictus a trochos greco ꝙ est rota vel aliqd silẽ ro
tũdũ Cassi.fe.rotulas q̃s greci trociscos vocant ⁊c̃.
Trociscus balaustic' Alex.ca.de trociscis ad disinteriam in
Trociscus dyacoralion ibidẽ.Jtẽ i antidotario)(disinteria.
ca.fe.Jtem in antidotario vl'i.
Trociscus dyaelletrũ Allex.supradicto ca.
Trociscus diaspmaton ibidẽ ⁊ vꝫ ad multa.
Trociscus crocudes ibidẽ ⁊ est multarum laudũ.

Trociſcus clodion vel elidion ibidem.
Trociſcꝰ ad diſintericos emoptoicos ⁊ fluxũ mẽſtroꝝ ibidẽ
Trociſcus marcelli ibidẽ. Trociſcus fauſtini ibidem.
Trociſcus ſine opio ⁊ calce ad idem ibidem.
Trociſcus trigonus idẽ.ca.de emigranea colerica.
Trociſcus muſa The.Pri.⁊ ca.de fiſtula ani.
Trociſcus dyaſimphitũ Caſ.fe.ca.de emoptoica.
Trociſcus ygia ad tuſſim.Ale.ca.de tuſſi.
Trociſcus amazõ Ale.ca.de medicis ad frm ſtõm.
Trociſcus dyafiſalidos Alex.ca.ꝺ trociſcis i ãtidotis ad fleg
monẽ renũ ⁊ veſice.Itẽ Caſ.fe.ca.de renum dolore.
Trociſcus ypocapniſcꝰ.i.ſuffũigatoriꝰ Ca.fe.ca.ꝺ tuſſi hũida
Troco.g.rota.inde trociſcus.i.rotula vel ẽt qðlibꝫ rotũdũ ſic
dicitur.inde miratrochiten.a rotunditate vbi ſupra.
Trofas.g.alimentum trofi cibus epulum victualiũ eſca tro
fia alimẽta inde atrofia ſine alimento.
Troglitis vel troglites vl'troglitidis in li.de doc.g.exponit
ꝙ eſt paſſer in foraminibꝰ domoꝝ ⁊ paſſerẽ vocant oẽꝫ aui
culã puã:⁊ dr a trog qð ẽ ꝓpe foramen domus.
Trogo gre.cõedo. Trõbos.g.glomer globiꝰ alicuiꝰ rei glo
meratio inde trũbus ſanguis.i.glomeratio ſanguis Caſ.fe.
ca.ꝺ fluxu ſanguis nariũ globulos ſanguis quos greci trũ
Tropicos.g.tropicus cõuerſiuꝰ.)(bos vocant ⁊c̃.
Tropogogõ ꝗ̃ alij comũ vocãt caulẽ hꝫ puũ folijs croci radi
ce lõga dſci ſup caulẽ calice latonigro naſcit̃ i aſpis ⁊c̃.Pli.
lib.27. c.vltiº. Troxima.g.ẽ quã Aui.vocat taraxacõ ẽ ſpẽs ẽdiuie ſiluestrl
ſꝫ Aui.Pa.in ca'la diſtẽpantia ẽpis ⁊ alibi ẽt admiſtrat ſub
hoc noie troxima.Itẽ Alex.ca.ꝺ ca'la paſſiõe ẽpis ⁊ i egritu
dinibꝰ ẽpis.exponit̃ i antiqs ſynõis ꝙ ẽ ſcariola:qð vr̃ per
Aui.ca.ꝺ cura ydropiſis calide cũ fe.ẽ inqt alia daid arma
ta itelligo ſpinas hñs.nã cõſuetudo ẽ arabũ vocare herbas
ſpioſas armatas.⁊ moderni diſtingũt iter lactucã agreſtẽ ⁊
ſcariolã.ꝙ ſcariola ſpinas hꝫ i dorſo Raſis i.iij.Almã.iter
Truxalis.g.grillus.)(olera troxima ponit
Tubel ara.ſquama ſeu batitura cuiuſqꝫ metalli ꝗ cadit ab i
cude qñ maleat̃ ꝗ.g.lepidos vocat̃ vt ſupra i le.ꝗ ex ere ẽ vr̃
vniꝰ nãe cũ ere vſto.nã purgat aquaꝫ citrinam vt ipm.
Tubera genꝰ fungoꝝ.Pli.tubera naſcũt̃ vndiqꝫ terra circũ
lib.19. data nulliſqꝫ fibris nixa.aut ſaltẽ capillamentis nec vtiqꝫ
cap.2. extuberãte loco in ꝗ gignũt̃ aut rimas ſentiẽte neqꝫ ipa ter
in fi. re coherent cortice ẽt includunt̃ vt plãe nec in terra eẽ poſ
ſimꝰ dr̃e.neqꝫ aliꝺ terre callũ.ſiccis hoc fere ⁊ ſabuloſis lo
cis fructicoſiſqꝫ naſcũt̃.excedũt ſepe magnitudinẽ mali co
tõei ẽt librali põdere.duo eoꝝ gñã arenoſa dentibꝰ inimica
⁊ altera ſincera.diſtiguũt̃ colore rufo nigroqꝫ itꝰ cãdida ⁊c̃.
lib.25. Tuber terre rõani dixere ciclamẽ ⁊ qdã amuletũ vocãt Pli.
cap.9. Tudoꝗ l' tuderi apꝺ Aui.ẽ ꝙ a Dy.orminõ.s̃.i or.)(.s̃.i ci.
añ meᵐ. Tufab.a.vl'tofab põa.ſ.mala.ſte.tufabũ ſcripſit.
Tumbalum ꝓ tubel Ste.ſcripſit.
Tumbel aliqñ ꝓ tẽbul iuenit̃.⁊ ẽ foliũ ꝗ vtimur vt.s̃.i ten.
Tũſilas vocat Ori.amigdalas ꝗ i faucibꝰ apparẽt ipaſqꝫ eaſ
dẽ vocat pitias.Pau.ait piſmias forte corrupta ſcriptura.
Turiões dñr teneritates ſumitatũ arboꝝ vl'arbuſtorum vt
vitium ⁊ ſilium.Caſ.fe.ca.de diſinteria.
Turdilli ſem̃ i ãtido.vl'i mitridato miori qdã exponũt her
Turna.g.lupꝰ piſcis q ⁊ lutiꝰ)(be paſſerine ſꝫ vtrũqꝫ ignoro
Turſie dicit Aui.ꝙ eſt armoniacum.
Turũgen ara.ẽ dictu citaria ⁊ ẽ aut melliſſa aut ozimũ citra
tũ qð hꝫ odorẽ citri.Et ego vidi illꝺ ⁊ extio ꝙ eiuſdẽ ſit vtu
tis cum melliſſa q̃re de quocũqꝫ dicat̃ non refert.
lib.24. Tuſſilago ꝗ ⁊ cãeleuce dr̃ ſpẽs ẽ taxi barbaſci ſꝫ pli.vt ſupra
cap.15. Tus Dya.lacrmã ẽ arborl ꝗ.g.libanꝰ dr̃.ꝙ ãt ꝺ)(in came.
ara.defert̃ cãdidũ ẽ.ꝙ vo de india ſubruſſũ ſꝫ vtrũqꝫ maſ
culus ẽ ⁊ tertiũ minutũ valde ⁊ ruffũ de quo mãnis maxie
fit ẽ ꝗ optimũ thꝰ.qð maſculꝰ dr̃ ſubalbidũ ⁊ rotũdũ ⁊ pin
gue ⁊ nãliter lene ⁊ fragile.⁊ qð ad ignẽ cito accẽdet̃ odorẽ
ſuauẽ copioſe emittẽs.⁊ ita mãna thur leligẽda ẽ alba ⁊ mũ
da ⁊ fruſta miuta hñs.Pli.i arabica regiõe dcã ſaba thus lib.12.
colligi dicit.cetera vt Dya. cap.14.
Tuſuch ara.nom̃ põderis gnoꝝ duoꝝ ⁊ ſemis.Ra.i li.diui ⁊.15.
ſionũ.ca.ꝺ ſonitu ⁊ tinitu auriuꝫ facto a leuitate capitis.
Tut ara.moꝝ celſi tutum.Ste.ſcripſit ſil'r.
Tuctamenis.s̃.i aldatamin. Turbit ſupra in tripoſilon.
Tutie nomen cadit ſup tres res.prio ſup id ꝺ quo Aui.ꝓpꝫ
ca.fac̃ ſub h̃ nomie tutia.⁊ Dy.ſub h̃ nomie põfolix.cui ſũt
due ſpẽs.vna quarum dicitur ponfilix a Dya.alia ſpodius
ꝗ ab Auicẽ.dicitur ſuccudus ⁊ ambe ſunt fuligo ex fumo
eleuato in fornace in qua fit auricalcuꝫ.⁊ leuatur ille ſumꝰ
a lapide calamiari quo es tingit̃ ⁊ fit auricalcũ ⁊c̃.ponfilix
ſuba leuis valde vt ſcias ex fũo dẽſato eẽ.ſꝫ ſpodiꝰ ẽ gũior
adeo ꝙ aſcendere nõ potuit i ſupioribꝰ fornacis:ſꝫ reſedit
iferiꝰ vt ſupra i põfilix.Scðo cadit ſup dcm̃ lapidẽ calami
narẽ ⁊ eſt gleba inter lapis ⁊ terre ſubſtantiã dicta klimis
ara.kadimia.g.⁊ kalamia latino vulgo.Or aũt ex hꝰ fumo
fiat tutia vera apꝑꝫ.xxviij.azarauij q ẽ ꝺ ꝑparatiõe medici
naꝝ.Tertio cadit nom̃ tutie ſup quãdã rẽ grauẽ corticoſã lib.25.
intꝰ lenẽ ex̃ aſpaꝫ granuloſaꝫ metaloſaꝫ ꝗ vr̃ fieri i eiſdẽ for cap.8.
nacibꝰ ex diuturna coadunatõe ⁊ dẽſatiõe ſupradicti fumi circa.
ſeu fuligis ſup aliqs res rotũdas vt appet ex ipſiꝰ forma ꝺ ꝗ ꝑncipiũ.
forte voluit dr̃e Dy.i ca.ꝺ kadimia.vbi dixit ꝙ qdã ponũt
ferreas baſtas qbꝰ adheret fumꝰ.ꝙ ãt ipa generet̃ ex lapi
de calamiari ſcitur ꝑ h̃ ꝙ opifices q tingũt i auricalcũ ꝺfici
ente calamiari lapide cũ ipa tigũt es ⁊ m'to meliꝰ ꝗ̃ ex di
cto lapide.⁊ nil mirãdũ:cũ ipa ſit iã ꝺpurata ꝑ ſubliationẽ
ab oĩ alteriꝰ admixtõe:⁊ niſi ꝙ ſũptuoſior eẽt cũ ipa ſꝑ opꝰ
facerẽt.Aui.vo vr̃ nomẽ tutie cõicare ẽt fumo eris qñ puri
ficatur.aſſerit tñ ꝙ illꝺ ꝙ ex clia ſublimat̃ ẽ tutia bona.ve
ritas aũt huius apparet per Serapio.ca.de tutia.

Littere vocalis figurã greci nõ hñt
ſꝫ faciũt eã ex oy dyphibõgo
iterdũ tñ iũgũt ambas ⁊ hãc figurã.faciunt
ara.vo vt iã dcm̃ ẽ nec.o.nec u.hñt:ſꝫ vnam
lr̃aꝫ mediũ ſonũ iter.o.⁊.u.hñtẽ ꝗ̃ dao vo
cãt.ꝑ hãc ſcribũt oard qð ẽ roſa ⁊ oaril qð ẽ
ſtellio.veꝝ trãſlatores aſſueuerũt eiꝰ ſonũ velle expriere ꝑ
Uakchi.g.bacca cuiuſlibꝫ arborl (.gu.⁊ ſcri.guard ⁊ guaril.
Ualanõ.g.glãs. Ualeriana fu amãtilla potẽtilla idẽ.s̃.i fu
Uappa vinuꝫ vile qð ꝑdidit vigorẽ cuius vis euaporauit.
Ualde bona alia alba.alia nigra folia fere vt olixatrum radi
ce croſſa gũmoſa ⁊ odorifera.
Uaporiũ vñ carta alexandrina fit ⁊c̃.Dya.apꝺ Aui.ẽ papirꝰ
⁊ eſt burdi ara.de quo ſupra in pa ⁊ bu.
Uardelheb Ste.ẽ quẽgenũ ⁊ ẽ botrachion.i.apiũ raninum.
Uari lẽticule ephelide defedatiões cutis ſũt ꝗ maxie i facie
Uatos gre.rubꝰ.)(apparẽt plus femis.Cor.cel.
Uatrachos.g.rana.vatrachi rane.
Uatrachi kampite.g.agredule rane ꝑue ꝗ in cãpis degunt.
Ucuen apꝺ Aui.eſt achauen ſic melius ꝓfert̃.nã ipſum i lr̃a
alif ſcribit̃.Ste.acauanum ſcripſit ſupra in ach.
Udimi zimi apã flãticũ. Uela Dy.herba ẽ folia maiora
habẽs ꝗ̃ eruca ſꝫ nõ diſſilia ⁊ florẽ violaceũ ſemẽ ẽ ei velut
i folicul' oblõgl ordie ſtipatũ ꝓut naſturtij guſtu caleſcõriũ
Uenerea apꝺ Dy.dr̃ acorus.s̃.i a.)(⁊ ſubmordẽs ſupra i a.
Uepres ſpine ꝓ rubo ſepe accipitur.
Ueratrũ eſt elleborus vt Macer ca.de oſtructio.
Uerbaſcũ vocat Pli.taxũ barbaſcũ cꝰ qdã ſpẽs vocat̃ tuſſi lib.26.
lago ⁊ cãeleuce.s̃.i ſuis locl.Itẽ alibi ẽ inqt herba ſilis vba cap.6.
ſco ꝗ fallit ſepe ꝓ ea capta ꝑꝑ ſilitudinẽ folijs tñ minꝰ cãdi lib.25.
dis caulicul' pluribꝰ flore luteo.h̃ rome blactaria vocat̃ ⁊c̃. cap.9.
Uerbena berbena gerobotanũ ⁊ piſterion idem. pꝰ pnᵐ

Uerdacia in pratica Bertrandi ca. d egritudinibus aurium dicitur taxus barbascus.

Plinius lib. 25. cap. ii. circa mediuz.
Uermicularl e sempuiua mior. g. aizo mior vocat vt apd. D.
Uerminatia q. g. gierobotanu dr liber atiqu d simplici me- dicina.
Uernix gumi qd ara. sandaros vocat r a multis corrupte sandaracha. sed sandaracha. g. est auri pigmentuz rubeu. due sunt vernicis spes. vna minutis glebis albidior. alia maiorib frustis latis ad colorez pallidu tedes qua hodie fere oes p karabe ponut r fallunt. naz karabe no sic facile in oleo feruenti dissoluit vt hic. multi enim pictores carentes pria spe hac pparat cu oleo lini ad picturas pficiedas qd d karabe fieri no posset: vtutes tn ambaz pxime sunt.
Uertanum vocat eliotropia verucaria.
Uerucaria hoc nomen multis plantis attribuit. dicut verucaria eliotropiu de q supra inel. r dicitur verucaria quedaz que coriandrum agreste vocat.
Uerruce Cas. fe. fm grecos tres hz drias. na dicutur acrocordines. Item Cor. cel. li. v. d verucis circa finem li.
Uerzition. g. turdus piscis.
Uesasa qua siri moli. vel mola vocat. e harmel vt supra i ha. in antiquis synois reperi hansace qd e spes rute agrestis.

lib. 25. cap. 8. circa pncipiu.
Uetonica Pli. vetoes inuenit in ispania ea q vetonica dr in gallia. in Italia vo serrata a grecis cestros aut picotropon. siue psicrotero. ante cuctas laudatissima exit angulosa caule cubitoz duoz a radice spgens folia fere lapaty serrata semine purpureo folia siccatur i faria plimos ad vsus rc. Liber antiquus vetonica hz radices aliqten ad digiti crossitudine r longas ramulos qdratos folia qsi quercus suauiter olentia flore purpureu seme circa ramulos in circuitu i modum spe nigrum nascitur in pratis r montibus rc.
Uenetus supra in kianeos r in ceruleus.
Uena terre supra quianos.
Uicapnica siue camedafne supra in came.
Uichelos vl vichilos. g. tussis. nos trasferetes vita i. b. nostru dicim bichelos vichi tussis vl bichi vn bichichias pillulas r quascunq medicinas ad tussim dicimus vix et dicut.
Ugi r vgum Ste. p acoro scripsit. rc.
Uilitionis semen. i. ameos Cas. fe. ca. d morbis epis r d dissinteria.
Uincetoxicu q antifarmacu dr plata q multu iuxta elleborum nigru inuenitur quare putatur sibi 9ria.
Uinecta a dya. vocat epimediu supra i epimediu.
Uina diuersa p Dya. scribunt que hnt diuersas compositiones r artificia r virtutes.
Uinu aduiaiu fit p admixtione aq cu vio nouo r sil coquut.
Uinum creticum fit ex vuis i vite passatis postea expressis r est dulce: r vocat triptos r ptopas.
Uinu crissu Alex. ca. d collirys ad visuz e coloris auri r sic so- nat nome.
Uinu fallernu fz Dya. dr Italicu. Plini. campanie dicit tale optimum.

lib. 23. cap. 2. vltra. mediuz.
Uinu omfacinu a Dya. ei itentio est no maturu Dy. duob modis dic fieri. vnu q fit ex vuis semimaturis alid q fit ex pusca p decoctione vsq ad tertia r hoc vocari potilion dic.
Uinum pticum q hz dulcorem admixtum.
Uinum pituinum q resinam pituinam hz.
Uinum mellitu qd p admixtionem mellis fit.
Uinu sqlliticu q fit cu sqlla vt docz. Uinu q cu aq marina fit.
Uinu enanticu q fit p admixtione enati. i. floris lambrusce.
Uinum rosaceum q cum rosis fit.
Uinu mirtinu cu q coquunt sumitates mirti cu baccis suis
Uinum sciminu qd ex cini. i. lentisco silr r terbetinu.
Uinu cedrinu q cu cedria. Uinu palmeu q cu dactilis.
Uinu absinthiatu q cu absinthio Uinu isopatu q cu isopo
Uinu kamedrite cu caedreos. Uinu tracoite cu ea herba
Uinu diptamite cu diptamo. Uinu prassiten cu prassio.
Uinu nectareu cu enula pficit. Uinu assarite cum assaro.
Uinu nardi cu ipo. Uinu daucinum cu radicib dauci
Uinum elilissagum cum saluia.
Uinuz aboroninu q fit laxatiuu cu elleboro vl scamonea q r catarticu dr. H solu fit iposito aliq laxatiuo medicamie in vite cu iserit. cetera supradicta fiunt cu musto r illis rebus
Uinu madragoratu cu cortice madragore. hoc Dya. r alia vina docet ex fructib expressis q q vult scire ibi iueniat. sut r alia vina a Pli. noiata diuersoz generu vt q deuteria greci vocat. que no vere vina vocari possunt vt cu decima pte aq addita vna musti expssa fit. r ita nocte r die madefactis vinacys rursusq prelo subiectis hoc lora vocat. altez at vt cu tertia pte aq ei q expressuz e r vinaceis r maceratis vt supra vinaceis addita q e expressuz coquut ad tertias ptes tertiu vero ex fecib vini exprimitur qd secatu appellant. lib. 14. cap. 10.
Uiola Dyas. tres spes hz. e vna ex his alba. altera purpurea. tertia aurosa rc. Pli. viole plura gna purpuree lutee r albe platis oes vt holus sate. ex eis vero q sponte r apricis locis macris pueniunt purpuree latiore folio statiz a radice carnosa exeunt soleq greco nomie a ceteris discernutur appellate hyacinthi r ab eis iacintina vestis satiuis maxia auctoritas luteis. Gna his tusculana r q marina appellatur folio aliquato latiore sz min odorato i totu vo sine odore minuto folio calatiana min autupni: cetere veris pxima ei calta con colori aplitudie vincit folio nuero folioz marina gnq folia no excedete eade odore superat. e at grauis acalta rc. Ite alibi de viola alba ingt vere prio emittit dein q appellatur purpurea pxime flamea q r floxos vocat siluestris duntaxat rc. lib. 21. cap. 6. lib. 21. cap. 11.
Uipina dragotea seu fpetaria ide fz quosda.
Ueru i li. antiq alia vidi dpicta platagini silez acutiorib tn folys nascit iuxta flumina aut segetes folys mollib gustu
Uirga pastoris poligonia grece sanguiaria corigiola aspo centinodia geniculata pserpiata pollicarpos ide vt supra i poligoia. ste. poligonos virga pastoris.
Uiride eris erugo erl n flos ei vt. s. r ifra i ziniar. ara. ios. g.
Uirsodeptica Pa. ca. d ruptura inguinu supra in kakos.
Uiscidu. g. mordicatiuu puges ligua acuti saporis.
Uitriola vel vitrago idem.
Uiscus Dya. lacrimu e arboris lene r viridis coloris deint obrufu r nihil asperu hns. Colligit r d semine obrotudo qd i arbore drio nascit. folia hz silia buxo. hoc seme prio tudit lauat postea cogtur. multi vo illud masticado 9quassat. fit et ex arbore mali maciani r de piro r ex diuersis arborib aliqn r in radice arboruz r i frutice inenit rc. Pli. uisci tria gna. naq est in abiete larice cassitas steli dic euboea nasci hiphear archadia. viscu aut in quercu robore ylice pino siluestri terebinto necno alys arboribus adnasci plerumq copiosissimi i quercu id hiphear vocat i omni arbore excepta ylice r quercu draz facit odor vtriusq r folio no iocudi odoris in vtroq viscum amaru r lentum infra discrimen vero in his que folia mutant r ipsi decidere 9tra inherere irato in eterna fronte omnino aut satuz semen nullo modo nascitur nec nisi per aluum redituz maxime palumbi aut turdi. hec est eius natura vt nisi maturatum in ventre auium no pueniat altitudo eius no excedit cubitalem semp fruticosi ac viridis mas fertilis femina sterilis aliqn no fert rc. lib. 16. cap. 45. vsus fi. r li. 24. cap. 4.
Uitex Plini. non multum a salice distat foliorum quoq aspectu nisi odore gratior esset sed greci ligon vocant. aly sagnon: quoniaz matrone tesmosphoris atheniensium castitatem costudientes his folys cubitus sibi sternunt. duo genera eius maior arbore in salicis modo assurgit minor ramosa folys candidioribus lanuginosis. prima albuz flore mittit cum purpureo que r candida vocatur nigraque tantum purpureum nascuntur cum palustribus capis rc. est agnus castus alibi erat viridium de agno supra. lib. 24. cap. 9. p pn

Uitis alba que.g.ampelos leuki dr̃ vt supra.⁊ ipsa est brionia
lib. 23. vt apõ kiranidã. Pli.vitis alba q̃ȝ.g. ãpellos leuce vocãt
cap. 2. stafilẽ alij.alij melochiron.alij psilotron. alij archezosteri.
pꝰpn. alij cedrosin .alij madon appellãt. huius sarmẽta longis ⁊
exilibus internodijs geniculata scandũt.folia pũginosa ad
magnitudinẽ edere diuidũtur vt vitiũ radix alba grandis
rafano silĩs in initio ex ea caulis aspagi silitudine exeunt fo
lia ⁊ caules exulcerãt corpus.semen vt vua ramis acinis dẽ
pẽdet succo rubente postea croceo nouerũt id q coria pfici
unt.illo.n.vtunt̃.hãc qdã brioniã vocãt ⁊c̃.Ꝭ apõ Aui. fesi
lib.23. Uitis nigra Pli.est ⁊ nigra q̃ȝ qdã ꝓpe brioniã)(re dr̃
cap. 2. vocãt.alij chironiã.alij ginecãtẽ aut aproniã silẽz priori pre
añ meᵐ. terq̃ȝ colore huius semẽ nigruz est aspago silẽ in frutetis et
arũdinetis maxime nascit̃ radix foris nigra intꝰ buxeo co
lore.diocles pretulit veris aspagis in cibo hãc vrine ciende
lieniq̃ȝ minuendo ⁊c̃.
Uitrago ab Oribasio ca.de effusione vrine vocat̃ paritaria
q̃ vitriola dicitur herba vitri ab Aui.alsine supra a Dya.
Uitriolum calcãtũ zegi dragantũ colcotar calcadis ꝙ grece
calciteos ⁊ calcitis melanterea surie apõ Aui.ꝙ.g. psori ⁊ ẽ
rubeũ.oĩa sũt vitreoli noĩa ⁊ spẽs de qbus supra ĩ suis locis
Uitiligo Cor.cel.pse nulluz piculum affert:tñ ex sesseda est ⁊
ex malo solo habitu fit.cuiꝰ spẽs sũt tres.alphos vocat̃ vbi
color albꝰ ẽ fere subasp ⁊ nõ continuꝰ ⁊ q̃dã q̃si gutte dispse
eẽ vtunt̃ interdũ ⁊ latius ⁊ cũ qbusdã ĩtermissiõibꝰ serpit.
melas colore ab hac differt qr niger ẽ ⁊ vmbre silĩs. cetera
sunt ⁊ leuce hȝ quidã silẽ alphos ⁊ magis alba ẽ ⁊ altius de
scendit in eaq̃ȝ albi pili sunt ⁊ lanugini silẽs.oĩa hec serpunt
sed ĩ alijs celerius ⁊ in alijs tardius ⁊c̃.
Uiuicbidi vocat̃ ſꝫ Pli.pulcherrimũ genꝰ anguiũ ꝙ ẽ ĩ aqs
lib.29. Ula grece mãdibule.)(nullũ ꝑpẽtũ inferius veneno.
cap.4. Ulas greci vocãt albugines pinguiores oculoꝝ.Allex.dẽ egri
circa. tudinibus oculoꝝ.⁊ infra in vlcus.
mediuz. Ulcus est plaga putrida seu dẽ vlceribꝰ oculoꝝ Demostenes
epicauma inqt ẽ supficie leuis vlceratio siue ex febribꝰ siue
tumoribꝰ aut acrioris lacrime effecta coloma ẽ vlcus puũ
concauũ vt in ipso greco vocabulo assignatur. Botrion est
quod rotunditate fuerit cõcauũ in scemate fossaꝝ vñ nomẽ
accepit ⁊ nullis sordibꝰ infectũ ⁊ angustũ ĩ silitudine pũcti
tũc ẽt ĩter circulũ pupille cõstitutũ hinc deniq̃ȝ a supdicto
discernit̃.elcos ẽ vlcus rursus exteriꝰ atq̃ȝ maius exesa pria
tunica effectũ.antrachion ẽ vlcus in q̃libet pte prie tunice
siue palpebre cõstitutũ siccũ solidũ rubrũ ĩ sũitate pustula
tũz aut altissima sorde inexuz sepius nigra aliqñ alba vel ci
nerea aut liuida scabro quodã vicina inuadens cũ febribꝰ
⁊ ĩnguibꝰ adnatis adeo vt sepius cecitatis aut mortis seq̃t
effectꝰ.nos carbũculũ dr̃e possumꝰ.chachoetes ẽ siue carci
nodes vlcus facillime ĩ indignatiõe surgẽs riposuz cũ venu
lis inflatis ⁊ doloribꝰ vsq̃ȝ ad tẽpora tẽdẽtibꝰ cũ sensu ac fe
bribꝰ putredie q̃dã vicina ledẽs neq̃ȝ ĩ cicatricẽ veniẽs aut
si venire temptauerit facile resiliẽs attestãte acerrima lacri
mã ⁊ odoris tetri.acli ẽ vlcus leuissimũ sumotenꝰ ĩ supficie
cõstitutũ latũ intra pupille circũ colore fumeo vl̃ nebuloso
ĩpediẽs visuz cũ forte pupille fuerit in medio.nefelon ẽ vlcꝰ
altius ⁊ breuius a supradicto nec multas occupãs ptes soli
dius colore ⁊ magis ĩpediẽs visuz cũ supra pupillã fuerit.no
mẽ deniq̃ȝ vtraque a similitudie sũpserũt hic nubis ille ne
bule tenuitate sui minime visui videat̃ obstare: nubes autẽ
plurimũ crossitudinis causa.agrimon est vlcus ĩ circulo pu
pille constitutũ aliquã nigredinis accipiens ptẽ aliquã albe
dinis leui attestãte rubore impediẽs visuz qñ pupille ptes
inuaserit.nefelon ẽ latino vocabulo cicatrix in pria tunica
cõstituta iter pupille circulũ scẽe tunice colorẽ ꝓhibẽs ap
parere dẽsitate sui prie tunice colorẽ seruãs.leucoma dniq̃ȝ
ab albedine sumpsit nomẽ q̃ȝ leucoma dicũt adeo vt si exte
rãtior fuerit ex vulnere sup carnoso cõgeste polusus appel
latur. Delos est dura atq̃ȝ rotũda extãtia in pria tunica ex
eruptiõe sepius emergens scẽe tunice veniens cum non ex
pressa causa venientẽ sumpserit cicatricem. nos deniq̃ȝ cla
uuz dr̃e possumꝰ. Jtẽ alibi qñ cicatrix ẽ crossior ⁊ albidior
cũ forte ẽt scẽa tũica rogoides appellata pme tũice fuerit cũ
cicatrizata vocat̃ leucoma ⁊c̃.
Ule.g.cicatrix liuor vl̃ vli vlcus.
Ulichonos vl̃ bliconos dicere possumus grece pulegium.
Ulicton vl̃ vulicton.g.bliton.
Ulpitium.g.genus allij ſm Pli. Ulos.g.gingiua. li.19.c.6
Uulua alga palustris mollis ab vligine dicta nascit̃ circa pa vltra.
ludes stantes ⁊ stagna que vliginosa loca dicuntur. mediuz.
Umbilicus veneris cimbalaria idem supra in ci.
Ungula cabalina farfara ⁊ vt qdã dicunt dardana duas hȝ
spẽs minor q̃ cãpis ⁊ locis siccis nascitur ⁊ in vineis.altera
maior q̃ in marginibus aq̃rũ semper inuenit̃ maiore folio
nec angulis sic manifestis vt pua radix eius odorifera quã
quidam casulã cordis vocant.
Unguentũ diacisuz.i.de edera apõ Al.ca. dẽ vnguẽtis ad po
Unfanlidos Pau.ca.dẽ disinteria ẽ inquit canũ)(dagraz
ex quo nascitur quercus glans qua vtuntur coriarij.
Uolangistrũ supra in ancistrũ. Uolitis.g.boletus.
Uolubilis multas hȝ spẽs ſm ꝙ hoc nomen multis plantis
attribuitur.nã large sumptũ ꝓ oĩ plãta circũuoluit̃ cuicũq̃ȝ
arbori dici põt vt ẽt dẽ edera.arabes dicũt lebleb dẽ q̃ supra.
Uoluitum. Pau. capitu. de ydropisi post euacuationem in
quit vtatur tiriaca ⁊ voluito combusto.
Uoluceili ĩ antido.vli ĩ quodã clisteri: Uoluos.g.bulbꝰ
Uonuix.g.bombax. Uotani.g. herba.
Uoxile.g.vertebrum Cassius felix.capitu.de sciatica.
Upupa auis que.g.vocatur epeps ⁊ tereus.
Ura grece cauda ⁊ vra eodẽ mõ vrina ſꝫ vron ⁊ vrisis vtrũ
que.vrina vero vrino mingo vriticos vrinalis.
Uraniscos.g.pallatum.
Uriteras venas vocant greci illas per quas vrina a renibus
ad vesicam descendit Cor.cel.
Uromi vl̃ bromi vt meliꝰ intelligat̃ ꝓlatio greci Pau. ca.dẽ
morbo dicto karo cibetur ĩquit ptisana aut vromi succo ⁊c̃.
est auena nam sic grecus.
Urosis.g.vl̃ brosis tinea vermis comedens olera. ⁊ est eius
intentio corrodens.
Urtica Dy.acalifex siue vt alij ĩgrida latine dr̃ vrtica.eiꝰ al
tera maior q̃ ⁊ visualis ẽ ⁊ simplex cũ tenui semie ac folijs
minutis aspis.altera agrestis ẽ dẽsioribꝰ ⁊ folijs atq̃ȝ latio lib.21.
ribꝰ nigrioribꝰ ⁊c̃.pli.due eiꝰ drĩe.domestica q̃ femia vocat̃ cap.15.
minor ⁊ siluestris q̃ dr̃ cãia acrior caule quoq̃ȝ mordaci fim in fi.
briatis folijs que ẽt odorez fundit herculanea vocat̃ semẽ lib.22.
oĩbꝰ copiosuz ⁊ nigrum ⁊c̃.Uidi apõ nos duas drĩas.vnam cap.13.
cum folijs latioribꝰ minꝰ adustiuaz.alteram breuioribus
⁊ acutioribus quam grecam vocant ambabus semen in
racemis coloris subalbidi ad cinereitatem tendentis minu
tum. Aliam vidi rome folijs etiam minoribus acutissime
vrentem:semen vero in granulis maioribꝰ cicere armatis
spinis patentibus. semen vero qdẽ intus nigrum et durum
splendens vt psilium putes nisi ꝙ est rotundius et crossius
et nigrius parum in quo semine inuenio virtutes laudatas
ab auctoribus Dyascori.acalifex duo sunt genera qdẽ mul
ti vrticã dñt.agrestis ṽo aspiora et latiora ⁊ nigra folia hȝ:
semen ṽo simile semini lini profert et minus alterũ ṽo ge
nus semen minutum habet et non sic aspera est et cetera.
Urtica mortua apud quosdam vocatur archã angilica.
Urtica maura apud aliquos herba ficaria alij vero scropula
tiam q̃ȝ ⁊ milmorbiam ⁊ vt aliqui castrãgulã dicunt.
Us.g.zotion auris. Usia.g. substantia.

Usnee ara. apud Aui. describit̃ qd est. sed Alaui in libro expositionũ. vsnee inquit est res collecta super arbores glandium vel nucis vel pini vel oliue ⁊ super alias diuersas arbores ⁊ dr̃ cani vetule. est albi coloris ⁊ boni odoris ⁊c̃. arabice scribit̃ asnee. nã ĩ littera alif scribit̃ supra ĩ sphagnos.
Usnen ⁊ arabi. in lr̃a alif scribit̃. multas hꝫ species ⁊ cinis alkali est vna: vt pꝫ per Sera. alia ẽ puluis quidã cũ quo saraceni lauant pannos suos ⁊ manus.
Uua amiea spẽs ẽ aq̃ vinũ amieũ vocat̃ qdã exponũt albã.
Uua timinia vocat̃ a Cornelio celso vua agrestis. s. labrusca q̃s inquit greci stafiliagriã vocãt ca. de ydropisi vua taminia dr̃ vocari stafisagria a Pli. falso tñ vt ipse dicit.
li.23.c.2 p⁹pn^m. Uua vulpis apꝺ arabes vocat̃ solatrũ. sed in libris antiqs de greco vocat̃ vua lupina vt Alex. ca. de cephalea.
Uulgago est asarꝫ dictũ grece vulgago latine Macer.
Uulimos. g. bolismus fames fortis.
Uuuuon. g. bubon nos dicere possum⁹ igulẽ. s. apa iguinis.
Uutiron grece butirum.
Uzufar siue vzufur qꝺcũqꝫ dicas corruptũ ẽ. nã ara. zengifur dr̃ ⁊ ẽ cinabriũ vide q̃ ĩ lr̃a zam scribit̃ apud Auic.

X Litteram hñt greci vt nos: arabes vero ea carent.
Xabair ara ordeũ sꝫ Ste. sabit scripsit supra in. s. Xabar ara. capilli.
Xager vel saier ara. arbor.
Xantium herba que vocat̃ fagasmon. i. gladiolus Theo. Priscianus.
Xanton Cas. fe. ca. de erispila.
Xantox. g. flau⁹ fuluus rube⁹ xanta colera. i. flaua Cas. fe.
Xanch ara. fagus arbor lib. de doc. ara.
Xaumi ara. nigella melãtiũ. g. Ste. ĩ synonimis oĩa ĩ lr̃a scripta que ĩcipiunt ab. x. scripsit ꝑ grecũ qr ab. X. q̃ vocatur ⁊ sonat chi in greco incipiunt.
Xalacantas pro calacanta colocantum.
Xalcatis pro calcitis colcotar ara.
Xamemillon pro camemillon exponit.
Xambunegum pro bebonigi.
Xameleã pro camelea exponit mazarion ara.
Xauam pro chauan quemie.
Xachaich supra in sachaich ⁊ in papauere.
Xelidonion pro chelidonion expõit ragabet tederien ⁊ est radix tictorꝫ ⁊ dr̃ carcamũ ꝓ curcuma. Et tu iã scis supra q̃ curcuma ẽ celidõia mior hucusqꝫ Ste. ĩ syno. ꝺ hac lr̃a.
Xebet ara. anetũ. Xeilẽ ara. zizania loliũ.
Xerasia vel xirasia. g. arriditas siccitas.
Xeroptalmia greci appellãt genus aride lippitudis in qua neqꝫ tumẽt neqꝫ fluũt oculi sꝫ rubẽt tñ: ⁊ cũ dolore quodã graues sunt noctuqꝫ graui pituita ĩberescũt. Cas. fe.
Xerobiche. g. arida tussis idem Cassius.
Xerocollirium arridum collirium.
Xerofagia vel xirofagia abstinentia ciborꝫ hũectãtiũ siue cibatio desiccãtiũ: dieta. s. ꝺsiccatiua. Xeros. g. sicc⁹ aridus.
Xesti. g. nomen mensure vt Pau. in plurib⁹ locis ⁊ vr̃ sextarium. Xestion in li. de doc. gre. exponit̃ cadus.
Plinius lib.25. cap.9. vsus fi, Xifion Dya. xifion siue vt alij fagasmon siue vt latini gladiolus segetalis folia hꝫ iridi silia ⁊ angustiora ⁊ acuta sicmacheria ⁊ astã asperã ⁊ cubitalẽ cũ florib⁹ purpureis radices sunt illi due paruule ⁊ rotunde. vna super alteram posita sicut bulbi minoris: ĩferior ṽo subtus tenuis ẽ ⁊ superior grossior fridior acrioris ṽtutis nascit̃ locis cultis.
Xigia. g. storax liquida. Xilon. g. lignum fustis.
Xiloaloes. g. lignũ aloes.
Xilobalsamũ lignũ balsami xiloualsamon dicit grecus.
Xilocarti liber grecus filis Alman. sic hꝫ vbi Almãsor hꝫ cartã combustã Paulus ṽo cantaxirion vocat.
Xilocalla. g. i. colla ad ligna glutinãda Demoste. cap. de la
Xilocinamũ. g. Dya. est visu sil'e ciamomo sed (chrymis. grossius ⁊ longius ⁊ quodãmodo lignosum ⁊ brumosum odore ⁊ virtute inferius cinamomo ⁊c̃.
Xilocerata. g. est dictu ligni cornua siliqua que ara. dr̃ carnub ⁊ semen ⁊ ẽ kirat ⁊ ponit̃ ꝓ põdere xilocerata dicunt.
Xilochocha in pratica de greco pro pondere ponitur.
Xilopede. g. neruus.
Xunidion sicut pꝫ ex ꝯcordia pratice. g. ⁊ Almãsoris ẽ acetosa sed forte oximidion melius.
Xirasia. g. ⁊ xirotes durities.
Xiracost ara. spẽs mãne vt Aui. ca. de manna.
Xiros. g. rasoriũ nouacula. inde xirion. i. rasum inde yos vl yu xirion. i. erugo rasa.
Xiston. g. vt apud Pau. nomẽ est ponderis xestron in li. ꝺ doc. gre. scribitur ⁊ exponit̃ cadus supra in sestron.
Xonch ara. spina que ⁊ zebeat dicitur.
Xoloabrabab apud Aui. est mandragora.

Y Est littera greca ⁊ vocat̃ ab eis ypsilon.
Ychintos. g. iacintus.
Yalodes hũores Al. c. ꝺ medicĩs ꝯposit] ad yliacã. qdã exponunt vitreos. ⁊ sic meli⁹ yelodes. nam ielos est vitrum.
Yatralipta. g. Pau. ca. de cacecia medicinalia extracitis sed qegd a medicina cõponit̃ per derutitationẽ p. i. scribit̃ nõ per. y. psilon apꝺ grecos. nos aũt sic scribim⁹ vt sciat̃ non debere cũ. a. sillabicari vt consonans sed vocalis est.
Yberida apꝺ Pli. vocat̃ nasturtiũ agreste q̃ iuxta vias nascitur. Ybos. g. gibbus yuos dicunt. lib.25. cap.8. in fine^m.
Ydam ara. pulmentũ. Ydaros grece aquaticus.
Ydasmos. g. hũor ydropicorꝫ. Ydateros aquosus.
Ydatis grece Demoste. est iter cartillaginẽ atqꝫ cutẽ frigidiorib⁹ ptibus palpebris nãlis pinguedis augmẽtũ adeo vt inflata palpebra colore nãli seruato debiles ac teneras faciat ptes astante grauedine aquosam lachrymã fundẽs ⁊ magis circa vesperã accendente difficultate substolẽde palpebre ad ĩtuẽdaꝫ lucẽ vocat̃ aũt ydatis nõ qꝺ aquosũ liquorem in semet teneat clausum sed quod impedimẽto partiũ fluorez faciat lachrimarum ⁊c̃.
Ydatidos grece ydatides lapis.
Ydatomiktos inos grece vinũ spuriũ aqua mixtum.
Ydatodes. g. aquaticus pluuialis.
Ydee herbe folia sunt vt oximirsine adherentes velut pampini quibus flos est ⁊c̃. Pli.
Ydema Demo. est ingt extantia trigida sine vllo dolore atqꝫ rubore vel humore ĩflationẽ ostẽtans atqꝫ digitis impressa subcubit grauedinẽ ingerẽs oculorꝫ ⁊ ĩpediens motus ⁊ aliquãdo etiam ⁊ humores ingerens ꝫm aliquos ⁊c̃. lib.27. cap.xi. in pn°.
Item infra in ypofragma.
Ydeus Pli. sic vocat̃ rubus qui in india tantũ ⁊ nõ alibi nascit̃. est aũt tenerior ⁊ minor rariorib⁹ calamis inocẽtioribusqꝫ spinis sub arborũ vmbra nascit̃ ⁊c̃. lib.24. cap.14.
Ydua. g. tubera. Ydra serpens.
Ydragogũ. g. aque ductiuũ ydropicis aptum.
Ydragiros. g. argentũ viuũ ⁊ est dictu aquosum argentũ.
Ydria Alex. in multis locis pro itria que sunt tri.
Ydrokephalos. g. dicunt̃ hñtes aquã in capite. Alex. ca. de asclite ⁊ timpanite Cornelius cellsus est cũ dolore capitis vbi hũor cutẽ ĩflat ea ĩtumescit ⁊ prementi digito cedit ⁊c̃.
Ydrocelici vel vt grecus ydrokilis dicuntur qui aquam habent circa testiculos in oseum.
Ydroforbia vel vt greci ydroforuia aq̃ timor vel timiditas vt a canis rabidi morsu accidit Cas. fe. ydrofouiti dicunt̃ timentes aquã ydrofouos linfaticus. nã fouos. g. tumor.

Ydrogarus Alex.ca.de cura calide cinodoseos est aquosus garus garus.s.
Ydroleon.g.est mixtura ex aqua ꝛ oleo interdum rosaceo interdum ex aqua rosacea.
Ydromel.g.est aqua mellita differt a mellicrato:eo ꝙ ydromel plus aque hēat ꝛ sine ꝺcoctione fit aliqñ vt apꝺ Dya. ablutis fauis cū aq̄.mellicratū vo qꝺ sonat vinum mellis plus hꝫ de melle ꝛ fit per decoctionē ꝛ mulsa dr̄ vt supra ī mu.Crassiꝰ ergo vinū hoc apꝺ quosdā dr̄ medo ydromel vo ydros ꝙ est aq̄ dr̄ quasi aq̄ mellis ꝙ apomel dr̄ iterdū ab aliquibus vnum pro alio accipitur.
Ydropitia idē ꝙ ydros vt greci ydropicos ydropicus.
Ydropiper Dya.ꝙ latini piperastrū dicunt nascit̄ locis humidis cꝰ virga est nodosa in qbus nodis nascunt̄ folia qui nodi inter se gradus hn̄t hꝰ folia mētastro sunt sil'ia sꝫ maiora ꝛ molliora ꝛ albidiora gustu acerrima sic̄ piper sꝫ nō talis odoris cꝰ semē in ipsis virgis minutū existit ꝛ spissuꝫ sicut botrus ꝛ ydropiper sonat aque piper. Auic.etiam de pipere aque cap.facit.
Ydro alias ydor.g.aqua a quo oīa sunt dicta ꝛ per .y. psilon debet scribi. Yelion ꝛ yeleos.g.vitrum.
Yeman ara.turtur.
Yemene.g.Gal.ad glau.yemenas viscerū.i.mēbranas ꝛc̄.
Yenech.a. coagulū sic in li.de doc.ara.sꝫ apꝺ Aui.anfee.dr̄.
Yerbaha ara.talpa.
Yerolisontes vinū Alex.ca.de vino ydropicoꝝ est dictu vinum antiquum seu senescens.
Yeronofon.g.epilensia vt supra in epi.
Yes grece sues porci. Yetos.g.imber pluuia.
Yetua.a.timallus de quo supra in ti.
Plinius Yfear supra in viscus.
lib.16. Ygia.g.sanitas valitudo icolumitas inde dicta q̄dā ꝯfectio antidoti ygia greca in antidotario vniuersali.
cap.45. Ygienon sanus ygienis valde sanus est.
ꝛ li.24. Ygilasi radix Haliabas ca.de tussi ꝛ siti in febribus ē ligri-
cap.4. tia li.tertio pratice. Ydusaꝝ supra in hediscorion.
Ygran apꝺ Demoste vocat̄ q̊ddā genꝰ medicamīs ocularis.
Ygrasia.g.humor humiditas. Ygron grece sudor.
Ygropissos bitumē sonat pix humida vel liquida.
Ygrane.g.liquare dissoluere. Ygrantis humectatus.
Ygros viridis vel virēs limpidus purus preclarus liqdus madidus rosidus hūidus hūectꝰ ygrotis liquor hūiditas.
Ygrotonon lentum liber de doctrina greca.
Yle.g.materia silua vnde ylikos siluestris.
Ylia sunt intestina gracilia reuoluta multis reuolutiōibus inde yliaca passio que fit in eis.
Ylodes.g.opacum nemorosum siluestre.
Ylus Pau.est rotundus albus sil'is capiti claui consistens circa oēs ptes corpis maxie in pedū plantis ꝛ digitis.
Ymacolemata.g.sunt strictoria dicta que fronti ad glutinātur ex ture ꝛ poline ꝛ albugine oui ꝛ hꝰ Demostenes cap. de obtalmia.
Ymnasion Al.ca.de parotidibus ēplastrū quoddā mollificatiuum ꝙ ibi describit ꝛ sic nominat.
Ymon Dya.sic multi asperagum appellant.
Ymon Alex.cap.de signis frenesis est posterior ps capitis.
Yontos.g.Oriba.ꝓprio ca.tumores duri ꝛ spissi qui in cute faciei nascuntur baruli idem.
Yon Dya.folia minora hꝫ ab edera nigriora corium hꝫ asta imedio in q̄ capitellū ē ꝛ flos odoratus ꝛ purpureus nascitur locis vmbrosis ꝛ asperis ꝛc̄. Yos .g. venenū toxicū.
Yoskiamon.g.iusquiamum milimandrum canicularis herba insana demoniaria.
Ypantasis.g.obuiatio occursus vel ypantesis vt latini trāsferunt ita in.e.

Ypear vel yphear ꝺm Plini.spēs visci supra in visco. lib.16.
Yperoa Pau.ca.de emoptoica si vero ex his que circa fari- cap.45.
gaꝫ ꝛ yperoa cuꝫ screatu reycit ꝛc̄.ꝛ infra.fit aūt aliqñ per ꝛ li.24.
yperoam euō ꝛ ꝓpter sanguisugaꝫ de gutture. cap.4.
Yperkatarsis imoderata purgatio ypkataromē os sup purgatus.
Ypericon Dya.herba ē colore subruffa folia sil'ia rute hn̄s ꝛ florē tenuē flori viole silem semen nigrū in forma ordei cū odore resinali ꝛc̄.Pli.fere eadem. lib.26.
Ypericon in vo Dya.aut androsemon aut corion aut came- cap.8.
pitos dn̄t q: rexine odorē hꝫ pitumie semē eiꝰ folia hꝫ ru- vsus fi.
te sil'ia frutex ē sarmentosa duoꝝ palmoꝝ obrufa florem albū hn̄s foliculū asperū ꝛ oblongum ꝛ rotūdū in modū ordei ꝛ ipsum folliculū in quo semen est ꝺeintus minutuꝫ ꝛ nigrū resine hn̄s odorē locis cultis ꝛ asperis nascit̄ ꝛc̄.
Ypezoco Paulus ꝓprie pleuresis flegmō circa latera ypezoco mēbrane ē ꝛc̄.alibi ypozoco scribitur.
Ypia.g.dr̄ morsus galline anagalus supra in an.
Ypnos.g.somnus ypnoo dormia ypnosa soporatus ypnotica dormitatiua stringnus ypnoticꝰ apꝺ Dya. secūda spēs eaꝝ quas describit vt supra eo ꝙ dormire facit.
Ypocapniscus trociscicus.g.i.suffumigatoribꝰ.Cas.fe.ca. de tussi humida ibiq̄ꝫ ꝯfectionē eius describit.
Ypocisi Orib.ca.de signis portēdētibꝰ egritudies futuras.
Ypo grece.a.ab.in.sub.ob.
Ypochimia.g.aq̄ in oculo seu imaginatio ipsaꝫ p̄cedens vt Pau.ca.de glaucomate.sed Demoste.ē igt ꝯgestio vacui ac manifesta liquoris in pupille loco deniq̄ꝫ suffusio latio noie nūcupat̄.sed cū forte patiētibꝰ ceperit iminere p̄mo ante visum apparebūt corpuscula veluti volātia aīaliū minoꝝ vt culicū vl' muscaꝝ ꝛc̄.Cor.cel.ipaꝫ suffusionē vocat.
Ypocondrion.g.ypocūdrium. Ypochortis.g.egestiōes.
Ypodremata.g.subcutanea.
Ypofragma.g.Pau.est eruptio venaꝝ eiꝰ qꝺ supponit̄ oculo ex plaga maxie ꝛc̄.sed Demostenes ypofragma ingt est sanguinis ꝯgestio sub p̄me tūice mēbrana que fit aut percussu.aut graui p̄ssura aut vomitu vehemēti ꝛc̄.
Ypogeon.g.antrum spelūcha subterraneus locus in antidotario vl'i antidoto dicto giffico hermon.
Ypoglotia Pau.pille que sub ligua tenent̄ q̄ hikikie ēt dn̄r.
Ypoglosos Dya.frutex ē mēte agresti sil'is folia hn̄s miuta ꝛ comam ꝓ'pissaꝫ cꝰ folia i sūmitate sunt sic̄ lingua equi.
Ypokisos.g.vncinus.
Ypokrites grece stellio ꝛ ephithetes sil'r ꝛ katergos.
Ypolapatrū Dya.genꝰ ē lapacy maioris nascens in aq̄ ꝛc̄.
Ypomaratron Dya.siue vt aly maratron agrion vl' vt latini feniculū rusticū maius est ipso feniculo ꝛ semie ꝛ frutice radicē hꝫ odoratā ꝛ semē vt cacrios ꝛc̄. Et infra tradit̄ aūt aliud feniculi genꝰ minoribꝰ folys ꝛ angustis ꝛ veluti
longis imbecillus tamen virtute est ꝛc̄.Pli.aly misenum lib.20.
dicunt ꝛc̄.Pau.ca.de epilepsia. cap.23.
Ypomata Pau.ca.de amaurosi oculorum.
Ypolomon Pli.sic vocat̄ a quibusdā semē mādragore supra in morion.
Ypopia.g.liuor q fit sub oculo vt Dya.ca.de vite alba De.ē lib.25.
igt ex ꝑcussu liuor ingestus palpebre aut paulo iferiꝰ ꝛc̄. cap.11.
Ypopiū Theo.Pris.ca.de egritudinibꝰ oculoꝝ.si aūt iquit declinantibꝰ doloribꝰ oculoꝝ qdā tumor circa interiorem angulum apparuerit quē ypopium dicimus ꝛc̄.
Ypoqstidos est succꝰ ꝺcoctus fungi dicti arabi.tarathit qui nascit̄ in radice plāte dicte ab Aui.barba yrcina.a nostris
vo rosa canina qui succꝰ ab Aui.vocat̄ emfistidos Pli.vt lib.26.
supra in ypoquistidos.ꝛ Dya.in alio ca.ypoquistidos ingt cap.8.
succus est non dissimilis acatie.sꝫ mollior tactu ꝛ viscidior effectu ꝛc̄.vide vt supra in barba yrcina.
Yporis.g.cauda equina apꝺ Dya.yporis scribit̄ sed grecus

ypurus.⁊ est cōpositum ab ypos ꝙ est equus ⁊ vra cauda
yposeta in anti.vl'i in pluribus locis aliquando cauda ypo
sete inuenitur pro eodem supra in ypo.
Ypos.g.equus sed melius per.i.iota.
Yposelinū Dya.ꝙ aliȷ apiū agreste vocāt siue vt latini olixa
trū meliꝰ est ortino ⁊ albidius radix est illi grossa ⁊ alta et
mollis folia hñs obrotūda ⁊ viridia in capite ē plenū flore
in quo semē ē viride ⁊ oblongū ⁊ visciduȝ aromatis hñs
odorē radix eiꝰ odorata ⁊ eustomacha ē.nascit̃ locis vm/
brosis ⁊ hūidis ⁊ in ortis hec herba cibis apta est cocta ⁊
cruda comedit̃ sic apiū.nam ⁊ cruda in sale ꝯponit̃ sic oia
lib.19. olera ⁊c̃.Pli.yposelinū greci smirnion vocant ⁊c̃.sed nō ꝟȝ
cap.8. Sal.nā smirnion ꝟm ipm est olixatrū ⁊ est aliud ab ypo/
⁊ li.27. selino supra in smirnion. Yposeta yporis vt supra i ypor.
ca.vltio Ypostadis olei ꝺ lilio.Pau.ca.ꝺ saluatōe stōi ē fex ipsiꝰ olei.
Ypostasis.g.suba sic exponit̃ in libro de doc.gre.
Ypotheton colliriū.i.suppositoriū Cas.fe.ca.de disinteria.
Ypothēata.g.suppositoria li.de doc.greca.
Ypotiria Alex.ca.de ydropisi asclite ⁊ timpanite,iuuant aūt
hec aptissime ⁊c̃.
Ypozoco Pau.ca.de empimate est pars gutturis ⁊ ypezoco
aliquando inuenitur.
Ypurgos.g.mediastinꝰ. Ypurus li.de doc.gre.gliris aial.
Yrigion dicit̃ senectiū scilicet cardus bñdictus Macer.
Yrigion.g.nos senectiū vocamꝰ ꝙ canis silis videatur flo/
rere capillis ⁊c̃.
Yrim agrestē multi vocāt plātā quā Dy.efemeriō vocat.
Yris Dya.yris illirica folia hȝ xilifio.i.gladiolo silia sed ma
Plinius ioꝛa ⁊ vastioꝛa ⁊ pinguioꝛa flores ēt hȝ supiores diuersi co
lib.13. loꝛis.i.albos aut mellinos aut purpureos aut venetos ra/
cap.p̊.z. dices hȝ sub terra durioꝛes ⁊ incuruatas odoꝛe bono ple/
nas.he radices colligēde sunt ⁊ filo inserende ⁊c̃.penden/
tes sicāde sunt melioꝛ est tñ macedonica yris an ylirica ⁊
maxie durioꝛ ⁊ coloꝛe ruffo ⁊ odoꝛe bono. Eligenda ē gu/
stu calidioꝛ que cū tundit̃ sternutamēta ꝓducit.libica etiā
albidioꝛ est ⁊ gustu amarioꝛ hec in v̄tute ponit̃ in secundo
loco:⁊ cū inueterauerint vtreqȝ cauernas hñt tunc melius
olent sed virtutem inferius habent.
lib.24. Yrisceptron Pli.est frutex humilioꝛ atqȝ spinosus in siria ⁊
cap.13. rhodioꝝ insulis nascens q̄ȝ aliȷ ad hispitheū siri diazimon
vocāt optimus q minime ferulaceꝰ rubeꝰ ⁊ i purpura ver/
gens ꝺtracto coꝛtice nascit̃ pluribꝰ locis sȝ ñ vbiqȝ odoꝛa/
tus ⁊c̃. Ys.g.⁊ chiros sus poꝛchus.
Yschirominas parotidas vocat Oriba.duras.
Ysicia Alex.ca.de dieta dissintericoꝝ ⁊c̃.
Ysopon.g.ysopus herba penultima producta.
Ysopus Dya.ysopus est herba omnibus nota.eius due sunt
species.vna est montana ⁊ alia oꝛtiua ⁊c̃.hec ab Auic. dr̃
ysopus sicca ad differentiam humide que est cerotus.
Ysopus cerotū Dya.est q̄si soꝛdes ex succo lanaꝝ succidaꝝ
h ꝙ mō colligit̃.lane succide ⁊ soꝛdidissime mox detonse
mittunt̃ in vas aq̄ȝ calidā hñs:⁊ sic succendit̃ ignis vt ali/
quid ferueat.deinde refrigerant̃ ⁊ qꝺ supnatauerit in mo/
dum pinguedinis abstrahit̃ manu ⁊ in vas stagneū mitti/
tur ⁊ sic ipsum vas replet̃ pluuiali aq̄ ⁊ coopertū tenui lin/
theo ponit̃ ad solē biduo:⁊ sic tertia die aq̄ ꝺlipidat̃ ⁊ alia
recens mittit̃ ⁊ sil'r relinqt̃ ad solē ⁊ rursuȝ delipidat̃ ⁊ re
lib.29. ponit̃ ⁊c̃.Pli.Jsopuȝ inquit est soꝛdes pecudū sudoꝛqȝ fe
cap.8o. moꝝ ⁊ aliaꝝ adherens lanis.ysopuȝ vocant.melioꝛ inati/
cis ouibꝰ gēitus.fit pluribꝰ modis.sed ꝓbatissimū.lana ab
his ꝑtibꝰ recenti capta aut q̄buscūqȝ soꝛdibꝰ succidis pri/
mum collectis lento igne in eneo subferuefactis ⁊ refrige
ratis pinguiqȝ qꝺ supernatat in fictili vase iterūqȝ decocta
secūda que aq̄ lauat̃ ⁊ in linteo siccat̃ ac sole toꝛret̃ dōec
cādida fiat ac trāslucida.tūc in stagnea pixide ꝯdit̃.ꝓba/
tio aūt hꝰ vt virus oleat ⁊ manu fricāte ex aq̄ nō liquet̃ sed
albescat vt cerusa ⁊c̃.hec ab Aui.ysopus hūida vocat̃.hec
in anti.vl'i esopus ygri dr̃.in v̄o Dya.colligit̃ aūt ipse succꝰ
sic.sume lanas molles ac rudes ⁊ laua in aq̄ calida sub so/
le feruenti ⁊ oēs soꝛdes exprime q̄bus i cōca missis cū aq̄
vehemēter cōmoue donec spumā hēat plurimam postea
spumā ipam colligis aut aspersa aq̄ maritima cū ꝯstiterit
supernatās pinguedo colligit̃ i alio vase fictili ⁊ superinfū
dis aquā maritimā cū ingenti motu donec spumare cesset
tunc colligis ipsaȝ pinguedineȝ ⁊ manibꝰ malaxabis vt si
qua purgamēta fuerint admixta separent̃ tūc refusa aqua
prioꝛi atqȝ alia supinfusa adhibito motu manibus oꝑare
donec alba ⁊ piguis appeat:⁊ sic repone in vase fictili ⁊c̃.
Yua supra in camepiteos.
Ystera.g.locus muliebꝛis matrix.
Ytea gre.salix ide diayton emplastrū qꝺ cū foliȷs salicis fit:
Cassius felix in suo antidotario ⁊ in vniuersali.
Ytria Alex.ca.de dissinteria ⁊ aliȷs pluribus locis sunt tri.q
de pasta fiunt multum macerata ⁊ tracta.

Z

Littera pariter se hȝ apud grecos ⁊ arabes vt apud nos.

Zebafaram ara.crocus,⁊ est a latino,nam
grecus crocbos.
Zabaragi Aui.ca.ꝺ casu capilloꝝ ⁊c̃.
Zabarat ē apꝺ Aui.id qꝺ apꝺ Dya.antillos dr̃ vt supra i.a.
Zabalegū apud Haliaba.exponitur mastix.
Zabarged ara.smaragdus gēma.
Zabaera vocat̃ a multis vulgariter planta.vnde fit aloes Alzabara.
imitantes arabicum qꝺ est sabi.
Zagi Stephanus pro zegi scripsit ⁊ alibi zagum.
Zaibat ara.argentū viuuȝ sed apud Albaui zauth dr̃ ⁊ apꝺ
Alchimicos azoch.
Zabit ara.oleum de oliuis pꝛopꝛie.zaitū v̄o oliua.Step.v̄o
zeitunū pro zaiatimum ⁊ zeitum pro zaitum scripsit.
Zalieni in antidotario vl'i in emp'lo diadiptano zalieni vel
nardi ibi scribitur.
Zacchar grece zucharum latine arabice suchar supra in.s.
Zamaruene in pꝛatica Haliab.li.pꝛimo ca.de temulētia q̄
fit per vinū in sil'i ꝯfectione in pātegni ē bolus loco illius.
Zamboꝛ ara.volatile anulosuȝ aculeatum vt vespa volans
cū murmure.
Zamorad ēt vl' zmarad lapis smaragdus arabice.
Zanda ꝟm Dya.vocatur quarta species lapatiȷ.
Zaraminerua Ste.est bulbos emathicos ⁊ est cepe azir ⁊
est bulbus vomicus. Zarnech supra in galiopsis.
Zambugi supra in oleastro.
Zarnab ē arboꝛ quā Aui.describit mihi ignota sed ex Ha/
laui habet odoꝛem citri ⁊ est parua planta.
Zarnich ara.arsenicū.arsinago aliqui greci dixerunt.
Zaurur vel zaroꝛ ē q̄dā fructꝰ sil'is piro in figura ⁊ ꝑuus ⁊
vocat̃ a siculis apud quos nascit̃ arboꝛ eiꝰ zaroꝛe.q̄dā soꝛ/
bam putauerūt.sȝ nō est:quāuis eiusdē virtutis sit in oībꝰ
Ste.vero mespillam dixit.sed non est.nam ipsa gubeira
vocatur ara.etiam zarurum pro zaroꝛ scripsit.
Zarunegi in.iiȷ.pꝛatice Aliabatis in ꝯfectiōe filoniȷ persici
quā vocat apolonie feresie pro doꝛonigi scripsit.
Zea vbi in pꝛatica sil'i Almā.in clisteri ad disinteriā ⁊ fluxū
ventris dr̃:in sil'i loco in Almā.habet̃ panicū.Sal.p̄mo de
regimīe sanitatis ꝯmendat zea ⁊ nō panicū ⁊c̃.⁊ ꝟȝ qꝺ dr̃
li.alimētoꝝ zea ē spelta.⁊ sic zea ꝟȝ Sal.ñ vr̃ panicū.
Zebel ara.stercꝰ ⁊ chara sil'r. Zebd ara.butirum.
Zebet albhabar ara.spuma maris. Zedef ara.conchiliū.
Zeduar ara.zedoaria.sed apꝺ Aui.geduar vocat̃ ⁊ zurūbet
est spēs eiꝰ.⁊ ē dr̃ia iter vtrasqȝ.ego vidi zurūbet.Auic.di/
uersa facit ca. Zefr arabice pix.

Zegi ara. vitriolum zeg. Zeberetb alchas ara. flos eris.
Zeide ara. augumẽtatiões q̃ fiunt in crurib⁹ equoꝝ ⁊ siliuz aialium. Zeitumũ ꝑ zaitumuz scripsit Ste. alicubi.
Zema grece ius. Zemazaꝝ scripsit Ste. pro frumẽto.
Zengibil ara. zinziber.
Zẽgifur ara. ciabꝛiũ ñ vꝛufur vt qdã. zẽiafaꝝ scripsit Ste.
Zẽzur Musio ca. ꝺ fluxu mẽstruoꝝ iter herbas fridas no
Zerechara in regali dispõne in ca. de febꝛe ꝯtinua (minat
ꝑ pꝛunis iuenit. ⁊ in eodẽ ca. zerecaꝝ pro sandalo scribit.
Zereambadi scripsit Step. ꝑ zurũbet ⁊ alibi zerembaduz.
Zeresch Aui. in. iiij. canone de cura febꝛiũ acutarũ in generali est berberi ⁊ in. ij. ca. de berberis qꝺ incipit Amirberberis dicit ꝙ est aseyesch aliqñ zerisch. ⁊ alicubi zeriscbiz inuenitur. zeresga ⁊ zerescum scripsit Ste.
Zercuari aqua inuenitur in pꝛatica Alia. pro aqua casei.
Zerione ara. acinacium vue. s. raputium.
Zerna Las. fe. ipetigines greci lichenas vocãt. latini vo zer
Zerezari apud Alia. ca. de cancro circa fi. ẽ vga ꝯnas ⁊c.
pastoꝛis vel plantago zerekari in alio exemplari reperi.
Zerzur arabice sturnus auis. Zia grece odoꝛifera.
Zia. Dya. eius duo gña sunt. vnũ monokokkũ: qꝺ vnũ granũ hꝫ z.^m dikokkuz: qꝺ duo grana hꝫ sibi ꝯiũcta. apta ẽ vo escis. ide panis fact⁹ minoꝛẽ ab oꝛdeo hꝫ vtutẽ ⁊ a tritico.
Zibatum alicubi Ste. ꝑ argẽto viuo scripsit.
Zibib ara. passule.
Zigia in pꝛatica de greco sili Almã. ⁊ sili loco in Almã. storax. ⁊ credo ꝙ sit sigia. zigia ẽt ẽ spẽs aceris arboꝛis supꝛa
Zima. g. li. de doc. gre. ẽ fermentũ silr ⁊ zimi ꝑ ꝯin acer.
ita zimatis fermentat⁹. azima azimus idest sine fermẽto.
Zenegio supꝛa in rusne. Zebeat supꝛa in xonch.
Zeo zeo. s. ferueo. ide zoma siue zema siue zima. i. ferueſcẽs. inde apozima. i. deferuẽs. s. ꝺcoctio. vñ Al. ca. ꝺ cura epilepsie. apozima ingt magis ꝙ zima bibenda ẽ ⁊c. Jtẽ ca. de sinantia. caricaꝝ ⁊ furfuris zimã dabis ⁊c. ⁊ ifra. zima ex lẽticula ⁊c. puto ꝙ sit decoctio non sirupata. nã apozima in antidotario vlĩ semꝑ cũ mel'e fit ⁊ ẽ velut sirupus.
Zimia apa flãticũ qꝺ vndhimia dr̃. Ziniar ara. erugo eris.
Zingiber ꝓferunt greci ⁊ scribũt ziggiber ꝑ geminũ. g. zinzibil vo arabes. Dya. arboꝛ ẽ nascẽs in arabia: plurimũ c⁹ coma frequenter vtunt̃ incole sic̃ nos ruta maxie ad manducare adhibet̃. sunt vo radices minute sicut ciperi subalbido coloꝛe hñtes sicut piperis gustũ odoꝛe suaui. eligẽdũ vo ẽ nõ ꝓtusũ ⁊ graueqꝺ multi ꝯdiũt ꝑ putredie ⁊ mittũt i vasis cui addũt mel coctũ ⁊ ꝛponũt ⁊ Jtal' trãsmittũt ⁊c.
Zinziber caninũ apꝺ Aui. exposuit qdaꝫ ꝙ ẽ ꝑsicaria. tu vo ꝯsidera.
Zipule frictelle crispelle panis frix⁹ in oleo.
Zir ara. alabastrũ li. de doc. ara.
Zizarã merua Step ẽ bulbos ematicos ẽ cepe azir ⁊ ẽ bulbus vomicus. Zirbus piguedo iuoluẽs itestina ⁊c.
Zizanion. g. zizania lolium.
Zizife. g. iuiube vt in pꝛatica de greco sili Almanso. in ꝺcoctiõe ad catarrũ vbi hꝫ zizifa. Almãso. ibidẽ hꝫ iuiube zinziue iuenit̃ i li. Dya. ꝓpo ca. veꝝ illꝺ ca. nõ ẽ Dya. sꝫ de li. Pliny minoꝛis. Grec⁹ scribit zinzifon ⁊ ꝑ arboꝛe zizifea.
Zmarech ⁊ zmar ara. fistela. nos imitaates vulgo zamaraz dicim⁹. zmar alrabi fistula pastoꝛis aliqñ mizamar dñt.
Zmilax apꝺ Kiranidã roꝛastrũ. sed apꝺ Dya. smilax. ⁊ est magis consonum greco. Nam nũquã. m. post. z. liquescere reperi de smilax supꝛa.
Plinius lib. 24. cap. 10. ꝓpe fi. Zmirnion Dya. nascit̃ in mõte amanõ virgas hꝫ siles apio ⁊ ramulos plimos ⁊ folia silia eis lata ⁊ sup terrã spãsa foꝛtia ⁊ pinguioꝛa ⁊ odoꝛata cũ viscitudine coloꝛ illi mellin⁹ est. sunt ei capitella sup virgã aneto silia. ⁊ semẽ obꝛotũdũ sile cauliculo nigro ⁊ gustu viscidũ ⁊ velut mirre hñs odoꝛẽ radix ei⁹ viscida ẽ ⁊ odoꝛata ⁊ moll' succũ plurimũ hñs ⁊ fauces moꝛdẽs coꝛiũ ẽ illi a foꝛis nigrũ ⁊ int⁹ viride aut subalbidũ. nascit̃ locis aspis ⁊ hũectis ⁊c. aliud ca. de eadẽ ẽ apud Dya. qꝺ incipit. smirnion vocant de quo supꝛa.
Zoa. g. vitaz. zo viuo. zon viuẽs. ide zodiaca ⁊ zodiac⁹ ⁊ alia.
Zoissam eradi nauib⁹ diximꝰ cera ⁊ pice marino sale macerata ⁊c. Pli. sꝫ Ste. zopissa dixit. ⁊ puto melius ⁊ apꝺ Dya. ca. de pice apozima vocat̃ vt supꝛa in. a. lib. 24. cap. 7. circa mediũ.
Zomion. g. ⁊ zomos ius salsamẽtũ iuramẽtũ liquamẽ iusellum. liber de doc. greca. inde euzomiũ vocãt hei bã mẽtaz q̃si bonũ salsamẽtũ. Gal. libꝛo de alimẽtis zomõ. i. bꝛodiũ.
Zoꝛ apud Dyas. vocatur secunda species serpilli.
Zoꝛag ara. lauda auis. liber de doctrina ara.
Zuan fm Albani ara. est zizania loliũ q̃ ⁊ xeilen dr̃.
Zubd ara. butirum maxime crudũ in. iij. Alman. zazubd scribitur. postea vero de cocto loquitur ⁊c.
Zucoꝛaria i anti. vlĩ i ꝯfectiõe mitridati exponit̃ ꝙ est flos
Zufara dixit Ste. in synonimis leuisticũ sed ꝯagni casti. non consonum veritati.
Zufe ara. ysop⁹ ratab hũida. ohes sicca. sꝫ Ste. zufa dixit.
Zufere Aui. de ipso ꝓpꝛiũ ca. facit. dicit ꝙ est arboꝛ c⁹ granũ ẽ sile balanitudẽ. q̃ dr̃ albaze ⁊ silis rute. ⁊ dr̃ dinarigina ⁊c. supꝛa in aze ibi videbis ꝙ de eadẽ tria capl'a fac̃ ⁊c.
Zuferand Jo. Sera. in. vij. in ꝯfectionẽ dicta keskigeru est radix mandragoꝛe. Zuezegi arabice vitrum.
Zukem ara. katarus cũ dẽscẽdit ad pect⁹ ꝓpe li. ꝺ doc. ara.
Zukenge in. iij. Almã. fit cũ farina ⁊ aq̃ ⁊ melle sil' mistis. ⁊ cum oleo frixis ⁊c. Zuenien arabice.
Zumi scripsit Ste. ꝑ zima ⁊ est caminum pro camir dixit ⁊ est fermentum. Zuria arabice alga.
Zurungen idest surungen supꝛa in su ⁊ est hermodactilus.
Zuriderdar in tertio pꝛatice H aliabas ca. de febꝛe ꝯtinua vident̃ viole. Jtẽ ca. de febꝛe empialos trocisci zurizerdar inueni expositũ ꝙ est absinthiũ. nescio. qꝛ nec grecum nec arabicũ ẽ. Jtẽ ibidẽ zuricedaꝝ. ⁊ vident̃ citonia.
Zurucus Gale. lib. de alimẽtis ẽ aial lepusculis sile zunicũ vocant ⁊c. ⁊ ẽ cuniculus. Zuros Ste. suc haba.
Zurumb arabice supꝛa in rusnee.
Zurumbet dicũt qdã arabũ ꝙ ẽ zedoaria. sed Aui. diuersa capl'a de vtroqꝫ scribit: ẽ tñ eiusdẽ spẽi sed iferioꝛ ẽ. ⁊ sunt radices siles cipero in figura: sꝫ multo maioꝛes ⁊ duriores int⁹ subcitrini coloꝛis odoꝛe ⁊ sapoꝛe zedoarie r̃missis tñ.

¶ Finis Simonis Januensis additis auctoꝛitatibus Pliny locis ꝓpꝛys per Geoꝛgiũ de Ferrarys de Uarolengo montisferrati. Artiũ ⁊ medicie doctoꝛẽ.

Jmpꝛessum Uenetys mandato ⁊ expensis heredũ nobilis viri quondã Dñi Octauiani Scoti ciuis ac patrity Modoetiensis. ꝑ Bonetũ Locatellũ ꝑ̃sbꝛꝫ. 1510. die. 5. Juny.

FINIS